

અર્પણ

જેમની ઉજ્જવળ પ્રવૃત્તિથી ભાષાનું તંજ પ્રગટ્યુ છે
અને જેમની પ્રેરણાથી આ કૌશ તૈયાર થયો
છે, તે પૂજ્ય ગાંધીજીને ચરણે આ
કૌશ અર્પણ કરીએ છીએ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠે જોડણીકાશ તંચાર કરીને આપણી જોડણીને એકધારી અને વ્યવસ્થિત કરવાનો જે સફળ પ્રયત્ન કર્યો છે, અને જે જોડણીને લેખકો, સામયિકો, પ્રકાશન-સંસ્થાઓ, મુંબઈ યુનિવર્સિટી તથા બીજી કેળવણીની સંસ્થાઓ મોટા ભાગે અનુસરી રહી છે, તેને આ સંમેલન આવકાર દે છે, અને પરિષદને સૂચના કરે છે કે :

- (૧) એ જોડણી સર્વામાન્ય થાય એવાં પગલાં લે; અને
- (૨) વિદ્યાપીઠ તરફથી થનારા તેના પુનઃસંસ્કરણમાં ધોતે તથા ધોતાની માન્ય સંસ્થાઓ પૂરેપૂરો સહકાર આપે.

ઓક્ટોબર, ૧૯૩૬

૧૨મા ગુજરાતી સાહિત્ય સંમેલનનો ઠરાવ

“ગુજરાતી શબ્દોની સાચી જોડણી વિષે ગુજરાતમાં ઘણા વખતથી ચર્ચા ચાલી રહી છે. એને પરિણામે, એ ભાષાના અભ્યાસમાં નડતી મુશ્કેલી દૂર કરવાના હેતુથી, ગુજરાત વિદ્યાપીઠે, સામાન્ય રીતે સ્વીકારાયેલા અમુક સિદ્ધાંતોને આધારે, ‘જોડણીકાશ’ નામનો એક શબ્દકાશ પ્રગટ કર્યો છે. આ ‘જોડણીકાશ’માં સ્વીકારાયેલી જોડણીનો ગુજરાત સાહિત્ય પરિષદ, મુંબઈ યુનિવર્સિટી, તેમ જ ઘણાખરા ગુજરાતી પ્રકાશકો, વર્તમાનપત્રો અને સામયિકોએ પણ સ્વીકાર કર્યો છે. સર્વત્ર એક જ પ્રકારની જોડણી રહે, તેમ જ ભાષાના અભ્યાસમાં ચોક્કસાઈ સચવાય, એ હેતુથી મુંબઈ સરકાર એ જરૂરી અને ઇષ્ટ માને છે કે, ‘જોડણીકાશ’માં નક્કી કરેલી સર્વસામાન્ય અને એક જ પ્રકારની જોડણી ઇલાકાની શિક્ષણસંસ્થાઓમાં અનુસરવા આવે. આ અનુસાર સરકારે એવો હુકમ બહાર છે કે, ભવિષ્યમાં ‘જોડણીકાશ’માં નક્કી કરાયેલી અનુસરે એવાં જ પુસ્તકોને પાઠ્યપુસ્તકોની યાદીમાં મૂકવામાં આવશે.”

ઈ. સ. ૧૯૪૦

મુંબઈ સરકાર

નિવેદન

સાર્થ જોડણીકોશની ચોથી આવૃત્તિ ઈ. સ. ૧૯૪૯ માં બહાર પાડી ત્યારે નીચે મુજબનો વિચાર રજૂ કર્યો હતો —

“હવે આ (બૃહત્) આવૃત્તિ જોતાં, એક જરૂર એ પણ લાગી છે કે, મેટ્રિક કક્ષાના વિદ્યાર્થીઓ માટે એક નાનો ‘વિનીત’ કોશ રચવો, જેથી તેમને માફકસરની કિંમતે તે મળી શકે. આ કામ હવે પછી પાર પાડવા વિચાર છે.”

આ વિચાર પાંચ વરસે અમલમાં આવે છે તેથી આનંદ અને સંતોષ થાય છે. વિશેષ તે એ કારણે કે, પાંચ વરસના ગાળામાં બૃહદ્ આવૃત્તિ લગભગ ખપી ગઈ છે તે વખતે આ તેની વિનીત આવૃત્તિ તૈયાર થઈ બહાર પડે છે. આથી કરીને, વિદ્યાર્થીને તથા વાચકજગતને કોશ વગર રહેતું નહિ પડે.

તેના નામ પ્રમાણે, આ આવૃત્તિ મોટા જોડણીકોશનો અમુક હપ્તો સંક્ષેપ છે ખરો, પરંતુ તે તૈયાર કરવામાં તેના સંપાદકને કદાચ વિશેષ ઝીવટ અને મહેનત પડી હશે માનું છું. મોટા કોશ પોતે ચાલુ ભાષાનો કોશ છે. તેમાં ભાષાની સમગ્ર શબ્દ-સંપત્તિ સંઘરાઈ ચૂકી છે, એમ કહેવું અઘરું છે; છતાં શાળાપયોગી જરૂર કરતાં તેમાં કાંઈક વિશેષ સામગ્રી તે જરૂર આવી છે. આથી કરીને જ, કાંઈક સસ્તી અને સાદી એવી આવૃત્તિ હવે કરવી જોઈએ, એમ ૧૯૪૯ માં લાગેલું. અને તેથી તે કામ ત્યારથી પહેલું મન ઉપર લીધું હતું. તે તૈયાર થવાથી, વાચકવર્ગ આગળ હવે આ ત્રીજા પ્રકારનો કોશ રજૂ થાય છે — ૧. મૂળ સાર્થ જોડણીકોશ, ૨. કેવળ જોડણી માટે ખિસ્સાકોશ, અને હવે આ ૩. વિનીત જોડણીકોશ.

કઈ હપ્તે સંક્ષેપ કરવો તેને માટે કેટલીક આખતો કેટલાક અનુભવી શ્રેયસ્વી હતી. શ્રી. દેસાઈભાઈ પટેલે પોતાની દૃષ્ટિએ મોટા કોશનાં વાપરી શું. પાનાંનો સંક્ષેપ કરી આખીને જ પોતાની દૃષ્ટિ બતાવી હતી.

તેની કે, સામાન્ય વિનીત-મેટ્રિક કક્ષા સુધીનું કામ તે આ જ જોઈએ. વળી ગણિત, પદ્ધર્થવિજ્ઞાન, રસાયન, વહાણ, ગ્રે વિજ્ઞાનવિદ્યાઓ હવે ગુજરાતીમાં શીખવાવા જેવા શાળા તેનાં પુસ્તકોમાં ઊતરી છે. તેથી તે પરિપાટીને લખવા રાખ્યું છે.

આ રીતે, શાળાપયોગી શબ્દોની જ પસંદગી કરવા જતાં અમુક સંક્ષેપ જરૂર સધાયો છે. છતાં, ગુજરાતી ભાષાના વધતા જતા અભ્યાસ અને ઉપયોગને પરિણામે આજકાલ તે અખતમાં શાળા અને મહાશાળા એ બેના ભેદની રેખા આંકવી અઘરી થવા આવી છે. એટલે વાચક જોશે કે, ભાષાના સામાન્ય ચાલુ કોષ તરીકેની અર્ધી ગરજ સરી રહે તે પ્રકારનો આમાં શબ્દોનો સંગ્રહ થયો છે. આ આવૃત્તિમાં કુલ ૩૯,૩૩૫ શબ્દો ઊતર્યા છે; આથી કોશ માહકસરની કિંમતે મળી શકે તેવો થયો છે, તે આજે મોટી સવડ લાગશે એમ માનું છું.

સંક્ષેપ કરવાની ખરી મુશ્કેલી ક્યા શબ્દો લેવા તે નક્કી કરવા ઉપરાંત ખાસ તે તેમના અર્થોનો તથા શબ્દપ્રયોગોનો કેટલો વિસ્તાર સંઘરવો, એ દરાવવામાં રહેલી છે. સંપાદકે આ કામમાં પણ હીક હીક ચીવટ રાખી છે. પરિણામે, આ કોશ તેની મૂળ આવૃત્તિ કરતાં, કદની દૃષ્ટિએ, અર્ધ કરતાં સોએક પાન વધુ જેટલો થઈ રહ્યો છે. કિંમત પણ તેટલા પ્રમાણમાં એાછી થઈ શકી છે તે આનંદની વાત છે.

સંપાદનનું કામ શ્રી. ગોપાળદાસ પટેલે કર્યું છે. જેડણીકોશના કામમાં તે તેની ખીજ આવૃત્તિથી કામ કરતા આવ્યા છે. શાળાપયોગી દૃષ્ટિએ સંક્ષેપ કરવા માટે જરૂરી શિક્ષણુદૃષ્ટિ તેમની પાસે છે.

કોશનું કામ એકલ હાથે કરવું અશક્ય જ ગણાય. તેથી શ્રી ગોપાળદાસને મદદ કરવા માટે કેટલોક વખત શરૂમાં અં મોહનભાઈ પટેલે કામ કર્યું. આકી તેમને પૂરી મદદ અને સાથ અં મુકુલભાઈ કલાર્થિનાં મળ્યાં છે. અધો જ વખત તે ગોપાળદાસની સાથે સંપાદનકામમાં તેમ જ તેનાં પ્રક્ર જેવામાં રહેલા છે. આશા છે કે, વિદ્યાર્થી-જગતને તથા સામાન્ય વાચકને આ કોશ ઉપયોગી નીવડશે.

વિદ્યાર્થીઓને કોશનો ઉપયોગ કરવાની ટેવ પાડવાનું કામ હજી આપણા શિક્ષણમાં અરોઅર દાખલ નથી થયું; તે કરવાની જરૂર છે. એમ થા... કદાચ આથી પણ નાની આવૃત્તિ આગળ ઉપર જરૂરની લાગે

કોશના શબ્દોની સાથે તેમનું વ્યાકરણ, વ્યુત્પત્તિ તથા પલ્લ મૂળ કોશમાંથી ટૂંકાવીને છતાં વિદ્યાર્થીઓને ખપ આપ્યાં છે.

જેડણીકોશની આ નવી આવૃત્તિને શિક્ષક પોતાની સલાહસૂચનાઓ આપી આભારી કુગે સંપાદનમાં જે શિક્ષક મિત્રોએ મદદ કરી

જેડણીના નિયમો

તત્સમ શબ્દો

૧. સંસ્કૃત તત્સમ શબ્દોની જેડણી મૂળ પ્રમાણે કરવી. ઉદા. મતિ; યુગ; વિદ્યાર્થિની.

૨. ભાષામાં તત્સમ તથા તદ્ભવ અને રૂપો પ્રચલિત હોય તો અને સ્વીકારવાં. ઉદા. કઠિન — કડણુ; રાત્રિ — રાત; દશ — દસ; કાલ — કાળ; નહિ — નહીં; હૂમ્હૂ — આળેહૂમ; દર્શ — દરસ.

૩. જે વ્યંજનાન્ત તત્સમ શબ્દો ગુજરાતી પ્રત્યયો લેતા હોય તેમને અકારાન્ત ગણીને લખવા. ઉદા. વિદ્વાન, જગત, પરિપદ.

આ નિયમ અંગ્રેજી, ફારસી, અરબી વગેરે ભાષાના શબ્દોને પણ લાગુ પડે છે.

૪. પશ્ચાત્, કિંચિત્, અર્થાત્, ક્વચિત્, એવા શબ્દો એકલા આવે અથવા ખીન સંસ્કૃત શબ્દોની સાથે સમાસમાં આવે ત્યારે વ્યંજનાન્ત લખવા. ઉદા. કિંચિત્કર; પશ્ચાત્તાપ.

આવાં અન્યયો પછી જ્યારે 'જ' આવે ત્યારે તેમને વ્યંજનાન્ત ન લખવાં. ઉદા. ક્વચિત્ જ.

૫. અરબી, ફારસી તથા અંગ્રેજી ભાષાના શબ્દો લખતાં તે તે ભાષાના વિશિષ્ટ ઉચ્ચારો દર્શાવવા ચિહ્નો ન વાપરવાં. ઉદા. ખિદમત, વિઝિટ, નગર.

૬. 'એ' તથા 'ઓ'ના સાંકડા તથા પહોળા ઉચ્ચારની ભિન્નતા દર્શાવવા ચિહ્નો વાપરવાં નહિ. પરંતુ અંગ્રેજી શબ્દોના 'એ' 'ઓ'ના ઉચ્ચારમાં ભ્રાંતિ ન થાય માટે, તે દર્શાવવા જિંઘી માત્રાનો ઉપયોગ કરવો. ઉદા. ડોંફી, ઓગસ્ટ, ડોલમ.

૭. અનુસ્વારના ભિન્ન ભિન્ન ઉચ્ચારો દર્શાવવા ચિહ્નો વાપરવાં નહિ.

નોંધ — શક્ય હોય ત્યાં અનુસ્વારના વિકલ્પમાં અનુનાસિકો વાપરી શકાય. ઉદા. અંત, અન્ત; દંડ, દણ્ડ; સાંત, સાન્ત; ઍંક, ઍન્ક.

હક્રુતિ તથા યક્રુતિ

અ. પ્રખનૃસ ન હોય, વહાણું, વહાણું, પહોણું, મહાવત, શહેર, મહેરબાન, અમલતનુ કાણું જેવા શબ્દોમાં તથા કહે, રહે, પહેર, પહોંચ જેવા

(૩) પ્રનૃસપાત ન હોય પાડીને લખવો.

અમીર રહે

૯. નાનું, મોટું, ખીક, સામું, ઊનું, મોર (અં), મોં, મોતું (લોટને), જ્યાં, ત્યાં, ક્યારે, ત્યારે, મારું, તમારું, તારું, તેતું, અમારું, આતું, વગેરેમાં હકાર ન દર્શાવવો.

(એટલે કે, હ જ્યાં દર્શાવવો ત્યાં જુદો પાડીને દર્શાવવો અને ન દર્શાવવો ત્યાં મુદ્દલ ન દર્શાવવો; 'હ'ને આગલા અક્ષર સાથે જોડવો નહિ.)

૧૦. નાહ, ચાહ, સાહ, મોહ, લોહ, દોહ, સોહ એ ધાતુઓને અનિયમિત ગણી તેમનાં દર્શાવ્યા પ્રમાણે રૂપો સાધિત કરવાં :

નાહ:—નાહું છું; નાહીએ છીએ; નહાય છે; નાહો છો; નાહો, -હા, -હી, -હું, -હ્યાં; નાહીશ; નાહીશું; નહાશે; નહાશે; નહાત; નહાતો, -તી, -તું; નાહનાર; નાહવાનો અથવા નાવાનો; નાહેલો, -લી, -લું; નહાં; નહાજે; નાહવું.

નવાડ(-રા)વવું; નવાવું; નવાય; નાવણ; નાવણિયો; નવેણ; નવાણ.

ચાહ:—ચાહું છું; ચાહીએ છીએ; ચાહે છે; ચાહો છો; ચાહો, -હા, -હી, -હું, -હ્યાં; ચાહીશ; ચાહીશું; ચાહશે; ચાહશે; ચાહત; ચાહતો, -તી, -તું; ચાહનાર; ચાહવાનો; ચાહેલો, -લી, -લું; ચાહ; ચાહજે; ચાહવું.

ચહવડ(-રા)વવું; ચહવાવું, ચહવાય એ રૂપો શક્ય અને વ્યાકરણદષ્ટિએ પ્રામાણિક લાગે છે, પણ આવા પ્રયોગો પ્રચલિત નથી.

સાહ:—સાહ પ્રમાણે. પણ નીચેનાં રૂપો દર્શાવ્યા પ્રમાણે:—

સવડ(-રા)વવું; સવાવું; સવાય.

મોહ:—મોહું છું; મોહીએ છીએ; મોહે છે; મોહો છો; મોહો, -હા, -હી, -હું, -હ્યાં; મોહીશ; મોહીશું; મોહશે; મોહશે; મોહત; મોહતો, -તી, -તું; મોહનાર; મોહવાનો; મોહેલો, -લી, -લું; મોહ; મોહજે; મોહવું.

મોહડ(-રા)વવું; મોહાવું; મોહાય.

લોહ:—લોહું છું; લોહીએ છીએ; લોહે છે; લોહો છો; લોહો, -હા, -હી, -હું, -હ્યાં; લોહીશ; લોહીશું; લોહશે; લોહશે; લોહત; લોહતો, -તી, -તું; લોહનાર; લોહવાનો અથવા લોવાનો; લોહેલો, -લી, -લું; લોહ; લોહજે; લોહવું.

લોવડ(-રા)વવું; લોવાય; લોવણિયું.

દોહ:—દોહું છું; દોહીએ છીએ; દોહે છે; દોહો છો; દોહો, -હા, -હી, -હું, -હ્યાં; દોહીશ; દોહીશું; દોહશે; દોહશે; દુહત અથવા દોહ... -તી, -તું; દોહનાર; દોહવાનો અથવા દોવાનો; દોહેલો, -લી, -લું; દો

દોવડ(-રા)વવું; દોવાવું; દોવાય; દોવણિયું.

કોહ:—સામાન્યતઃ મોહ પ્રમાણે. પણ નીચેનાં રૂપો

કોવડ(-રા)વવું; કોવાવું; કોવાય; કોહવણ; કોહવા... ધર...

સોહ:—મોહ પ્રમાણે.

૧૧. કેટલાક 'ક'ને અદલે હ અને ડ છૂટા પાડીને લખે છે. જેમ કે, કહાડવું, વહાડવું. તેમ ન લખતાં કાઠ, વાઠ, કઠી, ઠાઠ, અઠાર, કઠવું એમ લખવું. પરંતુ લઠવું, ઠાઠમ ન લખતાં લડવું, ઠાઠમ એમ લખવું. ચડવું, ચઠવું અને માન્ય ગણવાં.

૧૨. કેટલાક શબ્દોના ઉચ્ચારણમાં ગુજરાતના કેટલાક ભાગમાં પશ્ચુતિ થાય છે. ઉદા. જાત્ય, આંખ્ય, લાવ્ય, હ્યો, ઘો ઇ. પણ તે લખવામાં દર્શાવવાની જરૂર નથી. જાત, આંખ, લાવ, હો, ઘો એમ જ લખવું.

તદ્ભવ શબ્દો

૧૩. અદ્યપ્રાણ્ય અને મહાપ્રાણ્ય સંયુક્ત હોય એવા તદ્ભવ શબ્દોમાં મહાપ્રાણ્યનું દ્વિત્વ કરવું. ઉદા. ચોખ્ખું, ચિઠ્ઠી, પથ્થર, જલ્લો, ચોધો, સુધ્યાં, સભ્ભર. પણ ચૂ તથા છનો યોગ હોય તેો અજ લખવું, ઘ્છ નહિ. ઉદા. અચ્છેર, પરછમ, અચ્છું.

૧૪. કેટલાક શબ્દોમાં (ઉદા. પારણું, ખારણું, શેરડી, દોરડું, ખાંણી, દળણું, ચાળણી, શૈલડી) ર, ડ, ણ, લને અદલે ય ઉચ્ચાર થાય છે; ત્યાં મૂળ રૂપ જ લખવું.

૧૫. અનાદિ 'શ'ના ઉચ્ચારની આખતમાં કેટલાક શબ્દોમાં પ્રાંતિક ઉચ્ચારભેદ છે. ઉદા. ડોશી-ડોસી; માશી-માસી, ભેંશ-ભેંસ; છાશ-છાસ; ખારશ-ખારસ; એંશી-એંસી. આવા શબ્દોમાં શ અને સ નો વિકલ્પ રાખવો.

૧૬. શક, શોધ, શું માં રૂઠ શ રાખવો; પણ સાકરમાં સ લખવો.

૧૭. વિશે અને વિષે એ અને રૂપો ચાલે.

૧૮. તદ્ભવ શબ્દોમાં અંત્ય ઈ તથા ઉ, સાનુસ્વાર કે નિરનુસ્વાર, એ અનુક્રમે દીર્ઘ અને હ્રસ્વ લખવાં. ઉદા. ઘી; છું; શું; તું; ઘણી; વીંછી; અહીં; ઘહીં; ખિયુ; લાહુ; જુહું.

નોંધ—સામાન્ય રીતે ગુજરાતીમાં રુ અથવા રુ લખવાનો રિવાજ નથી; રૂ વિશેષ પ્રચલિત છે. પરંતુ જ્યાં નિયમ પ્રમાણે હ્રસ્વ રુ લખવાનું હોય ત્યાં રુ અથવા રુ લખવું. ઉદા. છોકરું—

૧૯. છોકરું; ઐરું-ઐરું.

વ્યાજ. અપવાદ—એકાદારી શબ્દોમાં નિરનુસ્વાર ઊ દીર્ઘ લખવો.

મખનાલ. જી. જી. યુ. જી. જી.

અ. મખનુસ ન. અનુત્ય ઈ તથા ઊ પર આવતા અનુસ્વારનો ઉચ્ચાર પોચો અમીજાતનુ કાણું જે ઈ કે ઊ દીર્ઘ લખવાં. ઉદા. ઈડું; ઊંડાડ; ગૂંચવાવ;

(૩) મનુસપાન ન. [લૂંટ; પૂંછડું; વરસૂંદ; મીંચામણું.

અમી. રકે (અ) ન. [વારું; કુંભાર, કુંવર, કુંવરી, સુંવાળું.

૨૦. શબ્દમાં આવતા યુક્તાક્ષરથી જ્યાં આગલા સ્વરને થડકો લાગતો હોય ત્યાં ધ કે ઉ જે હોય તે હ્રસ્વ લખવો. અનુસ્વારનો ઉચ્ચાર અનુનાસિક જેવો થતો હોય ત્યાં યુક્તાક્ષર ગણવો. ઉદા. કિસ્તી, શિસ્ત, કુક્કર, અસ્સો, ચુસ્ત, છેતરપિંડી, જિંદગી, જિંગોડી, ડુંગી, દુંદ, તુંડાઈ.

નોંધ — સામાન્ય રીતે ગુજરાતીમાં જિ લખવાનો રિવાજ નથી; જ બીજો વિશેષ પ્રચલિત છે. પરંતુ જ્યાં નિયમ પ્રમાણે હ્રસ્વ જિ લખવાનું હોય ત્યાં જિ લખવું. ઉદા. જિંદગી; જિતાડવું; જિવાડવું.

૨૧. જ્યાં વ્યુત્પત્તિને આધારે જુદી જોડણી ન થતી હોય (જેમ કે, જુદું, ઉદવું, ડિલ) તેવા એ અક્ષરના શબ્દોમાં ઉપાંત્ય ધ તથા ઊ દીર્ઘ લખવાં. ઉદા. ચૂક, ચૂઈ, તૂત, ઝૂલો, ઝીણું, છનો.

અપવાદ — સુધી, દુખ, જુઓ.

નોંધ — મુકાવું, ભુલાવું, મિચાવું, એવાં કર્મણિરૂપોમાં હ્રસ્વ થાય છે. જુઓ નિયમ ૨૪ મો.

૨૨. જ્યાં વ્યુત્પત્તિને આધારે જુદી જોડણી ન થતી હોય (જેમ કે, ઉપર, યુગલ, કુરતું, મુગટ, અંગુર) તેવા એથી વધારે અક્ષરના શબ્દોમાં ધ કે ઉ પછી લઘુ અક્ષર આવે તો તે દીર્ઘ લખવાં, અને ગુરુ અક્ષર આવે તો તે હ્રસ્વ લખવાં. ઉદા. નીકળ, મૂલવ, વિભાસ, મબૂર, ખેડૂત, દુકાળ, સુતાર, તડૂક, કિનારો, ભુલાવ, મિચાવ, તડુકાવ.

અપવાદ ૧ — વિશેષણ પરથી થતાં નામો તેમ જ નામ પરથી ખનતાં ભાવવાચક નામોમાં મૂળ શબ્દની જોડણી કાયમ રાખવી. ઉદા. ગરીબ-ગરીબાઈ; વકીલ-વકીલાત; ચીકણું-ચીકણાઈ, ચીકાશ; મીઠું-મીઠાશ, મીઠાણું; જૂઠું-જૂઠાણું; પીણું-પીણાશ; ઝીણું-ઝીણવટ.

નોંધ — વેધી-વેધિત્વ, અભિમાની-અભિમાનિત્વ, એવા શબ્દો તત્સમ સંસ્કૃત હોઈ ફેરફાર કરવામાં આવે છે.

અપવાદ ૨ — કેટલાક શબ્દો ખોલતાં ઉપાંત્ય અક્ષર ઉ ખાર આવે છે ત્યાં ધ કે ઉ જે હોય તે દીર્ઘ કરવાં. ઉદા. ગોળી દાગીનો, અરડૂસો, દંતડી વગેરે.

નોંધ : — જેમાં આ ખતનો ભાર નથી આવતો એટલુંકે, ફઉડી, મહુડું.

૨૩. આર અથવા તેથી વધારે અક્ષરના શબ્દોમાં હ્રસ્વ લખવાં. ઉદા. મિજલમ, ભુલામણું, હિલચાલ. કિટિપણિયો, ટિટિયારો, ટિચકારી.

વિકલ્પ — ગુજરાત-ગૂજરાત.-

નોંધ ૧ — આ જ્ઞતનો શબ્દ-સમાસ હોય તો સમાસના અંગભૂત શબ્દોની જોડણી કાયમ રાખવી. ઉદા० ભૂલથાપ; ખીજવર; હીલુકમાહિ; પ્રાણીવિદ્યા; સ્વામીદ્રોહ; મીઠાબોલું.

નોંધ ૨ — કૂદાકૂદ, ઘૂમાઘૂમ, ભુલભુલામણી, એવા દ્વિભાવથી થતા શબ્દોમાં દ્વિભાવ યામતા પદની જોડણી જ કાયમ રાખવી.

૨૪. પ્રાથમિક શબ્દો પરથી ઘડાતા શબ્દોમાં તથા ધાતુનાં પ્રેરક અને કર્મણિ પ્રયોગનાં રૂપોમાં પ્રાથમિક શબ્દ અથવા ધાતુની મૂળ જોડણી કાયમ ન રાખતાં ઉપર કલમ ૨૧, ૨૨, ૨૩, ૨૪ પ્રમાણે જોડણી કરવી. ઉદા० ભૂલ-ભુલામણી, શીખ-શિખાઉ, શિખામણ; નીકળ-નિકાલ; ઊઠ-ઊઠવું, ઊઠાડ, ઊઠાવ, ઊઠમણું; મૂક-મુકાણ, મુકાવું, મુકાવવું.

નોંધ ૧ — નિયમ ૧૯, ૨૦ પ્રમાણે સાનુસ્વાર ઇ, ઉ વાળા શબ્દોમાં ફેર નહિ થાય. જેમ કે, ચૂંથવું, ચૂંથારો, ચૂંથાવું, ચૂંથાવવું; કિંગલાણ. કિંગલાવું, કિંગલાવવું.

નોંધ ૨ — ધાતુના અક્ષરો ગણવામાં તેનું સામાન્ય કૃદંતનું રૂપ નહિ, પણ મૂળ રૂપ લેવું. જેમ કે, ઊથલ(વું), મૂલવ(વું); ઉથલાવ(વું), તફકાવ(વું), તફકા(વું).

અપવાદ ૧ — કર્મણિરૂપોને નિયમ ૨૧ માં અપવાદ ગણી હ્રસ્વ કરવાં. જેમ કે, મિચ્યા(વું), ભુલા(વું).

અપવાદ ૨ — ક્રિયાપદનાં કૃદંતરૂપોમાં મૂળ જોડણી જ કાયમ રાખવી. જેમ કે, ભૂલનાર, ભૂલેલું; ભુલાવનાર; ભુલાયેલું; મૂકનાર, મૂકેલું; મુકાયેલું, મુકાવનાર; મુકાવડાવેલું.

૨૫. શબ્દના અંધારણમાં ઈ પછી સ્વર આવતો હોય તો તે ઈ ને હ્રસ્વ કરી સ્વરની પહેલાં ય ઉમેરીને લખવું. ઉદા० દરિયો, કડિયો, રંટિયો, ફડિયો, ઘોતિયું, માણિયું, કાઠિયાવાડ, પિયર, મહિયર, દિયર, સહિયર, પિયુ.

અપવાદ — પીયો; તથા જુઓ પછીનો નિયમ. વિકલ્પ — પિયળ-પીયળ.

૨૬. વિલક્ષિત કે વચનના પ્રત્યયો લગાડતાં કે સમાસ બનાવતાં મળનાલાળ જોડણી કાયમ રાખવી. ઉદા० નદી — નદીઓ, નદીમાં ઇં.

અ. મધનૂસે નં. સ્ત્રીને ઇં. ખૂખી — ખૂખીઓ. બારીબારણાં.

અ. મળતનુ કાણું કરીએ, છીએ, ખાઈએ, ઘોઈએ, સૂઈએ, જોઈએ, હોઈએ,

(૩) ખૂખીપાન નં. ક્રિયાપદનાં રૂપો અતાવ્યા પ્રમાણે લખવાં. પણ થયેલું અ. મળતરક(-મ) નં. જેવાં રૂપો દર્શાવ્યા મુજબ લખવાં.

જ. બુવો, ધુવો નહિ પણ બુઓ, ધુઓ લખવું. તેમ જ ખોવું, રોવું જેવાં ઓકારાન્ત ધાતુઓમાં ખુઓ, રુઓ લખવું. અને જુએ છે, ધુએ છે, ખુએ છે, રુએ છે, જેએલું, જેતું; ખોએલું, ખોતું; ધોએલું, ધોતું વગેરે રૂપો દર્શાવ્યા મુજબ લખવાં.

ગ. સૂવું, પીવું જેવાં ક્રિયાપદોમાં સૂએ છે, સૂઓ, સૂતું, સતેલ, સૂતાર, અને પીએ છે, પીઓ, પીતું, પીધેલ, પીનાર, એ પ્રમાણે લખવું.

૨૮. પૈસો, ચૌદું, પૈડું, રવૈયો એમ લખવું. પણ પાઈ, પાઈંડ, ઊડઈ, સઈ એવા શબ્દો દર્શાવ્યા પ્રમાણે લખવા.

૨૯. સમ, જિંદગી, સમજ એમાં જ; તથા મોઝારું, મોઝારમાં ઝ, અને સાંજ-ઝ, મન-ઝ એમ લખવું.

૩૦. આમલી-આમલી, લીમડો-લીંબડો, તૂમડું-તૂંબડું, કામળી-કાંમળી, ડામવું-ડાંભવું, પૂમડું-પૂંભડું, ચાંલો-ચાંદલો, સાલો-સાડલો એ અને રૂપો ચાલે.

૩૧. કહેવડાવવું-કહેવરાવવું, ગવડાવવું-ગવરાવવું, ઉડાડવું-ઉરાડવું, બેસાડવું-બેસારવું જેવાં પ્રેરકરૂપોમાં ૩ અને ૨ નો વિકલ્પ રાખવો.

૩૨. કવિતામાં નિયમાનુસાર જોડણી વાપરી હ્રસ્વ દીર્ઘ અતાવનારાં ચિહ્નો વાપરવાં.

૩૩. જે શબ્દોની જોડણી કે ઉચ્ચારને વિષે એકરૂપતા ચાલતી હોય તે શબ્દોની, ઉપરના કોઈ નિયમો અનુસાર જુદી જોડણી થતી હોય છતાં, પ્રચલિત જોડણી કાયમ રાખવી. ઉદા. મુજ, તુજ, ટુકડો, ટુચકો, મુજબ, પૂત્રરી, મુક્ત, કુમળું, કુસડી, ચુટકો, કુલડી.

કોશ વાપરનારને સૂચના

શબ્દોની ગોઠવણી

શબ્દોની ગોઠવણી કક્ષાવારીના ધોરણે કરવામાં આવી છે. પરંતુ એકસમાન વ્યુત્પત્તિવાળા શબ્દો, સાધિત રૂપો તથા સમાસો કક્ષાવારીના ક્રમમાં આવતા હોય, તે સ્થળ-સંકોચ સાધવાની દૃષ્ટિએ એક ફકરામાં ભેગા ગોઠવવામાં આવ્યા છે.

આમ ભેગા કરાતા શબ્દોને મૂળ થડમાં શબ્દમાં ઉમેરણી બતાવતું ૦ આડું ચિહ્ન કે તેના અંત્ય અક્ષરોને વિકલ્પ સૂચવતું - આડું ચિહ્ન વાપરીને એકઠા કરવામાં આવ્યા છે. જેમકે 'ધર્મ'માં ંદ્ધિત્ર = ધર્મદોષ; -ર્મોચરણ = ધર્મોચરણ. આવા સમૂહોમાં દરેક પૂરા થતા શબ્દને અંતે પૂર્ણવિરામ મૂકવામાં આવ્યું છે.

વ્યુત્પત્તિ

વ્યુત્પત્તિનો નિર્દેશ શબ્દના વ્યાકરણના સંકેત બાદ [] કૌંસમાં કરવામાં આવ્યો છે. તેના સંકેતોની સમજ સંકેતોની યાદીમાં આપી છે.

સમૂહમાં આવેલા શબ્દોમાં, જે શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ નિશ્ચિત હોય, તેને તે શબ્દની સાથે આપી છે. ત્યાં સમાસનું ખીન્નું પદ સંધિથી જોડાયું હોય, અને તેનો પ્રયોગ પ્રમાણમૂલક કોશોમાં મળતો ન હોય, ત્યાં સામાન્યતઃ તેને જુદું બતાવ્યું છે. જેમ કે 'સ્નેહ' શબ્દમાં -હાધીન [+ અર્ધીન].

ત્યાં આગળ મૂળ શબ્દની સાથે સંધિથી તેના વિકલ્પ પણ જણાવ્યા હોય, ત્યાં વ્યુત્પત્તિ જે શબ્દની મળતી હોય, તેને તે શબ્દની સાથે જ (વ્યાકરણના સંકેતની પહેલાં) દર્શાવી છે. જેમકે સ્થૂડ [સં.], -ળ વિં.

કોઈ શબ્દના અનેક અર્થો હોય, પણ તેમની વ્યુત્પત્તિ જુદી હોય, તે તે શબ્દ સ્વતંત્ર તરીકે જુદા આધવામાં આવ્યા છે. જુઓ 'ચાર,' 'દીન,' 'પાસ,' 'સર' ઇં.

ઉચ્ચારણ

શબ્દોના ઉચ્ચારણ વિષે સૂચન મૂકવામાં આવ્યાં છે, તે તેના પછી તરત જ અને વ્યાકરણ બતાવ્યું છે તે પહેલાં, () આવા કૌંસમાં છે.

ઉચ્ચારણમાં હ્રસ્વતિ, પોષો અનુનાસિક, પહેળા એ ઓ, અને કયાંક લઘુપ્રચલન અક્ષર (જેમ કે 'કહોતું'), અને યશ્રુતિ (જેમ કે, પાર સ્ત્રીં) બતાવ્યાં છે. દરેકના સંકેતની સમજ સંકેતસૂચિમાં જુઓ.

પર પોષો અનુનાસિક જ બતાવવામાં આવ્યો છે અને તે (૦) આડું પોહું મીડું માં મળતાવ્યાં છે. એટલે, સંસ્કૃત ઢબનો અનુનાસિક બતાવવા પાસ ચિહ્ન નથી મળનારો (૦) સંકેત ન હોય ત્યાં સંસ્કૃત ઢબનો અનુનાસિક સમજવો.

અ. મળવું નહીં સાથે આવતો અનુસ્વાર જોડણીના નિયમ ૧૯ પ્રમાણે નક્કી છે

અ. મળવું કાણું તેથી તે સ્થાનોએ (૦) આ સંકેત મૂકવામાં નથી આવ્યો. જેમ કે,

(૩) મળવું નહીં ૧૦ ઇં.

અ. મળવું (૧) નહીં ૧૦ [૧

અને એથી જીલટ-પક્ષે હસ્વ ઇ સાથેનો અનુસ્વાર સંસ્કૃત ઢખનો હશે, એ પણ જોડણીના નિયમથી સ્પષ્ટ છે. જેમ કે, કિંમત ઇં. જોકે, ઉપર કહ્યું એમ, તે અનુસ્વાર ઉચ્ચારણમાં બતાવવાનું રાખ્યું નથી; થોથો અનુનાસિક ન કહ્યો હોય ત્યાં એ સમજ લેવા ઉપર રાખ્યું છે.

તેવી જ રીતે પહોળા એ ઓ ન્યાં હોય ત્યાં બતાવ્યા છે. ન્યાં તે ન બતાવ્યા હોય ત્યાં સામાન્ય સંસ્કૃત એ, એ સમજ લેવાના.

હશ્રુતિનું સ્થાન જે બે વર્ણો વચ્ચે હોય તેના પહેલા વર્ણ જોડે તે બતાવ્યું છે. જેમ કે, તારું (તા'). પ્રાયઃ પહેલા વર્ણ સાથે વિશેષે તે શ્રુતિ જોડાયેલી છે, એમ માન્યું છે.

શબ્દપ્રયોગ

જે શબ્દનો શબ્દપ્રયોગ હોય તે, એ શબ્દના અર્થો પૂરા થયા પછી પૂર્ણ-વિરામ કરી, [] આવા કૌંસમાં આપવામાં આવ્યો છે.

તે શબ્દના થક તળે બીજા શબ્દો કે તેના સમારો હોય તો તે બધા, તેના શબ્દપ્રયોગોનો કૌંસ [] પૂરા થાય ત્યાર પછી આપ્યા છે.

દૂંકાણને ખાતર, શબ્દપ્રયોગ લખવામાં મૂળ શબ્દ ફરી લખ્યો નથી, પણ આણું ૦ ચિહ્ન મૂકીને ચલાવ્યું છે. જેમ કે, 'દેવ'માં [૦થર્ણું = મરણ પામણું].

ન્યાં મૂળ શબ્દનું રૂપાંતર થઈને શબ્દપ્રયોગ બને ત્યાં તે આખો લખ્યો છે. જેમ કે, 'વાયરે'માં [વાયરે ચઢણું = લહેરમાં આવણું ઇં].

સામાન્યપણે, શબ્દપ્રયોગો કક્ષાવાર ક્રમે મૂક્યા છે. ન્યાં મૂળ શબ્દ આગળ કોઈ પદ આવે તો તેવા પદને () કૌંસમાં મૂકીને શબ્દપ્રયોગ તેના ક્રમમાં દર્શાવ્યો છે. જેમ કે 'વગવણું' શબ્દમાં [(-ને) વટાવે એણું શં પ્રં -થી ચડિયાણું].

શબ્દપ્રયોગોમાં આખો પ્રયોગ ક્રિયાપદની સાથે આવતો હોય તો તેના અર્થને = ની નિશાનીથી આપ્યો છે. જેમ કે વાયરે ચઢણું = લહેરમાં આવણું ઇં. અને ન્યાં આખો પ્રયોગ ક્રિયાપદ સાથે ન આવતો હોય ત્યાં તેના અર્થને શં પ્રં લખીને આપ્યો છે. જેમ કે, વાયદાનો સોદો શં પ્રં અમુક મુદતે અમુક ભાવે માલ લેવાનો સદાનો વેપાર.

નહિ સંબંધેલાં સાદાં શબ્દરૂપો

જોડણીમાં ફેરફાર થતો હોય તેવાં ક્રિયાપદોનાં ભાવે, કર્મણિ અને પ્રેરક રૂપો યોજીને આપવામાં આવ્યાં છે. (જે ધાતુનાં એવાં રૂપ વિચિત્ર જેવાં લાગ્યાં છે તે આપ્યાં નથી.) તેવાં રૂપોમાં અમુકનું પ્રેરક કે ભાવે યા કર્મણિ એટલો દૂંક ૦ કરવા ઉપરાંત અર્થ આપ્યો નથી; સિવાય કે, તેથી અલગ બીજા અર્થ હોય શબ્દોમાં તો જોડણી ખાતર જ તેવાં રૂપો કક્ષા પણ ઉલ્લેખ વગર () અક્ષરમાં આપ્યાં છે. જેમકે, વીંટાણણુંમાં (વીંટાણાવણું, વીંટા

વિશેષણ પરથી તા, ત્વ, પણું જેવા પ્રત્યયો લાગીને બનતાં સામાન્યતા: આપવામાં આવ્યાં નથી. તેમ જ ન્યાં વિશેષણ અને અને અબ્યયના અર્થ સરખા થતા હોય ત્યાં અર્થો ફર લખેલા છે. જેમ કે, વિવેચક; બરાબર.

પર્યાયવાચક શબ્દોના અર્થ દરેક ઠેકાણે લખવાને બદલે એક ઠેકાણે લખી બીજા શબ્દોમાં, જુઓ અમુક શબ્દ, એમ જણાવવાનો રિવાજ રાખ્યો છે. જ્યાં તે શબ્દના બધા અર્થો લાગુ ન પડતા હોય ત્યાં અર્થનો અમુક ક્રમ જોવાનું કહ્યું છે.

ગડગડાટ, ઘડાઘડ જેવા રવાનુકારી શબ્દોમાં અર્થો ન આપતાં (૨૧૦) સંજ્ઞા વાપરી છે. આ જ્યાં તે અવાજ શાનો છે એ બતાવવું જરૂરી લાગ્યું છે ત્યાં સાથે, અમુકનો અવાજ, એમ જણાવ્યું છે.

સંક્ષેપોની સમજ

અ૦	અવ્યય	બ૦વ૦	બહુવચન
અ૦કિ૦	અકર્મક ક્રિયાપદ	ભ૦કા૦	ભવિષ્યકાળ
ઉદ્દા૦	ઉદ્દાહરણ	ભ૦કૃ૦	ભવિષ્યકૃદંત
એ૦વ૦	એકવચન	ભાવે	ભાવે પ્રયોગનું રૂપ
કર્મણિ	કર્મણિ પ્રયોગનું રૂપ	ભૂ.	ભૂશાળ
કા.	કાર્તિયાવાડી (શબ્દ)	ભૂ૦કા૦	ભૂતકાળ
કા. શા.	કાવ્યશાસ્ત્ર	ભૂ૦કૃ૦	ભૂતકૃદંત
કૃ૦	કૃદંત	૨૧૦	રવાનુકારી (શબ્દ)
ક્રિ૦	ક્રિયાપદ	૨.વિ.	રસાયણવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર
ખ.	ખગોળશાસ્ત્ર	લા.	લાક્ષણિક (અર્થ)
ગ.	ગણિતશાસ્ત્ર	વ.વિ.	વનરપતિશાસ્ત્ર
ચ.	ચરેતરી (શબ્દ)	વ.કા.	વર્તમાનકાળ
જ.વિ.	જીવવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર	વ૦કૃ૦	વર્તમાન કૃદંત
જ્યો.	જ્યોતિષશાસ્ત્ર	વિ૦	વિશેષણ
ન૦	નપુંસકલિંગ	વિ૦ ન૦	વિશેષણ, નપુંસક લિંગ
ન૦બ૦વ૦	નપુંસકલિંગ, બહુવચન	વિ૦ પું૦	વિશેષણ, પુંલિંગ
ન્યા.	ન્યાયશાસ્ત્ર	વિ૦ સ્ત્રી૦	વિશેષણ, સ્ત્રીલિંગ
પ.	પદ્યમાં વપરાતો (શબ્દ)	વ્યા.	વ્યાકરણ
પ. વિ.	પદ્યાર્થવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર	શ૦પ્ર૦	શબ્દપ્રયોગ
	પુંલિંગ	સ૦	સર્વનામ
	પુંલિંગ, બહુવચન	સર૦	સરખાવો
	પ્રાણીવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર	સુ.	સુરતી
	પ્રેરકભેદનું રૂપ	સ્ત્રી૦	સ્ત્રીલિંગ
		સ્ત્રી૦બ૦વ૦	સ્ત્રીલિંગ, બહુવચન

અ. મળનું નામ

અ. મળનું કાળ

(૩) પનૂસપાન ન૦

અ. મીટરકે (-ખ) ન૦ [૬.

વ્યુત્પત્તિના સંકેત

અ.	અરબી
અપ.	અપભ્રંશ
હં.	ઇંગ્લિશ
ફા.	ફાનડી
દે.	દેશ્ય
પો.	પોર્ટુગિઝ
પ્રા.	પ્રાકૃત

ફા.	ફારસી
મ.	મરાઠી
સં.	સંસ્કૃત
હિં	હિંદુસ્તાની
તે ઉપરાંતના નિર્દેશોમાં આપાનું	
પૂરું નામ લખ્યું છે.	

ઉચ્ચારણના સંકેત

- (૦) યોચો અનુનાસિક છે એમ બતાવે છે. જેમ કે આંધળો (૦)
 ઐ પહોળો એ છે એમ બતાવે છે. જેમ કે પેડે (પે).
 ઓ પહોળો ઓ છે એમ બતાવે છે. જેમ કે હોતું (હો).
 (') વર્ણ સાથે ઉપર મૂકેલું અલ્પ-

- વિરામ ત્યાં હસ્તુતિ બતાવે છે. જેમ કે તાડું (તા')
 (,) વર્ણ સાથે નીચે મૂકેલું અલ્પ-વિરામ ત્યાં યસ્તુતિ બતાવે છે. જેમ કે પાર (ર,)
 () ખોડાનું ચિહ્ન લઘુપ્રયત્ન અકાર બતાવે છે. જેમ કે કહેતું (કહે)

ખીન્નં ચિહ્નોની સમજ

- + કાલગ્રસ્ત શબ્દ.
 ૦ આગલા શબ્દમાં ઉમેરો કરવાનું સૂચવે છે. ઉદા. રાખ (૦ડી) એટલે રાખ, રાખડી.

- આગલા શબ્દના અંત્ય અક્ષરને બદલે મૂકવાનું સૂચવે છે. ઉદા. સરિત (-તા) એટલે સરિત, સરિતા.

जे ६ गुी के श

अ

अ पुं० [सं.] वर्षाभाणानो पहेलो अक्षर
(२) व्यञ्जनथी शश्रु यता शम्भनी पूर्वो
नकार के विरोध वगेरे अतावतो पूर्वंग.
उद्गा० असुभ, अयोप्य (३) 'अति'ना
अर्थमां के भास अर्थवृद्धि वगरवपरातो
गुणराती उपसर्ग. उद्गा० अघोर, अलोप
अउ (अ) न० [सं. अहि] करडे अेलुं
अवहुं (२) साप
अउ न० आडे; अउष्
अक न० [सं.] दुःख (२) अय; पाप
अकथ पुं० [सं.] केतु अल [सं.]
अकडाअकडी श्री० अडसावडसी (२)
कटोअडी [सं.] कडापलुं
अकडाई श्री० अकडपलुं; मगरी (२)
अकडाट पुं० अकडावुं ते के तेनी असर
अकडावुं अ० कि० [अनु] अकड
सांधानुं - अंगनुं अलार्थ लुं (२)
अकडमां इरुं; मगरीमां रडेवुं
अकडतो पुं० [सं. अकृत] कारीगरानो छरीनो
हिवस; अकृते [अकथनीय
अकृ वि० [सं.] नहि कडेवुं-वर्णवेलुं (२)
अकृथ वि० [सं.] न कडी शकाय तेवुं
अकृती [सं.] अनुओ अकथनीय
अकृती सौधी मदान(२) पुं० अक
अकृती न० अकृती [सं.] ति
अकृती कणुं [सं.] उद्धार दिल राभवुं
(३) अकृती न० अकृती (२)
अकृती (अ) न० [सं.] अकृती अकृती

अकथ वि० [सं. अक्षतवै] अकथुं तेम;
वगर अकथुं के तोडेवुं
अकरणु वि० [सं.] करणु - अद्विय वगरनुं
(२) देह अद्वियादि रहित (परमात्मा)
(३) न० न करवुं ते
अकराम न० [अ.] कृपा; मान; अक्षिस
अकराण, अकराण वि० [अ] - अतिशय
+ सं. कराल अति अयंकर
अकरांतियावेडा पुं० अ० व० अकरांतिया-
नी माइक वर्तवुं ते [आडधनुं
अकरांतियुं वि० [सं. अतिक्रान्त] अकृ आनारुं;
अकरुं वि० अकृकडुं [(३) पुं० साप
अकृ वि० [सं.] कान विनानुं (२) अकृ
अकृक वि० [सं.] कर्ता विनानुं [काम
अकर्म न० [सं.] कर्मनो अभाव(२) अकृ
अकर्मक वि० [सं.] कर्म विनानुं [कि०]
अक(-क)र्मणु वि० श्री० [सं. अकर्म]
अभावणी (२) कुलटा [अनु] अक
अकर्मणुता श्री० कामकाजनो अभाव;
अक(-क)र्मा वि० [सं. अकर्म] अभावणुं
(२) कर्म नहि करनारुं
अकल श्री० [अ. अकल] अकल; अकृ
अकल [सं.] (-ण) वि० न कणी शकाय अेलुं;
अकल [अ. अकल] [अ. अकल] अकलवाणुं
अकलकल वि० [सं.] अकल कृपावाणुं;
अकलमह वि० [फा.] अकलवाणुं
अकलकडुं वि० तरतलुद्विवाणुं
अकलक वि० [सं.] अकलक; दोष-अकलक

અકલિત વિ० [સં.] ન કળેલું; કદંબી ન શકાય તેવું

અકલિપત વિ० [સં.] કલિપત નહિ તેવું; ખરું (૨) ઓચિંતું; અણધાર્યું

અકલ્પ્ય વિ० [સં.] ન કલંબી શકાય એવું

અકસર અ[મ.] વાલુંખરું; વાલું કરીને; પ્રાયઃ

અકસીર વિ० [મ.] સ્કસીર=ક્રીમિયો[આખાક; રામખાણ

અકસ્માત્ અ[સં.] અચાનક; એકાએક

અકસ્માત્ પું[સં.] અકસ્માત્ અણધારી ઘટના; હોનારત

અકળા વિ० જુઓ અકલ [સં.] [બાવરું

અકળવિકળા વિ० જુઓ આકળવિકળ;

અકળામણ્ય સ્ત્રી० અકળાવાની અસર;

અમૂંઝણ

અકળાવું અ[કિ] [સં.] અકલ અમૂંઝાવું;

ગમશવું (૨) કંટાણવું (૩) ચિરાવું

અકળિત વિ० જુઓ અકલિત

અકંટક વિ[સં.] કાંટા વિનાનું [કામ

અકાળ વિ० નકામું (૨) કાચાર (૩) નાખેલું

અકામ(-મ્ત્રી) વિ० [સં.] કામના વિનાનું

અકાર અ[અ] અકારણ; ફેગટ [પ.]

અકારણ ન[સં.] અકાર્ય; ખોટું

કામ (૨) અ[વ્યથ]; ફેગટ

અકારણ્ય વિ० (૨) અ[સં.] જુઓ નિષકારણ

અકારત(-થ) અ[વ્યથ]; નિષ્કળ

અકારું વિ[અ] અપ્રિય; અળખામણું

અકાર્ય વિ[સં.] ન કરવા જેવું (૨)

ન[વ] ખોટું કામ

અકાલ [સં.] (-ળ) વિ[વ] ક્વખતનું (૨) પું[વ]

અયોગ્ય સમય; ક્વખત (૩) દુકળ (૪)

પરમાત્મા. વૃદ્ધ વિ[વ] અકાળે વૃદ્ધ થયેલું

અકાલિક વિ[સં.] ક્વખતનું

અકાલી પું[સં.] અકાલ શીખ ધમનું

એક ફાંટા કે તેનો અનુચારી

અકાલીન વિ[સં.] ક્વખતનું

અકાળા વિ[વ] જુઓ અકાલ

અકાંડ વિ[સં.] આકસ્મિક; ઓચિંતું

અકિંચન વિ[સં.] નિકિંચન; સાવ ગરીબ

અકીક પું[મ.] એક જાતનો લીસો, ચળકતો પથ્થર [ખનાવનારો

અકીકિયો પું[વ] અકીકની વસ્તુઓ;

અકૃત વિ[સં.] નહિ કરેલું (૨) ખોટું

કે અયોગ્ય કરેલું (૩) ન[વ] પાપ

અકેક(-કુ) વિ[વ] એકએક (૨) એક પછી

એક (૩) પ્રત્યેક; દરેક

અકોટ પું[સં.] સોપારી કે તેનું ઝાડ

અકોટી સ્ત્રી०, -ટો પું[સં.] અકોટ

સોપારી ધાવનું (સ્ત્રીનું) કાનનું ધરેલું -

કૂમખાંવાળું લાગિયું

અકોણું વિ[વ] અતડું; ભળી ન બચ તેવું

અકડ વિ[સં.] અકડ, પ્રા. અકડ] કડક;

વળે નહિ એવું (૨) ટટાર (૩) મગદળીવાળું

અકરચકર અ[વ] અણધારી રીતે (૨)

ગમે તેમ કરીને [અકર્મી

અકર્મણ્ય, અકર્મી જુઓ અકર્મણ્ય,

અકલ સ્ત્રી० [અ. અવલ] સુદ્ધિ

અકલકે(-ગ) સ્ત્રી० [અ. આકર્ષક] એક

વનસ્પતિ-ઓષધિ

અકલખાળ વિ[વ] સુદ્ધિશાળી; અકલમંદ.

ખાં પું[વ] અકલનો ખાં; મૂર્ખ (વ્યંગમાં)

અકલમંદ, અકલવંત, અકલવાન

વિ[વ] અકલખાળ; સુદ્ધિશાળી [સમજ

અકલહોશિયારી સ્ત્રી[વ] સુદ્ધિ અને ભાન-

અકા સ્ત્રી० અબોલા; ભાઈળ ધી તોડવી તે

અકેક વિ[વ] જુઓ અકેક

અકિય વિ[સં.] [પ. વિ.] નિકિય;

'ઇનએકિય' (૨) નિનુદોગી; સુસ્ત; 'ઇનટ'

અકૂર વિ[સં.] દયાળુ (૨) પું[વ] શ્રી-

કૃણના પિત્રાઈ કાકા અને ભક્ત [વિ.]

અક્ષ પું[સં.] રમવાનો પારો (૨) :

મણકો (૩) ધરી (ચક્રની કે

(૪) આંખ (સમાસને

'કમલાક્ષ') (૫) નિ-

દક્ષિણ કાઈ પણ [વ]

[મ.] (૬) અવ

નક્કો કરવા નિ

ખૂણે આવેલી

अक्षरं न० लुओ अभियासुं
 अक्षर वि. [सं.] धन पात्र्या विनातुं;
 अण्ड (२) पुं० ण० व० धामिं क क्रियामां
 अथवा कर्त्तने वधायी लेवामां वपराता
 वगर भांगेवा हाशा-बोभा, डांगर,
 थडं, ज्व वगेरे [असखिषु
 अक्षम वि० [सं.] अशक्त; असमर्थ (२)
 अक्षमाला स्त्री० [सं.] दुदाक्षनी भाणा
 (२) जप करवानी भाणा
 अक्षय वि० [सं.] कठी क्षीण न थाय
 अक्षय अविनाशी (२) अभूट
 अक्षयवृत्तीया स्त्री० [सं.] अभानोज;
 वैशाख सुद त्रीज
 अक्षयधाम न० [सं.] वैकुण्ठ (२) मोक्ष
 अक्षयनवमी स्त्री० [सं.] अण्णोम;
 कार्तिक सुद नोम
 अक्षयपद न० [सं.] मोक्ष
 अक्षयपात्र न० [सं.] ज्येष्ठांथी वस्तु लेवा
 छातां भूटे ज नखि अक्षुं वासुल
 अक्षयवट पुं० [सं.] प्रयागमां आवेला
 अक्ष वड (प्रलयकाणे पक्ष ज्ये अक्षय
 रहेशे अक्षुं मनाय छे)
 अक्षर वि० [सं.] अविनाशी (२) पुं०
 भाषानो वर्ष (३) छरक; भोल (४) पुं०
 ण० व० इरकत (५) विधिना लेष
 (६) न० अक्ष. [अक्षरिणा
 अक्षरगणित न० [सं.] गीजगणित;
 अक्षरछंद पुं० [सं.] लुओ अक्षरवृत्त
 अक्षरज्ञान न० [सं.] क्षणतांवायतां
 आवडुं ते
 अक्षरहेळ पुं० [सं.] नाश न पाभे अक्षुं शरीर
 अक्षरि (३) साहित्यवृत्ति
 अक्षरि न० [सं.] अक्षरलोक; मोक्ष
 अक्षरि [सं.] मुक्त दशा
 अक्षरि (५) स्त्री० भूधाक्षरी;
 अक्षरि (६) (छंद)
 अक्षरि (३) अक्षरना भाषवाणे
 अक्षरि (५) अक्षर
 अक्षरि (५) अक्षर

अक्षरार्थं पुं० [सं.] शब्दार्थ (२) संज्ञे
 चित अर्थ
 अक्षविद्या स्त्री० [सं.] लुगार
 अक्षवृत्त न० [सं.] अक्षांश अतावनाहुं वतुं ल
 अक्षांश पुं० [सं.] विषुववृत्तथी उत्तरदक्षिण
 अंतर अतावनार १८० अंश [म.]
 अक्षांशवृत्त न० [सं.] अक्षांशतुं वतुं ल
 अक्षि स्त्री० [सं.] आंभ [समासने अते
 'अक्ष' इय थाय छे; लुओ अक्ष (४)
 अक्षिका स्त्री० नानी आंभ; इक्षत लेखनी
 अक्षिका सानी आंभ; 'ओसेलस' [प्रा.वि.]
 अक्षिषु वि० [सं.] सुषुण-वरायेतुं नखि
 तेतुं (२) अक्षित; इनेळमद
 अक्षिणी स्त्री० + लुओ अक्षिणी
 अक्षिणी स्त्री० [सं.] २१,८०० रथ,
 तेरका हायी, तेथी त्राल गणा वेड न
 पांथ गणुं पायदण-अेवडी सेना
 अभ(-अभ)ड वि० न अभडतुं; पडतर
 (२) धामेय न धम अक्षुं (३) अवड
 अभडहडाडा पुं० ण० व० कामकाज
 विनाता के कंशणे आवे अेवा दिवस
 अभडअभड, अभडअभडी वि०
 भाडाभेवावाणुं; अक्षुं नीयुं
 अभडांनुं अ० कि० अथडातुं
 अभडिषुयाहुं वि० [सं.] लुओ अभियासुं
 अभत(-त)र वि० भेलुं; नडाहुं. ०डाहुं
 वि० होडडाहुं
 अभतरुं वि० लुओ अभतर [अभभारा
 अभतरौ पुं० [अ. इतिहास] प्रयोग;
 अभतर, ०डाहुं वि० लुओ 'अभतर'मां
 अभत्यार पुं० [अ. इतिहास] अधिकार;
 ताणे [न० मुपत्यारनामुं; सनद
 अभत्यारनामुं न०, अभत्यारपत्र पुं०;
 अभत्यारी स्त्री० सत्ता; अधिकार
 अभनी स्त्री० गिदलीहं डानो अेक हाव; आंभी
 अभभार पुं०; न० [अ. 'खवर'नुं ण० व०]
 वर्तमानपत्र; छातुं
 अभभारनीस पुं० [का.] अभरपत्री (२)
 छापाणे क्षणतारो

अभर वि० असल (२) स्त्री० अभड -
 पडतर जमीन; यरो [मिणवल्लु
 अभरामल्लु न० दूध आभरदा माटेनुं
 अभरानुं अ० किं दूधनुं इलीं थनुं
 अभरोट न० [अ., फा.] अक मेने; अभ्राड
 अभड वि० [सं.] आयुं
 अभडसौभाग्य न० [सं.] सौभाग्य
 -सधवापल्लु अभड रडेनुं ते (स्त्री माटे).
 व्पती वि० स्त्री० [दूकमां अ० सौ०]
 अभड सौभाग्यवाणी
 अभडित वि० [सं.] अडित नडि अेवुं
 (२) डिनारीमां भांया भांया न होय
 अेवुं (पान); 'अेन्टाधर' [व. वि.]
 अभडतर वि० अणतर; मेडुं (२) न०
 भूतप्रेत; वणगाड
 अभान वि० [सं. अत्राड] न भवाय अेवुं
 के न भावा अेवुं (२) न० निषिद्ध
 भोराड; भांसमाडी
 अभ्राड पुं० + अषाढ भडिने
 अभ्राडा करवा = आंभ आडा डान करवा;
 न गल्लुकारवुं [कसरतयाज
 अभ्राडियो पुं० अभ्राडायां जनार;
 अभ्राडी वि० स्त्री० आषाढ भासनी
 अभ्राडो पुं० [सं. अश्रवाट्य] डुरती के कसरत
 करवानी जगा (२) भावाज्येनो मड
 (३) व्यसनीअेने अेकडा थवानी जगा
 अभ्रात वि० [सं.] नडि भोडेडुं (२) पुं०
 (न० +) जमीननी अंहर गथेडो
 समुदने डोटो (३) डुहरती तगाव के
 सरोवर [अक्षयतृतीया
 अभ्रात्रीज स्त्री० [सं. अक्षयतृतीया] न्नुओ
 अभियाल्लुं न० [सं. अक्षतवायन] अक्षल्लुं;
 शुभ कार्यना आरंभमां गिर तथा
 वसवायने) अथाती अक्षिस
 अभियातुं वि० [सं. अक्षत] सलीसवामत
 (२) तंरुस्त
 अभिल वि० [सं.] आयुं; अणुं
 अभिलार्ड स्त्री० हांडार्ड
 अभूट वि० [दे. अल्लु] भूटे नडि अेवुं

अभे वि० [सं. अक्षय, प्रा. अक्षय] + अक्षय;
 अविनाशी. उडा० अभेनोम, अभेपात्र
 अभोड न० [सं. अश्रोड] न्नुओ अभरोट
 अभोवन वि० आयुं (२) स्त्री० अेकेसंतात
 न भयुं होय अेनी सौभाग्यवती स्त्री
 अभभड वि० न्नुओ अभड
 अग वि० [सं.] न जर्ष शके अेवुं (२)
 पुं० आड (३) पर्वत (४) राक्षस
 अगज वि० [सं.] पडाडभांज. मेडुं; पर्वतनुं
 अगड पुं० [प्रा. अगड] साडभारीतुं
 मेदान (२) [का.] रोगन
 अगडणंअ वि० थल्लु नडुं; गणभटोण
 (२) पुं० अेक नतनो अवधूत पायो
 अगडअगड वि० अरुभोटुं (२) न०
 भरीजोडी अरथथ जोती
 अगल्लु(-ल्लुत) वि० [सं.] असांभ्य [६६
 अगल्लो(-ल्लुयो)तेर वि० [सं. एकोन+सितेरे]
 अगल्लुय वि० [सं.] गणी न राकाय अेवुं
 अअल्लुया(अंओ)शी(-सी) वि० [सं.
 एकोन+अंशी] ७६
 अगल्लुयोतेर वि० न्नुओ अगजोनेर
 अगति स्त्री० [सं.] अवगति; नरकमां पडवुं
 ते (२) अमुक विषयमां प्रवेश नडि ते
 (३) वि० गति विनानुं; स्थिर
 अगतियो पुं० अेक डीवुं, यणकतुं अने
 जोडतुं थवडुं [महत्त
 अगत्य स्त्री०; न० [सं. अगति] जडर (२)
 अगथियो पुं० [सं. अगति] अेक आड
 अगड न० [सं.] दवा [अण; लाह
 अगत स्त्री० [सं. अग्नि] अग्नि (२) अणतरा;
 अगतगाडी स्त्री० आगगाडी
 अगम वि० [सं.] अगम्य; 'ग'
 (२) न० अविष्य
 अगमयेती स्त्री० अगा
 दूरदेशी [०'
 अगमदोरो पुं० [सं]
 अगमनिगम न
 (२) [सं. अग
 अगमपत्रम्

आजगनुं तथा पाछगनुं ते; भूत अने
भविष्य

अगमपंथ पुं० नहि जवा जेवो-अन्तर्धयो,
गूढ रस्ते (२) ईश्वरप्राप्तिनो मार्ग

अगमपुद्धि स्त्री० अगाडथी भविष्येनो
विचार करी शकतारी पुद्धि (२) वि०
तेवी पुद्धिवाणुं

अगमपुद्धियुं वि० अगमपुद्धिवाणुं

अगमवाणी स्त्री० गूढ वाणी (२) भविष्य-
वाणी (३) वेदवाणी

अगमो पुं० अज्ञमो

अगम्य वि० [सं.] न्यां न जई शक्य
ऐवुं (२) गूढ (३) न जवा जेवुं; निषिद्ध

अगम्यागमन न० [सं.] जेनो संग
निषिद्ध होय तेवी स्त्री साधे व्यभिचार

अगर पुं० [सं. आकर] भीहुं पकववानी
क्यारी के जमीन (२) न० [सं. अगह]

अक नतनुं सुगंधीदार लाकडुं (३) अ०
[फा.] ले (४) अथवा [(२) ले

अगरथे अ० [फा.], अगरको अ० लेके

अगरधर्ती स्त्री० धूपसणी

अगरियणु, स्त्री० 'अगरियो'नुं स्त्रीलिंग

अगरियो पुं० [सं. आकरिक] भीहुं पकवतार

अगरी स्त्री० अग्रियणु

अगरु न० [सं.] नुओ अगर (२)

अगद स्त्री० [म. गद, का. अगद] गणी

अगदपगद अ० [फा.] आसपास

अगदांपगदां न० अ० अ० अ० अ० अ० अ० अ०
सीमतिनीने बसववामां आवतां पगदां

अगवड स्त्री० अगवडथी जलदुंने; मुश्केदी
सुगवाडुं न० [सं. अग्रवाण] आंगलुं (२)

अगवडथी आग [रभानो आगदो आग
पव] पुं० आंगलुं (२) कांयणी के आंग-

मोने [सं. अग्र] आगण आलनार;
अगवडथी, नेता

अगमनूस न० [सं.] [सं.] अक
अम नतनुं काणुं [सं.] अे नामनो तारो

(३) अगमनूपान न० [सं.] अ० अ० अ० अ० अ०
अभीतरके (-अ) न० [सं.] अ० अ०

अगण वि० अगणे नहि के अगणेलुं नहि
ऐवुं (२) अज्ञण

अगाठि अ० [सं. अग्र] पूर्वे; पडेलो

अगाडी अ० [सं. अग्र] आगण

अगाडीपछाडी अ० आगणपाछण (२) स्त्री०
घोडाने गणे अने पगे आंधवतां दोरडां

अगाध वि० [सं.] अति लोडुं

अगाशियुं न० [नुओ अगाशी] धरना
ओरटा पछीनो उधरथी मुह्यो भाग[य.]

अगाशी(-सी) स्त्री० [सं. आकाशिका] धरना
उपला लागमां करेदी मुह्यी छाणध

जवा; गच्छी [आकाश सुधी मुह्युं
अगासुं वि० [सं. आकाश] दांकेण विनानुं;

अगियर पुं० + अजगर

अगियार वि० [सं. एकादश] ११

अगियारसुं वि० [सं. एकादशम] दश
पछीनुं (२) न० भरल पछीने अगियारमे

दिवसे करवामां आवती क्रिया के वरो
अगियारश(-स) स्त्री० पणपवाड्यांमांती

अगियारमी तियि के तेनुं प्रत-इपवास
अगियारा पुं० अ० अ० ११×११ नो वडियो.

अगलुवा, अलुवा = नारी के छट्ठी
जवुं; पलायन करी जवुं

अगियारी स्त्री० [सं. अग्नि-आगरिका] पारसी
लोकांनुं मंदिर; आतसेअडेराम

अगुवो पुं० नुओ अगवो

अगोचर वि० [सं.] अग्रय; इद्रियातीत
(२) पग मूकवो गमे नहि अथवा पग

मूधी शक्य नहि ऐवुं [का.]

अगोप वि० अलोप

अगड पुं० नुओ अगड (१) (३) अकरासि

अजि पुं० [सं.] देवता (२) अग्निदेव [सं.]
अग्निकर्मा न० [सं.] अग्निमां होम करवो

ते (२) अग्निपूज (३) रांधवुं ते

अग्निकाष्ठ [सं.] आणवतां लाकडां (२)
अरणीनुं लाकडुं

अग्निकुमार पुं० [सं.] अग्नि मारइते उत्पन्न
थयेलो शिवनो पुत्र-कार्तिकेय [सं.]

अग्निकुंड पुं० [सं.] वेदी

અગ્નિકોણ પું [સં.] દક્ષિણ અને પૂર્વ વચ્ચેનો ખૂણો
 અગ્નિક્રિયા સ્ત્રી [સં.] શબને બાળવાની ક્રિયા
 અગ્નિખૂણો પું અગ્નિકોણ
 અગ્નિત્રય પું; ન૦ [સં.] ત્રણ પ્રકારના શાસ્ત્રોક્ત અગ્નિ (માર્હપત્ય, આહવનીય અને દક્ષિણ)
 અગ્નિદાતા વિ [સં.] શબને આગ મૂકનાર
 અગ્નિદાહ પું [સં.] મુદ્દાને બાળવું તે
 અગ્નિપરીક્ષા સ્ત્રી [સં.] અગ્નિ વડે પરીક્ષા કરવી તે (૨) આકરી દસોડી
 અગ્નિપ્રવેશ પું [સં.] અગ્નિમાં દાખલ થવું (જેમ કે સતી થનારી સ્ત્રીનું)
 અગ્નિમાંધ ન૦ [સં.] જડરાગ્નિની મંદતા
 અગ્નિશાસ્ત્રા [સં.] (-ગ્ના) સ્ત્રી પવિત્ર અગ્નિ રાખવાનું સ્થાનક [ક્રિયા
 અગ્નિસંસ્કાર પું [સં.] મુદ્દાને બાળવાની
 અગ્નિહોત્ર ન૦ [સં.] અગ્નિમાં સવારસાંજ હે મં કરવાનું શાસ્ત્રોક્ત કર્મ. ઠગી વિ
 અગ્નિહોત્ર કરનાર (૨) બ્રાહ્મણની એક અટક [એવું બાણ
 અગ્ન્યસ્ત્ર ન૦ [સં.] જેમાંથી અગ્નિ વરસે
 અગ્ન્ય વિ [સં.] આગળપડતું; મુખ્ય; પહેલું; મોખરેનું (૨) ન૦ આગી; ટોચ [મુખ્ય
 અગ્ન્યણ્ય વિ [સં.] ગણતરીમાં પહેલું;
 અગ્ન્ય વિ [સં.] પહેલું જન્મેલું (૨) પું
 મોટો ભાઈ (૩) બ્રાહ્મણ
 અગ્ન્યણી પું [સં.] આગેવાન
 અગ્ન્યાન્ય ન૦ વર્ષનો પહેલો - ચોમાસામાં થતો - પાક [પ્રથમ પૂતનું માત
 અગ્ન્યપૂત્ર સ્ત્રી [સં.] શ્રેષ્ઠ પુરુષને અપાતું
 અગ્ન્યેષ પું વર્તમાનપત્રનો મુખ્ય લેખ
 અગ્ન્યેસર વિ [સં.] અગ્ન્યેસર
 અગ્ન્યસ્થાન ન૦ આગળપડતું - મુખ્ય સ્થાન
 અગ્ન્યાયણ્ય (-ન) પું [સં.] માગશર મહિનો; આગ્રહાયણ્ય [અર્પણ કરાયેલી જમીન
 અગ્ન્યાહાર પું [સં.] રાજ્ય તરફથી દેવસ્થાનને
 અગ્નિમ વિ [સં.] મુખ્ય (૨) પું મોટો ભાઈ
 અગ્ન્યેસર વિ (૨) પું [સં.] આગેવાન; નેતા

અધ ન૦ [સં.] યાવ
 અધદત્તું વિ [સં.] આણવટતું; અથોચ
 અધદિત વિ [સં.] વ્રિત નદિ એવું; અધટું
 અધદિતધટના સ્ત્રી [સં.] નહિ બનેલી ધટના બનાવતી તે
 અધદિતધટનાપટ્ટીયસી વિ [સં.] અધદિતધટનામાં કુશળ (માયા) [ખાડો
 અધડ વિ [સં.] અણવડ; મૂર્ખ (૨) પું ધરો;
 અધણ્યાહ (-ણ્ય) સ્ત્રી અધવાનો ખાડો
 અધમર્ષણ્ય વિ [સં.] અધનાશક (મંત્ર) (૨) ન૦ એક નસકોરેથી પાણી લઈ ખીભ નસકોરા વાટે કાઢી નાખવું તે
 અધરણિયાત વિ [સં.] અધરણીવાળી સ્ત્રી
 અધરણી ન૦; સ્ત્રી [વિ. અમ્હણિયા] પહેલવહેલો ગર્ભ રહેતો તે (૨) એ પ્રસંગે કરાતી ક્રિયા; સીમંત
 અધરું વિ [સં.] મુશ્કેલ [માલિકીનું
 અધરણિયાત વિ [સં.] ધરણિયાત નહિ તેવું -
 અધ (-ધા) વપું સ૦ કિં અધ એમ કરવું (૨) ખૂબ મારવું; ઠીપવું [લા.] (૩) જોર-જુલમથી કટાવવું (નાણાં વગેરે)
 અધવાડ સ્ત્રી, -હો પું અધવાની ગંદવાડ (૨) ખૂબ ગંદકી
 અધવું અ૦ કિં [સં. હવ] મળત્યાગ કરવો; ઘાટે કરવું (૨) જોરજુલમને વશ થઈ આપવું પડવું [લા.]
 અધાટ વિ [સં.] અપાર; અનંત (૨) [દરતાવેજમાં] કુલ હક્ક સાથેનું (૩) પું શિલાલેખ (૪) ધનામી જમીન; દાન કે દેવસ્થાનમાં અપાયેલી જમીન (૫) ઘાટ; ઓવારો
 અધાટિયું વિ [સં.] અધાટ અપાર
 નિમકકરમ
 અધાડ (-વ) પું સ૦ કિં અધે :
 અધાડો પું [વિ. અધાહળ] હોડ; અપામાર્ગ
 અધાણું વિ [સં.] અધવાન
 અધાત વિ [સં.] અધ
 અધ્યામણ્ય સ્ત્રી અધવાનું યાવ

વાસ અથવા સુખત મહેનતને લીધે થયેલી-અરી જવાથ એવી સ્થિતિ [લા.]

અધ્યાયુ વિ० [સં.] પાપી; દુષ્ટ

અધાર સ્ત્રી० પંખી કે છવ્વડાંનો મગ

અધારો પું० અથવાહ; ગંદવાહ

અધાપવું સં० કિં० ન્હુઓ અથવતું

અધેડી સ્ત્રી० [દે. અગ્ગાહગ] એક વનસ્પતિ

અધેડો પું० ન્હુઓ અધાડો

અધોર વિ० [અ + સં. ધોર] અતિધોર

અધોરપ'થ પું० મેલી સાધના કરનારા બાવાઓનો પંથ

અધોરવિદ્યા સ્ત્રી० મેલી વિદ્યા

અધોરી વિ० એરી; જીવાણી (૨) ચીતરી

ચડે એવું ગંદું (૩) પું० એવો ગંદો એક ભતનો (નાગડો) બાવો

અધોષ વિ० [સં.] ધોષ-અવાજ વગરનું;

શાંત (૨) પું० પાંચ ઉચ્ચારસ્થાનોના પહેલા બે વચ્ચેનો ઉચ્ચાર (ક, ચ, ટ, ત, પ તથા ખ, છ, ઠ, થ, ડ) [ચ્યા.]

અચક સ્ત્રી० આગળી; હેસ: (૨) આડ

અચકડું નં० કાંઈ સાંભરી આવવાથી તીમાં ભરાઈ આવતો રૂમો

અચકત પું०; નં० [દિ.] એક ભતનો લાંબો ડગલો [અચિતું]

અચક મચક અં० અચાતક; એકદમ;

અચકવું અં० કિં० અટકવું; ખમચાવું

અચકારો પું० આચકો

અચકાવું અંકિં અચકવું

અચકો મચકો પું० લહેકો; લટકો (સ્ત્રીઓનો)

અચડ વિ० ખાતામાં નહિ ચડેલી (૨કમ)

તત્પરપથું વિ० કાચુ પોચું; અધકચરું

અચડ નહિ પ્રવાહી અને નહિ ઘટ્ટ

અચડું [સં.] ખસે નહિ એવું સ્થિર

અચડાવું ઉમળકો (૨) આચકો

અચડાવું, -લી સ્ત્રી० [સં. આશ્ચર્ય]

અ. અચડાવું નં० [સં.] [રહીને, વારેવારે

અ. અચડાવું કાણું [સં.] કાણું (૨) અં० રહી

(૩) અચડાવું નં० [સં.] દઢ; સ્થિર; (૨)

અ. અચડાવું (-અ) નં० [સં.] પર્વાત

અચલ(-ખ)પદ નં० નિત્ય સ્થિતિ-મોક્ષ

અચલા [સં.](-ખા) સ્ત્રી० પૃથ્વી

અચાઓ પું० [સં. અચકચુત, પ્રા. અચ્ચવ્ચુચી] આશ્ચર્ય; નવાઈ

અચાતક અં० એકએક; ઓચિતું

અચાર નં० [ફા.] અચાણું

અચાલ સ્ત્રી० હરકત; અડચણ(૨)અડકાવ;

રત્નેદર્શન (૩) બારે અગત્ય; ભીડ

અચાલો પું० અનિવાર્ય અગત્ય; અપેક્ષા

અચિંતિત વિ० [સં.] અચિંત્યતણું

અચિતું(-ત્યું) વિ० ન ચિંતવેલું; ઓચિંતું

અચિત્ય વિ० [સં.] ચિંતની ન શકાય

એવું (૨) ન ચિંતવવા જેવું

અચિંત્યું વિ० ન્હુઓ અચિંતું

અચુખકીચ વિંચુખકવન ગ્રહી શકે તેવું; 'નોનમ્નેત્રીકં' [પ.વિ.] [વિના

અચુક વિંચુકે નહિ એવું (૨) અં० ચૂક્યા

અચુકખાણુ નં० (૨) વિંચુઓ રામખાણુ.

અચાવવું = જરૂર આવવું

અચેત(વન) વિંચું [સં.] ચેતન વિનાનું;

જડ (૨) ખેભાન

અચેષ્ટ વિંચું [સં.] અચેતન

અચો પું० જમાવ; ભીડ (૨) કચરાનો જમાવ; ગંદકી (૩) અચુબો

અચોપચો પું० ગંદવાહ; સડો

અચછત અં० છતું-બહાર થયા વિના; છૂપી રીતે; ખબર ન પડે તેમ

અચિછત વિંચું [સં.] અખંડ

અચ્યું વિંચું [સં. અચ્ચ] સાદું

અચ્છેદ વિંચું [સં.] છેદી ન શકાય એવું

અચ્છેર પું० અર્થો શેર

અચ્છેરિયું વિંચું જેમાં અચ્છેર માથ તેવડું (૨) નં० અર્ધા શેરનું માપિયું

અચ્છેરિયો પું०, અચ્છેરી સ્ત્રી० અર્ધા શેરનું માપિયું અથવા વજન

અચ્છેરો પું० અચ્છેરનું વજન-કાટણું

અચ્યુત વિંચું [સં.] પતન કે સ્ખલન વિનાનું; નિશ્ચલ (૨) પું० વિપથુ [સં.]

અચ્છડ(-ર)તું વિંચું માત્ર સપાટીને અડકીને

पसार थर्ष जतुं (२) काना परापर
 (३) छलकतुं
अछत स्त्री० तंगी; ताबू
अछतुं वि० अलुःछतुं; युष् (२) अत्यसत;
 इयात नहि अचुं [विडील विनातुं
अछत्र वि० छत्र विनातुं; युष्कुं (२) भाये
अछण्डा पुं० ज० व० शरीर पर आछी
 इहलीयो नीकणे छे ते रोग
अछरतुं वि० लुओ अछरतुं [करमातुं
अछवापुं अ० कि० वण्छे लागवे (२)
अछंग अ० अध्वर
अछाडपछाड स्त्री० धमाधम; धमपछाड
अछाया पुं० ज० व० वरयोडामां वरराजनुं
 मों टांकवा थायडीले लटकाववामां आवता
 सेनेरी कसयना तार [काठुं
अछावतुं स० कि० (ननुं वासणुं) वापरवा
अछीप वि० छीपे नहि-तृप्त न थाय अचुं
अछूत वि० [हि.] अरपृश्य (२) अरपृश्य
 मनाती कामनुं
अछतोद्धार पुं० अछतोनी उद्धार
अछो अछो करतुं, अछो अछो वानां
 करवां = दाड लटाववां(२)पूण उभणका-
 थी आहरअत्कार करवे
अछोडावा अ० राश जेखे अंतरे
अछोडो पुं० राश (२) गणामां पढेरवानो
 सोनाइपानो दोरो (३) थडियाणनी सांकणी
अज वि० [सं.] नहि जन्मेतुं; अनादि (२)
 पुं० ज० क० (३) [सं.] श्रद्धा (४) कामदेव
 (५) चंद्र (६) रामना हाहानुं नाम
अजगर पुं० [सं.] (ज० क० गणी जय तेवो)
 मोटो साप.० वृत्ति स्त्री० [सं.] देव छपर
 आधार राणवानी वृत्ति
अजन्मा वि० पुं० [सं.] जेने जन्म नथी
 अचुं; (ईश्वर) (२) स्त्री० माया [सं.]
अजपाण(-ण) पुं० [सं.] प्रथल विना
 स्वामाविकरीने आसनेो जय
अजप वि० [म.] नवाँ छपणे अचुं;
 अहसुत [अकंतां पासद्वार कूल
अजमानां कूले न० ज० व० अजमाना

अजभायशी स्त्री० [फा. आजमाइश] अजभायी
 नेतुं ते; परीक्षा
अजभायवुं स० कि० [फा. आजमुदन्] वापरी
 नेतुं; प्रयोग करी नेवे
अजसाश स्त्री० लुओ अजभायशी
अजमो पुं० [सं. अजमोदा, फा. अजमूद]
 ओक वनस्पति-औषधि [औषधि
अजमोद स्त्री० [लुओ अजमो] ओक
अजय वि० [सं.] जय सहित (२) न
 जिताय अचुं; अजय(३) पुं० डार; पराजय
अजया स्त्री० [सं.] माया (२) भांग
अजर वि० [सं.] धरकुं न थाय अचुं (२)
 पथी न शके अचुं
अजर स्त्री० [अ. उज्र] जडानुं (२)
 आनाकानी; डील [अविनाशी
अजराभर वि० [सं.] अजर अने अमर;
अजरो पुं० [सं. अजर] अपथी
अजल स्त्री० [अ.] अंत (२) मोत (३)
 क्मोत (४) वि० [सं.] निर्जल; सूड
अजलमजल स्त्री० छेवतनुं स्वयाम
अजवाणतुं स० कि० [सं. उज्ज्वल] धरीने
 जेजुं करतुं; मांजुं (२) अजवाणुं
 करतुं (३) आणर वधारवी [सा.] (४)
 जहनामी बहोरवी [व्यंगमां]
अजवाणियुं न० चंद्रनी वधती जती
 कणावाणुं पणवारियुं; शुक्लपक्ष (२)
 अजवाणा सारु जापरामां के जीतमां
 मूकेतुं नयियुं-आड
अजवाणी वि० स्त्री० चांइरखावाणी (रात)
अजवाणुं न० प्रकाश; उजस
अजस वि० [सं.] सतत; अकथार
 अ० वारंवार; हमेश
अजप(-यो) पुं० जपने
अजत स्त्री० [सं.] माया; कुट
अजतगत स्तान पुं०;
 गणे लटकते अ
 वस्तु [सा.]
अजत(-या)य
अजती स्त्री०

ने पकडवा माटे जनावेची भाई अथवा
 भाडो(२)भेडक भेडोवा होरने जेवुं साभवा
 पत्र तणे पोदानो भाडो (३) वेरान के
 पडोयवामां वसभी पडे येवी जगा
अजालु वि० वाकेइ-मिडितगार नडि ते(२)
 स्त्री० अज्ञान; अज्ञानो अभाव
अजालुतां अ० न जालतां; अज्ञानमज्जथी
अजालुयुं वि० जालुमां नडि तेवुं; अज्ञात
अजालुये अ० नुओ अजालुतां
अजाला वि० [सं.] नडि जन्मेतुं
अजालतशत्रु वि० [सं.] जेने काई साधे
 दुश्मनावर नथी येवुं(२)पुं० युधिष्ठिर[सं.]
अजालतीय वि० [छ.वि.] नर के माहा न
 होय येवुं (२) नर-माहाना संयोग
 वगर थनारु: 'असेकसुअल'
अजानजालु वि० नुओ अजानजालु
अजाली स्त्री० [अ.हिजाव,फा.हजावां]अुरओ
अजालय [अ.अजाव-अजय'तुं०००००]
 अजय जेवुं; आश्रय कारक
अजालयधर न० सं अइस्थान; 'भूअियम'
अजालयपी स्त्री० अजयअपलुं; आश्रय
अजित वि० [सं.] नडि जितयेतुं (२) न
 जिताय तेवुं [यामहुं
अजित न० [सं.] भुगयर्म; क्षणियारनुं
अजित्ठय वि० [म.] अजये; अजित
अजल वि० [अ.] आरुं; वडालुं (२)पुं०
 मित्र; होरत
अजलुं वि० [सं. उच्छिष्ट] नुओ अहुं
अजलरु न० अजलरुं; अपथी
अजलुं वि० [सं.] नडि पयेतुं (२) न०
 अजलरुं; अपथी
अजलुं वि० [सं.] छत्र वगरनुं; निर्जव
 पद (नमते) जडतत्व [अप्रति
 मान] वि० [सं. अकृत] अयोग्य;
 मजानाती, जती न शकाय तेवुं
अजलनूस न० अजल-अरडां जेयवानी
अजलतनु काणु
 (३) अजलपान न० जी कमुरत (२)
अजलरुं (-अ) न० [सं.]

अजोड वि० जेनी जेड न होय येवुं; अद्वितीय
अजोळुं न० अ० व० न जेवानुं मत
अजळु न० इस्व हीर'ड'नुं यिद्धन (१, १)
अज्ज वि० [सं.] अजल (२) भूष
अज्जात वि० [सं.] ज्ञात नडि तेवुं (२) गुप्त.
अज्जात पुं० [सं.] छया रडेवुं ते; गुप्तवास
अज्जान न० [सं.] ज्ञाननो अभाव (२)
 अविद्या; भाया(३)वि० जेने सान-समज
 नथी येवुं (४) अजल (५) अजल
अज्जानी वि० [सं.] नुओ अजान (३)
 (२) अविद्या-भायाभां गंधायेतुं
अज्जेय वि० [सं.] जल्ली न शकाय तेवुं.
अज्जेय पुं० ईश्वर अथवा परम तत्त्वने
 दिषे आपलने काई अवर नथी-न पडी
 शके तेवो मत
अज्जनी वि० [अ. अजनी] परदेशी
अजान स्त्री० [अ.] जांज
अटक स्त्री० नडतर (२) मुशेडी (३) शंका;
 मननो अयके (४) कायी केड (५) अटकल;
 हेस (६) संकल्प; प्रतिज्ञा
अट(-ड)क स्त्री० नुओ अटक
अटकधडी स्त्री० समयना सूक्ष्म भाग
 भाषवा तातालिक अंध के यालु करी
 शकाय तेवुं घडियाण; 'शोध बोय'
अटकचाणुं वि० (२) न० नुओ अडपलुं
अटकडी स्त्री० वाघाणी; अवरकुं; डेडकी
अटकडु वि० अटकी नय येवुं (२) स्त्री०;
 न० टोका (३) हेस (४) चांप
अटकडियुं वि० अटकल; अडियल (२)
 न० हेस; चांप [पडनी; धोमवुं
अटकडुं अ० कि० जति के प्रवृत्ति अंध
अटकडुपी स्त्री० कडपता; अनुमान
अटकणपयीशी(-सी) स्त्री० अटकण
 उपर मंडायेवो धयो के काम
अटकामळु(-ळी) स्त्री० हडकत; अटयाल
 (२) रतेकशन; अटकाव
अटकायत स्त्री० अटकावतुं ते; उकावट
 (२) रामवुं ते. -ती वि० अटकमां के
 नजरकेहमां रायेतुं ('डिटेनुं'-केडी)

અટકાવ પું અટકાવતું-રોકતું તે (૨)
 અંતરાય; હરકત(૩) અટકાવ; રજોદર્શન
 અટકાવવું સં કિં 'અટકતું'નું પ્રેરક
 અટકી મટકી સ્ત્રી ંહોકરીઓની એક રમત
 અટકું લટકું નં સહેજ આટો; (જલે
 આવને, ભેગાભેગી) ફેરો, ડોકિયું
 અટકો પું તાંબાનો હલકો રિક્કો
 અટકો મટકો પું નુઓ અચકો મચકો
 અટલુ(-ન) નં નુઓ અટન
 અટણી સ્ત્રી ંધનુચનો કાપવાળો છેડો, ન્યાં
 હોરી ચડાવવામાં આવે છે(૨)કામડાંની ટકી
 અટન નં [સં.] અચલ; બ્રમણ; પ્રવાસ
 અટનિ(-ની) સ્ત્રી ં [સં.] નુઓ અટણી
 અટપટું વિં ગૂંચવચ્ચમરેતું [અટલ
 અટલ [સં.] (-ળ) વિં નુઓ અટળ(૨)
 અટવાણુ સ્ત્રી (હોરણ હયાદિમાં) પગનું
 ગૂંચવાતું તે
 અટવામણુ સ્ત્રી ં અટવાતું તે; ગૂંચવાણુ
 (૨) રખડામણ (૩) મૂંઝવાણુ
 અટવાણું અં કિં રખડવું (૨) અંટવાણું;
 ગૂંચવાણું; પગમાં ભરાણું (૩) મૂંઝાણું;
 કાચર થવું [એકરસ થવું
 અટવાણું અં કિં વચાણું; પિલાણું; ધૂંટાઈને
 અટવિ(-ની) સ્ત્રી ં [સં.] જગદ
 અટવું અંકિં [સં.] અટવણું [સિનાતન
 અટવણુ વિં [સં.] અટવણુ નહિ તેવું(૨)નિત્ય;
 અટવંક(-કી,-કું) વિં ટેકીણું
 અટવંગ વિં [સં.] અટવંગ પાંગણું; લંગડું
 (૨) અં [અટવંગ ?] તદન
 અટા સ્ત્રી ં [સં.] (સંન્યાસી પેડે) રખડવું
 ભમવું તે (૨) અં આડું અવણું
 અટા સ્ત્રી ં [સં.] અટા મેડી
 અટાટ વિં નકાણું (૨) અં ઓટી રીતે
 અટાણુ અં આ ટાણુ-રખને; હમણાં [કા.]
 અટાપટા પું ં વં રંગભેરંગી લાંબા-
 પહોળા લીટા; ચડાપટા (૨) આડાઅવળા
 પટા (લાંકડી કે દધિયાર વીંઝતાં ધાચ તે)
 અટામણુ નં રેટલી વણવા માટે બેઠેતા
 ફેરો લોટ

અટારિયું નં તાકું;હાટિયું [અરખો;છબું
 અટારી (-લી,-ળી) સ્ત્રી ં [સં.] અટારિકા
 અટારો(-તો) પું ઉચાળો; ધરવાખરો
 (ખાસ કરીને નુઓ બાળો વટયો)
 અટાલો પું નુઓ અટારો
 અટાલી(-ળી) સ્ત્રી ં નુઓ અટારી
 અટાણું અં કિં [સં.] અટા અટવાણું, પિલાણું;
 છંદાણું (૨) કદર ન ધાચ એવી રીતે
 વચાણું - વપરાણું [લા.]
 અટાળી સ્ત્રી ં નુઓ અટારી
 અટી વિં [સં.] ફરનો રહેનાર(સંન્યાસી જેમ)
 અટી સ્ત્રી ં મોહરમમાં હાથને વીંટાટી રંગીન
 હોરી. ંનો કરાર=પાકાબંધનવાળો કરાર
 અટહું વિં એકલવાણું; સાથરહિત
 અટરણુ નં અટરવાણું સાધન; કાળકો
 અટરવું સં કિં સૂતર ઉતારવું (કાળકાથી
 કે હાથથી ગૂંચળી કરીને)
 અટોપ સ્ત્રી ં આટોપણું તે; ઉકેલ
 અટોપણું સં કિં નુઓ આટોપણું
 અટ્ટ વિં [સં.] મોટા અવાજવાણું (૨)
 પું અટારી
 અટ્ટલ વિં પાકું; પૂરું (૨) અટળ
 અટ્ટહારો પું; નં, અટ્ટહાર્ય નં [સં.]
 ખડખડાટ હસણું તે
 અટવાડિક વિં હર અટવાડિયે થતું(૨)નં
 હર અટવાડિયે પ્રગટ થતું પર [સમય
 અટવાડિયું નં [સં.] અટવારિક] સાલ વારનો
 અટવાડું નં એક હાથના માખનો ગજ
 (૨) હોરડાને વળ દેવાનો લાકડાનો કડકો
 કે ફરકડી
 અટવાણું અં કિં અટવાઈ પડવું; સા
 અટંગ વિં [સં.] અટંગ પાકું; ઉ
 અટિં(-કી) ગણુ નં ટેકો;
 અટિં(-કી) ગણું સં કિં
 અટિં(-કી) યું વિં
 અટું અં [સં.] અટું
 અટુંદારકા શં
 અક્રમ પું [સં.]
 નહિ ખાવા

અક્ષર સ્ત્રીં આઠ દિવસ સુધી ચાલતી
ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ; આઠ ઉપવાસ [જૈન]
અક્ષર્ય(-ણું) વિં [સં. અઘ્રાનવત્તિ] ૯૮
અક્ષર્ય ધ વિં સોકદાંતી રમતમાં અક્ષર
ઉપરની સોગમી ન મરાય તેવી શરતવાળું
અક્ષરવન વિં [સં. અઘ્રાવનવત્તિ] ૫૮
અક્ષર(-ક્રયા)વીશ(-સ) વિં [સં. અઘ્રા-
વિશતિ] ૨૮
અક્ષરિશ(-સિ)યાં તં ૫૦ વં સ્ત્રીઓના
પગનું એક ધરેણું; તોડા; કંઠકાં
અક્ષે પું [સં. અઘ્રક] આઠની સંખ્યાનો
પાસો કે અંજકાનું પત્તું (૨) બાઈને દરેક
છેડે ત્રણ ખાનાં હોય છે તે [તેર; ૭૮
અક્ષો(-ક્રયો)તેર વિં [સં. અઘ્રસત્તિ] ૬૬
અક્ષયાવીશ(-સ) વિં જુઓ અક્ષાવીશ
અક્ષયાશી(-સી) વિં [સં. અઘ્રયાશી]
૬૬
અક્ષયોતેર વિં જુઓ અક્ષોતેર; ૬૬
અડ સ્ત્રીં અડચણ (૨) આઠાર્થ
અડક સ્ત્રીં ગોત્ર, ધર્મો કે વતન કત્યાદિ
બતાવતું ઉપનામ; અડક
અડકવું સં કિં અડકું; અડકું કરવો (૨)
અડકિં વચ્ચે આડું આવવું. ઉદા.
'આચણું વસાતું નથી; શું અડકે છે ?'
અડકાડવું સં કિં 'અડકવું'નું પ્રેરક
અડકાવ પું અડકાવ; સ્ત્રીં અડકાવું-દૂર
મિસવું તે; સ્નેહશન
અડકાવવું સં કિં [૩. અડૂ=આડું; બાધક]
બંધ કરવું; વાસવું [વસાવું
અડકાવું અં કિં અડકાવું (૨) બંધ થવું;
અડબોધ એ આનુબાહ
અડબોધ વિં ૬૬; ડો નહિ એવું
અડબોધ (-પ, -મ) ડો પું બેસતે વર્ષો
માનો અડબોધી ભરેણું હાલું ચકલે
મખતાલે (૨) દોષની જવાબદારી
અ. મખતૂસ નં (૩) મુશકેલી (૩) અડકાવ
અ. મખતૂસ તુ કાણુ જણાયેલું
(૩) અડબોધન નં અવયવમાં દૂધ
અ. મીડરક(-મ) નં [સં.

અડતાળીસ વિં [સં. અઘ્રત્રયવિંશત્] ૪૮
અડતાળો પું વિ. સં. ૧૯૪૮માં પડેલો
મોટો ટુકાળ (૨) માણના ૪૮ શેર
ગણાય તે તોલ [કડોળ
અડક પું ૫૦ વં [વિ. જહિંદ] એક આનાજ;
અડકાવો(-ગો) પું છંદોચાથી નરમ
થઈ જવું તે; ભેંચો; ઘાણુ (૨) ખૂબ માર
પડ્યાથી હાડકાંપોસળાં નરમ થઈ જવાં
તે (૩) છેક જ થાકી જવું તે
અડકિયા પું ૫૦ વં અડક. અડકાવવા =
મંતરવું (૨) અડક દેખાડી નસાડવું
અડકિયું વિં અડકનું બનેલું કે તેના રંગનું
(૨) નં અડકનું એક વસાણું
અડધ વિં [સં. અર્ધ] અડધું. અર્ધસળીનું
વિં નાનકુક; નબળા બાંધાનું
અડધિયું નં અડધું માપ (૨) અર્ધો-નાનો
ચૂડો (૩) વચલા વળનો નળો; પવાલી (૪)
થોડાડબાની અને લાંબે ન જતી લોકલગાડી
અડધી સ્ત્રીં પાઈ
અડધું વિં અર્ધ. અડધું થઈ જવું =
અતિ હરખમાં આવવું
અડધુંપડવું વિં લગભગ અડધું; થોડુંધણું
અડધો પું અર્ધો રૂપિયો; આડ આના.
અળ પું અર્ધો પૈસો
અડબોધ અડધ વિં બરાબર અડધું
અડ(-ડી)નું વિં [જુઓ અડવું] નળકનું
અડપ સ્ત્રીં ધેર્ય (૨) ખાંત (૩) આગ્રહ
અડપણું વિં તોફાની; ચાંદવું (૨) નં
અડકયાણુ; તોફાન; છેડાી
અડપવું અં કિં અડયા-મડયા રહેલું
અડફ(-ફે, -ફે)ટ સ્ત્રીં અપટ; સપાટો
અડફાઉ વિં જુઓ અલફાઉ
અડફે(-ફે)ટ સ્ત્રીં. જુઓ અડકટ
અડબ(-વ)ડવું અં કિં જુઓ અડવડવું
અડબ(-વ)ડિયું નં લથડિયું; ચકરી
અડબગ વિં નાહાન (૨) મૂર્ખ; અવિચારી
અડબાઉ વિં ફાવે તેમ થયેલું કે કરેલું.
અડકાટવું નં અટોળકાટલું [ચાપટ
અડબોત(-થ) વિં અડબંગ(૨) સ્ત્રીં બોલ;

અડવડવું અઠકિં [દિ. અઢવઢળ] લથડવું
 (૨) આમતેમ રવડવું
 અડવડિયું નઠ અડવડિયું; લથડિયું; ચકરી
 અડવાણું વિઠ [સં. અનુપાનહ] પગરખાં
 વગરનું; અડવું [વગરવડવું
 અડવાણવું સઠ કિં મિત્રણ કરવું (૨)
 અડવું વિઠ [નુઓ અડવાણું] શોભારહિત;
 ખેડું (૨) ઉપાડપણું
 અડવું સઠ કિં [સં. અઢવું અડવું; રપશું
 (૨) [દિ. અઢવું=આડું] નડવું; વચ્ચે આવવું;
 શેકાવું (૩) ધસાવું પડવું; ખાધ-નુકસાન
 લાગવું (૪) અઠકિં [પ્રા. આઢવું] લગોલગ
 થવું; પહોંચવું (૫) મંડવા રહેવું (૬)
 (ધોડાએ) અઠકવું
 અડવો પું ભવાઈનો વાણિયાનો વેશ
 અડસઢો પું અંદાજ; શુમાર
 અડસઢે વિઠ [સં. અઢવઢિ] ૧૮ [તીથો
 અડસઢે તીરથ, તીથ શંપ્રઠળખાં(હિંદુ)
 અડસર સ્ત્રીઠ મોભ (૨) પાટડી
 અડગો પું [હિં. અઢંગા] ધામો (૨)
 કુસ્તીનો એક દાવ [(૩) હઠ
 અડબી સ્ત્રીઠ મગફરી; તોર (૨) આડબર
 અડા સ્ત્રીઠ આધાર; ટેકો. ઠહેવી = મચક
 આવવી કે માનવું
 અડાઅડી સ્ત્રીઠ અડવા ન અડવાનો વિવેક
 ન રહેવો તે (૨) કટોકટી (૩) નજીક હોવું
 તે (૪) અઠ બેડાબેડ; અડી અડીને
 અડાઉ વિઠ વગર વાળે બેગેલું
 અડાકડી સ્ત્રીઠ નુઓ અકડાઅકડી
 અડાડવું સઠ કિં [અડવું] પ્રેરક
 અડકાડવું (૨) ભેગું ઉમેરવું; ધુસાડવું
 અડાણિયું વિઠ નુઓ અડાણું [કા.]
 અડાણું વિઠ ગીરો મૂકેલું [કા.]
 અડાણો પું સંગીતમાં એ નામનો એક રાગ
 અડાબીડ વિઠ ભય ઉપજાવે તેવું મોટું (૨)
 ખોડખાંપણ વગરનું [પાઠિયાંની ભીંત
 અડામી સ્ત્રીઠ ભીંત સાથે જડેલી ફડેતાળ;
 અડાયું નઠ સુકાપેલો પોહળો
 અડાવવું સઠ કિં [અડવું] પ્રેરક] ગપ

મારવી (૨) ઘણું ખાવું (૩) ધુસાડવું
 (૪) ધમકાવવું; વઢવું
 અડાને અઠ નજીક; પડખે [દાળ
 અડાળ પડાળ નઠ મોભની બન્ને બાજુનો
 અડાળી સ્ત્રીઠ [સં. અઢાલિકા] એક જ
 ભીંતવાળી છટી ઓસરી • [અડાળી
 અડાળી પડાળી સ્ત્રીઠ આગળ પાછળની
 અડિયલ વિઠ અડી ખેસવાના કે અડી
 જવાના સ્વભાવનું - હડીલું (૨) ધુસણિયું.
 ઠડું નઠ હડીલું માણસ
 અડિયું નઠ સોનીનું એક ઓબર
 અડિગો પું અડગો; ધામો
 અડી સ્ત્રીઠ સોનીનું એક ઓબર (૨)
 કટોકટીનો વખત
 અડીઓપટી સ્ત્રીઠ અડચણ; ભીડ; આપત્તિ
 અડીખમ વિઠ શૂરવીર; ખમે તેવું
 અડીજડીને અઠ ખંતથી
 અડીનું વિઠ અડનું; નજીકનું
 અડી વેળા સ્ત્રીઠ કટોકટીનો-ભીડનો સમય
 અડી(-દી)ટ વિઠ દીંટા વિનાનું
 અડુ(-ડે)ડાટ અઠ હડેડાટ; તડામાર કરીને
 અડૂકડૂક અઠધરીમાં અહીં ને ધરીમાં તહીં
 અડૂકડૂકિયું વિઠ બન્ને પક્ષમાં હોય તેવું
 (૨) અસ્થિર
 અડેડાટ અઠ નુઓ અડુડાટ
 અડો (અડો) પું ગાડાનું આગલું ટેકણ; હડો
 અડોઅડ અઠ ધરાબર અડીને; અડાઅડી
 અડોલ વિઠ ન ડોડવું (૨) અચળ
 અડોલી સ્ત્રીઠ રાશને હેડે ભરવવામાં
 આવવો નાનો લાકડાનો કટકો; માંકડી
 અડોશપડોશ પું નુઓ આડોશ
 અડોશીપડોશી નઠ નુઓ આડોશ
 અડોળ કાટલું નઠ કશા ડોળ
 પથરો (૨) વિઠ નકાળું
 અડો પું [હિં. અઢો] ર
 પડવા રહેવાની
 વ્યાપક અસ
 અડયું વિઠ અ
 કે ખડી

અદળક વિં પુંકળ
 અદાર વિં [સ. અદારસ પ્રા. અદાર] ૧૮
 અદાવવું સં કિં દોરને ચરવા મોકલવાં
 અદી વિં [સ. અર્ધનૃતીયા] ૩ા
 અદીકો પું ઠપ્પુ [ગઠિયું; પાકું [લા.]
 અદીહરથું વિં અદી હાથનું; ગઠું (૨)
 અદેલવું સં કિં ટેકો દેવો
 અણ [સં. અન્] નકાર અને નિષેધવાચક
 ઉપસર્ગ. ઉદાઁ અણબનાવ(૨) [સં. આર્તા]
 પુંનું સ્ત્રીં બનાવતો પ્રત્યય. ઉદાઁ યોળી
 -યોળણ (૩) [સં. અન્] ક્રિં પરથી નામ
 બનાવતો પ્રત્યય. ઉદાઁ હરણ; જમણ
 (નુઓ અણી, અણ્ય પ્રત્યયો પણ)
 અણઆવડ(વત) સ્ત્રીં ન આવડવું તે
 અણકી સ્ત્રીં રમત અગે વાંકું ખોલવું તે
 અણકૂ(-કો)ટ પું નુઓ અન્નકૂ
 અણખ સ્ત્રીં ઈર્ષા [કા.]
 અણખત(-લ) સ્ત્રીં અણખો (૨) ઈર્ષા
 અણગણ(-ણ્યું) વિં અગણિત
 અણગમો પું નાપસંદગી (૨) કંચાળો
 અણગળ(-ણ્યું) વિં ગાળ્યા વગરનું
 અણગાર વિં [સં. અનગાર] ધરણાર વિનાનું
 અણઘટવું વિં અધરિત
 અણઘડ વિં ધડાયા-ઢેળવાયા વિનાનું
 અણચાઁયે(-લતે) અં નાણકે
 અણચિયું વિં અણચી કરવું
 અણચિંતયું, અણચિંતું(-ચું) વિં
 નહિ ચિંતવેલું-નહિ ધારેલું એવું(૨) આચિંતું
 અણચી સ્ત્રીં નુઓ અણકી
 અણછ સ્ત્રીં [સં. અન્નિહ્યા] નામરણ
 અણચ સ્ત્રીં ખો; ટેવ
 અણટું વિં છતું નહિ એવું; શુભ
 અણકો; તિરસ્કાર
 અણ સ્ત્રીં છીખ્યા વગરની
 મખનાલો [સં. અણચા], અણછો પું
 અ. મખનૂસ ન. અણચાન કરે એવો છાંયો
 અ. અણતણ કાણુ નથી તેવું (૨)
 (૩) મખનૂસપાન ન. અણચો અલાવ
 અમીરક(-ખ) ન. [સં. ન (૨) અતુલ્ય

અણદીક(-કું) વિં દીકેલું નહિ તેવું
 અણધાયું વિં નુઓ અણચિંતયું
 અણનમ વિં નમે નહિ એવું
 અણનામી વિં નામ વગરનું (૨) અપ્રસિદ્ધ
 (૩) સ્ત્રીં નનામી; ઠાઠડી (૪) નં અક્ષ
 અણબનાવ પું બનાવ નહિ તે; કળયો
 અણમણું(-નું) વિં મન વિનાનું; ઉદાસ
 અણમાનીતું વિં માનીતું નહિ એવું
 અણમૂલ વિં અમૂલ્ય
 અણવટ પું સ્ત્રીંનું પગના અંગૂઠાનું ધરેલું
 અણવણુ વિં નુઓ અડવું
 અણવર પું [સં. અનુવર] પહેલી વાર સાસરે
 જતાં વર અથવા કન્યા સાથે મોકલતો
 સોભતી (૨) વરની સાથેનો કોઈ એક એક
 પરણે તે [આણવર પાણું (૩) અણવર
 અણવરિયું વિં અણવરને લગતું (૨) નં
 અણવાણું વિં નુઓ અડવું, અડવાણું
 અણવીંધું વિં વીંધ્યા વિનાનું (૨) નહિ
 નાથેલું (૩) ખસી કર્યા વિનાનું
 અણસમજ(વણ) સ્ત્રીં સમજનો અભાવ
 અણસમજણું, અણસમજણુ વિં સમજ
 વગરનું
 અણસાર પું [સં. અનુસાર] મળતાપણાનો
 અંશ (૨) સૂક્ષ્મ અસર [ગણસારો
 અણસાર(-સો) પું દશારો; સંકેત (૨)
 અણહૂતું વિં ન હોય તેવું
 અણહોણું વિં નહિ હોનારું
 અણાવવું સં કિં 'આણું'નું પ્રેરક
 આણું(-ણી) [સં.] સ્ત્રીં વસ્તુનો ઝાણો,
 ભોંકાય એવો છડો (૨) ટોચ; શિખર (૩)
 અવધ; અંત (૪) કટોકટીનો સમય
 અણિ(-ણી)દાર વિં અણીવાળું
 અણિમા સ્ત્રીં [સં.] યોગની એક સિદ્ધિ;
 સૂક્ષ્મ સ્વરૂપ ધારણ કરવાની શક્તિ
 અણિયાળું વિં અણીદાર [(૨) આડું
 અણિયું નં [નુઓ અણી] હોલડરની ટાંક
 અણિયેલ વિં અણિયાળું
 અણિ(-ણી)શુદ્ધ વિં સાવ અખડિત
 (૨) સંપૂર્ણ દોષરહિત

अशी स्त्री० [सं.] नुओ अशि (र) [सं. अन] कि० परथी नाम जनावतो इत् प्रत्यय. उदा० वावणी
अशीदार वि० नुओ अशिदार
अशीशुद्ध वि० नुओ अशिशुद्ध
अशु वि० [सं.] जरा जेटलुं; अति सूक्ष्म (२) पुं० (समयनो के कदनो) नानामां नानो भाग (३) पदांथ'नो तेना गुल्धम' जगवी राभीने थर्ष शके तेवो नानामां नानो भाग; 'मोलेक्युल' [प. वि.] (४) ऐक जततुं धान्य; डांग
अशुक वि० [सं.] अतिशय नानुं (२) पुं० परमाणु
अशुमति स्त्री० अशुमोनी गति; 'मोलेक्युलर मोशन' [प. वि.]
अशुमान्य पुं० परमाणुने तोडवानी वैज्ञानिक युक्ति वापरीने तैयार थतो अति विनाशक योग्य
अशुमात्र वि० (२) अ० मिलकुल शैडुं
अशुमयना स्त्री० अशुनुं अंधारण; 'मोलेक्युलर स्ट्रक्चर' [प. वि.]
अशुवाद पुं० [सं.] परमाणुवाद
अशुमत न० [सं.] (गुडस्थान) नानुं सुगम मत (महाप्रतथी डालटुं)
अशुं [सं. अन] क्रियापद परथी नाम जनावतो इत् प्रत्यय. उदा० इणलुं
अशुं (शुं) जो पुं० [सं. अनुबोग] कारी-गरीनो रूननो द्विचस
अशुंवेव अ० [सं.] तेथी ज
अशुडुं वि० लणी न्थ नदि अशुं (माथस)
अशुतु वि० [सं.] अशरीर; निराकार (२) पुं० अनंग; कामहेव [सं.]
अशुभी वि० तमा विनानुं (२) शीभीणोर
अशुर्डी स्त्री० नानी कानस
अशुर्डो पुं० मोडी कानस
अशुर्ग वि० [सं.] तरंग के मोलं विनानुं; शांत (२) [हिं.] अध्वर; टैका विनानुं (३) अक्षर; इलायदुं
अशुर्पापी (-पु) वि० त्राहित; अनलुं; पराशुं

अतकथ वि० [सं.] तर्क-कल्पनामां न आवे अशुं
अतल [सं.] (-ण) वि० तणिया विनानुं; डौडुं (२) न० सात पातागमानुं ऐक
अतलगनुं वि० ऐक नलुकनुं (सगुं)
अतलस स्त्री० [अ.] ऐक रेशमी कापड
अतवध (-ध) न० नुओ अतिविषा
अतसि (-सी) स्त्री० [सं.] अथसी (२) शल्लो छोड
अतथी वि० (२) न० नुओ अतल
अतथी वि० [सं. अतलित] अतुल
अतथीभाष्य वि० [सं. अतल + वान] णडु ज मोटुं (२) गिहामाणु
अतत्र वि० [सं.] तार विनानुं वाध (२) निरंकुश (३) तत्र विनानुं; अव्यवस्थित
अतद्र (-द्रित) वि० [सं.] सावध; जत्रत
अतः अ० [सं.] तेथी करीने (२) अदीथी (३) आगथी
अतपर अ० [सं.] एवे पछी
अतार्थ वि० वजरशुओ लणेलो - पाडोर (अवेथो)
अताग वि० ताग विनानुं; णडु ज डौडुं
अति वि० (२) अ० [सं.] अतिशय; धाणुं (२) 'अतिशय', 'हृदयानुं', '-थी आगण जतुं' जेवा अर्थनो उपसर्ग
अतिकम पुं० [सं.] आगणी जतुं ते (२) (काणुं) पसार थर्ष जतुं ते
अतिकमणु न० [सं.] अतिकम करवो ते
अतिकांत वि० [सं.] इल्लथन करवुं
अतिचार पुं० [सं.] इल्लथन करवुं ते
अतितुपत वि० [प. वि.] अति तृप्ति (द्रावण); 'सुपरसेच्युटेड' - पिं - जेकणमिडुंओ आगणेलो ताग द्रावण करवा छतां इहे थरना; 'सुपरसेच्यु'

अतिथ पुं० [सं.] २
 शिक्षक, संस्कृ
अतिपरिचय
 गडारनो - ४

अतिप्रश्न पुं० [सं.] अधिकार के मर्यादा
बहुरानो प्रश्न (२) तर्कनी छवठनी इहे
ज्जने विचारतो अंतिम प्रश्न

अतिप्रश्नंग पुं० [सं.] पुं० वधारेपणोसं० अंध

अतिभौतिक वि० [सं.] भौतिकधी पर;
'मेराइडिकव' ['सुपरमें']

अतिमनुष्य पुं० [सं.] अलौकिक पुरुष;

अतिमानुष [सं.] (-पी) वि० अलौकिक;
मनुष्यधी पर-तेना जल उपरतुं

अतियोग पुं० [सं.] रेशलेव; अतिशयता

अतिरथ(-थी) पुं० [सं.] जणरो-श्रेष्ठ थोकी

अतिरिक्त वि० [सं.] शत्य; आली (२)
श्रेष्ठ (३) भिन्न; व्यतिरिक्त

अति(-ती)रेक पुं० [सं.] अतिशयता (२)
यटियातापछुं

अतिवाद पुं० [सं.] बहु ओलवुं ते (२)
अतिम इहे तर्कनेवर्ष ज्जने करतो वाद

अतिवृष्टि स्त्री० [सं.] इह बहुरानी वृष्टि

अतिव्याप्ति स्त्री० [सं.] लक्ष्य न होय येनी
वस्तुनो समावेश थयो ते [न्या.]

अतिशय वि० [सं.] धल्लुं ज्(२) पुं० विशेषता

अतिशयोक्ति स्त्री० [सं.] व्यत्युक्ति; वधारीने
ओलवुं ते (२) येनामनो अलंकार [का. शा.]

अतिशूद्र पुं० [सं.] लंगी; यमार

अतिशो वि० लुओ अतिशय

अति(-ती)शूद्र पुं० [सं.] आठानो राज

अतीत वि० [सं.] -ने वटापी गथेयुं (२) गत;
यानेयुं

अतीत पुं० + लुओ अतिथि

अतीरेक पुं० [सं.] लुओ अतिरेक

तीव वि० [सं.] अत्यंत

संसार पुं० [सं.] लुओ अतिसार

पर पुं० [सं.] अगाव्यर; हन्द्रियातीत

माने (२) व्यु] वि० [सं.] तुपना वगरनुं;

मपनाल, ३ वगरनुं; धल्लुं ज्

आ मअनृसे न० (२) तूटे नहिं येयुं

अभागतनुं काणुं (२) विशेष

(३) अमृतपान न० पन्थायुं दावल;

अमीररके(-म) न० [सं.]

अनृप्ति स्त्री० [सं.] तृप्तिनो अभाव

अतोभ्रष्ट ततोभ्रष्ट वि० [सं.] अलीं तर्ही-

जने ठेकाणुथी भ्रष्ट; नहिं वरनुं नहिं धाएनुं

अतोस वि० लुओ अनुस

अत्तर न० [अ. ईव] पुष्पादिक सुगंधीदार

पदार्थनो अर्कं (२) अ० [सं. अत्र] अलीं

अत्तरयुलाण न० अ० व० (सन्मानमां
अपातां) अत्तर अने दूल

अत्तरधडी अ० अणवडी; हुमाणां ज्

अत्तरहानी स्त्री० अत्तर राभवानुं यात्र

अत्तरपगवै अ० लुओ अत्तरधडी

अत्तरमनुं, अत्तरसाथ श० प्र० लुओ

अत्रमनुं

अत्तरसात अ० लुओ अत्तरधडी

अत्तरियो, अत्तरी पुं० अत्तरवाणो; ते

अनावनार के जेयनार

अत्तारी पुं० [अ. अत्तरानई] लुओ अत्तरियो

अत्यथ पुं० [सं.] लुओ अतिक्रम (२) नाश

अत्यंत वि० [सं.] धल्लुं ज्; इह बहुरनुं

अत्यायुक्त पुं० [सं.] अतिआग्रह; उक्त

अत्याचार पुं० [सं.] अधर्माचरण (२) गणा

त्कार. -री वि० [सं.] अत्याचार करना

अत्याार स्त्री० [सं. अत्राचार] आहु धडी; आ

समथ. -रे अ० हुमाणां ज्; आ धडीये

अत्याचरथक वि० [सं.] अति आवश्यक;

अति ज्जरी

अत्याहार पुं० [सं.] इह उपरांतनो आहार

अत्युक्ति स्त्री० [सं.] लुओ अतिशयोक्ति

अत्युत्तम वि० [सं.] अति उत्तम; श्रेष्ठ

अत्र अ० [सं.] अत्री

अत्रत्य वि० [सं.] अलींनुं

अत्रमनुं, अत्रसाथ श० प्र० अलीं मनुं के
साथ करती (अवा अर्थ'मां इरतावेज्जमां)

अत्रे अ० [सं. अत्र] अलीं

अथ अ० [सं.] इहे (२) आरंभ तेम ज्

मंगणवायक शब्द [पूरूपूटुं

अथउति अ० पहलेयेथी छेलेसुधी; अथेति;

अथक वि० लुओ अथाक

अथकिम् अ० [सं.] हा; अेम ज्

અથચ અં [સં.] અને વળી
 અથડવું અં કિં જુઓ અથડાવું
 અથડાઅથડી સ્ત્રીં અથડાવું-ટિયાવું તે
 (૨) રખડપટ્ટો; (૩) લડાઈ
 અથડાઉ વિં રખડાઉ
 અથડાટ પું અથડાવું તે (૨) તરંગો
 પરસ્પર અથડાવાથી નબળા કે ભેરહાર
 બને છે તે ઘટના; 'ઇન્ટરફરન્સ' [પ.વિ.]
 અથડામણુ(-ણી) સ્ત્રીં રખડપટ્ટો;
 ટિયામાણુ (૨) તકસાર; લડાઈ
 અથડાવું અં કિં ટિયાવું; અટ્ટાણું (૨)
 રખડવું; બટકવું (૩) ફાંફાં મારવાં [લા.]
 (૪) તકસાર થવી
 અથર્વ(ંણુ,ંવેદ) પું [સં.] ચોથો વેદ
 અથવા અં [સં.] કિંવા; કે
 અથાક વિં થાકે નહિ તેવું; અથક
 અથાક(-ગ) વિં અથાક; પાર વિનાનું
 અથાણું નં મીઠા કે મસાલામાં આથી
 રાખેલાં ફળ, મૂળ ઇં. ઠંકરવું = અથાણું
 બનાવવું (૨) નકામું રાખી મૂકવું [લા.]
 અથાવું અંકિં [આથવું]નું કર્મણિમીઠું
 કે મસાલો બરાબર ચડવાં (૨) આથો
 આવવો; 'ટુ ફ્રેમેન્ટ' [ર.વિ.]
 અથાહ વિં [સં.મસ્તાબ]થાહ વગરનું; અથાગ
 અથેતિ અં [સં.] અથથી ઇતિ; સંપૂર્ણ
 અદક વિં [સં. અધિક] અદકું; વધારે
 અદકંજલુ વિં બહુબોણું; બટકબોણું
 અદકંકુ વિં દોડડાણું
 અદકપાંસણું(-ણયું) વિં મોટપ, પૈસો કે
 વાત ન છરવી શકે એવું
 અદકું વિં અધિક; વધારે
 અદકેરું વિં અદકું [પ.]
 અદત્ત વિં [સં.] નહિ આપેલું (૨) નંશાસ્ત્ર
 વિરુદ્ધનું દાન
 અદત્તા વિં સ્ત્રીં [સં.] અવિવાહિતા
 અદત્તાદાન નં [સં.] ચોરી
 અદન નં [સં.] ભોજન; ખાવું તે
 અદના [અ. (-નું)] વિં મામૂલી; સંક
 અદબ સ્ત્રીં [અ.] વિવેક; મચાદા(ર)બને

હાથ કોણીથી વાળી સામસામી કોણી
 આગળ ગોઠવીને કરાતી મુદ્રા
 અદબદ વિં અચોક્કસ; સંશયવાણું
 અદબસર અં [ફા.] અદબથી; વિનયપૂર્વક
 અદબ્ય વિં [સં.] દબાય નહિ કે દાબી ન
 શકાય એવું
 અદ્ય વિં [સં.] નિર્દય
 અદ(-ધ)રકવું સંકિં જુઓ અધરકવું
 અદરસ પું આદાનો રસ
 અદરાવું અંકિં 'આદરવું'નું કર્મણિ (૨)
 વિવાહ-સગાઈ થવી (પારસીઆમો)
 અદર્શ વિં [સં.] નહિ દેખાતું; ન દેખાય તેવું
 અદ(-દ)લી વિં [અ. અદલ] બરાબર; ખરું.
 ંનો કાંટો = ચોખ્ખો ન્યાય. ંનો ઘંટ
 = ન્યાય માગવા આવનારે વગાડવા માટે
 (જૂના વખતમાં) રખાનો ઘંટ
 અદલ [સં.] (-ળ) વિં ફલ-પાંદરી વિનાનું
 (૨) બડાઈ વિનાનું (૩) દાબ ન પડે એવું
 અદલફદલ વિં શરીરે બહું - ગોળમટોળ
 અદલબદલ અં ફેરબદલ; હેરફેર
 અદલાબદલી સ્ત્રીં, અદલોબદલો પું
 ફેરબદલી
 અદવારકું અં અબધરી
 અદહનીય વિં ન બળી શકે તેવું; 'ઇનકમ્બ-
 સ્ટીબલ' [ર.વિ.]
 અદળા વિં જુઓ અદલ
 અદા સ્ત્રીં [ફા.] અંગચેષ્ટા; નંખરાં (૨)
 અભિનયની છટા; અંગવિન્યાસ; 'પીઝ'
 (૩) [અ.] અં પૂરું - ચૂકતે
 અદા સ્ત્રીં જુઓ અદાવત
 અદાચિઠ્ઠી સ્ત્રીં વેરનો કાગળ; બસાચિઠ્ઠી;
 અદાપ પું; નં, -પો પું [સં. અક્ત્ત]
 બળાયો [(૨) યાં]
 અદાયાદ વિં [સં.] વારઅ અં
 અદાયિક વિં [સં.]
 વારસાને નહિ લાં
 અદાલત સ્ત્રીં
 અદાવત સ્ત્રીં
 અદાવત

અદિતિ સ્ત્રીં [સં.] દેવોની માતાનું નામ
 અદીકાં(-કું) વિં [સં. અદ્ય] દીકેલું નહિ તેવું
 અદીટ્ટે વિં ન્તુઓ અડીટ્ટે
 અદુઃખનવમી સ્ત્રીં [સં.] ભાદશ્વા સુદનોમ,
 મયારે સ્ત્રીઓ દેવીપૂજા કરે છે
 અદુઃકાંડું વિં ન્તુઓ અધુકાંડું
 અદશ્ય વિં [સં.] દેખાય નહિ એવું; ગુપ્ત
 અદષ્ટ વિં [સં.] દીકેલું-જણાયેલું નહિ તેવું(ર)
 નં ભાગ્ય. ઠપૂર્વ વિં [સં.] પૂર્વે નહિ
 દેખાયેલું; તદન નવીન
 અદેખાઈ સ્ત્રીં ખીંતનું સારું દેખ્યું ન ખમાય
 એવી લાગણી; ઈર્ષ્યા
 અદેખિયું, અદેખું વિં અદેખાઈવાળું
 અદેય વિં [સં.] ન અપાય એવું
 અદો પું આનો; દાદો (ર) 'ઉદય હો! જય
 હો!' એવા અર્થનો પોકાર. ઠભવાની
 શં પ્રઠભવાનીનો-માતાનો ઉદય થાયો!
 (ર) હીજડો [લા.]
 અદલ અં [ન્તુઓ અદલ] ખરાખર; સચોટ
 અદભુત વિં [સં.] આશ્ચર્ય કારક; અલૌકિક
 (ર) નં ચમત્કાર; આશ્ચર્ય
 અદ અં [સં.] આજ (ર) દમણાં, ઠતન વિં
 [સં.] આજનું; વર્તમાન (ર) ઠેલેલામાં છેલ્લું;
 'અપ-ટ-ડેટ'.-દ્રાપિ અં [સં.] ઉત્તુ પણ
 અદ્રક નં [સં. દ્રાક્રી] આદું
 અદ્રવ વિં [સં.] પ્રવાહી નહિ તેવું (ર)
 એાગળે નહિ તેવું
 અદ્રાવ્ય વિં [સં.] એાગળી ન શકાય તેવું;
 'ઈનસોલ્યુબલ' ર. વિ.]
 અદ્રિ પું [સં.] પર્વત. ઠજ વિં [સં.] પર્વતમાં
 ઊપજેલું. ઠજ સ્ત્રીં [સં.] હિમાલયની
 પુત્રી-પાર્વતી. ઠર્પાત, ઠરાજ પું [સં.]
 પર્વતોનો રાજા-હિમાલય. ઠસાર પું
 'મનિ' ઠડ. ઠસુતા સ્ત્રીં [સં.] પાર્વતી
 મખતાલ. રેં [સં.] અલેટ; અનન્ય
 આ મખનુસ નં એકતા(ર) જીવાત્મા અને
 અમી જાતનુ કાણું ક્તા (૩) જ્ઞ. ઠભાવ
 (૩) પૂજાપાત નં અભાવ. ઠવાઈ
 અમીટ્ટું રક(-અ) નં [સં.] આત્મા એક જ

છે એવો મત; જગતનું મૂળતત્ત્વ એક જ
 છે એવો મત. વેદાંત. -તાનંદ પું [સં.]
 અદૈત - જ્ઞાનો આનંદ; પરમાનંદ
 અધ વિં [સં. મર્ધ] અધું. ઠકરારું વિં
 અધું'પધું' કચરેલું (ર) કાચું'પાકું' (૩)
 અધવધરું [લા.]. ઠખાયું વિં અધું'
 ખવાઈ ગયેલું (ર) ભેગવાળી (ધાતુ).
 ઠખોલું વિં અડધું ખૂલેલું. ઠગારિયું
 નં માટી અને છાણનું મિશ્રણ. ઠધરી
 સ્ત્રીં અધી' ધરી; થોડીવાર
 અધકૂકું વિં ન્તુઓ અધુકૂકું
 અધધધ અં આશ્ચર્ય અને બહુપણું
 દર્શાવતો ઉદ્ગાર
 અધપડિયાળી વિં સ્ત્રીં અધી' મીચેલી;
 મસ્તીભરેલી (આંખ)
 અધપાંસળિયું વિં ન્તુઓ અદકપાંસળિયું
 અધમ વિં [સં.] નીચ (ર) ધિક્કારવા યોગ્ય
 અધમણ પું અધી' મણ. -હિયો,
 -શુકિં પું અધમણનું કાટલું
 અધમાધમ વિં [સં.] અધમમાં અધમ
 અધમાંગ નં [સં.] નીચલું અંગ; પણ
 અધમુઉ' વિં અધું' મરેલું.
 અધમોદ્ધાર પું [સં.] અધમ-પાપીનો
 ઉદ્ધાર (ર) તે કરતાર ઈશ્વર
 અધર વિં [સં.] નીચિનું(ર) પું હોઈ(નીચલો)
 અધર અં ન્તુઓ અધર
 અધરકણ નં અખરામણ; આધરકણ
 અધરકણું સં કિં આખરણું; આધરકણું
 અધરણુ નં ન્તુઓ આધાણ; આધરણ
 અધરતાલ વિં ન્તુઓ અધરતાલ
 અધરતું વિં અધવચ બધ પડેલું
 અધરપાત નં [સં.] નીચલા હોઈ ઉપર ચુંબન
 અધરરસ પું [સં.] અધર ઉપરનો રસ
 અધરવટ અં અધધર; અંતરિયાળ
 અધરધા સ્ત્રીં [સં.] ન્તુઓ અધરામૃત
 અધરાત સ્ત્રીં અધી' રાત (ર) ભારે અગ-
 વડનો વખત [લા.]. ઠમધરાત અં રાત્રે
 ખૂબ મોડે-ગમે તે વખતે(ર) આગને વખતે
 અધરામૃત નં [સં.] અધરના રસરૂપી અમૃત

अधरोऽ(-रौ)०ठ पुं० [सं. अधरोऽ] नीयवो ङोऽ
अधर्म पुं० [सं.] धर्म नहि ते; पाप;
 अनीति (२) अन्याय (३) अकर्तव्य (४)
 शास्त्रविरुद्ध कर्म के वर्तन. -**मार्थारण्य** न०,
 -**मार्थार** पुं० [सं.] धर्म विरुद्ध वर्तन.
 -**मार्** वि० [सं.] धर्म विरुद्ध वर्तनार्थ.
 -**म्य** वि० [सं.] अधर्मवाणु; धर्म विरुद्ध
अधवय स्त्री० मध्य; वय (२) अ० मध्यमां;
 वय्ये (३) पूरु यता पड्डेवां; अंतरिक्षाण
अधवय वि० वय्ये लट् कतुं (२) अधवय
 आवीने अट् केलुं (३) न्नुओ अधवधरुं
अधवयाण अ० न्नुओ अधवय
अधवधरु वि० अधर्वाध; धर्मो समञ्जवाणुं
अधवायुं वि० [सं. अञ्ज-वाहक] गाडां लाडे
 डेरवतारुं (२) न० तेवोधधयो
अध(-धो)वायो पुं० गाडां लाडे डेरवतार
 (२) डारनो वेपारी
अधवार पुं० अर्थो वार (माप) (२) अर्थो अधो
 डरीने आपवुं ते [अर्थो अधो] करवुं
अधवारुं अ० किं अधुं थडुं (२) स० किं
अधवारियुं वि० अधुं करेलुं (२) न०
 न्नुओ अधवारुं (३) अधुं करेलुं काम
अधवारुं न० मे स्थणे रहैवानुं राणवुं ते
 (२) अट्थे भागे भागियो राणवो ते
अधवादी स्त्री० अधवादानुं - १। रतीवारनुं
 वजन-काठयुं (२) अडधी पातीनुं ओक माप
अधवावयुं वि० अधुं वापरेलुं-परयेलुं
अधवसतुं वि० अधमडुं
अधः अ० [सं.] नीचे. [समासमां नाम के
 वि० पूर्व 'नाये' 'नीयेनुं' अवा अध'मां].
 ०पतन न०, ०पात पुं० [सं.] नीचे पडुं
 ते (२) अधोगति
अधातु स्त्री० [र. वि.] धातु नहि ते; 'नोन-
 मेडल'. ०ध वि० धातु न होय अवा
 पदार्थने लगतुं; 'नोनमेडलिक'
अधाधुं, अधाधुं(-धू)ध(-धी) स्त्री०
 न्नुओ अधाधुंधी
अधाधुं(-धो)म अ० साव; नराताण
अधाधुंध(-धी) स्त्री० न्नुओ अधाधुंधी

अधि [सं.] उपसर्ग. नाम पूर्वे आवतां
 'मुग्ध' 'श्रेष्ठ' 'अधिक' अवे। लाव
 पातवे. डो० 'अधिराज'; 'अधिकमय'
अधिक वि० [सं.] वधारे; वधारातुं (२) अति-
 शयोक्ति लेवे ओक अवाङ्कार [का.शा.].
 ०तिथि स्त्री० नेमां मे सूर्योदय आधी
 जता होय तेवी तिथि. ०**भार** पुं० वधारा-
 नो मडिनो; पुडुषोत्तम भास
अधिकरथु न० [सं.] अधिदूत करवुं ते
 (२) स्थान; आश्रय (३) सातमी
 विपक्षिनो अर्थ [व्या.]
अधिकार पुं० [सं.] सत्ता; हकमत (२)
 पदवी (३) पात्रता; लायकात (४) हक
 (५) प्रकरण (६) मुग्ध नियम, ने
 पीन नियमो पर अधिकार अलावे छे
 [व्या.] (७) शब्दको वाक्यमां संपंध.
 -**री** वि० [सं.] पात्र; लायक (२) हकदार
 (३) पुं० वीज्यतावाणो पुडुष(४) अमलदार
अधिकुं वि० अधिक [प.] [सत्तावार
अधिदूत वि० [सं.] नीमेलुं (२) सत्तावाणुं (३)
अधिगत वि० [सं.] जलेलुं (२) मेणवेलुं
अधिगम पुं०, ० न० [सं.] प्राप्ति (२)
 अक्यास; ज्ञान (३) रतीकार. -**म्य** वि०
 [सं.] जाशवा के मेणववा योग्य
अधित्यक स्त्री० [सं.] छे आण पर आवेसो
 प्रदेश; 'टैणलवेन्ड'
अधिदेव पुं० [सं.] श्रेष्ठ देव; परमेश्वर (२)
 रत्न देव (३) मुग्ध अधिष्ठाता देव
अधिनाथक पुं० [सं.] मुग्ध नाथक
अधिनियम पुं० [सं.] सारकारी कायदो; 'ओकठ'
अधिप पुं० [सं.] राज; उपरी; सूर्यो
अधिपति पुं० [सं.] न्नुओ अधिप (२)
 वर्तमानपत्रको तंत्री [७८ अणि
अधिभूत न० [सं.] श्रेष्ठ-परमत-
अधिमांस पुं० [सं.] जे
 'केन्सर'
अधियज्ञ पुं० [सं.] छे
अधियारी स्त्री
 के माथाजीक.

અધિવારું ન૦ વિચાર ત્યાં મુખી દોરને પાલવવા માટે આપવું--અધવારું કરવું તે અધિરાજ [સં.] (-જા) પું૦ સમ્રાટ; રાજનો રાજ [મિસરું તે અધિરોહણુ ન૦ [સં.] ચડવું તે (૨) ગાદીએ અધિવેશન ન૦ [સં.] (સમા દ'ગની) ષેઠક અધિક્રાતા પું૦ [સં.] મુખ્ય કરીને સ્થાપ્યા હોય તે (દેવ, રાજ વગેરે) (૨) નિયામક અધિધાન ન૦ [સં.] મુખ્ય સ્થાન; રહેઠાણ (૨) આધાર (૩) સત્તા; પ્રભાવ અધિષ્ઠિત વિ૦ [સં.] સ્થાપેલું; નીમેલું (૨) ઉપરી થઈને રહેલું (૩) મેલેલું [અધ્યયન અધીત વિ૦ [સં.] ભણેલું; ભણેલું (૨) ન૦ અધીન વિ૦ [સં.] યશ; તાબેદાર અધીર વિ૦ [સં.] ઉતાવળ; અંચળ (૨) સ્ત્રી૦ અધીરાઈ. -રાઈ સ્ત્રી૦, -રાપાણું ન૦ ધીરજનો અભાવ. -રું વિ૦ અધીર; ધીરજ ખોઈ ખેડેલું અધીશ (-ધર) પું૦ [સં.] સમ્રાટ (૨) ઈશ્વર અધુના અ૦ [સં.] હમણાં અધૂકડું વિ૦ [સં.] અધૂકાં લુઓ અધૂકડું; બંને પો ખેડેલું કે અચાચર ખેડેલું તહિ તેવું અધૂરિયું વિ૦ અધૂરું; અપૂર્ણ અધૂરું વિ૦ અપૂર્ણ; બાકી; બાણું. -રાસાં પૂરું રૂ૦ પ્રગતિએ અધૂરું બાકી હોય તે પૂરું કરાવું હોય એમ (બળતામાં થી જેવું). -રે જવું = કમુનાવડ થવી [પું૦ અધૂરો પેસો અધેલી સ્ત્રી૦ [સં.] અધી અધીરો રૂપિયો. -ત્રી અધો અ૦ [સં.] અધ; નીચે (અધ:નું ઘોષ વ્યંજન પહેલાં સમાસમાં થતું રૂપ). ૦દ્ધ સ્ત્રી૦ બીજમાં દાખ નીચેની દાંડી; 'હાલપોદીક' [વ.વિ.], ૦ગત વિ૦ પતિત; અવનત (૨) નરકમાં પડેલું. ૦ગતિ સ્ત્રી૦ મોત; પહતી (૨) નરકમાં પડવું અપખનાલ. ૦ગામી વિ૦ નીચે-પતન આ મખનૂલ નર (૨) [વ.વિ.] દાંડી તરફ અમી ભવનુ કાણું રૂ૦. ૦ગ વિ૦ અધ; (૩) અપૂર્ણપાન ન૦ થયેલું (હોરકળ); અમીટ'રક(-ખ) ન૦ [સં.] ૦

અધોટી સ્ત્રી૦ શેરડીનો ઉકાળેલો રસ અધોડું ન૦ મૂએલા દોરના બદલામાં થમાર તેના માલિકને જે ચામડું આપે તે અધોતું ન૦ વપરાયેલું કે છર્ણુ વસ્ત્ર અધોમુખ વિ૦ [સં.] નીચા મોં વાણું (૨) ન૦ નીચું મોં અધોલોક પું૦ [સં.] નાગલોક; પાતાળલોક અધોવાયો પું૦ લુઓ અધવાયો અધોવાહિતી વિ૦ પાંદડાંએ તૈયાર કરેલો ખોરાક વહી જનાર (નળીઓ); 'ફલોએમ' [વ.વિ.] અધોળ ન૦ અટ્ટી રૂપિયાભાર વજન. -ળી સ્ત્રી૦ અધોળનું માપિયું કે વજન-કાટકું. -ળું ન૦ અધોળનું કાટકું અધ્ધર અ૦ અધર; હવામાં લટકે એમ; ટેકા વિના (૨) અનિશ્ચિત અધ્ધરતાલ અ૦ લટકતું; અનિશ્ચિત અધ્ધરપધ્ધર અ૦ તદ્દન અધ્ધર અધ્ધર પું૦ [સં.] ઉપરી; મુખ્ય અધિકારી (૨) (સત્તાનો) પ્રમુખ. ૦પદ, ૦સ્થાન ન૦ અધ્યક્ષની જગા અધ્યયન ન૦ [સં.] ભણવું તે અધ્યવસાય પું૦ [સં.] પ્રયત્ન; મહેનત (૨) નિશ્ચય (૩) ખત અધ્યસ્ત વિ૦ [સં.] આરોપિત; માની લીધેલું અધ્યાત્મ વિ૦ [સં.] આત્મા-પરમાત્મા સંબંધી (૨) ન૦ અધ્યાજ્ઞાન; આત્મજ્ઞાન. ૦જ્ઞાન ન૦ અધ્યાજ્ઞાન. ૦યોગ પું૦ મનની વૃત્તિઓને બાહ્ય પદાર્થોમાંથી પાછી ફેરવીને આત્મામાં ભેટવી તે. ૦વિદ્યા સ્ત્રી૦ આત્મ-વિદ્યા; અસવિદ્યા. ૦શાસ્ત્ર ન૦ અધ્યાત્મ, યોગ કલ્યાદિનું શાસ્ત્ર [આધ્યાત્મિક અધ્યાત્મિક વિ૦ [સં.] અધ્યાત્મને લગતું; અધ્યાપક પું૦ [સં.] શિક્ષક; 'પ્રોફેસર' અધ્યાપન ન૦ [સં.] ભણાવવું તે. ૦અધિર ન૦ શિક્ષકને તાલીમ આપનારી શાળા અધ્યાપિકા સ્ત્રી૦ [સં.] સ્ત્રી-અધ્યાપક અધ્યાય પું૦ [સં.] પ્રકરણ અધ્યાર અ૦ [સં.] અધ્યાહાર અધ્યાહાર

रथायुं ह्येय तेभ; अनुक्रा; भात्री
अध्यायी स्त्री० [न्युओ अध्यायु] अध्यायी;
 द्वेयन्त्री पंचात; पात्नी मायात्रीक
अध्यायु पुं० [सं. अध्यायु] न्युओ अध्यायु (२)
 महेताण्यभास्तर (३) नैतरीयो (४) पाररी-
 ओनो मोपेद (५) ऐक आह्लाण्य अटक
अध्यायैप पुं०, ०ण्यु न० [सं.] न ह्येय तेवा
 गुणधर्मानु आरोपण्य इरुं ते (२) भू-
 लरुं ज्ञान
अध्यास पुं० [सं.] न्युओ अध्यास (२)
 मिथ्या आरोपण्य (३) निरंतर रहतुं अक्ष के
 अं दुं चिंतन
अध्याहार पुं० [सं.] अर्थ सभजवा अनुक्रा
 पद अथवा अर्थानु क्रमेरुं-त्वावतुं ते
अध्याहृत वि० [सं.] अध्याहार राजेकुं
अध्येता पुं० [सं.] विशिष्ट विद्याभ्यास के
 सांशोधन साठे विद्यापीठ तरुथीयू शयैलो
 रनातक (२) विद्वानोना मंडणोना सल्य;
 'इति' - स्त्री स्त्री० [सं.] स्त्री-अध्येता
अध्व वि० [सं.] अस्थिर
अध्व पुं० [सं. अस्वत्] अध्वा; रस्ते। ०पेद
 पुं० [सं.] मुसाक्षरीनो याक. ०ग पुं० [सं.]
 मुसाक्षर
अध्वर पुं० [सं.] यज्ञ. - युं पुं० [सं.] यज्ञकिया
 क्रावतार, यनुवेद नानुनारो आह्लाण्य
अध्वः पुं० [सं.] मार्ग; अध्व
अन् [सं.] स्वरथी शर यता शण्दनी पूवे,
 अभाव, नकार के निषेध अत्यादि अभाववा
 वपरानो पूर्वग (न्युओ अ)
अनगण वि० [सं. अनगण] न्युओ अनगण
 (२) [अण्य-गण] आण्यगण
अनगार [सं.] (-रिक्त) वि० धर विनानुं
 (२) पुं० साधु; संन्यासी
अनञ्जि वि० [सं.] अञ्जिहोत्री नहि गेवुं (२)
 संन्यासी [द्विपरहित
अनघ वि० [सं.] अध-पाप विनानुं; निष्पाप;
अनघड वि० आण्यड; असांस्कारी
अनधिकारी वि० [सं.] अधिकार विनानुं;
 अपात्र

अनध्याय पुं० [सं.] अलयासमांधी छुट्टी
अन(ने)नास न० [पो.] ऐक इण
अनन्य वि० [सं.] अन्य-न्युहुं नहि तेवुं
 (२) अनेड (३) ऐकनिध. ०गति स्त्री०
 [सं.] ऐकण मार्ग. ०साव पुं० अनन्यता
 (२) ऐक (ईश्वर) उपरण लक्षित होची ते
अनपेक्ष वि० [सं.] अपेक्षारहित; (२) कशा
 पण्य संबंधथी पर; 'अपेक्षोत्पुट' - शिक्षत
 वि० [सं.] अपेक्षित नहि ऐकुं; वण्युमाण्युं
अनपिज्ञ वि० [सं.] अनपण्य (२) मूढ
अनपे वि० निभंय
अनश्च वि० [सं.] वाङ्मो वगरनुं; स्वयं
अनमनुं वि० न्युओ अन्यमनुं
अनरथ पुं० + अनर्थ; ऐष्टी वात
अनराधार वि० मुशगधार
अनर्गल [सं.] (-ण) वि० दुकावट-अंडुग
 विनानुं (२) अपार; पुष्कण
अनर्थ वि० [सं.] ऐष्टो अर्थ (२) ऐष्टु
 काम (३) न्युवम. ०क वि० निरर्थक
अनल [सं.] (-ण) पुं० अञ्जि (२) अुरसेो
 (३) ऐक इद्विपत पंथी
अनलडक (-क) शंभ्र० [अ.] (हुं डक-युहा
 हुं) 'अहं ब्रह्मसि' ऐकुं सूत्री महावाक्य
अनवच्छिन्न वि० [सं.] अवच्छिन्न नहि
 ऐकुं; ऐक-अणं ड
अनवध वि० [सं.] सुंदर; ऐडभागी विनानुं
अनवरत वि० [सं.] सतत; निरंतर
अनवस्था स्त्री० [सं.] अव्यवस्था; ऐशणो
 (२) निर्णय अथवा छेडो न आवे ऐवां
 इथेनोनी परंपरा (ऐक ह्येवाभास) [न्या.].
वैधेप पुं० अनवस्थायुक्ता तर्कवैधेप
अनवस्थित वि० [सं.] अस्थिर
अनशन न० [सं.] आहार यत्र ०वेधे.
 ०मत न० भरण्यपर्यंत इ
अनसूया स्त्री० [सं.] अरस
 (२) अत्रि ऋषिनी
अनलड वि० इ
अनलड वि० [सं.]
 ०नाड १०००

અનળી પું જુઓ અનલ [અસંખ્ય
 અનંક વિં [સં.] અંક-આંકડા વિનાનું;
 અનંગ વિં [સં.] અંગવિનાનું(૨)પું કામ-
 દેવ [સં.], ઠરીતુ પું [સં.]મહાદેવ [સં.]
 અનંત વિં [સં.] અંત વગરનું; અપાર(૨)
 પું વિષયુ; રુદ્ર; ઘણા; શેષનાગ; બળરામ;
 (૩) આકાશ (૪) જૈનોના ચૌદમા તીર્થ-
 કર, (૫) 'દન્દિનીય' [ગ.], અચતુર્દશી,
 અચૌદશ(-સ) સ્ત્રીબાહરવા સુદ ચૌદશ.
 ઠોરો પું અનંતચૌદશને દિવસે જન્મેલું
 હાથે બાંધવામાં આવતો ચૌદ માંડવાળો
 રેરામી ઠોરો, અમૂલ નં [સં.] એક ઔષધિ;
 ઉપવસરી [અં પશી; ત્યાર બાદ
 અનંતર વિં [સં.] નછકનું; પછીનું (૨)
 અનંતમત નં અનંતચૌદશનું વ્રત
 અનંતા સ્ત્રીં [સં.] પૃથ્વી (૨) પાવંતી (૩)
 એક ઔષધિ; ગણે
 અનાગત વિં [સં.] અત્યાર સુધી નહિ
 આવેલું; ભવિષ્યમાં આવનારું-થનારું
 અનાગાર(-રિક) વિં (૨) પું જુઓ
 અનગાર [વિં [સં.] દુરાચારી
 અનાચાર પું [સં.] દુરાચાર; અધર્મ, -રી
 અનાજ નં [સં.] મજાતો ધાન્ય; દાણા
 અનાડ પું બગાડ; નુકસાન (૨) અડચણ
 (૩) વિં જુઓ અનાદી
 અનાદી વિં [સં.] અજાતો; મૂર્ખ; ગમાર (૨)
 હડી; જસો. અવેડા પું બં વં અનાદી
 જેવું વર્તન
 અનાતમ વિં [સં.] આત્મા વિનાનું; જડ (૨)
 પું આત્મા નહિ તે-નાશવંત હેડ, વ્યાદ
 પું જડવાદ, -રમા પું [સં.] અજ્ઞાની પુરુષ
 અનાથ વિં [સં.] નિરાચાર(૨)સ્ત્રીબંદનહર.
 -થાહથ નં, -થાદ્યમ પું; નં
 માન પળી પેળી કેગવનાર સંસ્થા
 અનાથાસને રહેલા ખાવાનું સ્થાન
 આ મળવૃત્ત નં
 અર્જી ભત્તુ કાણું -વવજા; અપમાન
 (૩) અર્જુનપાન નં [અનાહર યોગ્ય
 અર્જીટ'રક(-ખ) નં [સં.] બ (૨) પહેલું

નહિ એવું. અમધ્યાંત વિં [સં.] આદિ,
 મધ્ય કે અંતવિનાનું. અસદ્ધ વિં અનાદિ
 કાળથી સ્થાપિત થયેલું [માનિત
 અનાદત વિં [સં.] અનાદર પામેલું; અપ-
 અનાદન્ત વિં [સં.] આદિ કે અંત
 વિનાનું; સનાતન
 અનામ [સં.] (-મી) વિં નામ વિનાનું;
 નનામું (૨) નામના વગરનું (૩) અવાર્ણ-
 નીય; ઉત્તમ (૪) પું પરમેશ્વર
 અનામત વિં [અ. અમાનત] સાચવી રાખવા
 સોંપેલું(૨)સ્ત્રીં; નં અનામત વસ્તુ; યાપણ
 અનામય વિં [સં.] તીરોગી (૨) નં આરાધ્ય
 અનામિક વિં [સં.] નનામું (૨) પું અંત્યજ
 અનામિકા સ્ત્રીં [સં.] ટચલી આંગળી
 પાસેની આંગળી (૨) વીટી
 અનામી વિં (૨) પું જુઓ અનામ
 (૩) સ્ત્રીં કાંડી
 અનાયાસ પું [સં.] આયાસ-શ્રમનો
 અભાવ (૨) આખસ (૩) સહેલાઈ; સુગમતા
 (૪) કરાર; આરામ(૫) વિં અમહેનત વિનાનું;
 સહેલું, -સે અં આયાસ વિના; સહેલે
 અનાર નં [પા.] દારમ. ઠંકળી સ્ત્રીં
 દારમની કળી
 અનારસું નં ચોખાના લોટનું પકવાન
 અનાર્થ વિં [સં.] આર્થ નહિ તેવું કે તેને
 લગતું (૨) અસમ્ય (૩) આર્થને અનુચિત
 (૪) પું આર્થ નહિ તે
 અનાવડ(વત) સ્ત્રીં આવડતનો અભાવ
 અનાવર્તી વિં [સં.] ફરી ફરી ન આવે તેવું
 અનાવશ્યક વિં [સં.] આવશ્યક નહિ એવું
 અનાવિદ્ધ વિં [સં.] અણ્યાધું
 અનાવિલ વિં [સં.] દોષરહિત; સ્વચ્છ
 (૨) એ નામની એક જ્ઞાતિનું
 અનાવૃત્ત વિં [સં.] ઠાંક્યા વિનાનું;
 ઉઘાડું (૨) અરહિત, અધીજ વિં જેનાં
 બીજ ઉઘાડાં હોય એવી (વનસ્પતિ);
 'જમ્નોસ્પર્ગ' [વ. વિ.]
 અનાવૃત્તિ સ્ત્રીં [સં.] ફરી પાછા ન
 આવવું-થવું તે (૨) મુક્તિ

अनावृष्टि स्त्री० [सं.] वरसाह नहि पडवो ते
 अनाश्रित वि० [सं.] आश्रय वगरनुं
 अनासर न० [म. अनासिर] धरुवाम
 प्रमाजुनां व्यातस, पाणी, पवन अने
 पृथी अे चार मूणतत्वे
 अनारथा स्त्री० [सं.] आरथानो अभाव
 अनाहत वि० [सं.] नहि मारेतुं (२) न
 पडेरुंतुं; नतुं (३) आघात विना अेनी
 भेजे धनो-अनहह (ध्वनि). अनाह पुं०
 योगीअेने सभगानो अेवो ध्वनि
 अनाहारी वि० [सं.] उपवासी (२) आहारमां
 न गणाय अेरी (वस्तु) ज्ञेत्
 अनाहूत वि० [सं.] अणुजोषाणुं (२)
 अ० क्षंयु; नाहक
 अनिकेत वि० [सं.] धर विनातुं
 अनिरुध वि० [सं.] धरुवा विनातुं; निरुध
 (२) नाशुश. -रुध स्त्री० [सं.] धरुवानो
 अभाव (२) नाशुशी. -रुधित वि० न
 धरुवुं. -रुधु (०६) वि० [सं.] नुअो
 अनिरुध
 अनित्य वि० [सं.] अशुव; नश्वर (२)
 विकारी; 'वेरियेअव' [ग.]
 अनिद्र वि० [सं.] निद्रा विनातुं; नगतुं. -द्रा
 स्त्री० [सं.] अघनो अभाव (२) अेनो रोग
 अनिमित्त वि० [सं.] कारण विनातुं
 (२) न० अपशुद्धन
 अनिसि (-से)प वि० [सं.] पतकारा विनातुं;
 स्थिर (२) वि० (३) पुं० जेनी आंभ
 अघडे के मी'आय नहि तेतुं (देव, माछतुं
 हांवाहि) [अनिश्चित
 अनियत वि० [सं.] अनियत्रित (२)
 अनियमित वि० नियमित नहि अेवुं
 (२) नियम वगरनुं
 अनियत्रित न० [सं.] निरंकरा
 अनिरुद्ध वि० [सं.] रोकेतुं-रोकायेतुं नहि
 तेतुं (२) पुं० श्रीकृष्णनो शौर [सं.]
 अनिर्देश्य वि० [सं.] निर्देश न करी
 शक्य तेतुं [अपार्शनीय
 अनिर्वाण्य, अनिर्वाण्य वि० [सं.]

अनिल पुं० [सं.] पवन
 अनिवार (-र) वि० [सं.] निवारी न
 शक्य तेतुं [अयोक्तस
 अनिश्रित वि० [सं.] निश्चित नहि अेवुं;
 अनिष्ट वि० [सं.] न धरुवुं (२) न धरुववा
 जेग; अूतुं (६) न० अूतुं. -टापत्ति
 स्त्री० [सं.] नहि धरुवुं अ्यानी पडतुं
 ते (२) अशिक्ष धारीने सिद्ध करवा माटेनी
 इलीक; 'रीकरा' अे अे अे अे अे अे [ग.]
 अनिर्हित वि० [सं.] नहि निर्हायेतुं (२)
 सुंदर [सुंदर
 अनिंध वि० [सं.] नहि निर्हाय योग्य (२)
 अनीक न० [सं.] लश्कर (२) युद्ध
 अनीक वि० अपशुद्ध; अपार (२) [सं. अनिष्ट]
 अशुभ [अन्याय
 अनीति स्त्री० [सं.] नीति नहि ते; पाप (२)
 अनीप्सित वि० [सं.] अनिश्चित
 अनीश वि० [सं.] उपरी विनातुं (२) असमर्थ
 अनीश्वर वि० [सं.] ईश्वर विनातुं (२)
 ईश्वरमां न मानतारुं
 अनु [सं.] उपसर्ग. (१) 'पणी, पाळण',
 'साथे, साथेसाथे', 'ने मगतुं, ने गोहतुं'
 अेवो अर्थ' अतावे. उदा० अनुशाभी;
 अनुकंपा; अनुशय (२) नाम पूर्व
 'धारवार' अर्थमां. उदा० अनुशीलन
 (३) अर्थथीभाव समासमां 'प्रत्येक',
 'कमरा' अेवा अर्थमां. उदा० अनुदिन
 अनुकरण्य न० [सं.] नकल. रंरीस वि०
 अनुकरण्य करवाना वल्लवाणुं. -ण्य
 वि० अनुकरण्य करवा योग्य
 अनुकंपा स्त्री० [सं.] दया
 अनुकूल [सं.] (-ण) वि० अंधअेसतुं
 धावतुं (२) हितकर (३) अंमत
 अनुकृति स्त्री० [सं.] अह
 अनुकूल्य पुं० अे शे'
 अेक० आनुता ह'
 आणानां युग्मः'
 अनुकृत वि.
 तेतुं (५)

अनुक्रम पुं० [सं.] ऐक पक्षी ऐक आवतुं
ते; क्रम (२) पद्धति; धारि. **अनुक्रमा**, **अनुक्रमी**
स्त्री० [सं.] सांकेतिक. -**भांड** पुं० अनुक्रम
प्रतावनी अंक; क्रमांक

अनुक्षण अ० [सं.] क्षणे क्षणे

अनुभ वि० [सं.] पाछण आलनाटुं (२)
पुं० अनुभर (३) "पूर्वगथी उलटो-
शब्दने पाछण लागतो प्रत्यय. उदा. नाक,
वान, मान, गर, पणुं छं [व्या.]. **अनु**
वि० [सं.] पाछण गयेलुं. **अनुभ** पुं० [सं.] अनुभो
अनुभयन (२) आचारविचार श्रद्धादिनी
अमुक धर्म प्रामाणिका; रितिनियम. **अनुभ**
न० [सं.] पाछण जतुं ते. -**गामी** वि०
[सं.] अनुभयन करनाटुं; अनुयायी

अनुगृहीत वि० [सं.] अनुग्रह पामेलुं

अनुग्रह पुं० [सं.] कृपा (२) उपकार

अनुग्रह पुं० [सं.] पाछण आलनारे; आकर.

-**री** स्त्री० [सं.] दासी; आकरडी

अनुग्रहित वि० [सं.] अयोग्य [अनुग्रहित

अनुग्रहित वि० [सं.] नहि उच्यतेलुं;

अनुग्रह वि० [सं.] पक्षी जन्मेलुं (२) पुं०

नानी जाई. -**गत** वि० स्त्री० [सं.] पक्षी

जन्मेली (२) स्त्री० नानी अहेन

अनुग्रही वि० [सं.] आश्रित

अनुग्रहा स्त्री० [सं.] परवानगी

अनुग्रहाप पुं० [सं.] पक्षात्ताप; परतावे

अनुग्रहम वि० [सं.] जेनाथी उत्तम-अडियातुं

जीतुं नथी अंतुं; श्रेष्ठ (२) उत्तम नहि

अंतुं; अधम

अनुग्रह वि० [सं.] निरुत्तर (२) जेनाथी

उत्तर-अडियातुं नथी अंतुं; उत्तम

अनुग्रहादक वि० [सं.] उत्याहक नहि अंतुं

अनुग्रहक वि० [सं.] निर्लज्ज (२) जेने केई

माना, अजसि आपनार न होय अंतुं

अनुग्रहादक स्त्री० [सं.] अग्र; कृशीदरी;

अनुग्रह न० राणी

अनुग्रहा न० राणी

(३) **अनुग्रहापान** न० [सं.] अंतुं (२) नथी

अनुग्रहा न० [सं.] अंतुं (२) नथी

अनुग्रहा वि० [सं.] उद्योगता वगरतुं (२)
वि० पुं० पत्नीथी होरवातुं

अनुग्रहित वि० [सं.] नहि उच्यतेलुं (२) नहि
उच्यतेलुं (३) अनुग्रहादक अंतुं

अनुग्रहित अ० [सं.] हरदेश

अनुग्रहो पुं० [सं.] उद्योगता अभाव (२)
अनुग्रहो

अनुग्रहो पुं० [सं.] उद्योगता अभाव

अनुग्रहावन न० [सं.] पाछण होइतुं ते

अनुग्रह पुं० [सं.] विनवणी

अनुग्रहादक पुं० [सं.] अग्रकार; पडो

अनुग्रहादक वि० [सं.] नाकमाथी उच्यतेलुं
(२) पुं० अनुग्रहादक वषुं [व्या.]

अनुग्रह वि० [सं.] अनुग्रहो अंतुं; श्रेष्ठ

अनुग्रह न० [सं.] श्रेष्ठ; टोक

अनुग्रहादक स्त्री० [सं.] लागू न परतुं ते

(२) सिद्ध न थरुं ते [न्या.] (३) निर्लज्ज

क हवीलनो अभाव

अनुग्रहादक वि० [सं.] अग्रकार (२) असंगत

अनुग्रह वि० [सं.] जेने उपमा नथी अंतुं;

सर्वोत्तम. -**मैय** वि० [सं.] उपमा न

आपी शक्य तेलुं; अद्वितीय [अयोग्य

अनुग्रहादक वि० [सं.] अनुग्रहादक (२)

अनुग्रहादक स्त्री० [सं.] न मयतुं ते;

अप्राप्ति (२) प्रत्यक्ष न होइतुं ते

अनुग्रहादक वि० [सं.] उपरिथत नहि

अंतुं; गेरहावर

अनुग्रहादक स्त्री० [सं.] अनुग्रहादक पणो सांडो

लाग (२) अ० पणे पणे

अनुग्रहादक वि० [सं.] परिष्कृत; अनुग्रहादक (२)

अंकुशरथुं (३) परस्पर समान प्रकृतिवाणी

(आद्वितीय); 'सिधिलर' (दिगस) [ग.]

अनुग्रहादक न० [सं.] औपचिनी साथे लेवाती

तेने महेश्वर परतुं

अनुग्रहादक न० [सं.] पालन करतुं ते

अनुग्रहादक (-रु) स्त्री० [सं.] उद्योग; पूति

अनुग्रहादक पुं० [सं.] ऐकनो ऐक अक्षर जेमां

वारंवार आवे अथवा शब्दावकां

अनुग्रहादक पुं० [सं.] संध (२) (शास्त्रमां)

વિષય, પ્રયોજન, અધિકારી ને સંબંધ
એ ચારનો સમૂહ [સ્મરણ
અનુબોધ પું[સં.] પાછળથી થયેલું જ્ઞાન (૨)
અનુભવ પું[સં.] પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન; અને બાહ્યું
કે ભોગવવું તે. **અનુભવ** વિં અનુભવથી
સમજાશકાય તેવું. **અનુભવ** સંકિં [સં. અનુભૂ]
અનુભવ કરવો. **અનુભવ** વિં [સં.] અનુ-
ભવથી પુરવાર થયેલું. **અનુભવ** વિં [સં.]
અનુભવવાળું
અનુભાવ પું[સં.] પ્રભાવ (૨) મનોગત
ભાવનો બાહ્ય ચિકાર. **અનુભાવ** સ્ત્રીં [સં.]
સમજાશક્તિ; જ્ઞાન [સં.] અનુભવ
અનુભૂત વિં [સં.] અનુભવેલું. **અનુભૂત** સ્ત્રીં
અનુભવ વિં [સં.] સંમત; મંદિર રાખેલું
કે થયેલું (૨) નવ. **અનુભવ** સ્ત્રીં [સં.] સંમતિ
અનુમાન નવં [સં.] ન્યાયશાસ્ત્રમાનાં ચાર
પ્રમાણોમાંનું એક—અનુમિતિનું સાધન (૨)
અટકળ (૩) એ નામનો અર્થકાર [કા. શા.].
અનુમાન નવં 'તેથી' એવો અર્થ દર્શાવનારું
ચિહ્ન (·) [ગ.] **અનુમાન** નવં અનુમાનમાં
ઉપયોગી પંચાવયવ વાક્ય [ન્યા.]
અનુમિત વિં [સં.] અનુમાન કરેલું. **અનુમિત**
સ્ત્રીં [સં.] એક જ્ઞાનના સાધનથી થયેલું
બીજું જ્ઞાન; અનુમાન પ્રમાણથી થયેલું જ્ઞાન
અનુભવ વિં [સં.] અનુમાન કરવા યોગ્ય
કે કરી શકાય એવું
અનુમોદક વિં અનુમોદન આપનાર
અનુમોદન નવં [સં.] સંમતિ; ટેકો
અનુયાયિની વિં સ્ત્રીં (૨) સ્ત્રીં [સં.]
અનુસરનારી સ્ત્રી
અનુયાયી વિં [સં.] અનુસરનારું (૨)
પંથનું; મતનું (૩) પું અનુસરનાર વ્યક્તિ;
પંથનું માણસ [દર્શાવનારું] [વ્યા.]
અનુયાયી વિં [સં.] બેડનારું; અન્યથ
અનુરક્ત વિં [સં.] રંગાયેલું (૨) આસક્ત.
અનુરક્ત સ્ત્રીં [સં.] રંગાયું તે; આસક્તિ
અનુરણન નવં [સં.] સામો રણકાર થવો તે
અનુરત વિં [સં.] રત; આસક્ત
અનુરંજન નવં [સં.] યુક્ત કરવું તે

અનુરાગ પું [સં.] પ્રેમ; આસક્તિ; રહ.
અનુરાગ વિં [સં.] અનુરાગવાળું
અનુરાધા સ્ત્રીં [સં.] વિદ્યાપા પછીનું નક્ષત્ર
અનુરૂપ વિં [સં.] —ના જેવું (૨) યોગ્ય
અનુરોધ પું [સં.] આગ્રહભરી વિનંતી
અનુલક્ષણું સંકિં [સં. અનુલક્ષ] ઉદંશલું;
લક્ષમાં રાખવું
અનુલોચન નવં [સં.] શ્રુતલોચન; 'ઉકટેશન'
અનુલોચન વિં [સં.] ઊતરતા વર્ણની સ્ત્રી
સાથેનો (ચિવાહ). **અનુલોચન** વિં [સં.] અનુલોચન
સંબંધથી ઉત્પન્ન થયેલું
અનુલક્ષણીય વિં ઉલ્લેખન ન કરી શકાય
તેવું (૨) ઉલ્લેખન ન કરવા જેવું
અનુવર્તન નવં [સં.] અનુસરણું. **અનુવર્તન** સંકિં
[સં. અનુવર્ત] અનુવર્તન કરવું
અનુવાદ પું [સં.] કહેલી વસ્તુ ફરી કહેવી
તે (૨) તરજીબો; ભાષાંતર. **અનુવાદ** પું [સં.]
અનુવાદ કરનાર. **અનુવાદ** પું અનુવાદ
કરાયેલું. **અનુવાદ** વિં (૨) પું [સં.] વાદી અને
સંવાદી સ્વરોમાં ભળી જતો વાદીથી
ત્રીજો સ્વર [સંગીત]
અનુવૃત્તિ સ્ત્રીં [સં.] અનુસરણું (૨) પુનરા-
વૃત્તિ (૩) આગળ આવી ગયેલા અર્થનું
અનુસંધાન [વ્યા.]
અનુશાસક પું [સં.] અનુશાસન કરનાર.
અનુશાસક નવં [સં.] ઉપદેશ (૨) નિયમ; કાયદો
(૩) અમલ કરવો તે; સામ્ય ચલાવવું તે
(૪) (કોઈ વિષયનું) વિવરણ કે સમજાવતી
અનુરીક્ષણ નવં [સં.] સતત અને ઊંડો
અભ્યાસ
અનુધંગ પું [સં.] નિકટ સંબંધ (૨)
આસક્તિ (૩) અવશ્યંભાવિ પરિણામ
અનુદ્વિપ (અ) [સં. અનુદ્વિપ] પું એક કંઈ
અનુદ્વિપ વિં [સં.] અનુદ્વિપ
અનુદ્વિપ નવં [સં.] ક્રિય
કોઈ પણ ધાર્મિક મિત્ર
અનુસરણું નવં [સં.]
સંકિં [સં.]
ઉપદેશ પ્ર

અનુસંધાન ન૦ [સં.] આગળની વસ્તુ સાથેનું જોડાણ કે તેમ આવતી વસ્તુ
 (૨) યોગ્ય સંબંધ (૩) ખારીક તપાસ
અનુસાર પું૦ [સં.] અનુસરણ (૨) અ૦ મુજબ
અનુસ્નાતક વિ૦ [સં.] સ્નાતક થયા પછીનું; 'પોરટ-પ્રેમ્યુએટ'
અનુસ્મરણ ન૦ [સં.] વારંવાર યાદ કરવું તે
અનુસ્પૃત વિ૦ [સં.] -ની સાથે જોડાયેલું, મૂકાયેલું
અનુસ્વાર પું૦; ન૦ [સં.] સ્વરની યાજ્ઞ ઉચ્ચારાતો અનુનાસિક વર્ણ કે ચિહ્ન (°)
અનુભવ (-ગો) પું૦ [સં.] હલ્લુચ્છલ (લાકડાનો) ખાંડવિથો
અનુચ ન૦ સીતાદેવી. ૦ડી સ્ત્રી૦ સીતાદેવી
અનુકું વિ૦ [સં.] અનુલ્ય અનોખું; અપૂર્વ
અનુક વિ૦ [સં.] અનિવાહિત. -કા વિ૦ સ્ત્રી૦ [સં.] અનિવાહિતા
અનૂત (નૃ) ન૦ જૂઠું; હરામખોરી [ચ.]
અનૂરી સ્ત્રી૦ સીતાદેવી. -કું ન૦ સીતાદેવી
અનૂ શ્વ (-ણી) વિ૦ [સં.] અન્નણી
અનૂત ન૦ [સં.] અસ્ત્ય
અને (તૈ) અ૦ (ખે વાક્યો કે શબ્દોને જોડનારું ઉત્તવાન્વયી અવ્યય) ને; તથા
અનેક વિ૦ [સં.] એક નહિ-બહુ. ૦ધા અ૦ [સં.] અનેક રીતે. ૦પત્નીકલ્પ અનેક પત્ની હોતી તે (૨) તેની લગ્નપ્રથા. ૦વચન ન૦ [સં.] બહુવચન [ચા.]. ૦વહુ વિ૦ [સં.] એક કરતાં વધારે અવ્યક્ત અક્ષરવાળાં (સમીકરણ) [ચ.]. ૦વિષ વિ૦ [સં.] અનેક પ્રકારનું. -કાંત વિ૦ [સં.] અનેક બાજુવાળું (૨) અનિશ્ચિત. -કાંતવાદ પું૦ [સં.] સ્વાક્રમ; દરેક વસ્તુનું એનાં પાસાં પરત્વે જુદી જુદી રીતે જ્ઞાન થાય એવો જૈન તત્ત્વજ્ઞાનનો સિદ્ધાંત. ૦મખનાક વિ૦ પુંકેસરો જોડાઈને અનેક આ મધનૂસ ન૦ હોય તેવું; 'એડલકસ' અમી ભતનુ કાળું ૫
 ૩) 'અનુસંધાન' ન૦ [પિક ક્ષણ; અનનાસ અમીટ] રકં (-પ) ન૦ [સં.] અહું (૨) અપૂર્વ

અનૈતિહાસિક વિ૦ [સં.] એ તહાસિક નહિ એવું
અનોખું (નો) વિ૦ ભેગું; સુદિયારું (૨) [કે. પોતલ] નોખું-નિરાળું જ; અનેડું
અનોડી સ્ત્રી૦ તાલ આધવા તળલા પર જોરથી દેવાતી યાજ્ઞ
અનોપ (૦મ) વિ૦ + અનુપ; અનુપમ
અનોચિત્ય ન૦ [સં.] ઔચિત્યનો અભાવ
અનોરસ વિ૦ [સં.] ઔરસ પુત્ર ન હોય તેવું; વાંચિયું (૨) ઔરસ નહિ તેવું; દતક
અબ ન૦ [સં.] (સંધેલું) અનાજ; ખોરાક. ૦કૂટ પું૦ આગ્રહ; ઠાકેરજી આગળ નૈવેદ્ય તરીકે ગોઠવવામાં આવતો અનેક વાનીઓનો ઠગલો. ૦ક્ષેત્ર ન૦ ગ્યાં અન્નદાન અપાતું હોય તે સ્થળ. ૦છત્ર ન૦ અત્રક્ષેત્ર, સદાપત. ૦ગલ (-ધા) ન૦ દાણોપાળી (૨) લેણીકોળી; ભાગ્ય [લા.]. ૦દાતા વિ૦ ખાવાનું આપનાર (૨) આશ્રય આપનાર. ૦દાન ન૦ અન્નનું દાન. ૦દેવ પું૦, ૦દેવતા પું૦ બ૦ વ૦ અન્નરૂપી દેવ. ૦પાણી ન૦ અન્નજળ; ખાતું પીવું; નિર્વાહનું સાધન. ૦પાન ન૦ અન્નજળ. ૦પૂર્ણા સ્ત્રી૦ અન્ન પૂરનારી - પૂરું પાડનારી દેવી [સં.]. ૦પ્રારાન ન૦ નાનાં છાકરાને છૂટે ગયલા આડમે મહિને પહેલવહેલું અન્ન ખવડાવવાનો સંસ્કાર. ૦મય વિ૦ અત્રતું; અત્રથી ભરેલું (૨) અત્રથી બંધાયેલું (શરીર). ૦મયકેશ (-ધ) પું૦ સ્થૂળ શરીર. ૦વસ્ત્ર ન૦ ખોરાક અને કપડાં; ખોરાકીપોશાકી. ૦સત્ર ન૦ અત્રજત્ર. -સોદેક ન૦ અત્રજળ
અનૈયું વિ૦ [સં.] અન્યાય અન્યાયી; અણચિયું
અન્ય વિ૦ [સં.] બીજું (૨) ભિન્ન. ૦ગામી વિ૦ [સં.] કથાભિચારી. ૦તર વિ૦ [સં.] ભિન્નતું એક (૨) બીજું (૩) ભિન્ન. ૦ત્ર અ૦ [સં.] બીજો ઠેકાણો. ૦થા અ૦ [સં.] બીજી રીતે (૨) આડું; બિહલું. ૦ભૂત (-તા) સ્ત્રી૦ [સં.] અન્યસ્ત્રી કાયલ. ૦મનસ્કં [સં.],

०मनुं वि० मत अन्य हेकाञ्छे होय
 ऐतुं; ध्यानरहित. -यः स्त्री० [सं.] परस्त्री
 अन्याय पुं० [सं.] न्यायविरुद्ध कर्म. -यी
 वि० [सं.] अन्याययुक्त (२) अन्यायथी
 वर्तनारुं. -र्य वि० [सं.] न्याय्य
 नहि तेवुं

अन्यारी स्त्री० पाणवानां लाङ्गानी हेल
 अन्यायिनी स्त्री० [सं.] ऐक्यार्थात् कार. भोवतुं
 अमुकने डेःशीने अने लागु पाडतुं काई
 जीमने ऐनी वाणीनी यानुरी; स्तुतिना
 शब्दोमां निदाने निदानाशब्दोमां स्तुति
 दर्शावनी ते [का. शा.]

अन्याय वि० (२) अ० [सं.] परस्पर;
 ऐकमेक. -न्याय्य पुं० [सं.] परस्पर
 आश्रय; टेको (२) अथी व सिद्ध करवो
 अने पाडो व थी अ सिद्ध करवो ते दोष

अन्यय पुं० [सं.] स'अंध(२)पहोनी परस्पर
 योग्य स'अंध [व्या.] (३) कारण होय
 त्यां कार्यतुं होतुं ते नियम (४) वंश.
 -यी वि० [सं.] अन्यय-स'अंध अतावतार
 (२) अन्ययवाणुं (३) वंशतुं; वंशवाणुं.
 -ये अ० अनुसार; प्रमाणे

अन्यथ (०क) वि० [सं.] अथने अनुसरतुं

अन्यत वि० [सं.] युक्त (२) अस्त; सपदायेतुं

अन्यीक्ष्य न०, अन्यीक्षा स्त्री० [सं.]
 आरीक्षीथी जेतुं-तपासतुं ते

अन्यीत वि० [सं.] ऋथो अन्यित

अन्येषु वि० [सं.] तपासतार (२) पुं०
 डिसाण तपासतार; 'अन्यीतर' -ण्यु न०
 [सं.] तपास; शोध; संशोधन

अप [सं.] उपसर्ग. शब्दने लागतां 'नीयेतुं',
 'जितरतुं', 'हीन', 'भराण' वगैरे भाव
 अतावे छे

अप न० [सं.] अपी पाणी

अपथि वि० न'नीतुं; समनय ऐतुं
 अपकर्म न० [सं.] ऋथो अपकृत्य
 अपकर्म पुं० [सं.] परती. ०ण्यु न० [सं.]
 पाछा पाडतुं-नीये पाडतुं ते (२) घटाडे
 थवो ते

अपकाय पुं० ०००० [सं.] पाणीना छव
 अपकार पुं० [सं.] छानि; अनुपकार (२)
 इतप्रता. -र्य न० भराण कार्य

अपकीर्ति (-र्ति) स्त्री० [सं.] अहनामी
 अपकृत्य न० [सं.] भराण काम; दुराचरण
 अपकृत्य वि० [सं.] अधम; छलक

अपकर्मणुं अ० किं उत्कीर्तिथी पाछा इरतुं;
 'दृ दीवोत्व' ['दीवोत्वुशान'

अपकान्ति स्त्री० अपकर्मवानी क्रिया;
 अपकव वि० [सं.] पक्ष नहि तेवुं; कायुं

अपक्य पुं० [सं.] क्षय; छानि; घटाडे
 अपक्यो पुं० अदृढत्व; अछरण

अपक्याय वि० [सं.] नक्षरी छायावाणुं
 (२) पुं. जेनोओणो न पडे ते हेव हं०

अपक्षरा स्त्री० [सं. अपक्षर] + अपक्षरा
 अपक्षरा (-र) पुं० अपक्षरा; अपकीर्ति

अप (-प)ट अ० शब्द; हमेरा
 अप (-प)ट वि० [सं. अपट्ट] भूर्भ; जेवकुक

अपटी स्त्री० [सं.] नाटकनो परहो. ०क्षेप
 पुं० [सं.] परहो असेदी ऐकाऐक रंगभूमि
 उपर आवतुं ते [नुकसान

अपटी स्त्री० व्यवहार-वेपारमां आपटी-
 अपठ वि० न पढेतुं - अलाय

अपत्य न० [सं.] संतान; आणक
 अपत्रया स्त्री० [सं.] लम्ब [उपथ्य

अपथ्य वि० [सं.] पथ्य नहि ऐतुं (२) न०
 अपथेवता पुं० [सं.] भूतप्रेतादि

अपदेश पुं० [सं.] हल्लेण करवो-नाम
 आपतुं ते (२) अहानुं; युक्ति (३) कारण
 आपतुं ते [न्या.]

अपघागघ वि० [सं.] नहि अघ के नहि
 पघ ऐतुं (२) न० ऐनी काव्यरचना

अपहार न० [सं.] पाछलुं आरलुं (२) गद्य
 अपकर्मणुं पुं० [सं.] अधम

अपनावपुं स० किं पोतानं
 अपस्रष्ट वि० [सं.] पर

अपभ्रंश पुं० [सं.]
 विकृत थतुं ते
 संस्कृतभाषी

अपमान न० [सं.] मानधी बिलङ्गते; अनादर; तिरस्कार. -नित वि० अपमान पायेलुं
 अपमृत्यु न० [सं.] कर्मोत्
 अपपयश पुं० [सं.] अपजरा; जदनाभी
 अपपर वि० [सं.] भीलुं; भित्त (२) पाळणलुं
 (३) आरमान; सावङ्. ०भा, ०भाता
 स्त्री० सावधी मा
 अपपरस पुं० [सं. अपरस] (वैष्णवोभा) अडकाय
 नहि अंलुं होलुं ते
 अपपरस पुं० [सं. अपरस] अधम प्रकारनो रस
 अपपर्य अ० [सं.] विशेषमां; वणी
 अपपरंपार वि० अपार; पुष्कण
 अपपश वि० स्त्री० [सं.] निद्रुष्ट; छितरती (२)
 भीलु; भित्त. ०विद्या स्त्री० [सं.] नाम-
 ३ प्राथक विद्या; अथविद्या सिवायनी विद्या
 अपपराजित वि० [सं.] पराजित नहि अंलुं.
 -ता स्त्री० [सं.] अंक औषधि (२) दुर्गा
 अपपराध पुं० [सं.] दोष; शुनो (२) पाप
 अपपराधलु, अपपराधिनी [सं.] वि० स्त्री०
 'अपराधी' नुं स्त्रीलिंग
 अपपराविद्या लुओ 'अपरा' मां
 अपपराडलु पुं० [सं.] पाळको पडोर
 अपपरिग्रह पुं० [सं.] परिग्रह न राणवे ते.
 ०मत् न० अपपरिग्रही रहैवानुं मत. -ही
 वि० परिग्रह न राणनाडुं
 अपपरिचित वि० [सं.] अज्ञाण्युं
 अपपरिमित वि० [सं.] अमाप
 अपपरिसेय वि० [सं.] माणी न शकाय अंलुं
 अपपरिहार्य वि० [सं.] टाणी न शकाय अंलुं
 अपपार्या स्त्री० [सं.] पावती [सं.]
 अपपलक्षलु न० नक्षत्र लक्षलु (२) दुरायरलु
 अपपलाप पुं० [सं.] छुपावळुं ते; भरी वात
 उडावची ते
 ०भा स्त्री० दृग्मणी स्त्री (२) कृपड स्त्री
 मपमनाड पुं० [सं.] मोक्ष
 आ मपमृतस न० [सं.] सामान्य नियममां पाध
 अमी जतनु काणुं ०भा
 (३) 'मपमृतपान' न० १५ (जोडो शब्द)
 अमीट' रक(-प) न० [सं.] काड; अशुद्ध

अपपय्य पुं० [सं.] भोटुं अरय; अगाड
 अपपशकुन पुं० [सं.] लुओ अपशुकन
 अपपशुष्ट पुं० [सं.] गाण; (२) नियम
 विरुद्धतो शब्द [व्या.]
 अप(-व)शुकन पुं० [सं. अपशुकन] माडो.
 शुकन (२) अशुभ बिलुन. -नयाण,
 -नियुं वि० जेता शुकन भराण होय तेहुं
 अपपसोय वि० [सं.] जमलुं (२) बिलङ्ग (३)
 अ० जमणी तरङ् (जनेाई जमले पले
 लानी हेवी ते)
 अपसिद्धांत पुं० [सं.] भूललरेलो सिद्धांत
 अपसमार पुं० [सं.] ईकडुं
 अपपडरलु न० [सं.] उपाही जलुं ते. -नुं
 स० किं उडावी भूकडुं; 'अलीभीनेट' [ग.]
 अपपडार पुं० उरवुं ते (२) उडावी भूकवानी
 क्रिया; 'अलीभीनेशन' [ग.]
 अपपडनुति स्त्री० [सं.] छुपावळुं ते (२)
 जेमां वरतुता असल धर्मने छुपावी
 भील धर्मनो आशप करवामां आवे
 ते अलंकार [का. शा.]
 अपपंग वि० [सं. अपंग] पांगणुं; कौई
 अंगनी जोडवाणुं (२) लाचार [ला.]
 अपपात्र वि० [सं.] अयोग्य
 अपपादान न० [सं.] छटा पडवुं ते (२)
 पांयमी विलकिमो अर्थ [व्या.]
 आपान पुं० [सं.] पांय प्राण (प्राण, आपान,
 व्यान, उदान अने समान) मानो अेक जे
 गुहा वाटे नीकणे छे. ०वायु पुं० आपान
 अपासागर्ग पुं० [सं.] अर्थेडो
 अपपाय पुं० [सं.] आइत (२) नुकसान
 अपपार वि० [सं.] पार विनानुं; भूय
 अपपावराणु न० [सं.] उडावळुं-गुहलुं करवुं ते
 अपपासरो पुं० [सं.] उपायको जैन साधुमाने
 रहैवानुं रथान. अपपासरे हीवेा श० प्र०
 (अपासरे हीवेा न ज कराय ते परधी)
 अशक्य रात
 अपपंग पुं० [सं.] आपणो जालो (२) हीलुं
 (३) वि० पांगणुं; अपपंग
 अपपि अ० [सं.] पशु; वणी. ०अ अ० वणी

અપિ(ન્યૈ)તૃક વિં [સં.] ગાપ વિનાનું
 (૨) વડીલોપાજિત નહિ એવું
 અપીલ સ્ત્રીં [સં.] આગ્રહભરી વિનંતી (૨)
 નીચલી અદાલતના ચુકાદા સામે ઉપરની
 અદાલતને અરજી. ઓટ્ટા સ્ત્રીં અપીલ
 સાંભળનારી ઉપરની અદાલત
 અપુષ્પ વિં [સં.] જેને ફૂલ ન ખેસે એવી
 (વનસ્પતિ); 'ફિરોગ્રામ' [વ. વિ.]
 અપૂજ્ય વિં પૂજ્ય વગરનું; ન પૂજ્યું
 અપૂષ્પ પું [સં.] માલપૂડો (૨) મધપૂડો
 અપૂરતું વિં પૂરતું નહિ એવું
 અપૂર્ણ વિં [સં.] પૂર્ણ નહિ એવું. -ર્ણક
 પું અપૂર્ણ આંકડો; 'એરિથમેટિકલ
 ફ્રેક્શન' [ગ.]
 અપૂર્ણ વિં [સં.] અવનહું; પૂર્ણ ન બનેલું એવું
 અપૂરણ સ્ત્રીં ઠાંટો (કપડું) વીંટીને કરેલો
 (૨) દમ ભીડેલો રાખવો તે [લા.]
 અપૂ(પો)શણુ નં [સં.આવેશન]ભોજનને
 આરંભે અને આ તે જે આચમન કરે છે તે
 (૨)ભોજનને આરંભે પીરસાનો થોડો ભાત
 અપેક્ષણીય વિં [સં.] હચ્છવા ભેગ; અપેક્ષ
 અપેક્ષા સ્ત્રીં [સં.] હચ્છા (૨) અગત્ય (૩)
 આકાંક્ષા [વ્યા.] -ચિત વિં [સં.] જેની
 અપેક્ષા હોય તેવું. (૨) -ક્ય વિં [સં.]
 અપેક્ષા રાખવા જેવું કે રાખવી જેઈએ એવું
 અપેખ્ય વિં અદૃશ્ય
 અપેય વિં [સં.] ન પી શકાય એવું
 અપેતૃક વિં [સં.] નુઓ અપિતૃક
 અપેશણુ નં નુઓ અપેશણ
 અપૈરુષ(-પેય) વિં [સં.] ગાયલું (૨)
 મનુષ્યકૃત નહિ એવું (૩) નં ગાયલાપણું
 અસરંગી વિં તરંગી; ચંચળ
 અપટ વિં (૨) અં નુઓ 'અપટ'
 અપ્રકટ વિં [સં.] અપ્રસિદ્ધ (૨) છાનું
 અપ્રકૃત વિં [સં.] અપ્રસ્તુત
 અપ્રગટ વિં નુઓ અપ્રકટ
 અપ્રણીત વિં [સં.] સરકારહીન (૨)
 પ્રણીત-રચેલું નહિ એવું
 અપ્રતિ(-તી)કાર પું [સં.] વિરોધ-સામનો

નહિ કરવો તે (૨) વિં જેનો પ્રતિકાર-
 ઉપાય નથી એવું. -રી વિં પ્રતિકાર ન
 કરનારું; 'પેસિવ' [એવું]
 અપ્રતિષ્ઠ(-ષ્ટિત) વિં [સં.] પ્રતિષ્ઠિત નહિ
 અપ્રતિહત વિં [સં.] અટકાવ વિનાનું (૨)
 અટકાવી વા હણી ન શકાય એવું
 અપ્રતીકાર પું [સં.] -રી વિં નુઓ
 'અપ્રતિકાર'માં
 અપ્રમત્ત વિં [સં.] પ્રમત્ત નહિ એવું; ભ્રમત
 અપ્રમાણુક વિં નુઓ અપ્રમાણિક
 અપ્રસન્ન વિં [સં.] નિઃશ્ચ; ક્રાંતિ વિનાનું
 (૨) હલકું; ઊતરતું
 અપ્રસન્ન વિં [સં.] પ્રસન્ન નહિ તેવું
 અપ્રસંગ પું [સં.] સંબંધ કે સંગનો
 અભાવ (૨) ક્વખત; અરથાન
 અપ્રસિદ્ધ વિં [સં.] પ્રસિદ્ધ નહિ તેવું
 અપ્રસ્તુત વિં [સં.] પ્રસ્તુત નહિ તેવું
 અપ્રાસ વિં [સં.] નહિ મળેલું; ન આવેલું.
 ંકાલ [સં.] (-યા) વિં ક્વખતનું (૨)
 પ્રસંગને અનુચિત (૩) વચમાં ન આવેલું
 (૪) પું કમોસમ; ક્વખત(પ)અપ્રસ્તુત
 કથનનું એક નિગ્રહરથાન [ન્યા.]
 અપ્રાપ્ય વિં [સં.] પ્રાપ્ય નહિ એવું
 અપ્રામાણુક વિં [સં.] પ્રામાણિક નહિ એવું
 અપ્રાસંગિક વિં [સં.] પ્રાસંગિક નહિ એવું
 અપ્રિય વિં [સં.] પ્રિય નહિ એવું (૨) નં
 અનિષ્ઠ. વ્વાહી વિં [સં.] અપ્રિય-માહું
 લાવે એવું બોલનારું [અભાવ; વેર
 અપ્રીત(-તિ) સ્ત્રીં [સં. અપ્રીતિ] પ્રીતિનો
 અપ્સરા સ્ત્રીં [સં.] સ્વર્ગની વારાંગતા; પરી
 અફધાન વિં (૨) પું [ફા.] એ નામની
 એક પ્રભાવ; કાણુસી. -તિસ્તાન પું; નં
 અફધાનોનો મુલક [સં.]
 અફર વિં નિશ્ચિત; ફરે નહિ
 અફરતાફર સ્ત્રીં [અ. ફકાતતર્જન]
 ગોરાળો (૨) આધું પાછું
 અફરાતફરી સ્ત્રીં []
 ઊથલપાથલ (૨)
 અફરામણ સં

अक्षरावुं अ० कि० वधु आवाथी अक्षरावुं
अक्षरांद् व० उपरान्तुं

अक्षर [सं.] (-ण) वि० इण विनानुं
अक्षरात्तुन पुं० [अ.] श्रीसुतो मडान तत्त-
ज्ञानी-प्वेठो (२) वि० न्नुओ आक्ष-
लानन. -नी वि० प्वेठाने लगतुं (२) सुंहर
अक्षवा स्त्री० [अ.] विडती पणर; आसगपाठो
अक्षसोरा पुं० [फा.] परतावे (२) अ०
अरेरे !

अक्षण वि० तिष्ठण; नकासुं
अक्षणाट पुं० अक्षणावुं ते; तेनो अवाण
अक्षणावुं अ० कि० 'अक्षणावुं'नु कर्माणि
अक्षाट वि० (२) अ० भूय विराण;
अरपलित

अक्षणाकूट स्त्री० धमपछाडा (२) माथाकूट
अक्षणापुं सं० कि० [सं. आस्फाळ] पछाडपुं
अक्षीयु न० [फा. अक्षून, सं. अक्षिण]
अक्षेरी-माहक पदार्थ. -खियुं, -खी
वि० अक्षिणना व्यसनवाणुं (२) सुरत;
अेरी [ला.]

अअ अ० [हिं.] अत्यारे
अअभोरौ पुं० न्नुओ आअभोरौ
अअधडी अ० उमलां ञ; आ क्षणुं ञ
अअण वि० (२) पुं० [सं. अञ्ज] अअण
संभ्या. -पति पुं० अअणनेो मालिक

अअतर वि० [अ.] अराय; अअडेणुं
अअहागीरी स्त्री० [फा. आपतावर्मागीरी]
छत्र (राजमण्डपान्त धनुं मानसूयक)
अअहाली पुं० [अ.] धर्मी पुरुष (२)
जगतने टकावी राअनार सिनेर आदिया
धरुलाममां मनाय छे ते धरेक

अअदुदका पुं० [अ.] युद्धाने अदो
अअ -व-भूत पुं० [सं. अवभृत्] वेराणी;
आवे (२) वि० मस्त [शरणार
मअनाल स्त्री० [फा.] तरवारनी मूठ-परनेो
मअनूस न० [म. अबनूस] अेक जेयी
जगतनु काणुं लाकडुं

१) 'अनूपान न० [निदुग] टिणरवेो
रुं(-अ) न० [सं. अन्नक] अेक धाव

अअइ स्त्री० [फा. अइ] आभनी लभर; अ
अअल [सं.], -ण वि० अलहीन; निर्णय
अअला [सं.], -णा वि० स्त्री० अल्प
अणवाणी (२) स्त्री० स्त्री
अअलक(-डी, -अ, -पी) वि० [अ. अलक]
चित्रविचित्र; धापरचीतरुं

अअसात अ० [हिं. अत्र+अ. सात्रत=इलाक]
आ धडीये; उमलां; अतरसात
अअण वि० न्नुओ अअण
अअ(-अ)अअ स्त्री०, -ओ पुं० [सं.
अमिलया] धरुण; अेरियो (२) दोडक
अअणा वि० न्नुओ अअणा

अअण पुं० [अ. अववाव] कररियावर
अअरुं न० अघेर; अघाधुधी
अअधव वि० [सं.] सगोसागनां विनानुं
अअ अ० [हिं.] अअधडी; उमलां ञ
अअर [अ.] (-अ) न० अेक सुगधीहार
घोणी भूकी. उगुलाड न० अअल अने
गुलाड

अअ(-ओ)ध वि० [सं.] अअसमन्नु
(२) भूर्ण (३) हुंनयाना ज्ञान विनानुं
अअण वि० अअ -इए वगरनुं
अअण वि० [सं. अनुद्ध] न्नुओ अअध
अअदोदपुत्री पुं० अेक रमत

अअ अ० [हिं.] आ; अल्या (निररकारथी
तुंकारमां). अअ स्त्री० 'अअतमे'वाणी
भाषा-हिंन्दी (२) तुच्छकार
अअभा पुं० अ० व० व० अने अवरवावानां
आंउणान् (२) अभावो; अनुयि

अअट पुं० रसेाईनी अने अमवानी जगाने
छालमाडीथी लीपरी ते (२) शुद्ध अथवा
अअया विनानुं दशा (३) नाहा विना
न्यां जवाय के अउकाय नहिं अंउं स्थण.
-टियुं न० रसेाई करती के जमती वअते
पहेरवानुं रेशमी, शालुं के जिननुं वअ

अअध वि० [सं.] न्नुओ अअध
अअल वि० जेवी न शकाय तेवुं (२)
भुं; अय (३) अभाव
अअला पुं० अ० व० व० रिशाईने न जेवुं ते

अभ्यास वि० [सं.] सो करौड (२) पुं०
 तैत्थी सभ्या (३) न० जलज; कर्मण
 अभ्यास पुं०; न० [सं.] वाहण (२) न० वर्ष
 (३) नागरमेथ. ०सार पुं० [सं.] कपूर
 अभ्युत्थ पुं० [सं.] योद्धेय पाण्डिथी रक्षायेदो
 किल्लो
 अभिष पुं० [सं.] समुद्र
 अभ्यासा पुं० [म., हिं., फा.] उपसंत भीष्म
 सेमेटिक भाषाओंमां समान रूप मणे
 छे.] भाषा. ०दान [फा.] पुं० पिताळ
 (प्रेमवाचक)
 अभ्यासा स्त्री० भा (२) डोरी (३) गृह
 अभ्यासास्ती वि० [म.] ये नामना वंशने
 (पत्नीक्ष) (२) न्तमुठिया वाहणी रंगनुं
 अभ्यासासुय वि० [सं.] आक्षन्ने न छाने
 येवुं (२) न० पापद्वय
 अभ्यासासुय पुं० न्नुओ अभिक्षयभक्ष्य
 अभ्यास्य वि० [सं.] न भावा जेवुं; शास्त्रमां
 जे भावानो निषेध होय तेवुं. ०भासासुय
 न० तेवुं भावुं ते; भासाहार
 अभ्यासा वि० [सं.] अभ्यागी
 अभ्यासासुं अ०किं० अरपुश्यतो स्पर्श थवो
 (२) स्त्रीओ दूर भेसवुं
 अभ्यासासु वि० नहि भजेवुं; निरक्षर
 अभ्यास वि० [सं.] अशुभ (२) भराण
 अभ्यास्य वि० [सं.] नीट् (२) पुं०; न०
 लयनो अभाव (३) सं रक्षाय; आश्रय.
 ०दान न० सुखामती यक्षणी ते; अभय-
 वयन. ०पद न० लयरहित स्थिति; मोक्ष.
 ०वयन न० सं रक्षायुं वयन-भातरी.
 -या स्त्री० [सं.] दुर्गतुं येक इप(२)हरडे
 अभ्यास वि० [सं.] भावी (२) गरीय. -रे
 लरत्रुं = पुष्कण लरत्रुं; समुद्र करत्रुं
 अभ्यास(ण)भो पुं० न्नुओ अभ्याणभो
 अभ्यासासु स्त्री० छाज्ही
 अभ्यासासरसु न० [सं.] वि० गरीयनुं
 लरसुपोषणुं करननुं (२) न० गरीयनुं
 लरसुपोषणुं [मूण] पुरुष [सं.]
 अभ्यासाम पुं० [म. इज्हाम] यद्धीओनो

अभ्यासाम अ० [सं. अन्नम] अन्न विना.
 ०कुल-न-दाया, ०न-दाया [अन्नम-न-
 इवम] (दस्तावेजमां लभाय छे) अन्न वगर
 -अकल-होशियारीमां करेवुं होवाथी कांई
 देवादेवा के छेक छलाके न होवे ते
 अभ्यासुं स्त्री० [सं.] धारा विनानी स्त्री-
 विधवा के कुंवारी [ने (३) नाश
 अभ्यास पुं० [सं.] मोक्ष (२) अस्तित्व नहि
 अभ्यासासु स्त्री०, -भो पुं० न्नुओ अभ्याणभा
 अभ्यासा वि० [सं.] आणु; अभ्यास (२) पुं०
 येक मराडी छे
 अभ्यासासु(-सु) वि० स्त्री० [सं. अनागिर्ता]
 हीलभागी; कर्मनीय
 अभ्यासासुय वि० स्त्री० अभ्यागी स्त्री
 अभ्यासासुं वि० न्नुओ अभ्यागी
 अभ्यासा वि० [सं.] कर्मनीय (२) नालायक
 (३) लाग विनानुं (वारसामां)
 अभ्यास पुं० [सं.] अस्तित्व न होवुं ते (२)
 अण्यभो
 अभ्यासा पुं० ००००० होछे
 अभ्यासा पुं० अभ्यास; अभ्याणभो
 अभ्यासा [सं.] उपसर्ग. 'पासे-तरक्ष', 'नी उपर'
 येवा गतिवाचक अर्थमां; उदा० अलि-
 मुण; अभिक्षमसु (२) स्वतंत्र शब्द जेडे
 'द्वेष', 'अधिक' येवा अर्थमां; उदा०
 अभिक्षम; अभिन्नव
 अभ्यासासु पुं० [सं.] परस्पर छेदाती जे रेभा-
 ओअ जनावेला गमे ते भूषानी जरायर
 सामेनो भूषो; 'परिष्कल ये-जव' [म.]
 अभिक्षम पुं० [सं.] आरंभ (२) यार्थ
 अभिक्षमसु न० [सं.] यार्थ [(३) निहा
 अभिक्षमसु पुं० [सं.] विलाप (२) कपके
 अभ्यासाम न० [सं.] तरक्ष-सामे जवुं ते
 (२) सभोग [(२) सोगवना
 अभ्यासासु वि० [सं.] -नी पासे जनार
 अभ्यासासु वि० [सं.] धरायेलुं; सपदायेलुं
 अभ्यासासु पुं० [सं.] मेलां कामो भाटे मं
 प्रयोग करवे ते (तंत्र प्रमाणे छे
 अभ्यासासु छे - भारसु, मोहन, रक्ष

विद्वेषण, उच्यतेन अने वशीकरण). ०६
 पुं० नवरत्नमारण्यं करनारो
अभिनान पुं० [सं.] सञ्जयी जन (२)
 वतन (३) वंश; कृषि [श्रेष्ठ (३) शिष्ट
अभिनत वि० [सं.] भानदान (२) सुंदर;
अभिनित पुं० [सं.] ओक नक्षत्र (२)
 द्विवसनुं आहभुं मुहूर्त
अभिज्ञ वि०[सं.] अनुभवी(२) भाहितगार.
 -ज्ञातवि०[सं.] ओणभिक्षुं, -ज्ञानन०[सं.]
 स्मृत; ओणभ(२) ओणभ माटेनी निशानी
अभितास वि० [सं.] अति तपेक्षुं (दुःखी)
अभिताप पुं० [सं.] संताप
अभिधा स्त्री० [सं.] शब्दको मूण अर्थ
 (२) ओ अर्थानी ओधक शब्दशक्ति
अभिधान न० [सं.] नाम; उपनाम (२)
 शब्द (३) शब्दकोश (४) कर्ता माटेनुं
 विधान [व्या.]
अभिधेय वि० [सं.] कहेवा योग्य (२)
 नाम देवा योग्य (३) अक्षरार्थ (४)
 विषय (मोक्षवानो)
अभिनय पुं० [सं.] मनोभावदर्शक हलन-
 यलन अथवा मुद्रा(२) वेश लज्जववा ते.
 ०६२ पुं० नट [शिभाड; कायुं
अभिनय (सं.)-(त्रुं) वि० तदंत नयुं;(२)
अभिनंदन न०[सं.] धन्यवाह(२) अनुमति
 (३) स्तुति. -नीय वि०[सं.] अभिनंदवा
 योग्य. -वुं सं०[सं.] अभिनंदं अभिनंदन
 करयुं (२) अगंकं आनंदके; राश थयुं
अभिनिविष्ट वि०[सं.] अभिनिवेशवाणुं
अभिनिवेश पुं० [सं.] तन्मयता (२)
 आसक्ति (३) दृढ निश्चय(४) आग्रह; हंक
अभिनिक्रमण्य न० [सं.] णडार जवुं
 ते (२) संन्यास
अभिनेता पुं० [सं.] अभिनय करनार; नट
अभिज्ञ वि० [सं.] अभ'उ (२) लुहुं नहि
 तेवुं; ओक; ओकसरयुं (३) पूर्ण (अंक) [ग.]
अभिप्राय पुं० [सं.] मत (२) हेतु; मतप्रय
अभिप्रेत वि० [सं.] मनमां धारेलुं; दष्ट
 (३) स्वीकारेलुं

अभिप्रेक्षा न० [सं.] मंत्र लक्ष्मिपाणी
 छांटुं ते
अभिलक्ष पुं० [सं.] पराजय (२) अनाहर
अभिलूत वि०[सं.] हारेक्षुं (२) अपमानित
अभिमत वि० [सं.] दष्ट (२) संमत
अभिमान न०; पुं० [सं.] अहंकार; गर्व.
 -नी वि० [सं.] अभिमानवाणुं
अभिमुष वि० [सं.] -ना तरइ मुषवाणुं;
 संमुष (२) सामेनो (पूले) [ग.]
अभियुक्त वि०[सं.] रोकयेक्षुं (२) निमायेक्षुं
 (३) शत्रुयी घेरायेक्षुं (४) पुं० आरोपी;
 प्रतिवादी
अभियोग पुं० [सं.] निकट संध (२)
 भात (३) विद्वता (४) हृदयो (५) आरोप;
 इरियाह. -गी वि०[सं.] अभियोग करनारुं
अभिरक्त वि० [सं.] निमग्न; अभिरत
अभिरत वि० [सं.] अत्यंत आसक्त
अभिराम वि०[सं.] आनंदमय (२) मनोहर
अभिरुचि स्त्री० [सं.] रुचि; शोभ; प्रीति
अभिरूप वि० [सं.] अनुरूप; योग्य (२)
 इषाणुं (३) भाणीतं
अभिलिपित वि० [सं.] दृष्टेक्षुं
अभिलाभ पुं० [सं.] अभिलाष मनकामना
 (२) उकंत दृष्टा
अभिलाष पुं०, -या स्त्री० [सं.] अभिलाभ.
 -पी वि० [सं.] अभिलाषवाणुं
अभिवंदन न०, -नां स्त्री०[सं.] नमस्कार
 (२) आसक्त. -नीय वि०[सं.] अभिवंदवा योग्य.
 -वुं सं०[सं.] अभिवंदं अभिवंदन करयुं
अभिवंद्य वि० [सं.] अभिवंदनीय
अभिवान पुं०[सं.] नमस्कार (२) आरोप
 (३) वादविवाद. ०० न० [सं.] नमस्कार
अभिवृद्धि स्त्री० [सं.] वधारी (२) उत्पति
अभिव्यक्ति स्त्री०[सं.] व्यक्त-प्रगट थयुं ते
अभिशाप पुं० [सं.] शाप (२) सामो शाप
अभिषिक्त वि० [सं.] अभिषेक करायेक्षुं
 (२) तपतनशीन थयेक्षुं
अभिषेक पुं० [सं.] जलसिंचन के तेनो
 विधि (मूर्त अथवा नवा राज छपर)

અભિસરણુ ન૦ [સં.] પાસે જવું તે (૨)
કરવું તે

અભિસાર પું [સં.] સંકેત અનુસાર પ્રેમી-
ઓનું મિલન (૨) પ્રેમીને મળવા જવું તે.
-રિકા સ્ત્રી૦ [સં.] સંકેત પ્રમાણે પ્રેમીને
મળવા જતી સ્ત્રી

અભિહત વિ૦ [સં.] આધાત પામેલું

અભિહિત વિ૦ [સં.] કહેવાયેલું

અભીક વિ૦ [સં.] અથ વગરનું; નિર્ભય

અભીષિત વિ૦ [સં.] ઇચ્છેલું

અભીર પું [સં.] ગોવાળિયા; આહીર

અભીષ્ટ વિ૦ [સં.] ઇચ્છેલું (૨) મનગમતું

અભુકત વિ૦ [સં.] નહિ ભોગયેલું (૨)
નહિ જમેલું

અભૂત વિ૦ [સં.] નહિ થયેલું. ૦પૂર્વ વિ૦
[સં.] પૂર્વે કરી નહિ થયેલું; અપૂર્વ

અભેદ વિ૦ [સં.] ભેદરહિત; એકરૂપ; અભિન્ન
(૨) પું એકરૂપતા; અદ્વૈત ૦માર્ગ પું
અદ્વૈતપથ. ૦વાદ પું અદ્વૈતવાદ. -ધ
વિ૦ [સં.] ભેદી ન શકાય એવું

અભોક(-ગ) પું [સં. અભોગ] આભોગ;
ધ્રુપદનો ત્રણ ભાગોમાંનો છેલ્લો [સંગીત]
(૨) કવિના નામવાળી કાવ્યની છેલ્લી ટૂંક

અભ્યર્થના સ્ત્રી૦ [સં.] પ્રાર્થના; વિનંતી
અભ્યર્થનનીય વિ૦ [સં.] અભ્યાસ કરવા
જેવું કે માટેનું

અભ્યર્થતા વિ૦ [સં.] વારંવાર કરી બેયેલું
(૨) મહાવરાવાળું; ટેવાયેલું (૩) અભ્યાસથી
જાણેલું કે અભ્યાસ કરાયેલું

અભ્યર્થ પું [સં.] શરીરે તૈલાદિ સુગંધીદાર
પદાર્થો ચોળાવવા તે

અભ્યર્તર વિ૦ [સં.] અંદરનું (૨) ન૦ અંદરનો
ભાગ (૩) અંતર; મન (૪) અ૦ અંદર; મનમાં

અભ્યાગત વિ૦ [સં.] પાસે આવેલું (૨)
પું અતિથિ; પરોણા (૩) ભિક્ષુ

અભ્યાસ પું [સં.] પુનરાવૃત્તિ (૨) ભણવું તે
(૩) મહાવરો; ટેવ. ૦ક વિ૦ (૨) પું
હુઓ અભ્યાસી. ૦કમ પું ભણવાની
નિયત રૂપરેખા કે યોજના. -સી વિ૦

મહાવરાવાળું (૨) કંઠમી (૩) પું વિદ્યાર્થી
(૪) પદિત [તે (૨) ઉત્કર્ષ

અભ્યુત્થાન ન૦ [સં.] માનાર્થે જીભા થવું

અભ્યુદય પું [સં.] ઉન્નતિ (૨) શ્રેય

અભ્ર ન૦ [સં.] વાદળું

અભ્રક ન૦ [સં.] હુઓ અખરક

અભ્રભેદી વિ૦ અભ્રને ભેદે તેવું

અમ સ૦ [અસ્મત, પ્રા. અમ્] ('અમે'માં હક્રુતિ
છે; હિ. 'દમ'માં તેા રપ્થ છે. પણ 'અમ'-
માં તે લોપાઈ છે.) અમે (૨) અમારું [પ.]

અમકંડુ વિ૦ [સં. અમુક] અમુક અનિશ્ચિત

અમહુ વિ૦ [સં.] અર્થ (૨) વિના કારણ (૩) મરૂતનું

અમત ન૦ [મ. અમ્] શાંતિ (૨) સુખચેત.

૦વ્યમન ન૦ મોજમજ [ધ્યાન વિનાનું

અમતરક વિ૦ [સં.] મત (દેદ્રિય) વિનાનું (૨)

અમર વિ૦ [સં.] મરે નહિ એવું (૨) પું હેવ

અમરખ પું [સં. અમર્ષ] ક્રોધ (૨) અસ-

હિપ્શુતા (૩) અદેખાઈ

અમરપટો પું અમરપણાનું વરદાન-લેખ

અમરપતિ પું [સં.] ઇન્દ્ર

અમરરૂપી ન૦ અમરપણુ આપનારું રૂપ

અમરરોક પું [સં.] સ્વર્ગ

અમરવેલ સ્ત્રી૦ (વાડ, અડહત્યાદિ પર) ગ્યાં

નાળો ત્યાં વગર પાણીએ થતી એક વેદી

અમરાર્થ સ્ત્રી૦ [સં. અમરાર્થિ] આંગાવારિયું

અમરાપુરી, અમરાવતી [સં.] સ્ત્રી૦ ઇન્દ્રની

રાજધાની

અમરાંગના સ્ત્રી૦ [સં.] દેવાંગના; અપ્સરા

અમરીખ પું અંખરીખ [પ.] [એક ધરેલું

અમરીઅમરી સ્ત્રી૦ માથે ધાલવાનું સ્ત્રીઆનું

અમર્થ વિ૦ [સં.] અમર [(૩) ધણું જ

અમર્થાદ વિ૦ [સં.] નિરંકુશ (૨) નિર્ભ્રમજ

અમર્ષ પું [સં.] અસહિપ્શુતા (૨) ક્રોધ

(૩) અદેખાઈ

અમલ [સં.] (-ળ) વિ૦ નિર્મળ; શુદ્ધ

અમલ પું [મ.] સત્તા; અધિકાર; હક

(૨) કારકિર્દી; વહીવટ (૩) કેદ કે

વરતુ; અદીણ (૪) સમયનો શુભા

વ્યવહારમાં-આચરણમાં મૂકવું તે

अमलदार पुं० अधिकारी. **ढदारी** स्त्री०
अमलदारनुं काम के पद. **ढपल्ली** न०
अग्नीष्टनो कस्युष्मा. **ढणवल्ली** स्त्री०
(जेम के, अहालतनो हुकम) अमल करवे
के णवववेते. **-डी** वि० अमलमां मुका-
येक्षुं अथवा मुकवानुं; सकिय (२) व्यसनी
(३) सुरत; अेरी. **-डी** पुं० [अ. अमलह]
अमलदारने णेसवानी जग्गा; कार्यालय;
क्येरी (२) धमलेा; धमारती षांधकाम
अमरतदुं; **अमरतुं** वि० णुओ अमथुं
अमभा वि० णुओ अमल
अमभाट पुं० आमणो; वण (२) पेटमां
यूथणां वणवां ते; आंडरी (३) करमोडावुं
ते (४) मिनज (५) वकता; वेर
अमभाजुं अ० किं 'आमभाजुं'नुं कर्मलि
(२) पेटमां दुपवुं (३) दुमावुं
अमंगल [सं.] **(-ण)** वि० अशुभ (२)
न० दुर्भाग्य
अमात्य पुं० [सं.] प्रधान; मंत्री
अमान न० [अ.] अत्यय; रक्षय. **ढत** स्त्री०
[अ.] णुओ अनामत. **ढतदारी** स्त्री०
[फा.] टुररीपलुं; वावीपलुं (२) प्रमाणिकता
(३) थापलु सायववी ते
अमानिता स्त्री०, **-त्व** न० [सं.] अंत-
लिमानिता; नम्रता
अमानुष(-पी) वि० [सं.] देवी(२) मनुष्यने
शोले नहि अेवुं (३) कर; राक्षसी
अभाप वि० [सं.] षेदुह; पार विनानुं
अभारिधोषणु स्त्री० [सं.] हिंसाना
निषेधनी 'हिंसा करेशो भा' अेनी धोषणु
अभारुं (भा) स० [णुओ अमे] 'हुं' नुं
छुं विलकितनुं अणुवयन
अभाव(-वा)स्था [सं.], **अभास** स्त्री०
अंधारियानो छेदो क्षिप्त
अभित वि० [सं.] अभाप (२) नहि मापेक्षुं
अभिन्न पुं० [सं.] मित्र नहि ते; शत्रु
अभी न० [सं. अमृत] अमृत (२) मीडार
(३) इपा (४) थूक (५) रसकस
अभीट वि० भीट विनानुं; अनिमेप

अभीदष्टि स्त्री० मीडी नवर; महेरणाणी
अभीन वि० [अ.] विश्वासु (२) अेक अडक
(३) पुं० टुररी; वावी (४) लवाह (५)
गामनो मोटो अधिकारी. **०गारी, ढदारी**
[फा.], **-नात** [अ.], **-नी** स्त्री० [फा.]
अभीननो होदो (२) अभीननुं सालियालुं
अभीर पुं० [अ.] सरदार; उमराव (२)
राजकता (अधुनिस्ताननो) (३) आनदान
कुटुंजनो के पेसाहार माणस. **ढतदी** स्त्री०
अभीरनी हीडरी. **ढतदो** पुं० अभीरनो
हीडर. **०शाही** स्त्री० अभीरपणानो
दोर (२) जेमां अभीर उमरावोनी
हुकमत सालती होय अेनी राज्यपद्धति
'अेरियोकसी' [मीडो रस
अभीरस पुं० सुधारस; अमृत जेवो
अभीरार्थ (-त) स्त्री० अभीरपणुं (२)
अभीरपणा मायेनुं सालियालुं
अभीरी वि० अभीरता जेवुं (२) स्त्री०
अभीरपणुं
अमुक वि० [सं.] विशेष अर्थमां मुकरर
करेक्षुं; योक्तस; इलालुं (२) अनिश्चित
(३) स० अमुक (जल्य). **०तमुक** वि०
इलालुं हीकलुं [अइणालुं
अमुजुं अ० किं [सं. आ + गुह] मंजुं;
अमूजलु स्त्री० अमूजुं ते
अमूर्त(-त) वि० [सं.] आधाररहित
अमू(-मो)व वि० णुओ अमूदय
अमूल(०क) वि० भूण विनानुं (२)
आधारहीन (३) उपादानकारणरहित
अमू(-मो)लभ, **अमू(-मो)लुं** वि०
[सं. अमूयका] णुओ अमूदय
अमूदय(०क) वि० [सं.] जेनी किंमत आंडी
न शकय अेवुं; धलुं ज फीमती
अमूजलु स्त्री० णुओ अमूजलु
अमूजुं अ० किं णुओ अमूजुं
अमृत वि० [सं.] मृत नहि तेवुं (२) अमर
(३) न० अमर करे अेवो मानेवो अेक
रस. **ढत्व** न० [सं.] अमरपणुं. **०इल** न०
[सं.] णुओ अमरइल. **०मंथन** न० [सं.]

अभूत माटे (समुद्रतु) मथन. ०संज्ञ-
वनी स्त्री० भरेखाने छत्रतुं करवानी विधा.
०सा२ पुं० [सं.] धी. -ता स्त्री० ऐक
वेख; गणो (२)हरउडे (३) अतिविषनी कणी
(४) आमली. -तांशु पुं० [सं.] यंद्र
अभे(-भो) (भे, भो) स० [सं. अस्मद्]
अभ; 'हुं'नुं अहुवयन
अभेय वि० [सं.] अभाप
अमेरिकन वि० [इं.] अमेरिकन (२) पुं०
अमेरिकानो वतनी
अमेरिका पुं० [इं.] अे नामनो पृथ्वीनो भांड
अभो (भो) स० लुओ अभे
अभोध वि० [सं.] अयूक; रामभाय
अभोल(०भ, -लु) वि० लुओ अभूल्य
अरभा स्त्री० [सं. अवा] (द्राविडी भाषा-
ओमां पञ्च आनां इप मणे छे. अ. उम्म)भा
अरल वि० [सं.] भाडुं(२) न० तेनभ; 'अॅसिड'
अरलान वि० [सं.] भेलुं के करमायेलुं
नहि तेतुं
अथ न० [सं. अयस्] दोभांड
अथ अ० [अ.] डे; अरे
अथन न० [सं.] प्रयाण(२) [अ.] विधुववृत्तनी
दक्षिणमां अने उत्तरमां हेभाती सूर्यनी
गति (३) अे गतिने लागतो वपत; छ
भास (४) उत्तरायण अने दक्षिणायनतुं
दूरमां दूरतुं भिंडु; 'सोदिररस'. ०वृत्त
न० आकाशमां जे भागे सूर्य इरतो
हेभाय छे ते गण रेभा
अथरकांत पुं० [सं.] लोहयुंजक
अथाथक वि० [सं.] थायना न करनाडुं.
०वृत्त स्त्री० भाया विना मणेलो वडे
गुजरान यलावतुं ते. ०मत न० तेतुं प्रत
अथि अ० [सं.] 'डे' अर्थनुं प्रेमसंगोधन
अयुक्त वि० [सं.] नहि जेदायेलुं (२)
अथोय्य (३) जेणे चितने वश नथी
इयुं अेवुं
अयुत वि० [सं.] जेदायेलुं नहि अेवुं (२)
वि० (३) पुं० दशहर. ०सिद्ध वि० जेनुं
पुथइ अरितत्व न होई शके अेवुं [न्या.]

अथोय्य वि० [सं.] अघटित (२) नासायक
अथोति (०य) वि० [सं.] योति द्वारा न
जन्मेतुं (२) स्वयंभ. ०वत वि० स्त्री० [सं.]
योति द्वारा न जन्मेवी (२) रीता (३) लक्ष्मी
अर पुं० [सं.] आरो (पैदानो)
अरक पुं० [अ. अर्क] अर्क; सत्य
अरक्षणीय वि० [सं.] रक्षणीय नहि अेवुं
अरक्षित वि० [सं.] रक्षित नहि अेवुं
अरगजे पुं० [फा. अर्गज] ऐक सुगंधी
पीणा भूई
अरघट्ट(०क) पुं० [सं.] रेंठ. -ट्टिका स्त्री० रेंठ
अरघतुं स० कि० [सं. अर्घ] पूज करवी (२)
अ० कि० शोभतुं; धरात होतुं [का.]
अरघयुं न० पूतनुं ऐक पात्र
अरज स्त्री० गर्भवतीना अलावा
अरज स्त्री० [अ. अर्ज] विनती (२) इरियाद.
०दार वि० अरज करनार. -लु स्त्री०
अरज के इरियाद (२) तेरो काजण
अरजे(-जे)णे अ० अक्षर (२) अनिश्चित
अरजेणे पुं० अजेवी लींतनुं सीधापलुं
जेवा लटकावातुं वजन
अरजेणे अ० लुओ अरजेणे
अरजू सी स्त्री०, -से पुं० ऐक वनस्पति
-ओषधि
अरल(०-लु) स्त्री० [सं.] ऐक नतनुं जाड
अरलय न० [सं.] जंगल. ०रहन न० [सं.]
अरलयमां न्यां कोर्ष सालणे नहि त्यां
करेलुं इदन. ०वास पुं० [सं.] जंगलमां
रहेतुं ते (२) संसारत्याग
अरति स्त्री० [सं.] रतिनो अलाव
अरथ पुं० लुओ अर्थ [प.]
अरदारा स्त्री० [फा. अर्दादरत] अरज
अरदिभेहरत पुं० [फा. उर्दीबिहरत] [अं.]
पारसी वर्षनो त्रीजे महिनो (२) अस्ति
अरधी स्त्री० पाई (मुंजई)
अरधुं वि० लुओ अडधुं. ०परधुं वि० अडधुं-
पडधुं. -थेअरधे वि० अडधोअडध
अरथ पुं० [अ.] अरभस्तान (२) आरभ
अरथा पुं० (आरथानी) लडार्थ; युद्ध

અરબી વિં અરબને લગતું (૨) અરબ-
 સ્તાનનું (૩) સ્ત્રીં અરબની ભાષા
અરમાન સ્ત્રીં [ફા.] ઉમેદ (૨) આતુરતા
અરમાર સ્ત્રીં [પો. આર્મારિયો] દરિયાઈ કાફલો.
 -રી વિં નૌકાસૈન્ય સંબંધી
અરમારી સ્ત્રીં [પો. અર્મારિયો] સ્ત્રીં જુઓ
 અલમારી [ઉદ્દગાર
અરર અંચિંતા, દિલગીરી, દુઃખ ખતાવનાર
અરવલી (-હલી) પું [સં.] જેમાં આણ
 પર્વત છે તે પર્વતોની હાર
અરવા પું [અ. અર્વાહ-રુહ'નું બં વં]
 આરવા; આત્મા (૨) અંતઃકરણ
અરવિંદ નં [સં.] કમળ
અરસપુરસ અં [સં. પરસ્પર] પરસ્પર
અરસિક વિં [સં.] રસ-મત્ત ન પડે એવું;
 શુક (૨) રસ સમજ ન શકે એવું
અરસો પું [અ. અરસહ] મુદત (૨) અવસર
અરાખડું નં રેખાકૃતિ; છાપ
અરાગ વિં [સં.] રાગરહિત; નિર્વિંકાર
 (૨) પું અપ્રીતિ (૩) અજ્ઞાનાવ
અરાજક વિં [સં.] રાજ વિનાનું; અંધા-
 ધૂંધીવાળું (૨) નં રાજ ન હોવો તે (૩)
 અંધાધૂંધી. **ઠા** સ્ત્રીં [સં.] અંધાધૂંધી
અરાતિ પું [સં.] શત્રુ
અરામ વિં રામ-વ્યાજ વગરનું
અરાવણિ (-ટી) [સં.], (-ણિ, -ણી) સ્ત્રીં
 (પૈડાંના) આરાનો સમૂહ
અરિ પું [સં.] દુશ્મન (૨) કામ, ક્રોધ, લોભ,
 મોહ, મદ અને મત્સર એ છવિંકાર (૩) છ
 માટે કવિતામાં વપરાતી સંજ્ઞા
અરિષ્ટ નં [સં.] દુર્ભાગ્ય; સંકટ (૨) મોતની
 નિશાની (૩) મધ (૪) અરીઠાનું ઝાડ (૫)
 પું શત્રુ (૬) સૂર્ય (૭) વિં રિષ્ટ; અશુભ
અરિષ્ટનેમિ પું [સં.] બાનીસમા જૈન તીર્થંકર
અરિહંત વિં [સં. અરિહન્તા] દુશ્મનોનો નાશ
 કરનાર (૨) પું [સં. અર્હેન્] જૈન તીર્થંકરો
 તથા બુદ્ધ માટેની સંજ્ઞા
અરીઠી સ્ત્રીં [સં. અરિષ્ટ] એક ઝાડ. -હું નં
 અરીઠીનું ફળ. -ડો પું અરીઠી

અરીલવન નં [સં.] કિરણોનું એક બિંદુ-
 માંથી ચકના આરા પેઠે ચોમેર ફેલાતું તે
અરીસો પું [સં. આર્સો] આયનો; દર્પણ
અરુ અં [હિં.] અને [પ.]
અરુચતું વિં ન રુચતું [ન હોવી તે
અરુચિ સ્ત્રીં [સં.] અણગમો (૨) ભૂખ
અરુણ વિં [સં.] રતાશપડતું (૨) સોનેરી
 (૩) પું સૂર્યનો સારથિ (૪) પદોઠ
 (૫) પદોઠ વખતનો આકાશનો રંગ. **ચિત્ર**
 નં (૬) વગરના અરુણ જેવું કમરથી
 ઉપરના શરીરના ભાગનું ચિત્ર; 'બસ્ત'.
ઠમૂર્તિ (-ર્તિ) સ્ત્રીં કમરથી ઉપરના
 ભાગની મૂર્તિ. **ઠસારથિ** પું [સં.] સૂર્ય.
-ણ સ્ત્રીં [સં.] મજા (૨) ચણીલી (૩)
 નસોતર. **-ણચલ** પું [સં.] સૂર્ય જેની
 પાછળથી ભ્રમે છે તે કલ્પિત પર્વત.
-ણિમા સ્ત્રીં [સં.] રતાશ. **-ણું** વિં લાક
 રંગનું. **-ણિદય** પું [સં.] પદોઠ
અરુપરુ અં [સં. આરાત પારાત] આમ તેમ
અરુ અં [સં. આરાત] પાસે (૨) આમ
અરુંધતી સ્ત્રીં [સં.] વસિષ્ઠ ઋષિની પત્નીનું
 નામ (૨) સપ્તર્ષિના તારાઓ પાસે એક
 અત્યંત ઓખા તારાનું નામ. **ઠદર્શન**
ન્યાય પું [સં.] રચ્લ ઉપરથી સુક્ષ્મ
 ઉપર જવું તે
અરુપરુ અં જુઓ અરુપરુ
અરૂપ [સં.] (-પી) વિં આકારરહિત
અરે અં [સં.] આશ્ચર્ય, દુઃખ, ચિંતા,
 ક્રોધ ઇં સૂચક ઉદ્દગાર (૨) ઊતરતા
 દરજ્જાના માણસને સંબોધવાનો ઉદ્દગાર
 (૩) સ્ત્રીં ફિકર (૪) હાથ. **ઠરાટ** પું,
ઠરાટી સ્ત્રીં અરે હોવી કે થવી તે. **ઠરે**
 અં જુઓ અરર
અરોહું નં, -ડો પું કપાસનાં જૂતાં
 જડિયાં ફૂટી નવો કપાસ થાય તે
અર્ક પું [અ.] જુઓ અરક
અર્ક પું [સં.] સૂર્ય (૨) કિરણ (૩)
 ઉત્તરા ફાલ્ગુની [જ્યો.] (૪) આકડો.
ઠવિવાહ પું [સં.] ત્રીજી વારનું લગ્ન

करतां चडेलीं अनिष्टनिवारणार्थं पुरुषपुं
 आङ्गी साधे करानुं लक्ष
अर्गल पुं० [सं.] आगणो; अंगण. -**ला**
 (-ली) स्त्री० [सं.] आगणी
अर्ध पुं० [सं.] किंमत (२) योग्या, द्वर्वा,
 कूल धं० पूज्यो (३) तेनाथी पूज्य-सन्मान
 करवां ते. **अर्ध** न० कूल, सुगंधी तथा
 पत्र घोवानुं पाणी (२) मोटा माणसे
 अथवा हेवन ते द्वारा आहरसत्कार
 आपवानी ऐकरीत. -**र्धा** वि० [सं.]
 पूज्य; अर्धने योग्य
अर्ध वि० मूढ्यवान (२) पूज्य (३) न० पूज्य
अर्ध क वि० [सं.] पूजनार (२) पुं० पूजरी
अर्ध न न०, -**ना** स्त्री० [सं.] पूज (२)
 कपाणे चंदन लगाडुं ते. -**नुं** सं० किं०
 [सं. अर्च] पूज्य करवी
अर्था स्त्री० [सं.] अर्थना. -**र्था** वि०
 पूजेतुं; सन्मानेतुं
अर्थ स्त्री० [अ.] अर्थ (२) इरियाई
अर्थ न न० मेणवतुं-कमातुं ते
अर्जित वि० [सं.] मेणवेतुं; कमायेतुं
अर्णव पुं० [सं.] समुद्र
अर्थ पुं० [सं.] हेतु (२) मायने; समन्वृती
 (३) धन; संपत्ति (४) गरज; पर्योजन
 (५) धर्मादि यार पुरुषार्थोभांने णीजे.
अर्क वि० [सं.] धननी धम्मावाणुं.
अर्क न० आर्थिक तंत्रनी व्यवस्था.
अर्क वि० [सं.] अर्थानुं
 जडाणु. **अर्क** वि० अर्थथी लरपूर.
अर्क न० आर्थिक व्यवस्थानुं तंत्र.
अर्क पुं० पैसानो गुलाम. **अर्क**
 स्त्री० अर्थनी प्राप्ति; कर्माई; लाल.
अर्ध पुं० [सं.] शब्दोनी रचना;
 निबंध, काव्य इत्यादि. **अर्ध** वि०
 [सं.] स्वाधी (२) स्त्री० धननी धम्मा
 (३) आर्थिक रहस्य समजवानी बुद्धि.
अर्ध पुं० [सं.] (परी) अर्थ समजवे
 ते. **अर्ध** वि० अर्थने लक्षनार्तुं. **अर्ध**
 पुं० [सं.] विधिय चक्रयोमां रुचि करानवा

ते ते विधिओनी स्तुति इत्यादि करवी
 ते (२) स्तुति; तारी (३) अर्थने
 एवतमां भद्रव हेनार वाद. **अर्ध**
 न० [सं.] संपत्तिशास्त्र (२) राजनीति.
अर्ध पुं० ते न्यूनारो पुरुष.
अर्ध क वि० [सं.] अर्थ साधे अंतुं;
 उपयोगी. **अर्ध** स्त्री० [सं.] धारवी
 मतलब पार पाडनी ते (२) धनप्राप्ति.
अर्ध अ० अर्धे डे. -**अर्ध** नुसारी
 वि० अर्थने अनुसरतुं. -**अर्ध** वि०
 [सं.] धनदोषी (२) स्वार्थी. -**अर्ध** त
 न० णीजे अर्थ (२) विषय गडार
 गोलतुं ते. -**अर्ध** वि० [सं.] गरजवाणुं;
 मतलबी (२) वाचक. -**अर्ध** अ० माटे;
 वास्ते [हरनार
अर्ध वि० (२) न० [सं.] नाश करनार;
अर्ध वि० [सं.] अर्धुं (२) न० ऐकना
 णे सरणा लागमानो ऐक. **अर्ध** वि०
 अर्धुं गेण (२) पुं० (पृथ्वीना) गेणानो
 अर्धो भाग; 'हेमिस्टीयर' (३) गेण
 आइतिने अर्धो भाग [ग.] **अर्ध** पुं०
 [सं.] अर्धो चंद्र (२) हथेरीनी अर्धचंद्र
 जेनी आइति (जेनीभांथी पकडी धक्को
 भारवा माटे). **अर्ध** वि० [सं.] शिवनुं
 ऐक स्वर्प-अर्धुं पुरुष अने अर्धुं स्त्री.
अर्ध वि० [सं.] प्राइत लाषानुं ऐक
 स्वर्प. **अर्ध** न० वाक्यना अर्थ-
 अर्धणी सवड सारु वच्ये अमुक शोभतुं
 ते के तेनुं सूचक (३) आतुं चिह्न. **अर्ध**
 पुं० य, र, ल, डे व अक्षर. -**अर्ध** गाना
 स्त्री० पतितुं अर्धुं अंग-धर्मपत्नी.
अर्ध पुं० लक्षणे; पक्षाघात
अर्ध वि० लुओ अर्धुं
अर्ध न० [सं.] आपतुं ते (२) ऐक करतुं ते.
अर्ध न० अक्षिसनानुं (२) अर्ध-

पत्रिका. ०पत्रिका स्त्री० अथ अर्थात्
 स्थानो द्वेष. -पुं० सं० किं० [सं. अर्]]
 आपत्तुं (२) भेद करतुं
 अर्पित वि० [सं.] अर्पेत्तुं; अर्पायेत्तुं
 अर्पुः पुं० [सं.] वादण (२) आत्तु पर्वत
 (३) दश द्वेष्टि संप्रिया (४) ऐक रोग
 अर्लं क पुं० [सं.] पाणक
 अर्थात्मा पुं० [सं.] रथ (२) पितरामां
 मुष्य ते (३) उत्तरा द्वादश्या [म्या.]
 अर्वाचीन वि० [सं.] आधुनिक
 अर्श पुं० [सं.] ऐक रोग; इरस
 अर्द्ध (-र्द्ध) त पुं० [सं.] परम ज्ञानी; पुद्गः
 तीर्थं कर [जैन, औद्ग]
 अर्ह वि० [सं.] स्तुत्य(२) पूज्य (३) इदित
 अर्ल अ० [सं. अर्ल] + अर्थीत (२) अर्ल
 अर्लक पुं० [सं.] वाणी लट (२) केश
 अर्लकमलक पुं० देशविदेश
 अर्लका स्त्री० [सं.] कुमिरनी नगरी. ०धिप,
 -केश पुं० [सं.] कुमिर
 अर्लकत(०क) पुं०[सं.] दाल दाल(२) अणतो
 अर्लकित वि० [सं.] नहि जेयेत्तुं
 अर्लक्य वि० [सं.] अर्लक्य(२) नेम विनातुं
 अर्लभ वि० [सं. अर्लभ] अर्लभ (२)
 पुं० अर्ल [अर्लभतवात्तुं]
 अर्लभत स्त्री० होदत; धन. -तियुं वि०
 अर्लभनिरंजन पुं० अर्लभ निर्गुण अर्लभ
 अर्लभवादी वि० (२) पुं० अर्लभवारी
 अर्लभ वि०(२) अ० [सं. अर्लभ] न्दुं (२) इर
 अर्लगत स्त्री० अगत्य (२) धडा; उदाहरण
 अर्लगार स्त्री० [तुर्की. अलार] पकित
 अर्लगारी वि० [सं.] शोभीन (२) भरत
 अर्लगुं वि० + अणगुं [नतनुं वाध
 अर्लगोत न० [अ. अर्लगुह] पावानी
 अर्लछ स्त्री० [सं. अर्लछमी] गरीआर्ध
 अर्लड (ल) वि० न्दुं अर्लड
 अर्लतो पुं० [सं. अर्लतक] न्दुं अणतो
 अर्लपकंक्षप वि० अरपष्ट [सु.]
 अर्लपत्तुं सं०किं० [सं. आर्लप] आर्लपत्तुं; गात्तुं
 अर्लप(-पा)त्तुं अ०किं० लपात्तुं; छुपात्तुं

अर्लका पुं० [फ्रा.] इधीरनो अर्लो
 अर्लकाडि वि० [अ. अर्लपतह] नकाभुं; कालतु
 अर्लभत(त, -तां) अ० [अ. अर्लवतह]
 अर्थीत; भेशक; न्दुं
 अर्लभेत्तुं वि० क्ं०कं० (२) इरकी
 अर्लल(-ल्य) वि० [सं. अर्लभ्य] अर्लभ्य
 अर्लभ् अ० [सं.] अर्ल; पूरतुं [निरावर
 अर्लभरत वि० [फ्रा.] भरतान (२) पुष्ट अने
 अर्लभारी स्त्री० [पो. अर्लमारियो] क्पाठ
 (२) अनेक भानांवात्तुं तात्तुं (३) लाली
 (४) भानांवाणी वेदी
 अर्लवल्य वि० [सं.] अर्लवल्य; भीडा विनातुं
 अर्लवत्तुं अ० किं० मूला रद्धेत्तुं
 अर्लवार्ध वि० स्त्री० नाना अर्लवावाणी
 (गाय, भेस हं)
 अर्लवान न० [अ.] डेरविनानी शाल; कामणी
 अर्लवे अ० दीलाये; लहेरथी
 अर्लवेसर वि० पुं० अर्लभेत्तुं
 अर्लश स्त्री० अर्लशे अर्लछ [स्त्री० मं० अर्लश
 अर्लस वि० [सं.] आणसु (२) मं०. ०गति
 अर्लसात्तुं अ० किं० [सं. अर्लसा] आणसत्तुं
 अर्लकार पुं० [सं.] धरेत्तुं (२) शल्यार (३)
 शल्य अथवा अर्थनी अर्लकृतिवाणी रथना
 (४) तान के आलापमां वपराती स्वशानी
 मधुर गूशाणी [संगीत]. ०शास्त्रे न०
 अर्लकारुं शास्त्रे; काव्यशास्त्रे
 अर्लकृत वि० [सं.] शल्यारत्तुं
 अर्लगच्छल अ० अर्लधर, वगर टेके [सु.]
 अर्लधनीय, अर्लधय वि० [सं.] लांवी -
 भेत्तुं न शक्य अर्ल
 अर्लधुद्धि स्त्री० [सं.] छे अर्लधुं अर्ल छे
 अर्ल भानवाणी वृत्ति; सतोष
 अर्ला स्त्री० [अ. अर्ला] आवादी
 अर्लाडि वि० न्दुं (२) अर्लधुं
 अर्लात्तुं अ० किं० छेत्तुं गांगरत्तुं
 अर्लाष्टी स्त्री० इवानुं भेदात्तुं
 अर्लात्तुं इलात्तुं वि० आ अने ते
 अर्लात न० [सं.] भेदात्तुं (२) मशाव. ०यक
 भेदात्तुं जेरथी इरवतां भासत्तुं वत्तुं

અલાદ વિ० [અ. અલદ્] નિર્ધન; દીન
અલાન નં [સં. અલાન] હાથી બાંધવાનો
 ખભો, દોરડું ઇં [કરાવણું તે
અલાપચારી સ્ત્રીં પાછળ રહીને તોફાન
અલાખલા સ્ત્રીં ઝોડખપટ; નડતર
અલાખુ(-ખૂ) સ્ત્રીં [સં.] કંવી તૂંખડી(ર)
 સંન્યાસીનું તૂંખડું
અલાયચી સ્ત્રીં એક ભતની ડાંગર
અલાયચી પુંં જુઓ અલાયચી (ર)
 [ત્ર. અલાયચહ] એક ભતનું કાપડ
અલાયદુ (લા) વિ० [અ. અલાહિદ્] ઇલાયદુ;
 ભિન્ન; જુદું
અલાયો વિ० પુંં આંકેલો, હરાયો(સાંક)
અલાર (લા) સ્ત્રીં અલગાર; લંગાર
અલાવ પુંં મોહરમને અંગે આસપાસ
 નાચતા સળગાવાનો અગ્નિ [કરવાં તે
અલાવલાવેડા પુંં બં વં અલાવડાં કર્યા
અલાવડું વિંસાર્યાંભૂંઈ કરનારું(ર) ધાપલાં
 કરનારું (૩) નં સાચું ભૂંડું (૪) ધાપલું
અલાવા અં [અ.] તે સિવાય; ઉપરાંત
અલાહિદું વિં જુઓ અલાયદું
અલિ(-લી) પુંં [સં.] ભમરો
અલિસ વિં[સં.] સિખત નહિ તેડું
અલિયાની વિં આલા-ઈયા ખાનદાનનું
અલિંગ(-ગી) વિં [સં.] ભતિરહિત (ર)
 શરીર રહિત (૩) પુંં પરમાત્મા
અલી પુંં [સં.] જુઓ અલિ
અલી સ્ત્રીં [ર. અલિયા-યા] સખી(૩) અં
 એક સ્ત્રીવાચક સંબોધન
અલી પુંં [અ.] ઇસ્લામના એક ખલીફ
અલીકં વિં [સં.] અપ્રિય (ર) ખોટું
અલીલખ વિં સંખ્યાબંધ
અલુખડું નં જુઓ 'અણુખડું'
અલૂકે ફેરે અં આ ફેરે [કા.]
અલૂણું વિં કૂચ—મીઠા વિનાનું (ર) નં
 અલૂણું ખાવાનું પ્રત. -લૂણું નંબંબં એ
 પ્રતના દિવસ
અલેક (લે) પુંં જુઓ અહાલેક [હંકારવું તે
અલેક નં [અ.] સુકાન સીધું રાખીને

અલેખું વિં લેખા વિનાનું (ર) નકામું;
 અક્ષણ. -ખે અં અક્ષણ; એળે(ર) પુંકબ
અલેચો પુંં જુઓ અલાયચો
અલેણાલાવ પુંં, અલેણું નં લેણાદેણી
 ન હોવી તે; આજ્ઞાનાવ
અલેતું (લે) વિં હલેતું; છાકરવાદ
અલેપ વિં [સં.] જુઓ અલિખત
અલેલ (લે) વિં અષ્ટેરવાણું(ર) ઉપરપકે
 ક્યાસ કર્યો હોય તેવું. ૦ટપુ વિં અટકળે
 ઠોકનાર; ગપાટિયું
અલેયાંબલેયાં નં બં વં ઓવારણાં
અલોટી વિં + અલૌકિક
અલૌક્ય વિં [સં.] અદૃશ્ય (ર) અલૌકિક
 (૩) પરલોક બગાડે તેડું
અલોપ વિં અદૃશ્ય; છુમ
અલોલોલો અર્ચવં જુઓ અળોળોળો
અલૌકિક વિં [સં.] અદૃશ્ય (ર) દિવ્ય
અલકલી પુંં પાણીમાં ઓગળીને રાતા
 લીટમસને લીલો બનાવવાનો ગુણ ધરા-
 વતો પદાર્થ (ર) અલકલીના ગુણવાળું
અલકલીઈડ પુંં અલકલીના જેવા ગુણદોષ
 ધરાવનાર વનરપતિબન્ય જેરી પદાર્થ
અલપ વિં [સં.] થોડું(ર) જુદલક. ૦કાલિક
 વિં થોડો વખત રહેનારું-ટકનારું ૦જીવી
 વિં થોડો વખત જીવનારું (ર) થોડા વડે
 જીવનારું. ૦મ વિં [સં.] થોડું નાણનાર.
ભામ વિં ઓછામાં ઓછું; 'મિનમમ'
 [ગ.]. ૦પ્રાણુ વિં [સં.] જેનો ઉચ્ચાર
 કરતાં થોડો શ્વાસ બેઠે એ તેવા (અક્ષરો)
 [બ્યા.] (ર) નમાણું. ૦ખુદ્ધિ વિં [સં.]
 થોડી ખુદ્ધિવાળું; મૂખ (ર) સ્ત્રીં થોડી ખુદ્ધિ.
ભાધી વિં [સં.] થોડાબોલું. ૦મત
 વિં જુઓ અલપખુદ્ધિ. ૦વિરામ નં
 અર્થ અહણની સગવડ ખાતર વાક્યમાં
 થોડું શોભવું તે કે તેનું રથાન બતાવનારું
 (,) આણું ચિહ્ન. ૦સંખ્ય વિં
 અલપસંખ્યાવાળું. ૦સંતુષ્ટ વિં થોડાથી
 સંતુષ્ટ થઈ નય એવું. -દ્યાત્મા પુંં
 અલપ માણસ ('મહાત્મા'થી ઊલટું).
 -દ્યાહાર પુંં [સં.] થોડું ખાણું તે

અલ્યા—(લ્યૈ) અં એક તુંકારાઅર્થુ”
 પુનુષવાયક સંબોધન (તુચ્છકારમાં
 ‘અલ્યા’ નંબંબવં રૂપ પણ સાંભળવા
 મળે છે. જુઓ ‘અલી’ સ્ત્રીં સંબોધન.)
અલ્લકલલલક અં અધરપધર(ર) સ્ત્રીં
 છોકરાંની એક રમત [ઉચ્છ્રંખળ
અલ્લક (લ) વિં અલેતું; નાદાન (ર)
અલ્લકા પું [અ.] ખુદા; ઈશ્વર. **ઓલ્લકી,**
ઓલ્લી સ્ત્રીં આધાવાળા છોકરાને હજમત
 કરાવતાં જે થોડા વાળ આગળ અથવા
 ખોચી ઉપર રાખે છે તે. **ઓલ્લા** પું
 [અ.] ખુદાતાલા. **ઓ આય, ગાવડી**
 શંખ્રં રાંક—ગરીબ સ્વભાવનું માણસ.
ઠલુ અકખર શંખ્રં [અ.] ઈશ્વર સહુથી
 મહાન છે
અલ્લાયો પું જુઓ ઓળાયો
અલ્લૈયાંબલ્લૈયાં નં બં વં જુઓ
 અલ્લૈયાંબલ્લૈયાં
અવ અં હવે [પ.]
અવ [સં.] ઉપસર્ગ. ‘ખરાબ’, ‘ઓણું’,
 ‘નીચું’, ‘તુચ્છ’ એવા ભાવમાં. ઉદાં
 અવગુણ, અવકૃપા, અવગણવું, અવતાર
 (ર) નિશ્ચિતતા ણતાવે, ઉદાં અવધોષણા,
 અવધારણા
અવકરા(—ળા) સ્ત્રીં જુઓ અવક્રિયા
અવકળા સ્ત્રીં વ્યાકૃળતા (ર) અવકરા
અવકારી પું [સં.] આકાર; ખાલી ળગા
 (ર) પ્રસંગ; તક (૩) ક્ષેત્ર (૪) કુરસદ
અવકીર્ણ વિં [સં.] વીખરાયેલું (ર)
 ચૂંચી થયેલું
અવકૃપા સ્ત્રીં [સં.] હંતરાણ; કદા મરણ
અવક્રિયા સ્ત્રીં [સં.] બિલકી અસર; નુકસાન
અવગણના સ્ત્રીં [સં.] ઉપેક્ષા; અવજ્ઞા
અવગણવું સંક્રિં [સં. અવગળ] લેખામાં
 ન લેવું [અવગતિ પામેલું
અવગત વિં [સં.] આવડેલું; જ્ઞાત (ર)
અવગતિ સ્ત્રીં [સં.] ખરાબ દશા; (મરણ
 પછી) મૂત-પ્રેત થવું તે; નરકમાં પડવું તે
અવગતિક(—યું) વિં [સં.] અવગતિને પામેલું

અવગાહ વિં [સં.] નિમગ્ન; ગરક થયેલું
 (ર) નીચું; ઊંડું
અવગાહ પું, ંન નં [સં.] રૂબકી મારવી—
 ગરક થવું તે (ર) સ્તાન. ંજું અંકિં
 [સં. અવગાહ] નાહવું (ર) રૂબકી મારવી
અવગુણ પું [સં.] દોષ; દુર્ગુણ (ર) ગેર-
 કાયદો (૩) અપકાર. —**ણિયું, —ણી** વિં
 કૃતમ્ (ર) દુર્ગુણી
અવગુઠન નં [સં.] આચ્છાદન (ર) શુરખો
અવગુઠિત વિં [સં.] આચ્છાદિત
અવચલ પું [સં.] નિચલ (ર) નડતર (૩)
 સંક્રતમાં ક્રનો લોખ સૂચવતું (૩) આતું ચિહ્ન
અવધ સ્ત્રીં મુશકેલી (ર) વિં મુશકેલ
અવધોષણા સ્ત્રીં [સં.] ઉદ્દેશ [અનિધ
અવચનીય વિં [સં.] ન બોલવા યોગ્ય (ર)
અવચિદન નં [સં.] અશુભ ચિહ્ન
અવચિહ્ન વિં [સં.] જુદું પડેલું—પાડેલું
 (ર) મર્યાદિત [(૪) વિશેષતા
અવચ્છેદ પું [સં.] ભાગ (ર) મર્યાદા (૩) છેદન
અવજશ પું જુઓ અપચશ
અવજોગ પું અશુભ મુહૂર્ત; અવયોગ
અવજ્ઞા સ્ત્રીં [સં.] અનાદર
અવટંક સ્ત્રીં અડક
અવટાવું અંકિં જુઓ અટવાવું (ર) ચૂંક
 આવવી (૩) ધૂંટાઈને એકરસ થવું
અવડ (વ) વિં હવડ; અવાવડું
અવડચવડ વિં કાયરકૂચર
અવડવ નં ઢચુપચુપણું (ર) સ્ત્રીં એરતો
અવણુ વિં [સં. અવળી] ચાર વર્ણ બહારનું;
 નીચું; ઊતરતું [કા.]
અવતારણુ નં [સં.] નીચે ઊતરવું તે (ર)
 અવતાર; જન્મ (૩) ઊતરતો ઢાળ (૪)
 ઉતારો; ટાંચણ. **અચિહ્ન** નં ઉતારો
 દર્શાવતું (‘’) આતું ચિહ્ન. —**ણિકા**
 સ્ત્રીં [સં.] પ્રરતાવના; ઉપોદ્ધાત. —**જું**
 અંકિં [સં. અવતૃ] નીચે ઊતરવું (ર) જન્મવું
અવતંસ પું; નં [સં.] કાનનું એક ધરેલું
 (ર) માથાનું ધરેલું (૩) અલંકાર [લા.]
અવતાર પું [સં.] નીચે ઊતરવું તે (ર)

जन्म; हेडधारण (३) जन्मारे (४)
 पृथ्वी पर अवतरेला हेव के ईश्वर.
 ०कार्य न० भगवानना अवतारनुं विशिष्ट
 कार्य. -री वि० अवतारने लगतुं (२)
 ईश्वरी; हेवी
अवतीर्ण वि० [सं.] नीचे उतरतुं (२)
 अवतार पाभेतुं (३) उताराउपे लीयेतुं
अवदशा स्त्री० [सं.] दुर्दशा; पडती [पराक्रम
अवदान न० [सं.] देवताने जमाडवोने (२)
अवध वि० [सं.] न कडेवाय ओतुं (२) निध
अवध (ध.) स्त्री० लुओ अवधि
अवध पुं० [हिं.] अयोध्या प्रांत. ०पुरी
 स्त्री० अयोध्या
अवधान न० [सं.] लक्ष; ध्यान (२)
 समाधि. -नी वि० [सं.] ध्यान -ये काग्रता-
 नी शक्तिवाणुं
अवधार पुं० [सं.] निर्णय - निश्चय करणे
 ते (२) मर्यादा जांधवी ते (३) अ० प्रथीत.
 ०णु न०, ०णु स्त्री० [सं.] निर्णय; निश्चय.
 ०णु सं० [सं.] अवध; नक्षी करतुं (२)
 ध्यानपूर्वक तपासतुं
अवधि पुं०; स्त्री० [सं.] लक्ष (२) अंत (३)
 निश्चित समय [लाषा
अवधी स्त्री० अवध-अयोध्याना प्रवेशनी
अवधीरखु स्त्री० [सं.] अनार
अवधूत वि० (२) पुं० [सं.] लुओ अपधूत
अवध्य वि० [सं.] वधने अयोग्य
अवनत वि० [सं.] नीचुं नभेतुं. ०काणु
 पुं० 'अंगल ओड्ड डिप्रेसन' [ग.] -तांश
 पुं० 'डिप्रेसन' [ग.] -ति स्त्री० [सं.] पडती
 (२) नीचे नभेतुं ते [दोलकुं
अवनत वि० [सं.] जायेतुं; भडेतुं (२) न०
अवनतुं वि० [सं.] अमिनव) नवी नवी नततुं
 (२) विचित्र; अहसुत
अवनि(-नी) स्त्री० [सं.] पृथ्वी. ०तल
 न० [सं.] पृथ्वीनी सपाठी. ०पाल पुं०
 [सं.] रान्त. ०मंडल न० [सं.] आभी पृथ्वी
अवनेनन न० [सं.] हाथभग पभाभवानुं
 पाली; यरखोडक

अवपात पुं० [सं.] नीचे पडतुं-उतरतुं ते
 (२) भाडो (भास करीने छाथी पडडवोने).
अवयोध पुं० [सं.] लघुति (२) ज्ञान
अवलाम पुं० [सं.] प्रकार (२) हेजातुं ते
 (३) मिथ्याज्ञान
अवमान न०, ०नी स्त्री० [सं.] अपमान
अवयव पुं० [सं.] शरीरना भाग (२) आभी
 वस्तुना विभाग; अंश (३) साधन (४)
 'क्रेटर' [ग.] -वी वि० [सं.] अवयववाणुं
अवयोग पुं० [सं.] अवलोक; अशुभ सुदुर्त
अवर अ० [सं.] धतर (२) वि० धीतुं;
 अन्य (३) इनिष्ठ; उतरतुं
अवरणवर पुं०; स्त्री० आवण
अवरथा अ० लुओ वथा [प.] [दंडातुं
अवरातुं अ० [सं.] 'आवरतुं' नुं कर्मणि;
अवरण अ० प्रथीत [अंक याटो
अवरे स्त्री० धणां वसाणां वाणो सुवावडीने
अवरोध पुं० [सं.] अटकायत (२) रान्तुं
 अंतःपुर. ०के वि० [सं.] रोकनार
अवरोह पुं० [सं.] उतरतुं ते (२) उंच्या
 सूर उपरथी नीच्या सूर उपर आवतुं ते
 [संगीत] (३) 'डिसेन्डिंज ओर्डर' [ग.]
अवर्ण वि० [सं.] रगहीन (२) अत्यन्त
अवर्णनीय, **अवर्ण्य** वि० [सं.] वर्णवी
 न शक्य ओतुं
अवल वि० [अ. अवल] भडेतुं (२) उतम.
 ०कारकुन पुं० मुख्य डारकुन
अवलक्षु न० [सं.] अपलक्षण
अवलक्ष वि० [सं.] चोटेतुं (२) चोटारतुं
अवलमंगल स्त्री० इन्हनकिया; पायदरत
अवलसिलक स्त्री० मलिनानी छेदवी तारीये
 ने रोकड हत्यादि होय ते (२) विचार,
 पैदी हत्यादि शर करती वपतनी भूडी
अवलया पुं० [सं.] आचार. ०न अवलय
 (२) महद. ०णु सं० [सं.] अवलंय
 आधारे रडेतुं (२) अ० [सं.] लटकतुं
अवलस वि० [सं.] भरडायेतुं (२) अलकारी
अवलेह पुं० [सं.] आहण; याटो
अवलोका पुं० [सं.] नेतुं ते के तेनी शक्ति-

दृष्टि. ०० न० [सं.]. निरीक्षण; तथास.
 ०००१२ पुं० अवलोकन करना. ००
 ०००१३ [सं. अवलोक] अवलोकन करतुं
 अवलोकितेश्वर पुं० [सं.] ऐक भौधिसन्त
 अवश वि० [सं.] परतंत्र (२) दाचार
 अवशकन पुं० [सं. अवशकन] -नयाण,
 -नियुं वि० नुओ 'अपशुकन'मां
 अवशशष्ट वि० [सं.] वधेष्टुं; आशी रहेष्टुं
 अवशुकन पुं० -नयाण, -नियुं वि०
 नुओ 'अपशुकन'मां [(२) भ'उर
 अवशेष पुं० [सं.] आशी रहेष्टो लाग
 अवश्य अ० [सं. अवश्यम्] जरुर; भवीत.
 ००००० अ० [सं.] भवीत ज. -श्यांलावि
 (-वा) वि० [सं.] अवश्य अनवानुं येतुं
 अवसैन वि० [सं.] भित्त (२) भूत
 अवसर पुं० [सं.] तक (२) समय (३) टालुं.
 ००००० श० प्र० हलडोपाशी: कितरक्रिया
 अवसर्पिणी स्त्री० [सं.] यथो लायो समय-
 १०००,०००,०००,०००,००० सागरसर्पों
 जेष्टो काण [जैन]
 अवसात अ० एमशां ज (२) ऐकऐक
 अवसाह पुं० [सं.] भेद (२) नाश
 अवसान न० [सं.] अंत (२) मोत
 अवस्ता स्त्री० [फा. उस्तह] ज्ञान (२)
 पारसीओनुं मूण धर्मपुरतक
 अवस्था स्त्री० [सं.] स्थिति; दशा (२)
 आयुष्मना पेराभाण(३)वरपण. ०००००
 न० [सं.] लवननी चार अवस्थायो ते-
 आहय, कौमार, बौवन अने ज्वा. ००००
 न० [सं.] लग्रित, स्वप्न अने सुषुप्ति.
 ००००० न० सुण अने दु:ख. -स्थांतर
 न० [सं.] जील अथवा गहलायेकी
 अवस्था. -स्थित वि० [सं.] रहेष्टुं; वसेष्टुं
 अवलोकन न०, -ना, अवलोकना स्त्री० [सं.]
 अनादय; अवगणना. -तुं स० कि०
 [सं. अवहेल] अवगलतुं [अवणुं
 अवण वि० (ऐकतुं लाग्ये वपराय छे.)
 अवणडे पुं० तरङ्गितुं; वलपुं
 अवणचंडाई स्त्री० अवणचंडापणुं

अवणचंडुं वि० इहे तेथी जिलटुं करनारे
 (२) अडपलाभार
 अवणप स्त्री० अवणपणुं
 अवणपचक न० ऐसते पंचके इणुं अवणुं
 धई ज्युं ते (२) वारवार (पाय वार)
 ऐवी ने ऐवी विठंअण आवी पडवी
 ते (३) सातुं करवा जतां जिलटुं धई
 ज्युं ते [सा.]
 अवणवाणी स्त्री० वाच्यार्थथी जिलटो
 अर्थ सूचयती वाणी; गूढ वाणी (२)
 अवणुं भित्तुं ते (३) अशुभ वाणी
 अवणार्थ स्त्री० आडार्थ; इहे तेनाथी
 जिलटुं करवानी टेष (२) हडीकार्थ
 अवणानवण अ० जिलटसुजट
 अवणानवणी स्त्री० ऐक वेल (२) अ०
 अवणुं ने सवणुं ऐ कम्भां
 अवणियुं न० अंहरपरतुं टांकणुं
 अवणुं वि० जिलटुं; जिलटुं (२) वाडुं; आडुं.
 ००००० वि० जिलटुं चतुं [याटो
 अवणौ स्त्री० नुओ अवरे; सुवावडीने ऐक
 अवाक वि० [सं.] मूक; स्तम्भ
 अवाक वि० वाक -सत्त्व विनातुं
 अवाच्य वि० [सं.] वाचा विनातुं. ०क वि०
 मूगुं (२) जेमान. -यी स्त्री० हेलथी;
 उचडुं. -श्य वि० [सं.] अवपर्य (२) न
 वंचाय ऐतुं
 अवाज पुं० [फा. आवाज] ध्वनि; शब्द
 (२) धाटो; नाद. -ल वि० अवाजवाणुं
 (२) पुं० तोप अडूक डेरानातुं (३) स्त्री०
 गायकनो कंड [स्त्री० ओटो रस्तो
 अवाट वि० वाट पडेकी न होय तेतुं (२)
 अवाडुं न० आड; पावलुं
 अवाडो (वा) पुं० नुओ हराडो
 अवाड वि० कपाय नडि तेतुं (२) कापे
 नडि तेतुं; छुं
 अवाड वि० शेरडीना वाचेतर विनातुं
 अवाड पुं०; न० जे जिला थालका वच्ये
 मूकेलुं लाकडुं, जेनी आसपास यखतर
 डरी वेवामां आवे छे

અવાણુ સ્ત્રીઃ હીંડછા; ચાલ (૨) ગુણુ;
 ભત. ંવું સંકિં હીંડછા ઉપરથી
 પારખ કરની (બળદેની) [વારાફરતી
 અવારનવાર અંપ્રસંગોપાત; ક્ષી ક્ષી(૨)
 અવાયં વિં[સં.]વારી ન શકાય તેવું; અટલ
 અવાવરું વિં બહુ વખતથી વપરાયા
 વિનાનું; અવડ [નહિ તેવું
 અવાન્તવ(-વિક) વિં [સં.] વાસ્તવિક
 અવાણુ પું; નં [દિ. અવાણુ] દાંતના
 પારા - પીઠિયાં [આવી જતું
 અવાંતર. વિં [સં.] અંદરનું (૨) વચમાં
 અવિકલ[સં.](-ળ) વિં અખંડ(૨)વ્યાકુલ
 નહિ એવું
 અવિકાર વિં [સં.] વિકારરહિત (૨) પું
 વિકારનો અભાવ. ંક વિં શબ્દના
 અંગમાં ગુણ કે વૃદ્ધિનો ફેરફાર ન થાય
 એવું (પ્રત્યય) [વ્યા.]. -રી વિં અવિકાર
 (૨) ભતિ કે વચનને લીધે ૩પમાં ફેરફાર
 ન થાય એવું (પદ) [વ્યા.](૩) 'કોન્સ્ટેટ';
 'ઇનવેરિએબલ.' [ગ.]. -ર્થ વિં જેમાં
 વિકાર થઈ શકે નહિ એવું
 અવિચલ [સં.] (-ળ) વિં યજ્ઞે નહિ એવું;
 સ્થિર (૨) નિત્ય
 અવિચાર પું [સં.] વિચાર-વિવેકનો
 અભાવ. -રિતા સ્ત્રીંમૂખતા; અવિચારી-
 પણું. -રી વિં [સં.] વિચાર ન કરે એવું;
 ઉતાવળિયું
 અવિચિછત્ર વિં [સં.] અખંડ (૨) સતત
 અવિચ્છેદ્ર વિંછેદી-છટું ન પાડી શકાય તેવું
 અવિદ્યા સ્ત્રીં[સં.] અજ્ઞાન(૨)માયા[વેદાંત]
 અવિધવા નવમી સ્ત્રીં [સં.] ભાદરવા
 વદ ૯; ડોસીઓની નોમ; સૌભાગ્યવતી
 મરી ગયેલી સ્ત્રીઓનું શ્રાદ્ધ કરવાનો દિવસ
 અવિનય પું [સં.] અસભ્યતા. -ચી વિં
 અસભ્ય
 અવિનાભાવ પું[સં.]એકપીઞ વિના રહી
 કે હોઈ ન શકે એનો ભાવ કે લક્ષણ
 અવિનાશ(-શી) વિં [સં.] અવિનાશિન્
 અમર; અક્ષય; નિત્ય

અવિભક્ત વિં [સં.] એકરૂપ(૨)મજ્યાદું
 અવિભાન્ય વિં [સં.] વિભાગ ન પડી શકે
 એવું (૨) શેષ રાખ્યા વિના ભગાય નહિ
 એવું [ગ.]
 અવિયોગમત નં [સં.] માગશર સુદ ૩ ને
 દિવસે સ્ત્રીઓ અદૈધવ્ય વ્રત કરે છે તે
 અવિરત વિં [સં.] નિરંતર; સતત
 અવિરામ પું [સં.] વિરામનો અભાવ (૨)
 અં સતત
 અવિવાહિત વિં [સં.] કુંવારું
 અવિવેક પું [સં.] વિચારશૂન્યતા (૨)
 અવિનય. -ચી વિં અવિચારી(૨)અસભ્ય
 અવિશ્રાન્ત વિં(૨)અં[સં.] અથાક; સતત
 અવિશ્વાસ પું [સં.] વિશ્વાસનો અભાવ
 અવેજ પું [અ. હવજ] બદલો; સાટા જેટલી
 કિંમતનો માલ (૨) નાણું; મૂડી. -જ વિં
 બદલામાં કામ કરનારું (૨) સ્ત્રીં -ની
 જગાએ -બદલે હોવું તે
 અવેડો (વે) પું જુઓ અવાડો; હવેડો
 અવેષ વિં [સં.] ખોડખાંપણ વિનાનું
 અવેર પું દેખરેખ; દાખ (૨) કરકસાર
 અવેર (વે) નં [સં. અવેર] વેરનો અભાવ
 પ્રેમ [બળવવું
 અવેરવું સં કિં સુવ્યવસ્થિત રાખવું;
 અવેરાટ પું ગમરાટ
 અવેરું વિં ગમરાટિયું
 અવેવ પું + જુઓ અવવય
 અવેસ્તા સ્ત્રીં [જુઓ અવરતા] અવસ્તા
 (૨) તેની પ્રાચીન ભાષા
 અવેળી સ્ત્રીં મેકાનો માતળો શીરો [જેન]
 અવેળું અં કવપતે (૨) અંતરિયાળ
 અવેષ વિં [સં.] વિધિ વિનાનું(૨) શાસ્ત્રે
 માન્ય નહિ કરેલું (૩) અંધારણવિરુદ્ધ
 અવેર નં [સં.] જુઓ અવેર નં
 અંબકત વિં [સં.] અરપષ્ટ(૨)અટશ્ય (૩)
 અજ્ઞાત; વિશિષ્ટ સંખ્યા ન યતાવનાર
 (રાશિ) [ગ.](૪) નં બ્રહ્મ; પરમાત્મતત્ત્વ
 (૫) મૂલ પ્રકૃતિ
 અંબલિચાર પું[સં.]નિત્ય સાહચર્ય(૨)

ऐकनिष्ठा; वक्राहारी. -री वि० ऐकनिष्ठ
 (३) षष्ठी वपते ऐकसरयुं
 अव्यय वि० [सं.] न षड्दलाय ऐतुं; शाश्वत
 (२) न० जेने जति, वयन के विलज्जितना
 प्रत्य न दागे तेवो शब्द [व्या.]
 अव्यवस्था स्त्री० [सं.] व्यवस्थानो अभाव;
 गेष्टाणो. -स्थित वि० [सं.] व्यवस्थित
 नहि तेतुं [शके ऐतुं]
 अव्याज्येय वि० [सं.] व्याज्या न थई
 अव्याज्य वि० [सं.] [नष्कपठ; सरण
 अव्यापार पुं० [सं.] कामधंधानो अभाव
 (२) पैतानुं काम नहि ते [अमेध
 अव्याहृत वि० [सं.] व्याहृत नहि ऐतुं;
 अशक्त वि० [सं.] नष्कपठ; कभताकत. -कृत
 स्त्री० [सं.] शक्तिनो अभाव; नष्कपठ(२)
 गन्तुं-ताकत न होनी ते
 अशक्तय वि० [सं.] असंभवित
 अशग वि० शग विनानुं.
 अशन न० [सं.] भातुं ते; भोजन
 अशनाई स्त्री० [फा. आशनाई] आशनाई; यारी
 (२) अट्क्याणुं
 अशानि स्त्री० [सं.] वीजणी
 अशरुद्र वि० [सं.] निःशब्द; नीरव (२)
 शब्दमां नहि व्यक्त थयेतुं (३) न० अक्ष
 अशरयु वि० [सं.] निशधार. अशरयु
 वि० अशरयुना शरयुश्च (प्रभु)
 अशरुई स्त्री० [अ. अशरुई] सोनाभहोर
 अशराई वि० [अ.] ईमानदार. -ई स्त्री०
 ईमानदारी
 अशरीर(-री) वि० [सं.] शरीररहित(२)
 देवी (वाणी) (३) पुं० कामदेव (४) ब्रह्म
 अशस्त्रे वि० [सं.] उधियार विनानुं
 अशां(-कित) वि० [सं.] शंकारहित
 अशात स्त्री० अशांति. अशां स्त्री० अशांति
 (२) उद्वधन. -ता स्त्री० [सं.] अशांति
 अशास्त्र(-स्त्रीय) वि० [सं.] शास्त्रविरोध
 अशांत वि० [सं.] शांतिरहित (२) तोक्षणी
 (३) यंत्रण. -ति स्त्री० [सं.] शांतिनो
 अभाव (२) तोक्षन; अण्डे

अशिक्षित वि० [सं.] शिक्षित नहि ऐतुं
 अशिव वि० [सं.] अशुभ; अकल्याणकारी
 (२) न० अकल्याण
 अशिक्ष वि० [सं.] शिक्ष नहि ऐतुं; आश्रय
 अशुचि वि० [सं.] अशुद्ध (२) सूतकी
 अशुद्ध वि० [सं.] अपवित्र (२) मलिन(३)
 भूदलरेतुं. -द्धि स्त्री० [सं.] मलिनता
 (२) शुद्ध द्रव्यमां तेना सिवायनो पदार्थ;
 'ईशुचिरिही'
 अशुभ वि० [सं.] अमंगल (२) भरखने लगतुं
 अशु(-भुं) वि० [सं.] ईदृज्ज् आतुं; ऐतुं [प.]
 अशेष वि० (२) अ० [सं.] पूरेपूरे
 अशेषियो पुं० ऐक वनस्पति-आषधि
 अशो(-षो) वि० [फा.] पवित्र. ०ई
 स्त्री० पवित्रता
 अशोक्त पुं० [सं.] उर्ध्व; आनंद (२) बाल
 कूल थाय छे ऐतुं ऐक आड (३) ऐक
 राज (४) वि० शोकरहित
 अशोभ्य वि० [सं.] शोभ न करवा योअ
 अशोभ्य न० [सं.] अशुद्धि (२) सूतक
 अशकर अ० धनुं करीने; आपरे
 अशम पुं० [सं.] पथर. ०२ वि० [सं.]
 पथरवाणुं; अडकमय (२) पुं० पथर.
 ०री स्त्री० [सं.] पथरी (ऐक रोग).
 -शमतक पुं० [सं.] ऐक जतनुं धार
 (जेमांथी प्राचीन काणमां ब्राह्मणो
 भेषदा अनावता हता) (२) यूयो (३)
 ऐक आरतुं नाम. -शमा पुं० [सं.] पथर
 (२) पहाड (३) वण. -शमारोहणु न०
 विवाहविधिनो ऐक भाग (जेमां कन्याने
 पथर छपर पग मुकावी पातिप्रत्यमां
 तेना जेवी दृढ थवानुं कडेवामां आवे छे.)
 अश्रद्धा स्त्री० [सं.] अनारथा; अविश्वास
 अश्रवणीय, अश्राव्य वि० [सं.] न
 सांभगवा योअ (२) न सांभणी शकाय ऐतुं
 अश्रांत वि० [सं.] थक्या विनानुं; अट-
 क्या विनानुं
 अश्रु पुं० [सं.] आंसु [ऐतुं
 अश्रुतपूर्व वि० [सं.] पूर्वे नहि सांभणेतुं

અશ્વપાત પું આંસુ પાડવાં તે
 અશ્વદીક વિં [સં.] ખીમત્સ
 અશ્વદેખા(-ધા) [સં.] સ્ત્રીં તવચું નક્ષત્ર
 અશ્વ પું [સં.] ઘોડો. ંધા સ્ત્રીં એક
 વનસ્પતિ; આસંધ. ંધીવ પું એક રાક્ષસ
 (૨) વિશ્વુનો એક અવતાર. ંચર્યા સ્ત્રીં
 ઘોડાની સંભાળ
 અશ્વત્થ પું [સં.] પીપળો
 અશ્વપાલ (૦કં) [સં.] -ળા પું ઘોડાનું
 પાલન કરનાર; ખાસદાર
 અશ્વમંત્ર પું [સં.] જેથી ઘોડો પવનવેગે
 ચાલે એવો મંત્ર
 અશ્વમેધ પું [સં.] એક યજ્ઞ (જેમાં દિગ્વિજય
 કરી આવેલો ઘોડો હોમવામાં આવતો)
 અશ્વમેવ અં + [પ.] નુઓ અવશ્યમેવ
 અશ્વવાર પું [સં.] ઘોડેસવાર
 અશ્વલ્વઘા સ્ત્રીં ઘોડા પારખવાની, કેળ-
 વવાની તથા ચલાવવાની વિદ્યા
 અશ્વશાલા [સં.] (-ળા) સ્ત્રીં ઘોડાનો તબેલો
 અશ્વારૂઠ વિં [સં.] ઘોડા ઉપર સવાર થયેલું
 અશ્વારોહણ નં [સં.] ઘોડા ઉપર સવારી
 કરવી તે
 અશ્વિની સ્ત્રીં [સં.] પહેલું નક્ષત્ર (૨) ઘોડી
 અશ્વિનીકુમાર પું [સં.] દેવોના એ વૈધ
 અષા(-સ્તા) ઠ પું [સં.] અઘાઠ વિક્રમ
 સંવતનો નવમો મહિનો [એક નક્ષત્ર
 અષાઠ પું [સં.] અષાઠ. -ઠા સ્ત્રીં [સં.]
 અષો વિં [અવસ્થા] અરો; પવિત્ર (જરથુષ્ટ્ર).
 ંઈ સ્ત્રીં અશોઈ; પવિત્રતા
 અષ્ટ વિં [સં.] આઠ. ૦કં નં [સં.] આઠનો
 સમુદાય. ૦કંઈ પું [સં.] ધ્રુવો.
 -કંદયાણી વિં આઠ શુભ ચિહ્નોવાળો
 (ઘોડો) [ચાર પગ, કપાળ, છાતી, ખાંધ
 તથા પૂંછડી જેનાં ઘોળાં હોય તે]. ંકોણુ
 પું [સં.] આઠ ખૂણવાળી આકૃતિ. ંકોણુ
 (-ણી) વિં આઠ ખૂણવાળું. ંયુણુ
 પું [સં.] ધ્રુવો; આશ્વમેધમાં આવશ્યક એવા
 આઠ ગુણ - દયા, ક્ષમા, અનસૂયા, સૌચ,
 અનાયાસ, મંગલ, અકાષ્ટ્ય અને

અસ્પૃહા. ંદિશા સ્ત્રીં ચાર દિશાઓ
 અને ચાર ખૂણાઓ મળીને આઠ
 દિશાઓ. ંદ્ર૦ય નં [સં.] યજ્ઞમાં જરૂરી
 આઠ પદાર્થ : પીપળો, લામરો, પીપળ,
 ખાખરો તથા વડ એ પાંચનું સમિધ
 તથા તલ, ખીર અને ઘી. ંધા અં
 [સં.] આઠ પ્રકારે. ંધાનુ સ્ત્રીં [સં.]
 આઠ ધાતુઓ - સોનું, રૂપું, તાંબું, કર્કશર,
 પીત્તળ, સીસું, લોહું અને પારો. ંપદ
 પું [સં.] આઠ પગવાળો તે-કરોળિયા.
 ંપૂનાદ્ર૦ય નં પૂનમાં ઉપયોગી આઠ
 પદાર્થો-પાણી, દૂધ, ઘી, દહીં, મધ, દર્ભ,
 ચોખા તથા તલ. ંપ્રધાન પું આઠ
 પ્રકારના મંત્રી-પ્રધાન, અમાત્ય, સચિવ,
 મંત્રી, ધર્માધ્યક્ષ, ન્યાયશાસ્ત્રી, વૈદ્ય અને
 સેનાપતિ. ંભુલા સ્ત્રીં આઠ ભુલવાળી
 મહાલક્ષ્મી. ંમ વિં [સં.] આઠમું (૨)
 સ્ત્રીં લાગલાગટ આઠ ટંકના ઉપવાસનું
 વ્રત; અદુભ (જિનો). ંમહારોગ પું આઠ
 પ્રકારના મોટા વ્યાધિ-વાત, અરમરી,
 કૃમ્ણ, મેહ, ઉદર, ભગંદર, અર્શ અને
 સંગ્રહણી. ંમહાસિદ્ધિ સ્ત્રીં આઠ
 મહાસિદ્ધિઓ-અણિમા, મહિમા, ગરિમા,
 લધિમા, પ્રાપ્તિ, પ્રાકાશ્ય, ઈશિત્વ અને
 વશિત્વ. ંમંગલ [સં.] (-ળા) વિં
 નુઓ અષ્ટકલ્યાણી (૨) નં રાગ્યાભિષેક
 વખતે જરૂરી ગણાતી આઠ શુભ વસ્તુઓ-
 સિંહ, વૃષભ, ગજ, પૃથ્વીક કુંભ, પંખો,
 નિરાન, વાદ્ય અને દીપ; અથવા ધ્યાનણ,
 અગ્નિ, ગાય, સુવર્ણ, ઘૃત, સૂર્ય, જળ અને
 રાબ (૩) પુનર્વંશ; નાતડું. ંમી સ્ત્રીં [સં.]
 આઠમ. ંમૂર્તિ (-ર્તિ) પું [સં.] શંકર;
 મહાદેવ (પૃથ્વી, જલ, તેજ, વાયુ, આકાશ,
 સૂર્ય, ચંદ્ર અને કંવિજ-એવાં આઠ
 રૂપવાળા). ંરસ પું [સં.] આઠ રસ-
 રંગાર, હારસ, કડુણ, રૌંદ, વીર, ભયાનક,
 ધીભત્સ અને અદ્ભુત. ંસૌભાગ્ય નં
 બં ૦ વં સેથામાં સિંહર, કપાળે ચાંદલો,
 આંખમાં કાજળ, નાકે વાળી, કાને કંઈક,

કાટમાં કીડિયાસેર, હાથમાં ચૂડો કે
બંગડી, અને પગમાં અકુસિયાં—એ આઠ
સૌભાગ્યવતીનાં ચિહ્નો. —ષ્ટપદ' અં
આડું અવળું; અગડબગડ; ખરું ખોટું

અષ્ટાદશ વિં [સં.] અઠાર

અષ્ટાધ્યાયી વિં [સં.] આઠ અધ્યાયવાળું

(૨) સ્ત્રીં પાણિનિનું વ્યાકરણ

અષ્ટાપદ પું [સં.] કરોળિયો

અષ્ટાવક વિં [સં.] આઠે વાંકો અંગવાળું;

કદરપું; કૂબડું (૨) પું એક ઋષિ

અષ્ટાવું અગકિંકણાવું; પીડાવું (૨) ઢિબરાવું

(૩) પરતાવું

અષ્ટાંગ વિં [સં.] આઠ અંગવાળું (૨) નં

શરીરનાં આઠે અંગ, જેના વડે દંડવત્
પ્રણામ કરવામાં આવે છે તે (આઠ અંગો-
એ હાથ, એ પગ, એ ઠીંચણ એ છ અને
છાતી તથા કપાળ કે વાંચા તથા મન;
અથવા હાથ, પગ, ઠીંચણ, છાતી, માથું,
મન, વાગી અને દૃષ્ટિ). ંયોગ પું યમ,
નિયમ, આસન, પ્રાણાયામ, પ્રત્યાહાર,
ધારણા, ધ્યાન અને સમાધિ—એ આઠ
અંગયુક્ત યોગ

અષ્ટિક્કલ (-ળ) નં અંદરનું કુળચમ' કણ
હોય એવું કુળ; 'કૂંપ' (કેરી, બેર ઇં.)

અસક્રિત વિં [સં.] આસક્રિત વિનાનું

અસત વિં [સં.] ન હયાત; કાલ્પનિક (૨)

ખોટું (૩) ખરાબ (૪) નં શુન્ય (૫) અસત્ય

અસતી સ્ત્રીં [સં.] વ્યભિચારિણી સ્ત્રી

અસત્વ વિં [સં.] નિઃસત્વ; માલ વિદાનું

(૨) નં અભાવ; ન હોવું તે (૩) અસત્ય

(૪) ખરાબપણું; દુષ્ટતા

અસત્ય વિં [સં.] ખોટું; બૂઠું (૨) કાલ્પનિક

(૩) નં બૂઠાણું

અસન [સં.] ંચેલ સ્ત્રીં એક ઔષધિ

અસખાખ પું [અ.] સરસામાન

અસત્ય વિં [સં.] અવિનયી; બંગડી

અસમર્થ વિં [સં.] સમર્થ નહિ તેવું

અસમાન વિં [સં.] સરખું નહિ એવું (૨)

સપાટ નહિ એવું. ંતા સ્ત્રીં

અસર સ્ત્રીં [અ.] વસ્તુનો (સારો કે મારો)
પ્રભાવ કે છાપ પડે આ ગુણ અવગુણ
દાખવે તે; પરિણામ; લાગણી. ંકારક,
ંકારી વિં અસર કરે એવું

અસરાર નં [અ.] ખાનગી વાતચીત (૨)

હૂષો ભેદ (૩) ંડબપટ

અસરલ વિં [અ. અસ્લ] મૂળ (૨) પ્રાચીન (૩)

ઉત્તમ (૪) ખરું; સાચું (૫) અં પહેલાં.

ંતું, —લી વિં અગાઉનું; પુરાણું; મૂળ

અસવણું વિં [સં.] ભિન્ન વર્ણ—ભતિનું

અસવાર પું [ફા.] ઘોડેસવાર. —રી સ્ત્રીં

સવારી [અસહ [પ.]]

અસહ વિં [સં.] ન સહી શક્તાર (૨)

અસહકાર પું [સં.] સહકાર—સંબંધ ન

રાખવો તે (૨) અથેજ સરકાર સાથે

સહકાર ન રાખવાની ગાંધીજીએ શર

કરેલી એ નામની હલત. —રી [સં.] વિં

અસહકારને લગતું (૨) પું અસહકારમાં

જોડાયેલો માણસ

અસહાય વિં [સં.] સહાય વિનાનું (૨)

નિરાધાર [અનુદાર

અસહાયુ વિં [સં.] સહન ન કરે તેવું (૨)

અસહ્ય વિં [સં.] સહી ન શકાય એવું

અસંખ્ય—અચાત) વિં [સં.] અગણિત

અસંગ વિં [સં.] સંગ—આસક્રિત રહીત (૨)

સેળવત વિનાનું; એકલું (૩) પું અનાસક્રિત

અસંગત વિં [સં.] મેળ ન ખાય એવું;

પરપર—વિરોધી (૨) અનુચિત

અસંગરો પું સેળવત વિના સોરવું તે

અસંગી વિં [સં.] ત્યાગી; વેરાગી

અસંતુષ્ટ વિં [સં.] અસતોષવાળું

અસતોષ પું [સં.] સતોષનો અભાવ

અસંપ્રજ્ઞાત વિં [સં.] નિર્વિંકલપ(સમાધિ)

અસંપાદ વિં [સં.] સંપાદ નહિ એવું

(૨) અર્થશુન્ય (૩) અનુચિત

અસંભાવ પું [સં.] અશક્યતા (૨) વિં

અસંભવિત. —વિત—વિં અશક્ય

અસંભાવ્ય વિં [સં.] અકલ્પ્ય

અસંમત વિં [સં.] સંમત નહિ એવું

અસંયમ પું [સં.] સંયમનો અભાવ
 અસંસ્કારતા સ્ત્રીં [સં.] અસંસ્કારીપણું
 અસંસ્કારી વિં [સં.] સંસ્કાર વગરનું
 અસંસ્કૃત વિં [સં.] અશિષ્ટ; સંસ્કારરહિત
 અસાડ પું ન્તુઓ અષાડ [લોકાત્તર
 અસાધારણુ વિં [સં.] અસામાન્ય (૨)
 અસાધુ વિં [સં.] દુષ્ટ; ખરાબ
 અસાધ્ય વિં [સં.] સાધી ન શકાય એવું
 (૨) સિદ્ધ ન થઈ શકે એવું (૩) જોનો ઇલાજ
 ન હોય તેવો (રોગ) [સમય વિનાનું
 અસામાયકવિં [સં.] ક્વખતનું (૨) વિષ્ણુવિં
 અસામાન્ય વિં [સં.] અસાધારણ
 અસાર વિં [સં.] સાર વિનાનું (૨) નિરર્થક
 (૩) તુચ્છ (૪) પું સારનો અભાવ
 અસારો પું વળ દીધેલો દેશમનો તાર
 અસાવધ(-ધાન) વિં [સં.] અસાવધાન
 સાવધ નહિ એવું
 અસાવળી સ્ત્રીં એક ભતનું વસ્ત્ર
 અસાહાય્ય, અસાહ્ય વિં [સં.] અસહાય;
 નિરાધાર
 અસાળિયો પું ન્તુઓ અશેળિયો
 અસાંપ્રત વિં [સં.] પ્રાચીન (૨) અયોગ્ય
 અસાંસતું વિં ધીરજ વિનાનું; સ્વપ્નાદિયું
 અસિ સ્ત્રીં [સં.] તલવાર
 અસિત વિં [સં.] કાળું; શ્યામ (૨) નીલ (૩)
 પું એક ઋષિનું નામ. ંતા સ્ત્રીં [સં.] નાગણ
 અસિદ્ધ વિં [સં.] નહિ સધાયેલું; અપૂર્ણ (૨)
 પુરવાર નહિ થયેલું
 અસિધારામત નં [સં.] તલવારની ધાર
 પર ચાલવા એવું કંઠ્ય પ્રત
 અસિપત્ર નં [સં.] તલવારનું કુંળું કે મ્યાન
 (૩) ધારદાર પાનાની એક વનરપતિ (૩)
 શેરડી (૪) એક નરક
 અસિલતા સ્ત્રીં તરવારનું કુંળું
 અસીમ વિં [સં.] સીમા વિનાનું; બેહદ
 અસીલ વિં [અ.] ભતવાન; અશરદ્ધ (૨)
 સાલસ (૩) પું કુળ (વક્રીલનો)
 અસુ પું [સં.] પ્રાણ
 અસુખ નં [સં.] દુઃખ (૨) બેચેની

અસુર પું [સં.] દૈત્ય; રાક્ષસ. -રાગ્યાર્થ
 પું અસુરોનો આચાર્ય - શુકાચાર્ય.
 -રાધિપ(વતિ) પું [સં.] અસુરોનો
 રાજા (૨) બલિરાજા
 અસું વિં + ન્તુઓ અસું; આતું; એવું
 અસૂમ વિં સૂમ નહિ તેવું; ઉદાર
 અસૂયા સ્ત્રીં [સં.] અદોષાર્થ (૨) પારકાના
 ગુણોમાં દોષ શોધવા તે (૩) કોષ
 અસૂર(-ર) અં [સં.] જસૂર = સાંજ મોહું
 અસૂર્ય વિં [સં.] સૂર્ય વિનાનું
 અસૂંદરો પું એક આડ
 અસેમસે અં [સં.] મિષ - 'મસ'નું ક્તિવ્ય
 કોઈ પણ મસે - બહાને [અખંડ
 અન્નખલિત વિં [સં.] સ્પર્શન વિનાનું (૨)
 અન્ત પું [સં.] આથમવું તે (૨) પડતી (૩)
 નારા; મરણ. ંમાન વિં આથમવું
 અન્તર નં [ફા.] અંદરનું પડ (ડગલા ઇંનું)
 અન્તરિયું નં [ઈ સ્પર્શિત] સોનામહોર
 અન્તરો પું [ફા. ડસ્તરહ] વાળ કાઢવાનું
 ઓગર; અસ્ત્રો [ભિત્ર; રક્તકે
 અન્તવ્યન્ત વિં [સં.] અસ્ત + વ્યસ્ત] છિન્ન-
 અન્તગત વિં [સં.] અસ્ત પામેલું
 અન્તાર્થ સ્ત્રીં [સં.] આસ્વાર્થો] ક્ષુપદના ત્રણ
 ભાગમાંનો પહેલો (અન્તાર્થ, અંતરો અને
 આલોગ) (૨) ઢાળ; રાગ
 અન્તાચલ [સં.] (-ળ) પું સૂર્ય જેની
 પાછળ આથમે છે તે કાલ્પનિક પર્વત
 અન્તિ સ્ત્રીં [સં.] હયાતી; હસ્તી. -ત્વ નં
 [સં.] અસ્તિ; હયાતી
 અન્તુ અં [સં.] ભલે; ખેર (૨) 'તાસ માચ્યા
 પ્રમાણે થાઓ' એવા અર્થનો ઉદ્દગાર
 અન્તેય નં [સં.] ચિત્રી ન કરવી તે. ંમત
 નં અન્તેયનું પ્રત; એક મહાપ્રત
 અન્તોદય પું [સં.] ભગવું ને આથમવું તે
 (૨) ચડતીપડતી [લા.]
 અન્ત્ર નં [સં.] કૈંકવાનું હથિયાર (૨)
 હથિયાર. ંવિદ્યા સ્ત્રીં [સં.] અસ્ત્ર
 વાપરવાની વિદ્યા. -સ્ત્રાગાર નં [સં.]
 હથિયાર રાખવાનો ચોરડો

अस्त्रो पुं० लुओ अस्तरौ
 अस्थ न० लुओ अस्थि; छाडकुं
 अस्थान न० [सं.] अयोय स्थण-प्रसंग
 अस्थायी वि० [सं.] विकारी; यत्न (२)
 'वेरिथेजल' [अ.]
 अस्थि न० [सं.] छाडकुं (२) न० ७००० व०
 शम्भने षाणतां रडेतां छाडकां-कूल
 अस्थिर वि० [सं.] स्थिर नहि तेवुं (२)
 यंयण (३) द्युपयु
 अस्थिसमर्षणु न० [सं.] शम्भने षाणतां
 अवशेष रडेतां छाडकां-कूल कोर्ष पवित्र
 नदीमां पधराववां ते
 अस्थिसंयथ पुं० अस्थिसमर्षणु भाटे
 छाडकां-कूल ऐककां करवां ते
 अस्थिसंयत न० चिताने टाढी पाडवी
 ते; टाढी वाणवानी क्रिया
 अस्थष्ट वि० [सं.] स्थष्ट नहि ऐवुं
 अस्थृथ्य वि० [सं.] न अडकाथ ऐवुं (२)
 अश्रैतो अलडावाय ऐवुं (३) अश्री कोम-
 नुं मानेवुं, ०ता श्री०, ०तानिवारणु न०
 अमुक कोम अस्थृथ्य छ ऐ मतनुं निवारणु
 अस्थृष्ट वि० [सं.] स्पर्श के अस्तर विनानुं
 अस्मिता श्री० [सं.] अहंता (२) पैता-
 पायानुं - व्यक्तित्वनुं भान
 अस्त न० [सं.] आसु (२) वाही (३) पुं० भूयो
 अस्तश्च वि० [सं.] गंडुं; मलिन, ०ता श्री०
 अस्तवर्ति वि० छंया अवाञ्ज विनानुं (२)
 स्वरित नहि ऐवो (शम्भ)
 अस्तवर्ग्य वि० [सं.] स्वर्गनी प्राप्ति न
 करावे तेवुं | ज्येन; सहेज षीमार
 अस्तवस्थ वि० [सं.] स्वस्थ नहि ऐवुं (२)
 अस्तवाह पुं० [सं.] स्नाहनेो अभाव (२) स्वाह
 न लेवे ते, ०वत न० अस्तवाह षाणवानुं व्रत
 अस्तवाभाविक वि० [सं.] स्वाभाविक नहि
 ऐवुं (२) कृत्रिम
 अस्तवीकार पुं० [सं.] स्वीकारनेो अभाव
 अह पुं० [सं.] अहन् द्विवस
 अहन पुं० [सं.] + द्विवस [प.]
 अहम् स० (२) न० [सं.] लुओ अहं.

-महमिडा श्री० [सं.] स्पर्धा; यडसा-
 यडसी. -मेव पुं० अहंकार [प.]
 अहमो पुं० अणपो (२) जेश
 अहर पुं० [सं.] + द्विवस [प.]
 अहरह अ० [सं.] इरेशण
 अहराम न० [अ. इहराम] हण करवा
 गयेवा काणाना इशान करतां सुधी अमुक
 कामो त्यल्ल, वगर सीवेवां वसो पडेरे छे ते
 अहरिमान पुं० [फा. अहमन] अहिमान;
 पारसी धर्ममां वल्लवेसी, ईश्वरथी
 विरुद्ध, सेतान जेथी ऐक शक्ति
 अहर्निश अ० [सं.] दिनरात
 अहस्तान न० [अ.] ०मंटे वि० [फा.] लुओ
 'अहस्तान' मां [सूयवतो उद्गात्र
 अहल्ल अ० [सं.] दुःख, आश्चर्य, इया, धत्यादि
 अहं स० [सं.] हुं (२) न० हुं पद; अहंकार.
 ०कार पुं० [सं.] अहिमान; गर्भ. ०कारी
 वि० अहिमानी, ०ता श्री०, ०पुर्द्ध श्री०
 अविद्या; अज्ञान; अहंता. ०भाव पुं०
 अहंनो भाव; अहंता
 अहा (०हा) अ० [सं.] आश्चर्य, उत्साह,
 दुःख वगेरे इशानेो उद्गात्र
 अहासेक पुं० [सं.] अलक्ष भाभी भावाणेनो
 शिक्षा मांगती वमतनेो पैकार
 अहाडा अ० लुओ अहा
 अहि पुं० [सं.] साप
 अहित न० [सं.] अकल्याण (२) नुकसान
 अहितपति पुं० [सं.] सापनेो शत्रु (शेषनाग,
 वासुकी इत्यादि) | नेणियो इत्यादि
 अहिरिपु पुं० [सं.] सापनेो शत्रु (गरुड,
 अहिसक वि० [सं.] हिंसक नहि तेवुं (२)
 अहिंसावाणुं; इयावान
 अहिंसा श्री० [सं.] हिंसा न करवी ते.
 ०मके वि० अहिंसाना सिद्धांत उपर
 रयायेवुं. -स्व वि० [सं.] हिंसा न करे ऐवुं
 अहीर पुं० [सं.] आहीर; अरवाउनी ऐक नंत
 अही' अ० [सं.] अस्मिन् अत्र; आ स्थणे.
 ०ताही' अ० अही' अने तही'; आम तेम.
 ०यां अ० अही'

અહુણા(—ણા) અં [સં. અહુના] + હમણાં
 અહોડી પું + જુઓ આહોડી - શિકારી
 અહુતુંક વિં [સં.] હેતુ વિનાતું; અકારણ
 અહેવાલ પું [અ. અહવાલ] વૃત્તાંત; હેવાલ
 અહેશા(—શા)ન નં [અ. અહશાન] ઉપકાર;
 આનાર. ૦મંદ વિં આનારી; કૃતજ્ઞ
 અહેતુક વિં [સં.] જુઓ અહેતુક
 અહો અં [સં.] અહોહો (૨) સારું, ધણું
 દર્શાવનાર પૂર્વગ. ઉદા. 'અહોભાગ્ય'
 અહોનિશ અં [સં.] અહનિંશ; દિનરાત
 અહોભાગ્ય નં મોટું ભાગ્ય કિ વખાણ
 અહોભાવ પું આશ્રયનો ભાવ(૨)સ્તુતિ
 અહોરાત્ર અં [સં.] દિનરાત; અહનિંશ
 અહોહો અં આશ્રય, સ્તુતિ, કરુણા,
 દંત્યાદિ સૂચક ઉદ્દેશ
 અહિમાન પું જુઓ અહરિમાન
 અખખામણું વિં [સં. અલ્પમાન] અપ્રિય
 અખયું વિં [સં. અલ્પ] વેગળું(૨)નિરાળું;
 અનેરું (૩) નં રજોદર્શન
 અખગેરું વિં જુઓ અખગું [પ.]
 અખછ(—શ) સ્ત્રીં નિર્ધનતા(૨)કચરોપૂજ્જે
 અખતો પું ઉકાળેલી લાખમાંથી ખનાવેલો
 લાલ રંગ (સ્ત્રીઓના હાથપગ રંગવા
 વગેરેમાં વપરાતો) (૨) મેદીનો છંદો[લા.]
 અખદાવું અંકિં ચાકીને લોથ થઈ જવું;
 પિલાવું. -વો પું ચાકીને લોથપોથ થઈ
 જવું તે; ફસ [ઝાંખું; અલપત્રલપ [સુ.]
 અખપત્રપ સ્ત્રીં હાલભાવ(૨)વિં ઝાંખું
 અખપાવું અંકિં અલપાવું; અલોપ થવું
 અખવી સ્ત્રીં [સં. આક્રુકો] એક કંદમૂળ
 (જેનાં પાંદડાંનાં પનરવેલિયા ધાય છે)
 અખવીતરું વિં (૨) નં અટકચાળું
 અખશ સ્ત્રીં જુઓ અખછ
 અખશ(—સિ)યું નં અખશીનું તેલ
 અખશી સ્ત્રીં [સં. અતસી] એક તેડી બી
 અખસાવું અંકિં આખસી જવું; કંઠગણું
 અખસિયું નં [સં. અલ્પ] ચૈમાસામાં
 દોખાનો જમીનનો એક કંડો
 અખસિયું નં [સં. અતસી] અખશીનું તેલ

અખસી સ્ત્રીં જુઓ અખશી [ફોલ્લી
 અખાર્ધ સ્ત્રીં દનખામાં શરીરે થતી ઝીણી
 અખાવો પું ફારો [કા.]
 અખાવો પું ઉપકાર
 અખાસવું સંકિં (માદીના કોરા વાસણને
 રસોઈમાં વાપરતાં પહેલાં) અંદરની ખાલુ
 તેલ ચોપડવું [કા.]
 અખુખુ, અખોખોખો અં હાલરડું
 ગાતા ગોલાતો શબ્દ [રવં]
 અંક સ્ત્રીં [રે. અંકિજી] ખાથ; અલિંગન
 અંક પું [સં.] આંકો; ચિહ્ન (૨) સંખ્યાનું
 ચિહ્ન; આંકો (૩) ડાલો; કલંક (જેમ કે
 ચંદ્રમાં) (૪) ખોળો (૫) નાટકનો વિભાગ
 (૬) ટેક. ૦ગણિત નં આંકડાથી
 ગણતરી કરવાનું શાસ્ત્ર; ગણિત
 અંકારું સ્ત્રીં આંકવાનું કામ(૨) અંકામણ.
 -મણુ નં, -મણી સ્ત્રીં આંકવાની
 કિંમત અથવા મત્તરી
 અંકિત વિં [સં.] નિશાની અથવા છાપવાળું
 (૨) અંકાયેલું; પ્રસિદ્ધ (૩) અધીન
 અંકી વિં (સમાસને અંતે) અંકવાળું
 ઉદા. ૦પંચાંકી (નાટક)
 અંકુર પું [સં.] ફૂલો (૨) મૂળ; બીજ
 [લા.] (૩) રૂઠ. -રિત વિં જેને ફૂલગા
 ફૂટ્યા હોય તેવું
 અંકુશ પું [સં.] દાબ; કાબૂ (૨) હાથીને
 કાબૂમાં રાખવાનું લોટાનું સાધન
 અંકુ(—કો)લ નં જુઓ અંકોલ
 અંકે અં ૨૬મનો આંકડો શબ્દોમાં. ઉદા.
 અંકે પચાસ
 અંકોરાખંધ અં સાંકળના અંકોડા જેમ
 એકબીજામાં ખરાબર બેસતા કર્યા હોય
 છે તેમ(૨) સખજડ
 અંકોડી સ્ત્રીં નાનો અંકોડો કે આંકડો
 (૨) એવા આંકડાવાળી લાંબી લાકડી
 (૩) ગળ (માછલાં પકડવાની)
 અંકોડો પું [સં. અંકુટક] બેઠ છેડે વાળેલો
 ધાતુનો કડી જેવો સળિયો; સાંકળનો
 આંકડો-કડી(૨) આંકડો; હૂક(૩) સાણસો

अंकार पुं० + न्नुओ अंकार; इण्णो
 अंकार पुं० [सं.] ओक वनस्पति-औषधि.
 -लुं न० तेनुं इण
 अंग न० [सं.] शरीर (२) अवयव (३) भाग
 (४) नत; योने नते (५) अंगणना ओक
 भागनुं प्राचीन नाम. ०६ धार वि० (२)
 अ० अंगत शाप उपर धीरेलुं. ०६ सरत
 स्त्री० कसरत; व्यायाम. ०७ अंथ पुं० आर
 मुख्य जेन धर्मग्रंथमानो हरेक. ०७ वि०
 [सं.] शरीरमांथी जन्मेलुं (२) पुं० पुत्र. ०७
 वि० स्त्री० [सं.] शरीरमांथी जन्मेली (२)
 स्त्री० पुत्री. ०८ वि० आतपी; नतने वगतुं
 अंगद पुं० [सं.] वादीनो पुत्र. ०९ इको पुं०
 लोथो इको; 'हाई ज'प'. ०९ विष्टि स्त्री०
 अंगदे रामना दूत तरीके रावण साथे
 इरेली विष्टि — समाधानगी मसलत
 अंगना स्त्री० [सं.] स्त्री (२) गुंहर स्त्री
 अंगनुं वि० पोतानुं; अंगत (२) विश्वासु
 (३) नछकुं (सगुं)
 अंगन्यास पुं० उचित मंत्राचार साथे
 शरीरना नुहा नुहा पायने डायथी रपशं
 करवा ते
 अंगमर्दन न० योगी
 अंगमोटा पुं० अ० व० ताव आवतां पडेलां
 शरीरनुं भागनुं ते; कसमोटा [सैनिक
 अंगरक्षक पुं० [सं.] अंगरक्षा करतार भास
 अंगरक्षा स्त्री० शरीरनी रक्षा (२) राभरी
 अंगरणी स्त्री० नानो अंगरणी
 अंगरणुं न०, -ओ पुं० लूनी टपने
 कस आंधवानो टपेला [रस
 अंगरस पुं० पाणी खेणव्या विताने इण्णो
 अंगरंग पुं० शरीरनी कति; अङ्गरे (२)
 भोगविदास विणवां ते
 अंगराग पुं० [सं.] शरीरे सुगंधी वगेरे
 अंगरस न० अंगरस (२) रभात [दा.]
 अंगाडि वि० अंगने लजतुं; आगतुं; आतगी
 (२) नतमुत्तरना उपरनुं; अंग उधार
 अंगारणुं वि० [अंगार + अरुं] नुओ
 अंगारणुं

अंगार पुं० [सं.] अग्नि (२) सणगते कोलसे
 (३) अणतरा; अगत (४) कपूत [दा.]. ०६
 पुं० [सं.] नानो अंगारो (२) भंगण अणुं
 ओक नाम (३) ओक छोट [इरेलुं ते
 अंगारणुं न० जीला अंगारामां शीरीने अहुं
 अंगारवायु पुं० 'कार्पोनिक अंसिड गैस'
 अंगारयुं वि० अणाने भाक थयेलुं (२) न०
 आगियुं पडवाथी अणी गयेली नुवार
 अंगारी स्त्री० नानो अंगारो; चिनगारी
 (२) शगडी
 अंगारे पुं० नुओ अंगार
 अंगांगलाव पुं० [सं.] अंग अने अंगी-
 गौण अने मुख्यनो परपर संबध
 अंगियं न० [सं. अंग] अणलुं. -यो पुं०
 आंय वगने स्त्रीनो कज्जे [मधि
 अंगिरस, अंगिरा पुं० [सं.] ओक वैदिक
 अंगी वि० [सं.] भास पोतानुं (२)
 (समासने अते) अंग-अवयववाणुं.
 उदा० 'शामलांगी' (३) मुख्य; प्रधान (४)
 स्त्री० ओक उगली. ०६ रणुं न०, ०६ र पुं०
 [सं.] स्त्रीकार. ०६ वि० [सं.] अंगनुं-
 पोतानुं इरेलुं; रवीकारेलुं
 अंगी, -गेडी स्त्री० [नुओ अंगी] शगडी
 (भास करीने सेनाती) (२) पोक याडवा
 माटे तैयार इरेली जग (३) अण; अगत
 अंगीकुं न० [सं. अग्निस्थान] नुओ अंगीडी
 अंगीलूत वि० अंगनुं थयेलुं; अंगरप
 अंगुर न०; पुं० [सं. अंगुर] नयी आमडी; इण
 अंगुल पुं० [सं.] आंगण. (२) आंगणी
 अंगुलि (-ली) स्त्री० [सं.] आंगणी.
 ०६ न्हेश आंगणीधी निहेश करवा-
 अतारयुं ते ०६ नुहा स्त्री० [सं.] सीलनी
 वाडी (२) जेनी लाप; गडेर
 अंगुष्ठ पुं० [सं.] अंगुठी
 अंगुष्ठी पुं० अंग लक्षवानो कडको
 अंगुष्ठियुं वि० अंगुष्ठाना मापनुं (२) न०
 अंगुष्ठानुं ओक धरेलुं
 अंगुठी स्त्री पजने अंगुठे पडेरवानुं स्त्रीनुं
 धरेलुं (२) आंगणीना रक्षलुं माटेनी जोगी

અંગૂઠો પું [સં. ક્ષુદ્ર] હાથ અથવા
 પગનું બહામાં બહુ - પહેલું આંગળું.
 ઠંદાપાડવો, ઠંદાપાડવો = ઠંડો કરવું;
 અંગૂઠો અમુક હાથે ખતાવી ના સૂચવવી
 અંગૂર સ્ત્રી [ફા.] લીલી દ્રાક્ષ
 અંગે અં [સં. ક્ષે] -ની આખતમાં; -ને વિષે
 અંગેડી સ્ત્રીં ન્તુઓ અંગેડી
 અંગેઅંગે અં એકેએક અંગમાં
 અંગેર સ્ત્રીં તળાવના સામિના કિનારાની
 જમીન(ર)પણ પાણી પાયેલી કે અતિશય
 ક્ષુદ્રુષ જમીન
 અંગેજ પું [પો. ક્ષે] ઇંગ્લેન્ડનો વતની.
 -છ વિં અંગેજ લોકો; અંગેજ લોકો
 સંબંધી (ર) સ્ત્રીં અંગેજેની ભાષા
 અંગેડો પું [ત્તુઓ અંગેડો] એક વનસ્પતિ
 અંગેળા નં [વિ. ક્ષે] સ્નાન. ઠંડી
 સ્ત્રીંનાનું અંગેળિયું(ર)અંગેળ કરવાની
 ઓરડી(૩)તાંપાહુડી(૪)વરકન્યાને સ્નાન
 કરાવતાં ગવાતું ગીત (૫) વરને સ્નાન
 કરાવનાર સ્ત્રી. ઠંડું અંગેજ નાહવું.
 -ખિયું નંનાહવાતું પાણી ગરમ કરવાતું
 વાસણ (ર) નાહવા એસવાતું પાટિયું.
 -ખિયો પું સ્નાન કરાવનાર આર(ર)
 નાહવાતું પાણી ગરમ કરવાતું વાસણ
 અંગિ પું [સં.] પગ
 અંચ સ્ત્રીં ન્તુઓ આંચ [પ.]
 અંચઈ સ્ત્રીં ન્તુઓ આંચથી વાંકું ઘોડવું તે
 અંચલ [સં.] (-પદ) પું પાવન
 અંચળવો પું [સં. ક્ષે] નાનાં છોકરાને
 ઓઠારવાનો ભાતીશળ રમણ (ર) તેલમાં
 ઝાળી સળગાવેલી દોરડી
 અંચળો પું ન્તુઓ અંચળવો
 અંચન નં [સં.] આંખમાં આંજવાનો
 પદાર્થ; કાળ; સુરમો છં (ર) એક વૃક્ષ.
 ઠંડાકા સ્ત્રીં [સં.] આંજવાની સળી
 અંચતા(-ની) સ્ત્રીં [સં.] હનુમાનની માતા.
 ઠંડુ, ઠંડુ પું હનુમાન
 અંચલિ સ્ત્રીં [સં.] ઝોળા; પોશ(ર)એમાં
 ભરેલું હોય તે (૩) માન [લા.]

અંચળી (૦ પાણી) નં + ન્તુઓ અંચળ;
 ઠાણાપાણીનું નિર્માણ
 અંચળિ સ્ત્રીં ન્તુઓ અંચલિ
 અંચતમ પું [ફા.] અંત (ર) પરિણામ
 અંચતવતું સંકિં આંચવુંનું પ્રેરક; આંખમાં
 (અંચન) લગાડાવવું (ર) અંચવુંનું પ્રેરક
 અંચતવું અંચિતેજને લીધે આંખ મીંચાઈ
 જતી (ર) ખીત આખળ ઝાંખા પડી જવું
 (૩) 'આંચવું'નું કર્મણિ
 અંચર નં [ફા.] એક મેવા. -રિયું વિં
 અંચરના જેવા રંગનું. -રી સ્ત્રીં
 અંચરતું ઝાડ
 અંચુમળ નં [ફા.] મંડળ; સમાજ
 અંચવાણુ સ્ત્રીં અંચવાતું તે (ર) અંચવાઈ
 વસ્તુ. -વું અંચિત્વચમાં અથવા કરવું
 (ર) પગમાં દોરકું ભરાવાથી ગચ્છી પડવું
 અંચર પું વેર; પાડાખાર
 અંચવાનું અંચિં ન્તુઓ અંચવાવું
 અંચેલાળ સ્ત્રીં અંચરકમાં આવવું તે; નહતર
 (ર) ગાય કોંસને દોહતી વખતે પાછલા
 પગે મરવખાં અપાતી અંચી
 અંચેળા વિં ગાંધાં અંચરતું(ર)ભારખોજ
 વિનાનું (૩) નદામું. ઠંડાટલું નં ઘોડું
 વળન (ર) નદામું રખરતું-કચાયે જેને
 સગાસ ત થી હોય એવું માણસ [લા.]
 અંચ નં [સં.] ધેળ; ઝાળી (ગુદાંચની) (ર)
 ઠંડું. ઠંડાઈ પું આમાન્ય ઠંડું અથવા
 અંચાટું ક્રેચલું. ઠંડારા(-પ) પું પેળની
 ક્રેચળા: ઠંડ વિં [સં.] ઈલામાંથી જન્મેલું
 અંચઈ વિં વચર નહેતતનું; હરામનું.
 ઠંડાઈ વિં ખરુંખિટ્ટું; એલફેલ
 અંચાકાર, અંચાકૃતિ [વં] [સં.] ઈલાના
 આકારનું; કંચળાળ
 અંચેળા વિં [સં. યાંચે] ઠોડનું [પ.]
 અંચ પું [સં.] ઠોડો; છેવટનો ભાગ (ર)
 સમાપ્તિ; આખર (૩) હક; સીમા (૪)
 મરણ; વિનાશ. ઠંડ પું થાતક; મારો (ર)
 કાળ; મરણ (૩) ચમ ઠંડાલ(-ખ) પું
 આખરનો સમય (ર) મોતની ધડી

અંતર અં [સં.] 'અંદરનું', 'અંદર આવતું' એવા અર્થમાં શબ્દની પૂર્વે

અંતર વિગતિં. અંદરનું (૨) નજીકનું (૩) નવ અંદરનો ભાગ (૪) અંતઃકરણ; મન (૫) અવકાશ; છેદું (૬) વચ્ચેનો કાગળ (૭) તક્ષાવત (૮) શોદા; ભુદાર્થ (૯) સમાસને અંતે 'અન્ય', 'બીજું' એવા અર્થમાં. ઉદાહરણ: 'અંતર' (૧૦) સ્ત્રી ('અંતર' નેકે) સમાચાર. ૦છાલ સ્ત્રી ૦ અંદરની છાલ. ૦ભત્તી વિ ૦ (૨) પું ૦ જુઓ અંતર્યામી. ૦દષ્ટિ સ્ત્રી ૦ અંદર-આત્મા તરફ વળેલી દૃષ્ટિ. ૦નાદ પું ૦ અંતઃકરણનો અવાજ. ૦પદ નવ આહુ કપડું ને-પહોડે. ૦પાસ વિ ૦ અંદરનું ને બહારનું. ૦વાસિયું [સં. વાસણ] નવ શ્રાદ્ધ સમાપ્તતા ખત્તા ઉપર તાખવાનો સૂચકનો કડકો.

અંતરવાસો નવ [સં. અંતર+વાસ] વિવાહ વગેરે શુભ કામોમાં વિધિ વખતે પાઠવેલો છેડો કાઢવામાં આવે છે તે મિનોભાવ
અંતરવૃત્તિ સ્ત્રી ૦ અંતઃકરણની ક્રમશઃ
અંતરવેલ સ્ત્રી ૦ એક વેલ; અમરવેલ
અંતરસ નવ જુઓ અંતરાસ; પાણી કે ખોરાકનું શ્વાસનશ્લેષમાં પેરી જવું તે
અંતરંગ વિ ૦ નજીકનું; અંદરના ભાગનું (૨) આત્મીય; દિલોબન (૩) વિશ્વાસુ (૪) નવ અંદરનો ભાગ

અંતરાઈ સ્ત્રી ૦ અંતર; છેદું (૨) ભુદાર્થ
અંતરભા પું ૦ [સં.] જીવાત્મા (૨) અંતઃકરણ
અંતરાભા સ્ત્રી ૦ અંતરાતું તે
અંતરાય પું ૦ [સં.] અડચણ; વિદ્ર. ૦ક, -ચી વિ ૦ આડે આવતું; વિદાકર્તા
અંતરાસ નવ [સં.] વચમાંની જગ્યા; વચગાળો (૨) અંતર (૩) અવકાશ
અંતરાતું અ ૦ કિં ૦ 'અંતરતું'નું કર્મશ્લિ; શેકાતું; સપડાતું; ચેરાઈ જવું
અંતરાશ(-સ) સ્ત્રી ૦; નવ [સં. અંતરાશન] જુઓ અંતરસ
અંતરાણ નવ જુઓ અંતરાલ [મં ૩] ૭
અંતરિ(-રી)દ્વા નવ [સં.] આકાશ; ગગન-

અંતરિત વિ ૦ [સં.] વચ્ચે અંતરાની જેમ આવેલું (૨) ઠંકાયેલું (૩) અંતરી લીધેલું (૪) છૂટું પાડેલ

અંતરિન્દ્રય સ્ત્રી ૦ [સં.] અંતઃકરણ; મન
અંતરિયાળ અ ૦ [સં. કંતરાળ] અધવચ; અધ્ધર

અંતરીક્ષ નવ જુઓ અંતરિક્ષ

અંતરો પું ૦ [સં. અંતરા] ધુપદના ગ્રણ ભાગમાંનો પીંજો; અંતરો; ધુપપદ પછી આવતી દરેક ટૂંક

અંતર્કલહ પું ૦ માંહોમાંહો કલ્પિયો

અંતર્ગત વિ ૦ [સં.] અંદર સમાયેલું

અંતર્ગૃહ નવ [સં.] ઘરનો અંદરનો ખંડ-ભાગ [નવ જ્ઞાનચક્ષુ

અંતર્શી(-શી)કુ વિ ૦ અંતરશિવાળું (૨)

અંતર્ભી(-ભી)રી વિ ૦ મનોવૃત્તિબાહ્યનારું (૨) પું ૦ પરમાત્મા

અંતર્જ્ઞાન નવ [સં.] અંદરનું-શુદ્ધ જ્ઞાન (૨) અંદરનું-સાદૃશ્યિક જ્ઞાન

અંતર્દશા સ્ત્રી ૦ [સં.] અંદરની-અર્પી. હાલત (૨) અંતરની-મનની સ્થિતિ (૩) (માણસની સ્થિતિ ઉપર) એક ગ્રહની મહાદશામાં આવતી ખીન્ત ગ્રહોની દૃષ્ટી દશા [જ્યો.]

અંતર્દષ્ટિ સ્ત્રી ૦ [સં.] અંતરદષ્ટિ

અંતર્ધાત નવ [સં.] અદૃશ્ય-અલોપ થવું તે

અંતર્દાદ પું ૦ અંતરનાદ

અંતર્ભૂખ વિ ૦ [સં.] અંદર વળેલું; આત્મ-ચિતનપગથાળું [અંતર્ભી

અંતર્યામી વિ ૦ (૨) પું ૦ [સં.] જુઓ

અંતર્વર્તી વિ ૦ [સં.] અંદરનું; અંતર્ગત

અંતર્વૃત્તિ સ્ત્રી ૦ અંતરવૃત્તિ

અંતર્દિત વિ ૦ [સં.] ગુપ્ત, અદૃશ્ય

અંતરવેણા સ્ત્રી ૦ મરણકાળ

અંતરચક્ષુ વિ ૦ (૨) નવ જુઓ અંતર્યાક્ષુ

અંતરથ વિ ૦ [સં.] અંદર રહેલું; વચમાં રહેલું; અંદરનું (૨) સ્વર અને વ્યંજન બંનેના ધર્મવાળો (અર્થસ્વર) [વ્યા.]

અંતઃ અ ૦ [સં.] શબ્દની પૂર્વે 'અંદરનું', 'વચમાં' એવા અર્થમાં. ૦કરણ નવ [સં.]

જ્ઞાન, સુખાદિના અનુભવનું સાધન; મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહ કારણે પદોથી ઓળખાતી અંદરની ઉદ્રિય (૧) અંતર; હૃદય; 'કોલિશ્યન્સ'. ૦કેંદ્ર ન૦ અંદરનું મધ્યબિંદુ; 'ઈન સેન્ટર' [ગ.]. ૦કોણું પું [ગ.]. 'ઈન્ટીરિયર એન્ગલ' (૨) 'ઈન્ટરનલ એન્ગલ'. ૦પુર ન૦ [સં.] જનપાયાનું. ૦અવાહ પું અંદરનો - જ્યો અવાહ. ૦પ્રેરણા સ્ત્રી ૦જ્યો સાહજબુદ્ધિ. ૦પાતુ પું અંદરનો-ધરનો માણસ છતાં શરૂ (૨) હૃદયમાં રહેલો દુશ્મન (કામકોષાદિ). ૦સત્વા વિં સ્ત્રી ૦ [સં.] સગર્ભા. ૦૦થ વિં [સં.] જુઓ અંતરથ

અંતિક વિં [સં.] પાસેનું; નજીકનું
 અંતિમ વિં [સં.] છેલ્લું; જહાલ
 અંતિયું વિં [સં.અત] અંતે આવેલું(૨)બહુ જ ખિન્નયેલું; જીવ ઉપર આવેલું[લા.](૩) ન૦બ૦વ૦ અંતે આવેલાએ કરેલું વર્તન
 અંતે અ૦ [સં.] છેવટે; આખરે
 અંતેવાસી વિં [સં.] પાસે રહેનારું (૨) પું (ગુરુની સમીપ રહેનાર) શિષ્ય
 અંત્ય વિં [સં.] છેવટનું; છેલ્લું. ૦કર્મ ન૦, ૦ક્રિયા સ્ત્રી ૦ [સં.] અક્ષિસંસ્કાર. ૦જ વિં [સં.] પંચમવર્ણનું; અસ્પૃશ્ય ગણાતી વર્ણનું (૨) પું એ વર્ણનો માણસ. ૦પદ ન૦ ગુણોત્તરનું છેલ્લું પદ; 'એકસદ્દીમ ટર્મ' [ગ.]. -ત્યાદારી સ્ત્રી ૦બેલાવેલી કવિતાના છેલ્લા અક્ષરથી શરૂ થતી ૫૦૪ કવિતા ધોલવાની રમત. -ત્યાદારી વિં [સં.] સંન્યાસી. -ત્યેષ્ટિ સ્ત્રી ૦ [સં.] અંત્યક્રિયા
 અંત્ર ન૦ [સં.] આતરડું
 અંદર અ૦ [ફા.] માં; મહીં. ૦ખાને(૦થી) અંદરથી; છૂપી રીતે
 અંદાજ પું [ફા.] અડસટ્ટો; આક્ષરો. ૦પત્ર, પત્રક પું; ન૦ (વ્યક્તિ કે સંસ્થાનાં) વાર્ષિક આવક અને ખર્ચનો અંદાજ હિસાબ ખતાવતું કાગળિયું; બનેટ. -જી વિં અંદાજથી નક્કી કરેલું [સાંકળ્ય
 અંદું (-દું) કે સ્ત્રી ૦ [સં.] હાથીને પગે બાંધવાની

અંદેશ(-શો) પું [ફા.] સંદેહ; વહેમ
 અંદોલન ન૦ [સં.] આંદોલન. -ચું સ૦ કિં [સં. અંદોલ્ય] હી ચોળવું; ચુલાવવું
 અંધ વિં [સં.] આંધળું (૨) જગર સમજનું; વિવેકહીન [લા.]. ૦ક વિં [સં.] ઝાંધુ; ઝળઝળું (૨) કીકું (૩) પું ૦એક રાક્ષસ. ૦કાર પું [સં.] અધારું. ૦તામિત્ત પું [સં.] પૂર્ણ અધકાર (૨) અજ્ઞાન. ૦પરંપરા સ્ત્રી ૦ આંધળાઓની હાર (જેવા વિચાર્યા વિના ચાલનારાઓની મંડળી). ૦પંચન્યાય પું આંધળો ને પાંગળો પરસ્પર સહાયથી કામ ઉકેલે એવો ન્યાય. ૦પૂળ સ્ત્રી ૦ આંધળી પૂળ. ૦ભક્તિ સ્ત્રી ૦ આંધળી - જગર સમજની ભક્તિ. ૦શ્રદ્ધા સ્ત્રી ૦ આંધળી - જગર સમજની શ્રદ્ધા. ૦હસ્તી-ન્યાય પું હાથીનો પગ નેનાર આંધળો એને યામિયા જેવો કલ્પે, કાન નેનાર સપડા જેવો કલ્પે એનો ન્યાય
 અંધાધૂની સ્ત્રી ૦ જુઓ અંધાધૂંધી
 અંધાધૂંધ (ધી) સ્ત્રી ૦ અરાજકતા; અતિશય અવ્યવસ્થા
 અંધાપો પું આંધળાપણું
 અંધાર પું [સં. અધકાર] અધારું. ૦કોટ પું વરસાદનો ગોરસો; એથી થતું અંધારું
 ૦કોટડી સ્ત્રી ૦ અંધારી ઓરડી (૨) તુરંગ; કેદખાનું. ૦પછેડી સ્ત્રી ૦, ૦પછેડો પું જે ઓઠવાથી અદૃશ્ય કે અછતું રહેવાય એવું (કાળું કે જડુઈ) વસ્ત્ર (૨) ગુપ્ત કે અજ્ઞાત રહેવું તે [લા.]. ૦પિછોડી સ્ત્રી ૦ પિછોડો પું ૦ જ્યો અંધાર પછેડી. ૦વું અ૦ કિં વાહળાથી આકાશ થેરાવું - ધનધોર થવું. -રં ન૦બ૦વ૦ આંખ સ્પષ્ટ ન દેખી શકે તેવું થવું તે; ચક્રર; તન્મર. -રિયું વિં અંધારાવાળું (૨) ન૦ જેમાં ચંદ્ર ન દેખાય એવું પખવાડિયું; કૃષ્ણપક્ષ. -રી સ્ત્રી ૦ આંખદાંડણી; આંખનો દાળડો (૨) સોનાનું એક ઓળર (૩) ધૂરકી (૪) તન્મર (૫) જેલની અંધારી કોટડી કે તેમાં પૂરી રાખવાની સળ

अंधारुं न० [सं. अंधकार] प्रकाशने अभाव
 (२) अंधिर [ला.] (३) गुप्तता (४) अज्ञान
 (५) वि० अंधारावाणुं. ०ंधार वि(२)न०
 भूष धाडुं अंधारुं
 अंधुं वि० [सं. अंध] अंधणुं
 अंधेर न० [सं. अंधकार] अव्यवस्था; अरा-
 न्यता. ०नगरी, -रीनगरी स्त्री०
 अराज्यकताना धामरूप ऐक कदिपतनगरी;
 साव अंधाश्रुधी [देवी
 अंध न० [सं. अंध] पाणी(२) स्त्री० [सं.] मा;
 अंधड वि० [सं. अंध] भाट्टे
 अंधर न० [सं.] आकाश (२) वस्त्र (३)
 कसपी मुट्टावाणी रेशमी साडी (४) ऐक
 सुगंधी पदार्थ [यथेयो पुत्र(२) अहावत
 अंधष्ट पुं० [सं.] ब्राह्मण्यथी वीक्ष्ययणुं
 अंधा स्त्री० [सं.] मा(२) दुग्गी. ०छ स्त्री०
 अंधा लवानी के अंभुं धान (आणु
 पारे) [अंसर
 अंधाट पुं० अंधा पदार्थनी हांतने थती
 अंधाड पुं० अंधाट[का.] (२) अंधमांतीत्र
 औषध नाभ्या पथी अमुक वपत सुधी
 तेनी जे अंसर पछेये छ ते
 अंधाडां न० अ० व० [सं. आघातक] ऐक
 नतनां पाटां इण
 अंधाडिपुं न० छाणुंनो दगलौ [मिठक
 अंधाडी स्त्री० [अ. अम्मारी] हाथी डपरनी
 अंधालवानी स्त्री० ऐक देवी
 अंधार पुं० [अ. इवार] दगलौ; लंडार
 अंधारुं अ० कि० अंधारुं वचुं
 अंधिका स्त्री० [सं.] अंधा लवानी (२)
 धृतराष्ट्रनी माता
 अंधु न० [सं.] पाणी. ०ण वि० [सं.] पाणीमां
 जपनेकुं (२) न० कभण(३) पुं० अंध. ०ण
 स्त्री० [सं.] लक्ष्मी. ०ण, ०ंधेर, पुं० [सं.]

वाहण. ०धि, ०निधि, ०राशि पुं० [सं.]
 समुद्र. ०ने न० [सं.] कभण
 अंधाडिपुं न० अंधा आणियुं
 अंधाडी न० नानो अंधाडो. -डो पुं०
 [दे. अम्मोड] भाधाना केशने पाछण
 वाणवामां आवतो अंध. -रडो पुं०
 अंधाडो [प.]
 अंधाणुं स० कि० अंधा लगाडवी (२)
 कभेरवुं; वधारवुं
 अंधा न० [सं.] अंध; पाणी. -लोण
 न० कभण. -लोण, -लोणर पुं० [सं.]
 वाहण. -लोधि, -लानिधि पुं० [सं.]
 समुद्र; अंधुधि. -लोणुड न० [सं.] कभण
 अंधा पुं० [सं.] लाज (२) परिधता ३९०मा
 लागथी वतुलना मध्यणिं दुं अंतराता
 भूषानुं माप [ग.] (३) अपूर्णाकमां
 दीदी डपरने अंध; पूर्ण संभ्याना छेहे-
 मांथी दीधेला विभाग[ग.] (४) उभ्यामान
 मापवानो ऐकम; 'डिअो' [प. वि.] ०ता:
 अ० [सं.] कंधिक अंधी; अमुक इरणजे
 अंधालागी वि० (२) पुं० लाज परावतार
 अंधावतार पुं० [सं.] जेमां ईश्वरनी
 विभूतियो मात्र अंध होय तेवो अवतार
 अंधांशीलाव पुं० [सं.] अवयव अने
 अवयवीनो संअंध [व्या.]
 अंधिके वि० [सं.] थोडुं; थोडा लागनुं.
 अंधी वि० [सं.] अंधावाणुं (२) लाज परा-
 वनाडुं; लाणियुं (३) अवयवी; लाजवाणुं.
 ०ण पुं० देवांशी माणस
 अंधु न० [सं.] किरण
 अंधुक न० [सं.] अंधुकुं कपडुं (२) रेशमी कपडुं
 अंधुमान (-दी) पुं० [सं.] सूय
 अंध पुं० [सं.] भलो
 अंध अ० [रव०] करण्णी वजरेनो डण्णार

આ

આ પું [સ.] વર્ણમાળાનો છીને અક્ષર
(૨)૦૫ જનથી શરૂ થતા શબ્દની પૂર્વે '—ની
શરૂઆતથી' કે '—એટલે સુધી' એવા
અર્થમાં અં બતાવે. ઉદાહૃત 'આજ્ઞામ',
'આકાંઠ'(૩)ઉપસર્ગ: ઓછાપણું, અદ્યતા
બતાવે: ઉદાહૃત આકાંપ. ઊલટાપણું બતાવે:
ઉદાહૃત આગમન. '—ની તરફ, —ની પાસે'
એવા અર્થમાં: ઉદાહૃત 'આકાંધાણ', 'આકાં
તરફ' એવા અર્થમાં: ઉદાહૃત 'આવર્ત',
'હુપર' એવા અર્થમાં: ઉદાહૃત આકાંઠ (૪),
સંસ્કૃત વ્યાકરણ પ્રમાણે અકારાન્ત વિન્
વિન્. સ્ત્રી ૩૫ બતાવે. ઉદાહૃત સુશીલ—લા
આ સં (૨) વિન્ [સં. અયમ] 'નજીકનું',
'બતાવેલું તે'—એવો અર્થ બતાવે છે
—આ અંકને છેડે લાગતાં તે અંકના (પું
બંબંધમાં) 'આંક કે ધરિયો' એ અર્થ
બતાવે છે. ઉદાહૃત અગિયારા, વીસા વગેરે
આઈતવાર પું [સં. આદિત્ય+વાર] રવિવાર
આઈસ પું [દ્વં.] અરુઢ, ઠકીમ પું [દ્વં.] ખાંડ,
મસાલો-વગેરે નાખીને બરફ વડે કારેલા
(દૂધ, આમરસ વગેરે) પ્રવાહીની વાની
—આઈ પ્રત્યય. વિન્ ઉપરથી (સ્ત્રી) ભાવવાચક
નામ બતાવે છે. ઉદાહૃત મોટાઈ, ગરીબાઈ,
લંબાઈ (૨) કિન્ પરથી પણ બતાવે છે. ઉદાહૃત
લડવું—લડાઈ; છાપવું—છાપાઈ વગેરે
આઈ સ્ત્રી [મ.] મા (૨) દાઠી (૩) દેવી.
૦૭ સ્ત્રી ૦ સાસુ
આઈન પું [ફા.] કાપડો
આઈન પું [ફા. અઈનહ] આયનો; અરીસો
આઉ નં બાવલું
—આઉ પ્રત્યય. કિન્ પરથી તે કિયાના ગુણ-
વાણું એવા અર્થનું વિન્ બતાવે છે. ઉદાહૃત
ફળાડ, ઉપજઈ, કમાઈ
આક પું [સં. અર્ક] જુઓ આકાંટો. ૦કિયું
વિન્ આકાંટાનું (૨) નં આકાંટાનું ૩ (૩)
આકાંટાનું દૂધ એકલું કરવાનું શિંગડું

આકાંટી સ્ત્રી આકાંટાની એક ભત; સફેદ
આકાંટો.—ટો પું [સં. અર્ક] એક વનસ્પતિ
આકાર પું [સં.] ખાણ (૨) સમૂહ. ૦અંથ
પું આકારરૂપ પ્રમાણભૂત ગ્રંથ
આકારણ સ્ત્રી ૦ હાક પાડી—ધાંટો પાડીને
બોલાવણું તે
આકારું વિન્ સખત (૨) મુશ્કેલ (૩)
આકાળું (૪) મોઢું
આકાંઈક વિન્ [સં.] ખેંચાણ કરે તેવું (૨)
મોહક. —ચ્ચ નં [સં.] ખેંચાણ (૨) મોહ.
—નું સંકિન્ [સં. આકાં] ખેંચવું (૨) મોહ
પમાણું
આકાંપિત કિન્ [સં.] આકાંધિયું
આકાંલન નં [સં.] ગ્રહણ કરવું તે (૨)
સમજવું તે (૩) ધણું તે. ૦શક્તિ
સ્ત્રી ૦ આકાંલન કરવાની શક્તિ
આકાંલિત પું [સં.] સમજવેલું (૨) ગ્રંથાયેલું
આકાંસ્યાકાંસ નં આ તે (૨) કાચુકેરું
આકાંસિક વિન્ [સં.] ઓચિયું
આકાંપાવિકળ વિન્ [સં. આકાંલ્પાકુલ]
ગભરાયેલું
આકાંચું વિન્ [સં. આકાં] અધીરું (૨) ઘટ
ગુરસે થઈ નદ્ય એવું
આકાંઠ અં [સં.] ગળા સુધી
આકાં પું [મ.] શેઠ
આકાંટો(—ટો)કી સ્ત્રી ૦ આકાંટાનું છ'ડવું
આકાર પું [સં.] આકૃતિ; ધાટ (૨) વિધોષી.
૦ણી સ્ત્રી ૦ જમાબંધી (૨) કિંમત કરવી
તે (૩) આંક પાડવાનું ઓળખ. ૦નું સંકિન્
મૂલવણું (૨) અડસટ્ટો કાઢવો (૩) જમીનની
માપણી કરવી (૪) ઉધારવું. ૦સૌષ્ઠ્ય નં
આકારની સુંદરતા
આકાંશ નં [સં.] ખાલી શૂન્ય સ્થાન;
'રૂપેસ' (૨) ગગન. ૦કુચુચ નં [સં.]
આકાંશના પુષ્પ જેવી અસંભવિત વાત.
૦ગંગા સ્ત્રી ૦ [સં.] આકાંશમાં રાતે

અસ્રખ્ય ચાંદરણીઓનો જે લાખો સફેદ,
ચળકતો પટ દેખાય છે તે. **આખી** વિં
[સં.] આકાશમાં ફરનારું (૨) દિવ્ય.
આખાવત નં [સં.] રંગમમિ બહારની
કોઈ વ્યક્તિ સાથે બળે વાત કરતો હોય
તે રીતે નટ કરેલી ઉક્તિ. **આખી** સ્ત્રીં
[સં.] દેવવાણી (૨) રેડિયોની વાણી.
આખી વિં [સં.] આકાશમાં રહેનારું
(૨) પું દેવ. -શિયું વિં જેના પાકનો
આધાર વરસાદ ઉપર હોય એવું (૨) નં
ઘડની એક બત

આકાંક્ષા સ્ત્રીં [સં.] ઇચ્છા; આશા
આકીન પું; નં [ખ. યર્કાનો] શ્રદ્ધા
આકીર્ણ વિં [સં.] વ્યાપ્ત (૨) સંકેલ
આકુલ [સં.] (-ળ), **આકુલ** [સં.] (-ળ)
વિં ખૂબ ગમરાયેલું
આકુચન નં [સં.] સંકોચ
આકુલું નં આકાંક્ષાનું હંડકું; આકાંક્ષી
આકૃત સ્ત્રીં આકાર (૨) મૂર્તિ (૩)
રેખાથી હોરેલો આકાર
આકૃષ્ટ વિં [સં.] આકર્ષેલું; ખેંચેલું
આકમક વિં [સં.] આકમલ કરનાર. -ણ
નં [સં.] ચડાઈ; હુમલો. -ણીલ,
-ણાકમક વિં [સં.] આકમલ કરવાના
સ્વભાવવાળું; 'એથેસિવ'
આકંદ નં [સં.] રુદન; તિવાપ
આકાંત વિં [સં.] છની લીધેલું (૨) (પગ)
નીચે વાગેલું (૩) ઓળંગેલું
આકોશ પું [સં.] યાત્રી પાડીને બેલેલું-રહ્યું તે
આકાશ વિં [સં.] ખેંચેલું; ઝૂંટવી લીધેલું (૨)
નિહાયેલું
આકોષ પું [સં.] આરોપ (૨) નિંદા
આખડવું અં કિં [સં.] આખણું રખડવું
(૨) ઠોકર ખાતી (૩) લડી પડવું
આખડી સ્ત્રીં બાધા; માનતા
આખર સ્ત્રીં [ખ. અલ્હિર] અંત (૨) અં
અંતે. **આખડી** સ્ત્રીં છેલ્લી ધડી (૨)
મોતનો વખત
આખરણુ નં મેળવણુ; અધરકણુ

આખરવું સં કિં અધરકણું
આખર સરવાળો અં છેવટે; પરિણામે
આખરી વિં આખરનું; અંતિમ. -રે અં
છેવટે (૨) નિરુપાયે
આખલાઉધામી સ્ત્રીં આખલા જેવું
તોફાન; ધિંગામસ્તી
આખતો પું સાંદ; ખરી ન કરેલો પ્રેલ
આખળિયો પું આડણી
આખળી સ્ત્રીં પથ્થર ઘડવાની જગા
આખા પું બં વં [સં. અક્ષત] અક્ષત;
વણબાગેલા ચોખા
આખાખાઉ વિં (વગર હાકે) આખું
ખાઈ જવાની વૃત્તિવાળું; લોભિયું
આખાડ પું અજીવો આપાડ. **આખી** વિં
અષાઢમાં થયેલું (૨) પું અધમ ઠોંગી; ધુતારી.
-કું વિં અષાઢને લગતું
આખાખોલું વિં સાંદ વાત કરનારું
(૨) કડવાખોલું [મિં] [કા.]
આખિયું નં ચામડાની પખાલનું ઉપલું
આખિયો પું પૂરા કદનો મોટો પતંગ
આખિર સ્ત્રીં [ખ.] આખર; અંત
આખી સ્ત્રીં અક્ષત ઉતારવા તે (૨) દાણા
વાળવા તે
આખુ પું [સં.] ઉંદર. **આખી** સ્ત્રીં ઉંદરિયું
આખું વિં [સં. અક્ષત] ખાખા વિતાનું;
અખંડ. **આખું**, **આખું** વિં અખું પધું;
અધકચકું
આખૂન [ખા.], **આખૂંદણ** પું ગુડ;
ઉસ્તાદ (૨) અરબી ભાષાનો શિક્ષક
આખેડ પું [સં.] શિકાર; મુગયા. **આખેડ** વિં [સં.]
શિકાર કરનાર (૨) પું શિકારી (૩) કૂતરો
આખોઘડી (અં) અં વારંવાર
આખ્યા સ્ત્રીં [સં.] નામ (૨) અટક (૩) નામના
(૪) અફવા. **આખ્યા** વિં [સં.] વણવાયેલું (૨)
જેનાં શ્યાખ્યાન કરવામાં આવ્યાં છે તેલું
[વ્યા.] (૩) નં ક્રિયાપદ. **આખ્યા** પું [સં.] આ-
ખ્યાન કરનાર. **આખ્યા** નં [સં.] કથા; વૃત્તાંત.
આખ્યા નં [સં.] ઠૂંકું આખ્યાન. -ચિકા
સ્ત્રીં [સં.] કથા (૨) વંશાવલીનું વર્ણન

આગ પું. [સં. આગમ્] આવરો; આવવું તે
આગ સ્ત્રી. [સં. અગ્નિ] દેવતા (૨) બળતરા
 (૩) લાય (૪) ક્રોધ વગેરેના આવેશની
 લાગણી [લા.]. **આગાડી** સ્ત્રી. રેલગાડી
આગાતાસ્વાગતા સ્ત્રી. આવેશનો આદર-
 સત્કાર; પરોણાચારી
આગાહાન ન. અગ્નિપાત્ર; આગિયું (૨)
 પુષ્કારથે અગ્નિસંસ્કાર કરવો વા તેનાં
 સાધન પૂરાં પાડવાં તે ['સ્ત્રીમર']
આગબોટ સ્ત્રી. આગશક્તિથી ચાલતું વહાણ;
આગમ પું. [સં.] આગમન; જન્મ (૨)
 શાસ્ત્ર; ધર્મશાસ્ત્ર (૩) પ્રાચીન જૈન ધર્મ-
 ગ્રંથ (૪) મંત્રશાસ્ત્ર (૫) દસ્તાવેજ (૬)
 પ્રત્યય
આગમચ (-જ) અ. પહેલેથી; આગઉ
આગમણ સ્ત્રી. ચૂકાનો આગલો ભાગ
 (જ્યાં આગરા કાઢી ચોલવાય છે)
આગમન ન. [સં.] આવવું તે
આગમનિગમ ન. વેદશાસ્ત્ર; શાસ્ત્રો
આગરણ (ણ.) સ્ત્રી. લુહારની કોઠે કે ભઠ્ઠી
 (૨) સોનીની ભઠ્ઠી (૩) હિંદુ ખલાસીની
 સ્ત્રી [કા.] [નાખવા
આગરવું સ. કિં. સરખે અંતરે બંધ
આગરો પું. નાણાંચીડનો-તંબીનો વખત
આગડીપાછડી સ્ત્રી. ગર્ભગુજરી; ભૂતીવાત
આગણું (ણ.) વિ. [સં. અગ્નિમ] આગઉ
 બનેલું (૨) મુખ્ય. **આગણું** વિ. (૨) ન.
 આગળ પાછળનું
આગવાળો પું. અગ્નિન બોઈલરમાં કોલસા
 પૂરનારો; 'હાયરમેન'
આગવું વિ. ઠંડાવવું; પોતા માટેનું
આગ(-યુ)વો પું. અગ્રણી; બોમિયો
આગળ અ. [સં. અગ્રે] આગઉ (૨) પાસે;
 કને (૩) સન્મુખ; સામે (૪) હવે પછી.
ઠઉપર અ. ભવિષ્યમાં. **આગડું** વિ.
 ભહેરમાં આવતું (૨) મોખરેનું. **આગળી**
 અ. આગળ અને પાછળ (સમયને સ્થળ)
 (૨) ચારે પાસે. **આગડા** પું. બ. વ. વ.
 વધારે પડતું આગળ પડવું તે

આગણિયો પું., **આગળી** સ્ત્રી. જુઓ
 આગળો
આગણું વિ. [જુઓ આગળ] ચડિયાતું; શ્રેષ્ઠ
આગળો પું. [સં. અગ્રે] આગળું ઉપાડવા
 વાસવાની કળ; કલાળો
આગતુંક વિ. [સં.] આની ચડેલું; હમેશનું
 નહિ એવું (૨) વગર નોતરે આવેલું (૩)
 પું. અતિથિ (૪) મુસાફર
આગા પું. [તુર્કી] આકા; શેઠ. **આગા** પું.
 ખોલખોલો ધર્મગુરુ **આગાની** વિ.
 આગાખાનતા ધર્મને અનુસરતું
આગાસિક, આગાસી વિ. [સં.] આગનારું;
 ભવિષ્યનું
આગાર ન. [સં.] ઘર
આગાડી સ્ત્રી. [કા.] ભવિષ્યનું સૂચન
આગિયા પું. એક પક્ષી
આગિયા-ખડક પું. જવાબામુખી પર્વત
આગિયું વિ. [જુઓ આગ] આગવાળું
 (૨) જલક; સિમ્લજ (૩) ન. જુઓ આગલાન
 (૪) જીવા માટે કૂલામાંના દાણા બધી
 જાય તે રોગ (ખડુધા જુવારમાં)
આગિયો પું. [આગ] પરથી] ખર્ચોત (૨)
 જુવાર ઇલાદિનો એક રોગ (૩) એક
 જાતની ઘોળી જુવાર (૪) જેને આડકવાથી
 લાય ન બળે પણ પાક જળી જાય એનો.
 એક છોડ (૫) વૈતાલ
આગુ વિ. + આગણું
આગુવો પું. જુઓ આગવો
આગે અ. [સં. અગ્રે] આગળ. **આગમ** ન.
આગમ સ્ત્રી. આગળ ધપવું તે; પ્રગતિ.
આગમ વિ. આગળ ચાલનાર (૨) પું.
 નેતા; સરદાર. **આગમી** સ્ત્રી. આગેવાન પાણું
આગોતર (-રું) વિ. શરૂઆતનું; પહેલાંનું
 (૨) પાસેનું
આગનેય વિ. [સં.] અગ્નિનું (૨) અગ્નિકોણ
 સંબંધી. **આગસ્ટ** ન. અગ્નિ વડે ઉપયોગ
 કરાય તેવું હથિયાર
આગચણું પું. [સં.] ચક્રકાલ (૨) ન. વર્ષાખંડને
 અંતે પહેલા પાકની આહુતિ

આચ્છ પું[સં.]ખંત; નિશ્ચય(ર)હક, મમત
(૩) ધર્મી વિનતિ
આચ્છાયણ પું[સં.] ભાગશર
આચ્છદી વિં આચ્છવાણું
આચ્છુ વિં આચ્છું
આચ્છાત પું[સં.] પ્રહાર (ર) અવાજ થાય
એથી રીતે અથગાં તે (૩) દુઃખની તીવ્ર
લાગણી
આચ્છું વિં દૂર; છેડું (ર) કિં વિં આગળ.
એસનું = દૂર ખસવું; ઢૂંટું-નજીક નહિ
એમ-એસવું(ર) સ્ત્રીએ દૂર ખેસવું; ચઠીકાવ
આવવો
આચ્છું પા; ડું વિં (રામય કે અંતરમાં) આગળ
પાછળ આવવું; આછીં તહીં ક્યાંક હોય
એવું; આનકેર થયેલું(ર) જગાકેર થયેથી
નજરે ન પડે એવું(૩) એટું ખડું
આચ્છે અં દૂર; વેગળે. ઠથી અં દૂરથી. ઠનું
વિં દૂરનું (ર) લવિષ્યનું. ઠરું વિં
આચ્છું [પ.]
આચ્છાણુ નં[સં.] શૂંધવું તે (ર) તૃપ્તિ
આચ્છકું સં કિં આંચકા આચ્છે લઈ લેવું
આચ્છી સ્ત્રીં આંચકી; તાણ. -કો પું
આંચકો; ધક્કો (ર) સંકોચ; આનાકાની
[લા.] (૩) ધાસકો (૪) ખોર
આચ્છમન નં[સં.] જમણી હથેલીમાં થોડું
પાણી લઈ પી જવું તે (ર) પ્રવાહી પ્રસાર.
-ની સ્ત્રીં આચ્છમન માટેની ચમચી. -નું
સંકિં [સં. આચ્છ] આચ્છમન કરવું
આચ્છરૂચર વિં પરચૂરણ(ર) નં પરચૂરણ
ખાવાનું(૩) પરચૂરણ સરસામાન
આચ્છરણુ નં[સં.] આદરવલગત; વર્તણૂક
(ર) ચારિત્ર; લક્ષણ (૩) વ્યવહાર; અમલ.
-શીય વિં [સં.] આચ્છરવા યોગ્ય. -નું
સંકિં [સં. આચ્છ] કરવું; પાળવું (ર)
અંકિં વર્તવું; ચાલવું
આચ્છાર પું[સં.] વર્તન (ર) સદાચરણ(૩)
વિધિ(૪) ધર્મશાસ્ત્રમાં કહેલા આચ્છરણના
નિયમો (૫) શિષ્ટ સંપ્રદાય. ઠજડ વિં
જડની પેઠે વિચાર વિના માત્ર આચ્છારને

વળગી રહેવું (ર) આચ્છારને વળગી રહીને
વિચારશૂન્ય બનેલું. ઠજડ વિં આચ્છારથી
જડ; પતિત. ઠવિચાર પું અં વર્તન
અને વિવેક (ર) ધાર્મિક રીતરિવાજ અને
માન્યતાઓ
આચ્છારી વિં આચ્છાર પાળનારું-ચૂરત
આચ્છાર્ય પું[સં.] ધર્મધિક્ષ (ર) વેદાદિ
વિદ્યા શીખવનાર (૩) મત્રાપદેશ કરનાર
(૪) મુખ્ય શિક્ષક; 'પ્રિન્સિપાલ'(૫) ગોર
(૬) વિદ્વાન
આચ્છાકન નં[સં.] આકવાનું કે ઠાંકવાનું
જે હોય તે (ર) સંતાડવું તે. -નું સં કિં
[સં. માનક] ઠાંકવું
આચ્છાક્રિત વિં [સં.] છવાયેલું; ઠંકાયેલું
આચ્છ સ્ત્રીં [સં.] આચ્છી આચ્છાપણું (ર)
છાકાનું પાણી (૩) પાતળાપણું
આચ્છકલાઈ સ્ત્રીં, -લાપણું નં, -લાવેડા
પું અં વર્તન આચ્છકવું વર્તન
આચ્છકલું વિં છીછરા મનનું (ર) કૂલણ
આચ્છલૂકણુ નં વરણાગિયાપણું
આચ્છર પું પોશાક (ર) પાથરણું (૩) સ્ત્રીં
મથેડાની ગૂણ નીચેની ગાદી
આચ્છરણું અં કિં ચોસરણું (ર) નરમ પડવું
(૩) પાથરવું
આચ્છરણું નં પાથરણું (ર) મથેડાની આચ્છર
આચ્છું વિં છટું છટું (ર) થોડું (૩) પાતળું
(૪) અંચું. ઠપાતળું વિં થોડું થણું (ર)
જેવું તેવું. -છેરું વિં આચ્છ. -છાતરું
વિં થણું જ આચ્છું; રવલપ
આજ અં [સં. અજ] આજે (ર) સ્ત્રીં
આજનો દિવસ
આજકાલ અં આજે અથવા કાલે; થોડા
વખતમાં (ર) હમણાં; હાલ (૩) સ્ત્રીં આજ
અને કાલનો દિવસ. ઠનું વિં હમણાંનું જ;
થોડા વખતનું (ર) અવધીન (૩) કાચી
ઉંમરનું [જિંદગીસર
આજ-ને અં [સં.] જ-મથી જ (ર)
આજ(-ક)મ વિં [જ. આજમ] મોટું (ર)
માનનીય

આગ્નિ (-તુ) આહુ, આગ્નિ (-તુ) ભુજ
 વિ० [સં. આગ્નિ + આહુ, મુજ] હીંચણ
 મુધી પહોંચે તેવા લાંબા હાથવાળું
આગ્નિ પું [ફા.] મંદવાડ (૨) ઉપદ્રવ. -રી
 વિ० દરદી; રોગી [માની મા
આહુ સ્ત્રી० ['આહુ'નું સ્ત્રી०, સં. આર્થી]
આહુહુ સ્ત્રી० [અ. આહિર્જી] કાલાવાલા
આહુવન વિ० [સં.] હવન પર્થતનું (૨) અં
 હવન પર્થત [સાધન
આહુવિકા સ્ત્રી० [સં.] ગુજરાત (૨) ગુજરાતનું
આહુ (-હુ) આહુ (-હુ) અં આસ-
 પાસ; ચારે બાહુ
આહુકું વિ० આહુનું
આહુ અં [સં. આહુ] આહુ; આ દિવસે
આહુ પું [સં. આર્થી] માનો બાપ. ૦૫૩૫૦
 પું તેનું શ્રાદ્ધ કરવાનો દિવસ; આસો સુદિ
 એકમ
આહુ સ્ત્રી० [સં.] હુકમ (૨) રજ. ૦ધીન
 વિ० આહુને આધીન; આહુ પ્રમાણે જ
 વર્તનારું. ૦૫૩૬ વિ० [સં.] આહુ કરનાર.
 ૦૫૩૭ નં રાજનો લેખી હુકમ કે તેનો
 કાગળ (૨) હુકમનારું. ૦૫૩૮ સ્ત્રી०
 આહુપત્ર (૨) સરકારી 'એજેટ'. ૦૫૩૯
 નં હુકમ; ફરમાન. ૦૫૪૦ પું કિયાપદના
 રૂપમાંથી આહુનો અર્થ નીકળે તે
 [વ્યા.]. -જ્ઞાકિત વિ० આહુ પ્રમાણે
 વર્તનારું; તાબેદાર
આહુ નં [સં.] ધી (૨) યજ્ઞદ્રવ્ય
આહુમ વિ० આહુ આહુમ [સ્વતંત્રતા
આહુમ વિ० [ફા.] સ્વતંત્ર. -દી સ્ત્રી०
આહુ પું વણકરનું એક ઓળર (૨) સ્ત્રી०
 ઉપર મૂકેલું વાસણ પડી ન જાય એવી
 છાણની ગોઠવણ (૩) કિં પરથી નામ
 બનાવતો એક પ્રત્યય. ઉદા० મરડાટ [વ્યા.]
આહુઆહુ વિ० આહુ આહુ; આહુ
 બહુ [લાકડું
આહુ (-હુ) કાટ પું સાગ સિવાયનું ખીલું
આહુકાટિક પું [હં.] એક મહાસાગર
આહુ વિ० [સં. હ્યવ, પ્તાવત] અમુક

દેખાડેલા કદ, જથ્થા, પ્રમાણ જેટલું
આહુ સં કિં [સં. અટ] ઘૂંટી ચૂંટી
 એકરસ કરવું (૨) નામ કે કિંને લાગતાં
 'વારંવાર થવાપણું'ના અર્થનું કિંબનાવે
 છે. ઉદા० 'ડાંગાટું'; 'ગોખાટું' [વ્યા.]
આહુપાટા પું ૦ ૫૦ ૫૦ એક રમત
આહુપાણી નં ૫૦ ૫૦ લોટ અને પાણી;
 ખોરાક (૨) આહુવિકાનાં સાધન [લા.]
આહુલુ નં આહુ ને લુ (૨)
 ધૂળધાણી [લા.]
આહુપાટિયાં ૦ ૫ ૦ ૫ ૦ એક આહુરમત
આહુ નં વટીમાંથી લોટ વાળવાનું લુગડું
 અથવા નાળિયેરનું છોડું
આહુદી સ્ત્રી० ધરમાંની ગ્રીણામાં ગ્રીણી
 વસ્તુનો જેમાં સમાવેશ થાય તે [કા.]
આહુ પું [હિં. આહુ] લોટ (૨) મૂકો
આહુપ પું [સં.] આહુબર
આહુપણું સં કિં સકેલું (૨) પતાવડું
આહુ વિ० [સં. અટ] ટ. ૦૬૦ પું આહુને
 આંકડો (૨) ત્રણતી વેળા તણી ખેંચાયેલી
 રહે તે સાડુ કરાતો બંધ [એહનર
આહુ નં દોરડું લાગતાં વળ દેવાનું
આહુ વિ० આહુ પૃષ્ઠ જેટલા કદનું;
 'ઓકટેવો' [તિથિ
આહુમ (ક.) સ્ત્રી० પખવાડિયાની આહુમી
આહુ પું ૫૦ ૫૦ આહુનો ધડિયો
આહુયા પું ૫૦ ૫૦ આહુ ઠેકાવાળો
 રાસનો પ્રકાર
આહુ વિ० ઠગ; હુમ્મુ
આહુ નં આહુનો સમૂહ (આંકમાં)
આહુ સ્ત્રી० છોડ પર ઊભાં કણસલાં
 ખંખેરી (કાપીને નહિ) એકડી કરેલી
 જુવાર
આહુ પું (કપાસનાં કાલાં ઠંની) વખાર
આહુ સ્ત્રી० [દે. અહુ] પિયળ (૨) હઠ (૩)
 આડે હોડું તે (૪) આડે જે હોય તે વસ્તુ
 (૫) હરકત (૬) 'ગૌણ' અર્થ બતાવતો
 'ઉપ' જેવો પૂર્વજ. ઉદા० આહુકથા.
ઠકતરાતું વિ० જરા કતરાતું - વાંકું જતું.

ઠકતરું વિં વાંકુંચુંકું (૨) પરોક્ષ; અપ્રત્યક્ષ. **ઠકથા** સ્ત્રીં વાતમાં આવતી ખીજ વાત; ઉપકથા (૨) વાત કરતાં વિષયાંતર કરવું તે. **ઠકાટ(-કે)** પું; નં આટકાટ. **ઠખીલ(-લી)** સ્ત્રીં, **ઠખીલો** પું;વિદ્ય (૨) આળખી. **ઠગીરો** પું ગીરવાયેલી વસ્તુ ફરી ગીરવની તે. **ઠધરેણુ** અં આડગીરો તરીકે. **ઠચ** સ્ત્રીં આડે હોયું તે કે જે હોય તે વસ્તુ
આડણી સ્ત્રીં રોટલી ઇત્યાદિ વખવાની ત્રિપાઈ [ફલાકી
આડત સ્ત્રીં -ના વતી કામ કરવું તે (૨)
આડતિથો પું ફલાક; 'એચન્ડ' જિવેતો તે
આડતાળો પું ઊલટી રીતે જવાબ મેળવી
આડત્રીસ વિં [સં. અર્ધત્રિશત] ૩૮
આડદાવો પું સામે દાવો
આડધંધો પું ગૌણ ધંધો
આડનામ નં [મ.] અરક; ઉપનામ
આડપાસું(-સો) અં એક ખાનુએ
આડકેટિયું, આડકેટું વિં અવળું;
 માર્ગ બહારનું
આડખંધ પું ખાવા લોહો માલકાંકણી કે ખીજ કોઈ વેલાનો કંદોરો પહેરે છે તે
આડભાંત સ્ત્રીં વચમાં ચણેલી ભાંત; બારણા સામે ચણેલી યદાની દીવાલ.
 -**તિયું** નંભી તની જેડે ભાંત ભરી લઈને બનાવેલો ગુપ્ત કોઠાર; પડભી તિયું
આડશ સ્ત્રીં [ન્યુઓ આડ] આંતરો; પડદો
આડસર પું; સ્ત્રીં; નં પાણી અટકાવવાની પાળ (૨) મોલ
આડસાહ સ્ત્રીં એકાંતરું વધ
આડસોડ સ્ત્રીં, -ડિયું નં સોડમાં શાલવાની ચાદર (૨) છાતીની આડે આવે એમ કપડું આદવાની રીત
આડંબર પું[સં.]લાંચું પહોળું છવાઈ રહેવું તે; ખટાટોપ (૨) ઠાક; દબદબો (૩) ખોટો ડોળ(૪)અહંકાર. -**રી** વિં આડંબરવાળું
આડાઈ સ્ત્રીં વાંકાપણું (૨) હક; દુરાઅહ
આડાજૂડ વિંઆડું અવળું પયરાયેલું; ગીચ

આડાખોલું વિં ખોટાખોલું
આડામોઈ વિં સ્ત્રીં જિદી [તનમનિયું
આડિયાકરસણ સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ;
આડિયું નં કરવત (૨) કપાળમાં આડ કરવાનું ખીણું (૩) લીંટ કાઢવાને બદલે બંદાં છોકરાં આડો લપેટો કરે છે તે (૪) એક માપ [વિચનાર
આડિયો પું કાલાં વઈ તે ફેલાવી કપાસ
આડી સ્ત્રીં આડે મૂકવાની વસ્તુ (૨) આડસરથી યાતણું લાકડું (૩) ખાધા; આખડી (૪) હક (૫) સીમા (૬) કુસ્તીનો એક દાવ (૭) આડ; આડું તિશક
આડીતર સ્ત્રીં હોડીથી નદી વગેરેની પાર જવું તે
આડીવાડી સ્ત્રીં કુટુંબકબીલો
આડું વિં સીધું નહિ તેવું (૨) બિણું નહિ તેવું (૩) વચ્ચે પડયું હોય કે આવે તેવું (૪)હડીયું(૫)વાંધાખોરિયું (૬)આડકતરું (૭) વાંકું (૮) વિરુદ્ધ; વચ્ચે આવતું (૯) અં આડી ખાનુએ (૧૦) નં ગાડાનું બલવું (૧૧) મેલું; ભૂત ઇત્યાદિ. **ઠચવળું** વિં(૨)અં બિધુંહતું(૨)દંગ-ધડા વિનાનું[લા.] (૩) ખરુ ખોટું. **ઠદોહું** વિં આડુંઅવળું (૨) નં તેવી વાત
આડે અં વચમાં (૨) સામે; વિરુદ્ધમાં. **ઠદહાડે** અં અમુક દિવસ સિવાય ખીજે કોઈ વખતે (૨) ટાણા કે તહેવાર સિવાયના હરકોઈ દિવસે. **ઠધડ(-ડે)** અં ધડો રાખ્યા વિના; જેમ આવે એમ
આડો પું (વિરોધ (૨) હક
આડો આંક પું સીમા; અવધિ
આડોડાઈ સ્ત્રીં [કા.] ન્યુઓ આડાઈ
આડોરાપોડોરા પુંઆસપાસનો રહેઠાણ-નો ભાગ-લતો (૨) આસપાસ રહેનારાઓનો સમૂહ [રહેનારું] તે
આડોરીપાડોરી પું;નં આડોરાપોડોરામાં
આઢ પું ઢગલો (૨) પૂંજ (૩) રસોઈ માટે કરેલો છાણાંના કકડાનો ઢગલો
આઢક સ્ત્રીં ટુવેર

આહુ અંકિં ચરવા-રખવા જુઠું
 આહિયો પું રૂની વખાર રાખનાર વેપારી
 (૨) ગોવાળિયો [‘ગુણાદય’
 આદય વિઠ્ઠાંસું] ધનવાન (૨) ભરપૂર. ઉદા.
 -આહુ પ્રત્યય. કિં પરથી નં બનાવે.
 ઉદા. લેણાણ; લખાણ
 આહુ (ણ.) સ્ત્રીં [સં. ગાહુ] આજ્ઞા (૨)
 મનાઈ (૩) ઠંડેરો. ઉદા. આહુ સ્ત્રીં દાણ-કર
 વસૂલ કરવાની સત્તા (૨) અધિકાર
 આહુપાણુ સ્ત્રીં આના, પા આનો ઇત્યાદિ
 દર્શાવનારી આડી બેણી લીધીયો. ઉદા.
 ગણા
 આહુ સંકિં [સં. આની] દૂરથી લાવતું
 આહુસુખી સ્ત્રીં આહુ વખતે અધાતી
 મીઠાઈ વગેરેની બેઠ [ગિરાણી
 -આણી સ્ત્રીલિંગને એક પ્રત્યય. ઉદા. ગેર-
 આણી સં આ. ઉદાર, ગણ, ગદરકે
 અં આ બાહુ. ઉપાર અં આ પાર કે
 બાહુ. ઉપાને અંઆ બાહુ, ઉપેર અં
 આ રીતે. ઉપાહુ, ઉમગ અંઆ બાહુ
 આહું નં [સં. માનયન] પિયરથી વહુને વિધિ-
 સર સાસરે વળાવી આણવી તે; તેહું (૨)
 કન્યાને સાસરે વળાવતાં કરાતી રીત;
 કરિયાવર
 આણે (આંણે) સં આ માણસે (ત્રીજી
 વિભક્તિ. ઉદા. આણે મને માર્યો.) (૨)
 આનારી (કરણ અર્થે ‘આ’ની ત્રીજી વિં)
 (બં વં આમણે)
 આતતાથી વિં [સં.] મહાપાપી (૨) ખૂની
 આતપ પું [સં.] તાપ. ઉપ્ર નં છતર; છત્રી
 આતમ પું આત્મા [પ.] ઉમૂળી સ્ત્રીં
 એક ઔષધિ; ધમાસો. ઉરામ પું પોતા-
 નો આત્મા. ઉશદય નં એક વનસ્પતિ;
 શતાવરી. -મા પું આત્મા [પ.]
 આતવાર પું [નુઓ આદિત્યવાર] રવિવાર
 આતશ (-સે) પું [ફા. આતિશ] અગ્નિ (૨)
 બળતરા (૩) કૌંધ. ઉપરસ્ત વિં અગ્નિ-
 પૂજક (૨) પું પારસી. ઉપહેરામ [ફા.
 વહરામ] પું પારસીઓની અગિયારી.

આહુ સ્ત્રીં દારૂખાનું ફોડવાની વિવિધ
 બનાવટો. -શિ (-સિ) યું વિં આતશ-
 અગ્નિના રંગનું. -શિ (-સિ) યો પું
 આગિયો. -શી (-સી) વિં અગ્નિયુક્ત;
 ગરમ (૨) ગરમ સ્વભાવનું (૩) સામદ
 આગ સહન કરી શકે તેવી (શરદાં)
 આતકે પું [સં.] વ્યાધિ; રોગ
 આતાજ પું [નુઓ આતોમજ] દાદાજ
 આતિથ્ય, આતિથ્ય નં [સં.] પરોણા-
 ચાકરી
 આતી (-થી) પોતી (-થી) સ્ત્રીં અર્થ;
 પૂંજ. વને વેદમ લગોટી શં પ્રં
 પૂંજ હોય હોડી ને વધુ હોવાનો હોણ
 કરવો (એ લાવમાં બોલાય છે.)
 આતુર વિં [સં.] -થી પીડાતું (૨) અપીડું;
 આકળું (૩) ઉત્સુક
 આતો પું [સં. આતમ્] આત્મા જેવે;
 પ્રિય પુત્ર (૨) પાત્રી પુત્ર (૩) દાદો
 આતમે [સં.] તત્પુરુષ અમાસના પૂર્વપદ તરીકે
 ‘આત્મા’ કે ‘પોતાની બત’ એવા અર્થમાં
 આવે. ઉકે વિં [સં.] બહુત્રીણ સમાસને
 આતે -નું બનેલું ‘ના સ્વભાવનું’ ‘ના
 ગુણધર્મવાળું’ એવા અર્થમાં. ઉદા. ‘આત્-
 નામક.’ ઉકથા સ્ત્રીં પોતાની જવન-
 કથા. ઉપા વિં [સં.] મનમાંનું (૨) અં
 સ્વજન. ઉપાતપું [સં.] આપધાત. ઉપરિત
 નં આતમકયા. ઉપિલન નં આત્માનું
 ચિંતન. ઉપ વિં [સં.] પોતામાં કે
 પોતાનાથી બપળેલું (૨) પું પુત્ર (૩)
 કામદેવ. ઉપન પું; નં સ્વજન. ઉપ
 વિં સ્ત્રીં [સં.] પોતામાંથી - પોતાનાથી
 ઉત્પન્ન થયેલી (પુત્રી) (૨) સ્ત્રીં બુદ્ધિ.
 ઉપા વિં (૨) પું [સં.] નુઓ આતમજ.
 ઉપાન નં [સં.] પોતાના સંબંધી જ્ઞાન
 (૨) અત્યાત્મજ્ઞાન; આત્માનો સાક્ષાત્કાર.
 ઉપત્ય નં [સં.] આત્માથી તત્ત્વ-
 પદાર્થ (૨) આત્માનું તત્ત્વ-સ્ત્વ-રહસ્ય.
 ઉપશન નં [સં.] આત્મસાક્ષાત્કાર;
 આત્મજ્ઞાન. ઉપિલ પું પોતાની વાસના.

ઓતો નિશ્ચલ-સંધમ. **નિમજ્જન**,
નિરીક્ષણ ન૦ પોતાની જાતનું નિરીક્ષણ.
નિવેદન ન૦ [સં.] પોતાની જાતને તથા
 પોતાનું બધું ઈશ્વરના ચરણોમાં સમર્પી
 દેવું તે; ભક્તિના નવ પ્રકારોમાંનો એક
 (૨) પોતાની તરફનો બુલાસો. **નૈપદ** ન૦
 [સં.] સંસ્કૃત ધાનુઓના બે પ્રકારોમાંનો
 એક. **પરીક્ષણ** ન૦ આત્મપરીક્ષા
 કરવી તે. **પરીક્ષા** સ્ત્રી૦ પોતાની
 જાતની પરીક્ષા. **બહુ-બા** ન૦ આત્માનું
 બધું; મનનું કે હૃદયનું બધું. **બુદ્ધિ**
 સ્ત્રી૦ પોતાની સ્વતંત્ર સમજણ (૨)
 પોતાપણની બુદ્ધિ (૩) મતલબબિચાપણું.
બોધ પું૦ આત્મજ્ઞાન (૨) જાતને-જીવને
 ઉપદેશ. **બોધ** પું૦ ગર્વ; હુંપદ (૨)
 પોતાના રક્ષણ અને કલ્યાણની ઇચ્છા (૩)
 આત્મભાવના. **બોધના** સ્ત્રી૦ પોતાના
 બેવે બ આત્મા બધામાં વસે છે એવી
 ભાવના. **બુ** વિ૦ [સં.] સ્વયંભૂ (૨) પું૦
 પ્રજ્ઞા (૩) કામદેવ (૪) પુત્ર. **રક્ષણ**
 ન૦, **રક્ષા** સ્ત્રી૦ [સં.] પોતાનું રક્ષણ-
 સંભાળ. **લક્ષી** વિ૦ પોતાને લક્ષીને
 સ્વાયેલું; સ્વાનુભવરસિક; 'સ્વબ્લેકિત્વ'.
વત વિ૦ [સં.] પોતાના બેવું. **વચના**
 સ્ત્રી૦ [સં.] જાતને છેતરવી તે. **વિદ્**
 પું૦ આત્માને જાણનાર; અજ્ઞા. **વિદ્યા**
 સ્ત્રી૦ અધ્યાત્મવિદ્યા; ધ્યાનવિદ્યા. **વિલો-**
પન ન૦ પોને શૂન્યવત્ થવું કે તેમ
 વર્તવું તે. **વિશ્વાસ** પું૦ જુઓ આત્મ-
 શ્રદ્ધા. **વૃત્તાંત** પું૦; ત૦ [સં.] પોતાનો અહે-
 વાલ; આત્મકથા. **વેના** પું૦ આત્મવિદ્.
વશિષ્ઠી સ્ત્રી. [સં.] આત્મબળ. **વશુદ્ધિ**
 સ્ત્રી૦ [સં.] આત્માની-પોતાની જાતની
 શુદ્ધિ. **વશુદ્ધા** સ્ત્રી૦ આત્માની-પોતાની
 સક્તિ કેપરનો વિશ્વાસ. **વશુદ્ધાધા** સ્ત્રી૦
 [સં.] આપવખાણું. **વસમર્ષણ** ન૦ જુઓ
 આત્મનિવેદન. **વસંબાધા** પું૦ સ્વગત
 ઉક્તિ; 'સિદ્ધિલોકી'. **વસંસમ** પું૦ [સં.]
 પોતાના-ઉપર-મન દંદ્રિય ઉપર સંધમ

હોવો તે; જાતનો નિશ્ચલ. **વસાક્ષાત્કાર**
 પું૦ આત્માનો સાક્ષાત્કાર-જ્ઞાન થવું તે.
વસાત્ અ૦ તદન પોતાના બેવું-પોતાનું
 હોય એમ; અંકરૂપ. **વસિદ્ધિ** સ્ત્રી૦
 આત્મસાક્ષાત્કાર; મોક્ષ. **વસુખ** ન૦
 આત્મામાંથી ઉદ્ભવવું સુખ. **વસ્તુતિ**
 સ્ત્રી૦ આપવખાણું. **વસ્તુત્યા** સ્ત્રી૦ આપવાત
આત્મા પું૦ [સં.] જીવ; જીવનતત્ત્વ (૨) વ્યક્તિ
 જીવ; જીવત્મા (૩) તત્ત્વ-સારભૂત તત્ત્વ
 (૪) પરમાત્મતત્ત્વ (૫) મૂળસ્વભાવ; પ્રકૃતિ
 (૬) અંતઃકરણ (૭) પોતાની જાત. **વંદ**
 પું૦ આત્મામાંથી પ્રાપ્ત થતો આનંદ;
 આત્મજ્ઞાન કે સાક્ષાત્કારને પરિણામિ
 મળવું સુખ. **વલિમાન** ન૦ હુંપદ (૨)
 સ્વમાન. **વલિસુખ** વિ૦ આત્મા તરફ
 વળેલું; અંતર્મુખ. **વરામ** વિ૦ [સં.]
 આત્મા એ જ બને આનંદનું સ્થાન કે
 સાધન છે તેવું (૨) પું૦ સાક્ષાત્કાર માટે
 પ્રયત્ન કરતો યોગી (૩) જીવ-મુક્ત યોગી
 (૪) આત્મા; પરમાત્મા. **વર્થી** વિ૦ આત્મ-
 કલ્યાણ ઇચ્છનાર. **વર્તિક**, **વર્તીય** વિ૦
 આત્માનું (૨) પોતાનું (૩) સમું. **વર્તોક્તિ**
 સ્ત્રી૦ આત્માની ઉક્તિ. **વર્તોપચય** ન૦
 બધાને પોતાના બેવા ગણવા તે
આત્યંતિક વિ૦ [સં.] અનંત; સતત (૨)
 ખૂબ (૩) સર્વશ્રેષ્ઠ (૪) આપરી; અતિમ.
ઝી વિ૦ સ્ત્રી૦ આત્યંતિક એવી
આત્રેયી સ્ત્રી૦ [સં.] અત્રિ ઋષિની પત્ની;
 અનસુયા
આથ(-યા) સ્ત્રી૦ [સં. અર્થ] પૂંજ; થાપણ
આથડ સ્ત્રી૦ રખડપટ્ટી; અથડામણ. **ઠવું**
 અઠકિં રખડવું; અઠકવું (૨) આખડવું; લડવું
આથડિયા ન૦ બળવળવું ફાંફાં (૨) ગોથાં;
 લથડિયાં [રીત
આથણું ન૦ અથણું (૨) આથવાની ક્રિયા
આથમાણું વિ૦ આથમવાની દિશા-પશ્ચિમ
 તરફનું [દશામાં આવવું
આથમવું અઠકિં અસ્ત યામવું; (૨) ધરતી
આથર પું૦ ધાસનો થર (૨) પછેડી; પાથરણું;

મોહ (૩) ગવેદા ઉપરના ખવાની ડળી. ૦જી
 ન૦ આદર; આઝાડ (૨) પથારી; અસ્તરો
આથરણું સ૦ કિ૦ [સં. આસ્ત્ર] પાથરણું (૨)
 ગંજ કરવી (૩) આચ્છાદન કરવું
આથવણુ ન૦ આથો લાવનાર પદાર્થ
 (૨) પાચનમાં ઉપયોગી પદાર્થ;
 'એન્ઝાઈમ' [ર. વિ.]
આથવું સ૦ કિ૦ મીઠું મસાલો ચડે તેમ કરવું
 (૨) ખમીર ચડાવવું [પૂંજ
આથા, આથી પોથી સ્ત્રી૦ જીઓ આથ;
આથો પું૦ અથાણું-ખમીર ચરવું તે (૨)
 અથાવા નાખેલી વસ્તુ
આદ વિ૦ આધ; આદિ
આદત સ્ત્રી૦ [અ.] ટેવ; મહાવરો
આદમ પું૦ [અ.] સુષ્ટિનો સૌથી પ્રથમ
 જન્મેલો પુરુષ (૨) માણસ. ૦ખેર વિ૦
 માણસપાક. ૦ગત સ્ત્રી૦ માણસગત
આદમી પું૦ [અ.] માણસ
આદર પું૦ [સં.] સન્માન. ૦ણી સ્ત્રી૦ વેવેવિશાળ
 થયા પછી કન્યાને વરપદ્મ તરફથી કૃપાં,
 ધરણાં ઇત્યાદિની આપાતી ભેટ; વસંત.
 ૦ણીય વિ૦ આદર આપવા યોગ્ય. ૦ભાવ
 પું૦ માનની લાગણી. ૦જું [સં. આનંદ]
 આરંભવું; સંહારવું (૩) સંવતન કરવું
આદર્શ પું૦ [સં.] દર્પણ (૨) નમૂનો (૩)
 ધ્યેય (૪) વિ૦ નમૂનેદાર. ૦વાદ પું૦
 આદર્શનું જ પરિપાલન કરવું તેઈએ એવો
 વાદ; 'આદિદેલિજમ'
આદરેર ન૦ જીનું વેર (૨) હાડવેર
આદાનપ્રદાન ન૦ લેવુંદેવું તે; આપવે
આદાપાક પું૦ આદાનો પાક (૨) માર[લા.]
આદાખ પું૦ [અ.] અદખ; સલામ; વિવેક
આદા(-વા)રીરી સ્ત્રી૦ [સં. અર્ધ-શર્ધમ્]
 અડધું-એક બાજુનું માથું દુબે એ શેગ
આદિ વિ૦ [સં.] પ્રારંભનું (૨) મુખ્ય (૩)
 જીઓ આદિક (૪) પું૦ પ્રારંભ; શરૂઆત
 (૫) મૂળ કારણ (૬) પહેલું પદ [અ.]
આદિક વિ૦ વગેરે; ઇત્યાદિ (બહુમોહિ
 સમાસને અતે)

આદિકર્તા(-તાં) પું૦ [સં.] બ્રહ્મા
આદિકવિ પું૦ સૌથી પહેલો કવિ (૨) બ્રહ્મા
 (૩) વાલ્મીકિ
આદિકારણુ ન૦ [સં.] મૂળ કારણ (૨)
 વિજનું-સુષ્ટિનું મૂળ કારણ
આદિકાલ(-બ) પું૦ આરંભકાલ (૨)
 સુષ્ટિની શરૂઆતનો કાળ
આદિકાવ્ય ન૦ [સં.] સૌથી પહેલું રચાયેલું
 કાવ્ય (૨) રામાયણ (સંસ્કૃતમાં)
આદિત્ર્ય થ પું૦ પહેલો-મૂળ ત્ર્યં(૨) શીખ
 લોકોનું ધર્મપુસ્તક; અથસાહેબ
આદિત્ય પું૦ [સં.] સૂર્ય; રવિ (૨) અદિતિના
 બારે પુત્રોમાંનો કોઈ ખજ (૩) બારની
 સંજ્ઞા. ૦વાર પું૦ આતવાર; રવિવાર
આદિપુરુષ પું૦ [સં.] મૂળ પુરુષ (૨) વિષ્ણુ;
 બ્રહ્મા; સર્વવહાર
આદિમ વિ૦ [સં.] પ્રારંભનું, મૂળ, અસલ.
 ૦ગતિ સ્ત્રી૦ આદિવાસી ગતિ
આદિમૂલ ન૦ બીજામાં રહેલા જાડનો એક
 ભાગ. જે બીજા ભાગનાં મૂળ થાય છે;
 'અંકલ' [વ. વિ.]
આદિવનરખત સ્ત્રી૦ સુષ્ટિની શરૂઆતનાં
 ઉદ્ભવેલી સારી એકકોરી વનસ્પતિ;
 'પ્રેતિદાઈયા' [વ. વિ.]
આદિવાસી વિ૦ દેશમાં આદિકાળથી વસેલું
આદું ન૦ [સં. આદૈક] એક કંદ, જેની
 સુંડ અને છે
આદેશ પું૦ [સં.] આજ્ઞા (૨) ઉપદેશ (૩)
 ફેરફાર; એકને બદલે બીજો વર્ણ આવે તે
 [વ્યા.] (૪) ઉત્પાદન; 'સપ્તિર્યપ્રશન' [અ.]
આથ વિ૦ [સં.] પ્રથમનું; મૂળ
આથંત અ૦ [સં.] આદિથી તે અંત સુધી
આથ વિ૦ [દિ.] અડધું
આથ(૦૨)ણુ ન૦ સંધવા માટે એકલું પાણી
 પહેલેથી તપવા માટે મુકાય છે તે
આથાન ન૦ [સં.] મૂકવું તે (૨) ધારણ
 કરવું તે (૩) ગર્ભધારણ; ગર્ભ (૪) અગ્નિ-
 હોત્રોનું પ્રાયમિક કર્મ
આધાપલીત(-તું) વિ૦ અરધું ગાંડું

આધાર પું[સં.]ટોકો (૨)આશ્રય(૩)પુરાવો
(૪)એને આધારે ઉચ્ચાલક ફરે છે તે બિંદુ;
'ફલકમ' [પ. વિ.]. **અધ્ય** પુંઆધાર-
પ્રમાણભૂત ગ્રંથ. **અધિ**દુ ન૦ 'પોઈન્ડ
ઓફ સરપેન્શન' [પ. વિ.]

આધારીશી સ્ત્રી૦ જુઓ આદારીશી

આધિ પું [સં.] માનસિક ખીડા

આધિક્ય ન૦ [સં.]અધિકતા; વધારેપણું

આધિદેવિક વિ૦ [સં.] ભૂતપ્રેતાદિથી

ઉપજેલું (દુઃખ) (૨) દેવકૃત (સુખદુઃખ)

આધિપત્ય ન૦ [સં.] અધિપતિપણું

આધિભૌતિક વિ૦ [સં.] પ્રાણીએને લગતું

(૨) પંચમહાભૂતો સંબંધી(૩)શારીરિક

આધિવ્યાધિ પું શરીર ને મનની ખીડા

આધીન વિ૦ જુઓ અધીન; વશ

આધુનિક વિ૦ [સં.] હાલમાંનું; અર્વાચીન

આધેડ વિ૦અડધી લંબરે પહોંચેલું; ઓડ વચનું

આધેય વિ૦ [સં.] આધાર આપવા લાયક

આધ્યાત્મિક વિ૦ [સં.] આત્મા સંબંધી

આનન ન૦ [સં.] મુખ; મોં (૨) અહેસે

આનમાન વિ૦ + ન માની શકાય એવું

આનય પું; **અન** ન૦ [સં.] આણવું તે (૨)

ઉપનયનસંસ્કાર [પ્રાચીન નામ

આનર્ત(-ત) પું [સં.] કાર્કિયાવાડનું

આનંદ પું[સં.]હર્ષ; પ્રસન્નતા(૨)પું; ન૦

અન્ન. **અંદ** પું આનંદનું મૂળ (૨) અન્ન;

પરમાત્મા. **અંન** વિ૦ આનંદથી ભરપૂર

(૨) પું અન્ન; પરમાત્મા. **અપ્યવસાયી**

એને અંતે આનંદ હોય એવું; આનંદમાં

પરિભ્રમે એવું. **અમીમાંસા** સ્ત્રી૦ (કંલાના

ઉપજોગથી થતા) આનંદ વિષે વિચાર

કરનારું શાસ્ત્ર; 'એસ્થેટિક્સ'. **અં** અં

કિં [સં. આનંદ] આનંદ કરવો; ખુશ થવું.

અસમાધિ સ્ત્રી૦ આનંદપૂર્ણ સમાધિ(૨)

આનંદથી થયેલી સમાધિ. -**દા** સ્ત્રી [સં.]

ભાંગ. -**દા** સ્ત્રી ન૦ આનંદનાં આંસુ. -**દિત**

વિ૦ [સં.] ખુશ. -**દી** વિ૦ [સં.] ખુશ-

મિત્તલ; મોહ

આનાકાની સ્ત્રી૦ હા ના કરતી તે

આનાવારી સ્ત્રી૦ કેટલી આની પાક પાક્યો
તેનો અડસટ્ટો કાઢવો તે; ઉત્પન્નનો
અડસટ્ટો [સોળમો ભાગ [લા.]

આની સ્ત્રી૦ એક આનાનો સિકો (૨)

આનુપૂર્વી સ્ત્રી૦ [સં.] અનુક્રમ

આનુવંશિક વિ૦ [સં.] વંશપરંપરાથી ચાલતું

આનુષંગિક વિ૦ [સં.] અમુકના સંબંધ-

વાળું; સહવર્તી (૨) ગૌણ

આનું (આ'નું)વિ૦ 'આ'(સ૦)નું છઠ્ઠી વિ૦નું

રૂપ. (અ૦ વ૦ આમનું)

આનુભૂય ન૦ [સં.] અનુભૂ -જાણમુક્ત થવું તે

આના પું [સં. આજકા] ચાર પૈસાની કિંમતનું

નાણું. [(૨) આત્મવિદ્યા

આન્વીક્ષિકી સ્ત્રી૦ [સં.] તર્ક-ન્યાયશાસ્ત્ર

આપ ન૦ [સં. અપ-આપ] પાણી

આપ ન૦ [સં. અપનન, પ્રા. અપ્પ] પોતાપણું;

અહંતા (૨) પોતાનું શરીર (૩) સ૦ તમે

[માનારો] (૪) પૌત્ર (સામાસમાં). ઉદા૦

આપમુશી ઇ૦. **આપાણું** વિ૦ પોતા-

પોતાનું. **આપમાં** અં અંદરેઅંદર;

માંહોમાંહો. **અંમાઈ** સ્ત્રી૦ જાતે કરેલી

કમાણી. **અંમી** વિ૦ પોતાના જ પુરુષાર્થ

પર આધાર રાખનારું. **અંધા** સ્ત્રી૦

આપે આપડે એની કળા. **અંધ** વિ૦ સર્વ

સત્તા સ્વાધીન અંધી-અંધી વર્તનારું.

અંધાત પું આમહત્યા. **અંધાલ** સ્ત્રી૦

આપમંજો થતી ગતિ; 'ઓટોમટિક મુવ-

મેન્ટ'. [વ.વિ.]. **અંજલું** વિ૦ આપળે ઠકી

રહેતું; સ્વાધથી [કા.]

આપણું પું [સં.] અપ્પર; ઔદું

આપણું સ૦ [સં. આમન, પ્રા. અપ્પણ]

(આમાન્યતઃ પદ્યમાં) હું કે અમે અને તું કે

તમે; બોલનારને સાંભળનાર અથવા (ગદ્યમાં

'આપણે' પ્રાયઃ વપરાય છે). -**ણું** સ૦

'આપણે'નું છઠ્ઠી વિભક્તિન૦. અંવ૦વ૦રૂપ.

-**ણે** સ૦ જુઓ આપણ (૨) હું (એમ કે,

'ભાઈ, આપણે એમાં માનતા નથી'). (૩)

તમે; આપ. ઉદા૦ "આપણે કારભાર કરે

ત્યારે સરત રાખજે" (સરસ્વતીચંદ)

આપત સ્ત્રી[સં.] ન્તુઓ આપતિ. —**૦કાળી**
 પું. આપતિનો સમય [મુશ્કેલી
આપતિ સ્ત્રી[સં.]આફત;સં'કટ(ર)દુઃખ;
આપદ(-દી) સ્ત્રી[સં.] ન્તુઓ આપતિ
આપદદિ સ્ત્રી. સ્વાથી' દૃષ્ટિ
આપદ્ધર્મ પું. આપતિના સમયનો ધર્મ;
 મુશ્કેલીની વેળાએ નહટકે જે કરવાની
 ધર્મશાસ્ત્રે રજ આપી હોય તેવું કામ
આપન વિ. [સં.] મળેલું (ર) આપતિમાં
 આવી પડેલું [આમસંતેષ
આપન્યા સ્ત્રી. પોતાની સ્થિતિનું બાન(ર)
આપપરભાવ પું. ભેદભાવ; માનસતરખણું
આપભોગ પું. સ્વાર્થભોગ [સ્વાર્થી'
આપમતકામિયું, આપમતકામી વિ.
આપમતિયું, આપમતીલું વિ. પોતાની
 જ મતિ અનુસાર ચાલનારું
આપમુખત્યાર વિ. પોતાની મરજી પ્રમાણે
 કરવાની સત્તાવળું
આપમેળે અ. આપોઆપ; પોતાની મેળે
આપરખું વિ. પોતાનું જ સાચીને બેસી
 રહે એવું [કા.]
આપસે સ્ત્રી. આપવું અને લેવું તે; લેવડદેવડ
આપવડાઈ સ્ત્રી. પોતાની વડાઈ-મોટાઈ
 દેખાડવી તે; ભતે પોતાનાં વખાણ કરવાં તે
આપવીતી સ્ત્રી. પોતાને થીતેલું તે (ર)
 આત્મકથા
આપવું સંકિ. [સં. અર્ણ] અપવું(ર)સોંપવું
આપુશાઈ પું. શાહુકાર
આપુચ્છ: સ્ત્રી. [સં.] અખરચ્છંતર પૂછવી
 તે (ર) પડપૂછ (૩) જિજ્ઞાસા
આપે અ. આપોઆપ
આપો પું. [દે. અર્ણ] બાપ; પિતા (ર)
 વૃદ્ધ માણસ; વડીલ [લા.] રીતે
આપોઆપ અ. બુદ્ધ; ભતે (ર) સ્વાભાવિક
આપોશાન ન. [સં.] જમતાં પહેલાં અને
 પછી મોલવાનો મંત્ર (ર) ન્તુઓ અપૂરાણ
આસ વિ. [સં.] સમું (ર) વિશ્વાસપાત્ર
 [સમાચાર ઇત્યાદિ] (૩) વિશ્વાસુ [માણસ]
 (૪) મેળવેલું (૫) પું. પોતે જે વસ્તુ વિષે

કહેનો હોય તે વસ્તુ ભતે ભેઈ હોય-બાણી
 હોય એવો-પ્રમાણભૂત માણસ. **૦કામ**
 વિ. [સં.] ભેળી ઇચ્છાં ફળી હોય એવું;
 સંતુષ્ટ. **૦જન** પું. ન. સમું; રનેહી (ર)
 વિશ્વાસુ માણસ; અંગત માણસ. **૦વાકચ**
 ન. [સં.] આપતિનું વાકચ; વિશ્વાસ મૂકવા
 યોગ્ય વાકચ
આફણી સ્ત્રી. આપતિ (ર) ફેણ (૩) અ.
 ન્તુઓ આફણીએ [પ.] [એકાએક
આફણીએ અ. [પ.] પોતાની મેળે (ર)
આફત સ્ત્રી. [અ.] ન્તુઓ આપતિ
આફતાળ પું. [ફા.] સૂચ
આફરકું અ. ન્તુઓ આફણીએ
આફરવું અ. કિ. આફરો ચડવો
આફરીન અ. [ફા.] ફર્યાન; ફિદા; ખુશખુશ;
 વારી ગયું હોય તેમ (ર) ધન્ય; શાખાશી
 (ઉદ્ગાર) (૩) સ્ત્રી. શાખાશી
આફરો પું. પેઠ ચડવું તે(ર) થયું ખાવાથી
 થતી અકળામણ
આફલાતૂન વિ. (ર) પું. ન્તુઓ અફલાતૂન
આફળવું અ. કિ. [સં. આસ્ફાલ, પ્રા.
 આસ્ફાલ] ટિચાવું; અફળાવું(ર) અફળ જવું
આફુકું(-રું) અ. ન્તુઓ આફણીએ
આફુસ સ્ત્રી. [વો. અલ્ફોન્સો] ફેરીની એક
 ભત (ર) તે ભતની ફેરી
આફુકું અ + ન્તુઓ આફણીએ
આફિકન વિ. [ફે.] આફિકાનું (ર) પું.
 આફિકાનું વતની [ખંડમાનો એક
આફિકા પું; ન. [ફે.] પૃથ્વીના પાંચ
આફિદી વિ. [પુસ્તું] હિંદની સરહદ ઉપર
 એ નામની એક ટોળીનું નામ (ર) પું.
 એ ટોળીનો એક માણસ
આખ ન. [ફા.] પાયા; જળ(ર) તેજ; તૂર
 (૩) ધારની તીક્ષ્ણતા. **૦કારી** સ્ત્રી. [ફા.]
 દાર ગળવાનું કામ (ર) દાર વગેરે કંઈ
 થીએ પર લેવાતો કર(૩) વિ. એને લગતું.
૦ખોરી સ્ત્રી. ટોચલી; લોટી. **૦ખોરો**
 પું. [ફા. આલ્હોરહ] લોટો. **૦દારખાનું**
 ન. પાણિચારું

આખરૂ સ્ત્રીં [ફા.] કીર્તિ; શાખ; નામના (૨)
 સ્ત્રીની લાજ [લા.]. ઠંદાર વિં આખરૂવાળું
 આખા પું [અ.] આપે; પિતા (૨) દાદા
 આખાદ વિં [ફા.] વરતીવાળું (૨) મરપૂર;
 સમૃદ્ધ (૩) ખેડાયેલું; કૃષ્ણદ્રુપ [જમીન]
 (૪) સલામત; સુખી (૫) સરસ (૬) અચૂક
 (૭) અંચૂકયા વિના. -દાન વિં
 આખાદ. -દાની, -દી સ્ત્રીં આખાદ-
 સમૃદ્ધ હોતું તે [વૃદ્ધ પર્યંત
 આખાલવૃદ્ધ અં [સં.] બાળકથી માંડીને
 આખિ(-ખે)દ વિં [અ.] ધાર્મિક; પવિત્ર
 આખેહયાત નં [ફા.] અમૃત
 આખેહૂમ વિં [અ. હૂમ] હૂમદ્દ; તાદશ
 આખોહવા સ્ત્રીં [ફા.] હવાપાણી
 આખેદક વિં [સં.] વાર્ષિક (૨) નં વર્ષે
 પ્રગટ થતું સામયિક
 આભ નં [સં. અજ] આકાશ (૨) વાદળું
 આભડછેટ સ્ત્રીં અભડાવું તે (૨) અચૂકના
 સ્પર્શથી અભડાઈ જવાય તેવી માન્યતા
 (૩) રજસ્રાવ; અટકાવ (૪) પ્રસવ સમયે
 એર, લોહી ઇત્યાદિ નીકળે છે તે
 આભડવું અં કિં અભડાવું (૨) અડવું
 (૩) કોઈની ઉત્તરક્રિયામાં જવું
 આભરણુ નં [સં.] અલંકાર; આમૂષણ
 આભણું નં આકાશ; આભ (૨) વાદળું
 (૩) દર્પણ (૪) નં સ્ત્રીણો ગોળ કાચ (કાઠી
 સ્ત્રીઓ વગેરે વસ્ત્રમાં ચોડે છે તે) [કા.]
 આભા સ્ત્રીં [સં.] દીપ્તિ (૨) શોભા
 આભાર પું ઉપકાર; અહેસાન. ઠંદશીક
 વિં આભાર દર્શાવતું. ઠંદશીન નં
 આભાર માનવે તે
 આભાલાડુ પું (કદપી લીધેલો) મોટો
 નફો -કાયદો (૨) મોટી વાત; આશા
 (કદપી લીધેલી) (૩) અશક્ય આશા
 આભાસ પું [સં.] ભ્રમ; ખોટો દેખાવ (૨)
 અંખો પ્રકાશ
 આભિન્નત્ય નં [સં.] કુક્ષીનતા (૨) શ્રેષ્ઠતા
 આભીર પું [સં.] ગોવાળિયો; ભરવાડ
 આભું વિં [સં. અદ્યુક્ત] અકિત; દિગ

આભૂષણુ નં [સં.] ધરણું
 આભેસ [અ. હક્ત] સદ
 આભોગ પું [સં.] ભોગવવું તે (૨) ઘેરાવો
 (૩) દ્રુપદના ત્રણ ભાગમાંનો ત્રીજો [સંગીત]
 (૪) સાવની ફેણ [(૨) ખાનગી
 આભ્યંતર [સં.] (-રક) વિં અંદરનું
 આમ પું [સં.] કાચો મળ; જળસ (૨) મરડો
 આમ સ્ત્રીં [સં. માજ] કેરી
 આમ અં આ પ્રમાણે (૨) આ તરફ; અહીં
 આમ વિં [અ.] સામાન્ય; ખાસ નહિ એવું
 આમચું નં આશિળિયું (૨) કોકમ (૩) કોઈ
 થણ ખાટા કૃષ્ણની સુકવણી
 આમચૂર નં કેરીનો છૂદો, એનું અથાણું
 આમજનતા સ્ત્રીં સાધારણ લોકો (અમીર
 ઉમરાવ નહિ)
 આમટ વિં ખાટું. -દી સ્ત્રીં [મ.] (દખણી
 ઢબની) આમડીના પાગીની કઠી કે દાળ
 આમણ (ણ) સ્ત્રીં આંતરડાનો છેડાનો ભાગ;
 આમળ (૨) પેડાનો એક ભાગ
 આમણ(-ણી) કૃત્ પ્રત્યય: કિં પરથી અનુ-
 ક્રમે નં ને સ્ત્રીં બનાવે. તે ક્રિયા કે તેની
 મહેનત-મનૂરી એવો અર્થ બતાવે છે. ઉદાં
 પીન્નમણ, -ણી
 આમણે (આ'મ) સં આ માણસે (ત્રીજી
 વિં 'આણે'નું બં ૧૦)
 આમતેમ અં અવ્યવસ્થિત રીતે; ગમે તેમ
 (૨) અહીં તહીં. ઠંથી અં ગમે તે રીતે
 (૨) ગમે ત્યાંથી; અહીંથી તહીંથી
 આમથી અં આ ખાનુએથી
 આમદ(ઠની, -દાની) સ્ત્રીં [ફા.] આવક
 (૨) પેદાશ; જાણ [પરસ્પર
 આમનસામન અં સામસામે; માંહોમાંહે;
 આમનું વિં આ ખાનુનું (૨) [આ'મ] સં
 'આ'નું સંનું બં ૧૦ [સભ્યતા
 આમન્યા સ્ત્રીં આજ્ઞાપાલન (૨) મર્યાદા;
 આમજન સ્ત્રીં જુઓ આમજનતા
 આમય પું [સં.] રોગ
 આમરણુ(-ચ્યાંત) [સં.] અં જિંદગી
 પર્યંત (૨) વિં મરણ પર્યંત રહેનારું

आभरस पुं० [सं.] पेटनो काये भण
आभरस पुं० आभ्र-करीनो रस
आभरसरो गंधक पुं० स्फटिकमय
 गंधक; 'शैभिक सल्फर' [र. वि.]
आभली स्त्री० [सं. आम्बिका] ये नामनुं आड;
 आंभली (२) तेनुं इण. **अपीपणी** स्त्री०
 ऐक रमत [वर्ग]-सभूह
आभवर्ग पुं० आभ-साधारण लोडोने
आभरसा स्त्री० आभवर्गना लोडोनी
 सभा (२) तेभना प्रतिनिधियेनी सभा
आभसरा स्त्री० [आभ+सरा] धर्मशाणा(२)
 मडोह्ला वच्येनी इथी सार्वजनिक जगा
आभण स्त्री० न० आंतरडाणे छेक नीच्ये
 लाग (२) जनननाण; आंभेद
आभणवुं सं० कि० वण देवे; मयडुं
आभणियुं न० आण्डोनुं पगनुं ऐक धरेणुं
आभणी स्त्री० [सं. आमलकी] आमणानुं
 आड. -णुं न० [सं. आमलकी] ऐक इण
आभणो पुं० वण (२) टेक (३) द्वेष
आभंत्रण न० [सं.] भोदावडुं ते; नोतरुं.
आभंत्रिका स्त्री० आभंत्रण आपवा माटे
 भोडलेली पत्रिका-काण. -वुं सं० कि०
 (सं. आमंत्र) भोदावडुं; नोतरुं
आभंत्रित वि० [सं.] आभंत्रेणुं
आभिल पुं० [सं.] अभिलक्षार; अधिकारी
 (२) सिधेनी ऐक हिंडुं लतनो माणस
आभिय न० [सं.] भास (२) लायय
आभीन अ० [हिब्रू, अ.] तथास्तु (अंतनुं
 आशीर्चन)
आभुष न० [सं.] प्रस्तावना; उपोद्घात
आभुत्रिक, आभुत्रिकवि [सं.] पारलौकिक
आभेज वि० [फ्रा.] सामेल; भेजवेळुं
आभेड पुं० [सं.] आनंद (२) सुगंध
आभाय पुं० [सं.] वेद, श्रुति (२)
 संप्रदाय; मत (३) शिष्टायार; इदि
आभ्र पुं० [सं.] आभो
आय न० लुच्यो आयथुं [प.]
आय सं० (२) वि० आ [पारसी]
आय पुं० [सं.] शाल (२) पेदारा

आय (आ'य) स्त्री० शक्ति (२) हिंमत
आयथुं न० [सं. आयुष्य] आवरदा
आयत वि० [सं.] दीर्घ; लांघुं
आयत स्त्री० [अ.] कुराननुं वाक्य
आयतन न० [सं.] रड्डेडाण; स्थान
आयताराम पुं० आयता-मकतना पर
 एवनार [मकतियुं]
आयतुं वि० अनायासे आवेळुं-भणेळुं;
आयत वि० [सं.] अधीन; तापे
आयदे पुं० लागियानो लाग
आयन न० [इं.] [र. वि.] चीन्मवारवाणुं
 परमाणु, आणु के स'गोळननुं अं. ० कुं
 सं० कि० आयन इथां पाडवानी क्रिया
आयनो पुं० [फ्रा. बहन्ह] अरीसो
आयपत स्त्री० आवक (२) न० वारसे.
 वेरेो पुं० आवकवेरेो
आयर वि० [सं. अहिर] ये नामनी लतितुं
 (२) पुं० ये लतितो पुरुष
आयदे अ० [फ्रा.] हवे पळी (२) सरवाणे
आयवय पुं० [सं.] आवक अने अर्थ
आया स्त्री० [पो.] डाडराने संभाणनारी पाठ
आयात वि० [सं.] जडारगामथी के
 परदेशी आवेळुं (२) स्त्री० जडारगामना
 मालनो आवरो
आयात [अ.] स्त्री० ज० व० कुराननी आयतो
आयास पुं० [सं.] कष्ट; मडुंतत (२) प्रयत्न
 (३) धाड; पीडा
आयु न० [सं.] आयुष्य (२) डंभर
आयुध न० [सं.] हथियार
आयुर्वेद पुं० [सं.] आर्योनुं वेदक शास्त्र.
 -दिड वि० [सं.] आयुर्वेदने लगतुं
आयुष (-य) न० [सं.] आवरदा. -मान
 वि० [सं.] आयुष्यवाणुं; एवतं (२) दीर्घायुषी
आयोजन न० [सं.] व्यवस्था करनी ते (२)
 तेने माटेनी साधनसामग्री. -ना स्त्री०
 व्यवस्था; संगडन
आयोडीन न० [इं.] ऐक तत्व [र. वि.]
-आर प्रत्यय [सं. कार] वस्तुने लागतां 'ते
 करनार' ये अर्थनुं नाम जनावे छे. उदा०
 सुदार, कुमार, यमार

આર પું. પાણીનો વેગ-તાણ
આર સ્ત્રી. [સં. આર] (લોહાની) અણી(બેવી
 કે પરોણાની) (૨) પરોણી (૩) મોચીનું
 ટોંચણું [આહાર
આર (આ'ર) પું. [સં. આહાર] કાંછ (૨)
આરકત વિ. [સં.] રતાશ પડતું (૨) ઘેરું લાલ
આરગણું ન. આર; મોચીનું ટોંચણું
આરજા સ્ત્રી. [સં. આર્વા] જૈન સાધ્વી
આરજૂ સ્ત્રી. [ફા.] ઇચ્છા (૨) આશા (૩)
 આતુરતા
આરડવું અ. કિ. [સં. આમરડ, પ્રા. આરહ]
 ગામાંથી ખેંચીને અવાજ કાઢવો (દોર
 ઇલાકિનું) (૨) મોટો અને બેસૂરો અવાજ
 કાઢવો [લા.] [અનિશ્ચિત
આરણ્યકારણ ન. બહાનું (૨) વિ.
આરણ્યક વિ. [સં.] અરણ્યને લગતું; વગડાક
 (૨) પું. વનવાસી (૩) વેદોમાંના ધાર્મિક
 અને તાત્ત્વિક ગ્રંથોનું નામ
આરત વિ. [સં. આર્ત] પીડિત (૨) ભીડમાં
 આવી પડેલું (૩) અગત્યનું (૪) આતુર
આરત સ્ત્રી. [સં. આર્તિ] પીડા; ભીડ (૨)
 એરિયો. -[તથું વિ. આરતવાણું
આરતિયું ન. આરતી ઉતારવાનું પાત્ર
આરતી સ્ત્રી. [સં. આરતિક, પ્રા. આરતિય]
 દેવની મૂર્તિ સમક્ષ ફીવો ઉતારવો તે
 (૨) તે વખતે ગવાતું પદ (૩) જીવ્યો
 આરતિયું (૪) એક છંદ
આરદ્રા સ્ત્રી. [સં. આર્દ્રા] આર્દ્રા નક્ષત્ર
આરખાર અ. [સં. આરખાર] સોંસરું
આરખ પું. [અ.] અરખસ્તાનનો વતની
આરમાર સ્ત્રી. [પો. આર્માહા] મનવાર
આરવા પું. [અ. અર્વાહ] આત્મા; મન
આરસ (વપહાણું) પું. સગેમરમર
આરસી સ્ત્રી. [સં. આરસી] નાનો અરીસો.
આરો પું. આરસીનો કારીગર. -સો
 પું. અરીસો
આરભ પું. [સં.] શરૂઆત; તૈયારી. ઠક વિ.
 [સં.] આરંભ કરનારું. ઠવું સંકિં
 [સં. આર:] શરૂ કરવું (૨) તૈયારી કરવી

આરંભશૂર (-રું) વિ. ક્ષણિક ઉત્સાહવાળું;
 આરંભમાં શૂરતા બતાવી પછી શિથિલ
 થઈ નય તેવું
આરાધક વિ. [સં.] આરાધના કરનારું.
 -નાત. [સં.] પ્રસન્ન કરવું તે (૨) આરાધના.
 -ના સ્ત્રી. [સં.] પૂજા; સેવા. -વું અ. કિં
 [સં. આરાધ] પ્રસન્ન કરવું (૨) પૂજવું;
 ભજવું
આરાધ્ય વિ. [સં.] આરાધવા યોગ્ય
આરામ પું. [સં.] બગીચો
આરામ પું. [ફા.] થાક ખાવો તે (૨)
 શાન્તિ (૩) દુઃખ ઇન્માંથી મુક્તિ (૪)
 ક્વાચતમાં આરામથી ઊભા રહેવાનો
 હુકમ. ઠખુરશી(-સી) સ્ત્રી. આરામ
 માટે જેમાં બેસી કે લાંબા થઈ શકાય
 તેવી ખુરશી. ઠગાહ સ્ત્રી. આરામનું સ્થળ
 (૨) કબર [ખાવામાં વપરાય છે
આરાહટ ન. [ફા.] એક કંદ જેનો લોટ
આરાવ (-વા) સ્ત્રી, આરાવારા પું. બ.
 વ. શ્રાદ્ધના દિવસો
આરાસુર પું. અરવલ્લી પર્વતનું-આણું
 એક શાખર. -રી વિ. સ્ત્રી. આરાસુર
 ઉપર વસનારી (દેવી અંબાજી)
આરિયાં ન. બ. વ. [પો. આરિયા] હોડી,
 વહાણ વગેરેના સદઉતારી-પાડી નાખવા તે
આરિયું ન. ટોપલો [ય.]
આરિયું ન. કાકડી; ચીભડું
આરી સ્ત્રી. નાની કરવતી (૨) મોચીનું એક
 એજ્જર
આરીકારી સ્ત્રી. ચતુરાઈ (૨) દાવધેય
આરૂઠ વિ. [સં.] -ની ઉપર ચડેલું, ખેડેલું
આરેડું વિ. તેફાની (૨) જક્ષી (૩) ન.
 સાત મણનું એક માપ કે વજન
આરેતારે અ. લગભગ કિનારે પહોંચતાં;
 લગભગ પૂરું થવા વખતે; આખર વખતે
આરો પું. [સં. આર:] કિનારો (૨) છોટો
 (૩) ઇચ્છવાનો ઉપાય [લા.]
આરો પું. [સં. આર, આરા] પૈડાનો નાભિથી
 પરિધ પર્યંતનો કકડો

આરો પું છાણનો ઉબાળો (૨) નિયત કાલાવધિ (જિન) (૩) ચૂનો અને રેતીના મિશ્રણના કોલનો ખાડાવાળો ઢગલો [કા.]

આરોગ્યવું સં કિં [દે. આરોગ] જમવું

આરોગ્ય નં [સં.] તંદુરસ્તી. **વ્યામ નં** દરદીએને સાલ થવા માટે સારી આબોહવામાં આવેલું સ્થળ; 'સનેરોચિયમ'. **અઠ** વિં આરોગ્ય આપનારું. **વિજ્ઞાન નં**, **વિદ્યા સ્ત્રીં**, **વ્યાજ્ઞ નં** આરોગ્ય સંબંધી જ્ઞાન; તંદુરસ્તીને લગતા નિયમેનું શાસ્ત્ર

આરોપ પું [સં.] આક્ષેપ (૨) આરોપવું તે. **વ્યુ નં** આરોપવું તે (૨) આક્ષેપ; તહોમત (૩) સ્થાપના (૪) રોપવું તે. **વું** સંકિં એકના ધર્મ ખીલને લગાડવા (૨) આળ કે આક્ષેપ મૂકવો (૩) ધાલવું; પરીવહું; મૂકવું; લગાડવું; નાખવું (વરમાળા આરોપવી, મન પ્રભુમાં આરોપવું ઇં)

આરોપી વિં જેના પર તહોમત હોય એવું (૨) પું તહોમતદાર

આરોવારો પું છટકો (૨) છેવટ

આરોહ પું [સં.] ચડાણ; ચડાવ (૨) રાગ જે એવા તે. (૩) ચડતી ગોઠવણી; 'એસેન્ડિંગ ઓર્ડર' [ગ.] **વ્યુ નં** ચડવું તે (૨) સવારી કરવી તે (૩) ઉપર બેસવું તે

આર્જવ નં [સં.] ઋજુતા; નિખાલસતા (૨) પ્રામાણિકતા (૩) વિનવણી

આર્ત (-ર્ત) વિં [સં.] પીડિત; દુઃખી.

વ્યાજુ વિં પીડિતોનું રક્ષક (૨) નં પીડિતનું રક્ષણ. **વ્યાતા પું** પીડિતનું રક્ષણ કરનાર પુરુષ

આર્ત (-ર્ત)વ વિં [સં.] ઋતુને લગતું (૨) રજસાવને લગતું (૩) નં રજ; રજસાવ

આર્તુ (-ર્ત)સ્વર પું દુઃખનો પોકાર

આર્તિ (-ર્તિ) સ્ત્રીં [સં.] પીડા; દુઃખ

આર્થિક વિં [સં.] નાણાં સંબંધી

આર્દ્ર વિં [સં.] ભીનું (૨) મૂઠું (૩) માથાણું

આર્દ્રકે નં [સં.] આદું

આર્દ્રા સ્ત્રીં [સં.] છઠું નક્ષત્ર

આર્થ વિં [સં.] કુલીન (૨) આર્થ લોકોને લગતું (૩) પું એ નામની પ્રજા (૪) સદાચારી માણસ. **વ્યુત્ર પું** [સં.] પતિ;

સ્વામી. **વ્યુત્રવ્ય નં** આર્થ - શુદ્ધે ખતાવેલાં ચાર મહાન સત્યો: - દુઃખ, સમુદય, મોર્ગ અને નિરોધ. **વ્યુત્રવ્ય પું**; સ્ત્રીં વ્યુત્રવ્ય

દયાનદે સ્થાપેલો ધર્મ સંપ્રદાય

આર્થા સ્ત્રીં [સં.] કુલીન સ્ત્રી (૨) એક છંદ

આર્થાવર્ત પું [સં.] આર્થોનું રહેઠાણ;

હિમાલય અને વિંધ્યાચળ વચ્ચેનો પ્રદેશ જેમાં આર્થો આરંભમાં આવી રહ્યા

છહેવાય છે તે (૨) ભરતખંડ

આર્થ વિં [સં.] ઋષિ સંબંધી (૨) પવિત્ર;

દિવ્ય (૩) પું એક પ્રકારનો વિવાહ, જેમાં કન્યાનો બાપ વર પાસેથી માત્ર એક કે

બે ગાયની જોડ લઈને કન્યા આપે છે.

વ્યુત્રવ્ય પું કેવળ ઋષિઓએ જ કરેલો

અતિ પ્રાચીન પ્રયોગ

-આલ પ્રત્યય જુઓ '-આળ'

આલપાકો પું [દે. અલ્પાકા] એક જાતનું

વેદું (૨) એના લિનનું ખતાવેલું કાપડ

આલપાલ સ્ત્રીં સેવાચાકરી (૨) માવજત

(બાળકોની) સાચવવા માટેની વહી

આલબમ નં [દે.] ફેટાચો અને સહીચો

આલબેલ સ્ત્રીં [દે. એલ વેલ] બધું સલામત

છે એમ સૂચવતો ચોકીદારોનો એક પોકાર

આલમ સ્ત્રીં [અ.] દુનિયા. **વ્યુત્રવ્ય વિં** [ફા.]

દુનિયાને છતનારું (૨) પું ઔરંગઝેબનું

ઉપનામ. **વ્યુત્રવ્ય વિં** [ફા.] આલમનું

રક્ષણ કરનારું (૨) પું મારશાહ

આલય નં [સં.] ઘર; સ્થાન; રહેઠાણ

આલવું સં કિં [પ્રા. અલ્લિવ] આપવું

આલસવીક્ષસ અં તરસથી પીડાતું

આલસાલ વિં સાલપોલિયું, ઢીલાં-બરાખર

નહિ એઠેલાં સાલવાણું

આલસ્ય નં [સં.] આળસ; આળસુપણું

આલકારિક વિં [સં.] અલકાર સંબંધી;

અલકારયુક્ત

આલંબ પું [સં.] આધાર (૨) લંબરેખા.

૦ન ન૦ આધાર; ટેકો. ૦વું સ૦ કિં૦
 [સં. આલંબ] આધાર લેવો; ટંગાવું
આલો વિ૦ [અ.] સૌથી ઊંચું; ઉત્તમ
આલાત ન૦ [સં.] જુઓ અલાત. ૦ચકં
 ન૦ જુઓ અલાતચક
આલાપ પું૦ [સં.] વાતચીત (૨) ગાયનની
 પૂર્વે તેની તૈયારી રૂપે અને વચ્ચે રાગની
 ધ્રુવમાં 'આ આ' એમ ગાવામાં આવે છે
 તે (૩) ગુંજન [આલાપ સાથે ગાવું
આલાપવું સંકિં૦ [સં. આલપ્] ખિલવું (૨)
આલાંખાલાં ન૦ અવ૦ બહાનાં
આલિ(-લી) સ્ત્રી૦ [સં.] સખી (૨) હાર
આલિમ વિ૦ [અ.] પંડિત; વિદ્વાન
આલિંગન ન૦ [સં.] છાતી સરસું ચાંપવું તે
આલિંગવું સંકિં૦ [સં. આલિંગ] ભેટવું;
 છાતી સરસું ચાંપવું
આલી સ્ત્રી૦ [સં.] જુઓ આલિ
આલી વિ૦ [અ.] હચ્ચ; ઊંચું; ભવ્ય
આલીગારું વિ૦ આળીગાળું; અટકચાળું
આલીજનાખ વિ૦ [ફા.] મોટી-ઊંચી
 પદ્મીવાળું [કૃષ્ણદુષ; સમૃદ્ધ
આલીલીલી વિ૦ સ્ત્રી૦ તાજ; લીલી;
આલીશાન વિ૦ જુઓ આલેશાન
આલીહજરત વિ૦ [ફા.] જુઓ
 આલીજનાખ
-આહુ [સં.] પ્રત્યય. જુઓ '-આહુ'
આહુ ન૦ [જુઓ આખ] ખેટો આરોપ
આહુ ન૦ આહુ (ખેડમાં)
આહુ ન૦ [ફા.] એક મેવો; જરહાળુ
આહુ ન૦ [સં. આહુ = માથ કંદ] ખટાટો
આલેક પું૦ જુઓ અહલેક
આલેખ પું૦ [સં.] લખાણ (૨) ખત; દસ્તાવેજ
 (૩) સનદ (૪) મહોર; 'સીલ' (૫) 'ગ્રાફ'
 (૬) ચિત્ર. ૦ન ન૦ લખવું તે; લખાણ (૨)
 ચિત્ર; (૩) ચીતરવું તે; ચિત્રકામ
આલે(-લો)ખવું સંકિં૦ [સં. આલિખ્]
 દોરવું; રેખા કાઢવી (૨) ચીતરવું (૩) લખવું
આલેખ્ય વિ૦ [સં.] આલેખવા યોગ્ય (૨)
 ન૦ ચિત્ર (૩) લખાણ

આલેશાન વિ૦ [અ. આલીશાન] પ્રતિષ્ઠિત;
 ઉત્તમ (૨) ખૂબ મોટું (૩) ભલ કાદાર; ભવ્ય
આલોકન ન૦ [સં.] આલોકવું તે. -વું સં૦
 કિં૦ [સં. આલોક. જોવું (૨) અવલોકન કરવું
આલોચન ન૦, ૦ના સ્ત્રી૦ [સં.] અવલોકન;
 નિરીક્ષણ [વગેરે વનસ્પતિ
આલોપાલો પું૦ ગાડનાં પાંદડાં, મૂળિયાં
આલોચણ ન૦ [સં. આલોચન] વિચાર (૨)
 દોષોની કમ્પૂલાત કરીને પ્રાયશ્ચિત્ત લેવું તે;
 આલોચના [નૈન]
આલોલ વિ૦ [સં.] હાલવું (૨) કુપ્પધ
આવ સ્ત્રી૦ આવક; આયાત
આવક સ્ત્રી૦ આવવું તે (૨) ઉત્પન્ન; પૈદાશ;
 કમાણી. ૦નાવક સ્ત્રી૦ આવવું અને
 જવું તે (૨) ઊપજ-ખર્ચ (૩) તેની વહી.
૦વેરો પું૦ કમાણી ઉપરનો કર (૨)
 આયાત થતા માલ ઉપરની જકાત
આવકાર પું૦ આવો-પધારો એમ કહેવું
 તે; સ્વાગત. ૦વું સંકિં૦ આવકાર આપવો
આવચીખાવચી સ્ત્રી૦ એક વનસ્પતિ કે
 એનાં બીજ; તુકમરિયાં
આવજ (૦વ) સ્ત્રી૦ આવવું અને જવું તે
-આવડ કૃતપ્રત્યય; કિં૦ પરથી સ્ત્રી૦ ખનાવે.
 ઉદાઁ ખનાવટ; છણાવટ
આવડ (૦ત) સ્ત્રી૦ આવડવું તે; કુશળતા.
 ૦ત્રેવડ સ્ત્રી૦ ઘેરકામની વેતરણ; કરકસર
આવડવું અંકિં૦ [સં. આપવું] -ની ન્બણ
 હોવી; -નું વાકેફ હોવું; -ની કુશળતા હોવી
આવડું વિ૦ આ કદનું; આટલું
આવડાની સ્ત્રી૦ જુઓ આમડાની
આવરણ ન૦ [સં.] આચ્છાદન (૨) વિદ્ય
આવરદા પું૦; સ્ત્રી૦; ન૦ [સં. આરુદ્-દામ]
 આયુષ્ય (૨) જિંદગાની
આવરવું સંકિં૦ [સં. આરૂ] ઢાંકવું (૨)
 વ્યાપવું (૩) ઘેરવું
આવરો (આ'વ) પું૦ (માંદગીમાંથી ઊઠ્યા
 બાદ થતો) ખાવાનો ભભડાટ કે લાલસા
આવરો પું૦ [ફા. આવારહ] માસિક આવક-
 ન્બવકની ખાતાવાર નોંધપોથી

આવરો પું. આવક. ૦૦૧૧૧૧૧૧ પું

અવરજવર (૨) આવકમવક

આવર્ત પું [સં.] ચક્રી; ભમરી (પાણીની).

૦૬ વિ. [સં.] ફરી ફરી આવતું—આટા

ખાતું (૨) 'રિકરિંગ' [ગ.] (૩) પું નુઓ

આવર્ત. ૦૦૧ નંગોળ ફરવું તે (૨) વારંવાર

ફરી ફરી કરવું તે (પારાયણ)

આવલે ન૦ તાલુ પીળેલું ૩—પોલ

આવલાં ન૦ ૫૦ ૧૦ ફાંફાં (૨) કોસ, વસ્ત

ઇત્યાદિ પાળી ખેંચવાનાં સાધન

આવલિ(-ટી) [સં.] (-ખિ, -ખી) સ્ત્રી

હાર; પંક્તિ (૨) પરંપરા

આવવું અંકિં [સં. આયા] દૂર હોય ત્યાંથી

પાસે પહોંચવું (૨) સ્થાન હોવું. ઉદા. ૦

અમદાવાદ ગુજરાતમાં આવ્યું. (૩) ન હોય

ને જન્મવું કે દેખા દેવી કે ફળવું ફૂલવું.

ઉદા. ૦ આંખે ફેરી આવી; તાવ આવ્યો (૪)

(કપડું) કે પોશાકની ચીજ) બરોબર

ખેસવું (૫) (કોઈ ભાવ કે વસ્તુ)

નીપજવી, બનવી. ઉદા. ૦ ઘાટ આવ્યો,

દયા આવી. (૬) થવું, હિસાબે ઊતરવું.

ઉદા. ૦ ખર્ચ આવવું. (૭) માવું; સમાવું

ઉદા. ૦ આ કપડામાં કેટલું આવશે? (૮)

શરીરનું અંગ ફૂટવું કે કામ હેતું થવું કે તેનું

દરદ થવું. ઉદા. ૦ દાંત આવવા; આંખ

આવવી (૯) ખીજત ક્રિયાપદના સહાયકારી-

પણામાં તે ક્રિયાનું ભૂતકાળથી ચાલુ પાળું

બતાવે. ઉદા. ૦ રિવાજ ચાલ્યો આવવો.

(૧૦) સહાયકારી કિં તરીકે ખીજત કિં

સાથે આવે છે. (ત્યારે કેટલાંક કિંમાં તે

અણધારી થવાનો ભાવ આપે છે) ઉદા. ૦

આવી ચડવું. આવી બનવું = ભારે

સંકટ કે મરણની ધાંટી આવવી

આવશ્યક વિ. [સં.] જરૂરી. ૦૦૧ સ્ત્રી

-આવલ વિ. [સં.] આણનારું; ઉપનવનારું

(સમાસને છેડે. ઉદા. ૦ 'ભયાવલ')

આવળ પું; સ્ત્રી ૦ એક વનરપતિ

આવળિ(-ખી) સ્ત્રી ૦ નુઓ આવલિ

આવાગમન ન૦ આવવું ને જવું તે (૨)

અવતરવું અને મરવું તે

આવાર અં આવખને—સમયે (૨) આ ફેરા

આવાસ પું [સં.] વર (૨) ચોરડો

આવાહન ન૦ [સં.] આમંત્રણ (૨) દેવની

પ્રતિષ્ઠા કરવી તે

આવિર્ભાવ પું [સં.] બહાર નીકળવું કે

પ્રગટવું તે (૨) અવતાર; જન્મ

આવિષ્કરણ ન૦, આવિષ્કાર પું [સં.]

પ્રગટ-ખુલ્લું કરવું તે

આવિષ્કૃત વિ. [સં.] દેખાડેલું; બતાવી

આપેલું; ખુલ્લું કરાયેલું—થયેલું

આવું (આવું) વિ. ૦ આના જેવું

આવૃત વિ. [સં.] આવરેલું; ઢાંકેલું (૨) વ્યાપ્ત

આવૃત્તિ સ્ત્રી ૦ [સં.] ચક્રાકારે ફરવું તે (૨)

પાછું આવવું તે (૩) વારંવાર થવું—કરવું

તે (૪) પુસ્તકનું પ્રકાશન; 'એડિશન'

આવેગ પું [સં.] નુસ્સો (૨) ક્ષોભ; આવેશ

(૩) ઉતાવળ; દોડાદોડી

આવેદન ન૦ [સં.] નિવેદન (૨) ફરિયાદ.

૦પત્ર ન૦ ફરિયાદ કે અરજીનો કાગળ

આવેશ પું [સં.] નુસ્સો; ઊભરો (૨) ગુસ્સો

આવેષ્ટન ન૦ [સં.] વીટી વળનારી વસ્તુ

(ગલેફ, રોપર ઇં)

આશ સ્ત્રી ૦ નુઓ આશા [પ.]

-આશ પ્રત્યય. વિ. ૦ પરથી સ્ત્રી ૦ નામ

બનાવે છે. ઉદા. ૦ કડવાશ; પીજાશ

આશક પું [અ. આશિક] પ્રેમી (૨) વિ. ૦

પ્રેમવશ; મોહિત; કિં. ૦માશક ન૦

૫૦ ૧૦ વહાલોવહાલી

આશ(-સ)કા સ્ત્રી ૦ દેવની આરતી, ભરમ

ઇત્યાદિ લેવાં તે [પછાડવું [પ.]

આશટવું સં કિં ૦ નુઓ આજટવું;

આશનાઈ સ્ત્રી ૦ [ફા. આશના] ભાઈબંધી; ચારી

આશય પું [સં.] મનની ધારણા; ધરાદો

(૨) ન૦ સ્થાન (૩) પાત્ર (૪) કરેલાં

કર્મોના સંસ્કાર કે તેમનો સમૂહ

આશરે અં શુભારે; લગભગ

આશરો પું [સં. આશ્રય] છત્રછાયા (૨)

આધાર (૩) અડસટ્ટો. [આશંકા

આશંકે પું [સં.] આંચકા; શરમાવું તે (૨)

આશંકા સ્ત્રી૦ [સં.] શંકા; વહેમ. -કિત
 વિ૦ [સં.] આશંકાવાળું
આશા સ્ત્રી૦ [સં.] ઉમેદ (૨) વિશ્વાસ
આશા(-પા)ઠ પું૦ [સં. અષ્ટાદ્] વિક્રમ
 સંવતનો દમો મહિનો; અષાઠ
આશાખંધ પું૦ [સં.] આશાનું બંધન;
 આશાનો તંતુ
આશાવરી પું૦ એક રાગ
આશાવાદી વિ૦ જે થાય છે તે સારા
 માટે-નિરાશ થવાપણું કરી નથી-એવા
 વાદમાં માનનારું [રક્ષાનો પ્રસાદ
આશિકા સ્ત્રી૦ સાધુ કે દેવનો કે યજ્ઞની
આશિષ સ્ત્રી૦ [સં.] દુવા; આશીર્વાદ
આશી વિ૦[સં.] ખાનારું (સમાસમાં નામને
 આતે). ઉદાઁ ફલમૂલાશી (૨) સ્ત્રી૦
 સર્પની દાઠ
આશીર્વાચન ન૦ [સં.] આશીર્વાદ
આશીર્વાદ પું૦ [સં.] દુવા
આશીર્વિષ પું૦ [સં.] સર્પ
આશુ વિ૦ [સં.] શીઘ્ર; ઉતાવળું. ૦તોષ વિ૦
 [સં.] જલદી સંતુષ્ટ થઈ જાય એવું (૨) પું૦
 એવા દેવ-શંકર
આશ્ચર્ય ન૦ [સં.] નવાઈ; અચો (૨)
 આશ્ચર્યકારક બનાવ; અમરકાર
આશ્રમ પું૦; ન૦ [સં.] વિસામાનું સ્થાન;
 રહેઠાણ (૨) વિશ્રાંતિ (૩) સાધુનો નિવાસ;
 પર્ણકુટી (૪) જીવનનો વિભાગ (બ્રહ્મચર્ય
 શુદ્ધચર્યાદિ ચાર વિભાગમાંનો કોઈ પણ)
 (૫)રાષ્ટ્રીય યા ધાર્મિક હિલચાલનું મથક.
આસી વિ૦ આશ્રમમાં વસનારું. ૦ચ-
 વસ્થા સ્ત્રી૦ આશ્રમની-જીવનના વિભા-
 ગની વ્યવસ્થા
આશ્રય પું૦ [સં.] આશરો (૨) શરણું.
 ૦સ્થાન ન૦ આશરો લેવાનું સ્થાન
આશ્રિત વિ૦ [સં.] આશ્રયે રહેલું
આશ્રય પું૦ [સં.] આશ્રિત; ભેટવું તે
આશ્રયેષા સ્ત્રી૦ [સં.] નવમું નક્ષત્ર
આશ્વાસન ન૦ [સં.], -ના સ્ત્રી૦ દિલાસો;
 સાંવન; હિંમત

આશ્વિન પું૦ [સં.] આસો માસ
આષાઠ પું૦ [સં.] અષાઠ માસ. -ઠા સ્ત્રી૦
 [સં.] વીસમું અને એકવીસમું નક્ષત્ર (પૂર્વા-
 ષાઠા અને ઉત્તરાષાઠા)
આસકા સ્ત્રી૦ જીવો આસકા
આસકત વિ૦[સં.] મોહિત; અનુરખ. -કિત
 સ્ત્રી૦ [સં.] અતિશય રનેહ; મોહ
આસન ન૦[સં.] ખેસવાની જગા (૨) ખેસવા,
 સૂવા કે બેસા રહેવાની ટળ (૩) આસ-
 નિયું; ખેસવાની વસ્તુ (૪) ચોપડી અથવા
 પત્રકનો કોષ્ટ; ખાનું [સરભાર
આસનાવાસના સ્ત્રી૦ આશ્વાસન (૨)
આસનિયું ન૦ આસન માટે પાથરવાની વસ્તુ
આસન વિ૦ [સં.] નજીક આવેલું. ૦કોણ
 પું૦, એકજાસન્ટ એંગલ[ગ.] [નજીકમાં
આસપાસ(૦માં) અ૦ આનુબાનુ (૨)
આસમાન ન૦[ફા.] આકાશ; ગગન. -ની
 વિ૦ આકાશના જેવા રંગનું (૨) દેવી;
 કુદરતી (૩) સ્ત્રી૦ દેવી આફત-કોપ.
 -ની સુલતાની સ્ત્રી૦ દેવી તેમ જ રાજાએ
 બેસી કરેલી ખેવડી આફત
આસવ પું૦[સં.] ઔષધિઓમાં આથો લાવી
 તૈયાર કરાતું પેય (૨) ગાળેલો દારૂ.
 ૦વું સંકેત ગરમીથી પ્રવાહીનું વાયુરૂપ
 કરી તેને ફરી ઠારીને પ્રવાહી બનાવવું;
 'શરીરીલ' [ર. વિ.]
આસંગ પું૦ [સં.] આસક્તિ
આસંગો (-દ્રો) પું૦ [સં. અરમંતકો] એક ઝાડ
 જેનાં પાન બીડી વાળવામાં ખપ લાગે છે
આસંકિકા પું૦ [સં.] નાનું આસન; નાની
 પુરસી
આસંગ્રો પું૦ જીવો આસંગ્રો
આસંધ સ્ત્રી૦ [સં. અશંગા] એક ઔષધિ
આસાએશ સ્ત્રી૦ [ફા. આસાદશ] આરામ
આસાન વિ૦ [ફા.] સહેલું; નરમ. ૦કેદ
 સ્ત્રી૦ સારી કેદ. -ની સ્ત્રી૦ સહેલાઈ
આસામી પું૦; સ્ત્રી૦ [અ. અસામી] માણસ;
 વ્યક્તિ (૨) દેણદાર (૩) પૈસાદાર-પ્રતિષ્ઠિત
 માણસ (૪) ધરાક; અસીલ

આસિસ્ટન્ટ વિ. [ઈ. એસિસ્ટન્ટ] મદદનીશ
(૨) પું એવી વ્યક્તિ
આસુર(-રી) વિ. [સં.] અસુર સંબંધી;
રાક્ષસી; જંગલી. **અવવાહ** પું કન્યા-
વિકચવાળો વિવાહ
આસૂં(-સેં)દરો પું જુઓ આસૂંત્રો
આસો પું [સં. વાચિન્] વિક્રમ વર્ષનો
હેત્રો મહિનો [તોરણ બનાવાય છે
આસોપાલવ પું એક ગ્રાહ, જેનાં પાનનાં
આસેમદરો પું જુઓ આસૂંત્રો
આસ્તર પું, ઠણુ નં [સં.] પાથરવું-
ળિગ્રાવવું તે (૨) પાથરવું, ગાલીચો
આસ્તિક વિ. [સં.] ઈશ્વર અને પરલોકના
અસ્તિત્વમાં માનનારું (૨) શ્રદ્ધાળુ
આસ્તે અ. [ફા. આસ્તિહ] ધીમે (૨) 'બિભુ'
રાખો 'ધીમું કરો' એમ સૂચવતો ઉદ્દગાર
આસ્થા સ્ત્રી. [સં.] આદરમાન (૨) શ્રદ્ધા;
આપ્તિ (૩) મૂડી; પૂંજ
આસ્પદ ન. [સં.] સ્થાન; જગા (૨) વિવ્યાયક;
પાત્ર (સમાસને અંતે). ઉદા. શોભાસ્પદ
આસ્પાતન ન. [સં.] અક્ષણવું કે અક્ષણવું તે
આસ્ફાટ પું, ઠન નં [સં.] થાબડવું;
પોલે હાથે ઠોકવું તે (૨) ઊપણવું તે
(૩) પ્રગટ-જહેર કરવું તે (૪) ભડાકા-
ધડાકા સાથે ફૂટવું તે
આસ્પ નં [સં.] મુખ (૨) ચહેરો
આસ્ત્રવ પું [સં.] દુઃખ; ખીડા (૨) સાવ (૩)
[જૈનો] કર્મનું આત્મામાં દાખલ થવું તે (૪)
તેના નિમિત્તરૂપ પાપપ્રવૃત્તિ [માણવું તે
આસ્વાહ પું [સં.] ચાખવું-સ્વાહ લેવો તે (૨)
આસ્વાધ વિ. [સં.] આસ્વાહ લેવા યોગ્ય
આહ સ્ત્રી. હાથ; નિસારો (૨) અ. [સં.] અરે!
આહત વિ. [સં.] ઈર્ષ પામેલું; જખમી (૨)
હણાયેલું (૩) વગાડેલું; વગાડવાથી નીપજવું
આહરડવું સંકિં. [સં. આહત] સડાકાની
સાથે ખાવું (પ્રવાહી) [પું] હોમને અગ્નિ
આહવનીય વિ. [સં.] હોમવા યોગ્ય (૨)
આહા(ઠહા) અ. આશ્ચર્ય, દુઃખ આદિ
સૂચવનાર ઉદ્દગાર

આહાર પું [સં.] ખોરાક (૨) ખાવું; ખાન-
પાન. **અવહાર** પું આહાર અને વિહાર
આહાહા અ. જુઓ આહા
આહીર પું [સં. આર્ષાર] અરવાડ; રખારી. ઠી, ઠણુ,
ઠણી, -રાણી સ્ત્રી. આહીરની સ્ત્રી
આહુત વિ. [સં.] હોમેલું; અલિરૂપે અપાયેલું
આહુતિ સ્ત્રી. [સં.] હોમવું તે (૨) હોમ-
વાનું દ્રવ્ય-વસ્તુ; અલિદાન
આહીડી પું [સ. આલેટક] શિકરી; ભીલ
આહોતું નં દૈનિક ક્રિયા; રોજનું કામ
આહનિક વિ. [સં.] દૈનિક (૨) નં નિત્યકર્મ
આહવાહ પું [સં.] આનંદ; હર્ષ. ઠંક વિ.
આહવાહ કરાવે તેવું
આહવાન ન. [સં.] આમંત્રણ (૨) પડકાર (૩)
આવાહન (૪) હાજર થવાનો હુકમ; 'અમન્સ'
આળ નં ખોટો આરોપ; કલાંક (૨) આળ-
પંપાળ; એહું (૩) સ્ત્રી. અટક્યાળ
-આળ [સં. આળ] પ્રત્યય. નામને લાગતાં
'વાળું' અર્થનું વિ. બનાવે. ઉદા. શરમાળ, દયાળ
આળપંપાળ વિ. મિથ્યા (૨) સાચું નહિ
એવું (૩) પટામણું (૪) નં આશ્વાસન
(૫) ભૂતપ્રેતાદિ
આળવીતરું વિ. મસ્તીખોર; તોફાની
આળસ સ્ત્રી; નં [સં. આલસ્ય] એટીપણું;
સુસ્તી. -સુ વિ. આળસવાળું
આળાણું ઘો પું સંસારની આશાતૃપ્ત્યા
આળિયું નં, -યો પું અખોલ; ખાડો
(ખાસ કરીને જુવાની દીવાલમાં)
આળી સ્ત્રી. [સં. આલી] સોનીની અંગીઠી
મૂકવાની ઊંચી એટલી
આળીમાળું વિ. અટક્યાળું; તોફાની
-આળું [સં. આળું] પ્રત્યય. નામને લાગતાં
'વાળું' અર્થનું વિ. બનાવે. ઉદા. દયાળું
આળું વિ. [સં. આહું; વે. આળીલીલું; ભીનું (૨)
તાનું ઉતરડેલું; કાચું (ચામડું) (૩) જરા
અડકવાથી દુપાવાય એવું (૪) નરમ; પોચું
-આળું પ્રત્યય. નામને લાગતાં 'વાળું'
અર્થમાં વિ. બનાવે છે. ઉદા. દુધાળું

આળુંભોળું વિં ભોળું (૨) નં બાળક
 આળું અં એળે
 આળેખવું સં કિં જુઓ આલેખવું
 આળોટવું અંકિં [સં.બ્રહ્મ] સૂઈને એક
 ઠેકાણેથી બીજે ઠેકાણે એમ ગબડવું; લોટવું
 આં(આં)અં[સ્વ] હાં; એ (૨) ઠીક, ભલે,
 વારું ઇત્યાદિ અર્થ બતાવતો ક્રૂઆર
 આંક(૦) પું[સં.અંક] સંખ્યાની નિશાની(૨)
 ભાવ; મૂલ્ય(૩) અડધા કે પાતપાઈનો હિસાબ
 [સુતરનો] (૪) નિશાની (૫) અડસટ્ટો(૬)
 સીમા; હદ (૭) પુંબંબં વં પ્રડિયા; પાડા
 આંક(૦) પું[સં. અક્ષ] ધરી [ચાળણી
 આંકચાળણી(૦) સ્ત્રીં બીણા છિદ્રવાળી
 આંકડાવહી(૦) સ્ત્રીં ભરતિયાં નોંધવાની
 વહી
 આંકડાશાસ્ત્ર(૦) નં હકીકતના આંકડા
 એકત્ર કરવાની અને તેનો ઉપયોગ
 કરવાની વિદ્યા; 'રેટિસ્ટિક્સ'
 આંકડી(૦) સ્ત્રીં છેડેથી વાળેસો સળિયો
 (૨) ગળ(૩) આંતરડામાં થતી પોડા; ચૂંક
 (૪) તાણુ [રોમ] (૫) સખત વાંધો[લા.].
 બૂંકડી સ્ત્રીં આંટીપૂટી
 આંકડો(૦) પું છેડેથી વાંકો સળિયો
 (૨) ગળ(૩) (વીછીડનો) ડાંખ(૪) (મૂછનો)
 આંકડો પાડેસો વળ
 આંકડો(૦) પું[સં.અંક] સંખ્યા; સંખ્યાની
 નિશાની(૨) વિણેલેલોનો હિસાબ-કાગળ(૩)
 ગિણ(૪) વરને આપવાનો ચાંદલો; પરકણ
 આંકણુ(૦) નં આંકવું તે (૨) બિપણતાં
 સારું સારું અનાજ જુડું પાડવું તે.
 -ણી સ્ત્રીં આંકવાનું-લીટી દોરવાનું સાધન
 (૨) કસ-કિંમતનો અડસટ્ટો કાઢવો તે.
 -ણું નં આંકવાનું એાબર (સુતરી) (૨)
 દાગોના પર ચીતરવાનું સોનીનું એાબર
 આંકણું(૦) નં આંકલાનું કળ. -લો પું
 જુઓ અંકેલ
 આંકણું(૦) સંકિં [સં. અંક] આંકો કે
 નિશાની પાડવી. (૨) લીટી દોરવી (૩)
 કસ કિંમતનો અડસટ્ટો કાઢવો (૪)

ડામીને નિશાની પાડવી જેથી એાળખાય
 (૫) ખાસ કામ માટે નામ પાડી કુંડ કે રકમ
 અલગ કરવાં; 'ઇચરમાક' [લા.]
 આંકો(૦) પું [સં. અંક] નિશાનીની લીટી
 (૨) અડસટ્ટો (૩) હક; નેક
 આંકોશિયાં(૦) નં બંબંબં પાંસળાં(૨)
 સખત પ્રયત્ન (૩) એથી બિપજતો શ્વાસ
 આંખ(૦) સ્ત્રીં[સં. અક્ષી] ચક્ષુ; નેત્ર (૨)
 [લા.] ભેવાની શક્તિ; નજર (૩) નિધા;
 ધ્યાન; દેખરેખ(૪) (કોઈ ચીજનું આંખ જેવું)
 નાનું કાણું; છિદ્ર (૫) બીજની ગાંઠ (જેમ
 કે શેરડીની). બંઆવવીં = આંખ દુખતી
 (૨) પશુના બચ્ચાની આંખ કામ કરતી
 થતી. બંઆંદલો, બંઆંદલો પુંબંડે અવસરે
 સ્ત્રીંએને ગાલે કે કપાળમાં લગાડાતી ટીપકી.
 બંચોરી સ્ત્રીં અણગમતી વસ્તુ ઉપરથી
 આંખ ખસેલી લેવી તે (૨) ભેયું હોય
 છતાં નથી ભેયું તેવો દેખાવ કરવો તે.
 બંહાંકણી સ્ત્રીં આંખનો ડાખલો (શિડા
 વગેરેનો). બંમ(-મિ,-મી) ચકારો પું
 પક્ષકારો (૨) આંખથી કરેલી ઇશારત.
 બંમ(-મી) આમણુ નં ભેયું ન ભેયું
 કરવું તે. બંમિ(-મી) આમણું નંબંબં
 વં એક બાળરમત(૨) ભેયું ન ભેયું કરવું
 તે (૩) ઇશારત (આંખ મીચોને કરેલી)
 આંખિયું(૦) નં આંખઠાંકણી (૨) સૂક્ષ્મ-
 દર્શક કે દૂરદર્શકનો આંખ તરફ રાખવાનો
 છોડો અગર તે ઠેકાણે ખેસાડેસો લેન્સ;
 'આઈપીસ' [પ. વિ.]
 આંખિયાં(૦) નં બંબં વં મૂર્ચ્છાં(૨)
 ડોળા કાઢવા તે (૩) અળગળિયાં
 આંગડી(૦) સ્ત્રીં[સં. અંગ] અંગરખી; અમલું
 આંગણું-નું(૦) નં [સં. અંગળ] ધરના
 મુખ્ય દ્વાર સામેની પુલ્લી જગા
 આંગમણુ(૦) સ્ત્રીં કૌવત; જોર (૨)
 જુઓ આંગમણુ
 આંગમણું(૦) સંકિં[સં. અંગ] ની સામે થવું
 આંગણું(૦) [સં. અંગ] અમલું
 આંગળ(૦) નં [સં. અંગુલ] આંગળી (૨)

આંગળીઝેટલીકંબાઈ;તસુ(૩)ફરાની સંજ્ઞા
આંગળિયાત,આંગળિયું(૦)વિં(૨) નં
 આગલા ધાળીનું (બાળક)
આંગળી (૦) સ્ત્રીં [સં. અંગુલિ] હાથપગના
 પંજ આગળના પાંચ અવયવોમાંનો દરેક
 અવયવ [આંગળી થવી તે
આંગળી-દેખામાગું (૦) નં ફૂલેતો;
આંગળું (૦) નં નુઓ આંગળી
આંગિરસ વિં[સં.]અંગિરસ ઋષિનેલગતું
 (૨) પું બૃહસ્પતિ
આંગી (૦)સ્ત્રીં[સં.અંગિકા]પરણનાર પુરુષને
 મોસાળ તરફથી મળતું એટલા વિનાનું કારું
 વસ્ત્ર(૨)માતાની મૂર્તિને બદલે મુકાતી રંગ-
 ભેરંગી ધાતુઓના પતરાની તકતી (૩)
 હનુમાનની મૂર્તિ ઉપરનું તેલસિંદૂરનું પદ
 (૪) મૂર્તિના શણગાર[જેન](૫) આંધીથી
 ચડતો ધૂળનો ગોટો
આંગડ વિં [હિં.એન્લોપરથી સં.રૂપ આર્ધ્યું છે]
 અંગ્રેજોને લગતું. **વંદેશ** પું; અંગ્રેજોનો
 દેશ;ઈંગ્ડ. **બાપા** સ્ત્રીં ૦ અંગ્રેજ ભાષા
આંચ (૦) સ્ત્રીં [સં.અંચિત] અળ(૨) દીપ્તિ;
 રૂઆબ (૩) ધમકી (૪) ઈબ
આંચકવું(૦)સંકિંએરથી એકદમ ખેંચવું
આંચકી (૦) સ્ત્રીં તાણ; (૨) હેડકી
આંચકો (૦) પું નુઓ આંચકો
આંચણી (૦)સ્ત્રીંબોલતાં અચકાવું તે(૨)
 વાતચીતમાં વારે વારે બોલવાની ટેવ હોય
 એવા નિરર્થક શબ્દો તે
આંચણું (૦) વિં દોહડાણું [અથ ભાગ
આંચળ (૦)[સં. અંચળ]પશુમાદાની આકૃતિ
આંચળી (૦) સ્ત્રીં [સં.અંચળ] હેડો; પાલવ
આંછ (૦) સ્ત્રીં અંખ (૨) આંખની છારી
આંજણુ (૦) નં અંજન; કાળજ(૨)છળ
આંજણી (૦) સ્ત્રીં પાંપણના મૂળ આગળ
 થતી ફોદલી [હનુમાન
આંજનેય પું [સં.] અંજનાનો પુત્ર
આંજવું (૦) સં કિં [સં. અંજ]આંખમાં
 લગાડવું (૨)અતિ પ્રકાશથી આંખનું તેજ
 હરી લેવું(૩)શેહમાં નાખવું;છકકરીદેવું[લા.]

આંજ્યું(૦)નંજીવારનો એક રોગ;આગિયું
આંજો (૦) પું કૃવાયંભની બે ખાનુના
 સદ બાંધવાનાં મોટાં દોરડાં
આંટ (૦)સ્ત્રીંઆંટી; ગૂંચ (૨) કીનો; વેર
 (૩) શાખ; આબર (૪) હથોટી (૫) હાથ-
 કામમાં કે બોલવા લખવામાં હોશિયારી,
 ઝડપ(૬) અંગૂઠા ને તર્જની વચ્ચેનો ભાગ
 કે જ્યાં કલમ ટેકવીને લખીએ છીએ
 (૭) તાકોડિયાપણું; ચાટ [ચિહ્ન
આંટણુ (૦) નં (આમડી પર) ઘસારાનું
આંટણું (૦)સંકિં તાકવું(૨)ટપી જવું
આંટી (૦) સ્ત્રીં ગડ; ગાંડ; ગૂંચ (૨) કાંતેલ
 દોરાની કરાતી ગડી (૩) કીનો [લા.] (૪)
 ફંસો; પેચ; પ્રપંચ (૫) કોચડો (૬) શાખ;
 આંટ. **બધૂટી** સ્ત્રીં દાવપેચ(૨)છળકપટ
આંટો (૦)પુંવળ (૨)ફેરો;ધક્કો(૩)અંટસ.
 બંફેરો પુંઆંટો અને ફેરો (૨) ફેરોફાંટો
આંતર વિં [સં.] અંદરનું; માંહોમાંહેતું
આંતરજન્ય વિં જ્ઞમની વૃદ્ધિ અંદરથી
 શરૂ થાય છે. 'એન્ડોજનસ' [વ. વિ.]
આંતરજીવી વિં છોડની અંદર રહી
 તેમાંથી પોષણ મેળવી જીવનારું; 'એન્ડો-
 ફાઇટિક' [વ. વિ.]
આંતરડી (૦) સ્ત્રીં દિલ; હૃદય
આંતરડું (૦) નં [સં. અંત્ર] પેટમાંના
 અન્નરસને પચાવી મળને બહાર કાઢનાર
 નળના આકારનો અવયવ
આંતરરાષ્ટ્રી(=ટ્રી)ય વિં સર્વ રાષ્ટ્રોને
 કે તેમના ધરસ્પર્ધ સંબંધને લગતું
આંતરવિચ્છ પું એક સમૂહના લોકોમાં
 અંદર અંદર વિચ્છ-યુદ્ધ; 'સિવિલ વોર'
આંતરડું (૦) સંકિં [સં. અંતરિ-અંતર.]
 (વાડ કરી કે પડદો લરીને) જુદું પાડવું
 (૨) ઘેરવું (૩) રસ્તો શેકવો
આંતરસી(=સે)વો, આંતરસો (૦) પું
 અંદરનું સીવણ; સીવેલા કપડાને બાંધ-
 બેસતું કરવા માટે અંદરથી ભરેલો દોરો
આંતરિક વિં [સં.] અંદરનું (૨) હૃદયનું
આંતરી (૦) સ્ત્રીં કાપડના વગર વણેલા

છેડાને(૨) પાલવ(૩) કાપડ-ચોપડીઓમાં
પડતી એક છવાત (૪) વહાણની કિનાર
(૫) [સુ]ખાવાના પાનની નસ(૬) કૃષ્ણસનાં
ચાંપાને વળગેલા રેસા

આંતરો(૦) પું[સં. અંતરાય] આળો(૨) આંતર-
પટ (૩) ભેદ (૪) ધુપદનો ખીલે ભાગ
(૫) બેલીટીઓથી કપાયેલો ત્રીજી લીટીનો
ભાગ; 'ઈન્ટરસેપ્ટ' [અ.]

આંતો (૦) પું[સં. આંતો] સેરોનો દોર ભાંગતાં
પહેલી બે સેરો ઉભેળવી તે [આંતરડું

આંત્ર વિ[સં.] આંતરડાને લગતું (૨) ન[સં.]
આંદોલ પું[સં.] આંદોલન; ડોલન(૨)
વિ[સં.] ક'પયુક્ત (સ્વર). વન ન[સં.] હાલવું
તે (૨) હિલચાલ; ચળવળ

આંધણ(૦) ન[સં.] કા. જુઓ આંધણ

આંધળિયું(૦) ન[સં.] સાહસ; અવિચારી કર્મ

આંધળીઆકણ(-ળ, -ળણ)(૦) સ્ત્રી[સં.]
મુખવાળો એક સાપ

આંધળું(૦) વિ[સં. અંધ] ન દેખતું (૨)
જ્ઞાનહીન (૩) અંધાદું ંધળ, બળીત
વિ[સં.] છેક આંધળું

આંધી (૦) સ્ત્રી[સં.] દિશાઓ ધૂળથી પુરાઈ
નય એવું સખત વાવાઝોડું (૨) અંધાપો

આંખટ વિ[સં.] ખાટું

આંખડિયો(૦) પું[સં.] આંખો [પા.]

આંખલી (૦) સ્ત્રી[સં.] અભિક્ષા આમલી
(૨) આંખલીનો કચુકો [કા.]. ૦ખી'પળી

સ્ત્રી[સં.] એક રમત [અ[સં.] પટાઈ જઇ
આંખણું (૦) સં[સં.] કિં પકડી પાડવું (૨)
આંખળી (૦) સ્ત્રી[સં.], -ણું ન[સં.] જુઓ
'આમળી'માં

આંખાગાળો (૦) પું[સં.] કેરીની મેસમ

આંખામોર (૦) પું[સં.] આંખાનો મોર (૨)
હાંગરની એક જાત

આંખાવાડિયું (૦) ન[સં.], આંખાવાડી સ્ત્રી[સં.]
આંખાનું વન; અમરાઈ

આંખાશા(-સા)ખ (૦) સ્ત્રી[સં.] આંખા
ઉપર કુદરતી રીતે પાડેલી કેરી

આંખાહળાદર (૦) સ્ત્રી[સં.] એક જાતની હળાદર

આંખેલ ન[સં.] [પ્રા. અવિલ, આયંવિલ] એક
ટંક અલ્પજીવ જમવાનું પ્રત [જૈન]

આંખેલ (૦) સ્ત્રી[સં.] જનનનાળ; આમળ

આંખો(૦) પું[સં.] અમ્રા આમ્રવૃક્ષ; કેરીનું
ગાડ (૨) છાકરાંની એક રમત

આંખોઈ (૦) સ્ત્રી[સં.] દૂટીનો રગોની ગાંઠ
જેવો અંદરનો ભાગ

આંખોસું (૦) ન[સં.] આલુ (૨) સુકી દ્રાક્ષ

આંખોળિયું (૦) ન[સં.] કાચી કેરીની સુકવેલી
ચીરી

આંસ (૦) પું[સં.] અક્ષી ધરી

આંસુ (૦) ન[સં.] અક્ષી આંખોમાંથી દુઃખ
કે હર્ષ વખતે ટપકતાં ટીપાં

આંહાં (૦) અ[સં.] નકાર વતાવતો ઉદ્દગાર

આંહી, ૦કણે (૦) અ[સં.] અહીંયાં [કા.]

ઇ

ઇ સ્ત્રી[સં.] સંસ્કૃત કૃત્યની વર્ણમાલાનો
ત્રીજો અક્ષર; એક સ્વર

ઇકખાલ ન[સં.] અ. નસીબ (૨) આખાદી
(૩) પું[સં.] એક પ્રસિદ્ધ ઉર્દૂ કવિ

ઇકરાર પું[સં.] હા પાડવી તે (૨) એકરાર.

૦નામું ન[સં.] પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક કબૂલાતનો
લેખ; 'એફિરેવિટ'

ઇકોતરો વિ[સં.] વિ. સં. ૧૮૭૧નો દુકાળ

ઇકોતેર વિ[સં.] અ. સ. ૭૨; એકોતેર
ઇક્ષુ સ્ત્રી[સં.] શેરડી

ઇકવાકુ પું[સં.] સુય વરનો આદિ રાજ

ઇખલાસ પું[સં.] અ. સંપ; દોસ્તી

ઇચ્છનધારા સ્ત્રી[સં.] અ. અવિચિત્ત-ધારા અતટ
ધારા; ચાલુ પ્રવાહ (૨) અભિષેકપાત્ર

ઇચ્છણું સં[સં.] [સં. ઇચ્છ] ઇચ્છા કરવી
(૨) આશા રાખવી

ઇચ્છા સ્ત્રી[સં.] મરણ (૨) આશા (૩)
કામના. ૦નુસાર અ[સં.] મરણ મુજબ.

૦પૂર્વક અ[સં.] ઇચ્છા મુજબ (૨) નાણી
નેઈને; ઇરાદાપૂર્વક. ૦ફેલ(-થી) ન[સં.] ઇચ્છા

પ્રમાણે મળવું-થવુંને(ર)ત્રિરાશિમાં ઇચ્છિત
 થોથું પદ; હિસાબનો જવાબ [ગ.] વ્વર
 પું બને પસંદ કરેલો વર. ંશક્તિ સ્ત્રી
 સંકલ્પ બળ. -સ્થાંક પું ઇષ્ટરાશિ;
 ત્રિરાશિનું ત્રીજું પદ [ગ.] -ચિહ્ન વિ
 ઇચ્છું. -સ્થુ(૦ક) વિ [સં.] ઇચ્છાવાળો
 ઇજન ન૦ [અ. ફક્ત] નોતરું; આમંત્રણ
 ઇજનેર પું [હ. એન્જિનિયર] બાંધકામ ઇત્યા-
 દિની યોજના કરનાર આદમી (ર) યંત્ર-
 વિદ્યા બળનાર. -રી વિ ઇજનેરને -
 ઇજનેરના કામને લગતું (ર) સ્ત્રી ઇજનેરી
 કામ કે વિદ્યા
 ઇજાજત સ્ત્રી [અ.] પરવાનગી; રત્ન
 ઇજાકૃત સ્ત્રી [અ.] વધારો; ઉમેરો (ર) જોડી
 દેવું તે; ખાવસા કરવું તે. ંગામ ન૦
 ઇનામી ગામ કે વતન
 ઇજ્જર સ્ત્રી [અ.] સુરવાળ; લેંઝી
 ઇજ્જરદાર પું [ફા.] ઇજ્જરો ધરાવનાર
 ઇજ્જરખંધ પું ઇજ્જરનું નાડું; કમરપટો
 ઇજ્જરવું અંકિં સંતાપ કરવો; દુઃખી થવું
 ઇજ્જરાપદ્ધતિ સ્ત્રી ઇજ્જરો આપીને કાર્ય-
 વ્યવસ્થા કરવાની પદ્ધતિ
 ઇજ્જરો પું [અ.] ઇરાવેલી શરત પ્રમાણે
 કોઈ હક્કનો એકહથ્થુ ભોગવટો; કરાર
 કે ઇરાવ (ર) સનંદી હક
 ઇજ્જત સ્ત્રી [અ.] આખર (ર) શિયળ.
 ંદાર વિ આબરદાર; પ્રતિષ્ઠિત
 ઇજ્જરાયલ વિ [હિબ] ચહ્દી લોકોને લગતું
 (ર) પું ચહ્દી લોકોનો એક મૂળ પુરુષ
 (૩) ચહ્દીઓનો દેશ
 ઇજ્જોતેર વિ [સં. અષ્ટસતત્તિ] ૭૮; અહ્દોતેર
 ઇજ્જારી(-સી) વિ [સં. અષ્ટાશાંતિ] ૮૮
 ઇજ્જરિયો વિ પું ઇજ્જરનો (ર) ઘણો મજબૂત
 -છતવો મુશ્કેલ (ગઢ) [લા.]
 ઇડા સ્ત્રી [સં.] ત્રણ નાડીઓમાંની જમાણી
 ખાંતુની નાડી(ઇડા, પિંગલા અને સુધુમ્બલા)
 ઇતખાર પું [અ.] વિશ્વાસ [(૪) તુચ્છ
 ઇતર સ૦ (ર) વિ [સં.] અન્ય (૩) સિન્ન
 ઇતરડી સ્ત્રી ંદોરના શરીરે વળગતું એક જંતું

ઇતરવાચન ન૦ અલ્યાસક્રમ ઉપરાંતનું
 વાચન
 ઇતરાર્થ સ્ત્રી આહકલાઈ; મિથ્યા મોટાઈ
 ઇતરાજ વિ [અ. રજતિરાજ] નામુશ. -છ
 સ્ત્રી નામુશી; અવકૃપા
 ઇતરાવણું સ૦ કિં 'ઇતરાણું'નું પ્રેરક
 ઇતરેતર વિ (ર) સં [સં.] પરસ્પર. ંદંદ
 પું [સં.] દંદ સમાસનો એક પ્રકાર
 ઇતવાર પું જુઓ આતવાર; રવિવાર
 ઇતસ્તત: અં [સં.] અહીં તહીં; આમ તેમ
 ઇત: અં [સં.] અહીંથી
 ઇતિ અં [સં.] આ પ્રમાણે (ર) સમાપ્ત;
 પૂરું થયું એમ બતાવે છે (૩) સ્ત્રી સમાપ્તિ.
 ંકર્ત(-ર્ત) વ્યતા સ્ત્રી [સં.] અવશ્ય
 કરવા યોગ્ય કામ (ર) કૃતકૃત્યતા. ંવૃત્ત
 નં [સં.] બનેલી હકીકતનું પ્થાન; ઇતિહાસ.
 ંથી સ્ત્રી સમાપ્તિ. ંસિદ્ધમ અં
 'કચુ. ઈ. ડી.' [ગ.]
 ઇતિહાસ પું [સં.] તવારીખ; ભૂતકાળનું
 વૃત્તાંત. ંકાર પું ઇતિહાસ લખનાર
 ઇતિકાકે પું [અ.] એકમતી (ર) સંપ (૩)
 બનાવ; સંભોગ
 ઇત્યલમ્ અં [સં.] હવે બસ
 ઇત્યાદિ(૦ક) [સં.] વગેરે
 ઇદમ્ સં [સં.] આ
 ઇદંતૃતીયમ્ વિ [સં.] ધાર્યા કરતાં નવું
 જ -જુદું જ (ર) ન૦ અવનવું જ કંઈક
 ઇધર અં [હિ.] અહીં. ંધર, ંતિધર
 અં [હિ.] અહીંતહીં
 ઇનકાર પું [અ. ફક્ત] મના(ર) અસ્વીકાર.
 ંવું સંકિં ઇનકાર કરવો
 ઇનસાફ(-ફી) જુઓ 'ઇનસાફ'માં
 ઇનામ નં [અ.] બક્ષિસ; યોગ્યતાની કદરમાં
 મળતી ભેટ. ંઅકરામ ન૦ બક્ષિસ(ર)
 બક્ષિસ અને માન. ંદાર વિ ઇનામ
 મેળવનાર (ર) ઇનામી જમીન કે ગામ-
 વાળું (૩) પું એક અટક. ંદારી સ્ત્રી
 ઇનામદારની પદવી. ંપટો(-ટો) પું
 ઇનામી જમીન કે ગામનો લેખ - સનદ.

०सलामी स्त्री० सलामी हाण्डल थोडुं
 महेसुल भरवुं पडतुं होय ओवी धनामी
०मी वि० धनामने लगतुं (२)
 धनाममां मणेळुं(३)नेमां धनाम मणे अवे
धनायत स्त्री० [अ.] येनायत; केट
धनिंग स्त्री० [इं.] क्रिकेटना केळ पक्षेनो
 रमवानो हाव [विरो; आवकवेरो
धन्कभटकेस पुं० [इं.] आवक पर लेवानो
धन्कार पुं० [अ.] मना (२) अरवीकार.
 ०वुं स०किं० धन्कार करवो [थिळुं छवे
धन्किलाय जिहायाह श०प्र०[फा.] मंति
धन्शाअदलाह श० प्र० [अ.] धन्शेस्वा
धन्सान पुं०; न०[अ.] माणस(२)माणसमत.
 -[नयत स्त्री० माणसार्थ; सम्जनता
धन्साइ पुं० [अ.] न्याय (२) सुकाहो. -ई
 वि०धन्साइने लगतुं(२)न्यायी [नार
धन्शेकेटर पुं०[इं.] नरीक्षक; हेअरेभ राण-
धयाहत स्त्री०[अ.] अज्ञि; रतुति. ०पाना
 न०, ०गाह स्त्री० उपासनामहिर-
 मरिजह, महिर वगेरे [दण, शैली
धभारत स्त्री० [अ.] भिलवा लषवानी)
धभाम पुं०[अ.] मुसलमानोनो वडो धमंगुरु
 (२)उपदेशक या कुरान वांच्यनारी; मुहलां;
 काण्ड ३) ताबियानी आगण राणवामां
 आवनो जडो (४) माणोनो मेर
धभारत स्त्री०[अ.] मोठुमकान; हवेली. -ती
 वि० धभारतने लगतुं(२)धभारतमां जडरी
धभितडान पुं० [अ.] परीक्षा; तपास
धयता स्त्री० [सं.] आठलापळुं (२) प्रमाण;
 परिमाण (३) सीमा
धयण स्त्री० [सं. इल्लिका] ऐक धीडो
 -धयुं नाम परथी वि० जनावनो तद्धित
 प्रत्यय. 'वाणु', -ने लगतुं, -नी टेववाणु"
 अेवा अर्थमां. उदा० भूमियुं; लोसियुं
धराहो पुं० [अ.] उदेश; आशय
धलकाय पुं० [अ.] पिताम
धलम पुं० [अ. इम] विधा (२) नदु (३)
 वेदी विधा(४)उपाय. ०पान, -मी वि०
 धलम नालनारुं (२) काण्ड

धला स्त्री० [सं.] पृथ्वी (२)पुडरवानी माता.
 ०वृत्त न०[सं.](प्राचीन अर्थ भूगोणमां)
 न'पुदीपना नव भडो पेडीनो ऐक भड
धला अ० [अ. इलाही] या मुहा ०धला
पोकरावपी = तोषा - त्राहि त्राहि
 पोकराववुं
धलाडो(-ओ) पुं० [अ.] प्रांत (२) हकमतनो
 प्रदेश (३) हक; लागतुं वणगतुं ते
धलाण पुं० [अ.] उपाय (२) उपचार
धलाययी स्त्री०; न०[सं. इला, तामिल एलाची]
 ऐक तेजनी
धलाययो पुं० नुयो अलाययो
धलायदुं वि० [अ.] नुयो अलायदुं
धलाडी वि० [अ.] मुहा-धन्शर स'प'धी(२)
 वंदनीय
धलेडिडकवि[इं.] वीजणीने लगतुं(२)अडपी
 धशक, ०प्याण, -मी नुयो 'धशक'मां
धशारत स्त्री० [अ.] सान; सकेत
धशारो पुं० [अ.] धशारत (२) सूचन
धशक पुं० [अ.] प्रेम (२) कामविकार (३)
 राग; आवेश. ०प्याण स्त्री० प्रत्य-
 व्यापार; लोणविलास. ०मिणण स्त्री०
 लहेरीपळुं; लालाठ. -शडी वि० प्रेमी(२)
 इकड; छेव. -शडी टहुं न० धशकपान,
 व्यक्तियारी के कामी माणस. -शकेमिणण
 पुं० केवण कामवासना. -शकेडकीडी पुं०
 भरो - हेवी प्रेम
धशतेहार न० [अ.] लहेरनामुं; घोषण
धश्यु पुं० [इं.] (अहालतमां केसना) वाहनो
 मुदी (२) मुट्टे; तर्क
धषु पुं० [सं.] तीर (२) पांचनी स'प्या
 (३) उत्कमण्या; 'वर'सार्धन [ग.]
धष्ट वि० [सं.] धष्टेळुं (२) प्रिय; मतगमतुं
 (३) कटपेळुं [ग.] (४) योग्य (५) हितावड
 (६) यज्ञ वडे पूजेळुं (७) न० धष्टा (८)
 अमिहोत्र (९) यज्ञ हत्यादिनुं पुष्य
धष्टेव पुं०, ०ता पुं० ०व० ०[सं.] (२) स्त्री०
 प्रिय - पोतानी आस्थानो हेव (३) कुणहेव
धष्ट(-ष्ट)का स्त्री० [सं.] धष्ट (२) वेदी यज्ञवा
 माटे वपराती ध्ट

ઇષ્ટરાશિ સ્ત્રી૦[સં.શ્વપરાશિ] કાપેલી સંખ્યા
 ઉપરથી ખરે ઉત્તર કાઠવાની રીત [ગ.]
 ઇષ્ટાપતિ સ્ત્રી૦ [સં.] ઇચ્છિત બનવું તે (૨)
 વિરુદ્ધ પક્ષ તરફથી અનુકૂળ કાર્ય કે ફલીલ
 [ન્યા.] [ઇત્યાદિ કરાવવાનું પુણ્યકર્મ]
 ઇષ્ટાપૂર્તિ ન૦ [સં.] યજ્ઞયાગ અને વાવ, ક્ષવા
 ઇષ્ટાર્થ પું [સં.] ઇચ્છેલી વસ્તુ (૨) મન-
 પસંદ અર્થ [દિવસે કરાવું શ્રાદ્ધ]
 ઇષ્ટિ સ્ત્રી૦ [સં.] ઇચ્છા(૨)ચક્ષુ (૩) અમાસને
 ઇષ્ટિકા સ્ત્રી૦ જુઓ ઇષ્ટકા
 ઇસપ(-ખ)ગૂલ, ઇસપ(-ખ)ગોળા ન૦
 [ફા. શ્વપૂ(નો)જી] જીટિયું જરુ
 ઇસમ પું [અ. શ્વમ] માણસ; વ્યક્તિ
 ઇસોટો પું લાકડાની નિસરણીનું પડખાનું
 લાકડું, જેમાં પગથિયાં ઘાલેલાં હોય છે
 ઇસ્કામત સ્ત્રી૦ [અ.] માલમતા; મિલકત
 ઇસ્કોતરિયો, ઇસ્કોતરો પું [પો. બેસ્કિ-
 ટોરિયો] નાની પેટી
 ઇસ્કૂ પું [હં. સ્કૂ] ગોળ આંટાવાળો ખીલો
 ઇસ્તાપટી સ્ત્રી૦ [હં. સ્ટોપર] બારીબારણાં
 ઇત્યાદિ બંધ કરવા માટે તેના ઉપર
 જડવામાં આવતી ચાંપ-ડેસી; 'સ્ટોપર'
 ઇસ્તકખાલ પું [અ.] સામે લેવા જવું તે;
 આદરસત્કાર
 ઇસ્તરી સ્ત્રી૦ ઇસ્ત્રી; સફાઈ અથવા કડકપણું
 લાવવા માટે ધોરેલાં કપડાં પર ગરમ
 ગરમ ફેરવવાનું સાધન
 ઇસ્તિ(-સ્તી)કા પું [અ.] રાજનામું
 ઇસ્તેમાસ પું [અ.] ઉપયોગ; વાપર
 ઇસ્ત્રી સ્ત્રી૦ જુઓ ઇસ્તરી
 ઇસ્તિપાલ(-ખ) સ્ત્રી૦ [હં. હોસ્પિટલ] રોગી-
 ઓને રાખીને ઉપચાર કરવા માટેનું)
 ફવાખાનું
 ઇસ્તાયલ વિ૦(૨) પું[અ.] જુઓ ઇષ્ટરાયલ
 ઇસ્લામ પું [અ.] મુસલમાની ધર્મ. -મી
 વિ૦ ઇસ્લામને લગતું (૨) ઇસ્લામનું
 અનુયાયી
 ઇલ અ૦ [સં.] અહીં. ઓલકે પું આ દુનિયા.
 -હાં અ૦ + અહીંયાં

ઇંગલીદિંગલી સ્ત્રી૦ એક રમત
 ઇંગળા સ્ત્રી૦ ઇડા નાડી
 ઇંગાર પું[સં. અંગાર] અંગારો
 ઇંગિત ન૦ [સં.] ઇંગારો; સંકેત (૨) મનો-
 વિકારનું બાહ્ય ચિહ્ન-ચેષ્ટા(૩) મનની વાત
 ઇંગુદી સ્ત્રી૦ [સં.] એક વનસ્પતિ; ઇંગોરી
 ઇંગોરી સ્ત્રી૦, -રિયો પું[સં. ઇંગુદી] ઇંગુદી.
 -રુ' ન૦ ઇંગુદીનું ફળ; હિંગોરુ
 ઇંગેજ પું [પો.] અંગેજ. -જ વિ૦ (૨)
 સ્ત્રી૦ જુઓ અંગેજ
 ઇંગ્લંડ પું; ન૦ [હં.] અંગેલેનો દેશ
 ઇંગ્લિસરા વિ૦ [હં.] જુઓ અંગેજ
 ઇન્ચ પું [હં.] તમ્બુ જેટલું અંગેજ માપ; ફૂટનો
 ૧૨ મો ભાગ [પાદરી
 ઇન્જલ પું [અ. અંજલ] બાઇબલ સમજવાનો
 ઇન્જિન ન૦ જુઓ એન્જિન
 ઇન્જલ ન૦ [અ.] ખ્રિસ્તીઓનો ધર્મગ્રંથ;
 બાઇબલનો નવો કરાર
 ઇતિ(-તે)ખાખ પું [અ.] ચૂંટણી; ચૂંટી
 ચૂંટીને કરેલો સંગ્રહ (૨) સાર
 ઇતિજામ પું [અ. ઇતજામ] બંદોબસ્ત
 ઇતિજાર વિ૦[અ. ઇતિજાર] આતુર; અધીરુ.
 -રી સ્ત્રી૦ આતુરતા
 ઇદિરા સ્ત્રી૦ [સં.] લક્ષ્મી
 ઇદિ(-દી)વરન૦[સં.] વિષ્ણુ (૨) ભૂરુ કમળ
 ઇદુ પું[સં.] ચંદ્ર. ંમતી સ્ત્રી૦[સં.] પૂર્ણિમા
 ઇદ્ર પું [સં.] દેવેનો રાજ (૨) સમાસમાં
 નામને અતે, તેમાં શ્રેષ્ઠ એવો અર્થ બતાવે
 છે. જેમ કે માનવેન્દ્ર, ગજેન્દ્ર. ંખીલ પું
 હાથીના ધસારાથી નગરકારને બચા-
 વવા આટે રખાતો મજબૂત થાંભલો.
 ંગોપ પું [સં.] ચોમાસાનું એક જીવડું.
 ંચાપ ન૦ [સં.] મેઘધનુષ્ય. ંજવ પું
 કડુ નામના ઝાડનું ખીજ. ંજલ [સં.]
 (-ખ) સ્ત્રી૦ ભટ્ટ; નજરખંધી (૨) હાથ-
 ચાલાકી (૩) કાવતરું; છળકપટ. ંજરા
 પું[સં.] રાવણનો પુત્ર ંધનુ(ંખ, ંખ્ય)
 ન૦ મેઘધનુષ્ય ંનીલ પું નીલમ ંપુત્ર
 પું[સં.] શંદ્રનો પુત્ર; જયંત (૨) અજુન.

૦પુરી સ્ત્રી ૦અમરાવતી;ઈંદ્રનીરાજધાની.
 ૦લોક પું [સં.] સ્વર્ગ. ૦વઠ્ઠા સ્ત્રી ૦ એક
 છ'૬ ૦વારણું ન૦ [સં. ઈંદ્રવાણિકા] દેખીતું
 જેટલું સુંદર તેટલું જ કડવું એવું એક ફળ
 (૨) ફૂટકું પણ ફુગું ભૂ-કપટી માણસ [ધા.].
 -દ્રાણી સ્ત્રી ૦ [સં.] ઈંદ્રની સ્ત્રી. -દ્રાણું
 ન૦ [સં. ઈંદ્રાણી] 'ઈંદ્રવારણું'નો વેલો;
 -દ્રાયુધ ન૦ [સં.] વજ્ર. -દ્રાસન ન૦ [સં.]
 ઈંદ્રનું સિંહાસન-પદ

ઈંદ્રિય સ્ત્રી ૦ [સં.] જ્ઞાન તથા કર્મનું (બહારનું
 કે આંતર) સાધન (ત્વચા, ચક્ષુ, કાન, જીભ
 અને નાક તથા વાચા, હાથ, પગ, અપદ્માર
 અને ઉપરથેંદ્રિય એ પાંચ અનુક્રમે જ્ઞાને-

દ્રિયો તથા કર્મે' દ્રિયો છે.) (૨) જનને દ્રિય.
 ૦ગર્ય, ૦ગોચર [સં.] વિં ૦ ઈંદ્રિયોથી
 નાણીસમજ શકાય તેવું; પ્રત્યક્ષ. ૦આમ
 પું ૦ [સં.] ઈંદ્રિયોનો સમૂહ. આહ્ય વિં
 ઈંદ્રિયગર્ય. ૦ગર્ય વિં ૦ ઈંદ્રિયો વડે
 ઊપજતું-થતું. ૦જિત વિં ૦ ઈંદ્રિયોને
 જીતનાર. ૦નિચલ પું ૦ [સં.] ઈંદ્રિયોને
 વશ રાખવી તે; સંયમ. ૦સુખ ન૦ [સં.]
 ઈંદ્રિયોથી અનુભવાતું સુખ (૨) વિષયસુખ.
 -ચાતીત વિં ૦ ઈંદ્રિયોથી અતીત-પર;
 અગોચર. -ચારામ વિં ૦ [સં.] વિષયાસક્ત
 ઈંધક ન૦ [સં.] જીવો ઈંધર
 ઈંધન ન૦ [સં.] ઈંધણ; ખાળવાનું લાકડું

ઈ

ઈ સ્ત્રી ૦ [સં.] સંસ્કૃત કુટુંબની વર્ણમાળાનો
 ચોથો અક્ષર - એક સ્વર

-ઈ [સં.] સ્ત્રી ૦ નો પ્રત્યય. ઉદાહૃત 'ઓઝી;
 મહેતી' (૨) [સં. ઈત્] નામને લાગતાં, 'ના
 સંખ ધી', 'કરનાર', 'વાળુ' એવા અર્થ
 ખતાવતો પ્રત્યય. ઉદાહૃત 'કપટી' (આ પ્રત્યય
 ખેવડા અર્થમાં ભૂલથી પણ વપરાતો મળે
 છે. જેમ કે, નિર્વિકારી, સૈશ્વરી, ધંધાકારી
 ઇ૦) (૩) વિશેષણ પરથી નામ ખતાવતો
 કારસી પ્રત્યય. ઉદાહૃત આપખુદ-આપખુદી

ઈક્ષા સ્ત્રી ૦ [સં.] નજર (૨) જેવું-વિચારવું તે
 ઈચ્છવું (ઈ) સં ૦ ક્રિ ૦ ઠાસીને ખાવું (નિદાર્થે)
 (૨) દંડાથી ગળીમાંની મોઈને ઉછાળવી

ઈજત સ્ત્રી ૦, ઠંદાર વિં ૦ જીવો 'ઈજ્યત' માં

ઈજા સ્ત્રી ૦ [અ.] કષ્ટ (૨) (શારીરિક) તુકસાન

ઈજતખકખૂલ ન૦ [અ.] મુસલમાનોમાં લક્ષ
 કખૂલ હોવાની વરકન્યાની પ્રતિજ્ઞા

ઈડલી સ્ત્રી ૦ ચોખાની ઢોકળા જેવી વાની
 (મદ્રાસી)

ઈડલી પીડલી સ્ત્રી ૦, ઈંડિયું ન૦, ઈંડી પીડી
 સ્ત્રી ૦ વરકન્યાને નજર ન લાગે તે માટે
 તેમની પર ઉતારીને કુંડા દેવાતી લીની
 રાખોડીની ગોળીઓ; ખોખવામાં વપરાતી
 એક વસ્તુ

ઈતરાવું અ૦ ક્રિ ૦ બરાઈ મારવી
 ઈંધર પું ૦ [કં.] એક અતિ સૂક્ષ્મ તત્ત્વ જેમાં
 ધર્મને પ્રકાશનાં મોજનો સંચાર થાય છે
 (૨) એક પ્રવાહી રસાયણ

ઈદ સ્ત્રી ૦ [અ.] મુસલમાનોનો એક તહેવાર
 (૨) ખુશલીનો દિવસ. ૦ગાહ સ્ત્રી ૦ ઈદ
 ઊજવવાની જગા

ઈદકું ન૦ જીવો ઈડલી

ઈદશ વિં ૦ [સં.] વ્યાવું; આ પ્રકારનું

ઈન મીન ને (૦સ્પાડે) તીન શ૦ પ્ર૦ જીવ;
 સંખ્યામાં થોડું

ઈખ્સા સ્ત્રી ૦ [સં.] ઇચ્છા

ઈખ્સત વિં ૦ [સં.] ઇચ્છવું (૨) ન૦ ઇચ્છા

ઈખક વિં ૦ [ત્ર.] છ આંગળીવાળું (માણસ)

ઈખક સ્ત્રી ૦ હબક; ડર [સુ.]

ઈમાન પું ૦; ન૦ [અ.] આસ્થા; શ્રદ્ધા (૨)
 ધર્મ; ફીન(ક) અંતઃકરણ(ક) પ્રમાણિકતા.
 ઠંદાર વિં ૦ ઈમાનવાળું; પ્રમાણિક. ઠંદારી
 સ્ત્રી ૦ પ્રમાણિકતા. -ની વિં ૦ ઈમાનવાળું;
 પ્રમાણિક

ઈરખા, ઈર્ષ્યા સ્ત્રી ૦ + ઈર્ષા

ઈરાન પું ૦ [ફા.] ઈરાન દેશ. -ની વિં
 (૨) પું ૦ ઈરાનનું; ઈરાનને લગતું

ઈર્ષા(-ર્ષ્યા) સ્ત્રી ૦ [સં.] અદેખાઈ. ૦ખેર

वि० धर्मा करवानी देववाणुं. ०णु वि०
 धर्मावाणु; अहेयुं
 धर्म स्त्री० [हिब्र. इ.] (आधमल प्रमाणे)
 आध स्त्री; आधमनी जेठियल
 धर्म पुं० [सं.] धर्म; मालेक (२) परमेश्वर
 (३) मडादेव; शिव (४) अगियारनी संज्ञा
 धर्मशान स्त्री० [सं.] उत्तर अने पूर्व वर्येनी
 दिशा के भूजे (२) पुं० मडादेव [दुर्गा
 धर्मशानी वि० [सं.] धर्मशान दिशानुं (२) स्त्री०
 धर्मशता स्त्री०, -त्व न० [सं.] अेक मडा-
 सिद्धि (२) सर्वोपरी पणुं [पुरुष
 धर्मसु (-सु), ०धर्मसुतपुं० धर्मसुतीधर्मनो आदि
 धर्मर पुं० [सं.] प्रभु; परमेश्वर (२) स्वामी;
 मालेक (३) राज. ०द्वर वि० धर्मर
 तरक्षी मजेणुं; कुदरती. ०प्रलियुधान न०
 [सं.] धर्मरनुं ध्यान धरवुं ते (२) कर्म कृणो
 त्याग; पोतानां कर्म धर्मरने समर्थण
 करवां ते. ०प्रतीयथ (-थे) अ०
 धर्मरनी प्रीति भाटे; पोते कृणप्रतिनी
 धर्मरा राग्या विना. -रधीन वि० [सं.]
 धर्मरने आधीन. -री वि० धर्मरसंधी
 (२) स्त्री० [सं.] दुर्गा (३) देवी. -रेरछा
 स्त्री० धर्मरनी धर्मरा
 धर्मलु स्त्री० [सं. पवगा] वासना (२) स्त्री,
 पुत्रादि प्रत्येनी आसक्ति
 धर्मत्व अ० [सं.] जरा; थोडुं
 धर्मस्त्री० भाटलाना पायाने जेठतां जे लांवां
 लाकडांमांनुं हरेक
 धर्मप पुं० प्राचीन श्रीसने अेक हजरी
 गुदाभ जेनी कथाओ ज्ञानीती छे.
 धर्मवी वि० [अ.] धर्मसुप्रसृत. ०सन पुं०;
 स्त्री० धर्मसुना जन्मथी गलाने सवत (ध.स.)
 धर्मार्थ वि० [अ.] धर्मसुनुं अनुयायी; धर्मरती
 (२) धर्मसुने लगवुं

धर्म अस्त्री [अ.], धर्मसु (०धर्मसुत) पुं०
 धर्मसु वि० + [सं. इदृश] आवुं
 धर्मर न० [इ.] अेक धर्मरती कृतत्व - तहेवार
 धर्मनी वि० [अ.] नुओ धर्मवी. ०सन पुं०;
 स्त्री० धर्मवी सन
 धर्म स्त्री० [सं.] धर्मरा (२) आशा; उमेद
 धर्मलीली गली स्त्री० छोकरीनी अेक रमत
 धर्मवुं (०) स० किं० अर्थण करवुं; आपी हेवुं
 (२) अगियारीमां अग्निनी स्थापना करवी
 (३) अविषेक करवो (४) प्रसन्न करवुं
 (५) तेल छेववुं
 धर्म (०) स्त्री० [सं. इष्टका, प्रा. इष्टीधर धर्म्यादि
 यलवामां वपरतुं मधीनुं पकवेणुं योसलुं.
 ०धर्मधी वि० धर्मतुं आंधेणुं (२) धर्मतुं
 आंधकाभ. ०वाडो पुं० धर्मो पकववानो लडो.
 -दाण (-णु) वि० धर्मतुं अनेणुं; धर्मवाणुं.
 -दाणी स्त्री० धर्मो मारी मारीने देवतो
 हंड - सल. -दाणु वि० नुओ धर्म्या.
 -दाणो पुं० [प्रा. इष्टाल] धर्मो ककडो (२)
 धर्मो अनाववानुं ओलर. -देरी (-ल)
 वि० धर्मधी
 धर्मो (०) स्त्री० धर्मो लधने जनारी धी-
 ओनी छार (२) धीलां धीलां धर्मोने जथे
 (३) छोकरीनी धाड-भ्रजरावाड [ला.]
 धर्मुं (०) न० [सं. अंड] जेडुं (२) शिपर
 परने कणरा
 धर्मोष्ठी (०) स्त्री० नुओ उठाष्ठी
 धर्मो (०) स्त्री० अेक छव; धर्मरडी
 धर्मलु (-लु) (०) न० [सं. इधन] अणतल
 धर्मधर्मधर्म (०) पुं० अणद (२) लार
 वहेतारे आधमी (३) वि० अणदिया
 जेवे; भूष

ઉ

ઉ પું [સં.] સરકૃત કુટુંબની વર્ણમાળાનો
પાંચમો અક્ષર - એક મુખ્ય સ્વર

-ઉ ક્રિયાપદને લાગતાં 'તે ક્રિયા કરનારું'
એ અર્થમાં વિં બનાવતો પ્રત્યય. ઉદા.
ઉતારુ, ફાફુ, ખાઉ

ઉકરડી સ્ત્રીં [દે. ઉત્કરડો] નાનો ઉકરડો.

(૨) વિવાહના સમયમાં કચરો પૂંને
નાખવાની જગા (૩) એક મલિન દેવતા

ઉકરડો પું છાણ અને પૂંનનો ઢગલો;
ઉકરો (૨) ગદું સ્થાન; ગંદવાડો [લા.]

ઉકરાંટો પું આવેશ (૨) તાલાવેલી

ઉકલાવવું સંકિં 'ઉકલવું'નું પ્રેરક

ઉકળન નં બેકળવાની ક્રિયા [ર. રિ.]

ઉકળાટ(-ટો) પું ધામ; કઠારો (૨)
ગુરસો (૩) સંતાપ

ઉકાળવું સંકિં 'ઉકળવું'નું પ્રેરક બેકળે
એમ કરવું (૨) લાભ કરવો; સારું કરવું
[લા.] (૩) અગાડવું (કટાક્ષમાં)

ઉકાળો પું ઉકાળવું તે (૨) વનસ્પતિ,
આસડિયાં કે તેજનાનો કાંચો (૩) ધામ;
ખાફ (૪) કઠાણ; સંતાપ

ઉકાંચળી વિં સ્ત્રીં કાંચળી પહેર્યાં વિનાની

ઉકાંટો પું ઉકરાંટો (૨) બકારી (૩)
અમાવાની લાગણી (૪) કંપારી (૫)
અવાવડુ કિનારી

ઉકાંસણ(-નણું) નં ઉકાંસવું તે

ઉકાંસવું સંકિં [સં. ઝલ્લું] ખોટી કાઠવું;
અહાર કાઠવું (૨) ક્યાન પર લાવવું;
ભુલાયેલું તાળું કરવું [લા.] (૩) ઉરકેરવું

ઉકેરો પું [સં. ઉત્કર] તુઓ ઉકરડો

ઉકેલ પું; સ્ત્રીં સૂઝ; સમજ (૨) રસ્તો.

૦ણી સ્ત્રીં ઉકેલવું - નિકાલ કરવો તે.

૦વું સંકિં ચૂંચ કાઠવી; વળ કાઠવો;

ખાંધેલું કે ચૂંચેલું પાણું છૂટું કરવું (૨) વાંચવું

(૩) પૂરું કરવું - નિકાલ કરવો (૪) ઉપાડવું;

પુલું કરવું. -લાવવું સંકિં -ડાવું

અંકિં 'ઉકેલવું'નું અનુક્રમે પ્રેરક અને
કર્મણિ

ઉક્ત વિં [સં.] કહેલું; બોલેલું

ઉક્ત સ્ત્રીં કથન [ઉખેડાવવું

ઉખડાવવું સંકિં 'ઉખાડવું'નું પ્રેરક;

ઉખડિયો પું તવેયો

ઉખરાંટું વિં ઠાંકથા વિનાનું; ઉપાડું

ઉખરાંટો પું ખાતુના વાસણ પરનો એધરાળો

ઉખાડ પું ઉખાડેલું હોય તે (૨) ખાડો

ઉખા(-ખે)ડવું સં કિં [પ્રા. જગલ]]

'ઉખાડવું'નું પ્રેરક(૨)મૂળ ખેચી નાંખવું

(૩) પદ્મચુન કરવું [લા.] (૪) નાશ કરવો.

ઉખા(-ખે)ડાવવું સંકિં, ઉખા(-ખે)

ડાવું અંકિં તેનાં પ્રેરક અને કર્મણિ

ઉખાણું નં, -ણો પું [સં. વપાલ્યાન]

સમસ્યા; કોચડો (૨) કહેવત; દૃષ્ટાંત

ઉખાલપખાલ સ્ત્રીં બેલટી અને ઝાડો

ઉખા(-ખે)ળવું સં કિં [પ્રા. જગલ]

ઉખાડવું (૨) ઉકેલવું (૩) ભુલાયેલું તાળું

કરવું; ઉકાંસવું [લા.]. ઉખા(ખે)-ળાવવું

સંકિં, ઉખા(-ખે)ળાવું અંકિં તેનું

અનુક્રમે પ્રેરક અને કર્મણિ

ઉખેડ વિં ખેડવાને અયોગ્ય (૨) અણ-

ખેડેલું; વેરાન (૩) પું સ્ત્રીં ઉખાડ; પોપટો

ઉખેડવું સંકિં ૦ળુઓ ઉખાડવું. ઉખેડાવવું

સંકિં, ઉખેડાવું અંકિં તેનાં પ્રેરક

ને કર્મણિ [ઉખાળવું]માં

ઉખેળવું, ઉખેળાવવું, ઉખેળાવું ૦ળુઓ

ઉગટણું નં પીઠી; બગટ

ઉગમ પું [સં. ઉદગમ] બગવું તે; ઉદય (૨)

મૂળ; આરંભ. ૦ળું વિં પૂર્વ દિશા તરફનું

ઉગાડવું સં કિં 'બિગવું'નું પ્રેરક; બગે

એમ કરવું. ઉગાડાવવું સં કિં,

ઉગાડાવું અંકિં 'ઉગાડવું'નું અનુક્રમે

પ્રેરક ને કર્મણિ [ઉપાડવું]

ઉગામવું સં કિં [સં. ઉદગમ] મારવા

ઉગાર પું [ઉગારવુ] અચાવ; છૂટકો (૨)
અચત; લાભ

ઉગારવુ સં કિં 'ઉગરવુ'નું પ્રેરક; ઉગરે
એમ કરવું; રક્ષણ કરવું; અચાવી લેવું
(૨) અચત કરવી

ઉગારો પું જુઓ ઉગાર

ઉગારો પું ચોમાસામાં ઉગતા નાના,
છાડોનો સમૂહ; ઉગાવો

ઉગાવો પું ઉગવું તે; ફૂલવુંફાલવું તે (૨)
ચોમાસાનો ઉગારો [તા સ્ત્રીં

ઉચ્ચ [સં.] જલદ (૨) કોમ્પી (૩) બિહામણું.

ઉધડાવવું સં કિં 'ઉધડવું'નું પ્રેરક

ઉધરાર્થ(-તા) સ્ત્રીં મહેરૂલ, સાંધ, ફેવું
ઇન્ની વસૂલાત કરવી તે

ઉધરાણિયો પું ઉધરાણી કરનાર

ઉધરાણી સ્ત્રીં શેણાની વસૂલાત(૨)તકાદો

ઉધરાણું નં લખણી; કાળો; ફંડ. -તા

સ્ત્રીં ઉધરાર્થ. -તાદાર વિં ઉધરાતનું કામ
કરનાર. -વવું સંકિં [સં. ઉદગ્રહ]

કેકઠેકાણેથી મેળવી એકઠું કરવું

ઉધલાવવું સં કિં 'ઉધલવું'નું પ્રેરક

ઉધાડ પું [સં. ઉદ્ઘાટ] આકાશ વાદળો
વિનાનું થઈ તડકો નીકળે તે (૨) ઉદ્ઘ; લાભ [લા.] વ્યયું વિં જોડા વિનાનું.

વ્યાજું વિં ચોરને ફાવે એવું; ઉધાડું
(૨) નનાહાખારી; નારી છૂટવાનો રરતો.

વવાસ સ્ત્રીં ઉચાટવું અને બધ કરવું તે.
વવું સંકિં [સં. ઉદ્ઘાટ] ઉધડે એમ

કરવું; ઉધાડું કરવું; ખોલવું. -ડાવવું
સં કિં, -ડાવું અં કિં 'ઉધાડવું'નું

અનુક્રમે પ્રેરક ને કર્મણિ

ઉધાડું વિં [જુઓ ઉચાટવું] યુક્તું; નહિ
ઠાંકેલું, વાસેલું કે ખિડાયેલું (૨) નહિ ચોટેલું,

મહેરૂલ કે શાણગારેલું. (૩) ચોખ્ખું; રખ
(૪) પ્રગટ; મહેર (૫) અરક્ષિત

ઉધાડું પુગાડું વિં સાવ ઉધાડું-નાયું

ઉચ્ચકામણુ નં, -ણી સ્ત્રીં ઉચ્ચકવાનું
મહેનતાણું

ઉચ્ચકાવવું સં કિં 'ઉચ્ચકવું'નું પ્રેરક

ઉચાટ પું ચિંતા; ફિકર (૨) અધીરાર્થ

ઉચાટિયું વિં ઉચાટ કર્યા કરવું

ઉચાપત સ્ત્રીં ખોટી રીતે ઉપાડી-ઉઠાવી
જવું તે; ઓળવવું તે

ઉચારવું સં કિં જુઓ ઉચ્ચારવું.
ઉચ્ચારાવવું સંકિં(પ્રેરક). ઉચ્ચારાવું

અં કિં (કર્મણિ)

ઉચાળવું સં કિં ઉચ્ચલવું; ખાલી કરવું

ઉચાળો પું ધરવખરો. ઉચાળા ભરવા
= ધરખાર ખાલી કરીને નીકળી જવું (૨)

નોટરીમાંથી જતા રહેવું

ઉચિત વિં [સં.] યોગ્ય; ધરિત

ઉચે(-ધે)ડયું સં કિં [સં. ઉચ્ચારન]
ઉતેડવું; (કાઠ) ઉતારવી

ઉચેલ પું પાલવ (૨) કંઠીનો છેડો

ઉચ્ચ વિં [સં.] જુઓ ઉચું

ઉચ્ચક વિં ઉધડું; ઉચક

ઉચ્ચતમ વિં સૌથી ઉચ્ચ; ઉચ્ચામાં ઉચું.
-૨ વિં વધારે ઉચ્ચ

ઉચ્ચરવું સં કિં [સં. ઉચ્ચર] ખોલવું

ઉચ્ચાટન નં [સં.] એક અભિચાર; (મંત્ર-
તંત્રથી) ઉચાટ કરાવવો તે

ઉચ્ચાર પું [સં.] મોમાંથી ખોલ કાઢવો તે
(૨) તેમ કરવાની કબ. વણુ નં ઉચ્ચાર

(૨) કથન. વણુ સંકિં [સં. ઉચ્ચાર]
ઉચ્ચારણુ કરવું (૨) ખોલવું

ઉચ્ચાલક પું ઉચ્ચાલન ક્રિયાનું મુખ્ય
સાધન; 'લીવર' [પ. વિ.]

ઉચ્ચાલન નં [સં.] ઉચું કરવું તે (૨)
ઉચ્ચાલક વડે બળ વાપરવાની એક
યોજના [પ. વિ.] (૨) નાનુંમોટું

ઉચ્ચાવચ વિં [સં.] ઉચુંનીચું; અણસરયું

ઉચ્ચૈઃશ્રવા પું [સં.] ઘડનો ઘોડો (ચૌદ
રત્નોમાંનું એક)

ઉચ્ચૈરચ વિં [સં.] ઉચ્ચતમ

ઉચ્ચવ પું ઓચ્ચવ; જુઓ ઉચ્ચવ

ઉચ્ચ(-છ)ંગ પું જુઓ ઉચ્ચંગ; ખોળો

ઉચ્ચલ વિં [સં.] તોડી નાખેલું; નિમૂળ કરેલું

ઉચ્ચષ્ટ વિં [સં.] એકું (૨) ખાતાં વધેલું
(૩) નં છાંણ

ઉચ્છ્રવણ [સં.] (-ળા) વિં ઉછાંછળું; ઉદ્ધત
 ઉચ્છ્રવણ પું [સં.] જડમૂળથી ઉખાડી નાખવું તે;
 સમૂળો નાશ. ઠક વિં ઉચ્છ્રવ કરનાર.
 ઠન નં ઉચ્છ્રવ કરવો-થવો તે. ઠવું
 સંકિં [સં. ઉચ્છ્રવ] ઉચ્છ્રવ કરવો
 ઉચ્છ્રવિયું વિં વંશ કે વારસ વિનાનું (૨)
 ઉચ્છ્રવક (૩) નં નિવંશની મિલકત
 ઉચ્છ્રવણ નં [સં.] શોષણ; સુકાવું-ખેચાઈ
 જવું તે
 ઉચ્છ્રવસન નં [સં.] શ્વાસ બહાર મૂકવો તે
 ઉચ્છ્રવસિત વિં [સં.] પૂર્ણ ખીલેલું
 ઉચ્છ્રવાસ પું [સં.] શ્વાસ લેવો મૂકવો તે
 (૨) આશા (૩) પ્રકરણ (૪) નળિયું
 ઉચ્છ્રમ પું આનંદ કે તેનો ઉછાળો.
 -ગી વિં ઉચ્છ્રવેલું
 ઉછાળાટ પું ઊછળવું તે; ઉછાળો
 ઉછાળામણી સ્ત્રીં હરીફાઈ (૨) હરાલ
 ઉછાંક (-ખ) ધા વિં નુઓ ઉચ્છ્રવણ
 ઉછાંગ પું [સં. ઉચ્છ્રગ] ઝોળો
 ઉછાનીક નં + બાળક ખાસું ફેરવવું થાય
 ત્યારે કરાતી ઉચ્છ્રવક્રિયા
 ઉછાળા સ્ત્રીં ઉછાળો. ઠવું સં કિં
 [સં. ઉચ્છ્રાણ] ઊંચે ફેંકવું (૨) ઉપરતળે
 કરવું (જમ કે શાક ઇં) (૩) (ગમે તેમ)
 ખરચવું; વાપરવું. -ગી પું કૂંદકો; છલંગ
 (૨) એકાએક વધારો (૩) આવેશ (૪)
 હુમલો (૫) ઊંચકો; ઊંચારી
 ઉછાંછળાવેડા પું યં વં ઉછાંછળું વર્તન
 ઉછાંછળું વિં ઉદ્ધત (૨) લાજ વિનાનું
 ઉછીતું (-નું) વિં થોડા દિવસ પછી ખાણું
 આપવાની શરતે આપેલું-લીધેલું (બ્યાજ
 ઇત્યાદિ આપ્યા લીધા વિના)
 ઉછેદિયું વિં (૨) નં નુઓ ઉચ્છ્રવિયું
 ઉછેર પું; સ્ત્રીં ઉછેરવું તે (૨) કેળવણી
 ઉછેરવું સં કિં [સં. ઉચ્છ્ર, પ્રા. ઉચ્છેર]
 પાળીપોતી મોટું કરવું (૨) સંસ્કારવાળું
 કરવું; કેળવવું. ઉછેરાવવું સં કિં (પ્રેરક),
 ઉછેરાવું અં કિં (કર્મણિ)
 ઉચ્છ્રમ (-વ) સ્ત્રીં સ્ત્રીં [સં. ઉચ્છ્રવ] ઊચ્છ્રવવું
 તે (૨) ઉચ્છ્રવણી

ઉચ્છ્રમ (-વ) સ્ત્રીં નં પ્રત વગેરેની સમા-
 પિતી ઉચ્છ્રવણી
 ઉચ્છ્રમાળું વિં ઉચ્છ્રમ (૨) ઊચ્છ્રવું
 ઉચ્છ્રવડું નં સરભાંખણું; અનુચિતકથ
 ઉચ્છ્રવણી સ્ત્રીં [નુઓ ઉચ્છ્રમણી] ઊચ્છ્રવવું
 તે (૨) ઉચ્છ્રવણી
 ઉચ્છ્રવણું નં નુઓ ઉચ્છ્રમણું
 ઉચ્છ્રવાવણું સં કિં 'ઉચ્છ્રવણું' પ્રેરક
 ઉચ્છ્રવિયાત વિં [નુઓ ઊચ્છ્રવણું] ઉચ્ચ
 વણનું
 ઉચ્છ્રવર વિં ઉચ્છ્રવણ; ભપકાદાર
 ઉચ્છ્રવરો પું જગરણ (૨) ચિંતા
 ઉચ્છ્રવ સ્ત્રીં [રિ. ઉચ્છ્રવ] ઉચ્છ્રવણું; પાચ-
 માલી. ઠણ વિં ઉચ્છ્રવ કરનારું (૨)
 અપશુકનિયું. ઠવું સં કિં ઉચ્છ્રવ કરવું
 ઉચ્છ્રવણી સ્ત્રીં [સં. ઉચ્છ્રવ ઉપરથી, પ્રા.
 ઉચ્છ્રવણી] વન, મંદિર ઇત્યાદિ સ્થળે
 ઊચ્છ્રવણું જમણ; વનભોજન (૨) ભક્ત;
 મિળખાની
 ઉચ્છ્રવશ (-સ) પું અળવાણું; પ્રકાશ
 ઉચ્છ્રવસક પું પ્રકાશ આપનારો પદાર્થ;
 'ઇદ્યુમીનંટ' [ર. વિ.]
 ઉચ્છ્રવણું સં કિં [સં. ઉચ્છ્રવણું] ઊચ્છ્રવું
 કરવું (૨) સારું કરવું; શોભાવવું [સા.]
 ઉચ્છ્રવથાર (-ક) વિં મુદર; ઊચ્છ્રવું
 ઉચ્છ્રવશ (-સ) પું નુઓ ઉચ્છ્રવશ
 ઉચ્છ્રવ વિં [રિ.] ઊચ્છ્રવ; વેરાન
 ઉચ્છ્રવન નં, ઉચ્છ્રવથ (-થિ)ની સ્ત્રીં [સં.]
 માળવામાં સિપા નદીના કિનારા ઉપર
 આવેલું પ્રાચીન હિંદુ રાજનગર
 ઉચ્છ્રવણ [સં.] (-ળા) વિં દેહીપ્યમાન
 ઉચ્છ્રવણું સં કિં નખ વગેરેથી ધસરડીને
 ઉખાડવું; સોરવું. ઉચ્છ્રવણવણું સં કિં
 (પ્રેરક). ઉચ્છ્રવણવું અં કિં (કર્મણિ)
 ઉચ્છ્રવણી પું ઉચ્છ્રવણવાથી થતો કિસોટો
 ઉચ્છ્રવણી પું [સં. ઉચ્છ્રવ] એક વનરખતિ
 ઉચ્છ્રવણવણું નં (વાસણ) અળવાળવામાં
 વપરાતી વસ્તુ (૨) ઉચ્છ્રવણનું મહેનતાણું
 ઉચ્છ્રવણવું સં કિં 'ઉચ્છ્રવણું' પ્રેરક

ઉત્પટ્ટ(-ટાં)ંગ વિગ (૨) ન૦ જુઓ ઉટંગ
 ઉત્પટ્ટાણું ન૦ [સં. ડરતૈન] શરીરે ચોળવાની
 ખુશખોદાર ચીજોનું મિશ્રણ; ઉત્પટ્ટાણું
 ઉટ્ટ(-ટાં)ંગ વિગ આધાર વગરનું; તરંગી
 (૨) ન૦ આધાર વગરની વાત; ગાખું
 (૩) તરંગ; સુદ્ધો
 ઉટ્ટંગી વિગ ઉપભવી. કાઢેલું (૨) ગાખી
 ઉટ્ટાંગ વિગ જુઓ ઉટંગ
 ઉટ્ટાંટિયું ન૦, -ચો પું એક રોગ [તિ
 ઉઠમ(-વ)ણું ન૦ મરણ પ્રસંગે ખેસવા જવું
 ઉઠાઉ(-ંગીર) વિગ નજર ચુકાવી પારકી
 વસ્તુ કોઠાવનારું-ચોરનારું
 ઉઠાડવું સંગ કિંગ 'ઊઠવું'નું પ્રેરક; ઊઠે
 એમ કરવું (૨) જાગવું (૩) ઊભું કરવું.
 ઉઠાડાવવું સંગકિંગ(પ્રેરક). ઉઠાડાવું
 અંગ કિંગ (કર્મણિ)
 ઉઠામણું ન૦ જુઓ ઉઠમણું
 ઉઠાવ પું ઊઠવું-ઊપસવું તે (૨) ઊંચાઈ
 (૩) ઉપાડ; અપત (૪) કલ્પના; સુદ્ધો
 (૫) દેખાવ; ભલક. ઠડાવવું સંગકિંગ
 'ઠડાવવું'નું પ્રેરક. ઠડાર વિગ સારા
 ઠડાવ-દેખાવવાળું. ઠરાવવું સંગકિંગ
 ઠડાવડાવવું. ઠવું સંગ કિંગ [સં. ડર +
 પસ્યાવ] ઊચકવું; ઉપાડવું (૨) ધીમેથી
 ઉપાડી જવું-ચોરવું (૩) (ખૂબ) ખાવું (૪)
 ઉઠાડવું; જગાડવું (૫) ઊભું કરવું; અસ્તિ-
 ત્વમાં આણવું; તૈયાર કરવું (૬) પાળવું;
 માનવું; બનાવવું (જેમ કે, હુકમ, ચાકરી
 ઇંગ).-વાવું અંગકિંગ'ઉઠાવવું'નું કર્મણિ
 ઉઠાવું અંગકિંગ 'ઊઠવું'નું ભાવે પ્રયોગનું રૂપ
 ઉઠાવો પું બનાવવી વાત (૨) અપત
 ઉઠાંતરી સ્ત્રી૦ આલ્યા જવું તે
 ઉઠતાળીસ વિગ જુઓ અઠતાળીસ; ૪૮
 ઉઠાઉ વિગ ઉઠાવનારું; અતિ ખર્ચાળ
 ઉઠા(-રા)ડવું સંગકિંગ જુઓ ઉઠાવવું (૨)
 (પાંખવાળો છવ) ઊડી બધ એમ કરવું
 (જેમ કે માંખ ઉઠાડવી. 'ઉઠાવવી' નહિ.)
 ઉઠાણુ(-ન) વિગ [સં. ડરુચન, પ્રા. ડરુણ] ઊઠે
 એવું; પવનવેગી (૨) ન૦ ઊડવું તે.

ઠોઠો પું અધ્ધર ઊઠે તેવો ઘોઠો;
 પવનપાવડી (૨) પવનવેગી ઘોઠો
 ઉઠામણી સ્ત્રી૦ મશકરીમાં ઉઠાવવું તે
 ઉઠાવવું સંગ કિંગ [સં. ડરુણ, પ્રા. ડરુણ]
 ઊઠે એમ કરવું; ચગાવવું (જેમ કે પતાંગ)
 (૨) વાપરી નાખવું; વેડફી નાખવું (૩)
 (વાત, ગપ ઇંગ) ફેલાવવું (૪) જવાબ-
 માં ચાલાકી કરવી (૫) મશકરી કરવી
 (૬) રદ-નપાસ કરવું (જેમ કે પરીક્ષામાં)
 ઉઠાવું અંગ કિંગ 'ઊડવું'નું ભાવે પ્રયોગનું
 રૂપ; ઊડવાની ક્રિયા થવી
 ઉડુ પું [સં.] તારો (૨) અડ (૩) નક્ષત્ર.
 ડાણુ પું તારાઓનો સમૂહ; તારાઓ.
 ડપતિ, ડરાજ પું ચંદ્ર
 ઉક્યન ન૦ [સં.] ઊડવું-ઊચે ઊડવું તે
 ઉડરાણું ન૦ ઊઠણું; ઉઠેલું
 ઉઠાણિયું ન૦ ઈંટાણી
 ઉઠા(-ઢો)ણી સ્ત્રી૦ નાનું ગૂઢેલું ઉઠાણું
 ઉઠા(-ઢો)ણું ન૦ માથા ઉપર વજન ઊંચકતી
 વખતે વચ્ચે મૂકવામાં આવેલો લગડા
 ઇંચાદિનો વીંટો
 ઉતરાવવું સંગકિંગ 'ઊતરવું'નું પ્રેરક
 ઉતપત (ત.) સ્ત્રી૦ જુઓ ઉતપતિ
 ઉતરડ સ્ત્રી૦ [દ. ડરિરિવિદિ] વાસણ ઉપર
 વાસાળ - ખાસ કરીને એક એકથી નાનાં
 -એવી ગોડવાળી
 ઉતરડવું સંગકિંગ ઊતરવું; રીંચણું ઉકેલવું;
 ઠાંકા તોડી જુદું કરવું (૨) (બાલ-ચામડી
 ઇંચાદિ) ઉતારવી. ઉતરડાવવું સંગકિંગ
 (પ્રેરક). ઉતરડાવું અંગ કિંગ (કર્મણિ)
 ઉતરડિયું ન૦ ઉતરડવાનું ઓભર
 ઉતરણુ સ્ત્રી૦; ન૦ ઢાળ (૨) ઊતરામ એવું
 હોતું તે (૩) એવો નરીનો ભાગ. -ણી
 સ્ત્રી૦ ઊતરવું - પાર જવું તે
 ઉતરાણુ સ્ત્રી૦ [જુઓ ઉતરાણુ] મકર-
 સંગકિંગ (૨) એ દિવસે પળાતો તહેવાર
 ઉતરાણુ ન૦ [ઊતરવું] ઉતાર; ઉતરણુ
 ઉતરાણું(-ફું) વિગ ઉતર તરફનું
 ઉતરામણુ ન૦, -ણી સ્ત્રી૦ ઉતરાવવું તે
 (૨) તેનું મહેનતાણું કે અર્થ

ઉત્તરાવવું સંક્રિં ઉતારે એમ કરવું (૨)
'ઉત્તરવું'નું પ્રેરક (૩) (માથેથી) વળન
નીચે ઉતારવામાં મદદ કરવી (ખેડું,
ટોપલો ઉતારાવવાં)

ઉત્તરેવડ સ્ત્રીં જુઓ ઉતરડ

ઉતાર પું ઉતરાય એવું હોવું તે કે તેવું
(નદી ઇંનું) સ્થાન (૨) ઓટ (૩) કિંદ,
ઝેર, ખરાબ અસર, કડક દવા વગેરેને)
ઉતારવાનો - દૂર કરવાનો ઉપાય (૪)
ભૂતપ્રેતની અસર કાઢવા માટે માથેથી
ઉતારેલું હોય તે (૫) તદન નકામું અથવા
મૂંડામાં મૂંડું માણસ કેનેવાનું ન્દય [લા.]

ઉતારવું સંક્રિં [સં. અતારવું] ઉતારે એમ
કરવું; 'ઉતારવું'નું પ્રેરક (૨) ઉપરથી
નીચે મૂકવું (૩) ઘાટ કાઢવો (જેમ કે,
ભમરડો સંઘાટા પર ઉતારવો; કુંભાર
ઘાટ ઉતારે) (૪) ધાર કાઢવી (૫) લખવું;
નકલ કરવી (૬) ઝેરની અસરથી મુક્ત
કરવું (૭) પર લઈ જવું (<)* વળગાટ
કાઢવા માથે ફેરવવું. **ઉતારાવવું** સંક્રિં
(પ્રેરક), **ઉતારાવું** અંકિં (કર્મણિ)

ઉતારુ પું પ્રવાસી; મુસાફર (૨) ઉતારો
કરનાર (વીણી ધર્મશાળા ઇં ના)

ઉતારો પું ઉતારવાનો મુકામ (૨) કશામાંથી
ઉતારેલું લખાણ; અવતરણ

ઉતાવળ સ્ત્રીં [ક. ઉતાવળ] વરા; તાઝીદ.
-ગિયું વિ- ઉતાવળ કરનારું-કરાવનારું
(૨) ઉતાવળ; અધીરું. -ળી સ્ત્રીં
(ઝટ યતી) એક જાતની જુવાર કે ડાંગર.
-ળું વિ- વેગી; ઝડપી (૨) અધીરું

ઉતાવું અંકિં 'ઉતરવું'નું ભાવે
ઉતેડવું સંક્રિં જુઓ ઉતરવું. **ઉતેડાવવું**
સંકિં (પ્રેરક). **ઉતેડાવું** અંકિં
(કર્મણિ)

ઉત્કંઠ વિં [સં.] તીવ્ર; જલદ; પ્રયત્ન (૨)
મત (૩) વિષમ (૪) સુશકેલ. **ઉતા** સ્ત્રીં
ઉત્કંઠ પું [સં.] ઉપર ખેંચાવું તે; જનનિ
(૨) અભિવૃદ્ધિ

ઉત્કંઠન નં [સં. ઉત્કલ ઉપરથી] ઊકળવું

તે. **ઉખ**-હું નં, -નાંકિં પું જ્યાં સુધી
ગરમી પહોંચવાથી પદાર્થ ઊકળવા માટે
એ સીમા (૨) તેના માપનો અંક

ઉત્કંઠ વિં [સં.] કંઠજીવો કરેલો હોય એવું
(૨) અતિ ઉત્સુક; આતુર

ઉત્કંઠા સ્ત્રીં [સં.] તીવ્ર ઇચ્છા; આતુરતા
(૨) આશા. -**કિલ** વિં [સં.] આતુર

ઉત્કંપ પું [સં.] ધ્રુનરી; ક્ષોભ
ઉત્કીર્ણ વિં [સં.] આલેખેલું; કોતરેલું

ઉત્કૃષ્ટ વિં [સં.] શ્રેષ્ઠ; ઉત્તમ
ઉત્કેંદ્ર વિં [સં.] મધ્યગિરિથી આશુ' (૨) એક
કેન્દ્રવાળું નહિ એવું (૩) વિલક્ષણ

ઉત્કંઠ પું [સં.] ઊલટો ક્રમ (૨) ઉલ્લંઘન
(૩) ક્રમિક વધારો; ઊંચો ક્રમ. **ઉચ્ચ**
નં [સં.] ઊંચતું જવું - ઉલ્લંઘન કરવું તે
(૨) ક્રમે ક્રમે ઊંચા જવું તે; ખિલવટ

ઉત્કાંત વિં [સં.] આજગી ગયેલું (૨)
ઉત્કાંતિ પામેલું (ઉત્કાંતિવાદના નિયમાનુ-
સાર). -**તિ** સ્ત્રીં [સં.] વિકાસ; ખિલવણી.
-**તિવાદ** પું નતિવિરોધો ('સ્પીશીઝ')
એકદમ નવા સર્વથા નથી પણ અગાઉ
પચલિત એવા આકારો પરથી ધીમે ધીમે
વિકાસ પામીને બન્યા છે એવો મત

ઉત્ક્રિષ્ટ વિં [સં.] ઉલ્લેખ પામેલું [દેવું તે
ઉત્ક્રેષ્ઠ પું [સં.] ઉપર ફેંકવું તે (૨) ફેંકી

ઉત્ક્રાંત વિં [સં.] ખોટી કાઢેલું (૨) ઉપાડેલું
ઉત્ક્રાંત વિં [સં.] યજ્ઞ ગરમ થયેલું (૨)
ક્રોધાયમાન

ઉત્તમ વિં [સં.] સૌથી સારું; શ્રેષ્ઠ. **ઉપુરુષ**
પું [સં.] શ્રેષ્ઠ આદમી (૨) પરમેશ્વર (૩)
પહેલો પુરુષ [બ્યા.]. -**માંગ** નં [સં.]
માથું (૨) સુખ. -**મોતમ** વિં [સં. ઉત્તમ+
ઉત્તમ] ઉત્તમમાં ઉત્તમ

ઉત્તર વિં [સં.] પાલટું; ખાટીનું (૨) પછીનું
(૩) વધતું; વધારે (૪) ડાણું (૫) પું;
નં જવાબ; પૂછ્યા કે કહ્યા સામે કહેવું
તે; રદિયો (૬) બચાવનું કથન (૭) સ્ત્રીં
ઉત્તર દિશા (૮) પું ગણિત-શ્રેઠીમાં બે
સંખ્યાની વચમાંનું અંતર (૯) પું
વિરાટ રાજનો પુત્ર (૧૦) અંક પછી.

ઠકિયા સ્ત્રીં [સં.] મરણ પછીની અંતિમ ક્રિયા. **ઠંધુવ** પુંં પૃથ્વીની ધરીનો ઉત્તર તરફનો છેડો (૨) ઉત્તર દિશામાં સ્થિર દેખાતો તારો. **ઠપક્ષ** પુંં [સં.] અવ્યાવપક્ષ; પ્રતિવાદી (૨) પ્રતિવાદીનો જવાબ (૩) અધારિયું (૪) સમીકરણ ઠંત્યાદિની જમણી બાજુ [ગ.]. **ઠપત્ર** નં; પુંં પરીક્ષાના પ્રશ્નપત્રના ઉત્તરની વહી. **ઠપથ** પુંં [સં.] હિમાલય ઉપર જાયે ને જાયે જતો ઉત્તર દિશા તરફનો માર્ગ; દેવયાન (૨) મૃત્યુની તૈયારી તરીકે, કરવામાં આવતાં તપ અને ભત્રાઓ. **ઠપદ** નં [સં.] (સમાસનું) ઉલ્લું પદ (૨) 'સેકન્ડ ટર્મ' ઓફ એ રશિયો' [ગ.]. **ઠમીમાંસા** સ્ત્રીં [સં.] મીમાંસા દર્શનનો પાછલો ભાગ; વેદાંત. **ઠવથ** સ્ત્રીં [સં.] ઉત્તરાવસ્થા. **ઠવહી** સ્ત્રીં જુઓ ઉત્તરપત્ર. **ઠશ્વેદી** સ્ત્રીં 'ન્યોમેટ્રિકલ પ્રોગ્રેશન' [ગ.]. **ઠશ્વેષ્ટિ** (સ્ત્રી) સ્ત્રીં 'ન્યોમેટ્રિકલ સીરીઝ' [ગ.]. **-રા** સ્ત્રીં [સં.] ઉત્તર દિશા (૨) અભિ-મન્યુની પત્ની (૩) ઉત્તરાદ્રાહ્યુની નક્ષત્ર. **-રાખંડ** પુંં [સં.] હિમાલય પાસેનો ઉત્તર હિંદનો પ્રદેશ; ઉત્તરખંડ. **-રાધિકાર** પુંં [સં.] પાછળથી-ભવિષ્યમાં મળનારો અધિકાર; વારસાનો અધિકાર. **-રાધિકારી** વિં [સં.] ઉત્તરાધિકાર-બાણ; પછીથી અધિકાર પર આવનારું. **-રાપથ** પુંં [સં.] વિદ્ય પર્વતની ઉપરનો હિંદ. **-રા દ્રાહ્યુની** સ્ત્રીં [સં.] આરમું નક્ષત્ર. **-રા લ્યાદ્ર પદા** સ્ત્રીં [સં.] ૨૬મું નક્ષત્ર. **-રાયાહા** સ્ત્રીં [સં.] ૨૧મું નક્ષત્ર. **-રાયણુ** નં [સં.] સૂર્યનું ઉત્તર તરફના રાશિપદ્કમાં જવું તે (૨) ઉતરાણ. **-રાર્ધ** નં; પુંં [સં.] છેવટનો-પાછલો અર્ધો ભાગ. **-રાવસ્થા** સ્ત્રીં [સં.] (ઉત્તર+સ્થા) ધડપણ. **-રીય** નં [સં.] ઉપવસ્ત્ર. **-તરોત્તર** અં [સં.] વધારે ને વધારે; દિવસે દિવસે; ક્રમશઃ

ઉતંસ પુંં [સં.] માથે પહેરવાનું એક આભૂષણ (૨) કાનનું એક આભૂષણ
ઉત્તાન વિં [સં.] ચતું (૨) પહોળું પથરાયેલું; છીછરું
ઉત્તાપ પુંં [સં.] સંતાપ; ચિંતા
ઉત્તીર્ણ વિં [સં.] તરી પાર જતરેલું (૨) પાસ થયેલું (પરીક્ષામાં)
ઉત્તુંગ વિં [સં.] જીવું
ઉત્તેજક વિં [સં.] ઉત્તેજન આપે તેવું (૨) ઉત્સાહ-હોશ પ્રેરે તેવું. **-ન** નં [સં.] ઉત્સાહ આપવો-પુષ્ટિ આપવી તે (૨) [પરાથ અર્થમાં] ઉશ્કેરણી. **-ના** સ્ત્રીં [સં.] ઉશ્કેરણી; આવેશ. **-નું** સં કિં [સં.] ઠત્તિજી ઉત્તેજન આપવું
ઉત્તેજિત વિં [સં.] ઉત્તેજન કે ઉદ્દીપન પામેલું (૨) ઉશ્કેરાયેલું
ઉત્તયાન નં [સં.] જીવું-જીભા થવું તે (૨) જીવવું તે (૩) ઉદય; જન્યુતિ (૪) ઉત્સાહ (૫) ટેકા; મદદ
ઉત્થાપક વિં [સં.] ઉચલાવી નાખનારું; ઉખાડનારું (૨) ઉશ્કેરનારું (૩) જીવું કરનારું. **-ન** નં [સં.] ઉત્થાપવું તે (૨) [મદિરમાં] દેવનું સૂઈને જીવવું તે (૩) એકને ઉક્તી એ જગાએ ખીજું મૂકવું તે; 'સમ્પિરટયુશન' [ગ.]. **-નમંત્ર** પુંં 'ધી પ્રિન્સિપલ ઓફ સમ્પિરટયુશન' [ગ.]. **-ના** સ્ત્રીં ઉત્થાપવું તે. **-નું** સં કિં [સં.] (જવાર) સ્થાપ્યું ન સ્થાપ્યું કરવું; ઉખાડી નાખવું (૨) ઉથાપવું; ન માનવું (૩) ઉઠાડવું; જન્યુત કરવું
ઉત્પત(ત) સ્ત્રીં + ઉત્પત્તિ; જુઓ ઉત્પત
ઉત્પત્તિ સ્ત્રીં [સં.] પેદાશ (૨) જન્મ (૩) મૂળ
ઉત્પથ પુંં [સં.] ખોટો માર્ગ
ઉત્પન્ન વિં [સં.] જન્મેલું (૨) નીપજેલું; અનેલું (૩) જીએલું (૪) નં પેદાશ; નીપજ (૫) કમાઈ (૬) નફો
ઉત્પલ નં [સં.] કમળ
ઉત્પાત પુંં [સં.] કૂદવું તે (૨) ધાંધલ (૩) આપતિનું ચિહ્ન (૪) વિનાશકારક

આપત્તિ. -તિયું-તી વિં જ પીને ન
એસે એવું. (૨) નોકાની; મસ્તીખોર (૩)
ઉત્પાત કરે એવું

ઉત્પાદક વિં [સં.] ઉત્પન્ન-પેદા કરનારું

ઉત્પાદન નં [સં.] ઉત્પન્ન કરવું તે (૨)
પેદાશ; ઉત્પત્તિ (૩) કૃષ્ણ [કરાય એવું

ઉત્પાદ્ય વિં [સં.] ઉત્પન્ન કરવા યોગ્ય કે

ઉત્પીડન નં [સં.] એકબીબીને દબાવવું તે
(૨) પીડા કરવી તે (૩) પીડા (૪) સ્પર્ધા

ઉત્પ્રેક્ષા સ્ત્રીં [સં.] ધારણા; કલ્પના (૨)
એક અલંકાર, જેમાં ઉપમેય અને

ઉપમાન કેટલીક આબોનોમાં મળતાં આવતાં
હોવાથી વસ્તુતઃ એક જ છે એવી

સંભાવના કરવામાં આવે છે [કા.શા.]

ઉત્પ્લવ પું [સં.] ફૂટકે

ઉત્પ્લવ વિં [સં.] ખીલેલું (૨) વિકસેલું

ઉત્સર્ગ પું [સં.] તણ દેવું તે; ત્યાગ (૨)
સમર્પણ (૩) શરીરમાંથી મળમૂત્રાદિ કાઢવાં

તે (૪) સામાન્ય લાણ પડતે કાયદો કે
નિયમ ('અપવાદ'થી બહાર) [વ્યા.] -ર્જન

નં તણ દેવું તે (૨) ઉપવીત બદલવાની
વાર્ષિક ક્રિયા (૩) વેદાધ્યયન મુલતવી

રાખતી વખતે કરવાની ક્રિયા (૪) મળ-
મૂત્રનો ત્યાગ કરવો તે

ઉત્સર્પિણુ નં [સં.] ઊંચે સરવું -જવું તે

ઉત્સર્પિણી સ્ત્રીં [સં.] અવસર્પિણીના જેટલો
કાંખો પણ ઉન્નતિ તરફ વળતો સમર્થ જૈન

ઉત્સવ પું [સં.] આનંદનો દિવસ; તહેવાર
(૨) આનંદનો મેળાવડો; યોગ્ય

ઉત્સંગ પું [સં.] ઉછંગ; ખેલો

ઉત્સારક વિં [સં.] દૂર કરનારું; ખસેડનારું.
-ચ્ચા સ્ત્રીં [સં.] ખસેડવું તે

ઉત્સાહ પું [સં.] હોંશ (૨) આનંદ (૩)
ખંત (૪) વીરરક્તનો એક સ્થાયી ભાવ -

દટતા [કા.શા.] -હીં વિં [સં.] ઉત્સાહવાળું

ઉત્સુક વિં [સં.] આતુર (૨) અધીરું. -તા સ્ત્રીં
ઉત્સેક પું [સં.] છાત્રવું તે (૨) -ગો વધારો

થવો -બભરાવું તે

ઉથલાવવું સં કિં 'બથલવું'નું પ્રેરક;
ગભડાવી દેવું; ઊધુંચતું કરી દેવું (૨)

પદચ્યુત કરવું (૩) ફેરવવું. ઉથલાવાવું
અં કિં (કર્મ) [લિ]

ઉથાપ પું ઉથાપવું -ઉલટાવવું તે (૨) સામી
થાપ. -નં નં, -તા સ્ત્રીં [સં. સ્થાપન,

-ના] ન્વત્ર કરવું તે (૨) મંદિરમાં દેવનું
સૂઈ બેઠવું તે (૩) ઉથાપવું તે. -વું સં કિં

[સં. સ્થાપ] બદલી કે કાઢી નાખવું (૨)
ઉલટાવવું (૩) ન માનવું. -વાવવું સં કિં

(પ્રેરક). -વાવું અં કિં (કર્મ) [લિ]

ઉથામવું સં કિં [અપ્-ઉથામિય=ઉથામેલું]
આમથી તેમ બચવું ને મૂકવું;

ઉપાડાઉપાડ કરવું (૨) ફીદવું; બિયુંનીયું
કે આમ તેમ કરી નાખવું (૩)

મિથ્યા મહેનત કરવી (૪) આમ તેમ
ખેળવું. ઉથામાવવું સં કિં (પ્રેરક)

ઉથામાવું અં કિં (કર્મ) [લિ]

ઉથામો પું ઉથામવા-ઉપાડવાનો પ્રયાસ
(૨) જુઓ ઉથામો

ઉદ નં [સં.] પાણી [પથ કે સમાસમાં]

ઉદક નં [સં.] પાણી. -ક્રિયા સ્ત્રીં [સં.] મૂએ-
લાની પાછળ કરાતી જલના તર્પણની ક્રિયા

ઉદ્દય વિં [સં.] ઊંચી ટોચવાળું (૨) ઊંચું (૩)
આગળ પડતું; પ્રસિદ્ધ (૪) મોટી ઉંમરનું

ઉદ્દિષ્ટિ પું [સં.] સમુદ્ર. -કન્યા, -તાનયા
સ્ત્રીં [સં.] સમુદ્રની કન્યા, લક્ષ્મી (ચૌદ

રત્નોમાંનું એક). -મેખલા સ્ત્રીં [-ળા]
સ્ત્રીં પુષ્પી. -સુતા સ્ત્રીં [સં.] લક્ષ્મી

ઉદ્દયતી સ્ત્રીં [અ. જદ + વર્તી] અગરળતી;
બદ્દયતી

ઉદ્દપાન નં [સં.] જળાશય (૨) ઉવાડો કે પરબ

ઉદ્દ-ધ) માત પું નોકાન; મસ્તી. -તિયું,
-તું વિં ઉદ્દમાત કરનારું

ઉદ્દય પું [સં.] ઊગવું તે (૨) ઉન્નતિ
(૩) પ્રાગટ્ય; ઉદ્દભવ (૪) કર્મોનું કૃષ્ણ દેવા

તપર થવું તે [જિન]. -ગિરિ પું [સં.] જ્ઞની
પૂરેથી સૂર્યાં દ્રાદિ ઊગે છે એવો કલ્પિત

પર્વત; મેડુ. -યાચલ [સં.] [-ળા] પું

ઉદ્યગિરિ;મેરુ. —યાત વિં જેમાં સૂર્યોદય આવતો હોય તેવી (તિથિ). —યાસ્ત પું ઉદ્ય અને અસ્ત (૨) ચરતીપડતી
 ઉદર નં [સં.] પેટ (૨) ગર્ભાશય (૩) ખખોલ (૪) આજીવિકા [લા.] (૫) અંદરનો ભાગ. ઠનિર્વાહ પું આજીવિકા; ગુજરાન. ઠપદહ નં છાતી અને પેટની વચ્ચેનો પડદાકેવ એક અવલવ; 'હાયેક્રેમ'
 ઉદરસ સ્ત્રીં [વ.] ન્યુઓ ઉદરસ [અકરાંતિયું ઉદરભરિ વિં [સં.] પેટ ભરી ભણું (૨) ઉદયુ' અં ક્રિં [સં. હરિ] + ઊગયું ઉદંબર (—રે) પું [ન્યુઓ ઉદંબર] ઉમરડો (૨) ઉમરો (ધરનો) (૩) હીજડો
 ઉદાત વિં [સં.] ઉચ્ચ; ઉન્નત (૨) ઉદાર; સખી દિલનું; દાતાર (૩) જાયા સ્વરવાળું (૪) પું સ્વરના ત્રણ બેદોમાંનો પ્રથમ (ઉદાત, અનુદાત અને સ્વરિત)
 ઉદાન પું [સં.] પંચ વાયુમાંનો એક, જે ગળા તરફ ઊંચે ચઢીને માથામાં જાય છે
 ઉદાર વિં [સં.] સખી દિલનું; દાનશીલ; ત્યાગશીલ (૨) મુદલા મનનું; નિખાલસ; સરળ. ઠચરિત વિં [સં.] ઉદાર ચરિતવાળું ઠતા સ્ત્રીં. ઠમતવાદ પું રિથિત્યુસ્ત ન રહેતાં નવા સુધારા માટે મન મુદલું રાખવાનો વાદ; 'વિગરલિગમ'
 ઉદાસ વિં [સં.] નિરપેક્ષ; તટસ્થ; બેફિકર (૨) વૈરાગી; વિષય તરફ અપ્રીતિવાળું (૩) ગમગીન; ખિત્ર. —સીં વિં [સં.] ઉદાસ (૨) પું ઉદાસી પંથનો સાધુ (૩) સ્ત્રીં ઉદાસીનતા. —સીંન વિં [સં.] ઉદાસ; રસ ન ધરાવનારું; તટસ્થ. —સીંપંથ પું શીખધર્મી સાધુઓનો એક પંથ
 ઉદાહરણ નં [સં.] દાખલો; દર્શાવ
 ઉદાહૃત વિં [સં.] કહેવાયેલું (૨) નામ દર્શને બોલાયેલું (૩) દર્શાવ રૂપે અપાયેલું
 ઉદિત વિં [સં.] ઊગેલું (૨) ખીલેલું (૩) ખોલેલું
 ઉદીચી સ્ત્રીં [સં.] ઉત્તરદિશા. ઠન વિં [સં.] ઉત્તર તરફનું. —ચ વિં [સં.] ઉત્તર દિશામાં આવેલું (૨) પું ઉત્તર ગુજરાતમાં

સરસ્વતી નદીની ઉત્તરે અને પશ્ચિમે આવેલો પ્રદેશ
 ઉદીચમાન વિં [સં.] ઊગતું; ઉદિત થતું ઉદુંબર પું [સં.] ન્યુઓ ઉદંબર (૨) બ્રાહ્મણોની એક જાત (૩) એશી સ્ત્રીનું એક વજન
 ઉદે પું + ન્યુઓ ઉદ્ય
 ઉદેતી વિં સ્ત્રીં જે તિથિમાં સૂર્યનો ઉદય થતો હોય તેવી; ઉદ્યાત, ઉદયવાળી (તિથિ)
 ઉદો ઉદો શંખ્રં [સં. હદય હદય] ઉદ્ય હો, ઉદ્ય હો; જ્ય હો, જ્ય હો
 ઉદ્ [સં.] ઉત્સર્ગ, સ્થાન, કક્ષા, માંત્ર ઠંભં 'ઊંચે કે ઉપર'; અથવા અમુકમાંથી 'અલગ' કે 'બહાર', એવો અર્થ બતાવે છે. ઉદાં ઉદ્ગમ; ઉદ્ભવ; ઉદ્ગ્રીવ (૨) 'નહારું' કે 'ખોટું' એવા અર્થમાં નામ પૂર્વે. ઉદાં ઉન્માર્ગ
 ઉદ્ગત વિં [સં.] ઉપર ગયેલું; ચડેલું (૨) બહાર નીકળેલું (૩) ઊગેલું (૪) ઊચું
 ઉદ્ગમ પું [સં.] ઊંચે જવું —ચડું તે (૨) ઊગવું —બહાર નીકળવું તે; ઉત્પત્તિ (૩) ઉત્પત્તિસ્થાન; ઊગમ (૪) દુષ્ણો; પીલો
 ઉદ્ગાતા પું [સં.] સામવેદની ઋચાઓ ગાનાર બ્રાહ્મણ
 ઉદ્ગાર પું [સં.] ઉચ્ચાર; બોલ; શબ્દ. ઠચિહ્ન નં લાગણીભર્યો ઉદ્ગાર સૂચવતું '!' આવું ચિહ્ન
 ઉદ્ગ્રીવ વિં [સં.] ઊંચી ડોકવાળું; ઉત્કંઠ ઉદ્ગાટન નં [સં.] ખોલવું તે; ઠૂંચીથી ઉદ્ગાટવું તે (૨) સ્પષ્ટ કરવું — સમજાવવું તે (૩) ઉદ્ગાટવાનું સાધન (ઠૂંચી વગેરે) (૪) કેંડ; ઠકિયા સ્ત્રીં પહેલવપ્રથમ કાંઈ ઉદ્ગાટવાની ક્રિયા — વિધિ
 ઉદ્ડ વિં [સં.] નિરંકુશ
 ઉદ્દામ વિં [સં.] અંકુશ કે અંધન વિનાનું (૨) ઉચ્છૃંખલ (૩) બહાર. ઠપક્ષ પું જહાલ પક્ષ [(૩) ધારેલું
 ઉદ્દિષ્ટ વિં [સં.] બતાવેલું (૨) ઉદ્દેશાયેલું
 ઉદ્દીપક વિં [સં.] ઉદ્દીપન કરનારું

ઉદ્દીપન ન૦ [સં.], -તા સ્ત્રી ૦ પ્રત્યક્ષિત કરવું તે (૨) ઉશ્કેરણી (૩) ઉત્તેજના
 ઉદ્દીપત વિ ૦ [સં.] સળગાવેલું-પ્રત્યક્ષિત કરેલું (૨) ઉત્તેજિત થયેલું; ઉશ્કેરાયેલું
 ઉદ્દેશ પું ૦ [સં.] હેતુ; ઇરાદો. ૦વું સં ક્રિ ૦ [સં. હજ] નામ ઈર્ષને-અનુલક્ષીને ખોલવું -કહેવું. -શ્ય વિ ૦ [સં.] ઉદ્દેશવા-વિચારવા યોગ્ય; હાલ્ય (૨) ન૦ જેને ઉદ્દેશીને કંઈ કહેવાયું હોય તે; કર્તાપદ્મ [વ્યા.]. -શ્ય-વર્ષક ન૦ ઉદ્દેશ્યના અર્થમાં વધારા કરનાર શબ્દસમૂહ [વ્યા.]
 ઉદ્દત વિ ૦ [સં.] ઉચ્છૃંખલ. -તાર્ક સ્ત્રી ૦
 ઉદ્દવ પું ૦ [સં.] કૃષ્ણના કાકા અને ભક્ષા
 ઉદ્દાર પું ૦ [સં.] મુક્તિ (૨) સારી સ્થિતિ થવી તે. ૦વું સં ક્રિ ૦ [સં. ઉદ્ધાર] ઉદ્ધાર કરવો [ઉદ્ધારેલું; ઉગારેલું]
 ઉદ્દત વિ ૦ [સં.] અવતરણ તરીકે લીધેલું (૨)
 ઉદ્દેશવસ્ત વિ ૦ [સં.] જડમૂળથી નાશ પામેલું
 ઉદ્દેશોદ્ધન ન૦ [સં.] અથત થવું તે (૨) ચાહ આવવું તે. -વું અં ક્રિ ૦ ઉદ્દેશોદ્ધન કરવું
 ઉદ્દભવ પું ૦ [સં.] જન્મ; ઉત્પત્તિ (૨) મૂળ. ૦વું અં ક્રિ ૦ [સં. ઉદ્ભૂ] ઉત્પન્ન થવું
 ઉદ્દભાવિત વિ ૦ [સં.] માનેલ; કહ્યેલ
 ઉદ્દભિજ્ઞ ન૦ [સં.] વનરપતિ
 ઉદ્દભિન્ન વિ ૦ [સં.] ઉત્પન્ન થયેલું (૨) ફૂટેલું; ખીંચેલું
 ઉદ્દભૂત વિ ૦ [સં.] ઉત્પન્ન થયેલું; પ્રગટેલું
 ઉદ્દભ્રાન્ત વિ ૦ [સં.] ગામરું; વ્યાકુળ
 ઉદ્ધત વિ ૦ [સં.] ખંતીલું (૨) તત્પર
 ઉદ્ધમ પું ૦ [સં.] ચત્ત (૨) ઉદ્યોગ. -મી વિ ૦ [સં.] મહેનતુ (૨) ઉદ્યમમાં લાગેલું
 ઉદ્ધાન પું ૦; ન૦ [સં.] બગીચો; વાડી
 ઉદ્ધાપન ન૦ [સં.] ધર્મકર્મ-વ્રતાદિની સમાપ્તિની વિધિ
 ઉદ્ધાગ પું ૦ [સં.] ધર્ષો; રોજગાર (૨) કામ (૩) મહેનત. ૦ધર્ષો પું ૦ ધર્ષો-રોજગાર; પ્રવૃત્તિ. ૦મદ્ધિર ન૦, ૦શાલા (-ળા) સ્ત્રી ૦ ત્યાં ઉદ્યોગો થીખવાતા હોય તેવી શાળા; કલાબનવ. -ગી વિ ૦ [સં.] મહેનતુ

ઉદ્ધોત પું ૦ [સં.] પ્રકાશ
 ઉદ્ધિમ્ન વિ ૦ [સં.] વ્યાકુળ; ખિન્ન; દુઃખી
 ઉદ્ધેક પું ૦ [સં.] પુષ્કળતા (૨) ચડ્યાતાપણું
 ઉદ્ધેગ પું ૦ [સં.] વ્યાકુળતા (૨) ચિંતા (૩) દુઃખ
 ઉદ્ધડ (-ર) કવું અં ક્રિ ૦ (હૃદયનું) થડકવું; ધડકવું; ધૂલવું (૨) ઝબકવું; ચોકવું
 ઉદ્ધડિયું વિ ૦ બધડું રાખેલું-આપેલું (કામ) (૨) બધડું કામ કરનારું (૩) બેપરવાઈથી કરેલું [લા.] [ઉદ્દમાત'માં
 ઉદ્ધમાત પું ૦ -તિયું, -તી વિ ૦ નુઓ
 ઉદ્ધરકવું અં ક્રિ ૦ નુઓ ઉદ્ધરકવું
 ઉદ્ધરમ્ સ્ત્રી ૦ ઉદ્ધરમ; ખારી
 ઉદ્ધરાવવું સં ક્રિ ૦ 'બધરવું'નું પ્રેરક
 ઉદ્ધાન ન૦ બંધે ચડવું તે (૨) એક રોગ; દમ (૩) માંથી ભરતી (૪) યજુની કામભોગની દષ્ટા(પ) તણુની સંબંધનો વેપારી સંકેત
 ઉદ્ધામો પું ૦ પ્રચલ્ન (૨) વલખું
 ઉદ્ધાયેલું વિ ૦ બધઈથી ખવાયેલું
 ઉદ્ધાર વિ ૦ [પ્રા. ઉદ્ધાર] પૈસા આપ્યા વિના નામે લખાવીને, દેવા કરી લીધેલું કે આપેલું (૨) ભરખઈ નહિ થયેલું એવું (૩) દમ વગરનું; ખોલરૂપ [લા.].
 ૦નોધ સ્ત્રી ૦ નેચેલો માથ નોંધવાનો ચોપડો.
 ૦પાસું ન૦ ચોપડામાં ત્યાં ઉદ્ધાર રકમો નોંધાય છે તે પાસું. ૦પાડી સ્ત્રી ૦ ઉદ્ધાર, નોંધ. ૦વું સં ક્રિ ૦ [પ્રા. ઉદ્ધાર=ઉદ્ધાર આપવું] નામે લખવું (૨) + ઉદ્ધારવું (૩) ઉદ્ધરવું [સુ.]. -રાવવું સં ક્રિ ૦ (પ્રેરક). -રાવું અં ક્રિ ૦ (કર્મણિ). -રિયું વિ ૦ વારંવાર ઉદ્ધારે ખરીદ કરનારું. -રિયો પું ૦ ઉદ્ધારે લેનાર આદમી. -રું વિ ૦ ઉદ્ધાર. -રો પું ૦ ઉદ્ધાર હિસાબ (૨) વાચદો (૩) વિલંબ; ધીર (૪) સાંસા; ખોટ
 ઉદ્ધેઈ સ્ત્રી ૦ [દે. ઉદ્દેહિવા] બધઈ; જમીનમાં રહેલું એક જ્વહૂં
 ઉદ્ધેડવું સં ક્રિ ૦ (હાલ ઉતારવી) ઉદ્ધેડાવવું સં ક્રિ ૦ (પ્રેરક) ઉદ્ધેડાવું અં ક્રિ ૦ (કર્મણિ)
 ઉદ્ધેરવું સં ક્રિ ૦ બંધીમાંથી લોટ વાળવે-કાઠવે
 ઉદ્ધેડ વિ ૦ [સં. ઉદ્દત] નુઓ બધ

ઉનામલિપિયું, ઉનામણું (ના') ન૦ નાહ-
વાનું પાણી ઊનું મૂકવાનું વાસણ

ઉનારતું (ના') અ૦ ક્રિ૦ [નુઓ ઊનું] ગરમ
પાણીથી (નુવારનો) હોટ ખાંધવો [સુ.]

ઉનારું અ૦ ક્રિ૦ હિજરાતું; ઝૂરતું

ઉનાણું (ના') વિ૦ ઉનાળામાં વવાતું-પાકતું
(૨) ઉનાળાને લગતું

ઉનાળો (ના') પું૦ [સં. ડબ્બકાલ, અપ.
જ્ઞાલ] ક્ષગણથી જેઠ માસ સુધીનો
ગરમીનો સમય

ઉન્નત વિ૦ [સં.] ઊંચું (૨) ડગાર (૩) ઉન્ન-
તિવાળું. **ઉન્નણું** પું૦ 'અન્ન' એક એલિ-
વેશન' [ગ.]. -તિ સ્ત્રી૦ [સં.] ચડતી (૨)

મહત્તા. -તોદરકોણું પું૦ એ કાટખૂણા
કરતાં મોટા ખૂણા: 'દાનેવેક્સઅન્ન' [ગ.]

ઉન્મત્ત વિ૦ [સં.] ગાંડું (૨) છાકટું (૩)
ગવિષ્ઠ; ઉદ્ધત [પિન્ન

ઉન્મનું વિ૦ [સં. ડમનનું] અધીરું; આતુર;

ઉન્માદ પું૦ [સં.] ઘેલછા (૨) મદ (૩) એક
રોગ (૪) તોફાન. **ઉન્ક** વિ૦ [સં.] ઉન્માદ
કરાવનારું [(૨) અનીતિનો માર્ગ

ઉન્માર્ગ પું૦ [સં.] મોટો કે ઊંચો રસ્તો

ઉન્મીલિત વિ૦ [સં.] ઊંચેઠેલું (૨) વિકસેલું

ઉન્મુખ [સં.], -પું૦ વિ૦ ઊંચા મુખવાળું
(૨) નારાજ (૩) તત્પર; આતુર

ઉન્મૂલન ન૦ [સં.] જડમૂળથી કાઢી નાખવું તે

ઉન્મેષ પું૦, **ઉન્ન** ન૦ [સં.] પલકારો; આંખની
ઉઘાડવાસ (૨) સ્ફુરણ (૩) વિકાસ

ઉપ [સં.] ઉપસર્ગ. 'પાસે. નજીક' એવો
અર્થ ('અપ'થી ઊલટો) બતાવે છે. ઉદા૦
ઉપગમન (૨) નાગની સાથે 'ગૌણ, ઊતરતું'
એવા અર્થમાં. ઉદા૦ ઉપકથા; ઉપનામ

ઉપકથા સ્ત્રી૦ [સં.] મુખ્ય કથામાં આવતી
નાની કથા; આડકથા

ઉપકરણ ન૦ [સં.] સાધન સામગ્રી

ઉપકાર પું૦ [સં.] ભલું કરવું તે (૨) મદદ
(૩) પાડ. **ઉન્ક** વિ૦ [સં.] ઉપકાર કરનારું

(૨) સહાયક; ઉપયોગમાં આવે તેવું.

-રી વિ૦ [સં.] ઉપકાર કરનારું

ઉપકૃત વિ૦ [સં.] આભારી. -તિ સ્ત્રી૦ [સં.]
આભાર; પાડ

ઉપકોણું પું૦ [સં.] નુઓ આસન્નકોણ

ઉપક્રમ પું૦ [સં.] આરંભ (૨) યોજના.

ઉપક્રમ સ્ત્રી૦ [સં.] પ્રસ્તાવના (૨)

• અનુક્રમણિકા ['કોઈદિશન્ટ' [ગ.]]

ઉપગુણ પું૦ [સં.] મુખ્ય નહિ એવો ગુણ (૨)

ઉપગ્રહ પું૦ [સં.] મુખ્ય ગ્રહની આસપાસ

ફરનારો ચંદ્ર જેવો નાનો ગ્રહ (૨)

આકાશમાં આવેલા નાના ગ્રહોમાંનો

દરેક (ધૂમકેતુ, શુક્ર, કેતુ ઇત્યાદિ ઉપગ્રહો

કહેવાય છે.)

ઉપવ્યય પું૦ [સં.] સંચય; વધારો (૨) ઠગલો

(૩) આબાદી (૪) લગ્નકુંડળીમાંના ૩, ૬,

૧૦ ને ૧૧ માં સ્થાનોમાંનું કોઈ પણ એક

ઉપચાર પું૦ [સં.] સારું કરવા જે ઉપાય-

સારવાર, ઓસડ-વેસડ ઇત્યાદિ કરવાં તે

(૨) પૂનવિધિ (૩) સેનાચારી (૪)

ખીલને ખુશ કરવા કરેલું મિથ્યા કથન.

ઉન્ક વિ૦ વિક્રિસ્તક (૨) પું૦ સેવક. -રિકા

સ્ત્રી૦ ઉપચારક સ્ત્રી; 'નસ' [ફળદ્રુપ

ઉપજાઉ વિ૦ ઊપજ કરનારું; ઉત્પાદક (૨)

ઉપજાતિ સ્ત્રી૦ [સં.] પું૦ એક જાંદ

ઉપજાવવું સ૦ ક્રિ૦ 'ઉપજવું'નું પ્રેરક;

પેદા કરવું; જન્મ આપવો (૨) બનાવવું;

ઊભું કરવું; કદપવું

ઉપજવન ન૦, **ઉપજવિકા** સ્ત્રી૦ [સં.]

આજવિકા; ગુજરાત [જ્યવનારું

ઉપજથી વિ૦ (૨) પું૦ [સં.] -ના આધારે

ઉપટણું (-ણું) ન૦ [નુઓ ઉટવણું]

નહાતાં પહેલાં શરીરે ચોપડવાનું સુગંધી

દ્રવ્ય; પીઠી; ઉવટણ

ઉપટામણી સ્ત્રી૦ વેનાઈની આગળ

વાંચવામાં આવતી કન્યાનાં સગાંઓની

ચાદી (૨) લગ્નનો દસ્તાવેજ; લગ્નપત

ઉપટાવવું સ૦ ક્રિ૦ 'ઉપટવું'નું પ્રેરક; આંખું

કરવું (૨) દિલગીર કરવું [પ્રેરક

ઉપડાવવું સ૦ ક્રિ૦ 'ઉપાડવું', 'ઊપણવું'નું પ્રેરક

उपस्थियं न० उपस्थवानुं साधन
उपतंत्री पुं० [सं.] महदनीश तंत्री
उपत्यका स्त्री० [सं.] तण्डीनी-नीयास्थनी
 जमीन [राज; थांडी
उपदेश पुं० [सं.] करडवुं ते; उंथ (२) अेक
उपदेश पुं० [सं.] शिक्षा(२)भाध; शिष्यामल;
 सलाह(३)पारसेना देश. ०क वि० (२) पुं०
 [सं.] उपदेश आपनार. ०उं सं०किं० [सं.]
 उपदिश उपदेश आपयो - करवे।
उपद्रव पुं० [सं.] पञ्चवली(२)त्रास; उपाधि
 (३)सं०कट. -वी वि० [सं.] उपद्रव करनार
उपधातु स्त्री० [सं.] हलकी गौल-धातु
 (२) मिश्र धातु [अनाज
उपधान्य न० [सं.] अउधान; हलकी लतनुं
उपतगर न० [सं.] मुभ्य नगरनुं अेक पडुं;
 'सभय' [स'रकार
उपतयन न० [सं.] जनोर्ध देवुं ते; तेना
उपनाम न० [सं.] प्लीच्छं नाम (लाड,
 अउक, भरकरी वगैरेनुं)
उपनायक पुं० [सं.] वार्ता, नाटकादिमांमुभ्य
 नायक पछीनुं प्लीच्छं पात्र 'कौशेनी'
उपनिवेश पुं० [सं.] संस्थान; वसाहत;
उपनिषद स्त्री०; न० [सं.] वेदना अंतर्गत
 गलतो अने तेना गूढ अर्थोने स्पष्ट करतो,
 अज्ञविधानुं प्रतिपादन करते तात्त्विक अर्थ
उपन्यास पुं० [सं.] धायल (२) नवलकथा
 (३) प्यान
उपपत्ति पुं० [सं.] यार (२) द्वियर
उपपत्नी स्त्री० [सं.] मुभ्य नदि अेवी
 पत्नी (२) रभात
उपपदसभास पुं० [सं.] धातुसाधित शब्द
 -इहंतनी साथे थतो नामने सभास.
 उहा० इंमकार; धरकेडु [व्या.]
उपपन्न वि० [सं.] योग्य; सुसंगत (२)
 साभित-सिद्ध थयेलुं [गौल पुराल
उपपुराण्य न० [सं.] मुभ्य नदि अेवुं
उपप्रभुष पुं० [सं.] महदनीश प्रभुष
उपप्रश्न पुं०; न० [सं.] प्रश्न परथी नीकणतो
 प्रश्न (२) गौल प्रश्न

उपभोक्ता पुं० [सं.] उपभोग करनार(२)
 मालिक (३) वारस
उपभोग पुं० [सं.] भोगवटा (२) अनुभव
 (३) मालुतुं-मन्न लेवी ते. ०उथ वि०
 [सं.] उपभोग करवा योग्य
उपभंत्री पुं० [सं.] महदनीश भंत्री
उपभा स्त्री० [सं.] सरभामणी(२) भणता-
 पलुं (३) अेक अर्थालंकार-जेमां
 उपमेय तथा उपमानलेद कायभ राष्ठीने
 तेभने समान धर्म अताववामां आवे
 छे. [का. शा.]. ०न न० [सं.] जेनी साथे
 सरभामणी होय ते (२) यार प्रमाणा-
 मांनुं अेक-प्रसिद्ध वस्तुना साधर्म्यथी
 साध्य सिद्ध करवुं ते [न्या.]
उपमेय न० [सं.] जेने उपमा आपवामा
 आवी होय ते भिसतु (२) उपयोगी
उपयुक्त वि० [सं.] अणुतुं; योग्य; अध-
उपयोग पुं० [सं.] काम; वापर; वपराश (२)
 अय; अउरियात (३) ध्यान; आवयेती
 [जैन]. -गिता स्त्री० [सं.] उपयोगीपलुं
उपयोगी वि० [सं.] उपयोगमां आवे तेवुं
उपर अ० [सं.] उपरि पर; अेथे (२) स्थान
 के कभथी जेताने नीचे के पाळण नदि पल
 अेथी अिलकुं(३)-ना करतां वधारे; उपरांत.
 उहा० 'तेा उपर अर्थ थरी'(४)-(ना करतां)
 यरियातुं के आगण आवे अेम. उहा०
 'वर्गमां ते उपर रहे छे'(५)अगाड; पूर्व.
 उहा० 'विहो हलनरी वर्ष उपर लभाया'
 (६) (कोर्ध लावनी साथे श. प्र. मां)
 -नी प्रत्ये. उहा० 'पशु उपर हया'(७)
 -ना आधारे, -ने लर्धने, -ने कारणे.
 उहा० 'शा उपर आ इहइह छे?' (८)
 -नी आठथी; -ने आधारे. उहा० 'धर
 के माल उपर पैसा धीरे छे'(९) इं०
 साथे आवतां, ते क्रिया थये के थाय
 त्यारे के त्यार पछी के थाय अेठले.
 उहा० 'तेना आववा उपर सभा मुलतवी
 राष्ठी'(१०) विषे; वापतमां. उहा० 'गाय
 उपर निबंध लपो'(११)-ना किनारा
 उपर, -ने किनारे. उहा० 'ते नदी उपर

ફરવા ગયો' (૧૨) -ની લગોલગ. ઉદા૦
'તેઓ મારામારી ઉપર પહોંચ્યા' (૧૩)
સાતમી વિભક્તિનો ભાવ બતાવે. ઉદા૦
'દામ ઉપર ગયો'. **ઉપરથી** અ૦ ઊડા-
ણમાં ઊતર્યા વિના (૨) સહેજસાળ.
ઉપરનું વિ૦ ઉપરચોટિયું, **ઓટિયું**,
છલું (-=હું) વિ૦ છીછરું; ઉપલકિયું.
૦ટપકે અ૦ ઉપર ઉપરથી (૨) ચોપડામાં
રીતસરલખ્યાવિના. **નીચે થવું**=અધીરું
થવું. **પડવું**=હરીફાર્થમાં ઊતરવું (૨)
રૂપગુણ ઇ૦માં મળતું આવવું. ઉદા૦
'એ એના બાપ ઉપર પડ્યો છે.'

ઉપરણી સ્ત્રી૦ [સં. પ્રાકરણ] ઓઢણી
ઉપરણું ન૦, -ણો પુ૦ ખેસ; પિંચાડી
ઉપરતિ સ્ત્રી૦ [સં.] વૈરાગ્ય (૨) વિરામ;
અટકવું તે

ઉપરવટ સ્ત્રી૦ અનધિકારખણું દાખવવું તે
(૨) ઉલ્લંઘન; અવગણના(૩)વિ૦ વિરુદ્ધ;
અવગણવું (૪) ટપે એવું; સરસાર્થ કરવું
ઉપરવટણો પુ૦ ખલનો બત્તો; વાટવાનો પથ્થર
ઉપરવાડ સ્ત્રી૦ [સં. ઉપરિન્વાટ] ધર, ફળિયું
કે ગામની નજીકનો ભાગ; પરવાડ (૨)
ધરની વાડ-સીમાંત દીવાલની બે બાજુનો
ભાગ. -**ઉથો** પુ૦ ઉપરવાડે રહેતારો;
આશ્રિત માણસ (૨) પાસેના ગામની
ખેતી કરનાર ખેડૂત

ઉપરવાસ અ૦ પવન કે યાત્રીના વહનની
વિરુદ્ધ દિશાએ; ઉપલે ભાગે

ઉપરવાસ પુ૦ મેડાનો વાસ
ઉપરવાસિયો પુ૦ ભંગી

ઉપરવાસો પુ૦ મેડાનો વાસ
ઉપરાઉપર, ઉપરાઉ(-છા)પરી અ૦ એક
પછી એક; લાગલાગટ

ઉપરાણું(-ણું) ન૦ પક્ષ લેવો તે
ઉપરામ પુ૦ [સં.] નિવૃત્ત-વિરક્ત થવું તે
(૨) વિરામ; અટકવું તે

ઉપરામણી સ્ત્રી૦ તકાવત; ડરાવેલી કિંમતથી
ઉપરનું જે હોય તે

ઉપરાણું ન૦ જીઓ ઉપરાણું; તરફદારી

ઉપ(-ફ)રાંટું(૦) વિ૦ પાસાભેર એવું (૨)
બાજુ ઉપરનું; સામેનું (૩) ઊણું (૪)
અવળું; ઊધું

ઉપરાંત અ૦ વધારે; વિશેષમાં (૨) સિવાય;
વળી ખીજું (૩) પછી; ઉપરથી

ઉપરી પુ૦ ઉપરનો અધિકારી(૨)વિ૦ ઉપરનું.
પણું ન૦ ઉપરી હોય એવું વર્તન

ઉપ(-ફ)રું વિ૦ [સં. ઉપરિ] પાસાભેર (૨)
ઊણું (જેમ કે ખાટલો ઉફરો કરવો)

ઉપરો(-પુ)કા વિ૦ [સં. ઉપરિ+ઝકત] ઉપર
કહેવું-જણાવેલું

ઉપલ પુ૦ [સં.] પથ્થર; શિલા (૨) રત્ન
ઉપલક વિ૦ ઉપરચોટિયું (૨) ફાલતું (૩)

ચોપડામાં (ફાઈ) ખાસ ખાને) નહિ નોંધેલું
એવું. -**કિયું** વિ૦ ઉપર ઉપરનું; ઉપરચોટિયું

ઉપલક્ષણ ન૦ [સં.] ચિહ્ન; વિશેષ લક્ષણ
ઉપલક્ષ વિ૦ [સં.] મળેલું; મેળવેલું (૨)

બાણેલું. -**ઉપ** સ્ત્રી૦ [સં.] પ્રાપ્તિ (૨) ખાધ
ઉપલક્ષ્ય વિ૦ [સં.] મેળવી-બાણી શકાય એવું

ઉપલાણ વિ૦ ઉપરનું; ઉપરના ભાગનું (૨)
ન૦ ઉપલો ભાગ અથવા બાજુ

ઉપલિયું ન૦ એક રોગ; ઉટાંટિયું

ઉપલી સ્ત્રી૦ [સં. ઉપલ ધરથી] જમીનમાં
દાટેલી ખાંડણી; ખાંડણિયો [કે જણાવેલું

ઉપલું (હું.) વિ૦ ઉપરનું (૨) આગળ આવેલું
ઉપવન ન૦ [સં.] અગત્યો; વાડી

ઉપવસ્ત્ર ન૦ [સં.] આંગવસ્ત્ર; ખેસ
ઉપવાસ પુ૦ [સં.] વ્રત કે નિયમ તરીકે

ન ખાવું તે. -**સ્રી** વિ૦ [સં.] ઉપવાસ કરનાર
ઉપવિષ ન૦ [સં.] બનાવટી ઝેર (૨) મુખ્ય

વિષથી જુદાં-આકડાનું દૂધ વગેરે ઝેર
ઉપવીત ન૦ [સં.] જગોઈ

ઉપવેદ પુ૦ [સં.] વેદોમાંથી નીકળેલી ગૌણ
વિદ્યાઓ; જેની કે, આયુર્વેદ, ધતુર્વેદ,

ગાંધર્વવેદ અને સ્થાપત્ય શાસ્ત્ર
ઉપરામ પુ૦. **વન** ન૦ [સં.] શાંત પડવું-

વિરામ લેવો તે (૨) શાંતિ (૩) સાંતવન. **વું**
અન્કિં [સં. ઉપરામ્] શાંત- નિવૃત્ત થવું
ઉપસર્ગ પુ૦ [સં.] આકૃત; સંકટ (૨)

ધાતુઓ કે ધાતુ ઉપરથી બનેલાં નામોની આગળ જોડાતો તથા તેમના મૂળ અર્થમાં વિશેષતા આણતો શબ્દ કે અવ્યય. (પ્ર, ખરા, અય, સમ, અનુ, અવ, નિર્સ અથવા નિર્, દુસ અથવા દુર, વિ, આ, નિ, અધિ, અપિ, અતિ, સુ, ઉત્-દ્, અભિ, પ્રતિ, પરિ, ઉપ) [વ્યા.]

ઉપસંહાર પું. [સં.] એકત્ર કરવું તે (૨) સારાંશ (૩) દૂકામાં આંટાપી લેવું તે
ઉપસાગર પું. [સં.] પહોળા મુખનો અખાત
ઉપસાટ પું. ઉપસવું તે (૨) સોને (૩) કુલાવો
ઉપસાવવું સં. કિં. 'ઉપસવું'નું પ્રેરક
ઉપસિદ્ધાંત પું. [સં.] મુખ્ય સિદ્ધાંતમાંથી સીધી રીતે ફલિત થતો સિદ્ધાંત; 'કોસેલરી' [ગ.] [ગુહેન્દ્રય
ઉપસ્થ નં. [સં.] પુરુષ અથવા સ્ત્રીની
ઉપસ્થાન નં. [સં.] દેવની સન્મુખ પૂજા માટે મંત્ર કે સ્તુતિ યોગ્યતા ઊભા રહેવું તે; પૂજા [હાજર; રબૂ
ઉપસ્થિત વિ. [સં.] નજીક ઊભેલું;
ઉપહસનીય વિ. [સં.] ઉપહાસને પાત્ર
ઉપહાર પું. [સં.] ભેટ; બક્ષિસ (૨) પૂજાનો સામાન [હાસ કરવા દોરાતુ ચિત્ર
ઉપહાસ પું. [સં.] મશકરી. ંચિત્ર નં. ઉપ-
ઉપાખ્યાન નં. [સં.] નાનું આખ્યાન
ઉપાડ પું. [ઉપાડવું] ઉપસાટ; સોને (૨) ભરાડખણું (૩) ગુરુસો (૪) આરંભ (૫) કોશિશ (૬) મૂકેલાં નાણાંમાંથી પાછું લેવું તે (૭) પાછી લીધેલી રકમ (૮) ખપત; માગ
ઉપાડવું સં. કિં. [સં.] લવાત; પ્રા. ઉપાહ] 'ઉપડવું'નું પ્રેરક; જીવું કરવું; નીચેથી ઉપર લેવું (૨) માથે લેવું; નહોરવું (૩) મૂળમાંથી ખેંચી કાઢવું (૪) નાણાં મૂકેલાં હોય ત્યાંથી લેવાં (૫) ચોરી કરવી (૬) શર કરવું; માંડવું. **ઉપાડાવવું** સં. કિં. (પ્રેરક). **ઉપાડાવું** અં. કિં. (કર્મણિ)
ઉપાડો પું. જુઓ ઉપાડ (૨) ઝરડાં ઝાંખરાનો વાઢીને કરેલો જથો
ઉપાદાન નં. [સં.] અંગીકાર; સ્વીકાર (૨)

કારણ; સમવાયી કારણ (૩) જેમાંથી કોઈ પણ વસ્તુ બનાવાઈ હોય તે દ્રવ્ય
ઉપાદેય વિ. [સં.] લઈ શકાય એવું (૨) સ્વીકાર્ય (૩) પસંદ કરવાનું (૪) ઉત્તમ
ઉપાધિ સ્ત્રી. [સં.] પીડા; આપદા (૨) જ્ઞાનજ; પંચાત; ચિંતા (૩) ખાસ લક્ષણ (૪) પદવી; 'ઉચ્ચો'
ઉપાધ્યાય [સં.], **ઉપાધ્યા** + પું. શિક્ષક (૨) પુરોહિત (૩) બ્રાહ્મણોની એક અટક
ઉપાન નં. [સં.] ઉપાનહું પગરખું; જોડો
ઉપાય પું. [સં.] ઇલાજ; સાધન (૨) ચિકિત્સા
ઉપાજ્ઞાન નં. -ના સ્ત્રી. [સં.] પ્રાપ્તિ; કર્માઈ
ઉપાજ્ઞિત વિ. [સં.] મેળવેલું (૨) વાસ્તુમાં મળેલું
ઉપાલંભ પું. [સં.] ઇપકો [સ્થાન
ઉપાશ્રય પું. [સં.] આપસરો (૨) આશ્રય-
ઉપાસક પું. [સં.] ભક્ત (૨) સેવક
ઉપાસણ નં. (ભુલાયેલ કે શાંત પડેલ બાબતને) ફરી ઉપાડવી કે તાજ કે ઊભી કરવી તે; ઉશ્કેરણી; સળી કરવી તે
ઉપાસન નં. -ના સ્ત્રી. [સં.] આરાધના; સેવા; ભક્તિ
ઉપાસવું સં. કિં. [સં.] ઉપાસી આરાધવું
ઉપાસિકા સ્ત્રી. [સં.] ઉપાસક સ્ત્રી
ઉપાસ્ય વિ. [સં.] ઉપાસના કરવા યોગ્ય
ઉપાહાર પું. [સં.] નાસ્તો. ંગુહ. નં. હોટલ
ઉપાંગ નં. [સં.] અંગનું અંગ (૨) વેદાંગ જેવાં ચાર શાસ્ત્રો-પુરાણ, ન્યાય, મીમાંસા અને ધર્મશાસ્ત્ર
ઉપાંત પું. [સં.] નજીકનો પ્રદેશ (૨) કોર; હેડો. -ય વિ. [સં.] હેડલાની પહેલું
ઉપેક્ષા સ્ત્રી. [સં.] અનાદર (૨) ત્યાગ (૩) ઉદ્દારીનતા (૪) ખેદરહારી
ઉપેંદ્ર પું. [સં.] વિષ્ણુ
ઉપેંદ્રવળા સ્ત્રી. [સં.] પું. એક છંદ
ઉપોદ્ધાત પું. [સં.] આરંભ (૨) પ્રસ્તાવના
ઉપોપણ નં. [સં.] ઉપવાસ
ઉક્ષ્યાવવું સં. કિં. 'ઉક્ષ્યવું'નું પ્રેરક
ઉક્ષરટ પું. ગર્વ કરવો તે; હુપદ

ઉકરાંટું વિં જુઓ ઉપરાંટું
 ઉકરું વિં જુઓ ઉપરું
 ઉકાંત(-ક) સ્ત્રીં હુંપદ (૨) શ્રીમંતાઈનો
 આડંબર (૩) ઉડાઉપણું
 ઉખળક વિં ઉપલક [જવું]નું પ્રેરક
 ઉખ(-ભ)ખાવવું સં કિં 'ઉખ(-ભ)-
 ઉખળક વિં ઉપલક; ઉખળક
 ઉખાટ પું ઉખ; ઉખાવાથી વળતી ફૂગ કે
 થતું પરિણામ
 ઉખાડિયું નં [દિ. ઉમ્માહિય] (હાથમાં
 લીધેલું ને એક છેડેથી શગ વગર) ખળતું
 પાતળું લાકડું કે સાંડી સળખડું; ખોરિયું
 (૨) જુઓ ઉખાડિયું [સુ.]
 ઉખાણું અં કિં ફૂગવાળું ખનવું; કોવાવું
 ઉખાણું નં તાપોડિયું; ચૂમડું
 ઉખાળો પું બાક (૨) ઊભરો (૩)
 ઉરકરણી; શેષ (૪) હોહા; તોફાન
 (૫) ખળતણ; છાણાં (૬) કલ્લો (એકી-
 સાથે ખાળી ભડકો કરવા નેટલો)
 ઉખેતર નં ઉનાળામાં ફૂવાના પાણીથી
 ફરેલો પાક (૨) લખમાં નોતરે આવેલા-
 એને રબ આપવી તે
 ઉખેર સ્ત્રીં હળમાં કોશને બેસાડવા માટે
 મારવામાં આવતી કાચર
 ઉખેલો પું ચૂંક સાથે ઝાડાની હાળત
 યાચ તે (૨) ચૂંક
 ઉખે(-લે)ખાણું સં કિં વળ ઊકલે એવું
 કરવું(૨)વાલેલું ઉખેડી નાખવું(૩)ગઈ-
 ગુજરી સંભારવી [નિરાંતે નહિ બેડેલું
 ઉખાડ(-ડૂ)ક વિં અધું' ઊભું; ઊભું (૨)
 ઉખાય વિં[સં.]ખને. ંચર વિં[સં.]પાણી
 અને પૃથ્વી ખને પર ચાલે એવું. ંભઃ
 અં[સં.]ખનેરીતે. ંથાઅં[સં.]ઉભયતઃ.
 ંલિંગી વિં [વ. વિ.] નર અને નારી
 એમ ખને પ્રકારનાં ફૂલ બેસે તેવું (વૃક્ષ);
 'મોનોહસિયસ' (૨) નર અને નારી
 એ ખને અંગ હોય તેવું; 'હરમેક્રડાહટ'.
 -યા.વયી વિંઉભય (પદ અથવા વાક્ય)-
 નો અન્વય કરનારું -ને બેડનારું [ખા.]

ઉભરણુ નં ઊભરો (૨) આથો ચડવો તે
 ઉભરાટ પું ઊભરાણું તે
 ઉભરામણુ નં ઉભરણ, ઊભરો (૨)
 ઊભરાઈને જે બહાર નીકળી ગયું હોય તે
 ઉભરાવણું સં કિં 'ઊભર(-રા)વું'
 'ઉભરાવું'નું પ્રેરક
 ઉભરાવણું સંકિં જુઓ ઉખળાવણું
 ઉભાળા વિં ઉભેડું (૨) ઢાળ પડતું(૩)સ્ત્રીં
 ચડાવ
 ઉભેડું(-ડું) વિં ઊભું હોય એવું; ઉભાળ
 ઉભેળવું સં કિં જુઓ ઉખળવું (૨)
 ડાંગરની કરડ કરવી
 ઉભેળો પું કરડ; અર્ધી ખંડાયેલી ડાંગર
 ઉભદા(-દું) વિં [અ.] સારું; શ્રેષ્ઠ (૨)
 ખાનદાન (૩) ક્રીમતી
 ઉભર સ્ત્રીં [અ. ઉમ્ર] ઉંમર; વય
 ઉભરડું નં [સં. ઉદુંબરો ઉભરડાનું કળ
 -ડો પું એક ઝાડ; ઉમરો
 ઉભરદરાળ વિં [કા.] દીર્ઘાયું
 ઉભરલાયક વિં પુષ્પ વચનું
 ઉભરાવ પું [અ. ઉમરા] અમીર(૨)શ્રીમંત.
 ંભદી [અ. જાદહ] સ્ત્રીં ઉમરાવની પુત્રી.
 ંભદો પું ઉમરાવનો પુત્ર
 ઉખળકો પું વહાલ-હેતનો ઊભરો
 ઉખંગ પું હોંશ (૨) આનંદ. -ગી વિં
 ઉખંગવાળું
 ઉખા સ્ત્રીં [સં.] પાર્વતી
 ઉખાડ(-ડિયું) નં, -ડો પું[દિ. ઉમ્માહિય]
 જુઓ ઉખાડિયું; ખોરિયું
 ઉખાધવ, ઉખાપતિ પું[સં.]શાંકર; મહાદેવ
 ઉખામહેશ્વર નંખંબં ઉખા અને મહેશ્વર
 (૨) મરી ગયેલાંની પાછળ પરણેલાં બેડાને
 અપાતું દાન. -રી વિંબેરંગી; મંગાળમની
 ઉખિયા સ્ત્રીં જુઓ ઉખા. ંધીશ, વર પું
 ઉખાપતિ; મહાદેવ
 ઉમેદ સ્ત્રીં[કા.] આશા (૨) ઇચ્છા. ંવાર
 વિં ઉમેદ રાખનારું (૨) પું નોકરી
 માટે અરજદાર અથવા નહું કામ શીખ-
 નાર આદમી. ંવારી સ્ત્રીં ઉમેદવારખું

ઉમેરણ નં ઉમેરણી(ર)અખરામણ. -ણી
 સ્ત્રી ઉમેરણું તે; વધારો (ર) વધારીને
 કહેવું-ઉરકેરણું તે [લા.]
 ઉમેરણું સંક્રિં હોય તેમાં ખીલું મૂકવું,
 નાખવું, રેડવું, વધારણું (ર) મેળવણું; ભેગું
 કરવું(૩)ઉરકેરણું[લા.].ઉમેરણવણું સંક્રિં
 (પ્રેરક). ઉમેરણું અંકિં (કર્મણિ)
 ઉમેરો પું વધારો (ર) મેળવણી
 ઉમેશ પું [સં.] ઉમાપતિ; શંકર
 ઉમેણણું અંકિં આમળાને મૂળમાંથી
 ઉખેડી નાખવું
 ઉર નં [સં.] હુકમ (ર) છાતી
 ઉરગ પું; નં [સં.] પેટે ચાલે તે -સાપ
 ઉરજ પું; નં નુઓ ઉરોજ પ્રેરક
 ઉરજાવણું સંક્રિં 'ઊરજાણું', 'ઊરજણું'નું
 ઉરફ સ્ત્રીં નુઓ ઉરફું
 ઉરફું અં ખીલે નામે; કિંવા; ઉરફું
 ઉરમંડલ(-ળ) નં ઉરનો - છાતીનો ભાગ
 (ર) સ્તનમંડળ
 ઉરવર નંકમળનું ખીલ; કમળકાકડી [પ.]
 ઉરવલ્લી સ્ત્રીં દૂંટીથી છાતી તરફ જતી
 વેલ જેવી રુવાંટી (ર) પેટ પર વાટા પડે
 છે તે; ત્રિવલી
 ઉરસ પુંઓલિયાની મરણતિથિનો ઉત્સવ;
 ઓરસ (ર) લગનનું જમણ
 ઉરસ્રાણું નં[સં.] છાતીનું અખતર
 ઉરસથલ [સં.] (-ળ) નં છાતીનો ભાગ
 ઉરાઉરી સ્ત્રીં + હરીકાર્થ [ઉડાડવું
 ઉરાડવું સંક્રિં 'ઊરડવું'નું પ્રેરક; નુઓ
 ઉરાંગઉટાંગ પું[સં. બોરેંગરડેંગ મૂળ મલય]
 ઊભો ચાલી શકે તેવો એક જતનો વાંદરો
 ઉરુ વિં [સં.] વિશાલ (ર) મોટું (૩) ઊચું
 (૪) ઉમદા; કીમતી
 ઉરેકન્મંડી સ્ત્રીં વણાટની રેખાથી ત્રાંસું
 વેતરીને કરાતા એક પ્રકારના સીવણવાળા
 બંડી [પેટે ચાલતું પ્રાણી (સર્પાદિ)
 ઉરોગામી વિં [સં.] પેટે ચાલતું (ર) નં
 ઉરોજ પું, નં [સં.] સ્તન (ર) કામદેવ
 ઉરોદેશ પું[સં.] પેટની ઉપરના ખાડાનો ભાગ

ઉરોભાગ પું [સં.] ઉરોદેશ
 ઉરુ નં [સં.] નુઓ ઊરુ. ંનાભ પું
 [સં.] કરોળિયો [(ર) તેની લિપિ
 ઉરુ સ્ત્રીં [તુકી] ઉત્તર હિંદની એક ભાષા
 ઉરુફું(-ફું) અં [મ.] ઉરફું
 ઉરુવી સ્ત્રીં [સં.] પૃથ્વી (ર) જમીન
 ઉરુ નં [મ.] નુઓ ઉરસ
 ઉલટાવણું સંક્રિં 'ઊલટવું'નું પ્રેરક
 ઉલ(-લે)મા પું [મ.] ઇસ્લામી પંડિત
 ઉલસાવણું સંક્રિં 'ઊલસવું'નું પ્રેરક
 ઉલંધવું સંક્રિં[સં. સ્લંધ]ઓળંગવું;ઉપર
 યઈને જવું; પાર કરવું (ર) અનાદર કરવો
 ઉલાણુ (લા') વિં પાછળના ભાગમાં વધારે
 વજનવાળું [નુઓ ઉલાળ]
 ઉલાળ (લા') વિં ઊલળવું (ર) પું ગાડા
 ઇત્યાદિના પાછળના ભાગમાં વધારે વજન
 હોવું તે. ંવું સંક્રિં 'ઊલળવું'નું પ્રેરક;
 ઊલળે એમ કરવું (ર) ઉછાળવું(૩)અધવચ
 મૂખી દેવું (૪) બધ કરવું; દેવાણું કાઢવું.
 -ળિયું નં ઉલાળવું તે. -ળિયો પું
 ઉલાળવું તે(ર)નુઓ ઉલાળો (૩) સ્ત્રીઓનું
 એક ધરણું [કા.] (૪) દેવાણું કાઢવું તે
 (૫) વિનાશ
 ઉલાળો (લા') પું [ઊલળવું]ઊભો આગળો
 (નૂની ઢબનો લાકડાનો હોય છે તે) (ર)
 ઉજાળો; ઊખકો
 ઉલાળો (લા') પું[પ્રા. સ્લ્લાલ=એક છંદ]
 કાવ્યના અંતનું વલણ; ઊથલો
 ઉલાંટ સ્ત્રીંઊલટાઈ જવું -ગુલાંટ ખાવી તે.
 ંગુલાંટ સ્ત્રીં ગોટીમડું (ર) એક રમત
 ઉલૂક પું; નં [સં.] ધુવડ
 ઉલૂખલ પું [સં.] નુઓ ઊખળ
 ઉલેખે અં અલેખે; નકામું
 ઉલેચણિયો પું પાણી ઉલેચવાનું પાત્ર
 (ર) પાણી ઉલેચવાની એક યુક્તિ
 ઉલેચણી (લે') સ્ત્રીં નાનો ઉલેચણો. -ણો
 પું નુઓ ઉલેચણિયો
 ઉલેચવું સંક્રિં [સં. ઉદ + રિચ] સંક્રિં
 થોડે થોડે બહાર કાઢવું (પ્રવાહી માટે)

ઉલ્લેખ પું. ન્તુઓ ઉલ્લેખા [(૨) જીવ્યું
ઉલ્લેખ (લે) વિ. જાયા વધવાના વલણવાળું
ઉલ્લેખ સ્ત્રી. [સં.] રેખાના આધારે પડતો
 તેજનો ઢગલો; આકારનો અગ્નિ(૨)ખરતો
 તારો (૩) ખોરિયું (૪) જ્વાલામુખીમાંથી
 જીડેલો અગ્નિ. **ઉપાટ** પું. [સં.] ઉલ્લેખાનું પરણું
 તે(૨) મહા અનર્થ-કલ્પાત[લા.]. **ઉમુખ**
 ન. [સં.] જ્વાલામુખીનું મોં(૨) ખોરિયાનો
 ખળનો છેડો (૩) પું. અગ્નિમુખી રાક્ષસ
ઉલ્લેખ સ્ત્રી. [અ.] દોસ્તી; મહોખાત
ઉલ્લેખ વિ. ન્તુઓ ઉલ્લેખ [ઉલ્લાસરૂં
ઉલ્લેખ સવું અ. કિં. [સં. ઉલ્લેખ] ન્તુઓ
ઉલ્લેખિત વિ. [સં.] હર્ષથી પ્રકુલિત
ઉલ્લેખન ન. [સં.] યોજાવું તે(૨) અનાદર
 કરવો તે; વિરુદ્ધ જવું - ન માનવું તે (૩)
 અપરાધ. -તું સં. કિં. ન્તુઓ ઉલ્લેખવું
ઉલ્લેખા પું. [સં.] આનંદ (૨) પ્રકાશ (૩)
 પ્રકરણ. **ઉવું** અ. કિં. [સં. ઉલ્લાસ]
 હરખાવું (૨) પ્રકુલિત થવું (૩) પ્રકાશવું
ઉલ્લેખ વિ. મૂરખ; ગમાર
ઉલ્લેખ પું. [સં.] નિર્દેશ; કથન (૨) વર્ણન.
ઉવું સં. કિં. [સં. ઉલ્લેખ] લખવું; કોતરવું
 (૨) ઉદ્દેશીને લખવું; નિર્દેશ કરવો
ઉલ્લેખા પું. + આહલાહ; ઉલ્લાસ [પ.]
ઉવટણ ન. ઉવટણું; લેખ કરવો-યોજવું તે
 (૨) શરીરે યોજવાનું એક મુગધી દ્રવ્ય
 (૩) ઊટકવાના કામમાં આવતી વસ્તુ.
ઉલ્લેખ પું. ઉવટણ તરીકે વપરાતું દ્રવ્ય(૨)
 ન્તુઓ ઉવટણું
ઉવાટ વિ. [સં. ઉવ+વાટો આહું; ખોહું(૨)
 સ્ત્રી. આહો રસ્તો; ખોટો રસ્તો
ઉવેખવું સં. કિં. [સં. ઉવેખ] ઉવેખા કરવી
 (૨) અનાદર કરવો; અવગણવું, તુચ્છકારવું
ઉશાપ પું. શાપનું નિવારણ, તેના ઉતારનો
 માર્ગ
ઉશીકું (-તું) ન. [ન્તુઓ ઉશીસું] ઓશીકું
ઉશી (-પી) ર ન. [સં.] એક વનરપતિ;
 વીરણનો વાળો
ઉશીસું ન. [સં. ઉચ્છીર્ષક] ઓશીકું

ઉશી (-સે) ટવું સં. કિં. [સં. ઉચ્છીર્ષા (તિર-
 સ્કારથી કે કળજી વિના ગમે તેમ) ફેંકવું
ઉશ્કેરણી સ્ત્રી. ઉશ્કેરવું તે
ઉશ્કેરવું સં. કિં. આવેશમાં આવે એમ કરવું
 (૨) બહિરવું. ['ઉશ્કેરવું 'નું કર્મણિ
ઉશ્કેરવું પું. આવેશ; ઉશ્કેરણી. -તું અં. કિં.
ઉશ્કાસ પું. + ન્તુઓ ઉચ્છવાસ [સમય
ઉષાકાલ [સં.] (-ળ) પું. ઉષા-મળસકાનો
ઉષા સ્ત્રી. [સં.] પરીહર(૨) મળસકાનું અજવાળું
ઉષીર ન. [સં.] ન્તુઓ ઉશીર [જાંટડી
ઉષ્ટ્ર ન. [સં.] જાંટ. -**ઉષ્ટ્ર** કા, -**ઉષ્ટ્રી** સ્ત્રી. [સં.]
ઉષણ વિ. [સં.] ગરમ. **ઉકટિખંધ** પું.
 વિષુવવૃત્તથી ૨૩૬ ક્રી અંશ ઉત્તર અને ૨૩૬ ક્રી
 અંશ દક્ષિણ વચ્ચેનો ભાગ. **ઉતા** સ્ત્રી. [સં.]
 ગરમી; જીનાપણું, **ઉતામાન** ન. ગરમીની
 સપાટીનું માપ; 'ઉત્તરેચર.' **ઉતાવહન**
 ન. ગરમી વહન કરવી તે. **ઉતાવાહક**
 વિ. (૨) પું. ગરમી વહન કરનાર
ઉમા સ્ત્રી. [સં.] ગરમી (૨) હૂંફ(૩) વરાળ.
ઉદ્ધર પું. (વ્યા.) શા, ષ, સ, ને હ એમાંનો
 કોઈ પણ વ્યંજન. **ઉલ્લેખ** વિ. પ્રકાશમાન
 ગરમી વહન કરવાના ગુણવાળું. **ઉમાન**
 ગરમીની સપાટી; 'ઉત્તરેચર' [પ. વિ.].
ઉમાપક ન. ગરમીની સપાટી માપવાનું
 યંત્ર; 'યરમોમિટર'. -**ઉમાક** [+ સં. અંક]
 પું. કોઈ પણ પદાર્થની ગરમી મૂલ્ય કર-
 વાની શક્તિનું, પાણીની તેની શક્તિ સાથેનું
 ગુણોત્તર; 'રેપ્રેસિટિવ હીટ' [પ. વિ.]
ઉસરડવું સં. કિં. એકહું કરવું (૨) કચરા
 (દૂર કરવા કે ફેંકી દેવા માટે, જેમ કે ગદકી,
 એકવાડ ઇં) વાળી ઝૂડીને એકઠો કરવો.
ઉસરડાવવું સં. કિં. (પ્રેરક). **ઉસરડાવું**
 અં. કિં. (કર્મણિ) [(૨) કચરધાણ
ઉસરડો પું. ઉસરડીને એકઠી કરેલી વસ્તુ
ઉસવણ (-તું) ન. ઊસનું ખારવાળું પાણી
ઉસાર પું. ન્તુઓ ઓસાર; ઓથ(૨) હકવાનો
 અવકાશ [ધસીને ઉસરડી લેવું
ઉસારવું સં. કિં. [સં. ઉત્સ] ઉપાડવું (૨)
ઉસાસ પું. [સં. ઉચ્છવાસ] જીડો ધાસ

ઉમેટવું સંકિં જુઓ ઉમેટવું; કેટ્ટા હેવું.
 ઉમેટાવવું સંકિં (પ્રેરક). ઉમેટાવું
 અં કિં (કર્મણિ)
 ઉમેટવું, ઉમેટાવવું, ઉમેટાવું જુઓ
 'ઉસરડવું'માં
 ઉમેવણુ નં જુઓ ઉસવણુ; ઉમેવવા
 માટેનું ખારનું પાણી
 ઉમેવવું સં કિં સૂતર અથવા રેશમને
 રંગ ચઠાવવા માટે પહેલાં ઊસના ખાર-
 વાળા ઉકાળામાં ઊણા રાખવું (૨) બાફ
 આપવો; ધોવું (૩) સેવવું; પરિશીલન
 કરવું
 ઉસ્તાદ વિં [ફા.] કાબેલ; પહોંચેલું (૨) પું
 ગુરુ (૩) વિદ્યાગુરુ; આચાર્ય; વગ્ગ. -હી
 વિં ઉસ્તાદની ઠખનું (૨) સ્ત્રીં ઉસ્તાદપણું;

કાબેલિયત (૩) ચાલાકી; યુક્તિપ્રયુક્તિ
 કરવાની હોશિયારી
 ઉપાખળો પું [સં. વલ્લભ] ખાંડણિયો
 ઉદર પું [સં. હંદુર, પ્રા.] ઉદર. ંકણિયું, નં
 ંકણી સ્ત્રીં ઉદરિયું. ંડી સ્ત્રીં ઉદરની
 માદા (૨) નાનો ઉદર. ંડો પું નર ઉદર
 (૨) મોટો ઉદર. ંવાઈ સ્ત્રીં, -રિયું નં
 ઉદર પકડવાનું પિંજરું
 ઉખર પું ઊમર; ધરનો ઉમરો
 ઉખર પું [સં. -હંદુર] એક ડાડુ ઉમરડો.
 -રી સ્ત્રીં ઉમરડો. -રું નં ઉમરડું.
 -રો પું ઉમરડો
 ઉખરો પું ધરનો ઊમરો
 ઉખી સ્ત્રીં [હ.] ધઉ, જવ, ઇં ધાન્યનું ફૂડું
 ઉખર, ંદરાજ, ંલાયક જુઓ 'ઉમર'માં

૩

ઉ પું [સં.] સંસ્કૃત વણ'માળાનો છઠ્ઠો
 અક્ષર-એક સ્વર
 ઉકટો પું દુખતી આંખની એક દવા
 ઉકડું વિં [સં. હલુટ] જુઓ ઉલડક; અધૂકડું
 ઉકલવું અંકિં ગડી કે ચૂચગાંડનું ખૂલવું;
 ગૂચગાંઠ વિનાનું-સરળ કે સીધું બનવું
 (૨) (અક્ષરો કે લખેલું) વાંચી શકવું (૩)
 પાર પડવું
 ઉકળાખિંદુ નં કોઈ પણ પદાર્થ જે
 ટેમ્પરેચરે ઊકળે તે; 'ખોદલિંગ પોઈન્ટ'
 [પ. વિ.]
 ઉકળવું અંકિં પ્રવાહીનું ઊલરો કે ઉછાળો
 આવે એટલું ગરમ થવું (૨) ગુરસે થવું
 ઉખડવું અંકિં [જુઓ ઉખાડવું] (વળગેલું
 કે ચોંટેલું હોય ત્યાંથી) છૂટું પડવું (૨)
 જડમૂળથી નીકળી જવું (૩) [લા.] ગુરસે
 થઈ જવું (૪) વંઠી જવું
 ઉખડેલ વિં વઠેલ
 ઉખર વિં [સં. ઉખર] ખારાટવાળું (૨)
 સ્ત્રીં જેમાં કોઈ પાકે તહિ એવી જમીન;
 ખારાટવાળી જમીન

ઉખળ નં, -ળી સ્ત્રીં, -ળું નં [સં.
 હલ્લભ] ખાંડણિયો (૨) ચાર બળદવાળા
 ગાના બે આગળના બળદનું ધૂસરું
 ઉખળો પું ઉખળ; ખાંડણિયો
 ઉગટ સ્ત્રીં ઊભેલા ગાડી-ગાડાના પૈડાની
 આગળપાછળ મુકાતું અટકણું (૨) ઉગટણું
 ઉગટો પું જુઓ ઉકટો [શરૂઆત
 ઉગમ પું ઉગવું તે (૨) ઉદ્દગમસ્થાન (૩)
 ઉગરવું અંકિં બચવું (૨) બાકી રહેવું
 ઉગવું અંકિં [સં. હલ્લમ] આગળ અંકુર
 થવા; વધવું; ફૂટવું (ખીજમાંથી) (૨) ઉદ્ભવ
 થવો (જેમ કે સુરજ, ચંદ્ર) (૩) (મનમાં)
 રહુરવું-ઉત્પન્ન થવું (૪) ફળદાયી થવું;
 પરિણામરૂપે નીપજવું [લા.]
 ઉઘડવું અંકિં [સં. હલ્લમ] ઉધાડું થવું;
 ખૂલવું (૨) ખીલવું; પ્રકુલ થવું (જેમ કે,
 ફૂલ, કળી ઇં); નસીબ [લા.] (૩) સાફ-
 સ્પષ્ટ થવું (જેમ કે રંગ, આકાશ ઇં)
 (૪) નવેસર શરૂ થવું (જેમ કે, નિશાળ)
 ઉઘલવું અંકિં પરણવા (વરધાડામાં)
 નીકળવું (૨) ફળેત થવું [કટાક્ષમાં]

ભિચક અં ભિચકું; ઉચ્ચક
ભિચકવું સંક્રિં ભિચુ' કરવું; માથે લેવું (૨)
 ઠપકો આપવો; ધમકાવવું [લા.]. **ભિચ-**
કાવું અંક્રિં (કર્મણિ)
ભિચકી સ્ત્રીં વાધણી; હેડકી
ભિચડવું સંક્રિં ઉચ્ચડવું; ઉખાડવું
ભિચમૂચ અં અચાનક
ભિચરવું સંક્રિં [સં. ડચ્ચર] ઉચ્ચારવું;
 ખોલવું. **ભિચરાવું** અંક્રિં (કર્મણિ)
ભિચલાભિચલ(-લી) સ્ત્રીં ભિચકાભિચકી
 (૨) દોડાદોડી (૩) અશાંતિ [ખંધ થવું
ભિચી જવું અંક્રિં (દોર) વસૂકવું; દૂધ દેવું
ભિચરવું અંક્રિં ચાલનપોષણ ને સંભાળથી
 મોટા થવું. **ભિચરાવું** અંક્રિં (કર્મણિ)
ભિચરેલ પાછરેલ, ભિચયું પાછયું વિં
 ભિચરીને મોટું થયેલું (ખાળમરણમાંથી
 બચીને)
ભિચળવું અંક્રિં [સં. ડચ્ચલ] ભિચે જવું
 -કેંકાવું (૨) ઉછળો મારવો (૩) છલંગ
 મારવી; ફટવું (૪) છૂટે. હાથે વધરાવું
 (લાકડી, તલવાર, વસ્તુ ઇત્યાદિનું) (૫)
 ખૂબ વધી જવું (જેમ કે ભાવ)
ભિચડ વિં ન્તુઓ ઉચ્ચડ; વેરાન. **બનોમ**
 સ્ત્રીં અપાડ સુદ ૯
ભિચમ પું [સં. ડચ્ચમ, પ્રા. ડચ્ચમ] હોંશ; ઉમંગ
ભિચમાવું અં ક્રિં ભિચમમાં આવવું
ભિચવવું સં ક્રિં [પ્રા. ડચ્ચવવ] (પ્રતનું)
 ઉદ્યાપન કરવું (૨) ઉત્સવ કરવો; કોઈ
 પ્રસંગ વિધિસર પૂરો કરવો (૩) ક્લેત
 કરવું [કયાક્ષમાં]
ભિચવાવું અંક્રિં 'ભિચવવું'નું કર્મણિ
ભિચળાઈ સ્ત્રીં ઉચ્ચળ (૨) સ્વચ્છતા (૩)
 સરકારિતા (૪) પેસેટકે સુખી હોવાનો
 દેખાવ [સ્ત્રીં ભિચળાપણું]
ભિચળાટ પું, -માણુ સ્ત્રીં; નં, -શ
ભિચળું વિં [સં. ડચ્ચલ] ધોળું (૨)
 ચકચકતું (૩) નિર્મળ (૪) ઉચ્ચળિયાત
 (૫) રીતભાતે સુધડ (૬) પેસેટકે સુખી;
 સારું; રહું

ભિટ(-ડ)કવું સંક્રિં માંજવું; અજવાળવું
ભિટોફૂટો પું ['ફૂટો'નું ક્રિત્વ] અનાજને
 ખાંડયા ઝાટકયા પછી રહેલાં ફેતરાં
ભિઠ(-કું) [સં. અર્ધનતુર્થ, પ્રા. અધુટ્ટ] વિં
 સાડાત્રણગણું
ભિઠબેસ સ્ત્રીં ભિઠવું અને બેસવું તે (૨) એવી
 કસરત (૩) એવી શિક્ષા (૪) વારે વારે
 ભિઠવું અને બેસવું તે
ભિઠવું અંક્રિં [સં. ડચ્ચા] ભિભા થવું (૨)
 ભગવું અને પથારી છોડી ભિભા થવું (૩)
 ભગવું; સાવધ થવું; તૈયાર કે ખડું થવું (૪)
 એકાએક ઓચિંતું ખડું થવું, આવી
 લાગવું, બનવું (જેમ કે, ખંડ, બૂમ) (૫) પૂકું
 કરીને ભિભા થવું (જેમ કે, સભા, અદાલત)
 (૬) ખીલવું; બરાબર ભિચવું; સ્પષ્ટપણે
 પરિણમવું (જેમ કે, છાપ, રંગ) (૭) (દિલ)
 ભિતરી જવું
ભિઠવેઠ સ્ત્રીં સેવાચાકરીમાં હાજર ને હાજર
 રહેવામાં પડતો શ્રમ (૨) વેકરૂપ શ્રમ
ભિઠાં નંબવવં [ન્તુઓ ભિઠ] સાડાત્રણના
 ગુણાકારવાળા ઘડિયા. **બાણ્યાવવાં,**
ભાણ્યાવવાં = રમાડી જવું; ભરમાવવું;
 છેતરવું. -કું વિં ન્તુઓ ભિઠ
ભિઠકવું અંક્રિં ન્તુઓ ભિઠકવું
ભિઠજૂડ અં ભિધું ધાકીને; આડું અવળું;
 વિવેકનિવાર વિના. -ડિયું વિં ભિઠજૂડ
 થવું (૨) તેમ કરનારું
ભિડણ વિં [ભિડવું] ભેડે એવું (૨) ચેપી
 (૩) સાધારણ ઉખામાને ભેડી ભય તેવું
 (તેલ ઇં); 'વેલેટાઈલ' [ર.વિ.].
બખાટલી સ્ત્રીં બજે એવી ખાટલી; ખલન.
બખિસકોલી સ્ત્રીં ભરતી ખિસકોલી.
બંધો સ્ત્રીં ચંદનથો. **બંધોડો** ઉડાણથોડો.
બંડ પું ભેડી શકે એવી ભદુઈ લાકડી.
બંધુ નં રેસાને આધારે ખાળ ભેડીને
 ફેલાય તેવું કળ; 'સમારા' [વ.વિ.]
ભિડવું અંક્રિં [સં. ડચ્ચી] હવામાં અધ્ધર
 જવું (૨) ભેરથી ચાલવું; દોડવું (૩) કીકું
 પડવું અને જવું રહેવું (૨) ઇત્યાદિ (૪)

ખંખી જવું (વસ્તુ, માલ ઇત્યાદિ) (૫) ફેલાવું; પ્રસારવું (૬) ધસી જવું; લડવા ફરી પડવું (જેમ કે, તેનો રો વાંક કે તેના પર તમે જીડ્યા?) (૭) (પરીક્ષામાં) નાપાસ થવું. (તકરાર અધ્યાહાર રહીને સ્ત્રી ૦ માં). **જીડવી** = તકરાર કે લડાઈ થવી; વાંધે પડવો. **જીડી જવું** = વાચુરૂપે હવામાં જવું રહેવું (અંધ કપૂર, સ્પિરિટ ઇત્યં)

જીડાજીડ(-ડી) સ્ત્રી ૦ ઉપરાહાપરી જીડવું તે **જીડેક(-હુ)** વિ ૦ અંચળવૃત્તિનું (૨) ફરિહું; વહેલું (૩) ઢોર પણ ન ખાય એવું બગડેલું **જીડણુ** ન ૦ નુઓ ઉઠાણું

જીણુ વિ ૦ [સં. ૩ ન] જીણું (૨) સ્ત્રી ૦ જીણપ; ઓહપ; ખોટ (૩) અપૂર્ણતા (૪) ખોડ. ૦ વું સંકિં વણાટમાં જીણું હોય તે પૂરવું; વણવું. -ણું વિ ૦ ઓણું ભરાયેલું; અપૂર્ણ; ખૂટવું; કમી [અંકિં ૦ (કર્મણિ)]

જીતડવું સંકિં ૦ નુઓ ઉતરડવું. **જીતડાવું** **જીતરચડ** સ્ત્રી ૦ જીતરવું અને ચડવું તે **જીતરતી ભાંજણી** સ્ત્રી ૦ ભારે કિંમતની સંખ્યાને ઓછી કિંમતની સંખ્યાનું રૂપ આપવાની રીત [ગ.]

જીતરતી શ્રેઠી સ્ત્રી ૦ ગણિતની એક રીત; જે હારમાં એક પછી એક જીતરતી સંખ્યાની રકમો મુકાય તે [ગ.]

જીતરવું અંકિં ૦ [સં. ૩ + વૃ] ઉપર કે ઊંચેથી નીચે આવવું (૨) નીચે આવવું; કમી થવું (જેમ કે, વસ્તુના ભાવ) (૩) (ગુણ, સ્થિતિ, સ્વભાવમાં) ઓછું નીવડવું; બગડવું (જેમ કે, ફેરી) (૪) (તોલમાં) આવી રહેવું; બરોબર થવું ('શેરનાં છ રીંગણુ જીતયાં'.) (૫) થવું; નીપજવું; ક્ષણ તરીકે હાથ આવવું-મળવું (જેમ કે, પાક જીતરવો) (૬) ઉતારી કે મુકામ કરવો (જેમ કે તેઓ વીશીમાં જીતયાં) (૭) બરોબર આણેહૂબ થવું, પાર પડવું (જેમ કે નક્કલ, છમી) (૮) (સ્પર્ધા, નાટક, ઇત્યાદિ) સામેલ થવું (૯) (કોઈ અંજ કે હાડકું) પોતાને સ્થાનેથી હલવું-ચળવું (૧૦) (અહ કે દરા) -ની

અસર પૂરી થવી (જેમ કે પનોતી જીતરી) (૧૧) (મો) શીકું પડવું; વિલાવું (૧૨) (૨ંગ) પ્રોવાથી નીકળવો (૧૩) (મન, હૃદય, ધ્યાનમાં) બરાબર જવું; સમજવું; ગમવું; ઠસવું (૧૪) (વાળ માટે) ખરી પડવું; નીકળી જવું (૧૫) સંકિં ૦ પાર કરવું; ઓળંગવું (નરી, પુલ ઇત્યં)

જીતરાવું અં ૦ કિં ૦ જીતરવાની ક્રિયા થવી ('જીતરવું'નું ભાવે)

જીતરી સ્ત્રી ૦ ગળાનું એક ધરેણું

જીતરેણું વિ ૦ વાપરવામાંથી દૂર કરાયેલું (જેમ કે કપડું); 'રોકડ-હેન્ડ'

જીતવું અં ૦ કિં ૦ પાણી કે હવા લાગવાથી (લાકડું) વાંકચૂકું થવું

જીતણું વિ ૦ જીંડું નહિ એવું

જીથલપાથલ વિ ૦ [દે. ત્વલ્લ પત્યલ્લા] જીંધું-ચતું (૨) સ્ત્રી ૦ જીંધું ચતું થવું તે

જીથલ(-લા)વું અંકિં ૦ જીંધા થઈને પડવું; જીંધું ચતું ઉપરતળે થવું; જીંધું કે જીલંટું થવું

જીથલો પું ૦ [દે. ત્વલ્લા] જીંધાયતા થઈને ખીચ ખાનું પર પડવું તે (૨) ગથેલો મંદવાડ પાછો આવે તે (૩) વલણ (કાવ્યમાં) (૪) સામો જવાબ

જીથોફથો પું ૦ નાની મોટી કચુંબર (૨) નકામી મહેનતનું પરચૂરણ કામ

જીદખતી સ્ત્રી ૦ નુઓ ઉદ્દખતી; અગરખતી

જીધ સ્ત્રી ૦ [દે. કદ્ધિ] જીધ; (ગાડાને) ધોરિયો

જીધઈ સ્ત્રી ૦ નુઓ જીધઈ

જીધડ વિ ૦ [નુઓ ઉધધડ] ભાવતાલ કે વળન કર્યા વગર એમનું એમ આપેલું-રાખેલું કે અંદાજે ઠરાવેલું (જેમ કે, જીધડ ભાવ, માપ, ખરીદી). -ડું વિ ૦ જીધડ (૨) ન ૦ નુઓ જીધડો. **જીધડું** લેવું = ખૂબ વહવું; સખત ઠપકો આપવો. -ડો પું ૦ જીધડું કામ

જીધરવું અં ૦ કિં ૦ નુઓ ઉધરવું (૨) દૂર થવું; ટળવું (૩) જીધરવું

જીધર(-રા)વું અં ૦ કિં ૦ ઉધાર ખાતે લખાવું

જીન વિ ૦ [સં.] જીણું (૨) જીણપવાણું **જીનતા** સ્ત્રી ૦ નુઓ જીણપ

જીનવા (ન.) પું એક મૂરશીમ
જીનું (નું) વિ[સં. ણ] ગરમ (૨) તાવભયું
જીપજ સ્ત્રી પેદાશ(૨) આવક; મળતર(૩)
 નફો. **નીપજ** સ્ત્રી ઉત્પન્ન અને વૃદ્ધિ(૨)
 પેદાશ (૩) ચોખ્ખી આવક. **વું** અં
 કિં [સં. ત્વ] ઉત્પન્ન થવું; પેદા થવું;
 જનમવું (૨) નીપજવું; નીવડવું (૩) મળવું;
 સંધાવું; મળતર કે આરક થવી (૪) કિંમત
 તરીકે મળવું. **વેરો** પું આવકવેરો.

જીપદવું અં કિં આંખું પડી જવું
જીપટો પું નુઓ ઊકટો
જીપડવું અં કિં [સં. ત્વ] ઊપસવું;
 જીવ્યું થવું (૨) જીવકણવું(૩) પ્રયાણ કરવું;
 નીકળવું (૪) એકાએક શરૂ થવું (દુઃખ,
 રોગ ઇત્યાદિનું) (૫) ચોરાવું; ઉપાડાવું
 (૬) નાણાં ઉપાડાવાં; ઉપાડ થવો (૭)
 ખપવું; વેચાવું (જેમ કે, 'હમણાં ખાદી
 ખૂબ ઊપડે છે.') (૮) ધસવું; ફરી પડવું
 (હજી તે એને મારવા ઊપડયો.)

જીપણવું સં કિં [સં. ઝ્વ] (અનાજને)
 પવન નાખી ચોખ્ખું કરવું
જીપણાવું અં કિં 'જીપણવું'નું કર્મણિ
જીપણું (-ણું) નં ખાટલાના માથા અથવા
 પાંચ આગળનું લાકડું

જીપનવું અં કિં ઉત્પન્ન થવું (૨) જન્મવું [પ.]
જીપસ (-સા) વું અં કિં બહાર નીકળવું;
 જીવ્યું થવું (૨) ફૂલવું (૩) સોલો આવવો

જીપણું નં નુઓ ઊપણું
જીફરું વિં નુઓ ઉપડું

જીબ સ્ત્રી કૂગ; ઉખાટ [ઉછાળો
જીબક સ્ત્રી-કો પું બકારી; જાંઘરી થવાનો
જીબદ વિં ઉગાર્ધ-અગડી ગયેલું (૨) ખોડું
જીબડું વિં અધકડું; અધર ખેટું; ઉભરક
 (૨) જીધું (સુ.)

જીબવું અં કિં નુઓ ઉખાવું; જીબ લાગવી
જીબળ પું ઊલટો વળ
જીબ (-બ) ણવું અં કિં (વળનું) ઊકલી
 જવું (૨) રૂઝ વળ્યા પછી અથવા મૂટવા
 આંખા પછી ફરી ઊપડવું; ઊથલો ખાવો

જીબ (વ) વં જરાક જીવ્યું હોય એવું; જીભું
જીબડ પું મનુર; દહાડિયો (૨) અસ્થિર
 વાસવાળો આદમી. **વેરો** પું બિનખેડૂત
 ઉપર લેવાતો કર

જીબડું વિં નુઓ જીભું
જીભણી સ્ત્રી ધરના પરચારથી મેકા લગીની
 જીવ્યાઈ (૨) ધરનો પરચાર; ધરની ખેસણી

જીભર (-ર) વું અં કિં ગરમીના જોશથી
 જીવે આવીને બહાર નીકળવું (૨) ન માવાથી
 બહાર આવવું-છલકાવું (જુરસો બહુ
 જીભરાઈ નથ છે) (૩) અતિ મોટી સંખ્યામાં
 ટાળે વળવું

જીભરો પું ઉભરણ (૨) લાગણીનો ઉછાળો
જીભવું અં કિં [નુઓ જીભું] જીભા રહેવું
 -થવું (૨) થંભવું (૩) ટકવું; સામે
 ટકર ઝીલવી

જીભળવું અં કિં નુઓ જીબળવું
જીભાજીભ સ્ત્રી જીભા ને જીભા રહેવું તે
 (૨) અં ખેકા વિના; નિરાંત વિના; જીભાં
 જીભાં (૩) અપાટામાં

જીભું વિં [સં. ઝ્વ, પ્રા. ઝ્વ] જીભેલું (૨)
 થંભેલું; થોભેલું; ચાલતું અંધ થયેલું (જેમ
 કે ગાડી જીભી છે) (૩) ટટાર; (૪) સીધા-
 એકદમ બહુ ઢાળના ચડાણવાળું (જેમ કે
 જીભી ભેખડ) (૫) અપૂર્ણ; ચાલુ; આગળ
 ચાલવાની કે પૂરું થવાની વાટ ભેટું કે પૂરું
 કરવાનું બાકી (જેમ કે, આ કામ તો હજી
 જીભું છે; જીભો પાક = લખવાનો બાકી-
 ખેતરમાં જીભેલો પાક) (૬) સીધું; આપું
 એક લાંબા પટમાં પડેલું (જીભો રસતો;
 જીભે ખરડે ખેલગાવવી જોઈએ.) (૭) હયાત;
 મોનુફ (જીભો ઘણી) (૮) સપાટીને લંબ
 દિશાએ આવેલું (જેમ કે જીભી લીટી;
 જીલકું-આડી લીટી)

જીમગવું અં કિં રુકરવું; ઉત્પન્ન થવું
જીમદ (-ડ) વું અં કિં જીલટભેર ધસવું; એક
 સામટા જથામાં આગળ આવવું (૨) પાકવું;
 ફળ જીતરવું [જેવું છવાઈ જઈને
જીમડધૂમક અં ચંદરવા જેવું, આકાશ

ભિમડતું અં કિં જુઓ ભિમડતું
ભિમર પું [દે. ઝમ્મર] ઉંબરે; ધરનો ભિમરો
 [પ.] -રો પું ઉંબરો (ધરનો)
ભિમરો પું એક ક્ષણઝાડ; ઉમરડો
ભિમલવું અં કિં [સં. ઝમ્મીલ] ખીલવું;
 વિકાસ પામવું (૨) [ઠોરનું] વિચાવાનું
 થવું (૩) પલળીને ભૂકો થવું (કળીચૂનાનું)
ભિરજાવું અં કિં મૂંઝાવું
ભિરવા પું બદનામી
ભિરુ પું [સં.] ભંધ
ભિર્નંદની વિં [સં.] જળરું; બળવાન
ભિર્નિત વિં [સં.] જળરું; બળવાન (૨)
 ઉમઠા; સુંદર (૩) મહાન; ભવ્ય
ભિર્ણ નં [સં.] બિન (૨) તાર; તંતુ (૩)
 કરોળિયાનું જળું. **ભિભા** (-ભિ) પું [સં.]
 કરોળિયો. -ભ્યાં સ્ત્રીં [સં.] બિન (૨)
 આંખની ભમરો વચ્ચેની વાળની રેખા.
-ભ્યાંયુ વિં [સં.] બિનનું (૨) પું થેટો
 (૩) કરોળિયો
ભિર્વં વિં (૨) અં [સં.] બિચું કરેલું;
 ઉન્નત. **ભિમ્મી** વિં [સં.] બિચે જનારું
 (૨) ઉન્નત તરફ જનારું [લા.]. **ભિરેત**
 (-તા, ંસ) વિં [સં.] જેના વીર્યનું પતન
 થતું નથી એવું (૨) નિત્ય બ્રહ્મચર્ય
 પાળનારું. **ભિલક** પું [સં.] સ્વર્ગ.
ભિલાહની સ્ત્રીં મૂળે ચૂસેલા રસને ઉપર
 લઈ જનાર નળી; 'ઝાઈલેમ' [વ. વિ.]
ભિમિં સ્ત્રીં [સં.] તરંગ; મોઝું (૨) પ્રવાહ
 (૩) લાગણીનો તરંગ-ઉછાળો. **ભિભંચ,**
ભિભિત નં ભિમિંથી ભરેલું-રચાયેલું કાવ્ય
 કે ગીત; 'ક્લિરિક'. **ભિભિ** વિં ભાગણી પ્રધાન;
 તરંગવશ [વળતી છારી
ભિભ સ્ત્રીં [દે. ઉ(ઓ)લી] ઇભ ઉપર
ભિભક (લ') સ્ત્રીં બિલટી; એકવું તે
ભિભકું નં ખાલી ભુમરાણથી નાસલાગ
 ને ગભરાટ થવો તે
ભિભજવું અં કિં ગૂંચવાવું.
ભિભટ સ્ત્રીં હોંશ; ઉમંગ
ભિભટ વિં બિલટું; અવળું; પાછું. **ભિભાસ**

સ્ત્રીં પ્રતિપક્ષી તરફની (સાક્ષીની) તપાસ.
ભિભા (-પૂ) લટ વિં અવળાસવળી; બિલટ-
 સૂલટ (૨) અવ્યવસ્થિત (૩) સ્ત્રીં બિલટ-
 પાલટ તપાસ (૪) અવ્યવસ્થા
ભિભટભ (-ભે) ર અં ઉમંગભેર; હોંશભેર
ભિભટવું અં કિં બિલટથી કરવું (૨) ધરતી
 આવવું (૩) હુમલો કરવો (૪) બિધું થઈ
 જવું (૫) ફરી થવું; પાછું થવું
ભિભટસવાલ પું સામે સવાલ
ભિભટસૂલટ વિં અવળાસવળી (૨) બિધું-
 ચતું; આડું અવળું; તળે ઉપર એવું
ભિભટાસૂલટી વિં જુઓ બિલટસૂલટ
ભિભટી સ્ત્રીં [જુઓ બિલટું] એકવું તે
ભિભટું વિં [દે. ડલ્લટ] બિલટ; બિધું; અવળું
 (૨) વિરુદ્ધ; આડું (૩) સામું; વિપરીત
ભિભટું (લ') અં કિં (મોસમનું) ખલાસ થવું
ભિભસવું અં કિં [સં. ડલ્લટ] જુઓ
 ઉલ્લાસવું (૨) એકાએક બિભા થવું; બિભરાવું
ભિભળવું (લ') અં કિં [સં. ડલ્લટ] નમી
 જવું; લળી પડવું (૨) ગાડા ઇત્યાદિનું
 આગળથી બિચું થઈ જવું (૩) બિલટાઈ
 જવું (૪) ફેલવું (૫) જવું રહેવું; નાશ
 પામવું (૬) હોંશભેર ધસવું-બિચા ને
 બિચા રહેવું [લા.]
ભિભિયું નં બિભ ઉતારવાની ચીપ
ભિભટ સ્ત્રીં આપદા (૨) અડચણ; પીડા
ભિભર વિં (૨) સ્ત્રીં [સં.] જુઓ બિખર
ભિભા સ્ત્રીં [સં.] જુઓ ઉપા
ભિભા સ્ત્રીં [સં.], **ભિભર** પું, **ભિભિ** વિં,
-ભિભાંક પું જુઓ 'ઉખ્યા' માં
ભિભ પું [સં. જળ] એક ક્ષાર
ભિભ સ્ત્રીં રોરટી
ભિભરપાટો પું વિનાશ (૨) સંપૂર્ણ નિકંદન
ભિભરવું અં કિં [પ્રા. ડસ્ટર] ટળવું; જતા
 રહેવું (૨) નાશ પામવું; નિકંદન નીકળી
 જવું (૩) એસરવું; આહું થવું.
ભિહ પું [સં.] તર્ક; કલ્પના (૨) પરીક્ષણ
 (૩) અધ્યાહાર થવું.
ભિહ અં [રવળ] મરકરી, ચેષ્ટા, તિરકાર

અને ગર્વસૂચકધ્વનિ(૨) હુપણાનો ઉદ્દગાર.
 ઠકારો પુંઁ દીર્ઘ નિઃશ્વાસ; નિસાસો (૨)
 સાંભળું છું, ઠીક છે, સ્વીકારું છું, ઇત્યાદિ
 દર્શાવનારો ધ્વનિ (૩) ગર્વનો અને
 અનાદર કે તુચ્છકારનો ઉદ્દગાર

ઊંઠાપોઠ પુંઁ [સં.] ચર્ચા
 ઊંગ(-જ)વું, ઊંગા(-જા)વું, ઊંગા(-જા)
 વવું ન્તુઓ 'ઉજવું'માં

ઊંધ સ્ત્રીં ઊંધવું તે; નિદ્રા
 ઊંધટિયું, ઊંધકું વિં ઊંધમાં ભરાયેલું
 ઊંધણ સ્ત્રીં ઊંધવું તે (૨) બહુ ઊંધવાની
 ટેવ. ંશી વિં ઊંધ્યા કરવાની ટેવવાળું
 (૨) આળસુ; એટી

ઊંધરેકું વિં ઊંધમાં ભરાયેલું
 ઊંધવું અંકિં [પ્રા. ં] નિદ્રા લેવી (૨)
 આળસુ થઈને પડ્યા રહેવું (૩) અભણમાં
 -અજ્ઞાનમાં રહ્યા કરવું [લા.]

ઊંધાડવું સંકિં ઊંધ એમ કરવું (૨)
 પડતું મૂકવું; શાંત પાડવું

ઊંધાવું અરકિં ઊંધવાની ક્રિયા થવી
 ઊંધાળ(વું) વિં ઊંધણશી; બહુ ઊંધનારું
 (૨) સહેજ સહેજમાં ઊંધી નબ તેવું

ઊંધેટું વિં ઊંધટિયું

ઊંચ વિં [સં. ઉચ્ચ] ચડિયાતું (૨) ઉમદા

ઊંચકવું સંકિં [સં. ઉચ્ચ] નીચેથી
 ઊંચું કરવું; ઉપાડવું (૨) હાથ પર લેવું;
 (ખાળ) માથા ઉપર લેવું; ઉઠાવવું

ઊંચકામણુ નં, -ણી સ્ત્રીં ઊંચકવાનું
 મહેનતાણું

ઊંચકાવવું સંકિં, ઊંચકાવું અંકિં
 'ઊંચકવું'નું અનુક્રમે પ્રેરક અને કર્મણિ

ઊંચનીચલાવ પુંઁ અમુક ઊંચું અને
 અમુક નીચું એવા બેદલાવ

ઊંચાર્ઠ સ્ત્રીં ઊંચાણું (૨) તેનું માપ

ઊંચાણુ નં ઊંચાર્ઠ(૨)ઊંચી જગા; ટેકરી

ઊંચું વિં [સં. ઉચ્ચ] સપાટી કે ખેતરની
 ઉપર ઊંચું આવેલું કે ઊંચું ('નીચું'થી
 જલટું) (૨) ઉચ્ચ; ચડિયાતું; ઉમદા (કદ,
 પ્રમાણ ઇંમાં) (૩) અતિ તાણેલ,

લંબાવેલ (સૂર કે અવાજ) (૪) જંપ,
 નિરાંત કે શાંતિ-સમાધાન વગરનું;
 અણખતાવવાળું (મન, શ્વાસ, છવ).
 ંનીચું વિં ખાડાખેચાવાળું

ઊંચે અં સપાટીથી ઉપર; ઊંચી-ઊંચાણુ-
 વાળી જગાએ; ઊંચી દિશામાં, માથા ઉપર

ઊંચણુ નં ઊંચવું તે (૨) ઊંચવાનું દ્રવ્ય
 - તેલ, દિવેલ ઇત્યાદિ. -ણી સ્ત્રીં મંત્ર
 ભણીને કપડાના, સાવચળી ઇંના છેડાથી
 શેગ કે ભૂતને દૂર કરવાની ક્રિયા. -ણું
 નં રાજકુમારી કે રાણીનો રસલો

ઊંચવું સંકિં [પ્રા. ઉચ્ચ=સીંચવું] તેલ
 નાખવું-પૂરવું. (૨) શેગ કે ભૂત કાઢવા
 ઊંચણી નાંખવી. ઊંચવવું સંકિં
 (પ્રેરક). ઊંચવું અંકિં (કર્મણિ)

ઊંટ નં [સં. ઉટ્ટ, પ્રા. ઉટ્ટ] રણમાં ખૂબ
 ખપનું એક ઊંચું પશુ. ંડી સ્ત્રીં સાંઠે;
 સાંઠણી; ઊંટની માદા(૨)સોનીનું ઓભર.
 ંડો પુંઁ ઊંટ (૨) ન્તુઓ ઊંટિયો. ંવેદ
 પુંઁ ઊંટનો - માણસની દવા કરવાને
 નાસાયક એવો, લેભાગુ વેદ. ંવેદું નં
 ઊંટવેદનું કામ; રાક્ષસી ઉપચાર

ઊંટિયા(-ચું)હકું નં એક ઔષધિ;
 ઇસપગોળ

ઊંટિયો વિં ઊંટ જેવો ઊંચો (૨) પુંઁ ઊંટ
 (૩) મંદબુદ્ધિ ને આળસુ માણસ (૪)
 ભારે વજન ઉપાડવાનું (ઊંટની ડોક જેવું
 હાગતું) ચંત્ર (૫) અટો [વસ્તુ

ઊંડણ સ્ત્રીં બાય (૨)બાથમાં ભરાય તેટલી

ઊંડણ સ્ત્રીં [દે. ઉડ્ડી] પેટનો ગોળો - ચૂંક.
 ંચુંડણ નં ગોળો; પિંડાળો (૨) પેટમાં
 ગોળો ચડવો - ચૂંક આવવી તે (૩)
 ઢંગઘડા વગર ખોલવું તે (૪) અં અવળ-
 સવળ; ગોટાળો થાય એમ

ઊંડાર્ઠ સ્ત્રીં ઊંડાણું (૨) તેનું માપ

ઊંડાણુ નં ન્તુઓ ઊંડાર્ઠ (૨) નીચાણુ

ઊંડું વિં [દે. ઉડ્ડ] સપાટીથી નીચે ઊતરતું
 (૨) ધીછરું નહિ એવું; ઘેરું (૩) અંદરથી
 લાંબું-દૂર મુઘી અંદર ને અંદર વિસ્તરતું

(૪) ઘાડું; ગીચ (એમ કે વન) (૫) ગહન.
 ગંભીર; ન પામી શકાય એવું [લા.]
 ઉંદર પું., ઠંડણિયું ન૦, ઠંડણી સ્ત્રી.
 ઠવાઈ સ્ત્રી૦ જુઓ 'ઉંદર'માં
 ઉંદરી સ્ત્રી૦ માયાની ચામડીને એક શેઠ
 ઉંધ સ્ત્રી૦ અડા અને માંચડાને સાંધતો
 ગારાનો ભાગ; ઉંધ [કરનારું
 ઉંધકરમું વિ૦ અક્કરમી (૨) ઉંધાં કામ
 ઉંધખોદિયું વિ૦ ઉંધાં કામ કરનારું
 ઉંધાંધણું વિ૦ [દે. સ્કંધલિય] ગાંધું (૨)
 ચૂંખડું(૩)મૂખું[લા.] (૪) ઉડાઉ [ખાણું
 ઉંધિયું ન૦ અમુકરીતે બાકેલાં સીંગ કંદનું
 ઉંધું વિ૦ અચળું; બેલકું; નીચે માથું ને

ઉપર પગ જેવા આસનનું (૨) ચાડું;
 અવળું; સીધા કે સવળાથી સાવ બેલકું-
 વિરુદ્ધ; ખોટું. ઉંધી પાછડી મૂકવી=
 દેવાણું કાઢવું. ઉંધી પૂતળીનું વિ૦ જેની
 ક્રીડામાં બંધું પ્રતિબિંબ પડતું હોય એવું.
 ઠચ(-છ)તું વિ૦ બંધું અને ચતું;
 ચાડું અવળું [લા.]
 ઉંખાડિયું ન૦ [જુઓ ઉખાડિયું] ઉખાડિયું
 ઉંખેલો પું૦ ઝાડાની હાજત થાય તે; ચૂંક
 ઉંહ અ૦ [૨૧૦] દુ:ખ, તુષ્ટકાર કે અભિ-
 માનનો ઉદ્દાર. ઠંકારો પું૦ બાહ એવો
 ઉદ્દાર [ઉદ્દાર
 ઉંહું અ૦ [૨૧૦] દંતકાર કે છદ દર્શાવતો

ઋ

ઋ પું૦ [સં.] વર્ણ માળાનો સાતમો અક્ષર-
 એક સ્વર (દીર્ઘરૂપ ઋ)
 ઋક(-ચ, -ચા) સ્ત્રી૦ [સં.] ઋગ્વેદ (૨)
 વેદનો મંત્ર
 ઋક્ષ પું૦, ન૦ [સં.] રીંછ(૨)નક્ષત્ર; તારો(૩)
 પૌરાણિક ભૂગોળના સાત પર્વતમાંનો એક
 ઋષિ પું૦ + ઋષિ; ગુરુ
 ઋગ્વેદ પું૦ [સં.] ચતુર્વેદમાંનો પહેલો વેદ.
 ઠસંહિતા સ્ત્રી૦ [સં.] ઋગ્વેદની ઋચા-
 એનો વ્યવસ્થિત સંગ્રહ
 ઋગ્વેદી વિ૦ [સં.] ઋગ્વેદને બોલનારું (૨)
 ઋગ્વેદ બોલનાર બ્રાહ્મણોના કુળમાં જન્મેલું
 (૩) પું૦ ઋગ્વેદી બ્રાહ્મણ
 ઋચ(-ચા) સ્ત્રી૦ [સં.] જુઓ ઋક
 ઋજુ વિ૦ [સં.] સરલ; સીધું (૨) અતુકળી;
 નરમ; બહુ. ઠતા સ્ત્રી૦ [સં.]
 ઋણુ ન૦ [સં.] દેવું(૨) આભારનો ભાર(૩)
 વિ૦ જુઓ ઋણામક [ગ., પ. વિ.].
 ઠત્રય ન૦ દેવઋણ, ઋષિઋણ અને
 પિતૃઋણ; અથવા અતિયિઋણ, મનુષ્ય-
 ઋણ અને ભૂતઋણ. ઠભૂત વિ૦ ઋણ-
 વિદ્યુતથી ભરેલું [પ. વિ.]. ઠવિદ્યુત સ્ત્રી૦
 ઋણ વિજળી [પ. વિ.]. ઠસંબંધ પું૦

પૂર્વજન્મનો ઋણાતુલ્ય. -ઠ્યાચ પું૦;
 ન૦ ઋણ છેડો [પ. વિ.]. -ઠ્યામક વિ૦
 'નેગેટિવ' [ગ., પ. વિ.]. -ઠ્યાનુબંધ પું૦
 લેણદેહી. -ઠ્યાંત પું૦ (લીજળીના)
 પ્રવાહનો ઋણ છેડો [પ. વિ.]. -ઠ્યાયું,
 -ઠ્યા વિ૦ [સં.] ઋણવાળું
 ઋત ન૦ [સં.] સત્ય(૨)નકો અચળ નિયમ;
 દેવી નિયમ(૩)વાણી. -ઠભર પું૦ [સં.]
 સત્યને ટકાવી રાખનાર તે-ઈશ્વર.
 -ઠભરા વિ૦ સ્ત્રી૦ [સં.] વિષયાંસ
 વિનાની, સત્ય (પ્રજ્ઞા)
 ઋતુ પું૦ [સં.] જુઓ ઋતુકાન્ત(૨) અડકાવ;
 રજસ્રાવ(૩) સ્ત્રી૦ એ મહિનાનો નિયત
 કાળ (ષડઋતુ શબ્દ જુઓ) (૪) મોસમ
 [લા.] (૫) હવાપાણી. ઠકાણ[સં.] (-ળી)
 પું૦ ગર્ભાધાનનો સમય. ઠગામી વિ૦ [સં.]
 ઋતુકાલે જ સંભોગ કરનારું. ઠદર્શન ન૦
 અડકાવતું દેખાવું તે. ઠદાન ન૦ ગર્ભાધાન.
 ઠદર્મ પું૦ ઋતુદર્શન. ઠપ્રાસિ સ્ત્રી૦
 ઋતુદર્શન. -ઠતી વિ૦ સ્ત્રી૦ [સં.] રજસ્વલા.
 ઠરાજ પું૦ [સં.] ઋતુઓમાં શ્રેષ્ઠ એવી
 ઋતુ-વસંત. ઠરનાન ન૦ [સં.] અડકાવ
 પછી (ચોથે દિવસે) નાહવું તે

એકટાણું ન૦ એક ટંક જમવું તે
 એકકું વિ૦ [સં. વક્ષ્ય] એકત્રિત; ભેગું
 (૨) અ૦ એક જગાએ-સાથે
 એકકિયાં ન૦ અ૦ વ૦ એકડો બગડો શીખ-
 વાનો આળપોથીનો વર્ગ; આળવર્ગ
 એકડો પું૦ [સં. વક્ષ્ય] એકની સંજ્ઞાસૂચક
 આંકડો - ૧ (૨) સડી (૩) કબૂલાત (૪)
 જ્ઞાતિનો ગોળ
 એકટાણયું વિ૦ એક જ આત્મ ઠળતા
 છાપરાવાળું (૨) ન૦ એવું મકાન કે એસરી
 એકતરફી વિ૦ એકપક્ષી; એક આત્મનું
 એકતાંત વિ૦ [એક+તાંત] આગ્રહી (૨) પું૦
 આગ્રહ-તે અ૦ સાથે મળીને; એકરાગથી
 (૨) લાગુ રહીને; ખંત ને આગ્રહથી
 એકતાંત્ર વિ૦ [સં. વક્ષ્ય+તંત્ર] બધાની સંમતિ-
 વાળું (૨) વૃદ્ધ પડયા વિનાનું (૩) એક
 વ્યવસ્થા નીચેનું (૪) ન૦ એક સરખી
 વ્યવસ્થા તે (૫) સર્વાનુમતિ
 એકતાંબે અ૦ [એક+પ્રા. તંબ (સં. સામ્ય)]
 એક સાથે સંબંધીને; એક નૃત્યમાં
 એકતા સ્ત્રી૦ [સં.] સંપ; એકથ
 એકતાન વિ૦ (૨) ન૦ [સં.] જુઓ એકચિત્ત
 એકતાર વિ૦ એક તારવાળું (૨) એકસરખું
 (૩) એકરસ (૪) એકચિત્ત. -રો પું૦ એક
 તારવાળો તંબૂરો
 એકતાલ પું૦ [સં.] જેમાં એક જ તાલ
 આવે એવો રાગ (૨) સંગીતનો એક
 તાલ (૩) એકથ (૪) વિ૦ એક તાલવાળું
 એકતાણીસ વિ૦ [સં. વક્ષ્ય+તણીસ] ૪૧
 એકતાળો પું૦ મહાના એકતાણીસ શેર
 ધાય એવું માપ
 એકતી(-ત્રી)સ વિ૦ [સં. વક્ષ્ય+ત્રીસ] ૩૧
 એકત્ર અ૦ [સં.] એક જગાએ; સાથે (૨)
 એકંદર. -ત્રિત વિ૦ એકત્ર કરેલું; એકકું
 એકત્રીસ વિ૦ જુઓ એકત્રીસ
 એકદમ અ૦ [એક કે. ફા. વકન+દમ] તાબડ-
 તોબ (૨) સાવ; તદ્દન (એકદમ કાળું)
 એકદળા વિ૦ જેની દાળી પડતી ન હોય તેવું;
 'મોનોકોટીલિડોન' [વ. વિ.]

એકદહિયું વિ૦ એક ધાંભલા ઉપર રચેલું
 એકદહી પું૦ [સં.] એક પ્રકારનો સંન્યાસી;
 હંસ (૨) વિ૦ એક જ મોટી મધ્યરેષા
 હોય તેવું (પાન); 'યુનીકોરેટ' [વ. વિ.]
 એકદહી પું૦ મરતી વેળા ઉપડતો સાસ
 એકદંત વિ૦ [સં.] એક દાંતવાળું (૨) પું૦
 ગણેશ (૩) એક દાંતવાળો હાથી
 એકદ્વા અ૦ [સં.] એક વખતે (૨) અગાઉના
 વખતમાં [ની કંડી; મંગળસૂત્ર
 એકદ્વાણિયું ન૦ એકસરખા દાણા-મણકા-
 એકદ્વાણી વિ૦ બધા દાણા સરખા હોય
 તેવું (૨) એક કદનું; એકસરખું
 એકદિલ વિ૦ જેના દિલમાં જુદાઈ નથી
 એવું; એકજવ. -દી સ્ત્રી૦ એકદિલ હોલું
 તે (૨) મનનો મેળ; સંપ
 એકદેશી(૦થ) વિ૦ [સં.] એક જ દેશનું-
 વતનનું (૨) એક દેશ-ભાગને લાગુ પડતું;
 એકતરફી; એકેન્દ્રય (૩) સંકુચિત; મર્યાદિત
 એકધારું વિ૦ એકસરખું; ફેરફાર વિનાનું
 એકનિશ્ચયી વિ૦ [સં.] કરેલા નિશ્ચયને
 વળગી રહે તેવું; દૃઢ
 એકનિષ્ઠ વિ૦ [સં.] એક જ નિષ્ઠાવાળું
 એકપક્ષી વિ૦ [સં.] એકતરફી
 એકપગે અ૦ અધીરું; તેલપાપડ થતું હોય એમ
 એકપત્નીવત ન૦ [સં.] એક જ પત્ની
 કરવાનું પ્રત [મિચલ' [ગ.]
 એકપટ્ટી વિ૦ [સં.] એક પદવાળું; 'મોનો-
 એકપાડી વિ૦ એક જ વખત વાંચવાથી
 અથવા સાંભળવાથી યાદ રાખી શકે એવું
 એકપુખી વિ૦ એક ખીજકોરાવાળું;
 'યુનિકોરેટ' [કોન્કરેટ' [ગ.]
 એકખિંદુક વિ૦ એક ખિંદુમાં મળતું;
 એકલુકા વિ૦ [સં.] એક ટંક ખાનારું
 (૨) ન૦ એક ટંક ખાવાનું પ્રત
 એકમ પું૦ ગણતરી વગેરે હેતુઓ માટે એક
 અને આખી પૂર્ણ માનેલી વસ્તુ અથવા
 સમૂહ; 'યુનિટ' (૨) એકડો (૩) સંખ્યા-
 લેખનમાં જમણા હાથથી પહેલી સ્થાનને
 આંકડો (૪) સ્ત્રી૦ પડવો

એકમત વિ० એક મત - અભિપ્રાયવાળું; સર્વાનુમત. -તી સ્ત્રી० બધાનો સરખો મત હોવો તે [એક જ

એકમાત્ર વિ० [સં.] એકનું એક; ક્રૂડા **એકમાગી** વિ० એક જ માગીને વળગી રહેનારું (૨) સરળ; સૌથી માગી જનારું

એકમેક અઠંપરરપર; માંહોમાંહે [માપ એકર પું. [કં.] ૪૮૪૦ ચૌરસવાર જમીનનું એકરગિયું વિ० જમ્મી

એકરસ વિ० [સં.] બરાબર મળી-પીગળી ગયેલું (૨) શુભતાન **એકરાગ** પું० એકમતી; સંપ; સંવાદ

એકરાવ પું०, **નામું** નાનુઓ 'દકરાવ' માં **એકરાશ** વિ० એક રાશિનું - એકસરખું; સમાન ગુણવાળું (૨) સ્ત્રી० મળતાપણું (૩) સંપ [સરખા દેખાવનું

એકરેખિક વિ० એક જ રેખા ઉપર ચાલનારું; 'કાલિનિયમ' ગ્ર.] **એકરૂપ** (-પી) વિ० [સં.] એક જ આકારનું;

એકલ વિ० [પ્રા. દક્ષિણ] એકાકી; એકલું **એકલક્ષી** વિ० એક જ લક્ષ કે હેતુવાળું **એકલડો** (-દો) **કલ** વિ० એકલું; સૌખ્ય - સંગાથ વિતાનું (અથવા એકાક સંગાથવાળું)

એકલપેટું વિ० આપરવાથી **એકલમદલ** પું० અક્ષિતીય મદલ-કુસ્તીબાજ (૨) ધણો જખરો માણસ (૩) એકો (૪) વિ० અએડ (૫) એકમાગી

એકલમૂડિયું, **એકલમૂડું** વિ० સ્ત્રી, પુત્ર આદિ પરિવાર વિતાનું; એકલેએકલું **એકલવાયું** વિ० એકલું; એકલદોકલ

એકલવીર પું० એકલે હાથે બ્રૂઝનાર વીર **એકલસૂરું** વિ० એકલું; સૌખ્ય વિતાનું (૨) એકલપેટું

એકલિયું નં એકને સુલાના માપનું ઘોઠું **એકલિંગ** પું० [સં.] મેનાડના રજપૂતો વગેરેના કુલદેવ એવા મહાદેવ (૨) કૃષ્ણર. -ગી વિ० [વ. વિ.] નર અને નારી એ બેમાંથી એક જ પ્રકારનાં ફૂલ બેસે તેવો

(હાડ); 'ડાયોશિયસ' (૨) નરફૂલ અગર નારીફૂલ બેમાં ક્રૂડા પુંકેસર હોય અગર તે સ્ત્રીકેસર હોય એવું (ફૂલ); 'ડાઇકલીનસ'

એકલું વિ० કોઈના સાથ વિતાનું; એકાકી **એકલોહિયું** વિ० એક લોહીવાળું - એક કુળમાં જન્મેલું

એકવચું વિ० (૨) અં એકસાથે - એક-બાળુએ હોય એવું (૩) એકજથે **એકવચન** નં [સં.] એક જ વસ્તુનો બોધ કરે તે [વ્યા.] -ની વિંબોલ્યું પાળે એવું

એકવડું વિં નાનતુક-નબળા બાંધાનું (૨) એક પડવાળું **એકવાકથતા** સ્ત્રી० [સં.] એકસમાન કે સર્વમાન્ય મત કે અભિપ્રાય હોવો તે

એકવારિયું નં એકવાર ખાડેલી ડાંગર; કરડ **એકવીસ** વિં [સં. દક્ષિણ] ૨૧ **એકસઠ** વિં [સં. દક્ષિણ] ૬૧

એકસત્તાક વિં એકહથ્થુ સત્તાવાળું **એકસરખું** વિં સમાન; બધી રીતે સરખું **એકસરી** વિં એકસેરું (૨) સ્ત્રી० એવું કોટનું એક ધરણું

એકસાળું વિં બાકયાબાદ એક જ રેખાએથી ફાટનારું (કળ); 'ફેલીકલ' [વ. વિ.] **એકસંપ** વિં એકસંપીવાળું (૨) પું० એકવ; સંપ

એકસાથે અં સૌ સાથે મળીને; એકીવખતે **એકસેરું** વિં એક સેરવાળું **એકસે** (-સે) વિં ૧૦૦ [હોય એવું

એકહથ્થુ (-થ્થુ) વિં એક જ હાથમાં **એકંદર** વિં બધું મળીને યતું; કલ. -ર (-રે) અં સામગ્રી રીતે; બધી બાબતોનો વિચાર કરતાં

એકાએક અજ બોલિયું; એકદમ **એકાકાર** વિં [સં.] એક આકારવાળું; એકરૂપ (૨) સેવલેણ

એકાકિતા સ્ત્રી० એકાકી હોવું તે. -કિની વિં સ્ત્રી० એકાકી **એકાકી** વિં [સં.] એકલું (૨) નિરાધાર **એકાક્ષ** (-ક્ષી) વિં [સં.] એક આંખવાળું (૨) કાણુ (૩) પું० કાગડો

એકાક્ષર વિં [સં.] એક અક્ષરવાળું (૨)
 પું એક અક્ષર (૩) એવો ગૂઠ મંત્ર—ૐ
 એકાક્ષી નુઓ એકાક્ષ
 એકાક્ષ વિં [સં.] એકલક્ષી (૨) તદલીન
 એકાલુ(-લુ) વિં [સં. પ્લુતવ્રતિ] ૯૧
 એકાત્મ વિં [સં.] ચેતાના ઉપર જ આધાર
 રાખનારું; એકલું (૨) એક-સમાન આત્મા-
 વાળું. ઠા સ્ત્રી, ઠભાવ પું આત્મેક્ય
 એકાદ(-દુ) વિં કોઈ એક (૨) એક
 અથવા બે (૩) ભાગ્યે એક
 એકાદશી સ્ત્રી [સં.] અગિયારમ
 એકાદું વિં નુઓ એકાદ
 એકાવળી હાર પું એક આવલી-સેરનો હાર
 એકાશ(-સ)લુ(-લુ) નં [સં. પ્લુકારણ]
 એક ટંક ખાતું તે
 એકાશી(-સી) વિં [સં. પ્લુકાશીતિ] ૮૧
 એકાસલુ(-લુ) નં નુઓ એકાસલુ
 એકાસૂઠ અં દરેકેદરેક; તમામ
 એકાંકી વિં એક અંકવાળું (નાટક)
 એકાંગી વિં [સં.] એકતરફી (૨) એકેદ્રિય;
 એક વાતને ધકડી રાખનારું; હડીકું
 એકાંત વિં [સં.] કોઈના અવરજવર વિનાનું
 (૨) એકલું; એકાકી (૩) ખાનગી (૪)
 એક જ ખાનુ અથવા વસ્તુને લગતું
 અનેકાંતથી વિરુદ્ધ એવું (૫) નં; સ્ત્રી
 જ્યાં કોઈ ન હોય એવી-કોઈના અવર-
 જવર વગરની - એકાંત જગા
 એકાંતર વિં [સં.] વચમાં એક આંતરો પડે
 એતું (૨) દર ત્રીજે દિવસે આવતું. ઠમ્રમાણુ
 નં 'ઓહ્ટરનેટો' [ગ]. ઠવૃત્તખંડ પું
 'ઓહ્ટરનેટ સેમેન્ટ ઓફ એ સકલ' [ગ].
 એકાંતરા (૦) અં [એક+આંતરો] એકને
 આંતરે; વચમાં એક મૂકી દઈને. -રિયું
 વિં એકાંતર. -રિયો પું એક એક
 દહાડાને આંતરે આવતો તાવ. -રું વિં
 એકાંતર. -રે અં નુઓ એકાંતરા
 એકાંતવાસ પું એકાંતમાં રહેતું તે (૨)
 છૂપી રીતે રહેતું તે
 એકાંતિક વિં [સં.] એક જ હેતુ, માણસ

કે સિદ્ધાંતને વળગી રહેનારું (૨) (સિદ્ધાંત
 જેવું) છેવટનું; 'એપ્સોલ્યુટ'
 એકી વિં [સં. પ્લુ] બે વડે નિ:શેષ ન લાગી
 શકાય એવી (સંખ્યા) (૨) સ્ત્રી એકતા
 (૩) પેશાબની હાજત [લા.]
 એકી વિં એક જ (પ્રાયઃ એકી સાથે જેવા
 અં પ્રયોગમાં આવે છે)
 એકી કરણુ નં [સં.] અનેકને એક કરવાં તે
 એકીકલમે અં એકી સાથે
 એકીટરી(-સે) અં એકી નજરે; ટગરટગર
 એકીમવન નં, એકીભાવ પું [સં.]
 અનેકનું એકરૂપ થવું તે
 એકીસાથે અં એક સાથે; સૌ સાથે લઈને
 એકું વિં [નુઓ એકેક] એકેએક (૨)
 એક પછી એક
 એકે (-કે) વિં એક પણ
 એકેક વિં એક એક (૨) છટું; નોણું (૩)
 અં એકી વખતે એક એમ
 એકેકું વિં એક પછી એક
 એકેચકવે અં એકચકવે
 એકેશ્વરવાદ પું ઈશ્વર એક જ છે
 એવો મત [ભાનવાળું; એકાંગી
 એકેદ્રિય વિં એક દ્વિદ્રિયના - બાબતના
 એકોતર વિં નુઓ ઈકોનેર; ૭૧
 એકડ વિં એકલું રહેવાના સ્વભાવનું;
 એકાંતપ્રિય
 એકે વિં નુઓ એકે
 એકો પું [એક' પરથી] રમવાનાં પાનાં-
 માંનું એક સંજ્ઞાવાળું યતું (૨) એક બળદ
 કે ઘોડાથી ખેંચાતું વાહન (૩) એકતા;
 સંપ (૪) સૌથી બાહોશ અથવા કુશળ
 આદમી; શ્રેષ્ઠ પુરુષ [લા.]
 એકચાશી(-સી) વિં એકાશી; ૮૧
 એકરૂપેસ વિં [સં.] ઉતાવળનો (તાર) (૨)
 સ્ત્રી મેલ પેડે વેગવાળા ને મોટાં રટશનો જ
 કરતી ટ્રેન-ગાડી
 એખરો (એ) પું [સં. પ્લુક] એક ઔષધિ
 (૨) એનો છોડ (૩) કચરાપૂલ જેવો
 માલ [લા.]

अभलास पु० लुओ धभलास; होस्ती
 अन्न अ० [अ.] अे न; उपर प्रमाणे
 अन्नट पु० [इं.] आडतियो; मुनीम (२)
 प्रतिनिधि: मुभत्तार. - स्त्री श्री० आडत
 (२) आडतनी दुकान (३) अथेलेना
 वपतमां सरकारी अन्नटनी हकमत
 नीयेना (हेशी राग्यमानो) प्रदेश
 अटअटलुं वि० अटलुं अटलुं; अथुं
 अटलुं वि० [सं. पतावत, प्रा. एतिल] अथीवेला
 भाप के संभ्यानुं
 अटले अ० अर्थात् (२) तेथी; अे उपरथी (३)
 अे अगाथे; त्यां सुधी (अम के, वात हवे
 अटले आनी छे) (४) अे वपते; अटलांमां
 अठ (अे) वि० [सं. उच्छिष्ट] अेकुं (२) श्री०
 अठ्वाड. ० वाड (-डो) पुं० भावापीवाधी
 तो गंडवाड (अेकुं वासल, छांडल वगेरे)
 (२) क्यशेपूजे; मलिनता. - कुं वि०
 रमतां वथेकुं; उच्छिष्ट (२) आर्ष पी के
 अडाने जोटेलुं के जोटाय अेकुं (३) अे
 आडथी गंडुं (४) न० अेकुं के तेतुं थाय अेकुं
 मत्त. - कुं अेकुं वि० अेकुं (२) न०
 छांडल; अठ्वाड
 अेड (-डी) श्री० पानीनो छेडो (२) भूदनी अेडी
 (३) त्यां लगाडाती वाडाने भास्वानी आर
 अेडो (अे) पुं० नेडो; स्नेह
 अेडवेकेट पुं० [इं.] वकील; धाराशास्त्री
 अेड श्री० लुओ हेड [पेकी
 अेडी (अे) दशक सं० [अेनुं श्री०] अे;
 अेडी केर, अेडी गम, अेडी पा अ०
 अे आलुअे [प्रमाणे
 अेडी पेर (-रे) (अे; पे) अ० अे रीते; अे
 अेडीमग अ० अे आलुअे
 अेतान पत्नी लूनी शडीमां शरमां वपरातो
 शब्द. 'अेतान श्री गाम. . . थी वि०.'
 अेदी (अे) वि० [अ. अहरी] प्रमादी; आणसु
 अेधाणु (अे) न०, - लु श्री० [सं. अविज्ञान]
 (अेणपवा माटेनी) सज्ञा; निशानी; चिह्न
 अेन (अे) वि० [अ.] अरुं; असल (२) भास;
 मुभ्य (३) सुहर (४) डीकडीक [का.] (५)

श्री०; न० शोभा; आभर (६) अशीनि
 वपत [अक्षिस
 अेनायत श्री० [लुओ धनायत] आपकुं ते;
 अेनिमा श्री० [इं.] अस्ती; अडो करवा माटे
 अपाती पिचकारी के तेतुं अेअर
 अेप्रिल पुं० [इं.] अथेथ वष'नो योथि
 मदिनो [(२) दूषण; कलंक
 अेअ (अे) श्री० [अ.] जोडाभांपलय; भाभी
 अेम (अे) अ० [सं. एवम्] अे रीते; अे
 प्रमाणे. ० नुं वि० अे आलुनुं; अे रीतनुं; अेकुं
 अेमोनिया पुं० [इं.] अेक वायु
 अेरलु (-लुी) (अेर) श्री० [प्रा. अहरी]
 असुक प्रकारनुं लोपडनुं गयिनुं, जेना
 उपर सोनी, लुहार वगेरे धडवानुं धडे छे
 अेरडियुं न० दिवेल
 अेरडी श्री० [सं. एरंड] नानी नतने दिवेलो
 (२) दिवेली. - डो पुं० दिवेली
 अेरियल पुं० [इं.] ध्वनि छं वलन करनासं
 भोजने पकडवा माटे रेडियो वगेरेनो
 लनामां जे अे राभवांमां आवेले तार
 अेरिंग न० [इं. इयरिंग] काननी वृष्टनुं अेक
 धरेकुं [साप वगेरे अेरी मनवर
 अेरुं (अे) पुं० साप. ० जंजर (-रुं) न०
 अेरुडोम न० [इं.] विमानी मथक, ग्यां
 विमानो यडे जितरे; विमानोतुं रटेशन
 अेरुखेन न० [इं.] विमान; हवार्ष अेडाण
 अेलथी पुं० [तुकां] अेक राग्यनो पीन
 राग्यमां मोकखेले प्रतिनिधि - वकील
 अेल(-ण)थी न०; श्री० लुओ धलायथी.
 ० डो (-डो) डो पुं० धलायथीना धालानो
 पोपटो. - थो पुं० अेक नतनी मोठी
 अेलथी (२) अेक नतनुं अड
 अेलकेल (अे; इं) वि० [इंल परथी] आहुं
 अवणुं; गमे तेतुं (२) अविचारी; गांडुं
 धेकुं (३) असल्य (४) न० नपडुं; तोदान
 (५) अस'अङ्ग - मिथ्या प्रलाप
 अेलणकुं (अे) अ० किं [प्रा. ओल्लिअ]
 उपरथी] अेसरकुं; पाली ह्ठकुं (हाय
 भीडुं छं भांथी)

એલા સ્ત્રી (સં.) ઇલાયચીનો છાડ (૨) ઇલાયચી
 એલાયચી ન૦; સ્ત્રી ૦ જુઓ ઇલાયચી
 એલ્યુમિનિયમ ન૦ [ઈ.] એક હલકી ધાતુ
 એવડું વિ૦ [પ્રા. ઘલ્લ] એટલા કદનું (૨)
 એટલું ખધું
 એવામાં અ૦ એટલામાં
 એવું (એ) વિ૦ [પ્રા. ઘલ્લ] એ રીતનું
 -પ્રકારનું (૨) એના જેવું-સરખું. -વે
 અ૦ એ વખતે
 એશ (એ) સ્ત્રી ૦ [અ.] મોજમજ; સુખચેત.
 ૦આરામ પું૦ લોગવિલાસ; સુખચેત
 એશિયા પું૦; ન૦ [ઈ.] પૃથ્વીનો એક મોટો
 ખંડ. ૦ઈ વિ૦
 એષણ સ્ત્રી ૦ [સં.] ઇચ્છા; વાસના
 એસરવું (એ) અ૦ કિં [સં. હસ્ટ; પ્રા. હસ્ટર]
 એલણું (૨) એસરવું (૩) પાણું વળણું;
 ઊતરી જવું [નીકળનો વાયુ [ર.વિ.]
 એસિટિકીન પું૦ [ઈ.] કાર્બોઈડમાંથી
 એસિડ પું૦; ન૦ [ઈ.] એકરસાયનીતત્ત્વ; અમ્લ
 એસેટિક એસિડ પું૦ [ઈ.] એક તેલખ
 [ર. વિ.]

એસોસિયેશન ન૦ [ઈ.] મંડળ
 એહ વિ૦ [સં. હૃદ્ક, અપ૦ હૃદ્] પેલું (૨)
 સ૦ એ; તે [પ.]
 એળચી ન૦; સ્ત્રી ૦ ઇલાયચી
 એળિયો પું૦ કુંવારના પાકાનો સૂકવેલો
 ગર્ભ; એક વ્યૌષધિ
 એળે, એળે (એ; વે) અ૦ ફેાકટ; વૃથા
 (૨) વગર મહેનતે; સહેજમાં
 એચવું (એ) સ૦ કિં ઈચલું; નાખણું;
 ફેંકવું (લખોટી ઇ) (૨) એચવું (પતંગ)
 (૩) હીચવું
 એજિત ન૦ [ઈ.] વેગ આપનારુ યંત્ર;
 ઇજિત. -નિયર. પું૦ ઇજતેર
 એટ (એ) સ્ત્રી ૦ મમત; છદ્ (૨) આંટ;
 સાખ (૩) ટેક. ૦વું અ૦ કિં ગર્વ
 કરવો (૨) જક કરવી
 એઠં, એવાડ, -હું (એ) જુઓ એઠં,
 એવાડ, -હું [એધાણ
 એધાણ (એ) ન૦, -ણી સ્ત્રી ૦ જુઓ
 એશી (-સી) (એ) વિ૦ [સં. અશીતિ] ૮૦

એ

એ સ્ત્રી ૦ [સં.] વર્ણમાળાનો અગિયારમો
 વર્ણ - એક સ્વર
 એકાંતિક વિ૦ [સં.] એકાંતનું; એકાંતને
 લગતું (૨) જુઓ એકાંતિક
 એકચ ન૦ [સં.] એકતા [મરજિયાત
 એચિછક વિ૦ [સં.] પોતાની ઇચ્છાનું-ચુશીનું;
 એડ વિ૦ આડું; જિદ્દી. ૦જતર વિ૦ સાવ
 આડું - એડ

એતિહાસિક વિ૦ [સં.] ઇતિહાસને લગતું
 એરાવણુ (-તા) પું૦ [સં.] ઇદ્રનો હાથી
 (ચૌદમાંનું એક રત્ન)
 એશ્વર્ય ન૦ [સં.] ઈશ્વરપણું (૨) સર્વેપિરીપણું
 (૩) મોટાઈ; સાહેબી (૪) વિખતિ; સંપત્તિ
 એહલૌકિક વિ૦ [સં.] આ લોક સંબંધી
 એહિક વિ૦ [સં.] સાંસારિક; આ લોક
 સંબંધી

ઓ

ઓ પું૦ [સં.] વર્ણમાળાનો બારમો અક્ષર
 - એક સ્વર
 ઓકથા (ઓ) અ૦ [રવ૦] ઓડકાર આવતાં
 થતો-કરાતો સતોષજનક ઉદ્ગાર (૨)
 ન૦ ઓડકાર કે તેનો અવાજ (૩) પચાવી
 પડવું - પાડવું તે

ઓક (ઓ) સ્ત્રી ૦ વિ. ઐકિકબી ઊલટી;
 બકારી. ૦વું સ૦ કિં ઊલટી કરવી (૨)
 [લા.] લીધેલું પાણું આપવું (૩) કહી નાખવું
 ઓકળી સ્ત્રી ૦ [સં. ઉલ્કલિકા] હલકી (૨)
 લીપણની હલકી જેવી હેખાતી ભાત
 ઓકાત (ઓ) સ્ત્રી ૦ [અ.] જુઓ ઓખાત

ઓકારી (ઓ) ઓં ઓક; ઓકારી; ઊલટી
ઓકાવણું (ઓ) સં કિં 'ઓકણું'નું પ્રેરક
ઓકંટોખર પું [દં.] ઈ.સ.નો દશમો મહિનો
ઓકંસવણી ઓં [ર. વિ.] ઓકિસજન
 સાથે રાસાયણિક સંયોજન થવાની ક્રિયા;
 'ઓકિસડેશન.' -વું સં કિં તે ક્રિયા
 કરવી; 'ઓકિસડાઈઝ'
ઓકસાઈડ વિં પું [દં.] ઓકિસજન
 ભળેલો સંયુક્ત પદાર્થ [ર. વિ.]
ઓકિસજન પું [દં.] એક વાયુ [ર.વિ.]
ઓખર (ઓ) નં [સં. અવકર] નરક;
 ગંદવાડ. **ંવાડો** પું ઉકરડો; અંદવાડ.
ંવું સં કિં (દોર) ઓખર કરવું-
 મળમૂત્રાદિ ગંદવાડ ખાવી. -રા(-વા)ડો
 પું ઓખરવાડો [પત્ની - ઇષા
ઓખા (ઓ) ઓં [સં. જ્યાં] અનિરુદ્ધની
ઓખાત(-ઈ) (ઓ) ઓં [જુઓ ઓકાત]
 તાકાત; યુજ્જશ (ર) વિસાત
ઓગટ(-ઈ) (ઓ) પું; નં [સં. અવવદ્ધિત;
 પ્રા. મોષદ્ધિ] દોરનું છાંડણું અને પગ
 તળે રોળેણું ધાસ
ઓગણું [સં. ઇકોન] એક ઓણું એ અર્થમાં
 સંખ્યાક્રમે લાગે છે. જેમ કે, ઓગણ-
 ચાળીસ-૩૯
ઓગણીસ વિં [સં. ઇકોનવિંશતિ] ૧૯
ઓગણોતર વિં [જુઓ અગણોતર] ૬૬
ઓગણ્યાએશી (-સી) વિં [જુઓ
 અગણ્યાએશી] ૭૯
ઓગલી (ઓ) પું ગલોકું (ર) તાકું (૩)
 રાંધવામાં રહી ગયેલો એક તરફનો
 કાચો ભાગ
ઓગસ્ટ પું [દં.] ઈ.સ.નો ૮મો મહિનો
ઓગણવું (ઓ) અંકિં [સં. અપગલ; પ્રા.
 મોગલ] ધનનું પ્રવાહી થવું (ર) (શરીર) ગળી
 જવું (૩) નરમ થવું; દયા લાવવી [લા.]
ઓગાટ (-ઈ) (ઓ) પું; નં ઓગટ;
 દોરનું છાંડણું ધાસ
ઓગાર(-બા) (ઓ) પું [સં. જ્વગાર] ઓગાટ
ઓગાળ (ઓ) પું [પ્રા. મોગાલ] ચાવીને
 રસ ખનાવેલી વસ્તુ

ઓગાળવું (ઓ) સં કિં 'ઓગાળવું'નું
 પ્રેરક (ર) ધીમે ધીમે-વાગોળતા બળે
 -ખાઈ જવું
ઓઘ પું [સં.] પૂરનું પાણી; પ્રવાહ (ર) ઠગલો
ઓઘડ (ઓ) વિં અણપ્રડ; ખોટ; ખોચડ
 (ર) લાગણી વગરનું; ભયના ભાન વગરનું.
ંનાથ પું ઓઘડ માણસ
ઓઘરાણું (ઓ) વિં ઓઘરાળાવાણું. -ખો
 પું પ્રવાહી ખોરાક પીરસવાનો પહોળા
 ઊંડા મોતો અને ટૂંકા ઠાંડાનો એક ચમચો;
 રૂથો (ર) ઓગાળનો ડાઘ; રેલા જેવો ડાઘ
ઓઘરી ઓં ઠકપડાને છેડે છૂટા રહેલા તાંતણું;
 આંતરી; બુદ્ધ
ઓઘલો પું જુઓ ઓધો
ઓધો પું [સં. ઓષ] ઓધ; ગંજ (ર) મોટો;
 ફગફગતા વાળનો જથ્થો (૩) જમણ જમ-
 નારાનો મોટો સમૂહ (૪) રત્નેયણો [જૈન]
ઓચર(-રિયું) (ઓ) નં બિલ; આધારરૂપ
 (હિસાબી) કાગળ; દરતાવેજ; 'વાઉચર'
ઓચરવું (ઓ) સં કિં [સં. ઉચ્ચર]
 (ર) ઉચ્ચરવું; ખોલવું [પ.]
ઓચરિયું નં જુઓ ઓચર
ઓચિંતું (ઓ) વિં અણચિંતંયું (ર) અં
 અણધારી રીતે; એકદમ
ઓચ્ચથ (ઓ) પું [સં. ઝત્તથ] ઉચ્ચથ;
 ઉચ્ચણી (આનંદ કે ખુશાલીના કે સપરમા
 દિવસની) (ર) (મંજરો મુદંગ ઇં સાજ
 સાથે કરાતું) ભજનકીર્તન
ઓછ (૦પ) ઓં ઓછાપણું; ખોટ
ઓછાડ (ઓ) પું [સં. અવછાદય; પ્રા.
 મોચ્છાણ] ઠાંકવા-પાથરવાનું વસ્ત્ર; ચાદર
 (ર) ઓઠો. **ંવું** સં કિં ઠાંકવું; ઓઠાડવું
 (ર) છાંડું; છાંપડો યાચ એમ કરવું
ઓછાઓણું વિં ઓણું ખોલનારું
ઓછાથો (ઓ) પું [સં. અવચ્છાણ] છાથો;
 પડછાથો (ર) સંકેચ; લાજ
ઓછાવું અંકિં ઓણું થવું (ર) હલકું-
 નહારું થવું
ઓછું વિં [દં. ઉચ્છ] નોઈ એ તેથી થોડું;

કમી (૨) અધૂરું; ઊણું (૩) ઊતરનું; હલકું.
ઠવવાં વિં ઠોણું કે વધારે; થોડું ઘણું
ઠોળસ નં [સં.] શુક્ર ધાતુમાંથી તત્ત્વરૂપે
 કાંતિ ને પ્રભાવરૂપે વિરાજતી શરીરની
 ધાતુ (૨) પ્રકાશ; તેજ (૩) બળ; પ્રતિભા;
 પરાક્રમ (૪) ચૈતન્ય. -**સ્વિતા** સ્ત્રીં
 [સં.] ઠોળસ્વીપણું. -**સ્વી** વિં [સં.]
 ઠોળસવાણું

ઠોળર (ઠો) નં [ઞ.] રાય; હથિયાર;
 કાંઈ કરવા માટેનું યંત્ર - સાધન
ઠોળટ (-ડ) સ્ત્રીં ઠોળાયો (૨) ઝપટ;
 અડફટ (મૂતપ્રેતની)

ઠોળણું (ઠો) નં દાયજો; કન્યાને પિતા
 તરફથી મળતી સંપત્તિ કે દાસદાસી (૨)
 ગરાસિયાની કન્યાને પરણીને તેડી લાવવા
 માટે જતી ખાંડા સાથેની વહેલ

ઠોળપવું અઠકિં સંક્રોચ આવવો
ઠોળબ સ્ત્રીં નુઓ ઠોળટ
ઠોળલ (ઠો) પું; સ્ત્રીં; નં પડદો;
 બુરખો (૨) જનાનો. ૦પડ(-૨)દો પું
 સ્ત્રી-પુરુષની ભેડક નુટી પાડનાર પડદો
 (૨) લાજ કાઢવાનો રિવાજ

ઠોળી સ્ત્રીં કુંભારણ્ય. -**ઠો** પું કુંભાર
ઠોળોન પું [દં.] એક વાયુ [ર. વિ.]
ઠોટ પું; સ્ત્રીં [સં. અવજા] ભરતીનું ઊતરી
 જવું ને (૨) ઠોથું; પડદો (૩) પડતી [લા.]
 (૪) અં પરવ; વળતું

ઠોટણુ નં ઠોટવું તે (૨) બખિયો. -**ણી**
 સ્ત્રીં ઠોટણુ(૨) ઠોટાઈ [નુઓ ઠોટો
ઠોટલી સ્ત્રીં નાનો ઠોટલો. -**લો** પું
ઠોટવું સંક્રિં બખિયો દેવો; કપડાંની
 કિનારી અંદર વાળીને સીવવું (૨) ઉકાળી,
 ધસી કે હલાવીને એકરસ કરવું

ઠોટી સ્ત્રીં [દે. જમજા] કમ્ભર ઉપરના
 વસ્ત્રનું વાળીને બંધ જેવું કરાતું પડ
ઠોટો પું ઠોટલો; ભેડક તરીકે વપરાય
 એવી ધરને અડીને કરાતી ઊંચી જગા

ઠોઠ (ઠો) પું [સં. ઝોઠ] હોઠ
ઠોઠવું (ઠો) સંક્રિં ખોટી વસ્તુ ગોઠવી

દેવી; નૂડું ખોલવું (૨) મૂકવું; ગોઠવવું (૩)
 ચાંચીને ખાવું

ઠોઠંગવું સંક્રિં નુઓ અઠિંગવું
ઠોઠંગિયું, ઠોઠિં (-ડી) ગણુ નં નુઓ
 અઠિંગણુ

ઠોડું (ઠો) વિં ભોડું; ઝાંચું (૨) નં
 પડદો; આંતરો (૩) આંતરાને લીધે અંધારું
 અને એકાંત હોય તેવી જગા (૪) છુપાવાની
 કે આશરો લેવાની જગા (૫) ઓળો (૬)
 ડાઘો; ડબકો (૭) બહાનું (૮) નમૂનો;
 ખીચું (૯) ઠોડું (૧૦) મહેણું

ઠોડ વિં (૨) પું [દે. હટ્ટું] ખોડવાનું
 કામ કરનારી એ નામની ભતનું (માણસ)

ઠોડ (ઠો) પું પવન શેકવાનો પડદો
ઠોડ (ઠોડ, ઠોડ) સ્ત્રીં [દે. અવજા] ઠોથી;
 ગરદન.

ઠોડકાર [સં. હટ્ટાર] પું. પેટનો વાયુ
 મોંમાંથી નીકળતાં થનો ડકાર

ઠોડણુ સ્ત્રીં ઠોડ ભતની સ્ત્રી
ઠોડનું ઠોડ (ઠો; ઠો) વિં કેવાનું કેવું!
 વિચિત્ર; ઊંધું અવળું જ

ઠોડિયાં (ઠો) નં ૦૦૦૦૦ ઠોડ-ઠોથી
 પરના વાળ

ઠોડું નં [દે. અવજમ] ખેતરનો ચાડિયો
 (૨) કામચલાક ખોટી રીતે ઊણું કરેલું
 નકામું માણસ

ઠોઢણુ નં -**ણી** સ્ત્રીં, -**ણું** [દે. ઝોહટળ]
 (સ્ત્રીઓ અને છોકરીઓનું) ઠોઢવાનું-
 પહેરવાતું એક વસ્ત્ર. -**ણું** સંક્રિં શરીર
 કે માથું ઢાંકવું; શરીર કે માથા પર
 ધારણ કરવું (૨) [લા.] વહોરવું; માથે
 લેવું (૩) દેવાળું કાઢવું

ઠોઢાડ પું ઠોઢાડેલું તે; ઢાંકણ. ૦વું સં
 ક્રિં 'ઠોઢવું'નું પ્રેરક

ઠોઢો પું નુઓ ઠોઢાડ

ઠોણુ (ઠો) અં [સં. અણુના પ્રા. મહુળાં]
 આ સાલમાં (૨) ચાલુ સમયમાં. -**ણું** કું
 વિં આ સાલનું

ઠોતણી સ્ત્રીં ઠોતવું તે (૨) ઠોતવાણું

પાત્ર (૩) ઓતવાની કળા; ભરતનું કામ
(૪) ધાતુ ગાળવાની ભટ્ટી (૫) ઓતવાનું
મહેનવાણું

ઓતપ્રોત વિ.સં.એકબીજામાં પરીવાયેલું;
એકબીજા સાથે મળી લળી ગયેલું (૨)
તક્લીન; તન્મય

ઓતરંગ (ઓ) પું; ન૦ [સં. ઉત્તરંગ] આર-
સાખનો ઉપલો ભાગ

ઓતરાત્રીતરો ન૦બ૦વ૦ ઉતરાફાલ્ગુની
અને ચિત્રા નક્ષત્રનો અતિશય તાપનો સમય

ઓતરાતું (-દું) (ઓ) વિ. [સં. ઉત્તર]
ઉતર દિશાનું; ઉતર તરફનું

ઓતવું સંક્રિં ધાતુનું ભરતનું કામ કરવું
ઓથ સ્ત્રીં આશરો (૨) મદદ

ઓથમીર પું 'મૂખ' અર્થમાં 'અક્કલનો'
જોડે જ આવે છે, જુઓ 'અક્કલમાં'

ઓથાર (ઓ) પું ભયં કર સ્વપ્ન; સ્વપ્નમાં
કોઈ છાતી ઉપર વ્યડી ઘેડું હોય એમ
લાગવું [અર્થો]

ઓથું (ઓ) ન૦ જુઓ 'ઓઠું' (૨,૩,૪,૫,
ઓથો (ઓ) પું ઓથ (૨) વચ્ચે આવવું
તે (૩) છાંયો

ઓઠનું પું; ન૦ [સં.] રાધેલા ચોખા
ઓઠ (-ધ) વ પું જુઓ ઉઠવ

ઓધ ન૦ [સં. ઓધણી અડાળ; ખાવડું (૨)
સ્ત્રીં વંશ; કુળ (૩) વારસો

ઓધવ (ઓ) પું જુઓ ઉઠવ
ઓધવાડો પું [જુઓ ઓધ] ઓઠાદ;
સંતતિ [રહેવો તે

ઓધાન (ઓ) ન૦ [સં. આધાન] ગર્ભ
ઓધાર (ઓ) પું + ઉદ્ધાર [-રી, હોદો
ઓધોદાર, -રી, ઓધો જુઓ હોદોદાર,
ઓપ પું [વે. ઓપ, ઓપિત્ર - ધસીને
ઓપેલું ચળકાર; ઢોળ (૨) સફાઈ; શોભા
ઓપટી સ્ત્રીં [સં. આપત્તિ] અડચણ; મુશ્કેલી
(૨) અટકાવ; ઋતુ (૩) સુવાંચડ
ઓપણી સ્ત્રીં ઓપ (૨) ઓપ ચડાવવાનું
ઓખર
ઓપવું અંકિં [જુઓ 'ઓપ'] શોભવું

(૨) સંક્રિં માંજ ધસીને ચળકતું કરવું
(૩) સિનાઇપાનો ઢોળ ચકાવવો

ઓફિસ સ્ત્રીં [સં.] કાર્યાલય. ૦૨ પું (મોટો)
અમલદાર [(૨) નદીનો કાંપ

ઓખાળ (-ગો) પું ઉખાળો; બળતણ
ઓભા સ્ત્રીં મુશ્કેલી; ઉપાધિ; પીડા. ૦મણ

(-ણી) સ્ત્રીં ઓખાણું તે. ૦બું અંકિં
મુશ્કેલીમાંથી-પ્રસ્તુતની પીડામાંથી છૂટવાને

વલખાં મારવાં (૨) અમૂં ઝાવું; સલવાવું;
ઉપાધિ કે પંચાતમાં આવી પડવું

ઓમ પું [સં.] વેદનો પહેલો અને પવિત્ર
ઉચ્ચાર; પ્રણવ; ં. ૦કાર પું [સં.]

ઓમ, પ્રણવ (૨) ઓમ એવો ઉચ્ચાર
ઓર સ્ત્રીં ઉરાડરી; ચડસાચડસી (૨) પું
[ક.] પાણીની ઓઠ

ઓર (ઓ) વિ. [સં. અપર, પ્રા. અવર] અન્ય;
ખીજું (૨) નિરાણું; વિચિત્ર

ઓર (ઓ) સ્ત્રીં ગર્ભના રક્ષણ માટે તેના
ઉપર રહેતું પાતળી ચામડીનું પડ (૨)

કેરીને પાકવા નાખવી તે
ઓરડી સ્ત્રીં [સં. અવરક] નાનો ઓરડો.
-ડો પું મોટો-મુખ્ય ખંડ કે કોઈ પણ
ખંડ (૨) ધરની પરસાળ પછીનો ખંડ [ચ.]

(૩) ધર (૪) અંત:પુર [લા.]
ઓરણી સ્ત્રીં ઓરવું તે (૨) ઓરણીનો
સમય (૩) વાવડું (૪) ફળવાની ધરીનું મોં,
જેમાં ફળણું ઓરાય છે. (૫) મોંમાં ઓરવું
-ખા ખા કરવું તે (તુચ્છકારમાં). -ણું
ન૦ જુઓ 'ઓરણી' ૧,૩,૪ અર્થો (૨)
ઓરવાની વસ્તુ (અનાજ, ખી ઇત્યાદિ)
(૩) મોંમાં ઓરવાનું, ખાવાનું (તુચ્છકારમાં)

ઓરત (ઓ) સ્ત્રીં [મ.] સ્ત્રી; ખેરી
ઓરતો (ઓ) પું [સં. અતુરત્વ] ઓરિયો;
લહાવાની ઉમેદ

ઓરપો પું લીં ઘણી ઓકળીઓની એક
ઊલી હાર કે પટ [ચ.]

ઓરમઠઈ (-ન, -યું) (ઓ) વિ. [સં. અપર-
માતૃ, પ્રા. અવરમાઠ] સવાકું (મા કે બાળકો
માટે) [કેવાંસ

ઓરવણી સ્ત્રીં ઓરવવા માટેની દોરી

ઓરવવું સંકિં છટું છટું કરીને સૂકવવું
(વજ્ર વગેરે) (૨) (ખેતરને ખેડવા પોણું
કરવા) પાણી પાવું(૩)ભીજવવું; કરમોવવું

ઓરવું સંકિં -માં નાખવું; દરેડો કરવો
(જેમ કે ધંદીમાં ફળવાનું અનાજ) (૨)
(ખી) વેરવાં; ઓરણીથી (ખેતર) વાવવું
(૩)(રાંધવા માટે)દાણા આધણમાં નાખવા
(૪) મોમાં નાખવું; ખાવું (તુચ્છકારમાં)

ઓરશિયો પું [દે. બોહરિસ] સુખડ
ધત્યાદિ ધસવાનો પથ્થર

ઓરસ પું જુઓ ઉરસ

ઓરસ'ગું નં કેસ અને વરત એ બેને
બેડનારો લાકડાનો કકડો - ખીલો

ઓરસિયો પું જુઓ ઓરશિયો

ઓરાઠવું સં કિં જુઓ ઓઠાડવું

ઓરિયો (ઓ) પું જુઓ ઓરતો (૨)
કાંકા ઉપરનો ફૂલો

ઓરી સ્ત્રીએક ચેપી રોગ(બાળકોનો પ્રાણ);

ઓરું (રૂ) વિં નજીક; પાસે

ઓડ'ર પું [દે.] હુકમ; આજ્ઞા (૨) (માલ
કે હોટેલની ચીજ) ખરીદવા જણાવવું તે

ઓડિ'ન-સ પું; નં [દે.] ધારાસભાની
સંમતિ વગર તાત્કાલિક કરાતો કાયદો
-વટહુકમ

ઓલપાવવું સંકિંસ તાડવું; ઓળવવું[પ.]

ઓલવવું (લ) સંકિં[પ્રા. બોહરો]ખૂંચવવું

ઓલાણુ (લા) નં ઓલવવું તે

ઓલાણુ(-યું) (ઓ) નં [સં. બૌલન]

કેસ ખેંચતા બળદોને ઊતરવાનો ઢાળ-
વાળો ખાડો

ઓલાણું (લા) નં ઓલવવું તે

ઓલાફ (ઓ) સ્ત્રીં [મ.] સંતતિ (૨) કુળ

ઓલાં નં બં ૧૦ ૧૦ કરા

ઓલિયણુ (ઓ) વિં સ્ત્રીં 'ઓલિયું'નું સ્ત્રીં

ઓલિયું (ઓ) વિં[મ.]ભોળિયું; નિખાલસ;

ઉદાર (૨) ભક્ત. -યો પું ઓલિયો

આદમી (૨) ખુદાનો બદો; ભક્ત

ઓલું(-લ્યું) વિં [કા.] પેલું. 'એલું'

વિં આ અને તે; કુટકળ

ઓલો (ઓ) પું [દે. જલ્લી] ચૂલાની સાથે
બેડેલો નાનો ચૂલો

ઓલ્યું, 'એલું' વિં જુઓ 'ઓલું'માં

ઓવરસિયર પું [દે.] ખાંધકામ ઇંમાં
દેખરૂખ રાખનાર, નાના દરજ્જાનો
ઇજનેરી અમલદાર

ઓવારણું નં અશુભ તથા દુઃખનું વારણું
કરવા માટે આશીર્વાદ આપવાની એક રીત

ઓવારણું સંકિં[સં. અવવારય, પ્રા. બોવાર]
ઓવારણાં લેવાં (૨) વારી નાખવું

ઓવારણું [સં. અવતાર, પ્રા. બોવાર] [ત્રાક
ઉપરનું સૂતર] ફાળકા પર ઉતારવું

ઓવારો પું [સં. અવતાર, પ્રા. બોવાર]
કિનારો; નાહવાધોવાનો ધાટ

ઓવાળણું સંકિં દુઃખ - સંકટનું વારણું
કરવા ધાળીમાં સળગતી દિવેટો તથા

પૈસો મૂકી માણસના માથા ઉપર ઉતારવું
(૨) આરતી ઉતારવી (૩) અર્પણ કરવું

ઓશરી (ઓ) સ્ત્રીં [દે. બોતરિયા]
અડાળી; માંડવી (૨) ધરનો શરૂનો - પરસા-

ળમાં જતાં પહેલાનો ખુલ્લો (આંગણું પૂડું
થતાં શરૂ થતો) ભાગ [કારમાં]

ઓશલો પું છાતી (૨) રોડલો (તુચ્છ-

ઓશિયાળ વિં જુઓ ઓશિયાળું (૨)
સ્ત્રીં; નં આશ્રય, ઉપકાર કે ગરજને

લીધે પરાધીનતા કે દીનતા

ઓશિયાળું વિં આશ્રય, ઉપકાર કે
ગરજને લીધે પરાધીન-દબાયેલું (૨)

શરમિંદું (૩) નં ઓશિયાળાપણું

ઓશિંકળ, ઓશિંગણુ (ઓ) વિં
આભારી

ઓશિંનળું વિં અવડ (૨) નં અવડ
જગા (૩) અવડ જગામાં ખાંડનું નળું

ઓશીકું નં ઉશીકું [ઓશિંનળું

ઓશીનળું વિં (૨) નં જુઓ

ઓષધિ (-ધી) સ્ત્રીં [સં.] જુઓ ઓષધિ

ઓષ પું [સં.] હોઈ

ઓષ્ઠ વિં [સં.] હોઈ સંબધી (૨)

હોઈથી જેનો ઉચ્ચાર થતો હોય એવું

('પ' વર્ગનો વ્યંજન) [વ્યા.]

ઓસ પું; સ્ત્રીં [દિ.] ઝાકળ (૨) મૂળબળ
 ઓસડ નં [સિં. ઔષધા દવા (૨) ઉપાય; ઇલાજ [લા.]. ઓસડ નં દવાદાર.
 -ડિયું નં દવાના ગુણવાળી વનરપતિ
 ઓસરવું (ઓ) અંકિં [સિં. અપ્સ. પ્રા. ઓસર] પાછા હડવું; સંક્રોચાવું (૨) ઓછું થવું; ઘટવું (૩) સુકાવું (૪) શરમાવું
 ઓસરી (ઓ) સ્ત્રીં ન્તુઓ ઓશરી
 ઓસલો પું ન્તુઓ ઓસલો
 ઓસવવું સંકિં [ન્તુઓ ઓસામણ] દાણો ચડી નથ એટલે વધારાનું પાણી નિતારી નાખવું
 ઓસવાવું અંકિં 'ઓસ(-સા)વવું'નું કર્મણિ (૨) (દાણાનું) ચડવું; બંધાવું (૩) શોષાઈ ઓછું થવું (૪) મનમાં દુઃખ પામવું [લા.] (૫) શરમાવું; સંક્રોચાવું
 ઓસાણું(-ત) (ઓ) નં (કટોકટી વેળાની) હિંમત; ધીરતા
 ઓસામણ નં [પ્રા. અક્ષવાળો] ઓસાવવાથી નીકળેલું પાણી (૨) દાળના પાણીની એક વાની [સ્ત્રીં ઓથ; રક્ષણ
 ઓસાર (ઓ) પું ભીંતની નડાઈ (૨)
 ઓસાર (ઓ) પું [સિં. અપ્સાર, પ્રા. ઓતાર] ઓસરવું-ઓછું થવું તે; સંક્રોચાવું તે (૨) પાછા હડવું તે (૩) ખસેડવું, દૂર કરવું તે (૪) બીક; તળાઈ; ધોચાપણું
 ઓસારો પું ઓસરી જેવી મોટી ખુલ્લી અડાળી [પડવું તે
 ઓસારો પું સંક્રોચ કે શરમથી પાછા
 ઓસાવવું અંકિં ન્તુઓ ઓસવવું
 ઓસાંક પું જે ઉભામાને ઝાકળ ધરવાનું શરૂ થાય તે; 'ડચૂ પોઈટ' [પ. વિ.]
 ઓસિંજળું વિં (૨) નં ઓશિંજળું
 ઓસીકું(-સું) નં ન્તુઓ ઉશીકું
 ઓસીંજળું વિં (૨) નં ન્તુઓ ઓશિંજળું [પડોમાનો એક
 ઓસ્ટ્રેલિયા પું [હિં.] પૃથ્વીના પાંચ
 ઓહિયાં અં [સ્વં] ન્તુઓ ઓહયાં
 ઓળ (ળ) સ્ત્રીં [દે. બોલી] હાર; યજ્ઞિ

(૨) ઝેણી; વર્ગ (૩) ગલી; શેરી
 ઓળ સ્ત્રીં ઉપસાગર અગર અખાતના મોં ઓળળ તણાઈ આવેલો કાદવ
 ઓળ સ્ત્રીં [દે. બોલી] બલ કે તે ઉતારવાની ચીપ
 ઓળખ સ્ત્રીં ઓળખણ (૨) અટક (૩) ઓળખવાનું ચિહ્ન-સાધન. ઓખ નં આ એ જ મોણસ છે એવું પ્રમાણપત્ર.
 ઓળખ સ્ત્રીં ઓળખ અને પરીક્ષા; ઓળખણ. ઓં સંકિં [પ્રા. બોલક્ષિ (સિં. ઉપલક્ષિત)] નળવું; પિછાનવું.
 -ખાણું (ઓળખાણું) સ્ત્રીં; નં પિછાન; પરિચય(૨) ઓળખવાનું ચિહ્ન-સાધન (૩) ઓળખીતા માણસની ખાતરી
 ઓળખાવવું સંકિં 'ઓળખવું'નું પ્રેરક
 ઓળખાવું અંકિં 'ઓળખવું'નું કર્મણિ (૨) પરખાવું; સારામોટા બજાવું (૩) પ્રસિદ્ધ થવું (સારે કે ખોટા કારણે)
 ઓળખીતું (ઓળખીતું) વિં ઓળખાણવાળું; પરિચિત; નખીતું
 ઓળધોળ અં માથે ફેરવીને - ઉતારીને [લા.] [ચિણવું તે
 ઓળચોળ (ઓ; ખેડળ) સ્ત્રીં ઓળવું
 ઓળછોળ અં ઓળછોળે
 ઓળપટિયું વિં દ્વીચણ વાળીને દ્વીચણ અને ફેડની ફરતે ખેસ બાંધીને ખેટેલું
 ઓળપો પું ન્તુઓ ઓરપો, ઓળીપો
 ઓળવવું સંકિં ખોટી રીતે લઈ લેવું; પચાતી ખાડવું (૨) છુપાવવું; સંતાડવું
 ઓળવું (ઓ) સંકિં (કેશને) કાંસકીથી સાફ અને વ્યવસ્થિત કરવા; હોળવું.
 ઓળવું સંકિં (માથું-કેસ) ચોળીને ધોવું અને કાંસકીથી સાફ કરવું
 ઓળસવું સંકિં ઓળાંસવું
 ઓળગવું સંકિં [સિં. ઝલ્લ] પાર જવું; ઉપર થઈને જવું; વચાવી જવું (૨) ફેદી જવું (૩) ઉલ્લંઘવું; અવગણના કરવી; લોપવું [ચિણગીને જવું [ય.]
 ઓળડું સંકિં [પ્રા. બોલ્ડ. (સિં. ઝલ્લ)]

भाषाभे पुं० [सं. अवलंबन, प्रा. बोलंबण]
 इडियानुं अेक ओल्लर
 भाषाभे पुं० [सं. उपात्म] इपके (२)
 इरियाह; राव (३) भरकरी; कडो
 भाषा पुं० य० व० वीक्षा अखाना पोपटा;
 'पोपटा सोती अेना छोडवानी बुडीओ (२)
 अखाना शेकेला पोपटा [अेक छारमां
 भाषाओषा अ० छारअंध (२) अेक पछी
 भाषाथे (भा) पुं० आतुं (अइन ')
 भाषांडवुं सं० किं लुथ्यो भाषांडवुं
 भाषांसवुं (०) सं० किं भाविस करवुं;
 भाषवुं (२) धुशाभत करवी [दा.]
 भाषियापटी (-ई) स्त्री० न्यु के डाटो
 बराबर भेसाडवा आनुआनु वीटवी
 (कपडानी) पटी

भाषियुं न० गोण वींटागेडो दाभो कागण;
 भूंगणुं (२) टीपलुं; पंथांग
 भाषीथे पुं० आकणी (कीपखनी) [का.]
 भाषेओषे अ० सुपडे ने टापडे; छटे छथे
 भाषो पुं० अखाना पोपटानो पोंक; भाषा
 भाषो पुं० पडायो (२) सडेण रपरा
 के संबंध [दा.] (३) रक्षल; आश्रय
 [का.]
 भाषलुं (०) न० [का.] पहेनशीन गरा-
 सियाल वडेलमां भेसीने जती आवती
 होय ते (२) भाषलुं (३) गरासियानी
 परलेकी कन्याने तेडी जतुं वडेलकुं
 भांताजुं (०) अ० किं करडावुं; भापभांधी
 आधुपाधु यवुं (इहा० योभासामां भाटवो
 भांताध गयो)

औ

औ पुं० [सं.] संस्कृत कुटुंबणी वलभाषानो
 तेरभो अक्षर-अेक स्वर
 औचित्य न० [सं.] उचितपलुं; योग्यता
 औचित्य न० [सं.] उचितत्वलता (२) प्रकाश
 औत्सुक्य न० [सं.] उत्सुकता
 औदारिक वि० [सं.] उदर-पेट संबंधी
 (२) अकरांतियुं
 औदार्य न० [सं.] उदारता
 औदासीन्य न० [सं.] उदासीनता
 औदीय(-रय) वि० [सं.] उदरदिसा तरकुं
 (२) पुं० अे नामनी ज्ञातिने आहल
 औद्धत्य न० [सं.] उद्धतपलुं
 औद्योगिक वि० [सं.] उद्योगने लगतुं
 औपचारिक वि० [सं.] उपचारने लगतुं

(२) उपचार पूरतुं ज (सायुं नहिं)
 औरस(-रय) वि० [सं.] योतानी परलेकी
 स्त्रीथी पेदा थयेलुं (संतान)
 औषध न० [सं.] आसड; दवा. -धाडय
 न० [सं.] औषध + आलय] दवाभानुं (२)
 दवाभानुं कारभानुं; 'शर्मसी'
 औषधि(-धी) स्त्री० [सं.] वनस्पति (२)
 आसड; दवा. षध्याभुत न० सूड, काणी
 मूसणी, गणोनुं सत्त्व, शतावरी अने गोभनुं
 -अे पांस औषधिभानुं भिक्षल
 औष्ठ्य वि० [सं.] लुथ्यो औष्ठ्य
 औंस पुं०; न० [सं.] अेक अथेछ वजन
 [रतलने सोणभो के पारभो लाग अेम
 भे नतनुं छे]

ક

ક પું [સં.] કંઠસ્થાની પહેલો વ્યંજન (૨)
 (પ્રાયઃ બહુમીહિ સમાસને અતે અર્થ-
 વૃદ્ધિ કર્યાવગર આવે છે)દા.ત.હિંસાત્મક;
 ક્યેશમૂલક (૩) નામ કે વિન્ને લાગતો
 તદ્દિત પ્રત્યય-અલપતા, વહાલ બતાવે છે;
 નકામો પણ આવે છે.દા.ત. બાવક; જરાક
 ક [સં. ક્તોનકારુ; અયોમ્ય ઇત્યાદિ અર્થસૂચક
 પૂર્વાંગ. ઉદા. 'કપૂત'; 'કલ્નેડુ'
 ક (પ્રકાર્થક પદ સાથે બહુધા લાગતો)તેના
 અર્થમાં અનિશ્ચિતતા સૂચવતો પ્રત્યય.
 ઉદા. કોક, કચારેક
 કઅવસર પું [સં. કુ + અવસર] કચખત
 કઈ સં (૨) વિન્ને સ્ત્રી 'કચું'નું સ્ત્રીલિંગ
 કન્ઠવુ સ્ત્રી ખરાબ-અયોગ્ય જાતુ (૨)
 અસાધારણ કે મોસમ વગરનો સમય
 કકંડવું વિન્ને [રવન્ને] બિકળવું (૨) ચોખ્ખું
 અને ઇસ્ત્રીવાળું (કપડું) (૩) આકરી-
 ધૂળવે એવી (ટાંઠ)
 કકંડવું અન્ને કિન્ને [રવન્ને] કડકડ એવો
 અવાજ કરવો (૨) ઠાંત કકડે એટલું
 ધૂળકું (૩) કડકડ થાય એટલું બિકળવું
 કકંડાટ પું [રવન્ને] કડકડવું તે; કડકડ
 એવો અવાજ (૨)અન્ને ઝપાટામંધ; વેગ-
 ભેર (૩) એકસરખી રીતે; અટક્યા વગર
 કકંડી સ્ત્રી છેક નાનો કકડો
 કકંડીને અન્ને સખત રીતે
 કકડે બચકે અન્ને થોડે થોડે કરીને
 કકડો પું એક ભાગ; ટુકડો
 કકણવું, કકણાટ(-ટો) જુઓ 'કણ-
 કણવું'માં
 કકરાવવું સન્ને કિન્ને કાકર કઠાવવા
 કકરું વિન્ને [સં. કર્કર] લીસું નહિ - કરકર
 લાગે એવું (૨) આકરા સ્વભાવનું [લા.]
 કકલા(-ળા)જુ નન્ને [સં. કલ્કલ] કળકળવું
 તે; કલ્પાંત (૨) ભુમરાણ

કકળવું અન્ને કિન્ને કલ્પાંત કરવું; જીવ બાળવો
 (૨) બળવું (૩) બિકળવું
 કકળાટ પું કળિયો; કલેશ; રડાશોળ
 (૨) ભુમરાણ. -દિયું વિન્ને કકળાટ કરે ૭
 કરાવે એવું; કળિયાખોર
 કક્કાવારી સ્ત્રી કક્કાનો અનુક્રમ
 કક્કો પું ક અક્ષર (૨) મૂળાક્ષરોની
 આખી યોજના (૩) કક્કાનો દરેક અક્ષર
 લઈ બનાવેલી કાવ્યની એક રચના
 (૪) પ્રાથમિક જ્ઞાન [લા.]. અપરો
 કરવો = પોતાનો મત કે જીવ બીજા
 પાસે સ્વીકારાવવાં [૪૩૫]
 કક્કા પું [સં.] બગલ; કાખ (૨) પાસું;
 કક્કા સ્ત્રી [સં.] ગ્રહનો આકાશમાં ફર-
 વાનો માર્ગ (૨) સ્થિતિ; શ્રેણી; તબક્કો
 (૩) કેડ; ૫૩૫ (૪) કાછડી (૫) ચોરડો;
 ખાનગી ખંડ
 કખવા પું બગલમાં થતી એક ગાંઠ
 કખાય પું [સં. કવાય] ભગવો રંગ (૨)
 મનોવિકાર (૩) વિન્ને તુડું; કસાણું (૪)
 કષાય; ભગવું
 કગરવું અન્ને કિન્ને અત્યંત દીનતાપૂર્વક
 આજીજી કરવી - કાલાવાસા કરવા
 કગો પું [સં. કાકો] કાગડો [પ.]
 કચ પું [સં.] માથાના કરા; ચોટલો (૨)
 પું જીહ્વસ્પતિનો પુત્ર
 કચ સ્ત્રી [સં. કચ ઉપરથી] કચકચ
 કચકચ સ્ત્રી [કચ+કચ] ટકટક; નકામી
 માયાફેડ (૨) કળિયો; તકરાર વનું અન્ને
 કિન્ને કચકચ કરવી (૨) કચકચ એવો
 અવાજ થવો. -ચાટ પું કચકચ કરવી
 તે (૨) 'કચકચ' એવો અવાજ થવો તે.
 -ચાવવું સન્ને કિન્ને 'કચકચવું'નું પ્રેરક
 (૨) જોરથી ખેંચીને બાંધવું (૩) હેરાત કરવું.
 -ચિયું વિન્ને કળિયાખોર (૨) માયાફેડિયું

કચકડું નં, -ટો પું કાચખાની પીઠનું
હાડકું; કચખડું
કચકડવું સંકિં જુઓ કચરવું
કચકડાકચકડ(-ડી, -રી) સ્ત્રી કચચર્ધ
જવાય એવી સખત ભીડ
કચખડું નં કેરીનું ગાખચું - ચીરિયું
(૨) કાચખાનું હાડકું
કચખાર પું ચોટલો; અખોટો
કચરકૂટ સ્ત્રી કચરવું અને કૂટવું તે
(૨) મહેનત
કચરપચર વિં કાચુંકોડું
કચરવું સંકિં ચગદવું (૨) છૂંદવું (૩)
કૂટો કરવો [સખત ભીડ
કચરાકચર(-રી) સ્ત્રી કચડાકચડી;
કચરાપટી (-ટી) સ્ત્રી કચરો; પૂંને (૨)
કચરાપૂંનેનો ટગલો
કચરાપેટી સ્ત્રી કચરો નાખવાની - ભેગો
કરવાની પેટી [તિલભર્યો કૂટો
કચરિયું નં કચરવું તે; તેહી બીભેનો
કચરુ નં [સં. કચરકું = ગંદું; રે. કચ્ચાર]
નકામો કચરો. -રો પું નકામું ફેંકી
દેવા જેવું તે (પૂજ, તરણાં, વિણામણ
ઇં) (૨) ખરાખમાં ખરાખ માણસ;
ઉતાર [લા.] [માટી
કચરો પું [રે. કચ્ચર] કાદવ (૨) ચણતરની
કચવવું સંકિં દિલ દુખવવું (અસંતોષથી)
કચવાટ પું મનનું કચવાવું તે; અસંતોષ
(૨) અખબનાવ (૩) કચકચાટ; માયાકૂટ.
-ટિયું વિં કચવાટ કરનાડું. -ણુ નં
ચૂંધાર્ધ જવું તે; ભેળસેળ; ખરાખી
(૨) ગભરાટ; અમૂંઝણ (૩) મન કચ-
વાવું તે (૪) વણખોલાબ્યા વચમાં ખેલવું
તે. -વવું સંકિં કચવાય તેમ કરવું.
-નું અંકિં દિલગીર થવું; મનમાં
મૂંઝાવું (અસંતોષથી)
કચાકચ સ્ત્રી જુઓ કચકચ (૨)
કોઈ વસ્તુ કપાચાનો એવો અવાજ (૩)
અં કચકચ - ઝપાટાખંધ કપાચ એમ
કચાટ વિં જિંદી (૨) પું; સ્ત્રી કચકચ

(૩) છદ (૪) કચવાટ; મૂંઝવણ. -ટિયું
વિં કચાટ કરવાની આદતવાણું
કચાલ પું ખોટો ચાલ - રિવાજ (૨)
સ્ત્રી ખરાખ વતીણુંક (૩) કુટેવ. -લો
પું કુરિવાજ
કચાશ સ્ત્રી કાચાપણું (૨) ન્યૂનતા
કચિયાણુ નં ભીડ; ગરદી
કચિયું વિં કચકચિયું
કચુંખર સ્ત્રી; નં ઝાણી કંકડીઓ
કચૂકો પું ચિચૂકો; આંબલીનો ઠંથિયો
કચૂડકચૂડ અં [વન] એવો અવાજ
થાય તેમ
કચૂમર સ્ત્રી કચુંખર
કચૂરો પું [સં. કર્ચૂર] ઝેરકચોણું
કચેરી સ્ત્રી કોટ (૨) ઓદિસ; કાર્યાલય
(૩) દીવાનખાનું
કચોરી સ્ત્રી ખાવાની એક બનાવટ
કચોરો પું કપૂરકાચલી જેવું સુગંધી
દ્રવ્ય (૨) જુઓ કચૂરો [કંકાવટી
કચોણું નં [પ્રા કચોલક] ચલાણું (૨)
કચચર વિં કચચર્ધ-છદાઈ ગયું હોય
એવું (૨) લોહી ન નીકળ્યું હોય પણ
અંકચથી સખત ઈજ્ઞ થઈ હોય એવું.
ઠકૂટ સ્ત્રી જુઓ કચરકૂટ. ઠધાણુ પું
પૂરેપૂરું કચરાવું-છદાવું તે; પૂર્ણ પાચમાલી
કચ્યાખરચ્યાં નં અં વં છોકરાઈયાં
કચ્યું વિં કાચું; અનુભવ વિનાનું
કચ્છ પું [સં.] કછોટો; લગોટ (૨)
કાચબો (૩) કિનારો; કિનારા પરનો
પ્રદેશ (૪) હમ્મશ ન્યાં પાણી રહે એ
દેશ (૫) પું; નં કાકિયાવાડની ઉતર-
નો એ નામનો દેશ
કચ્છપ પું [સં.] કાચબો
કચ્છો પું કછોટો; લગોટ
કછોટી સ્ત્રી [સં. કચ્છ] લગોટી (૨) એમાં
ખંધાનો અવચવ. ઠખંધ વિં લગોટ-
ખંધ; અક્ષયારી (૨) પુરુષવાર (નાતરાં).
-ટો પું કચ્છો; કાછો (૨) કચ્છમાં
ખંધાનો અવચવ

કંઈરુ(-રુ) ન૦ નકારું છોકરું
 કંઈલી સ્ત્રી૦ જુઓ કાળલી
 કંઈપા(-પા)વું અ૦ કિં [‘કાળળ’ઉપરથી]
 રાખથી ઠંકાવું; કરી જવું; ઓલવાવું
 (અંગારાનું)
 કંઈ સ્ત્રી૦ [અ.] કિસ્મત (૨) આકૃત; હાથ
 (૩) મોત (૪) અશુભની આશંકા[લા.]
 કંઈ સ્ત્રી૦ વ્યુક્તિ; તદ્દગીર. ૦ ગરુવિંયુક્તિખાળ
 કંઈગરું વિં૦ નુકસાતકારક (૨) મૃત્યુ
 નિપજને એવું [કુટુંબનું; નીચ
 કંઈતા વિં૦ [ક + જાત (અ.મેહુ)] હલકા
 કંઈરણ સ્ત્રી૦ [અ. કજા + આરિજહ] દેવનો
 કોપ; આકૃત (૨) મોત
 કંઈવો પું૦ [ફા.] એક પ્રકારનું ઊંટનું
 પલાણ, જેની બને તરફ ખેસાય છે
 કંજિયાખોર વિં૦ કંજિયો કરવાની ટેવવાળું
 કંજિયાલાલ પું૦ કોઈ માં કંજિયા લડવાની
 ગાઠવણ કરી આપનાર દલાલ (૨) [તિર-
 સ્કારમો] વપ્રીલ (૩) કંજિયા કરાવીને
 અથવા કરનારાઓના મધ્યસ્થ બનીને
 કમાઈ ખાનાર આદમી
 કંજિયાળું વિં૦ કંજિયો કર્યા કરનારું
 કંજિયો પું૦ [ફા.] કંકાસ; તકરાર; ટટો
 કંનેડું ન૦ સ્વભાવ, રૂપ કે ઉમ્મર ઇત્યાદિમાં
 અસમાન - અયોગ્ય નેડું (વરવહુનું)
 કંજી ન૦ [પ્રા.] + કાય
 કંજીલ ન૦ [સં.] મેશ (૨) કાળળ
 કંજીલી સ્ત્રી૦ [સં.] ગંધક અને પારાનું
 એક મિશ્રણ
 કંટ સ્ત્રી૦ [સં.] કટિ; કેડ (૨) યાસની સાદી
 કંટ સ્ત્રી૦ [જુઓ કટ્ટા] કટ્ટી
 કંટ સ્ત્રી૦ [સં. કટક] કંકણ (૨) પર્વતની ધાર
 કંટ અ૦ [રવ૦] તરત (જેમ કે ‘કંટ દઈને’)
 કંટ પું૦ [હં.] કાપ; વેતરવાની રીત (પૌશાક)
 કંટકે ન૦ [સં.] સૈન્ય (૨) છાવણી (૩) હુમલો
 (૪) કંટ; કડું; કંકણ (૫) કોટલું (૬)
 કંટ; પર્વતની ધાર
 કંટકંટ સ્ત્રી૦ [રવ૦] એક કંટાળાભર્યા અવાજ
 (૨) ટકટક; ચીડ ચડે એવી ટોક; કંજિયો

(૩) અ૦ કંટકટ અવાજ યાય એમ
 (૪) વ્યવસ્થિતપણે ખણ વેગથી.
 -ટાટ(-રો) પું૦ કંટકટ-ટકટક કરવી તે.
 -ટાવવું સ૦ કિં (દાંત) કંટકટ કરવા.
 -ટિયું વિં૦ કંટકટિયું (૨) કંજિયાખોર
 કંટકણું વિં૦ કંટ દઈને-ચટ ભાગી નય એવું
 કંટકબટક ન૦ કંટકો બચકું થોડું થણું કાંઈક
 (ખાવું તે)
 કંટકિયું વિં૦ કંટકણું; અરઠ
 કંટકિયું ન૦ [સં. કટક] છાપરું (૨) માળ; ચેડો
 કંટકિયું વિં૦ કંટક - સૈન્યને લગતું. -ચો
 પું૦ સૈનિક
 કંટકી સ્ત્રી૦ નાનો કંટકો-ટુકટો
 કંટકો પું૦ [સં. કટક] ટુકટો. ૦ બટકો પું૦
 બટકું ભરતાં મોંમાં આવે એટલો ભાગ
 કંટકું ન૦ [સં. કટ ઉપરથી] નાનું શૂંપડું
 (૨) કંડતલું
 કંટાકંટ(-ટી) સ્ત્રી૦ [જુઓ ‘કટ્ટા’] મારા-
 મારી; ઝપાઝગી (૨) જીવલેણ દુશ્મનાવટ
 (૩) તીવ્ર હરીફાઈ (૪) જુઓ કટોકટી
 કંટાક્ષ પું૦; ન૦ [સં.] પ્રેમ, સંકેત કે ક્રોધ-
 ભરી વક્રદષ્ટિ (૨) વક્રોક્ષિ; કંટાક્ષકથન[લા.]
 કંટાણું વિં૦ કંટાયેણું (૨) કાટના જેવું
 ખેરવાઈ (૩) બગડેણું (મોં); અણગમા-
 લયું (૪) ન૦ કવેળા
 કંટામાણું વિં૦ કાટ ચડાવે એવું (૨) કંટાઈ
 નય એવું (૩) કંટાણું
 કંટાર સ્ત્રી૦ [અ. કિતાર] વર્તમાનપત્રનું કોલમ
 કંટાર(-રી) સ્ત્રી૦ [સં. કટ્ટાર] એક ખેલારું શસ્ત્ર
 કંટાવ પું૦ [સં. કટ્ટ, પ્રા. કટ્ટ=કાટલું] પતાંની
 રમતમાં અમુક પતાં ન હોવાં તે (૨)
 કોતરણી; કલમ કરવી તે (૩) પતગોના
 પેથ થવા-કરવા તે
 કંટાવવું અ૦ કિં કાટ ચડે એમ કરવું
 કંટાવવું સ૦ કિં [કાટલું ઉપરથી] કપાવવું
 કંટાવું અ૦ કિં કાટ ચડવો
 કંટાસણું ન૦ [સં. કટાસન] ઊન કે ધાસ-
 દર્ભનું આસન
 કંટાહ પું૦ [સં.] કાચખાની પીકનું કોટલું;
 ઠાલ (૨) સ્ત્રી૦ પેણી

કટિ(-ટી) સ્ત્રી [સં.] કેડ; શરીરનો મધ્ય-ભાગ. **૦ખલ્લ** વિ० કેડ બાંધીને ઊભેલું; તૈયાર. **૦ખલ્લ** પું. કમરપટો (૨) (ગરમી તથા કંડીનો ખ્યાલ આવવા) પૃથ્વીના ગોળાના બતાવાતા પાંચ ભાગમાંનો કોઈ પણ [બૂ.]. **૦મેખલા(-ળા)** સ્ત્રી ૦ક હોરો. **૦સ્નાન** નં. કેડ ને તેથી નીચેના ભાગનું સ્નાન; એક કુદરતી રોગોપચાર

કટુ(૦ક) વિ० [સં.] કટુ (૨) તીખું (૩) અપ્રિય [લા.]. **૦તા** સ્ત્રી ૦

કટવ સ્ત્રી ૦ જુઓ કુટેવ

કટશ(-સ) સ્ત્રી નં. ગળાનું એક ધરેલું

કટોકટી સ્ત્રી ૦ કટાકટી; અખીનો-ખારીકસમય

કટોરી સ્ત્રી ૦ [સં. કટોરો] તાડખી -રો પું. વાડકો

કટ્ટર વિ० [સં. કટ્ટ (પ્રા. કટ્ટ) + કર] ધણું સખત (૨) ચુસ્ત (૩) જીવલેલું

કટ્ટા(-ટ્ટી) સ્ત્રી ૦ [સં. કુત, પ્રા. કટ્ટ] હોસ્તીનો ભાગ **કટ્ટું** વિ० જુઓ કટ્ટર

કટં સ્ત્રી ૦ કડારો, બફારો (૨) આંતરિક પીડા; અમૂંઝવણ (૩) કઠણાઈ

કટણ વિ० [સં. કટિન] અટ ભાગે નહિ કે પોચું નહિ એવું; સખત (૨) અધરું; મુશ્કેલ.

૦તા સ્ત્રી ૦ સામુખ્યં કીણ ન વળવા દેવાનો પાણીનો ગુણ [પ. વિ.]. -**જુઠાઈ** સ્ત્રી ૦ મુશ્કેલીનો-કઠણ સમય

કટપૂતળી વિ० કાછની પૂતળીની પેઠે ખીજની દોરવણીથી વર્તનારું

કટવું અઠકિં [સં. કટ્ટ, પ્રા. કટ્ટ] ઠૂંખ થવું; મૂંઝવું (૨) બફારો મારવો-લાગવો (૩) ખૂંચવું

કટવો પું. ધી તેલ ભરવાનો ગાડવો (૨) ક્વામાં બેસાડાનું લાકડાનું ચોટકું

કટારો પું. [કટું ઉપરથી] બફારો (૨) જુઓ કટ્ટો

કટિન વિ० [સં.] કઠણ

કટિયારણુ, કટિયારી સ્ત્રી ૦ કટિયારની સ્ત્રી (૨) કટિયારાનું કામ કરતી સ્ત્રી

કટિયારું નં. કટિયારાનો ધધો. -રો પું. [સં. કાઠહાર] લાકડાં ઠાપી વેચવાનો ધધો કરનારો

કટ્ટી સ્ત્રી ૦ નાનો કટ્ટો. -**ટો(-રો)** પું. ખારી, અગાસી, દાદરો ઇત્યાદિ સ્થાનોએ પડી ન જવાય તે માટે કરેલી આડ (૨) ગોખ; અરખો

કટ્ટોડિયું, કટ્ટોડી સ્ત્રી ૦ નાનું કટ્ટોડું

કટ્ટોડું નં. [સં. કાઠમાજક] મસલો રાખવાની ખાનાવાળી લાકડાની પેટી; લક્કડિયું

કટ્ટોડો પું. ગોખ (૨) તદ્દાણનો પાછલો ભાગ **કટ્ટોર** વિ० [સં.] કકંશ (૨) કઠણ (૩) નિર્દય **કટ્ટોળા** નં. દાળ પડે એવું - દિલ્લ અનાજ **કડ** સ્ત્રી ૦ એક વાર ખાંટેલી ડાંગર; કરડ (૨) અણીને અપાતી વસ્તુ ઉપર સેંકડે અપાતો વધારો

કડ અઠ [રવઠ] એવો અવાજ કરીને

કડક વિ० [રવઠ] બહુદો ખોલે એવું (૨)

કઠણ; આકરું (૩) કાચું; અપરિપક્વ

કડકડ અઠ [રવઠ] એવો અવાજ કરીને.

૦તું વિ० જુઓ કડકડું. **૦તું** અઠ [કિં જુઓ કડકડવું. -ડાદ પું. (૨) અઠ જુઓ કડકડાટ. -ડાટી સ્ત્રી ૦ જુઓ

કકડાટી(ર) અઠ કકડાટ કરીને. -**ડાવવું** સઠકિં કકડાવવું. -**ડાવ** વિ० કકડેલું;

કડક (૨) સફાઈબંધ; ઇશીબંધ. -**ડીને** અઠ જુઓ કકડીને (૨) ધસારાબંધ;

ધણા જ નેશમાં

કડકબંગાળી વિ० સાવ ખાલી - નિર્ધન

કડકાઈ(-શ) સ્ત્રી ૦ કડકતા (૨) નાણાંની તાણ

કડકા-ખાલુસ વિ० જુઓ કડકબંગાળી

કડકિયું નં. પુરુષના કાનનું ધરેલું

કડકી સ્ત્રી ૦ કકડી

કડકો પું. કકટો (૨) વિ० પું. કડકબંગાળી

કડકોચલી સ્ત્રી ૦ કરચલી; કરચાલી

કડછી સ્ત્રી ૦ [દિ. કઠચ્છ] રસોઈ હલાવવા કે પીરસવાનું છેડે વાડકી જેવું લાંબી દાંડીનું એક સાધન. -છો પું. મોટી કડછી

કડજલ પું. સતાર, ખીન જેવાં વાદ્યોમાં પડખે હોતો તાર [ના અવાજ

કડડ (૦કડડ) અઠ [રવઠ] તૂટવા કે કરડવા-

કડકડ અં [૨વ૦]. ૦ભૂસા જુઓ કડકડમૂસ
 કડક(-ક)જુ જી૦ [સં કટક] કરાડ (૨)
 કોસની કાંચી (૩) આદત; લઢલુ
 કડકલુ નં [જુઓ કટલું] કપાસની
 સાંડીઓનો ગૂથેલો પડદો [કાટલું
 કડદો પું ઓણું આપલું તે (૨) ભેગ (૩)
 કડકપ પું જુઓ કરપ(૨)જી૦જુઓ કડબ
 કડકપલું નં છોડને કાપી કાપીને ખેતરમાં
 થોડે થોડે અંતરે ઢગલા કરવા તે [સાંકા
 કડબ જી૦ [સં. કઢવં] ભરખાજીરીના મૂકા
 કડલી જી૦ [સં. કરકા] હાથનું એક ધરેણું;
 કહલી. -લું નં પગનું એક ધરેણું; કહલું
 કડવાટ જી૦ કડવો સ્વાદ (૨) લાગણીઓ-
 ની-સંબંધની કટુતા [લા.]. -શ જી૦
 કડવાપણું
 કડવી જી૦ એક વેલ; ગળો
 કડવું વિ૦ [સં. કઢવકમ્] એક જ રાગના
 કાઠ્યની કેટલીક કડીઓનો સમુદાય
 કડવું વિ૦ [સં. કટક] કરિયાતાના સ્વાદ
 જેવું; કટુ(૨)અપ્રિય. -ઝેર, ૦વખ વિ૦
 ઝેર-વિષ જેવું - ખૂબ કડવું
 કડવો પું કરવડો; નાળયાવાળો લોટો
 કડવો પું પાટીદારની એક ભતનો માણસ
 કડસત્રો પું પડલીતિયું
 કડા પું એક ભતની ડાંગર - ચોખા
 કડા પું [સં. કુટ્ત] કડો
 કડા જી૦ [સં. કટાઈ] તળવાનું વાસણ;
 પેણી (૨) ચરુ; ૦ઈ જી૦ પેણી
 કડાક અં [૨વ૦] કડાક એવો અંવાળ
 કરીને
 કડાકડ અં [૨વ૦] કડાકડ એવા અવાળ
 સાથે. -ડી જી૦ ચડસાચડસી(૨)સખત
 ખોલાખોલી; મારામારી(૩) કડાકો; લાંધણ
 કડાકટ જી૦ માયાકટ. -ટિયું વિ૦ માયા-
 ફેડિયું; કંઠાખાલરેલું. -ટો પું કડાકટ
 કડાકો પું [૨વ૦] કડાક એવો મોટો
 અવાળ (૨) નકેરડો ઉપવાસ; લાંધણ
 કડાજૂડ અં ધમધોકાર
 કડાનું વિ૦ [સં. કુત, પ્રા. કઢ + નું] (કાઈને

માટે) અંકિત કરાયેલું; -ને યોગ્ય; -ને
 માટેનું. ઉદા. 'આ અનાજ કૂતરાના
 કડાનું છે.'
 કડાખાંડ અં કડાજૂડ
 કડાખીન જી૦ [ત્ર. કરાવીને] એક નાની
 ઢૂંકી બંદૂક
 કડક(-કા)યું નં મોટી કડાઈ - પેણો
 કડાસન નં [સં. કટાસન] દર્ભાનું આસનિયું;
 ધાસની ચટાઈ
 કડિયાકામ નં છોવા ચણવાનું કામ
 કડિયાળી વિ૦ જી૦ કડિયાળી (ડાંગ)
 કડિયું નં [જુઓ કડ = કેડ] જુઓ કેડિયું
 કડિયો પું છોવા ચણવાનું કામ કરનાર
 કારીગર [કરીને
 કડિંબધીન અં [૨વ૦] એવો અવાળ
 કડી જી૦ [સં. કટક] આંકડી; 'હૂક' (૨)
 ગોળ વાળેલો તાર કે સળિયો (૩) કાનનું
 એક ધરેણું (૪) ખેડી (૫) કવિતાનું પદ;
 ચરણ (૬) ઓળ; હાર (૭) ખારણની
 આંકડી-સાંકળ. ૦તોડ વિ૦ કડી અથવા
 સાંકળ નોડે એવું (૨) મળખૂત. ૦ખઢ,
 ૦ખંધ વિ૦ હારખંધ(૨)સાંકળરૂપે ગાંઠેલું
 કડુ નં [સં. કટક] એક વનસ્પતિ-ઔષધિ
 કડું નં [સં. કટક.] ગોળ વાળેલો ધાતુનો
 સળિયો; મોટી કડી (૨) હાથનું એક ધરેણું
 કડૂચું વિ૦ કડવા જેવા સ્વાદનું
 કડેટાટ અં [૨વ૦] સપાટાખંધ
 કડેધડે અં [૨વ૦] ધમધોકાર; બહુ સારી રીતે
 કડો પું [સં. કુટ્ત] એક વનસ્પતિ; ઇદ-
 જવનું ઝાડ
 કડોકક નં ચક્રમક અને દોરીનું દેવતા
 પાડવાનું એક ઓભર
 કઠલું વિ૦ જુઓ કઠલિયું (૨) જી૦ જુઓ
 કઠણ (૩) વાંસી [સુ.] (૪) નં મસા-
 લાવાળું ઓસામણ. -ણિયું વિ૦ ચીડિયું;
 કઠાપો કરવાના સ્વભાવવાળું. -નું
 સંકિં [સં. કવ્ય, પ્રા. કઠ] ખૂબ ઉકાળવું
 (૨) અં કિં કઠાપો કરવો; ઉકાળવું
 કઠંચું વિ૦ ઢંગ વગરનું; ખેડોળ

ક્રોડા(૦ઈ) ઓં જુઓ 'ક્રોડા'માં
 ક્રોડાપો પું ['ક્રોડલું'] ધામ (૨) કલેશ
 (૩) ક્રોડી (તિરસ્કારમાં)
 ક્રોડામ ન૦ યોડા અને બળદને પલોટવાનું
 ત્રકોણ ચોકડું
 ક્રોડાયું ન૦ [સં. કટાઠ] મોટી ક્રોડાઈ
 ક્રોડિયલ વિ૦ ક્રોડેલું; ખૂબ ઉકાળેલું
 ક્રોડી ઓં [જુઓ ક્રોડલું] ખાવાની એક
 વાની. -ક્રોડા પું જુઓ ક્રોડાપો ૨, ૩
 (૨) ક્રોડા
 ક્રોડુ પું [સં.] દાણો (૨) ઘણો નાનો ભાગ;
 પરમાણુ (૩) આદ્યક્ષ કે અલ્યાગતને
 આપેલું બિજ્ઞાન [સા.]
 ક્રોડુ(-લુ) પ્રત્યય. ક્રોડને લાગતાં 'તે ક્રિયા
 કરનારું', તેની ટેવવાળું' એ અર્થનું વિ૦
 બનાવે. ઉદા૦ બીકલ
 ક્રોડુક વિ૦ ક્રોડક; જરા કાચું [બિજ્ઞાત
 ક્રોડુક ઓં [સં. કળિક] બાધેલો લોટ (૨)
 ક્રોડુકલુ ઓં [સ્વ૦] કલકલ્યાટ. ઓં
 અ૦ ક્રોડ દુઃખ અથવા અસતોષને લીધે
 ગળામાંથી અરપદ અવાજ કાઢવો; ઝીલું
 રાવું. -ક્રોડાટ પું કલકલ્યું તે
 ક્રોડુકવું અ૦ક્રોડ[સં. કળ] કચૂડ કચૂડ થવું
 ક્રોડુકી ઓં [સં. કળિક] ચોખાનો ભંગાર
 (૨) ઝીણો કલ. ઠહાર વિ૦ દાણાદાર
 ક્રોડુજિયું ન૦ કલજના ખીનું તેલ
 ક્રોડુજી ઓં [સં. કરજ] એક ઝાડ
 ક્રોડુજી ન૦ કલજનું ખી [અનાજ
 ક્રોડુવું ન૦ ['કલ'] દરમાયા તરીકે અપાતું
 ક્રોડુપીઠ ઓં દાણાપીઠ
 ક્રોડુખા વિ૦ [સં. કુટુમ્બિન્] એ નામની
 એક જ્ઞાતિનું (૨) પું એ જ્ઞાતિનો માણસ
 ક્રોડુવટ(-ટિયું, -ત) ન૦ [સં. કળ + વૃત્તિ]
 ભિક્ષાથી ભેગું કરેલું પરચૂરણ અનાજ.
 -તિયું વિ૦ ભિક્ષા ઉપર ઇવનારું
 ક્રોડુવું અ૦ ક્રોડ [સં. કળ] કલકલ્યું
 ક્રોડુસલું ન૦ [સં. કળિક] ડુંડું; કલસુ
 ક્રોડુસવું અ૦ ક્રોડ દુઃખના ભેરને લીધે
 ઊલકાર કરવો-થવો

કલ્યાયતું ન૦ જુઓ કલ્યાતું
 કલ્પિક પું; ઓં [સં.] કલ્પસહું (૨) કલ્પ;
 કરચ (૩) કલ્પક
 કલ્પિકા ઓં [સં.] છેક ઝીણો કલ્પ; ઝીણી
 કરચ (૨) આંટલ; કપાશી [ક્રિયો
 કલ્પિયો પું ['કલ્પ'] અનાજ વેચનારો;
 કલ્પી ઓં [સં.] જુઓ કલ્પિકા (૨) તેલ-
 ધીમાં કોઈ વસ્તુ તળ્યા પછી જે ઝીણી
 ભૂટી રહે છે તે. -કલ્પું ન૦ [સં. કળ] નાનો
 કલ્પ-દાણો (૨) જુઓ કલ્પિકા (૩)
 જુઓ કલ્પ(-લું)
 કલ્પેર ઓં [સં.] કરેલ
 કલ્પો પું યોડા દિવસનું જન્મેલું સાપનું
 બચ્ચું (૨) કેટો (૩) રેટિયાની ધરી
 (૪) ચરખાની આંકાવાળી લાટ
 કલ્પોતું ન૦ જુઓ કલ્યાતું; કલ્યાયતું
 કલ્પ ઓં [અ. કલ્પ] કલમનો કાપ
 કલ્પકું ન૦ [સં. કલ્પક] ભાગ ખાંડવાનો
 લાકડાનો દસ્તો (૨) કલ્પકું
 કલ્પરજોડ વિ૦ વળગ્યું છૂટે નહિ એવું;
 જિદી (૨) અ૦ ઝોડની જેમ
 કલ્પરણી ઓં [સં. કલ્પની] ધાતુનાં પતરાં
 કાપવાની કાતર
 કલ્પરાતું(-યું) વિ૦ત્રાસું; આડું જતું. -યું
 અ૦ ક્રોડ [સં. કલ્પ ઉપરથી] આડું-
 ત્રાસું જતું (૨) વિરુદ્ધ જતું (૩) કપાલું (૪)
 ગુસ્તાની નજરે ભેલું
 કલ્પરાશી(૦) પું આડાપણું; કંટક (૨) દેષ
 કલ્પલ ઓં [અ. કલ્પ] કાપાકાપી; ખૂનરેઇ.
 ંખાનું ન૦ કલ્પલ યતી હોય તે જગા-
 મકાન. ંની રાત ઓં મોહરમની
 આગલી રાત (૨) ખૂબ કટોકટી કે તડા-
 મારનો વખત; કોઈ કામ કે સંભોગને
 પહોંચી વળવા માટેની, તાકડા ઉપરની
 પૂરતૈયારી કે તેની ધમાલ
 કલ્પાર ઓં [અ. કલ્પાર] અલગાર (૨) લડાઈ
 કલ્પાલ(-ળ) પું; ઓં [કન્તાલ] કલ્પિયો
 (૨) રડારોળ
 કલ્પિપય વિ૦ [સં.] કેટલુંક; અસુક

કલ્પેઆમ સ્ત્રી[અ.]કશા અ'કુશ કે વિવેક
 વિનાની કતલ; આમ કતલ; ખૂનરેણ
 કથન ન૦ [સં.] કહેવું તે. -ની સ્ત્રી૦ કથા;
 વાત (૨) કહેવાની રીત; કહેણી (૩)
 કૃષણી. -નીથ વિ૦ [સં.] કહેવા જેવું
 કથરોટ સ્ત્રી૦ [સં. કાષ્ટ + વાટી] મોટો થાળ
 કથવું સંકિં [સં. કથ] કહેવું; ખોલવું
 (૨) કથા-વાત કરવી (૩) ટીકા કે
 વિવેચન કરવું
 કથણવું અ૦કિં [સં. કુ + સ્થળ] ઊતરી
 જવું (હાડકું ઇત્યાદિ) (૨) અગડવું
 કથા સ્ત્રી૦ [સં.] વાર્તા; કહાણી (૨) ઈશ્વર
 કે ધર્મ સંબંધી ભાષણ, કીર્તન કે
 વાર્તા કરવી તે (૩) વૃત્તાંત; ચરિત્ર.
 ૦કાર પું. કથા કહેનાર (૨) વાર્તા
 બતાવનાર. ૦નક ન૦ [સં.] કથાનો ભાગ
 -હિરસો (૨) આડકથા; ઉપકથા
 કથિત વિ૦ [સં.] કહેલું; વર્ણવેલું
 કથીર ન૦ [સં. કસ્તૂરી] કલાઈ અને
 સીસાની મેળવણીથી બનેલી ધાતુ;
 જસત (૨) હલકી-તુચ્છ વસ્તુ [લા.]
 કથીરી સ્ત્રી૦ એક જવડું. -રો પું મોટી
 કથીરી
 કથોલ સ્ત્રી૦ [ક + રથલ] સારા લાગનો
 અભાવ (૨) કથણવું તે. -લ(-લુ) વિ૦
 (૨) કહેકાણાનું (૨) લાગ વિનાનું;
 અગવડ બરેલું
 કથથાઈ વિ૦ કાથાના જેવા રંગનું
 કક [સં. કઠ] 'કુ'-અરામ, નિંદા એ અર્થ
 બતાવતો (નામ પૂર્વે આવતો) પૂર્વગ.
 ઉદા૦ કકરપું
 કક ન૦ [અ. કઠ] શરીરની ઊંચાઈ (૨)
 પ્રમાણ; વિસ્તાર; આકાર
 કકન ન૦ [સં.] મારવું તે; વધ (૨) દુઃખ
 કકમ ન૦ [અ.] પગ (૨) પગલું; ડગલું.
 ૦ખોસ વિ૦ ચરણ ચૂમનારું (૨) નમ્ર;
 આજ્ઞાંકિત. ૦ખોસી સ્ત્રી૦ ચરણ
 ચૂમવા તે (૨) દંડવત પ્રણામ; નમસ્કાર
 કકમી વિ૦ [અ. કદીમ] પ્રાચીન (૨)

પહેલા આવનાર અને ગરીબ (પારસીના
 બે વિભાગ-કદમી ને શહેનશાહી-માના
 એકનું) [તે; ખૂબ
 કકર સ્ત્રી૦ [અ. કઠ] ધરતી કિંમત કરવી
 કકરબ વિ૦ [સં. કદર્થ] કંબુસ (૨) પાછ
 (૩) કકરપું
 કકરદાન વિ૦ કકર બણે એવું; ગુણ. -ની
 સ્ત્રી૦ કકરદાન હોવું તે; કકર બણવી તે
 કકર(-ર)વું અ૦કિં [કચ્છવું] ઉપરથી
 ચોલવાવું; બુઝાવું (દીવાનું કે દેવતાનું)
 કકરપું વિ૦ [સં. કદ્વ] કૃષ્ણ; બેડોળ
 કકલી [સં.] (-ળી) સ્ત્રી૦ રૂબ. ૦નાલ(-ળી)
 સ્ત્રી૦ કેળના થડની અંદરનો સુવાળો ભાગ.
 ૦પુષ્પ ન૦ [સં.] કેળનું ફૂલ. ૦ફલ
 (-ળી) ન૦ કેળું. ૦વન ન૦ કેળોનું વન;
 કેળો ન્યાં ઘણી હોય એવી જગા.
 ૦સ્તંભ પું કેળનો ધાંભલો
 કકંબ ન૦ [સં.] એક ફૂલગાડ; કદમ
 કકા અ૦ [સં.] કચારે (૨) કોઈ સમયે;
 કદાચ. ૦ચ અ૦ દેવયાગે; રખેને (૨)
 કોઈ વાર (સંભવ બતાવવા). ૦ચિત અ૦
 [સં.] કોઈ વખતે; કચારેક; કદી. ૦પિ
 અ૦ [સં.] કદાચિત (૨) કોઈ દહાડો પણ;
 હરગિજ [આકૃતિવાળું] (૨) મળ્યૂત
 કકાવર [પા. કદાવર] મોટા કદ અથવા
 કદી અ૦ કદાપિ; કચારિય પણ (૨) કોઈક
 વેળા. ૦ક અ૦ જવદહે; કોઈક જ વાર.
 ૦કદી અ૦ કોઈ કોઈ વાર
 કકુવા સ્ત્રી૦ [ક + કુવા] શાપ
 કકુ પું [પા. કકુ] કુધી (૨) [લા.] બસો;
 કુકો બડો ને મળ્યૂત લાકડાનો દડો
 (૩) ધોકલું
 કકુ સ્ત્રી૦ [સં.] કચપ ખપિતી સ્ત્રી; નાગ-
 લોકોની માતા. ૦કુમાર પું નાગ
 કકુપ [સં.] (-પુ) વિ૦ કૃષ્ણ; કકરપું
 કકોટું (-ણ) વિ૦ [ક + કોટું, ધોણ]
 કકોણું. -ણી સ્ત્રી૦ લાંબો વખત થીજ
 ન ધોવાથી થતી એની ગાઢ-મેલભરી
 રિથિત (ખાસ કરીને કપડાની). -ણું, -ણું,
 -વણું વિ૦ ધોયું ધોવાય નહિ એટલું મેલું

કનક નં [સં.] સોનું (૨) ધન; દોલત (૩)
 ધત્તરો. ઠકૂલ નં સોનાનું કૂલ (૨)
 કાનનું એક ધરણું (૩) ધત્તરાનું કૂલ
 કનકેવી સ્ત્રીં નાની પતંગ. -વેા પું પતંગ
 કનકાચલ [સં.] (-ળ) પું મેરુપર્વત
 કનકગત સ્ત્રીં કનકડું તે; હેરાનગતિ
 કનકજું સંકિં દુઃખ હેલું; પળવલું
 કનકૂલ નં કાનનું એક ધરણું
 કનકરત્તર નં [કં. કૌનિસર] વાંસ કે થાસની
 ચીપોની ટોપલી કે કરડિયો (૨) શાકી
 (પડયાની) (૩) ઠિનના પતરાનો ડબ્બો
 કનકાર્થ પું [સં. કૃષ્ણ] + કનેયો; કહાન [પ.]
 કનાત સ્ત્રીં [ક.] તંબૂની કપડાની ભીંત
 (૨) ભડા કપડાનો પડદો
 કનકટ વિં [સં.] ઉમરમાં સૌથી નાનું (૨)
 સૌથી નાનું (૩) છેક ઊતરતું; હલકામાં
 હલકું. -કિકા સ્ત્રીં [સં.] ટચલી આંગળી
 (૨) વિં નાની (બહેન)
 કની અં 'કે નહિ?' એ અર્થમાં
 કને અં [સં. કળ] પાસે
 કનેયો પું [સં. કૃષ્ણ] કૃષ્ણ; કનાઈ
 કપા સ્ત્રીં [સં. કૌ, પ્રા. કલ] કન્યા; (ઊડવા
 માટે) પતંગનાં ટકા અને કમાન સાથે
 બંધાતી દોરીની યોજના. ંવું અંકિં
 એક બાજુ નમતું રહેલું; ગિનાડું
 (પતંગનું). -લી સ્ત્રીં કનાતી એછી
 કરવા માટે પતંગને છેડે ચોડાતી પૂછડી
 (૨) નાની પતંગ
 કન્યકા સ્ત્રીં [સં.] નાની કુંવારી છોકરી
 કન્યા સ્ત્રીં જુઓ કન્ના
 કન્યા સ્ત્રીં [સં] કુંવારી છોકરી (૨) પુત્રી
 (૩) એક રાશિ (૪) પાર્વતી. ંકાળ
 પું કુંવારાપણનો સમય (૨) કન્યાને
 પરણાવી દેવાનો સમય. ંકુમારી સ્ત્રીં
 [સં.] હિંદુસ્તાનના દક્ષિણ છેડાની બુશિર (૨)
 ડુર્ગા. ંકાન નં [સં.] કન્યાને વિધિ પૂર્વક
 પરણાવવી તે (૨) તે વખતે અપાતી
 પહેરામણી. ંરાશિ વિં સ્ત્રીના જેવા
 ગુણવાળું; ખાચલું (૨) સ્ત્રીં એક રાશિ.

વિક્રમ પું કન્યા દેવા બદલ પૈસા લેવા
 તે. ંશાળા સ્ત્રીં છોકરીઓની નિશાળ
 કપ પું [ર.] પ્યાલો (૨) હરીફાર્થના
 વિજેતાને મળતું પ્યાલો જેવું ંનામ
 કપ પું ભમગરી; કફ [પથરનો ભૂકો
 કપચી સ્ત્રીં સડક પૂરવાનો પથર (૨)
 કપટ નં [સં.] છળ; પ્રપંચ. ંકપ વિં
 કપટી રૂપવાળું; ંગારુ. ંવેશ પું [સં.]
 ભૂકો બનાવટી વેશ; સોંગ. -ટી વિં
 [સં.] કપટવાળું; કપટભયું
 કપડછાણુ વિં કપડાથી ચાળેલું (૨) કપડા-
 માં સીવી લઈ છાણુમાટીથી લીં પેલું (૩)
 કપડાથી ચાળવું તે
 કપડમટ્ટી સ્ત્રીં હવા ન પેસે તે માટે,
 કપડાં અને માટી વડે ડાટેા મારવા કે
 કપડું લપેટી માટીનો લેપ કરવો તે
 કપડાંલતાં નં ભવંવં પહેરવાનાં લગ્નડાંલતાં
 કપડું નં [સં. કર્વટકું] કાપડ; લગ્નડું (૨)
 પહેરવાનું લગ્નડું-વસ્ત્ર
 કપટરું (-ળુ) નં છાલ; છોતરું (કેરી, દૂધી
 વગેરેનું) (૨) ગાબચું; ંગળું
 કપરું વિં [રે. સળ્પરું] મુશકેલ; અધરું (૨)
 વસમા-કડક સ્વભાવવાળું (૩) ખાપડું;
 ભારે પહોંચેલું [કિંમતનું] નાણું
 કપરિંકા સ્ત્રીં [સં.] કોડી (૨) છેક હલકી
 કપાટ નં [સં.] કમાડ; બારણું (૨) કબાટ
 કપાતર વિં જુઓ કુપાત્ર
 કપાત્ર [સં.] (-ળ) નં ભમરંની ઉપરનો અને
 માથાના વાળની નીચેના મોઢાનો ભાગ
 (૨) ખોપરી (૩) ભાગ્યલા. ંલી પું [સં.]
 ખોપરીનો હાર રાખનાર-મહાદેવ; શિવ
 (૨) એક જાતનો અથોરી આવો-શિવ-
 ભક્ત. -લી વિદ્યા સ્ત્રીં અથોરીની વિદ્યા
 કપાશિયું વિં જેમાં કપાસનો પાક થતો
 હોય એલું. -યો પું કપાસનું બી (૨)
 પાકેલા ચૂમડા, પીલ ંયાદિમાંથી
 નીકળતો ગંધાયેલો દાણો
 કપાશી સ્ત્રીં (પગની) કણી; આંટણુ
 કપાસ પું [સં. કાર્પાસ] કપાસનો છોડ (૨)
 બી સાથેનું ૩

કપાસિયું(-યો) જુઓ 'કપાસિયું'માં
 કપાસી સ્ત્રીં જુઓ કપાસી
 કપાળ સ્ત્રીં જુઓ કપાલ. ઠંડું સ્ત્રીં
 માથાફાડ; મગજમારી. ઠંડુંટિયું, ઠંડુંકું
 વિં માથાફાડિયું; કટકટ કરતું (૨) ધણી
 મગજમારી કરાવે એવું. ઠંડુંટોપું કપાળકૂટ
 કપિ પું [સં.] વાંદરો
 કપિલ વિં [સં.] ઘેરા બદામી રંગનું (૨)
 પું સાંખ્ય દર્શનના પ્રણેતા ઋષિ
 કપિલા વિં સ્ત્રીં [સં.] ઘેરા બદામી રંગની
 (૨) સ્ત્રીં ઘેરા બદામી અથવા તદન
 કાળા રંગની ગાય (૩) તદન એક
 રંગની ગાય (૪) કામધેનુ
 કપિલાપછી સ્ત્રીં ભાદરવા વદ છંદ, હસ્ત
 નક્ષત્ર, વ્યતિપાત અને મંગળવાર, એ
 યોગવાળો દિવસ
 કપિજલ નં [સં.] તેતર (૨) ચાતક
 કપૂત પું [સં. કુવુવ] ખરાબ - નામ યોગે
 એવો પુત્ર
 કપૂર નં [સં. કર્પૂર] એક સુગંધી પદાર્થ.
 ઠંડાચરી(-લી) સ્ત્રીં એક સુગંધીદાર
 મૂળિયું. ઠંડીની સ્ત્રીં એક ઔષધિ
 (૨) ચિનાઈ સાકર. -રિયાં નંબંબં
 કપૂરી પાન (૨) કાચી કેરીનાં લાંબાં
 ચીરિયાં. -રી વિં કપૂરના જેવું; સફેદ
 (૨) એ નામની જાતનું (નાગરવેલનું
 પાન)
 કપોટી સ્ત્રીં, -ટું નં પોપડી (રાટલા,
 રાટલી ઇત્યાદિની) (૨) પાતળી છાલ;
 ઝીણું પડ
 કપોત નં [સં.] કપૂતર (૨) હોલો. ઠંડી,
 -તિની, -તી સ્ત્રીં [સં.] કપોતની માદા
 કપોલ [સં.] -ળ) પું ગાલ. ઠંડુંટિપત
 વિં પાયા વિનાનું કંઈપી કાઢેલું; આકાશ-
 પુષ્પ જેવું
 કપોતન પું [મો.] આગેવાન; વડો - ઉપરી
 અમલદાર (૨) ટડેલ; વહાણ કે આગ-
 ખોટનો ઉપરી (૩) પલટણનો કે કોઈ
 ટુકડીનો ઉપરી (જેમ કે ક્રિકેટનો)

કપ્પડ નં [સં. કર્પટ] કાપડ
 કપ્પી સ્ત્રીં ગોડવેલી ગરગડીએનું ચોકડું
 કંક પું [સં.] આંધુવેદ પ્રમાણે શરીરની
 ત્રણ ધાતુમાંની એક; શ્લેષ્મ (૨) ખાંસી;
 ઉધરસ (૩) ગળફે; બળખો
 કંક પું ચક્રમકના તણખા ઝીલવાનું ૩;
 ભમગરી; કપ
 કંકન નં [અ., હં. કોંકિન] શબ્દને ઓઠાડ-
 વાનું લૂગડું (૨) શબ્દ મૂકવાની પેઠી.
 -ની ક્ષીરનું કુડતું; ક્ષીરનો વેશ (૨)
 ટૂંકી ખાચનું લાંબું પહેરાણ
 કંકે વિં [ફા. સ્વતા] ખગ; કોધાયમાન;
 નાપુશ. ઠંમરણ સ્ત્રીં નાપુશી; ઇતરાણ
 કંકેડું વિં [ક+ફેડ] વિષમ; વિષરીત (૨)
 કંકંગ; મુશ્કેલ
 કપ્પલગીરો પું [અ. કવ્વ+કા. ગિરો]
 મિલકતનો કબજો આપીને તે ઉપર વ્યાજ
 નાણાં લેવાં તે
 કપ્પલિય(-યા)ત સ્ત્રીં [અ. કવ્વિજ્યાત]
 રોકાણ; અટકાવ (૨) અંધકોરા; મળા-
 વરોધ; એક રોગ
 કપ્પલો પું [અ.] તાણો; હવાલો; ભોગ-
 વટો (૨) દબાણ; પકડ (૩) ખાંચ વગરનું
 અથવા ટૂંકી ખાચનું બદન (૪) ચોળી
 કપ્પર સ્ત્રીં [અ. કવ્વ] કથ્થ; ઘેર (૨)
 મડદું દાટી તેના ઉપર કરેલું અણતર.
 ઠંડાન નં [ફા.] મડદાં દાટવાની
 જગા
 કપ્પરી સ્ત્રીં [સં.] ચોટલો; વેણી
 કપ્પધ પું; નં [સં.] માથા વિનાનું શરીર
 (૨) રાહુ (૩) એક રાક્ષસ
 કપ્પાણ સ્ત્રીં [ક+ખાણ] ભેધો ધધો
 કપ્પાટ પું નં વસ્તુઓ મૂકવાની ખાનાં-
 વાળી એક ખનાવટ
 કપ્પાડ વિં કંકણ; કુષ્ટ (૨) પું ધાસનો
 ભોર (૩) નં ઇમારતી લાકડું. -ડિયું
 વિં બડું અને ભેરવાળું (૨) કપાડી.
 -ડી વિં કપાડાં કરનારું (૨) પું
 ઇમારતી લાકડાનો વેપારી (૩) કઠિયારો.

-કું વિં બેટાળ; કઠંચું; કઠંપું (૨) નકારું; દુષ્ટ; વ્યભિચારી (૩) નં તેવું કામ.
કખાખ પું [ફા.] મોસનું મૂકિયું-ભગિયું
કખાખચીની સ્ત્રીં એક ઓષધિ
કખાલો પું [અ.] સાટું (૨) સાટાનો કરાર (૩) વાયદે નાણાં આપવાના કરારથી કરેલી ખરીદી
કખી અં [હિ. કમી] કખૂ; કદી
કખીર વિં [ભ.] મ્હાન; મોટું (૨) પું ભાટ; કવિ (૩) પ્રસિદ્ધ ભક્તકવિ અને જ્ઞાની. -રો પું કખીરપંથીઓનું બહોળા મોનું બિક્ષાપાત્ર; કટોરો (૨) ઇસ્લામી શરેહ પ્રમાણેનો મહા અપરાધ
કખાલો પું [અ.] ભૈરાહોકર (૨) કુટુંબ; પરિવાર
કખુલાવવું સંકિં, **કખુલાવું** અંકિં 'કખુલવું'નું પ્રેરક ને કમંભિ
કખૂ અં [હિ. કમૂ]કદી; કોઈ વાર
કખૂતર નં [ફા.] એક પંખી. **ખખાનું** નં કખૂતરો રાખવાનું પીંજડું (૨) નાનાં નાનાં ઘણાં ખાનાંવાળું એવું કખાટ [લા.] (૩) ગંદી જગા. -રી સ્ત્રીં
કખૂધ સ્ત્રીં કખુદ્ધિ. -ધિયું વિં કખુદ્ધિ-વાળું
કખૂલ વિં [અ.] મંજૂર; માન્ય. **વત** સ્ત્રીં કખૂલવું ને. **વતનામું** નં, **વતપત્ર** પું કખૂલાતનો લેખ; કરારનામું. **ખખૂર** વિં કખૂલેલું; મંજૂર થયેલું - કરેલું. **વું** સંકિં હા ખાલવી; સ્વીકારવું (૨) કખૂલાત આપવી
કખૂલાત, **વતનામું**, **વપત્ર**, જુઓ 'કખૂલ'માં
કખ [અ.], **વતના** [ફા.] જુઓ 'કખૂર'માં
કખારજા સ્ત્રીં કખારજા; કંકંશા સ્ત્રી
કખોટું વિં [કખોટું] ધિયું ધીનાય નહિ એવું
કખ વિં [ફા.] બોહું (૨) ખરાબ. **ખખલ** વિં બોહી અખલવાળું; મૂખ (૨) સ્ત્રીં બોહી અખલ [કંપારી ખાવી
કખકમવું અં કિં [સં. કમ્] કખૂચું;

કમકમાટ પું, -ટી સ્ત્રીં કમકમવું તે; કમકમી (૨) ત્રાસ (૩) જુગુપ્સા
કમકમી નંખંખં જુનરી; કંપારી
કમકમી સ્ત્રીં કંપારી (૨) સૂગ [કાંચળા
કમખો પું [ફા. કમખાંખ પરથી] કપડું; **કમખરે** અં [કમખરે] એળે; ખરખાઈ
કમખત વિં [કમખત] રાંડના - રાખેલી-ના પેટનું [-રી સ્ત્રીં અશક્તિ
કમખર વિં [કમખર] કમખાકાત; દુખાંળ.
કમઠ પું [સં.] કાચળા (૨) વાંસ. -કાકું નં ખપાથિયું (ખાસ કરીને વાંસનું)
કમકોણુ નં મોટા ખટલો, રસાલો (૨) વાખરો; સરસામાન (૩) ઠંગધડા વગરની કે ખાલી મોટી રચના
કમકોથો પું ખાંધકામનો સારો અનુભવી મિત્રી; સિદ્ધી
કમકાળ સ્ત્રીં ચિતાળ; ફાટેલું લાકડું
કમતર વિં [ફા. કમતર] વધારે બોહું-ઊતરતું. -રીત વિં [મ્ફા. તરીત] સૌથી બોહું-ઊતરતું
કમતાકાત વિં કમખર
કમતી વિં કમ; બોહું
કમન નં [ક + મન] અપ્રોતિ; અભાવ
કમનસીબ વિં દુર્ભાગી (૨) નં દુર્ભાગ્ય. -બી સ્ત્રીં દુર્ભાગ્ય [(૨) સુંદર; મનેનું
કમનીય વિં [સં.] ચાહવા - ઇચ્છવા યોગ્ય
કમખખત વિં [ફા.] કમનસીબ (૨) ધૂત; બદમાશ. -તી સ્ત્રીં [ફા.] કમ-નસીબી (૨) ધૂતતા; બદમાશી
કમખખત, -ખતી જુઓ 'કમખખત'માં
કમર સ્ત્રીં [ફા.] કમર; કેડ
કમરક (-ખ) નં [સં. કર્મરંગ] એક ખાટું ફળ. -ખી સ્ત્રીં કમરખનું ઝાડ
કમરપટો, **કમરખંધ** પું કમરે - કેડે ખાંધવાનો પટો
કમલ નં [સં.] એક ફૂલ; કમળ (૨) ગર્ભા-શયનું મુખ (૩) સ્ત્રીકેસરનો અમલાગ; 'રહીમા' [વ. વિ.]. **વત** સ્ત્રીં લક્ષ્મી. **વતું** પું કમળનો રેસો. **વલ** નં

કમળની પાંદડી. **નાળા** સ્ત્રી૦ કમળની ઠાંડી (૨) સ્ત્રીકેસરનો વચલો કેસરવાળો ભાગ; 'રતાઇલ' [વ. વિ.], **પત્ર** ન૦ કમળ-ફલ. **પત્રાક્ષ** વિ૦ કમળફલ જેવી આંખવાળું. -**લા** સ્ત્રી૦ [સં.] વિષ્ણુની પત્ની; લક્ષ્મી (૨) સુંદરી. -**લાકર** પું૦ [સં.] કમળોનો સમુદાય(૨) કમળનું તળાવ -સરોવર. -**લાક્ષ** વિ૦; -**લાક્ષી** વિ૦ સ્ત્રી૦ [સં.] કમળ જેવી સુંદર આંખવાળું. -**લાપતિ** પું૦ [સં.] વિષ્ણુ. -**લાસન** પું૦ ઘસા. -**લિની** સ્ત્રી૦ [સં.] કમળની વેલ (૨) તેથી ભરપૂર તળાવ

કમળા ન૦ જુઓ કમલ. **કંકાકડી** સ્ત્રી૦ કમળનું ખીજ. **કંકોરા(-ષ)** પું૦ કમળના ફૂલનો ડોડો. **વંતુ** પું૦ જુઓ કમલતંતુ. **નાળા** સ્ત્રી૦ જુઓ કમલનાળ. **પૂલ** સ્ત્રી૦ કમળ ચઢાવીને પૂલ કરવી તે (૨) જેમાં દેવને મસ્તક ચડાવાવ છે એવી પૂલ. -**ળા**, -**ળાપતિ**, -**ળાસન** જુઓ કમલા, કમલાપતિ, કમલાસન

કમળી સ્ત્રી૦ [સં. કામળા] એક રોગ. -**ળો** એક રોગ (૨) વિકૃત દૃષ્ટિ [લા.] **કમંડલુ** ન૦ [સં.] સંન્યાસીનું જલપાત્ર(૨) એક ધાતુપાત્ર (પીરસવાના કામનું)

કમંડળ(-ળુ) ન૦ જુઓ કમંડલુ **કમાઈ** સ્ત્રી૦ કમાણી. -**ઉ** વિ૦ રળતું; કમાતું **કમાડ** ન૦ [સં. ક્ષપાટ] પારણું [કમાઉ **કમાણી** સ્ત્રી૦ રળતર; કમાઈ. -**તલ** વિ૦ **કમાન** સ્ત્રી૦ [ફા.] કામડું; ધતુષ(૨) કામકાનો આકાર; એ આકારની કોઈ પણ રચના; મહેરાણ (૩) રિચિતસ્થાપક ગુણવાળું ચૂંચળું; 'રિપ્રેંગ'

કમાલ વિ૦ [અ.] સંપૂર્ણ (૨) ઉત્કૃષ્ટ; ધણું સારું (૩) સુંદર (૪) સ્ત્રી૦ હક; પરાકાષ્ટા

કમાલિયો પું૦ નપુંસક; વ્યંડળ

કમાવતર ન૦ અવ૦ માવતરના સ્વાભાવિક ગુણ વિનાનાં - **છાકરાંતું** સૂંડું કરે એવાં માળાપ

કમાવવું સંકિ૦ (આમડું) કેળવવું; સાક

અને સુવાળું કરવું (૨) 'કમાવું'નું પ્રેરક; કમાણી કરાવવી; રળાવવું

કમાવીસદાર પું૦ [મ.] જુઓ કુમાવીસદાર

કમાવું સંકિ૦ પેદા કરવું; રળવું

કમિટી સ્ત્રી૦ [ફ.] સમિતિ

કમિશન ન૦ [ફ.] ફલાલી; હકસાર્થ (૨)

નિયુક્ત તપાસપંચ (૩) અખત્યાર-

નામું; સન'દ (૪) અખત્યાર; અધિકાર.

એજન્ટ પું૦ [ફ.] ફલાલ. ૦૨ પું૦

અગ્રેજી રાજ્યનો એક અમલદાર; સુખી

(૨) ખાસ કામ માટે નિમાયલો માણસ

કમી વિ૦ [ફા. કમ] કમ; એાછું (૨) ઊંચું;

અધૂરું (૩) સ્ત્રી૦ [ફા.] એાછપ; ઊણપ.

બલસ્તી વિ૦ એાછુંવતું

કમીન વિ૦ [ફા.] હલકા મનનું. -**ના**

સ્ત્રી૦ [ફા.] એાછપ; એાટ. -**નું** વિ૦ [ફા.

કર્માનહ] કંગાળ; પામર; હલકું

કમુરત ન૦ અશુભ મુદ્દત. -**તાં** ન૦ અવ૦

કમુરતવાળા દિવસો

કમોત ન૦ અસ્વાભાવિક મોત. -**તિયું**

વિ૦ કમોતે મરેલું (૨) કમોતે મરે તેહું

(૩) સાહસિક [લા.]

કમોદ સ્ત્રી૦ એક જાતની ડાંગર. -**દિયું** વિ૦

જેમાં કમોદ પાકતી હોય એવું (૨) કમોદનું

કમોસમ સ્ત્રી૦ કમતુ; કવખત

કમર સ્ત્રી૦ જુઓ કમર

કચડું ન૦ [જુઓ કરડું] માંદાને કે સુવા-

વડાને આપવાની એક રાખ

કયામત સ્ત્રી૦ [અ.] જુઓ કયામત

કયું સં (૨) વિ૦ (સ્ત્રી૦ કઈ) કોણ; શું

(પ્રશ્નવાચક)

કર પું૦ [સં.] હાથ (૨) વેરો; મહેસૂલ; જકાત (૩) લાગો (૪) કિરણ (૫) સૂંદ (૬) ખેતી સંજ્ઞા

કરકટિયો વિ૦ બખ્તરધારી

કરકટી સ્ત્રી૦ કાંકડી

કરકર સ્ત્રી૦ [સં. કર્કર] ઝીણી કાંકરી. -**રાવવું**

સંકિ૦ કાકર કઢાવવા

કરકરિયાવર પું૦ [કર+કરિયાવર] લક્ષ ઇ૦

પ્રસંગે કરશેો આપલેનો કરાવ; પહેરા-
મણી; રીત
કરકરું વિં કરકરું; ક્રીણી કાંકરી જેવું લાગતું
કરકસર સ્ત્રીંજરરી ખર્ચ જ કરવું-થવા
હેવું તે. -રિચું વિં કરકસર કરનારું
કરકંકણુ.ચાય પું[સં.]કેડમાં છોકરું અને
ગામ દૂટે એવો ન્યાય
કરકોચલી સ્ત્રીં કરચોલી; કરચલી
કરકોલવું સં કિં ધીમે ધીમે કોતરી ખાવું
કરગરવું અં કિં જુઓ કરગરવું
કરચ સ્ત્રીં છેક નાની પાતળી કકડી
કરચલી સ્ત્રીં કોઈ સુંવાળી સાફ વસ્તુ
સંકોચાવાથી એમાં પડતી રેખા
કરચલી સ્ત્રીં કરચલાની માદા. -હું નં,
-સો પું[કિ.કુરચિલ્લ]એક જળચર પ્રાણી
કરચળી સ્ત્રીં કરચલી; કરચોલી
કરચાવું અં કિં કરચો પડે એમ થવું-
કપાવું; કરચ કરચ થઈ જવું
કરચો પું સાફ ન મૂંડાયાથી આઠા કેશ
રહી નય તે; ખૂંપરો
કરચોલી(-ળી) સ્ત્રીં કરચલી; કરચળી
કરજ નં [અ. કર્જ] હેવું; જણ. ઠંહાર વિં
દેવાદાર. -બાઉ વિંકરજેલીથેલું; વ્યાજુકું
કરબળી સ્ત્રીં [સં. કલ્બલ ઉપરથી] મેશ
પાડવાનું કોડિયું (૨) ધુમાડિયું
કરડ સ્ત્રીં [સં. કઢ=કૌતરાં કાઢવાં] ડાંગરનું
એકવારિયું-ભરડીને કાઢેલો ઘણો
કરડ સ્ત્રીં ડંખ; કરડેલું તે (૨) કરડવું તે; ચૂંટ
કરડ સ્ત્રીં કેળાં કેરી ઇંની ખરીદી પર
સેંકડે અપાતો છટનો વધારો
કરડકણું વિં કરડવાની ટેવવાળું
કરડ કરડ અં [રવં] (કરડવાનો અવાજ)
કરડપાંચમ સ્ત્રીંશ્રાવણ સુદપાંચમ(સ્ત્રીઓ
કરડની ખીચી તે દિવસે જમે છે)
કરડવું સં કિં ડંખવું; બચકું ભરવું;
દાંતથી કાપવું (૨) ખાવું (તુચ્છકારમાં)
(૩) તીવ્રપણે ખૂંચવું [લા.]
કરડાકી (-ગી) સ્ત્રીં [કરડું] (વાણીની)
વક્તા; કટાક્ષ; માર્મિકતા (૨) છેલ્લો;

અકડાઈ (૩) કડકાઈ; સખ્તાઈ. -ટ પું,
-શ સ્ત્રીં કરડાપણું [નિર્દય
કરડું વિં[કિ.કુરુહ]આકરું; સખત(૨)કટોર;
કરડું નં સ્ત્રીઓના કાનનું એક ધરણું
કરડો પું [સં. કચ્ક] આંગળીએ ધાલવાનો
સોનારૂપાનો આમળાવાળો વીંટલો (૨)
સોનાનું એક ઓળર
કરણું નં [સં.] કારણ; હેતુ (૨) કોઈ પણ
ક્રિયાનું સાધન (૩) ઇન્દ્રિય (૪) કરવું તે;
કર્મ. ઠંહાર વિં કરનારું [પ]
કરણી સ્ત્રીં[સં. કરણ] કરતૂક; આચરણ(૨)
કરિયાનું એક ઓળર (૩) ચમત્કાર; જાડુ
કરણીય વિં [સં.] કરવા જેવું
કરતાલ નં [સં.] હથેળી. ઠંગાલ વિં [સં.]
હથેળીમાં હોય તેવું. ઠલિદ્યા સ્ત્રીં હથે-
ળીમાં માય તેટલી જ લિદ્યા લેવાનું વ્રત
કરતાર પું જુઓ કિરતાર; કર્તા
કરતાલ [સં.] (-ળી) સ્ત્રીં હાથ વડે તાળી
પાડવી તે (૨) કાંસી-ભેડાં; ઝાંઝ
કરતાં અં -થી; યદ્રી (તુલના સૂચવવાના
અર્થમાં)
કરતું નં + કૃત્ય; કર્મ
કરતુંકારવતું વિં કર્તાઈર્તા; મુખ્ય; આગે-
વાન; ચલણવાળું; કારભારી
કરતૂક(-ત) નં [સં. કર્તૂ] કૃત્ય; કરણી
(૨) વર્તણૂક; આચરણ (ખરાખ)
કરન્યાસ પું [સં.] મંત્ર ભણીને કર આદિ
વિભાગો ઉપર જુદા જુદા દેવનું સ્થાપન
કરવું તે
કરપ પું કડપ; દાખ; ધાક; અંકુશ
કરપત્ર નં [સં.] કરવત
કરપણું નં ઊંડળ (ભાલમાં)
કરપલ્લવ પું [સં.] પલ્લે; પહોંચો (૨)
હાથરૂપી પલ્લવ (૩) કોમળ હાથ. -વી
સ્ત્રીં હાથના - આંગળીઓના આળાથી
વિચાર જણાવવા - સમજવવાની વિદ્યા
(૨) હાથનો ઘશારો - સંકેત
કરપવું સં કિં [સં. કણ્વ] થોડું થોડું
કરડવું, કાપવું કે કોરવું

કરપી સ્ત્રીં [‘કરપલુ’] રાંપડી
 કરપી વિં [સં. ક્રમણ] કંબુસ
 કરપીડન નં [સં.] પાણિમહલ્ય
 કરપીણુ વિં કમકમાદીલયું; નિર્દય
 કરપુટ પું [સં.] નમરકાર માટે હાથ
 જોડવા તે (૨) ખોખો
 કરપ પું [મ. કર્વ] જુઓ કરપ
 કરપડી સ્ત્રીં કરપી; રાંપડી (૨) પખીઓને
 ચણ નાખવા ટીંગાવેલું શીકું
 કરપદરવત અં [સં.] હાથમાં રહેલા
 ધોરની પેઠે બરોબર જાણી શકાય તેવું
 કરપવું સં કિં કરબડી-રાંપડી દેવી
 કરભ પું [સં.] હાથીનું બચ્ચું; નાનો-
 જુવાન હાથી (૨) ઊંટ; ઊંટનું બચ્ચું
 કરભાગ પું કરરૂએ આપવાનો ભાગ
 કરભાર પું [સં.] કરવેરાનો હાર-ખોલ્લો
 કરભૂષણુ નં [સં.] હાથનું ધરેણું (૨)
 પતિ (૩) દાન
 કરમ નં [સં. કર્મ] કૃત્ય (૨) કુકર્મ (૩)
 નસીબ; વિધાતા. **ના ભોગ** (પુંબં
 વં) શંખ્રં પાછલાં કર્મનાં ફળ; સર્જિત
 કરમ સ્ત્રીં [અ.] વહારતા(૨) કૃષા [એકછવ
 કરમ પું [જુઓ કિરમ] કૃમિ; પેટમાં થતો
 કરમકથા સ્ત્રીં [કર્મ + કથા] વીતક
 કરમકલ્લો પું [ફા.] એક સાક; કોખી
 કરમકહાણી સ્ત્રીં કરમકથા
 કરમકૂટ સ્ત્રીં નકામી મહેનત; માથાફેડ
 (૨) એકની એક વાતનું પીજણ
 કરમજ, કરમજ જુઓ કિરમજ
 કરમદી સ્ત્રીં, -દો પું [સં. કરમદ] એક
 ફળઝાડ. -દું નં કમરદીનું ફળ
 કરમલડો, કરમલો (-ગો) પું સાથવો;
 કુલેર (૨) જુઓ કરમો [આધીન
 કરમાધરમી, કરમાધર્મી વિં ભાગ્યને
 કરમાવું અં કિં [સં.] ચીમળાણું; વિલાણું
 કરમિયો પું જુઓ કિરમ; કૃમિ
 કરમી વિં નસીબદાર (૨) ધનાઢય
 કરમો પું [સં. કરમ] દહીં તથા છરુમીકું
 નાખેલા ભાતનું માતાનું નેવેલ

કરમોડ સ્ત્રીં કરમોડાણું તે; લયક. બું
 સં કિં મરડણું (૨) કરમોવણું. -ડાણું
 અં કિં લયકાણું; મરડાણું
 કરમો(બવ)ણું સં કિં સહેજ પ્રવાહી સાથે
 ભેળવવું-મસળવું
 કરવડું નં [સં. કરવ; પ્રા. કરવ] નાળયું.
 -ડો પું નાળચાવાળો લોટો
 કરવત સ્ત્રીં; નં [સં. કરવત] લાકડાં વહેર-
 વાણું એક ઓભર. -તિયો પું કર-
 વતથી કામ કરનાર; વહેરણિયો. -તી
 સ્ત્રીં નાનું કરવત(૨) સોનીનું એક ઓભર
 કરવડું વિં ઓછા પાકવાળું (વર્ષ) (૨)
 નં ખરડિયું; નાનો દુકાળ
 કરવાડ સ્ત્રીં [સં.] -ણું નંતલવાર; ખરડ
 કરવું સં કિં [સં. જુ] આચરવું; બના-
 વવું; યોજવું; ધડવું; ઉપબંધવું વગેરે (૨)
 અન્ય કિં સાથે આવતાં તે ક્રિયામાં
 ખીજ આનુષંગિક ક્રિયાઓનો ભાવ
 ઉમેરે. ઉદાં ‘જોવું કરવું’. (૩) કિંના
 ભૂતકાળના રૂપની સાથે વપરાતાં સાતત્ય-
 નો ભાવ બતાવે. ઉદાં ‘જોયા કરવું’.
 ંકારવવું સં કિં સાંગીપાંગ કરવું
 (૨) ક્રિયાથી બધી રીતે પરવારવું
 કરવો પું જુઓ કરવડો
 કરવેયો પું કરી જાણનાર; કરનાર
 કરશણુ નં [સં. કર્ણ] ખેતી(૨)વાવેતર;
 મોલ (૩) ફૂડું
 કરસપુટ પું; નં [સં.] જુઓ કરપુટ
 (૨) વચ્ચે પોલાણ રહે એમ હાથ
 ઉપર હાથ રાખવો તે
 કરંક પું; નં [સં.] હાડપિંજર (૨)
 મડકું; રાખ [લા.]
 કરંજ નં [સં.] એક ઝાડ; કણજ
 કરજો પું [ફા. કારંજ] કુવારો
 કરંડ, ંક સ્ત્રીં [સં.] કરંડિયો. -ડિકા સ્ત્રીં
 નાનો કરંડિયો. -ડિયો પું કરંડિયો
 કરંદું વિં કરે એવું; ઉલોગી
 કરં પું બંબં [સં. કરક] આકાશમાંથી
 પડતાં કુદરતી બરફના કંકડા

કરાખી સ્ત્રી૦ રીવણમાં વળણના ભાગે
(ભેમ કે ભગલ) આગળ મુકાતી ત્રિકોણા-
કાર કાપલી

કરાડ સ્ત્રી૦ ખડક (૨) જીડા ખાડાની જાણી
કોર; ભેખડ (૩) પર્વતની ખે

કરાડી સ્ત્રી૦ પર્વતની સાંકડી ને જાચી કાટ;
ખે (૨) ધરો (૩) નદીનો ભેખડવાળો
કાંઠો (૪) સોનાનું એક ઓભર

કરાડો પુ૦ જુઓ કરાડ ૧,૨(૨) ને આડા
લાકડા ઉપર વહેરવાનું લાકડું મુકાય છે તે
કરાણી પુ૦ વહાણનો નિરીક્ષક, કારકુન
કે ભંડારી

કરાખીન સ્ત્રી૦ [તુકી] કડાખીન; અંદૂક
કરામત સ્ત્રી૦ [અ.] કારીગરી; કસબ (૨)
હિકમત; ચાતુરી (૩) ખનાવટ (૪)
ચમત્કાર; નદુ. -તી વિ૦ કરામતવાળું

કરાયું (રા') ન૦ જુઓ કરેયું - ચલતર
કરા૨ પુ૦ [અ.] કબૂલાત; કરાવ(૨)દુઃખની
શાંતિ; નિરાંત; આરામ. ૦દાહ પુ૦ [+ કા.
દાદ] કબૂલાતનો કાગળ(૨)મુલેહશાંતિની
અરજ. ૦નામું, ૦પત્ર ન૦ કરાવપત્ર;
દસ્તાવેજ (૨) સંધિપત્ર

કરાલ વિ૦ [સં.] ભય કર; બિહામણું (૨)
ઉચ્ચ; તીવ્ર (૩) જાચું. -લિની સ્ત્રી૦ દુર્ગાનું
એક ભય કર સ્વરૂપ(૨)ભય કર સ્ત્રી. -ળા
વિ૦ કરાલ

કરાંજ સ્ત્રી૦ કરાંજવું તે. ૦વું અઠ્ઠિ૦ ગ્રાડે
ફરતાં ગુદાને નેર આપવું (૨) થણા
નેરથી બોલવું

કરાંટું (રા') ન૦ જુઓ કરેટું; ખરેટું
કરાંડી સ્ત્રી૦ સાંડી; કપાસ, તુવેરની સુકી સોઠી
કરિણી સ્ત્રી૦ [સં.] હાથણી

કરિયાણું ન૦ ગાંધીને ઘેર મળતું ઓસડ,
મસાલો વગેરે (૨) ગાંધિયાટું
કરિયાતું ન૦ [સં. કિરાત] એક ઔષધિ
કરિયાવર પુ૦ ખહેરામણી; રીત

કરી પુ૦ [સં.] હાથી
કરી સ્ત્રી૦ ચરી; પથ્થ; ખરહેણ (૨) આજુબે
કરી અ૦ -ને લીધે, કારણે

કરીને અ૦ -ને લીધે; કારણે (૨) નામે
(ભેમ કે દશરથ કરીને એક રાત્ર હતો.)

કરીમ વિ૦ [અ.] દયાળુ; ઉદાર

કરુણ વિ૦ [સં.] દયાભવનક; શોકકારક.
૦પ્રશસ્તિ સ્ત્રી૦ પ્રશસ્તિ કાવ્યનો એક
પ્રકાર; 'એલીજ'

કરુણા સ્ત્રી૦ [સં.] દયા; અનુકંપા. ૦કંર
વિ૦ [+ આકર] દયાનિધિ; દયાળુ

કરુણાંત વિ૦ કુરુણ અંતવાળું (૨) ન૦
એવું વરતુ; 'ટ્રેબેડી'

કરૂપ(-પુ) વિ૦ કદરૂપું

કરેટું ન૦ જુઓ ખરેટું (૨) ધીમાંની છાશ

કરેડી સ્ત્રી૦ જુઓ કળોડી

કરેટું ન૦ જુઓ કરેટું

કરેણ સ્ત્રી૦ [સં. કોળ] એક ફૂલગ્રાહ
કરેણુ(-ણુ) પુ૦ [સં.] હાથી (૨) સ્ત્રી૦
હાથણા

કરેણો પુ૦ જુઓ કરેણ [કોધની ઝાળ

કરેણી સ્ત્રી૦ કળેણી; ચીસ (૨) કોધ;

કરેયું (રૈ') ન૦ મોભારાની ખનેમાંની કોઈ
પણ એક બાજુના કરાનું ઠાળપડતું ચલતર

કરો(રા') પુ૦ [સં. કટાંધરની બાજુની દીવાલ

કરોચળી સ્ત્રી૦ જુઓ કરચળી

કરોઠ સ્ત્રી૦ શરીરનું પાસું

કરોટું ન૦ રાંટું; આડું

કરોડ પુ૦ કોટિ સો લાખ

કરોડ સ્ત્રી૦ [સં. કોઢ] ખરડાની જાણી
હાડમાળા (૨) ખરડો

કરોડપતિ પુ૦ કરોડાધિપતિ

કરોડરજુ પુ૦ કરોડમાંથી પસાર થતું
જ્ઞાનતંતુનું કોરડું [આસામી

કરોડાધિપતિ પુ૦ કરોડ રૂપિયાનો

કરોળિયો પુ૦ [સં. કૌલિક] એક છવડું
(૨) ચામડીનો એક રોગ

કકં પુ૦ [સં.] કરચલો (૨) એક રાશિ

કકંટ(૦ક) પુ૦ [સં.] જુઓ કકં. ૦કી

સ્ત્રી૦ [સં.] કરચલાની માદા

કકંટિ(-ટી) સ્ત્રી૦ [સં.] કાકડી
કકંટી સ્ત્રી૦ કરકટી; કાઠડી

કર્કટી સ્ત્રીં [સં.] કરચલાની માદા
 કર્કર વિં [સં.] કઠણ
 કર્કરેખા સ્ત્રીં વિષુવવૃત્તની ઉત્તરે
 ૩૩° ૨૭' અક્ષાંશની ગોળ રેખા
 કર્કવૃત્ત નં કર્કરેખાનું વર્તુલ
 કર્કશિ વિં [સં.] આકરું (૨) કડવાબોહું
 (૩) નિહંચ. -શા વિં સ્ત્રીં વઠકારી
 કર્કુ પું [સં.] કાન(૨)કાટખૂલ-ત્રિકાણમાં
 કાટખૂણાની સામેની બાજુ [ય.] (૩)
 સુકાન (૪) કુંતીનો સૂચથી થયેલો પુત્ર.
 કર્કટુ, કર્કડોર વિં કાનને કટુ - કઠોર
 લાગે એવું. ંધાર પું [સં.] સુકાની;
 નેતા. ંપટલ નં કાનનો પડદો. ંપાલી
 સ્ત્રીં [સં.] કાનની ખૂટ. વકૂલ નં કાનમાં
 પહેરવાનું ફૂલ; સ્ત્રીએનું એક ધરણ
 કર્કિંકા સ્ત્રીં [સં.] કળી; ખીજકોરા (૨)
 હાથીની સૂંઠની આણી (૩) વચલી આંગળી
 કર્કેન્દ્રિય સ્ત્રીં [સં.] સાંભળવાની ઇન્દ્રિય;
 કાન [ખીજ કાને, એમ ફરતું
 કર્કોપકર્કુ (-કર્કુ) અં [સં.] એક કાનેથી
 કર્કન નં [સં.] કાપતું કે કાતરતું તે
 કર્કરિપ્રયોગ પું [સં.] જેમાં ક્રિયાપદ
 કર્તા પ્રમાણે જ્ઞતિ અને વચન લેતું હોય
 તેવો પ્રયોગ [વ્યા.]
 કર્કવ્ય વિં [સં.] કરવા યોગ્ય (૨) નં કામ;
 કર્મ (૩) ફરજ (૪) વર્તન. ંતા સ્ત્રીં [સં.]
 ંનિષ્ઠે, ંપરાયણુ વિં પોતામાં કર્કવ્યે-
 માં પરાયણુ-મંડુયું રહેનાર. ંબુદ્ધિ
 સ્ત્રીં કર્કવ્યની ભાવના કે સમજ
 કર્તા વિં [સં.] કરનારું; બનાવનારું
 (૨) પું કરનાર - બનાવનાર માણસ.
 ંભુજ પું ઇચ્છાલકમાં આધારબિંદુ
 કે ટકાથી બળ લગાડવાની જગા સુધીનું
 અંતર [પ.વિ.]. ંર પું કિરતાર; સ્પષ્ટા.
 ંહર્તા (-ત્તા) પું સરજનાર અને નાશ
 કરનાર (ઈશ્વર) (૨) સર્વોપરી સત્તા ધરા-
 વનાર પુરુષ; મુખ્ય ધર્મી
 કર્તુ વિં (૨) પું [સં.] જુઓ કર્તા. ંલ્વ
 નં કરવાની-રચવાની સક્તિ (૨) કર્તાપણું

કર્તવ્ય, ંતા, ંનિષ્ઠે, ંપરાયણુ, ંબુદ્ધિ
 જુઓ 'કર્તવ્ય'માં
 કર્તા, ંહર્તા (-ત્તા) જુઓ 'કર્તા'માં. -ત્રીં
 સ્ત્રીં [સં.] કર્તાનું સ્ત્રીલિંગ
 કર્કમ પું [સં.] કાલ્પ; કીચડ
 કર્કટ નં [સં.] કાપડ; કપડું (૨) ચીથરું
 કર્કર નં [સં.] ખોપરી (૨) કલેકું; ઠીકરું
 કર્કૂર નં [સં.] કપૂર
 કર્મ નં [સં.] ક્રિયા; કામ (૨) પ્રવૃત્તિ;
 ધર્મો. ઉદાં વૈશ્યકર્મ (૩) આચરણ;
 ધર્મકર્મ (૪) કરમ; નસીબ; પૂર્વજન્મનાં
 કર્મ [લા.] (૫) કર્તવ્ય (૬) કુકર્મ; પાપ
 (૭) જેની ઉપર ક્રિયા થતી હોય તે [વ્યા.].
 ંકથા સ્ત્રીં જુઓ કરમકથા. ંકાર
 (-રી) પું [સં.] કામ કરનાર; કાર્યકર્તા
 (૨) મનૂર (૩) કારીગર (૪) લુહાર (૫)
 બળદ. ંકાંડ નં [સં.] ધર્મક્રિયાઓ
 અને ધર્મકર્મોને લગતો વેદનો ભાગ
 (૨) એમાં બતાવેલી ધાર્મિક ક્રિયાઓ
 અને કર્મો. ંક્ષેત્ર નં [સં.] જુઓ કર્મ-
 ભૂમિ. ંચંડાણ પું [સં.] કર્મનો ચંડાળ;
 અધર્મી; દુરાચારી. ંઠ વિં [સં.] આહ-
 નિક કર્મમાં ચુસ્ત; કર્મનિષ્ઠ (૨) ખાલ
 આચારમાં આગ્રહી
 કર્મણિ વિં [સં.] કર્મ પ્રમાણે જ્ઞતિવચન
 ઠં લેનારું [વ્યા.]. ંપ્રયોગ પું
 જેમાં કર્મ પ્રમાણે ક્રિયાપદ જ્ઞતિ અને
 વચન લેતું હોય એવો પ્રયોગ
 કર્મણ્ય વિં [સં.] કુશળ (૨) નં ઉદ્યોગ
 કર્મધારય પું [સં.] જે તત્પુરુષ સમા-
 સમાં બંને પદો સમાનાધિકરણ હોય તે
 સમાસ. ઉદા. મહારાજ [વ્યા.]
 કર્મનિષ્ઠે વિં [સં.] કર્મકાંડમાં આચર્યા-
 વાણું - ચુસ્ત (૨) કર્તવ્યપરાયણ
 કર્મભૂમિ સ્ત્રીં [સં.] કર્મ કરવાનું ક્ષેત્ર
 (૨) ધર્મકર્મ કરવાનો દેશ (ભારતવર્ષ)નું
 એક વિશેષણ
 કર્મભીમાંસા સ્ત્રીં [સં.] કર્મની ફિલસૂફી;
 કર્મ સંબંધી વિચારણા (૨) પૂર્વભીમાંસા

કર્મયોગ પું [સં.] કર્મમાર્ગની સાધના
(૨) નસીબનો યોગ. -ગી પું કર્મ-
યોગનો સાધક
કર્મવાદ પું કર્મને લખતો વાદ (૨) પ્રાર-
બ્ધવાદ; દેવવાદ. વહી વિં (૨) પું
કર્મવાદમાં માનનાર
કર્મવિપાક પું [સં.] કર્મનું ફળ-પરિણામ
કર્મવીર વિં કર્તવ્ય કર્મ કરવામાં વીર-
બહાદુર (૨) પું એવો માણસ [તાકડો
કર્મસંયોગ પું ભાવિનો યોગ; નસીબનો
કર્મહીણ (-હું) વિં અભાગિયું; કમનસીબ
કર્મિષ્ઠ વિં [સં.] કર્મ કરવા પર પ્રોતિ-
વાણું (૨) કાર્યકુશળ
કર્મી વિં [સં.] નસીબદાર (૨) ઉદ્યોગી
કર્મેન્દ્રિય સ્ત્રીં [સં.] સ્થૂળ કામો કરવાની
ઉદ્રિય (નુઓ 'ઉદ્રિય'માં)
કર્મ પું [સં.] એક પ્રાચીન તોલ (૨)
ખેચાણ. ૦ક વિં [સં.] ખેચે-આકર્ષે
એવું (૨) પું ખેડત. ૦ચ્યુ નં [સં.]
ખેડ; ખેતી (૨) ખેચતાણ (૩) આકર્ષણ
કલ પું [સં.] એક અવાજ; ગુંજન (૨) કળા;
માત્રા [પિંગળ]. ૦કલ પું [સં.] પક્ષી-
ઓનો કલરવ (૨) ગુંજનવ (૩) કલખલ;
મનુષ્ય યા પશુપક્ષીઓનો મિત્ર ધ્વનિ
કલકલાટ પું [સં. કલ ઉપરથી] ઘેંધાર
કલકલાણ્ય નં નુઓ કલકલાણ્ય
કલકલિયો પું એક પક્ષી
કલકો પું [સં. કલ ઉપરથી] શોરબકાર
કલગી સ્ત્રીં [તુર્કી] મુગટ અથવા મરતક
પર મૂકવાનો એક શણગાર; મંજરી
(૨) ફૂલોનો ગોટો [વજ્ર; ખાંટ
કલગેર સ્ત્રીં એક કીમતી રેશમી
કલજીગ પું નુઓ કલિયુગ
કલત્ર નં [સં.] વહુ; પત્ની
કલદાર વિં અગ્રેષ્ઠ ચલણનું (નાણું)
કલન નં [સં.] કળી જવું-સમજવું તે
(૨) પકડવું-ઝાલવું તે (૩) ગર્ભાધાન
થયા પછીની ગર્ભની શરૂઆતની સ્થિતિ;
'અધગોટ'

કલના સ્ત્રીં [સં.] સમજણ; ગ્રહણ (૨)
અડસટ્ટો (૩) પિછાન
કલપ પું [મ. કલ્પ = મેં પર પડતા
ડાપ] વાળ રંગવાની એક બનાવટ
કલપવું અઠકિંબૂરવું (૨) રડવું; કલપાંત કરવું
કલપવું સંકિં [સં. કલ્પ ઉપરથી] સારણું
(શ્રાદ્ધ); મરનાર વાંસે પુણ્ય કરવું
કલકે પું નુઓ કલપ
કલકાત સ્ત્રીં [મ.] વહાણનાં પારિયાં
બરાબર ખેસાડી કચાંચ હવા કે પાણી
પેસી ન શકે એવું કરવાની ક્રિયા
કલખલ સ્ત્રીં [સં. કલ ઉપરથી] વાતચીતથી
ચાહ્યા થતો ઘેંધાર (૨) ન સમજાય તેવું
ખોલવું તે. -લાટ પું ઘેંધાર
કલમ સ્ત્રીં [મ., સં.] લેખણ (૨) દસ્કત
(૩) ચિત્રકામની પીછી (૪) લેખન-
શક્તિ; સ્ત્રીતરવાની છટા [લા.] (૫) કલમની
પેઠે ત્રાંસી કાપીને શેપવાને કરાતી ગાડની
ડાળી (૬) કડિકા; લખાણમાં પડેલા
કમિક ભાગ (જેમ કે, કાચકાળી કલમ)
(૭) કરારની શરત (૮) ભાષા કે લિપિ
[લા.] ઉદાં ત્રણ કલમ જાણનાર.
૦કશ વિં [ફા.] લેખણ વાપરી બંધ-
નારું (૨) પું લલિયો (૩) લેખક;
કુશળ લેખક; મુસદ્દી. ૦કરી સ્ત્રીં કલમ
વાપરવી તે; સુંદર છટાકાર લખાણ
કરવું તે. ૦તરાશ પું [ફા.] કલમ
ધડવાનો ચપ્પુ (૨) કલમ ધડનાર
આદમી. ૦ત્રાસ વિં કલમની માફક
ત્રાસું. ૦દાન (-તિયું) નં કલમ રાખ-
વાની ભૂંગળા-પેટી. ૦ખંદી સ્ત્રીં કલમ-
વાર-પેરા પાડીને કરેલું ચોક્કસ લખાણ
(૨) ઠાંચ; જમી (૩) જમ કરેલી વસ્તુ-
ઓની યાદી (૪) કોઈ પણ ભાગની
વ્યવસ્થા કે કામકાજનું ધોરણ બતાવતી
તપસીલ (૫) કોલકરાર. ૦ખાર અં
દરેક કલમ-કરારના કમથી કે તે પ્રમાણે
કલમી પું [સં. કલમ ઉપરથી] એક ભતના
ચોખા (૨) વિં કલમ કરીને ઉગાડેલું (ગાડ)

કલમી. ૦૧ સ્ત્રીં વહાણની ડોલકાઠી;
 નાનો સહ
 કલમશરીફ પું જુઓ કલમશરીફ
 કલમો પું [અ.] કુરાનનું મૂળ સૂત્ર-કર-
 માન; ઇસ્લામનું દીક્ષાવાક્ય
 કલમરવ પું [સં.] મધુર ધ્વનિ (ખાસ
 કરીને ખંખીઓનો)
 કલરોળ પું ઘોંઘાટ; મોટો કલખલાટ
 (૨) કલરવ; મધુર અવાજનો સમુદાય
 કલવવું સં કિં ખીજવવું
 કલવો પું [સં. કલ્યવર્ત; પ્રા. કલ્લવત]
 ક્વલ; કોળિયો (૨) પરણવા આવેલા
 વરને ઊધણતાં પહેલાં કન્યાપક્ષ તરફથી
 મોકલાતો કાચો કસાર-ખાવાનું
 કલશ પું [સં.] કળશ; લોટો (૨) દેરા
 ઉપર મુકાતું ધરાના આકારનું ધાતુ કે
 ઊનું શિખર-ટોચ [મધુર શોર
 કલશોર પું [સં. કલ+ખા. શોર] કલરવ;
 કલહ પું [સં.] કળિયો; કંકાસ; લડાઈ
 કલહસ પું [સં.] હસ
 કલકંક નં [સં.] ડાઘ; લાંઠન (૨) આળ.
 -કિલ વિં [સં.] કલંકવાળું; કલંક
 પામેલું. -કિની સ્ત્રીં [સં.] કલંકવાળી.
 -કી વિં કલંકવાળું (૨) પું ચંદ્ર
 કલકી(-ગી) પું [સં. કલ્કી] જુઓ કલકી
 કલકર પું [અ.] એક જાતનો કૃષીર (૨)
 નિરપૂહ માણસ (૩) મદારી (૪) વર્ણ-
 સંકર આદમી
 કલક સ્ત્રીં [સં.] કોઈ પણ વસ્તુનો એક ભાગ
 (૨) ચંદ્રનો સોળમો ભાગ (૩) 'મિનિટ';
 ડિઓનો સાઈમો ભાગ [ગ.] (૪) કાલમાન
 (૫) યુક્તિ; હિકમત (૬) હુત્તર; કસબ (૭)
 સૌંદર્યયુક્ત રચના કે તેવી હિકમત
 કલાઈ સ્ત્રીં [સં. કલાવી] કોણીથી કાંડા
 નેટલો હાથ.
 કલાઈ સ્ત્રીં [અ.] એક ધાતુ (૨) વાસણ
 પર ચડાવાતું કલાઈનું ખડ. ૦મરો,
 ૦વાળો પું વાસણની કલાઈ કરનારો
 કલાક પું ૬૦ મિનિટ નેટલો સમય.

૦શીરી સ્ત્રીં રેતી ગરવા પરથી સમય
 જોવાની શીશીનું યંત્ર
 કલાકાર પું [સં.] કલાયુક્ત રચના કરનારો
 પુરુષ (કવિ, ચિત્રકાર ઇં)
 કલાકૌશલ્ય નં કળાની આવડત (૨)
 હુત્તરઉદ્યોગની આવડત [જુઓ કલેડું
 કલાડી (લા') સ્ત્રીં નાનું કલાડું. -કું નં
 કલાધર પું [સં.] મોર(૨)ચંદ્ર(૩)કલાકાર
 કલાપ પું [સં.] સમૂહ(૨)મોરનાં પીંછાંનો
 સમૂહ (૩) ભાથો (તીરનો) (૪) ધરેણું
 (૫) ધ્યાન (૬) ચંદ્ર
 કલાપી પું [સં.] મોર
 કલાપીટ સ્ત્રીં [સં. કલ + પીટ ('પીટલું)]
 શોરખકોર (૨) રડારોળ
 કલાફૂલ નં કાનનું એક ધરેણું
 કલાખો પું [અ. કુલાવહ] ખાંચનો કાપ(૨)
 જે છેડા સાંધવા વચ્ચે નખાતી લોહાની કડી
 કલાભવન નં હુત્તરકળાની શાળા
 કલામ સ્ત્રીં [અ.] વાણી; વાક્ય; શબ્દ
 (૨) કડી; કૃત્રો (૩) લખાણ
 કલામશરીફ પું [અ.] કુરાન
 કલાર (લા') પું; નં (જેમ કે ઓરિયો
 કલાર) એક વનરપતિ [દુકાનદાર
 કલાલ પું [સં. કલ્યાલ, પ્રા. કલ્લાલ] હાફનો
 કલાવતી વિં સ્ત્રીં [સં.] કળા કાંતિવાળી
 (૨) નૃત્યાદિ કળા જાણનારી (૩) સ્ત્રીં વીણા
 કલાવવું, (૦ખટાવવું) સં કિં કળથી
 સમજવવું
 કલાવતી વિં સ્ત્રીં નૃત્યાદિ કલા જાણનારી
 કલાવાન વિં [સં.] કળા જાણનારું;
 કળાવાળું (૨) પું ચંદ્ર
 કલાવિધાન નં કલાનું સર્જન-રચના
 કલાવિધાયક વિં પું કલાવિધાન કરનારું
 કલાંકલાં અં સંપૂર્ણ ખીલેલું હોય એમ
 કલાંકં વિં લાંક; તોફાની અને સુચ્યું
 કલાંડી સ્ત્રીં પાંસળી (૨) પાસું; કરોડી
 કલિ પું [સં.] ટટો (૨) યુદ્ધ (૩) કળિયુગ
 (૪) કળિયુગનો અધિષ્ઠાતા પુરુષ-અસુર
 (૫) પાપની યુદ્ધિ [લા.]

કલિકા સ્ત્રીં [સં.] અણખીલેલું ફૂલ; કળી
 કલિકાલ(-ળા) પું. કળિયુગનો સમય
 કલિયુગ પું. [સં.] ચાર યુગમાંનો છેલ્લો
 યુગ; અધર્મનો સમય (ન્યૂઓ યુગ)
 કલિંગ ન. [સં.] પ્રાચીન ભારતનો એક
 પ્રાંત; એરિસા [તડખૂચ
 કલિંગડ (-ડું) ન. [સં. કલિંગ] કલિંગડું;
 કલિંગ પું. [સં.] એક પર્વત જેમાંથી
 કલિંગી-ચમુના નીકળે છે [પાપી
 કલુષિત વિ. [સં.] કાઠવવાળું; મલિન (૨)
 કલેક્ટર પું. [ફ.] ગિલ્લાનો વડો મહેસૂલી
 અમલદાર
 કલેજી ન. [સં. કાલેજ; પ્રા. કાલિજા] પિત
 ઉત્પન્ન કરનારો અને શિરાઓમાંનું લોહી
 સાફ કરનારો એક મોટો માંસલ અવયવ;
 કાળજી (૨) હૃદય [લા.]
 કલેડી સ્ત્રીં [વે. કાહલી] નાનું કલેડું.
 -ડું ન. રોટલા શેકવાની માટીની તબી
 કલેવર ન. [સં.] શરીર; ખોળિયું
 કલેદુ પું. [સં.] ખીજનો ચંદ્રમા
 કલોલ પું. ન્યૂઓ કલોલ
 કલક પું. [સં.] વાટીને બનાવેલો શોદો; લુગદી
 (ઔષધ વગેરેની) [છેલો અવતાર
 કલિક (-કી) પું. [સં.] વિષ્ણુનો ક્રમો અને
 કલપ પું. [સં.] બ્રહ્માનો એક દહાડો, અર્થાત્
 ૪,૩૨૦,૦૦૦,૦૦૦ વર્ષોનો સમય (૨)
 ધર્મકર્મનો વિધિ (૩) આચાર(૪) એક
 વેદાંગ, જેમાં યજ્ઞક્રિયા ઇત્યાદિનો ઉપદેશ
 છે (૫) ઔષધપ્રયોગ (૬) શબ્દને અર્થે
 'જેવું, સદર્શના અર્થમાં (કેદાં) દ્વીપકલપ)
 કલપતરુ, કલપદ્રુમ ન. [સં.] નીચે ખેસનાર
 જેનો સંકલ્પ કરે તે વસ્તુ આપનારું
 સ્વર્ગમાંનું એક કાલ્પનિક ઝાડ
 કલપના સ્ત્રીં [સં.] નવું ચિંતવી કે ઉત્પન્નવી
 કાઠવાની શક્તિ (૨) ધારણા; ખ્યાલ
 (૩) તરંગ; ભુક્ટો. ંસુષ્ટિ સ્ત્રીં કલપનાની
 સૃષ્ટિ; મનોરામ્ય
 કલપલતા સ્ત્રીં [સં.] ન્યૂઓ કલપતરુ
 કલપવું સ. કિં. કલપના કરવી

કલપવૃક્ષી ન. [સં.] ન્યૂઓ કલપતરુ
 કલપાંત પું. [સં.] કલપનો અંત; જગતનો
 પ્રલયકાળ (૨) ન. રડારાજ, અતિશય
 રડવું-શોક કરવો તે
 કલ્પિત વિ. [સં.] કલ્પેલું (૨) નેડી કાઢેલું;
 ખોટું (૩) ન. કલ્પેલ વસ્તુ
 કલમ્બ પું. [સં.] મેલ; કાળાશ(૨) પામ
 કલમેશરીફ પું. [અ. કલામેશરીફ] કુરાન;
 કલમેશરીફ
 કલ્યાણ ન. [સં.] સુખ; આબાદી(૨) શ્રેય;
 કુશળ. ંકારી વિ. કલ્યાણ કરે એવું.
 -ણી સ્ત્રીં [સં.] કલ્યાણ કરનારી દેવી
 (૨) સૌભાગ્યવતી સ્ત્રી
 કલ્લી સ્ત્રીં નાનો કલ્લો (૨) હાથની
 આંગળીઓ વડે (ચિતિયા કે સાડી જેવા
 કપડાની) કરાતી ગદી
 કલ્લી સ્ત્રીં ['કડલી'] હાથના કાંડાનું એક
 ધરેલું. -લુ ન. સ્ત્રીના પગનું એક ધરેલું
 કલ્લો પું. હાથમાં માય એટલો જથ્થો
 કલ્લોલ પું. [સં.] મોજી; ઘોડો(૨) આનંદ;
 આનંદથી ઊભરાવું તે. ંજું અ. કિં.
 કલ્લોલ કરવો
 કલ્કાર ન. ન્યૂઓ કહ્લાર
 કવ અ. [સં. કવ] + ક્યારે
 કવખત પું. સ્ત્રીં અયોગ્ય સમય
 કવચ ન. [સં.] બખતર (૨) તાલીજ;
 (૩) મૂડ્યોટથી શરીરનું રક્ષણ કરતો
 મનાતો મંત્ર
 કવચ સ્ત્રીં [સં. કવિકલ્ક] એક વનસ્પતિ;
 કૌવચ. -ચુ ન. કવચનું ખીજ
 કવલુ સ. [પ્રા.] ન્યૂઓ કોણ; કયું [પ.]
 કવન ન. [સં.] કવિતા કરવી તે (૨)
 કવિતા. -ચિત્રી સ્ત્રીં સ્ત્રી કવિ
 કવર ન. [ફ.] પરખીડિયું
 કવચું વિ. વાંકું; તીક્ષ્ણ; કટુ (વચન)
 કવરવવું સ. કિં. કાવરું-કાચર કરવું;
 હેરાન કરવું
 કવર્ગ પું. ક, ખ, ગ, ઘ, ઙ એ પાંચ અક્ષરો
 કવલ પું. [સં.] કોળિયો; આસ

કવલું નં નળિયું (૨) મોભારિયું

કવલું સં કિં [સં. કવ] કવિતા કરવી

(૨) સ્તુતિ ગાવી (૩) વર્ણવલું

કવળી પું ન્તુઓ કવલ; કૌળિયો

કવા પું પ્રતિકૃત પવન (૨) પ્રતિકૃત સન્નેગ.

• પેસવો = (શરીર) ખગડલું

કવાણ્ણુ નં [ક + વાન] ખોડખાંપણ; લાંછન.

-ણ્ણુ વિં કવાણ્ણુવાણ્ણુ (૨) નં ખોડખાંપણ

કવાળ પું કવાલ; માંસનું ભજિયું - મૂઠિયું

કવાયત સ્ત્રીં [મ. કવાદ્] કુલ; લશ્કરી

તાલીમ; પરેક (૨) તાલીમ. -ત્તી વિં

કવાયત પામેલું

કવારે અં અશુભ દિવસે કે સમયે

કવાલ પું ન્તુઓ કવાલ. -લી સ્ત્રીં ગમ્મ

કવાલું અં કિં શરીરમાં કવા પેસવો; શરીર

ખગડલું (૨) કથળલું (૩) વસૂડી જવું (૪)

જગોવાલું [મિળવાણીનું પેથ

કવાસ સ્ત્રીં જવ, મધ અને મીઠાની

કવિ પું [સં.] કાવ્ય - કવિતા કરનાર (૨) ભટ.

• ત નં એક ભતની કવિતા (મનહર છંદ).

• તા સ્ત્રીં [સં.] કાવ્ય (૨) પદબંધ (૩)

કાવ્યનો ગુણ. • વ નં [સં.] કાવ્ય રચવાની

શક્તિ (૨) કવિપણું (૩) કાવ્યનો ગુણ.

• વર પું શ્રેષ્ઠ - ઉત્તમ કવિ. -નીશ્વર

[+ શ્વર], -વીંદ્ર [+ શ્દ્ર] પું સૌથી

મોટો કવિ

કવેણ્ણુ નં અદરિત વેણ્ણુ; અપરાધ

કવેળા સ્ત્રીં કવખત

કવ્ય નં [સં.] પિતૃને આપેલ પિંડ, ભોજન ઇં

કવ્યાલ પું [અ.] કવાલી ગાનારો. -લી

સ્ત્રીં ન્તુઓ કવાલી

કશ સ્ત્રીં, ંણ્ણુ નં [સં. કશ] અંગરખું,

ખંડી વગેરે લીડવાની નાની દોરી હોય

છે તે (ખટનને બદલે)

કશાલો પું અચો, લીડ (જેમ કે, ધરમાં

કામનો કશાલો બહુ પડે છે)

કશીદો પું ઈં અથવા નળિયાને ખૂબ

તપવીને તેના રસનો બનાવેલો કાંટો

કશીદો પું [અ.] જરીનું લારતકામ

કશું સં (૨) વિં કોઈ; કાંઈ (અનિશ્ચિતાર્થ) ક)

• ક સં (૨) વિં કોઈક; કાંઈક

કશમલ વિં [સં.] ખરાબ; અફું (૨) નામોશી-

ભરેલું (૩) નં પાપ (૪) દુઃખ; ઉદાસીનતા

કશ્યપ પું [સં.] કાચખો; કશ્યપ (૨) એક

જપિ (દેવો, દાનવો ઇંના પિતા)

કષણ્ણી સ્ત્રીં [સં. કષ] કસોટી (૨) કસોટીની

વેળા; આપણિ (૩) પૈસા ભરવાની

લાંબી, કેડે બંધાય એવી કોથળી

કષાય વિં [સં.] ન્તુઓ કષાયિત (૨) પું

કાવો; ઉકળો (૩) તૂટી રવાદ (૪) ગેરુલો

-ભગવો રંગ (૫) કાટ; મેલ; કાલપ (૬)

પાપ (૭) કોષ, માન, માયા, અને લોભ

એ ચારમાંનું કોઈ પણ ગુણ. -ચિત વિં

[સં.] રંગેલું; રંગવાણું થયેલું (૨) ભગઈં (૩)

કસાણું; ખેસ્વાદ (૪) કષાય - વિકારવાણું

કષ્ટ નં [સં.] મહેનત; શ્રમ (૨) દુઃખ; સંતાપ

• કષ્ટ વિં કષ્ટ આપે એલું. • સ્તાધ્ય વિં

[સં.] કષ્ટથી સધાય એલું. -ષ્ટાપું અં કિં

દુઃખ પામલું; પીડાવું (૨) પ્રસવની પીડ

-વેણ આવવી. -ષ્ટિ સ્ત્રીં [સં.] ન્તુઓ કષ્ટ

કષ્ટો સ્ત્રીં લેણા પેટે આપવાનો હપતો

કસ પું [સં.] કસોટી ઉપરથી નક્કો કરેલો

સોનારૂપાનો ભાવનો આંક (૨) કરોટી

કસ પું [કા. કર્શાદન] સાર; માલ; સાર

(૨) ખળ; નેર

કસે સ્ત્રીં ન્તુઓ કશ

કસકસ સ્ત્રીં ખૂબ કરીને બાંધવાથી થતો

અવાજ. • ંણ્ણુ વિં ખૂબ ખેંચીને બાંધેલું

(૨) પરાણે ખરાબર ખેસતું થતું. • ંણ્ણુ અં

કિં ખૂબ ખેંચાવું (૨) પરાણે બંધખેસતું

થતું (૩) સં કિં ખૂબ ખેંચીને બાંધવું

કસકાગળા પું રાસાયણિક પ્રક્રિયા દેખા-

ડનાર કાગળ; 'ટેસ્ટપેપર' [ર. વિ.]

કસટિયો પું એકના સવાયા કરનારો -

માલ ધરાણે લઈ પૈસા ધીરનારો આદમી

કસણ્ણુ નં [ન્તુઓ કશણ] કસ

કસણ્ણુ સ્ત્રીં ન્તુઓ કષણી

કસણ્ણુવું સં કિં [સં. કશળ] ચોળી મસળીને

એક કરવું; ગૂંદવું; કેળવલું

કસણી સ્ત્રીં [સં.કાસ] નાનાં ઠાકરાંને થતો
 કંક કે શ્વાસનો એક રોગ
 કસણી સ્ત્રીં જુઓ કષણી [રહેલું
 કસણું વિં પરાણે બેસણું થવું (૨) એણું
 કસનળી સ્ત્રીં કસ કાઠવા વપરાતી શીરડી
 જેવી નળી; 'ટરટ ટચુમ' [૨. વિ.]
 કસખ પુંં ભરતકામ, વણાટમાં વપરાતો
 સોનારૂપાનો ખારીક તાર
 કસખ પુંં [અ. કસ] ધધા; શબ્દગાર; કામ
 (૨)હુતર; કળા; કારીગરી(૩)કળાકૃશળતા;
 નિપુણતા. એર પુંં પોતાનો દુનર
 ખીળને ન દેખાડે એ; આવડ સંતાડનાર
 આદમી (૨) ધધામાં કાગરો વિસ્થા
 કસખણ, કસખાતાણ સ્ત્રીં ['કસખા']
 કસખાતી વિં [ફા.] કસખામાં રહેનારું
 (૨) મુસલમાનોની વધુ વસ્તીવાળું
 કસખી વિં કળાકૃશળ; નિપુણ (૨) કસખ-
 વાળું (૩) પુંં કારીગર
 કસખો પુંં [અ.] મુસલમાનોની વિશેષ
 વસ્તીવાળું ગામ (૨) મોટું ગામ(૩) ગામનો
 મુસલમાનવાડો
 કસખ પુંં અં વં [અ.] સોગન. ઠનામું
 નં સોગંદનામું; 'એફરેવિટ'
 કસખોડા પુંં અં વં [કસણું + ખોડણું]
 અંગ મરોડવાના ઉકાંટા આવવા તે (૨)
 પ્રસવ વખતનું શરીરનું દુખણું ને આંકડી
 -વેણો આવવી તે. ઠણું અં કિં
 કસખોડા ખાવા
 કસર સ્ત્રીં [અ. કસ] ધધા; ખોટ (૨) કચારો;
 અપૂર્ણતા(૩) ખામી; કસર (૪) કરકસર
 (૫) તુકસાન
 કસરત [અ. કસર] સ્ત્રીં વ્યાયામ (૨)
 અભ્યાસ-ખાજ વિં કસરતી; કસરતના
 શોખવાળું. -શાખા સ્ત્રીં વ્યાયામશાખા.
 -તિયું, -તી વિં કસરત કરનારું
 કસરાણું ['કસર'] અં કિં તાવ આવે
 એણું લાગણું
 કસવાટ નં ધાણીમાંનું આંટાવાળું ચૂંકકું,
 જેમાં ઘર્ષને તેલ ખઠાર આવે છે

કસવાડો પુંં હળપણીને ચવડામાં ખરાખર
 બેસાડવા માટે વપરાતી લાકડાની લાંબી
 મેખ -કાચર
 કસવાણુ સ્ત્રીં [ક+સવાણુ] માંદગી; બેચેની
 કસણું સંકિં [ફા. કશીદન] ખૂબ ખેંચણું;
 સખત ખાંધણું
 કસણું સંકિં [સં. કણ] કસોટી કરવી;
 અજભાવણું (૨) મહેનત આપવી; રગડણું
 (૩) પીડણું; સતાવણું (૪) એણું આપવાનો
 પ્રયત્ન કરવો
 કસાર્થ પુંં [અ. કસાવ] પશુઓને મારીને
 તેમનું માંસ વેચવાનો ધધો કરનાર;
 ખાટકી (૨) ગળકટ્ટો; ખૂની
 કસાકસ(નેસી) સ્ત્રીં રસાકસી
 કસાણું વિં [સં. કસાવ] કાટના સ્નાહવાળું;
 કટાણું; બેસ્વાદ. -થેણું વિં કટાથેણું
 કસાથેણું વિં ['કસાણું'] પલોટાયેણું; અનુભવી
 કસાણું અંકિં અનુભવથી કે પરિશ્રમથી
 ધડાણું
 કસોટો પુંં જુઓ કશોટો (બેકમાં)
 કસોટો પુંં [અ.] કાવ્યનો એક પ્રકાર; સ્તુતિ-
 પ્રશંસા કરવાને માટે લખાયેલું કાવ્ય
 કસુતાર(-રું) વિં સુતર નહિ એણું; મુરકેલ
 (૨) બગડી ગયેલું (૩) આડું; વાંકું
 કસુવાણુ સ્ત્રીં જુઓ કસવાણુ
 કસુવાવડ સ્ત્રીં [ક+સુવાવડ] ગભાંનું તેના
 નિચત સમય પહેલાં ગરી જણું તે
 કસુખગર પુંં કસુખાનો રંગ ચડાવનાર
 કસુખલ(-ણું) વિં કસુખાના રંગનું; લાલ
 કસુખી વિં [સં. કસુખ] કસુખલ (૨) સ્ત્રીં
 કસુખાના કૂલનો રંગ
 કસુખો પુંં [સં. કસુખ] એક વનરખતિ
 (૨) એના કૂલમાંથી નીકળતો રંગ(૩) એ
 રંગનું કપડું (૪) પાણીમાં ઘોળેલું અરીણુ
 કે તે મિષે થતો મેળાવડો (જેવો કે, અસુક
 જ્ઞાતિમાં લગ્નવેળા)
 કસુર સ્ત્રીં [અ.] ખામી; બહુચૂક; વાંકણનો
 કસુખગર, કસુખલ(-ણું), કસુખી,
 કસુખો જુઓ કસુખગર, કસુખલ,
 કસુખી, કસુખો

કસોબ(-બુ) વિ० [ક+સોબ] બગડી ગયેલું, કસુતર

કસોટી સ્ત્રી०[સં. કલ્પક્રિકા] સોનાનો કસ જોવાની પથરી (૨) કસ કાઢવાની રીત; પરખ (૩) કડક તપાસ-પરીક્ષા

કસ્તર ન० [દે. કસ્ટ] તણખલું; રજ; કચરો

કસ્તર [સં. કસ્ત્રી=કલાઈ] કંસારા લોકો રાંધવાના વાસણને જે લેપ કરે છે તે

કસ્તી સ્ત્રી० [ફા.] પારસીની જ્વેલ છે તે દેવાનો સંસ્કાર

કસ્તુરિકા, ૦મુગ [સં.] જુઓ 'કસ્તુરિકા'માં

કસ્તુરિકા, કસ્તૂરી [સં.] અમુક જાતના હરણના ડૂંઠામાંથી મળતો એક મુગધી પદાર્થ; મુગમદ. ૦મુગ પુંજેના ડૂંઠામાંથી કસ્તૂરી મળે છે તે હરણ

કસ્મલ ન० (૨) વિ० [સં.] જુઓ 'કસ્મલ'

કહાણી (ક) સ્ત્રી०[સં. કથાનક, પ્રા. કહાણ્ય] વાર્તા; દંતકથા (૨) કહેવત

કહાન(-નો) (ક) પું० [સં. કળ્પ] કૃષ્ણ

કહાર પું० [દે. કાહાર] ભોઈ; ગ્યાનો-પાલખી ઊંચકનારો

કહાવતું સંકિં [સં. કથવ, પ્રા. કહાવ] 'કહેવું'નું પ્રેરક; સંદેશો મોકલવો

કહીં અ० [પ્રા. કહિ, કહિ] ક્યાં; કયે કેકાણે (પ્રત્યાર્થક). ૦ક અ० ક્યાંક. ૦કહીં અ० કેટલેક રથળે; ક્યાંક ક્યાંક

કહેણુ (કહે) ન० કહેવરાવતું તે; સંદેશો (૨) હુકમ(૩) વેણ; વચન(૪)નેહું; નોતરું.

-ણી સ્ત્રી० કહેવત (૨) કહેવું તે; કહેવાની રીત (૩) કહાણી (૪) લોકાપવાદ; દોષ.

-ણું ન० કહેણ [પવાદ

કહેતી સ્ત્રી० કહેવત (૨) કહાણી (૩) લોકા-કહેવડાવતું (કહે) સંકિં કહાવતું (૨)

'કહેવું'નું પ્રેરક

કહેવત (કહે) સ્ત્રી० લોકોક્તિ (૨) દર્શાંત; ઉઠાહરણ (૩) ઉખાણો (૪) કહેવરામણ

કહેવરામ(-ન)ણુ (કહે) ન० કહેવાપણું; દોષ

કહેવરાવતું સંકિં જુઓ કહેવડાવતું

કહેવાપણું ન० કહેવું પડે એવું હોવું તે; ખાખી

કહેવું (કહે) સંકિં [સં. કથ, પ્રા. કહ] બોલવું; જણાવવું (૨) સમજાવવું (૩) શિખામણ આપવી(૪) આજ્ઞા કરવી(૫) કપકો આપવો (૬) નામ આપવું

કહ્યાગરું વિ० કહું કરે એવું; આજ્ઞાકિત કહું ન० કહેવું તે; વચન; શિખામણ

કહુવાર ન० [સં.] ધ્રોણું કમળ; કલ્હાર

કળ સ્ત્રી० પેટી વગેરેને જડેલું ચંત્ર, જેમાં કૃત્રી ફેરવવાથી તે વસાય કંપાડાય છે (૨) ચંત્રની યાત્રી; યાંપ(૩) યુક્તિ; કરામત(લા.)

કળ સ્ત્રી० એકદમ (વાગવા વગેરેથી) થતું તીક્ષ્ણ કે સતત દુઃખ(૨) તેથી આવતી મૂર્છા

કળ પું० [પ્રા. કલ = કાંઈવ] કળી જવાય એવી જમીન; કળણ

કળ સ્ત્રી० [સં. કલ] અટકળ, સમજ

કળકળ સ્ત્રી० [સં. કલ ઉપરથી] કળકળાટ (૨) ઠિઠિયારો; માથાઝીક (૩) પંખીનો કલરવ-કલકલ. ૦બું અંકિં જુઓ

કળણું. **-ળાટ** પું० જુઓ કળાટ.

-ળાણ ન० જુઓ કલલાણ

કળાબ(-બુ)ગ પું० જુઓ કલિયુગ

કળાણ ન० જેમાં પગ મૂકતાં કળી જવાય એવી જમીન-જગા

કળાણ ન० કળણું-જણવું તે; સૂઝ; સમજ

કળાતર ન० કળી જવાય એવી જમીન

કળાતર ન० શરીરની અંદર થતી પીડા-કળ-વેદના

કળાતર ન० ગણતરી; અટકળ; અંદાજ (પાકનો). **-તર** પું० પાકનો અંદાજ કરનાર

કળતાણું ન० પાકનો અડસટ્ટો-કળાતર કાઢવાનું મહેનતાણું (૨) આનાવારી વખતે થણા ઓઠો પાક થયેલો જણાતાં ખેડૂતને મળતી રાહત

કળત્ર ન० + જુઓ કલત્ર [કંઠોળ

કળથી સ્ત્રી० [સં. કુલ્લ] એક જાતનું હલકું

કળપતું સંકિં [સં. કલ્પ] મૂએલાને નામે સંકલ્પ કરી દાન આપવું (૨) ખપવું; ઉપયોગમાં આવવું

કળપતું અંકિં [જુઓ કલપતું] જૂરવું; રડવું

કળપી સ્ત્રીં કરપી; રાંપડી
 કળખ સ્ત્રીં મોટી રાંપડી. ંવું સંકિં
 રાંપડી દેવી - ફેરવવી
 કળવ(-વિ)કળ સ્ત્રીં યુક્તિ; તદખીર (૨)
 ચેન; શાતા (૩) ચૂઝ; સમજ
 કળવું સંકિં [સં. કલ્પ] સમજવું(૨)કલપવું;
 ધારવું; અટકળ કરવી; હિસાબ કે અંદાજ
 કાઢવો
 કળવું અંકિં દુખવું; કળતર થવું
 કળવું અંકિં [પ્રા. કલ] કાઢવમાં ઊતરી
 જવું; ખૂંતી જવું
 કળશ પું [સં. કલશ] એક વાસણ; લોટો
 (૨) મંદિરના શિખર તરીકે મુકાનો ધાટ;
 ધૂમટની ટાચ; કલશ. ંલી સ્ત્રીં લોટી.
 -શિયો પું લોટો (૨) ઝાડો (શિગ)
 કળશી સ્ત્રીં સોળ (કાચા) મણતું માપ
 કળશો પું [સં. કલશ] લોટો
 કળસલી સ્ત્રીં જુઓ કળસલી; લોટી
 કળા સ્ત્રીં જુઓ કલા (૨) (મોરની) કળા
 -કલાપ ફેલાવવો તે
 કળાઈ સ્ત્રીં કલાઈ; કોણીથી કાંડા મુઘીનો
 હાથનો ભાગ [છં
 કળાકાર, કળાકૌશલ્ય જુઓ કલાકાર
 કળાણ નં કળણ - કાઢવવાળી જગા
 કળાધર જુઓ કલાધર
 કળાષો પું કળપવું તે; રડારોળ(૨)કઠાષો
 કળાલવન જુઓ કળાલવન
 કળાયલ વિં કળા કરેલી હોય એવો(મોર)
 કળાવ(-વ)તી, કળાવાન, કળાવિધાન,
 કળાવિધાયક જુઓ કલાવતી છં
 કળાવું અંકિં 'કળવું'નું કર્મણિ; પ્રતીત
 થવું; દેખાવું
 કળિ, ંકાળ, ંયુગ જુઓ 'કલિ' છં
 કળિયો પું [જુઓ 'કળા'] કળિયો (૨)
 ડોડો (૩) દાડમનો દાણો
 કળિંગડ(ંકું) નં કલિંગડું; તડખૂચ
 કળી સ્ત્રીં [સં. કલિ] આણખીલ્યું કૂલ; કલિકા
 (૨) છૂટો મોતીચૂર (૩) અંગરખાને કે
 પહેરણની અમુક ઢમને રીવતાં ખગલ
 આગળ કરાતું સીવણ

કળીચૂનો પું વિશુદ્ધ કરેલા ચૂનો
 કળુંકું(-કું) વિં ['કળવું' ઉપરથી] માટી-
 કાઢવવાળું
 કળે કળે, કળે વળે અં [કળ+વળ]
 યુક્તિપ્રયુક્તિથી; સમન્વયથી
 કળેળવું અં કિં કળકળવું
 કળેળી સ્ત્રીં કરેળી; કળેળવું તે
 કળો પું કલહ
 કળોટી(-ડી) સ્ત્રીં એક ભતની સફેદ રેતી;
 સાથિયા પૂરવાની ભૂકી (આરસ વગેરે
 પથ્થરની)
 કંઈ અં-વાક્યમાં પ્રસાર્થવાચક ને નકાર-
 સૂચક ઉપયોગ. ઉદા. 'કંઈ મારાથી
 જવાય ?'
 કંઈ અં [ચ.] કયાં. ંક અં કયાંક
 કંઈ વિં (૨) સં (અનિશ્ચિતાર્થ, પ્રસાર્થ
 તથા નકારાર્થ) મા મુખ્યત્વે વપરાય છે)
 કાંઈ; અમુક; કશું. ંક વિં (૨) સં
 કશુંક; કાંઈક (નિશ્ચયાર્થ ને હકારાર્થ)માં
 વપરાય)
 કંઈ વિં (૨) સં [સં. કલિ, પ્રા. કલ] અનેક
 (ઉદા. 'તમારા જેવા તો કંઈ આવી
 ગયા !'). ંક વિં (૨) સંકેટલુંક; થોડુંક
 કંઈક જુઓ ત્રણે 'કંઈ' ૨, ૩, ૪
 કંકે પું [સં.] જેની પાંખમાંથી શરપુંખ
 થાય છે તે પંખી (૨) ખગલો (૩) પીછાળું
 તીર (૪) નામધારી શ્રાહણ (૫) યુધિષ્ઠિરે
 વિરાટ રાજને ત્યાં ધારણ કરેલું નામ
 કંકણ નં [સં.] કાંગરાવાળી ચૂડી-ખંગડી
 (૨) કંકણદોરો. ંહોસો પું લક્ષ્મિધિ
 શર કરતાં વરકન્યાને કાંઠે ખધાતું મીઠળ
 અને લાલ દોરો; કાંકણદોરો. -ચુકાર,
 -ચુકૃતિ [વિં+ચકાર, અકૃતિ] કંકણના
 આકારનું [ખ્યાસગ્રહણ માટે]; 'એન્યુલર'.
 -ણી સ્ત્રીં કાંગરીવાળી સોનાની ખંગડી;
 કાંકણી (૨) ધૂવરીઓવાળો કંદોરો
 કંકેર પું [સં. કંકેર] કાંકેરો; નાનો પથ્થર
 (૨) મરડિયો [સાપ
 કંકાચુ પું [પ્રા. કંકણ] એક ભતનો પાણીનો

કંકાલ ન૦ [સં.] હાડપિંજર. —લી પું
 કપાલી; શિવ(ર)શિવભક્ત [ખ્યાલી
 કંકાવટી સ્ત્રી[સં. કુંકુમવર્તિ]કંકુરાખવાની
 કંકાસ પુંકંજિયા; કયેશ ંજી વિંકંકાસ
 કરે એવું. —અિયજી વિંસ્ત્રી૦ કંકાસિયા
 સ્વભાવની. —સિયું વિં કંકાસણા
 સ્વભાવનું
 કંકુ ન૦ [સં. કુંકુમ] ચાંલ્લા ઇ૦માં વપરાતું
 લાઘ દ્રવ્ય; કંકુમ. ૦પડી સ્ત્રી૦, ૦પડો
 પું૦ કંકું પડીકું
 કંકોડી સ્ત્રી૦ [સં. કવોટકી] કંકોડાની વેલ
 (ર) સૂતક કાઠવા માટે સ્નાન વખતે
 માયામાં નખાતી એક ભૂકી. —કું ન૦
 કંકોડાનું શાક—ફળ
 કંકોટરી, કંકોટ્રી સ્ત્રી૦ [સં. કુંકુમપત્રિકા]
 લક્ષ્મી શુભ પ્રસંગની આમત્રણપત્રિકા
 (ર)(વ્યંગમાં) ન ગમતું નોતરું કે ખબરની
 ચિહ્ની
 કંકોલ પું[સં.] એક ઔષધિ; ચિનિકબાલા
 કંગણુ ન૦ જીઓ કંકણ
 કંઘન ન૦ [હિં.] કંકણ. —ની સ્ત્રી૦કંસકી
 કંઘવો પું[સં. કંકત] કંસકી
 કંઘાલ(—ળ) વિં છેક ગરીબ(ર) દરિદ્રો;
 તુચ્છ(૩)રસકસરહિત. —લિ(—ળિ)યત
 સ્ત્રી૦ અત્યંત ગરીબી; દીનદશા
 કંઘન ન૦ [જીઓ 'કંઘન'ચોખ્ખું] સોનું
 (ર) ધન; દોલત
 કંઘની સ્ત્રી૦ કળાવંતણી; ગણિકા
 કંઘવો પું[સં. કંચુક] કંઘળી
 કંઘુક પું[સં.] કંઘળી;કમખો(ર)સાપની
 કંઘળી (૩) ખખ્ખર. —કી સ્ત્રી૦ કંઘળી
 (ર) પું[સં.] જનનખાનાનો ચોખ્ખાર
 કંજ પું[સં.] ઘણા (ર) ન૦ કમળ
 કંજકંજ(—જ)રી સ્ત્રી૦ એક વનસ્પતિ
 કંજૂસ વિં અતિશય—વધારેપડતી કર-
 કસર કરે એવું; કૃપણ; પાછ. —સાઈ સ્ત્રી૦
 કંજૂસપણું. [(માછલા પકડવાનો)
 કંટક પું[સં.] કાંટો;કંસ(ર)ચાંકડો; ગલ
 કંટારિયું ન૦ રાખ ઉખરનું કપડું

કંટાળનું અં કિં૦ કંટાળો ચઢવો—આવવો
 કંટાળી વિં સ્ત્રી૦ કંટાવાળી (ર) સ્ત્રી૦
 [દિ. કંટાલી] હાથિયો થેર; થેરી
 કંટાળું વિં [સં. કંટાલ] કંટાવાળું (ર)
 ભૂડું કાળું [જતો અલ્પગમે
 કંટાળો પું અવિવિધતા કે યાકથી ઊપ-
 કંટિયું ન૦ ફડું [જીખ્યાં રહેવું તે
 કંટિયો પું ભારે જમણને ખીજે દિવસે
 કંટી સ્ત્રી૦ ફૂડામાંના ખારીક કણ (ર)
 ફડું (૩) તાજ ડાંગર
 કંટીવાળો પું ચૂલે ચડાવવાના વાસણને
 બહારની બાજુએ કરાતો માટીનો લેખ
 કંહું ન૦ ખરેટું
 કંટવાળો પું જીઓ 'કંટીવાળો'
 કંટેસરી સ્ત્રી૦ ગળામાં નાખવાનું એક ધરેણું
 કંટોડિયું ન૦ ઉકરડાનો—કચરોપૂજે નાંખ-
 વાનો ખાડો (ર) અધણખાડ
 કંટોલી (—ળી) સ્ત્રી૦ [દિ. કંટોલ] એક
 વેલો; કંકોડી. —હું (—જી) ન૦ કંકોડું
 કંટ્રાઈટ પું [દિ. કોટ્ટ્રાઈટ] કરારથી કરવાનું
 કામ; ઠેકો. ૦ર પું ઠેકેદાર
 કંટ્રોલ પું [દિ.] કાબ; નિયમન
 કંઠ પું[સં.] ગળું (ર) હૃડિયો (૩)
 કંઠમાંથી નીકળતો અવાજ; સૂર (૪)
 કાંઠો—કાંઠલો (૫) કિનારો. ૦અંથિ સ્ત્રી૦
 કંઠમાં આવેલી એક ઋષિ; 'ધાયરોઈક
 ગ્લેન્ડ'. ૦મણિ પું[સં.] કંઠીમાંનો હીરો
 (ર) હૃડિયો (૩) અત્યંત પ્રિયજન [લા.];
 ૦માધુર્ય ન૦કંઠના અવાજની મધુરતા.
 ૦માળ સ્ત્રી૦ ગળાનો એક રોગ. ૦સ્ત્રુત
 ન૦ કંઠી; મંગળસૂત્ર(ર)ગળામાં પહેરવાનું
 ધરેણું. ૦સ્થ વિં [સં.] કંઠે—મોઢે—ચાદ
 હોય તેવું (ર) કંઠરયાની (વ્યંજન).
 ૦સ્થાની વિં કંઠમાંથી ઊભાતો
 (વ્યંજન). —ઠાણરણુ ન૦ [સં.] કંઠનું
 ધરેણું; ગળચવો; છડો
 કંઠાર(—ળ) સ્ત્રી૦ દરિયાનો કાંઠો; કિનારો
 કંઠાળ સ્ત્રી૦ કંચાર (ર) વાસણ ભરવાનો
 કાથળો (૩) ચીતળ (લાકડાની)

કંડી સ્ત્રી [સં.] ડોકનું એક ધરેલું (૨)
 કંકમાં પહેરવાની ગુરુએ બધાવેલી માળા
 (૩) [અંગરખાના] ગળા આગળના ભાગ
 ઉપરનું શોભીતું સીવણ કે ભરતકામ.
 ૦પગલું = વિજ્યુના પગલાની ચક્તી-
 વાળી કંડી. -ડો પુંહાર; મોટા મણકાની
 માળા(૨)જુઓકંડી ૩ [કંઠસ્થાની
 કંઠથ વિં [સં.] કંઠનું; કંઠ સંબંધી (૨)
 કંડ પું કુંડ (૨) કૂરો ચણવાની વાંકી ઈટ
 કંડાર પું [‘કંડારવું’] નકરી; કોતરણી
 (૨) આલેખ; ચિત્રકામ [કરવી
 કંડારવું સંકિં [પ્રા. કંડાર] કોતરવું; નકરી
 કંડિકા સ્ત્રી [સં.] નાનું પ્રકરણ (૨)
 વેદની ઋચાઓનો સમૂહ (૩) કુંકરો
 કંડિયો પું [સં. કરહ] વાંસની ચીપોની
 ઠાંકણવાળી ટોપલી
 કંડી પું [સં. કરહિન] કરડિયામાં સાપ
 લઈને ફરનારો મહારી
 કંડીલ નં [જુઓ ‘કંદીલ’] દીવો
 કરવાનો કાચનો ખાલો; હાંડી (૨)
 ફાનસ. -લિયું નં દીવાહાંડી (૨) દીવાને
 પવન લાગે તેમ રાખવાને બનાવેલું નાનું
 માદીનું વાસણ [ખસ; ખૂલ્લી
 કંડુ(-ડૂ) સ્ત્રી [સં.] યજ્ઞ; ખજવાળ (૨)
 કંતાઈ સ્ત્રી કાંતવાનું મહેનતાણું
 કંતાન નં શાણું કપડું (૨) ગૂણપાટ
 કંતામણુ નં, -ણી સ્ત્રી જુઓ કંતાઈ
 કંતાવું અં કિં ‘કાંતવું’નું કર્મણિ (૨)
 પાતળું થવું; સુકાવું (૩) ઓણું થવું
 કંથ પું કાંત; પિયું; પતિ
 કંથવો પું [સં. કથા + વહ] કંથાધારી;
 વેરાંગી; ખાવો(૨)અત્યંત ગરીબ માણસ
 કંથવો [પ્રા. કુંથુ] ચોમાસામાં થતું એક
 નાનું છપડું
 કંથા સ્ત્રી [સં.] ચીથરાંતું બનાવેલું વસ્ત્ર
 (૨) ગોદડી. ૦ધારી પું [સં.] કંથવો;
 કંથા પહેરનારો; સાધુ; યોગી
 કંથાર નં, -રી સ્ત્રી [સં.], -રો પું એક
 વનરપતિ. -રું નં એનું કૃષ-ખી

કંથારિયા પું નાગર બ્રાહ્મણની નાતમાં
 એક અટક [લાદવાની ગૂણ
 કંથાળ સ્ત્રી ઘોડા ગધેડા ઉપર માલ
 કંઠ પું; નં [સં.] જેમાં ગર હોય તેલું
 મૂળ; સૂરણ, બટાટા ઇં (૨) મૂળ; કારણ
 (સમાસને અંતે) ઉદાં આનંદકંઠ.
 ૦કલી સ્ત્રી કેતકી વગેરેમાં ઠાંડા ઉપર
 ઊગતી કળી, જે જમીનમાં દટાતાં
 નવો છોડ ઉત્પન્ન કરે છે; ‘ખલિખલ’.
 ૦મૂલ [સં.] (-ખ) નં કંઠ તથા મૂળ
 કંઠર નં, -રો સ્ત્રી [સં.] ગુફા; ખો; ખખોલ
 કંઠર્પ પું [સં.] કામદેવ [‘કંઠીલ’માં
 કંઠીલ નં [અ.]. -લિયું નં જુઓ
 કંઠુક પું [સં.] રમવાનો દડો; દડી
 કંઠો પું કુંઠો; ખંઠુકનો હાથો
 કંઠોઈ પું [સં. કાંદવિકા] મીઠાઈ બનાવનાર
 તથા વેચનાર આદમી; સુખડિયો
 કંઠોરાખંધ વિં કંઠોરો પહેરનાર-પુરુષ
 પૂરતું (નાતરું)
 કંઠોરી સ્ત્રી નાનો કંઠોરો. -રો પું
 [કવિ+ ઠોરો] કમરે પહેરવાનો કોઈ
 પણ ઠોરો કે સેર (સૂતર, સોનારખા
 વગેરેનો) (૨) ભીંતમાં ચણેલી ઈંટની
 કિનારી (૩) આંકો; લીટો
 કંઠપ પું + [જુઓ કંઠર્પ] કામદેવ
 કંધ સ્ત્રી [સં. સ્કંધ] ખભો(૨)બાર વહેતાર
 પશુઓની ખાંધ -ખાચી
 કંધર(-રો) સ્ત્રી [સં.] ડોક; ગરફન
 કંધોડું નં [જુઓ ‘કંધુ’] ખેડવા માટે
 અમુક શરતે ઠોર લાડે રાખવું તે
 કંધ પું [સં.] કંપારો; કુભરો. ૦નં નં
 [સં.] કંધવું તે
 કંપની સ્ત્રી [હં.] ટોળી; મંડળી (૨)
 બાગીકારો મેળવીને કાઠેલી પેટી કે મંડળી.
 ૦સરકાર સ્ત્રી એક વખત હિંદનો
 રાજવહીવટ કરતી કંપની; ‘ઈસ્ટ ઇન્ડિયા
 કંપની’ [બીલું; ડરલું
 કંપવું અંકિં [સં. કંપાધ્નવું; યરથરવું(૨)
 કંપાઉંડ નં [હં., મૂળ મલાવી] ધર કે

મકાનની ચોતરફની આંતરી લીધેલી જમીન; વાડો
 કંપાઉંડર પું [હં.] દાક્ટર કહે તે દવા-
 દવાનું મિશ્રણ તૈયાર કરી આપનારો તેનો મદદનીશ [ધાતુની ટુલા
 કંપાણુ (બ.) સ્ત્રી એક જાતનો કાંટો;
 કંપાયમાન વિં [સં.] કૂજતું; કાંપતું (૨)
 અરિયર; ચલિત
 કંપારી સ્ત્રી, -રો પું [સં. કંપ] કુભરી;
 કમકમી [ખાનું
 કંપાઈંસેન્ટ નં [હં.] આગગાડીના ડબ્બાનું
 કંપાસ પું [હં.] હોકાયત્ર (૨) વઢુંળ
 દોરવાનું યત્ર
 કંપિત વિં [સં.] કપૈતું
 કંપોઝીટર પું [હં.] છાપખાનામાં ખીખાં
 ગોઠવનારો માણસ
 કંપલ પું [સં.] કામળી (૨) ગાયબળદની
 ગોદડી-ગરદન નીચે લટકતી બડી ચામડી
 કંપા સ્ત્રી [સં. કંપી] વાંસની ચીપ (૨)
 સુતારનો ગજ
 કંપુ પું; નં [સં.] શંખ(૨) શંખની બંગડી
 કંપુજ પું કમોજ; શંખ
 કંખોઈ સ્ત્રી [સં. કાંખોજી] એક વનસ્પતિ
 કંખોજ પું [સં.] શંખ
 કંસ પું જુઓ કૌસ
 કંસાર પું [દે.] એક ખાવાની વાની
 કંસારી સ્ત્રી [દે.] એક છવડું
 કંસારો પું [સં. કંસકાર] ધાતુનું વાસણ
 ઘડવા-વેચવાનો ધંધો કરનારો પુરુષ
 કાઈ(ન્ય)દે-આઝમ પું [ફા.] મોટો-
 મહાન નેતા કે આગેવાન
 કાઈલ સ્ત્રી [દે. કવલિ] શેરડીનો રસ
 કાઢવાની મોઢી કઠાઈ
 કાઉ પું [રવં] કાગડો
 કાઉનિસલ સ્ત્રી [હં.] વિચાર કે વહીવટ
 કરનાર મંડળ (૨) તેની બેઠક-સભા
 (૩) ધારાસભા [લા.]
 કાઉવાઉ અં [રવં] ગરબડાટભયું અને
 ન સમજાય તેમ (૨) સ્ત્રી એકસામઠાં
 ધણાં માણસો બોલાબોલી કરે તે

કાક પું [સં.] કાગડો
 કાકડી સ્ત્રી [સં. કાકડી] આરિયું; ચીલડું
 (૨) ચીંચરાને વળ દઈ બનાવેલી
 દિવેટ. -રો પું ચીંચરાની મોટી
 કાકડી (૨) ગળાની બારીની આસપાસનો
 એક અવચવ; ચોળિયો (૩) પડજીભ
 કાકતાલીય વિં [સં.] કાગડું તાડ પર
 બેસતું અને અકસ્માત તાડફળનું પડતું થાય
 એવું; આણધાયું; ઓચિંતું
 કાકદઈ સ્ત્રી કાગડાના જેવી ચંચલ કે
 છિદ્રાનેષી દઈ
 કાકપદ પું [સં.] જુઓ કાનઠેરિયાં
 કાકપદ નં [સં.] જુઓ હંસપદ
 કાકખ પું [દે. કવકવ] ગોળ કે મહુડાંની
 રસી (તમાકુ આંધવામાં વપરાય છે તે)
 કાકમ પું [જુઓ 'કાકખ'] પ્રવાહી ગોળ
 જેવો થાય ત્યાં સુધી ઉકાળેલો શેરડીનો રસ
 કાકર પું [સં. કાકર ઉપરથી] દાંત; દંતુશળ
 (સંવરાદિ પ્રાણીના) (૨) કરવતનો દાંતો
 (૩) ચામડીમાં પડેલો કડણ ચીરો
 કાકર પું [સં. કાકર] કળિયો (૨) કાંકરો
 કાકર સ્ત્રી પીંજણને છેડે તાંતની નીચે
 રહેતી ચામડાની અઠક કકરી પટી
 કાકરણી સ્ત્રી [કાકર] કાનસ; અતરડી
 કાકરતું સં કિં કરવતના કાકર કાઢવા
 -તીક્ષ્ણ કરવા (૨) ઉશકેરતું; મમત પર
 ચડાવતું (૩) ધીરે ધીરે ખાતરીને ખાતું
 કાકરિયા પું બંબં અદર ચણા મગફળી
 વગેરે-કાકર-રાખી લોહગોળની બના-
 વેલી એક વાની-ગોળીઓ
 કાકરિયા કુંભાર પું એક કલગીદાર પક્ષી
 કાકરી સ્ત્રી નાના દાંતાવાળી ધાર (૨)
 નાનો કાંકરો (૩) કરકર; રેતી. -રો
 પું (ચ.) કાંકરો (૨) ડચકું (જેમ કે
 હુંગળીનું)
 કાકલી વિં [સં.] કામળ ને મધુર
 કાકલૂદી સ્ત્રી [સં. કાકલી] દયા ઉપજાવે
 એવી આજીજી; કાલાવાલા. ૦વેડા પું
 બં વં, કાકલૂદીભયું વર્તાં

કાકવંજી, -ક્યા [સં.] સ્ત્રી એક જ વાર
 કળનાર વનસ્પતિ (૨) એવી સ્ત્રી
 કાકશિખંડ પું [સં.] બાબરી
 કાકા (કા-કા)અર્વરવંકાગડાની બોલી
 કાકા પુંબંબવંકા. = મોટો ભાઈ 'કાકો'-
 તું માનવાચક રૂપ [નતનો ચોપટ
 કાકાકોવો પું [મલાયા કાકાતુમા] એક
 કાકાણ(-સસર) પું સસરાના ભાઈ;
 કાકાસસરો (માનવાચક)
 કાકી સ્ત્રી કાકાની સ્ત્રી
 કાકીડો પું [દિ. કવ્કિઠ, કિવ્કિઠ] કાચડો
 કાકીણ(-સાસુ) સ્ત્રી કાકાણની સ્ત્રી
 કાકુ પું [સં.] દુઃખ, ભય, ક્રોધથી સ્વરમાં
 પડતો ફેર (૨) કરડાકીમાં કે વ્યંગમાં
 બોલવું તે
 કાકુ પું કીકો (ભારિયા લોકોમાં)
 કાકુસ્થ પું [સં.] રામ
 કાકો પું [ન્યુઓ 'કાકા'] બાપનો ભાઈ
 (૨) પિતાનું સંબોધન કરવામાં વપરાય
 છે (૩) દુશ્મન [વ્યંગમાં]
 કાકોદર, કાકોલ પું [સં.] સાપ
 કાકોસસરો પું કાકાણ
 કાખ સ્ત્રી [સં. કક્ષા] બગલ. બબલાઈ,
 બંબલાડી સ્ત્રી બગલમાં થતું એક
 ગૂમડું; બામલી. બલી સ્ત્રી કાખ; બગલ.
 બલી કૂટની = આનંદમાં આવી જવું.
 -ખી સ્ત્રી અંગરખા કે કાપડાની બગલની
 કરાખી. -ખું પું કાખનો વાળ
 કાગ પું [સં] કાક; કાગડો.
 કાગબ(-બ) [મ.] -બી પું વાંસ, ઘાસ,
 ધાગા ઇંબાંથી કરાતી લખવા વગેરેના
 કામની એક બનાવટ (૨) પત્ર; પત્રિકા
 કાગડી સ્ત્રી કાગડાની માદા (૨) ગાડાની
 બે ઊંચીની પિત્તળથી જડેલી ચણી
 કાગડો પું [સં. કાગ] કાક; એક કાળું
 પક્ષી (૨) ચાલાક હુચ્ચું પ્રાણી [લા.]
 કાગદી વિં [ફા.] પાતળી ઊલવાળું (જેમ
 કે લીંબું) (૨) તકલાદી (૩) પું કાગળ
 બનાવનારો કારીગર (૪) કાગળ વેચનારો

અથવા ચોપડા ઇંબાંધનારો. વેપારી.
 બચલાણુ નં કાગળનું ચલણ
 કાગવાશ (શ.) સ્ત્રી [સં. કાગમવાશ = બોલવું;
 બોલાવવું] શ્રાદ્ધને દિવસે પિતૃનિમિત્તે
 કાગડાને બલિ નાખતી વખતનો ઉદ્ગાર
 (૨) એ બલિ
 કાગળ પું ન્યુઓ કાગળ. બપતર, બપત્ર
 પું ચિહ્નોપાટી કેટપાકનો પત્ર. -બિયું
 નં કાગળનો કટકો (૨) ચલણી નોટ,
 લોન, છૂંડી અને શેર જેવો - જેનાં નાણાં
 યાચ તેવો કાગળ
 કાગાનીદર સ્ત્રી કાગડાના જેવી, અટભડી
 બચ એવી બિધ [ગરબડાટ
 કાગારોળ પું (કાગડા જેવી) રોકકળ (૨)
 કાચ પું [સં.] રેતી અને ખારવાળી માટી
 ઓગાળીને બનાવાતો એક પદાર્થ (૨)
 દર્પણ (૩) પાસાદાર, ચળકતી મિશ્રધાતુ
 (૪) નિર્મળ કે ક્ષણભંગુર એવી ઉપમા
 આપતાં વપરાય છે; જેમ કે - કાચ જેવું
 ખાણી; કાચનું વાસણ
 કાચકી સ્ત્રી કાંકચ; એક વનસ્પતિ (૨)
 ગળાની બારી આગળ થતો એક રોગ
 (૩) સંકડામણ; મુરકેલી. -કું નં, -કો
 પું કાચકીનું ફળ
 કાચડ સ્ત્રી [કાચું ઉપરથી] ગૂમડાની
 આનુબાનુનો સૂએલો ભાગ
 કાચબી સ્ત્રી કાચબાની માદા (૨) એક
 રોગ; કાચકી. -બો પું [સં. કચ્છ] એક
 જળચર પ્રાણી
 કાચર સ્ત્રી કકડી. બકૂચર નં પરચૂરણ
 ખાધ વસ્તુઓ (૨) પરચૂરણ ભાંગીવટી
 વસ્તુઓનો સમૂહ. -રી સ્ત્રી મીઠામાં
 આથેલી ફળની - શાકની કકડી; સુકવણી.
 -રું નં ચીરિયું; કકડી
 કાચલી સ્ત્રી [દિ. કચ્ચરા] શાકની - ખાસ
 કરીને કોઠમડાની સુકવણી
 કાચલી સ્ત્રી [સં. કચ્ચ ઉપરથી] નાળિયેરનું
 ભાંગેલું કોટલું. -લું નાળિયેરનું ભાંગેલું
 કોટલું (૨) કોઈ પણ ભાંગેલું અર્ધગોળ

નેતું કકણ કાટલું. ઉદા. 'ઠીબ' (૩) એવો વાડકો

કાચલું નં નદીના ભાઠાની ખેડેલી જમીન

કાચ'(-ચિં, -ચી')ડો પું [જુઓ 'કાપીડો'] ધરોળીના નેતું એક પ્રાણી

કાચું વિં પાકેલું નહિ એતું (કાચી કેરી)

(૨) બરાબર નહિ પકવેલું કે રંધાયેલું

(કાચી ચાસણી; કાચી માટલી; કાચો ભાત) (૩) શેકેલું - રંધેલું નહિ એતું

(કાચી સોપારી, ચણા ઇં) (૪) કશા સંરકાર ન કરાયેલું - કુદરતી સ્થિતિમાં

હોય એતું (કાચો માલ, કાચી ધાતુ) (૫) તકલાદી; મજબૂત કે ટકાઈ નહિ એતું

(કાચી સડક, કાચો રંગ) (૬) નાદાન; ઘિનઅનુભવી (માણસ, જ્ઞાન, ઇં) (૭) અધૂરું; અપૂર્ણ (કાચું કામ, કાચીબુદ્ધિ)

(૮) કામચલાઈ; છેવટનું નહિ એતું (કાચો હિસાબ ઇં) (૯) પૌચું; નરમ (કાચા કાળખતું) (૧૦) બારદાન ઇં સાથેનું કે

અદાલ (વજન, માપ)(૧૧)પાકું-બગાળી નહિ, તેથી અડધા વજનનું (શેર, માણ ઇં વજન) (૧૨) નં કચારા; કંસર;

અધૂરાપણું. ઠકુંવારું વિં કાચી વચનું અને અવિવાહિત. ઠકોરું વિં નહિ રાંધેલું અને લણું. ઠનચ વિંસાવ કાચું.

ઠપાકું વિં કંઈક કાચું અને કંઈક પાકું એતું; અર્થઠગ્ર. ઠપોચું વિં.

અનુભવ અને હિંમત વગરનું; બોણું કાચોફૂંચો પું છેવટનો બાકી રહેલોભાગ

કાચ પું જુઓ 'કાચડો'

કાચડી સ્ત્રીં [જુઓ કાચડી]કાચડાની રીતે પાછળ ખોસેલો ધોતિયાનો એક ભાગ.

ઠછૂટો વિં પું વ્યભિચારી. -ડો પું ધોતિયું કે સાલ્લો જાચો લઈ જે પગની વચ્ચેથી પાછળ ખોસવો તે; તે રીતે ખોસેલો વસ્ત્રનો ભાગ

કાછિયણ સ્ત્રીં કાછિયાની સ્ત્રી

કાછિયો પું શાક વેચવાનો ધંધો કરનાર આહમી (૨) એ જ્ઞાતિનો માણસ

કાછો પું જુઓ કાછોટો. ઠટી સ્ત્રીં જુઓ 'કાછોટી'. ઠટો પું જુઓ કાછોટો

કાજ નં [સં. કાર્યો] કામ (૨) કારણ; પ્રયોજન. ઠગકું વિં શક્તિવાળું; કાબેલ (૨) જીવાનભેધ; તરુણ (૩) ધણું પ્યારું; માનીતું; લાડકું (૪) નાજુક; તકલાદી

કાજળી નં [સં. કજ્જલ] મેશ (૨) આંખમાં આંજવાની મેશ. ઠકુંકુ નં ઘં વં (સૌભાગ્યવતીના શણગારનાં) કાજળ ને

કંકુ. ઠરાણી સ્ત્રીં કાજળી ત્રીજ. ઠતું અંકિં કાજળ-મેશ વળવી (૨) કજળી જલું; બોલવાતું. -ળી સ્ત્રીં મેશ (૨)

રાખનું પડ(૩) કાળી કૂઠ (૪) મેશ પાડવાનું કોહિયું(૫)ગાય પૂજવાનું સ્ત્રીઓનું એકમત (શ્રાવણ માસમાં). -ળી ત્રીજ સ્ત્રીં

શ્રાવણ વદ ત્રીજ; કાજળરાણી

કાજ પું કાઝી; ઇસ્લામી. ન્યાયાધીશ (૨) ઇસ્લામી વિદ્વાન -પડિત

કાજુ પું [મલાયાી કાજુ] એક સૂકો મેવો. ઠકંચિયા પું ઇં વં કાજુ(૨) સાકરિયા

કાજુ

કાજે અં [જુઓ કાજ] માટે; વારતે

કાઝી પું [અ.] જુઓ કાજ

કાટ પું [પ્રા. કિટ્ટ] ધાતુને લાગતો મેલ કે તેનો વિકાર (૨) નકામે ભારરૂપ ઉતાર કે મેલ [લા.]

કાટ પું [સં. કાષ] ઇમારતી લાકડું

કાટ પું (દાવો કાપવા) સામે મંડાતો દાવો; પ્રતિકાર (૨) (૮) સ્ત્રીં ગંજકામાં અમુક ભાત ન હોવી-કાપતું હોતું તે

કાટ પું કાંટો; નડતર; આડ; વિપ્ર. ઉદા. શત્રુનો કાટ કાઢવો

કાટફૂટ સ્ત્રીં કાપતું અને ફૂટવું-ખાંડવું ઠીચવું તે (૨) તૂટેલો ફૂટેલો સરસામાન (૩) મકાનના બાંધકામનો માલ

કાટકો પું [જુઓ કડાકો] મોટી ગળ'ના

કાટખૂણુ પું નેતું અશનો ખૂણો (૨) એ માપનુંકડિયા-સુતારનું ઓળર. ઠત્રિકોણુ

પું કાટખૂણાવાળો ત્રિકોણ. -ણો પું કાટખૂણ

કાટછાંટ સ્ત્રી [દિ.] કાપકૃપ; સુધારોવધારી
કાટપીટિયો પું કાટ-ઇમારતી લાકડાંનો
વેપારી

કાટમાળ પું [કાટ-કાષ] જ્ઞનુંનવું પરચૂરણ
ઇમારતી લાકડું (વળી, વાંસ ઇં)

કાટરડો પું [સં. કિટ્ટાલ] ઠરેલો કચરો;
પ્રવાહી વસ્તુનો મેલ (ર) કટાઈ-અગડીને
ખરાબ થઈ ગયેલો માલ; નકામો રદી
સરસામાન ઇં

કાટલું નં વળન; અમુક નક્કી વળનનું
તોલવાનું સાધન (ર) સુવાવડમાં સ્ત્રીએને
આપાતું ગૂંદર વગેરેનું. વસાણું (૩)
ઓણું કરવું તે; કાપી લેવું તે. ઠકાઈવું =
આડખીલી દૂર કરવી (ર) મારી નાખવું

કાટવું સં કિં [સં. કાટ, પ્રા. કટ્ટ] કાપવું;
છેલું (ર) કરડવું (૩) છેવરવું

કાટવું વિં કાટના રંગનું. -વો પું શોકનો
કાટવા રંગનો સાલ્યો

કાટાકાટ સ્ત્રી કાપાકાપી (ર) કતલ (૩)
અંટસ; અદાવત

કાટોડો પું જુઓ 'કાટરડો' (ર) ચક્રમક
(૩) કાચી ધાતુમાંથી લોટું કાઢી લીધા
પછી ભટ્ટીમાં રહેતો અવશેષ

કાઠ વિં [કાઠું-કઠિન] ધૂત; પહોંચેલ

કાઠ પું [સં. કાષ] કાષ (ર) ઇમારતી કાટ
(૩) કાઠડો (૪) હેડખેડીનું ચોકકું; હેડ.
ઠ્ઠી સ્ત્રી નાનો કાઠડો. ઠકું નં, ઠટો
પું ઊંટ વગેરે ભનવરની પીઠ પર મુકાવું
લાકડાનું આસન [વાતું ધરેલું]

કાઠલો પું કન્યાને પરણાવતા પહેલાં ચડા-
કાઠા વિં (ખંબં) લાકાશ પડતા એક
ભતના (ધડ)

કાઠિચ નં [સં.] કઠિનતા (ર) કઠોરતા

કાઠિયાણી સ્ત્રી કાઠી સ્ત્રી

કાઠિયાવાડ પું; નં ગુજરાત પાસેનો
એક પ્રદેશ; સોરાષ્ટ્ર-કી વિં કાઠિયાવાડનું
-તે સંબંધી (ર) પું કાઠિયાવાડનો રહીશ

કાઠી વિં (ર) પું કાઠિયાવાડની એક
અસલી ભતનું (માણસ)

કાઠી સ્ત્રી [સં. કાષ] ખાળવાનું લાકડું (ર)
જમીનનું એક માપ (૪૦૦ કાઠી=વીધું)
(૩) લાકડી; ઈંડો; વાંસ (૪) કાઠું (શરીરનું)

કાઠું વિં [સં. કઠિન] કઠણ; આકરું (ર)
કઠોર (૩) કંબુસ (૪) ખરાબ; માઠું

કાઠું નં [સં. કાષ પરથી] કલેવર; શરીરનો
બાધો (ર) ખોખું (ઢોલ, ડફ ઇત્યાદિનું)
આકાર (૩) કાઠડો (૪) કોર ચોડવાની
હોય એવું સાલવાનું કપડું

કાઠલાલ (ઠ, લ.) સ્ત્રી કાઠવું ને થાલવું તે

કાઠવું સં કિં [સં. કૃષ્, પ્રા. કૃઠ્ઠ] (હોય
ત્યાથી કે અંદરથી) બહાર ખેંચવું-લાવવું

-લેવું-મોકલવું (ર) અલગ કરવું; છૂટું
પાડવું (૩) રદ કરવું ('આ શબ્દ કાઠો તો
લખાણ મંદૂર છે.') (૪) આલેખવું; દોરવું

(જેમ કે અક્ષર, ચિત્ર ઇં) (૫) કહેવું;
ખોલવું; ઉચ્ચારવું (જેમ કે અવાજ, સાહ
ઇં) (૬) સ્થાપવું; નવું ખોલવું; શરૂ કરવું

(જેમ કે, નિશાળ, દુકાન ઇં) (૭) ગણી
કાઠવું; ગણતરી કરવી (જેમ કે, ભાવ, માપ)

(૮) જહેરમાં બહાર આણવું (જેમ કે નામ,
આખર, કેવાણું) (૯) અંદરનો સાર કે

અમુક ભાગ અદ્ભૂત કરવો (જેમ કે મલાઈ
કાઠવી; 'તેણે ૫૦૦ રૂ. આ ખાતે

કાઠ્યા.') (૧૦) કમાવું; મેળવવું; ભેગ કરવો
('દુકાનમાંથી શેરલો કાઠવાનો છે.') (૧૧)

ખીજ કિં સાથે, તે કિંયા પૂરી કરી દેવી,
ખતવવી, એવો ભાવ પ્રેરે છે. (જેમ કે

'એણે આખું ખેતર ખોડી કાઠ્યું')

કાઠો પું [સં. ક્વાય] કાવો; ઉકાળો

કાણ, ઠોમકાણ (જી) સ્ત્રી મરણ પાછળ
શેવું, કૂટવું અથવા લોકિકે જવું તે.

-ણિયું વિં કાણ કરનારું

કાણિયું વિં ['કાણું] એક આંખવાણું

કાણું વિં [સં. કાળ] વેહ-છિદ્રવાણું (ર)
એક આંખવાણું (૩) નં વેહ; છિદ્ર; ખાકું

કાતડી સ્ત્રી [સં. કૃષ્તિ] ચામડી

કાતર વિં [સં.] ખીકણ; કાચર (ર); ડુંખી;
ભયભીત (૩) કતરાવું; વાંકું

કાતર સ્ત્રી [સં. કર્કરી] કાતરવાનું ઓભર
(૨) વાળ ખરી પડવાનો બનવરોનો એક
રોગ (૩) કાતરના જેવી ધારવાળી પાતળી
ઠીકરી, પતરું ઇં. વણુ નં કાગળની
કપાયેલી પટીઓ. વણી સ્ત્રી કાપવું તે;
કાપવાની રીત (૨) કાતર (૩) કરસણ
કાપી લીધા થઈ ખણું કરતી વખતે
બ્રાહ્મણોને જે ભાગ આપે છે તે

કાતરવું સંક્રિં [સં. કૃત્] કાતરથી કાપવું
(૨) કાપવું; કરડવું (૩) ઓછું કરવું (૪)
ખોતરવું; ખણવું (૫) ઘસાતું ઓલવું [લા.]

કાતરિયું નં છેક છાપરાની નીચેનો નીચો
મેટો (૨) લાકડાનું એક ખેધારું અજ (૩)
દીવાલ કાચવાનું ચોરનું એક ઓભર (૪)
ખેંચૂડીની વચમાં પહેરાતું પાતળી ચીપનું
કંકણ (૫) મેનું (૬) કટાક્ષ; કરડી આંખે
બેઠું તે (૭) સ્વેદનો ભાગેલો મોટો ટુકડો

કાતરી સ્ત્રી [પ્રા. કર્કરિ] પાતળી, ચપટી
કકડી

કાતરો પું અપટું, લાંબું ને વાંકું કળ. ઉદાં
આમલીનો કાતરો (૨) એને મળતા
આકારનું એક દારૂખાનું (૩) એક જવડો
(એ જોગતા અનાજનો છોડ કાતરી ખાય
છે) (૪) દાદીની બંને બાજુ રખાતા
વાળના લાંબા શેલિયામાંનો પ્રત્યેક

કાતળી સ્ત્રી વળુઓ કાતરી

કાતળું નં [કાતરી] બહી ચીરી-ગાચ્યું
(૨) ગડેરી (૩) મોટો ખેડોળ કકડો

કાતલ વિં [મ.] કતલ કરનારું-કરે એવું
(૨) પાતક(૩) મર્મવેધી [દિગો[લા.]

કાતી સ્ત્રી [સં. કર્કી] છરી (૨) કરવતી (૩)

કાતું નં [કાતી] ખૂડી છરી-પાળી

કાત્યાચન પું. [સં.] એક ઋષિ (૨) એક
વૈદ્યાકરણી (૩) નં નિકંદન

કાત્યાચની સ્ત્રી [સં.] પાર્વતી-દુર્ગા.
વંચત નં ઇચ્છેલો પતિ મેળવવા કન્યાઓ
કાત્યાચની દેવીને ઉદેશી કરે છે તે વ્રત
કાયાકંબલા પું. બં વં કૃષ્ણલી; સાચાં-
બૂડાં (૨) નકામી ભાંજગડ; નજની તકરાર

કાથિયું વિં કાથાના રંગનું (૨) નં
કાથીનું દોરડું (૩) કાથીની સાદડી (૪)
કાથીનું બનાવેલું પગલુછણિયું

કાથી સ્ત્રી [મ. કાથા] નાથિયરનાં છોડાંના
રેસા કે તેની દોરી

કાથો પું ખેરની છાલનું સત્ત

કાથો પું વળુઓ કાથી

કાકર વિં [મ. કાકિર] શક્તિમાન

કાકવ પું [સં. કર્કમ] ધૂળ-મટોડીમાં પાંચી
મળીને બનતો ગારા; કીચડ. વંકીચડ
પું ખૂણ કાકવ

કાકખરી સ્ત્રી [સં.] બાલકૃત સુપ્રસિદ્ધ
કથા (૨) તે કથાનું મુખ્ય સ્ત્રીપાત્ર (૩)
નવલકથા [લા.]

કાન પું [સં. કર્ક] સાંભળવાની ઇદ્રિય
(૨) લક્ષ; ધ્યાન [લા.] (૩) નાક; છિદ્ર.

બખજીરો પું [સં. કર્કજીર=ત્રીંછી] ઘણા
પગનાળો એક જવડો. વંચિમડિયું નં
વાગોળ (૨) ચામાચીડિયું. વંછેરિયાં નં
બં વં કાન ઉપરના વાળના ગુચ્છ.

વટોપી સ્ત્રી કાન ઠંકાય તેવી ટોપી

કાનડી વિં [સં. કર્કાટ] કર્ણાટકનું-ને લગતું
(૨) સ્ત્રી કર્ણાટકી ભાષા

કાનન નં [સં.] વન; જંગલ

કાનપટી(-ટ્ટી) સ્ત્રી કાનની કોર કે બૂઠ.
બપકડવી=મૂલ કબૂલ કરવી(૨) સામાની
બૂલ બતાવવા-તેને સાનમાં લાવવા કાન
ઝાલવો [નાર સાધુ

કાનકટો પું કાનમાં મોટું કુંડળ-કડું પહે-

કાનકૂટું વિં બહેરું

કાનકૃસિયાં નં બં વં કાનભંભેરણી.

-યું વિં કાન ભંભેરનારું (૨) ચુગલખોર
(૩) નં ભંભેરણી કે ચુગલી કરવી તે

કાનકૃડિયું વિં કાન કૃડે એવું (મોટા
અવાજ કરીને)

કાનભંભેરણી સ્ત્રી કાન ભંભેરવા તે;
કાંઈનું કાંઈ કહી બેધી દોરવાણી કરવી તે

કાનમ (ન) સ્ત્રી [સં. કૃણમૂમિ, પ્રા. કણમૂમ,
કાનમ] કાળી જમીન (૨) નં વડોદરા
અને ભરૂચ વચ્ચેનો પ્રદેશ

કાનશિયાં, કાનસોરિયાં ન૦ બ૦ વ૦
કાનછેરિયાં

કાનસ સ્ત્રી૦ એક ઓભવ; અતરડી (૨)
ધરની મેડાની આગલી પાટડી ઉપર
મેઠવવામાં આવતો ખીલે નાનો પાટડો

કાનસિયાં ન૦ બ૦ વ૦ કાનછેરિયાં

કાનીન વિ૦ [સં.] કન્યાનું, -ને લગતું

કાનુદો પું૦ [સં.] કહાનો; કૃષ્ણ [પુરુષ

કાનુગો પું૦ [કા. કાનુનુગો] કાયદો ભજનાર

કાનૂન પું૦ [મ.] કાયદો; નિયમ(૨) ધારો;

રિવાજ. ૦૭૧૦ પું૦ કાનૂનનો - કાયદાનો

ભાગ. -ની વિ૦ કાનૂનને લગતું

કાનેકાન અ૦ જુદા જુદા કાને યદને (૨)

પ્રદ પોતાના કાનથી

કાનો (કા) પું૦ [સં. કર્મ] લિપિમાં 'આ'નું

'ા' આવું ચિહ્ન (૨) વાસણની કોર

કાનોકાન (કા) અ૦ [વાસણના] કાનો

સુધી (૨) કાનેકાન

કાન્યકુળ પું૦; ન૦ [સં.] કનોજ

કાપ પું૦ કાપવું તે (૨) કાપવાથી પડતો

આંકો; વાદ; કાપો; (૩) સ્ત્રીઓના કાનનું

એક ધરેણું (૪) કાપવાની -વેતરવાની

રીત, ખૂબી. ૦૬૫ સ્ત્રી૦ જુઓ કાપકૃપ

કાપડ ન૦ [સં. કર્મ] કોરું કપડું. -ડિયો

પું૦ કાપડ વેચનાર. -ડી પું૦ કાપડિયો

(૨) વિ૦ કાપડને લગતું [સંન્યાસી

કાપડી પું૦ [સં. કર્મવિક] કાર્પટિક; સાધુ-

કાપડી સ્ત્રી૦ [સર૦ કાપલી] નાતું કાપડું.

-કું ન૦ સ્ત્રીઓનું છાતીએ પહેરવાનું

વસ્ત્ર; કાંચળી

કાપણી સ્ત્રી૦ [સં. કલ્પની] કાપવાની રીત

(૨) પાકેલા અનાજને કાપવું તે; લણણી

(૩) પતરાં કાપવાનું ઓભવ; કાતર

કાપતું વિ૦ કાપવુંનું વ૦કૃ૦; મૌઢી રકમમાં

નાની સમાપ્તને ગણતું (બ્યાજ)

કાપલી સ્ત્રી૦ ['કાપવું'] નાનો કાપલો.

-સો પું૦ કાગળ કે કપડાનો કકડો

કાપવું સ૦કિ૦ [પ્રા. કપ્પ]વાદવું; વાઢી જુદું

પાડવું (૨) વટાડવું (૩) દૂર કરવું; ફેડવું (૪)

[ગંજકાની રમતમાં] સીધા પછી પાનાં
વહેવતાં પહેલાં અધર અમુક ભાગ
ઉઠાવવો (૫) રમાતી ભાતનું પતું ન હોય
તો હુકમનું પાનું ઊતરવું; કાટવું

કાપાકાપ(-પી) સ્ત્રી૦ એક ખીલને સામ-
સામે કાપી નાંખવું તે; કતલ; ખૂનરેજ

કાપાકૃપ (-પી) સ્ત્રી૦ થોડું ધણું કાપવું
ઘટાડવું તે (૨) સુધારોવધારો (૩) કરકસર

કાપાલ(-લિક) પું૦ [સં.] જુઓ 'કપાલી'

કાપુરુષ પું૦ [સં.] બાયલો માણસ (૨)

અધમ-તુચ્છ માણસ [ચીરો; કાપ

કાપો પું૦ [કાપવું] આંકો; લીટો; હોકો (૨)

કાફર વિ૦ [અ. કાફિર] મુસલમાની ધર્મને

નહિ માનનાર; નાસ્તિક; અધર્મી (૨)

હુમ્મયું; હરામખોર (૩) જંગલી (૪) પું૦

આફ્રિકાની મૂળ વતની જાતનો માણસ

કાફીલો પું૦ [અ. કાફિલ્હો] સમૂહાય; સંઘ

(૨) લડાયક વહાણનો સમૂહ

કાફી સ્ત્રી૦ એક રાગિણી

કાફી સ્ત્રી૦ [દં. કાફી] છુંદાણામાંથી બના-

વાતું એક પીણું

કાફી વિ૦ [અ.] પૂરતું; જરૂર જેટલું

કાખર સ્ત્રી૦ એક પાખી (૨) કચકચિયણ

સ્ત્રી [લા.]. ૦૬૯૬ સ્ત્રી૦ કાખરોનો કલહ

(૨) ખોલાચાલી-જઘડો; કચકચાટ [લા.]

કાખરચીતરું વિ૦ [સં. કહૂર + ત્રિવ] ચિત્ર-

વિચિત્ર; તરેહવાર રંગનું [કાખરચીતરું

કાખરિયું વિ૦ [સં. કહૂર] રંગખેરંગી;

કાખરી સ્ત્રી૦ કસૂખીલી (૨) કાખરચીતરા

ઘોળા અને કાળા રંગની તલી

કાખરું વિ૦ કાખરિયું

કાખા પું૦ [અ. કાખહ] મક્કામાં આવેલું

મુસલમાનોનું એક જાતનું સ્થાન

કાખુલ ન૦ [કા.] અફઘાનિસ્તાનનો એક

પ્રાંત (૨) અફઘાનિસ્તાનનું પાટનગર.

-લી વિ૦ કાખુલનું, -ને લગતું (૨) પું૦

કાખુલનો વતની; અફઘાન; પઠાણ

કાખૂ પું૦ [તુર્કી] સત્તા; અખત્યાર (૨)

અફઘા (૩) કબજો (૪) વળન; વગ

કાબેલ વિં [અ.કાવિલ] પહોંચેલું; હોશિયાર
 (૨) પ્રવીણ; બાહોશ. —**વિચિત્ર** સ્ત્રીં [અ.
 કાવિલિચિત્ર] કાબેલ હોવાનો ગુણ
કાબો પુંં કચ્છ તરફ વસતી એક છુટારુ
 અને ચાંચિયા ભતનો આદમી; છૂટારો
 (૨) વિં પુંં કાબેલ; પક્ષી
કામ પુંં [સં.] ઈચ્છા; વાસના (૨) ચાર
 પુરુષાર્થોમાંનો એક(૩) ઈદ્રિયસુખ; વિષય-
 સુખ; મૈથુનેચ્છા (૪) કામદેવ; મદન
કામ નં [સં. કામ, પ્રા. કમ્મ] કર્મ; કૃત્ય
 (૨) નોકરચાકરનું કામ (જેમ કે કામ
 કરનારી)(૩) કર્તવ્ય (૪) વ્યવસાય; ધર્મો
 (૫) જરૂર; ખર્ચ; ઉપયોગ (૬) કેસ;
 મુકદ્દમો (વિદાં એના ઉપર કામ ચલાવવું
 લેઈએ.) (૭) અંકાન્ને; માટે ('શું કામ?').
 ૦આવવું = ઉપયોગી થવું (૨) (યુદ્ધમાં)
 ખર્ચી જવું
કામકાજ નં નાનું મોટું કોઈ પણ કામ;
 વ્યવસાય (૨) ધર્મો; શૈજગાર
કામકામી વિં [સં.] વિષયસુખની
 ઈચ્છાવાળું [અનિદુષ્ટ
કામકુમાર, **કામકુવર** પુંં પ્રદુમ્નનો પુત્ર
કામકેલિ(-લી) સ્ત્રીં [સં.] સ્ત્રીપુરુષની
 કામવાસના પ્રેરિત રમત (૨) સંભોગ;
 મૈથુન [અંગે કરવાનું કામ
કામગરી સ્ત્રીં નોકરી; ચાકરી (૨) નોકરી
કામગરું વિં કામમાં મચ્યું રહેનારું; ઉદ્યોગી
કામગાર વિં કામ-મહેનત મહત્તરી કરનાર
 (૨) પુંં કામદાર; મહત્તર
કામગીરી સ્ત્રીં કામગરી
કામગુણ પુંં [સં.] શબ્દાદિ પાંચ વિષય
કામચર વિં [સં.] સ્વચ્છંદી
કામચલાઉ વિં કામ ચલાવવા પૂરતું જ
 હોય એવું (૨) કાચમીથી બેલકું; હંગામી
કામચાર પુંં [સં.] સ્વચ્છંદ. —રી વિં
 [સં.] સ્વચ્છંદી
કામચોર વિં પોતાને સોંપાયેલું કામ ખરા-
 ખર નહીં કરનાર — હાડકાંનું આયું
 (૨) પુંં એવો આદમી (૩) કસબચોર.
 —રી સ્ત્રીં કામચોરનું કર્મ

કામજિત વિં [મં.] વિષયવાસના છતનારું
કામજોગ(-યું) વિં કાચપૂરતું
કામજવર પુંં તીવ્ર વિષયવાસના
કામડી સ્ત્રીં [સં. કમઠ = વાંસ] નાનું કામકું;
 સાદું ધતુષ્ય (૨) કામડીવાળો માણસ;
 ભીલ. —કું નં ધતુષ્ય
કામડી વિં [સં. કમઠ = વાંસ] નખળા
 પાંધાનું; સુકલકડી (૨) સ્ત્રીં વાંસની
 ચીપ. —કું વિં (૨) નં જુઓ કામડી
કામદું વિં કામ કરે એવું; કર્તવ્યનિષ્ઠ
 (૨) મહેનતુ
કામણ નં [સં. કાર્મણ] વશીકરણ; મોહિની
 લગાડની તે(૨) ધંતરમંતર; દુચકો. ૦ગારું
 વિં કામણ કરે એવું; મોહક. ૦દૂમણ
 નં કામણ અને ખીત્ત દુચકા;
 ધંતરમંતર
કામદ વિં [સં.] મનકામના પૂરી કરનારું
 (૨) પુંં ઈશ્વર (૩) કાર્તિકેશ્વામી
કામદા વિં સ્ત્રીં [સં.] કામદ (૨) સ્ત્રીં
 કામધેનુ (૩) નાગરવેલ
કામદાર પુંં કારભારી; દીવાન (૨) કામ
 કરનાર — નોકરિયાત માણસ અથવા
 મહત્તર. ૦પદ પુંં મહત્તરનો પક્ષ. ૦સંધ
 પુંં કામદારનો સંધ. —રી સ્ત્રીં
 કામદારપણું
કામદુધા સ્ત્રીં [સં.] કામધેનુ
કામદેવ પુંં [સં.] કામવાસનાનો કલ્પત
 દેવ; મદન [શૈજગાર
કામધર્મો પુંં કામ અને ધર્મો; વેપાર-
કામધેનુ સ્ત્રીં [સં.] મનકામના પૂરી કરનારી
 એક કલ્પિત ગાય [ઈચ્છા; અભિલાષા
કામના સ્ત્રીં [સં.] વાસના; મનોભાવ (૨)
કામની સ્ત્રીં [સં. કામિની] કામ — પ્રેમ-
 હેતુ રાખનારી સ્ત્રી (૨) સુંદરી
કામખાણુ નં કામદેવનું ખાણું (અરવિંદ,
 અરોહ, આશ્ર, નવમહિલકા અને નીલો-
 ત્પલ) (૨) નેત્રકટાક્ષ
કામભાવ પુંં કામવાસના
કામભોગ પુંં [સં.] વિષયભોગ

કામરૂ પું [સં. કામરૂ] કામરૂપ દેશ.
૦૫ વિં [સં.] ઇચ્છામાં આવે એવું રૂપ
ધરનારું (૨) સુંદર; મોહક (૩) પું આસામ
દેશના એક ભાગનું પ્રાચીન નામ. ૦૫ી
વિં [સં.] કામરૂપ

કામવશ વિં [સં.] કામવાસનાને વશ થયેલું

કામવાસના સ્ત્રીં કામભોગની ઇચ્છા

કામવિકાર પું કામવાસનાને ક્ષીવે થતા
મનોવિકાર [(૨) મેળવવું; કમાવું

કામવું અં કિં કામના-ઇચ્છા કરવી

કામશર પું; નં [સં.] કામખાણ

કામશાસ્ત્ર નં [સં.] કામભોગનું શાસ્ત્ર

કામસર અં કામને માટે-અંગે

કામસૂત્ર નં [સં.] કામશાસ્ત્ર નિરૂપતો

વાત્સ્યાયન મુનિએ રચેલો ગ્રંથ

કામળ(-ળી) સ્ત્રીં [ન્યુઓ 'કામળ'] જિનની

ધાળળી. -ળો પું ધાળળો; મોટી કામળી

કામા સ્ત્રીં [સં. કામિની] સુંદર સ્ત્રી

કામાક્ષી વિં સ્ત્રીં [સં.] વિષયી આંખવાળી

સ્ત્રી (૨) સ્ત્રીં ત્રો પ્રમાણે દેવીની એક

મૂર્તિ (૩) દુર્ગાનું એક નામ

કામાક્ષિ પું [સં.] કામવાસનારૂપી અક્ષિ

કામાતુર વિં [સં.] વિષયેચ્છાથી આતુર

બનેલું [કામાક્ષિ

કામાનલ [સં.] (-ળ) પું કામરૂપી અનલ;

કામામુધ નં [સં.] કામખાણ

કામાર્ત(-ર્ત) વિં [સં.] કામવાસનાથી

આર્ત-પીડિત [ન્યુરસેડા

કામાવેશ પું [સં.] વિષયેચ્છાનો આવેશ-

કામાસક્ત વિં [સં.] વિષયાસક્ત. -ક્તિ

સ્ત્રીં વિષયાસક્તિ

કામાસ્ત્ર નં [સં.] કામખાણ

કામાંધ વિં [સં.] કામાવેશથી આંધળું

બનેલું. ૦૮ા સ્ત્રીં [વિં સ્ત્રીં કામી

કામિની સ્ત્રીં [સં.] ન્યુઓ કામની (૨)

કામી વિં [સં.] વિષયી; વિષયાસક્ત

કામ્યક વિં [સં.] ઇચ્છક(૨) વિષયી; કામી

(૩) પું ચાર (૪) કામી પુરુષ. -કા

વિં સ્ત્રીં [સં.] કામી (સ્ત્રી)

કામ્યું નં [ન્યુઓ 'કામ'] કામ; કામ' (૨)
વ્યાપાર; ક્રિયા

કામ્યેચ્છા સ્ત્રીં [સં.] કામની-વિષયભોગની

ઇચ્છા. -ચ્છુ વિં કામ્યેચ્છાવાળો-કામ્યક

કામ્યેશ્વર પું [સં.] વિષયવાસના પર કામ્ય

મેળવનાર પુરુષ (૨) મહાદેવ; શિવ. -શ્વી

સ્ત્રીં [સં.] પાર્વતી [પરાક્રમ

કામ્યો પું [સં.] 'કામ' ઉપરથી] બહાદુરીનું કામ;

કામ્ય વિં [સં.] ઇચ્છા કરવા યોગ્ય (૨)

કામનાથી-ઇચ્છાથી કરેલું (૩) સુંદર

કામ્ય સ્ત્રીં [સં.] શરીર. ૦કષ્ટ નં કામ્યનું

કષ્ટ (૨) તપ આદિથી દેહનું દમન કરેલું

તે (૩) શારીરિક કામ-મહેનત. ૦કષ્ટી

વિં કામ્યકષ્ટ કરનારું

કામ્યદિયો પું કામ્યું કરાવનાર બ્રાહ્મણ

કામ્યકું નં [સં. કર્કટ, દે. કર્કટ] મરનારના

અગિયારમાને દિવસે કરવામાં આવતી

ક્રિયા કે જમણ

કામ્યદાખાન વિં કામ્યદાની ઝીણવટ જાણ-

નાર; કામ્યદાની આવડવાળું

કામ્યદાભંબ પું કામ્યદો તોડવો તે

કામ્યદાશાસ્ત્રી પું કામ્યદાનો જાણકાર;

ધારાશાસ્ત્રી

કામ્યદાસર અં કામ્યદા મુજબ

કામ્યદે આઝમ પું ન્યુઓ કામ્યદે આઝમ

કામ્યદેસર અં કામ્યદાસર

કામ્યદો પું [અ.] નિયમ; ધારો (૨) સરકારી

કાનૂન (૩) યોડાના ચોકડા સાથે સંબંધ

રાખતી દોરી, જે તેની ડોકની હાંસડીના

આંકડામાં ભેરવાય છે

કામ્યમ વિં [અ.] સ્થિર; ટકે એવું (૨)

હમેશ માટેનું; સ્થાયી; કામ્યલાઉથી જિલકું

(જેમ કે તોકરી) (૨) મંજૂર; બહાવ. -મી

વિં હમેશ માટેનું; સ્થાયી; નિત્ય

કામ્યર વિં [સં. કાતર; પ્રા.] નાહિંમત;

ડરકણ; બાયલું

કામ્યર(-રુ) (કા) વિં [અ. કાહિલ-સુસ્તા]

કામથી કંટાળી જાય એવું; આળસુ (૨)

યાકી-કંટાળી ગયેલું

કાયરું વિ० કાયર; ડરકાજ; બાથલું
કાયા સ્ત્રી० [સં. કાય:] શરીર. ૦કલ્પ પું
વૃદ્ધ કે અશક્ત શરીરને નવું તાલું કરવાનો
એક ઔષધ ને ચિકિત્સાનો વિધિ. ૦કષ્ટ
ન૦, ૦કષ્ટિ સ્ત્રી० તપ; વ્રતાદિ અર્થે
શરીરને કષ્ટ આપવું તે (ર) દુઃખ; પીડા.
૦પલટો પું શરીરની ફેરબદલી; નવો
અવતાર લેવો ને (ર) બાહ્ય દેખાવની
-વેશની ફેરબદલી

કાયિક વિ० [સં.] કાયા-શરીરને લગતું;
શારીરિક

કાર પું [સં.] ક્રિયા; કાર્ય (ર) નિશ્ચય (૩)
ચત્ન (૪) સંબંધ; વ્યવહાર (૫) વક્ત્ર;
શાખ (૬) ગતું (૭) ફેરફાર

-કાર પું [સં.] એક અનુગ. નામને અર્થે
'કરનાર' એવા અર્થમાં. ઉદા० 'ચિત્રકાર'
(ર) વણ'ને અર્થે 'તે વણ' કેનેના ઉચ્ચાર'
એવા અર્થમાં. ઉદા० 'કાર' (ર) રવાનુકારી
શબ્દ અર્થે 'તે રવ' એવા અર્થમાં. ઉદા०
કુકાર; હુકાર; આવકાર

કાર પું [ફા.] કાર્ય; કામ (ર) કામકાજ; ધર્મ
કાર સ્ત્રી० [હિ.] મોટરગાડી (ખાનગી
માલખીની પ્રાય)

કારક વિ० [સં.] કરનારું - કરાવનારું
(સમાસને ઠેકે.) ઉદા० 'સુખકારક' (ર) ન૦
નાકચમાં નામ અને ક્રિયાપદ અથવા એની
સાથે વિભક્તિનો સંબંધ ધરાવતા શબ્દો
વચ્ચેનો સંબંધ [વ્યા.] (૩) પદવિન્યાસ

કારકર્હંગી સ્ત્રી० [ફા.] કારભાર દરમિયાન-
નો સમય (ર) બમણ દરમિયાનમાં કરેલું
કામકાજ; વહીવટ [પણ વિભક્તિ
કારક વિભક્તિ સ્ત્રી० છઠ્ઠી સિવાયની કોઈ
કારકિર્દી સ્ત્રી० [ફા.] જુઓ કારકર્હંગી
કારકુન પું [ફા.] ગુમાસ્તા; મહતો. -ની
સ્ત્રી० કારકુનનું કામ

કારખાનદાર પું કારખાનાનો માલિક
કારખાનું ન૦ [ફા.] જ્યાં હુત્રરક્રીયાનું
કામ થતું હોય તે મકાન (ર) કોઈ પણ
મોટા કામકાજનું ખાતું

કારગત સ્ત્રી० શક્તિ; કૌવત (ર) વગ; ચલણ
(૩) કામ; અર્થ (૪) કામમાં આવવાપણું
કારજ ન૦ [સં. કાર્ય] કામ (ર) વિવાહ કે
મૃત્યુ સંબંધી (ખર્ચનો) પ્રસંગ
કારતિયો, કારકું જુઓ કાયટિયો, કાયકું
કારદૂન ન૦ [હિ.] મળક કે કેકડી યા કટાક્ષ
ઇં કરવા માટે દોરાતું - નર્મસૂચક ચિત્ર;
હૂઆચિત્ર; નર્મચિત્ર

કારણુ ન૦ [સં.] કાર્યની કૃત્વણિ કે પ્રવૃત્તિનું
મૂળ - ખીજ; સખખ (ર) હેતુ; ઉદ્દેશ (૩)
જરૂર; ગરજ (૪) ભૂત, પ્રેત, મૃક ઇત્યાદિથી
જે વ્યથા થાય તે (૫) અં કારણ કે.
૦અવતાર પું અસુક નિશ્ચિત કાર્ય
કરવાને સાદુ ઈશ્વર જે અવતાર લે છે તે.
૦કે અં એટલા વારતે કે; કેમ કે. ૦દેહ
પું કારણશરીર. ૦ભૂત વિ० કારણ -
સાધનરૂપ બનેલું. ૦રૂપ વિ० કારણભૂત
(ર) ન૦ બધાં રૂપોના મૂળબીજરૂપ શ્રેષ્ઠ
રૂપ. ૦વશાત્ અં કારણને લીધે. ૦શરીર
ન૦ [સં.] સ્થૂલ - સૂક્ષ્મ શરીરના મૂળ
કારણરૂપ (અવિદ્યા શક્તિરૂપ) જેલ વિદ્યાંત
(ર) લિંગદેહ. ૦સાર અં -ના કારણથી

કારતક પું [સં. કાર્તિક] વિક્રમ સંવતનો
પહેલો મહિનો. -કી વિ० કારતકનું

કારતુસ સ્ત્રી० [પો.] બંદૂક ઇંમાં ભરી
ફોડવાની ટોટી જેવી બનાવટ

કારભાર પું [ફા. કારોબાર; સં. કાર્યમાર]
કારોબાર; વ્યવસ્થાનું કામ (ર) એકાદા
મોટા કામનો વ્યવસાય. ૦ભ્ય સ્ત્રી० કારભાર
કરનારી સ્ત્રી (ર) કારભારીની સ્ત્રી. -ની
પું કારભાર કરનારો; વ્યવસ્થાપક;
પ્રધાન. -નું ન૦ કારભારીનું કામ; પ્રધાનવત્

કારમું વિ० [સં. કાર્મિક] ભયંકર (ર) કૃત
સ્વરૂપવાળું; અદ્ભુત (૩) દેવી; સુંદર

કારવવું સં કિં [સં. કાર્વ] ખીજ કિં
સાથે વપરાતાં તેમાં ઇત્યાદિનો ભાવ ઉમેરે
છે. ઉદા० જોઈકારવીને, કરીકારવીને

કારવા પું આબર; પ્રતિષ્ઠા
કારવાં પું [ફા.] કાફલો

કારવો પું એક તરેહનો નાચ-કેરબો(ર)
 કેરબો વખતે ગાવાનો રાગ
 કારસ્તાન ન૦ [ફા.] પ્રપચ; હુચ્ચાર્દનું
 કામ (ર) તોફાન; મસ્તી. -ની વિ૦
 કારસ્તાન કરનારું [બાગ
 કારંજ(-બો) પું કુવારો (ર) કુવારાવાળો
 કારંડવ ન૦ [સં.] એક જળચર પક્ષી -બતક
 કારાગાર ન૦ [સં.] કેદખાનું
 કારાગૃહ ન૦ [સં.] કારાગાર; કેદખાનું
 કારાવાસ પું [સં.] કેદખાનામાં રહેતું તે
 કારિકા સ્ત્રી [સં.] સ્ત્રીકળદ્ર વ્યાખ્યા
 કે વિવરણ
 -કારિણી વિ૦ સ્ત્રી [સં.] કરનારી
 -કારી વિ૦ [સં.] કરનાર, કરે એવું એ
 અર્થમાં સમાસને અંતે. ઉદા૦ સુખકારી
 કારી વિ૦ કારમું; દારુણ (ર) યાતક; મારક
 કારી અ૦ યુક્તિ; તદબીર
 કારીગર પું [ફા.] હાથની કારીગરીમાં
 પ્રવીણ માણસ (ર) યંત્રાદિ ચલાવી
 ભણનાર (૩) કોઈ પણ કળામાં ક્ષણ
 -હોશિયાર માણસ; ઉસ્તાદ
 કારીગ(-ગી)રી સ્ત્રી [ફા.] કારીગરનું
 કલાત્મક કામ; રચના (ર) કળાકૌશલ્ય;
 ચતુરાર્થ [કારીગર-શિલ્પી
 કારુ વિ૦ [સં.] કરનારું; બનાવનારું(ર) પું
 કારુણિક વિ૦ [સં.] કરુણાવાળું (ર)
 કરુણાજનક
 કારુણ્ય ન૦ [સં.] કરુણિકતા; કરુણા
 કારુન પું [અ.] એક પ્રખ્યાત કંબૂસ ધનિક
 કારેલી સ્ત્રી [સં.] કારવેલ કારેલાનો વેલો.
 -લું ન૦ શાક તરીકે વપરાતું એક કડવું ફળ
 -કારો પું [સં.] કારું જુઓ 'કાર'. ઉદા૦
 અકારો, દેકારો; તુકારો; હુંકારો
 કારોબાર પું [ફા.] કારભાર. ૦મંડળી
 સ્ત્રી-કાર્યવાહક સભા. -રી વિ૦ કારોબારનું,
 -ને લગતું (ર) સ્ત્રી કારોબારી સમિતિ
 કાર્ડ ન૦ [હં.] ટપાલનું પત્રું (ર) પોતાના
 નામનું પત્રું
 કાર્ડિનલ પું [હં.] ખ્રિસ્તી ધર્મમાં એક

જાતી પક્ષી ધરાવતો પાદરી કે ધર્મગુરુ
 કાર્તાતિક પું [સં.] ભેશી
 કાર્તિક પું, -કી. વિ૦ [સં.] જુઓ
 કારતક, -કી
 કાર્તિકેય પું [સં.] મહાદેવનો પુત્ર
 કાર્પટ(-ટિક) પું [સં.] સં-ચારી; ચીથરે-
 હાલ ચારી; કાપડી
 કાર્પણ્ય ન૦ [સં.] કૃપણતા; દૈન્ય
 કાર્પન પું [હં.] એક રસાયણી તત્ત્વ (ર)
 જુઓ 'કાર્પન-પેપર', ૦પેપર પું [હં.]
 નક્કલ કરવા માટે વપરાતો શાહીવાળો
 ખાસ બનાવાનો કાગળ. -નિક વિ૦
 કાર્પનને લગતું. [ર. વિ.]
 કાર્પાઈડ ન૦ [હં.] કોઈ પણ ધાતુનું કાર્પન
 સાથેનું સંયોજન [ર. વિ.]
 કાર્બોનિક વિ૦ [હં.] કાર્બનનું; તે સંબંધી
 -મિશ્રિત. ૦એસિડ એસ પું [હં.] શ્વાસ
 વાટે પ્રાણીઓ બહાર કાઢે છે તે વાયુ
 કાર્બોનેટ પું [હં.] કાર્બોનિક એસિડનો ક્ષાર
 કાર્બોનિક સાયુ પું [હં.] કાર્બોનિક+સાયુ
 નાહવાનો એક જંતુવિનાશક સાયુ
 કાર્બોહાઈડ્રેટ ન૦ [હં.] રાચાં અગર
 સાકરવાળું દ્રવ્ય [ર. વિ.]
 કાર્બુક ન૦ [સં.] થતુઅ(ર)વાંસ(૩)ધનરાશિ
 કાર્ય ન૦ [સં.] કરવાનું હોય તે; કામ-
 કાજ (ર) પ્રયોજન; હેતુ (૩) વિરોધ
 સામે કરવું યદતું બળ [પ. વિ.]. ૦કર
 વિ૦ [સં.] કામકાજ કરનારું - કરે એવું(ર)
 અસરકારક. ૦કર્તા(-તારી) પું [સં.] કાર્ય
 કરનારો(ર) સંચાલક. ૦કારણભાવ પું
 [સં.] કાર્ય અને કારણ વચ્ચેનો સંબંધ.
 ૦કારી વિ૦ જુઓ કાર્યકર. ૦કુશલ
 [સં.] (-બ) વિ૦ કાર્યનિપુણ. ૦ક્ષમ વિ૦
 કામમાં ધીરજ સામે એવું (ર) કાર્ય કરી
 શકે એવું; પાવરધું. ૦ક્ષેત્ર ન૦ કામકાજનું
 ક્ષેત્ર. ૦ક્ષિ વિ૦ કાર્યનિપુણ. ૦નિપુણ
 વિ૦ કાર્ય કરવામાં હોશિયાર - પાવરધું;
 કામની આવડવાળું. ૦ષ્ટિ સ્ત્રી-કાર્ય-
 કામ કરવાની પદ્ધતિ. ૦વાહક વિ૦

કારૈઆર કરનારું (૨) પું૦ કારઆરી.
 વ્વાહકસભા સ્ત્રી૦ કાર્યવાહકેતું મંડળ.
 વ્વાહી સ્ત્રી૦ કાર્ય ચલાવવાની રીત;
 'પ્રોસીઝર' (૨) કાર્યક્રમ. ૦શક્તિ સ્ત્રી૦
 કાર્ય કરવાની શક્તિ. ૦સાધક વિ૦ [સં.]
 કાર્ય સાધિ-પાર પાડે એવું. ૦સાધક-
 સંખ્યા સ્ત્રી૦ મંડળનું કાર્ય કરવાને
 જરૂરી (સહયોગી) નાનામાં નાની સંખ્યા;
 કોરમ'. ૦સિદ્ધિ સ્ત્રી૦ [સં.] કાર્યની
 સિદ્ધિ; કામ પાર પાડવું તે. -ચાલિય ન૦
 [નચાલય] કામ કરવાની જગા; ઓફિસ
 કાલિ (લ.) સ્ત્રી૦ [સં. કલ્પ; કલ્લિ] ચાલતા
 દિવસની આગળ કે પાછળનો દિવસ (૨)
 અ૦ ગઈ કાલે અથવા આવતી કાલે (૩)
 હામાં; થોડા દિવસ ઉપર કે પછી [લા.]
 કાલિ પું૦ [સં.] સમય; વખત (૨) સમયનું
 માપ; વેળા (૩) મોત; નારા (૪) મોસમ;
 નંતુ. ૦ફૂટ ન૦ [સં.] હલાહલ ઝેર
 (૨) અકીણ (૩) સમુદ્રમથન વખતે
 નીકળેલું અને શિવે પીધેલું તે -હલાહલ.
 ૦કંઠ પું૦ [સં.] વખતનું જુલું તે (૨)
 કાળગણનાની ક્રમિકતા. ૦કંઠદોષ પું૦
 કાળની ક્રમગણનામાં કે સમજમાં દોષ;
 'એનેકોનિઝમ'. ૦દ્વેષ પું૦ [સં.] વખત
 ગુમાવવો તે; વિલપ કરવો તે. ૦અસ્ત
 વિ૦ કાળનો ધાસ થઈ ગયેલું; ન્દનું
 થયેલું; 'ઓપ્સોલીટ'. ૦ચક્ર ન૦ [સં.]
 કાળનું ચક્ર-પૈદુ' (૨) [લા.] ભાગ્યનું ચક્ર;
 જિંદગીના વારાફેરા (૩) મોટી આકૃત.
 ૦જ્ઞ વિ૦ [સં.] કાલને-સમયની યોગ્યા-
 યોગ્યતાને જાણનારું (૨) પું૦ જ્ઞેયી. ૦જ્યર
 પું૦ કાળરૂપ જ્વર; મોત નિપજવે એવો
 તાવ. ૦ત્રય ન૦ [સં.] ત્રણે કાળનો-ભૂત,
 ભવિષ્ય અને વર્તમાનનો સમૂહ. ૦દોષ
 પું૦ સમયનો દોષ (૨) કાલવ્યુત્ક્રમ. ૦ધર્મ
 પું૦ [સં.] સમયને યોગ્ય એવો ધર્મ-કર્ત-
 વ્યકર્મનો માર્ગ (૨) સમયનો ધર્મ-ગુણ
 -નિયમ (૩) મોત. ૦નિદ્રા સ્ત્રી૦
 મોતની નિદ્રા

કાલપણું ન૦ કાલાપણું; કાલા થવું તે
 કાલપાશ પું૦ [સં.] ધમનો ફાંસો
 કાલપુરુષ પું૦ [સં.] ચમરાજ
 કાલખલ ન૦ સમયનું ખલ
 કાલખૂત ન૦ [ફા. કાલ્કુદ] જોડાની અંદર
 ઠોકવાનો લાકડાનો પગનો ઘાટ (૨) ઘાંટ;
 ખીણ (૩) ધાયો; ચોડું (કલ્યાણનું)
 કાલમાન ન૦ [સં.] સમયનું માપ (૨)
 સમય-સંજોગોની યોગ્યયોગ્યતાની ગણ-
 તરી. -પકયંત્ર ન૦ સમયને માપવાનું
 ચંત્ર; 'કોનોમિટર'
 કાલરાત્રિ(-ત્રી) સ્ત્રી૦ [સં.] ઘોર અંધારી
 રાત(૨) કાળરૂપી રાત્રી; જગતના નાશની
 રાત્રી (૩) ૭૭ વર્ષે આવતી આસો સુદ
 આઠમ કે શ્રાવણ વદ-આઠમની રાત (૪)
 કાળીના જન્મની રાત (૫) ચમરાજની
 ખજેન [સાથે મેળવી ધૂંટવું]
 કાલવત્સુ સ૦ કિ૦ [રિ. કલ્લવિજ્ઞ] પ્રવાહી
 કાલવિપર્યાસ પું૦ કાલક્રમદોષ
 કાલવ્યુત્ક્રમ પું૦ કાલક્રમદોષ
 કાલસિદ્ધ વિ૦ કાળની કસોટીએ ઊતરેલું
 કાલાશિ પું૦ [સં.] કાલરૂપી અશિ; પ્રલયાશિ
 કાલાતિક્રમદોષ પું૦ કાલક્રમદોષ
 કાલાતીત વિ૦ [સં.] કાલથી અતીત-પર
 (૨) વીતી ગયેલું (૩) જ્ઞનું યઈ ગયેલું
 કાલાનુક્રમ પું૦ કાલક્રમ
 કાલાપણું ન૦ જુઓ કાલપણ
 કાલાવાહા પું૦ અવ૦ કરગરવું તે; આજીજ
 કાલાષ્ટમી સ્ત્રી૦ કાર્તિક વદ ૮
 કાલાં ન૦ ખ૦ વ૦ કાલપણ
 કાલાંતરે અ૦ [સં. કાલાંતર] ધણા ધાંખા
 સમયના - યુગોના અંતર પછી (૨) કેટલોક
 કાળ વીત્યા પછી (૩) કદી પણ [લા.]
 કાલિક વિ૦ [સં.] કાલ-સમયને લગતું
 કાલિકા સ્ત્રી૦ [સં.] ચડિકા; કાલી
 કાલિકાસ પું૦ [સં.] સંસ્કૃત ભાષાનો એક
 પ્રખ્યાત કવિ
 કાલિમા સ્ત્રી૦ [સં.] કાળપ(૨) અંધારું (૩)
 કલક (૪) છાયા

કાલિય પું[સં.]શ્રીકૃષ્ણે નાથેલો કાળીનાગ
કાલિંગડુ' ન૦ [સં. કાલિંગ ઉપરથી]
કલિંગડ; તડખૂચ

કાલિંગડો પું[સં. કાલિંગ] એક રાગ
કાલિંગી સ્ત્રી૦ [સં.] કલિંગ પર્વતમાંથી
નીકળતી - ચમુના નદી

કાલી સ્ત્રી૦ [સં.] કાળી; કાળકા
-કાલીન વિ૦[સં.] (અમુક)સમય સંબંધી
(સમાસમાં), ઉદા૦ તરકાલીન

કાલીંગડુ' ન૦ જીઓ કાલિંગડુ'
કાલીંગડો પું જીઓ કાલિંગડો

કાણુ પું; સ્ત્રી૦ દરિયાઈ ખડક (૨) એક
જાતની મોતી બનાવનારી માછલી

કાણુ' વિ૦ બાળકની વાણી જેવું, ભાંચું
તરુચું અને મધુરું (૨)તોતણું (૩)બાલિશ;
અણસમજી

કાણું ન૦ [સં. કલકા] કપાસનું છંડું
કાણે અ૦[સં. કાલિ, કલ્પે] જીઓ 'કાલ' અ૦
કાલ્પનિક વિ૦[સં.] સમ્યું નહિ એવું;કલ્પેલું

કાવડ સ્ત્રી૦ [રે.] ખાંધે બેળે ઉપાડવાને
બનાવેલી તુલા

કાવડિયું ન૦ પૈસો
કાવડિયો પું[રે. કાવડિમ] કાવડ ઊંચકનારો

કાવડી સ્ત્રી૦ જીઓ કાવડ. -ડું ન૦
કાવડનું લાકડું [કાવડનું કરનારું
કાવડારાખોર, કાવડારાખાજ વિ૦

કાવડરું ન૦ છળ; પ્રપંચ; કારસ્તાન (૨)
ગૃહ અને કપટપૂર્ણ યોજના

કાવડું, ંખાવડું વિ૦ બેબાકળું
કાવડું વિ૦ ધણું નાજીક અને શોભીતું ખણ
તકલાદી [પાતળું પડ

કાવળી સ્ત્રી૦ પાણી, દૂધ ઇત્યાદિ પર તરતું
કાવાદાની સ્ત્રી૦ [ફા. કહવહદાની] કાવો
કરવાનું વાસણ; કીટલી

કાવાદાવા પુંઅંબવંછળપ્રપંચ;કપટબાજી
કાવું ન૦ છાપરા ઉપરની નળિયાંની એળ
(૨) ખાટલાની પાટીનો આટો [સુ.]

કાવું અ૦કિં કંટાળવું; કાચર થઈ જવું
કાવો પું[ફા. કહવહ] બુદ્ધાણનો ઉકાળો
(૨) ઉકાળો; કાઠો

કાવ્ય ન૦ [સં.] કવિતામાં જે કલાત્મક
રસનું તત્ત્વ હોય છે તે (૨) રસાત્મક
વાક્ય કે પદ્યબંધ(૩)પદ્ય; કવિતા. ૦મ્ય
વિ૦ કાવ્યથી આતપ્રાત થયેલું. ૦શાસ્ત્ર

કાવ્ય સ્ત્રી૦ [સં.] કાવ્ય - કવિતાનું શાસ્ત્ર
કાશ(-સ) પું; ન૦ [સં.] એક ધાસ (૨)
ન૦ એનું કૂલ

કાશ(-સ) પું [સં. કાસ] ખાંસી, ઉધરસ
કાશ (-સ) સ્ત્રી૦આડખીલી(૨)ચોકલાશ;
ચેળાચેળ [ચ.]

કાશંડી(-દી, -દ્રી) સ્ત્રી૦ (કાશીની બના-
વટનો) મોટા પૈટનો પડવીવાળો લોટો

કાશી સ્ત્રી૦ [સં.] યાત્રાનું પ્રસિદ્ધ સ્થળ;
વારાણસી

કાશમીર સ્ત્રી૦ [સં.] એક જાતનું કપડું
(૨) ન૦ કેસર (૩) સુખર(૪)પું; ન૦
હિંદુસ્તાનની છેક ઉત્તરમાં આવેલો એક
દેશ. -રી વિ૦ કાશમીરનું; કાશમીર

સંબંધી (૨) સ્ત્રી૦ કાશમીરની ભાષા
કાશાય વિ૦[સં.] ભગવં(૨)ન૦ ભગવં વસ્ત્ર

કાશ ન૦ [સં.] લાકડું (૨) કાઠી; બળતણ
કાસ જીઓ કાશ તણું

કાસદ પું [ચ. કાસિદ] સદેશો - કાગળ
લાવનાર લઈ જનાર આદમી; ખેપિયો.
-દિયું ન૦ કાસદું (૨) વિ૦ એ કામ

કરનાર (કપૂતર). -દું ન૦ કાસદનું કામ
કાસળ ન૦ આડખીલી; નડતર

કાસાર પું; ન૦ [સં.] સરોવર; તળાવ
કાથ પું જીઓ 'કાલ' (૨)દુકાબ(૩)કોષ

કાથકા સ્ત્રી૦ જીઓ કાલિકા
કાથકૂટ ન૦ કાલકૂટ
કાથચક ન૦ કાલચક [ચિધડિયું

કાથચોઘડિયું ન૦ નુકસાનકરક - ધાતક
કાથજાતું વિ૦ કાથજીવું તરી નય એવું
આકરું [ચીવટ

કાથજી સ્ત્રી૦ હુદયપૂર્વક સંભાળ - ચિંતા
કાથજીવું વિ૦ કાથ જેવી નુકસાનકરક -
ધાતક જાણવળું
કાથજીવું ન૦ જીઓ કલેજી (૨) અંતર;
અંતરનો જીવ;મન;દિલ[લા.]

કાળજૂનું વિં કાળ જેટલું - અતિ જૂનું;
પુરાણું

કાળજીવર પું કાલજીવર; જીવલેણ તાવ

કાળનિદ્રા સ્ત્રીં કાલનિદ્રા (૨) ગાઠ નિદ્રા

કાળપ સ્ત્રીં કાળપણું (૨) કલકં

કાળપુરુષ પું યમરાજ

કાળબળ નં કાલબળ

કાળઐરવ પું મહાદેવ

કાળમાપક યંત્ર નં કાલમાપક યંત્ર

કાળમીઠ વિં પ્રાણું જ કાળું (૨) નિષ્કુર

(૩) પું એકબતનો ધણો કકલ્ય અને કાળો
પથર

કાળમુખું વિં કાળના જેવા મોંવાળું

કાળમૂર્તિ (-ત્તિ) વિં કાળના જેવી મૂર્તિ-
વાળું (૨) સ્ત્રીં શરીરધારી કાળ પોતે

કાળયોગ પું સમયનો યોગ; સંજોગ

કાળરાત્રી સ્ત્રીં કાલરાત્રી [સંધ્યાકાળ

કાળવેળા સ્ત્રીં ભયકર વખત (૨)

કાળા-ખલ્લરિયો પું કાળું ખલ્લર ચલા-
વનાર માણસ કે વેપારી

કાળાક્ષિ પું જુઓ કાલાક્ષિ

કાળાટ પું કાળાપણું. -શ સ્ત્રીં કાળાટ

(૨) સહેજ કાળાપણું [અજન; સુરમો

કાળાંજન નં [સં. કાલ + અંજન] કાળું

કાળાંતરે અં જુઓ કાલાંતરે

કાળાંધોળાં નં અં વં કારરતાન; બદ-
ચાલ (અં વં માં વપરાય છે. જુઓ
'કાળુ'ધોળું)

કાળિદાસ પું જુઓ કાલિદાસ

કાળિયાર પું હરણના ટોળાનો મુખી -
કાળો નર

કાળિયું વિં કાળા રંગનું (૨) નં

કાળીગાંડી (૩) અદ્રીણ (૪) કાળિયો.

-ચો પું કાળી તમાકું

કાળી વિં સ્ત્રીં કાળા રંગની સ્ત્રી (૨)

સ્ત્રીં કાળી છાપવાળી ગંજીફાના પત્તાની
એક જાત (૩) કાલિકા

કાળીકંડી, કાળીગાંડી સ્ત્રીં [સં. કલ્પ-
કંઠિકા] સ્ત્રીઓની કોટનું એક ધરણું

કાળીઐકશ(-સ) સ્ત્રીં આસો વદ ૧૪

કાળીદીલી સ્ત્રીં કલકં; લાંછન

કાળીનાગ પું કાળો નાગ-સાપ (૨) જુઓ
કાલિય [વાસી લોકો

કાળીપરજ સ્ત્રીં દૂબળાં વગેરે આદિ-

કાળીરોટી સ્ત્રીં માલપૂઓ

કાળીરોળી સ્ત્રીં રોળીકાળી-સાંજનો વખત

કાળું વિં [સં. કાલ] મેશના રંગનું (૨)

[લા.] નકરું; દુષ્ટ; અધોર; અનીતિમંથ

(જેમ કે કાળું કામ, ખલ્લર ઇં) (૩)

વસમું, સખત, કારમું ઇં ભાવવાળું

(જેમ કે કાળો ચોર, કાળી મંદૂરી), ધોધાળું

નં ખરાબ કામ, ઠપાણી નં દેશનિકાલ;

જન્મદીપ, ઠખલ્લર નં છાનું માનું ચાલતું

ગેરકાયદે નકાબોરીનું ખલ્લર-વેચાણ ને

ખરીદ. ઠખલ્લર વિં ભમરા જેવું ખૂબ

કાળું. ઠમેશ વિં મેશ જેવું કાળું

કાળો કામલુગાચો પું શ્રીકૃષ્ણ

કાળો કાયદો પું ખૂબ અકારો જુલમી

કાયદો (૨) પહેલાં વચ્ચુદ્ધ ખાદ અંગ્રેજ

સરકારે હિંદમાં લાગુ કરેલો જુલમી

કાયદો - 'રોલેટ એક્ટ' [ખેવિયો

કાળોતરિયો પું કાળોતરી લઈ જનારો

કાળોતરી સ્ત્રીં [સં. કાલપત્રિકા] મરણના

સમાચારની ચિઠ્ઠી. -રું વિં કાળું. -રો

પું કાળો નાગ; ફણાધર

કાળોત્રી સ્ત્રીં જુઓ કાળોતરી

કાં (૦) અં જુઓ કેમ (૨) કિંવા; કાંતો

કાંઈ(૦ક) (૦) વિં (૨) સં જુઓ

કાંઈ, ૦ક

કાંકચ (૦) પું કાયકી; એક વનરપતિ

કાંકરાળું; કાંકરિયાળું; કાંકરિયું (૦)

વિં કાંકરીવાળું

કાંકરી (૦) સ્ત્રીં [જુઓ કાકર, -રી] ઝીણો

કાંકરો (૨) રેતી; પથરી (૩) એ નામનો

રોગ. ઠચાળો પું કોઈના પર મરકરીમાં

કાંકરી નાખવી તે

કાંકરો (૦) પું ['કાકર'] ઝીણો પથર (૨)

કોઈ પણ કંઠલ પદાર્થનો નાનો ગાંગડો (૩)

કંટક; કાંસ; નડતર (૪) શંકા; વહેમ;
ખટકા (૫) ખીલ (આખમાં થતો)
કાંકે (૦) અં કેમ ને; કારણ કે
કાંકા સ્ત્રીં [સં.] આકાંકા; ઇચ્છા.
-દિણ્ણી વિં સ્ત્રીં આકાંકા રાખનારી.
-ક્ષી વિં [સં.] ઇચ્છા કરનારું (સમાસમાં
આતે. ઉદાઁ દર્શનકાંક્ષી)
કાંગ પું; સ્ત્રીં [સં. કંચુ] એક નતનું ધાન્ય
કાંગડું (૦) નં [પ્રા. કંકડુચ] ગાંગડુ દાણો
કાંગરી (૦) સ્ત્રીં [સ્ત્રીં] કાંગરી દાંતા જેવી
હાર-લાત (૨) કોર; ધાર
કાંગરી (૦) પું [પ્રા. કંચુરા] દાંતો (૨)
શિખર (૩) કોટની કોરણ ઉપરનું એક
ચણતર (૪) મોટા દાંતાની કાંગરી (૫)
ભરત ભરવાની એક તરેહ
કાંગણું (૦) વિં સ્ત્રીં કાંગું
કાંગારૂ નં [દ્ર.] એક ચોખ્ખું પ્રાણી
કાંગાવેડા પું અં વં કાંગાપણું
કાંગું (૦) વિં રાંક; કાયર
કાંગ્યન નં [સં.] સોનું (૨) ધન; દોલત.
ગંગારિ પું મેરુ પર્વત
કાંગ્યાળી (૦) સ્ત્રીં [સં. કંચુલી] કાપડું; કમખો
(૨) સાથે ઉતારી દીધેલી ચામડી - ખોળ
કાંગિ (ચી) સ્ત્રીં [સં.] ધૂપરી ત્રાળો કંદોરો
(૨) દક્ષિણમાં આવેલું હિંદુઓનું એક
પવિત્ર ધામ
કાંજ (૦) સ્ત્રીં [સં.] રાખ (૨) કાહી (૩) ખેળ
કાં જે (૦) અં કેમ ને; કારણ કે
કાંટ સ્ત્રીં (૦) કાંટાવાળો વૃક્ષોની ગીચ ઝાડી
કાંટાદાર (૦) વિં ખાણીદાર; ભુરસાવાળું
કાંટાળું (૦) વિં કાંટાવાળું
કાંટિયું (૦) નં મડદા ઉપર નાખવાનું
કપડું (૨) સંડાસ
કાંટિયો (૦) પું [કાંટિયો] સંડાસ; ભજરૂ
કાંટિયો (૦) પું કાંટો - અંટસ રાખનારો
કાંકું (૦) નં માલ આપવા લેવાની ગોઠવણ
- કરાર (પ્રાયઃ અણજાજનો) (૨) કઠોળનાં
પાંદડાં ડાંખળાં ઇંનેા ભૂકા; ગોતર
કાંટો (૦) પું [સં. કંટક] કેટલીક વનસ્પતિ

પર ભીગતો કહણ આણીદાર સીધા કે વાંકો
અંકુર; શૂળ (૨) એના જેવા આકારની
કોઈ પણ વસ્તુ (ધડિયાળનો કાંટો) (૩)
યુરોપી ઈષે ભમતાં વપરાતું દાંતાળું,
ચમચા ધાટનું સાધન. ઉદાઁ છરીકાંટો
(૪) તોણ કસ્વાનું યંત્ર; કંપાણ ઇં (૫)
નાકે પહેરવાનું સ્ત્રીઓનું એક ધરેણું (૬)
રોમાંચ [લા.] (૭) નડતર; કાંસ
(૮) અંટસ; કીનો (૯) વહેમ; શંકા (૧૦)
ભુરસો; પાણી (જેમ કે કાંટાદાર માણસ)
(૧૨) ટેક; મમત

કાંકેલી (૦) સ્ત્રીં સ્ત્રીઓના કંકેનું એક
ધરેણું; કાંસકી (૨) વાણાનો તાર તાણામાં
નાખવાનું વણકરનું એક ઓળર; કાંકેલો
કાંકેલો (૦) પું [સં. કંકે] ગળાને ખેસતો
આવતો અગરખાનો કાપ (૨) પોપટને
કંઠે કાળું વર્તુલ હોય છે તે (૩) જુઓ
કાંકેલી (૪) ધડા, આગર વગેરેના પેટાની
ઉપરનો-કંઠના ભાગનો ગોળ કાંકો (૫)
ધાટ; કિનારો

કાંકેયું નં, -યો પું, કાંકી (૦) સ્ત્રીં
એક નતનું ભજરૂ; ડણ

કાંકો (૦) પું કિનારો; તટ; ધાટ (૨) અંત;
છડો (૩) ધડો, આગર, કૂત્રો ઇંની છેક
ઉપરનો વર્તુલાકાર ભાગ

કાંકું પું [સં.] પ્રકરણ; વિભાગ (૨) છોડની
ખે ગાંઠ વચ્ચેનો ભાગ; પેરી (૩) ડાળી

કાંકાધડિયાળ (૦) સ્ત્રીં કાંકે પહેરવાની
ધડિયાળ; 'રિસ્ત્રોચ'

કાંકાછોડ (૦) વિં ગમે તેલું સખત પકડેલું
કાંકું છોડની નાંખે એલું; બળવાન (૨) કાંકા-
બળની રમત (૩) ચડસાચડસી; હુસાતુંસી
કાંકાખળ (૦) નં કાંકાનું - હાથનું બળ
કાંકાખળિયું (૦) વિં કાંકાના બળવાળું;
મજખૂત

કાંકાવજોડ વિં જુઓ કાંકા છોડ
કાંકેયું (૦) નં સ્ત્રીંઓનું કાંકે પહેરવાનું
ધરેણું (૨) ખમીસ ઇંનેા કાંકા આગ-
ળનો ભાગ

કાંડી (૦) સ્ત્રી૦ દીવાસણી કે તેની પેટી
 (૨) જુઓ કાંડું
કાંડું (૦) ન૦ [સં. કાણ્ઠ] જ્યાં હાથનો
 પાને જોડાયેલો છે તે ભાગ
કાંત વિ૦ [સં.] ઇચ્છિત; પ્રિય (૨) મજેનું
 અનુકૂળ (૩) સુંદર; મનોહર (૪) પું૦
 પ્રીતમ (૫) વર; પતિ (૬) ચંદ્ર
કાંતણુ (૦) ન૦ કાંતવું તે; કાંતવાની ક્રિયા
કાંતવું (૦) સંક્રિં૦ [સં. કવ્] વળ દઈને
 તાર કાઢવો (૨) ઝીણી - નકામી ચયા
 કરવી [લા.]
કાંતા સ્ત્રી૦[સં.] પ્રિયા(૨)સુંદર સ્ત્રી(૩)પત્ન
કાંતાર ન૦ [સં.] મોટું કે નિર્જન જંગલ
 (૨) દુર્ગમ માર્ગ
કાંતિ સ્ત્રી૦ [સં.] શોભા; સૌંદર્ય; મનોહરતા
 (૨) તેજ; નૂર; દીપ્તિ (૩) ચહેરાનું તેજ
કાં તેા (૦) અ૦ અથવા; અગર તેા
કાંદો (૦) મું૦ [સં. કંદ] ડુંગળી (૨) કંદ; હરકોઈ વતરપતિના મૂળની ગાંડ - જડ
 (૩) લાભ; ફાયદો [લા.]
કાંધ (૦) સ્ત્રી૦ [સં. ક્ધ] ખભો(૨) ખાંધ; ધૂસરીનું આંધણ. -**ધાખત** ન૦ હપતા પ્રમાણે ફેલું ભરી દેવાનું લખત. -**ધાં-પાંજરાં** ન૦ અ૦ વ૦ કરેલાં કાંધાં ચૂકતે ન થાય તેા વ્યાજ સાથે તેનાં ફરી કાંધાં કરવાં તે. -**ધિયો** પું૦ ખલા ઉપર ભાર ઉપાડનાર મજૂર (૨) ખળદ (૩) મુઠ્ઠું ઊચકનાર આદમી (૪) કાંધાખત કરી નાણાં ધીરનાર આદમી (૫) સાગરીત. -**ધું** ન૦ હપતા પ્રમાણે ભરી દેવાની રકમ; હપતો. -**ધેવાળિયો** પું૦ મોટો છોકરો; ધરનો ભાર વહેનાર દીકરો (૨) સાથી. -**ધો** પું૦ જુઓ કાંધું
કાંપ (૦) પું૦ કાળો - ચીકણો કંચેલો કાંધવ
કાંપ (૦) પું૦ કંપ; કંપારો. ૦વું અ૦કિં૦ [સં. કંપ] કંપવું; ધૂળવું (૨) ભયથી ધૂળવું
કાંખળ(પી) (૦) સ્ત્રી૦[સં.કમ્બલ]કામળી.
 -**ગો** પું૦ ધાખળો; કામળો
કાંખી (૦) સ્ત્રી૦ [સં. ક્વી] સ્ત્રીઓના પગનું

એક ઘરેલું (૨) કોસના મોનો કાંઠેલો (૩) સારણગાંઠ દબાવવાનો કંઠોરો
કાંશિયાં (૦) ન૦અ૦વ૦ જુઓ કાંસીજોડ
કાંસ (૦) પું૦ પાણી લઈ જવાને બનાવેલી નાળી નહેર (૨) પાણી વહી જવાને માટે કરેલી નીક; ગટર
કાંસકી (૦) સ્ત્રી૦ [સં. કંકતિકા; દ. કંકસી] વાળ ઓળવાનું એક સાધન. -**એ** પું૦ વાળ ઓળવાની મોટી કાંસકી
કાંસવું (૦) અ૦ કિં૦ [સં. કાસ્] ખાંસવું (૨) ખોંખારવું (૩) ઢાંકવું; ફેફસું કરવું (૪) સં૦ કિં૦ કાંસવું; ચગદીને ભરવું [સુ.]
કાંસાં (૦) ન૦ અ૦ વ૦ કાંસીજોડ
કાંસિયો (૦) પું૦ પિત્તળની કઠણી (૨) કાંસાનો મોટો વાડકો-તાંસળું (૩) કાંસકો
કાંસી(બોલ) સ્ત્રી૦, **કાંસીજોડું** (૦) ન૦ (બહુવચનમાં) કાંસાની બનાવેલી મોટી ઝાંચ; કાંસાનું છબછબિયું
કાંસું (૦) ન૦[સં. કાંસ્ય]તાંણુ, જસત અને કલાઈથી બનતી એક મિશ્રધાતુ
કાંસ્ય ન૦ [સં.] કાંસું. ૦કાર પું૦ કંસારો
કિકલાવવું સં૦ કિં૦ 'કીકલાવું'નું પ્રેરક
કિકિયાણુ ન૦ [રવ૦] એકસામટા ઘણા મોટા તીણા અવાજો થવા તે
કિકિયારી સ્ત્રી૦ [રવ૦] તીણી કારમી ચીસ. -**એ** પું૦ મોટી કિકિયારી
કિચૂકો પું૦ કચૂકો; આમલીનો કળિયો
કિચૂડ અ૦ [રવ૦] તેવો અવાજ થાય તેમ (જેમ કે કોસના ચાકળાનો)
કિચૂ(-એ)ડો પું૦કિચૂકો(૨)કિચૂડકિચૂડ થતો અવાજ (૩) નાનો ચકડોળ
કિતવ પું૦ [સં.] જુગારી(૨)કપટી; કગારો
કિતાખ સ્ત્રી૦[મ.] ચોપડી; ગ્રંથ. ૦ખાનું ન૦ ગ્રંથભંડાર; પુસ્તકાલય. ૦પરસ્ત વિ૦ ચોપડીચુંબક
કિત્તો પું૦ [મ. કિત્તમહ=તેણે કાચું ઉપરથી] બડા કાપની કલમ -લેખણ (૨) સારો લખેલો ખરડો -તમ્નો(૩)ખેતરનો કંકડો -વિભાગ (૪) અ૦ એનું એ જ; એજન

किनभाष पुं० [फा. कम्पाव] जरीयुद्धाना
 वलाटनुं अेक नतनुं कापड(र)कसभ
किनार(-री) स्त्री०[फा.] धारना भाग;कोर
 (२) वस्त्र पर भूकवानी कोर (३) किनाशे.
 -रे पुं० कांडो; तट
किन्नर पुं० [सं.] अेक नतनो देव; कुबेरनो
 गण. ०कंडे वि०, ०कंडी वि० स्त्री०
 किन्नर जेवा मधुर कंवाणी. -री स्त्री०
 [सं.] किन्नरनी स्त्री (२) सारंगी
किनाभोर, किनो लुआ कीनाभोर, कीनो
किशायत स्त्री० [म.] अयत (२) वि० लुआ
 किशायती. -ती वि० शयदा पडतुं; सरतुं
किथुं वि० (२) स० कथुं
किरकोल(-ण) वि० [सं.] परचूरण (२)
 अ० छटक; थोडे थोडे करीने
किरळ न० [सं.] पुं०; तेजनी रेभा; रश्मि.
०माडी पुं० [सं.] सूर्य [-सष्टा
किरतार पुं० [सं. कर्ता] सृष्टिनो करनारो
किरपा स्त्री० लुआ कृपा [प.]
किरपाळ स्त्री० [सं. कृपाण] (शीभो धमं-
 चिह्न तरीके राभे छे ते) अेक हथियार
किरमळ पुं० [अ. किर्मज] अेक नतनो
 फोडो (२) अेभांथी नीकणतो किरमळ-
 रातो रंग अने दवा. -शु वि० किरमळ-
 ना रंगनुं; थेरुं लाव
किरात पुं० [सं.] पहाडी जंगली लोकोनी
 अेक नत (२) अे नतनो माणस;
 लाल. -ती स्त्री० किरातनी स्त्री; लीलडी
 (२) भावंती; दुर्गा
किरायादार वि० किराये -लाडे रहेनाहुं
 -राभनाहुं (२) पुं० लाइत
किरायुं न० [म.] लाडुं
किरीट पुं० [सं.] मुगट. -टी वि०
 किरीटवाणुं (२) पुं० राज (३) अन्तुंन
किल अ० [सं.] भरेभर
किलकार पुं० [रव०] आनंदभयो कलपलाट
 (२) आनंदनी किडियारी. ०वुं अ० किं
 किलकार करवो. -री स्त्री० लुआ किलकार
 (२) तीली थीस के चोकार

किलकिल स्त्री० [सं.] [रव०] पक्षीओ ओझी-
 साथे ओलवाथी थतो किलकिल अेवो
 हर्षभयो-अवाळ. -लाट पुं० पक्षीओनुं
 किलकिल अेम करवुं ते (२) हर्षध्वनि
किलाचे पुं० [फा. कलावा] हाथीने गणे
 लाटकुतुं होरडुं, जेना गाणाभां पज बेरवीने
 मडावत हाथीने यालवा वगेरेनो धरारो
 करे छे
किलिअष [सं.], किलिअष [प.] न० पाप
 (२) अपराध (३) शग
किलडी स्त्री०, ०हार पुं० लुआ फोली, ०हार
किल्लुं न० [सं. कौट+लु] अनाजभां पडतुं
 अेक छवडुं; ओटवुं
किल्लेदार पुं० किल्लानो डपरी अमलदार
 (२) किल्लानो कजले धरावनार के तेनुं
 रक्षण करनार सैनिक
किल्लेअंटी(-धी) स्त्री० शत्रुनी सामे रक्षण
 भणे अेवुं आंधकाम -किल्लो करवो ते
 (२) किल्लानुं आंधकाम
किल्लो पुं० [अ. किल्लअ] डोट; दुर्ग
किलिअष न० [सं.] लुआ किलिअष
किशोर वि० [सं.] नानी डभरनुं; सगीर
 (२) पुं० ११थी १५ वर्ष सुधीनी डभरनो
 छाकरो. -रावस्थ्या स्त्री० किशोर वय
 के स्थिति. -री स्त्री० [सं.] कुमारी; ११थी
 १५ वर्षानी छाकरी
किशत स्त्री० [फा.] शेतरज्जने अेक दाव;
 रोड (२) भेती; वावेतर
किशती स्त्री० [फा.] डोडी
किकिंधा स्त्री० [सं.] सुभोवनी राजधानी
किस स० [हिं.] + कोण ? शु ? [प्रायः पं.]
किसअ स्त्री० [अ. किल्ल] नत; प्रकार; रीत
किसमिस स्त्री० [फा. किस्मिश] नाना
 हालानी अेक नतानी सुधी द्राक्ष
किसलय न० [सं.] कृपण
किसान पुं० [हिं.] जेइत
किशत स्त्री० [फा.] महेसुख वगेरेनो हपतो
 (२) महेसुख; कीस (३) अंडली; कर (४)
 लुआ किरत

કિસ્તી સ્ત્રીં જુઓ કિસ્તી
 કિસ્મત ન૦ [અ.] નસીબ
 કિસ્સો પું [અ.] કહાણી; અંદુલુત કથા
 -ખનાવ (૨) કલિપત વાતો
 કિહાં અં જુઓ કયાં [પ.] [આકરડી
 કિંકર પું [સં.] આકર. -રી સ્ત્રીં [સં.]
 કિંકર્ત(-ત્)વ્યતા સ્ત્રીં [સં.] કર્તવ્ય
 શું છે તેવો પ્રશ્ન ઊઠે એવી દશા. -મૂઠ
 વિં કિંકર્તવ્યતાથી મૂઠ - મૂંઝવેલું
 કિંકિણાટ પું કિંકણીના જેવો અવાજ
 કિંકણી સ્ત્રીં [સં.] નાની ઘંટડી; ધૂધરી-
 વાળો કંઠોરો; કાંચી (૨) કંકણ; કાંગરા-
 વાળું વલય
 કિંગલાણુ નંકિંગલાણું તે(૨)કિંગલાવાનો
 હૃષ્ણવનિ.-વું અંકિં આનંદમાં આવી
 જવું; ખૂબ ખુશી થવું
 કિંચિત્ વિં [સં.] થોડુંક (૨) અં સહેજ;
 જરા. વર્કર વિં [સં.] કિંચિત કરે એવું.
 ંમાત્ર વિં (૨) [સં.] અં કિંચિત જ
 કિંડરગાર્ડન નં [જર્મન] ગરમત સાથે
 જ્ઞાનઆપવાની ખાજશિક્ષણની એક પદ્ધતિ
 કિંતુ અં [સં.] પરંતુ; તોપણ
 કિંપુરુષ પું [સં.] કિત્તર (૨) પ્રાચીન
 કાલની એક જંગલી જાતનો પુરુષ (૩)
 વણસંકર-નીચ-તુચ્છ માણસ
 કિંબહુના અં [સં.] વિશેષ (કહેવા)થી શું ?
 કિંમત સ્ત્રીં [જુઓ ક્રીમત] મૂલ્ય; ખર્ચો;
 વજાર (૨) કદર; ખૂબ; લેખું
 કિંવદંતી સ્ત્રીં [સં.] લોકવાયકા; અફવા
 કિંવા અં [સં.] અથવા.
 કિંશુક પું [સં.] ખાખરો [કિંગલાણું
 કીકલાણું અં કિં [સં.] કિલકિલ પરથી
 કીકલી સ્ત્રીં નાની કીકી. -લો પું નાનો કીકો
 કીકી સ્ત્રીં [પ્રા. કાંવાં] આંખની પૂતળા
 કીકી સ્ત્રીં નાની બાજકી. -કો પું નાનો
 બાજક
 કીચ,(૦૬) પું કાઠવ
 કીજે કરવામાં આવે; કરો(વિધ્યર્થ ૩૫)[પ.]
 કીટ વિં બરાબર પાઠે-મોઠે કરેલું (૨)
 પડું માહિતગાર; કાબેલ

કીટ પું [સં. કિટ્ટ] મેલ; કાટ (૨) કચરો;
 કસ્તર; કીટું (૩) ગઢો; ગાંઠ
 કીટ(૦ક) પું [સં.] કીટો; જંતુ
 કીટલી સ્ત્રીં [હં.] આદાની
 કીટિયું વિં કીટીવાળું (૨) નં લાકડાની ચીપટ
 કીટી સ્ત્રીં [પ્રા. કિટ્ટિ] રમાં જે (કપાસિયાની
 કરચ કે પાંદડીનો ભૂકો ઇં) કરતર
 વળગી રહેલું હોય તે [જમતો કચરો
 કીટું નં [સં. કિટ્ટ] ધીને તાબ્યા પછી નીચે
 કીટો (૦ડો) પું [સં. કિટ્ટ] ઈટો કે નળિયાં
 પકવતાં પીગળાને ગઢો થઈ ગયેલી માટી
 (૨) બળા-પીગળાને કરેલો કાઈ પણ કચરો
 (૩) ધાતુના પદાર્થો, ધણા તાપથી રસરૂપ
 થઈ બંધાઈ જાય છે તે (૪) આવળના
 લાકડાને ગાંઠવાળો કકડો
 કીડ સ્ત્રીં [સં. કીટ] કીટ; ઊધ (૨) એક
 રોગ; દાદર, ઊંઢરી ઇત્યાદિ (૩)
 ખજવાળ; ચળ
 કીડિયારું નં ક્રીડિઓનું દર
 કીડિયાસેર સ્ત્રીં ક્રીડિયાંની સેર-કંઠી
 કીડિયું નં ખૂબ નાનો કાચનો મણકો
 કીડી સ્ત્રીં [સં. કીટિકા] એક કીણો જીવ -
 જંતુ. વ્બેગ પું ક્રીડીના જેવો-ધીમો
 વેગ [નાનો જીવડો
 કીટો પું [સં. કીટ; પ્રા. કીટ] પેટે ચાલનારો
 કીધ સંકિં ક્રીધું; કહું [પ.] [૩૫]
 કીધું સંકિં કયું ('કચરું'નું ભૂતકાળનું એક
 કીધું સં કિં કહું ('કહેલું' ના ભૂતકાળ
 માટે વપરાતું એક ૩૫)
 કીનાખેર વિં કીનો રાખે એવું; દંશીલું
 કીનો પું [ફા.] વેર; અંટસ
 કીમત સ્ત્રીં [અ.] જુઓ કિંમત. -તી
 વિં [ફા.] ભારે કિંમતનું
 ક્રીમિયાગર પું [ફા.] ક્રીમિયો કરી
 બાજનારો આદમી (૨) કથાવાન-યુક્તિ-
 બાજ આદમી (૩) ધુતારો
 ક્રીમિયો પું [અ. ક્રીમિયા] હલકી ધાતુને
 ક્રીમતી ખનાવવાની ગુપ્ત રસાયણવિદ્યા
 (૨) [લા.] ઇલમ; યુક્તિ (૩) સહેલાઈથી

ધણું દ્રવ્ય મળે અથવા ફાયદો થાય એવો
ઇલામ-ધધી અથવા વસ્તુ

કીર પું [સં.; રે.] પોપટ

કીરચ્છ્ર સ્ત્રીં કરચ; ધણો નાનો કકડો
(ર) સગીન; 'એચોનેટ'

કીરલ સ્ત્રીં જુઓ કીર્તિ [પ.] ંન જુઓ
કીર્તન. ંનિયાં નં બં વં કંસીલેડ;
કીર્તન કરવાનાં છમછમિયાં. ંનિચો પું
કીર્તનકાર

કીર્તિ(-ત્)ન નં [સં.] યશોગાન; ગુણ-
કીર્તન (ર) ગાયન અને સંગીત સાથેનું
ઈશ્વરનું ગુણવર્ણન. ંકાર પું કીર્તન
કરનારો આદમી; હરદાસ. -નીચ વિં
[સં.] વખાણવા જેવું

કીર્તિ(-ત્) સ્ત્રીં ખ્યાતિ; નામના.
ંકર વિં ખ્યાતિ કરનારું. ંત વિં [સં.]
પ્રખ્યાત; ભજીતું. ંવજ પું કીર્તિરૂપી
ધન. ંમાન વિં કીર્તિવાળું. -વંત વિં
કીર્તિમાન. ંસેખ પું કીર્તનું સૂચન કે
વર્ણન કરતો લેખ. ંસ્તંભ પું કીર્તિ
કરવા (કે કાયમ રાખવા) માટે શેષેલા
કે ચણેલા સ્તંભ-મિનારો; સ્મરણસ્તંભ

કીલ પું (ગાડાની) મળા

કીલ પું [ન.] નખ; ખૂટો; ઢોર બાંધવાનો
ખીસો. ંકે નં મેખ; ખૂટો (ર) ઢોર
બાંધવાનો ખીસો (૩) ધરી. ંકાન્નિથ
નં જેની વચ્ચે કરોડરજ્જુ હોય છે
તે કરોડની હાડમાળાનો ખીલે મણકો

કીલી સ્ત્રીં [સં. કિલ્-મેખ] કૂચી (ર)
તિલ્લીરી; નાણાંની પેટી. ંદાર પું જેની
પાસે કૂચી રહેતી હોય (કિલ્લો, તિલ્લીરી,
ઇત્યાદિની) તે આદમી, કિલ્લીદાર

કીશ પું [સં.] વાંદરો (ર) સૂચ

કીસ સ્ત્રીં [ફા. કિસ્ત] મહેસૂલ; સરકારખરણું

કુ અં [સં.] નામ પૂર્વે આવતાં 'ખરાખ,
હલકું, નિદિત, ધાપી' એવો અર્થ સૂચવે.

હાં ંકમાર્ગ (ર) સ્ત્રીં પૃથ્વી

કુકરેકુક નં [રવં] કુકરેકુક

કુકર્મ નં [સં.] ખોટું-ખરાખ કર્મ. -ર્મી
વિં કુકર્મ કરનારું

કુકકુટ પું [સં.] કુકડો

કુકષ(-ક્ષિ) સ્ત્રીં [સં.] કૂખ

કુચ્છ પું [સં.] સ્ત્રીની છાતી; રતન

કુચ્ચાલ સ્ત્રીં કચાલ; ખરાખ વર્તાણું

કુચ્ચેષ્ટા સ્ત્રીં, -ષ્ટિત નં [સં.] ખોટી-
ખરાખ ચેષ્ટા

કુછંક પું [સં.] ખરાખ છંદ-વ્યસન કે
ચસકા; લંપટપણું

કુજવાર પું [સં.] મંગળવાર

કુજ્જેમ પું કુચોમ

કુદચ્છ પું [સં.] એક ઝાડ; કડો

કુટામણુ નં કુટાલું તે; ટિચામણુ

કુટારો પું કુટામણુ(ર) માથાકુટ; પંચાત[લા.]

કુટાવવું સં કિં 'કુટું'નું પ્રેરક

કુટાલું અંકિં 'કુટું'નું કર્મ[વિ(ર)ટિચાલું;
અચકાલું(૩) સૂચન પડવા; કુટારો થવો [લા.]

કુટિ સ્ત્રીં [સં.] ઝૂંપડી

કુટિલ વિં [સં.] વાકું; વળેલું(ર) હડીલું
(૩) છળવાળું; કપટી. ંતા સ્ત્રીં

કુટી(ંર) સ્ત્રીં [સં.] કુટિ; ઝૂંપડી

કુટુંખ નં [સં.] એક બાપનો પરિવાર -
વંરા (ર) બેરી, હોકરાં વગેરે ધરનાં માણુ-

સોનો સમૂહ (૩) બેરીઝાકરાનો સમૂહ.
ંકબીલો પું કુટુંખ અને કબીલો.

ંપરિવાર પું કુટુંખ અને પરિવાર.
-ખિની સ્ત્રીં [સં.] કુટુંખી સ્ત્રી. -ખી વિં

[સં.] કુટુંખનું (ર) કુટુંખવાળું (૩) નં;
પું કુટુંખનું માણુસ

કુટુંવ સ્ત્રીં નકારી ટેવ - આદત

કુટુંણી [પ્રા.], -ની [સં.] સ્ત્રીં કુટણી

કુટાર પું [સં.] કુહાડો (ર) ફરસી

કુકવું નં પહેરણ

કુલ્લુ સં + કાણુ

કુતકું નં [ત્રિકીં કુલ્લક:] ડકણું; બૂધું

કુતરિયું નં એક ધાસ; કુતરી

કુતર્ક પું [સં.] ખોટો તર્ક(ર) ખરાખ વિચાર

કુતુખ પું [લ. કુલ્લ] ધટીનો ખીલડો (ર)

ધવતારો. ંનુમા નં [ફા.] હોકાયંત્ર

કુતૂહલ નં [સં.] અમુક વસ્તુ - નવી વસ્તુ

નેવા ભણવાની ઉત્કંઠા; કૌતુક (૨)
 નવાઈભરી વસ્તુ
કુતી સ્ત્રીં [દિ.] કૃતરી. -ત્તો પુંં કૃતરો
કુસ્તિત વિં [સં.] ધિક્કારવા યોગ્ય; નિહિત
 (૨) નીચ; નહારું; અધમ (૩) મેલું; ગંદું
કુથ પુંં [સં.] હાથી ઉપર નાખવાની બૂલ
 (૨) સાદગી; ચેતરંજી (૩) કંયા
કુદકારો પુંં કુદકો
કુદકું નંં જીએ કુતકું
કુદરત સ્ત્રીં [અ.] ઈશ્વરી શક્તિ; નિસર્ગ;
 પ્રકૃતિ (૨) અતિસ્વભાવ (૩) ભેર; તાકાત.
 -તી વિં કુદરત સંબંધી; નૈસર્ગિક;
 સ્વાભાવિક
કુદાવતું સંં કિં, કુદાવું અંં કિં અનુ-
 ક્રમે 'કુદવું'નું ધેરક અને કર્મણિ
કુદષ્ટિ સ્ત્રીં [સં.] ખોટો મત-કલ્પના (૨)
 ખોટા - ખરાબ ખ્યાલથી બેવું તે
કુધાન નંં હલકા પ્રકારનું ધાન્ય
કુધારો પુંં ખરાબ રિવાજ (૨) સુધારાથી
 વિરુદ્ધ એવી ખોટી દિશામાં ગતિ
કુનેહ સ્ત્રીં [અ. કુનહ] હિકમત (૨) ચતુરાઈ
કુપથ પુંં [સં.] ખરાબ-અનીતિનો માર્ગ.
ગામી વિં કુપથે જનારું
કુપથ્ય વિં [સં.] પથ્ય નહિ તેવું; આરો-
 યને માફક ન આવે એવું (૨) નંં પરેજી-
 કરી ન પાળવી તે
કુપાત્ર વિં [સં.] નાલાયક; અનધિકારી
 (૨) બેઅદબ; છટ્ટી ગયેલું (૩) નંં ખરાબ
 વાસણ (૪) કુપાત્ર માણસ
કુપિત વિં [સં.] કોપેલું; કેવે ભરાયેલું
કુપુત્ર પુંં [સં.] કપૂત [પુંં કુલું]
કુપ્પી સ્ત્રીં [સં. કૂપી] નાનો કુપ્પો. -રપ્પો
કુફર નંં [અ. કુફા] નાસ્તિકતા; કાફરપણું
કુફરાન નંં [અ.] કુફર (૨) ખોટું તહોમત;
 આળ (૩) ધાંધળ; તેક્કાન
કુખળ સ્ત્રીં કુખળ (૨) ખરાબ સ્ત્રી
કુખુદ્ધિ સ્ત્રીં [સં.] નહારી બુદ્ધિ; લુચ્ચાઈ
કુખેર નંં [સં.] ઘટના ધનનો ભંડારી
કુખળ વિં [સં.] ખૂધું - કુખડું

કુખળ વિં સ્ત્રીં [સં.] ખૂધી - કુખડી (૨)
 સ્ત્રીં કુકેથીની દાસી - મંથરા (૩) કૃષ્ણની
 કૃપાપાત્ર કસની એક દાસી
કુખારળ સ્ત્રીં [કુ + માર્વા] નહારી સ્ત્રી
 (૨) કળિયાખેર સ્ત્રી; કકંશા (૩) કૂવડ
કુખાંડ નંં [સં. કુ + મળ્ડો] નૂ. હું તહોમત (૨)
 તરકટ. -કી વિં. ઢોંગી; વેષધારી; તરકટ
 કરનારું (૨) ખોટો આરોપ મૂકનારું
કુમક સ્ત્રીં [તુકો] મદદ
કુમકુમ નંં જીએ કુંકુમ; કંકુ
કુમતિ સ્ત્રીં [સં.] નહારી મતિ
કુમખારા સ્ત્રીં કુમખાપણું
કુમળું વિં [સં. કોમળ] જીએ કોમળ
કુમાતા સ્ત્રીં [સં.] ખરાબ માતા; સંતતિ પ્રત્યે
 વાત્સલ્ય કે ફરજના ભાન વિનાની માતા
કુમાર પુંં [સં.] પાંચ વર્ષની ઉંમરનો બાળક
 (૨) યુવાવસ્થા અથવા એની પહેલાંની
 અવસ્થાવાળો છોકરો (૩) પુત્ર (૪) રાજપુત્ર.
મંદિર નંં પ્રાથમિક કેળવણીની શાળા
કુમારિકા, કુમારી સ્ત્રીં [સં.] બાર વર્ષ
 સુધીની કન્યા (૨) કુંવારી કન્યા (૩)
 રાજકુંવરી (૪) પુત્રી
કુમાર્ગ પુંં [સં.] નહારો - આડો રસ્તો (૨)
 અધર્મ (૩) કુહંદ
કુમાવિસદાર પુંં [મ. કમાવીસદાર] મહેસૂલ
 ઉધરાવનાર આદમી; મહેસૂલી અમલદાર;
 મહાલકારી
કુમારા સ્ત્રીં [અ.] સુવાળખ; નરમારા
 (કપડાની) (૨) સફાઈદાર વણાટ
કુમિત્ર પુંં [સં.] નહારો - મિત્રધર્મથી
 ઊલટો ચાલનાર મિત્ર
કુમુદ નંં [સં.] યોગ્ય કમળ; યોગ્યું.
નનાથ, નપાત, નપાથુ પુંં [સં.] ચંદ્રમા.
 -દિની સ્ત્રીં [સં.] કુમુદના કૂલનો વેલો (૨)
 ધણા કુમુદવાળી જગા - પુષ્કરિણી ઇં
કુયોગ પુંં [સં.] (અહનો ખરાબ યોગ) (૨)
 કવખત
કુરકુર પુંં [પ્રા. (૨વં)] કુરકુરિયાને
 ખોલાવવાનો ઉદ્દગાર (૨) દાંત વડે થોડું

થોડું કરડવાથી અવાજ. યાચ છે તે.
 -રિયું નં [સં. કુર્કર] કૃતરાનું નાનું
 બચ્ચું; ભટોળિયું
 કુરુવું નં [હિં.] પહેરણ
 કુરન(-નિ)સ સ્ત્રીં [ભુઓ કુનિ'શ]નખીને
 -રૂખીને સલામ કરવી તે
 કુરખાન વિં [અ.]ખલિદાન તરીકે સમર્થેલું
 (૨) ન્યોછાવર; ફૂલ. -ની સ્ત્રીં કુરખાન થવું
 કે કરવું તે; ખલિદાન [સ્ત્રીં] ટિટોડી
 કુરર પું [સં.] એક પંખી; ટિટોડો. -રી
 -કુરંગ પું [સં.] હરણ; મૂગ. ંભૂડી, -ગી [સં.]
 સ્ત્રીં હરણી; મૂગી
 કુરાન નં [અ.]મુસલમાનોનો મુખ્ય ધર્મગ્રંથ.
 ં(-ને)શરીફ નં કુરાન (આનવાચક)
 કુરુ પું [સં.] પાંડવકૌરવોનો પૂર્વજ (૨)
 અર્વાચીન દિલ્હીની આબુખાબુના પ્રદેશનું
 પ્રાચીન નામ. ંસ્ત્રેત્ર નં [સં.] દિલ્હીની
 પાસે આવેલું એક વિશાળ મેદાન, જ્યાં
 પાંડવ કૌરવો વચ્ચે યુદ્ધ થયું હતું
 કુરુન્દમ પું [સં. કુલવિન્દ] એક સખત
 ખનિજ પદાર્થ જેમાંથી ઝવેરાતનાં નંગ
 બનાવવામાં આવે છે [ર.વિ.]
 કુરુપ વિં [સં.] કદરૂપું. ંતા સ્ત્રીં
 કુનિ'શ સ્ત્રીં [તુર્કી] કુરનિસ
 કુલ વિં [અ. કુલ્લ] એકંદર; બધું મળીને
 યાચ એટલું (૨) તમામ
 કુલ [સં.] નં કુટુંબ; વંશ (૨) ખાનદાની;
 કુલીનતા (૩) ટોળું; ન્યૂ (૪) અસીલ
 (વપ્રીલનો)
 કુલકણ્ણી પું [મ.] ભુઓ કુળકણ્ણી
 કુલકુલા વિં કુલ અખત્યાર ભોગવતું (૨)
 અંગત; ખાસ (૩) અં કુલ અખત્યાર
 સમેત
 કુલક્ષણ નં [સં.] અપલક્ષણ; ખોડ (૨)
 કુટેવ. -ણું વિં કુલક્ષણવાળું
 કુલગુરુ પું કૌટુંબિક કે વંશધરપરાના ગુરુ
 કુલદન વિં [સં.] કુલનો નાશ કરે એવું
 કુલજપટ અં બધું મળીને; કુલ
 કુલદા સ્ત્રીં [સં.] ખરાબ ચાલની સ્ત્રી

કુલડી (લ) સ્ત્રીં [દિ. કુલ્લ] કસલી જેવું
 નાનું માટીનું વાસણ; ચડવો(૨)સોનું રૂપું
 ગાળવાનું એવું પાત્ર (૩) ગુદાનો ભાગ
 (જેમાંથી મળ બહાર આવે છે)
 કુલદીપક પું [સં.]કુલને દીપાવનારો પુરુષ
 (૨) પુત્ર
 કુલદેવ પું, ંતા [સં.] પું બં વં; સ્ત્રીં
 કુળનો. ંષ્ટદેવ. -વી સ્ત્રીં કુળની ંષ્ટદેવી
 કુલધર્મ પું [સં.] વંશધરપરાથી ચાલતો
 આવેલો વિશિષ્ટ ધર્મ-આચાર
 કુલનાયક પું કુલપતિથી બીજા કમનો
 વિદ્યાપીઠનો અધિકારી; 'વાઈસ ચેન્સેલર'
 કુલપતિ પું [સં.] કુટુંબનો -કુળનો વડો
 (૨) ૧૦,૦૦૦ શિષ્યોને ખવાડનાર અને
 ભણાવનાર ઋષિ(૩)વિદ્યાપીઠનો મોટામાં
 મોટો-અધિકારી; 'ચેન્સેલર'
 કુલપર્વત પું [સં.] ભુઓ કુલાચલ
 કુલ્ફી સ્ત્રીં [હિં.] ખરફમાં ઠારેલ દૂધની
 એક બનાવટ
 કુલવધૂ સ્ત્રીં [સં.] સારા કુટુંબની વહુ -સ્ત્રી
 કુલમત નં [સં.] કુળનું (વશિષ્ટ મત
 કુલાહીન વિં કુળ વિનાનું; કુલીન નહિ એવું
 કુલાચલ [સં.] (-ળ) પું મુખ્ય પર્વત
 (મહેન્દ્ર, મલય, સહ્ય, શક્તિમાન, ઋક્ષ,
 વિંધ્ય અને પરિચાત્ર એ સાત)
 કુલાચાર પું [સં.] કુલધર્મ; કુળનો આચાર
 કુલાબો પું ભૂશિરની જમીન (૨) ખાંચનો
 કાપ [અભિમાન
 કુલાભિમાન નં [સં.] પોતાના કુળ વિષેનું
 કુલાલ પું [સં.] કુંભાર [સ્ત્રી
 કુલાંગના સ્ત્રીં [સં.] કુલીન ઘરની (સુશીલ)
 કુલાંગાર પું [સં.] કુળમાં અંગાર જેવો
 નીવડેલ આદમી
 કુલિશ નં [સં.] ઈદ્રનું અજ્ઞ -વજ
 કુલી પું [તુર્કી] ભાર ઊંચકનારો; મનૂર
 કુલીન વિં [સં.] જીવા કુળનું; ખાનદાન.
 ંતા સ્ત્રીં
 કુલીશ નં [સં.] ઈદ્રનું વજ
 કુલે(-લ્લે) અં [અ. કુલ્લ] એકંદરે

કુલેર (લે) સ્ત્રીં [વિ. કુલ્લરી] મીગોળ સાથે
ચોખેલો બાજરી વગેરેનો કાચો લોટ -
એક ખાદ્ય

કુલોદ્ધાર પું [સં.] કુલનો ઉદ્ધાર - ઉત્કર્ષ
કુલ્યા સ્ત્રીં [સં.] સુશીલ સ્ત્રી (૨) નાની
નરી, નહેર અથવા ડરણું

કુલ્લી (કુ) સ્ત્રીં જુઓ કુલડી (૨) નાનું
કુલ્લું. -કુલ્લું નં ધીતેલ ભરવાનું આમડાનું
મોટું પાત્ર

કુલ્લે અં જુઓ 'કુલે'

કુવચન નં [સં.] ગાળ (૨) કડવું વેણ

કુવલય નં [સં.] ભૂરૂ કમળ - પોચણું

કુવાકચ નં [સં.] કુવચન; ગાળ

કુવાલક વિં ગરમી અગર વિદ્યુતને ધરાણે
પરાણે વહી બચ તેણું [પ. વિ.]

કુવિચાર પું [સં.] ખરાબ વિચાર

કુવેણુ નં જુઓ કુવચન

કુવેતર નં દૂરાવાળી જમીન [આદમી

કુવેતી પું દૂરા પરનો - કોસ હાંકનારો

કુવત નં [ફા.] કૌવત

કુશ પું [સં.] એક ભતનું ઘાસ; દક્ષ (૨)
રામનો એક પુત્ર

કુશકા પું બં વં [દે.કુકુ(-કુ)સ] ડાંગર,
કાદરાકત્યાદિનાં છાંડાં. -કી સ્ત્રીં ખાંડેલા
ચોખાનું ગ્રીણું ઋકામણ

કુશલ [સં.] (-ખ) વિં જુઓ (૨) આરોગ્યવાન
(૩) પ્રવીણ (૪) નં કૃશળતા. ંદ્રેમ
વિં સુખી અને આરોગ્ય (૨) નં આબાદી
અને તંદુરસ્તી

કુશાચ્યુદ્ધિ વિં [સં.] તીવ્ર બુદ્ધિવાળું
કુશાદા વિં [ફા.] પુલ્લું (૨) વિશાળ;
સગવડવાળું (૩) નિખાલસ

કુશીલવ પું [સં.] ભાટચારણ (૨) ગવેચા
(૩) નટ; નાટકનો ખેલાડી (૪) વાદમીકિ
(૫) પું બં વં કુશ અને લવ

કુષ પું; નં [સં.] કાઠ. -કી વિં કોઠીહું
કુસંખ પું [સં.] નહારો સંગ; ખરાબ સોબત
કુસંપ પું [સં.] કુ+સંપ) સંપ નહિ તે;
આણબનાવ

કુસુમ નં [સં.] ફૂલ; પુષ્પ. ંધન્વા [સં.],
બ્યાણ પું [સં.] કામદેવ. -માકર
પું [સં.] વસંતઋતુ (૨) બાગ; બગીચા

-માયુધ પું [સં.] કામદેવ. -માંજલિ
સ્ત્રીં [સં.] કુસુમોત્તી અંજલિ. -મિત
વિં [સં.] ફૂલવાણું; ફૂલથી ભરેલું

કુસુખી (-ખો) જુઓ કસુખી, -ખો

કુસ્તી સ્ત્રીં [ફા.] અંગકસરતની એક રીત
(૨) બચ્ચંબચ્યા. બ્યાણ વિં કુસ્તીમાં
પ્રવીણ [ખરાબ સેવા

કુસ્તેવા સ્ત્રીં [સં.] સેવાથી બલકું આચરણ;

કુહર નં [સં.] ગુણ; બખોલ

કુહાડી સ્ત્રીં [સં.] કુહાર; પ્રા. નાનો કુહાડો.

-કો પું લાકડાં કાપવાનું-દાડવાનું એક
દુષ્ટિચાર; ધરણું

કુળ નં જુઓ કુલ [સં.]

કુંડ; કુંડૂ, કુંડાર પું [સ્વં] કોથલનો
એવો ખોલ [અટક

કુળકણી પું [સં.] તલાડી (૨) એક મરાઠી

કુળગુરુ, કુળગોર પું જુઓ કુલગુરુ

કુળતારક વિં કુળને તારે એવું

કુળદીપક, કુળદીવો પું જુઓ કુલદીપક

કુળદેવ, કુળદેવતા, કુળદેવી, કુળધર્મ
જુઓ કુલદેવ, કુલદેવતા, કુલદેવી, કુલધર્મ

કુળવધૂ સ્ત્રીં જુઓ કુલવધૂ

કુળવંત વિં, -તી વિં સ્ત્રીં કુલીન

કુળવાટ સ્ત્રીં [કુળ+વાટ] કુળની રીત

કુળવાન વિં કુલીન

કુળહીણુ (-ણું) વિં કુલહીન

કુંકુમ નં [સં.] કુમકુમ; કંકુ. બપત્રિકા
સ્ત્રીં કંકૈતરી

કુંજ સ્ત્રીં [સં.] ઝાડ અથવા વેરાનાં
પાંદડાંથી થયેલી ઘટા; લતામંડપ. ંએકા-
દશી સ્ત્રીં ફાગણ સુદ ૧૧. ંગલન
[પ.], ંગલી સ્ત્રીં કુંજમાં ધઈને

જતો સાંકડો માર્ગ (૨) સાંકડો અને
છાયાવાળો ગીચ વનમાર્ગ (૩) વૃંદાવનની
પ્રાચીન કુંજગલી, જેનું સ્થાન યાત્રાપ્ર
ગણ્ય છે. ંડી સ્ત્રીં એક પક્ષી; કુંજડી

(૨) નાની કુંજ; કુંજગલી. -કું નં એક પક્ષી. -ઠો પું કાછિયો (૨) માળી (૩) એક પક્ષી. ંભિ(-ભિ)હારી વિં કુંજમાં વિહાર કરનારું (૨) પું કૃષ્ણ

કુંજર પું [સં.] હાથી (૨) હસ્ત નક્ષત્ર ંકાળી પું કુંજરનો કાળ -સિંહ

કુંજરાણું અંકિં પીલતું અટકવું; અટકું અને અણ્પીલયું રહી જતું (૨) અંતરમાં બળવું

કુંજર વિં કુંજ જેવું; ઘટાદાર

કુંજો પું કૂલે; ભોટવો; ચંચુ

કુંકિત વિં [સં.] ખૂડું; ખાંડું (૨) રૂંધાયેલું

કુંડ પું [સં.] જમીન ખેતી ખાંધેલો ખાડો (યજ્ઞ માટેનો); વેદી (૨) પાણી માટેનો પાકો પગથિયાંવાળો હોજ (૩) કુંડના આકારનું પાત્ર (૪) બલિ આપવાની જગા (૫) કુંડી; નાનો હવાડો (૬) ખાડો

કુંડલ નં [સં.] કાને પહેરવાનું એક ધરેણું. -લિની સ્ત્રીં [સં.] મૂલાધારમાં સુખમ્બા નાડીની જડની નીચે રહેતી મનાતી એક સર્પાકાર શક્તિ, જેને જાત્ર કરવી એ યોગીઓનો એક મહા પુરુષાર્થ ગણાય છે. -લી સ્ત્રીં [સં.] નાનું કુંડાણું (૨) લાકડી, ભાલા વગેરેને છેડે થલાતી ધાતુની ખોળી (૨) ગ્રહ વગેરેની ગણતરીનું ખાનાંવાળું ચોકડું કે ચકરડું [જ્યો.]

કુંડળી જુઓ કુંડલ. -ળી જુઓ કુંડલી

કુંડ પું [સં.] ભાલો

કુંડલ પું [સં.] માથાના વાળ; જુડકું (૨) હળ [પાંડવોની માતા

કુંડા, કુંડી [સં.] સ્ત્રીં પાંડુરાજની સ્ત્રી;

કુંદ પું; નં [સં.] એક જાતનો મોગરો (૨) એનું ફૂલ

કુંદન નં શુદ્ધ સોનું

કુંદી સ્ત્રીં [હિં.] ધોયેલાં કપડાંને દીપીને સફાઈદાર કરવાનું એક ઓજાર; લાકડાની મોગરી (૨) ધોયેલાં કપડાંને સફાઈદાર કરવાની ક્રિયા (૩) દીપણું-મારવું તે. ંપાક પું માર; ઠોક

કુંદો પું [ફા.] કુંદો; ધોકો (૨) લાકડી અથવા બંદૂકનો નડો છેડો

કુંભ પું [સં.] ઘડો (૨) હાથીના માથા ઉપર બે બાજુ જિપરી આવેલો ભાગ; ગંડરથળ (૩) એક રાશિ [રૂંધી રાખવો તે

કુંભક પું [સં.] પ્રાણાયામ કરતાં શ્વાસ

કુંભકણું પું [સં.] રાવણનો એક ભાઈ. ંની લીંધ શં પ્રં લાંબી ને ભારે ગાઠ (છ મહિનાની) જિંદગી

કુંભકાર પું [સં.] કુંભાર

કુંભમેળો પું [કુંભ+મેળો] મોટો મેળો (૨) દર બાર વરસે ભરાતો એક હિંદુ મેળો

કુંભસ્થલ(-ળ) નં જુઓ 'કુંભ' (૨)

કુંભાર (૦) પું [સં. કુંભકાર] માટીનાં વાસણ ઘડનાર એક જ્ઞાતિનો માણસ (૨) અણ્પ્રક અથવા મૂખ માણસ [લા.]

કુંભિયો પું જુઓ કુંભિયો

કુંભી સ્ત્રીં [સં. કુંભક] કુંભી; થાંભલા નીચેની પથ્થર અથવા લાકડાની ખેસલી (૨) મકાનનો થાંભલો (૩) ચાર વર્ષે ભરાતો નાનો કુંભમેળો

કુંભી સ્ત્રીં [સં.] નાનો કુંભ-ઘડો (૨) નાનું કુંભ (મશાલમાં તેલ પૂરવા માટે)

ંપાક પું [સં.] એક નરક (૨) માર; ઠોક

કુંબર (૦) પું [સં. કુમાર] કુંવારો છોકરો (૨) રાજકુમાર (૩) પુત્ર - લાડકો પુત્ર. ંપછેડો પું રાજકુટુંબમાં સંતાન જન્મે તે પ્રસંગે રાજ્યને અપાતી ભેટ [કા.]. -રી સ્ત્રીં [સં. કુમારી] કુંવારી કન્યા (૨) રાજકુમારી (૩) દીકરી; લાડકી દીકરી [ઓષધિ

કુંવાર (૦) સ્ત્રીં [સં. કુમારી] એક વનસ્પતિ -

કુંવારકા (૦) સ્ત્રીં [સં. કુમારિકા] કુંવારી કન્યા (૨) સમુદ્રને મળતી ન હોય એવી નદી

કુંવારકું (૦) નં [સં. કુમાર ઉપરથી] નાના બાળકના મરણ પાછળ અપાતું ભોજન

કુંવાર(ંનું) પાકું (૦) નં કુંવારનો બરછી જેવો શણગો (આમાંથી એળિયો બને છે.)

કુંવારી (૦) વિં સ્ત્રીં [સં. કુમારી] સમુદ્રને

નહિ મળતી (નદી). -રું વિં [સં. કુમારકં]
 નહિ પરણેલું
 ફૂંઈ સ્ત્રીં [સં. કૂમી, પ્રા. કૂઝા] નાનો ફૂવો
 ફૂંક નં [રવં] ફૂંકડીફૂંક (૨) એન્જિનની
 સિસોદીનો અવાજ. ંગાડી સ્ત્રીં આગ-
 ગાડી (બાળભાષા)
 ફૂંકડાં નંબંબં [સં. કુક્કુટ] મરથાં બતકાં
 વગેરે; 'પોલ્ટ્રી'
 ફૂંકડી સ્ત્રીં [સં. કુક્કુટી] મરથી. ંફૂંક અં
 [રવં] સંતાફૂંકડીની રમતમાં કરાતો
 અવાજ. -ડેફૂંક નં [રવં] ફૂંકડાના
 બોલવાનો શબ્દ
 ફૂંકડો પું [સં. કુક્કુટ] મરથો
 ફૂંકર પું [સં. કુક્કુટ] ફૂતરો
 ફૂંકર પું [ફં.] રોધવાનું એક ખાસ પાત્ર
 ફૂંકરી સ્ત્રીં હજામાં મારેલી ફાયર (૨)
 યુરખાઓનું એક છરા જેવું શસ્ત્ર [કાંકરી
 ફૂંકરી [સં. કાકેર] સ્ત્રીં નાનો ફૂંકો; રમવાની
 ફૂંકરેફૂંક નં જુઓ ફૂંકડેફૂંક; ફૂંકરેફૂંક
 ફૂંકવો પું [રવં] મરનારને નામે પુરુષો
 શિષ્ટાચાર ખાતર રડે તે
 ફૂંપી સ્ત્રીં નાનો ફૂંકો
 ફૂંકું નં ફૂતરું (બાળભાષા) [ગિળ કકડો
 ફૂંકો પું પથ્થરનો ગિળ કાંકરો (૨) ડીકરીનો
 ફૂંખ સ્ત્રીં [સં. કુક્ષિ] પેટનું પડખું (૨) [લા.]
 ગભાંશાય; ષેટ (૩) સંતતિ. -ખિયો પું
 સ્ત્રીઓના કબજાને ફૂંપો ઢાંકતો ભાગ
 ફૂંચ સ્ત્રીં [ફા.] રવાના થવું-મુકામ ઉપાડી
 ચાલતા જવું તે (૨) લશ્કરી ઢખની ચાલ
 ફૂંચ પું [સં.] કુચ; સ્તન
 ફૂંચડી સ્ત્રીં [સં. કૂંચ] નાનો ફૂંચડો; જાડા
 વાળની પીંછી. -ડો પુંવાસણને અંદરથી
 માંજવાનો એક છેડે ફૂંચવાળો લાકડાનો
 કકડો (૨) ધોળવા માટે બનાવેલો લીંડી
 કે મુંજના રેસાનો જૂડો (૩) વણાટમાં
 પવાચત વખતે વપરાતું એક સાધન
 ફૂંચપાણી વિં ફૂંચ અને પાણી જેવું;
 એકરસ નહિ થયેલું એવું (૨) નંબંબં
 ફૂંચા અને પાણી (૩) સ્તવહીન વસ્તુઓ [લા.]

ફૂંચી સ્ત્રીં [સં. કૂંચિકા, કુચી] ફૂંચડી. -ચો
 પું કચરાવાથી અથવા ચવાવાથી નેના
 રેસેરેસા જાડા થઈ ગયા હોય એવી વસ્તુ
 (૨) જુઓ ફૂંચડો ૧, ૨ (૩) પ્રવાહીની
 નીચે કરેલો કચરો અથવા અણબોળણેલી
 ફૂંચા જેવી વસ્તુ (૪) [લા.] વારંવાર
 કહેવાયેલી-સ્તવહીન થઈ ગયેલી વાત
 (૫) પૂરી સમજ વિચારી લીધેલી વસ્તુ
 (૬) નિંદા [વાસણ વેચનારો
 ફૂંચડો પું [ફૂંચે] ઉપરથી] માટીનાં
 ફૂંચન નં [સં.] ફૂંચવું તે. -વું અંકિં
 [સં. કૂંચ] મધુર શબ્દ કરવો; મધુર ગાવું
 ફૂંચિત નં [સં.] ફૂંચન
 ફૂંચો પું [ફા.] બોલવો; ચંબુ
 ફૂંટ વિં [સં.] ન સમન્વય કે ન વંચાય એવું
 (૨) ભેદ અથવા ગૂંચવણભયું (૩) જાડું;
 /ફૂડભયું (૪) પું; નં ફૂડ; ંગાઈ;
 ઉતરપિંડી (૫) પવંતની ટોચ; શિખર
 (૬) દગલો (૭) ન સમન્વય એવું જે કાંઈ
 હોય તે (૨) હસ્ય, કોચડો ઇત્યાદિ
 ફૂંટ સ્ત્રીં [ફૂંટવું] કડાફૂટ (૨) અંગાર
 ફૂંટણખાનું નં [ફૂંટણી+ખાનું] વેશ્યાગૃહ
 ફૂંટણું નં બંબંબં ફૂંટતી વખતે બોલવાના
 બોલ; રાજિયા (૨) માથાઝીક; કડાફૂટ
 ફૂંટણી સ્ત્રીં [સં. કુફૂં] અનીતિના કામમાં
 દલાવું કરનાર કે ફૂંટણખાનું ચલાવનાર
 સ્ત્રી. -ચું નં અડવાઈ
 ફૂંટણું નં [ફૂંટવું પરથી] મરણ પાછળ ફૂંટવું
 તે (૨) તેવો પ્રસંગ
 ફૂંટખંજી પું ફૂંટ એવો પ્રસંગ; કોષડો
 ફૂંટવું સંકિં [સં. કૂંઈ] મારવું; ઠોકવું (૨)
 ખાંડવું (૩) મૂંચેલા પાછળ છાતી પીટવી
 ફૂંટચ વિં ટોચ પર-બંચામાં બંચા
 ચળે જામેલું (૨) શ્રેષ્ઠ (૩) સર્વ કાલે એકરૂપે
 રહેનારું; અચળ (૪) પું પરમાત્મા
 ફૂંટાફૂંટ સ્ત્રીં ઠોકાઠોક (૨) મૂંચેલા પાછળ
 ખૂલ ફૂંટવું તે
 ફૂંટિયું નં [ફૂંટવું] માર (૨) બાજરીને
 ખાંડીને કરેલી એક વાની

ફટી સ્ત્રીં ફટરી; સોકટી
 ફટો પું [ફટું] કચરાથેલું - ખંડાયેલું
 હોય તે; ભંગાર ભૂકો (૨) માર; ઠોક
 ફટ નં [સં. ફટ] ફપટ; ઠમઈ (૨) વધિ-
 વચકો. ઠકપટ નં દગોફટકો; છલપ્રપંચ
 ફટું વિં ફડવાણુ; કપટી (૨) વાંકું (૩)
 નં વધિવચકો (ખાસ કરીને દેવીને કે
 માતાને પડે તે)

ફણપ, ફણારી સ્ત્રીં ફણપણું
 ફણું વિં કુમળું

ફટકું નં [તુર્કી કુકહ] કુતકું; ડફલું
 ફટરાની ટોપી સ્ત્રીં, ફટરાનો કાન પું
 ઉકરકામાં. અથવા લીની જગામાં થતી
 એક છત્રાકાર વનરપતિ; શિલિંધ્ર

ફટરી સ્ત્રીં એક વનરપતિ (૨) એની ચમરી
 ફટરી સ્ત્રીં ફટરાની માદા. -રો પું એને
 નર [શ્યાન

ફટરું નં [સં. કુનુર, દે. કુંત] એક પશુ;
 ફથલી સ્ત્રીં [સં. કુય પરથી] નિંદા
 ફથલો, ફથો પું [સં. કુય પરથી] ગરબડ
 ગોટો; ગૂચવાડો (૨) કડાકટ (૩) ફૂઓ
 (૪) ફથલી; નિંદા

ફટકું નં જુઓ કુતકું
 ફટકો પું [ફટું] ઠેકકો; છલંગ
 ફટવું અં કિં [સં. ફૂં] છલંગ મારવી; ઠકકા
 મારવો (૨) ગળ ઉપરવટનો ભપકો-
 ખર્ચ કરવો [લા.]

ફટફટા(-દી), ફટફટ સ્ત્રીં વારંવાર ફટવું
 તે (૨) [લા.] વલવલાટ (૩) હદથી ન્યાદે
 ખર્ચવું તે

ફપ પું [સં.] ફૂવો. ઠમ્ ફૂક પું [સં.]
 ફૂવાનો દેડકો (૨) ખૂલ સંકુચિત
 દષ્ટિવાળો આદમી [લા.]

ફપી સ્ત્રીં [સં.] નાનો ફૂવો. -ચો પું
 ફૂલેલા પેટનું અને સાંકડા મોનું ચામડાનું
 પાત્ર; ફલ્લુ (૨) એ ઘાઠનો કાચનો શીશો

ફપડું વિં [દે. કુબ્હ] કદરપું
 ફપો પું [બ. કુબ્હ=ધુરમટ] પક્ષીએ બધિલો
 માળો (૨) ધુરમટવાળું ધાસનું શૂપડું

ફપો પું [ખા. કુબ્હ=મોગરી] ઊા-કાંકરેટવાળા
 જમીન; રચ્ચડ (૨) તે ટીપવાનું લાકડાના
 કે લોઢાના વજનદાર ડચકામાં લાકડી
 ખોસી બનાવેલું સાધન

ફર પું [સં.] ભાત; સંધેલા ચોખા. -રિચો
 પું જુવારને મોટી મોટી ભરડાને બના-
 વાતી એક વાની (૨) જુવારનો પોંક
 (૩) જુવારના ઠોડા (૪) ચોખા

ફચ પું [સં.] માથું (૨) દાઢી (૩) ફૂચડો.
 -ચો પું હાડકાના સાધા પરનો દોરી
 જેવો બંધ

ફમ્ પું [સં.] કાચખો. -માવતાર પું
 [સં.] કાચખારપે વિષજુનો એક ચવતાર

ફલે પું [સં.] કિનારો

ફલો પું [દે. કુલ્લ] ધગડો

ફવાથલ પું [ફૂવો+સ્થલ] વહાણના વચલા
 સડનો થાંભલો

ફવો પું [સં. કૂપ] જમીનમાંથી પાણી
 કાઢવા માટે ખોદેલો ખાડો

ફવો પું જુઓ ફવાથલ

ફણું વિં જુઓ ફણું, કુમળું

ફચી (૦) સ્ત્રીં [સં. ફૂચિકા] ચાવી (૨)
 [લા.] ઉપાય (૩) રહસ્ય જાણવાનું સાધન

ફજડી (૦) સ્ત્રીં [સં. ફૂજ ઉપરથી] એક
 પક્ષી; ફજડી. -ડું નં એક પક્ષી, ફજડું

ફજરાવું (૦) અંકિં જુઓ ફજરાવું

ફડલી(-ળી) (૦) સ્ત્રીં જુઓ ફડલી

ફડાપી સ્ત્રીં નાનું ફડાણું

ફડાણું (૦) નં [સં. ફૂંદલક] ગોળ આકૃતિ
 (૨) ગોટાળો [લા.]

ફડી (૦) સ્ત્રીં [સં. કુબ્હ ઉપરથી] ફડ જેવો
 નાનો ખાડો (૨) પહોળા મોનું નાના ફડ
 જેવું વાસણ (૩) નાનો હવાડો (૪) વીસંગી
 સંખ્યાનો સકેત (૫) ગચી. -ડું નં
 ફડ જેવું પહોળા મોનું નાનું મોટું સકેતું
 (૨) ફૂડજાડ વાવવાનું એવું પાત્ર (૩) ફડાણું

ફણપ, ફણારી સ્ત્રીં ફણપણું
 ફણું (૦) વિં જુઓ ફણું [લિાહ
 ફહલી (૦) સ્ત્રીં સાંબેલાને છેડે લગાવેલું ગોળ

इंहुं (०) स० किं इंद्री करवी
 इंहुं-धुं (०) न० धासनी गंल. -वे।
 पुं० इंहुं (२) लाकडानो ढगयो
 इंपण (०) स्त्री० [सं. कुडमलो कुमणुं] -नपुं
 इरुं पाईहुं [पुं० लुओ। इपो
 इपी (०) स्त्री० [प्रा. कुपव] लुओ। इपी. -पे।
 इलियो (०) पुं० [सं. कुंमक] थांलवा
 नीये मुकातो धडेलो पथर
 इली (०) स्त्री० लुओ। कुली [पूवाडियो
 इवाडियो (०) न० ऐक वनस्पति-छोड;
 इणुं (०) वि० [सं. कोमल] कुमणुं; इणुं
 इरुं वि० [सं.] कष्ट पडे ऐहुं (२) पुं०
 कष्ट (३) प्रायश्चित्त; मत. ०यांद्रायणुं
 न० धला कष्टे धाय ऐहुं ऐक
 प्रायश्चित्त-मत
 इत वि० [सं.] करेहुं; अनावेहुं (२) पुं० इतयुग
 (३) न० कर्म इण (४) आरणी सभ्या.
 इतय वि० [सं.] धेतानी इरण पूरी करी
 अकयुं होय ऐहुं (२) तेना सतोषवाणुं.
 इम-इमी वि० करेयो उपकार भूली नय
 ऐहुं; निमकडराभ. इम वि० [सं.] करेवा
 उपकारनी कहर करनाहुं; निमकडलाल.
 इनिश्रय वि० [सं.] निश्रय करी ऐहेहुं.
 इयुग पुं० [सं.] सत्ययुग. -तार्थ वि०
 [सं.] इतइत्य. -तांत पुं० [सं.] यम(२)
 काण; मृत्यु
 इति स्त्री० [सं.] कार्य; काम (२) रयना;
 सणन (३) आयरणुं; करणी
 इती वि० [सं.] इतइत्य (२) भाग्यशाणी
 इतिका स्त्री० [सं.] त्रीणुं नक्षत्र
 इतप्रत्यय पुं० [सं.] धातुने लागी नवेो शप्ठ
 अनावतो प्रत्यय. जेम के, अक (भारक),
 आभलुं (इराभलुं) धं [व्या.]
 इत्ये न० [सं.] कार्य; काम (२) आयरण (३)
 भूमितिमां रयना करवाने अगेनेो
 सिद्धांत; 'प्रोप्लेम' [ग्र.]
 इत्या स्त्री० [सं.] मेवी देवी (२) डाकण
 (३) लहुं करनारी स्त्री (४) कर्शा; शंभूणी
 इतिमि वि० [सं.] अनावदी

इत पुं०; न० [सं.] धातुने काण के अर्थ-
 .वायक प्रत्यय लागवाधी अनतुं अपूण
 अर्थवायक इय. जेम के, करतुं; करनाहुं,
 करेहुं धं [व्या.]
 इपाणु वि० [सं.] कंलुस. ०ता स्त्री०
 इपा स्त्री० [सं.] महेरवाणी (२) ह्या
 इपाणु पुं० [सं.] तरवार; अरुग
 इपाइष्टि स्त्री० [सं.] इपाभरी इष्टि; रहेमनर
 इपानिधान न०, इपानिधि पुं० इपानो
 अंडार ते [काजण
 इपापत्र पुं०; न० (विवेकनी भाषामां) पत्र;
 इपापान वि० (२) न० इपाने योग्य होय ते
 इपालु [सं.] (-ण, -णु) वि० ह्याणु
 इमि पुं० [सं.] क्रीडा (२) पेटमानो ऐक छव;
 करमियो
 इश वि० [सं.] इणुं; सुकुं (२) पातणुं; नानुं क.
 -शांग वि० [सं.] इश अण -शरीरवाणुं.
 -शांगी वि० स्त्री० [सं.] इश -नानुं क
 शरीरवाणी. -शोइरी वि० स्त्री० [सं.] कस
 + उदरो पातणी डेडवाणी [पुं० ऐइत
 इषि स्त्री० [सं.] भेती. ०क पुं० [सं.], ०कार
 इपीवल पुं० [सं.] ऐइत
 इष्ट वि० [सं.] ताणुं; ऐहेहुं; ऐयी काठेहुं
 (२) आकषयिहुं (३) ऐडेहुं
 इणुं वि० [सं.] श्याम; काणुं (२) पुं०
 विणुंनेो आडमो अवतार. ०पक्ष पुं०;
 न० [सं.] अंधारियुं. ०सार पुं० [सं.]
 काणियार; भुग. -णुं स्त्री० [सं.]
 द्रौपदी (२) इक्षिलुं हिंदनी ऐक नदी.
 -णुं गार (-रु) न० [सं.] कृष्णाणुं काणुं
 अगनुं. -णुं पणुं न० [सं.] अर्पण
 इणुं अगवानने अर्षणुं करतुं ते.
 -णुं वतार पुं० [सं.] अवतार [विणुंनेो
 आडमो अवतार. -णुं इति स्त्री० [सं.]
 इणुंनी जन्मतिथि; श्रावण वइ ८
 के अ० [फा. कि] अथवा; या; वा (२)
 आकांक्षासूयक उलयान्वयी. उहा० 'भे'
 ऐने कणुं के आव; कारण के; जेम के; डेम के
 (३) वाक्यने अते आवतां प्रशार्थसूयक.

હાલો કહ્યું કે? (૪) નિરથક સંબંધક
'ને' સં આગળ આમ વપરાય છે: 'તળ
રાત્ન, કે જેને વનવાસ ભોગવવો પડ્યો
હતો, તે . . .' (૫) એટલે, એથી તરત.
હાલો 'વહુનું જરાક કાંઈ કહીએ છીએ કે
ચાલકો ચઢે છે' [વાની - મીઠાઈ
કેક સ્ત્રીં [હં.] વિલાયતી ઢબે કરાતી એક
કેકા સ્ત્રીં [સં.] કેકારવ
કેકાણુ પું [રવં] ઘેંધાટ (૨) ઘોડો
કેકારવ પું [સં. કેકા + રવ] મોરનો ટહુકાર
કેકાવલ [સં.] (-ળ) પું મોર. -લિ(-લી)
સ્ત્રીં [સં. કેકા + બાવલિ] મોરના ટહુકારની
પરંપરા
કેકી પું [સં.] મોર
કેટલું વિં [સં. કિવત્] (માપ, સંખ્યા કે
કદમાં) શા માપનું-પ્રમાણનું (પ્રશ્નાર્થક).
એક, ઠક વિં અમુક માપ કે પ્રમાણનું
(અનિશ્ચિતાર્થક). કેટલું, ઠખધું, ઠય
વિં ઘોડું કે સાધારણ નહિ પણ અનિશ્ચિત
છતાં પ્રમાણમાં થયું (માપ, સંખ્યા કે કદ)
કેડ (કેડ), સ્ત્રીં [સં. કાદિ, પ્રા. કાદિ] શરીરનો
મધ્ય ભાગ; કમર(૨)કુમક; પીડબળ [લા.]
કેડ સ્ત્રીં જુઓ કેડો; પીછો; પૂંડ [બંદી
કેડિયું (કે) નં કેડ સુધી આવે એવું બદન;
કેડી સ્ત્રીં સાંકડો પગરસ્તો; પગથી
કેડે અં પૂઠે; પાછળ
કેડો પું પગરસ્તો (૨) પીછો; પૂંડ(૩)છેડો;
અંત (૪) સતામણી [લા.] [કઈ ખાનું
કેણીગમ, કેણીપા, કેણીમમ (-મા) અં
કેતક પું [સં.] એક વનરપતિ; કેવડો (૨)
અભોડા પર ખોસવાનું એક ઘરેણું. -કી
સ્ત્રીં [સં.] એક કૂલ ઝાડ(૨)એ ઝાડનું પાન
કેતન નં [સં.] ચિહ્ન (૨) ધન (૩) ઘર
કેતુ પું [સં.] એક ગ્રહ; કૃમકેતુ(૨) ધન; નિશાન
કેથલિક વિં (૨) પું [હં.] એ નામના
એક ખ્રિસ્તી સંપ્રદાયનું (માણસ)
કેઠ (કે) વિં [બ.] બંધનયુક્ત (૨) સ્ત્રીં
એવી સ્થિતિ. ઠખાનું નં બેલ; કારા-
ગાર; તુરંગ

કેઠાર પું; નં; [સં.] ખેતર (૨) પું
હિમાલયનું એક શિખર-એક યાત્રારથાન
કેઠાર(-રો) પું [સં.] એક રાગ. કેઠારો
કરવો = મોટું પરાક્રમ કરવું(૨) ભગવાના
ભાઈ જેવું કરવું; બાકું [લા.]
કે હી અં કયે દહાડે? ક્યારે?
કેહી (કે) વિં કેદમાં પડેલું (૨) કેદ કરેલું
(૩) પું કેદ કરેલો માણસ; બંદીવાન
કેનું વિં કોનું?
કેવાસ નં [હં.] એક ભતનું જડું કપડું
કેબન પું [હં.] જુઓ કેબાન
કેક (કે) પું; સ્ત્રીં [ફા.] નશો; ઘેન
કેકિયત (કે) સ્ત્રીં [બ.] અધિકારી આગળ
રત્ન કરાતી હકીકત
કેકી વિં કેકવાળું; કેક ચઢે એલું
કેબિન સ્ત્રીં [હં.] નાની ચોરડી (જેમ કે,
આગળોટની)
કેમ (કે) અં [સં. કિમ્] શા માટે? (૨)
કેવી રીતે? (૩) પ્રશ્નાર્થસૂચક અવ્યય.
'તમે જશો, કેમ?'
કેમ કે, કેમ જે અં કારણ કે
કેમ જે અં (ધમકાવવા માટે) કેમ અલ્યા?
કેમેરા પું [હં.] ફોટો પાડવાનું યંત્ર
કેયૂર નં [સં.] ખાનુંબંધ; ખેરખો
કેર (કે) પું [બ. કહ] જુલમ; ગળબ
કેરખી સ્ત્રીં કાંગરી (૨) સોનાની ગોળ
દીપકોઓની હાર
કેરડી (કે) સ્ત્રીં [સં. ક્રકર] એક વનરપતિ.
-ડું નં તેનું કળ; કેરું. -ડો પું કેરડી
કેરખો (કે) પું એક નાય; કારવો (૨)
એમાં ગવાતું ગાયન (૩) એનો રાગ
કેરખો [ફા. કહસ્વા] સુગંધી ગુદર જેવો
એક પદાર્થ (તેના પારા ફૂંડીશો રાખે છે.)
કેરલ [સં.] (-ળ) પું મલબાર પ્રાંત
કેરી (કે) સ્ત્રીં આંખાનું કળ. ઠગાળો પું
કેરીની મોસમ
કેરું (કે) નં કેરડીનું કળ
કેરું [દિ. કેર] તું (છઠ્ઠી વિકાસિનો અર્થ
બતાવે છે) [પ.]

केरोसीन न० [इं.] व्यासतेल [यूरो
केल पुं० [सं. केळ=केणवचुं उपरथी]केणवेवो
केलरी स्त्री० [इं.] अेक आमं वजनना पाल्शुनि
शून्य डिओ(सेंटी०)थी १ डिओ सुधी लाव-
वामां आपवी पडती गरमी. ०भीटर
न० ते गरमी भापवा वपरतुं पात्र
केलि(-ली) स्त्री० [सं.] रमत (२) मैथुन
केलीपर पुं० [इं.] लुओ परदार
केलोमल न० [इं.] पारो अने क्लोरीननुं
सथेज्जन, लुलाण तरीके वपराय छे [र.वि.]
केटिशयम न० [इं.] अेक धातु-तत्त्व [र.वि.]
केवडयुं वि० केवडामां राणेलुं; केवडानी
सुगंधीवाणुं
केवडुं वि० [सं. कियत्] (भाप, कडकेवयमां)
केवडुं मोटुं? ०क वि० आशरे केवडुं?
०य वि० अनिश्रित छतां प्रभायुमां मोटुं
केवडो पुं० [सं. केतक] अेक अड(२) येनो डोडो
केवल वि० [सं.] शुद्ध (२) इक्त (३)
अेकमात्र (४) अ० साव; छेक. ०ज्ञान न०
आतिशन्य, विशुद्ध ज्ञान. ०धाम न० [सं.]
मुक्तिपद. -लाडैत पुं० [+सं. अद्वैत]
शंकराचार्ये रथापेला छव अने प्रहाना
अद्वैतनो सिद्धांत. ०ली वि० [सं.] [जंन]
केवलद्वैतमां माननारुं (२) केवलज्ञान
नेने प्राप्त थयुं होय ते (३) स्त्री० येतन
अने अयेतननी अेकतानो सिद्धांत
केवप वि० (२) अ०, ०ज्ञान न०, ०धाम
न० लुओ 'केवल'मां. ०प्रयोगी वि०
केवण उद्गार दर्शावतो (अव्यय) [व्या.].
-णी वि० लुओ केवली
केवुं वि० कया प्रकारनुं? (प्रसाथ'क के
उद्गारवायक). ०क वि० केवुं? (प्रसाथ'क
के काईक अनिश्रितार्थवायक). ०य वि०
अज्ञात-अनिश्रित प्रकारनुं
केश पुं० अ० व० [सं.] वाण. ०कलाप पुं०
[सं.] केशनो समूह (२) अण्डो; वेणी.
०नणी स्त्री० वाण लेवा प्यारीक वेहवाणी
नणी [प. वि.] ०पाश पुं० [सं.] वेणी;
चोटलो. ०लार पुं० अण्डो; चोटलो

केशर न० [सं.] लुओ केशर. -री वि० पुं०
केशरना रंगनुं; पीणुं
केशरी पुं० [सं.] केशरी; सिंह
केशरुं अण न० वाण अूठी काववा ते
केशव पुं० [सं.] श्रीकृष्ण [उपरना केश
केशवाणी स्त्री० सिंह के घोडानी गरदन
केशकर्षण न० केशवाछिनीभानुं (प्रवाही
पदार्थनुं) आकर्षण-पेच्याल [प. वि.]
केशाकेशि अ० [सं.] सामसामा वाणनी
पेच्यापेच्या करीने
केशिनी स्त्री० [सं.] सुंदर लांवा केशवाणी स्त्री
केशी पुं० [सं.] सिंह(२) चोडो (३) श्रीकृष्णे
संहारियो अेक राक्षस. ०निषदन पुं०
[सं.] श्रीकृष्ण
केस न० [इं.] मुकदमा; काम (२) दरही के
तेना विषेनी हकीकतनो इवापानामां
करतो काण (३) काई अमुक वापत
के किरसो याते संघर्षमां आवती व्यक्ति
केसर न० [सं.] अेक वनस्पति (२) तेना
कूलनी अंदर वर्ये ऊगतो सुगंधीदार
रेसो-तंतु (३) हरकोई कूलनी अंदर
थतो तंतु (४) स्त्री० बाण
केसरपरशु वि० सहेजमां वयकार्ध-रिसाई
अण अेवुं (२) वेता विनानुं; गांडियुं (३)
अटकतुं (४) पुं० रिसाण मालस (५)
मद्रास तरङ्गनो चाला करी लीप भागते
आहल
केसरलीनुं वि० केसरियां करीने नीकणेलुं
केसरियां न० अ० व० केसरी वाधा पहेरीने
या तो छेलो कसूओ पीने भरखिया
थईने लडतुं ते
केसरियुं वि० केसरी रंगनुं; पीणुं (२)
रंगीलुं; उमंगी; आनंदी (३) न० स्त्रीओने
पहेरवानुं केसरी रंगनुं वख
केसरी वि० केसरना रंगनुं; पीणुं
केसरी पुं० [सं.] सिंह; केशरी
केसू (०डी) न० अ० व० [सं. कियुक, प्रा. केसुम]
केसरी रंगनां अेक लतनां कूल; भापरानां
कूल. ०डी स्त्री०, ०डो पुं० भापरो

કેહ વિ० (૨) અં કાણ ? [પ.]
કેળ સ્ત્રી(સં. કદલ)ને કેળા બેસે છે તે આડ
કેળવણી સ્ત્રીં કેળવવું તે (૨) વ્યવસ્થિત
 ઉછેર, ખિલવણી અને શિક્ષણ(૩)શિક્ષણ
 (૪)ભણવર; વિદ્યા. **કંકાર** પુંં કેળવણીના
 સિદ્ધાંતોને-તેના શાસ્ત્રને બળકાર
 અથવા તેનો અમલ કરનાર પુરુષ
કેળવવું સંક્રિં [પ્રા. કેલાવ] વ્યવસ્થિત
 રીતે ખીલવવું, ઉછેરવું-સુધારવું-તાલીમ
 આપવી (૨) (કણક-લોટ) ચૂંટીને
 તૈયાર કરવું; (૩) (કાચા ચામડાને) પકવી
 નરમને સફાઈદાર બનાવવું (૪) પડોટવું
કેળસોપારી નં; સ્ત્રીં બીચી ભતની એક
 સોપારી
કેળિયું નં કેલ-કેળવેલો ચૂનો ભરવાતું
 -બીચકી જવાતું લોઠાનું વાસણ; તમારું
 (૨) કાનનું એક ધરેણું [કા.] (૩) એક
 હલકી ભતનું. રેશમી વસ્ત્ર
કેળું નં કેળનું ફળ
કેંચી (કેં) સ્ત્રીં(તુર્કી)કાતર(૨)છાપરાના
 આધાર માટે મુકાનું ત્રિકોણાકાર ચોકડું
કેંદ્ર નં [સં.] મધ્ય(બિંદુ) (૨) મધ્ય-મુખ્ય
 સ્થાન (૩) ઇષ્ટ લક્ષ્મી ગ્રહનું પહેલું, એથું
 અને દશમું સ્થાન [ન્યૌ.]. **ગંગામી** વિં
 કેન્દ્ર તરફ જવું; 'સેન્દ્રપેટલ'. **વત્યાગી**
 વિં કેન્દ્રમાંથી વિખેરાતું; 'સેન્દ્રપૂગલ'.
વર્તા વિં કેન્દ્રમાં રહેલું-રહેલું, **વસ્થ**
 વિં કેન્દ્રવર્તી. **વસ્થાન** નં કેન્દ્રરૂપ
 સ્થાન; મધ્ય-મુખ્ય સ્થાન. -**દ્રાનુસારી**
 વિં કેન્દ્રને અનુસરનારું; કેન્દ્રગામી.
 -**દ્રાપગામી** વિં જુઓ કેન્દ્રત્યાગી.
 -**દ્રાલિમુખ** વિં કેન્દ્ર તરફ મુખ છે
 જેનું એવું. -**દ્રિત** વિં કેન્દ્રમાં સ્થિત
 કરેલું. -**દ્રીકરણ** નં કેન્દ્રિત કરવું તે
કેકે(-કે)ચી સ્ત્રીં(સં.) દશરથની એક પત્ની;
 ભરતની માતા
કૈતવ નં [સં.] શરતમાં મૂકેલી વસ્તુ (૨)
 જુગાર (૩) જુકાણું (૪) છળકપટ (૫)
 પુંં જુગારી (૬) ધુતારો; ઠગ (૭)ધતુરો

કૈલાસ પુંં [સં.] હિમાલયનું એક શિખર
 (૨) શિવનું નિવાસસ્થાન. **વાસ** પુંં
 કૈલાસમાં રહેલું તે (૨) મૃત્યુ. **વાસી**
 વિં કૈલાસમાં વસનારું (૨) મૃત્યુ પામેલું
કૈવર્ત પુંં [સં.] માછી
કૈવલ્ય નં [સં.] કેવળસ્વરૂપ-બ્રહ્મસ્વરૂપ
 થવું તે (૨) નિલિંમ્બણું; મોક્ષ
કૈસરેહિંદ પુંં [બ.] એક ઇલકાખ
કો સં (૨) વિં જુઓ કોઈ [પ.] (૩) કોણ
 (૪) પુંં હોલાના બોલવાનો શબ્દ [સ્વં.]
કોઈ સં (૨) વિં [સં. કોડપિ] ગમે તે
 (જણ કે વસ્તુ માટે, અનિશ્ચિતાર્થવાચક)
 ૦(૦એ)ક વિં (૨) સં ગમે તે એક
કોઈવું નં સરપાંશનાં લાકડાં ચીરવાનું શસ્ત્ર.
 -તો પુંં નાળિયેરની છાક ધખેડવાનો
 મોટો છરો
કોક વિં (૨) સં જુઓ કોઈક
કોક પુંં[સં.]કાબંનનો એક પ્રકાર [ર. વિ.]
કોકટી વિં [સં. કુક્કુટી] રૂની એક ભત
 (૨) એની બનેલી (ખાદી)
કોકડાવું અં કિં કોકડું વળવું
કોકડિયો કુંબાર પુંં એક પક્ષી
કોકડી સ્ત્રીં નાનું કોકડું (૨) ચામડી વળી
 ચડી ભય તે; કરચલી (૩) સૂકવેલું રાણું.
 -કું નંશંકુ આકારમાં વીટાળેલા સૂતરનો
 કે કોઈ દોરાનો દડો (૨) ચામડીનું કે
 શરીરનું વળી-ચડી જવું કે સંકોચાવું તે
 (૩) ગૂંચવણ(બધું) કામકાજકે મામલો(લા.)
કોકમ નં એક ખાટું ફળ. **નુંં ધી, નુંં તેલ**
 નં કોકમનાં ખીમાંથી કઢાવું તેલ (શિયા-
 ણામાં ચામડી ન ફાટે તે માટે વપરાય છે)
કોકરવણું, કોકરવાયું [સં. કોળ (ક +
 લળ) = શેડું બીનું+વર્ણ] જરાતરા બીનું
કોકરવું સં કિં છેતરવું; ફેસલાવવું (૨)
 નં કાનનું એક ધરેણું [કામશાસ્ત્ર]
કોકશાસ્ત્ર નં [સં.] કોકપડિતે રચેલું
કોકથી નં કોકમનું આડ [-ભમા
કોકા પુંં બં વં સારાં ને કીમતી કપડાં
કોકા સ્ત્રીં બોકી; ચુબન

કોકા સ્ત્રીં [દં.] એક વનરપતિ, જેમાંથી
કોકેન અને છે

કોકિલ પુંં [સં.] કોચલનો નર. -લા સ્ત્રીં
[સં.] કોકિલની માદા; કોચલ

કોકીશુ' નં કામકાને છેડો-ગાળો, જેમાં
પણજ ચડાવાય છે(૨)જુઓ કોસીસું (૧)

કોકેન નં [દં.] એક કૃત્રી ઔષધિ

કોકો પુંં [દં.] નાળિયેરની ભતતું એક ઝાડ
(૨) તેનું બીજ (૩) પીણા માટે કરાતી

તેની ભૂકી (૪) તેનું પીણું

કોકો પુંં અમલું (૨) ચુંબન; કોકા
કોગળિયું (કા) નં ઝાડા અને જલદીનો

એક રોગ; કોકેરા

કોગળો (કો) પુંં મેં ભરૈય એટલું પાણી
-કોઈ પણ પ્રવાહી વસ્તુ (૨) તેને મેંમાં

હલાની બહાર કાઢીનાખવું તે [તિ;કાણું
કોચ નં ['કોચવું' ઉપરથી] કોચાઈને થયેલું

કોચ પુંં [દં.] સુખાસન; સૌકા(૨)જનપલંગ
(૩) સુખાસનવાળી ચાર પેડાંની ઝાડી.

ઠમન પુંં કોચ ગાડી હાંકનારો
કોચરાની સાલ સ્ત્રીં [જુઓ કોચરું] ધણું

ભૂતું વર્ષ

કોચરી સ્ત્રીં સ્ત્રી (તિરસ્કારમાં)

કોચરું વિં કોચાઈ ગયેલું; છિદ્રવાણું (૨)
ધણું ભૂતું. -રો પુંં વૃક્ષ પુરુષ (તિરસ્કારમાં)

કોચલું નં [સં. કવચ] કોટલું; કંઠણ છાડું
(કળ, ઈડાં વગેરે ઉપરનું)

કોચવતું સં કિં દૂભવતું

કોચવું સંકિં કાણું પાડવું (૨) [ધરમાં]
ખાતર પાડવું (૩) દિલ દુખવતું [લા.]

કોચું વિં સુકાઈ સંકોચાઈ ગયેલું (૨)
સત્તરીન (૩) સડી ગયેલું

કોલતગરી. સ્ત્રીં [સં. કોજાગર ઉપરથી]
માણેકકારી (પૂનમ)

કોટ પુંં [દં.] ડગલો (૨) એકદમ સાતહાથ
કરી લેવા અને સામાને એકે ન કરવા દેવો
તે (પાનાની રમતમાં)

કોટ સ્ત્રીં [દે. કોટ્ટા] ડાક; ગળું

કોટડી સ્ત્રીં [સં. કોઠ પરથી] ઓરડી. -કુ'
નં નાનું - પીંટરી ઘર (૨) દીવાલ

કોટર નં [સં.] ઝાડની બખોલ

કોટલું નં [સં. કોઠ ઉપરથી] કંઠણ છાડું;
કોચલું(૨) જેની અંદર કંઈ સાર ન હોય

તેવી ચીજ [લા.] [પટારો(૨)કોઠાર
કોટલો પુંં [સં. કોઠ] માટીનો બનાવેલો

કોટવાલ(-વા) પુંં [દે. કોટ્ટ + પાલ - પ્ર.
વાલ] કોટનો - શહેર કે ગામનો બહોબરત

રાખનાર અમલદાર(૨)એક અટક. -લી
(-પી) પુંં; સ્ત્રીં કોટવાળનું કામ

કોટાકોટ વિં કરોડો

કોટાનકોટ(-ટિ, -ટી) વિં [સં. કોટિ +
અનુ + કોટિ] કરોડો

કોટિ સ્ત્રીં [સં.] કરોડ; સો લાખની સંખ્યા
(૨) કમાનનો છેડો (૩) તકરારના

પ્રકારની એક બાજુ - પૂર્વ પક્ષ (૪) વર્ગ;
પ્રકાર(૫) જીયામાં જીવું ખિંદુ; અંતિમતા

(૬) [ગ.] કાટખૂણ ત્રિકોણની કણ'
ત્રિવાચની બાજુ (૭) 'એખ્સરસા'. ૦ક

વિં [સં.] કરોડો; અગણિત. ૦કોણ પુંં
પૂરો કાટખૂણો બનાવનાર પૂતિ' રૂપ ખૂણે;

'કોગિલમેન્ડરી એન્ગલ' [ગ.]. ૦ન્ધા
સ્ત્રીં [સં.] 'કોસાઈન' [ગ.]. ૦ન્ધા

સ્ત્રીં [સં.] 'કોસાઈન' [ગ.]. ૦ન્ધા પુંં
કરોડપતિના ઘર પર ફરકતી ધજા (૨)

કરોડાધિપતિ

કોટિયું નં હોડકું; મજબો (૨) મોઈ જંગાની
રમતનો એક દાવ (૩) જાનવરના ગળામાં

બંધાતું ગોળ લાકડું

કોટી સ્ત્રીં [જુઓ કોટ (ગળું)] આલિંગન

કોટી સ્ત્રીં [સં.] જુઓ કોટિ

કોટીલી સ્ત્રીં કાળાં રંગલાં કપડાં પર ઠોક-
વાનું છીયાનું એક બીણું

કોટીલો પુંં પીળવા માટે પીળણની
તાંતને થડકાવવાનું ઓલ્લર; ગોટીલો

કોટું (કો) ન૦ સામો છેતરાય ને આપણને
 ફાયદો થાય એવો પેંતરો-બાજી (૨)
 તકરારી-ખટપટનું વચ્ચે જીભું કરેલું કામ
 કોટયક્ષ પું [સં.] કરોડ આંખવાળો-ઈદ
 કોટયવધિ વિ૦ [સં.] કરોડોથી ગણાતું હોય
 એવું (૨) અખાર
 કોઠલી સ્ત્રી૦ [સં. કોષ્ટ ઉપરથી] નાની કોઠી
 (૨) નાનો કોઠલો. -લો પું. માટીનો
 ખનડવેલો પટારો (ખાવાની વસ્તુઓ
 મુકવાનો) (૨) કોઠાર
 કોઠાયુદ્ધ ન૦ કોઠામાંનું - ચકરાવામાંનું -
 અટપટા દાવપૈચવાળું યુદ્ધ
 કોઠાર પું [સં. કોષ્ટાગાર] અનાજ ભરવાનો
 એરડો (૨) ભોંયરું કે ચાર ભીતોવાળી
 ચણેલી ભૂંચી કોઠી (૩) ભંડાર; વખાર
 (૪) ખબનો
 કોઠારચું ન૦ નાનો કોઠાર. -રી પું. કોઠારનો
 ઉપરી (૨) એક અટક (વાણિયાની)
 કોઠાવિરામ પું [સં. કોષ્ટ + અમિરામ] બુદ્ધી
 બુદ્ધી પ્રકૃતિને બુદ્ધું બુદ્ધું ખાવાનું અનુકૂળ
 આવતું તે
 કોઠી સ્ત્રી૦ [સં. કોષ્ટ ઉપરથી] માટીનો (કે
 ધાતુનો) જીથો નળો (૨) વખાર (૩)
 વેપારીની પેઠી-દુકાન (૪) ચાણું (૫) કોઠીના
 આકારનું એક દારૂમાંનું
 કોઠી (કો) સ્ત્રી૦ કોઠાનું ઝાડ
 કોઠીમડી સ્ત્રી૦ એક વેલો. -ડું ન૦ કોઠી-
 મડીનું ફળ
 કોઠીખડી સ્ત્રી૦ કોઠીમડી. -ડું ન૦ કોઠીમડું
 કોટું (કો) ન૦ બુઓ કોટું; પ્રપંચ; પેંતરો
 કોટું (કો) ન૦ [સં. કપિચ] એક ફળ
 કોટું (કો) ન૦ અહરો; મોં
 કોટો પું [સં. કોષ્ટ] પેટ (૨) શરીર; શરીરની
 અંદરનો કોઈ પણ કોષરૂપ ભાગ (૩)
 મન; અંતઃકરણ (૪) ખાનું. ઉદા૦ કોઠો
 પાડીને લખવું (૫) (સોગટાં કલ્યાદિ બાજીનું)
 ધર; ખાનું (૬) મોટી કોઠી; વખાર (૭)
 મોટો ફૂલો (૮) કિલ્લાનો મુરજ (૯)
 મુધરાઈની મુખ્ય ઓફિસ; મહેસૂલ, વેરો

કલ્યાદિનાં નાણાં ભરવાની જગા (૧૦)
 રખડતા ઢોર પૂરવાનો ડબો (૧૧) બ્યૂહરચના
 (૧૨) કોષ્ટક; આંકનો પાટો (૧૩) અંગર-
 ખાનો ગળાની આસપાસનો ભાગ
 કોડ પું [દિ. કોહુ] મનોભાવ; અંતરની ઉમેદ
 -ડામણું વિ૦ કોડવાળું; કોડીલું (૨)
 વરણગિયું
 કોડિયું ન૦ [દિ. કોહિય] માટીનું નાનું શકોડું
 (૨) એ આકારનું દીવો કરવાનું પાત્ર
 કોડી (કો) સ્ત્રી૦ [સં. કર્પદિકા, દે. કવહિયા]
 એક ભતતું દરિયાઈ જીવડાનું ધર; શાખલી
 (૨) એક હલકું ચલાવ(ડ)વીસની સંજ્ઞા
 કોડીલું વિ૦ કોડવાળું
 કોડું (કો) વિ૦ એડું; રીતભાત વગરનું
 કોડું (કો) ન૦ [કોડી] શાખલી. -ડો પું
 શાખલી
 કોઠ પું [સં. કુષ્ટ] ચામડીનો એક રોગ
 કોઠ (કોઠ, સ્ત્રી૦ [સં. ગોષ્ટ] ગમાણ; ઢોરને
 બાંધવાની જગા (૨) કારીગર લોકોને
 કામ કરવા બેસવાની જગા. -ઢારું,
 -દિયું ન૦ ઢોરની કોઠ
 કોઠિયું (-ચેલ) વિ૦ કોઠના રોગવાળું
 કોઠી (કો) સ્ત્રી૦ કુહાડી
 કોઠી(બુ) વિ૦ કોઠના રોગવાળું
 કોઠો (કો) પું [ચ૦] બુઓ કુહાડો (૨)
 વિ૦ પું કોવાડ; કોઠાણ [લા.]
 કોણ પું [સં.] ખૂણો
 કોણ (કો) સ૦ (૨) વિ૦ [પ્રા. કવળ] કયું
 (પ્રશ્નાર્થક. બહુધા માણસ માટે). ૦ભણે
 = શી ખબર ? હું નથી જાણતો એ અર્થ-
 માં. ૦માત્ર વિ૦ બેનો હિસાબ નહિ એવું
 કોણમાપક વિ૦ કોણ - ખૂણો માપનારું
 (૨) ન૦ એ માટેનું એક ઓભર
 કોણકાર વિ૦ કોણ - ખૂણાના આકારનું
 (૨) પું કોણનો આકાર
 કોણિયાટવું (કો) સ૦ કિં૦ કોણીએ મારવું
 કોણી (કો) સ્ત્રી૦ [દિ. કુહર્ણી] ખલા નીચેનો
 હાથનો (પહેલો) સાંધો (૨) એ સાંધાનું
 અણીદાર હાડકું

કોણે (કો) સં કોઈએ પણ [પ.]
 કોતર નં [સં. કોટ્] જમીન કે પર્વતમાં
 જાડો પહોળો ખાડો કે બખોલ
 કોતરકામ નં કોતરીને કરેલું નકશીકામ
 કોતરણી સ્ત્રીં કોતરણું તે (ર) કોતરવાની
 ઢબ (૩) કોતરકામ; નકશી(૪) કોતરવાની
 મનુરી (૫) કોતરવાનું એબર
 કોતરણું નં [કોતરણું] જુઓ ખોતરણું
 કોતરવું સં કિં આણું આણું ખોદવું;
 ખોતરવું; કોરવું
 કોથમી(૦૨) સ્ત્રીં [સં. કુસ્તુંકરી; પ્રા.
 કુસ્તુંમરી] ધાણાની ભાજ
 કોથળી સ્ત્રીં [દિ. કોથલ] થેલી(ર) અંડકોષ
 (૩) હબરની સંજ્ઞા. ંછોડામણુ નં
 કરને રૂપિયા આપતા પહેલાં સાહુકાર
 જે વ્યાજના રૂપિયા પ્રથમથી કાપી લે
 છે તે. ંસાંથ સ્ત્રીં જમીનદારના,
 ગરાસિયાના અથવા સરકારના ભરણા-
 માંથી અપાતો વચાવ. -ગો પું થેલો
 કોદરા પુંબંવં [સં. કોદ્રવાં] એક ધાન્ય.
 -રી સ્ત્રીં તે ધાન્યના દાણા
 કોદંડ નં [સં.] ધનુષ્ય; કામડું
 કોદાળ (કો) વિં કોદા જેવું; જાડી ભુદ્ધિનું
 કોદાળી (કો) સ્ત્રીં [સં. કુદાલકા] ખોદવાનું
 એક એબર. -ગો પું મોટી કોદાળી
 કો દી અં કોઈ દિવસ; ક્યારે; કેદી [પ.]
 કોદું (કો) નં ધરડી કે થોડું ચા નહિ જેવું
 દૂધ દેતી ભેંસ
 કોદો (કો) પું કોદાળ આદમી
 કોનું (કો) સં કેનું? કઈ વ્યક્તિનું? [‘કોણ’-
 નું પછીનું રૂપ] (ર) કોઈનું [પ.]
 કોન્સ્ટેબલ પું [હં.] પોલીસનો સિપાઈ
 કોપ પું [સં.] ક્રોધ; રોષ (ર) નાશકારક
 આક્રમ; ગજબ
 કોપરખાસ નં [હં. કોપરખાસ] તાંબુ
 અને પિત્તળ મળીને બનતી એક ધાતુ
 કોપરાપાક પું કોપરના ખમણની બના-
 વેલી એક મીઠાઈ (ર) [કયાક્ષમાં] માર
 કોપરું નં નાગિયેરની અંદરનો ગર; ટોપરું

કોપરેલ નં કોપરાનું તેલ
 કોપવું અંકિં [સં. કુર] કોપ-ગુસ્તો કરવો
 કોપાયમાન, કોપાવિષ્ટ, કોપિત વિં [સં.]
 કોપેલું; રૂઠેલું [કરીને સંન્યાસીની]
 કોપીન નં [સં. કૌર્વાન] લગેડી (ખાસ
 કોપીરાઈટ પું [હં.] લેખક પ્રકાશકાદિને
 પોતાની કૃતિ પર મળતો કાનૂની હક
 કોફી સ્ત્રીં [હં.] શેકેલા ‘બુદ્ધાણાનો ભૂકો
 (ર) તેનું પીણું
 કોખાડ વિં મૂખ
 કોખાદટ નં [હં.] એક ધાતુ-તત્ત્વ [ર. વિ.]
 કોખી (૦૧) સ્ત્રીં; નં [હં. કૌવેજ] એક
 શાકભાજી - કરમકદલો
 કોમ સ્ત્રીં [અ. કૌમ] એક જ નામથી
 એળખાતો લોકસમૂહ [જ્ઞાતિ, ધર્મ કે
 ભતવારનો]
 કોમલ વિં [સં.] કુમળું; મુલાયમ (ર)
 સુકુમાર; નાજુક (૩) નરમ; મૃદુ (૪)
 મધુર (૫) દયાળુ. -લાસ્થિ નં [+
 સં. ગસ્થિ] કુમળું હાડકું; જેનું વખત
 જતાં હાડકું બને છે તે પદાર્થ. -લાંગી
 વિં સ્ત્રીં [+ અંગી] કોમળ શરીરની
 કોમવાદ પું કેવળ કોમના જ સાંકડા
 હિતાહિતની દૃષ્ટિનો મત
 કોમળ વિં જુઓ કોમલ
 કોમી વિં કોમનું; કોમ સંબંધી
 કોચ સં [સં. કોઝિપિ] કોઈ [પ.]
 કોચડો (કો) પું જુઓ કોરડો
 કોચલ (કો) સ્ત્રીં [સં. કોકિલ] એક પક્ષી;
 કોકિલા [બળતરા થવી તે
 કોચલી (કો) સ્ત્રીં ગળાનો એક રોગ (ર)
 કોચલો (કો) પું [દિ. કોચ્ચા] કોલસો (ર)
 કારેલો કોલસો (૩) અંગારો
 કોર સ્ત્રીં વસ્તુનો છેડો; કિનાર (ર) ત્યાં
 મૂકવાની ભાત કે પટ્ટી (૩) બાજુ (૪)
 બાજુ પરનો કકડો; થોડોક ભાગ
 -કોર સ્ત્રીં [‘કુવર’ ઉપરથી] સ્ત્રીઓના
 નામને છેડે મુકાનો શબ્દ. ઉદાં નેકોર
 કોરટ (કો) સ્ત્રીં [હં. કોર્ટ] અદાલત

કોરડુ વિં [કોરુ] ભીનાશ વિનાનું (૨) ગાંગડું
 કોરડો પું જૂથેલો ચાખકો; સાટકો (૨)
 [શા.] દોર; સત્તા (૩) ત્રાસ; જીલમ;
 સખ્તાર્થ (૪) ઝટ ન ભીકલી શકે એવો પ્રશ્ન
 કોરણ સ્ત્રીં ખાનુ (૨) વસ્તુનો છેડા પરનો
 ભાગ; કાનો કે સીમા (૩) ધૂળનું વાવા-
 ઝોડું; આંધી
 કોરણિયો પું કોરીને કરેલી ખોલણ-
 ખાંચો (૨) કોરવાનું કામ કરનાર (૩)
 શરીર કોરી ખાય તેવો તાવ; હાડખવર
 કોરણી સ્ત્રીં કોરવાનું એભર (૨) કોરવાની
 રીત-કારીગરી
 કોરમ નં [હિં.] સભા-સમિતિનું કામ શરૂ
 કરવા કે ચલાવવા માટે સભ્યોની જરૂરી
 આંકેલી કાનૂની સંખ્યા
 કોરમું નં દાળનો ભૂકો-ચૂરો
 કોરવકું વિં એક કોરથી વાંકું ઢળતું
 કોરવું અંકિં [પ્રા. કોરણ] વીંધવું; કાણું
 પાડવું (૨) અંદરથી કોતરવું; આણું ખોદવું
 કોરાડું (-ણુ, -ણું) વિં કોરું; સૂકું
 કોરી સ્ત્રીં આશરે ૧૦ રૂપિયાની કિંમતનું
 એક કચ્છી રૂપાનાણું
 કોરું વિં ભીનું નહિ એવું; સૂકું (૨) લખું
 (૩) વાપર્યા વિનાનું તદ્દન નહું (કાપડ)
 (૪) લખ્યા વિનાનું (પત્તું, કાગળ ઇત્યાદિ)
 (૫) સંધેલું નહિ એવું (સીધું; અનાજ).
 ઠંકટ વિં તદ્દન કોરું. ઠંકડકડતું વિં
 તદ્દન નહું (વસ્ત્ર). ઠંધાકોડ (-શ) વિં
 તદ્દન કોરું. ઠંધોરું વિં તદ્દન નહું; વાપર્યા
 કે ઉકેલ્યા વિનાનું
 કોરેકોરું નં તદ્દન કોરું
 કોરેન્ડોઈન નં [હિં.] જીઓ ક્વોરેન્ડીન
 કોટ (કો) સ્ત્રીં [હિં.] ન્યાયમંદિર; ઇન્સાફની
 અદાલત, કોરટ. ઠંફી સ્ત્રીં [હિં.] કોટના
 કેસના ખર્ચની સરકારને ભરવી પડતી
 રકમ-રટેમ્પખર્ચ
 કોઈન નં [હિં.] જીઓ ચક્રચૂહ
 કોલ પું કેલ; ચૂનાની મેળવણીનો ગારો
 કોલ (કો) પું [અ.] વચન; કપૂલાત; ખાતરી.

ઠંકટાર પું કોલ અને કરાર; પાળવાનું
 વચન આપ્યું હોય એવું કપૂલાતપત્ર (૨)
 સંધિપત્ર; તહનામું [ચૂલો; ડામર
 કોલટા (-તા) ર પું [હિં.] ખનીજ કોલસાનો
 કોલન-વોલ્ટર નં [હિં.] એક પ્રવાહી દવા
 કોલમ પું; સ્ત્રીં [સં. કલમ] ડાંગરની એક ભત
 કોલમ નં [હિં.] વર્તમાનપત્ર, અંચ ઇત્યાદિનાં
 પાનાના લખાણની ભેલી એળ; કઠાર
 (૨) વિભાગ; ખાનું; કોઠો
 કોલર પું [હિં.] કપડાનો ગળા માટેના સીવ-
 ણનો ભાગ (૨) (અંગ્રેજ લેખાસમા) ગળે
 પહેરાતી કાંઠલા જેવી એક ખનાવટ
 કોલસી (કો) સ્ત્રીં [દિ. કોલ્લ; ઈ. કોલ]
 કોલસાનો ભૂકો (ખાસ કરીને ખળેલા
 ખનિજ કોલસાનો). -સ્ત્રીં પું એક ભતનું
 ખળતાણ
 કોલાખો પું જીઓ દુલાખો
 કોલાહલ પું [સં.] શોરખકોર; ઘોંઘાટ
 કોલુ (હું) નં [દિ. કોલુખ] શેરડી પીલ-
 વાનો સચો
 કોલું (હું) નં [દિ. કુલ્હ, કોલુખ] શિયાળ
 કોલું (કો) વિં ધર્મવણું; ગોરું
 કોલેજ સ્ત્રીં [હિં.] મહાવિદ્યાલય; ઉચ્ચ શિક્ષણ
 માટેનું વિદ્યાલય. -ભચન પું [હિં.] તેનો
 વિદ્યાર્થી [એક ચેગી શેગ; કોગળિયું
 કોલેરા (કો) પું [હિં.] ગ્રાહ અને જીલડીનો
 કોલો (કો) પું ખૂલો; કોણ
 કોવડામણ (કો) સ્ત્રીં કોવડાવેલી વસ્તુ; સડો
 કોવડા (-રા) વવું (કો) સંકિં 'કોહવું'-
 નું પ્રેરક [રહે છે તે લાકડું
 કોવાડ (કો) પું જેના આધારે કોસનું પેડું
 કોવાડ (કો) વિં કુહાડીની ધાર જેવી (જાલ,
 વાણી) (૨) કોદાળ; ભડી છુદ્દનું-ઝટ
 મારફાડ કરી ઘેસે એવું (માણસ)
 કોવાવું (કો) અંકિં સડવું ('કોહવું'નું
 કર્મણ) [વિકાન; પરિત
 કોવિદ વિં [સં.] નાણકાર; પ્રવાણ (૨)
 કોશ (કોશ,) સ્ત્રીં [સં. કુશી ઉપરથી]
 ખોદવાનું એક એભર; નરાળ (૨) હળપૂણી

કોશ પું [સં.] કોઈ પણ વસ્તુ સંઘરવા-
સાચવવાનું ધાત્ર; ખાનું, આવરણ અથવા
ધર (૨) ભડોળ; ખનનો (૩) શબ્દકોશ
(૪) મ્યાન (૫) કૂવામાંથી પાણી કાઢવાનું
યામડાનું ધાત્ર; કોસ (૬) જીવતા પ્રાણીના
શરીરનો આજીવેનો મૂળ ધટક (જેની
પેશી, માંસ ઇત્યાદિ બને છે). ઠંકાર પું
[સં.] શબ્દકોશ બનાવનાર આદમી. **ઠંકેશ**
પું કોશના તત્ત્વો 'સિલિક' [વ. વિ.].
-શાધ્યક્ષ પું [સં.] કોશનો અધ્યક્ષ;
ખનનથી; ભડારી
કોશિ(-ચે) પું કોસ ચલાવનાર-
હાંકનાર, (૨) પાણી કાઢનાર
કોશિશ સ્ત્રી [ફા.] પ્રયત્ન [ક્રિકટું]
કોશિટ્ટે પું [સં. કોશ] રેશમના કીડાનું ધર-
કોષ [સં.] ઠંકાર [સં.] -**પાધ્યક્ષ** [સં.] જીવો
કોશ, ઠંકાર, -**શાધ્યક્ષ**
કોષ્ટક નં [સં. કોષ્ટક] આડી અને ઊભી
સમાંતર લીટીઓ દોરવાથી જે ચોખ્ખી
આકૃતિ પડે તે; કોઠો (૨) તોલ માપ,
નાણાં વગેરેના હિસાબો સહેલાઈથી કરી
શકાય એ માટે તૈયાર કરેલો એમના
પરિણામનો કોઠો
કોષ્ટ પું [સં.] પેટ; કોઠો (૨) પેટનો નીચલો
ભાગ; મળાશય (૩) કોઠાર
કોસ પું [સં. કોશ] ગાઉ અથવા દોઢ
માઈલનું અંતર
કોસ પું [સં. કોશ] કૂવામાંથી પાણી કાઢ-
વાનો યામડાનો કોથળો
કોસંબી સ્ત્રી [સં. કૌશંબી; પ્રા.] એક
પ્રાચીન નગરી (વત્સ દેશની રાજધાની)
કોસિયો પું જીવો કોશિયો
કોસીસું નં [સં. કપિશંધી] કોટમાંથી બંદૂક,
તીર ઇત્યાદિ ભારવાનું બાકું; કોટીશું (૨)
કોટ ઉપરનું શોભાનું નાનકડું શિખર
કોસું નં [સં. કુશ ઉપરથી] બાબરી, જીવાર
ઇત્યાદિના ગાંઠામાંથી કૂટેલો ફળગો (૨)
બાણનો છેડો [નો એક રોગ
કોલ (કો) પું કોલકું તે; સડો (૨) ચામડી-

કોલવ(-વા) જી નં, **કોલવાટ(-રો)** (કો)
પું કોલ; સડો [સડકું (૨) કોલ થવો
કોલવું (કો) અંકિં [સં. કુશ; પ્રા. કોહ]
કોલિનૂર પું [ફા.] તેજનો પર્વત (૨)
એક ધણો તેજસ્વી હીરો [સડેહું
કોલેહું વિં જેને કોલ થયો હોય એવું (૨)
કોહું વિં [કોલવું] સડેહું
કોળ પું [સં., કોલ] મોટો ભડો ઉદર.
બાઈ સ્ત્રી ઉદરિયું
કોળનું (કો) અંકિં ખીલવું; કૂલવું;
પાંગરવું (૨) ફેલાવું [કુલાવું
કોળાવું (કો) અંકિં હર્ષ કે અભિમાનથી
કોળિયું (કો) વિં [સં. કવલ ઉપરથી]
ઉડળમાં માય એટલું; થોડુંક. **-ચે**
પું મોંમાં એક વાર લેવાય એટલો
ખોરાક - ગ્રાસ
કોળી વિં [સં. કોલ ઉપરથી] ઠાકરડાની
બતનું (૨) પું ઠાકરડો. **બનાળી** વિં
અનાય - શૂદ્ર બતિનું (માણસ)
કોળી (કો) સ્ત્રી [સં. કુભાષ્વર્ક] કોળાનો
લેલો. **-જી** નં શાક તરીકે વપરાતું એક ફળ
કોળેકોળ(-જો) લઈને = ખૂબ ખડખડાટ
(હસવું)
કોંકણ પું [સં.] સહ્યાદ્રિ પર્વતની પશ્ચિમે
આવેલો એક પ્રદેશ. **બપટ્ટી** સ્ત્રી
કોંકણનો (કિનારાનો પટ્ટી જેવો) મુલક.
બંદુ વિં કોંકણ પ્રદેશમાં રહેનારું (૨)
મહારાષ્ટ્રી બ્રાહ્મણોની એક બતિનું (૩)
પું તે બતિનો માણસ. **-જી** વિં કોંકણનું
(૨) સ્ત્રી મરાઠીની એક બોલી
કોંચિસ સ્ત્રી [હિં.] અખિલ ભારતીય રાષ્ટ્રીય
મહાસભા. **-સી** વિં કોંચિસનું કે તેને
લગતું (૨) પું મહાસભાવાદી
કોંટાઈ (કો) સ્ત્રી મગરૂરી
કોંટી (કો) સ્ત્રી તરવારને મ્યાન સાથે
બાંધી રાખવાની દોરી અથવા સાંકળી
કોંટું (કો) નં કોટું; પેંતરો
કોંટો (કો) પું [સં. કંટક] ફળગો
કૌટિલ્ય પું [સં.] કુટિલ રાજનીતિજ્ઞ
ચાલકચ (૨) નં કુટિલતા

કૌટુંબિક વિં [સં.] કુટુંબનું; કુટુંબને લગતું
કૌતક નં + જીઓ કૌતક

કૌતક નં [સં.] કુતહલ (૨) કુતહલ નમ્રત
કરે એવું ગમે તે (૩) નવાઈ; અભયથી
(૪) દીપ્ત. ંપ્રિય વિં. કૌતકના શોખ-
વાળું. -કાચાર પું વિવાહવિધિને એક
ભાગ, જે દરમિયાન કેટલીક રમતો તેમજ
મીઠળ યાંધવાનું વગેરે કરાય છે

કૌતુહલ નં [સં.] કુતહલ; ઇતેભરી

કૌપીન નં [સં.] લંગોટી; કોપીન

કૌભાંડ નં કાવતરું; તરકટ

કૌમાર નં [સં.] કુમારપણું. ંવત નં
કુમાર દશામાં કરવાનું વ્રત (૨) કુવારા
રહેવાનું વ્રત. -ચ્ નં કૌમાર

કૌમુદી સ્ત્રીં [સં.] ચાંદની

કૌરવ પું [સં.] કુરુનો વંશજ (૨) ધૃત-
રાષ્ટ્રના પુત્રોમાંનો દરેક

કૌલ વિં [સં.] વામભાગી; શાક્ત

કૌવચ સ્ત્રીં; નં એક વનસ્પતિ (૨) એનો
ખન્દરીવાળો ફાફડો

કૌવત નં [અ. કુવ્વત] તાકાત

કૌવો પું કાગડો

કૌશલ (-લ્ય) નં [સં.] કુશલપણું; પ્રવીણતા

કૌશલ્યા સ્ત્રીં [સં.] રામચંદ્રની માતા

કૌશિક પું [સં.] વિશ્વામિત્ર (૨) ઇંદ્ર

કૌસલ્યા સ્ત્રીં [સં.] કૌશલ્યા

કૌસ્તુભ પું [સં.] એક જાતનો મણિ; સમુદ્ર-
મંથનથી નીકળેલાં ચૌદ રત્નોમાંનું એક

કૌસ પું [અ. કૌસ] કંસ; લખાણમાં વપરાતું

(), [], { } આતું ચિહ્ન

કચમ અં + જીઓ કેમ ? [પ.]

કચહું અં + કચાંચ પણ [પ.]

કચામત સ્ત્રીં [અ. કિયામત] મરણ બાદ
પુદા આગળ ઊભા થઈને જવાબ આપવાનો
દિવસ; ઈશ્વર આગળનો ઇન્સાફનો દિવસ
કચારડી સ્ત્રીં નાનો કચારડો. -ડો પું
જેમાં પાણી ભરાઈ રહે એવું પાળ બાંધેલું
ખેતર (ડાંગર વગેરેનું)

કચારી સ્ત્રીં નાનો કચારો (૨) પાણી પાવું
પડે તેવી જમીન (૩) પાણી ભરાઈ રહે એવી
જમીન (૪) ખેડાણ જમીન

કચારે અં [પ્રા. કિવારહ] કચે વખતે ? ંક
અં કોઈક વખતે. ંચ અં ગમે ત્યારે
(૨) કઠી પણ

કચારો પું [સં. કેદાર] કચારડો (૨) ગ્રાહ,
છાહ વગેરેની આજીબાજી પાણી ભરવા
માટે કરેલા ખાડો

કચારસ પું [અ. કિયાસ] અટક; ધારણા
(૨) કિંમતની આંકણી; અંદાજ

કચાં અં કઈ જગાએ ? ંક અં કોઈ
જગાએ. ંચ અં કોઈ પણ જગાએ

કેતુ પું [સં.] ચંદ્ર

કેમ પું [સં.] એક પછી એક આવે એવી
વસ્તુસંકલના (૨) શ્રેણી; હારમાળા (૩)
ડગણું; પગણું (૪) ધારો; રિવાજ (૫)
આક્રમણ; હુમલો. ંપણ્ણ વિં નિચત કેમ-
વાળું. ંભંગ પું [સં.] કેમ નિચમનો ભંગ.
ંવાર અં હારબાંધ; અનુક્રમ પ્રમાણે.
ંશ; અં [સં.] નિચત કેમ પ્રમાણે; કેમ
પ્રમાણે; એક પછી એક (૨) કેમેકેમે;
હપતેથી. -માગત વિં [સં.] વંશપરંપરા
પ્રમાણે ઊતરી આવેલું અથવા મળેલું.

-માનુસાર અં [સં.] કેમવાર. -માંક
પું અનુક્રમ પ્રમાણેનો નંબર. -મિક
વિં [સં.] એક પછી એક -કેમ પ્રમાણે
આવે એવું (૨) વંશપરંપરાગત

કેચ પું [સં.] ખરીદવું તે; ખરીદી

કેદન નં [સં.] રડવું તે; રૂદન

કાઉન વિં [ફ્રં.] (છાપવાના) કાગળના એક
માપનું; ૨૦" x ૩૦" (૨) પું એક અંગ્રેજી
નાણું-રાા શિલિંગ

કાંત વિં [સં.] અતીત; વીતેલું (૨) આકાંત.
ંદશી વિં [સં.] અતીત, અનાગત
તથા સૂક્ષ્મ પદાર્થોને ઈ શકનારું (૨)
વસ્તુનું રહસ્ય નોઈ શકનારું (૩) સર્વજ્ઞ

કાંત સ્ત્રીં [સં.] એક સ્થાનેથી બીજે સ્થાને
જવું તે; ગતિ (૨) (ધરમજીવી) ફેરફાર;

પરિવર્તન; ઊથલપાથલ. ૦કર, ૦કારક, ૦કારી વિં ક્રાંતિ-પરિવર્તન કરનારું. ૦વૂત નવં [સં.] સૂર્યની ગતિથી જે ગોળાકાર રેખા ખગોળમાં થતી કલપાય છે તે; સૂર્યમાર્ગ [ખ.] [ખેટની રમત ક્રિકેટ સ્ત્રીં [હં.] એક અંગ્રેજી રમત; ખેલ-ક્રિયામાણુ વિં [સં.] કરાતું; થતું; ખનતું (૨) નવં ક્રિયાકર્મ; ધર્મ-સંસ્કારવિધિ (૩) નસીબ; ભાગ્ય ક્રિયા સ્ત્રીં [સં.] કાર્ય; કર્મ (૨) સંસ્કાર-વિધિ; ક્રિયામાણુ (૩) કામ કરવાની રીત; કૃતિ; અમલ. ૦કાંડ પું-ક્રિયા-ધર્મવિધિને લગતો વેદશાસ્ત્રનો ભાગ (જુઓ કર્મ કાંડ). ૦તિપર્યથ પું ક્રિયાપદનું સાંકેતિક ભવિષ્યકાળનું રૂપ. ૭દાં જે વૃષ્ટિ થઈ હોત, તે સુકાળ યાત. ૦રમક વિં અમલી (૨) પ્રયોગાત્મક. ૦નાથ પું ક્રિયાપદનાં લિંગ, વચન વગેરે જેના પર આધાર રાખે છે તે પદ [વ્યા.] . ૦પદ નવં [સં.] ક્રિયા ખતાવનારું પદ [વ્યા.] . ૦પૂરક વિં ક્રિયાનો અર્થ પૂરો કરનાર (પદ કે પદો) [વ્યા.] . ૦યોગ પું [સં.] ક્રિયાપદ સાથેનો સંબંધ [વ્યા.] (૨) ઉપાયો યોજવાતે (૩) દેવતાનું આરાધન; દેવમંદિર ખનાવવાં ઇલાહિ પુણ્યકર્મ (૪) યોગનો અભ્યાસ થઈ શકે તે માટે કરવાતાં સાધનરૂપ કર્મ. ૦વાચક વિં [સં.] જેનાથી ક્રિયાનો ઓધ યાય એવું. ૦વિરોધણુ (૦અવ્યય) નવં [સં.] ક્રિયાપદના વિરોધણુ તરીકે વધરાતો શબ્દ [વ્યા.] . ૦વિરોધણુ વાક્ય નવં ક્રિયાવિરોધણનું કામ કરતું ઉપવાક્ય [વ્યા.] . ૦શક્તિ સ્ત્રીં [સં.] ક્રિયા-કામ કરવાનું બળ (૨) ઈશ્વરની એ શક્તિ, જેથી ભક્ષાંડની ઉત્પત્તિ થયેલી મનાય છે. ૦રીલ વિં કાર્ક કર્યા કરવાના સ્વભાવવાળું ક્રીડન નવં [સં.] ખેલતું તે ક્રીડવું અંકિં [સં. ક્રીડ] ખેલતું ક્રીડા સ્ત્રીં [સં.] ખેલ; રમતગમત. ૦ભૂમિ (-મી) સ્ત્રીં, -ડાંબણુ નવં ક્રીડા કરવાનું

ક્ષેત્ર-સ્થળ; રમતગમતની જગા કે મેદાન કુદ્ધ [સં.], -ધિત વિં ક્રોધે ભરાયેલું કુસેડ સ્ત્રીં [હં.] મુસલમાનો પાસેથી પોતાનાં ધર્મસ્થાન પાછાં મેળવવા ખિસ્તીઓએ આદરેલું ધર્મયુદ્ધ (૨) ધર્મયુદ્ધ; બેહાદ કૂર વિં [સં.] નિર્દય. ૦તા સ્ત્રીં કુસ પું જુઓ કુસ કોડપત્ર નવં [સં.] પૂર્તિ; વધારો કોડ વસા અં [કરોડ + વસો] જરૂર ક્રોધ પું [સં.] ગુસ્સો. -ધાયમાન વિં [સં. ક્રુધમાન] ક્રોધે ભરાયેલું; ખદા. -ધાવેશ પું ક્રોધનો આવેશ. -ધાળ વિં [સં. ગોવાળ] ક્રોધવાળું. -ધિષ્ટ વિં [સં.] ભારે ક્રોધી; તામસી. -ધી વિં [સં.] ક્રોધવાળું કોમ નવં [હં.] આમડું કેળવવાનો એક પ્રકાર (તે રંગવાળું બને છે), કે તેવી રીતે કેળવાયેલ આમડું કે તેની ભત કોમિયમ નવં [હં.] એક ધાતુ-તત્ત્વ કોશ પું [સં.] દોઢ માર્છલનું અંતર; કોસ કોસ પું [હં.] ચોકડી-ધાટનો વધસ્તંભ (૨) ખિસ્તી ધર્મચિહ્ન કોસ્તિંગ નવં [હં.] ખગરસ્તામાં વચ્ચે આવતા રેલમાર્ગને ઓળંગવા રખાતો રસ્તો (૨) જે રેલગાડીઓનું એક જગાએ સામ-સામેથી આવીને મળતું તે કૌચ પું [સં.] ખગલા જેવું એક પક્ષી (૨) પુરાણોમાં વર્ણવેલા સખ્ત દ્વીપોમાંનો એક (૩) હિમાલયમાંનો એક પર્વત. -ચી સ્ત્રીં [સં.] કૌચની માદા કલખ સ્ત્રીં [હં.] મનોરંજન તથા મળવા કરવા માટે કઠાતું મંડળ (૨) સ્વતંત્ર અવસ્થાથી એકરસોડે જમતું મંડળ કે તેનું રસોડું કલાંત વિં [સં.] યાકેલું. -તિ સ્ત્રીં [સં.] યાક કિલષ્ટ વિં [સં.] ખીડિત (૨) સમજતાં મહેનત પડે એવું; અર્થની ખેચતાણુ કરવી પડે તેવું; સ્પષ્ટ નહિ તેવું [લા.] કલીબ વિં [સં.] નપુંસક; નામદ

કલ્પેદ પું [સં.] ક્ષેત્ર; લીનાશ (૨) દુઃખ.
 વન ન૦ લીનું કરવું તે (૨) પરસેવો
 આણવો તે [કંઠાસ
 કલ્પેશ પું [સં.] પીડા; દુઃખ (૨) કલ્પિયો;
 કલ્પેશ્ય ન૦ [સં.] કલ્પીયપણું; નામદર્શ
 કલ્પેશવણી સ્ત્રી [ર. વિ.] કલ્પેશવવાની ક્રિયા.
 -નું સંક્રિં કલ્પેરીન વાયુનો પાસ દેવો
 કલ્પેશાર્ધંડ પું [દં.] ર. વિ.] જેમાં પ્રણાયન
 તરીકે કલ્પેરીન હોય તેવો પદાર્થ (૨) કોઈ
 પણ ધાતુનું કલ્પેરીન સાથેનું સંયોજન
 કલ્પેરીન પું [દં.] એક વાયુ-તત્ત્વ [ર. વિ.]
 કલ્પેરોફોર્મ ન૦ [દં.] શસ્ત્રક્રિયા માટે
 દરદીને અચેત કરવા વપરાતી એક ઔષધિ
 કલ્પચિત્ત અ૦ [સં.] કલ્પાપિ; કલ્પી; કોઈ વખત
 કલ્પાથ પું [સં.] ઉકાળો; કાઠો
 કલ્પનાર્ધન, કલ્પનીન ન૦ [દં.] સિંકોના
 નામના ઝાડની છાલનું સત્ત્વ; તાવની એક
 દવા
 કલ્પેરોડીન સ્ત્રી; ન૦ [દં.] રોગચાળાને
 ફેલાવો રોકવા માટે રોગના શકમદ
 વહાણ, મુસાફર, કે રોગીની અવરજવર
 ઉપર મુકાતો અમુક વખતનો પ્રતિબંધ
 કે મનાઈ [ન૦ 'એકસ-ર'
 ક્ષ પું [સં.] ક્ + ધનો જોડાકાર. ઠકિરણ
 ક્ષણ પું; સ્ત્રી [સં.] વખતનું એક માપ;
 સેકન્ડનો ૧/૬ ભાગ (૨) છેક જ જીવ સમય
 [લા.]. ૦જીવી વિ૦ ક્ષણ સુધી જ જીવે
 કે ટકે એવું. ૦ભર અ૦ ક્ષણને માટે;
 ક્ષણવાર. ૦ભગુર વિ૦ [સં.] ક્ષણમાં નાશ
 પામે એવું; નશ્વર. -શ્લુકે વિ૦ [સં.]
 ક્ષણનું; ક્ષણભગુર
 ક્ષણુ સ્ત્રી + ક્ષણ
 ક્ષત વિ૦ [સં.] ઈજા પામેલું; જખમી (૨)
 ઓછું થયેલું (૩) ન૦ નાનો છેદ; ધા. -તિ
 સ્ત્રી [સં.] નુકસાન; હાનિ (૨) બિણ્ણ; ખોડ
 (૩) કલક (૪) ક્ષત; ધા
 ક્ષત્ર પું [સં.] ક્ષત્રિય. ૦વટ સ્ત્રી ૦ જુઓ
 ક્ષત્રીવટ. -ત્રાણી સ્ત્રી ૦ ક્ષત્રિય જાતિની
 સ્ત્રી; રજપૂતણી. -ત્રિય વિ૦ (૨) પું

[સં.] જેનો ધર્મ પ્રબળનું સંરક્ષણ કરવાનો
 છે તે વર્ણનો (પુરુષ). -ત્રિયાણી સ્ત્રી ૦
 [સં.] ક્ષત્રાણી. -ત્રી પું [સં.] ક્ષત્રિય.
 -ત્રીવટ સ્ત્રી ૦ [સં.] ક્ષત્રિય + વૃત્તિ] ક્ષત્રિય
 જાતિનું બિરદ
 ક્ષપણુક પું [સં.] બૌદ્ધ ધા જૈન સાધુ
 ક્ષપા સ્ત્રી [સં.] રાત્રિ
 ક્ષમ વિ૦ [સં.] સહન કરી શકે એવું (૨)
 સાધી શકે એવું (૩) સમર્થ; શક્તિમાન
 (૪) યથાર્થ; યોગ્ય (૫) ધીરજવાળું. ૦તા
 સ્ત્રી ૦ [સં.] લાયકાત (૨) સહનશક્તિ (૩)
 સામર્થ્ય
 ક્ષમા સ્ત્રી ૦ [સં.] દરગુજર કરવું તે; માફી.
 ૦ધર પું ૦ પર્વત (૨) પૃથ્વીને ધારણ
 કરનાર-રોષનાગ. ૦પાત્ર ન૦ ક્ષમાને યોગ્ય
 ક્ષમ્ય વિ૦ [સં.] ક્ષમા આપી શકાય એવું
 ક્ષય પું [સં.] ક્ષીણ થવું - ધસાઈ જવું તે
 (૨) નાશ (૩) ક્ષય રોગ. ૦તિથિ સ્ત્રી ૦
 જેનો લોપ થતો હોય તે તિથિ. ૦રોગ પું ૦
 [સં.] એક રોગ
 ક્ષર વિ૦ [સં.] નાશ પામે એવું
 ક્ષતંબ્ય વિ૦ [સં.] ક્ષમ્ય; ક્ષમા યોગ્ય
 ક્ષાત્ર વિ૦ [સં.] ક્ષત્રિયનું, -ને લગતું (૨)
 ન૦ ક્ષત્રિયનું કર્મ (૩) ક્ષત્રિયપણું (૪)
 ક્ષત્રિયોનો સમૂહ; ક્ષત્રિય જાતિ [તત્ત્વ
 ક્ષાર વિ૦ [સં.] ખારું (૨) પું ૦ ખારાશવાળું
 ક્ષાંતિ સ્ત્રી ૦ [સં.] ક્ષમા; સહિષ્ણુતા
 ક્ષિતિ સ્ત્રી ૦ [સં.] પૃથ્વી
 ક્ષિતિજ સ્ત્રી ૦ [સં.] આંખને પૃથ્વી આકાર
 સાથે મળતી જણાય છે એ કદિપત રેખા;
 દૃષ્ટિમર્યાદા
 ક્ષીણુ વિ૦ [સં.] ધસાઈ ગયેલું; મુકાયેલું;
 નખળું. ૦વીર્ય વિ૦ જેનું વીર્ય-પરાક્રમ
 ક્ષીણ થયેલું છે એવું; નમાલું
 ક્ષીર ન૦ [સં.] દૂધ (૨) પાણી (૩) ખીર (૪)
 ઝાડનું દૂધ-રસ. ૦સાગર પું [સં.]
 (પુરાણપ્રસિદ્ધ) દૂધનો સમુદ્ર. -ચોદક
 ન૦ [+ ઉદકો] દૂધ જેવું સફેદ પાણી (૨)
 ક્ષીરસાગર (૩) એક જાતનું ઘોળું રેશમી
 વસ્ત્ર, ખીરોદક

सुश्रु वि० [सं.] आडेकुं; इण्डेकुं(२) पत्र तणे
 वटायेकुं (३) अक्षयस्त; अशोभर विचारकुं
सुद्र वि० [सं.] नश्रुं; सुश्रु; पामर. ० धं टाणी,
 धं टिका [सं.] स्त्री ० श्रीणी धूरी आवाणी
 भेषवा - क होरा
सुधा स्त्री० [सं.] भूष. ० तुर वि० [सं.]
 भूषयुं; भावाने तलपी रहकुं. ० तर् (-त्त)
 वि० [सं.] भूषे पीडा तु. - धित वि०
 [सं.] भूषयुं
सुध वि० [सं.] उडोणायकुं; अस्थिर (२)
 क्षोभ पामेकुं; अणलणेकुं (३) आकुणव्याकुण
 . (४) उरेकुं
सुखित वि० [सं.] क्षोभ पामेकुं (२) उडोणुं
सुर पुं० [सं.] अश्रो (२) लनवरना पगनी
 भरी. -री पुं० [सं.] हलम [नश्रुं
सुखलक वि० [सं.] धाडुं; अल्प (२) तुश्रु;
क्षेत्र न० [सं.] जमीन; अंतर (२) स्थान;
 जगा (३) कार्य के धंधानो अवकाश;
 मोकणश (४) शरीर; हेड (५) लत्रानुं
 ठेकालुं; तीर्थ (६) रलांगल (७) स्त्री. ० रु
 वि० [सं.] क्षेत्रने ललनारुं; शानी (२) डालुं;
 यतुर (३) पुं० आत्मा (४) परमात्मा.
 ० पाद [सं.] (-ण) पुं० अंतरनो रभेवाण;
 अइत (२) अंतरनुं रक्षल करनार हेव (३)
 साप (४) स्वामी; रान. ० इड [सं.] (-ण)

न० क्षेत्रनो विस्तार (२) जमीननी लंआई
 पडोणार्नुं भाप; 'अशिया'. ० स० न्यास
 पुं० [सं.] जीव अंधां क्षेत्रने छाडी अेक ज
 क्षेत्रने-स्थानने वणगी भेसकुं ते [पति
क्षेत्रिय, **क्षेत्री** पुं० [सं.] अइत (२) आत्मा (३)
क्षेप पुं० [सं.] केंकुं - नाभी हेकुं ते (२)
 गणकुं - गुभावकुं ते (समयनुं). ० क वि०
 [सं.] धुसाडेकुं; पाळणथी उमेरेकुं (२) पुं०
 नाभनार पुरुष (३) उमेरे; पाळणथी
 उमेरेली वस्तु. ० षु न० [सं.] क्षेप करवा
 ते (२) निहा; अपवाद
क्षेम वि० [सं.] सुभशांति आपनारुं (२)
 सुभशांतिवाणुं; आभाइ (३) न० सुभशांति
 (४) कल्याण; श्रेय (५) आशय. ० कर
 वि० [सं.] कल्याणकारक. ० कुशल (-ण)
 वि० सुभशांति अने आशयवाणुं
 (२) न० तेवी स्थिति के तेना समाचार.
 -मंकर वि० क्षेमकर
क्षोषु (-शु) स्त्री० [सं.] पृथ्वी
क्षोष पुं० [सं.] मननो गलराट; व्यग्रता
 (२) आसारे भावे - शरभाकुं ते (३)
 अणलणार. -लित वि० [सं.] क्षोष पामेकुं
क्षौर (० क म) न० [सं.] हलमत; मुंडन. -रिंक
 पुं० [सं.] हलम. -री पुं० [सं.] अश्रो
क्षमा स्त्री० [सं.] पृथ्वी

अ

अ पुं० [सं.] कंठस्थानी जीने व्यंजन (२)
 न० धोवाण; आकाश
अई पुं० + क्षयराग (२) अई
अअ वि० अपपणी गयेकुं; श्रु
अअडधन वि० (अअणेकुं - वृद्ध छतां)
 मजभूत आंधानुं (२) इमामहार; लव्य
अअडकुं अ० किं [रव०] अअड अवेवा
 अवाण थवे
अअडड पुं० [रव०] अअडवाथी यतो
 अवाण. -वकुं स० किं अअड अवाण

करवा (२) [ला.] धमकावकुं (३) भारकुं
 (जम के धोद)
अअरवअर अ० अअणेकुं - होइणुं होय
 अम (२) आम तेम वीअरायेकुं पडयुं
 होय अम
अअरी स्त्री० [रव०] गणामां आजेवो कइ
 के आधेडी वस्तुनो भाग (जेनाथी अवाण
 जोअरो थाय छे) (२) गाती वभते सूर
 कंभावो ते (३) सूर; अवाण (४)
 यिंता; यटपी

અખરો પું [૨૧૦] શોક; સંતાપ (૨)
પરતાવો; પશ્ચાત્તાપ (૩) શક; અદેશો
અખળતું વિં [અખળતું] વંકું ખૂબ
ભિન્ન; ભિક્ષણું (૨) ખળખળ કરતું વહેતું
અખળવું અં કિં [૨૧૦] ખૂબ ભિન્ન
થતું; ભિક્ષણું (૨) વહેતાં ખળખળ અવાજ
કરવો (૩) ખાંધાનું ઢાલી ભિક્ષું; અખ-
લ્પ્ - અશક્ત થતું
અખળાવવું સં કિં 'અખળવું'નું પ્રેરક
(૨) ધણા પાણીથી ધોતું
અગ પું [સં.] પક્ષી(૨) સૂચ્ય(૩) દેવ. અપતિ
પું [સં.] પક્ષીઓનો રાત - ગરુડ(૨) હંસ.
અવાહન પું વિષયુ
અગોહ [સં.] (-બ) પું અગનમ'હળ.
અધ્યા સ્ત્રીં [સં.] અહનક્ષત્ર ઇત્યાદિ
સંબધી શાસ્ત્ર. અવેતા, અશાસ્ત્રી પું
અગોળવિદ્યાનો અભ્યકાર
અગ્ન નં અગ્ન; તરવાર [પૂર્ણ] અહલ્પ
અગ્નસ પું [સં.] સૂચ્ય, અંદ્ર કે કોઈ પણ અહનું
અચ અં [સં.] લચ્ = ખેંચી ખાંચવું
ખેંચીને; સખત રીતે(૨) અંદર પેસી જવા
કે ભોંકવાનો કે તેથી ભલટી ક્રિયાનો રવ
(અચ દર્શને પેસી ગયું)
અચકાવવું સં કિં અચ દર્શને ખોસી દેવું
અચકાવું અં કિં [અચકા] અચકાવું
(૨) યાજા પડવું
અચકો પું સપાટી પર પડેલો ખાડો-ખાંચો
(૨) અટકાવ; અંતરાચ
અચાખચવું અં કિં [અચવું]નો દ્વિભાવ]
ખીચોખીચ ભરાવું; ભિડાહું
અચર નં અચર. -ની સ્ત્રીં અચરની
માદા. -નું નં નિર્માલ્ય-અચર જેવું
ધોડું (૨) વિં ધરડું; નખળું
અચરું નં જીવાનનું મરણ
અચવું સં કિં [સં.] લચ્ ઉપરથી જડવું;
ખેસાડવું (૨) ખીચોખીચ ભરવું-લાદવું
અચાખચ અં [૨૧૦] ખચ ખચ (૨)
ખીચોખીચ [ગિરદી; ભીડ
અચાખચની અં અચીત; અવશ્ય(૨) સ્ત્રીં

અચીત વિં [સં.] જડવું; ખેસાડવું
અચીત અં જરૂર; અવશ્ય
અચૂક અચૂક અં [૨૧૦] ખટુકખટુક;
ભિક્ષણું અને ધીકું ચાલતું હોય તેમ
(ધાડાની ચાલ માટે) [ખીચોખીચ
અચોખચ અં [જીઓ અચ] અચોખચ(૨)
અચ અં જીઓ ખચ
અચર નં ઘોડો અને ગધેડું એ બનેની
મિશ્ર ભતિનું પ્રાણી
અજવાળ સ્ત્રીં [સં.] લજ્જૂ ઉપરથી] અજવાળ.
અજવું સં કિં અજવાળવું [કોષાધ્યક્ષ
અજાનચી પું [ફા.] અજાનો ઉપર;
અજા(-જ)નો પું [અ.] નાણું રાખવાની
જગા; અંડાર (૨) ધન; દોલત [લા.]
(૩) હથિયાર ભરવાની ખોલ કે ખાકાવાળો
પટો (૪) અંકુશમાંનું ગોળી ભરવાનું ખાનું
(૫) ચલમમાં ગડાકુ મૂકવાનો ખાડો (૬)
મીઠું પકવવાનો અગર
અજૂર નં [સં.] લજ્જૂ એક કળ, જે સુકા-
વાથી ખારેક અને છે. ઠોડેપરાં કરવાં
(ખાળકને) પીઠ પર લઈ અજૂર ઠોપરાં
વેચતા હોઈએ એમ રમત કે ખેલ કરવો.
અજૂરિયું વિં અજૂરી-અજવાળ લાવે તેવું
અજૂરી સ્ત્રીં [સં.] લજ્જૂ; પ્રા. લજ્જૂ] અજવાળ
લાવે એવા નાના નાના કાંટા(૨) અજવાળ
અજૂરી સ્ત્રીં અજૂરનું ઝાડ(૨) એક મીઠાઈ.
-નું નં અજૂરીની ભતતું ઝાડ, જેમાંથી
તાડી નીકળે છે
અજૂરો પું [સં.] લજ્જૂ + કાન અજૂરો
અટ વિં [સં.] વટું છ
અટ પું [સં.] શઠ] ઠગ; લખાડ આદમી
અટ અં [૨૧૦] કશું ઠોકાવાનો અવાજ
અટક અટક અં [૨૧૦] ખટ ખટ અવાજ
થાય એમ
અટકરમ, અટકર્મ નં અખંવં [સં.] વટ +
કર્મ] બ્રાહ્મણે કરવાનાં છ ધર્મકાર્યો
(ચળન, ચાળન, અધ્યચન, અધ્યાપન,
દાન અને પ્રતિગ્રહ) (૨) ધર્મ સંબધી
નિત્યકર્મ

ખટકવું અંકિં [રવં, પ્રા.લટકય] કાંકરીની
પેઠે ખૂચવું; ભોંકાવું; સાલવું (૨) અંદરથી
લાગવું; પશ્ચાતાપ થવો

ખટકો પું ખટકવું તે કે તેનો અવાજ
યા પીડા (૨) હરકત; નડતર (૩) શક;
અંદેશો (૪) ચાનક; કાળજી

ખટખટ સ્ત્રીં [રવં] ખટ ખટ એવો
અવાજ (૨) હરકત; નડતર (૩) પંચાત;
માથાફટ. -ટારો પું કંઠાળો આવે એવી
માથાઝીક; કચકચાટ

ખટગુણ પું અં વં [સં. ષ્ઠ + ગુણ] છ
ગુણ (ઉદ્યોગ, સાહસ, ધૈર્ય, બળ, યુક્તિ
ને પરાક્રમ)

ખટચક નંબં વં [સં. ષ્ઠ + ચક્ર] [યોગ]
શરીરની અંદરનાં છ ચક્રો (આધાર,
લિંગ, નાભિ, અનાહત, કંઠ અને મૂર્ધા)

ખટદર્શન નંબં વં [સં. ષ્ઠ + દર્શન]
હિંદુ તત્ત્વજ્ઞાનનાં છ શાસ્ત્રો - દર્શનો
(સાંખ્ય, યોગ, ન્યાય, વૈશેષિક, મીમાંસા
અને વેદાંત)

ખટપટ સ્ત્રીં [રવં] યુક્તિપ્રયુક્તિથી કામ
સાધી લેવાની તબ્બીજ; પ્રાયમક ગોઠવણ
(૨) ગોઠવણ (૩) કડાફટ; પંચાત. -ટિયું
વિં ખટપટવાળું, કડાફટિયું (૨) ખટપટી;
કારસ્તાની. -ટી વિં ખટપટિયું;
કારસ્તાની

ખટપઠ પું [સં. ષ્ઠ + પઠ] છ પગવાળાં
પ્રાણીઓનો વર્ગ (૨) ભમરો (૩)
મધમાખ (૪) ભૂ

ખટમધુર (-રુ) વિં [સં. શટ, દે. લટ્ટ +
મધુર] કંઈક ખાટા અને કંઈક મીઠા
સ્વાદવાળું

ખટમલ પું [હિં.] માંકડ [આવતું; છમાસી

ખટમાસી વિં [સં. ષ્ઠ + માસ] છ મહિને

ખટમીઠું વિં [શટ, દે. લટ્ટ + મીઠું] ખટમધુરું

ખટરસ પું બં વં [સં. ષ્ઠ + રસ] છ સ્વાદ
(ખાટો, ખારો, કડવો, તરો, તીખો અને
ગળ્યો) (૨) વિં છ રસ - સ્વાદવાળું;
બધા રસવાળું

ખટરામ પું [સં. ષ્ઠ + રામ] છ રામ (એક
મત પ્રમાણે હૈરવ, માલકોરા, હિંડોળ,
શ્રીરામ, કંદાર અને મતાર) (૨) કબ્રિયો;
અણબનાવ (૩) સાંસારિક જન્મબ.

-ગી વિં કબ્રિયાખોર (૨) જન્મળી

ખટલો પું કુટુંબકબીલો; પરિવાર; રસાલો
(૨) સરસામાન; સરંબમ (૩) મુકદ્દમો
(૪) ચૂચવણવાળું - મુશ્કેલ કામ

ખટવણું સંકિં ખટાશ ચડે એમ કરવું
(૨) 'ખાટવું'નું પ્રેરક; ખટાવવું

ખટશાસ્ત્ર નંબં વં [સં. ષ્ઠ + શાસ્ત્ર]
જ્યોત્ષો ખટદર્શન

ખટાઈ સ્ત્રીં ખટાપાણું (૨) ખાટી વસ્તુ

ખટાઉ વિં ખટાવે - લાભ કરાવે એવું

ખટાખટ અં [રવં]. -ટ(-ટી) સ્ત્રીં
ખટાખટ એવો અવાજ (૨) કબ્રિયો;
તકરાર [લા.]

ખટાટોપ પું આડંબર; (ખોટો) મોટો
દેખાવ; જરા સરખા કામની જગાએ ભારે
કડાફટનું તોરતાન થવું તે [તકરાર

ખટાપટી સ્ત્રીં [ખટપટ] ગરબડ (૨) કબ્રિયો;

ખટારો પું ભાર ભરવાનું ગાડું (૨)
તેના જેવું મોટું કોઈ વાહન; ભારની
'મોટર-લોટરી' (૩) કકંઈ અવાજ કરે
એવું - ખરાબ વાહન [લા.] (૪) ધરવખરો

ખટાવણું સંકિં 'ખાટવું', 'ખાટવું'નું પ્રેરક

ખટાવું અંકિં ખટારા ચડવી; ખાટું થવું
(૨) 'ખાટવું'નું કર્મણિ

ખટાશ સ્ત્રીં [દે. લટ્ટ = ખાટું ઉપરથી]
જ્યોત્ષો ખટાઈ [ર] અણબનાવ [લા.]

ખટુંબડું, ખટુંબડું વિં શેડુંક ખાટું

ખડ વિં [દે. લટ્ટ = મોટું] સમાસના
પૂર્વપદ તરીકે 'મોટું' એ અર્થમાં

ખડ નં [સં. લટ-ડ;] ધાસ; કડબ (૨)

ખેતરમાં ઊગેલું નકામું ધાસ; નીંદામણ

ખડક પું [સં. લટક = સ્થાણ] પાણીમાંનો
કે જમીન ઉપરનો પથ્થરનો ટેકરો (૨)
ખરાબો; ધારદાર ભેખડ

ખડક પું એક પ્રકારની ચૂંચી [ચ.]

અડકલો પું અડકલી ચીલેનો જથો; ઢગલો
અડકલું સંકિં ઉપરઉપરી ગોઠવવું; સીંચવું
અડકી સ્ત્રી [સં. લઙ્કવી] ધર આગળની
 બાંધેલી-ખારણાવાળી છટી જગા; ડેલી (૨)
 એ અથવા વધારે ધર આગળની એક
 સામાન્ય દરવાજાવાળી ગલી કે શેરી (૩)
 એવી ભતની-દરવાજાવાળી રચના અથવા
 એની ઉપરની ડેલી

અડખડ અં [રવં] અડખડ એવો અવાજ
 કરીને (હસવું) (૨) સ્ત્રી એવો અવાજ
 (૩) [લા.] અટપટ; ડપલ; પીડા; ઉપાધિ
 (૪) તકરાર; અટપટ. ઠ્ઠું વિં અડખડ
 અવાજ કરવું (૨) નં સૂકું નાજિયેર
 (૩) ખરતરફ થવું તે [લા.]. **અડખડલું**
આપવું = કાઢી મૂકવું. **અડખડ**
 અં ભડભડ એવો અવાજ કરીને
 (૨) સ્ત્રી એવો અવાજ (૩) ગરખડ.
 ઠ્ઠું અંકિં અડખડ અવાજ થવો.
-ડાટ પું અડખડ એવો અવાજ
 (૨) અં એવો અવાજ કરીને (હસવું).
-ડાવવું સંકિં જુઓ અખડાવવું.
-ડયું વિં (૨) નં જુઓ અડખડવું.
 (૩) વસાય ખોલાય એવી નાનાં નાનાં
 પાટિયાંની બારીખારણામાં મુકાતી રચના
 (૪) અં ખાવાની વાની [શિંગડું

અડગ નં અડગ; તલવાર (૨) ગેંડાનું
અડગ પું અડગ; ચૂડી
અડચંપો પું [દે. લઙ્ક = મોટું + ચંપો] એક
 ભતનો ચંપો [હાડકાંતું; આળસુ
અડચણ વિં ['અડચું' ઉપરથી] હરામ
અડતર(-લ) વિં [સં. સ્વતર] ડુંખ ખમી
 શકે એવું; ખરવાણ (૨) મહેનત (૩)
 મજબૂત બાંધાનું (૪) તુચ્છ
અડતાલ(-ળી) પું સંકિં ખરી વડે તાડવું
-ડોકવું -ખેલવું (જમીન)
અડતું(-તૂસ) નં અડખડવું; રભ; ખરતરફી
અડદું નં અડચું; પ્રવાહી પદાર્થનું ભમણું
 ચોસણું
અડદું નં ખૂધદું; ઊંદ્રં; દોષ

અડધાન નં ['અડ'જેવું 'ધાન'] વગર ખેડએ
 ઊગતું - ખેડયા કે વાખ્યા વિના થતું ધાન
 (સામે, મણકી વગેરે) (૨) હલકી
 ભતનું અનાજ

અડધાયેલું, અડધાલ વિં [અધરાણું]
 ચાહાં, ખૂજલી ઇત્યાદિ થવાથી ખરાખ
 થયેલું; કીડ પડી હોય તેવું; અવાયેલું (૨)
 ખરડાયેલું; મેલું (૩) ધસાયેલું; નખણું

અડપવું સંકિં [જુઓ અડપું] ખોતરી-
 ઉખેડી કાઢવું; સોતરવું

અડપું નં [ખૂરપી] અડપવાનું ઓભર. -પો
 પું જુઓ ખરપો, ખરપડો [નીચું

અડખચડું વિં ખાડાખેલાવાળું; ઊંચું-
અડખાદાર વિં અડખાં નીકળે એવું
અડખું નં ભમી ગયેલા પ્રવાહીનું
 ચોસણું; અડડું

અડખૂચ નં [સં. લઙ્કજ, ફા. લઙ્કજહ] એક
 ભતનું ફળ; તરખૂચ. -ચી સ્ત્રી તેનો
 વેલો; તરખૂચી. -ચું નં અડખૂચ

અડભડ સ્ત્રી [રવં] એવો અવાજ (૨)
 ખરખડ; ધાંધલ (૩) કળિયો; ખોલાખોલી
 (૪) દખલ. ઠ્ઠું અંકિં અડભડ અવાજ
 થવો (૨) ખોલાખોલી થવી. -ડાટ પું
 અડભડ અવાજ (૨) ગરખડ; ધાંધલ

અડમા(-મો)કડી સ્ત્રી એક છવડું

અડમોસાળ નં [દે. લઙ્ક + મોસાળ]
 માનું કે બાપનું મોસાળ [બાપ

અડવેવાઈ પું [દે. લઙ્ક + વેવાઈ] વેવાઈનો

અડવું સંકિં [પ્રા. લઙ્ક = મર્દન કરવું]
 ખરડવું; લેપ કરવો (૨) ડાખ લગાડવો
 (૩) સંડેવવું; આળ મૂકવું (૪) નહારા
 કામમાં સામેલ કરવું

અડવું અંકિં [દે. લઙ્કિય] અટકલું;
 રોકાવું; થંભી જવું (૨) હાથપગ ઇં
 અવચવ ઊતરી જવો (૩) આખડી
 પડવું; પડી જવું

અડંગ અં [રવં] એવો અવાજ કરીને

અડા સ્ત્રી મેધધનુચ્ચ

અડા સ્ત્રી પાલકી; ચાખડી. **અડાતાર** વિં

નેડા ઉતારતાવેંત-તરત સ્વીકારાય એવી (હૂંડી)
ખડાઈ સ્ત્રી૦ [‘ખટ’=શક]શકતા; કામચોરી
ખડાઉ સ્ત્રી૦ પાવડી; ચાખડી
ખડાખડ અ૦ [રવ૦] એવો અવાજ થાય એમ (૨) ઉતાવળથી
ખડાખાટ ન૦ [સં: ક્ષ+અણ] ગયોતિષ-માં છે અષ્ટકવાળો યોગ (જે બે માણસો વચ્ચે આ યોગ આવે તેમને બને નહિ -અણબનાવ રહે એમ કહેવાય છે).
-કુટું, -બટું, -સટું ન૦ ન્તુઓ ખડાખાટ
ખડિયાખડખડ વિ૦ [રવ૦] સખળખળ; ખખળી ગયેલું; છલ્ (૨) સ્ત્રી૦ ભાંગીતૂટી હાલત (૩) જાનળ; માયાફાડ
ખડિયાટ પું૦ તળાવમાં ઊતરવાની, ઢાળ પડતી પણ ખસી ન પડાય એવા ચણતરવાળી, એકળીખધ રચના
ખડિયું ન૦ [ન્યુઓ ખરડિયું] સુકવણું (૨) સુકાવાથી તડો પડી ગઈ હોય તેવી જમીન (૩) ચોમાસામાં કેટલાક દિવસ વરસાદ ન પડવાથી જે તાપ પડે છે તે
ખડિયું ન૦ [‘ખડું’] બાહમાં છેવટની કૂડી ધરમાં ખરાખર પહોંચે એથી વધારે દાણા પડતાં તેણે ખહાર નીકળવું પડે તે
ખડિયું ન૦ ચિત્તો; વાધ (૨) ન્યુવાન ભેંસ
ખડિયો પું૦ [‘ખડી’નું ખાત્ર] લખવાની શાહી રાખવાનું ખાત્ર (૨) દીવો કરવાનો નાનો ડબો (૩) ઘણા પડવાળી એળી; ખલાની બે તરફ જૂલતો નખાય એવો કોયળો (૪) ખલનો; વાટવો
ખડિયો ખાર પું૦ [‘ખડી’ + ક્ષાર] એક ભતનો ક્ષાર; ટંકણખાર
ખડિંગ અ૦ [રવ૦] એવો અવાજ કરીને
ખડી સ્ત્રી૦ [સં:] ખડી માટી (૨) રરતા પર નખાય છે એવા પથ્થરના કાંકરા-ખરડિયા
ખડી સ્ત્રી૦ વગર વિચાયેલી ભેંસ [લશ્કર
ખડી ફેળ સ્ત્રી૦ [‘ખડું’ + ફેળ] કાચમી
ખડી બોલી સ્ત્રી૦ [હિં] (દિલ્હી પાસેની-પશ્ચિમી) હિંદી-હિંદુસ્તાની ભાષા

ખડી માટી સ્ત્રી૦ ખસી એક ભતની ઘોળી માટી
ખડી સાકર સ્ત્રી૦ એક ભતની સાકર
ખડું વિ૦ ઊભું (૨) તલ્પર (૩) ખડિયું નં. ૨
ખડેઘાટ વિ૦ [‘ખડું’ + ઘાટ] બહીમાં બાક્યા વગર ઘોયેલું (કપડું) (૨) અ૦ ટાર; મગર રીતે સળ્; તલ્પર
ખડે ચોક અ૦ છચોક; બહાર રીતે
ખડે જોડે અ૦ ઊભે ઊભે; આવતાવેંત
ખડ્ડ ન૦ [સં:] ન્યુઓ ખડગ
ખણુ સ્ત્રી૦ [‘ખણવું’] વણુર; ચળ; ખજવાળ
ખણુખણુ અ૦ [રવ૦] ખણખણ અવાજ થાય એમ. ૦વું અ૦ કિં૦ [પ્રા. લળલળ] ખણખણ અવાજ ધવો.-**છાટ** પું૦ ખણખણ અવાજ.-**ણિયાં** ન૦ ખળવવ ખણખણે એવી નાની નાની ધૂંધરીઓ કે કાંસી-નેડ જેવાં પતરાં (૨૫ ઇંચાદિનાં) (૨) કાંસીનેડ; છખછખિયાં.-**ણું** વિ૦ ખૂબ શેકાયેલું; ખરું થયેલું; ખૂબ તપેલું
ખણખોજ (-ત, -તર, -ક) સ્ત્રી૦ [ખણવું + ખોજવું, ખોતરવું, ખોદવું] બારીક તપાસ-શોધ (૨) કોઈના દોષ શોધ્યા-કાઢ્યા કરવા તે; નિંદા કર્યા કરવી તે [લા.].
-દિયું વિ૦ ખણખોજ કરવાની ટેવવાળું.
-ળ સ્ત્રી૦ ખણખોજ
ખણજ સ્ત્રી૦ ખજવાળ; વણર; ખણ
ખણવું સ૦ કિં૦ [સં. લ્લ. પ્રા. લળ] ઉચ્ચરણ; ખોતરવું (૨) ખોદવું (૩) વણરવું; ખજવાળવું (૪) ચીમટી ભરવી (ચૂંટી ખણવી)
ખણુ ન૦ + ક્ષણ. ૦ખણુ અ૦ ક્ષણે ક્ષણે
ખત ન૦ [ચ.] લેખ; લખત; દસ્તાવેજ. ૦ખતર, ૦ખત્ર ન૦ ખત કે તેને લગતાં કાગળિયાં
ખતમ અ૦ [ચ. લ્લમ] ખલાસ; સમાપ્ત
ખતરવટ અ૦ આગ્રહપૂર્વક; છદ્ધપૂર્વક
ખતરિયાવટ સ્ત્રી૦ + ન્યુઓ ક્ષત્રીવટ
ખતરી વિ૦ [સં. ક્ષત્રિય] ક્ષત્રિયની એક ભતનું (૨) કાપડ વણવાનો ધંધો કરતી એક ન્યાતનું (૩) પું૦ એ ન્યાતનો માણસ

અતરું નં [જુઓ અતરો] અડચણ; આકૃત
 અતરું નં ખૂધરું; ખોડ; છિદ્ર
 અતરો પું [અ.] ભય (૨) અદેશો
 અતવણી સ્ત્રીં અતવણું તે
 અતવણું સં કિં (રોજભેળમાંની રકમની)
 ખાતાવાર મોંઘ કરવી
 અતા સ્ત્રીં [અ.] તુકસાન (૨) ચૂક
 અતીખ પું [અ.] ઉપદેશક; વ્યાખ્યાતા
 અતા સ્ત્રીં જુઓ અતા. -તો પું ઠોકર
 (૨) ધરપો
 અત્રાણી સ્ત્રીં અત્રીની સ્ત્રી
 અત્રી વિં (૨) પું જુઓ અત્રી
 અદખદ અં [રવં] એવો અવાજ ધાય
 તેણું. ંવું અં કિં અદખદ થણું (૨)
 અદખદ અવાજ સાથે ઊકળણું
 અદડણું સં કિં ખૂબ દોડાવણું; તગેડણું
 (૨) ફેરા ખવડાવવા; અથડાવણું (૩)
 ખૂબ મહેનત આપવી
 અદડામણ સ્ત્રીં અદડણું કે અદડણું તે
 અદડુક અદડુક અં [રવં] એવો અવાજ
 કરીને (ખૂબ દોડવાનો અવાજ, પ્રાયઃ
 ઘોડાનો) [(કપડું)
 અદડું વિં [દે. લઘ્વ] ઘટ પોતાનું ભડું
 અદખદ અં [રવં] અદખદ કરતું સડણું
 હોય -કીડાઓથી તળેઉપર ચતું હોય એમ.
 ંવું અં કિં અદખદ થણું
 અદખદિયાં નં ખં વં (સુખી સ્થિતિ,
 મોજ મળ એ અર્થમાં વપરાય છે.)
 અદિર પું [સં.] ખેરનું ઝાડ. ંસાર પું
 [સં.] ખેરસાર
 અદુક (-શ) અદુક (-શ) અં [રવં]
 અદુક અદુક; દૂકે ડગલે ઘોડું ગધેડું
 ચાલે તેમ
 અદેડણું સં કિં જુઓ અદેડણું
 અદડ વિં જુઓ અદડું
 અદ્યોત પું [સં.] આકાશમાં તેજ કરે તે
 આગિયો, તારો, સૂરજ વગેરે
 અધરાણું અં કિં [દે. લઘ્વ = ખાધેણું]
 સપાટી પરથી ખરાણું-ખરખચડું થણું

અધ્યા સ્ત્રીં + ક્ષુધા; ભૂખ (૨) વારંવાર
 ખાવાની વૃત્તિ [તપાસ; ખણખોદ
 અનઅન સ્ત્રીં છંદ; વ્યસન (૨) ખંત (૩)
 અનન નં [સં.] ખોદણું તે
 અનિ સ્ત્રીં [સં.] ખાણ. ંજ વિં ખાણ-
 માંથી નીકળેણું; જમીનમાંથી ખોદી
 કાઢેણું (૨) નંતેની ઘાતુ (સોનું, લોહું વગેરે)
 અનિત્ર નં [સં.] ખોદવાનું એભર; કાઢાણી
 અની સ્ત્રીં, ંજ વિં (૨) નં [સં.]
 જુઓ 'અનિ'માં
 અપ પું [અપણું ઉપરથી] વપરાશ (૨)
 અગત્ય (૩) તંગી; ખોટ (૪) અપત (૫)
 પ્રચલ. ંવોથું વિં ઉપયોગ પૂરતું; ંજ
 સ્ત્રીં વેચાણ; ઉપાડ. ંતું વિં વપરાય
 એણું ઉપયોગી (૨) વેચાય એણું (૩)
 વ્યવહારમાં ચાલે એણું; લેવાય-ખવાય
 એણું. ંનું વિં ઉપયોગી
 અપરડી સ્ત્રીં નાનો અપરડો (૨) અપેડી.
 -ડો પું વાંસની ચીપોની સાદડી-ટટ્ટી
 અપણું અં કિં [સં. ક્ષર્] વેચણું; ઉપાડ
 હોવો (૨) વપરાણું; ખરચાણું; ખતમ થણું
 (૩) લેખાણું; ગણાણું (૪) વહેવારમાં અપણું
 હોણું (૫) નેઈણું; કામ લાગણું
 અપાટ સ્ત્રીં કામડું; વાંસની-લાકડાની
 ચીપ. -ટિયું નં અપાટ; વાંસની
 ચીપ (૨) વાંસનું-લાકડાનું ક્ષાટિયું
 અપાડણું અં કિં 'અપણું'નું પ્રેરક
 અપુષ્પ નં [સં.] આકાશકુસુમ; નિઘ્મા
 કહપના
 અપૂસણું અં કિં ખંતથી પાછળ લાગણું-
 મંડણું; એકધ્યાન થણું (૨) સં કિં
 મારણું; ઝૂડણું
 અપેડી સ્ત્રીં ઊગતા છાડ ખાઈ જનારું એક
 જીવડું (૨) છાડું; પોપડો (૩) ઝૂં
 અપેડો પું અપરડો; વાંસની ટટ્ટી (૨)
 પાલખમાં વપરાતો વાંસનો ત્રાપો
 અપોટી સ્ત્રીં પોપડી; ભિંગડું (૨)
 કપોટી. -ટું નં પાતળું છાડું; ભિંગડું.
 -ડી સ્ત્રીં અપોટી

અધ્યર ન૦ [સં. હર્ષર] જેમાં આવેલું અધું
 નાશ પામે એવું પાત્ર (દેવીનું) (૨) ઝેરી
 નારિયેળનું કે ખીલું કોઈ પણ ભિક્ષાપાત્ર
અકૂગી સ્ત્રી૦ [કા.] અકૂપાણું; નાપુશી; શેષ
અકૂ વિ૦ [અ.] નાપુશ; કૌધાયમાન
અબઅબ અ૦ [રવ૦] અદુકઅદુક
અબડ વિ૦ બડું; ઘટ્ટ (ઉદા૦ દૂધ)
અબડદાર વિ૦ જુઓ અબરદાર. -રી
 સ્ત્રી૦ અબરદારપણું
અબડું ન૦ બડું પડ કે થર-અપોટું
અબર પું૦ બ૦ વ૦; સ્ત્રી૦ [અ.] સમાચાર;
 ખાતમી (૨) સદેશી; કહેણું (૩) જાણ; જ્ઞાન;
 જ્ઞાન (૪) નજર; સંભાળ. ૦અંતર પું૦
 બ૦ વ૦; સ્ત્રી૦ માહિતી; સમાચાર (૨)
 તબિયતના સમાચાર. ૦દાર વિ૦ હોશિ-
 ચાર; કાબિલ (૨) સાવધ (૩) અ૦ 'સાવધ
 રહો, આદર રાખો' એવા અર્થનો ઉદ્દગાર.
 ૦દારી સ્ત્રી૦. ૦પત્ર પું૦ અબરઅંતર કે
 કાગળપત્ર (૨) અબરદેતો પત્ર. ૦પત્રી પું૦
 (છાપામાં) અબર મોકલનાર; 'રિપોર્ટર'
અબાઅબ અ૦ [રવ૦] ઘોંઘાટ-ઘાંટાઘાંટ
 થાય એમ (૨) સ્ત્રી૦ ઘોંઘાટ; ઘાંઘલ
 (૩) ઘાંટાઘાંટ; તકરાર; ઝાલાઝાલી
અપૂસવું સ૦કિં જુઓ અપૂસવું
અખેડવું સ૦કિં ગમે તેમ ખૂંડવું
અબબડ વિ૦ જુઓ અબડ
અબબળવું અ૦ કિં [રવ૦] અબબળ
 અવાજ થવો (૨) હાલી ઊઠવું; તળેડેપર થવું
 (૩) મનમાં અજાણ થવો; ગભરાવું [કા.]
અબબાબ પું૦ જુઓ અબબબાબ
અબો પું૦ [દે. લવણ] ધડ ને હાથ જ્યાં
 જોડાય છે તે અવચય
અમચ(-ચા) વું અ૦કિં અંચાવું; અટકવું
અમણ ન૦ છીણીને કરેલો છૂદો (૨)
 અમણદોકળાં. ૦કાકડી સ્ત્રી૦ અમણી
 શકાય એવી કાકડી (૨) નાળિયેરનું
 અમણ (દાળિયા અને મરીમીઠું નાંખી
 કરે છે તે). ૦ઢોકળાં ન૦ બ૦ વ૦ એક
 ખાવાની વાની; અમણવાળાં ઢોકળાં. ૦વું

સ૦કિં છીણવું. -છીણી સ્ત્રી૦ અમણવાનું
 ઓભર; છીણી
અમતલ વિ૦ અમનારું; સહન કરનારું
અમતીધર વિ૦ અમતું (૨) સંધર; પૈસાદાર
અમતું વિ૦ અમી શકે એવું (૨) ગભ
 પ્રમાણેનું (૩) સંધર; પૈસાદાર
અમવું સ૦કિં [સં. ક્ષમ] સહન કરવું;
 સાંખવું (૨) ક્ષમા કરવી [જિન] (૩)
 અ૦કિં થોભવું
અમા સ્ત્રી૦ [સં. ક્ષમા] ક્ષમા (૨) સખરી
 (૩) અ૦ જુઓ અમા
અમાર પું૦ [અ. લગ્નાર] દાદ ગળનારો
અમીર ન૦ [અ.] અટારા કે આધો ચડાવનાર
 તત્ત (૨) અટારાવાળું ઉભરણ (૩)
 જોશ; તાકાત
અમીસ ન૦ [અ. કમીસ] એક જાતનું પહેરણ
અમ્મા અ૦ [જુઓ 'અમા'] 'ક્ષેમકૃશળ
 રહો-દુઃખ ન થાઓ' એવું ખતાવતો
 ઉદ્દગાર
અચાલ પું૦ [અ.] અચાલ
અર પું૦ [સં.] ગધેડો
અર વિ૦ [સં.] તીક્ષ્ણ (૨) કઠોર
અરકલો પું૦ અડકલો; ઢગલો
અરઅર પું૦ બ૦ વ૦; સ્ત્રી૦ અબર;
 સમાચાર
અરઅર સ્ત્રી૦ જુઓ અરઅરી (૨) અ૦
 એક પછી એક અરતું હોય એમ
 (આંસુ); સપાટાબંધ
અરઅરાજાત સ્ત્રી૦ પરચૂરણ અર્થ (૨)
 ઘટ; ખાધ; નુકસાન [અપરો
અરઅરી સ્ત્રી૦ જુઓ અપરી. -રો પું૦ જુઓ
અરઅલો પું૦ અરકલો; ઢગલો
અરગોશ(-મ્) ન૦ [કા.] સસલું
અરચ ન૦; પું૦ અર્ચ; વાપર (૨) કિંમત;
 લાગત (૩) મોટી રકમ વાપરવાનો સારો
 નરસો અવસર. ૦ખૂંડણું ન૦ પરચૂરણ
 -ફાલતુ અર્ચ (૨) અવસર વખતે
 કરવાનું અર્ચ; વરો. ૦ખાણી ન૦
 અરચીપાણી (૨) વરો, જમણવાર ઇ૦

માં છૂટથી ધન અરચવું તે. પું સંક્રિં
 ખર્ચ કરવું; વાપરવું. -આઉ(-ળા, -ળુ)
 વિં ખર્ચ કરે એવું; હાપનું છૂટું (૨)
 મોહું. -ચી સ્ત્રીં અરચવાને માટે બેઠતી
 રકમ; ગુજરાતનું અરચ. -ચી પાણી
 નં અરચી; (૨) પરચૂરાણ અરચ
 અરચુ નં [ફા. લર્ચી] ઓડે જવું તે; મળત્યાગ.
 ંપાણી નં અરચુ
 અરચો પું જીઓ ખર્ચ
 અરચો પું આંપો (વાળોને કે છોડનો)
 અરચ પું [સં. વજ] પડચ -સારવર (સંગીત)
 અરચ સ્ત્રીં [સં. લર્ચુ] ચામડીનો એક રોગ
 (૨) અંજવાળ. ંવું નં ચામડીનો એક રોગ
 અરડ સ્ત્રીં [અરડવું] ભડા રગડાનો લેપ
 [પ્રા. લરડ] ંવું સં કિં લેપ કરવો (૨)
 અરાખ - મેલું કરવું; અગાડવું (૩) સ' ઓવડું;
 લખદાવવું [લા.]
 અરડાવું અં કિં 'અરડવું'નું કર્મણિ
 અરડિયું નં [દે. લરડિઅ] સુકંવાણું; દુકાળ
 જેવું વર્ષ
 અરડો પું [અરડવું] ઘૂંટવાના અક્ષરોનો
 કાગળ (૨) કાચું લખાણ; મુસદ્દો (૩)
 ઘાટી (૪) અરડ; લેપ [વ. વિ.]
 અરતાલ વિં અરી પડે એવું; 'ડેસિડયુઅસ'
 અરપડી સ્ત્રીં અરપવાનું ઝોલર. -ડો
 પું મોઠી અરપડી (૨) મોઠો તવેષો
 (૩) એજિનની આગળનું પાટા પર થોડું
 જાચું રહેતું અરપી જેવું તે (૪) ચામડાં
 ઉઝરડવાનું ઝોલર (૫) કર્મઅક્ષલ ગામ-
 ડિયો; ગમાર માણસ [જીઓ અડપવું
 અરપવું સં કિં [પ્રા. લુરવ્વ ઉપરથી]
 અરપી સ્ત્રીં જીઓ ખૂરપી. -પો પું
 જીઓ અરપડો
 અરખચડું વિં અડખચડું
 અરરર, ંખટ અં [રવં] ઋપાઠાખધ
 ખરે તેમ (જેમ કે તારી)
 અરલ પું [હિં.] જીઓ ખલ પું
 અરવ વિં જીઓ ખર્વ
 અરવડ સ્ત્રીં [દે. લરલિઅ = સૂકું; તતડેલું]

ઝાંડની છાલ ઉપરનો સુકાયેલો ભાગ (૨)
 (ભાત દૂધ ઠં માં) નીચે દાઝીને વળતું
 ખખડું; અરેટો (૩) તળાવ સુકાઈ ગયા
 પછી તળિયે બાકી જતી કાઠવની પોપડી
 અરવા પું પશુઓની અરીમાં કીડા પડીને
 થતો એક રોગ [કરાચ છે
 અરવાડ સ્ત્રીં ગામનું ઘાટર, જ્યાં ખળાં
 અરવાણુ વિં અડતલ; દુ:ખ અર્મી શકે એવું
 અરવું અં કિં [સં. લર્] ઉપરથી નીચે
 પડવું (૨) સુકાઈને પડી જવું; ગરવું (૩)
 હારીને દૂર થવું - જતા રહેવું [લા.]
 અરસટ વિં અરખચડું; અરછટ
 અરસલી સ્ત્રીં પશુઓને ખાવાનું ઝીણું
 સૂકું ઘાસ; ખસલી
 અરસલું નં ખસલું; ઘાસ કે તેનું પાન
 ચા તણખલું [એક વનસ્પતિ
 અરસાણી, અરસાંડી સ્ત્રીં [સં. લરસોનિ]
 અરસુરું (-ણું) વિં જરા ખાડું તે
 અરાખર અં નક્કો; અરેખર. -રી સ્ત્રીં
 અરાપણું; સચ્ચાર્થ (૨) સાખિતી (૩)
 સંકટવેળા; બારીક વખત [લા.]
 અરાગત સ્ત્રીં [અ. અલરાગત] મનૂરી કે
 બગાડને કારણે માલ પાછળ થતું ખર્ચ
 અરાહ સ્ત્રીં [ફા. લર્ચી] લાકડું; હાથીનાંત
 વગેરેનો ઘાટ ઉતારવાનું યંત્ર; સંઘાડો.
 ંવું સં કિં અરાહીકામ કરવું. -હી
 પું અરાહથી ઘાટ ઉતારનારી કારીગર
 અરાપણું નં ખડું હોવાપણું
 અરાખ વિં [અ.] (કોઈ બાળતમાં) સારું
 નહિ તેવું; નકાડું (૨) અનીતિમાન; ભ્રષ્ટ.
 ંખરત (-રતા [ફા.]) વિં અત્યંત
 અરાખ; પાચમાલ થયેલું. -ખી સ્ત્રીં [ફા.]
 અગાડ; નુકસાન (૨) નાશ; પાચમાલી
 અરાઓ પું [ફા.] પાણીથી ઢંકાયેલો
 ખડક (૨) અરાખ - ખેડવા લાયક ન
 હોય તેવી જમીન
 અરાઓલું વિં સાચાઓલું
 અરાવાડ વિં જીઓ અરવાડ
 અરી સ્ત્રીં [સં. લુર] કેટલાંક ચોપગાં પ્રાણી-

એને પગનાં આંગળાંને કેડાણે જે આખા
કે કાટવાળા નખ હોય છે તે
પરીતો પું [મ.] સરકારી કાગળિયાંનો
લખોટો - શેલો (૨) ખલીતો
પરીહ સ્ત્રી [ફા.] પરીદી; પરીહવું તે.
નારું વિં પરીહ કરનાર. ૦બુંસંકિં
[ફા. છરીદન] વેચાણું લેવું. -હાવવું
સં કિં, -હાવું અં કિં અનુક્રમે
'પરીહવું'નાં પ્રેરક ને કર્મ [લિ. -દી
સ્ત્રીં પરીહવું તે [માટેનું ઉધરાણું
પરીપટ્ટી સ્ત્રીં ગામને દેવામાંથી મુક્ત કરવા
પરીફ સ્ત્રીં [મ.] ચોમાસુ પાક
ખરું વિં સાચું; 'ખોટું'થી ઊલટું; યથાર્થ;
જેવું હોય તેવું (હિસાબ, વાત, ઇં) (૨)
શુદ્ધ; નકલી કે ખનાવટી નહિ એવું; જેવું
હોય તેવું એ તેવું; અસલ (ખરો રૂપિયો)
(૩) સાચાઓણું; ઈમાનદાર (માણસ) (૪)
રોકીને કડક કરેણું કે થયેણું (પરી રોટલી)
(૫) પાકું; ખરોખર; જીણપ વગરનું
(ખરા ખપોર) (૬) આશ્ચર્યના ઉદ્ગારનો
('ભણું 'ખરોખર' જેવો) લાવખતાવે છે
('તમે તો ખરી વાત કાઢી ') (૭) અં
'અહા, હા - સાચું, વારુ, અલખત, 'જેવા
અર્થ'નો ઉદ્ગાર સૂચવે છે. 'ખરું, ખરું!
'જો ખરું ને!' ઇં). ૦લોહું નં પોલાદ.
-રે અં સાચે; ખરેખાત (૨) નક્કી.
-રેખર સાચે (૨) ખચીત. -રેખરું
વિં સાચેસાચું. -રેખાત અં સાચે
(૨) ખચીત [જમીન
ખરેદી સ્ત્રીં કાદવ સુકાઈ ફાટી ગયેલી
ખરે(૦ટુ) નં કરેણું; તરત વિચાયેલી ગાય-
બેસનું દૂધ (૨) દિવને) વાકું - કૂડું પડવું તે
ખરેટો પું ઓધરાળો; રૈલાનો ડાઘ (૨)
દાઝી ગયેલા અન્નનો પોપટો
ખરેડી સ્ત્રીં [રવં] ગરગડી
ખરેરી સ્ત્રીં [રવં] ખખરી (૨) ગળામાં
ખરખર થવું તે
ખરેરો (રે) પું ઘેડા, બળદ વગેરેની
માલિસ કરવાનું એભર

ખરેટી (૦) સ્ત્રીં, -ટું નં જુઓ ખરેટી
ખરેખર અં જુઓ ખરેખર
ખરેટી સ્ત્રીં એક જૂની લિપિ
ખરું [મ.], ૦ખૂટણું, ૦વું, -ચાઉં (૦ળા,
-ણું) જુઓ 'ખરચ'માં
ખરું પું [સં.] હબર કરોડ(૨) વિં ખોડીણું;
અપંગ; અધૂરું (૩) વામન; ડીંગણું
ખલ પું [સં.] ઔષધ વગેરે કચરવાનો કે
ધૂંટવાનો ખાડાવાળો ઘડેલો પથરો
ખલ વિં [સં.] શક; ધૂત
ખલક સ્ત્રીં [મ. લક્કા] જગત; દુનિયા (૨)
માણસજાત; સંસાર
ખલકો પું [મ. ચિર્કા] ફકીરનો લેખાસ; કંધા
ખલતો પું [ફા. લ્લાંતહ] ખાનાં ખાનાંવાળી
શેલી; મોટો વાટવો [ખલ અને ખતો
ખલખતો પું ખલનો ખતો; ઉપરવટણો (૨)
ખલલ સ્ત્રીં; નં [મ.] હરકત; અડચણ
ખલવું સંકિં ખરલ કરવું; ખલમાંધાલીને
ધૂંટવું - ખારીક કરવું
ખલવું નં ગડાનાં પાંજરાં ટેકવવા માટે
માંચડામાં ઘલાતો લાકડાનો ઠોચો (૨)
કિકેટમાં રોપાતો ઠાંકિયો; 'રૂંપ'
ખલાસ વિં [મ.] સમાપ્ત; પૂરું
ખલાસ(-સી) પું [મ.] ખારવો
ખલિત વિં + રખલિત; ખરી પડેણું
ખલી સ્ત્રીં [સં. લલ] ખણું (૨) કરોળની
દાળ કરવાની જગા
ખલીતો પું [ફા.] લખોટો; પરખીડિયું
ખલીફ(-ફા) પું [મ.] મહંમદ પેગંબર
પછી ઇસ્લામી ધર્મનો વડો; ધર્મરક્ષક
ખલુ અં [સં.] જર; નક્કી
ખલેચી સ્ત્રીં [ફા. લ્લાંતહ ઉપરથી] ખાના-
વાળી કોથળી; શેલી
ખલેડી(-રી) સ્ત્રીં ખિસકોલી
ખલેલ સ્ત્રીં નં જુઓ ખલલ
ખલક સ્ત્રીં [મ.] જુઓ ખલક
ખલડા(-રા)વવું સંકિં 'ખાણું'નું પ્રેરક
ખવળીવું અં કિં ભોંચ, ખિલાના પર
આળોટવું (૨) વલૂરવું (૩) ખળખળણું

अवाडुं स० कि० अवाडावुं
 अवाअ पुं० [लुओ अवाअ] स्वान
 अवावुं अ० कि० 'आवु' नुं कर्मां (२) काट
 के सडो लागवो; क्षीण यवुं
 अवास वि० [अ.] सेवायाकरीनो धधो
 करती ऐकं नतनुं (२) पुं० ते नतनो
 भासुस (३) हलूरियो. (४) यीजनी
 आसियत; पदाथ'नो धर्म (५) रवलाव;
 भिन्न ०णु (-शुी), -सी स्त्री० हासी
 (२) अवासनी स्त्री [(२)सक्षस
 अवीस पुं० [अ.] ऐकं नतनुं भूत-प्रेत
 अशियालुं वि० अशियालुं; छालुं
 अस स्त्री० [सं.] यामडानो ऐकं रोग
 अस स्त्री० [फा.] वीरएनो वाणो
 असकं पुं० अ० कि० लुओ असीकं
 असको पुं० [लुओ अयको] आंयो
 असअस स्त्री० [सं. लख्त] अक्षीणो
 छोडवो (२) ऐ छोडवानुं पीण [तिम
 असडकंसड अ० [रव०] (२) धसडालुं होय
 असम पुं० [अ. लस] पति; धाली
 असर स्त्री० नानो असरको. ०को पुं० लीटो;
 अयको(२)उरडो; कपो [अरसली
 असदी स्त्री० पशुने आवानुं अीलुं सूकं धास;
 असलुं न० धास के तलअलुं
 असलुं वि० असना रोगवाणुं
 असवुं अ० कि० [दि. लस] सरकं; आधा
 यवुं (२) लपसवुं (३) करार, मत,
 मान्यता, कथन ध० मांथी कुरी ज०
 असियालुं वि० अशियालु
 असियुं(-येल) वि० असना रोगवाणुं
 असी स्त्री० [अ.] अ०-वृषल पर डपयार
 कुरी तेमने निरुपयोणी करवा ते
 असूस (०न) अ० [अ.] असीत; ज०र(२)
 आस करीने [दूर करवुं
 असोडवुं स० कि० ['असवुं' डपरथी]
 असेसी स्त्री० लुओ असी
 अण वि० [लुओ अण] राठ; धूत
 अणकं पुं० अ० कि० शोअलुं; हीपलुं
 अणकं पुं० अ० कि० [रव०] अडअडुं

अणको पुं० [सं. खल = ऐकं कुं करवुं] डय्यक
 रकम; अमुक स'अथा (२) जथो, समूह
 अणअण अ० [रव०] अणअण अवाण
 थाय ऐनी रीते (२) स्त्री०; न० अण-
 अणट. ०णु वि० लुओ अणअणुं. ०णु
 अ० कि० [सं. लखलख] लुओ अणअणुं.
 -णाट अ० अणअण अवाण साथे;
 अटक्या वगर वहेतुं होय ऐम (२) पुं०
 ऐवो अवाण
 अणअण स्त्री० [दि. लखलख] गडअड;
 धोंधाट (२) मननो अण'पो; गलराट. ०णु
 अ० कि० लुओ अणअणुं. ०णाट पुं०
 शोअ; गलराट (२) गरअड; कोलाहल
 अणवुं अ० [सं. खल] अयकलुं; अटकं
 अणावाड स्त्री० अणुं करवानी जगा
 अणांठणां अ० अणां ठलराई लय ऐम;
 पुं० कण छत होय ऐम
 अणी स्त्री० लुओ अदी
 अणुं न० [सं. खल] कलसलां गूदीने के
 गूदीने अनाण काठवानी जगा
 अणोणी पुं० [रव०] इडुडो
 अ'अ वि० आली (२) ओआ लेवुं नकामुं
 (३) धनहीन
 अ'अवेडवुं स० कि० जरातरा योपडुं
 अ'अणाववुं स० कि० अणकोणीने धोवुं;
 अ'अणवुं
 अ'अारवुं अ० कि० ओ'अारवुं
 अ'अाणवुं स० कि० पालीमां अणकोणीने
 अने हलावीने धोवुं; पाली वडे भूअ
 धोवुं -साइ करवुं (२) पालीना कोगणा करी
 (यो) भूअ साइ करवुं
 अ'अेरवुं स० कि० अेरवी नाअवुं (२)
 आटकणी काठवी; धमकावुं [ला.]
 अ'अेरवुं स० कि० ओारवुं; स'कोरवुं;
 (देवता) (२) वेरी नाअवुं; वी'अी नाअवुं
 (३) नअ वती. ओारवुं
 अ'ओाणा पुं० अ० अ०, -णां न० अ० अ०
 ओाणओाणा
 अ'ओाणियां न० अ० अ० पालीथी नराडुं

તે(નવડાવ્યા પછી વખેલું પાણી એકીસાથે
 બાળકના માથા પર ફેરવી વખતે મા આ
 શબ્દ બોલે છે)
ખંગ પું. ખરકલો; ઢગલો(૨)દાઝ; વેર(૩)
 બદલો (૪) ખંત; ખાંત
ખંગ વિ. [ન્યુઓ ખંગ] વિ. લૂં
ખંગળાવવું સંક્રિ. ન્યુઓ ખંગળાવવું
ખંગળાવું સં ક્રિ. ન્યુઓ ખંગળાવું
ખંગ્યાવું અં ક્રિ. ખમચાવું; અટકવું
ખંગ વિ. [સં.] લંગડું; લૂં
ખંગલ નં. [સં.] એક પક્ષી
ખંગર નં. [ફા.] કઠાર જેવું, એધારું
 એક શસ્ત્ર [નગરી - ૩૬
ખંગરી સ્ત્રી. [હિ.] ધૂધરીઓવાળી નાની
ખંગવાળી સ્ત્રી. [સં. લન્ + સં. જ્વલ]
 ચામડીનો એક રોગ; લૂપસ; ચૂટ (૨)
 ચળ; વલ્લર. ઠું સં. કિં. વલ્લરું
ખંગેળવું સં. કિં. ન્યુઓ ખંગવાળવું
ખંડ પું. [સં.] ભાગ; કકડો (૨) ન્યથ;
 સમૂહ (૩) પ્રકરણ (૪) એક ચોળા કે
 કાંચળા થાય તેટલું મોળિયાં સાથે વહેલું
 કપડું; ફેલે(પ)ધરનો એક ભાગ; ઓરડો
 (૬) પૃથ્વીના પાંચ મોટા ભાગોમાંનો પ્રત્યેક
 (એશિયા, અમેરિકા, આફ્રિકા, યુરોપ
 અને ઓસ્ટ્રેલિયા) (૭) વિ. વિભાગવાળું
 (૮) નાનું; ટૂંકું. **ઠંકથા** સ્ત્રી. [સં.]
 નાની - ટૂંકી વાર્તા. **ઠંકાંચ** નં. [સં.]
 નાનું કાવ્ય (૨) અનેક છંદવાળું કાવ્ય
ખંડણી સ્ત્રી. ખંડિયું રામ્ય ઉપરી રામ્યને
 જે રકમ દર વર્ષે ભરે તે
ખંડન નં. [સં.] તોડવું તે (૨) ફટીલ કે
 વાદને તોડી પાડવો - રહિયો આપવો તે.
ઠંડન નં. તોડવું અને માંડવું તે (૨)
 ચર્ચામાં વાદને તોડવો અને માંડવો તે
ખંડવું સંક્રિ. [સં. લણ્ઙ; પ્રા.] તોડવું;
 કકડા - વિભાગ કરવા (૨) માગતા પેટે
 અમુક ઓછું આપી પતાવવું (૩)
 સામઠો ભાવ કરવાની સેવામાં ખરીદવું
ખંડખંડા સ્ત્રી. [ખાંડવું ઉપરથી] ઉપરા-

ઉપરી ખાંડવું તે (૨) ખંડાખંડી
ખંડાખંડી સ્ત્રી. [સરં પ્રા. લંહાલંહિ]
 કચરકચરા; લીડાલીડ
ખંડાવવું અંક્રિ. ખાંડવું, ખંડવુંનું પ્રેરક
ખંડાવું અંક્રિ. ખાંડવું, ખંડવુંનું કમંભિ
 (૨) તુકસાનમાં આવવું (૩) પીડાવું;
 ભીડમાં હેરાન થવું
ખંડિત વિ. [સં.] ભાંગેલું; ખાંડું
ખંડિયું પ્રા. લંહિમ = પરાજિત] ખંડણી
 ભરનારું; તાબેદાર (૨) ખંડિત
ખંડિયેર નં. [સં. લંહિત, પ્રા. લંહિમ પરથી]
 ભાંગીવટી ઇમારત; પડી ગયેલા ધરનું ખોખું
ખંડેર નં. ન્યુઓ ખંડિયેર
ખંત સ્ત્રી. ચીવટપૂર્વક લાગ્યા - મંડયા
 રહેવાનો ગુણ (૨) ચીવટ; કાળજી. -તી,
 -તીલું વિ. ખંતવાળું
ખંધ પું. [સં. સ્કંધ; પ્રા.] ખભો; ખાંધ
ખંધાઈ સ્ત્રી. [ખંધુ] લુચ્ચાઈ; ધૂતતા
ખંધુ વિ. લુચ્ચુ; ધૂત [ખંધી
ખંપાલી(-પી) સ્ત્રી. ખેતીનું એક ઓભર;
ખંભ પું. [સં. સ્તંભ; પ્રા.] થાંભલો; સ્તંભ
ખંભાતી વિ. (મૂળ ખંભાતમાં યતનું)
 એક મજબૂત ભતનું (તાળું)
ખંભો પું. ન્યુઓ ખંભ
ખા અં. [ખાવું ઉપરથી] વારતાં છતાં
 ન માને ને નિષ્ફળતા મળે ત્યારે કટાક્ષનો
 બોલ; 'લેતો ભ'
ખાઈ (ખા) સ્ત્રી. [સં. લાક્ષિ] ખાણ; બીડો
ખાડો (૨) કાટને ફરતી ખાડી (૩) ગામનું
 પાણી જવા ખોદેલો કાંસ [સાંધન
ખાઈ સ્ત્રી. ખાવાની ચીજ; આજીવિકાનું
ખાઈખપૂસીને અં. ખંત અને એકાગ્રતાથી
ખાઈપીને અં. ખાઈખપૂસીને
ખાઈખહેલું વિ. [ખાવું + ખંડવું] પહોંચેલ;
 પાકું; યુક્તિપ્રયુક્તિ વગેરે પામી ગયેલું
ખાઉ વિ. ખાનારું, સહન કરનારું, એવા
 અર્થમાં નામને છેડે વપરાય છે. ઉદા.
 'લાજખાઉ'; (૨) નં. ખાવાનું; ખાવું.
ખંવર વિ. ખાખા કરનારું; ખાતાં ધરાય

नह्नि अेषुं (२) लांथियुं. **ंधरावेडा**
 पुं०अ०व० आडिधरापणुं करवुं तो. **ंधरुं**
 वि० आडिधर
आओश स्त्री० [फा.खाहिना]ध०आ;अभिदापा
आड स्त्री० [फा.] राभ; धृण (२) मारेवी
 धातु (३) नारा; पायमावी
आडटी स्त्री०, -डुं न० डेरिना भरवे।
आडसार वि. [फा.] पगनी रज्ज् जेषुं
 तजिहार; नअ (२) पाभर; अयधम (३)
 ऐक राजद्वारी मुखदमानी संधेना सव्य
आडी वि० [फा.] आभवाणुं; रापोडी
 योणनारुं (२) रापोडिया रंगनुं (३) वेरा
 पीणा रंगनुं (४) अैडिक [ला.]
आभ स्त्री० लुओ आड
आभर पुं० [दि. खंखर] ऐक आड, जेनां
 पाननां पतराणां धाय छे
आभर पुं० [रव०] (गीता तरीके डोर
 भाय ते) तुवेरनी सूडी पांढडी. -री स्त्री०
 नानो आभरो (२) रौटवी (३) तंआडनां
 सुकाई गयेलां पातरां; सूडी. -रो पुं०
 [दि.खखरग] शेडीने कडक करेवी रौटवी
आभरो पुं० लुओ आभर नं. १
आभरौटवुं सं०किं नरातरा योपडवुं
आभसूस अ० भसूस; अयीत
आभावाभी [वींभावी] वि० छिन्नखिन्न
 (२) दुःभी; हेरान (३) स्त्री० पायमावी;
 धृणधाथी
आभी वि०लुओ आडी (२) आवी; निर्धन
 (३)न०आभी रंगनुं धूगडुं. **आभावी**
 (-णी) वि० आवी छाये इकड यर्थने
 इरनार. **आभो** पुं०राभ योणनार आवे।
आज न० [सं. खावा] आध (२) आणुं
आज स्त्री० [सं. खजुं] पूजणी; अंजवाण
आजडी स्त्री० नानुं आणुं; ऐक आवानी
 वानी. -डुं न० आणुं (२) यकरडुं; इंडाणुं
आणुं न० [प्रा. खज्ज] ऐक आवानी वानी
आट स्त्री० [सं. खट्वा] ह्रीडोणाभाट
आटकी पुं० [सं. खट्टिक] कसाई
आटभट्टभडुं वि० 'अटभट्टुं'

आटभट्टभडुं वि० आटभट्टभडुं
आटलावरा वि० सुवावड के सभत
 मांडगीथी पयारीवरा
आटली स्त्री० नानो आटवी; मांयी (२)
 कडडी. -रो पुं० सुवानो आट; मांयो;
 यारपार्थ (२) [ला.] मंहेवाड (३) प्रसूति
आटवुं सं०किं इयडो भेणववे।
आटसवाहियुं, आटसवाडु वि० पोताना
 संअंध विनागी नकामी वातभांरस लेनार
आटियुं न० आट्टे, प्रवाही शाक (२) कथी
 डेरिने आडीने यनावाती प्रवाही वांणी
आटीभाडी स्त्री० अटभट्टुरी आवानी
 यकती के गोणी; 'पेपरमिटे'
आट्टुं वि०[सं. खड; दे. खट्टो] अटारावाणुं (२).
 इयवाथेलुं; नाराज्ज. **अयड; अरड, अयूना**
जेवुं, अयैड, अयडय (अय) वि० ऐकइम
 आट्टुं [[खरने आगले दिवरो]
आट्टुंवडुं न० छोकराना लगननी नात
आटोडी स्त्री० ऐक लतनी आटी बाण
आड स्त्री० [लुओ आडो] आई
आडाजळ न० आडा उपर गोकवातुं
 डेरवी शकाय अेषुं जळ
आडी स्त्री० [आडो] हरियाणी भरती पडोये
 त्यां सुधीना नहीना भाग (२) जमीनभां
 गयेवी हरियानो सांडको प्रवाड (३)
 गठर; मेरी
आडुं न० वेसेलुं टोणुं
आडो पुं० [दि. खड्डा] आधरो; जमीनभां
 मोहाण (२) मोट; नुकसान. **अयडियो,**
अययो पुं० आडो के आधरो
आणु (ए.) स्त्री० [सं. खानि] पनीज
 पदार्थो कडवा माटे मोहेलो आडो (२)
 तेवा पदार्थो मोहातां मणी आवे तेवुं
 रथण - इपो अंडार (३) जेमांथी यडार
 न नीकणाय तेवा जेडो आडो (छहा०
 नरकनी आणु) (४) अणु अंडार (५)
 अनाज भरवा माटे यनावेलुं बोंधडुं;
 अंडार (६) उत्पत्तिस्यान (७) धारवाणी
 वस्तुनी धारमां पडोवा अयडो

भाष् न० [सं. खादन; प्रा.] ढोरने भावानुं
अनाज के गोतुं

भाष्णियो पुं० भाष्णनो मन्त्र

भाष्णी स्त्री० भाष्ण; उपतिरथान (२) लंडार

भाष्णीपीष्णी स्त्री० भावापीवानुं; भानभान

भाष्णुं न० जमष्ण; भोजन (२) भिज्भानी

(३) (भावापीवामां पणतो) भरखनो शोक

भात वि० [सं.] भादेतुं. ०भुरत, ०भुद्धत

न० आधकामनो पाथो नाभवानो भंजण

समय के तेनो विधि

भातमो पुं० [ब. खातिमह] छेडो (२) मोत

भातर स्त्री० [फा. खातिर] यादरी; अरदास;

सरभरा (२) तरुदारी (३) अ० भाटे

भातरन० [दे. खत] अंतर सुधारवा सादु

तेमां नभातां छाष्, कांय, लीडी वगेरे

पदाथो; तेवो भीने रसायशी पदाथ

भातर न० [दे. खत] थैरे लीं तमां पाडेकुं

भाडुं (२) थैरी. ०पडो, ० पाडु पुं०

भातर पाडनार; थैर

भातरपूजे पुं० भातरमां काम आवे अवेवो

पूजे; धास, छाष्, वासीदुं वगेरे क्यथै

भातरअरदाश(न्स) स्त्री० [फा. खातिर +

बरदास्त] आगतस्वागता; सरभरा

भातरिथुं न० [सं. खात्र] धर डायवानुं थैरनुं

हुथियार

भातरियो पुं० [लुओ अभातर] भेदी

विधामां प्रवीष् माष्णस; भवानो साथी

भातरी स्त्री० [ब. खातिर] अरोसो; पतीज

(२) निःशंकभलुं; थोकसाई (३) साभितो;

प्रभाष्. ०दर वि० भातरीवाणुं. ०पूर्यकं,

०अध अ० भातरीथी

भातायधी स्त्री० [फा. खत + बंदिश]

जमीन महेरुलनी देयतवारी पद्धत

भाताभाडी स्त्री० भाते भाडी नीकणे ते

भातावडी स्त्री० भातावार हिस्साय

नोधवानी वडी-थोपडी

भातापीतां अ० कि० निवाडनुं अर्थ काढतां

भातापोतां न० अ० व० हिस्सायकिताय

भातुं न० [फा. खत] आसाभीवार अथवा

आवकअर्थनी नतवार जमे-डधारनो

हिस्साय (२) लेखाहेष्णुं लभाष् (३)

विषय; प्रकरणुं (४) कामकाजनी ज्ञानवष्णुं

अंज. उदा० 'केणवष्णी भातुं', 'धन्साई

भातुं'. ०पत्रुं न० खेवडवेवड (२) खेष्-

हेष्णे लगतुं लभाष् [साधनवाणुं

भातुपीतुं वि० ठीक ठीक गुजरानना

भातून स्त्री० [तुकीं] मोटाधरनी स्त्री; भिगम

भाते अ० रथणे; मुकामे. उदा० मुंभाई

भाते अराथेदी नसबा

भातेदार पुं० सरकारना महेरुली के कोर्दना

भानगी थोपडे भातावाणो

भाडी स्त्री० [अडु] हाथे कानेदा सूतरनुं हाथे

वखेकुं कापड. ०कार्यालय न० भाडीनुं

काम करतुं दंततर. ०डेन्द्र न० भाडीनुं काम

करनारुं मथक. ०ईरी स्त्री० भाडी वेयवा

नीकणतुं. ०लंडार पुं० भाडीनी दुकान

भाध वि० [सं.] अवाय अवेतुं; भावा थोअ

(२) न० भावानुं

भाध स्त्री० [भाधरो] थोड; नुकसान (२)

थोड; भांपष्ण (नेवी के लीरा मोतीमां)

भाध (ध.) स्त्री० [सं. लुधा] थोराक; आहार.

०भोराडी स्त्री० भाधाभोराडी. ०रुं

वि० भाडधरुं; भाडं भाडं करनारुं

भाधरो पुं० छेडो भाडो (२) नुकसान

भाधाअरथ, भाधाअर्थ, भाधाभाई,

भाधाभोराडी स्त्री० अरख पोषणुं भाटे

जरी रकम

भाधावेध पुं०; स्त्री० शत्रुवड; वेर

भाधाणुं वि० भाध - थोड के नुकसानवाणुं

भाधुं स० किं० [दे. खड] भाधुंनुं सूतकण.

-धेव लू० क०, -धेव पीधेव वि०,

-धेवुं लू० क० भाधिपीधि मुथी (२)

भातेकुं; लुधुध

भान पुं० [फा.] शाहलदा, अमीर गृहस्थ

वगेरेने अभातुं मुखलमानो उपनाम.

०भाना, ०भानान वि० [फा.] भानना

भान - साथी मोटा भाननो छलकाय

धरावनार

आनगी वि० [फा.] पोतीकुं; अंगत (२)
 लहेर नहि अंतुं; गुप्त
 आनदान वि० [फा.] सारा धरनुं; कुणवान
 (२) प्रतिष्ठित (३) न० कृष्टुं; कुण. -नी
 स्त्री० आनदानपल्लु; कुडीनता (२) सम्मनता
 आनपान न० [सं.] भावुं पीवुं ते (२) तेनी
 वस्तु [धरावनार
 आनपडाकुं वि० (२) पुं० अ० छलकाप
 आनसामा पुं० [फा.] (सुखमान अने
 अथेळ धरमां) रसेरि वगेरेना कारभारी
 आनसालेळ वि० (२) पुं० अ० छलकाप
 धरावनार
 आनाभराळ वि० [फा.] सत्यानारा
 वाणनारुं. -भी स्त्री० सत्यानारा
 आनाळगी स्त्री० [फा.] धरमां - आपस-
 आपसमां लडवुं ते
 आनाशु(-सु)मारी स्त्री० [फा.] धरोनी
 (वस्तीनी) गलतरी
 आनुं न० [फा.] धर; धरनाभाग; अंड (२)
 लंडार; निधि (३) पेटीपटारो के मेळ, कपाट
 वगेरेमां वस्तु भूकवा करेले विभाग (४)
 लपाळ माटे अलग पडाता विभाग के कोडा
 आरप स्त्री० [सं. कर्कर उपरथी] दपल (२)
 अथरभानी पतरी
 आपरियुं न० [सं. खररी] आंभनुं ऐक औपध
 (२) जाणकने आपवानुं ऐक औपध
 आपरुं वि० [सं. खरर] गांम्युं न नय
 अंतुं; अहुं न पडोयेळुं; कपटुं. -री
 कोडियो पुं० ऐकणीनथी ङगाय नहि
 अवा जे धूर्तांमानो ऐक (२) समान
 हरीक. -री अवेरी पुं० यांपानेरना
 ऐक प्राचीन, मडा कायल अने धूर्त
 अवेरी (२) [ला.] मडा ङग (३)
 हीरानो होशियार पारप
 आपवुं सं० किं० आंपवुं; थोडुं थोडुं सोरवुं
 आप पुं० [फा. स्वाब] अध (२) स्वपन
 आपकवुं अ० किं० [रव०] जेथी टपकवुं
 (२) वच्ये जोली उठवुं [ला.]
 आपडभूषड वि० आडाभैवावाहुं

आभायियुं न० पाणीधी लरेलो नानो आडा
 आभलियुं न० नीये आभला पर रळेवुं
 कोसनुं होरकुं; वस्त
 आभल्युं न० (पालियारा वगेरेमां) वासल्य
 भूकवा सारु करेदी जेसणी (२) छत्रो
 कथारे [आडने] (३) आभुं; कड (४)
 वि० हीगल्युं
 आभी स्त्री० [फा.] जोडभांपल्युं; कसर;
 छलय (२) जोड; धट (३) भूल; दोष
 आभुआ अ० [फा. लाहम्लाह] धळ्ळये
 के अनिच्छाये; नष्टके; व्यवश (२)
 भास करीने (३) लक्ष्मीने
 आभुं न० आकार; कड
 आभोश अ० [फा.] सपूर; थोभो, शांत!
 अ० अर्थनो उद्गार
 आभोश(-री) स्त्री० [फा.] सपूरी; धीरज
 आयडी स्त्री० पेढारा; मणतर (२) कोठनुं
 छानुं भावुं - मेणववुं ते
 आर पुं० [फा.] कोटे (२) वेर (३) र्धर्षा
 आर पुं० [सं. क्षार; प्रा.] आराशवाणो
 पदार्थ; क्षार. ०पाट पुं० न० आरवाणी
 -लेमां मीडुं पाकतुं होय अेची जमीन
 आरवां न० अ० व० वरसांने अभावे
 नरगाजरीना जेथी लीधिला सांडा
 आरवा पुं० [सं. क्षार+वह] अक्षारी;
 वडाळ अलावनारे (२) स'यारे (३)
 आराटवाणो गीण
 आराट पुं० सहेजसाळ आरापल्युं. ०री
 स्त्री० आराट (२) अणभनाव [ला.]
 आरियुं वि० आरवाणुं (२) आरीकुं (३)
 न० मीडुं यडावेला यीलडानो कडो
 आरी स्त्री० आरवाणी माटी के जमीन
 (२) आराशवाणी ऐक माळ
 आरी स्त्री० [सं.] ऐक वजन (होड मल्य)
 आरीकुं वि० [आर' उपरथी] द्वेषीकुं;
 वेरजेर राभनारुं [नतनुं वख
 आरुई स्त्री० विधवाने पडेरवानुं ऐक
 आरुं वि० [आर' उपरथी] मीडा जेवा
 स्वाडनुं (२) मीडांमां आथेळुं; मीडुं

यडावेतुं (इहा० भारी सूं) (३) आरवाणुं;
भारीतुं. ०अंगर, ०जिस, ०दव वि०
अेकदम पाउं

भारिके स्त्री० [दि. खारिक] सूंवेतुं भलूर.
०डोपरं शं प्र० न० ००००००००००
तडेवारे कन्याना सासरेथी कन्या माटे
मोकदाती लेट. -डी वि० भारिक नेतुं के
नेवडुं [पापडुंभार

भारो पुं० [सं. क्षार] अेक क्षार; सयोरै;
भारोड वि० क्षारवाणुं (जमीन ध० माटे)
भारोपाट पुं० भारपाट (२) अेक रमत
भास (०डी) स्त्री० [दि. खलो] यामडी (२)
छाल. ०पी स्त्री० यामडियण. ०पे
पुं० यामडिये

भासवतुं सं० कि० भाडी करतुं
भाससा वि० [फा. खालिसह] पोतानी कुल
मालिकीनुं; आगतुं (२) सरकारना
वडीवतुं; सरकारी (३) गुगुगोविदसिहे
शीभोमां ने नतुं विधान प्रवर्ताव्युं तेने
अनुसरनाउं

भासिके पुं० [अ.] सज्जनहार

भासिस वि० [अ.] शुद्ध (२) इडकपट वितांतुं

भाडी वि० [अ.] ठाडुं; कशुं लथां वगरतुं
(२) निधनं; गरीभ (३) स्त्री० लोडीनुं
इरतुं अंध पडी जवाथी अंग अलुअले
ते; अलुअली (४) संगीतना तासमां
ताणी न आपतां हाथ छटा पाडवा ते
के तेतुं स्थान (५) अ० अमथुं; व्यर्थ
(६) मात्र; इज्जत. ०अम, ०अंअ वि०
तदन भाडी; ठाडुंठम. ०पीडी अ०
वगर कारणे; अमथुं [यामडुं

भाडुं न० [भास' उपरथी] नेडानुं उपतुं

भाडुं न० [भाडी' उपरथी] वालानी केकडी
सरवानो नेतर के अरुनो पोवो ककडो
(२) अणाना अनाज उपर टांकवानुं धास
(३) पडतर रामेलुं भेतर (४) क्यारे
(इहा० तमाडुं भाडुं)

भावटी स्त्री० शाहुकार के धलियामाने
त्याथी भावा माटे उडीनुं लेवानुं अनाज
(२) निवार्ध

भावतुं वि० भाडधुं [पति(३) धर

भाव'(-वि)द पुं० [फा.] मालिक; शैठ (२)

भापुं सं० कि० [सं. खार] अन्न लेतुं;

जमपुं (२) वेडतुं; अमपुं (इहा० 'भार

भावो') (३) वापरतुं; सोगवतुं (इहा०

डवा भावी) (४) लेतुं; अर्थ करवतुं;

अच' तरीके कडावतुं (इहा० 'आ मकाने

सो रूचिया भाधा'; 'आ कामे जलु इहाड

भाधा') (५) वभर हके लेतुं; योरीधपीथी

लेतुं (इहा० 'धला पैसा भाई गयो')

(६) 'दम, छींक, अगासुं, उदरस' ध०

साथे वपराय छे-शरीरथी ते क्रिया

करवी के थनी, अे अर्थभां (७) न०

पकवान (८) भावानी यीज; लाधुं

(इहा० 'भापुं अंधावतुं')

भाश स्त्री० [भापुं' उपरथी] भावानी

शक्ति (२) भावानो जथे

भास वि० [अ.] पोतीकुं; अंगत (इहा०

'भास भासस') (२) विशिष्ट; असाधारण

(३) अतुं; असल (इहा० 'भास माल,

अभर') (४) अमीरी (इहा० 'दीवाने भास')

०गत, ०गी [अ.] वि० पोतानुं; अंगत

(२) भानगी; गुप्त (३) अगत्यनुं; सुदनुं

भासडियुं वि० भासडाना नेतुं (२) अेक

हलकी नतनुं (केणुं)

भासडुं न० लुं; नेडो (२) ४पको. [दा.]

भासदार पुं० सेवक; हनूरियो (२)

घोडानी याकरी करनार; अश्वपाल.

भासअतर न० मोटुं-मुअ्य अतर

भासअतर पुं० [फा.] सरदारनां हथियार

लई साथे इरनार; अनुयर

भासियत स्त्री० [अ.] रवभाव; प्रकृति (२)

विशिष्ट गुणधर्म (३) आहत

भासियुं न० गधेडा उपर लाहवानी अे

भासियावाणी गूण (२) तेनी नीथे नूकेली

गाहलीगाहडी; आछर

भासुं वि० [अ. खालिसह] इडुं; मनेतुं; सुंदर;

अरोअर; योअर (२) अ० वाड; शाभारा (३)

सुंदर! जेश! जराअर

भाषा पुं०; स्त्री० [दि. खाल] मेला पाणीना
निकाल माटेने नण-नीक(र)भाषवाणी
०कूवे। पुं०भाषतुं पाणीनेमांछाडातुं होय
तेवा जोडो भाडो-कूवे (र) नळर माटे
करेवो कूवे। ०कूडी स्त्री० भाषना मेला
पाणीनी कूडी [शिकवुं
भाषतुं संकिं'भणतुं'नुं प्रेरक; अटकावतुं;
भां पुं० मुसलमान गृहस्थ वा अमीरने
जोडाववानो मानवायक शब्द (र)
उरताह; पूज ललतार
भांभत(-ह) (०) स्त्री० जोडुं, जीखुं कुटुंबल
(र) बीचठबरी भंत (३) अल्लगमे; सूग
भांभरोदतुं(०)संकिं'थोडुं'थोडुं'थोपडतुं
भांभांभोणा (०) पुं० अ० व० [भांभां
(इंद्रो)+भोणा (भोणतुं)] भूजेभाचरे
भूज भोणाभोण करवी
भांग(०)पुं०कूको(र)अति गरभीथी पीगणी
गयेवो छे के नगियानो कडको; कीटो
भांच (०) स्त्री० भांचो; नानो भाडो-काप
(र) सांकड; गूंचवण (३) भोट; तोटो
(४) आंचको (५) जमे उधारनो ताणो
नहि भणवो ते; वधधट. ०कै। पुं० भांचो
(र) आंचको. ०भूंच स्त्री० नानीमेठी
भोटभांचण (र) जीखवट. -**भाभूंची**
स्त्री० नानो भाडोभिया; भूजेभाचरो
(र) गलीकूची. -**भो** पुं० ऐकसरपी
धार, सपाटी अथवा लीटीमां पडतो
काप, भाडो के वांक (र) सांकडो रस्ते;
गही (३) भूजे (४) वांचो; उरकत [ला.]
भांजळ (०) स्त्री० ग्यां हरियातुं पाणुरी
ज्यानी बराई रहेतुं होय जेवी जगा;
बाढानी जमीन (र) भाडी [सु.]
भांजळ(०) न० भूजे; भूजे पडतुं-नळेर
नळिं तेवुं स्थण (र) कूडलीनुं धर; कूडल-
भानुं(३)अनाज संधरवानी जगा; कोडार
भांड(-टु) (०) वि० पळुं; धूतं
भांड (०) स्त्री० [सं. लण्ड] ऐक गज्या
पदाथं. ०भापी = वधारेपडतुं साडुं के
राठ थवा जेवुं मानी लेवुं

भांडकूट (०) स्त्री० भांडतुं कूटुं ते; भांडवा
करवानुं परचूरण काम (र) भूंचवण;
अडणामलु; अळ'थो [ला.]
भांडखिथुं (०) न० [भांडतुं उपरथी]
सांभेळुं. -**भो** पुं० अनाज के पीळचीळ
भांडवा माटे जनावेळुं लाकडा के पथरनुं
साधन-पात्र
भांडणी (०) स्त्री० नानो भांडखियो.
०परार्थ स्त्री० भांडणी ने परार्थ
भांडणुं (०) न० भांडतुं ते (र) भांडवानी
वस्तु (३) भांडवानुं काम (४) भांडवानुं
साधन; सांभेळुं
भांडतुं (०) संकिं [सं. कंङ] हेतारां नुहां
करवा कूवुं (डांगर वगेरेने).
भांडियुं (०) वि० [भांडुं परथी] भांडित
थयेळुं; भांडभांपणवाणुं (र) न० लागळां
शीगांवाणुं टोर (३) जेस, पाडुं
[ऐकवयनमां वपराय छे]
भांडी (०) स्त्री० [दि. खंडिमा] वीस कव्या
मलनुं तोल-भाप. ०भांध अ० भांडीने
डिसाणे-जथापध
भांडुं (०) वि० भांडित; भांगेळुं
भांडुं (०) न० [सं. लडण] सामान्य के
जेवारी तलवार (र) वरने अहले जेतुं
भांडुं लईने गयेवी नदन [ला.]
भांत (०; त.) स्त्री० नुज्यो भंत (र) होंश;
उमंग (३) लाकसा; तृष्णा. -**तीळुं** वि०
भांतवाणुं
भांध (०) स्त्री० [सं. रकंध] भलो (र) पशुनी
गरहन (३) लार वहेता पशुनी गरहन
पर पडतुं आंठण. -**धिये** पुं० भांधि
यडाची लई जनारी; मुडतुं जियकनारो
(र) मद्द करनारो; साथी(३)भुशामतियो.
-**धी** वि० भांधवाणुं (र) पुं० जणद
भांधुं (०) न० कांधुं; उधतो
भांध (०खु) (०) स्त्री० भांधी; भांड; ज्येळ
भांधणु (०) स्त्री० [दि. खणय = वखे]
मुडहा उपर जोडाडवानुं कपडुं; कर्न
भांधतुं(०) सं० किं० काढी नाभवा सोरतुं;

(२) थोडुं थोडुं थोडुं; पावडाथी (ढगलाभांथी लथ) आमनेम डेरवतुं
भांयो (०) पुं० [भू०पयुं] काभ्या पथी रहेंतुं
 अल्लभोदायेतुं जडियुं (२) सागेदी डांभणीनुं
 थडने वणगी रहेंतुं हूँतुं (३) कोथपल्ल
 सपाठी उपर रही गयेलो करयो; भू०परे
 (४) भांप; भोड; भाभी (प) राबो [ला.]
भांल (०) पुं० [सं. स्कंम] थाललो. -लो
 स्त्री० पाणियो; रमरथुस्तंल (२) भोलाल्ल;
 पाटियां भेसाडवा लाकडाभां पाडेवी भांय.
 -लो पुं० सीमाडानी हड अतावतो
 पथर (२) भांसी; पाणियो
भांसनुं (०) अ०किं० [सं. कास्] भांसी भावी
भांसी (०) स्त्री० [प्रा. खासिम] डथरस; हांसे
भियडियुं वि० [भू०यडी] डपरथी] पचराड;
 भेजसेज (२) भीयडीना कामनुं
भिनमत स्त्री० [अ. खिदमत] सेवायाकरी;
 तडेनात. गगार पुं० सेवक; नोकर; याकर
भिनवल्ली स्त्री० भीभवतुं ते
भिनवट पुं० भिनतुं ते; गुरसेो; कोध
भिनवतुं स० किं०, **भिनतुं** अ० किं०
 'भीभवतुं'नुं प्रेरक अने कर्मलि
भिनडी स्त्री० [हिं.] थारी
भिताथ पुं० [अ.] थलकाथ [भिनमत'भां
भिनमत स्त्री०, गगार पुं० लुओ
भिन वि० [सं.] हिलगीर; गमगीन
भिनी स्त्री० [सं. क्षीरिणी] रायल्ल [रडोर]
भियेयुं वि० न० [सं. क्षीर = दूध] दूधाल
भिलकोडी स्त्री० भिसकोडी; भियोडी
भिलभिल अ० [रव०] भिसकोडीने रव
 (२) भूय हसवानो रव
भिलवट (-थी) स्त्री० भीलवतुं ते
भिलाइ वि० [अ.] विरुद्ध [सत्ता
भिलाइत स्त्री० [इं.] भलीकनी गाडी अथवा
भिलावतुं स० किं० भीले भेम करवुं
भिलावट स्त्री० भिलवट
भिलावुं अ० किं० [लुओ भीलो] ठांवे
 अटकी रहेंतुं; लारथं जवुं; टिंगावुं
भिलोडी स्त्री० लुओ भिलकोडी

भिलोखुं (लो) न० रमकडुं
भिसकावतुं स० किं० 'भिसकडुं'नुं प्रेरक
भिसकोडी स्त्री० भेक जनावर; भिलकोडी
भिसियाल्लुं वि० भिसियाल्लुं; अंभवाल्लुं
भिरसाकातरु, **भिरसापरथ,**
भिरसापरथ, **भिरसुं** लुओ भीसा-
 कातरु, भीसापरथ, भीसापरथ, भीसुं,
भीभी अ० भेवे अवाज करीने (२) स्त्री०
 भीभी हसतुं ते
भीथ वि० गीथ; लरथक
भीथडी स्त्री० [सं. कुर; दे. खिच्च] भेक
 भावानी वानी. ०भाडि वि० भीथडी
 भाताडु; हलकी पंडितनुं. -डुं न० भीथडी
 (तुच्छकारमां). -डो पुं० आभा मग ने
 येभानी अथवा आभा थड ने हाणनी
 भीथडी (२) भीथडुं (३) गेराणो; सेणसेण
 ते [ला.] [थक; हांसी हांसीने
भीथो (-थो) भीथ अ० गीथेगीथ; लर-
भीन स्त्री० [दे. खिच्चिअ] थोड; गुरसेो
 (२) भीभववा भाटे पाडेयुं नाम
भीनडो पुं० [सं. खदिर] भेक आड; लभडे
भीनवतुं स० किं० भीने भेम करवुं;
 थोडवतुं. **भीनवातुं** अ० किं० (कर्मलि)
भीनवुं अ० किं० [सं. खिद; प्रा. खिच्च]
 गुरसे थवुं (२) स० किं० डाडवुं; वडवुं
भीथु स्त्री० भे टेकरीओ वच्ये आवेलेो
 सांकडे भाग (२) थवतवा भे ठांवा
 भाग वच्येनेो प्रहेरा
भीमाल्लुं न० नंगनी भेसथी (२) वाणी
 के नथमां जडेयुं नंग
भीमो पुं० [अ. कीमह] भांसनेो हूँहो
भीर स्त्री० [सं. क्षीर] दूधलातनी भेक वानी
 (२) + क्षीर; दूध. -डुं न० लोह अने
 पाणीने अडवाणी करेलेो रगडो (पडा,
 लजियां ध० जनाववा) (२) भभीर
 यडावेलेो आथो (जलेगी ध०नेो) (३)
 भेक लतनी कुमणी काकडी (४) भेक
 लतनुं भडुं कापड -रोहक न० लुओ
 क्षीरोहक (२) भेक घोणुं रेशमी वस्त्र

ખીલ પું [સં. કૌલ] જીવાનીમાં મોં પર
યતી ફાલ્લી (૨) આંખનાં પોપચાં પર
યતી લોહી માંસની ગડી(૩) ઘંટીનો ખીલડો.
ગોટીલો પું ઘંટીનો ખીલડો. ઠોડો પું
ઘંટીના હેઠલા પડમાં વચ્ચેવચ્ચે આવેલી
ખીલી, જેના પર ઉપલું પડ ફરે છે. ઠમા
(-માં) કડી સ્ત્રી ઘંટીના ઉપલા પડિયાની
વચ્ચેવચ્ચેનું લાકડું, જે ખીલડામાં પરીવાય
છે (૨) ખીલડો અને માંકડી

ખીલવવું સં કિં ખીલે એમ કરવું (૨)
ખીલવું; ફાંટવું; સીવવું (ધાખળા ચોક્કાળના
એ માટ પેઠે)

ખીલવું અં કિં ફૂલવું ફાલવું; વિકસવું
(૨) શોભવું; દીપવું (૩) ખુશીમાં આવવું;
ગમ્મને ચડવું (૪) ચગવું; ઉરકેરાવું; વીકરવું
(૫) સંકિં (ચોક્કાળ, કામળા ઇન્ને વચ્ચે)

ખખિયા દર્દને સીવવું; ફાંટવું; ખીલવવું

ખીલાઉપાડ અં જડમૂલથી; નિર્વંશ યાજ
એવી રીતે [ખનાવવાનું ઓળર

ખીલાપાટી સ્ત્રી પેચ પાડવાનું - સ્ક
ખીલારખું વિં અમુક ખીલે જ અં ધાવાની

આદતવાળું (૨) બહાર ચરવા નહિ જતાં
ઘેર ખીલે બાંધ્યું રહેવાની ટેવવાળું

ખીલી સ્ત્રી નાનો ખીલો; ચૂક. ઠંપટકો
પું ખીલી ખૂંચવાં જેટલી પીડા; ઈન્ન;

હરકત(૨) અડચણ; વિદ્ય. ઠંપખિ(-સિ)-
ચારાં નંબવંબં ખીલી અને પસિચારાં

(કલ્લાં, સાંકળાંનાં)

ખીલો પું [સં. કૌલક] ખૂટો; મેખ (૨)
છક્કાપંખના જુગારમાં પેસાની હોડ લાગે
તે લેનારો મધ્યસ્થ જુગારી [લા.]

ખીસકવું અંકિં [રિ. લિસ] લપસવું

ખીસાકાતરુ વિં ખીસું કાતરી ચોરી કરનાર

ખીસાખરચ, ખીસાખર્ચ પું સામાન્ય
ખરચ માટે ખીસામાં રાખવાનું નાણું

(૨) પસંદ પડતી ખાખતમાં વાપરવા મળેલું
- ખાસ ખરચનું નાણું

ખીસું નં [ફા. કૌસહ] ગજવું; ખિસું

ખીંટી સ્ત્રી નાનો ખીટો (૨) કપડાં
ભરવવા ભીતમાં જડેલું ટેકણ

ખીટો પું ખૂટો; ખીલો; મેખ
ખુટાડવું સંકિં ખૂટ એમ કરવું; ઘટાડવું
(૨) પૂરું કરવું

ખુડકો પું [ફા. હુદ્દહ] મોટા સિક્કાની
કિંમતવા નાના સિક્કા તે; પરચૂરણ
(૨) કકડેકકડા; ભૂકા [લા.]

ખુણિયાણું વિં ખૂણાવાણું

ખુતબો પું [અ. હુતવા] તારીક; પ્રશંસા
(૨) જીમાને દિવસે તમાજ વખતે
પઠાતો ખાસ સ્તુતિ-પાઠ

ખુતાડવું સંકિં 'ખૂતવું'નું પ્રેરક

ખુદ્દ વિં [ફા.] અસલ; શુદ્ધ (૨) સંપૌતે; જ્નતે.
ઠંખખત્યારી સ્ત્રી પોતાનો કાજુ હોવો

તે. ઠંકાશ્તા(-સ્તા) વિં [ફા.] જ્નતે
ખેડેલું. ઠંકુશી સ્ત્રી [ફા.] આપધાત.

ઠંગરણ વિં [ફા.] સ્વાર્થી; આપ-
મતલબી (૨) સ્ત્રી આપગરણપણું

ખુદા પું [ફા.] ઈશ્વર; પ્રભુ. ઠઈ વિં
ઈશ્વરનું - ઈશ્વરને લગતું (૨) પવિત્ર (૩)

કુદરતી; દૈવી (૪) ભોણું [લા.] (૫) સ્ત્રી
ઈશ્વરપણું (૬) સૃષ્ટિ. ઠાલા પું [ફા.]

મહાન પ્રભુ. ઠપરસ્ત વિં પ્રભુપરાયણું;
આરિતક. ઠવંત(-દ ફા.) વિં ઈશ્વરતુલ્ય

(સાહેબ, અન્નદાતા ઇન્ને એમ રાનરાણી
કે માલિકને સંબોધનરૂપે). ઠહાફેજ

શંપ્રં [અ. હાફિજ - રક્ષણ કરનાર]
પ્રભુ તમારું રક્ષણ કરો

ખુદી સ્ત્રી [ફા.] હુંપણું; હુંપદ; ગર્વ

ખુનામરકી સ્ત્રી [ખૂત + મરકી] ખૂનરેણ
ખુજસ સ્ત્રી; નં ખૂનસ; વેરઝેર

ખુપાવવું સં કિં, ખુપાવું અં કિં
'ખૂપવું'નું અનુક્રમે પ્રેરક અને કર્મણિ

ખુકિયા વિં [અ.] ગુમ; છૂપું. ઠખોલીસ
સ્ત્રી છૂપી પોલીસ

ખુમારી સ્ત્રી [અ.] આંખમાં જેખાતો નશો,
ઘેન; મસ્તી (૨) ઘન, વૈભવ, એધ્ધા

વગેરેનો ગર્વ

ખુર સ્ત્રી [સં.] ખરી

ખુરહો પું [ફા.] જીવો ખુડદે.

पुरसुं न० [फा.] ऐक नतनी मीकार्थ
पुरशी स्त्री० [व. कुर्ती] ऐक नतनुं आसन
 (२) माननुं के पद या अभलनुं स्थान [ला.]
पुररोह पुं० [फा.] सूरज
पुरसी स्त्री० नुओ पुरशी
पुरासानी वि०[फा.] ईरान देशमां आवेला
 पुरासान नामना प्रदेशनुं के तेने लगतुं
पुरी स्त्री० [नुओ पुर] भरी
पुलासावार अ० पुलासा साधे
पुलासा पुं० [व.] स्पष्टीकरण; योभवट
 (२) सार; लात्तार्थ (३) निकाल; रस्तो (४)
 मोक्षणाश (५) इस्त; आओ [ला.]
पुल्ल पुल्ला अ० पुल्लेपुल्ली रीते
पुल्लुं वि० [व. लला] इथाडुं (२) निष्पास;
 योभवुं (३) स्पष्ट (४) नायुं; कंठकुं नडि तेवुं
 (५) इपुं नडि - नडेर (६) असव्य (७)
 अलवेरायेकुं (८) वेरुं नडि - आहुं
पुल्लेपुल्लुं वि० साव पुल्लुं
पुवार वि०[फा. त्वार] अति दुःभी; हेरान
 (२) पायमाद. -री स्त्री० [तंदुरस्त
पुरा वि० [फा.] आन ही; इषिंत; प्रसन्न (२)
पुराडी स्त्री० [फा.] जमीनमाभं
पुरापुराड वि० तंदुरस्त तेम ज पुरा;
 पूज पुरा [रमणीय
पुरानुमा वि० [फा. लुश + नुमा] सुंदर;
पुराभभती, पुराभभती [फा.] स्त्री०
 सहभाग्य (२) पुराहीनी भेट - अक्षिस
पुराभो(०४) स्त्री० [फा. लुशब्] सुगंधी.
 ०हार वि० सुगंधीहार
पुरामिगत पुं० सारो - आन ही स्वभाव
 (२) वि० पुरामिन्नवाणुं
पुराहाल वि० -दी स्त्री० [फा.] नुओ
 'पुराहाल'मां
पुरामत, [फा.] स्त्री० स्वार्थ भाटे करेलां
 इह भडारनां वभाण; पणशी; हाण हा.
 ०भोर वि० पुरामतनी टेववाणुं.
 पुरामतियुं. -तियुं वि० पुरामत
 करनारु. -ह स्त्री० पुरामत. -हभोर वि०
 पुरामतभोर

पुराहाल वि० ['पुराहाल' उपरशी] पुरा
 हालतमां होय अेवुं; सुभी (२) कुराण;
 तंदुरस्त. -दी स्त्री०
पुरी स्त्री० [फा.] (२) वि० इषं (३) मरथ;
 कच्छ (४) वि० पुरा; राण
पूजली(-णी) स्त्री०[सं. लज्जे] यण; ववर;
 अंजवाण (२) यामडीना ऐक रोग (३)
 ने लागवाथी अंजवाणकुं पडे ते; अन्तरी
पूट स्त्री० भोट; धट (२) छापमानामां
 भीषां गोडवतां पूटतां भीषां
पूटल वि० अंप्रामाणिक; भोटोभोलुं [का.]
पूटवुं अ०किं [दि. लुट] ओधुं थवुं; वरुं
 (२) पूरुं थवुं
पूखियुं वि० पूखावाणुं (२) न० सालने
 मज्जुत करवा लगाडाती लोडाती काटपूख
 आकारनी थीप
पूखेपांचरे अ० काई पूखाभां - पूखा-
 पडती अपरिचित जगाये
पूखो पुं० [सं. कोण] ज्यां ये दिशा के
 लीटी भणती होय ते जगा; कोण; पांचो.
 ०भांचरे पुं० पूखो के पांचो; पूखा
 पडती के पांचोमां आची जती - ओधी
 नडेर - जगा
पूतवुं अ०किं [दि. लुत] नुओ पूतवुं
पूह(-ध)रुं न० भोतरलुं द्वेष भातर
 काठेली भूद; वांधिवचको; छिद्र
पून न० [फा.] लोही (२) भूतनी - वेरनी
 तरस; पूनस (३) ज्वथी मारी नांभवुं
 ते; इत्या. ०भराभो पुं० [+ भराभो
 (फा. वरावी)] भारकाड. ०भार वि०
 [फा.] लोही रेडाय अेवुं (२) थातडी;
 भूनी. ०रेण स्त्री० [+ फा. रेजी] लोही
 रेडकुं ते; कापाकपी; कतल (२) लोही
 रेडाय अेवी - पूतभार भाराभारी
पूनस स्त्री० न० भूतनी - वेरनी तरस;
 पुनस [भूत करनाडुं; इत्याडुं
पूनी वि० भूत करे अेवुं; थातडी (२)
पूपववुं स० किं 'पूपववुं' प्रेरक (२)
 अशाभर गोडववुं; जभाववुं (नेभके, दुकान)

भूपवुं अ० कि० [जा. लुप्] भूपवुं; छिंडुं
 अंतरवुं; भौकावुं (२) कपी जवुं; अंतर अतरी
 योदी जवुं; भूतवुं

भूप. वि० [फा.] साहुं; सुंदर (२) धलुं;
 पु० कण. ०२२२२२ वि० रथाणुं; इंडुं

भूपी स्त्री० [फा.] भास गुण; रडरय (२)
 मज्ज; विमज्ज (३) अतुरार्थ (४) सौंदर्य;
 यमकार (५) अकार्थ. - ६१२ वि० भूपीवाणुं

भूमयावाणो पुं० भूमयाभां अरिनि
 वस्तुओ वेयनाशे इरियो

भूमयो पुं० [फा. लान्वहं] ढणता कानानो
 छछरो थाण (२) वेयवानी वस्तुओथी
 अरियो भूमयो (३) ओमां अरिणी वस्तु;
 लेटनी वस्तु

भूरपी स्त्री० [सं. धुरप] अरपी

भूलवुं वि० [भूलवुं] भूलवुं के भूलाणुं;
 भांसावुं - तंग नहि अवेवुं (२) अघडवुं

भूलवुं अ० कि० [भूलवुं] अरपी भूलवुं
 थवुं; अघडवुं (२) भूलवुं (इल) (३)
 दीपवुं; शोअवुं (२ंग)

भूआरवुं अ० कि० [रव०] भूभू अवाज
 करवो (२) (अमुक अवाज करी) अणुं
 साइ करवुं (३) अलुअलवुं (४) (पातानी
 आजरी, अरदाई के अडारा अताववा)
 भूआराथी अवाज करवो

भूआरो पुं० [रव०] भूआरवुं ते (२)
 भूआरवानो अवाज [नि] अवाज

भूभू न० [रव०] (भूआरवानो के भांसी-

भूभू (०भांअ) स्त्री० भूभू; भांयो (२)

भूअवानी असर; भौक (३) [ला.] लागली;

असर (४) हाअ; वेर (५) आरीक समअ

(६) वांथोवयको [लेवुं] कि० साथे]

भूअववुं स० कि० भेथीने लई लेवुं [अहुधा

भूअवुं अ० कि० नडवुं; भौकावुं (२) मज्जमां

अटकवुं; दुअवुं (३) अघनमां पडवुं; भूपवुं

भूआववुं स० कि० भूअवी लेवुं; अदी लेवुं

भूट पुं० आअवो; सांठ (२) स्त्री० अमीननी

इअ अतावतो पथर (३) अ० अराअर

भापसर; पूरेपुं

भूटवुं न० भूटवानुं अंतर

भूटवुं स० कि० भूण साथे भेथी - दूपी
 काडवुं (२) अूटवुं; दूवुं

भूटियो पुं० भूट; सांठ

भूटी स्त्री० [दे. लुं] भूटी

भूटी पुं० भूटी

भूतवुं स० कि० [दे. लुत् = निमज्ज] भूपवुं;
 काइवमां अतरी जवुं - योदी जवुं

भूहवुं स० कि० [शौरसेनी - लुं] पग वडे
 गहडवुं; गहडवुं; क्यरवुं

भूहाभूह स्त्री० [भूहवुं] अरपी गूहाभूह;
 अगहायगही (२) इहाइह; धग्भायकडी

भूध स्त्री० [लुओ भांध] (पशुना) वांसा
 पर होतो ढेका (२) वांसा वणी जवाथी

थतो ढेका (भाअसने). - धियुं, - धुं वि०
 वांसे भूधवाणुं (भाअस)

भूप पुं० परलवा जतां वरने पहेरवानो
 इलनो अेक शालगार

भूपहुं न० भांयो. - रो पुं० (आड - छाड
 कांया पथी रडेवुं) जडियुं; भांयो (२)

इअमत करतां रही गयेला भांयाअेवा वाण
भूपवुं स० कि० (२) अ० कि० लुओ भूपवुं.

भूप(-पा)ववुं स० कि० (पेरक)

भेकटो पुं० [सं. फर्कटो] करयलो

अयर वि० [सं.] आकाशमां इरनारुं (२)

न० पक्षी (३) भूतप्रेतादि (४) पुं० तारा,

अंठ, अइ अत्यादि (५) देव. - री स्त्री० देवी;

भूतडी; जेगली (२) पपिली; समडी (३)

अेक योगमुद्रा

भेड न० [सं.] भेड; गामडुं (२) पुं०; न०

शिकार. ०के पुं० शिकारी (२) न० नानुं

गामडुं. ०डी पुं० शिकारी

भेड स्त्री० भेटी (२) न० भेड; गामडुं.

०लु वि० भेडनारुं (६६० 'रथभेडल').

०लुहार पुं० भेडत (२) हाइडुं. ०नुं स०

कि० [प्रा. वेड] अमीनने अण वडे भोदी,

यासीने पोथी करवी (२) सुधारवुं; कणवुं

[ला.] (३) (साइस के वेपारधधो) करवो

(४) [मुसाइरी] करवी (५) अलाववुं; हांइवुं.

०डके (-क) पुं० भेडवानो अक

ખેડાણ વિં ખેડેલું; ખેડાતું હોય એવું(૨)
 નં ખેડેલી - ખેડાતી હોય એવી જમીન
ખેડુ વિં ખેડનારી (૨) પું ખેડૂત
ખેડુ નં [મં. લેટ] ગામડું
ખેડૂત પું ખેડવાનો ધધો કરનાર (૨) તે
 વર્ગનો આદમી
ખેત નં [સં. ક્ષેત્ર] ખેતી માટેનો જમીનનો
 ટુકડો. ૦૨ નં ખેત(૨) ન ક્ષેત્ર. ૦૨ પાહર
 નં રથાવર મિલકત. ૦૨ પાળ પું
 [+ પાળ] ખેતરનું રક્ષણ કરનાર દેવ (૨)
 શામદેવતા. (૩) સાપ. ૦૨ ઊ(-કુ) વિં
 ખેતરનું - ને લગતું(૨) ખેતર વચ્ચે થઈને
 જતો (માર્ગ)
ખેતી સ્ત્રીં જમીનમાં અનાજ વગેરે પકવવા
 માટે કરવાનું કામ. ૦વાડી સ્ત્રીં ખેતર
 અને શાકભાજી કે ફળફળાદિની વાડી (૨)
 ખેડૂતનો કામધધો [ગીરી(૨) થાક
 ખેદ પું, ૦ના સ્ત્રીં [સં.] શોક; સંતાપ; ક્ષિલ-
ખેદાનમેદાન (ખે, મે) વિં તારાજ; પાયમાલ
ખેદીવ પું [દં.; ઘ. લદીવ] મિસરનો રાજ
ખેદો(-ધો) પું કંટો; પીડા
ખેન (ખે) નં કંટાળો આપે એવું માણસ કે
 કામ; પીડા(૨) મુસીબત; વિપદ
ખેપ સ્ત્રીં [સં. ક્ષેપ] ભાર લઈને કોઈ દૂરની
 જગાએ જઈ આવવું તે; આંટો; ફેરો (૨)
 લાંબી મુસાફરી; સફર(૩) ફેરાનું મહેનતાણું
 (૪) વેપારની વસ્તુનું એક દેશથી બીજા દેશ
 આવવું તે(૫) પછવાડે લાગવું તે; ખંત(૬)
 હપતો; વારો [જમ કે 'દોડવું']
ખેપટ અં મૂડીઓ વાળીને; ઝપાટાખંધ
ખેપાની (ખે) વિં નોફાની(૨) યુક્તિબાજ
ખેપિયો પું [ખેપ ઉપરથી] દૂત; કાસદ
ખેમકુશળ (ખે) વિં(૨) નં જીઓ ક્ષેમ-
 કુશળ
ખેર (ખે) નં [સં. લલિર] એક ઝાડ
ખેર (ખે) અં [અ.] ભલે; હશે; ફિકર
 નહિ (૨) સ્ત્રીં ખેરિયત
ખેર સ્ત્રીં ધૂળ; ખેરો [શુભેચ્છક
ખેરખાહ (ખે) વિં [ખા.] ભલું આહનારું;

ખેરવવું સં કિં ખરી પડે એમ કરવું;
 ગેરવવું(૨) ખસેડવું; દૂર કરવું; કાઢી મૂકવું
ખેરસહલા (ખે) સ્ત્રીં [અ. લેરસલાહ]
 સુખરૂપતા; મુલેહશાંતિ(૨) અં ખેર, હરી,
 ખાજું, એવો મન વાળવાનો ઉદ્દગાર
ખેરસાર(-લ) (ખે) પું ખેરના લાકડામાંથી
 નીકળતો પદાર્થ
ખેરચો(-ટો) પું ખેર; રજ; ધૂળ
ખેરાત (ખે) સ્ત્રીં [અ.] દાન; પુષ્પ;
 સંખાવત. -તી વિં ખેરાત માટે કાઢેલું;
 ધર્માદાનું (૨) ખેરાત કરે એવું
ખેરિયત (ખે) સ્ત્રીં [અ.] સુખરૂપ - ક્ષેમ-
 કુશળ હોવું તે [પાપડી
ખેરી સ્ત્રીં ખેરો; રજ(૨) દાંત ઉપર ખાત્રી
ખેરીઓ પું [અ. લરીજ = પરચૂરણ ઉપરથી]
 પરચૂરણ ચીત્તેનો ડાખડો
ખેરીજ વિં [અ. લારિજ] વધારાનું; અંદર
 આવી ગયેલું ન હોય તેવું (૨) અં વિના;
 સિવાય; વધારામાં
ખેરો (ખે) પું ગ્રંથીને ખનાવેલો દેરીઓનો
 જળીદાર થેલો - ઝોળી [એક રાગ
ખેરો પું ગેરો; ભૂડો (૨) ડાંચરના ડૂંડાનો
ખેલ પું [સં.] રમત (૨) તમાસો; જોવાનું
 નાટક; લવાઈ (૩) રચના; લીલા [લા.]
ખેલદિલી સ્ત્રીં ક્ષિલમાં ખેલ કે રમતનો
 પ્રસન્ન ભાવ હોવો તે
ખેલવું અં કિં [સં. લેલ] રમવું; ગમમત
 કરવી (૨) યુક્તિ કે પ્રપંચથી કાર્ય કરવું
ખેલાડી વિં રમતમાં કામ કાઢી લે એવું;
 ચતુર; મુસદ્દી (૨) પું ખેલ કરે - રમત
 રમે તે; નટ
ખેવટ [દિ.] (-ટિયો) પું માર્ગદર્શક; નેતા
 (૨) સુકાની. -ટું નં સુકાનીનું - હોડી
 હંકારવાનું કામ; વહાણવડું
ખેવના સ્ત્રીં કાળજી; ચાનક; સંભાળ
ખેસ પું ખેલે નાખવાનું વસ્ત્ર; દુપટ્ટો
ખેસવવું સં કિં [ખસવું ઉપરથી] ખસેડવું
ખેસિયું નં ખેસ તરીકે ચાલે એવું વસ્ત્ર; ખેસ
ખેહ સ્ત્રીં [દં.] ધૂળ; રજ

ખેહ પું. [સં. ક્ષય ઉપરથી] ક્ષય
ખેળ (ખે) સ્ત્રીં લાહી; આર; કાંચ
ખેકડો પું. ખેકડો; કરચલો
ખેખલી (ખેં) વિ. [ખેં ખેં ઉપરથી]
 ખવાઈ - ખળખળી ગયેલું; અત્યંત અશક્ત
ખેખેં (ખેં) અ. (૨) સ્ત્રીં ઉધરસનો
 અવાજ [સ્વ.૦]
ખેંચ (ખેં) સ્ત્રીં [પ્રા. લેન્ચ = ખેંચવું].
 ખેંચાણ; તાણ(૨) આગ્રહ(૩)તંગી; તાણ.
ખેંચાણ સ્ત્રીં ખેંચાખેંચ(૨)આગ્રહ[લા.]
ખેંચું સંક્રિં ખોતા તરફ આણવું;
 આકર્ષવું; તાણવું (૨) કસવું; તંગ કરવું
 (૩) આગ્રહ કરવો; આગ્રહથીવળગી રહેવું
 (૪) શોષી લેવું; ચૂસવું. -**ચેખેંચા** સ્ત્રીં
 તાણતાણા. -**ચેખેંચ**(-ચી) સ્ત્રીં
 તાણતાણ (૨) આગ્રહ. -**ચેખા** ન.૦
 જુઓ ખેંચ. -**ચેખાણ** સ્ત્રીં ખેંચાખેંચ
ખેડ સ્ત્રીં [ખરડિયું]પાણી ન પાવું-સુકાવા
 દેવું તે (૨) સુકવણું; સૂક. -**ડિયું** વિ.૦
 પાણી વિનાનું; નીક કે નહેર ઇત્યાદિથી
 જને પાણી ન પવાતું હોય તેવું (ખેતર)
 (૨) ન.૦ સુકવણું; ખરડિયું
ખો (ખો) સ્ત્રીં [ફા. જૂ. ટેવ; આદત (૨)
 ખાર; દ્રવ્ય; વેર [ખીણ; કોતર
ખો (ખો) સ્ત્રીં [જુઓ ખોહ] ખાઈ;
ખો (ખો) સ્ત્રીં [સ્વ.૦] એક રમત (૨)
 ખોખો રમતનો એક ખોલ
ખોધયું ન.૦ જુઓ ખોયું
ખોઈ સ્ત્રીં ખાળકને સુવાડવા માટે કરેલી
 ક્રિયાનેલી ઝેળી [હોય તે
ખોખ ન.૦ મોટા કદનું પાણ ખાલી ખોખું
ખોખરાટ પું. ખોખરાપણું
ખોખરું વિ.૦ [સ્વ.૦]ખડો ને પોલી અવાજ
 નીકળે એવું(૨)અટકું પડતું ભાંગેલું-કૂટેલું
ખોખલી સ્ત્રીં [ખોખું ઉપરથી] ધરડી
 શિયાળ (૨) પડી ગયેલા દાંતવાળી વૃક્ષ.
 -**લું** વિ.૦ખખળી ગયેલું; વૃક્ષ(૨) ઉધરસ
 ખાતું. -**લો** પું. ઉધરસ; ઠાસો(૨) વૃક્ષ -
 ખખળી ગયેલો આદમી

ખોખું ન.૦ [સં. શુષ્ક] અંદરથી પોકું ને સાર
 - ગર કાઢી લીધેલું જે કાંઈ હોય તે(૨)માલ
 કાઢી લીધો હોય તેવી ખાલી તકલાદી પેટી;
 હલકી ખનાવટની પેટી (૩) કાગળ અને
 લગડું લાલીથી ચોપડી ખનાવેલો પાધડીનો
 આકાર; કકડાઓની ખનાવેલી પાધડી(૪)
 ભરપાઈ થઈ ગયેલો છૂડીનો કાગળ (૫)
 નમૂનો; ખીણું (૬) કાચું લખાણ; મુસદ્દો
 (૭) કલેવર; હાડપિંજર
ખોખો સ્ત્રીં એક રમત; ખો
ખોખીર ન.૦ [ફા.] થોડા ઉપર મૂકવાની
 જાતની ગાત્રી; જીન
ખોખરું (ખો) વિ.૦ પોલું (૨) ખાંચાવાળું
 (૩) ન.૦ ખો (૪) જૂનો જમાનો
ખોચર (ખો) અ.૦ ખૂણે, ઝટ ધ્યાન ન પડે
 તેવી જગાએ
ખોજ સ્ત્રીં [જ. લોજ] તપાસ; શોધ; ખોળ.
ખૂં સંક્રિં ખોજ કરવી; ખોળવું
ખોજો વિ.૦ [ફા. સ્વાજહ] હિંદુમાંથી
 મુસલમાન અનેકી એક જાતનું (૨) પું.૦
 એ જાતનો પુરુષ
ખોજો પું.૦ [ફા. લોજહ] વ્યંડળ; હીજડો;
 જનાનખાનામાં સ્ત્રીઓની તહેનાતમાં
 રહેનારો નપુંસક નોકર
ખોટ સ્ત્રીં [ખૂટવું ઉપરથી] ઘટ; ઓછાપણું;
 અપૂર્ણતા (૨) નુકસાન; ગેરલાભ (૩)
 બહુચૂક (૪) નાની ભરતી (કેધનથી
 જલદા પ્રકારની)
ખોટક(-કા)વું અ.૦ ક્રિ.૦ [સં. લોટ =
 લંગડાવું ઉપરથી] અટકવું; અચકાવું
ખોટાઈ સ્ત્રીં [ખોટું ઉપરથી] નૂહાપણું;
 અસત્યતા (૨) હરામીપણું; આળસપણું
ખોટાખોલું વિ.૦ ખોટું ખોલે તેવું; ધોલીને
 ફરી જાય એવું [રાખનો મોટો
ખોટારનો પું.૦છાણાંબળી ગયા પછી રહેલો
ખોટારું વિ.૦ [ખોટું ઉપરથી] નૂહું (૨)
 મૂંડું; ખોટું (૩) ન.૦ નૂડાણું (૪) તરકટ
ખોટારો પું.૦ ઈંતનો કકડો; પપોથો (૨)
 અંગારો; લાળો

ખોટી અં વિલંબ - ઠીલ થાય એમ; નકામું થોભી રહેવું પડે - વખત બગડે એમ (૨) સ્ત્રીં વાર; વિલંબ

ખોટીયો પું ખોટી થવું તે; શિકાણ

ખોટીલું વિં ['ખોટું' ઉપરથી] આખાં હાડકાંનું; આળસુ (૨) ખોડવાળું (૩) નં નિઃસંતાનને ધણા વખત બાદ થયેલું - ખોટીનું બાળક

ખોટું વિં બૂઠું; અસત્ય (૨) ભૂલચૂકવાળું (૩) ખરાબ; નકારું (૪) ફરી નવ્ય એવું; ખેલફા (૫) નં નુકસાન; અન્યાય; ખોટું કામ (ઉદા. 'કોઈનું ખોટું કરવામાં આપણને શો લાભ?')

ખોડ (ડ.) સ્ત્રીં ખો; આદત; કુટેવ (૨) શારીરિક ખામી (૩) ભૂલ; ખામી; કલંક; લાંછન (૪) નં ખોડસું. ૦ખાંપણુ સ્ત્રીં ખોડ કે ખામી

ખોડવું સંકિં [સં. ક્ષોઢ = હાથી બાંધવાનો યાંભલો; ઘે. લોઢ = સીમાકાષ - તે ઉપરથી] ફાટવું (૨) શેપવું; ઊણું કરવું

ખોડસું નં મોટું લાકડું - ફૂલકં; ઝાડનું ભૂતું થયેલું

ખોડાંબ(-ગા)વું, ખોડાવું અં કિં [સં. લોઢ] લંગડાવું; ખોટું ચાલવું

ખોડાયું વિં ખોડવાળું; અયંબ

ખોટીખાટું નં [લાકડાં 'ખોટી'ને કરેલું બાટું] ખેતરમાં જવા આવવા માટે બે પાંખિયાંવાળું લાકડું ધાલી કરવામાં આવતો રસ્તો - છીંડું

ખોટીલું વિં ખોડવાળું; ખોડાયું

ખોટું વિં [સં. લોઢ] ખોડાયું (૨) લંગડું (૩) સ્વર વિનાનું (અક્ષર માટે)

ખોટો (ખો) પું [સં. ક્ષિટ્ટ] માયાની ચામડી પર બાઝતો એક મેલ (૨) માયાની ચામડીનો એક રેગ (૩) સંહાર; નાશ

ખોટરણી સ્ત્રીં ['ખોટરવું' ઉપરથી] દાંત ખોટરવાની સળી (૨) ખરપડી (૩) કોતરવાનું એભર; ટાંકણું (૪) કોતરણી; નકશીકામ. નચું નં ટાંકણું (૨) ખરપડી

(૩) ખોટરવાનું સાધન (૪) ખૂંધડું; દોષ **ખોટરવું** સંકિં [ભુઓ કોતરવું] આણું આણું ખોદવું; ખણવું (૨) પાયમાલ કરવું; (કોઈનું) ખોદવું [લા.]

ખોટરામણુ નં ખોટરવાનું મહેનતાણું **ખોદકામ** નં ખોદવાનું કામ (૨) કોતરકામ **ખોદણી** સ્ત્રીં ['ખોદવું' ઉપરથી] ખણખોદ; નિંદા; બંદગોઈ [લા.]

ખોદવું સં કિં; અંકિં ભોંચ ઉખાડવી; ખણવું (૨) કોતરવું; નકસી પાડવી (૩) ખોદણી કરવી [લા.]

ખોદાણુ નં ખોદાણું કે ખોદવું તે; ખોદકામ (૨) પાણીના ભેરથી ખોદાયેલી જમીન **ખોપરી** સ્ત્રીં [સં. લર્પર] માયાનું પેટી જેવું હાડકું, જેમાં મગજ છે તે

ખોફ (ખો) પું [મ.] ડર (૨) ગુસ્સો. ૦નાક વિં લયાનક

ખોબલો, ખોબો પું બે હાથ છતા ભેડવાંથી બનતો પાત્રનો આકાર; પૌરા (૨) તેમાં માથ તેટલું માપ

ખોભણુ(-ણી) સ્ત્રીં ખો; ગુફા (૨) કોતરની બે બાજુનો ખાંચો (૩) ખાડો (કેસ, ચાંપ કે ઉલાળો અટકે એવો)

ખોભળો પું ઢીલો - કદ કરતાં મોટો - ગલેફ (૨) એવું પહેરણ વગેરે [લા.]

ખોચણી (ખો) સ્ત્રીં વધાર

ખોચણું (ખો) નં બળતું લાકડું કે સળેખડું (૨) ભમગરી (૩) ચાંદણું; ઉશકેરણી [લા.]

ખોચું નં ઘોડિયાની ખોઈ (૨) ઘોડિયું

ખોર વિં [ફા.] 'ખાનાટું', 'ની ટેવવાળું', 'ખાઉ' એવા અર્થમાં પ્રાયઃ નામને અંતે (અનિષ્ઠ ભાવ સૂચવે છે). ઉદા. હરામ-ખોર; દગાખોર

ખોરડું નં ખૂંધડું; માટીની ભીંતનું નાનું ધર (૨) ખોટી; ચોરડી

ખોરણુ નં ['ખોરવું' ઉપરથી] હોલવાઈ ગયેલું જે હોય તે (૨) ખોરવાનું સાધન

ખોરણી સ્ત્રીં ખોરવું તે (૨) ઉશકેરણી (૩) ખોચણી

ખોરાણું નં જુઓ ખોચણું
 ખોરાણું અં કિં [ખોરણું ઉપરથી]
 વેસવિખેર થઈ જવું; વઢી પડવું
 ખોરણું સંકિં (દિવતાને સતેજ કરવા કે
 બળતાને જલદી બાળવા) ખ ખોરણું-તણે
 ઉપર કરવું. [એવે ઠેકાણે
 ખોરણે અં ખૂણેખોચરે; નિકાલ ન થાય
 ખોરાક પું [ફા. છુરાક] ખાવાનો પદાર્થ
 (૨) ભેનાથી કોઈ વાતનો નિર્વાહ થાય તે
 [લા.]. -કી સ્ત્રીં ખોરાક; ગુજરાનની
 વસ્તુ (૨) તેનું ખરચ. -કીયોશાકી
 સ્ત્રીં અન્નવસ્ત્ર (૨) તેનું ખરચ
 ખોરાટ (ખો) પું, -શી સ્ત્રીં ખોરાપણું
 ખોરણું નં ખોચણું; ઉખાડિયું
 ખોરું (ખો) વિં બહુનું થવાથી ખેસ્વાદ
 ખોલ સ્ત્રીં [દિ. લોલ, લોલ]ખામી; કરચલી;
 ખોલાણું (૨) ઊતરી ગયેલી છણું ચામડી
 (૩) સાપની કાંચળી (૪) ખોળી (૫)ખોળ;
 ગાદી તકિયા વગેરેનું ઉપકું પડ
 ખોલકી સ્ત્રીં [દિ. લોલ] ગધેડી. -કું નં
 ગધેડાનું નાનું બચ્ચું. -કો પું ગધેડો
 ખોલણું સં કિં [જુઓ ખુલું] ઉધાડવું
 (૨) કાઢવું; સ્થાપન કરવું
 ખોલી સ્ત્રીં [સં. લોલિ:] ખોળી
 ખોલી સ્ત્રીં [દિ. છુલ = કુદીર] ઓરડી
 ખોવડા (-રા)વણું સંકિં 'ખોણું'નું પ્રેરક
 ખોવાણું અંકિં 'ખોણું'નું કર્મણિ
 ખોણું સંકિં [સં. ક્ષપ] ગુમાવણું (૨) ગેર-
 લાભ થવો [ધાલણું; ધોચણું
 ખોસણું સં કિં ભેરથી દાખલ કરવું;
 ખોહ સ્ત્રીં [સં. ગોહ] ખો; કોતર; ખીણ
 ખોળ સ્ત્રીં જુઓ ખોલ ૨ થી ૫
 ખોળ (ખો) પું [દિ. લોલ]તેલ કાઢી લીધા
 બાદ રહેતો તેલી ખીનો ફૂચો
 ખોળ (ખો)સ્ત્રીંતપાસ; શોધ. ંજું સંકિં
 શોધણું; તપાસ કરવી; ઢૂંઢૂં [ખોળ
 ખોળખોળા (ખો)સ્ત્રીંશોધારોધ;ખોળા-

ખોળખો (-લો) પું વિલંબ; ઠીલ
 ખોળાખોળ (-ળી) (ખો)સ્ત્રીં ખોળખોળા
 ખોળાઢઢોળા (ખો) પું અબંબં ખોળા-
 ખોળ; ખૂબ ઢૂંઢૂં તે
 ખોળાધર (ખો) પું [ખોળો + ધરવો]
 ભમીન. -રી સ્ત્રીં ભમીનગીરી
 ખોળાભરણું (ખો) નં [ખોળો + ભરણું]
 સીમંત; અધરણી
 ખોળાંખંખોળાં, ખોળાંખાંખાં (ખો)
 નંબંબંબં [ખોળણું] ખૂબ ખારીક તપાસ
 ખોળિયું નં [સં. લોલિ] ગોઠડાં વગેરે
 ભરવાનો ઓઠો (૨) શરીર; કલેવર
 ખોળી સ્ત્રીં [સં. લોલિ:] વરતુના રક્ષણ
 માટે છાઉ ઉપર ગોઠવેલું ઢાંકણું (જેમ કે
 લાકડીને)
 ખોળી (ખો) પું [સં. કોઢક:] પલાંડી
 મારી ખેસતાં બંને ભંધ ઉપરની ધૂંટણ
 લગી થતી આસન ભેવી જગાનો ભાગ (૨)
 એ ભાગ ઉપરના વસ્ત્રને (તેમાં કાંઈ લેવા)
 ઝેળી પેઠે કરાય છે તે. ંભરવો =
 સીમંત કરવું
 ખોંખારણું (ખોં) અંકિં જુઓ ખૂંખારણું
 ખોંખારો (ખોં) પું જુઓ ખૂંખારો
 ખ્યાત વિં [સં.] પકાયેલું; નામીયું (૨)
 સ્ત્રીં ખ્યાતિ; કીર્તિ [પ.] (૩) નં કથન.
 -તિ સ્ત્રીં [સં.] પ્રસિદ્ધિ; કીર્તિ (૨)
 પ્રતીતિ; જ્ઞાન. -પન નં, -પના સ્ત્રીં
 [સં.] ભહેરાત (૨) કખૂલાત
 ખ્યાલ પું [જુઓ ખ્યાલ] તક; સ્મરણ
 (૨) કોટો (૩) એક ભતનું ગાયન. -લી
 વિં તરંગી (૨) ખ્યાલ-લાવણી ભેડનારું
 ખિસ્ત પું [ગ્રીક-ત્રિસ્ટોલ] જુઓ ઈસુ.
 -સ્તી વિં ઈસુ સંબંધી; ઈસુના ધર્મનું
 (૨) પું એ ધર્મ માનનારો માણસ
 ખ્યાખ પું; નં [ફા.] ખાખ; સ્વપ્ન. -ખી
 વિં સ્વપ્નનું; તે સંબંધી (૨) સ્વપ્ન રચ્યા
 કરનારું; સ્વપ્નશીલ; તરંગી

૨૧

ગ પું [સં.] કંઠસ્થાની ત્રીજો વ્યંજનં (૨)
ગંધાર સ્વરની સંજ્ઞા

—ગ [સં.] [સુમાસને અતિ] 'જતું' વ્યાજતું
એવા અર્થમાં. ઉદાહરણ અગ; ઉરગ

ગર્ઘકાલ સ્ત્રીં આજની પહેલાંનો દિવસ (૨)
અં ગર્ઘકાલે. —લે અં આજની પૂર્વેના

દિવસે; કાલે (૨) બહુ ભૂના કાળમાં નહીં
— તાલેતરમાં [લા.] [હકીકત

ગર્ઘગુણરી સ્ત્રીં બની ગયેલી—ભૂતકાળની

ગગડવું અંકિં [૨વં] ગાજવું

ગગડાટ પું ગગડ એવો અવાજ (૨)
અં સપાટાખંધ; વગર હરકતે. —વવું

સંકિંગડગડે એમ કરવું (૨) પ્રપાટાખંધ
—અટક્યા વગર કામ ચલાવવું (જેમ કે

વાચનનું)

ગગણવું અંકિં [૨વં] ગણગણ એવો
અવાજ કરવો (૨) નાકમાં ખોલવું (૩)

ચોતાની નામરણ અરુપદ્ધ રીતે ખતાવવી
[લા.] (૪) સં કિં મનમાં ખબડવું;

ગગણતા કહેવું

ગગણાટ પું ગગણવું તે

ગગન નં [સં.] આકાશ; આસલું. ગગારી

વિંગગનમાંજનારું. ગગારીયા પું અંબવં
એક મીઠાઈ; ધઉના લોટના આસણી

પાયેલા ગાંઠિયા. ગગુખિત, ગગુખી વિં
આકાશને ચુંબનું; બહુ ઊંચું. ગગેહી વિં

ગગનને લેદે એવું મોટું (અવાજ કે નાદ).
ગગિહાર પું આકાશમાં વિહાર (૨)

બહુ ઊંચા ઊંચા ખ્યાલો કરવા તે [લા.].
ગગિહારી વિં [સં.] ગગનવિહાર કરનારું.
ગગપરી વિં આકાશને અડે એવું;

બહુ જ ઊંચું

ગગરી સ્ત્રીં [સં. ગર્ગરી] નાનો ગગરો. —રો

પું ધાતુનો ધડો [ઉપર આવેલું

ગગા સ્ત્રીં (ખાળભાષા) ખાળકનું કબલું.
ગગી સ્ત્રીં છાડી; દીકરી. —ગો પું છાકરો;
દીકરો

ગગ્ય અં ઘોંચાવાનો અવાજ
ગગ્યકડું, ગગ્યકિયું નં [૨વં] (કૂખતાં)

તરફડિયાં મારવાં તે (૨) ગગ્યરકું
ગગ્યરકું નં, —કો પું [૨વં] ખાટો કે

તીખો ચોડકાર; ધગ્યરકું

ગગિયું નં [‘ગગ્ય’ ઉપરથી] ટેકું; ચોસલું
(જેમ કે ઈટ ચૂનો ઇં નું) (૨) ચાડ;

નડતર [લા.]

ગગર્ય અં [૨વં] ગગ્ય(૨) સગડ; તરે છટે
નહિ એવું. —ગગિયું નં જુઓ ગગિયું

ગગરી સ્ત્રીં [ફા. ગગ્] માટી, ઈટો, કાંકરા
અને ચૂનો વગેરેનું ખાલી જવું તે. ઉદાહરણ

ચૂનાગગરી (૨) અગાસી; ધાણું (૩)
છાખંધ જમીન

ગગર્યું નં જુઓ ગગિયું

ગગર્ય પું [સં.] સમુદાય; જથ્થો

ગગર્યતી સ્ત્રીં [સં. ગગર્ય ઉપરથી] નાસી જવું તે

ગગરી સ્ત્રીં જુઓ ગગરી

ગગ પું [ફા., સં.] લંબાઈ ભરવાનું ચોવીસ
તસુનું માપ (૨) ખારણાની ભૂંચળ (૩)

ધાતુનો નકર સળિયો (૪) બંદૂકની નાખમાં
દાડ કાંસવા માટે વપરાતો સળિયો (૫)

તંતુવાદ વગાડવાનું ધનુષ્ય જેવું સાધન

ગગ પું [સં.] હાથી. ગગરણ, ગગરણું [સં.] પું
હાથીનો કાન (૨) દરણ; દાદર (૩) ગણપતિ.

ગગતિ સ્ત્રીં [સં.] હાથીની ચાલ (૨) તેના
જેવી ડોલતી ને મગર ચાલ. ગગામા,
ગગામિની [સં.] વિં સ્ત્રીં ગગગતિથી

ચાલનારી. ગગામી વિં [સં.] ગગગતિથી

ચાલનારું. —ચાહ પું ઠગ ચોદ્દોર; પક્ષ

પાકીને દોરકું ખેંચવાની રસાકરીની

રમત. ગગળા નં હાથીનું હરકર. ગગંત

पुं०[सं.] इतुशण (२) गज्जपति (३) भीष्ठी
 गज्ज पुं० [अ.] केर (२) मोट्टुं दुःख (३)
 आश्रयं. बनाके वि०[फा.] गज्ज करनारु;
 केर वर्तवनारु
 गज्ज पुं० पडोर पडोरने व्यांतरे धडियाणां
 वगाडवामां आवे छे ते; गज्ज (२)
 योधडियां
 गज्जुं न० कांडे के अयोडे धासवाने कूखने
 डार(२)कांडे पडेरवानुं स्त्रीनुं धरोखुं
 गज्जरो पुं० गज्जुं १ नुओ
 गज्ज स्त्री०, -लिस्तान न० नुओ 'गज्ज'भां
 गज्जवडम, गज्जवहन पुं० [सं.] गज्जपति
 गज्जवजुं स०किं गान्ने अेम करतुं
 गज्जवाकातरु पुं० भीसाकातरु; भीसायोर
 गज्जनुं न० [सं. गुह्य] गूळुं; भीसुं
 गज्जवेड स्त्री० भडुं लोडुं; पोलाड
 गज्जननं पुं० [सं.] गज्जपति
 गज्जर स्त्री० [गिअर] (२)सोडा के लंडार
 तरीके वपराय अेवो) मुग्ध ओरडानी
 आनुनें भंड
 गज्जवजुं स० किं नुओ गज्जवजुं;
 'गज्जनुं'नुं प्रेरक [कापड
 गज्जियाली स्त्री० गज्ज पनानुं अेक देशभरी
 १. गज्जुं वि० अेक गज्ज भापनुं (२) न०
 नडा रतारनुं (अडुआ गज्ज) कपडुं
 गज्ज वि० गज्जियुं (२) स्त्री० गज्जियाली
 गज्जुं न० गुंअश; शक्ति
 गज्जेन्द्र पुं० [सं.] वित्तम डायी (२) औरावत
 गज्जर पुं० [गज्ज+धर] वडो सुतार; भिस्त्री
 (२) वडो मुकाहम
 गज्जर पुं० अमुक वपत यथो अेतुं इशाव-
 नारो टकोरो; गज्ज (२) समय; काण
 गजनवी वि०[फा.] गिज्जी नामना शडेरनुं,
 -ने लगतुं (२) पुं० अेक मुसलमान अटक
 गज्ज स्त्री० [अ.] अेक इारसी राग; रैअते
 (२) अे रागनुं काव्य. -लिस्तान न०
 गज्जोने संअड
 गज्जकापजुं स० किं गज्ज करतां पीतुं के
 भाई जतुं; ओडियां करतुं [पी जतुं
 गज्जगापजुं स० किं गज्ज करतां-अट

गज्ज स्त्री० [हं.] गंहुं पाणी जवानी नीक
 गज्जपटर अ०[रव०] गमे तेम आडुं अयणुं
 गज्जियुं वि० नुओ गज्ज [गणो
 गज्ज्यी स्त्री० [सं. गुह्य] अेक वनस्पति;
 गज्जी(-हुं) वि० [सं. ग्रथित=गंहाई गयेखुं]
 ही गज्जुं (२) अटक अने नहुं
 गज्जी स्त्री० [हिं.] पोडली; अयडी
 गज्जन न० [सं. ग्रथन] गांडतुं - आंधलुं ते;
 अेकत्रित करतुं ते
 गज्जियलु वि० स्त्री० [गज्जियुं] लुअ्यी; पाडी
 गज्जियुं [सं. ग्रथित] लुअ्युं; पाडुं
 गज्जे पुं० [सं. ग्रथि] गांडो; गज्जियुं; आजी
 गयेवो जथो
 गज्ज न० [सं. गज्ज=गांड के डे. गज्ज=मोटो.
 पथर] गांड (२) गज्जुं; गोड (३) स्त्री०
 नुओ गडी (दुगडानी)
 गज्जगड अ० [रव०] गज्जतुं होय अेम.
 नुं. -डाट, -डावजुं नुओ गज्जतुं,
 गज्जगड, गज्जगडवुं
 गज्जगड न० नानां मोटां गज्जडां (२) ते
 थईने थतो यामडीने राग
 गज्जगुंही स्त्री० गज्जगुंनानुं आड
 गज्जगुंहुं न० अेक कण; मोट्टुं गूहुं. ०गूहुं
 पुं० गज्जगुंही [नेतनेताभां
 गज्जगड अ० [रव०] गज्जगड; अट;
 गज्जगडही स्त्री० गज्जगुंही भासमारी (२)
 लोडाणीड
 गज्जगडतुं स०किं गज्जगडवुं
 गज्जगपाटु न० अ० गज्जगड ने पाटु (२)
 डायपगथी भासमार
 गज्जगडतुं स०किं गज्जगड गज्जगड भारतुं
 गज्जगड पुं० [सं. २०] गज्जगडलिअ = (मारीने)
 पिडो करी नापेखुं] डोरो; धीअको
 गज्जगड स्त्री० गज्ज; गांड; सोअे
 गज्जगड स्त्री० [दि. गज्जगड; रव०] धोयाट
 (२) अय्यवरथा; गोटाणो. [दा.] ०गोटो
 पुं० गोटाणो; अय्यवरथा (२) डिस्त्राणमां
 धालमेड; तडुंथी
 गज्जगडतुं अ० किं नुओ गज्जगडवुं

गडभडसडभड अ० गडभडगोटो (२)
 धमाध; धोधाट
 गडभडडोट पुं० गरभड
 गडभडडियुं वि० गडभड करे तेतुं; धांधदियुं
 (२) न० अडभडडियुं; गोथुं
 गडभडवुं स० किं [गडभ] हापीने भरवुं;
 हांसवुं (२) भारीने अधमूठं करवुं
 गडभथल स्त्री० मढेनत; हांशं; धालमेव
 गडवुं अ० किं [रव०] अहर पेसवुं-जवुं;
 गरवुं (२) गभडवुं (३) गडगडवुं
 गडवो पुं० [सिं. गडवुकः] धडाना जेवो गेण
 पडवीहार दोटो (२) गडवो
 गडाकु पुं०; स्त्री० गेण के काकभ जेणवी
 कराती तमाकु
 गडियुं न० [गड' उपरथी] तमाकुनां पान
 आमणीने वाणेवी बूडी(२) गडाकुनो गेणो
 -नानो गडो (३) न० पावी के भाखाना
 सोणभा लागनुं माप[का.]
 गडियो पुं० लुओ धडियो
 गडी स्त्री० [गड] गांठ; आंठी (२) गेड
 (जेम के कपडानी) (३) गरेडीनो अचको
 गडी पुं० [म.] दहाणी आकर; धाडी
 गडुडाववुं स० किं 'गडुडवुं'नुं प्रेरक
 गडुडुडु अ० [रव०] (गभडवानो)
 गडूथी स्त्री० [सिं. तुडूची] ऐक वनरुपति;
 गडूथी; गेणो [अवाज करवो; गभडवुं
 गडू(उडे)डवुं अ० किं [रव०] गडूड अवेवो
 गडेडाट अ० (२) पुं० [रव०] गडगडाट
 गडेरियो पुं० गडरां सायवनार-करवाड
 गडो पुं० [सिं. गड] कांकरो; मोटो गांगडो
 (२) तमाकु-गडाकुनुं मोटुं गडियुं
 गढ पुं० [दि.] किल्लो; पर्वत परनो डोट.
 ंधी पुं० गडनो रभेवाण (२) चारख
 गढवुं न० [सिं. वस्ति, प्रा. गडिअ] धरवुं;
 भाडलुं (गेणनुं) [ओवी जमीन; पीट
 गढाण न० न्यां ऐकलुं धास थतुं होथ
 गढी स्त्री० नानुं गढवुं-माडलुं
 गढी स्त्री० नानो गढ
 गढेवे पुं० [धरडुं] मोटेशो-मुग्ध भाखस

गलु पुं० [सिं.] टाणुं; भंडण (२) न्तत; वर्ग
 (३) शिवनो सेवक-समुहाय (४) छंद-
 शास्त्रमां त्रल्य अक्षरनो भंड (उदा०
 यगल, भगल ह०)
 गलुक पुं० [सिं.] जेशी
 गलुकारवुं स० किं गलुतरीमां - लेषामां
 लेवुं; हरकार करवी; मानवुं
 गलुगलु अ० गलुगलुतुं होथ ऐम. ० वुं,
 -लुआट लुओ गलुवुं, गलुआट
 गलुतर वि० [गलुवुं' उपरथी] गली राक्य
 अवेवुं; गलुयुं आंठयुं (२) न० लुओ गलुतरी
 गलुतरी, स्त्री० गलुवुं ते (२) गलुवानी रीत
 (३) गलुनी काढवी स'भ्या (४) अ'दाण.
 उदा० गलुतरी अहारनुं अर्थ (५) मान;
 प्रतिष्ठा; लेषुं [दा.]
 गलुतरत्र न० लुओ गलुतराक्य
 गलुती स्त्री० लुओ गलुतरी
 गलुधर पुं० [सिं.] वर्ग अथवा समूहनो
 मुपी (२) ऐक प्रकारनो आत्थार्थ; जे
 तीर्थ करनो शिष्य होथ छे [जिन]
 गलुना स्त्री० [सिं.] गलुतरी [(२) शिव
 गलुनाथ पुं० [सिं.] गलुनो उपरी; गलुपति
 गलुनाथक पुं० [सिं.] गलुपति (२) शिव
 गलुपति पुं० [सिं.] महादेवना नाना पुत्र
 गलुतराक्य न० [सिं.] गलुतरत्र; प्राचीन लि'हनुं
 ऐक प्रकारनुं प्रवसुत्ताक राक्य
 गलुवत(गपटो) लुओ 'गलुवत'मां
 गलुवुं स० किं [सिं. गण] स'भ्या काढवी
 (२) लिंसाथ के गलितनो हाणवो करवो
 (३) [दा.] लेषामां लेवुं; मानवुं, आहर
 करवो (४) समजल के उहापल मेणववुं
 (जेम के लपथो थल गपथो नलि.)
 गलुवेश पुं० आभा समूहनो ऐक समान
 पहेरवेश; 'युनिफ़ोर्म'
 गलुसारे पुं० [रव०] अलसारे; अवाजथी
 चेतवणी आपवी ते [(२) गलुपति
 गलुधिप पुं० [सिं.] गलुनो अधिपति
 गलुक पुं० + गलुक; जेशी
 गलुका स्त्री० [सिं.] गुलका

गञ्जित वि० [सं.] गजेखुं (२) न० गञ्जित-
विधा (३) तेनी (भास करी अंक-
गञ्जितनी) बोपरी. ०विधा स्त्री०,
०शास्त्रे न० गञ्जितनुं ज्ञान के शास्त्र.
-ती पुं० [सं.] गञ्जितशास्त्री [समृद्ध
गञ्जिषिटक न० [सं.] लैन धर्मग्रथिनो
गञ्जुं वि० [सं. गुण]. -थी गञ्जतां आवे
तेटुं (ईहा० आर गञ्जुं)
गञ्जेश पुं० [सं.] गञ्जयति. -अतुथी,
०योथ स्त्री० गञ्जेश पूजननो द्विपस;
बाहरवा सुद्ध योथ [हृथियार
गञ्जेशियुं न०, -यो पुं० पातरपाडुनुं अेक
गञ्जात स्त्री०; न० [सं. गण + पत्र] गञ्जवत;
साथ (२) गञ्जातनासुं. ०नाभुं न०,
०पटो(-टो) पुं० जमीनदार अने जेइत
वञ्जेनो साथनो करार-इस्तावेज. -तियेइ
पुं० जमीन गञ्जेते राभनार-जेडनार;
साथीडो
गञ्ज्य वि० [सं.] गञ्जनामां लेवा जेवुं
गञ्ज्युं गांठ्युं वि० गञ्जतर; थोडुं क
गत वि० [सं.] गयेखुं (२) भूतकालनुं; पीती
बूडेखुं (३) भरी गयेखुं (४) अ० सुधी.
हा० त० "पैसा बेठीयो गत कोठना
पडोयता नथी." (५) [समासने अंते]
'-मां आवेखुं', '-नुं', '-ने अंजेनुं के
लगतुं' अे अर्थ'मां. ईहा० व्यक्तिगत,
अंतर्गत
गत (त.) स्त्री० [सं. गति] लुओ गति
(२) वाघ पर वगाडवानी (कोर्ष रागना)
स्वरानी रयना [भरकरी
गतकेडुं न० नवाठनो अनाव (२) टोण;
गतागत वि० [सं.] गयेखुं अने आवेखुं
(२) न० अवरणवर; जन्म ने भरख
गताअम स्त्री० [गति+गम] समजख; ज्ञान
गतानुगताक [सं.] वि० यीसे याखनारुं;
गाडरियुं.
गति स्त्री० [सं.] याख (२) षडप (३) प्रवेश;
प्रवेश करवानी बुद्धि-शक्ति (४) समज;
मति (५) शक्ति; अण; (६) स्थिति; दशा

(७) भूया पछीनी हाखत (८) ररतो;
भार्ग. ०अके वि० वेग आपनारुं, वेगनुं
अण संगृहीत करनारुं अथवा वेगनुं
नियमन करनारुं पैडुं. ०मान वि० [सं.]
गतिवाणुं (२) न० गति-वेगनुं मान-
प्रमाख. ०शास्त्रे न० गतिनी गञ्जित-
विधा; 'डाधनेभिकस' [प. वि.]
गत्यथेक वि० [सं.] गतिना अर्थवाणुं [व्या.]
गहकुं न० अडानुं; मिध
गहगह वि० (२) अ० लुओ गहगह
गहगहियां न० अ० व० [ख०] आनपान,
नाखां, के आन'दनी रैखखेल (२) गलीपर्यी
थनी ते [गयेखुं
गहगहुं वि० [गहगह] पाणीपोयुं (२) कोही
गहडकुं सं०किं (५) वग वती) हयावखुं (२)
डेरान करखुं [ला.]
गहअह वि० [ख०] अहअह
गहअहियां न० अ० व० लुओ गहअहियां
गहा स्त्री० [सं.] लडार्ठनुं अेक हृथियार.
०धर पुं० [सं.] गहा धारख करनार
(२) विषयु [थकवखुं
गहावपुं सं०किं हड के रैतीमां होडावखुं;
गहियाखो [सं. गणणक] अर्धा तोलानुं वजन
गहेखुं न० गहखुं (२) लडी गाडी
गहगह वि० [सं.] गणगणुं (२) अ०
गणगणा कहे. -दित वि० [सं.] गहगहथयेखुं
गघ न० [सं.] गवाय नहि अेखुं, पधथी
जिइरुं-साहुं लभाख. ०का०व्य न० का०व्यनी
शैलीमां लजेखुं गघ
गघाडियुं न० जे अपरा अने भोटा
लाकडामां गाडीना पैडाना लहा पलाय छे
ते (२) वि० लडुं; अथैया जेवुं (जेम के
कपडुं) (३) भूअ
गघाडी स्त्री० गघाडानी भाहा. -डुं न०
[सं. गर्दम] अेक पशु. -डो पुं० नर गघेडुं
(२) भूरअ [ला.]
गघेडियुं न० लुओ गघाडियुं
गघेडी(-डुं, -डो) लुओ 'गघाडी'मां
गघेयो पुं० अेक प्राचीन सिक्को; अथैया

गंध्यापयीशी(-री) स्त्री० १६ थी रप
 वर्ष मुधीनो समय, ग्यारे माणसमां
 गंध्यापयानुं जेर होय छे
 गंध्यापाटु स्त्री०; न० गंध्यामरती
 गंध्यामरती स्त्री० भूभाईलपुं, अतिशय
 तोड़ानं; लातशाता
 गंध्यावैतरुं न० सभत वैतरुं (२) लाभ
 वगरनी - नदामी महेनत
 गंधी स्त्री० गंधी
 गंधैयुं न० लडी भेडोण वरु (२) अेक
 प्राचीन सिक्को; गंधैयो
 गंधैयुं न० [सं. गर्दभक, प्रा. गदहय] (हाणामां
 पडतुं) अेक छवडुं
 गंधो पुं० गंधो (२) भूभां [ला.]
 गनामत स्त्री० [अ.] छिन्नरुपा; सहसाय्य
 गप स्त्री० [फा.] छिउती वात; अइवा (२)
 भोडी वात; डिंग
 गप अ० [रव०] गप; अ०. ँकावतुं स०
 किं गप इछने लई लेवुं के भाई जवुं
 गपगोणो पुं० [गप + गोणो] गपाटो
 गपताणीस वि० ('अध्वर अनिश्रित
 स'भ्या' अेम सूत्रवे छे.) छेडां साडी
 गपताणीस
 गपसप स्त्री० [गप' छपरथी] गप्यां; आडी
 अवणी नवराशनी वात
 गपागप अ० [रव०] गपगप [पुं० गप
 गपाटी वि० गपाटा छान्कनाटुं; गपपी. -टो
 गपावतुं स० किं 'गपावुं'नु प्रेरक
 गपावुं अ० किं [सं. गुप्] सुपयाप के
 छानामाना धूसवुं
 गपाष्टक न० भोटा तडाका; गप
 गपोडश'भ पुं० गपपीडास
 गपोडु न०, -टो पुं० गपुं
 गपोलियुं न० [सं. गुप् छपरथी] कशाभांथी
 छटकी जछने लरार्थ जेसवुं ते (भास
 करीने निशाणभांथी) (२) व्यलियार
 गपपी वि० गप्यां मारै अेवुं. -दास पुं०
 गप मारवानी आहतवाणो माणस. -पुं
 न० गप; गपाटो

गइलत स्त्री० [अ.] जेहरकारी; (२) भूल.
 -तियुं, -ती वि० गइलत करनारुं
 गइर वि० [अ.] इयाणु
 गइरु पुं० [रव०] उतावणभां-गप इछने
 लेरवो भोटो कोणियो-भूको
 गभ अ० [लुओ गप अ०] अ०; अ०.
 ँकावतुं स० किं लुओ गपकावतुं. गभ
 अ० टपोटप [इधार'युं; भूभां
 गभडग'ड(-डुं) वि० [गरभडियुं + गाडुं]
 गभडग'डुं वि० [गरभडियुं + गडुं] गडुं
 अने अअवरियत
 गभडुं अ० किं [लुओ गभडुं] तणे
 छपर यता सरवुं (२) आणोटवुं (३) (वगर
 वांधे के विधने) याली के नली जवुं,
 आणण वधवुं [ला.]
 गभडी(-रडी) स्त्री० ['गभडुं' छपरथी]
 अेकहम दोडी जवुं ते
 गभरु वि० लुओ गभरु
 गभागभ अ० [रव०] गभगभ; टपोटप.
 -भा स्त्री० मुक्कामुक्की (२) भोलाभोली
 गभारो पुं० [अ. गुवारहो] नानुं भदत (२)
 हवारि; हवामां जेजे जई कूट अेवुं
 अेक लतनुं हाइभानुं
 गभ्या स्त्री० लभोडी के भोईहं'दानी रमतभां
 करातो नानो भाडो
 गभो पुं० [अ० गर्नी] भूरभो; रामो
 गभोगभ अ० [रव०] गभगभ; छपरठपरी
 गभोणो पुं० लुओ गपगोणो (२) लवाडो
 गभर पुं० [सं. गहर] अंभाळ पासेनो
 अेक (चडवामां कळ) दुंगरी (२)
 वि० जभरु
 गभो पुं० गभो; भूरभो
 गभराट पुं० ['गभरावुं' छपरथी] गभरामल.
 -टियुं वि० गभराटवाणुं; गभराटना
 स्वभावतुं. -भणु स्त्री० अकणामल;
 भूअवण (२) लय. -वुं अ० किं गूचावुं;
 भूअवुं; कष्टवुं (२) पीवुं
 गभरु वि० गभला जेवुं; गारु अने मांसल
 (२) निर्दोष; भोणुं

गभाषु स्त्री० [सं. गवादनी] ढोरना नीरथ
 भाटे आडुं लाकडुं राभी करेदी जगा.
 गामना पाहर परनी गोथर जमीन; अरौ
 गभार(-रौ) पुं० [सं. गर्मागर] महिरनी
 अहरनो बाग [लुओ गलीर
 गलीर वि० [सं.] जिडुं (२) धाडुं (३)
 गभ स्त्री० [सं. गम्पपरथी] आलु (२) मननुं
 वलथ (३) गति; प्रवेश (४) सूत्र
 गभ स्त्री० [अ.] शोक; दुःख (२) आभारी.
 ०गीन वि० पित्त; उदास. ०गीनी स्त्री०
 [फा.] गभगीनफलुं
 गभयां न० अ० व० [२व०] जालतां
 जालतां अयकातुं ते (लागणी विचार के
 नामरथी)
 गभत स्त्री० [गभवुं उपरथी] विनोद; मन्त्र;
 आनंद. -ती-वि० विनोदी (२) आनंदी
 गभन न० [सं.] जलुं-यालुं ते (२) बाल;
 गति (३) स्त्रीसंग
 गभवुं अ०कि० [सं. गम्] मनने सादुं
 लाजतुं; गोकुं (२) पसंद पडुं
 गभाषु स्त्री० लुओ गभाषु स्त्री० -षियुं
 न० आडुं लाकडुं
 गभार वि० [दे.] अलसमलु (२) रंथुं
 गभे ते स० (२) वि० कोरि के कथुं पथ
 (३) रुचि के धरुआ मुज्जनुं
 गभे तेभ अ० रुचि मुज्ज; धरुआ प्रभाषे
 (२) कोरि अधन के भयादा वगर; निरंकरा
 इच्छुंअल रीते (३) अव्यवस्थित रीते
 गभो पुं० गभवुं ते; रुचि
 गभत स्त्री० लुओ गमत; गंमत
 गभय वि० [सं.] जवाय-पहोयाय ओतुं के
 जवा धारुंतेतुं (२) समजय ओतुं
 गयवर पुं० [प्रा.; सं. गजवर] + मोटो हाथी
 गयद पुं० [प्रा.; सं. गजेन्द्र] + हाथी [पडे
 गयाव(-वा)ण पुं० [हि. गयावाल] गयावो
 गथुं [सं. गत] 'जलुं'नुं सूतकाणुं इप (२)
 वि० गथेकुं नीतेकुं; सूतकाणुं (३) भरी गथेकुं
 गर पुं० [सं. गर्भ] इणनी के आडना थडनी
 अहरनो गर्भ (२) मननो लेक; भर्मा [ला.]

गर पुं० [सं.] जेरी आधार; गल
 -गर [फा.] 'करनार' ओवो अर्थ सूचवतो
 प्रत्यय. उदा० 'सोदागर'; 'कारीगर'
 गर पुं० लुओ गीर. उदा० केशवगर
 गरक वि० [अ.] इमेकुं (२) भन्न; लीन.
 ०कुं अ०कि० कणी-भूपी जलुं (२) इपी
 जलुं (३) भन्न-लीन थरि जलुं. -कव
 वि० गरक; मशजल
 गरगडी स्त्री० [गडगड उपरथी] इरे तेहुं
 नानुं पैडुं (२) होरानी गरगडी; 'रील'
 गरज स्त्री० [अ.] भय; जडर (२) स्वार्थ
 गरजुं अ०कि० [सं. गर्भ] गजना करवी;
 गालुं (२) मोटोथी पराडुं; तडुं
 गरलडि, गरलियुं, गरलुं (०लुं), गरलु
 वि० गरजवाणुं; स्वार्थी
 गरलो पुं० इणगो; अंकर (२) कांठो; जिलो
 पीलो (३) भूपरी. [हरिने; अचानक
 गरडगप(-इ) अ० [२व०] गरडगड; अर
 गरडुं स०कि० [सं. वर्ष] (अक्षर) धूटवा
 गरणी स्त्री० [सं. गुरु उपरथी] स्त्रीगुरु
 (२) गरणीथ. ०थ स्त्री० [थ मानार्थी]
 केन संधी
 गरथ पुं० नालुं; पैसो
 गरद स्त्री० [फा. गर्द] धूण (२) वि० जिडाथेकुं;
 सांकडमां आवेकुं; दराथेकुं
 गरही स्त्री० गिरही; लीड [सुडो; जरदो
 गरदो पुं० [फा. गर्द] तमाडुनां पांडाडो
 गरनाण स्त्री० [पो. गार्नेल] छराना गोणा
 भरवानी, पांडली जेवी तोप
 गरनाणुं न० [गर(गरवुं)मनाणुं] पाली
 आववा जवा भाटे पांधिलो सांकडो
 मार्ग; नाणुं
 गरभड, ०गोटो, ०कुं, ०राड(-र)भड,
 -डाट, -डियुं लुओ 'गडभड' वगेरेमां
 गरभा स्त्री० स्त्रीआना रागमां जावानी अेक
 लतनी कविता. ०सट पुं० गरणीओ
 जानासो; जेरानो राग ताणुनारो आहाण
 (२) वि० पुं० रांडवो [ला.]
 गरभो पुं० नोरतामां अथवा माता वावे

છે તે પ્રસંગની કાણવાળી માઠલી જેમાં ચાલુ ધીનો દીવો રખાય છે તે(૨)દીવા કે માંડનીની આસપાસ ફરતાં ફરતાં તાળીઓ પાડીને ગાડું તે (૩) મોટી ગરબી; રાસડો
ગરબ પું [સં.] જુઓ 'ગર્'માં. **બંધાંટ** સ્ત્રી૦ છરા ભરેલો દારૂનો ગોળો (૨) ગરનાળ. **બંસુતારાઉં**, **બંસૂતાર** વિ૦ તાણામાં રેશમ અને વાણામાં સૂતરનો વણાટવાળું [દ્વિધિયો ડોડો
ગરભોળું ન૦ [સં. ગર્મ પરથી] મકાઈનો **ગરમ** વિ૦ [ફા. ગર્મ] ઊનું (૨) શરીરમાં ઉષ્ણતા પેદા કરે-વધારે તેડું (૩) જોસમાં ફે ક્રોધમાં આવેલું [લા.]. **બંમસાલો** પું૦ તજ, લવિંગ ઇત્યાદિ ગરમ તેલનાનો ભૂકો
ગરમર સ્ત્રી૦; ન૦ એક વનસ્પતિ (તેનાં મૂળનું અથાણું ધાય છે)
ગરમાગરમ વિ૦ ગરમ ગરમ; ઊનું ઊનું. **-મી** સ્ત્રી૦ ઉશ્કેરાડ; અધડો
ગરમાટો(-વો) પું૦ ગરમી; ઉષ્ણતા
ગરમાળાનો-ગોળો પું૦ ગરમાળાની શીંગમાંથી નીકળતો રચક પદાર્થ
ગરમાળો પું૦ [સં. કૃતમાલ્ક] એક ગ્રાહ
ગરમી સ્ત્રી૦ [ફા.] ઉષ્ણતા; તાપ (૨) ગરમી-ચાંદી કે પરમિયાનો રોગ
ગરમી સ્ત્રી૦ માપસર આંક પાડવા માટેનું સુતારનું એક ઓખર [વાડકો
ગરમું ન૦ તપેલી જેવો પડધી વિનાનો મોટો
ગરબ ન૦ [સં.] વિષ; ઝેર
ગરવ પું૦ [સં. ગર્વ] ગર્વ; અહંકાર
ગરવું વિ૦ [સં. ગુરુકં] ગૌરવવાળું
ગરવું અ૦કિ૦ [સં. ગ્લ] ખરવું; પડવું (૨) ધીરે રહીને અંદર પેસવું
ગરાડી વિ૦ અંધાણી; ભાંગ, અડીણ કે ગાંભે વગેરેનો વ્યસની
ગરાશિયો પું૦ ગરાસ ખાનારો (૨) ગરાસ ખાનારો રજપૂત; રાજવંશી ભાયાત (૩) કોઈ પણ રજપૂત-એક જાત. **-ચણ** સ્ત્રી૦ ગરાશિયાની સ્ત્રી

ગરાસ પું૦ [સં. ગ્રાસ] ગામનું રક્ષણ કરવાના બદલામાં કાઢી આપેલી જમીન અથવા ભયક રકમ (૨) ગુજરાત માટે આપેલી જમીન (રાજવંશીઓને). **બંધુ**, **બંધૂ** સ્ત્રી૦ ગરાસિયાની સ્ત્રી (૨) ગરાસિયા જાતની સ્ત્રી. **બંદાર** વિ૦ ગરાસ ધરાવનારું. **-સિયણ**, **-સિયો** સ્ત્રી૦ જુઓ 'ગરાશિયો'માં
ગરિમા સ્ત્રી૦ [સં.] મેઘાઈ; પ્રૌઢતા (૨) ઇચ્છા પ્રમાણે ભારે ઘઈ જવાની યોગની એક સિદ્ધિ
ગરિયો પું૦ [ગરવું/ઉપરથી] ભમરડો [કા.]
ગરિષ્ઠ વિ૦ [સં.] ભારેમાં ભારે (૨) સૌથી વધુ અગત્યનું
ગરીબ વિ૦ [અ.] નિર્ધન; કંગાલ (૨) આપડું; દુ:ખી (૩) નમ્ર; સાલસ; રાંક [લા.]. **બંગ(ગુ)રબું** ન૦ [અ. ગરવા-ગરીબનું બંવવ] ગરીબ અને કંગાલ માણસ. **બંન(-નિ)વાજ** વિ૦ [નનવાજ (ફા.)] ગરીબ પર રહેમ રાખે-ગરીબનું પોષણ કરે એવું. **બંપરવર** વિ૦ [ન. ફા. પરવર] ગરીબને ખાળનારું. **-બાઈ**, **-મી** [ફા.] સ્ત્રી૦ નિર્ધનતા; કંગાલિયત (૨) નમ્રતા; સાલસાઈ
ગરીચસી વિ૦ સ્ત્રી૦ [સં.] ગૌરવશાળી; મહાન
ગરુડ પું૦; ન૦ [સં.] એક પક્ષી (૨) કશ્યપનો વિનતાથી થયેલો પુત્ર; વિષ્ણુનું વાહન. **બંગામી** પું૦ વિષ્ણુ. **બંવજ** પું૦ ધન પર ગરુડના ચિહ્નવાળા વિષ્ણુ
ગરુડો પું૦ [સં. ગુરુ પરથી] દેડનો ગોર
-ગરુ વિ૦ બનાવતો પ્રત્યય. ઉદા૦ કામગરુ, કલાગરુ
ગરુર વિ૦ [અ. ગુરુર=અભિમાન] મગરુર
ગરવું વિ૦ + ગરવું
ગરેડી સ્ત્રી૦ [સ્વ૦] ગરગડી
ગરેડો પું૦ જુઓ ગરુડો [ઝેરી જનાવર
ગરેળી (રા') સ્ત્રી૦ [દે. ઘરેલી] ધરેળી; એક
ગર્ભન ન૦, **-ના** સ્ત્રી૦ [સં.] ગર્ભવું તે (૨) એનો અવાજ. **-નંત** વિ૦ ગર્ભવું [પ.]

ગર્ભવું અન્કિં જુઓ ગરજવું
 ગર્હર પું[દ્વ.] લોખંડનો પાટડો
 ગર્ત પું; નં [સં.] ખાડો; ખાણ
 ગર્થ પું + ગરથ
 ગર્હ સ્ત્રીં [ફા.] ધૂળ; રજ [ગધેડી
 ગર્હલા પું[સં.] ગધેડો. -બી સ્ત્રીં [સં.]
 ગર્ધવ પું જુઓ ગર્હલ
 ગર્હ પું [સં.] માના પેટમાં રહેલું છવનું
 રૂપ (૨) ગર; અંદરનો માનો (૩) કોઈ પણ
 વસ્તુનો અંદરનો ભાગ (૪) નાટકની એક
 સંધિ. ઠકોશ(-ષ) પું[સં.] ક્ષેત્રોત્તર અંક-
 કોશ; 'આઈગોટ' [વ. વિ.] ંગૂહ નં [સં.]
 મકાનની અંદરનો ભાગ (૨) ગભાર.
 ંભેગી પું શુકદેવ. ંદ્ધાર નં મદિરનો
 છેક અંદરનો ભાગ; ગભાર. ંપાત વિં
 [સં.] ગર્ભનું પાડવું - પડવું તે. ંર્મદર
 નં ગભાર. ંવતી[સં.] ંવતી વિં સ્ત્રીં
 સગર્ભાં (૨) સ્ત્રીં ગર્ભિણી. ંવાસ પું
 [સં.] ગર્ભનો ઉદરમાં વાસ. ંશ્રીમંત વિં
 ગર્ભથી - જન્મથી પેસાદાર; શ્રીમંતને ઘેર
 જન્મેલું. ંરપોર પું સમાન જાતીય
 કાશના સયોગથી બનેલો રપોર; 'અયગો-
 રપોર'. [વ. વિ.] ંસ્ત્રાપ પું[સં.] ગર્ભ
 સ્ત્રી - ગળી જવું તે; ગર્ભપાત
 ગર્ભાગાર પું; નં [સં.] ગર્ભાશય (૨)
 અંદરનો ખાનગી - સૂવાનો ચોરડો (૩)
 મદિરનો ગભાર-અંદરનો મૂર્તિવાળો ભાગ
 ગર્ભાધાન નં [સં.] ગર્ભ મૂકવો તે (૨)
 ગર્ભધારણ કરવો તે (૩) એક સરેકાર
 ગર્ભાશય નં [સં.] સ્ત્રીશરીરમાં ગર્ભ
 રહેવાની જગ્યા - તે અવયવ
 ગર્ભિણી સ્ત્રીં [સં.] સગર્ભાં સ્ત્રીં
 ગર્ભિત વિં[સં.] જેના ગર્ભમાં-જાડાણમાં
 કંઈ બીજું વસ્તુ, અર્થ કે ભાવ રહેલો
 હોય તેવું; છપું
 ગર્વ પું [સં.] અભિમાન; શુમાન. -વિંત
 [સં.] -વિંબં, -વીં, -વીંલુ' વિં
 ગર્વવાણું; અભિમાની
 ગર્હલુ નં, -જા સ્ત્રીં[સં.] નિંદા. -જીચ
 વિં [સં.] નિંદા; તિરસ્કરણીય

ગર્હાં સ્ત્રીં [સં.] નિંદા. -હિંત વિં [સં.]
 નિંદિત. -હિં વિં [સં.] નિંદા
 ગલ પું [સં. ગલ=ગણ] માછલાં પકડવાનો
 આંકડો(૨)લાંચ; લાલચ(૩)વાત; ખાતમી
 (૪) ગર; માવો
 ગલ પું [સં. ગલ=ખરડું] ગર; જેરી અધાર-
 લાળ(૨)ખતીનો મોગરો(૩)પિવાઈ ગયેલી
 -બળી ગયેલી ચલમમાંની ગડાક
 ગલકંબલ પું [સં.] ગાય - બળદને ગળે
 લટકતી ગોદડી જેવી ચામડી
 ગલકી સ્ત્રીં શાકનો એક વેલો. -કું નં
 ગલકીનું ક્ષણ
 ગલખોડ પું, -ડી સ્ત્રીં અછાડે કે ઠારને
 ગાળિયે ધાલેલો મોઈના આકારનો
 લાકડાનો કકડો
 ગલગલિયાં નંબંબં, ગલગલી સ્ત્રીં
 ગલીગલી; ગલીપથી
 ગલગોટો પું [ગલ(ગુલ) + ગોટો] એક
 ફૂલનો છાડ (૨) તેનું ફૂલ
 ગલકું વિં ધરકું; વૃક્ષ; મોટું [કા.]
 ગલકેરો પું [ગલકું=મોટું; વૃક્ષ ઉપરથી]
 કાઠી ગરાસિયો [કા.]
 ગલત વિં [અ.] ભૂલભરેલું; ભૂલું. -તી
 સ્ત્રીં ભૂલ; ચૂક [જુઓ ગળથૂથી
 ગલથૂથી સ્ત્રીં [ગાળ+થૂથી (થૂથો) - પૂમડું]
 ગલપટો(-ટો) પું [સં. ગલ + પટો] ગળે
 વીંટવાનો પટો; ગલખંધ
 ગલખો પું[કા. ગુલજન] એક ફૂલગાડ
 ગલરથલ નં [સં. ગલચલ] ગણું
 ગલરથલ નં જુઓ ગળરથળ
 ગલિત વિં[સં.] પડેલું; ટપકેલું(૨)ગળી ગયેલું
 ગલી સ્ત્રીં [સરં દે. ગંજોલિમ] જુઓ
 ગલીપથી
 ગલી સ્ત્રીં [હિં.] સાંકડી વાટ - શેરી.
 ંફ(-ફ)ચી સ્ત્રીં [+ ફા. કૂચ] ગલી-
 ંમાનો આડેઅવળો અને સાંકડો માર્ગ
 ગલીગલી સ્ત્રીં [જુઓ ગલી] ગલીપથી
 ગલીચ વિં [અ. ગલીચ] ગંદું - અતિ ગંદું
 ગલીચો પું જુઓ ગલીચો

ગલીપચી સ્ત્રી૦ શરીરના અમુક ભાગમાં સ્પર્શથી થતા સળવળાટની મજેદાર અસર
ગલૂડગલૂડ અ૦ નાણે ગળડતું હોય તેમ (ચાલવું)

ગલૂડચું ન૦ ભટોળિયું

ગલૂખદ(-ધ) પું૦ [ફા. ગુલ્લદ] ગદપટ્ટો

ગલેફ પું૦ [અ. ગિલાફ] ગાદીતકિયા વગેરેની ખોલ [-ગલ્

ગલેલી સ્ત્રી૦ તાડનાં ફળની અંદરનો ગર

ગલોટિયું ન૦ [નુઓ ગુલાટ] ગોટીમડું

ગલોડું(-કું) ન૦ ગાંઠ નીચેનો મોની અંદરનો ભાગ

ગલોલ સ્ત્રી૦ ગોફળ જેવું ગલોલા ફેંકવાનું એક સાધન(૨)તેના વડે ફેંકાતો ગલોલો.

-લી સ્ત્રી૦ નાનો ગલોલો. **-ત્રો** પું૦

[અ. ગલ્લહ] ગલોલ વડે મારવાનો ગોળ કાંકરો કે પથરો [આનાકાની

ગલ્લાંતલ્લાં ન૦ ૦૦૦૦ [૨૦૦] બહાનાં;

ગલ્લો પું૦ [તુર્કી-ગુલ્ક અથવા ફા. ગુલ્લહદાનો] નાણું રાખવાનું ઠામ-ખબનો

(૨)પરચૂરણ વકરાનું નાણું નાખવાનું પાત્ર

ગવડાવવું સ૦ કિં 'ગાવું'નું પ્રેરક

ગવન ન૦ [હ. 'ગાવન'] એક ભતનો સાલ્યો

ગવરાવવું સ૦ કિં નુઓ ગવડાવવું

ગવરી સ્ત્રી૦ [સં. ગૌરી] ગાય (૨) વિ૦ સ્ત્રી૦ ગૌરી; ધોળી ને સહેજ લાલ ધાખાવાળી (ગાય)

ગવર્નર પું૦ [હં.] રાજ્યનો વડો હાકેમ

(૨) સાઇકલનો હાથો (૩) એલિનમાં

જનારી વરાળનું નિયમન કરનારો ભાગ

[પ. વિ.]. **ગવનરલ** પું૦ [હં.] વડો ગવર્નર

ગવલી(-ળી) પું૦ [ન. ગવલી] ગોવાળિયો

(૨) ઠોર રાખનાર અને દૂધ વેચનાર

(મુંબઈમાં)

ગવાક્ષ પું૦ [સં.] આકું; બળિયું

ગવાનિ(-ને) કં ન૦ [સં. ગવાલિકા] જમતાં

પહેલાં ગાયને માટે નુડું કાઢેલું અન્ન

ગવાર પું૦ એક વનસ્પતિ; ગુવાર (૨)

- તેની શીંગ અને બીજ. **ગંધી, ગંધિ**

(-શી, -સિ, -સી) ગ સ્ત્રી૦ ગવલની શીંગ [નિંદાણું; ફળેત થવું [લા.]

ગવાવું અ૦ કિં 'ગાવું'નું કર્મણિ (૨)

ગવાહ પું૦ [ફા.] સાક્ષી પૂરનાર; સાક્ષી.

-હી સ્ત્રી૦ સાક્ષી; પુરાવો

ગવાળો પું૦ સરસામાન વગેરેનો પરચૂરણ

ઢાળો (૨) એ ભરવાનો કોથળો

ગવેષક વિ૦ [સં.] અન્વેષક. **-ણ** ન૦

[સં.], **-ણ** સ્ત્રી૦ [સં.] અન્વેષણ

ગવૈયો પું૦ ખાનારો; ગાવામાં ઉસ્તાદ

ગવ્ય ન૦ [સં.] ગાયમાંથી નીષળતું દૂધ,

દહીં, ઘી, છાણું, મૂત્ર વગેરે

ગશત(-સ્ત) સ્ત્રી૦ [ફા.] રોન, ચોક્કી; પહેરો

ગહન વિ૦ [સં.] ઊંડું; ગાઠ (૨) દુર્ગમ;

દુર્ભેદ (૩) અક્ષય; ગૂઢ

ગહિરગંભીર વિ૦ [દિ. ગુહિર = ઊંડું +

ગંભીર] ગહન અને ગંભીર; ઊંડાણ

અને ગંભીરતાવાળું [ગુફા

ગહ્વર ન૦ [સં.] પહાડની અંદરની બખોત;

ગળ સ્ત્રી૦ નુઓ ગલ

ગળકાં ન૦ ૦૦૦૦ [નુઓ ગળું] રૂબકાં;

રૂબતી વખતનાં ડસકાં

ગળકો પું૦ એક વાર ચાખેલી વસ્તુનો

રહી ગયેલો સ્વાદ (૨) ચસકો

ગળગળું વિ૦ [સં. ગલ્લ - ગલ્લ] પાણી-

પોચું; ઠીકું (૨) દુઃખથી કે લાગણીથી

હેયું વા કંક ભરાઈ જવાથી થાય એવું

ગળચકું ન૦ નુઓ ગચકું

ગળચકું વિ૦ જરા ગળપણના સ્વાદવાળું

ગળચવાં ન૦ ૦૦૦૦ ગૂચવાઈને ખોત જેવા

ભ્રાસા રહેલું કે બોલતાં અચકાતું તે

ગળચવું સ૦ કિં ગળા સુધી ઈચવું

ગળચવો પું૦ પુરુષનું ગળાનું એક ધરેણું

ગળચિયું વિ૦ ગળા સુધી આવે એટલું

(૨) ન૦ નુઓ ગળચી (૩) રૂબતા માણસનું

ઉપરનીચે આવવું તે; રૂબકાં ખાવાં તે

ગળચી સ્ત્રી૦ [ગળું + ચું] (ફા. જેહ લખુલ-

વાચક) ગળું; ખોચી. **-ચું** ન૦ ગળું (તિરસ્કારમાં)

गणेशी स्त्री० गणवानुं छिद्रवाणुं साधन.
 -अणुं न० पाशुं ध० गणवानो कपडानो ककडो
 गणती स्त्री० [सं. गळती] जेमांथी दीपे दीपे
 पाशुं अथवा करे अणुं शिवविंज उपर
 दटकावातुं वासळ
 गणशुधी स्त्री० [गलशुधी] तरतं जन्मेला
 आणकने आपवानुं गण, धी तथा पाशुंनुं
 मिश्रळ
 गणधरी, गणधार्थ, गणधी स्त्री० [गणुं
 + सं. दाह] पित्तविकारथी गणुं अणुं ते;
 अन्ननणनी अणतरा
 गणपळु न० गणथे स्वाद (२) गणुं भांड
 लेवी गणी वस्तु
 गणदेा पुं० गणामांथी जे कड् मेांमां व्यावतां
 शूकीअे छीअे ते; अणमेा
 गणअध पुं० लुअे गणुअध
 गणभाळुं न० अेक गणुं येय
 गणवाधं स्त्री० तैयार थयेलां गणनां
 माटलां राभवानुं अणवाड जेवुं स्थान
 गणवुं स० कि० [सं. गिल] गणामां उतारी
 जवुं (२) गणवुं; शुद्ध करवुं
 गणवुं अ० कि० [सं. गळ] अमवुं (२)
 ओगणवुं (३) ढीळुं थवुं; पाकवुं (४) अंहर
 उतारी जवुं; कणवुं
 गणसूळुं न० गणुं सूळी-सूळ आववुं ते
 गणस्थण न० [सं. गळस्थळ] गाल
 गणाट्टेा पुं० गणुं ट्टेा-ट्टावीने मारी
 नाभवुं ते
 गणाडंसो पुं० अणे डंसो भावे-हेवेा ते
 गणाभूड वि० गणुं भूडे अेवुं
 गणामळ न० [सोनुं ३पुं ध०] गणवानी
 रीत केतेनुं मडेनताळुं (२) गणतां नी कणेलेा
 कथरेा
 गणाववुं स० कि० 'गणवुं', 'गणवुं'नुं प्रेरक
 गणायरो पुं० [गणी + सं. कार] गणीथी
 कपडां सूतर वगेरे रंजनारी
 गणियुं वि० [सं. गळ उपरथी] जेहुं छिडे
 नहि अेवुं (२) [ला.] निर्मादय (३) जळी
 गणियेळ वि० गणीना रंगनुं; नीळुं

गणी स्त्री० अेक वनस्पति (२) अेनां
 पांढरांमांथी कडातो नीलेा रंज
 गणुं न० [सं. गळ:] शरीरनुं अेक अंग
 (२) अवाण; सुर. -गणुअध पुं० गणानुं
 अेक धरेळुं. -गणपडु वि० पारडी वस्तु
 अथावी पडनाडुं (२) जोटो आरोप भूकनाडुं
 गणो स्त्री० [सं. गुडूची; प्रा. गलोई] अेक वेळ
 गणयुं वि० [सं. तुल्य परथी] गण साकरना
 लेवा स्वादवाणुं; मीहुं
 गंअ स्त्री० गंगा नदी
 गंगरी स्त्री० अणे अंघाती सगडी (कारभारमां)
 गंगा स्त्री० [सं.] हिंदुअेानी पवित्र नदी;
 बागीरथी (२) गंगाजण [ला.]. गंगणी
 स्त्री० गंगा लेवी पवित्र गणी (जे
 गणीमांथी जोटले वासळे ज काढीने
 पाशुं पिवाय छे तेने अेम भरकरीमां
 कळे छे): गंगप वि० वयमां भूण अने
 तणे उपर टीका छापी छेय तेवुं (मुद्रळ).
 गंगनी वि० जे आणु लुडा लुडा रंग-
 वाणुं (२) लुडी लुडी धातुअेानुं अनेळुं.
 गंगणी न० गंगा नदीनुं पाशुं. गंगणी
 स्त्री० गंगाजण राभवानुं वासळ (२)
 तांआडुं. गंगन न० गंगायाना करी
 घेर गंगा लावे त्यारे करातेा पूजनविधि
 -वरो. गंगतरळु न० गंगानुं पृथ्वी पर
 अवतरळु थवुं ते. गंगवृष वि० पवित्र
 (विधवाना नाम आगण मानाथे) वपरातुं
 'गं. स्व.' विशेषळ)
 गंगोत्री स्त्री० गंगा नदीनुं भूण-अेक तीर्थ
 गंगोदक न० [सं.] गंगाजण
 गंग पुं० [फा., सं.] ढगलेा (२) अेक नतनी
 अेकणीनमां अेसती वस्तुअेानी उतरड
 गंगवर वि० [फा.] धळुं मेाहुं
 गंगियुं न० गंगमांनुं अेक पात्र; छलियुं
 गंअ स्त्री० [लुअेा गंग] धासनेा ढगलेा;
 अेाथेा. गंगो कूतरा श० प्र० भाष नहि
 ने भावा हे नहि अेवेा अहेजेा माळस
 गंअराज न० [गंअ + इ. फ्रेंक] शरीरे
 यपट आवी रहे अेवुं गूथेळुं अदन

ગંજકો પું [ફા.] રમવાનાં પાનાનો જથ્થો
 ગંજેટી(ની) વિં [‘ગાંજ’ ઉપરથી]લાંગ-
 ગાંજનો વ્યસની
 ગંકાણું અંકિંં ‘ગાંકું’નું કર્મણિરૂપ (૨)
 વધતું અટકવું [લા.]
 ગંકિયું વિં [સં. ક્રમ (પ્રા. ગંઠ) = દુષ્ટ હોયું]
 ઠગ (૨) ખીસાકાતરુ
 ગંકો પું કોટ પહેરવાનું એક ગાંઠેલું ધરેલું;
 કંકો (૨) દાખીને બાધેલી ગાંસડી (૩) આઠ
 ફૂટની લંબાઈનું માપ (૪) ગાંઠિયો
 ગંકોડો પું [‘ગાંકું’ ઉપરથી] સ્ત્રીના પગનું
 એક ધરેલું (૨) હાથનું સોનાનું સાંકળું
 (૩) પીપરીમૂળ; એક ઔષધિ
 ગંડ પું [સં.] લમણો (૨) ગાલ (૩) ગાલ ને
 લમણા સહિત ચહેરાની એક બાજુ (૪)
 ગાંઠ; ગાડ. ંમાળા સ્ત્રીં કંડમાળ.
 ંસ્થલ [સં.] (ની) નં (હાથીનો)
 લમણાનો ભાગ; કુંભસ્થળ (૨) ગાલ
 ગંડું વિં ગાંડિયું; ગાંડું
 ગંડૂષ પું [સં.] કોગળો
 ગંડેરી સ્ત્રીં [રિ. ગંઢીરી] છાલેલી શેરડીના
 કકડા (૨) લાકડાના ગોળવા
 ગંદકી સ્ત્રીં [ફા. ગંદગી] ગંદવાડ
 ગંદવાડ પું; સ્ત્રીં, -ડો પું [ગંદું] વાસ
 મારતો કચરોપૂલે અથવા મળમૂત્ર (૨)
 અસ્વચ્છતા [ંગોખરું વિં ગંદું
 ગંદું વિં [ફા. ગંદા] ગંદકીવાળું; મેલું.
 ગંધ પું; સ્ત્રીં [સં.] સોડ; વાસ (૨) દુર્ગંધ
 (૩) સુગંધી પદાર્થ; ચંદન (૪) તિલક;
 ચાંદવો (૫) [લા.] મિથ્યાભિમાન (૬)
 અણુમો (૭) (જરા પણ) સહવાસ;
 નિકટતા. ઉદાં ‘મારે એની ગંધ ન લેઈએ’
 ગંધક પું [સં.] એક ખનિજ પદાર્થ
 ગંધગળ પું [સં.] ઉત્તમ જાતનો હાંથી
 ગંધદ્રવ્ય નં [સં.] સુગંધી પદાર્થ
 ગંધપિરોઝો પું એક વનસ્પતિ; ખેરલો
 ગંધર્વ પું [સં.] સ્વર્ગનો ગવૈયો. ંનગર
 નં [સં.] ગંધર્વોની કાલ્પનિક નગરી (૨)
 મુગજળ [લા.]. ંલસ નં, ંવિવાહ

[સં.] પું વિવાહનો એક પ્રકાર, જેમાં
 વરકન્યા પોતાની મેળે છાની રીતે પરણે
 છ. ંવેદ પું [સં.] સંગીતશાસ્ત્ર
 ગંધવા પું [ગંધ+વા] સહવાસ; સોખત
 (૨) ખોડખાંપણ કાઢવાની ટેવ
 ગંધસ્માર પું [સં.] સુગંધીવાળી વસ્તુ; અત્તર
 (૨) સુખડ
 ગંધાક્ષત પું ંવંવં [સં.] ચંદન અને ચોખા
 ગંધાર પું [સં.] હિંદુસ્તાન અને ઈરાન
 વચ્ચે આવેલા દેશનું પ્રાચીન નામ (હાલનું
 કંદહાર)
 ગંધાર પું ગાંધાર - ‘ગ’ સ્વર (સંગીત)
 ગંધાણું અં કિં [સં. ગંધ ઉપરથી] ગંધ -
 બદલો મારવી (૨) કોવાતું
 ગંધીલું વિં [‘ગંધ’ ઉપરથી] વાસ મારતું
 (૨) [લા.] અદેખું (૩) કંકાસિયું (૪)
 અતિશય ચીકણા સ્વભાવનું
 ગંભીર વિં [સં.] જીંડું (૨) અહોભાવ ને
 માન ઉપજાવે તેલું; પ્રોઠ (૩) પુખ્ત; ઠરેલ;
 વજનદાર (માણસ, વિચાર વગેરે) (૪)
 ધીર; સહનશીલ (સ્વભાવ)
 ગંમત સ્ત્રીં જુઓ ગમ્મત
 ગાઉ પું [સં. ગમ્મત; પ્રા. ગાઝ] અંતરનું એક
 પરિમાણ (હોઠેક માર્ઠલ)
 ગાગર સ્ત્રીં [સં. ગર્ગરી] સાંકડા મોંનું પાણી
 ભરવાનું વાસણ; અસુક વાટનો ધંડો
 (૨) હળનો વચ્ચેનો નડો ભાગ [ચ.].
 ંખેડિયું નં ખેરણ ગાગરોની ઉતરડ.
 -રિયો ભટ્ટ પું માણભટ
 ગાજ પું [હિ. ગોજ] ખેરિયું ધાલવાનું નાકું
 ગાજર પું; નં [સં.] એક વનસ્પતિ
 તથા તેનું કંદ. -રિયું નં, -રિયો પું
 ગાજરના આકારનું મોટું ભીમું ટીલું [લા.]
 ગાજવીજ સ્ત્રીં [ગાજ + વીજ] વાદળોની
 ગજના અને વીજળી
 ગાજણું અંકિંં [સં. ગર્જ] ગરજણું (૨)
 જાહેર થવું; નામના થવી [લા.]
 ગાજી(ની) વિં [અ.] ધર્મને માટે લડનાર
 કે મરનાર વીર

गाङ्गु व्यंकित्ठं ठाणुं; छतराणुं
 गाङ्गुओ पुं० + गङ्गिये [(२) डारेणुं
 गाङ्गुं वि० [सं. वृष] धसायेणुं; नभणुं पडेणुं
 गाङ्गु न० [सं. गङ्गु] वि०; मेणुं. -रिथुं वि०
 गाङ्गुने लगतुं (२) गाङ्गुनी जेम-आंधणी
 रीते अनुसरतुं; गतानुगतिक [ला.].
 -रुं न० गाङ्गु [भाडो करीने द्वाटवुं
 गाङ्गु सं० [सं. गङ्गु; प्रा. गङ्गु] उपरथी
 गाङ्गुओ पुं० धडा जेणुं वासाणुं (धी-तेव
 लरवानुं) [डङ्गिडु
 गाङ्गुओ पुं० गाङ्गु यसावनारो; गाङ्गुओ
 गाङ्गुओ [प्रा., दे. गङ्गु] जेक वाडन
 (रेव-गाङ्गु, मोट्टर-गाङ्गु, घोडा-गाङ्गु ध०).
 ण्त(वान) पुं० गाङ्गु डोङ्गुनार. -डुं न०
 जेक वाडन (२) धरसंसार; शैल्यार [ला.]
 गाङ्गु [सं.] (डुं) वि० धर; धाडुं (२) अत्यंत; धणुं
 (अज्ञान, अधारुं) (३) लारे; धार (निद्रा)
 गाङ्गुं न० [सं. गायन] गाङ्गुं ते (२) गायन; गीत
 गाङ्गुओ [सं. गात्र] वंगर स्तियेणुं कपडुं
 ओढीने गणे वाणेडी गांठ
 गाङ्गु न० ०५००० [सं. गात्र] शरीरना अवयव
 गात्र न० [सं.] शरीर (२) शरीरना अवयव-
 लाग. ०२०००० न० गात्रोनी सुंदरता
 गाथा स्त्री० [सं.] कथा (२) छंदभङ्ग वार्ता (३)
 श्लोक (६६०) ओङ्गु गाथा (४) जेक
 प्राकृत भाषा
 गाङ्गुं न० भूम इथी लरेणुं गोङ्गुं
 गाङ्गुओ स्त्री० जेसवाना मापणुं नानुं गाङ्गुं
 (२) शैठ के मोटा माणुस के भडंत ध०नुं
 आसन के पड (३) रालतनुं तभत; सिंहासन.
 ण्तकिथो पुं० गाङ्गु अने तकिथो (२)
 आरामअनेसुभानी स्थिति [ला.]. ०००००
 वि० गाङ्गुओ आवेणुं; गाङ्गु पर जेडेणुं.
 णत्ति पुं० राज (२) गाङ्गुओ वारस
 गाङ्गु (-धी) सुत पुं० [सं.] गाङ्गुओ पुत्र
 विश्वामित्र
 गाङ्गु न० [सं.] गाङ्गुं ते; गाङ्गु. ०००० न०
 गाङ्गुं भलवणुं ते (२) जेनभाणु [ला.]
 गाङ्गुओ स्त्री० युक्तिमेर काङ्गु के नीकणी जणुं

ते. -युं न० गाङ्गुओ (२) डणुं; दणहार
 टुकरा
 गाङ्गु (-ङ्गु) वि० [अ. गाङ्गु] असावध
 गाङ्गुओ स्त्री० गाङ्गुओ स्त्री० गाङ्गुओ
 गाङ्गुओ स्त्री० -युं न० नुओ गाङ्गुओ-युं
 गाङ्गुओ न० ०० व० नानाभाडां
 परचूरणुं गाङ्गुओ
 गाङ्गुओ स्त्री० काणुं (२) नाना भाडा (६६०)
 गाङ्गुओ इपियो (३) गाङ्गुओ [ला.].
 -डुं न० गाङ्गु; काणुं (२) भाडा (३)
 नुकसान; भाटा [ला.]
 गाङ्गु पुं० [सं. गर्भ] गभ (पशुनी भाडो).
 णुं न० नुओ चिराडी (२) वि० स्त्री०
 गाङ्गुओ. णुं वि० स्त्री० [सं. गर्भणी]
 गभवाणी (पशुनी भाडा)
 गाङ्गुं वि० गभरायेणुं
 गाङ्गुं वि० [सं. गर्भ] उपरथी नरभ; पोथुं
 (२) न० पंथी जेवा इने पौल (३) वाङ्गुओ जेथो
 गाङ्गुओ पुं० ०० व० [गाङ्गुओ-युं] था
 र्दीकाणुं के कपडांनो इया-गाङ्गु
 गाङ्गुओ पुं० [सं. गर्भ] जेनाथी वरतुनी अंहरनुं
 पौलाणुं पूरवामां आवे ते (२) पाङ्गुओ
 भाङ्गुओ (३) धरेखानी अंहरनो तांभा-
 पित्तणो सणियो (४) अंहरनो गर-गरल
 (५) र्दी कपडुं-इयो
 गाङ्गु न० [सं. ग्राम] भाणुसना वसवाटुं
 स्थण (अहुधा शहेरथी नाना पाया परतुं)
 (२) वतन; रडेणुं. ०० वि० आभा
 गाङ्गुं, -ने लगतुं. ०००० पुं० राल्ज्ये
 अक्षिस आवेडी जमीन (२) गाङ्गु के
 जमीननी आवकइथी आणुविका (३)
 गाङ्गु के गरास; भाणुविकत. ०००० न०
 [स्वान] जेनी पर गाङ्गु वरथुं होय ते
 जमीन के स्थण. ०० वि० [सं. स्व] गाङ्गुओ-
 नुं, -ने लगतुं (२) आणु; गाङ्गुओ [ला.].
 ०००० स्त्री० गाङ्गुओ स्त्री. ०००० वि०
 गाङ्गुओ, -ने लगतुं (२) तेनी रीतभातनुं;
 रीसा जेणुं; प्राकृत [ला.]. ०००० पुं०
 गाङ्गुओ प्राकृत भाणुस. ०० न०

[प्रा. गामह] नानुं गाम. ०त्तुं न०
[सं. ग्रामान्तर] ऐक गाम छोडी पीले गाम
जवुं-ग्रामांतर करवुं ते. ०वभो पुं०
[+वभो (विभूटा पडवुं)] गामनो विधेग
(३) तेनुं दुःभ (३) आभा गाम साथे
वडाईटो. ०स्स(-स्सा)रखुी स्त्री० आभा
गामने जभाडवुं ते; गामेडुं

गामात वि० [‘गाम’ उपरथी] लुओ गामई
गामी पुं० [सं. ग्रामिक, प्रा. गामिअ] गामनो
माविक (२) मुभी

गामी पुं० [दे. गमिहअ] माणी

गामी वि० [सं.] (सभासने अते) ‘जतुं;
पडोचतुं’ ऐवा अर्थभां. उदा० क्षेत्रगामी

गामेती पुं० [सं. ग्रामपति] गामनो मुख्य
भाखस; मुभी (२) गामनो रभवाण [का.]

गामेरुं न० आभा गामने जभाडवुं ते-
भोटो वशे (२) गाम

गामोड वि० [‘गाम’ उपरथी] गामनुं (२)
गामडियुं (३) पुं० गामनो गोर. ०टी पुं०
गामोड. -टुं न० गामनुं गोरपडुं

गामोतर पुं० [सं. ग्राम+उत्तर] गामनो
अडारवटिये

गामोतर्कु न० लुओ गामतर्कु

गाय स्त्री० [सं. गौ] दूध हेतुं ऐक योपगुं

गायक पुं० [सं.] गानारे; गवैये

गायत्री स्त्री० [सं.] ऐक वैदिक छंद (२) ऐक
वैदिक मंत्र. ०पुरश्चरखु न० [सं.] सवा
लाभ गायत्रीनो विधिपूर्वक जप

गायन न० [सं.] गावुं ते (२) गावानी थीज.

०वाहन न० गावुं-अभववुं ते

गायण वि० [अ. गान्] गेय; अलोप

गायिका स्त्री० [सं.] गानारी स्त्री; गायक स्त्री

गार स्त्री० स्त्रीपवा माटे अनावेलेो छाल-
माटीनो गारो [‘कंडु’ गार]

गार वि० (प्रायः ‘कंडु’ साथे) धळुं कंडुं
-गार वि० [फा.] ‘करनार’ ऐवा अर्थनो
तद्धित-नामने लागतो प्रत्यय (उदा०
महडगार)

गारत(-ड) वि० [अ.] नेर; मृत्युवश

गारवो पुं० + गौरव; गवं

गारियुं न० [‘गार’ उपरथी] सूंदीने गार
करवा छालमाटीनो करैलो गारो (२) राधिलुं
अन्न टांकवानुं टोपला जेवुं माटीनुं कामं
गारुडी पुं० [सं. गारुडिक] महारी (२) सापनो
मंत्र जखनार (३) जटुगार

गारो पुं० कादव; क्रीवड (२) यखतरमां
वापरवा करैली तैयार माटी (३) डेल

गारो स्त्री० [सं.] विधनिषटोमां प्रसिद्ध ऐची
अडवादिनी स्त्री

गारु पुं० [इं.] (लरकरी) पडेरैगार; रक्षक
(२) आगगाडीने संभाणीने छंकावी जनार

गारुपथ्य पुं० [सं.] डिंडु धर्मशास्त्र प्रभाखे
गृहस्थे राभवाना त्रय अग्निमानो ऐक

गारुदेय्य न० [सं.] गृहस्थाश्रम

गारु पुं० [सं. गल्ल] भाखसना मोनी जे
आलुनो लाग. ०व्योरि(-गि)यां न०

०व० कडडाके योणिया कूलवाते. ०भशु
(-सु)रियुं न० [सं. मसरक=ओसीकुं]
गाल तणे राभववानुं मराइ ६०नुं नानुं गोग
ओशीकुं

गालिप्रदान न० [सं. गालि + प्रदान] गाल
आपनी-जांडवी ते [पाथरखुं]

गालीयो पुं० [फा.] जिननुं ऐक जतनुं

गालो कुं न० गलोकुं; गलोकुं

गालवी स्त्री० नानुं गालवुं (गारनुं के वाहननुं)
(२) ऐक परिभाख; त्रीस मखनुं भाप.
-दलुं न० गाडुं

गावडी स्त्री० गाय

गावडोल पुं० मुख्य कूवारथंल

गावली स्त्री० [हिं.] दलाली; कभिशत. ०काडी
जवुं = कामना जोलमाथी छटकी जवुं.

-डुं न० गावली काडी जवुं ते

गापी पुं० गावडोल उपर यडावेलेो शद

गावुं स० किं० [सं. गौ] सुरेल अवाज काडेवो;
संगीतमां जोलवुं (गीत वगेरे) (२) [ला.]
वभाख करवां (३) ऐकनी ऐक वात
वारंवार कहेवी

गाशा(-शिये) [अ.] पुं० घोडानी पीड
उपर नाभवानी डणी; धासिये

ગાસ-(હ) પું ધાણીની આસપાસનો બળદ નીચે વટાયેલો કચરો (૨) ટુવેર, મગ ઇત્યાદિનાં ઝીણાં છાંડાં

ગાળ સ્ત્રી૦ [સં. ગાલિ] અપરાધ

ગાળ પું૦ ગાળતાં નીકળેલો કચરો. ૦ણુ ન૦ ગળાઈને આવેલું પ્રવાહી (૨) ગાળવાની ક્રિયા [૨. વિ.]

ગાળવું સંક્રિં [સં. ગાલ્ય] કચરો કાઢી શુદ્ધ કરવું (કૃતો, ખાણી ઇ૦) (૨) ગ્યાંચ દઈ ઓગાળવું (ધાતુ ઇ૦) (૩) શોષવું; ઓછું કરવું (૪) વિતાવવું; પસાર કરવું

ગાળગાળા(-ળી), **ગાળાગાળી** સ્ત્રી૦ પરસ્પર ગાળો દેવી તે

ગાળિયું ન૦ [જુઓ ગાળો] દોરને બાંધવાનું ગાળાવાળું દોરડું (૨) કામનો બોલ્લે; જવાબદારી [લા.] (૩) ગળણી (૪) ગાળતાં નીકળેલો કચરો

ગાળી સ્ત્રી૦ [ગાળો' પરથી] પવંતો વચ્ચેનો સાંકડો માર્ગ; ખીણ

ગાળો પું૦ [જુઓ ગળું] સરકાવી જવાય એવું નાડું; ફાંસો (૨) અમુક સમય (૩) મોસમ. ઉદા૦ ફેરીગાળો(૪)ધરનો વિભાગ; ખંડ (૫) છે સ્થળ કે કાળ વચ્ચેનું અંતર (૬) પહોળાઈ; પનો (૭) અમુક જગ્યા; પ્રદેશ (૮) ફળણું ઓરવાનું ઘંટીનું મોં (૯) બંગડીનો વ્યાસ (૧૦) શરીરનો બાંધો (૧૧) મોટી ગાળી; ખીણ (૧૨) ફેર; વટાવ (૧૩) પેટમાં ગળાઈને જામેલો મળ (૧૪) સ્ત્રીને પહેરવાનું એક જાતનું વસ્ત્ર

ગાંગડી (૦) સ્ત્રી૦ નાનો ગાંગડો

ગાંગડું (૦) વિ૦ [સં. કાઠ્ઠક; પ્રા કંકલુક] ન પલળે અને ન બફાય એવું (૨) પું૦ પલાળવા કે બાફવા છતાં નરમ ન થાય એવો દાણો. -ડો પું૦ વસ્તુનો બાઝી ગયેલો નક્કર કંકડો-કાંકરો (૨) નહિ ફાટી શકે કપાસનું છ'ડું

ગાંગરવું (૦) સંક્રિં ખરાડવું (બંટનું)

ગાંગલું (૦) વિ૦ [૨વ૦] કાંગલું; નકામું (૨) ન૦ ગણગણાટ (૩) આનાકાની (૪) બડબડવું-ફરિયાદ કરવી તે

ગાંગાંતલલાં (૦) ન૦બ૦વ૦ [૨વ૦] જુઓ ગલ્લાંતલલાં

ગાંગુ (૦) વિ૦ [ગાંગલું] કાંગુ; નમાલું; રાંક

ગાંગેચ પું૦ [સં.] ગંગાના પુત્ર-ભીષ્મ

ગાંછો (૦) પું૦ વાંસફોડો; વાસની ચીપટોનાં ટોપલા-ટોપલી ગૂંથનારો

ગાંલવું (૦) સંક્રિં [સં. મજિત=ગાંજ્યો]

ફાસલાવવું (૨) હરાવવું (૩) બદલું; ગાંઠવું

ગાંજિ(-જી) **વધ-વા**, **ગાંજિ**(-જી) **વપાણિ** પું૦ [સં. ગાંઝીવ ધવા, -પાણિ] ગાંઝીવ ધનુષ્યવાળો અજ્ઞાન

ગાંજો (૦) પું૦ [સં., પ્રા. ગજ] એક છોડ અથવા તેની કળી (તેને ચલમમાં પીવાથી નશો ચડે છે)

ગાંજો (૦) પું૦ બાંધો; કદ

ગાંઠ (૦) સ્ત્રી૦ [સં. ગ્રંથિ] આંટીવાળો બંધ; અંધિ(૨)આડને વ્યાંધી ડાળાં ફૂટે છે તે ભાગ (૩) લાકડાંમાંનો ભમરાવાળો ગંઠાઈ ગયેલો ભાગ (૪) મૂળના ગંઠા જેવો ભાગ (જેને વાવવાથી ફૂલગા ફૂટે છે) (૫) શરીરમાં લોહી ગંઠાઈ જઈ બાજેલી ગેળી (૬) એક રોગ; પ્લેગની ગાંઠ (૭) [લા.] અંટસ; કીનો (૮) સં. પ. ઠંકંઠ પું૦; ન૦ સૂરણ કે અળવી જેવો જમીનમાં થઈ ફૂલીને થયેલો કંદ. **ગવાળવી** = નિશ્ચય કરવો [લા.]. **ગવાળફો** પું૦ ગાંઠ કે ફોનો ફોફો (સૂતરના તારમાંનો) (૨) ખટકો; સંશય. **ઠડી** સ્ત્રી૦ ગાંસડી (૨) ધન; સંપત્તિ. **ઠડો** પું૦ મોટી ગાંઠડી; ગાંસડો. ૦ણુ ન૦ સાંધો (૨) છે તારને જોડતી ગાંઠ (૩) ગાંઠવાના દોરા (૪) ગાંઠવાની ઢબ - કળા. **ઠું** વિ૦ ખાસ પોતાનું; પદરનું

ગાંઠવું (૦) સંક્રિં [સં. ગ્રંથ] મણકા કે એવી વેલવાળી વસ્તુને દોરામાં પરોવી ગાંઠ વાળી એકમીજ સાથે ગૂંથવું(૨)દોરી, તાર વગેરેને એકબીજા સાથે ગાંઠ વાળીને બાંધવું (૩) ગાંઠે કરવું; મેળવવું(૪) તાબે રહી હુકમ માનવો; બદલું

ગાંધાણ, ગાંધિયું (૦) વિ. ગાંધવાણું
 ગાંધિયો (૦) પું. [ગાંધ' ઉપરથી] સૂકવેલી
 હાથરનો કાંકરો (૨) ચણાના લોટની એક
 તળેલી વાની (૩) મોટી ગાંધ (૪) વિ. ૦
 ગાંધ સાથે સંબંધવાણું
 ગાંધી (૦) સ્ત્રી. ૦ [સં. કળિકા] એક ધરેણું
 ગાંધે (૦) અ. ૦ પાસે; કબજામાં
 ગાંધો (૦) પું. ૦ મોટી ગાંધ; પેરાઈ આગળનો
 ભાગ. ૦ મળકો પું. ૦ ભુઓ ગાંધજળકો
 ગાંધ (૦) સ્ત્રી. ૦ [દે. હંદી = અપકાર] (અરિષ્ટ પ્રયોગ) ગુદા (૨) કશાયની
 ખેસણી - બૂધું [સ્ત્રી. ૦ ગાંધાપણું
 ગાંધણા (૦) સ્ત્રી. ૦, -પણુ ન. ૦, ગાંધાઈ
 ગાંધિયું (૦) વિ. ૦ ગાંધું; ગાંધા જેવું
 ગાંધિવ ન. ૦ [સં.] અભુ'નનું ધતુષ્ય.
 ગંધવા, ગંધાણિ પું. ૦ અભુ'ન
 ગાંધી (૦) સ્ત્રી. ૦ [ગાંધું' સ્ત્રી. ૦] બાજમાં
 અવળી ચાલે ચાલતી ફટી
 ગાંધીવ, ગંધવા, ગંધાણિ ભુઓ 'ગાંધિવ'માં
 ગાંધું (૦) વિ. ૦ ઘેલું; અણસમભું; નાદાન;
 મગજનું ચસકેલું (૨) ન. ૦ ગાંધું કામ કે
 વર્તન (૩) બાજમાં અવળી ચાલે ફટી
 ચારવાનું રમવું તે. ૦ ઘેલું વિ. ૦ ગાંધા
 જેવું. ૦ તૂર [+ અતુર (સં.)] છેક ગાંધું
 ગાંધરું (૦) ન. ૦, -રો પું. ૦ ગાંધરું; ગામનાં
 ઠોર ઊભાં રહેવાની ભાગેળ પાસેની જગા
 (૨) ગામની ભાગેળ
 ગાંધર્વ વિ. ૦ [સં.] ગંધર્વોને લગતું (૨) પું. ૦,
 ૦ નગર ન. ૦, ૦ લેખ ન. ૦, ૦ વિવાહ પું. ૦
 ભુઓ 'ગંધર્વ'માં [એક-ગં
 ગાંધાર પું. ૦ [સં.] સગીતના સાત સ્વરમાંનો
 ગાંધાર પું. ૦ [સં.] ગંધાર દેશ. -રી સ્ત્રી. ૦ [સં.]
 ગાંધારના રાજની પુત્રી -ધૃતરાષ્ટ્રની પત્ની
 ગાંધિયાટું (-યું) (૦) ન. ૦ ભુઓ ગાંધીવટું
 (૨) ભેળરેણ; ગૂંચવાડો [લા.]
 ગાંધી (૦) પું. ૦ [સં. ગાન્ધિકા] કરિયાણું
 વગેરે વેચનારો વેપારી (૨) એક અટક
 ગાંધીજી (૦) પું. ૦ મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધી;
 મહાત્મા ગાંધી. -ટોપી સ્ત્રી. ૦ ખાદીની
 સફેદ લાંબી ટોપી

ગાંધીવટું (૦) ન. ૦, -ટો પું. ૦ ગાંધીનો ધધી
 (૨) બધી બાબતોનું થોડું થોડું જ્ઞાન
 હોવું તે [લા.]
 ગાંધીવાદ (૦) પું. ૦ સત્ય અને અહિંસાના
 યાયા પર આધારી સમાજવ્યવસ્થા તથા
 માનવજીવનની ગાંધીજીએ બતાવેલી
 દૃષ્ટિ કે ફિલસૂફી [તુલેરનો દાણો
 ગાંધું (૦) ન. ૦ (રોગથી) ગંઠાઈ બયેલો
 ગાંભીર્ય ન. ૦ [સં.] ગંભીરતા
 ગાંધજી (ગા' ૦) પું. ૦ [દે. ગજા] વાળાં (૨)
 ટ્યાક માણસ [લા.]
 ગાંસડી (૦) સ્ત્રી. ૦ [ગાંસડી] અનેક વસ્તુ
 એકઠી બાંધી કરેલો બોલો; પોટલી.
 -ટો પું. ૦ મોટી ગાંસડી; પોટલો
 ગિગલાવણું સંક્રિ. ૦ 'ગીગલાવું'નું પ્રેરક
 ગિદરડું ન. ૦ [સં. ગજુર પરથી] ઘેટાનું
 બચ્ચું [લા.]
 ગિદડ વિ. ૦ [સં. ગૂઢ] સુરત; ભારે (ધણું
 બાધાથી) (૨) ન. ૦ શિયાળ
 ગિનતી સ્ત્રી. ૦ [હિ.] ગણતરી; હાજરી લેવી તે
 ગિની સ્ત્રી. ૦ [હિ.] ભુઓ ગીની
 ગિલાણું અ. ૦ ક્રિ. ૦ [ગિત્રી'. ઉપરથી]
 (પતંગનું) એક બાલુ નમતું - કતરાવું
 રહેવું (૨) રિસાણું
 ગિત્રી સ્ત્રી. ૦ [હિ.] ચક્રર ખાવું - ખવરાવવું તે
 ગિરભ સ્ત્રી. ૦ ગિરિભ; યાવતી
 ગિરભ, ગંધર ન. ૦ [પો. શ્રિગિયા] ખિસ્તી
 દેવળ; 'ચર્ચ'
 ગિરહી સ્ત્રી. ૦ [ફા.] ભીડ [શ્રીકૃષ્ણ
 ગિરધર, ગિરધારી પું. ૦ [સં. ગિરિ+ધર, ધારી]
 ગિરનાર પું. ૦ કાઠિયાવાડનો એક પર્વત
 ગિરફતાર વિ. ૦ [ફા. ગિરિવતાર] પકડાયેલું
 (૨) તલ્લીન. -રી સ્ત્રી. ૦ કેદ પકડાવું તે
 ગિરમીટ ન. ૦ [હિ. ગિન્કેટ] છેદ પાડવાનું એક
 એભર; સારડી
 ગિરમીટ સ્ત્રી. ૦ [હિ. પર્ગામિન્ડ] હિંદ બહાર
 સંસ્થાનેમાં મન્દીરી માટે લઈ જવાતા
 મન્દીરા પાસે કરાવી લેવાતું કરારપત્ર.
 -ટિયો પું. ૦ ગિરમીટથી બધાયેલો મન્દીર

ગિરવી સ્ત્રીં જુઓ 'ગીરવી'
 ગિરા સ્ત્રીં [સં.] વાણી (૨) ભાષા
 ગિરિ પું [સં.] પર્વત. ઠંડર(૨) સ્ત્રીં
 [સં.] પર્વતનીચક્રા. ઠા સ્ત્રીં [સં.] પર્વતી.
 ઠાપતિ [સં.] ઠાવર પું મહાદેવ.
 ઠાસુત પું [સં.] ગણેશ. ઠાનયા સ્ત્રીં
 પર્વતી. ઠંધર, ઠંધારી પું શ્રીકૃષ્ણ.
 ઠરીશ પું [સં.] મહાદેવ (૨) હિમાલય
 ગિરો અં (૨) પું [ફા.] જુઓ ગીરો
 ગિલતાન પું મોલવગેરેને ત્રિશુલાકાર ટેકા
 મૂકવામાં આવે છે તે (૨) ફેટાલા જડતાં
 માંડવીમાં માટી ઉપર મુકાતી ખીચ એ
 ચીતરેલી માટીઓમાંની પહેલી
 ગિલેટ પું [હં. ગિલ્ટ] ટોળ (સોના ઠંનો)
 ગિલ્લી સ્ત્રીં મોઈ (૨) ગડચૂમડ કે ખીબ
 દરદને લીધે આવતો સોને; વેળ. ઠંડો
 પું મોઈ ને ઠંડો કે તેની રમત
 ગી એક ફારસી તદ્દલવ તદ્દિત પ્રત્યય. વિં
 પરથી લાવવાયક નામ બને છે. ઉદાં
 માંદગી; પસંદગી [કિં ગલાલું; ખુશ થવું
 ગીગલાલું અંકિં અક્ષણાલું; ગભરાલું (૨)
 ગીગી સ્ત્રીં નાની છાકરી; કીકી. ગો પું
 નાનો છાકરો; કીકો
 ગીચ વિં પાસે પાસે સંક્રાઈને આવી રહેલું.
 ગોગીચ અં ખીચોખીચ; લીડ-ગરદી
 યાય તેમ(૨) વિં ખૂબ ગીચ [ગાણું
 ગીત નં [સં.] ગાયન(૨) અવસર પર ગવાતું
 ગીતા સ્ત્રીં [સં.] કેટલાક ધાર્મિક પદ્યગ્રંથોને
 આપવામાં આવેલું નામ. ઉદાં 'શિવગીતા'.
 પરંતુ ખાસ કરીને તે નામથી ભગવદ્ગીતા
 જ ઓળખાય છે. ઠંકાર પું ગીતા રચનાર;
 શ્રીકૃષ્ણ. ઠાચંતી સ્ત્રીં ભગવદ્ગીતા
 કહેવાયાના દિવસનો ઉત્સવ (એક મતે,
 માગશર સુદ અગિયારશ)
 ગીધ નં [સં. ગૃધ્ર] એક મોટું માંસાહારી પક્ષી
 ગીની સ્ત્રીં [હં.] સોનાનો એક બ્રિટિશ સિક્કો
 ગીર પું [સં. ગિરિ] (ગાસાઈની એક ભતના
 નામને અંતે વપરાય છે) (૨) ગિરનારનો
 ગિરિપ્રદેશ

ગીર [ફા.] એક પ્રત્યય. 'વાણુ', 'જાલનાર'
 એવા અર્થમાં નામને આંતે. ઉદાં
 જહાંગીર; દસ્તગીર [મિલ
 ગીરણી સ્ત્રીં [મ.] ચંત્રથી ચાલતું કારખાનું;
 ગીરવલું સંકિં ગીરો-ધરણે મૂકલું.
 ગીરવાલું અંકિં (કર્મણિ)
 ગીરવી અં [ફા. ગિર્વી] ગીરવેલું; ધરણે
 ગીરી [-ગીર+ઈ] સ્ત્રીં નામ બનાવતો
 પ્રત્યય. ઉદાં ગુમારતાગીરી; યુડાગીરી
 ગીરો અં [ફા. ગિરો] ગીરવી (૨) પું
 ગીરવલું તે; દેવા ષેટે આડમાં કાંઈ મૂકલું તે.
 ઠખત નં ગીરો મૂક્યાનું ખત-લખાણ
 ગીર્વાણુ પું [સં.] દેવ; સુર. ઠાયા સ્ત્રીં
 સંસ્કૃત
 ગીલી સ્ત્રીં, ઠંડો પું જુઓ 'ગિલ્લી'માં
 ગીસ સ્ત્રીં [અ. ગીશ = નકારાપણું] ચોરી.
 ઠપડવી = ખેટ જવી; નુકસાન થવું
 ગુચપુચ અં [રવં] ગુસપુસ; છાની રીતે;
 કોઈ સાંભળી ન બચ એમ (૨) એકમેકમાં
 ગૂચવાતું ગયેલું હોય તેમ; અરપથ (લખાણ)
 (૩) સ્ત્રીં એમ કરેલી વાત. ગચિયું વિં
 અરપથ; ગુચપુચ હોય એવું. ગચ અં જુઓ
 ગુચપુચ [વાળનો જથો-જુલકું
 ગુરચ [સં.] (-રચો) પું ગોટો; કલગી (૨)
 ગુજર સ્ત્રીં [ફા.] ગતિ; પ્રવેશ
 ગુજરડાં-ગોરમટી સ્ત્રીં ગુજરડું ને ગોરમટી;
 તે લાવવાનો લક્ષનો એક વિધિ
 ગુજરડું નં ગણપતિ આગળ મૂકવાનું માટીનું
 વાસણું (૨) ગારાની ગાજર જેવી આકૃતિ,
 જે માંગલિક પ્રસંગે વેદી ઉપર મૂકવામાં
 આવે છે
 ગુજરલું અંકિં [ફા. ગુજર ઉપરથી] જલું;
 વહી જલું (૨) વીતલું; માથે આવી પડલું
 (૩) સંકિં જલું કરવું; દરગુજર કરવું.
 ગુજરી જલું = મરી જલું
 ગુજરાત પું; સ્ત્રીં; નં [સં. ગુજરાત] ગુજરાત.
 ઠતી વિં ગુજરાતનું, ને લગતું (૨) સ્ત્રીં
 ગુજરાતી ભાષા (૩) પું ગુજરાતનો રહેવાસી
 ગુજરાત નં [ફા.] નિર્વાહ; ગુજરા

ગુજરી સ્ત્રીં સ્ત્રીના હાથનું એક ધરેલું
ગુજરી સ્ત્રીં [ફા. ગુજર] શહેર-કસબમાં
 ભરાતું ખબર
ગુજરવું સંકિં [ફા. ગુજાર્દન] નિર્ગમન
 કરવું; ગાળવું (૨) રબ્દ કરવું; ઠાઠ માગવી
 (૩) માથે નાખવું; વિતાડવું
ગુજરો પું [ફા. ગુજારહ] નિભાવ; નિર્વાહ
ગુજ્જર વિં [સં. ગુર્જર; પ્રા.] સુતાર, વાણિયા,
 અહીંશ ને ક્ષત્રિયોનો એક ભેદ
ગુટકો પું [સં. ગુટિકા] ઘણી ઓછી લંબાઈ
 પહોળાઈની બડી ચોપડી
ગુટપુ(-સુ)ટ અં [રવં] અંશખર ઓઢી કરીને
 (સવા માટે); ગોટપોટ
ગુટિકા, ગુટી સ્ત્રીં [સં.] ગોળી (દવાની)
ગુડ પું [સં.] ગોળ
ગુડગુડ અં [રવં] એવો અવાજ કરીને
 (૨) ધીરે ધીરે, ગબડતું હોય એમ (ભોટીલાં
 કે બાળક ચાલે એમ)
ગુડાકેશ પું [સં.] અનુન (૨) શિવ
ગુડાવવું સંકિં, **ગુડાવું** અંકિં 'ગુડવું'નું
 અનુક્રમે પ્રેરક અને કર્મણિ
ગુણ પું [સં.] ભતિસ્વભાવ; મૂળ લક્ષણ;
 ધર્મ (૨) સદ્ગુણ (૩) પ્રકૃતિના ત્રણ ધર્મ
 - સત્વ, રજ, તમ - તે (૪) અસર; ફાયદો
 (૫) ઉપકાર [ઉદાઁ 'અવગુણ ઉપર ગુણ
 કરવો'] (૬) પણછ (૭) દોરી; દોરો; દોરડું
 (૮) દોકડો; 'માક' (૯) સ્વરેના બે
 ફેરફાર - ગુણ, વૃદ્ધિ - માંનો પ્રથમ [વ્યા.]
 (૧૦) કૃતિનું રસપ્રદ લક્ષણ (સીલી, લાલિત્ય
 વગેરે) [કા. શા.] (૧૧) વિં [સં] અધ્યાને અતે
 સમાસમાં ગણું. ઠંક પું [સં.] ગુણનાર
 અંક - સંખ્યા - રકમ [ગ.]
ગુણકા સ્ત્રીં ગણિકા; વેશ્યા
ગુણકારક, ગુણકારી વિં કાયદો કરે એવું
ગુણમાન નં [સં.] ગુણ ગાવા તે; વખાણ
ગુણગુણ અં [રવં] ગણગણ
ગુણચક્ર નં [સં.] ગુણની ખૂબ - કદર
 કરવી તે
ગુણ્યામ નં [સં.] ગુણોનો સમૂહ

ગુણ્યાહક વિં [સં.] ગુણ
ગુણ્યાહન નં ગુણ્યાનું આણું (x) ચિહ્ન [ગ.]
ગુણ્યા વિં [સં.] ગુણ ભણનારું; કદરદાન
ગુણ્યત્રય નં [સં.] સત્વ, રજ અને તમ એ
 ત્રણ ગુણનો સમૂહ
ગુણ્યદોષ પું [સં.] ગુણ અને દોષ; સારાસાર
ગુણ્યધર્મ પું [સં.] વસ્તુસ્વભાવથી પ્રાપ્ત
 થયેલા ગુણ-ધર્મ [ઉત્તમતા; શ્રેષ્ઠતા
ગુણ્યવતા સ્ત્રીં [સં.] ગુણ્યવાળા હોવું તે (૨)
ગુણ્યવંતી વિં સ્ત્રીં ગુણ્યાળી
ગુણ્યાચક વિં [સં.] ગુણ પતાવનારું
 (વિશેષણ) [વ્યા.]
ગુણ્યવું સંકિં [સં. ગુણ] એક સંખ્યાને
 બીજી સંખ્યા ભેટલી વાર વધારવી
ગુણ્યાકાર પું ગુણ્યવું તે (૨) એથી આવતી રકમ
ગુણ્યાદય વિં [સં.] ગુણથી ભરપૂર
ગુણ્યાતીત વિં [સં.] સત્વ વગેરે ત્રણ
 ગુણોને - તેમનાં કાર્યોને ઓળંગી ગયેલું;
 પરમજ્ઞાની [આસક્તિ કે આદર
ગુણ્યાનુરાગ પું [સં.] ખીબતા ગુણો પ્રત્યે
ગુણ્યાનિવત વિં [સં.] ગુણવાળું; ગુણી
ગુણ્યાંક પું [સં.] ગુણ્યાકાર કરવાથી
 આવેલી રકમ
ગુણ્યાયલ વિં સદ્ગુણી
ગુણી વિં [સં.] સદ્ગુણી (૨) પું ગુણવાન
 પુરુષ (૩) કલાકૌવિદ (૪) જતરમંતર
 ભણનાર. **ગુણ** પું; નં કદરદાન, ચતુર
માણસ (૨) સજ્જન; ગુણિયલ માણસ
ગુણીભૂત વિં [સં.] ગૌણ બનેલું (૨) ગુણરૂપ-
 ભૂષણરૂપ બનેલું - કરેલું
ગુણોત્તર પું; નં [સં.] બે રકમ વચ્ચેનું
 પ્રમાણ; 'રેશિયો' [ગ.] દ્વાર
ગુદા સ્ત્રીં [સં.] શરીરમાંથી વિષ્ટા નીકળવાનું
ગુનેગાર વિં ગુનો કરનારું; અપરાધી. - સ્ત્રી
 સ્ત્રીં ગુનેગારપણું
ગુનો(નો) પું [ફા.] અપરાધ; વાંક; તકસીર
ગુપચુપ અં [ગુપ (ગુપ્ત) + ચૂપ] ચુપચાપ;
 છાનું માનું
ગુસ વિં [સં.] છુપાવેલું; સંતાડેલું (ધન વગેરે)

(२) छानुं; गूढ (पात वगैरे). **गुच्छर** पुं०
 [सं.] लसूस. **गुहान** न० [सं.] क्षुपुं हान
गुह्यी स्त्री० [सं. गुप्त] लाङ्गिनी अर्द्धर गुप्त-क्षुपुं
 रह्ये अर्थे एक अश्लीलार सगिया लेवुं
 हथियार [शितर; गुह्य]
गुह्य स्त्री० [सं. गुह्य] पहाडानी अभोल-डिडुं
गुह्यत (-इते) गोस्त्री० [फा.] वातथीत; भसलत
गुह्यारो पुं० लुओ गयारो
गुम वि० [फा.] ज्येवायेतुं
गुमसूम अ० सुमसाम; गुपयुप
गुमान न० [फा.] अलिमान; गर्व. -नी
 वि० अलिमानी
गुमावडा (-रा) वचुं सं० किं [लुओ]
 गुमावचुं ज्येवावचुं
गुमावचुं सं० किं [फा. गुम उपरथी] ज्येवुं
 (२) धूणधाली करड; उडावी हेवुं
गुमास्तागीरी स्त्री० गुमास्तानुं काम;
 महेतागीरी
गुमास्ती स्त्री० गुमास्तागीरी. -स्तेो पुं०
 [फा. गुमास्तह] कारकुन; महेतो
गुमो पुं० [रव०] मुक्ती
गुरजो पुं० नेपाण देशो वतनी
गुरगुर अ० [रव०] अत्रे अवाश थाय तेम
गुरहो [फा.] मूत्रपिंड; 'किडनी'
गुरु वि० [सं.] मोट्टु (२) लारे (३) द्वीध (४)
 पुं० शिक्षक (५) पुरोहित; गोर (६)
 जे नामनो अड; गूढरपति (७) गुरुवार.
गुं सं० पुं० [आवो मोटो] कंस. **गुं** डली
 स्त्री० गुरुथी. **गुं** (-ण) न० गुरुने
 रहेवानुं डेकालुं, ज्यां निवाधीं ज्येने राणीने
 ते शिक्षक आपे छ (२) ते पद्धतिने
 अनुसरती शिक्षक संस्था. **गुं** स्त्री० स्त्री०
 अनेक ताणीने लागु पडे ज्येथी हूथी;
 'भास्तर-डी' (२) गमे तेवा सनेगोमांथ
 काम हे ज्येथी युक्ति, उपाय, साधन छं
 [ला.]. **गुं** पुं० काटपूलाथी मोटो पूला;
 'ज्येप्यस अं गल' [ग.]. **गुं** वि० गुरु
 द्वारा ज सभलय ज्येवुं. **गुं** स्त्री० [सं.]
 गुरुनी सेवा. **गुं** पुं०; न० गुं वं [सं.]

वडीलवर्ग (भाषाप, शिक्षक इत्यादि). **गुं** म
साधारण अथयव पुं० इठलाजक [ग.].
गुं न० [सं.] गुरुपुं (२) मोटाठ; गौरव
 (३) लारेपुं. **गुं** केन्द्र, **गुं** मध्य [गं] दु
 नं० जे जिं दुथी वजतनुं सभतोडपुं यतुं
 होय ते; 'सेन्टर ऑफ ग्रेविटी' [प. वि.].
गुं रेभा (-या) स्त्री० गुरुवकेन्द्रना
 आकर्षणनी वीथी या हिसारेभा.
गुं कर्षणुं न० लारनुं पृथ्वीना केन्द्र
 तरडुं ज्येथातुं ते; 'ग्रेविटेशन'. **गुं** ह्ये
 स्त्री० [सं.] अलयास पूरा कर्षा पछी
 गुरुने आपवानी ह्येक्षणा. **गुं** वि०
 पुं० ललो; आवो (कटाक्षमां). **गुं** पत्नी
 स्त्री० [सं.] गुरुनी पत्नी. **गुं** स्त्री० [सं.]
 गुरुनी पूज-आहर-मान. **गुं** धुं, **गुं** लो
 पुं० अक गुरुने शिष्य; सहाध्यायी. **गुं** मंत्र
 पुं० गुरुजे आपेदो मंत्र (२) ह्येपी सदाड;
 शिषवणी [ला.]. **गुं** वि० गुरुना
 मेज्येथी मणेलुं (२) मनस्वी नहिं पण
 दीक्षित-गुरुना जोधने अनुसरनारुं (३)
 न० गुरुनुं सुभ. **गुं** वि० गुरुना सुभनुं
 (२) स्त्री० शीमेमां शर थयेवी पंजपनी
 अक क्षिपि. **गुं** पुं० [सं.] अठवाडियानो
 अक द्विबस
गुं वि० [सं.] गुं रातनुं (२) पुं० गुं रा
 नत (३) गुं रात (४) गुं रातने वतनी.
गुं स्त्री० [सं.] गुं रातणुं (२) रमारणुं;
 गोवाणणी (३) अक लूने गुं राती रास
 (४) रागनी अक डठ (५) गुं राती भाषा
 (६) गुं रातः र्पी हेवी (७) वि० गुं रा-
 गुं रात देशने लगतुं
गुं न० [फा.] हूल (२) गुं लापनुं हूल (३)
 पत्ती उपरने जणेखो लाग; मोगरो [ला.].
गुं पुं० [फा.] गुं लापनी पांजप्यो ने
 साकरने 'मुरप्यो. **गुं** स्त्री० अक
 हूलजड (२) तेनुं हूल (३) गुं लापने गोटो
 अथवा तोरो (४) अक धरेलुं. **गुं** (-जो) र
 पुं० [फा.] गुं लापनी वाडी; हूलवाडी (२)
 वि० भनोहर; सुहर

गुलतान वि० [फा.] मशगुल; तहलीन
 गुलतोरो पुं० [गुल+अ. तुर्ह] गुलाफनो गोरो
 -गुरो (२) ऐक कूलआड
 गुलदस्ता पुं० [फा.] कूलनो गोरो-तोरो
 गुलदान न० [फा.] कूलदानी
 गुलदावदी (-री) स्त्री० [फा. गुलि (-ले) दावदी]
 ऐक कूलआड (२) तेनुं कूल
 गुलनार पुं० [फा.] दाडम
 गुलपास न० [गुल+अ. अच्चास] ऐक कूलआड
 (२) तेनुं कूल
 गुलपांग न० [फा.] शेरअकार (२) आनं हनी
 -ह्कामशकरीनी वात (३) गामगपाटो
 गुलभोर (भो) स्त्री० [फा. गुलमुहू] ऐक
 कूलआड (२) तेनुं कूल
 गुलशन न० [फा.] गुलिरतान
 गुलाभ न० [फा.] ऐक कूलआड (२) तेनुं कूल.
 ००णी न० गुलाभती पुराभियाणुं भासी.
 ००नु न० ऐक भीडाई. ००दान न० [फा.],
 ००दानी स्त्री० [फा.] गुलाभजण छांटवानी
 शिराईनु आकारनी आरी -भी वि० [फा.]
 गुलाभना रंगनुं (२) भीडुं; मनेदार
 (६डा० ६ध, स्वभाव) (३) स्त्री० गुलाभना
 केवो रातो रंग
 गुलामे पुं० [क.] भरीद करेवो आकर, खूडो
 (२) परवश-परतत्र माणस [ला.]. ०भत
 न० गुलाम तरीकेना वेयाणनुं लभत (२)
 परतत्र अनावे ऐवुं लभाण-करार. गीरी०
 स्त्री० [फा.] लुओ गुलामी. ०डी स्त्री०
 भरीद करेवी हासी -खू. ००दार पुं०
 गुलामनो धलियाभो. -भी स्त्री० [फा.]
 गुलामपखुं (२) धली डलकी ताभेदारी (३)
 पराधीनता [सुगंधीदार लुके
 गुलाब पुं० न० ऐक राता रंगनो सहज
 गुलांट स्त्री० [दि. गुलुय (च्छ)] गोटीभडुं (२)
 ६लटुं इरी जवुं ते [ला.]
 गुलिस्तान न० [फा.] गुलशन; कूलवादी; आग
 गुलम न० [सं.] गोयानो रोग (२) गांठ
 (३) गुंड; आडी
 गुलहर न० गुलर; डभरडो

गुलकुं न० [लुओ गुडकुं] पापडनी कलकनो
 लुओ; गुलरु
 गुवार. ०कृणी, ०शि (-शी, -सि, -सी) ग
 लुओ 'अवार' मां
 गुसपुस स्त्री० [रव०] गुसपुय; छानी वातयीत
 गुसल न०, भानुं न० लुओ 'गुसल' मां
 गुस्ताभी स्त्री० [फा.] भेशरभी; असव्यता
 गुसल न० [क.] रतान. ०भानुं न० नाडवानी
 ओरडी
 गुसरो पुं० [अ.] कौध
 गुडा स्त्री० [सं.] शुक्र
 गुहा वि० [सं.] छपुं; छुपाववा योअ (२)
 न० रहरस; मभं (३) छपी वात
 गुहिक पुं० [सं.] देवेनो ऐक वर्ग; कुभेरनो
 अनुचर
 गुग [फा. सं.] -गुं, वि० लुओ 'गुं' वि० मां
 गुं न पुं०, ०न न० [सं.] गलगण्ट
 गुं न पुं० अ० कि० [सं. गुंज] गलगण्टुं;
 गुं नर करवो
 गुं न डल [सं.] -ण, न० यनोडी
 गुं नर (०व) पुं० गुं नवानो अवाण (२)
 अव्यक्त मधुर अवाण [ला.]
 गुं नरी स्त्री० [फा. गुं नर] गनुं; ताकात
 (२) सभावानी शक्ति
 गुं न न० [सं.] टांकुं - छुपावतुं ते (२)
 योपडुं लगाडुं ते
 गुं डो पुं० [दि. Gunter-ऐक जलनुं नाम.
 तेनी सांकण मापमां लेवाती ते परथी]
 जमीननुं ऐक माप (ऐकरनो ४० भो
 लाग; ११ x ११ योरस वार)
 गुं डा गीरी स्त्री० गुं डापखुं; गुं डा केवुं वतं न
 गुं डो वि० जभरदस्तानी काम करनाडुं;
 अदमाश; हांड (२) पुं० ऐवो आदमी
 गुं द (०२) पुं० केटांक आडमांथी अरतो थीकल्लो
 रस (२) योटाडवानी काममां आवतो
 तेवो आवणनो रस. ०रपाक पुं० गुं द
 लेणवीने अनावेखुं वसाणुं (२) ऐक भीडाई
 (३) मार [ला.]. ०रियुं न० पलाभेवो गुं द
 राभवानुं पात्र (२) लइरुं; कंठायो आवे

ताय न भसे भेषु-शैल्य वृत्तितुं भाष्यस.
 [ला.]-**द्वि** न० शुद्धरं पात; शुद्धरियं
शुद्धि वि० [सं.] शुद्धि
शुद्धि पुं० [फा. शुद्ध] धूम्र
शु न० [सं.] विद्या; भण
शुभ पुं० [सं. गुण्यु] अक दुंगरी आडने
 शुद्ध (ते इवाना तेम न धूम्र करवाना
 काममां आवे छे)
शुभ वि० (२) पुं० आभामंडलना
 आभालोनी अक नतनुं
शुभ स्त्री० [सं. शुभ] शुभ वात; रक्ष्य (२)
 जे भान्तु अलीवाणे (पाटियां नेडवाने)
 पीले (३) वि० शुभ; शुभ
शुभरात, ०व्य, -ती [सं. शुभरा] लुभ्यो
 'शुभरात'मां
शुभ स्त्री० लुभ्यो शुभ
शुद्ध न० [सं. गूढ=इडो] शुद्ध
शुद्ध सं० किं कपुं (२) ओद्ध
शुद्धादाकडी स्त्री० अक प्रकारनी लुनी
 सल-रिभामणी
शुद्धी स्त्री० [म. गुडी (कानडी गुडि=ध्वज)]
 उत्सवने द्विसे जेवो करेवो अडो; भाषिक-
 थंल. ०पडवे। पुं० यैत्र शुद्ध पडवे।
शुद्धो पुं० [सर० दे. गौड=पग] [य. पगने]
 नगो (२) भण; शक्ति; छांल [ला.]
शुद्ध वि० [सं.] शुद्ध; छांनु (२) न समलभ
 अंतुं; गहन (३) इद्रियातीत; 'मिस्टिक'.
 ०वाड पुं० वस्तु शुद्ध छोर्ध स्वातुलवने न
 विषय छे अवेवा तत्त्वज्ञानने वाड; 'मिस्टि-
 सिअम'
शुद्ध स्त्री० [सं. गोर्णा] शैलो; कथणे (२)
 छालक (अधेडा वगेरे उपरनुं) (३) यार
 मलनुं माप. ०पाट न० शल्य के सुतणीनुं
 वलेलुं तापडुं; टाटियुं (२) न० ०व० तेनां
 वल्ल के ते पद्धेवानी जेदशिक्षा. -**शुद्धि**
 न० शुद्धपाठने भनावेवो शैलो. -**शुद्धि**
 पुं० तांभानो धडो (२) शैलो; शुद्ध (३) पुं०
 कटपूले (कारीगरने) [कभी
शुद्ध वि० [सं. शुद्ध, शुद्ध] रमतिबाण (२)

शुद्ध (ध.) स्त्री० शुद्ध मध्ये रहते शुद्ध
 -आडो [य.] [शैलो जेवो गडो
शुद्ध (-डु) न० शरीरे छेता इलेलो-
शुद्ध न० भणभन
शुद्ध पुं० अक नतनुं पुं० कण वाणवाणुं
 कीगल्य इतनुं [शुद्ध'र'मां
शुद्ध वि० (२) पुं०, -री स्त्री० लुभ्यो
शुद्ध न० शुद्धर; उभरडो (२) उभरडुं (३)
 कानतुं अक धरेलुं. -रुं न० [लुभ्यो
शुद्ध पापडने लुभ्यो (२) लुभ्यो शुद्ध
 (३) वाडिये लडकाववानुं अक लडकडानुं
 रमडुं. -री पुं० उभरडो
शुद्ध वि० [सं. गुं] नाकमांथी भालतुं
शुद्ध न० स्त्री० शुद्धांतुं ते
शुद्ध सं० किं 'शुद्धांतुं'नुं प्रेरक
शुद्ध अं० किं [शुद्ध] उपरथी रव०
 इवानी भोट के अटकायतने वीधि
 अमूआडुं; श्वास इंधाने
शुद्ध पुं० ०व० शुद्धाना जेवुं वतन
 -थाणा; शुद्धाणुं (२) कौर्ध काममांथीकारा
 कर्थां करवी ते (३) वगर आवडये काममां
 शुद्धां करवां-ते
शुद्ध वि० [सं. गुं] नाकमांथी भालतुं; शुद्ध
 (२) शुद्ध (३) न० नाकना भणने अंधां
 जयेवो पोपडो. -शुद्ध पुं० (नाकमांनुं)
 शुद्ध (२) अक नतने लुभ्यो
शुद्ध स्त्री० (होरा वगेरेनुं) गंडाई जेवुं ते
 (२) आंटीपूई; मुश्केली [ला.]. ०व्य
 स्त्री० शुद्ध जेवुं ते (२) जेमांथी उडेल
 काडवे। मुश्केल थर्ध पडे जेवी परिस्थिति.
शुद्ध वि० शुद्धवणवाणुं. ०व्य
 सं० किं शुद्धवणमां नापुं. ०वाडियुं
 वि० शुद्धवाडावाणुं. ०वाडो पुं० लुभ्यो
 शुद्धवण. ०वाडुं अं० किं गंडांतुं (होरा
 वगेरेनुं) (२) [ला.] सपडांतुं; उडेल न सुअवे
 (३) मूआडुं; गलरांतुं. ०णियाणुं वि०
 शुद्धवाणुं. ०णी स्त्री० होरानी अट्टेरीने
 करेवी आंटी के गोणे. ०णुं न० गोण
 आकारमां वणेळुं के वीटेलुं होच ते

ગૂંચાતું અંકિં ન્તુઓ ગૂંચવાતું
ગૂંછળિયાણું, **ગૂંછળી(-ણું)** ન્તુઓ
 ગૂંચળિયાણું, ગૂંચળી(-ણું)
ગૂંબું(-બું) નં [સં. રુદ્ધ; પ્રા. ગુહ્ણ] ગજતું
 ગૂંતો પું ગૂંચ (૨) વાધા; સાંકા (૩) કલક
ગૂંચણું નં ગૂંચતું તે (૨) ગૂંચવાનું કામ
 (૩) ગૂંચવાની કળા. -ણી સ્ત્રીં ગૂંચવાનું
 કામ (૨) ગૂંચવાની કળા કે આવડત (૩)
 ગૂંચામણી
ગૂંચવું સં કિં [સં. ઘચ] દોરો કે સેરને
 આંટી પાડી પાડીને સાંકળવું - ભળીદાર
 રચના કરવી [મહેનતાણું
ગૂંચામણું નં, -ણી સ્ત્રીં ગૂંચવાનું
ગૂંચાવવું સં કિં, ગૂંચાતું અં કિં
 'ગૂંચવું'નાં અનુક્રમે પ્રેરક અને કમ્ભિ
ગૂંદણું સં કિં ખૂંદણું; પગ તળે કચરણું
 (૨) દાખી મસળીને નરમ કરણું (૩)
 મારણું; ઠોકણું [લા.] [માર [લા.]
ગૂંદાપાકે પું [ગૂંદ] એક મીઠાઈ (૨)
ગૂંદાવણું સં કિં, ગૂંદાણું અં કિં 'ગૂંદણું'
 નાં અનુક્રમે પ્રેરક અને જાવે ૩૫
ગૂંદી સ્ત્રીં [સં. ગુર્દ] એક જાડ. **બપાક**
 પું ન્તુઓ ગૂંદાપાક
ગૂંદું નં ગૂંદીનું ૩૫
ગૂંધ નં [સં.] ગીંધ
ગૂંહ નં [સં.] ઘર (૨) છાત્રાલય (૩) જગા;
 આલય; મકાન કે એરડો (અંતે સમાસમાં,
 જેમ કે રાચનગૂંહ, બોલનગૂંહ). **ઉદ્યોગ**
 પું ફાલતુ સમયમાં ઘેર બેઠાં થઈ શકે તેવો
 ઉદ્યોગ (ઉદા. રેટિયાનો ઉદ્યોગ). **ઠંકાય**
 નં [સં.] ઘરનું કામકાજ (૨) ઘેરથી કરી
 લાવવાનું લેસન. **ઠંદેવતા** સ્ત્રીં [સં.] ઘરની
 દેવી (૨) પું બંધન ઘરના દેવો (કુલ ૪૫
 છે). **બપતિ** પું [સં.] ગૃહસ્થ (૨) છાત્રો પર
 દેખરેખ રાખનાર શિક્ષક. **બપ્રવેશ** પું
 [સં.] ઘરમાં વિધિપૂર્વક પ્રવેશ કરવો તે
 (૨) ખીમના ઘરમાં કે હદમાં રજા વિના
 પેસવું તે; 'ટ્રેસપાસ'. **ઠંલકમી** સ્ત્રીં
 સુશીલ, સચ્ચરિત સ્ત્રી. **ઠંસચિવ** પું

દેશની આંતરવ્યવસ્થા સંભાળનાર
 પ્રધાન; 'હોમ-મેમ્બર'. **ઠંસસાર** પું
 ઘરસંસાર; ઘરખટલો. **ઠંસ્થ** પું [સં.]
 બ્રહ્મચર્યાશ્રમ પૂરો કરી ગૃહસ્થાશ્રમમાં
 દાખલ થયેલો માણસ (૨) સારો ખાનદાન
 માણસ; સજ્જન. **ઠંસ્થાશ્રમ** પું [સં.]
 બ્રહ્મચર્યાશ્રમ પછીનો ખીલે આશ્રમ.
ઠંસ્થી વિં ગૃહસ્થને લગતું (૨) સ્ત્રીં
 [હિં.] ગૃહસ્થાઈ; ગૃહસ્થાશ્રમનું કામકાજ
 વગેરે. -હિણી સ્ત્રીં [સં.] ગૃહસ્થની સ્ત્રી;
 ઘરચણિયાણી. -હી પું [સં.] ગૃહસ્થાશ્રમી
 (૨) ઘરઘણી

ગૃહીતા વિં [સં.] ગ્રહણ કરેલું (૨) માની
 લીધેલું. [અહીંતા પું ('ગૃહીતા' ખોટું છે)
 ન્તુઓ તેના કમમાં]. -તાગમ સ્ત્રીં
 [ગૃહીત+ગમ] કવેં યુનિવર્સિટીની ખી.
 એ.ને મળતી પદવી કે તે ધરાવતી સ્ત્રી
ગૃહ્ય વિં [સં.] ગૃહનું; ગૃહ સંબંધી. **ઠંસૂત્ર**
 નં [સં.] ગૃહધર્મ સંબંધી સૂત્રોનો
 સંસ્કૃત ગ્રંથ

ગેડ (ગે) સ્ત્રીં ગડ; પડ; ગડી (કપડાની)
 (૨) સળ (કાગળનો) (૩) મેળ ખેસવો તે;
 સધુક્રિકતા [લા.]

ગેડી સ્ત્રીં [દે. ગેહી] ગેડીદલાની રમતમાં
 વપરાતી છેડેથી વાંધી લાકડી. **ઠંદો** પું
 ગેડી અને હડો કે તે વડે રમાતી રમત
ગેણિયું, **ગેણું** (ગે) નં [સરં દે. મોળ=
 બળદ] ઠીંગણો પણ વેગથી ચાલનાર
 એક જાતનો બળદ

ગેખ (ગે) વિં [અ.] ન દેખાય એવું;
 અદૃશ્ય (૨) નં ગેખ હોય તે; અદષ્ટ.
 -ખી વિં ગુપ્ત; અદૃશ્ય; ગૂઠ

ગેમ્પેટ પું [હિં.] ભતીય કોરા [વ. વિ.]
ગેય વિં [સં.] ગવાય એવું કે ગાવા જેવું.
 ઠંતા સ્ત્રીં, ઠંત્ય નં

ગેર પું ['ઘરણું' ઉપરથી] ગરેલો બૂકો
ગેર (ગે) [ફા.] 'નિષેધ, અભાવ, ખોટું'
 એવો અર્થ દર્શાવનાર પૂર્વગ. **ઠંધનસાફ**,
ઠંધનસાફ પું અન્યાય. **ઠંકાયદે** વિં

(२) अ० [फा.] कायदा विना; कायदा विरुद्ध. **०कायदेसर** अ० गेरकायदे; कायदा प्रमाणे नहि. **०कायदे** पुं० गेर-लाल. **०मुनास(-सि)प** वि० गेर-वाजपी. **०रस्ते** अ० भोटीरीते; भेकायदे. **०लाभा** पुं० भोट; लुक्सान (२) भोटो लाल. **०वर्षणुक** स्त्री० परापररीतभात-वर्तन. **०वदरे** अ० [अ. वला परथी] म्यांथी न जडे अवी जगाभे; भोटी जगाभे [पं. भेरवुं **गेरवुं** संकिं [‘गरवुं’ उपरथी] पाडवुं; **गेरवाहीवट** (गे) पुं० अव्यवस्था; अंधेर **गेरवाजपी** (गे) वि० अयोग्य; अघटित **गेरवो** पुं० [नुयो ‘गेरु’] धडना पाडमां थतो अेक रोग [भोटी सभज **गेरसभज(-भूत-भूती)** (गे) स्त्री० **गेरलाजर** (गे) वि० हाजर नहि तेवुं. **-री** स्त्री०

गेरु पुं० न० [सं. गैरिका] अेक नतनी लाल भटोडी (२) नुयो गेरवो. **०यो(-वो)** पुं० गेरुनो-भगवो रंग **गेरेज** न० [इं.] भोटर रापवानुं मकान **गेरो** पुं० [‘गरवुं’ उपरथी] गेरुलो भूक; गेर **गेल** (गे) न० लाड(२)काडभर्यो भेल, रमत **गेहन** पुं० [इं.] प्रवाहीनुं विलायती माप (ग्यारारे दश रोर) **गेलरी** स्त्री० [इं.] अेक पछी अेक हाड जाथी जाथी गोठवी होय अेवी भेठक (नाटक-शाणाभां होय छे तेवी) (२) छनुं **गेली** स्त्री० [इं.] (छापणानामां) गोठवेलां पीणांनो योक्काने भूकवानुं लंभ्योरस भतरुं के पाटियुं (२) गेलीप्रूक् [ला.] ० **भूक्** न० [इं.] गेलीनां पीणां परथी कटातुं प्रूक् **गेस** पुं० [इं.] वासुधपी पहाथ’ (२) कालसा-मांथी कडातो जणे अेवो वायु. **०भेजिन** न० [इं.] तेल केतेना गेसथी आलतुं अेजिन **गेसु** पुं० [फा. गेस] वाणनी लट; नुलकुं **गेसु** पुं०, **०डी** स्त्री० धूण; नेहु **गेछ** न० [सं.] वर. **-डिनी** स्त्री० [सं.] गृहिली

गे‘गु’ (गे०) वि० [रव०] सहेजभां रडी पडे अेवुं; गांगुं **गे‘गाट** (गे०) पुं० [रव०] लारे शोक **गे‘घट** (गे०) वि० चकचूर; भरत **गे‘डी** (गे०) स्त्री० गे‘डानी मादा. **-डो** पुं० [सं. गंडक] अेक जंगली ननवर **गे‘ड** (गे०) स्त्री० [सं. गंडक] दडी (पास डरीने कूल के रेशमनी) **गो** स्त्री० [सं.] गाय (२) इद्रिय (३) वाणी (४) पृथ्वी (५) आकाश. **०कछुं** पुं० [सं.] गायनो कान (२) अंगुहाथी अनामिका सुधीना विरतारनुं प्रभाण(३) अेक नतनो भूग(४) न० अेक धाणुं कूल(५) इक्षिणमां आवेनुं शिवनुं अेक प्रसिद्ध तीथ’. **०करी** स्त्री० गोवध **गोकथाआठम** स्त्री० [सं. गोकुल] श्रावण वद आठम; कृष्णनी जन्मतिथि **गोकथागाय** स्त्री० योमासामां थतुं अेक लाल अने सुंवाणुं छवडुं; इद्रगोप (२) शिंगडांवाणुं अेक छवडुं (तेने परमे धरनी गाय पणुं कहे छे) **गोकथागंडुं** वि० गोकुणनी गोपी नेवुं गांडुं; साव लान वंगरनुं **गोकथियुं** न० गोकुण (लालित्यवाचक) (२) वि० गोकुणनुं, -ने अंगेनुं **गोडीरो** पुं० शारणकोर; धांधाट **गोकुल** [सं.], **(-थ)** न० गाथानुं टाणुं (२) मथुरा पारोनुं, कृष्ण म्यां जिछयां छता ते गाम. **-जियो रोग** पुं० विरडने बीधि (गोकुणनी गोपी नेवो) थतो रोग **गोप** (गो) पुं० [सं. गवाक्ष] छनुं; अश्रुभो (२) गोपलो **गोपणु** न० गोपणुं ते. **०पट्टी** स्त्री० गोपी पाडवुं ते. **-खियुं** वि० गोपी पाडनारु **गोपरु** पुं०; न० [सं. गोलुर] अेक वनरपति (२) अेनुं कांटावाणुं पीज **गोपली** (गो) स्त्री० नानो गोपलो. **-वो** पुं० गोप; ताक [भालवुं **गोपवुं** संकिं (भेढे करवा) वारवार

ગોખાટવું સંક્રિં ગોખ ગોખ કરવું
ગોગળો પું હડપચીની નીચેનો ગળા
 તરફ લચી પડતો લાગ (૨) ઊંટ
 મસ્તીમાં આવે ત્યારે મોંમાંથી છલની
 પાછળથી તાળવાનો લાગબહાર કાઢે છે તે
ગોગુ વિં માલ વગરનું (૨) આવડ વગરનું
ગોઆસ પું [સં.] જમતા પહેલાં ગાયને
 માટે જુદું કાઢેલું અન્ન; ગવાનિક
ગોચર વિં [સં.] ઇદ્રિયગમ્ય (૨) નં
 ગૌચર; ચરો. -રી સ્ત્રીં ભિક્ષા
ગોચલું નં [ગુંછળું] વર્તુલાકારમાં એકકા
 થવું તે. **ગોચલાં ગોચલાં** = પાર ન
 મૂકવો - ગૂંચવાયા કરવું
ગોબું વિં ગંદું
ગોબાર સ્ત્રીં [સં. ગુહ્યગાર] જુઓ ગબર
ગોબારું વિં [સં. ગો+હત્યારું] ગાયની
 હત્યા કરનાર; પાપી (૨) બ્યાં હત્યા થઈ
 હોય એવું; અપવિત્ર. -ચો પું ગોહત્યા
 કરનાર (૨) હત્યારો
ગોટ પું ગોટો (ધુમાડાનો) (૨) ધૂંટડો (૩)
 ઔસ તથા છોકરાંને હાથે પહેરવાનું એક
 ધરેલું (૪) બીજા રંગના કપડાને ચોટીને
 મૂકેલી કિનાર [તિ (કટાક્ષમાં)]
ગોટપીટ નં [રવં] અંગ્રેજ કે તે બોલવું
ગોટપો(-મો)ટ અં [ગોટો] જુઓ ગુટપુટ
ગોટલી સ્ત્રીં નાને ગોટલો (૨) ગોટલાની
 અંદરની મીજ (૩) કામમાંથી ગયોલિયું
 [લા.]. **ગોખાજ** વિં કામચોર; ગોટલી
 મારવામાં હોશિયાર. **ગોટલી મારવી** =
 કામમાંથી ગયોલિયું કરવું. -લો પું
 કુળની અંદરનું કોટલાવાળું બીજ (૨) કકણ
 માંસપિંડ. **ગોટલો ચડવો** = સ્નાયુ
 ઉપર તાણ આવતાં સખત કળતર થવું
ગોટાવું અંકિં [ગોટો] પરથી ગોળગોળ
 ગોટા વળવા (૨) ધુમાવું (૩) ગૂંચાવું
ગોટાળો પું [ગોટો] અવ્યવસ્થા; છબરડો (૨)
 ગૂંચવણ (૩) (હિસાબ કે પેસાની બાબતમાં)
 ગરબડ કે ધાલમેલ થા અક્રાંતકરી
ગોટી સ્ત્રીં [સં. ગુટી] ગોળી (૨) માની ગાંઠ

ગોટીમડું, ગોટીલું નં ગુલાંટ
ગોટીલો પું [ગોટી] પીંજળની તાંતને
 થડકાવવાનું ચોબર (૨) નકર ગોળો;
 દડો (૩) કાંઠો (૪) કપડાંનો વણેલો સારકો
ગોટો પું [ગોટી] પરથી ગોળો; પિંડો
 (૨) ફૂલનો તોરો; કલબી (૩) ગલગોટો (૪)
 વાહળા જેવો ગોળો (ધૂળ, ધુમાડાનો) (૫)
 કુળની અંદરની ગોળ ચીજ; ઉદાં નાબિ-
 ચેરનો ગોટો (૬) છબરડો; ગોટાળો [લા.].
ગોઠં (ક.) સ્ત્રીં [સં. ગોઠિ] છાની-અંતરની
 વાતચીત; ગુંજ (૨) મિજબાની; ઉબણી
 (૩) મરકરી; ટોળ (૪) મિત્રતા (૫) સેટ
 (ખાસ કરીને હોળીના દિવસોમાં ગુલાલ
 ઇં છાંટનારને અપાતી). ઠડી સ્ત્રીં છાની
 -અંતરની વાતચીત (લાલિત્યવાચક).
ગોઠુ સ્ત્રીં ગોઠિમણ
ગોઠણુ પું [જુઓ ધૂંટણુ] ઠીંચણુ
ગોઠણી સ્ત્રીં [ગોઠણું] ઉતરડની
 ખેસણી; ઈટાણી; સૂચિયું (૨) ગોઠવણુ
ગોઠવણુ(-ણી) સ્ત્રીં ગોઠવણું તે કે તેની
 રીત; રચના (૨) સગવડ; અઠોખરત. -વું
 સંક્રિં વ્યવરિથત અંધખેસતું મૂકવું કે
 કરવું (૨) નોકરીમાં કે કામધંધામાં રાખવું
 -રખાવવું [આવણું; ગમવું]
ગોઠવું અંકિં [ગોઠ] ઉપરથી અનુકૂળ
ગોઠિચણુ સ્ત્રીં [ગોઠ] સ્ત્રીમિત્ર; સખી
ગોઠિયો પું [ગોઠ] ઉપરથી મિત્ર; હોસ્ત
ગોટીમડું નં જુઓ ગોટીમડું
ગોઠ (ગો) નં [સં. ગઠ; ગંઠ] શરીર ઉપર
 થતી ગાંઠ; ઠીમણું
ગોઠ સ્ત્રીં ગોઠવું તે. **ગોઠું** સંક્રિં ખોટું
ગોડાઉન સ્ત્રીં; નં [હં.] માલ બરવાની
 વખાર; ગોદામ [સાથે, સોબતમાં]
ગોડે (ગો) અં [કા.] પેડે; જેમ (૨) -ની
ગોત સ્ત્રીં [ગોતવું] ઉપરથી શોધ; ખોળ
ગોત નં [સં. ગોત્ર] + કુળ
ગોતર (ગો) નં [ગોત્ર] કઠેળની શિગોનાં
 કોતરાં અને પાંદડાંને ભૂકો (ઠોરનું ખાણ)
ગોતર નં + ગોત્ર; કુળ. **ગો** પું; સ્ત્રીં

नुओ गोत्रण. ०डुं न० गोत्रणनी
पूज माटे आखेवी माटी अथवा वस्तु के
ते लाववानो समारंभ (लग्नमां भगण
तरीके कराय छ)

गोत्रपुं स० किं [वि. वृत्ति (शोधितुं)
उपरथी] शोधपुं; ओणपुं

गोत्रुं (गो) न० [दि. गवत्त=घास] ठारने
माटे भाइलुं पाल(१)गमे तेम राधिलुं के
दाहुं ने स्वाह वगरनुं अन्त [ला.]

गोत्र न० [सं.] वंश; कुल; 'द्राष्ट' (कोई
भास मुनिथी शत्रुतुं). ०ज वि० [सं.]
गोत्रमां जन्मेतुं (२) पुं०; स्त्री० कुलदेवता;
गोत्रण. -त्रीय वि० ऐक गोत्रनुं

गोथ (थ) स्त्री० [अ. गोतह=इभकी] उधे
माथे इरी जउं ते; शुलांत (पतंगनी) (३)
भूलथाप; गोथुं [ला.]

गोथणो पुं० धूसरी नाडवानो भोला

गोथाटपुं स०किं गोथे गोथे भारतुं

गोथापुं अ०किं गोथां भावां

गोथुं न० [नुओ गोथ] माथुं नीये होय
तेवी शरीरनी स्थिति (२) शुलांत (३) माथुं
भारतुं ते (४) [००००] नकाभां कांकां (५)
भूलथाप [ला.]

गोह स्त्री० ओणो

गोह (ह) स्त्री० [गोहडुं] वारंवार टोक्या
करतुं ते उभल; अंतराय

गोहडियुं वि० [गोहडुं] उपरथी [अ०उभयडुं]
ने लडुं (२) गोहडीमां होईये ने धतुं-रातनुं
(अहल) (३) पासे मात्र कृतेवी गोहडी के
यीथरां राभनार (भावो, साधु) (४) न०
ऐक लतने शीतणानो रोग-ओरी

गोहडी स्त्री० नानुं गोहडुं (२) लूगडांनो ककरा
वगेरे गोहवीने करातुं हलकं पातणुं ओहल
के पाथरलुं (३) गायनी डोक नीयेनी
लभउती गोहडी लेवी लडी यामडी. -डुं
न० [दि. गहड] इ लरीने करातुं मोहुं
ओहल के पाथरलुं

गोहवण्णी स्त्री० गोह; हभल; पलवण्णी

गोहडुं स०किं गोहडुं; ओहडुं

गोहाडपुं स०किं गोहा भारवा(२)वारंवार
कला करतुं; टोकुं [ला.]

गोहान न० [सं.] गायनुं हान (२) केश
क्याववानो सरकार-विधि

गोहाम स्त्री०; न० [दि. गोडाउन] गोही
गोहावपुं स०किं 'गोहडुं'नुं घेरक (२)
गोहो भारवा(३) टोकीने लअत के सतेण
करतुं [ला.]

गोही स्त्री० अंहर पाली कढाय धलाय येवी
सवउवाणुं, वहालो भांधवानुं अने ललां
राभवानुं अंहर (२) गोहाडिन

गोहो पुं० गोहाने - भूये या लोकाय येतुं
लपसेतुं ते (२) मुक्को; होसे (३) ओट;
मुकसान [ला.]

गोधलु न० [नुओ गोधन] गायानुं टोणुं

गोधन न० [सं.] गायो इपी धन-होखत
(२) गोधल

गोधलियुं न०नानो गोधे; वाहरडे [लग्न

गोधा लगन न० गोधूलिक-समीसांजनुं

गोधुम पुं० ०००० [सं.] धड

गोधुलगन न० नुओ गोधालगन

गोधुं न० नुओ गोधलियुं

गोधूम पुं० ०००० [सं.] गोधुम; धड

गोधूलिक [सं.], गोधूलिके वि० गोत्रण-
समीसांजनुं लग्न [करेयो भणह

ओधो पुं० [सं. गोम्वव] आणलो; भरसी नहि

गोप पुं० [नुओ गोड] (पुनुपनुं) कोटनुं
ऐक धरेलुं

गोप पुं० [सं.] गोवाणियो. ०का०य न०
ग्राम एवन वल्लवतुं काय; 'पेरटोरल'

गोपह न० [सं.] गायनुं पगलुं; गोपह

गोपन न०, -ना स्त्री० [सं.] संरक्षण(२)
गुप्त राभतुं ते [यिअ

गोपनीय वि० [सं.] गोप्य; गुप्त राभवा

गोपवपुं, गोपपुं स०किं [सं. गुपउपरथी]
संताडुं; धुपावपुं [धरेलुं

गोपडार पुं० [गोड] (स्त्रीनुं) कोटनुं ऐक

गोपाल (०क) पुं० [सं.] गोवाणियो (२) राज
(३) इण. -लिका, -ली स्त्री० [सं.] गोपी

ગોપાષ્ટમી સ્ત્રીં [સં.] કારતક સુદ ૮
 ગોપિકા, ગોપી સ્ત્રીં [સં.] ગોવાળ્ય (૨)
 વૃંદાવનની કૃષ્ણભક્ત ગોવાળ્ય
 ગોપીચંદન નં [સં.] દીલું કરવામાં વપરાતી
 એક પીળા માટી. (ગાંઠનું) ગોપી-
 ચંદન કર્ણું = (ગાંઠના) પૈસા બગાડવા;
 (ભતે) નુકસાનમાં ઊતરવું
 ગોપુર નં [સં.] શહેરનો કે મંદિરનો દરવાજો
 (૨) મુખ્ય દ્વાર
 ગોપતા પું [સં.] રક્ષક; વાલી
 ગોપ્ય વિં [સં.] ગુપ્ત રાખવા યોગ્ય; ગોપનીય
 ગોફ પું [સં. ગુફ] કોટનું એક ધરેલું (૨)
 હાથનું એક ધરેલું (૩) રાસ રમતાંની સાથે
 હાથમાંનાં રંગબેરંગી દોરડાં ગૂંથતાં બચ
 છે તે રમત
 ગોફલ્ય સ્ત્રીં [દિ. ગોફળા] ગોળા-પથરા ફેંકવાનું
 ભેતર જેવું સાધન. -લિયું વિં ગોફલના
 કામનું; કઠણ (પથર) (૨) થોડા ધીના
 કઠણ (નાના લાડુ). -લિયો પું ગોફલ-
 માં ફેંકવાનો ગોળો (૨) લાડુ (વ્યંગમાં)
 [લા.]. -ણી સ્ત્રીં અથોડે લટકાવવાનું
 સ્ત્રીઓનું એક ધરેલું. -ણો પું ન્ત્રીઓ
 ગોફળી (૨) તુંગા પર જડેલો લાકડાનો
 એક ભાગ
 ગોખર નં [દિ. ગોવર] (ગાયનું) છાણ (૨)
 છાણનો ભૂકો [ગોદડિયું
 ગોખરુ પું ઓરી; એક ભતની શીતળા;
 ગોખરું વિં [ગોખર] ગંદું (૨) નં ગોખર
 ગોખરો પું મૂંસરી ખાંધવાની હળની દાંડી
 ગોખાવું અંકિં ગોખો પડવો
 ગોખો પું પછડાયાથી ધાતુની બનેલી
 વસ્તુની સપાટીમાં પડતો ખાડો
 ગોખાહણ્ય પ્રતિપાલ [સં.], -યા વિં (૨)
 પું ગાયને બ્રાહ્મણનો રક્ષક (રાજ)
 ગોમથ [સં.], -યા નં ગાયનું છાણ
 ગોમંડલ [સં.], -યા નં પૃથ્વીનો ગોળાકાર
 -ચક
 ગોમાંસ નં [સં.] ગાયનું માંસ
 ગોમુખ નં [સં.] ગાયનું મોઢું (ખાસ

કરીને પથર વગેરેમાંથી બનાવેલું (૨) એક
 ભતનું નાથું. -ખી સ્ત્રીં [સં.] માળા
 જપવાની ગોમુખના આકારની કોથળી
 ગોમૂત્ર નં [સં.] ગાયનું મૂત્ર; ગોમૂત્ર
 ગોમૈંધ પું [સં.] જેમાં ગાયનો ભોગ
 આપવાનો હોય તેવો યજ્ઞ
 ગોયાણી (ગો) સ્ત્રીં ગોરાણી
 ગોયાણી (ગો) સ્ત્રીં [સં. ગૌરી ઉપરથી]
 સૌભાગ્યવતી સ્ત્રી (૨) પ્રત નિમિત્તે જમવા
 બોલાવેલી સૌભાગ્યવતી સ્ત્રી
 ગોયરો (ગો) સ્ત્રીં [સં. ગૌરી] ગોરમાનું પ્રત
 ગોર પું (છાણનો) ભૂકો; ગેરો
 ગોર (ગો) પું [સં. ગુરુ] પુરોહિત (૨) પડો
 ગોર સ્ત્રીં (ગોર), ન્ત્રીઓ ગોરમા
 ગોરક્ષા સ્ત્રીં ગાયોનું રક્ષણ
 ગોરખ વિં [સં. ગોરક્ષ] ઇંદ્રિયોને સ્વાધીન
 રાખનારું; સંયમી (૨) પું શિવમાળી
 સાધુઓનો એક પ્રકાર (૩) પું મરચેન્દ્રનો
 પ્રસિદ્ધ શિષ્ય ગોરખનાથ. [આગે આગે
 ગોરખ ભગે = આગળની વાત આગળ
 ભેવારી; સૌ ધરો - વખત આખે કાંઈક
 જડશે - એવો ભાવ.] ંઆમલી,
 ંઆખલી સ્ત્રીં એક આડ (૨) એનું ફળ.
 ંધધો પું ગોરખપથી રાખે છે એવું
 એક યંત્ર (૨) એકના એક કામનું નિરર્થક
 પુતરાવર્તન [લા.]
 ગોરજ સ્ત્રીં [સં.] ગાયોના ચાલવાથી ઊડતી
 રજ - ધૂળ (૨) સમીસાંજ [લા.]. ંલસ
 નં સમીસાંજનું લસ [ધર્મોપદેશક
 ગોરજ (ગો) પું [સં. ગુરુ + જ] જૈન સાધુ -
 ગોરટ, (-ટિયું, -ટું) વિં [સં. ગૌર ગોરું ગોરાટ
 ગોરણી (ગો) સ્ત્રીં ન્ત્રીઓ ગોચણી નં ૨
 ગોરતો (ગોર), પું [સં. ગૌરી ઉપરથી]
 સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીઓને જમાડવાનું એક પ્રત
 ગોરધન પું ન્ત્રીઓ ગોવર્ધન
 ગોરપદું (ગો) નં [સં. ગુરુ + પદ] યજ્ઞમાન-
 વૃત્તિ; ગોરનું કામ
 ગોરમટી સ્ત્રીં [સં. ગૌરમૃત્તિકા] લાલ-
 પીળા માટી; મટોડી

गोरभा (गोर,) स्त्री० [सं. गौरी + भाता] गौरी; पार्वती (२) कुमारिकाओंनु गौरी-पूजननु प्रत

गोरस न० [सं.] दूध, दही वगैरे (२) ते राभवानु पात्र; गोरसी. ०डुं न० लुओ गोरसुं. -सियुं वि० गोरसवाणुं (२) न० लुओ गोरस. -सी स्त्री०, -सुं न०

दही दूध राभवानु भाटीनुं वासण; दौली **गोरंभा(-भा)पुं** अ० कि० [सं. वोरम्भाव] धनधोर थवुं (वाङ्मथी आकाशनुं) (२)

धुमावुं (३) सूत्र न पडवाथी गूयवावुं

गोरंभा पुं० गोरंभावुं ते; गूयवल् (२) धेरो (३) वाङ्मथी व्यक्षी आवर्वा ते

गोराट वि० लुओ गोराट

गोराट(-डु) वि० [सं. गौर उपरथी] पोथी, रताण अने लाकाश वा पीणारा भारती (भाटी वा जमीन)

गोराणी (गो) स्त्री० गोरनी स्त्री (२) गुरुपानी के स्त्रीगुरु [दोडवाणी स्त्री

गोरांके, गोरी स्त्री० [सं. गौरी] गोरा

गोरीका पुं० [हं.] ऐक लतने मोटी वांदेशे

गोरुअंकेन न० लुओ गोरोयन

गोरुं वि० [सं. गौर] श्रमणा रंजनुं० गङ्क, गङ्काके, वि० ऐकदम गोरुं. -रो पुं०

गोरी आमडीने परदेशी (युरोप, अमेरिका वगैरेने) भाणस

गोरौयन न०, -नी [सं.] स्त्री० गायना

भायाभांथी मजती के तेना पित या भूत-भांथी अनावाती ऐक औपधि

गोल पुं० [हं.](दूठणोल वगैरे रमनेमां) पोथुं

गोल वि० [सं.] वतुंलना-ददाना आकारनुं (२) पुं० गोल आकार

गोलक पुं० [सं.] गोणो (२) न० इद्रियेनुं अधिष्ठान-के द्वारा तेनुं काम थाय छे ते जगा [गदो-पेथी

गोलके पुं० [फा. गुल्क] पैसा नाभवानो

गोलमाल पुं० [हं.] अरअगोटा; अव्यवस्था

गोलवुं (गो) स० कि० पगवडे भूंदी नाभवुं

गोलदाज पुं० [फा.] तोपथी [गोणी

गोलाध पुं० अधगोल (२) पृथ्वीने अधी

गोलां न० अ० व० [गोयो] जवानभानानां

दलका इरगळनां दासदासी. -दी स्त्री०

गोदल (२) वडारण [‘रेरेरिक्क’ [ग.]

गोदीय वि० गोणाकार; गोणने लगनुं;

गोदो पुं० [सं. गोल, -ला] ये नामनी

ज्ञातिने भाणस (२) जवानभानानो नोकर (३) गंछ्कानुं ऐक पत्तुं [स्थान

गोदोके पुं० [सं.] विपणु वा दूधनुं निवास-

गोदो पुं० [सं. गो उपरथी] वाछरडो (२)

मातानो सुरत लकत (३) गंछ्कानो गोदो -ऐक पातुं

गोवध पुं० [सं.] गायने वध

गोवदुं न० गोणदुं; योरी

गोवर्धन पुं० [सं.] वृंदावनमां आवेलो

ऐक दुंगर. ०धर, ०धारी पुं० [सं.] कृष्ण

गोवंश पुं० [सं.] गायनी ओलाक; अणक

गोवारुं न० [सं. गो + वंश] गाय - दारनुं टोणुं

गोवालणी स्त्री० [सं. गोपालिनी] गोवाणणुं

गोवाण पुं० [सं. गोपाल] गाय-दोर वराव-

नारो. ०णु(-णी) स्त्री० गोवाणनी स्त्री.

-णियो पुं० गोवाण. -णुं न० गोवाणने

धधो. -गो पुं० गोवाण [पादर

गोवांदुं (०) न० [सं. गोवेंद्र उपरथी] गोवंदुं;

गोविंद पुं० [सं.] कृष्ण

गोवृंद न० [सं.] गायेनुं टोणुं

गोमज न० [सं.] गायेने आंधवानो वाडो (२)

गायेने वारवानी जगा (३) गायेनुं टोणुं

गोशपेथ वि० [फा.] कान दांकी हे तेनुं (पाथडी भाटे)

गोशाला [सं.], -या स्त्री० लुओ गोशाला

गोशीतला स्त्री० [गो + शीतला] शीतला

गोशत न० [फा.] गोस; मांस

गोष्ठ पुं० [सं.] गायेनो वाडो (२) सरवाडवाडो

गोष्ठि(-धी) स्त्री० [सं.] वातथीत; गोष्ठी (२)

भसलत; छूपी वातथीत

गोणप(-ण्पा) न० [सं.] गायनुं पगळुं

गोस वि० जमणु भाणुनुं (सुकान केरववा

विषे) (२) न० सठनी नाथनुं दोरडुं

गोस न० [फा. गोस्त] मांस

गोसांघ (०) पुं० [सं. गो + स्वामी] ऐक
 नतने साधु - वेराणी (२) भूण गोसांघ
 पण् ङाळ गृहस्थीमां रडेती ऐक नात.
 ०७७ पुं० लुओ गोस्वामी
गोसेवा स्त्री० [सं.] गाय ने तेना वंशानी सेवा
गोस्वामी पुं० [सं.] वैष्णवोना आराय' (२) ऐक अडक
गोड स्त्री० [सं.] शुक्र
गोडत्या स्त्री० [सं.] गायने भारी नाणवी
 ते (२) तेतुं पाप. ०६ वि० गोडत्या
 करनातुं (२) गोडातुं
गोडर पुं० गोड; गृह
गोण वि० (२) पुं० लुओ गोळ (३) पुं०
 परस्पर कन्यानी लेवडदेवड माटे नको
 करेकुं नातीलाओनुं लूथ
गोण (गो) पुं० [सं. गुळ, गुळ] शेरडीना
 रसने डडाणीने भनावातुं ऐक भाध
गोणकेरी (गोक) स्त्री० गोणवाणुं केरीनुं
 ऐक अथाणुं
गोणगोण वि० [गोळ] अरपध; डडाड
गोणगोण (गो-गो) वि० नरभ; पूण
 रीते यडी गथेकुं (२) नेनुं मन पीगणी
 गयुं होय अयुं [ला.]
गोणायुं (गो) न० नेमां गोणनुं प्रमाण
 वधारि होय अयुं अथाणुं
गोणधाया (गो) पुं० अ० व० गोण साधे
 भेणवेला धाया (भांगलिक अवसर
 वडेयाय छे) [सुभडी
गोणपापडी (गो) स्त्री० ऐक भीडी वानी;
गोणभट्टोण वि० अराअर गोण (२) लुहपुण
गोणभेळ वि० (२) स्त्री० गोण भेळने इरता
 भेसीने भरती (परिभड)
गोणवा पुं० अ० व० [गोण] उपरथी]
 स्त्रीओनां हायनां सोनानां कडां (२) तेवा
 धाटनी हायनी अंगडी (३) वाकडाना गोण
 टुकडा. -**वो** पुं० गोडण वडे केंकवानो
 गोणो (२) टूके अने गोण भेल्लियानो
 कडो (३) गोणो; गोण आकृति
गोणार्थ स्त्री० गोणयणुं. -**कार** वि० गोण.

-भृति वि० गोणाकार (२) स्त्री० गोण
 आकृति. -**ध** पुं० गोलाध
गोणिया केरी (गोक) स्त्री० गोणकेरी
गोणी स्त्री० [सं. गुळी] कोर नाऩी गोण
 वस्तु (२) हवानी गोणी; गृटिडा (३) अडक
 के पिरतोडमां भरीने भारवानी (सीसानी)
 गोणी (४) भाणी भरवानी भाटडी (५)
 हडी वलोववानुं गोण वासणुं (६) अडकेव.
गोणार पुं० अडकमांथी के पिरतोडमांथी
 गोणी छोडनी ते
गोणो पुं० [सं. गोलक; फा. गोलह] कोर पण
 गोण वस्तु; पिडो (२) गोडणुथी सारवानो
 गोणो (३) तोपथी भारवानो गोणो (४)
 भाणी भरवानी मोडी गोणी (५) पेटने
 ऐक रोग (६) गपगोणो (७) इनसने के
 पीणणीना दीवानो पोटो
गोडनुं (गो) न० लुओ गोडनुं. -**रो** पुं०
 लुओ आंदरे [केड करतुं
गोंधवुं (गो) स० कि० ण' ध० गामां पूरतुं;
गोंधण (गो) पुं० सेणसेण; भायडो
गोंधयातुं (गो) वि० गोंधार्थ मराय अयुं
 अंधियार (२) न० धोडतुं
गो स्त्री० [सं. गो] गाय
गोड पुं० [सं.] अ'गोणानो ऐक प्राचीन
 विभाग (२) वि० गोड - अ'गोणने लणतुं
गोडियो पुं० [गोड] उपरथी] गारुडी; महारी
गोडी स्त्री० [सं.] गोड प्रांतनी स्त्री (२) ऐक
 मोडी (३) गोणमांथी काठेला हड
गोणु वि० [सं.] मुष्प्य नडि अयुं; पेटमां
 आवतुं
गोतम पुं० [सं.] बुद्ध भगवान (२) न्याय-
 हरी' नना संस्थापक (३) कृपायाथ
गोतराट, गोत्राट न० [सं. गो + त्रिरात्र]
 त्रण रात पाणवानुं गौपूजननुं स्त्रीओनुं
 ऐक व्रत (भाहरवा सुधमां)
गोदान न० गायनुं दान
गोप्राज्ञणुप्रतिपाड (-ण) वि० गायो अने
 आसणुनुं पालन पोषण करतार (राज)
गोमुष्प न० लुओ गोमुष्प. -**भियुं** वि०

દેખીતું ગાયના મોં જેવું - દીન મુખવાણું.

-ખી સ્ત્રીં ન્હુઓ ગૌમુખી

ગૌમુખ નં ગાયતું મૂતર

ગૌર વિં [સં.] ગૌરું [(૩) આદર

ગૌરવ નં [સં.] ભાર; વજન (૨) મહત્તા

ગૌરાંગ વિં ગૌરા અંગવાણું (૨) પું

ચૈતન્ય. -ગિની વિં સ્ત્રીં (૨) સ્ત્રીં

ગૌરી સ્ત્રી

ગૌરી સ્ત્રીં [સં.] પાર્વતી (૨) આઠ વર્ષની

ખાળા (૩) સ્ત્રીઓના નામ સાથે માનાથે

વપરાતો એક શબ્દ. ઉદા. 'વિમળાગૌરી'.

૦ પૂજન નં પાર્વતીની પૂજ (૨) એક વ્રત.

૦ શંકર, ૦ શિખર નં હિમાલયનું એક

જાયું શિખર

ગૌશાલા (-ળા) સ્ત્રીં ગાયો સાખવાનું

મકાન અથવા વાડો (૨) દુગ્ધાલય

ગૌહત્યા સ્ત્રીં ન્હુઓ ગૌહત્યા

આસતેલ નં ન્હુઓ ધાસતેલ

અથત નં [સં.] ન્હુઓ અંથત. -તું સંક્રિં

[સં. ઘ્ર્] ગૂંથતું; ગાંઠતું (૨) રચતું; લખતું

અથિત વિં [સં.] અથેલું

અસતું સં કિં [સં. ઘ્ર્] પકડતું (૨) કોળિયો

કરવો; ખાણું (૩) સૂર્ય ચંદ્રને રાહુએ ઘેરતું

અસિત, અસ્ત વિં [સં.] પકડાયેલું; આસ

કરેલું

અહ પું [સં.] (પ્રાચીન વ્યાખ્યા પ્રમાણે)

સૂર્ય, ચંદ્ર, મંગળ, બુધ, ગુરુ, શુક્ર, શનિ,

રાહુ અને કેતુ એ નવમાનો એક (૨)

[અર્વાચીન વ્યાખ્યા પ્રમાણે] સૂર્યની

આસપાસ ફરતો આકાશીય ગોળો (ઉદા. ૦

બુધ, શુક્ર, પૃથ્વી વગેરે) (૩) અહતું તે;

અહણ (૪) પૂર્વ અહ (૫) ભાગ્ય; નસીબ [લા.]

અહણ નં [સં.] લેવું - પકડવું તે (૨) સમજ

(૩) સૂર્ય અને પૃથ્વી વચ્ચે ચંદ્રના

આવવાથી કે સૂર્ય અને ચંદ્ર વચ્ચે

પૃથ્વીના આવવાથી સૂર્ય અને ચંદ્રનું

ઘેરાવું - અસાવું તે [ઋષી.]. ૦ શીલ વિં

અહણ કરવાના સ્વભાવનું; 'સિસેપ્તિવ'

અહદશા સ્ત્રીં અહોની સ્થિતિ (૨) તેને

કારણે થતી મનુષ્યની ભક્તી કે ખૂરી

અવસ્થા (૩) 'હૃદ' સા [લા.]

અહદાન નં અહની નકારી અસર મટાડવા

માટે અપાતું દાન [માઠી અસર

અહખલ (-ળ) નં અહતું જોર - સારી

અહમંડલ [સં.] (-ળ) નં અહોતું મંડળ

અહયોગ પું અહનો યોગ; સંગેગ

અહલું સંક્રિં [સં. ઘ્ર્] લેવું; પકડવું (૨)

સમજવું

અહશાંતિ સ્ત્રીં [સં.] (-તે) કનં કોઈ પણ

મંગળ કાર્યની શરૂઆતમાં અહોની માઠી

અસર નિવારવા માટે કરાતી ધાર્મિક

ક્રિયા

અહીતા પું [સં.] અહણ કરનાર; અહનારો

અંથ પું [સં.] પુસ્તક. ૦ કંટારી, ૦ કાર પું

[સં.] પુસ્તક રચનાર. ૦ નં નં, ૦ ના સ્ત્રીં

[સં.] ગૂંથણ; ગંઠણ (૨) પુસ્તક રચવું -

લખવું તે. ૦ પાલ (-ળ) પું પુસ્તકાલય -

માં પુસ્તકોની રક્ષા અને આપવા, લેવાની

વ્યવસ્થા કરનાર; 'લાઇબ્રેરિયન'.

૦ માળા સ્ત્રીં અથોની માળા. ૦ સં અહ

પું પુસ્તકાલય. ૦ સાહેબ પું શીખ

લોકોનો ધર્મ અંથ. ૦ ન્થ વિં અંથમાં

રહેલું. -થાપણું નં [+ અર્પણ] અંથનું

અર્પણ કરવામાં આવે છે તે. -થાલય નં

[+ આલય] પુસ્તકાલય. -થાવલિ (-લી)

સ્ત્રીં [+ આવલિ] અંથમાળા. -થાવલોકન

નં [+ અવલોકન] પુસ્તકના ગુણદોષનું

અવલોકન. થાવળિ (-ળી) સ્ત્રીં અંથાવલિ

અંથિ સ્ત્રીં [સં.] ગાંઠ (૨) સાધો

અંથિત વિં [સં.] અથિત; સંકળાયેલું

અંથિલ વિં [સં.] અંથિવાણું

આન્દ સ્ત્રીં [હં.] મહદ તરીકે અપાતી રકમ

આમ નં [સં.] ગામ; ગામડું (૨) સમૂહ.

૦ ઉદ્યોગ પું ગામડામાં ને તેની અર્થ -

નીતિની દૃષ્ટિએ કરીને ખીલવી શકાય

એવો ઉદ્યોગ - અંથો; 'વિલેજ ઇન્ડસ્ટ્રી.

૦ દેવતા પું ૦ ૦ ૦ ૦ [સં.] ગામનું રક્ષણ

કરનાર દેવતા (૨) સ્ત્રીં ગામની ઇષ્ટ

हेवता. **पंथायत** स्त्री० गामनो व्यवहार
 यदावनार पंथायत. **संगठन** न०
 गामडाना आभा एवनतुं संगठनकाम.
सुधार पुं० गामडाना आभा एवनने
 सुधारतुं ते. **सेवक** पुं० ग्रामसेवा
 करनार. **सेवा** स्त्री० गामडाना सेवा.
भीष्ण वि० [सं.] गामडानुं - ने लगतुं
 (२) पुं० गामडियो. - **मोद्योग** पुं० लुओ
 ग्राम उद्योग
आभोद्वान न० [इं.] थाणी यडावीने वगाड-
 वानुं ऐक विलायती वाहुं
आभ्य वि० [सं.] लुओ गामडियुं (२) अश्वीक्ष
आस पुं० [सं.] कोणियो (२) अडलने दीये
 सुयंयंनो घेरायेयो भाग
आड पुं० [सं.] अडल; पडड (२) भगर
आडक वि० [सं.] अडल करनारुं; समजतारुं
 (२) पुं० धराक (३) अडल करनार
आडी वि० [सं.] अडल करनारुं (समासने
 आते). उदा० गुणआडी (२) कभजियात
 करनारुं
आह्य वि० [सं.] अडल करवा योग्य

अीक वि० [इं.] अीस देशनुं (२) पुं० अीसने
 वतनी (३) स्त्री० अीसनी बाधा
अीवा स्त्री० [सं.] गरदन; डोक
अीभ पुं०; स्त्री० [सं.] (क मनुमांती) गरमीनी
 मोसम (केक अने अषाढ). **वर्ग** पुं०
 शीभ - उताणानी रनओमां यदाववामां
 आवतो शिक्षणो वर्ग
अैक्युअेट पुं० [इं.] युनिवर्सिटीनो रनातक
 (पी. अे., पी. डोम. कं कोई पदवीवाणो)
अैन पुं० [इं.] ऐक धनुं तानुं वजन
 (योभा के जव-सार केतुं)
अैकाधट पुं० [इं.] ऐक काणो अनिज
 पदार्थ केमांथी पेन्सिलनी आली अने
 छे [प. वि.]
अैस न० [इं.] आर उअन-१४४
अैलानि स्त्री० धाक (२) अनुसाड; पितता
 (३) ब्रह्म; अल्लगमे
अैलस पुं० [इं.] काय (२) कायनो आदो
 (३) लोको अने लांओ कोई पल प्यादो
अैलीसरिन न० [इं.] वनस्पति तेलोमांथी
 नीकणतो मध केवो पदार्थ [र. वि.]

ध

ध पुं० [सं.] कठर्यानी योथो व्यंजन
धई स्त्री० लुओ धई
धई पुं० अ० व० [सं. गोवूम; फा. गंडुम] ऐक
 अनाज. **धुं, धवाळुं** वि० धड केवो रंगनुं
धधरतुं न० नातारुं
धय, (०क) अ० [रव०] (लोकावानो रव)
धयडनुं स० किं [रव०] इयडनुं; लीडनुं
धयडाधयड (-डी) स्त्री० [रव०] लीडलीड;
 इयडाइयडी
धयरकुं न०, - **को** पुं० [रव०] गयरकुं
धयरडनुं स० किं लुओ धयडनुं [अिम]
धयाधय अ० [रव०] (डपराडपरी लोकाय
धयूमल वि० [धूमयो] धयूमलावाणुं
 (२) स्त्री० धयूमलो. - **को** पुं० नूथ; ओळुं
 (२) गूथवाडो; अय्यवरथा

धट (२,) स्त्री० धटनुं ते; धटाडो (२) जोड
धट वि० लुओ धट [धतो अवाज]
धट अ० [रव०] (प्रवाही गणतां गणामांथी
धट पुं० [सं.] धटो (२) शरीर (३) हृदय; मन
धटक वि० [सं.] वस्तुना अंशडप (२)
 योणनारुं; रयनारुं (३) पुं० वस्तुनो अंग-
 भूत अययव; 'युनिट'; 'कॉम्पोनन्ट'
धटक अ० [रव०] (प्रवाही गणतां गणामांथी
 धतो अवाज). **धटक** अ० [रव०].
 - **कावतुं** स० किं धटक धटक - अट पी लुं
धटतुं वि० [धटनुं व० ह०] योअ; वाणपी
 (२) कभी; भूतनुं
धटत्व न० [धट] धनकणना ऐकम केडला
 पदार्थनुं वजन; 'डेन्सिटी'. - **त्वांक** पुं०
 कोई पल पदार्थ पाणी करतां केडलो बाइछे

ते दर्शावनार शुभोत्तरः; 'शैसिद्धिक येवीटी'
घटना स्त्री० [सं.] रयना; अनावट (२)
 अनाव (३). कारीगरी
घटमान वि०[सं.] अननु; थतुं(२)अने अंतुं;
 संभवित (३) योग्य; थतुं
घटभाषा स्त्री० शै० शै० मां गोडवेली घडानी हार
 (२) कंभ; प्रखाली
घटवुं अ०कि०[सं. घट] योग्य होवुं; छाजवुं(२)
 भेसतुं आवतुं; लाजु पडवुं(पेरक 'घटाववुं')
घटवुं अ० कि० ओछुं के कमी थवुं(२)
 (कपडुं) यदी जवुं (पेरक 'घटाववुं')
घटस्थापन न० [सं.] नवा धरमां वसता
 पडेवां त्यां पाणीने थडो मुकवाणी क्रिया(२)
 नवरात्रिना दिवसेमां घडा द्वारा माताळ;
 नी स्थापना करवानी क्रिया
घटस्फोट पुं० मडामे जाणी यिता छांटया
 पणी छेदली वार ते तरफुं मों ईरची थडो
 झोडी नाभवो ते (२) ह भेस माटे स'अ'ध
 तोडी नाभवो ते [सा.] (३) तोड; निकाल
 (४) छपी वातनो भेद भागी नाभवो ते
घटा स्त्री० [सं.] गभाच; जुंड; समूह (आड,
 वाहणां वगेरेतो)
घटारोप पुं० [सं.] यारे जालु टांकाई जय
 तेवी घटा(२)तेतुं टांकल(३)आड'अर; सपका
घटाडवुं सं०कि० 'थटवुं'(ओछुं थवुं)नुं प्रेरक
घटाडो पुं० [थटवुं] कमीपळुं; थट
घटारत वि०[सं. वटितोयें] योग्य; थतुं
घटाववुं सं०कि० ['थटवुं'नुं प्रेरक] भेसतुं
 करवुं; लाजु पाडवुं (छेकां श्लोकनो अर्थ
 घटाववो)
घटिका स्त्री० [सं.] घडी; २४ मिनिट जेठयो
 वपत (२) घडी मापवानो वाडको. व्यंज
 स्त्री० घडी मापवानुं थं
घटित वि० [सं.] योग्य; उचित
घटी स्त्री० [सं.] जुओ घटिका
घटोत्कथ पुं०[सं.] लीमसेननो छिटि'याथी
 थयेसो पुत्र
घट्ट वि० [प्रा.] धाडुं; धाडुं
घडघडाट पुं० घडथड अवाज

घडतर न० ['थडवुं' उपरथी] घडने -
 टीपीटीपीने करेली अनावट (२) घडवुं -
 रथवुं के अनाववुं ते के तेनी रीत (३)
 घडामळ (४) क्णवार्धने तयार थवुं ते;
 क्णवर्णी (५) वि० घडने - टीपीने थतुं
 (सर० अरतर)
घडपळ न० ['थरडुं' उपरथी] वृद्धावरथा
घडभांग(न) स्त्री० घडवुं अने भांगवुं ते
 (२) विचारोतुं डामाडोणयळुं [सा.]
घडमथल स्त्री० ['थडवुं' + मथल] जुओ
 गडमथल
घडवुं न० [जुओ थडयो] जाणनो आडवो
घडवुं 'सं० कि० [सं. वट] थट - आकार
 आपवो (२) अनाववुं; रथवुं; (जेम के,
 हाणीनो, पुरशी धं०)(३)गोडवळुं; सं'कलना
 करवी (४) टीपवुं(जेम के धातु)(५)अरडो
 तयार करवो (जेम के कराव, अरळ,
 योजना, मुसदो धं०)(६) क्णवीने तयार
 करवुं [सा.] (७) मारवुं
घडवो पुं० [सं. घट] घडाना घाटनो लोडो
घडाई स्त्री० घडामळ
घडाडि वि० हाथ वडे धार्यो घाट थडी
 शकाय तेवी; 'धाराडिक' (धातु) [र. वि.]
घडामूड वि० थडो जूडे अटकुं जेडुं (पाणी)
घडामळ न०, -थडी स्त्री० घडवानुं मडेनताळुं
घडायेंतुं वि०['थडवुं'तुं मू०क०]अनुभावथी
 पाडुं थयेतुं [सा.]
घडाडुं अ०कि० 'थडवुं'तुं कर्म(रि०)अनु-
 भावथी पाडुं थवुं; कसाडुं [सा.]
घडियाण स्त्री०; न० [प्रा. वडिवालय
 (सं. वडिका + ववालय) उपरथी] वपत
 जल्लानाडुं थं (२) कांशानो जाण
 सपाठ थं; आडर. -पडि पुं० घडियाणो
 वेयनार तथा दुररत करनार थडो
घडियुं न० ताडी जीववानो(लांणी डोकनो)
घडियुंलगन न० गमे ते घडीये थतुं अथवा
 विनाह अने लस साथे थथ तेतुं लग्न
 (जुहुधा जुहुवयनमो)
घडियो पुं० [प्रा. वडिअ (सं. वडिअ) परथी]
 आंकेनो पाडो; गडियो

धडी स्त्री० [सं. वटी] लुओ धडी (२) [ला.] क्षण (३) तक; प्रसंग. **धडी** अ० धडीये धडीये; वारंवार; हरधडी. **धटाण** अ० भरवानी आणी पर. **धर** अ० अेक धडी सुधी; थोडी वार. **धसाध** अ० धडीताण

धडुडाट पुं० [रव०] धडड अवाळ
धडूड धडूड अ० [रव०]
धडूडियो पुं० लुओ धडूडो .
धडूडी स्त्री० नानो धडूडो. -**धो** पुं० धडो [प.] धडो पुं० [सं. वट] धातु के माठीनुं पाणी भरवानुं पात्र. **ध्याट** पुं० निकाल; डेंसलो. **ध्याडवो** पुं० मडहने पाठ्या पछी रमशानमां लाडवावाणो धडो भागवो ते (२) निकाल; डेंसलो [ला.]

धळु पुं० [सं. वन] मोटो भारे हुथोडो
धळु पुं० [सं. वृण] लाडलां धतो अेक धडो
धळुधळी स्त्री० धळो रनेळ; गाड संघध
धळुं वि० [सं. वन] अळु; भूय; पुं० कण. **धे** वि० ('धळुं'थी नराक ओळु अेवो अर्थ अतावे छे). **धेरुं** अ० अळुधा; मोटे भागे. **धे** वि० ('धळुं'थी वधारे अर्थ अतावे). -**धेरुं** वि० धळुं [प.]

धन वि० [सं.] नकर(२)धाडु; गीय(३)धळुं; पुं० कण(४)वंधाई, पडोणाई अने वंधाई-वाणुं; 'क्यूमिक' [ग.] (५) पुं० कोई संज्याने तेनाथी न धि वार शण्वथी आवतो गुणाकार; 'क्यूम' [ग.] (६) छ सरभी पात्रुंयेनी आर्कृति (७) पुं०; न० वाडणुं. **धटा** स्त्री० वाडणांनी धटा. **धो** २ वि० गाडुं (जेम के, वाडण) (२) लधानक (जेम के, अवाळ, युद्ध). **धेकर** वि० भगणुंनुं असकेलुं. **धेरुंके** न० अेक लतनुं यंत्र, जेमां धेवडी छपी मूडी जेवाथी पदार्थनी वंडाई लडाई पण आभेळण देपाय छे; 'रडीरियोरकाभ'. **धेस** [सं.]-**धे** न० वस्तुना कडनुं भाप; 'वोल्थूम' [ग.] **धेभित** स्त्री० 'सोलिड ज्योमेटी' [ग.]. **धेभान**, **धेभाप** न०

'क्यूमिक मेजर'. **धेभण** न० [सं. वनमूल] 'क्यूमर' [ग.]. **धेध** न० धट मळरा वगेरे नकर वाध. **धेश्याम** वि० [सं.] मेध जेतुं काणुं (२) पुं० कृष्ण. **धेशीकरळु** न० 'क्यूमिक इन्वेशन' [ग.]. **धेशार** पुं० [सं.] कपूर (२) पाणी (३) पात्रो (४) यंदन. -**धे** वि० [सं.] सौधी धन-गाढ. -**धेकरळु** न० धनरप करतुं ते. -**धेभूत** वि० [सं.] नकर के धट अनेलुं **धम** अ० [रव०] अेवो अवाळ थाय तेम. **धेकुं** अ० किं [रव०] धमधम अवाळ थवो (जेम के धधरावो). **धेकार** (-वे), **धेको** पुं० [रव०] धमकवावो अवाळ. **धेमवळुं** सं० किं धम इधने जेरथी मारतुं [अवाळ जेम **धभरधभर** अ० [रव०] गेण गेण गतिना **धमसाळु** न० [प्रा. वंस्तान (सं. वर्षण)] रमणुलमणु; तोक्षान (२) लयंकर युद्ध (३) विनाश (४) लोडोनी लीड **धभंड** पुं० अडकार; जयं (२) मोटो होभाव; डोण. -**धी** वि० धमंडवाणुं **धभेलुं** न० तगाडुं; तयाडुं **धभर** अ० गेण गतिना धार अवाळनी जेम. **धेदी** स्त्री० मोटी भारे धडी. **धेधारे** पुं० मोटो-भूय धेरवाणो धधारे. **धेधेळुं** न० मोटुं भारे वलोळुं **धर** न० [सं.] (मालुस के पशुंभांतुं) रडेवानुं डेकाळुं; भदान (२) गूळ; अेक कुटुंभनुं निवासस्थान (३) वस्तुने राणवानुं के रडेवानुं जाणुं, पातुं, धोडी, डेकाळुं वगेरे (डहां 'यशमानुं धर', 'सोकडीनुं धर') (४) अडनुं जे राशिमां स्थान होय ते [ज्यो.] (५) कुटुंभ (के लक्षणाथी तेनी अवाळ, सुभसंपत्ति, व्यवहार छं) (६) धरसंसार (लक्षणाथी स्त्री, पुत्र छं) (७) भानदान; कृण. **धेगांळुं** न० धरनुं गांणुं (२) अति परिचित-पारोनुं स्थान [ला.]. **धेण** (-भ) न० धरनुं साधारण कामकाण. **धेकेडियुं**, **धेकेडी**

वि० धरमां ने धरमां लरार्थ रडेनाटुं.
०अट्लो पुं० धरने लगतो सरसामान;
 धरवाअरो (२) संसारवडेवारनुं काम-
 काज (३) स्त्री, छोकरो वगेरे समुदाय.
०अरथ, **०अर्थ** पुं०; न० धर अथा-
 ववाभां यतो अरथ. **०अथु** अ० धरने
 अथु; आनगीमां. **०भोहु** वि० धरनुं न
 भोहनार-अगाडनार. **०भतु**(-थु, -शु)
 वि० जेनी उत्पत्ति के वपराश धरमां न
 होय तेनुं (२) वेचवा माटे नडि करेनुं
 (३) आनगी. **०घालु** वि० धर धाले येनुं;
 पोताना न धरने तुंडसान पडोयाडनाटुं
 (२) अरयाण (३) इगायाण

धरसोणुं न० स्त्रीमेने पडेरेवानुं ओक
 रेशमी वस्त्र [रडेनारो नभार्थ
धरनभार्थ पुं० संसारने धर संसार मांडी
धरड स्त्री० [दे. धरडु=रेंड] यीलो (२) याड
 प्रलादी के इडि [धा]

धरड अ० [रव०], **०धु** संकित [रव०]
 धसडतुं जेयनुं (२) जेरथी वडरनुं; धवडतुं
धरडाधो पुं० धडपण (२) धरडाना जेनुं
 उडापण; दौडडडापण [धा]. -**भु** वि० धरडुं
 हेभाय येनुं; धरडाने योअ

धरडियुं वि० धरडुं; वृत्त. -**यो** पुं० धरडो
 -वडील माणस

धरडियो पुं० [रव०] गणामां जोडतो श्वास
 (भास करीने भरता माणसने)

धरडुं वि० [सं. जठ] पाडी कम्मरे पडोयेनुं;
 मोडी वधनुं (२) पुराणुं; न्नुं (३) पाडी
 जयेनुं; कंडल. **०अथ** वि० साव धरडुं-
 अथणी जयेनुं. **०ठरथर** वि० साव धरडुं
 (तिररकारमां). -**डेरु** वि० धरडुं; वडील

धरणु न० [सं. ग्रहण] सूयंयंद्रनुं अडण.
०धेलुं वि० अथुं गांडुं (गर्भवती स्त्रीये
 अडण जेयुं होथ तो तेनुं भाजक गांडुं
 याय जेवी मान्यता परथी)

धरधणियाणी स्त्री० धरधणीनी पत्नी
 (२) धरनी मालिक; धरवाणी

धरधणी पुं० धर अक्षवनारो मुअ्य पुसुध
 (२) धरनो मालिक

धरधधो पुं० धरने लगतुं कामकाज
धरधावडुं वि० वडीलोनी पूंछपर जवनारुं
 (२) निडुधमी [कामकाज

धरधोणी स्त्री० धरनां कपडालतां धोवानुं
धरनुं वि० पोतीडुं; पोताना धर जेनुं; आनगी
धरअवेश पुं० न्नुयो गृहप्रवेश
धरडाडु वि० धर डाडाने योरी करनाटुं;
 आतार पाडनारुं

धरआर न० धर; रायरथीनुं, मालमिलकत
 वगेरे (२) कुटुंबकधीलो. -**री** वि० धर-
 आरवाणुं (२) संसारी

धरभोणु वि० धरने जेणे - जेआणर के
 पायमाल करे येनुं

धरलंग पुं० (स्त्री भरवाथी) धर लंगातुं
 ते (२) वि० तेवी दशाभां ज्ञानेनुं

धरलेहु वि० पोताना धरनो लेह न्नुणनारुं
 (२) धरनो लेह अडार पाडी हर्ह ह्यो हेनारुं

धरमेणे अ० मांडोमांडो समजने (त्रील
 पक्ष पासो गया विना) (२) मित्रतानी रीते

धरमोणुं वि० धरककडियुं
धररथु वि० धरनी संवाण राणे येनुं

धरवअरी स्त्री० न्नुयो धरवाअरो
धरवणु वि० धरनी याडनावाणुं; धरमोणुं

धरवट स्त्री० ओक धरनां होथ तेवा गाढ
 संबंध (२) वि० धर जेवा संबंधवाणुं

धरवलुं वि० धर प्रत्ये मभतावाणुं
धरवाअरो पुं० धरने लगतो सरसामान;

रायरथीनुं
धरवास पुं० धर करीने रडेनुं ते; गृहस्थाश्रम

धरवाणी स्त्री० धरधणियाणी (२) पत्नी.
 -**णो** पुं० धरधणी (२) पति

धरवैहुं न० धरगथु वैहुं
धरसंसार पुं० गृहस्थाश्रम (२) संसार-
 वडेवार. -**री** वि० धरसंसाववाणुं;

गृहस्थाश्रमी (२) धरसंसारने लगतुं
धरसूत्र न० न्नुयो धरसंसार

धराक. पुं०; न० [सं. ग्रहका] भरीदनार
 (२) भूमी पिछाननार. -**डी** स्त्री० धराकपणुं

(२) भरीदनारनो आवरो (३) अपत, उडव

धराश्रियात वि० धरेले लीधेखुं के आपेखुं
 धराश्रे अ० लुओ धरेले
 धरुं न० [‘धर’ उपरथी] कौर्ध वस्तु राभ-
 वानुं भोप्यु - धर
 धरुंली स्त्री० गृहिली [प.]
 धरेड स्त्री० लुओ धरड(२)कृवा परना पथधर
 उपर होरडाना धसाथी पडेयो भाडे
 धरेडी स्त्री० [रव०] गरगडी (२) धरड धरड
 ओम भोलतो - भरती वभतनो श्वास;
 धरेडो पुं० [रव०] भरती वभतना श्वासथी
 थतो अवाज (२) धरड; थोले
 धरेष्ठाड वि० [लुओ धरेले] गीरो स'बंधी
 (२) गीरो राभेखुं [धराश्रियात
 धरेश्रियात, धरेश्रियुं वि० लुओ
 धरेखुं न० [दे. महणय] हागीनो. ०गांहुं
 न० धरेखुं ने जीले गाडेयो अल'कार
 धरेले अ० [दे. महण = गीरो लेखुं] आंठमां
 - गीरो आपेखुं लीधेखुं होय तेम
 धरेराट पुं० [रव०] धरर धरर अवाज
 धरेधर अ० धर धर
 धरेपुं न०, -यो(-ओ) पुं० धरना लेवो
 गाढ स'बंध; धरवट
 धरेणी स्त्री० [दे. वरोली] गरीणी
 धर्म पुं० [सं.] धाम; उकण; अक्षर
 धर्षण न० [सं.] धसाखुं ते; धसाशे (२)
 सामसामी अथडामण; तकरार [दा.]
 धसात स्त्री० धाली के धसाथे जवुं ते;
 नुकसान; भोट (२) वसूल न आपखुं ते
 धसापुं अ० किं 'धाखुं'नुं कर्मणि
 धसाडी स्त्री० ओक शाकना वेवो; थिलोडी
 (२) लुओ गरीणी. -डुं न० लुओ थिलोडुं
 धवडपुं अ० किं भलखुं; नेरथी वलखुं
 धवापुं अ० किं 'धाव' उपरथी धाचल थवुं
 धसाधसा-साट अ० [रव०] गाढ रीते
 (जीखुं ते) [महेनत
 धसाओरेडो पुं० धसाडवा-धमलप करवानी
 धसाडपुं स० किं [सं. वृ] धसरडपुं भे'चवुं
 (२) अपाठामध - गभेतेम लभखुं के काम
 करवुं [दा.] [आंके
 धसरडे पुं० [‘धसाडुं’ उपरथी] कायो;

धसरडपुं स० किं लुओ धसाडुं
 धसरडे पुं० धसरडे; उबरडे (२) धसरडे; वेड
 धसरपसर अ० धसाडपुं पछडातुं; जेम तेम
 (२) पराले; वेड लेजे
 धसाडुं स० किं [सं. वृ] ओक वस्तुने पीछ
 वस्तु पर हागीने नेरथी आम तेम भे'चवी
 (२) योणवुं; मसणवुं (३) मांजवुं (वासल)
 (४) धसीने धार यडाववी के ओप आपवे
 धसाधस स्त्री० भूण धसाखुं ते
 धसातुं वि० [व० क० 'धसातुं'] डतारी पाडे
 ओखुं (२) नुकसानकारक
 धसाशे पुं० धसाशे. ०खु न० धसाखुं ते;
 धसाशे (२) धसावाथी पडेवी रज (३)
 धसावाथी लागती भोट; नुकसान (४)
 धसाखुं. ०पुं न० धसीने पीवानुं ओसाड.
 -री पुं० लुओ धसाशे
 धसावपुं स० किं 'धसाखुं'नुं प्रेरक
 धसापुं अ० किं 'धसाखुं'नुं कर्मणि (२)
 धसाशे वेडेवे; अर्थ के भोट या नुकसानमां
 छतरवुं [(भीहुं)
 धसाथुं वि० [धसाखुं] गांगडु नहि-भूका लेखुं
 धसाथो पुं० लोट शोकीने करती ओक वानी
 धसाथी स्त्री० [धसाखुं] ओक स्वर परथी
 जीण स्वर पर जतां वच्येनुं अंतर
 नाइस्वरथी प्रकशित करवुं ते (संगीत)
 धसाथिखुं न० [दे. वं] नकमुं, भराण धर
 - भोरडुं (२) भावेभोडे-गाठपेट आठवुं
 ते; धावो (३) विनाश; धूणधाणी [दा.]
 धंटा पुं० भेडी धंटी
 धंटा पुं० [सं. धंटा] धाटुनी (कांसानी) जधा
 प्यालाना आकारनी वस्तु (२) नली लोडी
 नेनी वगाडवानी वस्तु; अलर (३) अना पर
 वगाडेयो टकोरो (४) भको धूत; उरताइ [दा.].
 ०डी स्त्री० छेक नामो धंटा; टाकरी (२)
 शून्य; कांई नहि [दा.]
 धंटावो पुं० लरडवानी थाणा विनानी धंटी
 धंटा स्त्री० [सं.] धंटा; धंटा. ०रव पुं०
 धंटेनो अवाज-रखडे
 धंटाणी स्त्री० [सं. वंटाणी] धधरीओनी छार

धंटी स्त्री० [सं. कर्द्वी] इणवानुं साधन
(हाथनुं के यात्रिक). ०थोर पुं० थादाक
थोर (२) भीसाकातरु
धंटी पुं० मोटा धं (२) येना टकोरे
धा पुं० [सं. धात=संघात; जथे] योवीस
काणने जथे
धा पुं० [सं. धात=प्रहार; जभम; प्रा.
वाय] अटको; प्रहार; थोट (२) काप; जभम
(३) मोटा दुःखनी जंटी अतर [दा.]
धाई स्त्री० उतावण; होडाहोडी (२) धांधल;
धमाल (३) लीड; लरावे
धाधरापाट पुं० धाधरानुं लगडुं
धाधरी स्त्री० नानो धाधरी. -री पुं०
[दे. वधर] यथिये
धाट पुं० [सं. घट उपरथी] आकार; हेभावं
(२) प्रसंग; लाग [दा.] (३) युक्ति-
प्रयुक्तिथी काम काडी लेवानी योजना;
तजनीज (४) रीत; लक्षण; शोला
धाट पुं० [सं.] आंधियो आरे; ओवारी (२)
पडाडी ररतो (३) सबादिने पडाडी प्रदेश
धाट पुं० स्त्रीओने प्रहेरवानुं ऐक देशमी वस्त्र
धाटडी स्त्री० राता रंगनुं आंधलीनी सातनुं
स्त्रीओने प्रहेरवानुं देशमी वस्त्र-थूईडी
(२) गातडी. [०लीडवी = स्त्रीओ महेनत
के भरदानगीनुं काम उपाडवुं]
धाटणु स्त्री० धाटीनी स्त्री
धाटी वि० इभणलना धाटमां रहती ऐक
जतितुं (२) पुं० ते जतने मालस
धाटीलुं वि० धाटवाणुं; इपाणुं
धाटुं (२) वि० [सं. माड] थड; लयकदार
(२) भीयोथीय (३) पुण्डण; गाड (४)
कडण; संगीन
धाडुं न० [‘धडो’ उपरथी] गेण भरवानुं
माडलुं. -वे पुं० लुओ गारवे
धाडुं वि० लुओ धाडुं
धाडु पुं० [दे.] ऐक देरे रंघाय, तणाय
के कथराय, भंदाय ऐटवे जथे; आभा
जथाने लाग (२) संहार; भरापी
धाडु पुं० [प्रा. वण, सं. वन] मोटा हथेडो; धल

धाडु पुं० [सं. वृण] लाकडुं कोरी आनार
ऐक शीडी
धाडु स्त्री० [सं. वृण] गंध; अहो [साधन
धाडु स्त्री० [दे. वण] तेली भी पीलवानुं
धात पुं० [सं.] अटको; धा (२) नाश; भूत
(३) ‘पावर’ [ग.] (४) ‘डिओ ओड ओन
ऐकरेशन’ [ग.] (५) ‘धन्योदयशन’ [ग.]
(६) स्त्री० अकाण मृत्युनी धाटी. ०के वि०
[सं.] भोत निपजने ऐलुं; नाशक. ०डी
वि० भूनी (२) कूर; निर्दय. ०गिहन न०
आंकडाने ते ज आंकडाथी जेटली वार
अुपथे होयते अतावनार अंक; ‘इन्डास’.
-तिनी वि० स्त्री० [सं.] ह्यारी. -ती
वि० [सं.] हत्या-भूत करनारे
धातेल न० धा उपर योपडवानुं तेल
धापडाणु पुं० औषधि तरीके वपराते
ऐक पथर [ऐक वनरपतितुं इहुं]
धापाजरियुं न० धा पर काम आवती
धाम पुं० [सं. वर्म] ताप (२) उकणाट;
अशरी (३) परसेवे
धामय (२) वि० धाम-पसीनाथी
गहुं धयेलुं (२) न० परसेवे (३) तडमां
थईने वडालमां लरायेलुं पाणी
धामतडुं डी स्त्री० वडालमां पेरुता
धामयनी हूटी
धायक वि० + धातक
धायडमल (२) वि० पडेववान; शरवीर
धायल वि० धावाणुं; जभमी
धायांपडधायां, धायांभूडयां वि० धवाया,
भूडवा वगेरेथी कभोते मरेलां
धारणु न० [प्रा.] धार निद्रा (२) जंघथी
धारलुं ते (३) जंघ लावे ऐलुं औषध
धारी (२) स्त्री० [दे. वारिया] ऐक भीडाई
(२) गडके भगनी हाणनुं वडुं (३) योडली-
नी आरे आनुओ रापेला केशनुं चकरडुं
धारुं न० शगथी शरीरमां पडेलुं नारुं
धास (२) स्त्री० साथे जभवा अडेलाओनी
हार-ओण (२) तेमने आपो सभूड
धास (२) स्त्री० [धासलुं] नुकसान; भाध.

•મેલ સ્ત્રીં [ધાલવું + 'મેલવું'] કાઠધાલ; ગરબડસરબડ (૨) પંચાત; ધમાલ (૩) ખટખટ; પ્રપંચ
ધાલવું સંક્રિં [પ્રા. વલ્લ] ખોસવું; અંદર મૂકવું (૨) પહેરવું (૩) પ્રસંગે ભેટ તરીકે પહેરાવવું. ઉદા. 'મેં કન્યાની કોટમાં અછોડો પાલ્યો.' (૪) અંદર નાખવા-મૂકવાની રીત સૂચવનાર સહાયકારી ક્રિયાપદ સાથે વપરાય છે; જેમ કે, 'ખોસી ધાલવું'; 'અગદી ધાલવું' (૫) [લા.] નાણાં ખર્ચ જવાં (૬) બગાડવું; ખાચમાલ કરવું. ઉદા. 'થર ધાલવું'
ધાવ પું [સં. વાત] ધા; જખમ (૨) સમસ્થા
ધાસ નં [સં.] ખટ; ચાર. ંખાવું = માણસની ગણનામાં ન રહેવું. ંચારો પું ઠોરનું ધાસ. ચારો વગેરે
ધાસણી સ્ત્રીં ક્ષયરોગ
ધાસતેલ નં [હં. ગેસ + તેલ] ગ્યાસતેલ
ધાસલેટ નં ધાસતેલ; ખાળવાનું એક ખનીજ પ્રવાહી. -ટિયું વિં હલકા પ્રકારનું [લા.] [ધસાવું
ધાસવું સંક્રિં જુઓ ધસવું (૨) અંકિં
ધાસિયું વિં જેમાં ધાસ નીખજવું હોય તેવું (૨) ધાસમાંથી ઉત્પન્ન થતું (૩) સત્તવ ગરનું હલકું (જેમ કે ધાસિયું ધી, સોનું) [લા.] [ધાસ કાપનારો
ધાસિયો પું સાથરો; ધાસનો પાથરો (૨)
ધાસિયો પું જુઓ 'ગાસિયો'
ધાસે (-સો) ટિયું નં ['ધાસવું' ઉપરથી] ઘરમાં પહેરવાની (સામાન્ય) ચૂડી
ધાંધરડવું (૦) અંકિં [રવં] ભારે ઘાંટો કાઢીને - ખૂબ રોડું (૨) આરડવું (જેમ કે પાડીનું)
ધાંધણું (૦) નં ંઓવારણું (ઉદા. ંધાંધણાં લેવા) ગાંડા જેવું આચરણ (ઉદા. ંધાંધણાં કાઢવાં)
ધાંધું (૦) વિં ઉતાવળું (૨) ગભરાયેલું
ધાંચ (૦; ચ.) સ્ત્રીં ['ચૂંચ' કે 'ખાંચ' ઉપરથી] ચીલામાં પડેલો ખાડો; ખાડો (૨) ગૂંચ; મુશકેલી

ધાંચણું (૦) સ્ત્રીં ધાંચી સ્ત્રી
ધાંચી (૦) વિં [વે. વંચિય] ધાણી ચલાવી તેલ કાઢી આપવાનો ધંધો કરતી એક ન્યાતનું (૨) દૂધ વેચવાનો ધંધો કરતી એક ન્યાતનું (૩) પું તે ન્યાતનો માણસ
ધાંચો (૦) પું વાંસફોડો; ટોપલા, સાદડી વગેરે બનાવનાર
ધાંટાઘાંટ (૦) સ્ત્રીં [ધાંટો] ખૂમાખૂમ
ધાંટી (૦) સ્ત્રીં ઘાંટા કે કંકની-પડછલાની જગા; હેડિયો (૨) અવાજ; સૂર
ધાંટી (૦) સ્ત્રીં ઘાટ; ખે પર્વતની કે ડુંગરાની વચ્ચેનો સાંકડો રસ્તો (૨) [લા.] મુશકેલીનો ખારીક સમય હરકત; અડચણ. ંધૂંચી (૦) સ્ત્રીં [ધાંટી + ધૂંટી] આંટીધૂંટીવાળો માર્ગ (૨) મુશકેલી કે મુશકેલીનો સમય [લા.] -ટો પું મોટી ઘાંટી - ડુંગરાળ રસ્તો
ધાંટો (૦) પું [સં. ઘટ = ખોલવું] કંઠા; સાદ (૨) મોટો સાદ; ખૂમ (૩) ખિજાઈને કાઢેલો સાદ
ધિમેલ સ્ત્રીં એક નતનું લાલ રંગનું મંડોડાની નતનું જવડું
ધિયાળ વિં વધારે ધી આપે એવું (ઠોર)
ધિયો પું ધી વેચનારો
ધિલોડી સ્ત્રીં જુઓ ધલોડી. -ડું નં ધિલોડીનું કૃષ-ધલોડું
ધિસાવવું સંક્રિં, ધિસાવું અંકિં 'ધીસવું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
ધિસો પું ['ધિસાવું' ઉપરથી] એકદમ નેરથી પડેલો ધસરકો
ધી નં [સં. વૃત] ધૃત; તૂપ. ંકાંટો પું જ્યાં ધી નોખાતું, વેચાતું હોય એ જગા; ધીનું બજાર. ંકેળાં નં બં વં ધી અને કેળાં (૨) ભારે લાલ [લા.]
ધીચ વિં જુઓ ગીચ. -ચોધીચ વિં ગીચોગીચ
ધીચોપડ નં ધી ને તેવો ચીકટ પદાર્થ
ધીતેલું નં પોચણીના મૂળમાં થતી ગાંઠ
ધીસ સ્ત્રીં [ફા. ગલ્ત] રોન
ધીસ સ્ત્રીં ધિરસો; ધસરકો (૨) ચોરી (૩) માર; દોષ. [ંપડવી = નુકસાન થવું (૨) લાલ થવો. ંમારવી = ચોરી કરવી.]

धीस स्त्री० ढोणीनो वरघोडो [धूसरुं
 धीसरुं न० [प्रा. विस; सं. प्रथ] उपरथी]
 धीसलुं न० [धिसालुं] उपरथी] जेसलो
 धीसवुं स० किं वसवुं
 धीसाधीस स्त्री० [धीसवुं परथी] डोकडोक
 धीसरुं न० धीसरुं; धूसरुं
 धुधरवट स्त्री० [धुधरी + वृत्ति] धाधराना धेरनी
 नीयेनी धुधरीओवाणी जूध (२) पुं० जूध
 पर धुधरीओनी हार होय जेवो धाधरो
 धुधरियाणुं वि० धुधरीओवाणुं
 धुधवाद(-टी) पुं० [रव०] धूधवुं ते
 धुधयो पुं० [रव०] धुधमो
 धुधु पुं० [सं.] वाडकुं डोरी आनारो ओक छोडो
 धुधडाववुं स० किं 'धुधडवुं'नुं प्रेरक
 धुधरडवुं स० किं धुधरडी भवडाववी
 धुधरडी स्त्री० [धुधवुं] उपरथी] चकाकारे
 इरवुं-नाववुं ते; इइडी (२) इइर; चक्रर
 (३) पकडनारने सुकावी देवा धूमो जवुं
 ते (४) छीयाणुं ते
 धुधरार्थस्त्री० [धुधरावुं] उपरथी] मगररी; जव
 धुधराववुं स० किं 'धुधरावुं'नुं प्रेरक
 धुधभाववुं स० किं, धुधभावुं अ० किं 'धुधवुं'नुं
 प्रेरक ने लावे
 धुधमो पुं० [रव०] गुधमो; मुक्षो
 धुधकाववुं स० किं 'धुधकवुं'नुं प्रेरक
 धुधरकिंयुं न० धुधकवानो अवाज (२) छीछियुं;
 गुधसानो ओल [तेवो अवाज
 धुधधुर अ० [सं.; रव०].-राट पुं० धुधकवानो
 धुधवड पुं०; त० [सं. वृक्] रावे ज होपी
 राकतुं ओक पक्षी [रवभावतुं
 धुधस्रियुं वि० गमे तेम डरीने धूसनारुं तेवा
 धुधसपुस अ० (२) स्त्री० [रव०] गुधसपुस
 धुधसाडवुं स० किं [धूसवुं] उपरथी] पेसाडवुं;
 हापल करवुं (वगरे रजज्ये के डके)
 धुधसाववुं स० किं, धुधसावुं अ० किं,
 'धूसवुं'नुं प्रेरक ने लावे
 धुधमट पुं० [फा. शुवद] हेरा अथवा मकान
 उपरतुं छत्राकार धाधुं; गुंजळ(२) धुधमट
 नीयेनो हेरानो अंहरनो भाग

धुधु न० [सं.] धुधवड
 धुधर स्त्री० लुओ धुधरी [प.] ० भाण स्त्री०
 (भणइने कोटे पांधवानी) धुधरानी भाणा
 धुधरी स्त्री० [सं. धुधरी] धाधुना यतरानी
 पोली अणुअणुती गोणा (२) स्त्रीओना
 डायतुं धुधरियाणुं ओक धरेलुं (३) ओक
 रमकडुं; नानो धुधरो (४) भाइली नर-
 भाजरी वगरे.-रे पुं० अंहर कंकरा
 जेवी वस्तु लरीने करेवो अणडे तेवो धाधु
 वगरेनो पोली गोणो(२) तेतुं ओक रमकडुं
 (३) ओक वानी (४) वलोणानो हांडो
 धुधरा जेवा जे धाधमां इरे छ, ने जे
 गोणीने मोटो गोडवाय छ ते गोण धाध
 धुधववुं अ० किं [रव०] 'धुध' जेवो अवाज
 करवो (२) गळवुं
 धुधवावुं अ० किं धुध अवाज यवो
 धुधु अ० [रव०] (रेलगाडी, समुद्र वगरेनो रव)
 धुध पुं०; न० लुओ धुधवड
 धुध अ० [फा. गुम, प्रा. गुम्] गरक; लीन
 (२) चक्रर-मेमान
 धुधरडी स्त्री० [धुधवुं] उपरथी] धुधरडी;
 चकाकारे इरी वगणुं ते [जथो; समूह
 धुधयो पुं० [फा. शुचक=पांइडीओनो जथो]
 धुधमट पुं० लुओ धुधमट.-टी स्त्री० धुधमट
 जेवी नाणी आइति
 धुधमटो पुं० धुधर [(२) चक्रर चक्रर इरेवुं
 धुधमडवुं स० किं [धुधवुं] उपरथी] छीयाणुं
 धुधडावुं अ० किं 'धुधडवुं'नुं कर्मलि
 धुधडी(-एली) स्त्री० [धुधवुं] उपरथी; प्रा.
 धुधमण] धुधरडी
 धुधरारुं अ० किं [धुधवुं] उपरथी] रीसमां
 मां यडवुं; धुधवावुं (२) धुधरी भावी (३)
 वरसाइतुं यडी आववुं (४) डडोणावुं
 धुधररी स्त्री० [धुधवुं] उपरथी] वमण;
 लमरो (२) धुधडी, धुधरडी (३) मडमां के
 तोरमां आंणो यकणवकण यवी ते
 धुधवुं अ० किं [सं. वृष्] गोण इरवुं (२)
 रणडवुं [ला.] (३) मोटो कारलार करवो;
 मडालवुं (४) मय्या रडेवुं

धूमधूम(-भी) स्त्री० ['धूमधु' उपरथी]
 डरकर; दौडधाम

धूरकधुं अ० कि० [द्वि. वृत्कक; (रव०)] धुरधुर
 करतुं (२) जेरथी असतुं (३) गुरसायां
 धांटा पाउवे; तडकतुं [धा.]

धूरकाधूरकी स्त्री० सामसामे धूरकधुं ते
 धूरकाधुं अ० कि० ('धूरकधुं'नुं लावे) धूरक-
 वानी किया थवी

धूर्णायमान वि० [सं.] अकाकारे धूमतुं
 धूलर, -हुं न०, -रो पुं० लुआ 'धूलर'मां
 धूस पुं० डंहर; क्षण

धूसण न० धूसधुं ते; वजर डडनो प्रवेश
 (२) वि० धूसणियुं [पिसी जवुं]

धूसधुं अ० कि० जेरथी के गमेनेम करी
 धूसियुं न० ['धूस' = डंहर] डंहरियुं

धूसियुं मध न० [आड वगेरेनी अपोलमां
 धूसीने भाधेला मधपूडानुं] अक जतनी
 जीणी भाणोये अनवेतुं मध

धूधट(-टो) पुं० धूमटो; स्त्रीओ मों पर
 कपडुं दाके छे ते

धूधट पुं० [द्वि. वृत्] धूधटो (२) धांटा; कंठ
 (३) स्त्री० (खनुं) धूधटुं - गुणधुं ते.
 ठो पुं० गणा वाटे अेकी वभते छितरी
 शके तेठलो प्रवाही पदाथ

धूधण पुं०; न०, -णियुं न० [सं. वृत्] हीयण
 धूधतुं स० कि० लसेठतुं; पीसतुं (२) धेरतुं;

शोधतुं (आसने) (३) अक्याशथी - पुनरा-
 वर्तनथी पाकुं करतुं (जेम के, अक्षर, राग)

धूधवातुं स० कि०, **धूधतुं** अ० कि०
 'धूधतुं'नुं प्रेरक ने कर्मणि

धूधी स्त्री० पगनी पाठली अने नणाने
 जेडनार सांधा आगणनुं हाडकुं

धूधी स्त्री० ['धूधतुं' उपरथी] गणधूधी
धूधी स्त्री० [सर० 'धांधी'] गूचवण; लसार्थ
 पडाय अेवी मुशकेली

धूधो पुं० धूधीने अनानेला दोंहो (२) लसेठ-
 वानुं साधन (३) धूधवाथी आवेला ओप

धूधु स्त्री० [सं.] तिररकार
धूध न० [सं.] धी

धेधूर वि० गाठ; धनधार (२) भरत; अकचूर
धेटी स्त्री० धेठानी भाडा. -टुं न० जेना

शरीर उपर छिन थाय छे ते प्राणी. -टो
 पुं० धेठानो नर [मड; अलिमान

धेन (धे) न० [अ. जैन] नशो; केंड; सुरती (२)
धेयर न० [सं. वृत्तपुर; दे. घेज-वोर] अेक

वानी - पकवान. -रियुं वि० धेयरना जेधुं
 स्वादिष्ट. -रुं न० धेयर

धेर (धे) अ० धरे; धरमां; धर तरक. [-ने
धेर छीउणी = ना तुकसानमां पडतुं. धेर

जेसधुं = जेकार अनतुं (२) भरतरक थतुं
 (३) -नी साथे (स्त्रीओ) नातरुं करतुं (४)
 -नुं तुकसान थतुं (सोने धेर जेडी.)]

धेर पुं० धेराव; 'सकं'रन्स' (२) समुध;
 टोणी (३) स्त्री० डोर परनेा भाग (४)

योपदीनी आसपास राधेवी शारी (५)
 धेरैथानुं टोणुं

धेरगलीरुं, धेरगलीर वि० + [गलीर
 गलीर] धेरुं अने गलीर; अति गाठ

धेरहार वि० धेरवाणुं (कपडुं) (२) पडतुं;
 अरसीने नहि अेधुं

धेरतुं स० कि० यारे तरक वीठणार्थ वणुं
 (२) (पशुने) फाली पावुं

धेराव पुं० धेर; यारे तरकने विस्तार (२)
 धेरतुं ते; रोडालु; अटकायत

धेरावुं अ० कि० 'धेरतुं'नुं कर्मणि (२)
 सपडावुं; धेरामां आवी जतुं (३) धेरुं थतुं;

व्यापवुं (जेम के आंभ नशा के जोधथी;
 आकाश के अंद्र वाडणथी, वाडण
 काणाशथी)

धेरानो पुं० धेराव
धेरुं वि० [सं. गर्गीर] गाठ; पाकुं (रंगना

स'अंधमां); अणी मात्रामां रंगवाणुं (जेम
 के धेरो दास) (२) जेडुं; गहन (३) अकचूर;

धुमारीवाणुं (आंभना स'अंधमां)
धेरैथा योइसा स्त्री० [धेरैथा + योइसा]
 काणल सुइ योइसा

धेरैथो पुं० [धेर = टोणी] टोणी जेवला
 नीकणेतो, धेरमानो भाणस

धेरे पुं० धेरी लेखुं ते (२) शकाल; अटकाव
 (३) समूह; प्रथमधो (लेम के आडने)
 धेलखंद्र(-हुं) (धं) वि० केनी धेलछा खंद्रनां
 क्षयप्रक्रिणी पेटे पाक्षिक होय अंतुं; वभते
 डाखुं अने वभते गांडुं धर्षं जतुं होय अंतुं.
 धेलछा (धे) स्त्री० गांडपल्ल (२) पूत
 धेलाध (धे) स्त्री० धेलापल्ल; गांडपल्ल
 धेलुं (धे) वि० [सं. ग्रहिल] गांडुं; अक्रल
 वगरतुं (२) न० गांडपल्ल [विभर'मां
 धेवर न० [दे.], -रिथुं वि०, -हुं न० न्तुओ
 धेघट (धे०) वि० धेघ के केइथी धेरायेतुं
 (२) स्त्री० वरसाह अंधार्यो होय अेनी
 आकाशनी स्थिति [वानी-भदउक
 धेश(-स) (धे०) स्त्री० भावानी अेक हलकी
 धैयुं न० [सं. गहर] भाडे; भाधेरी
 धो स्त्री० [सं. गोधा] गरीणीना आकारतुं
 अेक डेरी प्राणु
 धोधर पुं० भारे माथानो जंगली गिलाडो
 (२) जाणकने गिवंडाववानो डाड (३) न०
 अेक पक्षी
 धोधरुं वि० [रव०] जोभरुं - भारे साहवाणुं
 धोधरो(-गो) पुं० [रव०] भारे साह;
 धांठो (२) गणना जे भागमांथी अवाज
 नीकणे छे ते
 धोधो वि० पुं० अभाणु; भूभ' (भाणस)
 (२) पुं० साप (३) मोंभाथुं ढंकाय
 अेम ओढतुं ते; धोधोवियुं
 धोय स्त्री० धोयंतुं-धोयंतुं ते; धोय्यानी
 असर. उपरोष्ठी स्त्री०, उपरोष्ठी पुं०
 न्तुओ धोयपरोष्ठी
 धोयतुं अ०किं० धोयतुं; धोंकुं
 धोट पुं० धूट; धूटडो
 धोटक पुं० [सं.] धोडो
 धोडामाणु अ० वाराइरती
 धोडहोड (हो) स्त्री० धोडाओनी होडवानी
 हरीक्षार्थ (२) अेने माटेतुं मेदान अथवा
 रस्ती
 धोडाकण स्त्री० धडियाणना लोलकनी
 गतिने उपरना अक साथे जोडती कण;
 'अेसकेपमेन्ट'

धोडागाडी स्त्री० धोडा वडे अेचाती गाडी
 धोडागांठ (०) स्त्री० अेवडी सैडगांठ
 (२) शेतरजमां अे धोडाने अेकमेकना
 नेदमां राभवा ते
 धोडागीनी स्त्री० धोडानी छापवाणी गीनी;
 सोनानो अेक छिटिसि सिक्को
 धोडाघाटडी स्त्री० धोडे जेहेली कन्याने
 वर तरइथी भाबे ओढाडाती बूँइडी
 धोडापूर न० धोडानी लेम अेकहम धरती
 आवतुं मोटुं पूर (२) अ० तेनी लेम; जोशथी
 धोडार (२) स्त्री० [धोडुं + सं. अगार] धोडा
 भांधवानी जगा; तपेयो. -रिथो पुं०
 धोडारनी साइसूइ राभनारो. -सर स्त्री०
 धोडार
 धोडियाभातुं न० कारभानांमां काम करती
 स्त्रीओनां जाणके सायववानुं भातुं
 धोडियाट पुं० [धोडी' उपरथी] मोलने
 टेकवानुं त्रिकोणियुं [पारखुं
 धोडियुं न० [धोडी' उपरथी] अेक जततुं
 धोडी स्त्री० [प्रा. घोडो (सं. घोडिका)] धोडानी
 माहा (२) केनी उपर कोर्ष वस्तु मुकाय
 अथवा गोठवाय केट'गावाय अेनी लाकडा-
 के धातुनी अनावट (३) केनो टेका लर्थ
 यलाय अेनी लाकडी (४) जे अे अडवानी
 निसरणी नेवां पगथियांवाणी अनावट.
 [धोडीअे अडतुं = नरो करवा (काणी
 धोडीअे = अडीलथी, लीली धोडीअे =
 भांगथी, लाल धोडीअे = हाथी). -हुं
 न० धोडो अथवा धोडी (२) नानुं
 अथवा दुर्भाण धोडुं; उहुं (३) छयहण;
 धोडानो समूह
 धोडे अ० पेटे (का.)
 धोडेसवार पुं० धोडा उपर सवारी करनारो
 माणस के सिपाई. -री स्त्री० धोडेसवार
 थतुं ते
 धोडो पुं० [न्तुओ धोडी] सवारीतुं अेक
 पशु; अथ (२) नदी के हरियानुं मोटुं
 मोलुं; लोठ (३) धोडा नेवा आकारनी
 लडी नकरीदार प्नीटी (४) चांप-कण

(लेभ के अंङुकने) (५) मोटी घोडी;
 केई वस्तु मुहंवां माटे भनावेलुं छेडु.
घोडा घोडाववा = शेषयल्ली लेवा
 तरंग घोडाववा. **घोडे अउपुं** = अजेसर
 थुं (२) वररान थुं (३) इन्नेत थुं
 [ला.] (४) तत्पर थुं.]

घोषरुं (घो) न० गोतुं आइवानो शूली
घोषुं न० जभम (२) लभरदानी रमतमां
 यइतो धव

घोर वि० [सं.] जिडागळुं (२) कमकमाटी
 इफलवे अउं (३) गाड; अत्यंत

घोर पुं० अवेो अवाज के रणके (२)
 तभूरा धंमां भरण स्वरना तारनेो
 अवाज के रणके

घोर स्त्री० [फा. वीर] मडुं हाटवानो आडे;
 कणर. **०भोदियो** पुं०घोर भोदनारी (२)
 घोर भोदने मडुं काटी भानारुं अक
 प्राणी (३) डीखुं काम करनारी [ला.].

०भोदु वि० घोर भोदनारुं

घोरभोदुं न० अक प्राणी; घोरभोदियो
घोरवुं अ०किं [प्रा. वीर (सं. कुर)] (अधमां)
 नसकोराथी शप्ट करवे (२) धसधसाट जीधुं

घोरल(-ला)वुं अ०किं गोरलावुं; वाडणां
 यडी आववां; घेरावुं

घोरलो पुं० लुओ गोरलो

घोरी वि० [घोरवुं] उपरथी] अधलशी

घोरी पुं० ठोरनुं टोणुं (चरवा माटे जवुं
 आववुं)

घोलक(-डी) स्त्री०, -कुं न० साव नानुं
 अंधारुं वर; 'रलभ' [जनारुं

घोलैयुं, घोल्लुं वि० वगरनेतरे जभवा

घोष पुं० [सं.] मोटी ध्वनि; अवाज (२)
 दंदेशे (३) गोवाजियानुं रडेकाळ; अंधुं

(४) मूहु व्यंजनना उच्चाराएनेो आह
 प्रयत्न [व्या.]. **०ण्य** स्त्री० लहेरात (२)
 दंदेशे. **०ण्यंजन** पुं० कामण, मूहु
 व्यंजन (ग, ङ, उ... ध, अ... दं०) [व्या.]

घोणवुं स०किं [सं. घोळ्युं] इरतेथी हापीने
 नरभ करवुं (२) ओगाणवुं (३) भेणववुं
 (४) जेरथी धूमइलुं. [घोणीने पी जवुं
 = न अइवुं; न गांठवुं.]

घोणाघोण(-णी) स्त्री० भूष घोणवुं ते
 (२) मनमां विचार घोणया करवेो ते;
 मननी अनिश्चित स्थिति [ला.]

घोणावुं स०किं 'घोणवुं'नुं कर्मलि

घोणयुं वि० घोणवुं-धूटेवुं (२) अण्युं;
 भूडं (डहां घोणयो पगार!) [का.]

घोडकुं (घो०) [लुओ 'घोयवुं'] कोली के
 गोहो भारवेो (२) घोयवुं

घोडे (घो०) पुं० [घोडकुं] उपरथी] कोलीनेो
 गोहो; डोरो (२) मुओ [जरअडाट

घोधाट (घो०) पुं० [रव०] शोरअकोर;

घोय स्त्री० (घो) यीलामां पडेओ जडेो
 आडे (२) भोकावाथी पडेओ आडे-धा

के तेनी असर (३) नुकसान [ला.].
०परौणो पुं० वारे वारे परौणो भोकावेो

ते. **०णुं** स०किं भोडवुं. -**याटवुं**
 स०किं वारंवार घोयवुं. -**यावुं**

अ०किं भोकावुं [(तुभकारमां)

घोडवुं (घो०) अ०किं घोरवुं; अधवुं
 -**ध** वि० [सं.] हलनारुं-नाश करनारुं
 (समासने अते.) डहां शतुध

घाथु न० [सं.] वास; अध (२) नाक.
 -**खेदिय** स्त्री० [सं.] वास लेवानी
 इदिय-नाक

६ पुं० कंठरथानी अनुनासिक (आ व्यंजनथी. अइ यतो शप्ट नथी तथा आमेय
 गुणरातीमां ते ओछो ज टोमाय छे.)

૨૫

અ પું [સં.] તાહુરયાની પહેલો વ્યંજન
(૨) અં અને; વળી
અક પું [તુર્કી ચિક] ખારણા પર નાખવાનો
સળીઓનો પડદો; નળીદાર અંતરપટ
અક પું [સ્રીઓનું] એક ઘરેણું
અક પું [સં. ચક્ર] કુંભારનો ચાક
અકઅક [રવં] (ચકલાનો આવાજ કે
નકામો લવારો સૂચવે)
અકઅક અં ચળકતું હોય એમ. ઠું
અંકિં [સં. ચક્ર; પ્રા. ચિકચિકાવ]
ચળકાટ મારવો; ઝળકવું. -કાટ પું
ચળકાટ. -કિત વિં ચકચકતું; ચળકતું
અકચાર સ્ત્રીં પડપૂછ; ચર્ચા; વાતનો
હાહાપોહ
અકચૂર વિં તલ્લીન; ગરક; મસ્ત (જેમ
કે. દાર કે કેદથી) (૨) અં ચૂરેચૂરા
અકડોલ(-ળ) પું [સં. ચક્ર+દોલ] ખારણા
જેવી ડોળામાં ખેસીને ગોળ ફરવાનો
ફાળકો (૨) ફેર; ચકરી
અકતી સ્ત્રીં નાની ચપટી ગોળ તકતી (૨)
ફૂલખેસણીનો વૃદ્ધિ પામતો ભાગ; જેમાં
કોઈકવાર મધ હોય છે; 'હિરક' [વ.વિ.]
'અકતું' નં ગોળ કે ખૂલાદાર ચોરસ ઢેકું;
નહું' દળદાર પડ (૨) ચકામું [લા.]
અકતું વિં ['અકતું' ઉપરથી] સાવધ;
સાવચેત
અકભિલહું નં એક રમત
અકમક પું [તુર્કી] એક નતનો પથ્થર
(તેની સાથે લોખંડ અફાળવાથી અગ્નિ
ઝરે છે) (૨) સ્ત્રીં તણખો (૩) ચમક;
ઝલક (૪) તંકારાર; કળિયો [લા.]
અકમંડળા નં ઉપર ચકર ચકર ફરતું
તે(૨) તેમ ફરતી વસ્તુઓનો સમૂહ (૩)
અતિ ખટપટથી વધી ગયેલી અવ્યવસ્થા
(૪) મળકમરકરી કરવાને મળેલી ટોળી

અકરઅકર અં ફરતા ચકની માફક
ગોળ ગોળ
અકરડી સ્ત્રીં [સં. ચક્ર ઉપરથી] ફૂદડી
(૨) ફેર; ચકરી (૩) ચક્ર ફરતી
ચકતી; ફરકડી (૪) ચક્ર ફેરેણું એક
રમકડું. ૦ભમરડી સ્ત્રીં ફૂદડી ફરવાની
એક રમત. -કું' નં ચક (૨) ફૂંડાણું;
મીકું (૩) ચકરી પાવડી (તિરસ્કારમાં)
અકરલામર અં ફરતા ચકની જેમ
અકરવકર અં ચકરી આવવાથી ખેલાન
(૨) ચકની પેકે આમ તેમ ફરતું ને
વંકાતું (જેમ કે આંખ)
અકરાવો પું ફેરાવો (૨) ઘેર; 'પરિચ
(૩) કોઠાયુદ્ધ; ચક્રવ્યૂહ
અકરી વિં [સં. ચક્ર] ગોળ આકારનું
(જેમ કે ચકરી પાઘડી = ગોળ દક્ષિણી
પાઘડી) (૨) સ્ત્રીં ફેર; તમ્મર
અકલી સ્ત્રીં ['અક' રવં ઉપરથી અથવા સં.
ચચ્ચા, ચલ્લિકા] ચકલાની માદા (૨) [લા.]
પાણીનો નળ ખોલવાની ચકલી (૩)
પાણીનો નળ. -લું' નં ચકલીનું નં
રૂપ(૨) કોઈ નાનું પંખી (જેમ કે, ચકલાં
ખહુ ખાઈ નવ્ય છે.)
અકલું નં [સં. ચતુષ્ક, પ્રા. ચરક ઉપરથી]
મહોલ્લા આગળની છટી જગા (૨) ચાર
રસ્તા મળતા હોય એવું નાકું
અકલો પું ચકલું કે ચકલામાં ખેસતું બનર
અકલો પું નર ચકલું; એક પંખી
અકવી સ્ત્રીં ચકવાની માદા
અકવું વિં [સં. ચક્ર] લાગ નેતું ખેઠેલું;
તત્પર (૨) અંકિં લાગ નેતાં ખેસતું
(૩) તકાસતું [શં પ્રં માં]
અકવે અં ચકવતી પહેલું ('એકચકવે'
અકવો પું [સં. ચક્રવાક] એક પંખી
અકળવ(-વિ)કળા વિં (૨) અં [સં. ચક્ર

(અકિત) + વકળ(વ્યાકુળ) આકુળવ્યાકુળ
અકાચક અં [સં. ચક્ર=પરિવૃત્ત થયું]
 ભરપટ્ટે; પેટ ભરીને; ખૂબ [કિ આહું
અકામું(-યું) નં વામડી ધર પહેલું ચાંદું
અકારાણી પું અકાર; અકલો (બાળભાષામાં)
અકારાણું સંકિં તપાસીને ભેડું
અકિત વિં [સં.] છક ચઈ ગયેલું; આશ્ચર્ય
 પામેલું. [ભાષામાં]
અકી(બખાઈ) સ્ત્રીં અકલી પક્ષી (બાળ-
અકો પું અકલો (બાળભાષામાં)
અકોતરું નં, -રો પું મોટા લીંણુ ભેડું
 એક ફળ; પપનસ
અકોર વિં [સં. ચક્ર ઉપરથી] તરત ચેતી
 નય એવું; ચાલાક [અકોરની માદા
અકોર પું; નં [સં.] એક પક્ષી. -રી સ્ત્રીં
અકર વિં [સં. ચક્ર ઉપરથી] ગાંડું; અસકેલું
 (૨) નં અક; પેડું (૩) આંટા મારવા-ફરવું
 તે (૪) ફૂંડાણું; ગોળાકાર (૫) અકાકાર
 ગોઠવણમાં મકાનોનો વાડો (જેલનો) (૬)
 અકરી; તમ્મર (૭) અં ગોળાકારે
અક્ષી સ્ત્રીં [સં. ચક્રિતું] ઘંટી (૨) ઘાણી
અક્ષુ નં જુઓ આક્ષ; અપુ
અક નં [સં.] પેડું (૨) ધારવાળું એક ગોળ
 હથિયાર (૩) વિષજીવું એક હથિયાર -
 સુદર્શનચક્ર (૪) ફૂંડાણું; ગોળાકાર (૫)
 ઘણું મોટું રાખ્ય (૬) સમૂહ; સમુદાય; મંડળ
 (૭) તંત્રમાં વણવેલાં ગુદાથી તાળવા
 સુધીમાં આવતાં છ રથાનોમાંનું કોઈ પણ.
અંધર વિં [સં.] અક ધારણ કરનારું (૨)
 પું વિષજી. **અનાલિ** સ્ત્રીં [સં.] અકનો
 મધ્યભાગ, જેમાં આરા ખોસેલા હોય છે;
 નાયડી. **અનેમિ** સ્ત્રીં [સં.] અકનો
 પરિવ-ધેરાવો. **અપાણિ** પું [સં.] વિષજી
અકમ પું ગાંડો - અકર માણસ
અકવર્તિત્વ નં અકવર્તી પણું
અકવર્તી વિં [સં.] એકચક્રે રાખ્ય કરનારું;
 સાર્વભૌમ (૨) પું તેનો રાખ
અકવાક પું [સં.] એક પક્ષી; અકવો. -કી
 સ્ત્રીં [સં.] તેની માદા

અકવૃદ્ધિ વિં [સં.] મુદ્દલ સાથે વ્યાજનું પણ
 વ્યાજ ગણાવું હોય તેવું [ગ.] [રચના
અકંચુહ પું [સં.] ચકાકારે ગોઠવેલી સૈન્ય-
અકાકાર વિં [સં.] અકના આકારનું
અકી વિં [સં.] અકવાળું (૨) સાર્વભૌમ (૩)
 પું સાર્વભૌમ રાખ (૪) વિષજી (૫) કુભાર
અકીય કેમ પું 'સાઇકલિક ઓડ'ર' [ગ.]
અક્ષ નં [સં. ચક્ર] આંખ [પ.]
અક્ષુ નં [સં.] આંખ. **અંગોચર** વિં
 આંખથી દેખાય એવું. -ક્ષુ:શ્રવા પું
 [સં.] આંખથી સાંભળનાર-સાંપ. **અંમાન**
 વિં [સં.] દેખવું; આંખોવાળું
અક્ષરાગ પું [સં.] આંખોની લાલાશ (૨)
 આંખો વડે દેખાડાનો રાગ-ગ્રેમ
અક્ષરોગ પું [સં.] આંખનો રોગ
અખ નં [સં. ચક્ર] અક્ષ; આંખ [પ.]
અખાડવું સં કિં 'આખવું'નું પ્રેરક
અખાર પું (ચોર સાથે વધરાય છે)
અગડોળ નં જુઓ અકડોળ [દાખવું
અગદવું સં કિં યગ તળે કચરવું; ભેરથી
અગદાવું અં કિં 'અગદવું'નું કર્મણિ રૂપ
અગવું અં કિં [સં. ચક્ર ઉપરથી] આકા-
 શમાં-જાએ જાડવું (૨) રંગમાં આવવું;
 ખીલવું [લા.] [વીને ખાવું
અગળવું સંકિં ધીમે ધીમે આવવું; અમળા-
અચણવું અં કિં [રવં] બળતરા થવી;
 લાય બળવી (૨) અણ અણ થઈને બળવું
 (૩) મનમાં દુ:ખી થવું-બળવું [લા.]
અચણાટ પું અચણવું તે; લાય
અચરવું અં કિં [રવં] બળતરા થવી;
 લાય બળવી [લાય બળવી
અચરાટ અં કિં [રવં] બળતરા થવી;
અચૂકો(-ટો) પું [સં. ચિન્ચ=આંખલી ઉપરથી]
 ચિચૂકો; કચૂકો; આંખલીનો ઠળિયા
અચાર વિં ચાર ચાર,
અટ પું શ્રાહમાં દેવને રથને મુકાતી ગાંઠ
 વાળેલી દાભની સળી
અટ સ્ત્રીં [સં. ચક્ર ઉપરથી] કાળજી; ચાનક
 (૨) જીદ; હક (૩) અં જીદ; અપટીની
 સાથે (૪) તદન સંકી (ખાવાનું)

ચટક પું [સં.] ચકલો
 ચટક વિં [સં. ચટ ઉપરથી] આંખે ખાં
 એવું દીપતું (ઉદા. લાલ ચટક) (૨) સ્ત્રી
 લહેજત; સ્વાદ (૩) ચટકો; ડંખ; ચાનક;
 લાગણી [લા.] વ્યાંદની સ્ત્રી ધણી
 સ્વરૂપવાન સ્ત્રી. ંતુ' વિં ભષકાદાર;
 ચટકદાર. ંદાર વિં સ્વાદિષ્ઠ; લહેજત-
 દાર (૨) મોહક; ચિત્તાકર્ષક (૩) મનમાં
 ડખે તેવું (૪) લાગણી ઉચ્કરે એવું (લખાણ,
 ભાષણ). ંમટક વિં ફાંકડું; નખરાં-
 બાજ (૨) સ્ત્રી વરણગિયો-નખરાંબાજ
 દેખાવ કે ચાલવાની રીત. ંવું સં કિં
 ચટકો ભરવો (૨) મનમાં ચટકો લાગવો
 [લા.] (૩) અં કિં (ચાંદનીનું) દીપવું;
 ખીલવું. -કંતુ' વિં જુઓ ચટકતું.
 -કાંદવું સં કિં ચટકો ભરવો. -કાંવતું
 સં કિં ડંખ મારવો; કરડવું (૨) મનમાં
 ખૂચવું. -કી સ્ત્રી તીવ્ર લાગણી (૨)
 ચૂંટી; ચપટી (૩) મોહિની (૪) ખૂલતો
 લાલ રંગ. -કીદાર વિં જુઓ ચટકદાર
 ૧ થી ૩. -કું નં ટીપું; કાંટો. -કો પું
 દંશ; ડંખ (૨) મનની તીવ્ર લાગણી
 [લા.] (૩) સ્વાદ; લહેજત; ચસકો
 ચટચટ અં [જુઓ 'ચટ' અં] ઝટઝટ;
 સપાક્ષમાં
 ચટણી સ્ત્રી [દિ. ચટ્ટ=ચાટવું ઉપરથી] વાટીને
 ખનાવાતી એક ચટકદાર વાની
 ચટપટ અં [રવં] તાખડતોખ; ઝટપટ.
 -ટી સ્ત્રી અતિ ઉત્સુકતા; તાલાવેલી (૨)
 અકળામણ; સંતાપ [લાગવી
 ચટવું અં કિં [સં. ચટ્ટ] દિલ પર ચોટ
 ચટાર્થ સ્ત્રી [સં. કટ] સાદરી
 ચટાકો પું [દિ. ચટ્ટ=ખૂખ] ચટકો; તીવ્ર
 લાગણી (૨) સ્વાદ
 ચટાચટ અં ચટચટ; ઝટઝટ
 ચટાડવું સં કિં 'ચાટવું'નું પ્રેરક
 ચટાપટા પું બં વં રંગબેરંગી આડા-
 અવળા પટા
 ચટાપટી સ્ત્રી જુઓ ચટપટી

ચટિયું વિં ['ચટ' સ્ત્રી ઉપરથી] જીદી; હડીકું
 ચટીકું વિં ચટવાણું
 ચટ્ટુ' વિં ['ચાટવું' ઉપરથી] ખાંધાનું
 લાલચુ (૨) લાંચિયું [તાખડતોખ
 ચટોચટ(-ટ્ટ) અં ['ચટ' અં ઉપરથી]
 ચટ્ટ અં જુઓ ચટ. -ટ્ટાં અં જુઓ
 ચટ; ખતમ; ચોહિયાં
 ચડ જાતર(-રી) સ્ત્રી ચડવું અને જાતરવું તે
 ચડચડ અં [રવં] (બળવાનો રવ). ંવું
 અં કિં તતડવું (૨) ચડચડ એવા
 અવાજ સાથે બળવું. -ડાટ પું તતડાટ
 ચડણુ (ડ') નં ['ચડવું' ઉપરથી] ચડાવવાળો
 માર્ગ; ચડાવ
 ચડતી (ડ') સ્ત્રી ['ચડવું' ઉન્નતિ (૨) બઠતી;
 વૃદ્ધિ. ંપડતી સ્ત્રી ચટવું અને પડવું તે;
 અસ્તોદય. ંલાંજણી સ્ત્રી નાનામાંથી
 મોટા પરિમાણમાં રકમ ફેરવવી તે [ગ.].
 ંચેદી સ્ત્રી સરખા ઉત્તરની અથવા
 સરખા ગુણોત્તરની વધતી સંખ્યાઓનો
 હિસાબ ગણાવાની રીત [ગ.] -તું વિં
 વધવું; ઊંચે જવું (૨) ચડિયાતું
 ચડપ(ંચડપ) અં ઉતાવળથી; ત્વરાથી
 ચડપવું સં કિં જુઓ ઝડપવું
 ચડભડ સ્ત્રી [રવં; દે. ચટપટ] ચડભડવું
 તે. -વું અં કિં ગુરસે થવું; ખીજવું; લટી
 પડવું; ઊંચાનીચા થવું. -ડાટ પું ચડભડ
 ચડવું (ડ') સં કિં; અં કિં [પ્રા. ચટ-ઢ]
 નીચેથી ઉપર જવું (૨) વધવું; ઊંચે જવું
 (ઉદા. ભાવ, રેલ) (૩) સવાર થવું;
 ખેસવું; (ઉદા. ઘોડે ચડવું) (૪) ચડાઈ
 કરવી (ઉદા. ગુજરાત ઉપર ચડી આવ્યો
 (૫) બકાવું; રંધાવું (ઉદા. ભાત ચડી
 ગયો છે) (૬) ગર્વથી ફૂલવું (૭) ગુરસે
 થવું (ઉદા. ચડી ચડીને ખોલે છે) (૮)
 સંકોચાવું; ઢૂંકું થવું (ઉદા. કપડું ચડી
 ગયું) (૯) -ના કરતાં શ્રેષ્ઠ ઠરવું (૧૦)
 -નો તરો કે ખૂબ અસર કે ખાસ લાગવો
 (ઉદા. અદ્વીષ્ટ ઇં તથા ચાક, કોધ,
 કાટ, રંગ ઇં) (૧૧) -ની લતમાં કે નાદમાં

ફસાતું (ઉદાં હડે ચડવું) (૧૨) (કોઈ વસ્તુની ખાટી) વધવી; ચૂકતે કે અદા કરવાનું એકકું થવું (ઉદાં કામ, ઉધરાણી, રબ ઇં) (૧૩) લેપ કે અર્ચા થવી (ઉદાં હનુમાનને તેલ ચડવું; પીડી ચડવી) (૧૪) નૈવેદ્ય ઇં તરીકે અપાવું (ઉદાં દેવને ફૂલ, નાળિયેર ચડવું) (૧૫) ન્ના ઉપર ટાંકણ કે ગલેફ પેટે આવવું (ઉદાં પૂહું, ગલેફ ઇં)

ચડવો પું માદીની નાની લોટી
ચડસ પું એક માદક પદાર્થ (૨) વ્યસન; ચસકો; લત (૩) મમત. -સાચડસી સ્ત્રીં હરીફાઈ. -સીહું વિં લતવાણું (૨) મમતી; હડીહું
ચડાઈ (ડા') સ્ત્રીં ['ચડવું' ઉપરથી] હરકરી આક્રમણ; હુમલો. -ઉ વિંકૂલણ (૨) જટ શુરસે યઈ ન્ય એવું (૩) જમીનને માફક એવું; ગુણકારી (૪) ચઢવા - સવારી કરવા યોગ્ય. -જિતર (-રી) સ્ત્રીં જુઓ ચડજિતર. -ચડ (-ડી) સ્ત્રીં હું સાતુંસી; સરેસાઈની રમધાં. -ચુ નં ચડાવ; ચડાવવાળો માર્ગ. -વ પું જિ ચાણ (૨) ચડતા જિ ચાણવાળી જગા (૩) તેવા માર્ગ (૪) વૃદ્ધિ; વધારે (૫) ચડાઈ ચડાવવું (ડા') અં કિં 'ચડવું'નું પ્રેરક (૨) હરકેરવું (૩) આરોગી જવું
ચડાવો પું જુઓ ચડાવ (૨) હરકેરણી ચડિયાતાપણું (ડિ') નં ચડિયાતું હોલું તે ચડિયાતું (ડિ') વિં ['ચડવું' ઉપરથી] વધારે સરસ; ચડવું
ચડેડાટ અં [રવં] મોટે અવાળે (ફાટવું) ચડી સ્ત્રીં [કા.] અધું પાટણ; નંધિયો ચડજિતર સ્ત્રીં જુઓ ચડજિતર ચડવું સંકિં, અંકિં જુઓ ચડવું ચઢાઈ, ચઢાઉ, ચઢાજિતર (-રી), ચઢાચઢ (-ડી), ચઢાવ, ચઢાણુ જુઓ 'ચડાઈ'માં
ચઢાવવું અંકિં જુઓ ચડાવવું
ચઢાવો પું જુઓ ચડાવો

ચઢિયાતાપણું નં જુઓ ચડિયાતાપણું
ચઢિયાતું વિં જુઓ ચડિયાતું
ચણ (ણ) સ્ત્રીં પંખીઓને ચણવા માટે નખાતું અનાજ [કપરાની સીવણી ચણુ સ્ત્રીં [જુઓ ચીણ] કરચલીવાળી ચણુક પું [સં.] ચણો
ચણુચણુ અં [રવં] 'ચણુણ' ધાય એમ. ંવું અં કિં જુઓ ચચણવું. -ચણાટ પું ચચણાટ [(૨) એની રીત ચણુતર નં ચણવું તે; ચણવાતું કામ ચણુણુણુ અં ધીમે અવાળે (૨) સ્ત્રીં ધીમે અવાળે ચાલતી લોકચર્ચા [કા.] ચણુવું સં કિં [સં. ચિ, પ્રા. ચિણ] (ઈ ઇં વડે) દીવાલ, મકાન વગેરે બનાવવું ચણુવું અં કિં [પ્રા. જુણ] વીણીને ખાતું (પક્ષી માટે) [ક્ષાર ચણુખાર પું ચણાના છાડ ઉપરથી મળતો ચણુખણી સ્ત્રીં ચણાને પોપટાવાળો છાડ (૨) તેવા છાડની જૂડી
ચણુચાકું (ણિ') નં ખાડામાં ટેકાવાથી ખારણું ફરે છે તે
ચણુચો પું [સં. ચ્લની] ધાધરો
ચણી સ્ત્રીં નાનો ચણો; ચણાની એક જાત. ંખાર નં ચણા જેવું નાનું ખાર
ચણો પું [સં. જળક] એક ક્કેળો
ચણોડી સ્ત્રીં [દ. ચિળોટ્ટી] એક વેલો (૨) તેનું ફળ (૩) વાલતા ત્રીજા ભાગનું વજન; રતી [નતનું વાનું
ચતરંગ વિં જુઓ ચતુરંગ (૨) નં એક ચતુર વિં [સં.] ચાર (સમાસમાં પૂર્વપદ તરીકે ઉદાં ચતુરજ)
ચતુર વિં [સં.] ચાલાક; હોશિયાર
ચતુરસ્ત્ર વિં [સં.] ચોખ્ખું
ચતુરંગ વિં [સં.] ચાર અંગવાણું (૨) પું શેતરંગ. -ગિણી વિં સ્ત્રીં [સં.] હાથી, ઘોડો, રથ અને પાવદળ એ ચાર અંગવાળી (સેના). -ગી વિં [સં.] ચતુરંગ
ચતુરંત વિં [સં.] ચાર છોડાવાણું
ચતુરા સ્ત્રીં [સં.] ચતુર સ્ત્રી

ચતુરાઈ સ્ત્રીં ચતુરપણું; ચાલાકી
 ચતુરાનન પું[સં.] ચાર મુખવાળા-બ્રહ્મા
 ચતુરાશ્રમ પું[સં.] ચાર આશ્રમ (બ્રહ્મ-
 ચર્ચા, ગૃહસ્થ, વાનપ્રસ્થ અને સંન્યસ્ત)
 ચતુર્થ વિં[સં.]ચોથું. -ચાર્શ્રમ પું[સં.]
 ચોથો આશ્રમ - સંન્યસ્તાશ્રમ. -ચાર્શ
 પું[સં.] ચોથો ભાગ [[વ્યા.]
 ચતુર્થી સ્ત્રીં[સં.] ચોથ(ર) ચોથી વિક્રિતિ
 ચતુર્દશી સ્ત્રીં [સં.] ચૌદશ
 ચતુર્ભુજ વિં[સં.]ચાર હાથવાળું(ર) હાથ
 પાછળ બાંધ્યા હોય તેવું - કેટ પકડેલું
 (૩) ચાર ખૂણા કે બાહુઓવાળું(૪) પું
 ચાર બાહુઓવાળી આકૃતિ(૫) વિષય
 ચતુર્માસ પુંબંબંવં [સં.] ચાતુર્માસ (દેવ-
 ચોદાશી દેવગણી એકાદશી સુધીના)
 ચતુર્મુખ પું [સં.] ચારમુખવાળા-બ્રહ્મા
 ચતુર્યુગ પુંબંબંવં [સં.] ચાર યુગ (સત્ય,
 દ્વાપર, ત્રેતા, કલિ)
 ચતુર્વર્ગ પું બંબં વં [સં.] ચાર પુરુષાર્થ
 (ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ)
 ચતુર્વર્ણ પું બંબં વં [સં.] ચાર વર્ણ
 (બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર)
 ચતુર્વિધ વિં [સં.] ચાર પ્રકારનું
 ચતુર્વેદ પુંબંબંવં [સં.] ચાર વેદ(ઋગ્વેદ,
 સામવેદ, યજુર્વેદ અને અથર્વવેદ). -દ્વી
 વિં ચાર વેદ બંજનારું(ર) બ્રાહ્મણોની
 એક ભતનું [ક્રિયોરિસેટરલ' ગ્ર.]
 ચતુર્ઘોણુ વિં [સં.] ચાર ખૂણાવાળું(ર)
 ચતુષ્ટય નં [સં.] ચારનો સમુદાય
 ચતુષ્પથ પું [સં.] ચાર રસ્તા એકઠા થતા
 હોય એવી જગા - ચક્રલું
 ચતુષ્પદ વિં [સં.] ચાર પગવાળું. -દ્વી
 સ્ત્રીં [સં.] ચાર પદની બનેલી કડી
 ચતુઃસીમા સ્ત્રીં [સં.] ચાર બાહુની સીમા
 ચતુ' વિં જુઓ છતું. ંપાટ વિં છતુંપાટ
 ચત્તાપાટ અં છત્તાપાટ
 ચતુ' (ંપાટ) જુઓ 'ચતુ'માં
 ચતનમનિયાં નં બંબં વં ગદબદિયાં (ર)
 ચેતબાહ; લહેર

ચનોડી સ્ત્રીં જુઓ ચણોડી
 ચપ અં [રવં] ચટ લઈને; એકદમ
 ચપકાવવું સં કિં બનું કરી ચાંપવું(ર)
 ચોટાડવું (૩) વધાર કરવો
 ચપકો પું [ચપકાવવું] ઉપરથી] ડામ(ર)
 [લા.] મહેલું (૩) મહેલાનો ડંખ
 ચપચપ અં[રવં] તેવો અવાજ(ર) અટઅટ
 ચપચપુ' વિં ચીકણું અને ભીનું
 ચપટ વિં [સં. ચિવટ] ચોટેલું; ચપટું; ચપટ.
 -ટાવું અં કિં ચપટ થવું; દખાલું
 (ર) તુકસાનમાં આવવું [લા.]
 ચપટી સ્ત્રીં [પ્રા. ચણુહિવા] હાથનો અંગૂઠો
 અને આંગળી ભીડવાં તે(ર) તેમાં પકડાય
 તેટલું માપ(૩) તેમ કરીને કરાતો ચટ એવો
 અવાજ(૪) એ અવાજ કરતાં લાગે એટલો
 સમય; જરા વાર (૫) પકડ; ચીમટી
 ચપટું વિં [જુઓ 'ચપટ'] બેટેલું; દખાયેલું
 ચપટો પું મોટી ચપટી
 ચપડનું સંકિં દીપીને ચપટું કરવું
 ચપડાલાખ સ્ત્રીં ચપડાને લગતી બનાવેલી
 ચોખ્ખી લાખ
 ચપડિયો પું સોનારૂપાના તાર ચપડનારો
 ચપણ(-ણિયું, -ચું) નં ચપણ; શકેરું;
 બટેરું (ર) ભિક્ષાપાત્ર [કકડી
 ચપટરું નવં [પટરું] (સં. પટ) પરથી] કાગળની
 ચપરચપર અં જુઓ ચળડ ચળડ
 ચપરાસ સ્ત્રીં શિષ્યાર્થના પટાની પિત્તળની
 તખતી (ર) ભિજગરું(૩) ખડાઈ; પતરાઈ.
 -સી પું ચપરાસવાળો-પટાવાળો (ર)
 સ્ત્રીં ખડાઈ
 ચપલ વિં [સં.] ચંચલ (ર) હોશિઆર;
 ચાલાક. ંતા સ્ત્રીં. -લા સ્ત્રીં [સં.]
 ચપળ સ્ત્રી (ર) વીજળી (૩) લક્ષ્મી
 ચપસવું અંકિં [ફા. તર્કીદત્ત] દાબવું;
 જોરથી દાબવું (ર) ચપ દઈને બરાબર
 બંધબેસવું
 ચપખ(ંતા, -ળા) જુઓ 'ચપલ'માં
 ચપાચપ અં [રવં] અટઅટ
 ચપાટ અં સાક; ચટ (ર) સપાટ

अपाटवुं सं० किं० सपाठाअध पातुं; यत् करी
 ङवुं [शिटली (२) ङदी शिटली
 अपाटी (-ती) स्त्री० [सं. चर्पटी] यार पडवाणी
 अपेट (-टी) स्त्री० [सं. चपेट] अपैठ; तमायो
 (२) सकथो; कभले (भास करीने भूतना
 वणगळ भाटे) (३) नुकसान; आइत.
 -टो पुं० तमायो

अपोअप अ० [रव०] अटअट
 अपोतरुं न० [लुओ] यपतरुं कागणनी कडकी
 अपपट वि० [लुओ] यपपट
 अपपण्य (-लुथुं) न० लुओ यपण्य
 अपपु पुं०; न० लुओ यप
 अपकवपुं सं० किं० लुओ यपकवपुं
 अपको पुं० लुओ यपको [आवे अेम
 यपडयपड अ० [रव०] यपयप(र)मनभां
 यपयकी (-पी) स्त्री० [वरप = पानुं, पत्र
 डपरथी] कागणनो नानो कडको

अपराक वि० [फा. चाक्क=यालाक, चर्न =
 यपण; तेज] यपण; यालाक(२) जोडवाभां
 कुराण; वायाण. -किथुं न० दूकी यपराक
 उक्ति. -डी स्त्री० यपराकपण्युं

अपावपुं वि० होडाहाळ
 अपां अ० मोंभांथी डव्यार नीकणतो
 होय तेम. [०करपुं = चूं के थां करपुं;
 कांठ पण्य जोडपुं (२) स्त्री० छल]

अपूतरी स्त्री० नानो अपूतरा; परपडी.
 -रो पुं० पोलीसथाळुं; 'गेट' (२) कर
 लेवानी थोडी; नाकुं (३) योतरा (४) पंथी-
 ओने भाटे हाण्युं नाभवानी ङगा; परपडी
 यपोला पुं० अ० व० सामसामे मारिवा टोण्युं
 यपोणपुं सं० किं० गाण थोडी हेवी
 यपडयपड अ० [रव०] (यावचानो
 अवाण्य); लयड लयड

यपडपुं अ० किं० लुओ यडपडपुं
 यपडाट पुं० यडपडाट
 यमक स्त्री० [प्रा. चमक] यमकारो (२)
 धुंजरी-ताण्य आवपी ते (३) ताळुपी;
 आश्रयनी थोक (४) पुं० लोडयुंअक.
 ०पठथर, ०पडाण्युं पुं०, ०पाण्युं न०

लोडयुंअक (२) यकमक. ०पुं अ० किं०
 अयकपुं (२) थोकपुं (३) वडी ङवुं. -काट
 पुं० यमकारो; अयकारो (२) वार्धनो
 आवेश (३) वडी ङवुं ते. -कार (-रेड)
 पुं० [प्रा. चमकार, सं. चमकारो] अयकारो
 (२) यमक; कपारी (३) यमयम थतो
 अवाण्य. -कावपुं सं० किं० 'यमकपुं'तुं
 प्रेरक (२) थोडी हेवुं; मारपुं

यमयम अ० [रव०] यमयये अेम. ०पुं
 अ० किं० 'यमयम' अेवो अवाण्य थवे
 (२) तीव्र अणतरा थवी. -माट पुं० यम-
 यमपुं ते

यमयी स्त्री० नानो यमयो [भास कोथणी
 यमयी स्त्री० पानसोपारी छं राभवानी
 यमयो पुं० [तुकीं चुन्वड; सं., प्रा. चमस]
 रसोर्धभां तथा भावापीवाना कामभां
 आवतुं अेक कडणी लेवुं साधन

यमडी स्त्री० [हि.] यामडी
 यमटकार पुं० [सं.] आश्रय; आश्रयकारक
 अनाव - हेभाव (२) करामत; अलौकिक
 क्रिया. -रिड, -री वि० [सं.] यमटकारवाणुं
 यमटकृति स्त्री० [सं.] लुओ यमटकार
 यमन पुं०; न० [फा.] भाग (२) आनंद;
 मोळमळ

यमर पुं० लुओ यमरअध
 यमर स्त्री० [सं. चमर=यमरी] वाण के पीछां
 (२) स्त्री०; न० लुओ यमर
 यमरपुं न० [सं. चम परथी] रेशियानी
 वाक लेमां रणाय छे ते (यामडानो कडको)
 यमरअध पुं० [सं. चमरअध] यामडानो
 पटो. -धी वि० कडे यमरअधवाणुं
 (२) शूरवीर (३) पुं० यमरअधी माण्युं
 यमरी स्त्री० [सं.] रेशावणी डूलनी मंजरी;
 मंजरी (२) डूलनी मंजरीना आडारनी
 रेशम के डिननी अनावट (३) मच्छर
 वगेरे उडाडवानी घोडाना वाणनी अनावेली
 यामर. ०गाय स्त्री० अेक प्रकारनी पडाडी
 गाय, लेना पूछडाना वाणनी यामरअधे छे
 यमस पुं० [सं.] सोमरस पीवानो थ्यालो;
 अेक यज्ञपात्र

ચમાર વિ. [સં. ચર્મકાર] ચામડિયાની જ્ઞાતિનું
 (૨) પું તે જ્ઞાતિનો માણસ; ચામડિયો
 ચમૂ સ્ત્રી. [સં.] સેના. ઓપતિ પું સેનાપતિ
 ચમૈલી સ્ત્રી એક ફૂલવેલ
 ચમ્મડ વિ. [સં. ચર્મ ઉપરથી] ચામડા જેવું;
 ઋતુ દેખાટે નહિ એવું (૨) કૃપણ; કંનૂસ.
 ઓતોડ વિ. કંનૂસ
 ચમ્મર સ્ત્રી; ન. [સં. ચમર] ચમરી ગાયના
 કે ખીભ વાળની ખનેલી ચમરી; ચામર
 ચય પું [સં.] ઢગલો; રાશિ (૨) વધારો
 (૩) 'કોમન ડિનોમિનેટર' [ગ.]
 ચર વિ. [સં.] ચેચળ; અસ્થિર; ફરતું (૨)
 ફરનારું (સમાસને છેડે). હડાનું 'જલચર;
 ખેચર' (૩) પું નસૂસ; ખાતમીદાર
 ચર પું [સં. ચરુ] હોમ નિમિત્તે રાધિલું અન્ન
 ચર અં [રવ. ૦] (કપડું) વગેરે ફાટવાનો
 ચર સ્ત્રી ખાઈ; તીક (૨) ચૂલ; તમણ
 ચરક ન. પંખીની ચરકેલી અક્ષર
 ચરક પું [સં.] પ્રસિદ્ધ પ્રાચીન વૈદકશાસ્ત્રી
 ચરકણ (-ણું) વિ. ચરક્યા કરતું. (૨)
 ખીકનું માયું ચરકી નય એવું; ડરકણ
 ચરકણું વિ. ચરકણું (૨) ન. ચકણું; ચલણું
 ચરકણું અંકિં શેડું પ્રવાહી જેવું અધવું
 (ખાસ કરીને પક્ષી માટે)
 ચરકું (-ખું) વિ. સહેજ તમતમું તથા
 કડચું; ખેસ્વાદ
 ચરખો પું [ફા.] કપાસ લોઢવાનો સચો
 (૨) મિલ (૩) ખરાદ; સંધાડો (૪) રૈટિયો
 (હિંદીમાં)
 ચરચર અં [રવ. ૦] ખળવાનો અવાજ
 (૨) ઋડપથી; જલદીથી (૩) સ્ત્રી 'ચરચર'
 એવો અવાજ (૪) થીમી ખળતરા; ચચરાટ
 (૫) ચિંતા; ફિકર [લા.]. ઓણું સંકિં
 નુઓ ચચરણું. -રાટ પું નુઓ ચચરાટ.
 -રી સ્ત્રી ખળતરા; ચિંતા
 ચરચણું સંકિં [સં. ચર્ચ ઉપરથી] (ચંદન
 વગેરેનો) લેખ કરવો; અર્ચા કરવી
 ચરડ અં [રવ. ૦] કપડું વગેરે ફાટતાં
 થતો અવાજ (૨) બેડામાંથી નીકળતો

અવાજ. ઠકો પું ચરડ થતો અવાજ
 (૨) દિલ ચિરાચ એવી લાગણી; ઉચ્ચ ચિંતા;
 ધ્રાસકો [લા.]
 ચરણ પું; ન. [સં.] પગ (૨) તક; કડી
 (કવિતાની). ઠરણ સ્ત્રી પગની રજ -
 ધૂળ. ઠરેવા સ્ત્રી [સં.] પગચાળી (૨)
 ભક્તિનો એક પ્રકાર. ઠરપર્શ પું પગનો
 સ્પર્શ. -ણામૃત ન. [સં.] ચરણોદક
 (૨) દૂધ, દહીં, ઘી, મધ અને પાણી વગેરેનું
 મિશ્રણ, જેના વડે દેવમૂર્તિને સ્નાન
 કરાવ્યું હોય તે. -ણામૃત ન. [સં.]
 ચરણપી અરવિંદ -કમળ. -ણોદક ન.
 [સં.] દેવ, ગુરુ વગેરેનાં ચરણ ધોયેલું પાણી
 ચરણિયો પું ચણિયો; ધાધરો
 ચરખી સ્ત્રી [ફા.] પ્રાણીઓના માંસમાં
 રહેલો તેલો પદાર્થ (૨) મદ; અભિમાન [લા.]
 ચરભડા ન. [સં. ચરુ+મજા] હોમ માટે રાધિલું
 અન્ન વરકન્યાએ એક ખીભને ખવડાવવું
 તે; લગ્નને ખીબે ફિવરે કરાતી એક ક્રિયા
 ચરમ ન. + [નુઓ ચર્મ] ચામડું
 ચરમ વિ. [સં.] અતિમ; છેવટનું
 ચરર (ઠર) અં [રવ. ૦] (કપડું) વગેરે
 ફાટવાનો અવાજ માટે)
 ચરચું અંકિં [સં. ચરુ] ચાલવું; ફરવું (૨)
 ધાસ, દાણો વગેરે ફરીને શોધી ખાવો
 (પશુ પંખીએ) (૩) રળવું; પેદા કરવું
 ચરસ, -સાચરસી, -સીલું નુઓ
 'ચડસમાં
 ચરડું વિ. [ફા. ચરિદહ] ચરનારું - ધાસ
 ખાનારું (૨) ન. નનવર; પશુ
 ચરાર્થ સ્ત્રી ઠોર વગેરે ચારવાનું મહેનતાણું.
 -ઉ વિ. ચરવા માટે યોગ્ય; ચરા તરીકે
 વાપરવાનું (૨) ન. ચરો
 ચરાચર વિ. [સં.] ચર અને અચર; ચેતન
 અને જડ; સ્થાવર અને જંગમ (૨) ન.
 આખી સૃષ્ટિ
 ચરાણું ન. ચરો; ગોચર (૨) ચરામણ
 ચરામણ ન. -ણી સ્ત્રી ચરાર્થ
 ચરાવવું સંકિં 'ચરણું' પ્રેરક

ચરિત ન૦ [સં.] આચરણ; વર્તન (૨)
 જીવનચરિત્ર. - તાર્થ વિ૦ કૃતકૃત્ય; કૃતાર્થ
 (૨) સફળ (૩) પું૦ નિર્વાહ (૪) ભાવાર્થ
ચરિત્ર ન૦ [સં.] જીવો ચરિત (૨) કપટ;
 પાખંડ; કાવાઈવા [લા.]. ઠંકાર પું૦
 જીવનચરિત્ર લખનાર. ઠંકીર્ત(-ર્ત)ન
 ન૦ જીવનચરિત્રનું ગુણગાન. ઠનિરૂપણ
 ન૦ જીવનનું વર્ણન; જીવનકથા
ચરી સ્ત્રી૦ ખેહક ખેડેલા ઠોરને બિંધું
 રાખવાની લાકડાની ઘોડી
ચરી સ્ત્રી૦ [સં. ચર્ચા] કરી; પરેજી
ચરુ પું૦ [સં.] એક પહોળા મોનું વાસણ;
 દેગ (૨) હોમનો ચર. ઠલક્ષણ ન૦
 જીવો ચરભક્ષ
ચરેડાટ અ૦ [રવ૦] જીવો ચરેડાટ
ચરેડો પું૦ [રવ૦] ધાસકો (૨) ચીરો
ચરેરાટ પું૦ [રવ૦] ચરેડો; ધાસકો (૨)
 ચર એવો અવાજ
ચરેરો પું૦ ચરેડો
ચરો (શ') પું૦ [‘ચરવું’ ઉપરથી] ગોચર
 તરીકે દલાયદી રાખેલી પડતર જમીન
ચરોતર ન૦ મહી અને સાપ્તર એ બે
 નદીઓ વચ્ચેનો ગુજરાતનો પ્રદેશ
 ચતુસ્તર - ૧૦૪ ગામનો પ્રદેશ. - ચિચું,
 -કું વિ૦ ચરોતરનું;
ચર્ચ ન૦ [દં.] ખ્રિસ્તીઓનું પ્રાર્થનામંદિર
ચર્ચવું સ૦ કિં૦ [સં. ચર્ચ] ચર્ચા કરવી
 (૨) કૃત્ય કરવી (૩) ચરચવું; લેપ કરવો
ચર્ચા સ્ત્રી૦ [સં.] વાદવિવાદ (૨) કૃત્ય (૩)
 લેપ. ઠમક વિ૦ [સં.] ચર્ચા કરવું;
 ચર્ચાથી ભરેલું; ચર્ચા જગતે એવું (જેમ
 કે, નિબંધ, વાત, મુદો ઇ૦). ઠપત્ર ન૦
 ચર્ચા કે વિવેચનનો છાપામાં આવેલો
 પત્ર-લખાણ. ઠપત્રી પું૦ ચર્ચાપત્ર લખનાર.
ઠપરિષદ સ્ત્રી૦ ચર્ચા કરવાની પરિષદ -
 સભા. ઠપાત્ર વિ૦ ચર્ચા થાય તેવું. ઠપું
 અ૦ કિં૦ ‘ચર્ચવું’નું કર્મણિ. ઠરુપદ વિ૦
 [+ સં. આસ્પર] ચર્ચાને જેમાં સ્થાન હોય
 તેવું; ચર્ચાપાત્ર

ચર્ચિત વિ૦ [સં.] ચર્ચાયેલું
ચર્ષટ પું૦ [સં.] ધપપડ; ઘોલ
ચર્મ ન૦ [સં.] ચામડું; ત્વચા. ઠચક્ષુ ન૦
 ભૌતિક - કુદરતી ચર્મ (જ્ઞાન-ચક્ષુથી
 બેલકું). - મર્લિય ન૦ [+ સં. ચાલ્યા]
 ચામડાનું કારખાનું; ‘ટુંચરી’
ચર્ચા સ્ત્રી૦ [સં.] કામકાજ; વ્યવહાર (૨)
 રીતભાત; વર્તણૂક (૩) રેસા (૪) અંદરનો
 ભાવ સમજાય તેવો દેખાવ - ચહેરો
ચર્ચણુ ન૦ [સં.] ચાવવું-વાગોળવું તે (૨)
 મનન [લા.] [ઉપલેગ
ચર્ચણુ સ્ત્રી૦ [સં.] ચર્ચણ (૨) આરવાહ;
ચર્ચિત વિ૦ [સં.] જેનું ચર્ચણ થઈ ગયેલું છે
 એવું. ઠચર્ચણુ ન૦ એટની એક વાત ફરી
 કહેવી તે; પુનરુક્તિ [ચલાયમાન
ચલ વિ૦ [સં.] ચાલવું; હાલવું (૨) અસ્થિર;
ચલણુ ન૦ [સં. ચલન; પ્રા.] ચાલવું તે;
 અમલ; સત્તા (૨) ચલણી નાણું; ‘કરન્સી’
 (૩) ધારો; રિવાજ. - ઠણી વિ૦ વ્યવહારમાં
 પ્રચલિત - વપરાતું હોય એવું
ચલતી સ્ત્રી૦ સંગીતની એક ઢબ, જેમાં
 ગાનનો પ્રવાહ બહુ ઝડપથી ચલાવવામાં
 આવે છે
ચલન વિ૦ [સં.] હાલવું; કંપવું (૨) ન૦
 ચાલવાની ક્રિયા. ઠવલન ન૦ હાલવું
 ચાલવું તે; હરફર; ગતિ
ચલમ સ્ત્રી૦ [ફા.] તમાકુ વગેરે પીવા
 માટેનું માટીનું એક પાત્ર
ચલવવું સ૦ કિં૦ જીવો ચલાવવું
ચલવિચલ વિ૦ અસ્થિર; ડગમગવું
ચલાઉ વિ૦ ચાલી શકે - નભે એવું
ચલાચલ વિ૦ [સં.] સ્થાવર અને જંગમ
ચલાણી સ્ત્રી૦ નાનું ચલાણું. - ઠણું ન૦
 પડદીવાળી નાની પ્યાલી [બદલાવું
ચલાયમાન વિ૦ [સં.] હાલવું (૨) ફરવું;
ચલાવવું સ૦ કિં૦ ‘ચાલવું’નું પ્રેરક
ચલાવું અ૦ કિં૦ ચાલવાની ક્રિયા થવી;
 ‘ચાલવું’નું ભાવે [અસ્થિર
ચલિત વિ૦ [સં.] ચળેલું; સ્થાનબદ્ધ (૨)

यलियुं न० यकलुं; अकं नानु प'भी
यल्लुं न० क्योलुं; ध्याली (२) माटीनी
 लोदी; लोदुं [(आज्ञार्थ'इप)
यलो अ०किं [हि.] यलो; तैयार थायो
यल्लुं न० यकलानी लतनुं नानुं प'भी; यकलुं
यल्लुं न० [सं. चुल्लु] यांगणुं; अंजलि
यव पुं०; स्त्री० मोतीनुं अकं तोल; टको
 (रती=१३॥३ टको) (२) होरा; राम; सकार
 (३) आवडत; गम (४) दंग; डेकालुं (५)
 स्वाद; लडेलत
यवयव वि० परयूरण; कृटकण (२) स्त्री०
 लुटे लुटे डेकालेथी यूंटी काडेली-कृटकण
 जायतो
यवड वि० मुश्केलीधी तूटे काटे केयवाय अयेतुं
यवडावतुं स०किं 'यावतुं'नुं प्रेरक
यवडुं वि० यवड(२)न० हणनो अलीदार
 दातो, जे लोयमां येसे छ
यवरावतुं स०किं 'यावतुं'नुं प्रेरक
यवर्ग पुं० य, छ, ज, ज, न अये पांय
 तालुस्थानी व्यंजनेनो वर्ग
यवतुं स०किं [प्रा. चव = कडेलुं] कडेलुं;
 वल्यवतुं [प.]
यवणतुं अ०किं सणवणतुं; यण आववी
यवणाट पुं० यण (२) तनमनाट
यवालुं न० [सं. चर्वण] कायुं कोदुं के रोकेलुं
 भावानुं (घाली, यला, मभराशेव वगैरे)
यवातुं अ०किं 'यावतुं'नुं कर्मणि (२)
 वगोवातुं; लोकां गवातुं [ला.]
यशम स्त्री० [फा.] आंभ. ०पेरीनी स्त्री०
 हीकुं अदीकुं करतुं ते; आंभ आशा कान
 करवाते. -शुं न० अंभे अराअर देभाय
 ते माटे पडेरवानो काय(प्रायः अ०व०मां)
-शमेधय वि० यशमां वगर न ज देभाय
 अेवी आंभोवाणुं
यसक स्त्री० (नस के सांधाना स्नायुना
 अेकाअेक) यसकवाशी थतुं दुःभ
यसकतुं अ०किं पकडमांथी अथवा अेकाहा
 स्थानमांथी भसतुं; छटकतुं (२) गोंडा थतुं;
 मगज डेकाले न रडेलुं

यसके पुं० यसक; सणक (२) तलण; लाव;
 यडस (३) लत; भो (४) नभरांभाछ
यसयस अ० यसे नडि तेम. ०पुं
 अ०किं तंग होतुं; जकडातुं (२) स०किं
 यसयसावतुं; अराअर जेथीने पीतुं.
-साट अ० यसी न जय तेम - तंग
 (२) सपाटाबंध (पीतुं) (३) पुं० तंग होतुं
 ते. -सावतुं स० किं तंग करतुं (२)
 अपाटां के अराअर पीतुं
यसम पुं० देशमना होरानी गूठणी
यसमपेरी स्त्री० लुयो यशमपेरी
यसभुं न० लुयो यशभुं [भसतुं
यसतुं अ०किं [सर० यसकतुं] यणतुं;
यसायसी स्त्री० यडसायसी; स्पधा
यलु वि० [सं. चतुर, प्रा. चउ] + यार
 ०दिश अ० + यारे दिशाअे; अधी जाळु
यहेययो पुं० [फा. चहवचह] वील अने
 वनस्पतिथी लरपूर होण
यहेरादार वि० वाटीलुं; सुंदर
यहेरी पुं० [फा. चहरह] मोनो धाट; शिकल;
 सुरत (२) कपाण परनी अेक छलमत
यण वि० यल; अरिधर
यण (ण,) स्त्री० भूजली; अंजवाण (२)
 अज्यो; यटपी [ला.]
यणक स्त्री० यणकाट (२) यणकती टीकी. ०पुं
 अ०किं तेज मारतुं; अजकतुं. -काट पुं०
 अकयकाट; प्रकारा. -कारो पुं० प्रकारानो
 यमकारो; अजकारो. -की स्त्री० यणकाट
 (२) यणकारा भारती वस्तुतुं छांटलुं
 (डिडां कपडा उपर यणकी छांटनी छे)
यणवण स्त्री० [सं. चल् + वल्] यटपी;
 अज्यो; वलोपात (२) छिकयाल; प्रवृत्ति;
 आंहोखन. ०पुं अ०किं जरा हाडतुं;
 सणवणतुं (२) कर्षक करवाने जेथानीया
 थतुं (३) मनमां भूयतुं. -णाट पुं०
 यणवणतुं ते (२) तलसाट; पलवलाट
 (३) अंजवाण. -णियुं वि० यणवण
 जगाडवाना स्वभावतुं; धमाखियुं
यणविचयण वि० लुयो यलविचय

ચળવું અંકિં [સં. ચ્લ] ડગવું; ખસવું

(૨) પતિત થવું; ચ્યવવું [લા.]

ચળાઈ સ્ત્રીં [‘ચાળવું’ પરથી] ચળામણી

ચળાચળ વિં જુઓ ચલાચલ

ચળામણુ નં ચળામણી (૨) ચાળતાં

નીકળેલું મૂસું-કચરો. -ણી સ્ત્રીં

ચાળવાનું મહેનતાણું

ચળાયમાન વિં જુઓ ચલાયમાન

ચળાવવું સં કિં ‘ચળવું’, ‘ચાળવું’નું પ્રેરક

ચળાવું અંકિં ‘ચાળવું’નું કર્મણિ (૨)

‘ચળવું’નું ભાવે

ચળું નં [સં. ચુલ્ક] હાથમાં પાણી લેવા

હથેળીને પાત્રાકાર કરવામાં આવે છે

તે (૭મી ઊંચી હાથ મોં ઘોંટી વખતે)

ચંગ વિં [સં.] સ્વચ્છ (૨) મળેદાર (૩)

તંદુરસ્ત (૪) પુષ્કળ

ચંગ પું [ફા.] મોંથી પકડીને વગાડવાનું

એક વાજી; મોરચંગ (૨) વગાડવાની

પિત્તળની તકતી; તાળ (૩) પતંગનું પૂછડું

(૪) ગંજીની એક રમત (૫) નં ધંટ

ચંગી(બહંગી) વિં [ચંગ+બંગ(ભાંગ)]

ભાંગાંભમાં મસ્ત રહેનાર; વ્યસની (૨)

વ્યભિચારી

ચંગું વિં નીરોગી; તંદુરસ્ત

ચંચ સ્ત્રીં જુઓ ચંચૂ

ચંચરી પું [સં.] ભમરો (૨) સ્ત્રીં ભમરી

ચંચલ વિં [સં.] ડગમગતું (૨) અધીરું

(૩) ક્ષણિક; ફાની (૪) ચક્રોર; ચાલાક.

ઠ્ઠા સ્ત્રી. -લા સ્ત્રીં [સં.] ચંચળ સ્ત્રી

(૨) લક્ષ્મી (૩) નીજળી

ચંચલાળવું સંકિં [ચંચ(સં. ચંચુ)

ઉપરથી] ચાંચમાં આવે તેટલું થોડું થોડું

મોંમાં લઈને મમળાવવું (૨) ઝટ પાર ન

આણવો [લા.] (૩) પંપાજ્યા કરવું

ચંચળ, ઠ્ઠા, -ળા જુઓ ‘ચંચલ’ ઇં

ચંચુ(-ચૂ) સ્ત્રીં [સં.] ચાંચ. ંપાત,

ંપ્રવેશ પું ચાંચ બોળવી તે (૨) પ્રવેશ

માત્ર; અલ્પ પરિચય [લા.]

ચંડ વિં [સં.] ગરમ (૨) ક્રોધી (૩)

ભયંકર. -ડી સ્ત્રીં [સં.] ઉચ્ચ સ્વભાવની

સ્ત્રી (૨) દુર્ગાદેવી

ચંડાલ (સં.) (-ળ) વિં નિદ્રંચ; ધાતકી

(૨) પાપી; નીચ (૩) પું એક ભતનો

અંત્યજ (૪) મારો; બહલાઈ (૫) નીચ-

ધાતકી કર્મ કરનાર પુરુષ [લા.]. -ળચક

નં અનર્થની કે અનિષ્ટની પરંપરા-

ચક; ‘વીશિયસ સકંલ’. -ળચોકડી

સ્ત્રીં કાળાં કામ કરનારાઓની ટોળી.

-ળણુ(-ણી) સ્ત્રીં ચંડાળ સ્ત્રી (૨)

ચંડાળની સ્ત્રી

ચંડિ, ંકા, -ડી સ્ત્રીં [સં.] જુઓ ચંડા

ચંડીપાક પું [સં.] દુર્ગાદેવીનું સ્તોત્ર-સમ્પ્રશતી

ચંડૂલ પું ચંડીણનું સત્ત્વ (ચલમમાં

પિવાય છે)

ચંડોલ(-ળ) પું એક પક્ષી

ચંત સ્ત્રીં + જુઓ ચિંતા (૨) નં + ચિત્ત

ચંતવવું સં કિં [સં. ચિત્] ચિંતવવું;

વિચારવું [પ.]

ચંદ વિં [ફા.] કેટલુંક; થોડું; બહુ

ચંદ પું [સં.] ચંદ્ર (૨) ચાંદલા તરીકે

કષાળે ચોડવાની ઠીકી

ચંદન નં [સં.] સુખડતું ઝાડ-લાકડું

(૨) સુખડનો લેપ (૩) ઠીકું; તિલક.

ંગિરિ સ્ત્રીં [સં.] જ્યાં સુખડનાં ઝાડ

થાય છે એવો એક પર્વત; મલયાચલ.

ંઘો પું જુઓ ઊંડણવો. ંઘાર પું

સ્ત્રીઓના કોટનું એક ધરણું

ચંદની સ્ત્રીં [દે. ચંદિળ = ચંદ્રિકા; સરં

દે. ચંદળી = ચંદ્રની પત્ની.] ચાંદની (૨)

ચંદરવે; છત (૩) એક વનસ્પતિ-

બારમાસી

ચંદરવો પું [પ્રા. ચંદાબવ, ‘ચંદાયવ’ છતનું

રંગભેરંગી કષ્ટું (૨) છત; ચંદની

ચંદા સ્ત્રીં ચંદ્ર (૨) ચંદની; ચાંદરણું

ચંદાવું અંકિં ચાંદું પડવું; કોહવાણ લાગવું

ચંદી સ્ત્રીં થોડા કે બળદને અપાતો સૂકો

દાણો (૨) [લા.] (લશ્કરના વાહનને ચંદી

રૂપે) ખંડણી (૩) લાંચરુશવત

ચ'દો પું [હ. ચંદ્ર] ચાદો (૨) ધાતુના પતરા ઉપર લખેલું અક્ષિસનામું (૩) ચહેરો; મુખવટો (૪) ચંદ્રમા જેવો ગોળ આકાર (ટોપીનો ચ'દો) (૫) ચાંદેરો (૬) મહોર; છાપ

ચંદ્ર પું [સં.] ચાદો (૨) ઉપગ્રહ (જેમ કે, શનિને અમુક ચંદ્ર છે.) (૩) ઘડેલું; ઠપકું (૪) ચાંદેરો (૫) એકની સંખ્યા. ઠક પું [સં.] ચાંદેરો (૨) મોરના પીંછાની ટીલડી (૩) મહોરછાપવાળો સિપ્પો; બિલ્લો (૪) ચંદ્રમા જેવો આકાર. ઠકલા સ્ત્રી [સં.] (-ળા) ચંદ્રની કળા; બિંબનો સોળમો ભાગ (૨) એક ભતતી સાડી (૩) ચંદ્રનું કિરણ (૪) અખોડાનું એક ધરેલું; ચાક. ઠકાંત પું [સં.] એક ભતતો મણિ, જેના ઉપર ચંદ્રનાં કિરણ પડતાં તેમાંથી પાણી ઝમે છે. ઠચહણુ નં [સં.] ચંદ્રનું ગ્રહણ. ઠચૂડ (-ડામણિ) પું [સં.] શિવ. ઠખિંદુ નં [સં.] અનુનાસિક અવાજની (") આવી નિશાની. ઠમણિ પું [સં.] જુઓ ચંદ્રકાંત. ઠમંડક. [સં.], (-ળા) નં ચંદ્ર અને તેની આસપાસનું કુંડાણું. ઠમા પું [સં.] ચંદ્ર; ચાદો. ઠમુખી વિં સ્ત્રી [સં.] ચંદ્રના જેવા મુખવાળી. માલિ પું [સં.] મહાદેવ. ઠરે(-લે)ખા સ્ત્રી [સં.] ચંદ્રની કળા. ઠશેખર પું [સં.] મહાદેવ. ઠહાસ પું [સં.] ચક્રચક્તી તલવાર (૨) રાવણની તલવારનું નામ (૩) એક પૌરાણિક રાજ

ચદ્રિકા સ્ત્રી [સં.] ચાંદની
ચંદ્રી સ્ત્રી ચંદ્ર [પ.]
ચંદ્રોદય પું [સં.] ચંદ્રનો ઉદય
ચંપક પું [સં.] ચંપો
ચંપલ પું; સ્ત્રી; નં ઉપર ખોલ વગરનું એક ભતતું પગરખું
ચંપાવવું સંક્રિં 'ચાંપવું'નું પ્રેરક
ચંપાવું અંકિં 'ચાંપવું'નું કર્મણિ રૂપ(૨) ગંદકીમાં પગ પડવો

ચંપી સ્ત્રી [દે. કંવીજ=ચાકમણ; દખાવ] મસણવું-દખાવવું તે

ચંપૂ સ્ત્રી; નં [સં.] ગદ્ય અને પદ્ય બન્નેવાળી સાહિત્યકૃતિ

ચંપેલી સ્ત્રી ચમેલી; એક ફૂલવેલ

ચંપો પું [સં. ચંપક] એક ફૂલગાડ

ચંપુ પું મોટવા-ધાટનું એક વાસણ (૨) ફૂલો; મોટવો

ચંપૂડિયો પું જી'ચા ધારેનો લોટો

ચંપૂડી સ્ત્રી નાનો ચંપુ

ચંખેલી સ્ત્રી જુઓ ચંપેલી

ચા (ચા') પું; સ્ત્રી [ચીની-ચા, ત્થા] એક છોટ(૨)તેના પાનનું પીણું

ચાહાર નં વાવણી માટે અનાજ ચોરવાનું એક ચોખ્ખર

ચાહાર પું [તુર્કી ચાહ્ચ] લશ્કરમાં ડંકા નિશાન વગેરેની ટુકડીનો જમાદાર (૨) આરથ સિપાઈ

ચાચોળ નં જુઓ ચાહાર

ચાક વિં [તુર્કી] તંદુરત; ખરેખર તૈયાર (જેમ કે, તબિયત એની ચાક છે.)

ચાક પું [સં. ચક્ક, પ્રા. ચક્કો] (૨) કુંભારનું ચક્ક; ચાકડો(૩)ચક્કની ગોળ ગતિ; ચક્ર ચક્ર ફરવું તે; ધૂમરી (૪) અખોડામાં ધલાતું એક ગોળાકાર ખિલ્લા જેવું ધરેલું

ચાક પું [દ્ર. ચોક] એક ભતતી ઘોળી પોથી માઠી; ખડી [આંધળો સાપ

ચાકટ સ્ત્રી [દે. ચક્કુલંડા] જે મોઠાનો

ચાકટો પું [સં. ચક્ક] કુંભારનો ચાક

ચાકણુ (ણ.) સ્ત્રી જુઓ ચાકટ

ચાકર પું [ફા.] દાસ; નોકર. ઠડી સ્ત્રી ચાકરનું કામ કરનાર સ્ત્રી. -રિયાત

વિં ચાકરી કરનારું(૨)ચાકરિયું(૩)પું નોકર; ચાકર. -રિયું વિં ચાકરી પેટ મળેલું. -રી સ્ત્રી ચાકરનું કામ (૨)સેવા;

સારવાર(૩)ચાકરનું મહેનતાણું(૪)નોકરી

ચાકલો પું કાંચળી ઉપર પાડેલી રેશમ કે કસબની ભાત

ચાકળ(ઠચુ) (ણ.) સ્ત્રી જુઓ ચાકટ

याकणो पुं० [दि. चक्र] आपणियो; आशुली
 (२) कासनी मोठी गरगडी (३) गोण के
 यारस नानी गाडी (भास करीने
 यामडानी)
याडी स्त्री० [सं. चक्र उपरथी] पीला, रङ्ग
 वगेरे साथे वपराती येयवाणी के येय
 विनानी यकती (२) गोण गांडडी (३)
 गाडनी करेलेो ढगलेो
याकु पुं०; न० याकु; यरपु
याकु न० [सं. चक्र उपरथी] यकतुं (२)
 गयियुं (३) अन्दरनुं वाढियुं
याकू पुं०; न० [फा.] याकु; यरपु
आभडी स्त्री० भावडी
आभकुं स० किं० [सं. चक्र; प्रा. चक्र] लभथी
 स्वाद लेवेो (२) जरा-धोडुं के भावुं [दा.]
आगलुं (-णुं) वि० भूर्ण छतां यतुर
 होवानो ढोग करतुं (२) यार के लाड आळतुं
आथर पुं० [सं. चक्र; प्रा. चक्र] मंडपनी
 अडारनेो अडलेो योड (२) यार रस्तानुं
 यकलुं (३) स्त्री० यकडानी देवी. -रियां
 न० अ० व० यकडानी देवीना गल्ल
आथा [मानार्थ], **आथो** पुं० नुओ डाका
आट वि० लोडुं; शरभिंहुं
आट (४) स्त्री० हतरा वगेरेने भावानुं
 नाभवानुं काम (२) भावानो यसके; लालसा
आट स्त्री० [सं. चक्र उपरथी] लपडाक; तमायेो
 (२) भडेळुं; टाळेो
आटके पुं० मनमां जागतेो यटके
आटलु न० याटवुं ते (२) याटवानी औषधि.
 -लियुं वि० याटवा - भावानी लोलुपता-
 वाणुं. -लुं न० याटवानी औषधि
आटलुं न० दर्णल. -लेो पुं० इपियो
 (तिरस्कारमां)
आटवुं स० किं० [दि. चक्र] लभ वती अडने
 वस्तुने स्पशंती, लभ ते पर इरववी के
 ते वडे याभलुं, यूसवुं के भावुं
आठवेो पुं० [दि. चक्र (०अ)] लाकडानो
 कडलेो (२) हलेसुं
आट्ट वि० [सं.] प्रिय; मीडुं (वयन) (२)

स्त्री० प्रिय लागे तेवुं वाक्य - वात. -हृदि
 स्त्री० [सं.] प्रिय लागे तेवुं कथन
याडूडी स्त्री० नानो याटवेो (२) अंठामां
 नंग भेसाडवानुं धर
याडूडुं वि० [याडुं] होडडलुं; यभावळुं
याडूडुं वि० याटलियुं (२) लावियुं
याटो पुं० [याटवुं उपरथी] याटल; याटलुं
याडुं न० यामडुं; डाध; यकासुं
याडियल्ल वि० स्त्री० याडी भानारी (स्त्री)
याडियुं वि० याडी भानारुं. -थो पुं०
 सुकलकडी माणस (२) पंभी, वांहरां
 वगेरेने जिवराववा माटे करेलेो माणस
 लेवेो आकार (३) गाम - शरीरोना नकारो
 माणस (४) वि० पुं० याडी भानारो
 (माणस)
याडी स्त्री० [नुओ याडुं] लेमां गोणेो
 मुकाय तेवेो गोडल्लनेो लाग
याडी स्त्री० ऐकनी वात पीलने कडी देवीते.
युगली स्त्री० याडी; युगली
याडुं न० [दि. चक्र] गोडल्लनी याडी (२)
 भाडावाणुं हीवेो भूकवानुं योडकुं (३)
 मेां; डायुं. (तुच्छकारमां) (४) पाभलुं
याल्लुकथ पुं० [सं.] अर्थशास्त्रनेो प्राचीन
 प्रसिद्ध लेख - कौटिल्य
याल्लाक्षि वि० यतुर; यालाक
यातक पुं० न० [सं.] ऐक पंभी (तिने
 विषे ऐभ कडेवाय छे के ते आकारमाथी
 पडतां वरसाहनां हीपां ज पीने रडे छे)
यातरवुं स० किं० युपथाप सरकावी लेखुं
यातुर वि० [सं.] यतुर. -री स्त्री० [सं.]
 यतुराई
यातुर्मांस पुं० अ० व० नुओ यतुर्मांस
यातुर्थ न० [सं.] यातुरी; यतुराई
यातुर्वल्लुर्थ न० [सं.] यारवल्लुर्थ - ब्राह्मण,
 क्षत्रिय, वैश्य, अने शूद्र (२) यारे वल्लुर्ना
 धर्म के ते प्रमाणेनी समाजव्यवस्था
यातुर्वेद वि० [सं.] यार वेदो के ज्ञान-
 शास्त्रावाणुं; -ने लगतुं
यादर स्त्री० [फा.] योछाड (लेभ के,

ઓઢવાની, પથારીની, મડદા કે કફનની.)
[૦ઓઢવી=દેવાળું કાઢવું. ૦ઓઢાડવી
=વારસદાર ચેલો નીમવો.]. ૦પાટ પું
ચાહરો કરવા લાયક કપડાનો તાકો. -રું
નં આદરથી મોટું અને રંગેલું માથરણું
કે ઓછાડ

આદાની (ચા') સ્ત્રી ૦ ચાની કીટલી
આનક સ્ત્રી ૦ કાળજી (૨) ચેતવણી (૩)
જાગૃતિ; ચાલાકી

આનકી સ્ત્રી ૦ નાનો રોટલો કે ભાખરી
આનકું નં જુઓ આનકી (૨) નાનું છોકકું
આપ નં [સં.] ધનુષ્ય (૨) 'આક' ઓફ
એ સકલ'; વતુલ-ખંડ [ગ.]. ૦હીવો
પું ૦ કાર્ખનની જે પટ્ટો વચ્ચે યતો
વીજળીનો દીવો; 'આક' લેખ' [પ. વિ.]

આપચીપ સ્ત્રી ૦ ટાપટીપ (૨) ચોકણાઈ;
દોઢડહાપણ

આપટ સ્ત્રી ૦ [સં. ચંપટ] લપડાક; તમાચો
આપટ અં [ચપટ' ઉપરથી] પલાંઠી
વાળીને (ખેસણું)

આપડો પું ૦ ચપટ-સમગડ રાખે એવો
ખંધ - પટો (૨) ગોળ નહિ પણ ચપટા
પત્તા પર વીટેલો દોર (પતંગનો)

આપણિયું નં રામપાતર
આપણસી સ્ત્રી ૦ [ફા.] યુશામત (૨) ચીપી
ચીપીને ખોલણું તે; ચખ્ખાવલાપણું

આપહય નં [સં.] ચપળતા (૨) સાહસ;
અવિચારી કામ

આપણું નં ચાપું; હાથ કે પગની આંગળીઓ-
વાળો ભાગ (૨) કાનની ખૂટ (૩) કાનનું
એક ધરેણું

આપાચીપ સ્ત્રી ૦ જુઓ ચાપચીપ
આપાણી (ચા') નં ખંબં ૦ ચા કે ચા
સાથેનો નારતો (૨) સ્વાગત કે વિદાયની
મિજલસ

આપુ નં ચરપુ; ચાકું
આપું (-પુ) નં પગનું ચાપું
આખખો પું [ફા. ચાલુક ઉચસ્થી] કોરડો
(૨) અસરકારક-માર્મિક વચન [લા.]

આખુક પું [ફા.] ચાતળી દોરીનો કોરડો
આખ નં [સં. ચમ] ચામડી; ચામડું
આખકું નં ચાકું; સોળ

આખડ વિં ૦ ચામડા જેવું ચીકણું
આખડિયણુ સ્ત્રી ૦ ચામડિયાની સ્ત્રી
આખડિયો પું ૦ ચામડાં ઉતારવાં - કેળવવાનું
કામ કરનારો કે તેની નાતનો; ચમાર

આખડી સ્ત્રી ૦ [જુઓ ચામ] લ્વચા (શરીર
પરની). ૦ચોર પું, ૦રખું વિં ૦ કામમાં
પોતાની જાત સંભાળ્યા કરે તેણું; કામ
ન કરનારું;

આખડું નં ૦ દોરની ઉતારેલી ખાલ (કેળવેલી
કે ન કેળવેલી (૨) ચામડી (તુચકારમાં)
આખર પું; નં [સં.] ચમ્મર; ચમરી (૨)

એક છંદ [નાનું પ્રાણી
આમાચીડિયું નં વાગોળની જાતનું એક
આમાચોણુ સ્ત્રી ૦ છછૂંદર (૨) આમાચીડિયું

આમોહિયું વિં ૦ નખરાખોર (૨) અડપછું;
ચાંદણું (૩) નં નખરું (૪) અડપછું
આમોદી સ્ત્રી ૦ નખરાખોરી (૨) ચાંદવો
સ્વભાવ

ચાર પું [સં.] જસૂસ (૨) ખેપિયો
ચાર (૨) સ્ત્રી ૦ [પ્રા. ચારી] લીલું ધાસ; ચારો
ચાર વિં [સં. ચલ્વારિ; સરં ફા. ચહાર] '૪'

(૨) થોડું ઘણું; કાંઈક ગણનામાં લેવા
જેટલું (જેમ કે તે ચાર પૈસા કમાયો છે;
આટલાથી ચાર માણસમાં આખર રહી.)

(૩) થોડું; અલ્પ (જેમ કે ચાર દિવસનું
ચાંદરણું). [૦આંખ ચવી, કરવી =
ચશમાં આવવાં (૨) ગુરસે થવું (૩)

સામસામી આંખો મળવી. ચારે હાથ
હોવા = કૃપાદષ્ટિ હોવી.]

ચારખૂણિયું વિં ૦ ચાર ખૂણાવાળું
ચારખૂંટ વિં (૨) અં ચોખૂંટ
ચારણુ વિં [સં.] રાજનાં ગુણકીર્તન અને

વખાણ કરવાનો ધંધો કરનારી એક
જાતનું (૨) પું ૦ એ જાતનો માણસ.
૦કાંચ નં 'ખેલડ', -ણી વિં ૦ ચારણનું,
-ને લગતું (૨) સ્ત્રી ૦ ભાટ ચારણની કવિતાની
લાખા (૩) ચારણ સ્ત્રી

आर धाम न० ७००० छिंदुओनां आर
 मुभ्य तीर्थे-जगन्नाथपुरी, सेतुबंध
 रामेश्वर, द्वारका, अहरी-केदार
आर पदार्थ पुं० अ० व० छवनना आर
 मुभ्य पुत्रार्थ-धर्म, अर्थ, काम, मोक्ष
आरपार्थ स्त्री० [हि.] भाटलो [यलावतुं
आरखुं स० कि० (द्वार) यरावतुं(२)सोगतुं
आरसो वीस वि० स्त्री० पीनलकोरनी
 ४२०मी क्लम-छतरपिंडी, इग्याछ,
 ६० माटे (२) वि० तेवा गुना करनाइ
आरिन्(-अथ) न० [सं.] आयरण(२)शील;
 सहायार. ०५५ न० आरिन्तुं अण
आरिथुं वि० जेमां मात्र आर. यती होथ
 तेतुं(अंतर)(२)इकृत आर-धास पाभनारां
 दोरनुं(धी)(३) न० आर वाढी लावनार
 भाणस (४) आर. आंधवानुं वस्त्र
आरु वि० [सं.] सुंदर; मनोहर
आरो पुं० [‘आरयुं’ ‘आरयुं’ उपरथी] पशु-
 पंथीनो आरोक; लक्ष [यलण[ला.]
आरो पुं० [फा.] छलाज; उपाय(२) सत्ता;
आरोणी स्त्री० ऐक सूको भेने
आर्वाक पुं० [सं.] नारिक भतनो प्रवर्तक
 (२) दुयोधननो ऐक मित्र; ऐक राक्षस
आल स्त्री० लुओ आली
आल पुं० [‘आलतुं’ परथी] रिवाज (२)
 स्त्री० आलवानी पद्धति हींछा; आलवानी
 गति (४) (रमतमां) हूरी वगेरे यलाववी
 ते के तेनो हाव (५) आलयलगत; वर्तलुक
आलक वि० [सं.] यलावनाइ; प्रवर्तक
आलयलगत स्त्री०, **आलयलणु** न०
 वर्तलुक (२) आरिन्; शील
आलयुगाडी स्त्री० छाकराने आलतां
 शाभववानी गाडी
आलती स्त्री० आलता थतुं ते
आलन न० [सं.] यलाववानी क्रिया; ऐक
 वस्तुने ऐक जगायेथी जीछ जगाये
 लर्थ जयी-भूकवी ते (२) हलावतुं ते
आलभाछ स्त्री० हूरी छ० यलाववानी रीत
 के होशियारी (२) प्रपथ; आलाही [ला.]

आलतुं अ० कि० [सं. च्छ] हींउतुं (२)
 कोर यंत्र गतिवाणुं के क्रियावान थतुं
 (कारभानुं संथी)(३) निर्वाह थवो; नलतुं
 (आम आपणुं कयां सुधी आलरो?)
 (४) टकतुं; पक्षीयतुं (आलला धउं धला
 दिवस आलरो) (५) क्लानो अमल थवो;
 सत्ता होवी (अनुं कर्थ आलतुं नथी) (६)
 वर्तलुं; अनुसरतुं (भारा क्ल्या प्रमाणे.
 आलरो, तो सुणी थरो) (७) अस्-पूरतुं
 थतुं (आमां आलतुं दूध आलरो)(८) कोर-
 पणुं प्रवृत्तिनुं गतिमान थतुं के होतुं [ला.]
 (अही मसलत थावे छे)(९) व्यवहारमां-
 अत्यारे उपयोगमां होतुं (अही आ पुरतक
 नथी आलतुं; अही आवाशी इपिथो
 थावे छे)
आलाक वि० [फा.] यदुर; होशियार (२)
 धूर्त. -की स्त्री० आलाकपणुं
आली स्त्री० पात्रपीने आंधली अनेक
 ओरथीओवाणी इभारत
आलु वि० आलतुं; जरी(२)हालतुं; वर्तमान
आवडी स्त्री० [आर+वाट] गेहीसथाणुं; गेठ
आवडुं न० अनान्य वाववा-ओरवानुं
 साधन; यादुर [यवाणुं
आवणुं न० [‘आवतुं’] कानुंकोरुं भावानुं;
आवल पुं० अ० व० [दि. चाउल] योभा
आवलां न० अ० व० नभरां; हावलाव (२)
 भलावडां [माटे हांत वती कयरतुं
आवतुं स० कि० [सं. च्छ] (अत्रने) भावा
आवणुं वि० दोडडहापणुं करनाइ (२)
 थापणुं; यिभावणुं
आथी स्त्री० [पो.] कुथी (२) उपाय [ला.]
आथ(-स) पुं० [सं.] ऐक पक्षी
आस पुं० [दि. चास] भेडवाथी पडतो लायो
 आंडो. ०ष्ठी स्त्री० आसवानी क्रिया
आसणुणी स्त्री० [फा. चासनी=शरभत]
 उकाणीने करातुं भांडनुं प्रवाही(२) कसोटी
आसन वि० (२) अ० लुओ आहन
आसतुं अ० कि० आस पाडवा
आसिया वि० अ० व० [‘आस’ उपरथी]

पाणी पाया विना विवेका (वह) - युं
 वि० यासना जेवा सण पडया होय
 अंतुं; 'धुराड' [व. वि.]
 याड पुं० ['याडवुं' परधी] पस'दंगी; ध'छा
 (२) धार; हेत. ०क वि० याहनार; हेताण
 याहन वि० (२) अ० लहेर-उधाडुं
 याहना स्त्री० लुओ याड [करवे
 याडवुं सं० कि० [प्रा. चाह] ध'छावुं (२) प्रेम
 याहे [याडवुं परधी] ध'छा मुज्ज; भरज्जमां
 आवे तेम. ('याहे ते कर' छं प्रयोगमां)
 याण स्त्री० ['याणवुं' उपरधी] अ'गरपाना
 छाती नीयेनो धर (२) याणवुं ते
 याणवुं न० अणामण
 याणणी स्त्री० [सं. चालनी] याणवानुं
 पारीक छिद्रवाणुं साधन. - लुओ पुं०
 मोटां छिद्रवाणी के मोटी याणणी
 याणवणी स्त्री० याणवुं ते
 याणवुं सं० कि० ['याणवुं' तुं प्रेरक] अवार-
 नवार उयलाववुं-इरभहल करवुं (२)
 स'यारवुं (छापु) (३) अेक उपर पीलुं
 होडवातुं आवे अेम गोडववुं के सीववुं
 (४) लुटी लुटी रीते उपयोग. करवे
 (५) यारवुं (भाजमां); हूटी यत्राववी
 याणवुं सं० कि० [सं. चालनी] याणणी वडे
 योण्युं करवुं (२) स'यारवुं (छापु)
 (३) सारुं माहुं वीणुी अलग करवुं
 याणा पुं० अ० व० भरकरी भातरं डोईनुं
 अनुकरण - नकल करवी ते (२) हावभाव;
 नपरां; अ'गयेष्टा (३) अडपलां; तोकान.
 अ'सकं पुं० अ० व० नपरां; हावभाव
 (२) आनाकानी
 याणीस वि० [क्वारिंशत] '४०'
 याणीसां न० अ० व० याणीस वर्षे आवतां
 अशमां के तेवी आंभनी स्थिति
 याणी पुं० याणानुं अ० व० (२) लक्षण;
 निराणी; अ'धाण
 यां (०) वि० शरभि'दुं (२) स्त्री० नानो यांल्लो
 यां करवुं, करी लुपुं = पयावी पाडवुं;
 अयोग्य रीते लई खेवुं - भाई लुपुं

यांगणुं (०) न० यार आंगणींनी अंजलि
 यांय (०) स्त्री० [सं. चंचु] पक्षीयानुं
 अखियाणुं मों (२) तेना आकारनी वस्तु
 (पाघडीनी यांय)
 यांयड (०) पुं० अेक ल'तु
 यांयहय न० [सं.] य'यणता
 यांयवुं (०) न० यांयवाणुं, अनाजमां
 पडतुं अेक ल'वडुं (२) वि० अहुं मोल
 मोल करनांतुं
 यांयवो (०) पुं० ['यांय' उपरधी] जमीन
 जोहवानुं हयियार; तीकम
 यांयाटवुं (०) अ० कि० यांयो भारवी
 यांयियो (०) पुं० [चांच = अरपी समुद्रने
 अेक अेड] हरियार्थ लुटारो [यंटाण
 यांयाल [सं.], (-ण) वि० (२) पुं० लुओ
 यां (०) पुं० [सं. जंद्र] यांही (२) अ'द्रक;
 मिल्लो. ०रात स्त्री० सुद पीज
 यांहीनी (०) स्त्री० [लुओ यांहीनी] य'द्रने
 प्रकार (२) य'हरवे
 यांहरडुं (०) न० [सं. चंद्र उपरधी] तारा-
 याना आंभो प्रकार (२) यांहीनी (३)
 जीला कालामांथी पडतुं अजवाणानुं यांहुं.
 -णी वि० यांहरलावाणी (२) स्त्री० तारो
 (३) यांहरणुं. - लुं न० लुओ यांहरडुं
 यांहरं (०) वि० घोणा यांदावाणुं (२)
 निर'कुश; भरतानी [दा.]
 यांहाववहवार (०) पुं० [यांल्लो + वहवार]
 शुभ प्रसंगे नात्यांनी सेट आपवा लेवानो
 वहवार - सं'अध; यांहाववहवार
 यांहलियो (०) पुं० यांही [प.]
 यांहलो (०) पुं० ['यांह' उपरधी] यांल्लो.
 [यांहलो यांटवुं = (स्त्रीने) नसीअमां
 लभातुं; पाववे पडतुं]
 यांहुं (०) वि० [लुओ यांहुं] अडपलांभोर;
 अटक्याणुं (२) न० अडपलुं; अटक्याणुं
 यांहायेलुं (०) वि० कडवाणुं के गूमडांनां
 यांहावाणुं
 यांही (०) स्त्री० अेक धातु; शुक्र ३पुं
 यांही स्त्री० [यांहुं] अेक येपी रोग

(२) न्यांथी भाव असी गर्ठ होय के
अपसी होय अेवुं .

यांहुं (०) न० धाहुं; यांही(२)यांहीनो धाहुं;

यांहुं(३)यांहुं; धाहुं [ला.] (४)छिद्र; दोष

यांहुं(५) (०) न० अ० व० यांहुं

यांहुं (०) पुं० [सं. चन्द्र] यंहुं(२)तेना

जेवो गोण आकार

यांहुं वि० [सं.] यंहुं; यंहुंने लगतुं.

०भास पुं० [सं.] यंहुंनी गति उपरथी

गण्यते भास. -द्राथलु न० [सं.] यंहुंनी

क्यानी वधयत प्रमाणे रोज कोणियो

वधारताघटाडता जवानुं अेक प्रत

यांप (०) स्त्री० [लुओ यांपहुं] केरुं पल्ल

यंत्र क्युक्तिने याहुं के अंध करवानी कण;

पेय (२) नानो उवाणो (३) पैसानुं पाकीठ

[सु.] (४) हाण; धाक [ला.] (५) सान;

येतवणी (६) काण. ०लुओ स्त्री० यांपहुं

-हाणतुं ते (२) उरकेरणी (३) अंहुं; हाण

(४) कण; जेने हाणवाथी गति अटके तेवी

शोभल 'अेक'. ०लुओ वि० लांय आप-

वानी देववाणुं (२) न० आरखाना योडकानुं

उपलुं लाकहुं. ०लुओ स्त्री० लुओ यांपल्ल.

०लुओ न० साणमां तार जेथानीया

करवानी पावरी [येतवणी

यांपती (०) स्त्री० [लुओ यांपहुं] ताकीड;

यांपहुं (०) वि० [लुओ यांपहुं] सभत;

आकहुं (२) अट असर करे तेवुं

यांपलावेडा (०) पुं० अ० व० यांपहुं

वर्तन; होडउडापल्ल

यांपलाश (०) स्त्री० यांपलापल्ल

यांपल्ल (०) वि० [लुओ यांपल्लरी] होड-

योडवानी टपकी (३) शुभ प्रसंगे अयाती

नाखानी लेट (४) अरावर नहि गण्यो

(हाणनो) हाणो

यिकटापहुं स० कि० 'थीकराहुं'नुं प्रेरक

यिकामाई स्त्री० लुओ शिकाकाई

यिकार वि०(२)अ० जरा भाडी न होय

अेवुं; अरपूर

यिकारहुं न० अेक जगदी नतवर

यिकित्तक वि० [सं.] यिकित्ता करनाहुं

(२) पुं० वैद; हकीम

यिकित्ता स्त्री० [सं.] वैदकनो उपचार (२)

गुणदोष पारअवानी शक्ति (३) टीका;

होपहरान. ०पार वि० टीकापार;

अल्लभोड करनाहुं

यिकोरी स्त्री० [हं.] मुंहाला साथे हणवामां

आवतुं अेक उाडनुं मूणियुं (कोडीने

अडवे पल्ल यावे उ)

यिअल पुं० [सं. चिकित्] काहव

यिअरवटो पुं० जमीननो लाणो कडो

(२) पुं० धासके; इण

यिअरुके पुं० हीयके (२) थिये

यिअवावहुं स० कि० ('थियवाहुं'नुं प्रेरक)

थीस पडावनी (२) ठणवणावहुं

यिअयारी स्त्री० [रव०] (हुं:अ के अयनी)

थीस; किडियारी

यिअरुके(-डो) पुं० [सं. चिन्ना=आमली

परथी] आमलीनो कणियो

यिअोटो पुं० हेडियो

यिअोटो पुं० शेरडीनुं केल्ल

यिटनपीस पुं० यिटनीस

यिटनीस पुं० मंत्रो; अवलकारकुन

यिड्डी स्त्री० बोडी मतलअनो नानो काण

के कापली (२) काणोतरी (३) ललामल-

पत्र. ०दोरे पुं० भूत-पिशाचनुं वणगल्ल

दूर करवा पांधवामां आवतो भंतरेवो

दोरो के यिड्डी

यिडकणुं वि० यिडिया स्वभावनुं

यिडाहुं अ० कि० भीजवाहुं; अुरसे यहुं

यिडियल वि० यिडियुं

ચિત્રિયારું નંભાટલીમાંથી ઝમતા પાણીને
ઝીલવાનીયે મુકાતું (માટીનું) વાસણ[ચ.]

ચિદાહુ વૈં ચીકટવાળું અને વાસ મારતું
ચિલ્લુગારી સ્ત્રીં તણખા

ચિત નં [સં.] જ્ઞાન; ચેતના (૨) ચિત
(૩) ચેતન્ય; જ્ઞાનસ્વરૂપ બ્રહ્મ. ંચોર પું
ચિતચોર. ંકું નં ચિત [પ.]

ચિતરામણ નં ચિત (૨) ચીતરવાની ક્રિયા

ચિતરાવતું સં કિં ચીતરવું તું પ્રેરક રૂપ

ચિતા સ્ત્રીં [સં.] મહદું બાળવા ગોઠવેલી
લાકડાની ચોકી; ચેહ

ચિતાકું પું ગળાનું એક ધરેલું

ચિતાર પું ચિત (૨) આબેહૂબ વર્ણન

ચિતારો પું [સં.] ચિત્રકાર ચિત્રકામ
કરનારો [ચીતળ; કૃત્યરો

ચિતાળ સ્ત્રીં ચીરેલા લાકડાનો કકડો;

ચિત્કાર પું [સં.] ચીસ; ચીત્કાર

ચિત્ત નં [સં.] અંતઃકરણ; મન (૨) લક્ષ;

ધ્યાન [લા.]. ંચોર પું ચિત્ત ચોરી

જનાર-વધ કરનાર. ંબ્રમ પું [સં.]

ઉન્માદ (૨) બ્રમ. ંશુદ્ધિ સ્ત્રીં [સં.]

ચિત્તના મેલો-કામાદિ વિકારો તથા

વૃત્તિઓની શુદ્ધિ-સફાઈ. -તાકર્ષક

વિં ચિત્તને આકર્ષે એવું; મનોહર

ચિત્તો પું [સં.] ચિત્રક વાધ જેવું એક પ્રાણી

ચિત્ર નં [સં.] ચીતરેલું તે; છબી. ંકલા

(-ળા) સ્ત્રીં ચિત્ર દોરવાની કળા. ંકામ

નં ચિત્રનું કામ; ચિતારાનો ધંધો. ંકાર

પું [સં.] ચિત્ર દોરનારો ંકૂટ પું [સં.]

પ્રયાગનજીક આવેલો એક પર્વત. ંચુસ

પું [સં.] છવોનાં કર્મો નોંધી રાખનાર

ચમરાબનો સેવક. ંપટ પું; નં [સં.]

જેના પર ચિત્ર દોર્યું હોય તે કપડું કે

પાટિયું (૨) પડદો (૩) સિનેમાની 'ફિલ્મ.'

ંફેલક નં [સં.] ચિત્ર કાઢવાનું પાટિયું.

ંમંજૂષા સ્ત્રીં ચિત્રોના સંગ્રહની વહી;

સ્તમ્બ. ંવિચિત્ર વિં [સં.] રંગબેરંગી
(૨) વિચિત્ર; વિલક્ષણ. ંશાલા [સં.]

(-ળા) સ્ત્રીં ચિત્રો કાઢવાનું અથવા
કાઢતો શીખવાનું સ્થાન

ચિત્ર સ્ત્રીં [સં.] ચૌદમું નક્ષત્ર

ચિત્રાકાર વિં [સં.] ચિત્રવત્; સ્તમ્બ

ચિત્રાર્પિત વિં [સં.] ચીતરેલું; ચિત્રમાં

ઉતારેલું [બબ્રુવાહનની માતા

ચિત્રાંગદા સ્ત્રીં [સં.] અનુનની એક પત્ની;

ચિત્રણી સ્ત્રીં [સં.] ચતુર, સુંદર અને

ગુણવાન સ્ત્રી (પત્નિની, ચિત્રણી, હસ્તિની

અને શખિની એ ચાર પ્રકારમાંની)

ચિત્રિત વિં [સં.] ચીતરેલું (૨) રંગબેરંગી

ચિત્રો પું જુઓ ચીતરો

ચિત્રશક્તિ સ્ત્રીં [સં.] ચેતન્ય

ચિત્રસ્વરૂપ નં [સં.] પરબ્રહ્મ

ચિત્રચિયું વિં જુઓ ચીથરેહાલ; ચીથચિયું

ચિદાકાશ નં [સં.] શુદ્ધ બ્રહ્મ

ચિદાત્મા પું [સં.] ચેતન્ય સ્વરૂપ પરબ્રહ્મ

ચિદાલાસ પું [સં.] જીવ

ચિદધન વિં [સં.] જ્ઞાનથી ભરેલું; જ્ઞાનસ્વરૂપ

(૨) પું બ્રહ્મ

ચિદ્દૂપ વિં [સં.] જ્ઞાનસ્વરૂપ

ચિદ્વિલાસ વિં [સં.] જ્ઞાનમાં જ વિલાસ

છ જેનો એવું (૨) પું પરબ્રહ્મમાં રમણ

(૩) ચિત્રસ્વરૂપ ઈશ્વરની માયા-લીલા

ચિનગારી સ્ત્રીં [સં.] જુઓ ચિણગારી

ચિનાઈ વિં ચીનમાં બનાવેલું; ચીન

દેશનું (૨) ચિનાઈ માટીનું બનાવેલું

(૩) તકલાદી; આકર્ષક પણ ટકે નહીં

તેવું (૪) સ્ત્રીં એક જાતની રેશમી

સાડી. [ંમાટી સ્ત્રીં એક જાતની સફેદ

માટી, જેનાં વાસણ વગેરે ઘાટ બનાવાય

છ. ંસિ(-સી)ંગ સ્ત્રીં શેકેલી કે મીઠે

ચિપાસિયું વિં કંન્સ (૨) વાતને ચોળીને ચીકણું કરવાની ટેવવાળું; ચીકણું ને દીર્ઘસૂત્રી

ચિખાવણું વિં ભુઓ ચખાવણું

ચિખુકે સ્ત્રીં [સં.] હડપત્ની; ઘાઠી

ચિખોળવું સંકિં ભુઓ ચીખોળવું

ચિમળાવણું સંકિં 'ચીમળાવું', 'ચીમળવું'નું પ્રેરક

ચિમ્બાવણું સંકિં 'ચિમ્બાવું'નું પ્રેરક

ચિમ્બાવું અંકિં ચુમાવું; અમુક વસ્તુ પોતાની પાસે નહિ હોવાથી મનમાં બળવું કે શરમાવું (૨) તે મેળવવાની ઇચ્છાથી તાકીતાકીને ભેડું

ચિમોડિયું નં જિગોડો [સુ.]

ચિમોડી સ્ત્રીં ચિમોડિયું

ચિર વિં [સં.]લાંબું (સમય માટે)(૨)લાંબા વખતનું (૩) અં લાંબા વખત સુધી.

૦કાલ(-ળા)પું લાંબો સમય. ૦કાલીન

વિં [સં.] લાંબા વખતનું -ન્દું. ૦રચાચી

વિં [સં.] દીર્ઘકાળ સુધી ટકી રહે એવું.

૦રમરણીય વિં ચિરકાળ યાદ

રાખવા યોગ્ય. -રંજવ વિં [સં.] લાંબા

આવરદાવાળું (૨)પું પુત્ર. -રંજવિની

વિં સ્ત્રીં [સં.] લાંબા આવરદાવાળી

(૨) સ્ત્રીં પુત્રી. -રંજવી વિં [સં.]

ભુઓ ચિરંજવ. -રંતન વિં [સં.]

ચિરકાલીન; ન્દું; પ્રાચીન

ચિરાઈ સ્ત્રીં ચીરવાનું મહેનતાણું

ચિરાગ પું [કા.] દીવો; ખતી (૨) રાગ;

દીવાની ન્યેત

ચિરાડો પું ભુઓ ચીરા

ચિરામણું નં; -ણી સ્ત્રીં ભુઓ ચિરાઈ

ચિરાવણું સંકિં, ચિરાવું અં કિં

'ચીરવું'નું પ્રેરક અને કર્મણિ

ચિરૂટ પું; સ્ત્રીં [હં.] તમાકુનાં પાનનો બ

વાળેલો મોટો ટોટો -એક પ્રકારની બીડી

ચિરૌડી પું એક ભતનો પોચો પથ્થર

ચિલગોળ નં [કા.] એક મેવો -ફળ

ચિહન નં [સં.] નિશાની (૨) સાધન [ગ.]

ચિ'ચું (-ચૂસ) વિં બહુ કરકસરિયું; કંન્સ (૨) મીઠું

ચિંત સ્ત્રીં ભુઓ ચિંતા ફિકર (૨) વિચાર

ચિંતક વિં [સં.] ચિંતન કરનારું (૨)

પું વિચારક; ફિલસૂફ

ચિંતન નં [સં.] વિચાર; મનન. -નાત્મક

વિં [સં.] વિચાર-મનનથી ભરેલું. -નીય

વિં ચિંતન કરવા જેવું

ચિંતવન નં [ચિંતવણું] ચિંતન

ચિંતવણું સંકિં [સં. કિત] મનન કરવું;

વિચારવું

ચિંતા સ્ત્રીં [સં.] ફિકર (૨) વિચાર. ૦કુલ

[સં.] (-ળા) વિં ચિંતાથી આકુળ થયેલું -

ગલરાયેલું. ૦તુર વિં [+આતુર] ચિંતાથી

બ્યાકુળ. ૦મણિ પું [સં.] ચિંતવેલું આપે

તેવો મણિ. -તિત વિં [સં.] વિચારેલું;

ધારેલું. -ત્ય વિં [સં.] ચિંતનીય

-ચી [તુર્કી] 'વાળું' એ અર્થનો નામને

લાગતો પ્રત્યય. હાં ૦ મસાલચી; તેપચી

ચીક પું; સ્ત્રીં વનરપતિનાં ફળ, ડાંખળાં

વગેરેમાંથી નીકળતું ચીકણું પાણી

અથવા દૂધ

ચીકટ વિં ચીકણું (૨) તેલ ઇત્યોદિના

પાસવાળું (૩) નં; સ્ત્રીં ચીકાર (૪)

ચીકારાવાળી વસ્તુ (ધી તેલ વગેરે) કે

પદાર્થમાં હોતું તેલી તત્ત્વ; 'ફેટ'. -ટાચું

અં કિં ચીકટવાળું થયું; તેલ વગેરેથી

ખરડાવું (૨) ચીકટવાળો પદાર્થ ખાવામાં

આવવાથી રોગ કે ગૂમડાનું વીકરવું. -ટું

વિં ચીકટવાળું

ચીકણાઈ (-શ) સ્ત્રીં ચીકણાપણું

ચીકણું વિં [સં. ચિક્ષણ] ચીરી રહે તેવું (૨)

[લા.] ચિંચૂસ; કંન્સ (૩) ચાપચીપિયું;

હોટડાણું

ચીકારી સ્ત્રીં ચીકણાઈ

ચીકી સ્ત્રીં નાની ચક્તી પેડે (ગોળ ખાંડની

ચાસણીથી કરાતી) એક મીઠી વાની

ચીકુ નં એક ફળઝાડ (૨) એનું ફળ

ચીચવાટો (-ટો) પું [વવ] ચીસ; ચુમાટો

ચીચવાવું અંકિં [રવં] ઠળવળવું
 ચીચવું અંકિં [રવં] ચીસ પાડવી;
 ચી ચી અવાજ કરવો
 ચીચવો પું[રવં] અણીદાર ઊભા લાકડા
 પર એક આડી મૂકી હીચાતા ગોળ
 ફરવાતું રમતનું સાધન
 ચીચી અં [રવં] [ગાયન
 ચીજ(-ઝ) [ફા.] સ્ત્રી વસ્તુ (૨) સરસ
 ચીટકવું સંકિં ચોટવું; વળગવું
 ચીટકી સ્ત્રી [રવં] ચપટી
 ચીટું વિં ચોકલું; ચીકટવાણું (૨) નં
 ધી તાપ્યા પછી નીચે ઠરતો કચરો - કીટું
 ચીડ નં હિમાલય તરફ થતું એક ઊડ
 ચીડ (ડ') સ્ત્રી ગુસ્સો; રીસ (૨) સખત
 અણગમો. ંવવું સંકિં ગુસ્સે કરવું;
 ખીજવવું. ંવાણું અંકિં ખિન્નવું;
 ચિડાણું. ંવું અંકિં ચિડાણું; ગુસ્સે થવું.
 -ડિયું વિં સહેજમાં ચિડાઈ જતું (૨)
 નં ઊંચિયું; ગુસ્સે થવું
 ચીડિયું નં ચકલું; પક્ષી
 ચીણ સ્ત્રી [નુઓ ચીણવું] સ્ત્રીઓની કોટનું
 એક ભતનું ધરેણું (૨) ધાવરાના નેડા
 આગળની કરચલીઓ
 ચીણવું સંકિં [સં. ત્રિ] ચીણ ભરવી
 (૨) કણે કણે ખાવું; યાંચ વડે ખાવું
 ચીણો પું [પ્રા. વીળ] એક ભતનું અનાજ
 ચીત વિં ખીંક પર પડેલું; ચતું (ફરતીમાં)
 ચીત નં [સં. ચિત] ચિત. ંડું નં ચિત
 ચીતરવું સંકિં ચિત્ર કાઢવું; આલેખવું
 (૨) જેમ તેમ લખી કાઢવું
 ચીતરી સ્ત્રી સૂય કે અણગમ્યાની કંપારી
 ચીતરો (-ળ) પું [સં. ચિત્રકો] ચિત્તો; એક
 ભતનો સાપ; ચીતળો [ફિચરો
 ચીતળ સ્ત્રી [નુઓ ચિતાળ] લાકડાનો
 ચીતળ સ્ત્રી સ્ત્રીઓની કોટનું એક ધરેણું
 (૨) ચપટી પહેળી ખંગડી; પાટલી
 ચીતળી સ્ત્રી નુઓ ચીતરી
 ચીતળો પું [પ્રા. ચિતલિ] એક ભતનો
 સાપ, ચીતરો

ચીટકાર પું [સં.] ચિત્કાર; ચીસ
 ચીથડું નં ચીથડું. -રી સ્ત્રી, -કું નં,
 -રેહાલ વિં નુઓ ચીથરી ઇં.
 ચીન પું [સં.] હિન્દુસ્તાનની ઉત્તરે આવેલો
 એક દેશ
 ચીનવું (ન') સંકિં બાલવું; ઓળખવું
 ચીતાંશુકં નં [સં.] ચીનનું રેશમી કાપડ
 ચીની વિં ચીન દેશનું; -નેલગતું (૨) સ્ત્રી
 એક ભતની સફેદ માટી (૩) ચીન દેશની
 ભાષા. ંકંબાલા પું [+સં. કફોલ; બ.
 કલાવ] એક વનસ્પતિનાં બીજ - ઔષધિ.
 ંકામ નં ચીની માટીનું કામ (૨) કાચનું
 કામ. -નો પું ચીન દેશનો વતની
 ચીપ સ્ત્રી [નુઓ ચીપણું] લાંબી ચપટી
 પટ્ટી; ચીપટ (૨) પતાં ચીપવાનું કામ કે
 તેની વારી. ંટ સ્ત્રી ચીપ; પટ્ટી
 ચીપટી સ્ત્રી નુઓ ચપટી. -ટો પું
 જરા મોટી ચપટી; ચપટો
 ચીપડું નં સુકાઈ ગયેલો આંખનો મેલ;
 ચીપડો. -ટો પું આંખનો મેલ; પીથો
 ચીપણી સ્ત્રી. -ણું નં પતાંની ચીપ
 (કંઈક તુચ્છકારમાં)
 ચીપવું સંકિં [દિ. ચિપ્પ] ઠાબી જે ચીને
 ચીપ બનાવવી (૨) સફાઈથી ઠીક કરીને
 ગોઠવવું (જેમ કે ઘોતિયાની પાટલી,
 ગંજીકાનાં પાનાં, ઘોલવાની ઢબ ઇં)
 (૩) ગંજીકાનાં પતાંને છૂટાં પાડવા ઉપરતળે
 કરવાં (૪) (વાતને) ચોળીને લાંબી કરવી
 ચીપાચીપ સ્ત્રી વારંવાર ચીપવાની ક્રિયા
 ચીપિયો પું [ચીપ ઉપરથી] દેવતા વગેરે
 ગાલવાની પકડ; ચીમટો
 ચીખડી સ્ત્રી [રવં] એક પક્ષી
 ચીખડું વિં ચીખું; ચપટું
 ચીખરી સ્ત્રી નુઓ ચીખડી
 ચીખું વિં [સં. ચિપિટ-ચપટું નાક] ખેડેલા-
 ચપટા નાકવાણું [નં એનું ફળ
 ચીખડી સ્ત્રી [સં. ચિર્મટિકા] એક વેણી. -કું
 ચીમટી સ્ત્રી [દિ. ચિપ્પ] ચીપટી (૨) ચૂટી.
 -ટો પું ચીપટો (૨) ચૂટલો (૩) ચીપિયો

यीमनी स्त्री० [हं.] धुमादियुं (२) झनसनी
 भतीनुं रक्षण करनारी कायनी नणी-गोणो
यीमणवुं सं० किं० यीमणवुं; आमणवुं (कान)
यीमणावुं अ० किं० ['यीमणवुं' उपरथी]
 करमावुं (२) मनमां भय्या करवुं; अरवुं (३)
 'यीमणवुं'नुं कर्मणि
यीर स्त्री० [यीरवुं] यीरी (२) शूड; तरड
यीर न० [सं.] स्त्रीयोनुं ऐक शशमी वस्त्र
 (२) वदकल (३) केई धीमती वस्त्र
 (प्रायः कटाक्षमां)
यीरवुं सं० किं० [सर० सं. चीर्ण] शूडवुं;
 कापवुं (२) वरयेथी भे भाज करवा; सेसिरे
 के आरपार नय ऐम करवुं (जेम के,
 यीरीने जवुं) (३) धराक पासेथी भूज
 आव वेवा [सा.]
यीरियां न० य० व० डेरीनी यीरीनुं अथाखुं.
 -युं न० शूड; यीरी (२) (प्रायः डेरीनी)
 अथाखानो ककडो
यीरी स्त्री० यीर; नानी पातणी शूड-ककडो
यीरो पुं० लांभो पातणो ककडो (यीरीने
 पाडेवो) (२) शूड; तरड; काप
यील स्त्री० वनरपतिमांथी हूअतो यीकले
 रस; यीक (२) ऐक भाण
यील स्त्री० [सं. किल्ल] समडी. ०जंडप
 स्त्री० समडी पैके अट अडपवुं ते
यीलो(यी) पुं० [दि. चिह्नय] गाडावाट-
 धरड (२) रिवाज; इदि [सा.]
यीवट स्त्री० काणथ
यीवर न० [सं.] वस्त्र; कपडुं (२) शूडेखुं
 कपडुं; कथा (३) किल्लुयोनुं अणवस्त्र
यीस स्त्री० [दि. चीहाडी] तीणी भूम; राड.
सायीस स्त्री० उपराउपरी यीसे
 पाडणी ते
यी'यी अ० [रव०] (यकलानो)
यी'थरियुं वि० शूडथां तूटथां वस्त्र पहैयां
 डोय तेवुं
यी'थरी अ० नानुं यी'थरुं; यी'हरडी.
 -रुं न० शूडी गथेखुं कपडुं के ककडो.
-रेहाड वि० शूडथांतूटथां वस्त्र पहैयां
 डोय ऐवुं (२) छेक ज गरीअ [सा.]

यी'हरडी स्त्री० लूगडानी लांभो पटी. -डो
 पुं० भोटी यी'हरडी
यी'हरी स्त्री० लुओ यी'हरडी
यी'धवुं सं० किं० [सं. चिह्न; प्रा. चिध]
 आंगणी करीने टेभाडवुं (२) इरमावुं
यी'मणवुं सं० किं० आमणवुं; यीमणवुं (कान)
युकाहो पुं० ['यूकवुं' उपरथी] केसलो
युकाववुं सं० किं०; युकावुं अ० किं० 'यूकवुं'-
 नुं प्रेरक ने कर्मणि
युगल वि० [तुकीं चुगुल; फा. चुगुल] युगल-
 भोर (२) स्त्री० पीठ पाछण करेडी निंदा.
 ०भोर वि० युगली कथां करनारुं. -ली
 स्त्री० युगल. -लीभोर वि० युगलभोर
युडेल स्त्री० डाकण [डितम
युनंदा(-हुं) वि० [फा.] भास पसंठ करेखुं;
युनाई वि० युनानुं; युना सं० धी. -रुं
 न० युनानो केड भरवानुं तगारुं. -रो पुं०
 युनो पकवनार (२) युनाथी धोणनार
 करियो (३) युनारानी न्यातने माणस
युनाणुं वि० युनो हीधेखुं; धोणेखुं (२)
 युनानुं (३) न० कडियानुं ऐक ओअर-येखुं
युप वि० [सं. जुप = युपधीथी यालवुं] शांत
 के मूक (२) अ० शांत के मूक रहेवा सुयवती
 निशानी के उद्गार. ०डी, ०डीही स्त्री०
 शांति; भौत. ०थाप, -पायुप अ०
 कर्षण अवाज कथां विना; छानामाना
युमकाववुं सं० किं० युंअक अनाववुं [प.वि.]
युमावुं सं० किं० यिमावुं; मरळ विदुद्ध शांत
 थवुं (२) मनमां अणवुं
युलेतरुं न० पाटवीने जरेवी धारिया-
 धाटनी पाणी; यूलियुं. -रो पुं० डेरी
 कापवानुं ओअर; सुडो
युदिलका स्त्री० [सं.] यूलो
युसखियुं वि० यूसवाना रवसाववाणुं (२)
 न० भाणकने यूसवानुं रमकडुं; धावली
युसाड(-र)वुं सं० किं० 'यूसवुं'नुं प्रेरक
युसावुं अ० किं० 'यूसवुं'नुं कर्मणि
युस्त वि० [फा.] व्याअही; दड(२)तंग; सकस
युंग(-गा)ल स्त्री० [फा.] पंजे (२) ऐनी
 के ऐवी मजभूत पकड; सकथो [सा.]

યુગી સ્ત્રીં તમાકુ પીવાની નળીના આકારની ચલમ

યુગી સ્ત્રીં દાણ; જકાત

યુઝક વિં [સં.] યુઝન કરનારું (૨)

પોતાની તરફ આકર્ષનારું (૩) નં યુઝક વસ્તુ. ઉદાઁ લોહયુઝક (૪) કંલસ. — નં યુઝથી. —યુઝ સં કિં [સં] ચુંબ] યુઝથી કરવી

યુઝિત વિં [સં.] યુઝેલું

યુઝાણાં નં યુઝવં ૪૪ વર્ષની ઉમ્મર થતાં આંખે ઝાંખ પડવી-નખખાઈ આવવી તે; યુઝાણાં. યુઝિસ વિં [પ્રા. ચઝ-માલીસ; (સં. ત્તુશ્ચત્વારિંશદ.)] '૪૪.' —યુઝ વિં ૪૪ શેરનો મલ્ ગણાય તેવું; યુઝાણું (તોલ)

યુઝોતેર વિં [નુઓ યુઝોતેર] '૭૪'

યુઝો પું ઉદર

યુઝક સ્ત્રીં ['યુઝકું ઉપરથી] ભૂલ; કસૂર યુઝકું વિં યુઝવી દીધેલું (ઉદાઁ દેલું). —તે અં યુઝકું હોય એમ

યુઝકવણું સંકિં યુઝાવણું; ભુલાવણું; (૨) પતાવણું (કલિયો; દેવું)

યુઝકવાણું અંકિં 'યુઝકવણું'નું કર્મણિ રૂપ યુઝકું અંકિં [પ્રા. તુક્ક = ભૂલણું] ભૂલ કે ગફલત કરવી; ભૂલણું (૨) યુઝકે થવું; પતવું (જેમ કે દેવું, કલિયો) (૩) ખીલ કિયાપદની સહાયમાં આવતાં, તે કિયા કરી પરવારણું, એવો અર્થ ખતાવે છે. જેમ કે, મારી યુઝકયો; લખી યુઝકયો કં (૪) સંકિં ખોલું (જેમ કે વખત, ગાડી, તક, આણી)

યુઝવણું સંકિં (પક્ષીનું) યાંચ વડે ખાલું યુઝવણું અંકિં [રવં] યુઝુ અવાજ કરવો (પેડા વગેરેએ)

યુઝકી સ્ત્રીં ચપટી

યુઝ સ્ત્રીં [દિ.] યાંટી; પકડ (સાપની)

યુઝગર પું [યુઝી + ગર] યુઝી વહેરનાર —ઉતારનાર; મણિયાર

યુઝલો પું નુઓ યુઝો

યુઝા સ્ત્રીં [સં.] ચોટલી (૨) મસ્તક (૩) શિખર [હોય એવું

યુઝાઉતાર વિં યુઝી પેઠે એકએકથી નાનું

યુઝાકરણ, યુઝાકર્મ. નં [સં.] સોળ સંકારમાંનો એક; વાળ ઉતારવા તે

યુઝાઠાન નં પતિને બચાવી સ્ત્રીને યુઝીઓ —સૌભાગ્ય આપવું તે (વૈધ માટે)

યુઝામણિ પું [સં.] મુગટમાં જડેલો મણિ (૨) (સમાસને છેડે) તે વર્ગમાં ઉત્તમ; શ્રેષ્ઠ. ઉદાઁ નરયુઝામણિ

યુઝી સ્ત્રીં [દિ. ચૂઢ] નાનો યુઝો (૨) પ્રાચીન ફોનની નૂની યુઝી-ઢબની રેકડ. ંકરમ્ નં પતિનું મરણ થતાં સ્ત્રીના હાથની યુઝીઓ ભાગવી તે. ંગર પું નુઓ યુઝગર. —ઝો પું [દિ. ચૂઢ] સ્ત્રીઓના કાંડાનું એક ધરણું

યુઝુ સ્ત્રીં ['યુઝલું' ઉપરથી] ખોરાકની શોષ (પક્ષીની) (૨) યુઝી. ંવું સંકિં [સં. ત્તિ, પ્રા. તુણ] નુઓ યીણું. —ણી સ્ત્રીં બાંધની કરચલી; ચીણ

યુઝ પું [સં.] આંખો

યુઝવું સંકિં [નુઓ યુઝલું] વીણવું; યુઝવું (૨) પસંદ કરવું

યુઝાગરચી (—ચી) સ્ત્રીં યુઝાનું મળખૂત ચણતર (૨) તેની ખતાવેલી અગાસી; પ્રાણું

યુઝી સ્ત્રીં હીરાકણી (૨) યુઝીનાળી નાકની નાની જડ

યુઝું નં કઠોળ ભરડતાં પડેલો ઝીણો ભૂકો

યુઝો પું [સં. ચૂર્ણ; પ્રા. તુજ] ચણવામાં વપરાતો પથ્થર મરડ વગેરેનો પકવેલો ભૂકો [યુપ'માં

યુપ, ંડી, ંચાપ, —પાયુપ અંકિં નુઓ

યુઝવું સંકિં [સં. ચુંબ] યુઝથી કરવી

યુઝી સ્ત્રીં યુઝથી

યુઝ પું ['યુઝવું' પરથી] યુઝો; ભૂકો. ંજુ નં ભૂકો; યુઝો (૨) યૌષધિનો ભૂકો.

ંમું નં ભોજનની એક વાની — છટો લાડુ. ંવું સંકિં [સં. ચૂર્ણ; પ્રા. ચૂર] ભૂકો કરવો. —ચી સ્ત્રીં યુઝ; ઝીણો યુઝો (જેવી કે સોપારીની). —ચો પું ભૂકો

यूखुं वि० [सं.] यूशे थयेकुं (२) न० यूखल
 यूख (यू'ख) स्त्री० [सं. चुलि] रसोर्ध माटे
 मोहेलो मोटा यूखा; तमख
 यूखाश(-स)ग(-ध)डी (यू') स्त्री० यूखानी
 पख गरज सारे येवी सप्रडी
 यूडी (यू') स्त्री० [सं. चुलि-ही] नानो यूखा
 के यूख. ०खो पुं० रांधवा वगेरे माटे
 भणतख मोडववा कराती जगा के मोडवख
 यूवाअदन न० अेक नतनी सुभड
 यूवुं अ०किं [सं. च्युव; प्रा. चुभ] ठपकतुं;
 गणतुं (छिद्रमांथी)
 यूवो पुं० यूवो; उँदर
 यूवो पुं० पाणी यूवे अेवुं छापराभांनुं कालुं
 (२) लाकडुं के काचवी आणतांनी कणतो रस
 यूस स्त्री० [यूसतुं] उपरथी यूसी भातुं ते;
 शोषण. ०खु न० यूस(२)वि० यूसनारुं.
 ०खुनीति, ०खुपद्धति स्त्री० पारकुं
 यूसी भावानी पद्धति; अेकरवो छेडेरान'.
 ०खी स्त्री० धावणी (२) यूसी भातुं ते
 यूसतुं स०किं [सं. चूर] मों वडे रस
 अेखवो (२) निःसत्त्व करतुं [दा.]
 यू [रव०] अ० (उँदरनो अवाज). [यू' के
 यां न करतुं = तदन यूप रडेकुं; जरा
 पख आनाकानी न करवी.]
 यूक स्त्री० [सं. चुक्क] पेटनी आंकडी (२)
 नानी भीवी; रैप. -कातुं अ०किं
 (पेटमां) यूक आववी (२) मनमां शुपत
 वांधो होवो - ना गमतुं [दा.]
 यूअकुं(-णु) वि० (तेजथी अंतर्ध नव
 तेवी) जीणी आंभोवाणुं; मँद दछिनुं
 यूअवातुं अ०किं मनमां युमातुं
 यूअणुं वि० नुओ यूअकुं
 यूआं न० [रव०] यू' के यां - जरा पख
 खालतुं ते; सामो जवाप आपवो ते
 (२) आनाकानी
 यूअुं वि० नुओ यूअणुं
 यूअुं न० [रव०] उँदरनो तेवो अवाज
 यूद स्त्री० [नुओ यूटी] अंजवाण; वहर.
 ०खी स्त्री० यूटुं ते; पसंदगी (२)

प्रतिनिधिने यूटुवो ते; 'छलेकरान'. ०खी
 स्त्री० यूटी. ०खो पुं० मोटी यूटी. ०खुं
 स०किं [सं. प्रा. चुंद] तोडकुं; दू'पतुं
 (२) पसंद करतुं. -टावतुं स०किं,
 -टातुं अ०किं 'यूटुं'नुं प्रेरक अने
 कर्भलि. -टियाटतुं स० किं भहु
 यूटीओ भखवी. -टी स्त्री० [दि. चहुंतिया;
 सं. चुंद = कापतुं; छटुं पाडतुं] यीमटी
 यूथ स्त्री० यूथारो - पीडा. ०खुं न० यूथतुं
 ते. ०खुं स०किं आभ तेभ अस्तव्यस्त
 करीने योणी नांभतुं; देहंतुं; कभ के व्यवस्था
 छंभगारी नांभवां. -थायूथ स्त्री० इरी
 इरीने यूथतुं ते. -थारो पुं० यूथार्ध
 गयेवी वस्तु (२) शरीरमां थतुं कणतर
 (३) यूथायूथ (४) हृदय यूथातुं होथ
 येवी पीडा; गलरामख. -थावतुं स०किं
 'यूथतुं'नुं प्रेरक. -थातुं अ०किं
 'यूथतुं'नुं कर्भलि इप (२) (शरीरमां
 के मनमां) यूथारो थवो. -थो पुं०
 शेणायेवो, योणायेवो इयो [युगडुं
 यूहडी स्त्री० अेक नतनुं लातीगर देशमी
 यूधणुं वि० नुओ यूअकुं [रवलावनुं
 यूधीओर वि० नकामी पख मोड करवाना
 यूवाण पुं० अमदावाह, पाटण अने कडी
 वअेनो ४० आमोनो अमुक जयो-प्रदेश
 यूवाणां-णीस, -णुं नुओ 'युमाणां'मां
 यूवोतेर (व० [प्रा. चउचतरी; चोवतरि; सं.
 चतुःसप्तति] युमोतेर; '७४'
 येक पुं० [इ.] अेक नतनुं योकडी लातनुं कापड
 (२) अेकमांथी नाणां उपाडवानी चिड्डी
 येकतुं (ये') स०किं नुओ छेकतुं
 येकयेका, येकायेक (ये') स्त्री० छेकाछेक
 येको (ये') पुं० छेका (२) येकावाथी पडेवो
 लीटो के डायो
 येदक पुं० [सं.] दास; सेवक
 येदक न० भूत; वणगख (२) नद
 येदका, येदी स्त्री० [सं.] दासी; लोडी
 येडां न० ०००० गांदां (२) अडपदां; चांदां
 येखु (ये) न० छुंदर

येतन वि० [सं.] येतनावाणु; सञ्चर (२)
 न० येतन्य; छवनशक्ति; प्राण (३) होश;
 सूक्ष्म. —ना स्त्री० [सं.] येतन्य; छवन-
 शक्ति (२) समञ्जशक्ति

येतवण्णी स्त्री० येतवणुं ते; अंगाडथी
 आपेवी अणर; सावयेती

येतवणुं सं०किं 'येतवुं'नुं प्रेरक

येतवुं अ०किं [सं. चित्] सणजवुं; दागवुं
 (२) आग दागवी (३) दशरतमां समञ्ज
 ञवुं(४) सावधानथवुं; अगाडथी नण्णी ञवुं

येतावणुं सं०किं न्युओ येतववुं

येदि पुं० [सं.] युदेक्षण्ड पारेना प्रदेशनुं
 प्राचीन नाम. ०राण पुं० [सं.] शिशुपाव

येन (ये) न० सुभ; आराम (२) गम्भत

येन (ये) न० [सं. चिह्न] + यिह; लक्षण.
 ०याणी पुं० नामनिशान; यिह (२)
 पुं० अ० व० हावलाव; येष्टाओ

येनयाण (ये) स्त्री० सुभयेन; मोञ्जमन्

येष पुं० षु; रसी (२) णीमना रोग के
 संबंधनी असर

येष पुं० दणाल(२) तत; दुराग्रह; यीकलारा
 ०वुं सं०किं यांषवुं; हाणवुं(२) निचोववुं
 (३) भोसवुं; रोषवुं

येपी वि० येष लग्नाडे येवुं (२) यीकलुं

येरमंन पुं०[इं.] (सला के समितिनो) प्रभुअ

येरवुं (ये) सं०किं छेकवुं(२) भोतरण्णी
 करवी; यर्या करवी. ०यूथ स्त्री० येरवुं
 ने यूथवुं ते [येरवुं ते; छेकाछेक

येरयेर(-रा), **येरायेर**, (ये) स्त्री० अण
येरीयेरी स्त्री० अक्षिस

येरो (ये) पुं० [न्युओ येरवुं] छेका

येखडी स्त्री० [रे. चेह] छाडी (वहालतेम ञ
 तिररकारमां)(२) येकी(तिररकारमां).-कुं
 न० छेकडुं.-डे पुं० छेकरो [शिष्य

येडी स्त्री० शिष्या. —ये पुं० [दि. चि(-चे)ह]

येवडो पुं० [सं. चिपिट=पौआ] ऐक यवाणुं
येववुं सं०किं शेकवुं; गरम करवुं (अणता
 ३ के भोषथी)

येष्टा स्त्री० [सं.] याणा (२) ह्दो; मश्करी.

०भोर वि० येष्टा करनाडुं; दीअणी.
०णी स्त्री० डेकडी; मश्करी

येछ (ये) स्त्री० [सर० प्रा. चित्रा(-यगा)]
 मडहानी यिता

ये'ये' (ये०) स्त्री० [रव०] यीं यीं (२)
 कयकय. ०ये'ये' (ये०) अ० पानगी

रीते; मांडोमांडे (२) स्त्री०; न० आना-
 कानी (३) अडणडाट

येतन्य न० [सं.] येतना; येतनपणुं (२)
 समञ्ज; ज्ञान (३) आत्मा (४) परमात्मा

(५) अण; पराकम (६) पुं० ऐक प्रसिद्ध
 अंगाणी वैष्णव संत. ०धन वि० ज्ञानथी

लरेणुं, ज्ञानस्वरूप (२) अन्न. ०हाथी वि०
 येतन के अण-पराकम आपनाडुं

येतर पुं० येत्र भास

येत्य न० [सं.] इट. णतावतो पथर (२)
 स्मरखस्तांल; पाणियो (३) देवालय (४)

युद्धदेवना अवशेष उपर गाधिलो मिनारो;
 भौद्ध भंदि (५) देरासर (नंत)

येत्र पुं० [सं.] विक्रम संवतनो छडो भास.
 -त्री वि० [सं.] येत्रनुं; येत्रथी शर थवुं

वध (२) स्त्री० येत्रनी पूतम

येल न० [सं.] वस्त्र

ये (यो) वि० [सं. चतुर प्रा. चो, चउ] (समा-
 सनी शरआतमां) 'यार' ऐवुं अतावतो

पूवंग. उहा० 'येातरडुं' [सावध
येाक (यो) वि० ['येाकवुं' उपरथी] सन्नम;

येाक (या) वि० [सं. चतुष्क; प्रा. चउक
 उपरथी] यारगणुं (आंकमां) (२) पुं०

धर वच्येनी योअं डी पुटवी ञगा (३)
 आंगण्णा आगणनी पुटवी ञगा (४)

वरती वच्येनी पुटवी ञगा(५) अणर;
 गुजरी. [०पूरवा = येाकमां साधिया

पाडवा (२) मणककार्य करवुं (३) रोअ-
 यट्टीना वियार करवा.]

येाकहुं (यो) न० [प्रा. चउकट्टी (सं. चतुर +
 काडी)] आरी के आरणां येसाडवा यार

दाकडां सादवीने करेडो योअडो धाट
 (२) येवो अर्थ योअडो धाट; 'क्रेम'

(३) युक्ति; आद्य [ला.] (४) शरीर के पाणनुं यक्त्रुं-योगान

योक्त्रियुं (यो) वि० योक्त्रीयोवाणुं; योक्त्री लातनुं (२) न० तेयुं स्त्रीनुं वक्ष

योक्त्री (यो) स्त्री० [सं. चतुष्क; प्रा. चउक्क उपरथी] × आवी आदृति (२) योरदामां (सामान्य रीते तेना भूषामां) याशुी टोणचा करवामां आवतुं पाणवाणुं कडिया-काम (३) यारनी टोणी. छडा० अंटाण-योक्त्री (४) यार युगनो समुहाय

योक्त्रुं (यो) न० [सं. चतुष्क उपरथी] काननुं ऐक धरैणुं (२) गाडा उपर भाल लरवा भूकवामां आवतुं लाकडानुं पांणुं (३) योडाना भोमां रहैतो दगामनो लोडानो लाग (४) योक्त्री × (तुच्छ-कारमां) (५) दगाम; अंङ्कश; दाम [ला.]

योक्त्रुं (यो) अ० किं लुओ योक्त्रुं

योक्त्रस (यो) वि० [सं. चतुः + क्त्र] योक्त्रस; नक्षी; भराभर (वस्तु) (२) सावधान (भालस) (३) भातरीहार (भालस) (४) अ० नक्षी अवश्य. -साई स्त्री योक्त्रसपणुं (२). भातरी (३) सावधानी; भयर-हारी. -स्त्री पुं० सोनाइपानो कस कढनार (२) सोनाइपानो धधो करनार (३) ऐक अटक (४) स्त्री० लुओ योक्त्रसाई

योक्त्राधर्म (यो) पुं० रसोईना योडाना - भानपातादिना नियमो वगेरे पाणवा ते के तेडलामां मततो धर्म

योक्त्रियात (यो) पुं० योक्त्री करनार; रभवाण

योक्त्री स्त्री० [प्रा. दे. चउक्किया; सं. चतुष्किया] रभेवाणने रहैवानुं स्थान; 'जिट' (२) रभेवाणी (३) तपास; संवाण (४) (जकात लेवानुं) नाकुं (५) ऐक नतनुं धरैणुं (६) नानो भाजठ. ०ढार पुं० योक्त्रियात; रभेवाण. ०ढारी स्त्री० रभेवाणी. ०पुढेरे पुं० योक्त्री अने पढेरे; सपत नपतो

योक्त्री (यो) पुं० [सं. चतुष्क] यार भूषा-वाणी जगा (२) रसोई करवा अणोड कडेकी जगा (३) भरनारने सुवाडवाली पी तैयार कडेकी जगा

योक्त्री (यो) पुं० [सं. चतुष्क] यारनी संज्ञा-वाणुं गंछ्दनुं पत्तुं

योक्त्रस लुओ योक्त्रस

योक्त्री (यो) पुं० योक्त्री (गंछ्दना)

योक्त्र वि० [सं. चोक्त्र; दे. चोक्त्र] योक्त्रुं (२) स्त्री० योक्त्राई (३) निकाल [ला.]. **योक्त्रियात** वि० वराण विनानुं. **योक्त्रियावेडा** पुं० अ० व० वराण अहु पाणता छोईओ ऐम भतावतुं ते. **योक्त्रियुं** वि० योक्त्रियात (२) शुद्धि के नीतिना अति आग्रह राभनार. **योक्त्रियात**, **योक्त्रियावेडा**, **योक्त्रियुं** लुओ 'योक्त्रियात' ध०. **योक्त्र** स्त्री० योक्त्राई; पवित्रता (२) रपष्टता (३) निकाल; भुलासो [ला.]

योक्त्राड (यो) वि० लुओ योक्त्राडुं (२) पुं०. योक्त्राडि आदृति (३) यारे अंङ (पृथ्वीना). -डुं वि० यारभूषियुं (२) योरस (३) यार अंङवाणुं

योक्त्राभा पुं० अ० व० (डांजर लरडीने कडातुं) ऐक अनान. [०भूकवा जवुं = नोतुं आपवा जवुं]. ०पूर वि० ऐक योक्त्रा योक्त्रा जेठुं (भाप के वजनमां) (२) जराक [ला.]. ०लार वि० ऐक योक्त्राणा वजन जेठुं (२) जराक [ला.]

योक्त्राभुं वि० [योक्त्रुं उपरथी] लुओ योक्त्रियात; वराण विनानुं

योक्त्रुं (०यट) वि० लुओ 'योक्त्रुं' मां

योक्त्रुणुं (-णियुं) (यो) वि० यार भूषावाणुं

योक्त्राभूट (यो) वि० यारे दिशानी भर्मादामां आवतुं-तमाम (२) अ० यारे भूषायोमां - यारे भानु

योक्त्राभो पुं० योक्त्राभो हाणो

योक्त्राभाई स्त्री० स्वच्छता; शुद्धता (२) प्रामाणिकता; निपादसता

योक्त्राभुं वि० [दे. चोक्त्र] स्वच्छ (२) लेण वगरनुं (३) सायुं; प्रामाणिक (४) भुखुं; रपष्ट. ०यट वि० अिलकुल योक्त्रुं

योक्त्राक (यो) स्त्री० यारे छडे गडावुं ते; दगननी गांड (२) यैरीनी आसपास आंघेवी होरीनी गांड

योगडा (यो) पुं० चारना आंकडे '४'
योगखुं (यो) वि० [सं. चतुर्गुण] चार गळुं
योगम(-रहम) (यो) अ० [यो = चार +
 गम, हे गरहम (गिर्द फा.)] चार दिशाभां;
 योमेर

योगान (यो) न० [फा.] खुटली जगा; मेदान
योगडियां (यो) न० अ० चार चार धडीने
 आंतरे वगाडातां नगरां [(२) मुरत
योगडियुं (यो) न० चार धडी जेठेला वमत
योगवो (यो) पुं० जवाथी आवती चार
 तेजनाती वस्तुओ-खविंग, धलायथी,
 तत्र अने न्ययक्षण(२) गरम मसावो; नेजने

योड स्त्री० [सं. चुट्ट = तोडी पाडलुं] आधात;
 प्रहार; मुक्ती (२) दाव; लाग (३) अेक न्यतनुं
 नडु-भारण; मड(४) निशान (तीर, गोपीनुं)

योडकुं (-कूक, -खु) (यो) वि० योडी रहें -
 असे मडि अेलुं [न० योटीली वस्तु

योडलुं (यो) वि० योटे अेलुं; यीकलुं (२)
योडहार वि० योडवाणुं; ताडुं

योडली स्त्री० [इ. चौट्टी] शिपा (२)
 नाणियेरना उपरना देसा (३) मकां
 जेवा होडाभां स्त्री हेसगनुं अमणुं. -यो
 पुं० वेणी; अणोडे

योडवुं (यो) स० कि० [इ. चहुट्ट = येटिलुं]
 यीकाने कीचे वणगळुं (२) आग्रहपूर्वक
 वणगळुं; अडो जभावने [ला.]. (३)
 अ० कि० जेसवुं (तिरकारभां)

योडाडवुं स० कि० 'योडवुं'नुं प्रेरक ३५
योडी स्त्री० [इ. चौट्टी] योडली

योडाई स्त्री० योडापलुं
योडुं वि० योरी करवानी टेववाणुं (२)
 लुय्युं [शुभी

योड (यो) स्त्री० [लुओ योडे] वस्तुओनी
योड (यो) वि० [लुओ योडुं] पडोणुं

योडवुं (योड) स० कि० योडाडवुं (२)
 जडवुं; जेसाडवुं (जेम के पीली) (३)
 लगाडवुं; होकडुं (जेम के सोटी, घोख)
 (४) अशेपर लागे तेवो सयोड आडरो
 जेख कडेवे

योडाई (यो) स्त्री० पडोणाई [३५
योडावतुं (योडा)स० कि० 'योडवुं'नुं प्रेरक
योडुं (यो) वि०; पडोणुं (२) चार पडवाणुं;
 योवडुं [परक्यो

योडे (यो) पुं० अेक उपर अेक वस्तुओनी
योतरक (यो) अ० चार तरक

योतरो (यो) वि० [सं. चक्कर] मोटे योडलो;
 यणुतरो (२) पोलीसयोडी; यावडी

योतारुं (यो) वि० चार तारवाणुं
योत्रीस (यो) वि० [सं. चतुर्गुणत, प्रा.
 चउर्तास] 'उड'. -सा पुं० अ० योत्रीसने
 धडियो

योथ (योथ, योथी) स्त्री० [सं. चतुर्थ; प्रा. चउथ्य]
 पणवाडियानी योथी तिथि (२) लुओ
 योथाई. -थाई स्त्री० योथो भाग (२)
 अं डली तरीके आपवानो महेसूलनो योथो
 लाग. -थियुं वि० योथे दिवसे आवतुं
 (२) न० योथो भाग (३) नाना भाणकना
 मरण पाळण योथे दिवसे कराती क्रिया
 के जोजन. -थियो (ताव) पुं० योथे
 हडाडे आवतो ताव [यितरक

योद(-दि)श (यो) अ० चार दिशाओभां;
योधरी (यो) पुं० मुख्य गाडीत; सारथि
 (२) सीमनुं रक्षक करवा अहल पसायतुं
 आतार (३) जंगली हुं जराओभां वसेती
 अेक कोम. -रो पुं० पोलीसपटेल; गामने
 पटेल (२) योधरी कोमनो पुडुष

योधार (यो) वि० (२) अ० [यो = चार + धार]
 पुष्कण (३) वि० योधारुं. -रुं वि० चार
 धारवाणुं अेक छथियार

योप स्त्री० [सर० 'योप'] अंत(२) उताळ
 (३) लुओ योप [न० जनवर; पशु

योपग(-गु) (यो) वि० चार पगवाणुं (२)
योपट (यो) स्त्री० सोगठानी रमत (२) ते

रमवानुं कपडुं के पाटियुं
योपड न० [प्रा. चोण्ड = योपडवुं] उपरथी]
 (योपडवानुं) धी. ० वुं स० कि० लगाडवुं;
 लपेडवुं. -डाववुं स० कि० 'योपडवुं'नुं
 प्रेरक ३५ (२) गाण के अपशण्ड कडेवे

योपडी (यो) स्त्री० पुस्तक. व्युत्पन्नं वि०
योपडीयोमां भसगूढ रहेतार. -कुं वि०
[यो=यार + पड] यार पडवाणुं. (२) न०
यार पडवाणी शैली

योपडी (यो) पुं० द्विसाण लपवानी वडी
योपन (यो) वि० [सं. चतुःपञ्चाशत्; प्रा.
चउपन्न] 'पञ'

योपतुं सं०किं [न्युयो यांपतुं] भोसवुं;
शोपतुं (२) दीपतुं (३) भासवुं; होकतुं

योपार्थ (यो) स्त्री० [सं. चतुःपदी; प्रा.
चउपइया] अक छंद(२) यारपार्थ; भाउयो

योपाट (यो) स्त्री० [यो + पाट] न्युयो
योपाट(२)सरणी मुधरेली जमीन; योगान
(३) परसाण जेवो जेककनो भाग

योपानियुं (यो) न० यार-पांथ पानानुं
पताकडुं; 'पेम्बुवै' (२) तानकडुं लडेरनामुं
(३) वतमानपत्र

योपास (यो) अ० यारे पास-आनु

योक्षण (यो) पुं० यार क्षणवाणी - लडी
मोटी पिछोडी [यारे आनु

योकेर (नरी) (यो) अ० [यो=यार+केर]

योअ स्त्री० [फा.] नानी बाकडी; इंडो (२)
छडी (३) तपूना वयलो वांस. ०६१२
पुं० छडीदार

योअतुं अ०किं यांपतुं; डामतुं

योअ पुं० [सं. चतुर्वेदी] मधुरा तरफनो आक्षु

योलीतुं वि० [न्युयो लोलीतुं] लोडुं

योभग (यो) अ० [यो=यार + भग
(व्यत्ययथी); अथवा यो + भग (भाग)]
योपास; योमेर

योभासु (यो) वि० [सं. चातुर्मासिक] योभा-
सामां थतुं. -सुं न० वरसाहना यार
महिना; वर्षाजंतु

योभुअ (-भु) (यो) वि० यारभो, गारलां
के आनुयोवाणुं [यारे तरक

योमेर (यो) अ० [यो=यार+मेर]

योर पुं० [सं. योरी करनार भाखस; डुगो.
०भातुं न० (क्याट, पेटी छ० नुं) छपुं
भानुं. ०अभार पुं० योर वगैरे. ०६
वि० योडुं

योरणी स्त्री० [सर० सं. चलनी; चलनक; डे.
चलनग=यलिया] लेधी; सूयणी. -खो
पुं० साथण आगण भूखतो डोय जेवो
लेधो (२) मोटी योरणी

योरहनत स्त्री० मोटी हानत; अग्रामाखिकता
योरवुं सं०किं [सं. चूर्] पारकानुं छपी
रीते लडुं जतुं (२) पूरेपूरे काम न
हेतुं; कसर राणवी (जेम के डाय पग
के मन या काम योरवुं)

योरस (यो) पुं० [सं. चतुरस्र; प्रा. चउरस्ता]
यारे सरणी आनु ने सरभा भूखानी
यतुंकोण आकृति (२) वि० तेवा
आकारनुं; 'रकवेर' [ग.]. -सी स्त्री० योरस
आकारनी तपती. -सो पुं० लडा
कापडनो योरस ककडो (२) विशेष पहोणी
अक पिछोडी

योरारु वि० योरारुतुं

योरारु (-रु) (यो) वि० [सं. चतुर + नवति;
प्रा. चउणउइ] '९४'

योरारी (-सी) (यो) वि० [सं. चतुरशीति;
प्रा. चउरसी] '८४' (२) स्त्री० आक्षुणी
योरारी - अथी नातानुं जमल

योरी (यो) स्त्री० [दे. चवरी] भाखडुं;
वरकन्या परणवा जेसे छे ते मंडप

योरी स्त्री० योरवुं अथवा योरवुं ते (२)
योरनो धवो. ०अपाटी स्त्री० कौड
नतनी योरी अथवा गुनो. ०छूपी स्त्री०
योरी के गुपता

योरीकेरा (यो) पुं० ०००००० योरी-माखराभां
वरकन्याने केरवाता केरा

योरो (यो) पुं० [दे. चउरव] गामभां सहुने
जेसवानी जगा (२) पोलीसथालुं; 'जेट'
(३) मोटा ओटलो

योवट (यो) पुं०; न० [यो=यार + वाट]
यकतुं; जंनर; भुल्ली जगा (२) पंचनो
निर्णय-युकादो (३) अ० न्युयो योवट
(४) स्त्री० पंचात; (दांणी दोढाडी)
योणायेण. -टियणु वि० स्त्री० दोढाडी.
-टियुं वि० दोढाडुं (२) न० पंचनो

ચુકાદો. -ટિયો પું ચોરે ખેસનારો; આગેવાન પુલુપ; પંચ

ચોવડું (ચો) વિંચાર પડવાળું (ર) ચારગણું

ચોવાટ (-ટે) (ચો) અં [ચો = ચાર + વાટ] ચોતરફ; અધી બાળુએ

ચોવીસ (ચો) વિં [સં. ચતુર્વિંશતિ; પ્રા. ચતુર્વીસ] '૨૪'

ચોપડું સંકિં [સં. ચૌષ] ચૂસડું

ચોખ્ય વિં [સં.] ચૂસવા લાયક (ર) નં ચૂસીને ખાવાનું ખાધ '૧૪'

ચોસઠ (ચો) વિં [સં. ચતુઃષષ્ઠિ; પ્રા. ચત્સટ્ટિ]

ચોસર (ચો) વિં [દે. ચસર] ન્તુઓ

ચોસેડું (ર) સ્ત્રીં ચાર દોરીનાળો ગળચને (૩) ચાર સેરનું ભરત - ગૂંથણ (૪) સોગરા વડે રમાતી એક બાજ (૫) ચારની નેડ (બળદની)

ચોસહું (ચો) નં ગચિયું

ચોસાર (ચો) સ્ત્રીં દાંડીની ચારે બાળુ બખેની નેડમાં પરરપર કાટખૂણે પાન ખેસવાની પદ્ધતિ; 'ટેકચુસેટ' [વ. વિ.]

ચોળ વિં [દે. ચોલ = મજાક] ('સાતું' અને 'લાલ' સાથે 'ખૂળ' એ અર્થમાં) [સીંગ

ચોળ (ચોળ, યો) સ્ત્રીં [ન્યુઓ ચોળા] ચોળાની

ચોળડું સંકિં બચડું - મસળડું (ર) ચૂંથડું; વારવાર ઉથલાવડું; બગાડડું [લા.]

ચોળા (ચો) પું બંબળાં વળાંક વળાંક એક કઠોળ

ચોળાઈ (ચો) સ્ત્રીં એક ભાજ

ચોળાચોળ (-ળી) સ્ત્રીં [ચોળવું] ઉપરથી વારવાર ચોળવું - ચૂંથવું તે

ચોળિયા પું બંબળાં ગળાના કાકરા (ર) એ ફૂલવાથી થતું દંદ

ચોળિયું (ચો) નં [દે. ચોલ = મજાક ઉપરથી] કાઠિયાવાડી સ્ત્રીઓમાં વપરાતું લાલ કપડું

ચોળિયું (ચો) નં એક ભતના કાંકરા

ચોળી સ્ત્રીં [સં. ચોલી] સ્ત્રીઓના ટૂંકી ખાંચને કબજો [કઠોળ

ચોળી (ચો) સ્ત્રીં ચોળાની શીંગ (ર) એક

ચોળો પું [ચોળવું] ઉપરથી પ્રવાહીમાં

ચોળાને ક ઉકાળાન બનાવેલું પેચ (ર) વિચારોની ઘડલાંગ

ચોળો પું [સં. ચોલ] અંગરખાનો કોઠો (ર) (સાધુ ફકીરો દીલો ખૂલતો પહેરે છે એવો) એક ભતનો ગરલો

ચોંક (ચોં) સ્ત્રીં [સં. ચમલ્ક, પ્રા. ચમક = ચમકવું] ચોંકવું તે. ંબું અં કિં ભડકવું; ચમકવું

ચોંચહું વિં ઉછાંછળું; તોફાની (ર) ચૂંખળું

ચોંટવું (ચોં) સંકિં [ન્યુઓ ચોટવું] બળગડું

ચોંટાડવું (ચોં) સંકિં ચોટાડવું

ચોંટું નં બખર

ચોંદ વિં [સં. ચતુર્દશ; પ્રા. ચત્તદ (૦સ)] '૧૪'.

બલ (-લુ) વન, બલોટ પું બંબળાં બલોટ, ભુવલોટ, રવલોટ, મહલોટ, જનલોટ, તપોલોટ, સત્યલોટ વા બ્રહ્મલોટ, અતલ,

વિતલ, સતલ, રસાતલ, તલાતલ, મહાતલ અને પાતાલ (ર) સમગ્ર બ્રહ્માંડ; આપું વિશ્વ. ંબું વિં કમચાં ૧૩ પછી આવે

એવું (ર) નં માણસના મરણને ચૌદમે દિવસે કરાતો જમણવાર. ંબું રતન નં અમૃત (ર) માર; દંડ [લા.]. ંરતન

નં બંબળાં વં સમુદ્રમથનમાંથી નીકળેલાં ચૌદ રતન (લક્ષ્મી, કૌરુભ, પારિબતક, મુરા, ધન્વંતરિ, ચંદ્રમા, કામદુધા,

ગૌરાવત, રંભા, સાતમુખી ઘોડો, ઝેર, સારંગ ધનુષ, પાંચજન્ય શાંખ, ને અમૃત).

બિદ્યા સ્ત્રીં પ્રાચીન ચૌદ વિદ્યાઓ - ચાર વેદ, છ વેદાંગ, ધર્મ, પુરાણ, ન્યાય ને મીમાંસા. ંશ સ્ત્રીં પપ્પવાડિયાની

ચૌદમી તિથિ. ંશિયો પું વિધન-સંતોષો માણસ. ંસ સ્ત્રીં ચૌદશ

ચૌર પું [સં.] ચોર. -ચ' નં [સં.] ચોરી ચૌલ (૦કમ) નં [સં.] ન્યુઓ ચૂડાકમ

ચ્યવન પું [સં.] એક ઋષિ (ર) પતન; બ્રહ્મતા ચ્યવવું અંકિં [સં. ચ્યુ] પડવું; ચ્યુતિ થવી

ચ્યુત વિં [સં.] પડેલું; બ્રહ્મ થયેલું. -તિ સ્ત્રીં પતન (ર) ખામી (૩) રખસન; બહુ

छ

छ पुं० [सं.] तादुरस्थानी भीजे व्यंजन
 छ वि० [सं. वद्; प्रा. छ] '६'
 छके अ० द्विभूट; यकित [छ नो लथे
 छकडुं न०, -डो पुं० [सं. वद्क; प्रा. छक]
 छकडो पुं० [सं. शकट] गाडुं; भट्टारो
 छकवुं अ० किं० [सं. चक्] पहेडी लवुं;
 वडी लवुं
 छकड स्त्री० तमाय; यप्पड (२) भूदथाप
 छकड(-डियो) पुं० [सं. वद्क; प्रा. छक
 परथी] छ आंगणीवाणे भाणस
 छको पुं० [सं. वद्क; प्रा. छक] छ यिद्धन-
 वाणुं गंछडनुं पनुं (२) छ दाणावाणे
 पासो, [छका छूटी लवा = नाडिमेह यर्ष
 लवुं; डिंमत छारी लवुं]. ०पंणे पुं०
 सट्टानो पेल के गंछडानी ऐक रमत
 (२) लुगार (३) दावपेय; दगदभाछ
 छभूणु(-लियुं) वि० छ भूणा के पान्द-
 वाणुं (पट्टोण)
 छभ पुं० [सं.] अकरो; छाग
 छभडो पुं० [सं. वद्, प्रा. छ(ग)] छनो
 आंकडो [नछेरमां
 छयोकिं (यो) अ० छडेयोकिं; मुदवी रीते;
 छछल्लुं अ० किं० [रव०] छल्लल्ल अवाज
 करवो (२) गल्लगल्लुं (३) गेकणवुं (पाली)
 (४) गुरसे यवुं [ला.] [गुरसे
 छछल्लाट पुं० पल्लपल्लाट (२) मित्तज;
 छछरुं वि० [लुओ छीछरुं] गडुं नडि तेवुं
 छछुदर न० [सं. छुदर] छिदरना लवुं ऐक
 प्राणी (२) ऐक लतनुं हाडपानुं (३) वि०
 अडपसांणार; तोडानी [ला.]. -री स्त्री०
 छछुदरनी माहा. -रुं न० छछुदर
 छछुदर, -री, -रुं लुओ छछुदर' द०
 छछोरुं वि० छोकरवाह; आणक भुद्धिनुं;
 नादान [वाछटियुं
 छलावटी स्त्री० छल डपरनुं नानुं छापटुं;

छलाववुं स० किं० 'छलवुं'नुं प्रेरक (२)
 छलुं काडी धरने शोभाववुं (३) छापटुं
 पनाववुं; छल नंभाववुं
 छणुं न० [प्रा. छण्ज = छलवुं; शोभवुं, के
 दे. छण्जिआ = छलरी छापटी उपरथी] अणो
 छट अ० [रव०] धुत्काररुचक छुगार
 छटकवुं अ० किं० ऐकदम छुटवुं - असवुं
 (२) नासी लवुं; सट्टवुं [ला.]
 छटकारवुं स० किं० छट कडेवुं; धुत्कारवुं
 छटकियुं न० [छटकवुं] कंडक माटे रभातो
 लीनो इमाह
 छटकुं न० [छटवुं उपरथी] दावपेय; लण
 छटा स्त्री० [सं.] शोभा; कति(र)रीत; पणी
 (३) लुओ अर्था. ०हार वि० छटावाणुं
 छटांकिं न० [छ + टांकिं (सं. टंका)] नवटांकिं
 छठे स्त्री० पपवाडिआनी छठी तिथि. -किंयुं
 न० छठ्ठीने दिवसे आणकने ओठाडवामां
 आवतुं लगडुं. -ठ्ठी स्त्री० [सं. वडो; प्रा.
 छट्ठी] आणकना ल० म पछीनो छठ्ठी दिवस
 (२) ते दिवसे करवामां आवती क्रिया. -ठ्ठं
 वि० [सं. वड; प्रा. छट्ठी] कभमां पांथ पछीनुं
 छड स्त्री० छडवुं ते
 छडकवुं स० किं० छंडवुं
 छडवुं स० किं० [दे. छडिय = छडेवुं] पांणीने
 छाडां लुहां करवां (२) [ला.] मारवुं; ठोकरवुं
 (३) छेदरी लेवुं
 छडा पुं० अ० व० (कंडुना) थापा मारवा ते
 (२) (स्त्री के आणकना) पगनुं ऐक धरेलुं
 छडा(-मणु) न० छडवानुं महेनताणुं
 (२) छडतां नीकणेवो भूको; कुशडी
 छडी स्त्री० सीधी पातणी सोडी (२) राल-
 यिद्धन तरीके रान्द आगण रभातो दंड
 (३) सणी उपर डूल गांधी करेवो गोठो;
 क्लगी. [०पोकारवी = नेकी पोकारवी].
 ०हार पुं० नेकी पोकारवार; योअहार

છડું વિં [પ્રા. છઢઢ = છાડવું, તજવું પરથી]
એકલું; સાથ વિનાનું (૨) [લા.] કુંવારું
(૩) છાકરાંઠેયાં વિનાનું

છડેચોક અં [છડું (=નતે) + ચોક =
ભણીબૂઠને] ખુલ્લી રીતે; બહારમાં
છડેછડું વિં સાવ છડું [મોતીનો કઠો
છડો પું 'છડા'નું એવં (નુઓ છડા)(૨)
છણકવું, છણકારવું સંકિંછણકો કરવો;
ગુરસામાં બોલવું; તરછાડવું (૨) સૂપડા
વડે ગાટકવું

છણકારો પું છણકો; તોર
છણકો પું [રવં] ગરમ તેલમાં ખાણીનો
છાંટો પડવાથી થતો અવાજ (૨) ગુરસાનો
બોલ; ગુરસો (૩) તુચ્છકાર; તરછાડ.
છાકોટો પું છણકો; ગુરસાનો બોલ
છણછણવું, છણછણાટ નુઓ છણવું,
છણાટ

છણવું સંકિં [રે. છાળળ = ચાળવું કે ગાળવું
તે] બારીક કપડાથી ચાળવું કે ગાળવું (૨)
બારીક તપાસ કરવી [લા.]

છણવું સંકિં [પ્રા. છળ (સં. જ્ઞળ)] ખણવું;
નખથી વલૂરવું (૨) કપાઈ ગયેલી વાતને
ફરી ઉમેળવી - છડવી [લા.]

છણણી, છણાવટ સ્ત્રીં છણવું તે
છત સ્ત્રીં [સં. સત્] હોવાખણું; હરતી (૨)
પુષ્કળપણું; ભરતી

છત સ્ત્રીં [સં. છત્; પ્રા. છત્] ઓરડા કે
મકાનના છાપરાનો અંદરનો ભાગ -
'સીલિંગ'; અંદરવો; વિતાન (૨) ઘણું;
અગાશી

છતાં અં [સં. સત્ ઉપરથી] તોપણ
છતું વિં [સં. સત્ ઉપરથી] છવતું; વિદ્યમાન
(૨) ચતું; સવળું (૩) સીધું; પાંસરું
(૪) ઉચાડું; બહાર

છતુંપાટ વિં ચતું; ચતુંપાટ
છતે અં એક નકામો વપરાતો શબ્દ-
પ્રયોગ (જેમ કે, છતે તમે ક્યારે
આવશો?) (૨) 'છતું'નું 'સતિ સમમી'
પ્રયોગનું રૂપ (જેમ કે છતે હાથે લૂથો છું.)

છતર નં નુઓ છત

છતા(-તું)પાટ વિં નુઓ છતુંપાટ

છત્ર નં [સં.] મોટી ભારે છત્રી (૨) રાજ-
ચિહ્ન તરીકે વપરાતી છત્રી (૩) રક્ષણ
કરનાર; પાલક (૪) કૂલબેસણીનો એક
પ્રકાર જેમાં બધાંજ કૂલ એક જ
સપાટીએ હોય છે; 'અબેલ' [વ. વિ.].
છાયા સ્ત્રીં છત્રી છાયા (૨) આશ્રય
[લા.]. વપતિ પું [સં.] રાજ; સહેનશાહ.
વપતંગ પું છપરવપતંગ. -ત્રાકાર વિં
છત્રના આકારનું. -ત્ર, તાપ તથા
વરસાદથી બચવા માથે ઓઢવાનું એક
સાધન (૨) ગાડી, પતંગ વગેરે પર હોતી
છત્ર-ઢાંકણ

છત્રીશ(-સ) વિં [સં. વર્ત્તિશત્; [પ્રા.
છત્રીસ] '૩૬' [બહાનું

છત્ર નં [સં.] છળકપટ (૨) બનાવટ; ઢોંગ;

છનાછની સ્ત્રીં [રવં] ઉપરાઉપરી છન છન
અવાજ થયા કરવો તે (૨) પૈસાની
રેલ'છલ [લા.]

છન વિં [સં.] ઢંકાયેલું

છનુ(-નું) વિં [સં. ષળવતિ; પ્રા. છળ
(-ન્ન)ઉ '૯૬' [યર્થ ગયેલું

છપતરું વિં છાછરું (૨) ઘસારીને પાતળું

છપર નં છાપરું. વખાટ સ્ત્રીં; પું
(મચ્છરદાનીની) છત્રીવાળો પલંગ
વપતું વિં ચાલતાં જેનું જમીન પર
આખું પગલું પડે એવું (તે અભાગીનું
ચિહ્ન મનાય છે). વપલંગ નુઓ
છપરખાટ

છપવું અંકિં છુવાવું; સંતાવું

છપાઈ(-મણ, -મણી) સ્ત્રીં છાપવાનું મહે-
નતાણું (૨) છાપ

છપાવવું સંકિં 'છપવું', 'છાપવું'નું પ્રેરક

છપાવું અંકિં 'છાપવું'નું કર્મણિ (૨)
છાપવાની ક્રિયા થવી; 'છપવું'નું ભાવે (૩)
[પતંગનું] એકદમ નીચે પડવું

છપ્પન વિં [સં. વપ્તવાશત્; પ્રા. છપ્પળ-
(ન્ન) '૫૬' (૨) (૫૬ દેશ, ૫૬ ભાષા ને

५६ संस्कृत केशं छे अये समञ्ज परथी) धलुं; अनेक; अणु; अधुं. ०लोअ पुं० काकारछने धराववाणी छापन प्रकारनी रसेाई (२) हुनियाना अधा भोगविलास [ला.]. -निये वि० पुं० सं. १६५५मां, पडेयो मोटो हुकाण

छापय पुं० लुओ छापेो [‘छपर’मां छापय, ०भाट, ०पयुं, ०पलंग लुओ छापेो पुं० [प्रा. छपय] छ पदने अेक छंइ छप, (०छप, ०क छपक) अ० [रव०] पाणीमां कांई अङ्गुवावने अवाण. ०छपाववुं सं०किं ‘छपछप’ करवुं (२) तेम करतां कपडुं धेवुं

छपतरुं वि० छीछरुं (२) गंइ, यूथायेलुं (३) न० छपतरुं; धसायेलुं पतरुं (४) यूथायेदी कागणने कंडो

छपरडो पुं० गोटाणो; अ०अवरथा; काम के इणने नामे भीडुं [छपछपिथां

छपलीकां न० अ० व० [रव०] कांसां; छप(-णी) स्त्री० [लुओ छवि] तसवीर (२) कांति; सौंदर्य. -‘भीलुं’ वि० मोहक छणीवाणुं; ३पाणुं

छपेतरुं वि० (२) न० लुओ छपतरुं

छम (०क छमक) अ० [रव०]. ०कलुं न०

अटकयाणुं; वाइवुं (२) नानकडुं तोड़ान.

०कनुं अ०किं छमक छमक यवुं (नेम के, धूवरीनुं)(२)कमको करीने यालवुं. ०कारवुं

सं०किं छम अवाण करवे (नेम के, अनी वस्तु प्रवाहीमां जोणीने). ०कारो पुं०

छमकारवानो अवाण. ०छम अ० [प्रा. छमच्छम=छमछम करवुं] अवेो अवाण

करीने (२) महमां [ला.]. ०छभाट पुं०

‘छमछम’ अवाण (२) तोर; मह [ला.].

०छमियां न०अ०व० कांसीजडां (२)

आंअरियां [सणने छेहो हिवस

छमछरी स्त्री० लुओ सवत्सरी (२) पल्लु-

छमासिक वि० [सं. षण्मासिक; प्रा. छमासिया]

छ महिने यतुं (भास करीने परीक्षा भाटे)

छमासियो पुं० लुओ छमासी

छमासी स्त्री० मरलु पछी छमासे कराती क्रिया

छर पुं० [सं. क्षुर] अखो (२) तोर; मह

(३) मस्ती; तान [छणतुं (२) कतरातुं

छरतुं वि० [‘छरर’ अवाण करतुं] आडुं;

छरर(०२) अ० [रव०] वस्तु छरती जतां के कपातां थतो अवाण -सररर

छरायुं(-येलुं) वि० [‘छर’ छपरथी]

मातेलुं; शरैलुं. -वुं अ० किं तोर के मस्तीमां आवलुं; शरवुं

छरी स्त्री० छरी; पाणी; कातुं

छरेल वि० छर - महवाणुं; छरायेलुं

छरो पुं० मोटी छरी (२) संधिा जभैयो

(३) अंठकना आरमां जेउे अेवी गोणीओ

(४) ओल-अेरिंजमां वपराती गोणीओ

छल पुं०; न० [सं.] छण; छेतरपिंडी; कपट

(२) जोटो वेश (३) अडानुं

छलक स्त्री० छात्रक(२)पाणीनुं जेडुं (३) अ०

छलक वागती होय अेम. ०छोछयां अ०

छलकातुं होय अेम. -कावुं अ० किं

(हालवाथी) प्रवाही पहायनुं अिछणी

अडार पडवुं के अिसरावुं (नेम के वरसाइथी

तणाव छलकाई गथां) (२) अलिमानथी

कुलावुं [ला.]

छलन न०, -ना स्त्री० [सं.] छणवुं - छेतरवुं ते

छलग स्त्री० ठेकडो; इलंग

छलाछल अ० [दि. कुल्लुकुल = छलकावुं;

अिछणवुं] छलकाय तेम-छक सुधी (अरैलुं)

छलावुं अ०किं लुओ छलकावुं

छलूडी स्त्री० नानुं छलियुं; नानी वाडकी

छलो पुं० अेक जतनी धधरीओनी वींटी

(२) लस वपते पछेरवानी वींटी (३)

पूजना सामाननी छापडी

छलोछल अ० लुओ छलाछल

छह्लो स्त्री० कानने वेळ वधारवा धलाती

कडी (२) पुं०अ०व० लुओ छह्लो. -ह्लो

न०अ०व० छह्लो - वींटीओ

छह्लेयुं न० [दि. छह्ली छपरथी] साव धसाई

गयेलुं छह्लुं (२) छात्र के लाकडानी यूडी

छह्लो पुं० लुओ छलो (१, २ अर्थो अणुधा

अ० व० तरीके)

છવાવું અં કિં [દિ. છન્વિચ=છવાયેલું]
 ('છવું'નું કર્મણિ) ઠંકાવું; ઘેરાવું (૨) ફેલાવું
છવિ સ્ત્રીં [સં.] ન્તુઓ છખી
છવ્વીશ(-સ) વિં [સં. વઙ્ + વિચ્છિત્તિ; પ્રા.
 છ્વ્વીશ '૨૬'
છસેં(-સેા) પુંમંવં [છ+સેા] '૬૦૦'
છળ પું; નં ન્તુઓ છલ. ઠંકપટ નં
 પ્રપંચ; દગોદટકો. [-છાલક
છળકો પું [ન્તુઓ છલક] પાણીની છાળ
છળપ્રપંચ પું દગોદટકો; છળકપટ
છળવું સંકિં [સં. છલ્] છેતરવું; ઠંગવું
છળવું અંકિં ખીકથી ચમકવું; હાલકવું
છંછલ્યું અંકિં ન્તુઓ છલ્યછલ્યું
છંછલ્યાટ પું ન્તુઓ છલ્યછલ્યાટ
છંછેડવું સંકિં [ન્તુઓ છેડવું] ચીડવવું;
 સળી કરવી
છંટકાવ પું [પ્રા. છંટ=છાંટવું] છાંટવું તે
છંટકોર પું [ન્તુઓ છંટકાવ]છંટકોરવું તે.
ઠવું સંકિં છંટકાવ કરવો; છાંટવું (૨)
 પાણી છાંટી ઓલવવું
છંટાવ પું ન્તુઓ છંટકાવ. ઠવું સંકિં
 'છાંટવું'નું પ્રેરક. -વું અંકિં 'છાંટવું'નું
 કર્મણિ (૨) છાંટા ભડવા; છાંટાથી ભીંભડું
 (૩) ગાલણું થવું (ગાય ભેંસે ઠત્યાહિનું)
છંદ પું [સં.] લત; વ્યસન
છંદ પું[સં.] અક્ષર કે માત્રાના મેળ-નિયમથી
 બનેલી કવિતા; વૃત્ત. ઠખદ્દ વિં પદ્યરૂપે
 ગોઠવેલું-બનાવેલું. ઠભંગ પું છંદ-
 વૃત્તનો ભંગ. ઠ(-દ્) શાસ્ત્ર નં વેદનાં
 છ અંગમાંનું એક (૨) પિંગળ
છંદી(ઠલુ) વિં મોહ; શોખીન (૨) અમુક
 લતવાળું
છદોખદ્દ વિં[સં.] ન્તુઓ છદંબદ્દ
છદોભંગ પું [સં.] ન્તુઓ છદંભંગ
છાક પું નશી; કેર(૨) તોર; મિભજ (૩)
 સ્ત્રીં દુર્ગંધ. ઠટ(-ટું) વિં દારૂ પીને
 ભાન ભૂલેલું. ઠટે પું દારૂડિયો
છાકમછોળા અં છોળો ઉપર છોળો વાગે
 એમ (૨) પુષ્કળતા

છાકવું અં કિં [ન્તુઓ છાકવું] છલકાઈ
 -કુલાઈ જવું (૨) બહોષ્ટી-વંડી જવું
છાકોટો પું ભારે છાકભર્યો છલકો
 -તિરસ્કાર; છાંછિયું
છાગ પું [સં.] છગ; બકરો
છાગળા પું [સં. છાગલ] બકરો (૨) સ્ત્રીં
 પાણી ભરવાની ચામડાની બતક
છાછર સ્ત્રીં તાસક
છાછર સ્ત્રીં પાણીની સપાંટી પર છરર કરતું
 નય એવી રીતે કાંઈ ફેંકવું તે
છાછરું વિં ન્તુઓ છાછરું
છાજ નં [સં. છાજ ઉપરથી] છાપરામાં ધાસ
 પાટિયાં કે વાંસ વગેરેનું કરાતું આરંભદન
 કે તે વસ્તુઓ. ઠલી સ્ત્રીં નાનું છજું
 (૨) અભરાઈ
છાજવું સંકિં [સં. છાજ ઉપરથી] છાજથી
 ઠાંકવું; છાજું (૨) છવાઈ રહેવું
છાજવું સં કિં [પ્રા. છજ્] લાયક હોવું
 (૨) સારું દેખાવું; શોભાવું (૩) ધણો વખત
 નભવું; ઠકવું (ઉદા. 'રાંક હાથે રે, રતન
 ચડયું છાજ્યું નહિ'). [ફટવી તે
છાજિયું નં શોકના આવેશમાં છાતી
છાટ સ્ત્રીં પથ્થરનો લાંબો પહોળો કકડો
છાણ નં [દિ.] ગાયભેંસનો મળ; ગોબર.
ઠપૂંજો પું કચરોપૂંજો
છાણવું સં કિં [દિ. છાળ] બારીક રીતે
 ચાળવું (૨) છાણવું
છાણિયું વિં છાણ જેવું; ધોચું; દમ વગરનું
 (૨) છાણ પાઈને રહેનારું (૩) નં
 છાણમાટીનું બનાવેલું ટોપલું
છાણું નં [દિ. છાળી] બાળવા માટે છાણને
 થાપીને સૂકવેલું ચકરડું
છાતા નં છત; છત્રી [પ.]
છાતી સ્ત્રીં શરીરનો પેટથી ઉપરનો પહોળો
 ભાગ (૨) [લા.] હૈયું; દિલ (૩) હિંમત.
ઠપૂર વિં છાતી સુધી આવે એટલું.
ઠફાટ અં છાતી ફાટી નય એમ; ખૂબ
 લાગણીથી. ઠલેર અં હિંમતથી (૨)
 (ભેંચું ચડતા) છાતી ભરાઈ આવે-દમ
 ચડે તેમ

छात्र पुं० [सं.] विद्यार्थी ० वृत्ति स्त्री० लुप्त्यो
शिष्यवृत्ति. -त्रालय न० छात्रोने
रहेवानुं स्थण; 'आडि'ग; 'होरटेल'

छानाछानी स्त्री० छानी वात

छानुं वि० [सं. छत्र] श्रुप्त (२) भूगुं.
० छपतुं (-नुं) वि० छपुं; कर्ष लखे
नहि तेवुं; श्रुप्त. ० मानुं वि० छानुं छपतुं
(२) शुभश्रुप

छाप स्त्री० ['छापतुं' उपरथी] ऐकपीन
पर ह्यावाथी तेनी आकृति पडे ते (२)
आकृति पाडवानो सिको(३)पतअ छपानी
ते (४) छापवानी सद्धर्ष (५) मन उपर
थयेदी असर-अ धायेलो अमिप्राय[ला.]
(६) रोड; हाथ; प्रभाव. ० भानुं न०
छापवानुं यतुं होय ते स्थण; मुद्रणवच.
० ष्टी स्त्री० छापवानी रीत के सद्धर्ष.
० लूख स्त्री० छापवामां थयेदी भूख

छापूर स्त्री० वाटवानो मोटो यपटो पथर

छापरी स्त्री० नानुं छापुं (२) झूंपडी [ला.]

-रुं न० [लुप्त्यो छपपर] सजन पर करेलुं
दांकल (२) छात्र (३) झूंपडुं

छापुतुं स० कि० जीमा वडे छाप-आकृति
पाडवी [(२) जीभुं

छापुं न० ['छापतुं' उपरथी] वर्तमानपत्र

छापेल काटलुं न० [छापेलुं+काटलुं] पढोयेल,
अ धा तरीके पं कायेलो माखस [ला.]

छापेो पुं० ['छापतुं' उपरथी] आयि तोडुमलो
(२) छाप वडे करेलुं यिडुन (३) दागो; वेरे

छाप, (०डी) स्त्री०, ० दुं न० [दे. छप्प(०ग)]
वांसनी छाछरी टोपली

छायल स्त्री० (छा') न० [सर० दे. छाहल
= सुंदर] ऐक नतनो छापेलो सादलो

छाया स्त्री० [सं.] पछायो (२) आश्रय;
ओय (३) असर; छाप [ला.], ० अित्र

न० केवण छाया-ओणारुपे आलोपायेलुं
यित्र. ० नुवाड पुं० भूषणी छाया उतारतो

अनुवाद; भावानुवाद. ० यंत्र न० छाया
उपरथी वपत लखवानुं यंत्र; सन-दायल'

छापेो (छा') पुं० [सं. छाया] छापेो; पछायो

छार (छा') पुं०; स्त्री० [सं. क्षार] ईटवाडनो
भूको (२) डूग (३) धूण (४) रामोडी
(५) छारी

छार पुं० [प्रा.] मत्सर; अलिमान

छारतुं (छा') स० कि० ['छार' उपरथी]
आणीने भाप करवुं (२) छारुं हभावतुं
(३) मांडी वाणतुं; छावरवुं

छारा (छा') वि० [सं. क्षार] (अ० व० ३५)
पित्तवाणा तीमा (आडकार)

छारां (छा') न० अ० व० छारा नतनो
माखस (तुं छकारमां)

छारियुं (छा') न० सांकटा भोनां वासख
प्रसवा माटे वपरातो क्यडो [यर

छारी (छा') स्त्री० वस्तु पर आउतो आछे

छारुं (छा') न० [लुप्त्यो 'छार' पुं० स्त्री०]
ईटा, भटोडी अने सूनावाणो भूको

छारो (छा') पुं० ऐ तामनी ऐक जिप्सी
नेनी नतनो पुरुष

छारोडिया (छा') वि० अ० व० लुप्त्यो छारा

छारोडियां (छा') न० अ० व० भरनारना
तेरमाने दिवसे अकलामां पीणुं ओढाडीने
मुकाता त्रण धरा

छाल स्त्री० [सं. छाल] त्वचा (आडनी)

छाल (छा') पुं० लुप्त्यो अखाल (२) डोडो; पीछा

छालक स्त्री० [सं. छाल उपरथी] पालीनी छाल
छालकुं वि० ['छालक' उपरथी] छालतुं;

छालतुं (२) आछकलुं; पाछ; छलकुं [ला.]
(३) न० गंधिया उपरना भवानी जे पासियां-

वाणी छुटवी गूल (४) यार मखनो स तोडो
छालां न० अ० व० [सं. छाल] डेतारां; छाडां

(२) यामडी परनां लिगडां

छालियुं न० पडोणा योनी वाडकी; छालुं
छाली स्त्री० नानुं छालुं; वाडकी. -लुं न० वाडको

छालुं न० ['छाल' स्त्री० उपरथी] धंटीमाथी
लोटा वाणवानुं नाणियेरनुं छालुं (२)

'छालां'नुं अ० व०

छापणी (छा') स्त्री० [दे. छावणी; छावणिया]
(वशकरी) पडाव के मथक [करवो

छावरवुं (छा') स० कि० वं कं कुं (२) दांकपिछोडो

છાવું (છા) સંક્રિં [સં. છાવ્ય] ઢાંકવું
છાશ (શ) સ્ત્રીં [વિ. દાસી] દહીં મથી
 કરાવું પ્રવાહી. [હલછીન્નતનું [લા.]
છાશિયું વિં છાશવાળું; છાશ જેવું (૨)
છાસી વિં [સં. ષઠ્ઠીતી; પ્રા. દાસીજ્ઞ] '૮૬'
છાસ સ્ત્રીં જુઓ છાશ
છાસદિયો પું (છાસક દિવસમાં તૈયાર
 થતી) પાણી પાઈને ઉગાડેલી જુવાર
છાસક વિં [સં. ષઠ્ઠિ; પ્રા. દસદ્વિ] '૬૬'
છાસિયું વિં જુઓ છાશિયું
છાસી વિં જુઓ છાસી
છાઈ (૦) સ્ત્રીં જુઓ છાયા
છાંછવું (૦) વિં ઉછાંછળું; ઉદ્દત (૨) નં
 છાંછિયું; છાંછકો
છાંછિયું (૦) નં [રવં] શેષ કે તિરરકાર-
 યુક્ત છાંછકો કે છુરકિયું
છાંટ (૦) સ્ત્રીં [વિ. હંટ] થોડા ઝીણા ઝીણા
 છાંટા; ફરફર (૨) ઉપર ઉપરથી કાપતાં પડેલા
 કકડા. (૩) ગપ્પું; બડાઈ [લા.] **જાણી**
 સ્ત્રીં છાંટવું તે; છાંટવાની ક્રિયા. **જાણું**
 નં (કંકુ-ફેસર વગેરેથી) છાંટવું તે (૨)
 (કપડામાં, -પર) છાંટાની ભાત
છાંટવું (૦) સં ક્રિં ['છાંટ' ઉપરથી]
 વિખેરાઈને પડે એમ નાંખવું (૨) ઉપર
 ઉપરથી કાપવું (૩) [લા.] ગપ - બડાઈ
 હાંકવી (૪) લાંચ આપવી
છાંટા (૦) પું બંબવં થોડો છાંટા જેવો
 વરસાદ. **જાણાર** વિં છાંટા જેટલું થોડું
છાંટું (૦) વિં ['છાંટવું' ઉપરથી] ગપ્પી
છાંટો (૦) પું [વિ. હંટ] છુદ્; ટીપું (૨) [લા.]
 ડાઘ; કલંક (૩) સ્પર્શસ્પર્શ કે આવા-
 પીવાનો સંબંધ (૪) થોડુંક; ચપટીક (જેમ
 કે, એનામાં છાંટો અક્કલ નથી). **જાણી**
 નં દાર [લા.]
છાંડણુ (૦) નં છાંડવું તે (૨) છાંડેલું અથ
છાંડવું (૦) સંક્રિં [પ્રા. છઠ્ઠુ, હંટ] તજવું
 (૨) ફારગતી આપવી (૩) ભાણામાં પડી
 રહેવા દેવું
છાંડી (-ડેલી) (૦) વિં સ્ત્રીં ['છાંડવું'
 ઉપરથી] ધણીએ તનેલી - ફારગતી આપેલી

છાંડવું (૦) સંક્રિં [સં. હંટ = છાંડવું; લેપવું]
 છાંડાથી શેપવું - જાણું લીં પવું
છાંડસ વિં [સં.] વેદ ભણેલું
છાંદો (૦) પું છાણમાટીનો લોદો (૨) જાણું
 લીં પણ (૩) જમવાની વાનીઓનો ભેગો
 ગૂદો [જુઓ છાયા
છાંચ (ડી) (૦) સ્ત્રીં, ઠોડો, -ચો પું
છાંછકલું, **છાંછલું** વિં [જુઓ આછકલું
 તથા છીછરું] આછકલું; ઉછાંછળું (૨)
 છાંછરવાદ (૩) મસ્તીખોર
છાંટ અં [રવં] જુઓ છાં
છાંટકોરવું સંક્રિં [જુઓ છાંટકોરવું]
 આરીથી પાણી છાંટવું
છાંટ છાંટ અં જુઓ છાંટ
છાંણવણું સં ક્રિં, **છાંણવું** અં ક્રિં
 'છાંણવું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
છાંદ્ર નં [સં.] કાણું; બાકું; નાકું (૨) દોષ;
 ખામી [લા.]. -**દ્રાંવેષણુ** નં [સં.]
 ખીજના દોષ શોધવા તે. -**દ્રાંવેષી**
 વિં [સં.] ખીજના દોષ શોધનારું. -**દ્રાંણુ**
 વિં **છાંદ્રવાળું**
છાંનાળ વિં [વિ. છિન્નાળ] છાંનાળવું (૨)
 સ્ત્રીં વ્યભિચારિણી; કુલટા. **જાણું** વિં
 વ્યભિચારી. -**જાણી** સ્ત્રીં, -**જાણું** નં નર-
 કર્મ; વ્યભિચાર
છાંન્ન વિં [સં.] છહેલું; જુદું પાડેલું.
જાણ વિં ભાંગીતૂટી ગયેલું (૨)
 અસ્તવ્યસ્ત
છાંણવણું સં ક્રિં, **છાંણવું** અંક્રિં
 'છાંણવું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
છાંણોલી સ્ત્રીં જુઓ છીપ
છાંણાડી સ્ત્રીં [વિ. લેહ = ધૂળ; રજ] પવનથી
 ભરીને પડેલી ધૂળ. -**ડો** પું પવનથી
 ભરીને પડેલો કચરો
છાંણેડું નં [જુઓ છીવડું] છાંણું; છાંણું
છાં અં [સં. રવં] ધિકાર કે તુરંકાર
 બતાવતો ઉદ્ગાર
છી સ્ત્રીં; નં [જુઓ છિ:] મંદી વસ્તુ (૨)
 (ખાણભાષા) મળ; મળત્યાગ

છી અં [૨વ૦] જુઓ છી: (૨) ગંદપીસૂચક
ઉદ્ગાર [(૧૦ કાં)]

છીએ અંકિં 'હોવું'નું પ્રથમ પુરુષ બંધન

છીછરું વિં ચોડી જાડાઈવાળું

છી છી અં જુઓ 'છી' અં

છીટ અં [૨વ૦] છિટ (૨) સ્ત્રીં સૂચ, અભ્યગમો; છીત

છીણવું સંકિં [સં.] છીણી ઉપર ધસવું;
હૂં હો પાડવો(૨) મોળવું; સમારવું (શાક)

છીણી સ્ત્રીં છીણવાનું સાધન (૨) લાકડાં
ફાડવામાં વપરાતી લોઢાની ફાયર (૩)
ધાતુ કાપવાનું લોઢાનું વીંધણું

છીત સ્ત્રીં [જુઓ છીટ] સૂચ

છીદરી સ્ત્રીં [સં. છિદ્ર ઉપરથી] ટીપકી ટીપકી-
વાળો એક ભતનો સાલ્યો

છીનવવું સં કિં [સં. છિવ્] ચૂંટવી લેવું
(૨) છેતરી લેવું

છીનવાવું અંકિં 'છીનવવું'નું કમંભિ

છીપ સ્ત્રીં [સં. શુક્તિ; પ્રા. સિવિ] એક ભતની
માછલીનું કોટણું-ધર, સીપ

છીપર સ્ત્રીં પથરની છા; શિલા

છીપવું અંકિં શમવું; શાંત થવું(તરસનું)
(૨) સંતાવું; લપાવું

છીપો પું [દે. છિપય] કપડાં જાપનારો; જાપગર

છીણું નં [દે. છ્ણ] તપેલીનું ઢાંકણું; તાસક

છીલદું નં [દે. છ્ણ] છિલેટું; છોડું; છોટરું

છીલવું સં કિં છોડાં કાઢવાં; છોટણું

છીં અં [૨વ૦] છીંકવાનો અવાજ

છીંક સ્ત્રીં [દે. છિવ્કા] છીંકરીને જોરથી

શ્વાસ બહાર ફેંકવો તે. ંણી સ્ત્રીં

સૂંધવા માટે ધૂંટીને તૈયાર કરેલી તમાકુ.

ંવું અંકિં છીંક ખાવી

છીંકારવું નં ['છીંક' ઉપરથી] કાચંડા

જેવું એક ઝેરી પ્રાણી, જેની છીંકનો

વાયુ ઝેરી માનવામાં આવે છે (૨) એક

ભતનું નાનું હરણ

છીંકારવું નં એક ભતનું હરણ (૨)

વિં વાર્ધકીએ-ધણી છીંકા ખાનારું

છીંકારું નં છીંકારવું

છીંટ સ્ત્રીં એક ભતનું રંગિત, ભાતીગર કપડું

છીંટલો પું કાંટાનો ભારો ઉપાડવાની ઊં

ખાંખિયાંવાળી લાકડી; છેંટલો

છીંડી સ્ત્રીં [દે. છિવ્કા; છીંકી] સાંકડી

ગલી-નવેળિયું (૨) નાનું છીંડું. -કું

નં વાડમાં રાખેલું બાકું-માર્ગ (૨)

[લા.] દોષ (૩) બહાનું

છુકછુક અં [૨વ૦] એ જિનનો અવાજ.

ંગાડી સ્ત્રીં (બાળભાષામાં) રેલગાડી

(૨) તેની બાળ-રમત

છુછકારવું સંકિં [૨વ૦] કરડવા કે પાછળ

પડવા ઉશ્કેરવું (ફૂતરાને)

છુટકારો પું છટકો; મુક્તિ; અંત

છુટાણું નં છટું પથરાઈ જવું તે (અણુઓનું
અગર પ્રકાશનાં કિરણોનું); 'ડીસોશિ-

એશન' [પ. વિ.] 'છટવું'નું ભાવે

છુટાવું અંકિં છટવાની ક્રિયા થવી;

છુટી સ્ત્રીં છટી; રજ (૨) નવરાશ

છુટું વિં જુઓ છટું

છુપાવવું સં કિં ['છપવું' ઉપરથી]

સંતાવવું; ગુપ્ત રાખવું

છુપાવું અંકિં છપવું; સંતાવું

છુમ(ંછુમ) અં [૨વ૦] (ધૂધરી વગેરેનો)

છુરિકા, છુરી સ્ત્રીં [સં.] છરી; છરી

છુવાવું અંકિં 'છવું'નું કમંભિ

છું અંકિં 'હોવું'નું પ્રથમ પુરુષ એકવચન

(વિં કાં)

છૂ નં [૨વ૦] સરકી જવું-જતા રહેવું તે

(૨) અં ફૂતરાને કોઈની પાછળ પડવા

ઉશ્કેરવાનો-છુછકારવાનો ઉદ્ગાર

છૂટ (ટ) સ્ત્રીં ['છટવું' પરથી] મોઠગાશ

(૨) રજ; પરવાનગી (૩) છોડી દીધેલી

-જતી કરેલી રકમ (૪) જીડવા માટે

પતંગને દૂરથી, જીડે એમ બોલી કરી,

છોડવી તે(પ)છટાપણું; સ્વતંત્રતા(૬)તંગી

કે સખ્તાઈ, સંકેચ યા મનાઈનો અભાવ

છૂટક વિં છટું છટું (૨) અં જથાબધ

નહિ તેમ

છૂટકો પું છુટકારો; મુક્તિ

छूटछाट स्त्री० (खेल्नी रकम) घोडी धरणी
 जती करवी ते (२) छूट; भोकणारा
छूटवुं अ० कि० [सं. छुट] अंधनमांथी छूटा
 यवुं (२) (अेकअेक के न्नेरधी) अडार
 नीकणवुं (नेम के, परसेवे, दुर्ग'ध, आण्य
 वा तोप-अ'दूकना अडाके ए०)(३)पारसेथी
 जवुं के नीकणवुं (नेम के, यमडी तूटे पण्य
 हमडी न छूटे) (४) (जवाने माटे) छूट के
 रन मणवी (नेम के, घोरी, सभा, निशाण,
 कथेरी ए० छूटवुं, (५) वछूटवुं; अकलवुं
 (नेम के गांड) (६) केई लाव के लागणुी
 अेकहम प्रगटनी (नेम के अुरसेा, दया,
 लाज, कमकमाटी) (७) पीन किं न्नेडे
 सहायमां आवी, ते किया करी नांभी
 तेमांथी छूटयो. अेवेा लाव अतावे छे
 (नेम के, दभी छूटयो. हुं तो कही
 छूटयो, तेनें क्षेवे ते हवे करे.) [छूटी
 पडवुं=जवाअदारीमांथी नामुकर जवुं
 (२) व्यर्थ' जवुं (नेम के महेनत).]

छूटाछेडा पुं० अ० व० क्षरगती; अन्नना
 अंधनमांथी छूटकारे (२)आणकनेा प्रसव

छूटी स्त्री० ज्यो छूटी

छूटुं वि० [प्रा. छुट] अंधन विनानुं (२)
 (नाकरी के काम या केई रोकाणमांथी)
 क्षरैग; नवरुं; अरतरक्ष थयेळुं या करायेळुं
 (३)अलग; न्युडुं; केई साथे लेगुं संधायेळुं
 के गोडनायेळुं या मुकायेळुं नहि अेलुं (४)
 लभरुं (५) भोकणुं; वचमां अंतर छेय
 तेवुं (६) न० परचूरण (नाणुंन). ०छवायुं
 वि० अलग अलग; वेरायेळुं; आछुं

छूतअछूत स्त्री० [प्रा. छुत (सं. छुम)=रुपुष्ट;
 दे. छुति=अशौच] अमुकने अडाअ अमुकने
 न अडाअ अेनी अरपूरयतानी मान्यता

छूपवुं अ० किं संताउं; छुपावुं

छुपाछुप अ० छुपी रीते

छुपीचोडीस स्त्री० गुनानी छुपी रीते
 तपास करनी भोलीस; 'सी. आर्ष. जी.'

छुपुं वि० गुप्त; छानुं

छूमंतर न० [छ (२००)+मंतर (सं. मंत्र)]

अदु; अंतरमंतरनेा प्रयोग. [०अर्थ जवुं=
 नासी जवुं; भागी जवुं.]

छूरिक, छूरी स्त्री० [सं.] छरी

छूवुं स० किं अडवुं; छेवुं

छूछां न० व० अ० इंछां; वणतां के पीने
 कारखे रही गयेला तारना छेडा

छूंछुं न० अयुं; भों (तिररकारमां)

छूंछुी स्त्री० छ'हवुं ते. -छूं न० शरीर पर
 छ'हीने पाडेवुं टपकुं-याडुं के आकृति

छूंहवुं स० किं [सं. छुद; प्रा. छुंउ उपरथी]
 सोय के तेवा अणुीवाणा हयियार वडे

छूंहावुं (२) पारीक क्यरवुं; छूंहा जेवुं
 अनाववुं [प्रिरक ने कम'खि]

छूंहावुं स० किं, छूंहावुं अ० किं 'छ'हवुं तुं

छूंही पुं० छ'ही छ'हीने अनावेला लोचो (२)
 छीजेवी करीनुं अथाळुं

छेक अ० दि. छेअ (-ग)=अंत, प्रांत, पर्थ'त]
 तदन; साव (२) पुं० अंत; छे [प.]

छेकछी स्त्री० छेकवुं ते (२) लपेळुं छेडी
 नाअवानुं आन्नर. -वुं स० किं येकवुं;

लपेळुं रह छे. अेम जण्यववाने उपर
 वीटा अेचनेा (२) लपेळुं कही नाअवुं-

भूसी नाअवुं

छेकाछेक अ० छेक; तदन

छेकाछेक (-डी) स्त्री० न्यां त्यां छेका-वीटा
 करवा ते; येरायेर

छेके पुं० छेकवा माटे होरेला वीटा

छेटी स्त्री० नानी पोतडी

छेडुं वि० वेगगुं; दूर (२) न० अ० जगावच्येनुं
 अंतर (३) अशक्यता (प्रायः अ० व० मां.)

छेडं पृथ्वीमां आनां जेवी अन्य जेवी,
 तेनां तो छेटां ज)

छेडे अ० दूर; आवे

छेड (०खी) स्त्री० [छेडवुं उपरथी] पीणवुं
 ते - पणवणी (२) पीण [अटक्याणुं

छेडती स्त्री० [छेडवुं उपरथी] (२) अडपळुं

छेडलो (छे) पुं० छेडे (लालित्यवाचक)

छेडवुं स० किं अटक्याणुं करवुं; पीणवुं;
 (२) डेरवुं; जरा हणवेा रपश' करवेा (नेम

ई वीष्णाना तार छेडवा, वात छेडवी)
छेडागांठल्यु (-ल्यु) (छे) न० वरकन्याना
 छेडा गांठवानु वन्न [तदाक
छेडाछटका (छे) पुं० अ० व० ह्टाछेडा;
छेडाछेड (-डी) (छे) स्त्री० वारवार छेडवुं
 ते; सतामल्यु
छेडाछेडी स्त्री० (छे) [‘छेडा छपरथी’ वरना
 नमसा साथे वहुनी धाटनीनी गांठयाधि छेते
छेडावुं अ० किं० भीजवावुं
छेडा (छे) पुं० [दि. छेओ; के सं. जेष] अंतमो
 भाग; अंत (२) हट; सीमा (३) पादव (४)
 आशरी; महद [दा.]. [०वाणवो=भरण
 पाछण छेडा वाणीने रावुं ते.]
छेतरपिंडी, **छेतरभाळ** स्त्री० [‘छेतरवुं’
 परथी] छेतरामल्ली; कगाई
छेतरवुं सं० किं० कंगवुं; छणवुं
छेतरामल्यु न०, -ल्यु स्त्री० छेतरावापल्युं.
 -ल्युं वि० छेतरि ले अयुं
छेताणीस (छे) वि० [सं. षट्चकारिंशत्,
 प्रा. छायालीअ] ‘४६’; छेताणीस
छेद पुं० [सं.] कापो; थरी (२) छिद (३)
 छेदनारी - भागनारी संभ्या (अपूष्णा-
 उमां क्षीटी नीथे लभवामां आवे छे ते)
 [ग.] (४) नाश. ०६ वि० [सं.] छेदनारुं -
 कापनारुं (२) भागनारुं [ग.] (३) पुं०
 लुओ छेद. ०१ न० [सं.] छेदवुं - कापवुं
छेदनरेभा, **छेदनवीटी** स्त्री० वतुं लने
 छेदनारी वीटी; ‘सीकन्ट’
छेदवुं सं० किं० [सं. छिद्] कापवुं (२) छिद
 - काळुं पाडवुं (३) निकंइन काठवुं (४)
 छेद ३पे यईने भागवुं [ग.]
छेदशुद्धि स्त्री० छेद छेडाडी देवे ते [ग.]
छेर (छे) स्त्री० लुओ छेरटो; जेर
छेरवुं (छे) अ० किं० पातणुं अथवुं
छेरटो (छे) पुं० छेसामल्यु; पातणो आडो
छेरटो (छे) पुं० [लुओ जेरटो] धूण; क्यरी
छेरटो (छे) पुं०; -मल्यु न०; स्त्री० छेरवुं
 ते; पातणो आडो
छेद (छे) पुं० [सं. छेक, छेकिल; प्रा. छेकल]

वरलागिये माखस. ०छटाकिपुं वि०
 छेदपटाव. ०छभीलुं वि० मोहक ने
 ३पाणुं
छेदछेदलुं (छे) वि० [‘छेदलुं’ने द्विर्वावि]
 छेदवामां छेदलुं; सौथी छेदलुं; छेदवेदलुं
छेदड (छे) पुं० छेद. -डी स्त्री० वरलागियल्यु
 स्त्री. -डो पुं० छेद. -ल्यु स्त्री० छेदडी
छेदपटाव (छे) वि० (२) पुं० छेद;
 वरलागिये [छेदछेदलुं
छेदवेदलुं, **छेदवेदलुं** वि० (छे) लुओ
छेदार्थ (छे) स्त्री० छेदपल्युं. -ल्यु पुं० छेद;
 सहोदाणी
छेदलुं (छे) वि० छेदणुं. [‘छेदले पादले
 भेसवुं’=नत के स्वसाव छेपर जवुं (२)
 अतित महद जवुं.]
छेवट (छे) स्त्री०; न० अंत; छेडा. -ट (-टे)
 अ० अते; छेडे [छेडा छेपरणुं
छेवाडुं (छे) वि० [लुओ छेवट] छेदलुं;
 छेड पुं० हयो; विश्वासघात
छेटली (छे) स्त्री० छाख वीष्वा करवानी
 रीतीरुकी टोपली (२) तेवी गंठी टोपी
 (तिरकारमां ‘छेटलुं’) [दा.]. -वो पुं०
 लुओ छोटली
छेताणीस (छे) वि० ‘४६’
छेयांछाकरां न० अ० व० छाकरांछेयां;
 आणके; संतान के परिवार
छेयुं न० छाकरुं. -यो पुं० छाकरो
छो (छे) स्त्री [सं. सुधा प्रा. ह्वा] नृतानो केव
छो (छे) अ० किं० ‘छोवुं’नु पीजे पुरुष
 अ० व० वर्तमाननु ३प (२) अ० लले
छोकरमत वि० [छाकरुं + मति] आणक लेनी
 अल्पपुद्धिनुं के छडीलुं (२) स्त्री० आणक
 लेनी छेड
छाकरवाह वि० [छाकरुं + वृत्ति] शेडी अक्ष-
 लनुं; उछाछणुं; अविनेशी (२) स्त्री० तेवुं वर्तन.
 -डी स्त्री० छाकरवाहपल्युं
छाकरी स्त्री० [दि. होकरि] स्त्री० नतिनुं छाकरुं
 (२) कन्या; हीकरी (३) (व्यंगमां) नामह.
 -हे न० संतान; आणक (२) नानो

छाकरो के छाकरी. -दे। पुं० नरनतितुं
 छाकड़ुं (२) नानी वयनो-१६ वर्ष सुधीनो
 पुत्रुष (३) दीकरो
 छागडी पुं० [‘छागु’ उपरथी] दूगडानो
 कडो; अंगूठो [छगीधुं; इकड
 छागाण(-गु) वि० छागां राभनारु; छे-
 छागुं न० [सं. गुच्छक] कलगीनी लेम
 जोसेलो छडतो के बूधतो के टो-दणियानो
 छडा (२) पाधडीमा जोसेलो कूलनो तोरो
 छाछ स्त्री० योणभाई के आचारनी चट-
 तीन दागणी; छात. ०त स्त्री० छाछ
 (२) अलजोद
 छाहुं वि० [दे. छट्ट] नानुं
 छाहुं (छा) न० [दे. छो(०)आ=छाहुं+हुं]
 छाडियुं (२) लीं डीनुं डैलुं; रैसादार अनी
 लट (३) पेंगडानो यामडानो पटो
 छाड पुं० शेषो; छाडवो. ०इण न० सादां
 इणनो अक प्रकार; ‘अङ्गिनियल कुट’
 [व.वि.]
 छाड (छा) न० [दे. छवडी=यामडी];
 सुकाईने थयेलुं छाहुं (२) सुकाई गयेलो
 गड (३) नाकमां भाअतुं लीं ट छनुं
 सूकं पड
 छाडववुं सं० किं [‘छाडवुं’ उपरथी]
 अंधनमांथी इट्टं कराववुं
 छाडवुं सं० किं [सं. छोट्य; प्रा. छोड] इट्टे
 अम करवुं (२) तगलुं; त्याग करवो
 छाडवो पुं० छाड; शेषो (२) पौआ थडवाणो
 छाड; ‘छम’ [व.वि.]
 छाडाववुं सं० किं लुओ छाडववुं
 छाडियुं (छा) न० [लुओ छाहु] छल के तेनो
 कडो (२) लाकडानो पातणो कडो
 छाडी स्त्री० [दे. छोडि=नानी] छाकरी
 छाहुं (छा) न० [लुओ छाहुं न०] छाडियुं
 (२) छातुं
 छात स्त्री० लुओ छाछ
 छातरुं (छा) न० छाहुं; डैातुं; पड
 छातेर (छा) वि० [सं. वृहस्पति; प्रा. वृहत्तर]
 ‘७६’; छातेर

छातो (छा) पुं० [सर० छाहुं न०] वासल
 धोवानो दूयडो
 छातेर (छा) वि० छातेर
 छा ने (छा) अ० लवे ने
 छाभ (छा) वि० छावाणुं
 छाभाउं अ० किं [सं. क्षम; प्रा. क्षम्
 परथी] छाभुं - असियालुं पडवुं
 छाभाहुं, छाभुं वि० [लुओ छाभाउं]
 असियालुं; अभावाणुं; शरभिहुं
 छारी स्त्री० [लुओ छारी] छाकरी; छां.डी.
 -रु(-रु) न० छाकड़ुं. -दे। पुं० [दे.
 छोव(-हर) छाकरो [उपरनी तया
 छाल (छा) पुं०; स्त्री० [लुओ छाल] वनरपति
 छाल पुं०; स्त्री० [‘छालवुं’ उपरथी] (लाकडाना)
 छालवाथी पडतां छावां
 छालवुं सं० किं [प्रा. छोल्ल] उपर उपरथी
 छमेडवुं (२) (इणनी) छाल कडवी (३)
 (लाकडुं) धडवुं (४) (व्यंगमां) अल आव-
 डतथी के भराअ साधनथी छलमत
 करनी (५) सभत छपको आपवो [ला.]
 छालाटवुं सं० किं भूण छाल छाल करवुं
 (२) सभत छपको आपवो [ला.]
 छालावुं अ० किं ‘छालवुं’नुं कभलि
 छालां (छा) न० अ० व० [लुओ ‘छाहुं’ (छाडां)]
 छावां [भिरक; छा कराववी
 छावडा(-रा)ववुं (छा) सं० किं ‘छाहुं’नुं
 छावावुं अ० किं ‘छाहुं’नुं कभलि
 छावुं सं० किं [लुओ छाहुं] अडकवुं; अडकीने
 अपवित्र करवुं (२) अ० किं अडकवाथी
 अपवित्र थवुं
 छावुं (छा) सं० किं (वरवगेरेने) छा करवी
 छाड पुं० [प्रा. छोह=डैकवुं ते] छड
 (२) वियोग
 छाण (छाण) स्त्री० तरंग; मोलुं (२)
 छलकावुं ते; छालक(३) पुं० कणपणुं [ला.]
 छाणवुं (छा) अ० किं [लुओ छाण]
 (भाणके वधारैना) धावखनी छलटी करवी
 छातेर (०) वि० [लुओ ‘छातेर’] ‘७६’
 छयासी(-सी) वि० लुओ छाशी; ‘८६’

૧

જ પું [સં.] તાલુસ્થાની ત્રોને વ્યંજન
 (૨)સમાસને છેડે 'જન્મેણું, ઉત્પન્ન થયેણું'
 એવો અર્થ બતાવતું પદ. ઉદા. 'વંશજ'
 જ અં [પ્રા. ચિત્ર, ચેત્ર જ્જેવ; અપ. જિ; શૌ.
 જ્જિત્ર] વાક્યના પદ ધાલ્ળ આવતાં તેને
 અંગે મંહસ્ત્ર, અનન્યતા, નિશ્ચય, ખાતરી
 વગેરે બતાવે છે. ઉદા. 'આવીરા જ';
 'ત્યાં જ' (૨) (કાવ્યમાં) પાદપૂર્તિ માટે
 વપરાય છે
 જઈક વિં [અ.] વૃદ્ધ (૨) અશક્ત. -ફી
 સ્ત્રીં ઘડપણ (૨) અશક્તિ
 જક (જ') સ્ત્રીં જદ; હક (૨) રકતક; પંચાત
 જકડ સ્ત્રીં જકડવું તે; પકડ; સકલે.
 ંડુ' સંકિં એ ચીને-ચસકે નહિ
 એમ, સખત બાંધવું-પકડવું
 જકાત સ્ત્રીં [અ.] નાકાવેરો; દાણ (૨)
 (ઇસ્લામમાં) દાન; ખેરાત (આવકનો ૪૦
 મો ભાગ ધર્માદા કરવાની આજ્ઞા). -ત્તી
 વિં જકાતનું-નેલગતું (૨) જકાતને પાત્ર
 જકિયું વિં જક્ષી; હકીલું
 જકુ પું [તિહયુ જકુ = ૭] મોઈદાની
 રમતનો એક દાવ
 જક્ષી વિં જક કરનારું; જકિયું
 જક્ષ પું જુઓ યક્ષ. ૦(-ક્ષી)ણી સ્ત્રીં
 જુઓ યક્ષણી
 જખ (જ') સ્ત્રીં [સં. જખ = માણસું] માણલી.
 [૦મારવી = પરતાડું; વાંકા રહીને ઠેકાણે
 આવવું.]
 જખમ પું [ફા. જખમ] ધા. -માણું અંકિં
 જખમી - ધાયલ થવું. -મી વિં [ફા.]
 જખમ થયો હોય એવું; ધાયલ
 જખમડ વિં સહેલાઈથી ફાટેટ્ટે નહિ
 એવું - મજબૂત (૨) જડસું
 જખ નં [સં. જખ] જગત. ૦કર્તા (-તારી)
 પું જગતનો કરનાર - ઈશ્વર. ૦લતહેર

વિં જગતમાં બધે જાણીતું. ૦જવન
 પું જગતના જવનરૂપ - પરમેશ્વર
 જગત નં [સં.] સૃષ્ટિ; વિશ્વ (૨) દુનિયા;
 પૃથ્વી (૩) લોકો; લોકમત (જેમ કે, જગત
 જિતાયું નથી) [લા.]. ૦જવની સ્ત્રીં
 જગદ્યા-દુર્ગા. -ત્તી સ્ત્રીં [સં.] જગત.
 -ત્રય નં [સં.] ત્રણે જગત-સ્વર્ગ,
 મૃત્યુ અને પાતાળ. -ત્પતિ પું [સં.]
 જગતનો સ્વામી-પરમેશ્વર. -દ્યા સ્ત્રીં
 [સં.] જગતની માતા-દુર્ગા. -દ્યામા પું
 [સં.] જગતનો આત્મા-પરમેશ્વર. -દ્યાધાર
 પું [સં.] જગતનો આધાર-પરમેશ્વર.
 -દ્યાશિ-શ્વર પું [સં.] જગતનો ધણી
 -પરમેશ્વર. -દ્યુર પું [સં.] આખા
 જગતનો ગુરુ (૨) શાંકર મતના મુખ્ય
 આચાર્યની ઉપાધિ (૩) મહાદેવ. -દ્યાત્રી
 સ્ત્રીં [સં.] જગતની ધારા - જગદ્યા.
 -દ્યાં પું [સં.] આખા જગતને વંદન
 કરવા યોગ્ય [મોટું કામ [લા.]
 જગન પું જુઓ યજ્ઞ (૨) અતિ મુશ્કેલ કે
 જગન્નાથ પું [સં.] જગતનો નાથ-પરમેશ્વર
 (૨) વિષ્ણુનો એક અવતાર (૩) જગન્નાથ-
 પુરીમાં આવેલી એ નામની મૂર્તિ. ૦પુરી
 સ્ત્રીં એક પ્રખ્યાત તીર્થસ્થળ [કાપડ
 જગન્નાથી સ્ત્રીં એક જતનું ઝીણું સુતરાકે
 જગન્નિયંતા પું જગતનો નિયંતા-પરમેશ્વર
 જગપતિ પું જગતનો પતિ - ઈશ્વર
 જગપ્રસિદ્ધ વિં જગજહેર
 જગખત્રીશી (-સી) સ્ત્રીં લોકવામકા
 જગમોહન વિં (૨) પું જગતને મોહ
 પમાડનાર (પ્રભુ)
 જગા સ્ત્રીં [ફા. જાયગાહ] સ્થળ; ઠેકાણું (૨)
 ખાલી જગા (૩) નોકરી (૪) સાધુ ધાવાનો મઠ
 જગાડ (-વ) પું સંકિં, જગાણું અંકિં
 'જગણું'નું પ્રેરક ને ભાવે

જગુ પું ભુઓ જકુ
જગો સ્ત્રી ભુઓ જગા. **જગ** અં ઠેર
 ઠેર; બધી જગાએ; સર્વત્ર
જગધી સ્ત્રી [સં. જગ્ધ = ખાધેલું] છોકરો
 (તિરસ્કારવાચક). -જ્ઠું નં ઊંકરું.
 -ઝધો પું છોકરો
જગ્યા સ્ત્રી જગા
જગ્ધન સ્ત્રી; નં [સં.] શરીરનો થાપનો
 ભાગ (૨) નંધ [છિદ્ર]
જગ્ધન્ય વિં [સં.] હલકું; કનિષ્ઠ(૨)અંતિમ;
જગ્ધ પું [દં.] ન્યાયાધીશ; જડગ
જગ્ધમાન પું, ંવુરિ સ્ત્રી ભુઓ
 'યજમાન'માં *
જગ્ધિયાવેરો, જગ્ધિયો પું [અ. જિગ્ધ્યહ =
 હેંડિયો] મુસલમાની રામ્યમાં મોટી
 ઉંમરના (હેંડિયાવાળા) પરધર્મીઓ
 પાસેથી લેવાતો માથાવેરો
જગ્ધા સ્ત્રી [સં.] બાવાઓ માથે રાખે છે
 તે કે તેવું કેશનું. જુડ (૨) અવ્યવસ્થિત
 લાંબા વાળ (૩) વડપીપરનાં લાંબાં
 લટકતાં મૂળિયાં; વડવાઈઓ. **જગ્ધુટ** પું
 [સં.] જઠાનો ભારો. ંધર [સં.], ંધારી
 વિં માથે જઠા હોય એવું (૨) પું નેગી;
 તપસ્વી (૩) શિવ (૪) વડનું ઝાડ
જગ્ધાયુ પું [સં.] દ્શરથ રાવ્નનો મિત્ર
 -ગ્રધરાજ
જગ્ધિ સ્ત્રી [સં.] જઠા (૨) સમૂહ. ંત વિં
 બાઝી-અંદર અંદર ગૂંચવાઈ ગયેલું. ંયું
 નં વાળની છટ્ટી કે ગૂંચવાયેલી લટ. ંલ
 વિં [સં.] જઠાવાળું (૨) ગૂંચાયેલું;
 * અટપટું (૩) પું તપસ્વી (૪) બ્રહ્મચારી.
જગ્ધતા સ્ત્રી અટપટાપણું. -ટી સ્ત્રી જગ્ધિ
જગ્ધર નં [સં.] પેટ; હોજરી. **જગ્ધસ** પું
 જગ્ધરમાં ઝમતો પાચક રસ; 'ગેસ્ટ્રિક
 મ્યૂસ'. -રામિ પું [સં.] ખાધેલું
 પચાવનારો જગ્ધરનો અમ્મિ-જગ્ધરની રક્તિ
જગ્ધ વિં [સં.] જલ વિનાનું (૨) લાગણી, સુદ્ધિ,
 રક્તિ વિનાનું [લા.] (૩) પું એવો પુરુષ
જગ્ધ સ્ત્રી ['જડ' સંકિં ઉપરથી]

જડમૂળ (૨) ખીલી; મેખ (૩) સ્ત્રીઓના
 નાકનું ધરેણું
જડજ પું [દં. જઙ્ઙ] ન્યાયાધીશ
જડતર વિં જડાવકામનું, -ને લગતું (૨)
 નં જડવું તે; જડવાની રીત; જડાવકામ
જડતા સ્ત્રી [સં.] જડપણું
જડથુ નં ['જડ' પરથી] અનેક મૂળવાળું
 મોટું મૂળાડિયું
જડબા(-બાં)તોડ વિં ઉચ્ચાર કરતાં
 મુશ્કેલ પડે તેવું (૨) જડથુ તોડી નાખે
 એવું; સચોટ
જડથુ નં દાંતવાળો મોનો નીચેનો ભાગ
 (૨) તે ભાગનું હાડકું; 'જંબોન'
જડધેસ(-સુ)લાક(-બ) અં (જડ+ધે
 = નહીં + મુલાખ (સરાલ ફા. = કાણું)
 સમ્જડ; મક્કમ
જડભરત વિં [સં.] અલ્પસમજું; મૂર્ખ (૨)
 પું એ નામનો એક યોગી
જડમૂળ(-ળિયું) નં મુખ્ય મૂળિયું
જડવાદ પું જગતનું મૂળ જડ પદાર્થ છે,
 ચેતન નહિ, એવો વાદ; 'મટિરિયેલિઝમ'
જડવું સંકિં [પ્રા. જઙ્ઙ (સં. જઙ્ઙિત)
 = જડાયેલું] સમ્જડ બેસાડવું-નેડવું
 (જેમ કે, ખીલી, નરમાદા ઇં જડવાં;
 બેસણીમાં નંગ ગોઠવવું)
જડવું અંકિં હાથ લાગવું; મળી જવું (૩)
 ખોવાયેલું ફરી મળવું [અક્કલમાં આણું
જડસુ વિં [સં. જઙ્ઙ] શરીરે મોટું પળ
જડાઉ(-વ) જડેલું-બેસાડેલું (૨) પું નં
 જેમાં હીરામાણિક વગેરે જડથાં હોય
 તેવો દાગીનો
જડિત(-ત્ર) વિં જડેલું; બેસાડેલું
જડિમા પું; સ્ત્રી [સં.] જડતા
જડિયું નં મુખ્ય મૂળિયું; જડ
જડિયો પું હીરામાણિક વગેરે જડવાનું
 કામ કરનાર; પરચીગર
જડી સ્ત્રી ['જડ' ઉપરથી] ઔષધિના
 ગુણવાળું મૂળિયું. **જડી** સ્ત્રી ભદુઈ
 ગુણવાળી જડી [આદમી
જડુ પું, નં [પ્રા. સં. જઙ્ઙ] પુરુષ; વ્યક્તિ;

જણતર નં જણવું તે; પ્રસવ (૨) બાળક
(૩) એલાદ [જન્મ આપવો]

જણવું સંક્રિં [સં. જન્; પ્રા. જળ] (બચાવેને)
જણસ સ્ત્રીં [પ્રા. જિન્સ] વસ્તુ; ચીજ (૨)
માલ; સોદો (૩) તિલક (૪) ધરણું (૫)
અદીણ. ંભાય સ્ત્રીં; નં દરદાગીનો;
ધીમતી સરસામાન

જણાવવું સંક્રિં, જણાવું અંક્રિં
'જણવું'નું પ્રેરક અને કર્મણિ

જળ અં [સં. વત] 'જળ લખવાનું કું' એમ
પત્રનો મજૂર લખતાં શરૂઆતમાં
લખાય છે [સંભાળ; સાચવણી]

જળન નં, -ના સ્ત્રીં [સં. યત્ન, -ત્તને]

જળરડું નં, -રડો પું [ન્યુઓ જળરડું]
સેનારૂપાના તાર એચવાનું એક સાધન
(૨) સકંભે; ચુંગલ [લા.] [ગિરજ]

જળિ પું [સં. યતિ] યતિ (૨) જૈન સાધુ;

જળીમતી સ્ત્રીં દરેકની જુદી કે સામટી-
સહિયારી જે જવાબદારી તે (કાયદામાં)

જળુ સ્ત્રીં [સં.] લાખ. ંભણિ પું લાખું.
જસ પું ન્યુઓ અળતે!

જતત્ર અં + [યત્રત્ર] જ્યાં ત્યાં

જથરપ(વ)થર વિં જ્યાં ત્યાં, ક્યાંતું
ક્યાં હોય એવું; આમ તેમ ખસી ગયેલું;
અચ્ચરિથત

જથા અં [સં. યથા] જેવી રીતે

જથાખંધ અં છૂટક નહિ પણ એકસામટું

જથારથ વિં +, જથાર્થ વિં [સં. યથાર્થ]
યોગ્ય

જથો પું જથ; સમૂહ; સમુદાય

જથાખંધ અં જથાખંધ

જથો પું જથો

જઠપિ અં [સં. યઠપિ] બેકે

જઠા અં [સં. યઠા] જે વખતે. ંઠા અં

જ્યારે ત્યારે; કોઈ પણ સમયે

જઠુ પું [સં. યઠુ] યઠુ. ંઠાથ, ંપતિ,

ંરાય, પું યાદવોના સ્વામી - કૃષ્ણ.

ંવંશ પું યાદવવંશ

જઠપિ અં ન્યુઓ જઠપિ

જઠાતઠા અં [સં. યઠાતઠા] આમ તેમ;
ગમે તેમ; ખેડામ; ઠેકાણા વગર

જન પું [સં.] માણસ (એવંબંમાં સામાન્ય
રીતે સમાસમાં. ઉદાં પ્રબ્જન, સ્વજન
પ્રિયજન) (૨) જનતા; લોકોનો સમુદાય
(જેમ કે, જનને ઠાંકણું નહિ; સાંભળીએ
જનનું, કરીએ મનનું) (૩) સાત લોક
મનાય છે તેમાંનો પાંચમો; જનલીક

જનક વિં [સં.] ઉત્પન્ન કરનાર; પેદા
કરનાર (પ્રાયઃ સમાસને અંતે) (૨)
પું બાપ (૩) સીતાચ્ચતા પિતાનું નામ.

જનયા, -કારભણ સ્ત્રીં [સં.] સીતા

જનતા સ્ત્રીં [સં.] બુધા લોકોનો સમૂહ;
આખો મનુષ્યસમાજ

જનતં નં [સં.] ઉત્પન્ન કરવું તે; ઉત્પત્તિ;

જન્મ. ંતોળી સ્ત્રીં ગર્ભમાં બાળકની

હૂદી સાથે જોડાયેલી રગોની લાંબી નળી;

નાળ. -ની સ્ત્રીં [સં.] જન્મ આપનારી -

માતા. -ને દ્રિય સ્ત્રીં [+દ્રિય] ગુલેન્દ્રિય

જનપદ પું; નં [સં.] દેશ

જનમ પું [સં. જન્મ] જન્મ; અવતરવું

તે (૨) જનમારો; જિંદગી. ંકુંડળી

સ્ત્રીં જન્મ વખતના ગ્રહસંયોગનો

ખરાબર કાળ લઈને બનાવેલું ખાર રાશિ-

વાળું ચક્ર; જન્માક્ષર. ંકેટ સ્ત્રીં જિંદગી

સુધીની કેદ. ંકેટી વિં (૨) પું જન્મકેદ

ચઈ હોય એવું (કેટી). ંગાંઠ સ્ત્રીં

વરસાંઠ; જન્મતિથિ. ંદીપ સ્ત્રીં

જનમકેદ. ંવું અંક્રિં જન્મવું; પેદા

થવું. -મારો પું જન્મથી મરણ લગીનો

કાળ; આખી જિંદગી; ભવ

જનમેજય પું [સં.] પરીક્ષિત રાજાનો પુત્ર

જનમોજનમ અં દરેક જન્મે; જન્મોજન્મ

જનમોતરી, જનમોત્રી સ્ત્રીં જન્મ પછી

ઉત્તરોત્તર બનનારા બનાવ ને લાભહાનિ

જણાવતી જન્મકુંડળી પરથી લેખીએ

બનાવેલી યત્રિકા

જનયિત્રી સ્ત્રીં [સં.] જન્મ આપનારી - મા

જનરણ પું [સં.] સેનાપતિ (૨) એક મોટી

ફરકરી પદવી

जनश्रुति स्त्री० [सं.] अइवा
 जनसमाज पुं० जनता; जनसमूह
 जनस्वभाव पुं० भाष्यसूनो के जनतानो
 स्वभाव
 जनहित न० लोकानुं हित
 जना [अ. जिना], जंजारी [फा. जिनाकारी]
 स्त्री० व्यक्तियार; छिनाणुं
 जनानो पुं० [अ.] मुखमानोमां मउदुं
 हाएवा लई जवानी भाटवी (२) येनी
 भाछण जनारुं सरधस
 जनानभानुं न० [फा.] अंतःपुर;रथवास
 जनानी वि० स्त्रीआने लगतुं; स्त्रीआनुं.
 -नो पुं० [फा.] ओअलमां रहैतारो
 स्त्रीसमुदाय के तेनुं जनानभानुं
 जनाय वि० [अ.] महेरथान; कृपाणु
 (संभोधन के श्री पैके नाम पूर्वे आहर
 तरीके,नेम के, जनाय कुदेशी). -भेआली
 वि० [अ.] मोटा महेरथान; परम कृपाणु
 जनार्दन पुं० [सं.] विष्णु; कृष्ण
 जनावर न० नुओ जनावर; पशु(२)चित्त;
 छपी [ला.] [अ०व० 'जनावरां' आ पील
 अर्थमां जोलाय छे; अ०व० जनावरुं].
 जंभानुं न० जनावरोनुं संअडस्थान; 'जू'
 जनिता वि० [सं.] जन्मेहुं
 जनेता स्त्री० [सं. जनि(-नधि)त्री]जन्म व्याप
 नारी -मा
 जनार्थ स्त्री०;न० [सं.यज्ञोपवीत;प्रा. जज्ञोवईय]
 नुओ यज्ञोपवीत. ववढ(-ढो), ववाढ
 वि० धड पर जनार्थ रहे छे तेनी बीटीमां
 वाढतो (धा)
 जपत न० [अ.] स्वर्ग; जिनत. जनशीन
 वि० नुओ स्वर्गरथ
 जन्म पुं० [सं.] जन्महुं-पेदा थवुं ते (२)
 जनमारो: ०डूंडली [सं.] (-णी), ०केढ,
 ०केही, ०गांठ, ०टीप नुओ 'जन्म'मां.
 ०तिथि स्त्री०, ०दिवस पुं० [सं.] जन्मनो
 दिवस; जन्मगांठ. ०भूमि स्त्री० [सं.]
 ज्वां जन्म थयो होय ते स्थान के
 देश; मातृभूमि. ०वुं अ०किं नुओ

जन्महुं. ०सिद्ध वि० जन्मथी ज प्राप्ति
 थयेहुं-मणेहुं. --माइर पुं० अ० व०
 [+अक्षर] नुओ जन्मकुंणी. --मारो
 पुं० नुओ जन्मारो. --माइनी स्त्री०
 [सं.] कृष्णजन्मनो दिवस; श्रावण वद
 आठम. --मातर न० [सं.] पीले जन्म.
 --मांध वि० [सं.] जन्मथी आंधणुं.
 --मोअन्म अ० नुओ जन्मोअन्म.
 --मातरी, --मात्री नुओ 'जन्मातरी'
 जन्म वि० [सं.] -थी जन्मेहुं; पेदा थयेहुं
 (समासने आते)
 जप पुं० [सं.] नाम, मंत्र हत्यादिनुं रटन
 जपत वि० [अ. जक्त] जपत; गनासर हंडडेपे
 सरकारे कणजे करेहुं (२) भागता पेटे
 कणजे लीधिहुं. -ती स्त्री० जप्तो; गुनाना
 हंडडेपे सरकारे के भागता पेटे कोछे
 लीधिलो कणजे (२) टाय
 जपमाला (सं.) (-णी) स्त्री० जप करवानी
 भाषा-पेरयो
 जपतुं स०किं [सं. जप] जप करवो; रटुं
 जस वि०, -सी स्त्री० नुओ जपत, -ती
 जडा स्त्री० [फा.] नुलम; जपरहस्ती
 जप्य अ० [हिं.] ज्यारि
 जपर स्त्री० [फा.] जपतुं; जपपर; मोडुं;
 लारै; कडणुं (कड, अण, सत्ता, गति, ध०मां
 धनुं.) (२) पुं० वहुं' लिपिमां वपरातुं अेक
 बिहिन (ते अकार अताये छे). ०अस्तावि०
 जेरावर; जपतुं. ०अस्ती स्त्री० अणालकार;
 नुलम. ०अस्तावि० जपरअस्ती. ०अस्ती
 स्त्री० जपरअस्ती. -राई, -री स्त्री०
 जपरअस्ती [सुरकेल [ला.]
 जपरुं वि० जपर; जेरावर; अणवान (२)
 जपान स्त्री० [फा.] अम (२) जोली; लावा
 जपानी स्त्री० [फा.] नुओ नुपानी
 जप्यां अ० नुओ जपान
 जपपर वि० नुओ जपतुं
 जम पुं० नुओ थम. ०डो पुं० जम; जमदूत
 जमशु न० जमहुं ते, जोअन(२)नातवरो.
 ०वार पुं०; स्त्री० नातवरो (२) येनो दिवस

જામણું વિં [સં. યામી; પ્રા. જમા; દે. જેમણય] પૂર્વાભિમુખ થતાં દક્ષિણ તરફનું.
 [જામણો હાથ શાં પ્રાં મુખ્ય મદદગાર માણસ] [બાપ
 જામદત્તિ પું [સં.] એક ઋષિ-પરશુરામના
 જામદંડ પું ચમદંડ
 જામદૂતા પું ચમદૂતા
 જામના સ્ત્રીં [સં. યમુના] ગંગાને મળનારી
 એક નદી; કાલિદી.-નોત્રી સ્ત્રીં જામના
 નદીનું મૂળ
 જામપુરી સ્ત્રીં જામરાજનું નગર
 જામરૂપ નં જામરૂપ, ઠડી, -ખી સ્ત્રીં
 જામરૂપનું ઝાડ
 જામરું સંકિં [સં. જમ્ ભોજન કરવું; ખાવું
 (૨) લાભવું; ખાટવું (વ્યંગમાં) [લા.]
 જામરોદી નવરોજ પું [ફા.] એક પારસી
 તહેવાર (૨૨મી માચ')
 જામા વિં [અ.] એકકું થયેલું; એકકું
 (૨) જામા બાલુનું (૩) સ્ત્રીં આવક;
 ઊપજ; વસૂલ (૪) સરવાળો; જીમલો
 જામાઈ પું [સં. જામાલું] દીકરીનો વર
 જામાઈધાર નં જામા અને ઉધાર; આવક-
 નવકનો હિસાબ [અને ખર્ચ'
 જામાખરચ, જામાખરચ પું; નં ઊપજ
 જામાડવું સંકિં 'જામવું'નું પ્રેરક
 જામાટ સ્ત્રીં (એક નાતના કે પંથના લોકોનો)
 સમુદાય; સમૂહ (૨) બાવાઓનો સમૂહ
 જામાતી વિં જામાતનું, -ને લગતું
 જામાદાર પું સિપાઈઓની નાની ટુકડીનો
 ઉપરી (૨) ઉપરીપણું કે પ્રભાવ દાખવે
 એવું માણસ (દ્વાક્રમાં) [લા.]. -રી
 સ્ત્રીં જામાદારનું કામ - યદ
 જામાદિલ અવલ પું [અ. જમાદિલ અવલ]
 અરબી-મુસલમાની પાંચમે મહિનો
 જામાદિલ આખર પું [અ. જમાદિલ
 આખર] અરબી-મુસલમાની છઠ્ઠો મહિનો
 જામાન પું [અ. જામિન] જામીન. વખત
 નં જામીનખત. -ની સ્ત્રીં જામીનગીરી
 જામાનો પું [ફા.] યુગ; લાંબો સમય (૨)

દેશકાળની, આચારવિચારાદિની અસુક
 સ્થિતિ કે તેનો સમય. [જામાનાનું
 ખાચેલ શાં પ્રાં પહોંચેલ; અનુભવી;
 પાકું] [ચાપડો
 જામાનોંધ સ્ત્રીં ખરીદનો માલ નોંધવાનો
 જામાપાસું નં ચોપડામાં (ડાણુ) પાસું, જ્યાં
 જામા રકમ લખાય છે
 જામાખંદી (-ખી) સ્ત્રીં જામીન માપી,
 ભત વગેરે તપાસી કરીને તેનું સરકાર-
 ભરત આકારવું તે; 'લેન્ડ રેવન્યુ-
 સેટલમેન્ટ'
 જામાખાણું (-ભૂ) સ્ત્રીં જીઓ જામાપાસું
 જામાલ પું [ફા.] સૌંદર્ય
 જામાલગોટો પું જીઓ નેપાળો
 જામાવ પું [જીઓ જામા; 'જામવું' પરથી]
 લરાનો; ભીડ. વદ સ્ત્રીં જામાવું તે
 (૨) બંધબેસતી મેળવણી - મિથલ
 જામાવવું સંકિં 'જામવું'નું પ્રેરક
 જામાવસૂલ સ્ત્રી, નં મહેસૂલની ઊપજ
 જામાવહી સ્ત્રીં જામાનોંધ
 જામિયત સ્ત્રીં [અ. જમીવતી] સમૂહ; મંડળ
 જામીન સ્ત્રીં [ફા.] ભોંય (૨) ખેતર તરીકે
 વપરાય તેવી જમીન (૩) ધા ડુઝાવાથી
 આવતી નવી ચામડી. ૦દાર વિં
 જામીનની માલિકીવાળો (૨) પું જામીનનો
 માલિક (૩) ઠાટખંધ જામીનનો માલિક.
 ૦દારી વિં જામીનદારનું, -ને લગતું (૨)
 સ્ત્રીં જામીનદારપણું. ૦દારી પદ્ધતિ
 સ્ત્રીં મહેસૂલ માટે સીધો ખેડૂત સાથે
 વ્યવહાર રાખવાને બદલે જામીનદાર
 પાસેથી જ મહેસૂલ લેવાની પદ્ધતિ.
 ૦દોસ્ત વિં (ભાંગીતોડી) જામીનસરસું
 કરેલું; પાંચમાલ
 જામે વિં (૨) સ્ત્રીં [અ. જમજ] જીઓ જામા
 જામેયો પું દ્વાર જેવું એક હથિયાર
 જામેર (મો') પું જાહેર, સામુદાયિક
 આત્મહત્યા. -રિયો પું જામેર કરનાર
 જાય પું; સ્ત્રીં [સં.] છત; ફતેહ. ૦ધોપ
 પું, ૦ધોપણી સ્ત્રીં [સં.] જય મળવાથી

કરેલા પોકાર (૨) જય થયા છે એહું
 જણાવતો દંડેરો. **જય** પું જયજયકાર
 (૨) અં જે જે (કોઈને સામા મળતાં કે
 છટા પડતાં જોલાતો રાજ). **જયકાર**
 પું છતની ખુશાલીનો પોકાર. **શ્રી**
 સ્ત્રીં [સં.] વિજયની દેવી. **સ્તાં** પું
 [સં.] કૃતેહની યાદગીરીમાં જીભો કરેલા
 સ્તાં. **-યાંતી** સ્ત્રીં [સં.] મહાન વ્યક્તિનો
 જન્મદિવસ (૨) વિજયનો વાવટો. **-યા**
 સ્ત્રીં [સં.] દુર્ગા
જર પું [ફા.] પૈસો; નાણું; સોનું (૨) કસબ
 (સોના-રૂપાના તાર) કે કસબનું વણતર.
કંસ પું [+ [ફા. કસ] સોનારૂપાનો
 તાર; કસબ. **કંસી** વિં [ફા.] કસબી;
 કસબના ભરતવાળું
જરખ નં [સં. તરક્ષ] ઝરખ; એક જંગલી
 પ્રાણી; ધોરખોદિથો; તરસ
જરજરિયું વિં [સં. જર્જર] જણ થઈ ગયેહું
જરજોખમ નં પૈસા વગેરે જોખમની
 વસ્તુઓ
જરઠ વિં [સં.] વૃક્ષ; ધરડું (૨) કંઠ
જરથુપ્ત પું [અવેસ્તા] પારસીઓના
 ધર્મસંસ્થાપક
જરથોસ્તી વિં જરથુપ્તનું, -ને લગતું (૨)
 જરથુપ્તનું અનુયાયી (૩) પું પારસી
જરદાહુ(-ણ) નં [ફા. જરૂ પરથી] એક
 સૂકો મેવો; આલુ
જરદી સ્ત્રીં [ફા.] ઈડામાંનો પીળો પદાર્થ
જરદો પું [ફા.] તમાકુનો ભૂકો
જરથું, અંકિં [સં. જૃ; પ્રા. જર] જણ થવું;
 ધસાઈ જવું (૨) પચવું; હજમ થવું (૩)
 પાંખું કે છટું થવું [કાંચળી
જરા સ્ત્રીં [સં.] વૃક્ષાવસ્થા (૨) સાપની
જરા વિં (૨) અં [અ.] લગાર; થોડું.
એકે, **કંક** વિં (૨) અં થોડું; લગાર.
તરા અં થોડું - નહિ જેહું
જરાયત વિં [નુઓ જિસયત] વરસાદના
 પાણીથી થતું (ખેતી કે પાક માટે; તેનાથી
 જલદું આગાયત - કૂવાના પાણીથી થતું)

જરાયુ નં [સં.] ગભને વીંટળાયેહું પાતળું
 પડ; ચોર. **જરા** વિં જરાયુમાંથી જન્મતું
 (ઈડામાંથી નહિ) [કંસનો સસરો
જરાસંધ પું [સં.] મગધદેશનો રાજ;
જરિયાત વિં [ફા. જર્તીન] જરીનું; કસબી
 (૨) નં સોનારૂપાનાં ધરણાં
જરી સ્ત્રીં [ફા. જર] કસબ; કસબી માલ
 (૨) વિં કસબ સાથે વણેહું; કસબી
જરી વિં (૨) અં [નુઓ જરા] થોડું;
 લગાર. **કંક** વિં (૨) અં સહેજ; થોડુંક
જરીકામ નં કસબી ભરતકામ
જરીપટકો પું પેશવાઈમાં લશ્કરી સરદારને
 કમરે બાંધવાનો કસબી પટકો
જરીપુરણું વિં [સં. જરિનૂ + પુરાણ] નૂનું;
 કાઠીતરી ગયેહું; થણું નૂનું
જરૂઓ પું નુઓ ઝરૂઓ
જરૂર સ્ત્રીં [અ.] નુઓ જરૂરત (૨) અં
 અવશ્ય; નક્કી; અલખત. **તરા**, **-રિયાંત**
 સ્ત્રીં અગત્ય; આવશ્યકતા; ગરજ; હાજત.
-રી વિં જરૂરનું; અગત્યનું
જર્જર(-રિત) વિં [સં.] જણ થઈ ગયેહું
જર્મન વિં [હં.] જર્મની નામના દેશનું
 (૨) પું તે દેશનો વતની (૩) સ્ત્રીં ત્યાંની
 ભાષા. **ઝસહવર** નં [હં.] એક મિશ્ર ધાતુ
જલ નં [સં.] જળ; પાણી. **કંકીડા** સ્ત્રીં
 [સં.] પાણીમાં રમત. **ગરિયા** પું
 મંદિરમાં કાકોરજની પૂજા માટે પાણી
 લાવી આપનારો. **ગ્યર** વિં [સં.] પાણીમાં
 ચાલનારું (૨) નં પાણીનું પ્રાણી. **જરા**
 વિં [સં.] પાણીમાં ઉત્પન્ન થતું (૨) નં
 કમળ. **જરાખંધાકાર** અં ખંધે પાણી
 પાણી થઈ ગયું હોય તેવું. **તરાંગ** પું
 પાણીનું મોઝું (૨) (ચલાણમાં પાણી ભરીને
 થાળતું) એક વાદ્ય. **કંક** પું [સં.] વાદ્ય; મેઘ
જલદ વિં [ફા. જલ્દ] ઉચ્ચ; આકરું; તેજ
જલદી સ્ત્રીં [ફા.] ઉતાવળ; ત્વરા (૨) અં
 ઉતાવળથી; ઝટ; સત્વર
જલદેવતા પું અંબવં; સ્ત્રીં [સં.] જળની
 દેવી; પાણીની પરી

जलधि, जलनिधि पुं० [सं.] समुद्र
 जलपात्र न० [सं.] पाणीनुं वासु
 जलपानं न० पाणी पीवुं ते
 जलप्रपात पुं० पाणीना घोघ
 जलमलय पुं०[सं.] लारे वरसाह के पूरथी
 नाश यवे ते
 जलभाजं पुं० [सं.] जल उपर-वहालुमां
 भेसिने जवानो ररतो (२) नहेर; वडेणो
 जलसमाधि स्त्री० पाणीमां करेयो प्राण-
 त्याग (जेम के संन्यासीये)
 जलस्रो पुं०[अ.] आनहं या उत्सवनो मेया-
 वडो (२) संगीतनो मेयावडो [शिशु
 जलहं(-धर)२ न०[सं.] जलोदर] ऐक उदर-
 जलागार न० [सं.] जल + अगार] पाणीना
 होण; टांकी [स्थण
 जलाशय न०[सं.] इवे तणाववगेरे पाणीनुं
 जलेष्ठी स्त्री० ऐक भीकॉर्ध
 जलोदर पुं० [सं.] जलहंर
 जलपु पुं०[सं.] कथन; कहेवुं ते(२)अकवाह;
 लवारो (३) तत्त्वनिष्पंथनी धृच्छाथी नहि
 यल परपक्षभंडन अने स्वपक्ष-स्थापननी
 धृच्छाये करेयो वाह[न्या.]. ०क वि०[सं.]
 अकवाह - लवारो करनाडुं. ०पुं अ०कि०
 [सं.] जलु] अणउवुं - लवारो करवे।
 जलदाह पुं०[सं.] गरहन मारनार; शिरच्छेह
 करनार (२) कसाई
 जल पुं० [सं.] यत्र; प्रा.] ऐक धान्य (२)
 जल जेटडी लणार्ध अथवा वजननुं भाप
 जल पुं० [सं.] वेग; त्वरक; अण
 जल अ० न्यारे [प.]
 जलभार पुं० जवनो भार-सांर; पोटरय-
 भनो कर्णेनिष्ठ [२. वि.]
 जलनिका, जलनी स्त्री० [सं.] पडो; यक
 जलरथपर स्त्री० वारंवार जवुं आववुं
 ते; अथरजवर
 जलदत्ते अ० कवचित; लाण्ये
 जलवुं अ०कि० (कण भारे) भेसवुं; इण
 यवुं; उत्पन्न यवुं. (जेम के, इव भेसे पधी
 सींग जवे)(२)(इण के कशामो)जव पडवा

जवान वि० (२) पुं०[फा.] लुओ लुवान.
 -नी स्त्री० लुवानी
 जवाण पुं० [अ.] उत्तर. ०हार वि० [फा.]
 जवाणहारीवाणुं. ०हारी स्त्री० जवाण
 हेवानुं जेभम अथवा इरण; लुभेहारी;
 जेभमहारी. -थी वि०[फा.] जेने जवाण
 भागेलो होय अवेवुं (२) जेना जवाणनुं
 अर्थ लरेवुं होय अवेवुं (जेम के पोस्ट-
 काडं; तार)
 जवारा पुं० व०ण० [वि.] जवरय; जववारय] जव
 वगेरेना नाना - ताण जगेरा अंडुरो
 जवावुं अ० कि० जवानी क्रिया थवी;
 'जवुं'नुं लावे [चनरपति
 जवासो पुं० [सं.] यवास; प्रा. जवास] ऐक
 जवाहिर न० [अ.] दीरामाजेक वगेरे उवेरात
 जवामहं पुं० [फा.] अछादुर; वीर
 जवुं अ०कि० [सं.] या; प्रा. जा] (तेनां उपो -
 नडं, नय, न, नओ, जवुं, जयुं, गडं,
 जडंश ध० थाय छे.) गति करवी; अखुं
 (२) पारोथी अखुं; ओखुं थवुं (३) धरवुं;
 नुक्सान थवुं; नाश पामवुं (४) वीतवुं;
 पसार थवुं (५) अन्य कि० साये आवतां
 ते क्रिया जराभर या योक्कस थवानो के
 सालु रहेवानो लाव अतावे. उदा० नासी
 जवुं; पार्ध जवुं; करता जवुं वगेरे
 जश पुं० [सं.] वश स; प्रा जस] कीर्ति
 जशन न० [फा.] जवन] उत्सवनो के आनहंनो
 हवस (पारसी)
 जशवंत वि० जशवाणुं; यशवंत
 जशोदा स्त्री० यशोदा-श्रीकृष्णतां मा
 जस पुं० लुओ जश
 जसता न० [सं.] प्रा. जसद] ऐक धातु
 जसुं वि० [सं.] यादश; प्रा. जसत] जेवुं; मणतुं
 आववुं
 जशोदा स्त्री० जशोदा; यशोदा
 जलभम न० [अ.] नरक; होण
 जहाज न० [अ.] मोटुं वहाण. -अ पुं०
 जहाज यत्रावनारो (२) वि० जहाजतुं,
 -ने लगतुं

જહાન સ્ત્રીં [ફા.] જહાં; દુનિયા; આલમ
 જહાનમ નં [જુઓ જહલમ] નરક
 જહાલ વિં [સરં મ. જહલ, જાહિલ =
 નાદાન] ઉદામ; આકળું (હિલતું 'મવાલ')
 જહાં સ્ત્રીં [ફા.] દુનિયા; જહાન. ૦ંપીર
 પુંં દુનિયાનો છતનારો' (૨) એક મોગલ
 બાદશાહ. ૦ંપીરી વિં જહાંપીરનું, -ને
 લગતું (૨) [વા.] આપખુદ; જોહુકમીકયુ"
 (૩) સ્ત્રીં જોહુકમી, આપખુદી (૪)
 અમીરી. ૦પના(૦હ) વિં (૨) પુંં [ફા.]
 જગતનું રક્ષણ કરનાર (બાદશાહ)
 જહાં અં [મં. યત્ર; પ્રા. જહ(-હિ, હિ)]
 જ્યાં; જો ઠેકાણે
 જહેમત સ્ત્રીં [અ. જહમત] મહેનત; શ્રમ
 જહુ પુંં [સં.] એક પ્રાચીન રાજ. ૦કંચા,
 ૦ન્ત, ૦સુતા સ્ત્રીં [સં.] ગંગા નદી
 જળ નં [સં. જલ] પાણી. ૦ફૂકડી સ્ત્રીં
 એક જળચર પક્ષી. ૦ફૂંડું નં ચંદ્રની
 આનુબાહુ આછાં પાણીસયાં વાદળાને
 લીધે જેખાતું ફૂંડાણું. ૦ઘોડો પુંં એક
 પ્રાણી; 'હિયોયોટમસ'. ૦ચર વિં નં
 જુઓ જલચર. ૦જળખખાકાર અં
 જુઓ જલજલખખાકાર
 જળજળવું અંકિં [જળવું' ઉપરથી]
 બળવું (૨) બળતરા થવી
 જળજળું વિં આંસુથી બરાચેલું (લોચન)
 જળજીલણા(-ણી) વિં સ્ત્રીં બાદરવા
 સુદ અગિયારમી
 જળજુ નં [જળવું' ઉપરથી] બળતણ; લાકડાં
 જળદેવતા, જળપાત્ર, જળપ્રલય,
 જુઓ 'જલ'માં [બંબાકાર
 જળખખોળ વિં (૨) અં જળજળ-
 જળખખાકારી સ્ત્રીં એક જળચર પ્રાણી
 જળમાર્ગ પુંં જલમાર્ગ [સળગલું
 જળવું અંકિં [સં. જલ; પ્રા. જલ] બળવું;
 જળસ નં ઝાડા વાટે પડતો પરુ જેવો
 ચીકણો પદાર્થ
 જળસમાધિ સ્ત્રીં જુઓ જલસમાધિ
 જળસોઈ સ્ત્રીં (બાળવા કે દાટવાને બદલે)
 જળમાં સુનાડવું તે (સંન્યાસીને)

જળાંદ(-ધ)ર જુઓ જલધર
 જળાંકિ વિં [જળવું' ઉપરથી] બાળવાના
 કામનું (લાકડું)
 જળાગાર નં જુઓ જલાગાર
 જળાતિસાર પુંં [સં. જલ+અતિતાર] પાણી
 જેવા ઝાડા થાય તેવો એક શેગ
 જળાધારી સ્ત્રીં [સં. જલાધાર ઉપરથી]
 જેમાં શિવલિંગ ખેસાડવામાં આવે છે તે
 કચારા જેવો ધાટ (૨) શિવલિંગ ઉપર
 ટંગાતું નીચે કાણાવાણું જળપાત્ર
 જળાષો પુંં 'જળવું' ઉપરથી બળાષો; કંઠાષો
 જળાશય નં જુઓ જલાશય
 જળો સ્ત્રીં [સં. જલૌકા] પાણીમાં રહેતો
 એક જ્યોતો (ખરાબ લોહી ચૂસી લેવા
 તેને ચામડી ઉપર વળગાડવામાં આવે છે)
 જળોદર નં જુઓ જલ'દર
 જળોયું નં ચૂમકું મટી ગયા ચણી રહેલું ચાકું
 જળોયું નં મેડો જડતી વખતે પીટો ઉપર
 પાટિયાં જડે છે ત્યારે તેની તડ પૂરવા
 નીચે મુકાતી પાતળી ચીપટ
 જંઈ પુંં પેસો; દોઢિયું [બળું; ગીચ ઝાડી
 જંબળળી સ્ત્રીં [જંબરાં+બળું] આશિ-
 જંગ પુંં [ફા.] મોટી લડાઈ; યુદ્ધ (૨)
 ઝંડો; કંકાસ [લા.]
 જંગમ વિં [સં.] એક ઠેકાણેથી બીજે
 ઠેકાણે ખસી શકે એવું (સ્થાવરથી હિલતું)
 જંગલ નં [સં; ફા.] વન. -લિયત સ્ત્રીં
 જંગલી પાણું. -લી વિં જંગલનું; રાની
 (૨) ખેડ્યા વિના બગેલું (૩) સુધારો,
 સંસ્કાર કે વિવેક વિનાનું [લા.]
 જંગાલ પુંં [ફા. જંગાર] તાંબાનો કાટ
 જંગી વિં [ફા.] જંગ-લડાઈને લગતું
 (૨) મોટું; જખવું (૩) સ્ત્રીં કિલ્લાની
 લીંતમાંનું ત્રાંસું બાકું
 જંધા સ્ત્રીં [સં.] જંધ
 જંનળી સ્ત્રીં ઉપાધિ; ખટખટ
 જંશર સ્ત્રીં [ફા.] સાંકળ (૨) બેડી
 જંશરો પુંં [અ. જજીરહ] પાણીમાં બાંધેલો
 કિલ્લો (૨) ટાપુ; ખેટ

જાંત પું જુઓ જાંતુ
 જાંતર પું; ન૦ [સં. યંત્ર] તાંત્રિક આકૃતિ
 (૨) તેવી આકૃતિ કે અક્ષરવાળો કાગળ
 કે પતરું; તાવીજ (૩) જાંતુ
 જાંતરકું ન૦ [સં. યંત્ર] જુઓ જાંતરકું
 જાંતરમંતર પું; ન૦ જાંતર અને મંત્ર
 જાંતરવું સંક્રિં જાંતર કરવું; (તાવીજને)
 જાંતુ અસર આપવી
 જાંતુ પું; ન૦ [સં.] નાનું જાંતુ. ૦જા [સં.],
 ૦નાશક વિં જાંતુઓનો નાશ કરે એવું.
 ૦વિદ્યા સ્ત્રી, ૦શાસ્ત્ર ન૦ 'એકિટરિ-
 થેલોથ'. ૦શુદ્ધ વિં જાંતુનાં જાંતુથી
 મુક્ત કરેલું; 'સ્થરીલાઈઝ્ડ' [ર. વિ.]
 જાંત્ર ન૦ [સં. યંત્ર] જુઓ જાંત્ર (૨)
 એક જાંતુ તંતુવાદ (૩) પું; ન૦ જુઓ
 જાંતર. -ત્રી પું જાંત્ર વગાડનાર (૨)
 જાંતુગર; ખેલાડી (૩) સ્ત્રી જાંતરવાનું
 તાવીજ (૪) તૈયાર ગણતરીનો કોડો; કોષ્ટક
 જાંપ (જાં) પું [પ્રા. ક્ષંપ] શાંતિ; નિરાંત.
 ૦વું અંકિં નિરાંત વાળવી; શાંત પડવું
 (૨) જાંપ ઊંધવું-આંખ મળવી (૩) તોફાન,
 ધમાચકડી, ઇંભાંથી રોકાવું; તે ખંધ કરી
 શાંત થવું
 જાંપુ ન૦ [સં.] જાંપુ
 જાંપુક પું; ન૦ [સં.] શિયાળ
 જાંપુખંડ, જાંપુદ્રીપ પું [સં.] (પૌરાણિક
 ભૂગોળ પ્રમાણે) મેરુ પર્વતની આનુબાહ્ય
 આવેલા સાત ખંડમાંનો એક (૨)
 (બૌદ્ધોની માન્યતા પ્રમાણે) સારતવર્ષ
 જાંપુ ન૦ [સં.] જાંપુ
 જાંપુક પું ન૦ [સં.] શિયાળ
 જાંપુખંડ, જાંપુદ્રીપ પું [સં.] જુઓ
 જાંપુખંડ
 જાંપૂર ન૦ ખીસા ખેંચી કાઢવાનું એબર
 -એક જાંતની પકડ [છાકરો
 જાંપૂરિયો પું [જાંપૂરો' ઉપરથી] નાનો
 જાંપૂરો પું [ફા.] એક નાની તોપ (૨)
 ખાજગરનો મદદનીશ છાકરો
 જાંખે જાંખે અં ૦ 'જાંખે જાંખે' જાંખે જાંખે'

એવો પોકાર. [૦કરવું = એજવાબદારપણે
 નાચકદ કે ખર્ચ કરવું.]
 જાંખાવ સ્ત્રી જાંખું ને આવવું તે; આવજા
 જાંઈ વિં સ્ત્રી [જાંખું - જાંખવું] જાંખી;
 જાંખેલી (૨) સ્ત્રી પુત્રી
 જાંઈ સ્ત્રી [સં. જાંતિ; પ્રા. જાંખે] એક ફૂલની વેલ
 જાંઓ (જાં) જોડણી નહિ 'જાંખું'નું
 આજ્ઞાથં જાં વં
 જાંકાર (-રો) પું 'જાંઓ' એવો ઉદ્દગાર;
 સ્ત્રકાર ન થવો તે (૨) રુપસત
 જાંકીટ ન૦ [ફ. એકેટ] એક પ્રકારનું પહેરવાનું
 વસ્ત્ર; વાસકેટ
 જાંખ પું [સં. યાગ] યજ્ઞ
 જાંખ સ્ત્રી ૦ રનાદે (જાંવારા)
 જાંખતી જાંત વિં સ્ત્રી જાંખી જાંખોતિ-
 શક્તિ જાંખત હોય - તરત પારખું ખતાવતી
 હોય તેવી (દેવી)
 જાંખતું વિં જાંખતું નહિ તેવું; જાંખત (૨)
 સાવધાન [(૨) જાંખતિ
 જાંખરણુ ન૦ [સં.] જાંખવું તે; કિંજગરો
 જાંખરત વિં [સં.] જાંખવું; જાંખત
 જાંખરિયો પું ભૂવાનો સાથી - ડાકલું
 વગાડનાર
 જાંખરુક વિં [સં.] જાંખવું (૨) સાવધ
 જાંખર્તિ સ્ત્રી [સં.] જાંખવું તે (૨) સાવધપણું
 જાંખવું અંકિં [સં. જાંખ] જાંખમાંથી જાંખવું;
 જાંખત થવું (૨) પ્રમાદમાં ન પડવું; જાંખત
 રહેવું (૩) જાંખતા હોવું (૪) ફરી જાંખવું;
 તાંખું થવું (જાંખ કે, વાત યાચી જાંખી છે.)
 (૫) અજ્ઞાનમાંથી નીકળવું; જ્ઞાન પામવું
 જાંખીર સ્ત્રી [ફા.] સરકાર તરફથી બક્ષિસ
 તરીકે મળેલી જાંખીન કે ગામ. ૦દાર
 વિં જાંખીર ધરાવનારું (૨) પું જાંખીરનો
 ધણી. ૦દારી સ્ત્રી જાંખીરદારપણું. -રી
 વિં જાંખીરને લગતું (૨) સ્ત્રી જાંખીરદારી
 જાંખૂત વિં [સં. જાંખૂત પરથી અશુદ્ધ રૂપ]
 જાંખેલું; જાંખવું; જાંખત. -તિ અં જાંખો
 જાંખર્તિ
 જાંખત વિં [સં.] જાંખવું (૨) હોશિયાર;

સાવધ. -**દ્વયરથા** સ્ત્રી० [સં. જાગ્રત + અવસ્થા] જાગૃતિની અવસ્થા (૨) ચિત્તની ત્રણ દશામાંની એક

જાત્યક પું० [સં. યાચકા], **જાત્યી** સ્ત્રી०, -**ના** સ્ત્રી० -**વું** સં० કિં० [સં. યાચ] જાત્યો યાચક ઇં० [પાથરણું]

જાત્યમ સ્ત્રી० [ત્રિકીં] પહેલું, જાત્યું એક

જાત્યરમાન વિ० જાત્યો જાગ્યવદ્યમાન(૨) તરત પારખું દેખાડે એવું (૩) કરડા મિલજનું; ડુઆખદાર; તેજીલું

જાત્યરુ વિ० [સં. જૈરુ] તરત તારા પામે એવું; બિચારું; પામર (૨) જરી ગયેલું; ધાંખા વણાટનું

જાત્યરુ પું.; નં० [ફા. જાયેજ્જર] સંડાસ; પાથખાનું [અગતું; દેહીઅમાન]

જાગ્યવદ્યમાન વિ० [સં.] પ્રકાશથી અગ-

જાડધરુ વિ० જાડ; જાડ કે મોભાઅસુદ્ધિવાળું

જાડપણ નં., **જાડાઈ** સ્ત્રી० જાડાપણું

જાડિયું વિ० જાડું

જાડું વિ० જાડાર (૨) ચરખીથી ભરેલું (૩) ઘાટું (૪) ટીણું નહિ એવું (૫) ખોખરું; ભારે (૬) [લા.] મંદ યુદ્ધિવાળું (૭) અશિષ્ટ; ગામડિયું (૮) યોછી ઝાણવટવાળું (જમ કે, એનું કામ જરાં જાડું હોય ખરું). **જાજખડ** વિ० જાડું; ધટ્ટ (દૂધ માટે). **જા(-જા)મ** વિ० ખૂબ જાડું. **જૈ(-રૈ)ડ** વિ० ગાડા જેવું જાડું - ધટ્ટ

જાડથ નં० [સં.] જડતા (યુદ્ધિની)

જાણ વિ० ['જાણવું' ઉપરથી] જાણનાર (૨) યોગખાણવાળું; પરિચિત (૩) સ્ત્રી० જાણવું તે; જ્ઞાન; માહિતી (૪) યોગખાણ. **જાકાર** વિ० (૨) પું० જાણનાર. **જાણકાર** વિ० ['જાણવું' ઉપરથી] જાણનાર. **જાણખાણ(-ન)** સ્ત્રી० યોગખાણ/પિજાન. **જાણેદુ** વિ० વાતનો ભેદ જાણનારું; અંદરની વાત જાણવું

જાણવું સંકિં० [સં. જ્ઞા; પ્રા. જાણ] (કશા વિધે) ખખર, માહિતી, સમજ, જ્ઞાન, આવડ કે પરિચય વગેરે હોવું કે પામવું (૨)

માનવું; કલ્પવું (જમ કે, હું જાણું કે તે કરશે). [**જાણી** જોઈ (જાને), **જાણીખૂણ** (જાને) = જાણતાં છતાં; ઇરાદાથી]

જાણીતું વિ० [સં. જ્ઞાત; પ્રા. જાણિજા] યોગખીતું (૨) અનુભવી (૩) પ્રસિદ્ધ

જાણે અં० [સં. જ્ઞાને પ્રા; જાણે] 'એવું જ હોય ને' એવી ઉત્પ્રેક્ષા બતાવતો શબ્દ (૨) 'માનો કે' એવો ભાવ બતાવતો શબ્દ. **જાણે** અં० જાણતાં કે અજાણતાં; વગર ઇરાદે. -જાણે કે અં० જાણે જાણે.

-જાણે અજાણે અં० જાણે અજાણે

જાત વિ० [સં.] જન્મેલું; ઉત્પત્ત થયેલું

જાત (ત.) સ્ત્રી० [સં. જાતિ] જાતિ; વર્ગ (૨) ખાનદાન; કુલ (ઉદાં તું તારી જાત ઉપર ગયો) (૩) નાત; જ્ઞાતિ (૪) પડ; દેહ (૫) મૂળ સ્વભાવ [લા.] (૬) (સમાસના પૂર્વપદ તરીકે) 'જાતનું-પોતાનું', 'આપ' એ અર્થમાં. **જાતુ** પું० પોતાનો જ અનુભવ

જાતક નં० [સં.] જાતકર્મ (૨) જન્મશક્તિ; જન્મકુંડળી (૩) જાતક કથા. **જાતક** સ્ત્રી० યુદ્ધ ભગવાનના પૂર્વજન્મની કથા

જાતકમાઈ સ્ત્રી० પોતે-જાતે કરેલી કમાણી

જાતકર્મ નં० [સં.] (જન્મ વેળા કરાતો)

સોળ સંસ્કારમાંનો એક

જાતનું વિ० જાતે; જાતિથી (ઉદાં જાતનો કોણ છે એ ?)

જાતયુદ્ધ સ્ત્રી० પોતાની યુદ્ધિ (પારકાની શિખવણી વિનાની)

જાતભાઈ પું० જાતભાઈ

જાતમહેનત સ્ત્રી० જાતે કરેલી મહેનત; સ્વાશ્રય (૨) શરીરશ્રમ [થવું તે

જાતમુચરકો પું० પોતે જ પોતાના જમીન

જાતર અં० [સં. યાત્રા] વાધરી-ઇત્યાદિ પાડા-ખકરાનો કૂર વધ કરી દેવીનો ઉત્સવ કરે છે તે (૨) જાત્રા

જાતરખું વિ० જાત સાચવનારું - સ્વાથી

જાતવાંત, **જાતવાન** વિ० ઉચ્ચ ખાનદાન કે ઓલાઈનું

जलवेद(-हो) पुं० [सं.] अग्नि
जलस्वभाव पुं० जलस्वभाव; कुणो
-आपहादनो स्वभाव

जलति स्त्री० [सं.] कुण, वर्ष के नात तथा
थानिना वेदसूत्रक वर्ग; समुदाय. उदा०
'मनुष्यजति'; 'आय' जति'(२)सिं'गलेद-
सूत्रक वर्ग [व्या.] (३) अमुक वर्गनी
जुही जुही जलतिओमां रहैवो समानधर्म
[न्या.]. **वद्वेष** पुं० जति जति वर्येनो
देष. **वधर्म** पुं० [सं.] दरेक जलतिनी
विशिष्ट इरलो (२) ऐक आणी जलतिनो
विशिष्ट स्वभाव. **वसाध** पुं० ऐक ज
जति के ज्ञातिनो होई भाई. **वसेद** पुं०
जति जति वर्येनो तदावत. **वस्रष्ट**
वि० जतिमांथी व्रष्ट थयेलुं; न्यात यहार.
वदक्षालु न० जलतिनुं दक्षालु - विशिष्टता
वहैवार पुं० ज्ञाति ज्ञाति वर्येनो
आधापीधानो व्यवहार. **ववाचक** वि०
[सं.] जति अतावनाहुं [व्या.]. **वशिष**
पुं० अमुक भास जतिभेद; 'रपीशीज'
[प. वि.]. **वथवहार** पुं० जुओ जति-
वहैवार. **वस्वभाव** पुं० [सं.] जति के
कोमनो विशिष्ट स्वभाव (२) पौतानो
स्वभाव

जलतीय वि० [सं.] जलतिनुं, -ने लगतुं (२) स्त्री-
पुरुष स'अ'धने लगतुं 'सेकश्युअध'

जलतीलुं वि० [जति' उपरथी] पौतानी
जलतिनुं; स्वजलतीय

जलतुधान पुं० [सं.] राक्षस

जलते (ते.) अ० [जलत' उपरथी] पौते; पडे
(२) जलतिथी; जति प्रभासे (उदा० ते जते
कोलु छे ?) [अभिमान

जलत्यभिमान न० [सं.] पौतानी जलतिनुं

जलत्य'ध वि० [सं.] जन्मथी आंधणुं

जलत्रा स्त्री० [सं. यात्रा] तीर्थोनी मुसाइरीअ
जुं ते(२)देव के मडापुरुषने निमित्त यतो
भोटो समार'भ के मेणो(३)लरल'पौषणो
मार्ग. **जलु** पुं०(२)वि० जलत्रा करवा जनार
जलथु(-थूक) अ० जलभेश रहै-यादथा करै अ०

जलरिथुं न० जलवार के धडिना पौकनो लाहु
जलव पुं० जुओ यादव. **जलय** पुं०
श्रीकृष्ण. **जलस्थणी** स्त्री० जलवेनोनी

अ'दर अ'दर थयेली लडाई(२)ऐक वर्गना
भाणुसोनी भांहोभांहेनी लडाई [ला.].
-वी स्त्री० यादवी; जलवारथणी

जलही स्त्री० [फा.] हीकरी (जेम के, शाहजही)

जलहु(-हु) [फा.] पुं०; न० मंत्रतंत्र के
हाथयालाक्षीनुं काम. **जलहु** वि० जलहुथी
थयेलुं; यमकारी; विलक्षण. **जलहु** कथट
न० जलहु अने कथट. **जलहु** गर पुं०
जलहुनुं काम करनार. **जलहु** गरी स्त्री०
जलहुनी विधा(२)जलहुनुं काम. **जलहु** गारुं
वि० जलहुई असर करै अेलुं; मायावी;
भोडक. **जलहु** गारी स्त्री० जलहुगरी
जलहु मंतर पुं० जलहुनो मंत्र

जलहु वि० [अ. जियादह] ज्यादा; वधारे

जलहो पुं० [फा.] हीकरी (जेम के, शाहजहो)

जलन स्त्री० [दे. जन्ना; जाणण] लग्नमां वर
साथे जनारअनेनो समूह

जलन पुं० [फा.] जव; प्राण (२) प्राणप्रिय
भाणस [ला.] (३) दम; शक्ति

जलनडी स्त्री० [सं.] सीता. **जलनथ** पुं० राम

जलननिसार वि० [फा.] प्राणने लोगे सेवा
के भक्ति करै तेलुं

जलनपद वि० [सं.] गामडांनुं, -ने लगतुं (२)
पुं० गामडियो ('पौर'थी जलटो) (३) देश

जलनकिस्नानी स्त्री० [फा.] प्राणार्पण

जलनभाव पुं० जव अने भादभता

जलनरडी स्त्री० जलनमांनी स्त्री

जलनवर न० [फा.] जनारवर; पशु (२)
वाधवरु जेहुं हिरस पशु [ला.]

जलनी वि० [फा.] जलन सभुं प्रिय(२)जवयेलुं

जलनी पुं० [सं. याज्ञिक] यज्ञ करारनार;
पुशेहित (२) ऐक आहाणु अटक

जलनीवासो पुं० जलनो उतारो

जलनु स्त्री० [सं.] धूलु

जलनेवारी पुं० जुओ जलनुआरी

जलनेथो पुं० जलनमां जनार पुरुष

જાનોતર [સરંદે. જન્મતા] સ્ત્રી જાનોત (લક્ષ્મીની)
જાન્યુઆરી પું [હં.] ખ્રિસ્તી પહેલો મહિનો
જાપ પું [સં.] જપ. ઠંક પું [સં.] જપ કરનારો
જાપતો પું [અ. જાપતહ] પાકો બદોબ્ધરત;
 જાપતો; કાબૂ; તકેદારી

જાપાની વિં [હં. Japan; મૂળ નિષ્પોત
 = સૂર્યોદય ઉપરથી] જાપાન દેશનું કે તેને
 લગતું (૨) તક્લાદી [લા.] (૩) સ્ત્રી
 જાપાનની ભાષા (૪) પું જાપાનનો વતની

જાપ્તો પું જુઓ જાપ્તો [ઉત્તર]

જાક્ષત સ્ત્રી [જુઓ જિયાક્ષત] મિજબાની;

જાક્ષરાન નં [અ.] કેસર

જાક્ષરાં(-રિયાં) નં બં ૧૦ ૧૦ લાંબા કેશ
 (ખાસ કરીને અઘ્યવરિથત) (૨) જાખરાં.
 -રિયું, -રું વિં જાક્ષરાંબાણું

જામ પું; નં [ફા.] ખ્યાલો [ઇલકાબ]

જામ પું જામસાહેબ; જામનગરના દરબારનો

જામ પું [સં. યામ] એક પહોર

જામ નં જામકળ

જામગરી સ્ત્રી બંદૂક કે તોપના દાંડને
 સળગાવવા માટેની કાકડી - વહીતો

જામણુ નં જામણું - બંધાણું તે (૨) અધ-
 રકણ; મેળવણું

જામદાર પું [ફા. જામહૂ + દાર ફા.] જામ-
 દારખાનનો ઉપરી. જામણું નં જામદાર,
 દાંડીના, રોકડ વગેરે કીમતી વસ્તુઓ
 રાખવાની જગા

જામની સ્ત્રી [સં. યામિની] રાત

જામકળ નં એક કળ - જામકળ. -ળી

સ્ત્રી જામકળનું ઝાડ (૨) તેની વાડી

જામણું અંકિં [અ. જામણ પરથી] એકઠું
 થવું; છૂટાં છૂટાં તરવાનું એકત્ર થવું
 (જેમ કે ટોણું જામણું; કચરો, મેલ
 જામણો) (૨) ધન થવું; ઠરવું; ખાજવું;
 બંધાણું (જેમ કે દૂધ, બરફ જામવા)
 (૩) રિયર કે દૃઢ થવું (જેમ કે ખીલો
 જામવો) (૪) બરોબર ચાલવું; પૂરું
 રંગમાં આવવું; પુરબહાર થવું; મચવું
 (જેમ કે, મેત્રી, ધંધો, યુદ્ધ જામવા)

જામાતા(-નુ, -ત્ર) પું [સં.] જમાઈ

જામિન પું [અ.] ખીજની જોખમદારી

પોતા પર લઈ તે વિષે કબૂલાત આપનારો.

જામત નં જામીન તરીકેનો લેખી
 કરાર. જામીરી, -ની સ્ત્રી જામીન થવું
 તે; ખાતરી આપવી તે

જામિની સ્ત્રી [સં. યામિની] જામની; રાત્રી
જામીન, જામત, જામીરી, -ની જુઓ
 'જામીન' ઇં

જામો પું [ફા.] મોટા ઘેરવાળો ઘણો જ
 નીચો એવો એક જાતનો અંગરખો

જાદર નં [દે. જદર] એક જાતનું ઘોણું
 રેશમી કપડું

જાથકાઠ સ્ત્રી [ફા.] માલમલકત; જાગીર

જાથકળ નં [સં. જાતિકળ] એક કળ - તેજનો

જાથા સ્ત્રી [સં.] સ્ત્રી; પત્ની. જાપાત, જાપતી
 [સં.] નં જાપાત પતિપત્ની; જાપતી

જાથું વિં [જાથું = જામણું ઉપરથી; પ્રા. જાથ]

જામણું (સ્ત્રી 'જામણું'). -થા પું પુત્ર
 (૨) વિં પું જાણેલો; જામણો

જાર (૨) સ્ત્રી [દે. જુઆરી, જોવારિ] એક
 અનાજ; જુવાર

જાર પું [સં.] પરજો સાથે પ્રીતિ કરનાર; ધાર.

જાકમ નં વ્યભિચાર. જાક વિં [સં.]
 વ્યભિચારથી જાકમણું

જારણુ(-ણું) નં [સં.] માણસ રોગી થઈ જાય
 તેવો મત્ર - પ્રયોગ (૨) વરીકરણ

જારત સ્ત્રી [જુઓ જિયારત] મુસલમાનોમાં
 મરણને ત્રીજો દિવસે કરવામાં આવતી
 ઉદમણાની ક્રિયા

જારખાજરી સ્ત્રી જાક અને ખાજરી જેવી
 ઓછામાં ઓછી જરૂરિયાત; જારણુ પોષણ.
 [જાથઈ જાથું = મહત્ત્વ ધરી જાથું.]

જારણું સંકિં [સં. જૂ - જારણ પરથી] જાણું
 કરવું

જારણી સ્ત્રી [સં.] વ્યભિચારણી

જારી અં [અ.] ચાલુ

જારી સ્ત્રી [સં. જાર ઉપરથી] જુઓ જારકમ.

વિજારી સ્ત્રી પકડાય નહિ અથવા
 શક ન થડે એવા વ્યભિચાર

ભરુ અં [અ. જારી] ભરી; ચાહુ
ભરુ નં [સં. જાર ઉપરથી] ભુઓ ભરકર્મ
ભલ સ્ત્રીં [સં.] માછલાં, પંખી વગેરે
 પકડવા માટેની ભળી (૨) ઘણી વસ્તુઓ
 ગૂંચવાઈને થયેલું ભળું (૩) કાંઠો; ફરેખ
ભલમ વિં ભુઓ ભલિમ. ભોર વિં
 ભુલમ કરવામાં પૂરું. -મી સ્ત્રીં કૃતા;
 ભલમપણું
ભલિમ વિં [અ.] ભુલમી; નિર્દય
ભવ સ્ત્રીં જવાની ક્રિયા. વચાવ સ્ત્રીં
 ભઆવ
ભવક વિં [ભુઓ ભવ] બહાર જતું કે
 મોકલાતું (૨) સ્ત્રીં બહાર મોકલેલું તે
 (૩) ખરચ; ઉધારેલી રકમ. વખારનીશી
 સ્ત્રીં ભવક પત્રોની મોંઘપોથી
ભવલવ અં [સં. યાવજ્જીવં] બિંદગી પર્યાંત
ભવત અં [સં. યાવત] ત્યાં સુધી [વચંદ્ર-
 દિવાકરો શં પ્રં ભુઓ યાવચચંદ્ર-
 દિવાકરો] [ભગુર (૩) નાભુક
ભવડું વિં જણ; ધસાઈ ગયેલું (૨) કાણ-
ભવલી સ્ત્રીં [ભુઓ આવલી] ખભરીનાં
 માંદાંની સાદડી ... [પાતળું પડ; કાજળી
ભવળું વિં ભુઓ ભવડું (૨) નં રાખતું
ભવતરી, ભવત્રી સ્ત્રીં ભવકળ ઉપરતું
 સુગંધીદાર છોડું -એક તેનનો
ભવ પું હિંદી મહાસાગરનો એક ખેટ
ભવું અંકિં [સં. જન્ પ્રા. જા.] જન્મવું;
 (૨) સંકિં જન્મ દેવો; જણવું
ભવક વિં પુકળ; ભેઈએ તે કરતાં વધુ.
 -ક્રિયાં નં બં વં પુકળતા
ભસાચિહ્ની સ્ત્રીં ભસાનું કારણ દર્શાવતી
 ચિહ્ની [એક ફૂલઝાડ
ભસુ, ભસૂદ(-દી) સ્ત્રીં [પ્રા. જાસુયળ]
ભસૂસ પું [અ.] શત્રુની છૂપી રીતે ખાતમી
 ભણી લાવનાર (૨) કાસદ. -સી સ્ત્રીં
 છૂપી ખાતમી લાવવાનું કામ
ભસો પું અંગત વેર વાળવા લોકો પર
 કરાતી જબરદસ્તી (૨) તેને માટે અપાતી
 છૂપી ધમકી

ભસ્ત વિં [મ.] ભેઈએ તેના કરતાં વધારે.
 -સ્તી વિં ભુઓ ભસ્ત(૨) સ્ત્રીં ભુલમ;
 જબરદસ્તી
ભહરે અં + ત્યારે [પ.]
ભહેર વિં [અ. જાહિર] ગુમ નાહ એલું;
 લોકોને ભણીતું (૨) સાર્વજનિક. વખખર
 સ્ત્રીં સી કોઈની ભણ માટેની ખબર
 (૨) તેને માટે લખાણ છપાણ વગેરેનું
 લેવાતું સાધન. વનાસુ' નં ભહેર
 ખબર; ઠંઠેરો. વસલા સ્ત્રીં ભહેર
 જગાએ અને સૌને માટે થતી સભા
ભહેરાત સ્ત્રીં [અ. જાહિરાત] ભહેર
 કરવાની ક્રિયા; પ્રસિદ્ધિ (૨) ભહેરખબર
 (૩) અં છડેચોક; ચાહન
ભહેલ વિં [ભુઓ જાહલ] ઉગ્ર; આકળું;
 ઝટ તપી નય એવું [વૈલવ
ભહોજલાલી સ્ત્રીં [વ.] દબાઈ; આખાદી;
ભહનવી સ્ત્રીં [સં.] ગંગા નદી
ભળી સ્ત્રીં ભુઓ ભલ (૨) ભમરડો
 ફેરવવાની હોરી
ભળવણી સ્ત્રીં [રિ. જાલવર્ગા] ભળવવું
 તે; સંભાળ; સાચવણી
ભળવવું સંકિં [ભુઓ ભળવણી] સંભા-
 ણવું; સાચવવું
ભળાવાળા વિં અં જ દેખાય એવા આજા
 વણાટવાળું (૨) જરી ગયેલું
ભળાંજાંખરાં નં બં વં ભળાં અને જાંખરાં
ભળિયું નં [સં. જાલ] મકાનમાં અજવાળા
 માટે મૂકેલું બાકું (૨) ભળાંદાર ધુમાડિયું
ભળી સ્ત્રીં [સં. જાલ] વચમાં કાણાં રહે
 એવી ગૂંથણી કે તેવી બનાવટની વસ્તુ
 (૨) તેવી ગૂંથણીવાળા વાળાથી કે સળિ-
 ચાથી ભરેલું ખારીખારણાંનું કમાડ કે
 ભીંતનું ભળિયું (૩) ભમરડાની ભળ
ભળું નં [સં. જાલ] એકબીજા સાથે ગૂંચાઈ
 કે ગૂંચાઈને બનેલું કોકડું; ધુગું (જેમ કે
 છાડ વેલા ઇં નું) (૨) કરોળિયાનું બાણું
 (૩) આંખની છારી (૪) ભળ; ફાંસલો
 (જેમ કે કપટનું ભળું)

જાંગડ (૦) વિં જોવા દેખાડવા, મૂલ્યે આપ્યા કે સોદો કર્યા સિવાય લીધેલું
જાંગલો પું ગોરા; ટાપીવાળો (કાંઈક તુચ્છકારમાં) (૨) જંગલી
જાંધ (૦) સ્ત્રીજાંધ; સાથળ. -ધિયો પું
 જાંધ ઠંકાય એવડો તમિયો - ચણી
જાંબુ (૦) નં [સં. જંબુ] જાંબુનાં ફળ. ઠંડિયું વિં જાંબુના રંગનું. ઠંડું વિં જાંબુના રંગનું (૨) નં જાંબુ. ઠંડો પું જાંબુનું ઝાડ
જાકર સ્ત્રી [અ. જિક] કથન; વાતચીત આગ્રહ; હડ; મમત [દોસ્ત [લા.]
જાગર નં [ફા.] હેયું (૨) દિલોભન
જાગીયા સ્ત્રી [સં.] છતવાની ઇચ્છા. -પુ વિં [સં.] જાગીયાવાળું
જાણવિયા સ્ત્રી [સં.] જાણવાની ઇચ્છા
જાણ્યા સ્ત્રી [સં.] જાણવાની ઇચ્છા; જ્ઞાન-પ્રાપ્તિની ઇચ્છા. -પુ વિં [સં.] જાણ્યાસાવાળું [અતે] ઉદાઁ 'વદન્વિત'
જાત વિં [સં. જિત] છતનારું (સમાસને જાત વિં [સં.] જાતાયેલું
જાતાડવું સંકિં 'છતવું'નું પ્રેરક
જાતામા વિં [સં.] જાતને -ચોતાની વાસનાએને છતી હોય એવું
જાતાવવું સંકિં, જાતાવું અંકિં 'છતવું'નું પ્રેરક અને કર્મણિ
જાતે દ્રિય વિં [સં.] ઇદ્રિયોને છતી હોય એવું
જાદ સ્ત્રી [અ.] જાદ; હડ. -દી વિં જાદી
જાન નં [દં.] કપાસ લોઢવાનું કારખાનું
જાન વિં [સં.] (રાગદ્વેષાદિ ઉપર) જય મેળવનારું (૨) પું જુદ્ધ (૩) જૈન તીર્થંકર (૪) વિષ્ણુ. ંધર્મ પું જૈન ધર્મ. ંમંદિર નં જૈન મંદિર. -નેન્દ્ર, -નેન્દ્ર પું [સં.] જૈન તીર્થંકર; જાન (૨) જુદ્ધ ભગવાન [સ્વર્ગવાસી
જાનત નં જાનત. જાનતી વિં
જાસી વિં (૨) પું [દં.] એ નામની એક રખડાઈ ભતનું માણસ
જાલાળ(-ણું) વિં [જાળ ઉપરથી] જાહ-જોહું; અસભ્ય (૨) જાહું (શબ્દ-નેણ)

જામ અં+જમ [પ.]
જામખાનું નં [દં. જામખાના; સરં ફા. જમખાના = મોટી ચેતરંજી (મેદાની) રમત-ગમતની મંડળીને ખેલવાની જગા
જાયાકૃત સ્ત્રી [અ.] જાકૃત; મિજબાની
જાચારત સ્ત્રી [અ.] જુઓ જાચાર
જાચાવર પું વરરાજા
જાચાઈ નં [દં.; અ. જરાફહ] આક્રિકાનું એક જંગલી પશુ
જાચાયત વિં [અ.] જુઓ જાચાયત
જાગ્યા પું [ફા.] (સરહક પ્રાંતની કોખોમાં) પંચ; પરિષદ; સંમેલન
જાલકક પું [અ. જિલ્લકકદહ] મુસલમાની ૧૧મો મહિનો
જાલકળ પું [અ. જિલ્લકકદહ] મુસલમાની ૧૧મો મહિનો [પદાર્થ]
જાલોટીન નં [દં.] એક પ્રાણિય ચીકણો
જાલક સ્ત્રી [અ.] પુસ્તકનું આમડાનું પૂઠું (૨) પુસ્તકનો જુદો ખાધેલો વિભાગ
જાલો પું [અ. જિલ્લ] વિભાગ (૨) કલે-કટરની હકૂમત નીચે મુકાતો દેશનો ભાગ
જાવાઈ સ્ત્રી [જાવ ઉપરથી] જાવનિવાઈ પેટે ખાંધી આપેલી રકમ કે જમીન -ગરાસ [જાવાવડું (૨) પોષવું
જાવાડવું સંકિં જાવવું કરવું; મરવું
જાવારો પું [જાવ ઉપરથી] જન્મારો
જાવાવું અંકિં 'જાવવું'નું ભાવે
જાવાળી સ્ત્રી તખલોના આમડા ઉપરનું કાળું વર્તુલ (૨) તંખૂરાના આરા પર તારને લગાડાતા દોરા (તેને લઈને સૂર ખરોખર મળે ને રણકે છે)
જાખણું પું [સં.] ઇદ્ર (૨) વિષ્ણુ (૩) વિં કૃતેહમંદ; વિજયી
જાસમ નં [અ. જિસમ] શરીર
જાસસ(ઠંકાઈરંટ) પું [દં.] ઈશુ ખ્રિસ્ત
જાહાદ સ્ત્રી [અ.] જુઓ જાહાદ
જાહોવા પું [દં.] ઈશ્વરનું ચહુકી નામ
જાહવા સ્ત્રી [સં.] જાહ. ંચ પું; નં [સં.] જાહનું ટેરવું. ંપત્ર નં ઠાંડી અને

पाहंहुं भजे त्वां जगतुं एष आकारनुं
नानुं पान [व. वि.]

जि'गोडी स्त्री० इतरां, गाय, ले'संघत्यादि
पशुओना कान वगेरे अत्रो परभाउतो
अव. -हुं न० जि'गोडो (२) नानुं
छाकरुं [दा.]. ०डो पुं० मोटी जि'गोडी
जि'गर पुं०[इ.] आहुना रसवाणुं अेक पीलुं
जि'हंगानी स्त्री० [फा.] ज-माश; जि'हंगी
जि'हंगी स्त्री० [फा.] एवन (२) आयुष्य.

०लर अ० आपी जि'हंगी सुधी

७ पुं० ज'र्ष; पैसो (जेम के, जेछ, अउधोछ)
७ अ० काव्यमां पाहपूतिं भाटे वपराय छे
७ अ० [सं. 'जीव'; प्रा. जीम=प्रखुं एवो]
'आ रखो', 'वारु' वगेरे अर्थ भतावनार
मानवायक उहुंगार (प्रसाय'क के 'हा'ना
निश्चयार्थ'क; जेम के, 'छ?'=शु?; 'छ'=
हां; ठीक) (२) नामने जेडातो मानवायक
शब्द उदा० 'पिताछ'

७ स्त्री० [प्रा. जीमा] माता; भा. ०छ स्त्री०
भा (२) मोटी मा; दाही. ०छभहेन,
०छभा स्त्री० मोटी नख'ह. ०छभा
स्त्री० धरडी मा, दाही. ०छे पुं० दाही

०छु स्त्री०; न० [सर० दे. झीण=अंग]
करीमां गोठकी परनुं दुवसंठीवाणुं सभत पड

०छत स्त्री० [अतउं] उपरथी] इतेह; विन्य

०छतुं स०किं० [सं. जि] इतेह भेणवची

०छतून न० लुओ लेतून

०छतेलुं न० [लुओ धीतेलुं] अेक कृण अने

तेमांनुं भीज

०छह स्त्री० लुओ जिद

०छन पुं० [अ. जिन्न] अेक लतनुं भूत

०छन पुं०[फा. जीन; प्रा. जीण] धोडानुं पलाख

०छन न० अेक लतनुं लहुं मिलनुं कपडुं

०छनो पुं० [फा.] लुओ दाइरपारी

०छस स्त्री०[सं. गिहवा; प्रा. जिम्मा] भोलवानी

कर्म'न्द्रिय (२) वाया; वाणी (३)

स्वाहनी छद्रिय(४)जेडा पहेरेवा वपराती

पटीनुं साधन (५) भावा छ० नुं मोहुं

दाभवानी पटी. ०छडी स्त्री० एष.

-साजोडी (-री, -णी)स्त्री० भोलाभोली;

तकरार. -णी स्त्री० अलना आकारनो

वहालनो आगणनो भाग (२) देशी

वहाल्लोमांता तल्लमानो वखलो सठ (३)

जिल उतारवानी थोप के पटी; बिलियुं

७भी स्त्री०धाधराने जहले काठी स्त्रीओ कथार्थ

रंगनुं जे कपडुं पहेरे छे ते [[सं.]छद्र

७भूत पुं०;न०[सं.]भेध;वाहण. ०वाहन पुं०

७रखु वि० लुओ एष'

७रवपुं स०किं० [प्रा. जीरव(सं. जू)]पयावपुं;

हजम करवुं (२) सांपतुं; वेळुं

७रवापुं अ०किं० 'अरवपुंनुं कर्म'लि

७राकेरी स्त्री० ७रा साथे आधेकी करी

७रासाण स्त्री० अेक लतनी डांगर

७रियाकेरी स्त्री० ७रा नेवी वासवाणी करी

७रुं न० [सं. जीर(-र)क; फा. जीरह] अेक

मसालो

७रुं वि०[सं.] छेक नहुंनुं; धसार्थ के पवार्थ.

गयेलुं. ०वर पुं० [सं.] मादम न पडे

अेवो शरीरमां रहैतो अणुो धीमो ताव.

-खो'द्वार पुं० [सं.] एष' थयेलाने

समरावपुं ते [उहुंगार

७ल०अे अ० अतिशय तापेदारी सूखवतो

७व पुं० [सं.] शरीरनुं येतनतत्त; प्राण(२)

प्राणी (३) मन; हिल (४) [दा.] पू'छ;

होखत (५) दम; सार (६) काणछ; लक्ष.

उदा० 'अवराभीने काम करवुं'. ०उडाणी

पुं० भणायो; कलेश. ०व'त(-तु)पुं०; न०

अवडुं. ०जान वि० अत्यंत वहालुं. ०हुं

न० कडमां नानुं ज'तु. ०डो पुं० एव;

आत्मा (२) छीडो [स्वामी; पति

७वखु(०छ) पुं० [सं. जीवन] एवननो

अवत न० अवित; अवतर. ०किया, ०अर

स्त्री० पोताना भरख पाछण करवानी

किया (वरो वगेरे) एवतां ज करवी ते.

०जगत अ० इयाती सुधी. ०दान न०

आइतमां सपडयेलाने के पोताना

सकलमां पडेलाने न मारवो-प्राणनुं

दान-रक्षख करवुं ते; अवितदान

अवतर न० जन्मारे।

अवतुं वि० [‘अवतुं’ न० कृ०] अववाणु;

अवनसंज्ञितवाणु; सअव(‘भरेलुं’थी विलडुं)

अवतोड वि० अतिशय महेतत करवे अेवुं

अवदया स्त्री० अवे।-प्राणीओ पर दया

अवन न० [सं.] अवतुं ते (२) आयुष्य;

निंङगी (३) अवनशक्ति; प्राण. ०कथा

स्त्री० निंङगीनुं वृत्तांत. ०कलड पुं०

लुओ अवनसंश्राम. ०कार्य न०

निंङगीनुं मुख्य कार्य. ०चरित(-त्र)

न० निंङगीनुं वृत्तांत. ०दृष्टि स्त्री० अवन

विषेनी दृष्टि-दृष्टिकोश. ०दोरी स्त्री०

अवनइपी दोरी; आयुष्य (२) अवननो

मुख्य आधार [धा.]. ०निवाड पुं०

अरथ्यौषण. ०पलटो पुं० आभा अवन

नमां यतो यलटो; ‘अेन्वअंन’. ०अक्रिया

स्त्री० अव टकाववामां यती रासायणिक

क्रिया; ‘भेओलिसअम’. ०अत्र पुं० अवन

ननो मुख्य ध्यानमंत्र. ०भूणी स्त्री०

अवननुं भूण. ०शक्ति स्त्री० अवननी

भूण शक्ति. ०संभी स्त्री० सडधम-

यारिणी; पत्नी. ०संश्राम पुं० अवता

रहेवा माटे प्राणीओने करवे पडतो

संश्राम; ‘रदूगल इेर अेअिसरन्स’.

०साङ्क्य न० निंङगीनी सङ्कता.

०सिद्धांत पुं० अवननो भास सिद्धांत;

अवनमंत्र. ०सूत्र न० लुओ अवनदोरी

(२) अवनमंत्र. ०स्मृति न० अरथ्यइपे

लभायेली आत्मकथा; ‘दिमिनिसन्सीअ’

अवन्मुक्त वि० [सं.] अते हेहे माथानां

अंधनोमांथी मुक्त. -अित स्त्री० [सं.]

अवन्मुक्त इरा।

अवलक्षी वि० अवने मारी आवार;

‘कानि वारस’ [अथराक

अवरुं वि० [‘अव’ वपरथी] यासाक; यथण;

अवसेणु वि० मृत्यु वपनवे अेवुं

अवलोड पुं० [सं.] मृत्युलोड

अवतुं अ०किं [सं. जीव] अवनक्रियाओ

करवानी शक्ति होवी; प्राण्य धरवा; श्वास

यासवो (२) अवतुं होवुं के रहेवुं; इयात

होवुं के रहेवुं (३) अवन गुनरतुं

अवरोष पुं० वनस्पति के प्राणीना पृथ्वीना

पडमांथी मणी आवतो अवरोष; ‘इसिल’

अवसटोरसट अ० अवनने जेपमे

अवडत्या स्त्री० प्राणीनी इत्या

अवत वि० [सं.] अवतुं; प्राणवान

अवा स्त्री० [सं.] धनुष्यनी दोरी (२)

‘कोड’ ओइ अेन आड’ [ग.]

अवाणु पुं०; न० [सं.] अणु जेवडे अव; (२)

वनस्पति सृष्टिमां नानामां नानो अेकअ

‘अेकटरिया’ [कीडानो सभू

अवात स्त्री० [‘अव’ वपरथी] अवडा के

अवात्मा पुं० [सं.] अव; अवदशावाणो आत्म

अवादोरी स्त्री० लुओ अवनदोरी

अवांतक पुं० [सं.] पारधी (२) भारे; भूत-

अविकड स्त्री० [सं.] आअविकड; गुणरान्त

साधन

अवित वि० [सं.] अवतुं (२) न० अवतर

अवितव्य न० [सं.] आवरहा (२) अववानुं

प्रयोगन

-अवी वि० [सं.] (सभारने अते) अवनारुं;

नसनारुं. डेकां ‘अमअवी’

अवी स्त्री० [सं. जीवा] भुण्य वगेरेथी पाटलो

अरतां वथमां जे जे सेरे वाराइरती

पुडाडे छे अने तारे छे ते

अंडवुं न० [द. जिडह] छेडने केटलावाणो

जीवकोष [वि० अंधरांवाणुं

अंधरां (०) न० अ० व० लुओ जीथरां-रिथुं

लुआ न० [सं. इत; प्रा. जूअ(-व)] लुणुं;

लुणुं. ०भानुं न० लुगारभानुं. ०अेर

पुं० लुगारी

लुआरुं न० संयुक्त इडुं अमांथी इटा पडी

नवे माडेलो गुडसंसार

लुआण पुं० अरती; अर

लुओ सं० किं ‘जेवुं’नुं आज्ञार्थं जीने

पुरुष अ० व०

लुक्त वि० [सं. युक्त] जेडेकुं (२) योअ्य; अनुकण

लुक्ति स्त्री० [सं. युक्ति] उपाय; करामत;

तइपीर (२) रीत; प्रकार

જુગ પું [સં. યુગ] જમાનો
 જુગત વિં જુઓ જુકત
 જુગત(-તી) સ્ત્રીં જુઓ જુકિત
 જુગતું વિં [સં. યુક્ત] બંધખેસતું; યોગ્ય
 જુગદાધાર પું જુઓ જગદાધાર [પ.]
 જુગલ નં [સં. યુગલ] જોડું. ઠંકિરીર પું
 કૃષ્ણ. ઠંકોડી સ્ત્રીં યુગલ; જોડી
 જુગાર પું [જુઓ જુગારી] જુગદું; ધૂત.
 -રિયો પું જુગારી. -રી વિં [સં.
 ઘતકારિન; પ્રા. જૂઠારિ] જુગાર રમવાની
 લતવાણું (૨) પું જુગાર રમનારો
 જુગુરસા સ્ત્રીં [સં.] નિંદા (૨) ચીતરી;
 સખત અણગમો. -રિસત વિં [સં.]
 નિંદિત (૨) ચીતરી ચડે તેહું
 જુગમ નં [સં. યુગ્મ] યુગલ; જોડું
 જુકું વિં જુઓ જુકું ૧ થી ૩
 જુતાવણું સં કિંક, જુતાવું અં
 'જુતવું'નું પ્રેરક અને કર્મણિ
 જુદાઈ સ્ત્રીં [ફા.] જુદાપણું
 જુકું વિં [ફા. જુદા] જુદું; અલગ; વેગળું
 (૨) અનોખું; અસાધારણ [પતિ
 જુદ્દ નં [સં. યુદ્ધ] લડાઈ. ંપતિ પું સેના-
 જુનવટ સ્ત્રીં જુનાપણું; જુનવાણીપણું
 જુનવાણી વિં જુનું (૨) જુના વિચારનું;
 'ઓથોડાકસ'
 જુખાન સ્ત્રીં જુઓ જુખાન. -ની સ્ત્રીં
 જોલીને જણાવેલી હકીકત; સાક્ષી
 જુખો પું [અ.] એકંદર આંકડો; સરવાળો
 જુમા પું [અ. જુમઘ] શુક્રવાર. ંમસી-
 (-રિજ) સ્ત્રીં (શુક્રવારની નમાજ
 પઢવાની) મોટી મસીદ
 જુમેરાત સ્ત્રીં [જુમા + રાત] ગુરુવાર
 જુમેદા(-વા)ર વિં [ફા.] જોખમદાર;
 જવાબદાર. -રી સ્ત્રીં [ફા.] જોખમદારી;
 જવાબદારી [જવાબદારી
 જુમેમા પું [અ. જિમ્મહ] જોખમદારી;
 જુલકું નં [જુઓ જુલકું] વાળની લટ -
 ંજણું
 જુલમ પું [અ. જુલ્મ] જખરદસ્તી; ખલાતકાર

(૨) અત્યાચાર; અ-ચામ (૩) કોઈ વાતમાં
 અતિશયતા કરવી કે ખૂબ કરી નાખવું
 એવો ભાવ બતાવે છે. ંગાર વિં જુલમી.
 -માટ પું જુલમ. -મી વિં [ફા.]
 જુલમ કરનારું; જુલમગાર (૨) જેમાં
 જુલમ હોય તેહું; જુલમખરદું
 જુલાર્ધ પું [દં.] ખ્રિસ્તી સનનો સાતમો
 મહિનો
 જુલાખ પું [અ. જુલાજ] ઝાડા યાચ એવું
 ંસાં; રેચ (૨) દસ્ત; ઝાડો
 જુલકું નં [ફા.] જુઓ જુલકું
 જુલમ પું [અ.] જુઓ જુલમ
 જુલકું નં + [જુઓ જુલું] જુલકું
 જુલતી સ્ત્રીં જુઓ યુવતી
 જુલા, ંખાનું, ંખાર જુઓ 'જુઆ'માં
 જુવાન વિં (૨) પું જુઓ જવાન; યુવાન.
 ંજોધ વિં ભરજુવાન (૨) મજબૂત;
 કંદાવર. -નિયાવાળું નં જુવાન
 સ્ત્રીં પુરુષોનું ટોણું (૨) તોફાની કે અતિ
 સાહસવાળું ટોણું [લા.]. -નિયું વિં
 જુવાન. -નિયો પું જુવાન. -ની જુઓ
 યુવાની [અનાજ; ભર
 જુવાર સ્ત્રીં [દે. જુવારી, જોવારિ] એક
 જુવારું નં, જુવારો પું જુઓ જુઆરું
 જુવાળી પું [જુઓ જુઆળ] ખરતી; ઝાર
 જુવું નં [જુઓ જુવો] જુલકું; જુગાર
 જુરસાદાર વિં જુરસાવાળું
 જુરસો પું [જુઓ જોરા] જીલરો; જોસ
 (૨) લાગણીનો જુરસો (૩) જેમ; બળ
 જુહાર પું [દે. જોહાર] 'નમસ્કાર',
 'સલામ' એ ભાવ બતાવતો શબ્દ.
 ંપટોળાં નં બં વં ખેસતા વર્ષને
 દિવસે આશીર્વાદ લેવા જુહાર કરવા તે.
 જુ સ્ત્રીં [સં. યુક્તા; પ્રા. જૂમા] માથામાં કે
 ચામડી પર પડતું એક જંતું
 જુઈ સ્ત્રીં [સં. યુધિકા; પ્રા. જૂહિયા, જૂહિ]
 એક ફૂલવેલ
 જુગદું નં જુઓ ધૂત; જુગાર
 જુજ વિં બહુ થોડું; જરા. ંજાજ વિં
 ધણું થોડું; જરાતરા

ભૂજવું વિં [અપ. જુમંજુમ] ભૂહું; નાખું
 ભૂટ પું [સં.] (વાળનો) ઝૂડો; સમૂહ
 ભૂઠં નં [રે. જુટ્ટો] ભૂઠાણું
 ભૂઠંણું નં [સં. જુટ્ટ; પ્રા. જુટ્ટ] અજીકવાડ;
 એહું; છંડામણ
 ભૂઠાણું +, -ણું નં ભૂઠી વાત
 ભૂઠાણોણું વિં ભૂઠું બેલવાની ટેવવાળું
 ભૂઠું વિં [ભૂઓ ભૂઠી] અસત્ય, ભૂઠું (ર)
 કૃત્રિમ; બનાવટી(૩)રહી ગયેલું-જડ(અંગ)
 ભૂઠું વિં [સં. જુટ્ટ; પ્રા. જુટ્ટ] અજીકું; એહું
 ભૂઠી સ્ત્રીં [સં. જુટ્ટ] ઝૂડી. -ટો પું સાવરણી
 (ર) ઝૂડો [બળદ વગેરે]
 ભૂટવું સં કિં [પ્રા. જુત્ત] ભેડવું (ગાડું,
 ભૂટિયું નં, ભૂટી સ્ત્રીં, ભૂટું નં
 [સં. યુક્ત; પ્રા. જુત્ત પરથી] ખાસડું; ભેડો
 ભૂથ નં [સં. યથ] ટાણું; સમૂહ
 ભૂન પું [હં.] ખ્રિસ્તી સનનો રહો મહિનો
 ભૂનું વિં [સં. જીર્ણ, જૂર્ણ; પ્રા. જુળા] પુરાણું;
 પ્રાચીન; અગાડનું (ર) જર્જરિત; જીર્ણ
 (૩) ધણો વખત વીતેલું (જેમ કે ભૂનો
 ગોળ; ભૂનો મિત્ર); ધણો વખત વાપરેલું
 (જેમ કે, ભૂનું વાસણ ઇં) (૪) રીઠું;
 નામીયું; અનુભવી (જેમ કે ભૂનો ચોર,
 ભૂનો ભેગી, ઇં). ંપુરાણું વિં ગમે
 તેવું ભૂનું; ફાટયું તટયું; જીર્ણ
 ભૂરી સ્ત્રીં [હં.] ફેંસલો આપવામાં ન્યાયા-
 ધીશને મદદ કરનારું યંચ
 ભૂનો પું [સં. વૂકા] ઠોરના શરીર પર
 ચોટવું એક જવડું [ખાવાં
 ભૂકેવું અંકિં [સં. જૂમ] બેઠાં બેઠાં એકાં
 ભૂંબકાસ્ટ્રે નં [સં.] શત્રુને બિધમાં નાખી
 દે તેવું અસ્ત્ર
 જે (જે) સં (ર) વિં [સં. યવ] ('તે' સાથે
 સંબંધમાં વપરાય છે. તેનાં રૂપો - જેણે,
 જેને, જેનું ઇં). (૩) અં + કે (વાક્યના બે
 વિભાગને ભેડતું અપેક્ષાપૂરક અં) (ઉદા.
 તેનું કારણ એ છે એ (૩) . . .)
 જે (જે) પું; સ્ત્રીં [સં. જય] + ક્તેહ. ંજે
 પું જય જય; વંદન (ર) અં વંદનસૂચક

ઉંઘાર. ંજેકાર પું; સ્ત્રીં ભૂઓ
 જયજયકાર
 જેઓ (જે) સં [જેનું બં વં] (તેનાં
 રૂપો - જેમનું, -નાથી ઇં)
 જેટલું (જે) વિં [સં. યાવત્; પ્રા. જેતિઅ,
 જેતિલ] ('તેટલું'ના સંબંધમાં વપરાય.
 કદ, સંખ્યા, વજન ઇંનું માપ કે મર્યાદા
 સૂચવે છે.) -જે અં ('તેટલે' સાથે
 સંબંધમાં) જેટલે અંતરે, હદ કે મર્યાદા
 ઇંમાં (ર) જે વખતે; જ્યારે [પ.]
 જેઠે પું [સં. જ્યેઠ, પ્રા. જેટ્ટ] વરનો મેઠો
 ભાઈ (ર) વિક્રમ સંવતનો આરંભો મહિનો
 (૩) વિં ભૂઓ જ્યેષ્ઠ. -ઠાણી સ્ત્રીં
 [પ્રા. જિઠાળી] જેઠની વહુ. -ડી વિં જેઠ
 મહિનાનું, -ને લગતું (ર) સ્ત્રીં જેઠ
 મહિનાની પૂતમ. -ડીપુત્ર પું પહેલા
 ખેળાનો અથવા વડો પુત્ર
 જેડીમધ નં [સં. યદિ (પ્રા. જદિ) મધુ] એક
 વનરખતિ; ઔષધિ
 જેણી (જે) સં જેનું સ્ત્રીં ('તેણી'
 સંબંધમાં; ભૂતા પદમાં, કે હાલ મુખ્યત્વે
 પારસીઓમાં) (ર) વિં સ્ત્રીં જે. ંગમ
 અં જે તરફ
 જેણે (જે) સં જેનું તૃતીયાનું રૂપ
 જેતા પું [સં.] જીત મેળવનાર વિજેતા
 જેતૂન (જે) નં [અ.] એક તેલી બી; 'ઓલિવ'
 જે તે સં (ર) વિં ગમે તે કાઈ (૩) ફાલતુ;
 સામાન્ય (ઉદા. આ કાંઈ જે તે માણસ-
 થી ન બને)
 જેળ પું; સ્ત્રીં [અ.] ખીસું
 જેળ પું; સ્ત્રીં [ફા.] શોભા; સુંદરતા
 જેમ (જે) અં [અપં ગિષ(-મ), જેમ]
 જે રીતે. જેમ કે અં દાખલા તરીકે.
 જેમ અં ગમે તેમ; હરકાઈ રીતે;
 મુશકેલીથી
 જેમનું (જે) સં બં વં [જે] જેઓનું (ર)
 વિં જે પ્રમાણેનું; જે રીતનું; જેવું (૩)
 જે બાહુ કે તરફનું
 જેર (જે) અં [ફા.] વશ; વાણે; પરાજીત.
 ંકડી સ્ત્રીં થોડાના થોડાની કંઠાવાળી

કડી. ંખંદ(-વ) પું [ફા.] લગામને તંગ સાથે નેડનારી ચામડાની કે નેડી ખનાતની પડી (૨) ચામડાને કોરડો; સાટકો
જેરો પું [સરં ગેરો] ગરેલો ભૂકો; ભૂકો (૨) તખાકુનો ભૂકો; જરહો
જેલ સ્ત્રીં [હિં.] કેદખાનું (૨) જેલની સભા; કેદ.
બંત(-યા)ત્રા સ્ત્રીં જેલમાં જવું તે. ૦૨ પું [હિં.] જેલનો વ્યવસ્થાપક
જેવડું વિં [અપ. જેવડું] ('તેવડું' સાથે સંબંધમાં) અમુક કદ કે માપનું
જેવર નં [ફા.] અલંકાર; ઠાગીના
જેવારો (જે) પું જ્યનો વારો-વખત
જેવું (જે) વિં [અપં જિવ, જેવું] ('તેવું' સાથે સંબંધમાં વપરાય) અમુક ભત, રીત કે ગુણ - લક્ષણનું. ૦તેવું વિં સાધારણ (૨) ગમે તેવું
જેઠિકા સ્ત્રીં [સં.] લાકડી; સોટી
જેહ સં [સરં અપં જિહ, જેહ] જે [પ.]
જેહાદ સ્ત્રીં [અ. જિહાદ] ધર્મ ખાતર કરેલું યુદ્ધ; 'કુસોડ'
જેહુ સ્ત્રીં [રે. જેહ] ધૂળ; રજ
જેસડી (જે) સ્ત્રીં [સરં ધીસડું] નાનો જેસલો (૨) ખેતીનું ચાસ પાડવાનું ઝાંતર. -લો પું પેડાં વગરનું બળદ પલોઠવાનું વાહન
જેન વિં [સં.] જિને (તીર્થ) કરે પ્રવર્તાવેલું (૨) જેન ધર્મને લગતું (૩) પું જિનને ઉપાસક; શ્રાવક [પ્રવર્તક ઋષિ
જેમિનિ પું [સં.] પૂર્વમીમાંસાદર્શનના
જે અં [સં. યદિ, પ્રા. જઙ] (સંશય કે શરત બતાવે છે. 'તો' સાથે વપરાય છે)
જેઈએ 'જેઈવું'નું વં કાંતું ૩૫. (જેઈએ છે = જરનું છે એ અર્થમાં વપરાય છે. ખાકી અપૂર્ણાં કિં છે) (૨) અપ કે જર ચાઈરછા હોય તેમ - એવો ભાવ બતાવે છે [વં કાંતું ૩૫)
જેઈએ ('જેઈવું' પહેલો પુરુષ અવ્યંબું
જેઈવું વિં ('જેઈવું'નું વં કું) જેઈએ તેટલું; જરૂરી. ૦કરવું, ૦કારવવું વિં જરૂરી; અપનું

જેઈવું અં કિં અપ, જર કે ઇચ્છા હોવી (૨) સામાન્ય કદંત જેડે વપરાતાં 'તે ક્રિયા કરવાની જર કે કરવ હોવી' એમ અર્થ થાય છે. ઉદાં તમારે જવું જેઈએ. (આ કિં અપૂર્ણાં છે. જેઈએ, જેઈતું, જેઈશે એ ત્રણ રૂપે જ સામાન્યપણે લેવા મળે છે. સુરત બાલુ 'જેઈવાનું' રૂપ પણ વપરાય છે. જેમ કે, કાલે મારે આ ચોપડી જેઈવાની છે = જેઈશે.)
જેઈશે 'જેઈવું'નું ભવિષ્યકાળનું રૂપ
જેકર પું [હિં.] ગંજકામાં આવતું એક પત્તું
જેકે અં [ને+કે] અગરને (વિરોધી શરત કે વિધાન બતાવે છે) 'છતાં' અથવા 'પણ' સાથે સંબંધમાં વપરાય છે. (જેમ કે, જેકે તમે કહો છો તે ખરું હશે, પણ મને નથી લાગતું) (૨) 'બદકે'થી બલટો ભાવ બતાવવા (એ વાક્યો વચ્ચે) વપરાય છે (તેણે આપવા કહ્યું, જેકે એમનું મન નથી.)
જેખ નં જેખવાનું કારણું (૨) જેખવાની રીત; તોલ (૩) તાજવું
જેખમ નં ભવિષ્યમાં થવાના નુકસાનની ધારૂતી (૨) નુકસાન; ધોકો (૩) જેમાં નુકસાનની ધારૂતી હોય એ; સાહસ (૪) જુરમે; જવાબદારી. ૦કારક, ૦કારી વિં જેખમવાણું; જેખમ પહોંચાડે એવું. ૦દાર વિં જુઓ જવાબદાર. ૦દારી સ્ત્રીં જુઓ જવાબદારી
જેખમાવું અં કિં જેખમમાં આવવું; જેખમ કે નુકસાન થવું
જેખવું સં કિં તેણે; વજન કરવું (૨) મનમાં તેણીને વિચારી લેવું (જેમ કે, તે શબ્દો જેખીને વાપરે છે) [લા.]
જેગ વિં [સં. યોગ્ય, પ્રા. જોગ] જેગું; લાયક; છાજવું (નામ કે ક્રિયા સાથે નામ-યોગી અં પેટે વપરાય છે. જેમ કે, લખવા નેગ બાબત, ખાવા નેગ રૂળ, તમારા નેગ કામ (૨) માટેનું; -ના તરફનું (જેમ કે, સાહ નેગ, નામ નેગ હૂડી)

(३) अ० प्रति; तस् (लेम के...ना तंत्रो
लोग इ. १० पेठे)

लोगा पुं० लुओ योग (२) लोगवाध (३)
(वशाटमां ताशाना) कभवार तार तणे
उपर करी सधाती योडडी लेवी आंरीनी
योगना. ०टी स्त्री साधुडी; आवी
(तुच्छकारमां). ०टो पुं० लेगी; आवी
(तुच्छकारमां). ०णु स्त्री० लुओ योगिनी
(२) आवानी स्त्री; साधुडी. ०णु स्त्री०
ईश्वरशक्तियां कल्पेलां ६४ स्त्री ३पौमांतुं
दरेक. ०निद्रा स्त्री० योगयुक्त निद्रा-
अधीं बांधनी ने अधीं समाधिनी
स्थिति (२) युगने अति विपद्युनी निद्रा
(३) अज्ञानी निद्रा (जे वभते प्रलय
थाय छे). ०माया स्त्री० सृष्टिने उत्पन्न
करनारी ईश्वरनी मोडी शक्ति; जगतना
कारणईप ईश्वरी माया (२) दुर्गा. ०वटो
पुं० लेगीपलुं; सन्यास

लोगवपुं स०किं [सं. योज्य] लोग पव-
राववो; भेज कराववो; गोडवपुं (२)
विवेकथी लोगवपुं; भाखलुं; सायवीने
काममां सेवुं

लोगवाध स्त्री० गोडवपुं; अंदापरत
लोगाणु न० घोडा अणद वगेरेने भावानुं
अनाज

लोगानलोग अ० [सं. वीज + अनुयोग] लोग
आती मणवाधी; जनवाकाण छेवाधी;
संलोगवशात्

लोगिये पुं० योगी

लोगी पुं० लुओ योगी (२) शैवपंथी
भाभी आवी (३) रावणिये

लोगुं वि० लुओ 'लोग' वि०

लोगेश पुं० [सं. योगेश] महादेव

लोजन पुं०; न० [सं. योजन] यार गाडनुं
अंतर [लुवान-पडेलवेतरी भेस

लोटी स्त्री०, -डुं न० [द. लोट्टी] लोटडी;

लोटीलां(-वां) न० अ० व० पगनी आंगणाये
पडेरवानां स्त्रीयानां धरेलां

लोटी पुं० [सं. योत्का] जे सरभी वस्तुनी

लोड. उदा० 'घोतीलोटी' (२) अेक वस्तुने
अधी रीते मणती आवती थीछ वस्तु

लोड स्त्री० [अप. जोड=लोडी] जे सरभी
वस्तुयानी लोडी (२) डरीकईके सरभा-
भल्लीमां अराभर अतर तेवी थीछ वस्तु
(३) तंभुराना यार तारमांना वयला जे
तार (४) संगति; सोभत; लोडाण. ०डायुं
न० गमे तेम लोडी काटेलुं गीत के
कविता (२) लोडी काटेली वात. ०डाम
न० लोडवानुं काम के रीत. ०कुं न०
अेकपीननी साथे वणवेडी वस्तुओ (२)
जेडे अचतरेलां जे आणक (अ० व० मां)

लोडणु स्त्री० लोडवानुं काम के रीत (२) शण्ड
अभवा अक्षराने लोडवानी रीत; 'रपेविंग'.

०कोशी पुं० लोडणुनी शुद्ध अर्थे रथेली
के शुद्ध लोडणुवाणो सण्डकोश

लोडवुं स०किं [प्रा. जोड (सं. योज्य)]
लुडी वस्तुयानो संध करवो-सांधवी;
सेगुं करवुं; वणगाडुं (२) छुटा कागो
के धटकोने सेगा करी अेक आभी रचना
करवी. (लेम के, वाक्य के कविता लोडवी;
साडकल के यंत्र लोडवुं) (३) वाहन के
काममां लगाडवुं; नेतवुं (लेम के,
गाडीये घोडा लोडवो) (४) वाहनने के
आभरने अणद घोडा नेतीने तयार करवुं
(५) पोट के नुकसान आवे तयारे डारी
आपवुं; पूरुं पूरुं करी आपवुं (७)
रथवुं (लेम के, प्रीत लोडवी; वात लोडवी.)

लोडवुं न० लोडुं; लोडुं

लोडाक्षर पुं० जे अथवा वधारे अक्षरों
लोडवाधी अनेला अेक संयुक्त अक्षर

लोडालोड अ० लोडेलोडे; पासे पासे; अटोअड

लोडाणु न० [लोडवुं] परथी साधो; संधान
(२) अेकहुं करवुं; सेगुं करी देवुं (३) अेकका
थवुं, लोडावुं ते (उदा० जे रामयानुं लोडाणु)

लोडियणु वि० स्त्री० लोडे रहनेदारी; साथी

लोडियुं वि० [लोड' उपरथी] साथे रहनेदुं

(२) अेनी लोडमांनुं अेक. -यो पुं० साथी

लोडी स्त्री० जे सरभी वस्तुयानी लोड (२)

नानां छोकरोनुं - नानुं पगरधुं. ०६१२
 पुं० साथी (२) अरापरिधो. -डुं न० अ
 वस्तुयोनी जेडी (२) वरवहुनी जेड (३)
 भासडुं. -डे अ० साथे; जेडमां (२) पारो;
 न०७६. -डे। पुं० पगरधुं (२) लुओ जेडो
 जेडुं न० जेडुं ते (२) तमासो; इजेतो।
 जेत श्री० [सं. ज्योति] तेज; प्रकाश (२)
 हीवानी शिषा
 जेतजेतामां अ० क्षणमां; पलक वारमां
 जेतार न० [सं. वोकत्र] धूसरीनी साथे
 अणहने जेडवानो पडो. ०वुं सं० किं०
 जेतार वडे पधुने धूसरी साथे जेडुं. -डुं
 न० जेतार
 जेडो (-ध) पुं० [लुओ योडो] लडवेंयो.
 -धारमल पुं० जपरो अने शूरवीर; मर्द
 जेअन न० [सं. यौवन] लुवानी. ०वपुं
 वि० जेअनवाणुं. ०वेश वि० युवान.
 -निधुं न० जेअन (साहित्यवाचक)
 जेअर पुं० [इं.] (मिलमां) मजुरो लानी
 आपी तेमना काम पर हेअरेभ राअनार
 जेआपुं अ० किं० जेओ आववो; मरल-
 धांटीमां सपडापुं
 जेओ (जे) पुं० एव जेडो जेतरी
 जवो-जेअन धई जडुं ते; तमर
 जेआपुं अ० किं० जेआपुं
 जेओ (जे) पुं० जेओ
 जेम न० [अ. जमन] लुरसो; अण; शक्ति
 जेर न० [फा.] अण; शक्ति; कौवत (२) अम;
 महेतत (३) वश; कणू; यक्ष (४) यडती;
 तेण; जेस; वेग (६) ० 'बाई जुं काम कांई
 जेरमां हेभाय छे !' तावनुं जेर ६०)
 [०आवपुं = महेतत पडवी. ६६०
 'त्यां जतां तने शुं जेर आवे छे ?'.
 ०००अरार्थ, ०००अरी श्री० [फा.] जपर-
 हस्ती; लुलम. ०जुलम पुं० अणात्कार;
 लुलम. ०तलपी श्री० [फा.] अडली.
 ०६१२ वि० जेरवाणुं. ०जेरे अ० जेरथी.
 -रावर वि० [फा.] जेरवाणुं; अणवान.
 -रावरी श्री० [फा.] जपरहस्ती; अणात्कार

जेरु श्री० [हिं.] भैरी; वहु
 जेवडा (-रा) वपुं सं० किं०, जेवापु अ० किं०
 'जेवुं'नुं प्रेरक ने कर्मणि
 जेवुं सं० किं० [प्रा. जो, जोअ, जोव] जेअपुं;
 आंभ वडे जेअपुं (२) तपासपुं; विआरपुं;
 ध्यान आपपुं [सा.] (३) वांचपुं; अक्यास
 करवो (४) जेशनी रीते अथवा वणगाड
 छे के नहि ते तपासपुं (जेम के, शिपलुं,
 अक्षत, योभा) (प) अअतरो करवो; प्रयोग
 करवो, अे अर्थमां भीज् [किंवा पडो साथे
 सडाअकारक तरीके वधराय छे. [जेई
 जेवुं = विचारी जेवुं (२) आरवानी धमधी
 आपनी]
 जेश पुं० [सं. ज्योतिव, प्रा. जोहस] ज्योतिपुं
 ज्ञान; अड, अडकण वजेरे जेवुं ते
 जेश पुं०; न० [फा.] उछापौ; उलरो (२)
 लुरसो (३) वेग; जेर
 जेशी पुं० जेश जेनारे
 जेशीलुं वि० जेशवाणुं; जेसहार
 जेष पुं० लुओ जेश. -थी पुं० लुओ जेशी
 जेस पुं०; न० लुओ जेश (फा.)
 जेसता (-दा) न० [अ. जुजदान] योपडीओ
 वजेरे राअवानी विद्यार्थीनी कथणी-पाडी
 जेसीलुं वि० जेशीलुं
 जेडाडी श्री० [अ. जेडाक-जेक लुलमी
 पादशाह उपरथी] जेडुकमी
 जेडुकम पुं० लुवम; डेर (२) अ० लुकम
 प्रमाणे. -मी श्री० जेडुकम; आपपुनी
 (२) वि० जेडुकमवाणुं
 जेसो पुं० [लुओ आंसो] कपडो [जमेर
 जेडर न० [अ.] सामुदायिक आत्महत्या;
 जेडर न० [अ.] जवाहिर; अवेरात
 ज पुं० [सं. ज, अ नो जेडाक्षर (२) वि०
 लखनानुं (समासने छेडे) ६६० 'सर्वज्ञ'
 जसि श्री० [सं.] जेअपुं ते (२) पुद्धि
 ज्ञात वि० [सं.] जेअपुं. ००५ वि० [सं.]
 जेअवा योअ. -ता पुं० [सं.] जेअनारे
 ज्ञाति श्री० [सं.] न्यात; नात. ००५ धु
 पुं० नातभाई

જ્ઞાન ન૦ [સં.] જાણવું તે; જાણ (૨)ખબર માહિતી (૩) જ્ઞાન; પ્રતીતિ (૪) સમજ કે સમજવા જેવી વસ્તુ ('એ તો જ્ઞાન અને જમતું નથી...') (૫) બ્રહ્મજ્ઞાન. ૦કાંડ પું [સં.] જીવાત્મા-પરમાત્મા સંબંધીના તત્ત્વજ્ઞાનને લગતો (વેદનો) વિભાગ. ૦કોશ(-ષ) પું બધી જાતના જ્ઞાનના—માહિતીના સંગ્રહરૂપ મોટો ગ્રંથ; 'એન્સાઈક્લોપીડિયા'. ૦તાંતુ પું જ્ઞાનેન્દ્રિયોને મળજ સાથે સાંધતો તંતુ; 'નવ'. ૦પંચમી, ૦પાંચમ સ્ત્રી કારતક સુદ પાંચમ. ૦પ્રક્રિયા સ્ત્રી જ્ઞાનની પાજવાની પ્રક્રિયા; 'એપિસ્ટેમોલોજી'. ૦ભંડાર પું પુસ્તકાલય. ૦મય વિ જ્ઞાનથી ભરેલું. ૦માર્ગ પું જ્ઞાન દ્વારા મોક્ષ મેળવવાનો રસ્તો. ૦યોગ પું [સં.] શ્રવણ, મનન ને નિદિધ્યાસનનાં સાધનવાળો એક યોગ. ૦વિજ્ઞાન ન૦ [સં.] સામાન્ય અને વિશેષ બંધુ જ્ઞાન(૨)બ્રહ્મજ્ઞાન.—ની વિ[સં.]જ્ઞાનવાણી.—નેન્દ્રિય સ્ત્રી [સં.] જ્ઞાન ગ્રહણ કરનારી ઇન્દ્રિય જ્ઞાપક વિ [સં.] જણાવનારું. —ન ન૦ જણાવવું તે (૨)જાહેરાત; ઠંઠેરો જ્ઞાપિત વિ [સં.] જણાવેલું જ્ઞેય વિ [સં.] જાણવા યોગ્ય જ્યહાં અ૦ જુઓ જહીં; જ્યાં [પ.] જ્યા સ્ત્રી [સં.] ધનુષ્યની પાલ્લ—દોરી(૨) 'સાઇન' [ગ.] જ્યાદા(-દે) વિ [મ.] વધારે જ્યારથી અ૦ જે સમયથી. —તું વિ૦ જે સમયનું જ્યારે અ૦ જે વખતે. ૦ત્યારે અ૦ કોઈ ને કોઈ વખતે(૨) જમે તે વખતે જ્યાં અ૦ [જુઓ જહીં] જે જગાએ. ૦ત્યાં અ૦ જહીં તહીં; ફરેક જગાએ(૨) મુરકેલીથી (૩) કોઈ પણ રીતે જ્યુબિલી સ્ત્રી [ફ.] મહોત્સવ(અમુક વર્ષ

વીત્યાનો) (૨) પરીક્ષામાં નાપાસ થઈ તેના તે વર્ગમાં રહેવું તે [લા.] જ્યેષ્ઠ વિ૦ [સં.] મોટું; સૌથી મોટું; વડું(૨) પું ૦જે માસ.—છા વિ૦ સ્ત્રી૦ જ્યેષ્ઠ(૨) સ્ત્રી૦ અદારમું નક્ષત્ર જ્યોતિ પું; સ્ત્રી૦ [સં.] જુઓ જોત (૨) સૂર્ય, ચંદ્ર, તારા વગેરે આકારના તેજસ્વી પદાર્થ. ૦ર્થ(૨) પું જ્યોતિ ધારણ કરનાર; પ્રકાશ ફેલાવનાર(ખાસ કરીને જ્ઞાનનો). ૦મ્થ વિ૦ [સં.] તેજસ્વી. ૦મ્ડલ(-ળ) ન૦ તારા નક્ષત્ર વગેરેનો સમૂહ. ૦લિંગ ન૦ ખાર મુખ્ય શિવ-લિંગોમાંનું ફરેક. વિંદ પું [સં.] જ્યોતિ-વિંધા જાણનારો. ૦વિંદ્યા સ્ત્રી [સં.] જ્યોતિ:શાસ્ત્ર. ૦ચંક ન૦ [સં.] ગ્રહમંડળ; રાશિચક્ર. ૦ષ ન૦ [સં.] જુઓ જ્યોતિ:શાસ્ત્ર (૨) વેદનાં અંગોમાંનું એક. ૦ષી પું [સં.] જ્યોતિષ જાણનારો. ૦ટોમ પું [સં.] એક યજ્ઞ. ૦ભતી વિ૦ સ્ત્રી૦ [સં.] તારા અને નક્ષત્રોના પ્રકાશવાળી (રાત). ૦માન વિ૦ [સં.] પ્રકાશમાન; કાંતિમાન.—તિ:પું જ પું નક્ષત્રસમૂહ.—તિ:શાસ્ત્ર ન૦ [સં.] ગ્રહોની મનુષ્યની સ્થિતિ ઉપર થતી શુભાશુભ અસર જાણવાનું શાસ્ત્ર (૨) ખગોળશાસ્ત્ર જ્યોત્સ્ના(-રનિકા) સ્ત્રી [સં.] ચાંદની; ચાંદરણું [વિનાશક જ્યર પું [સં.] તાવ. ૦જ્ઞ વિ૦ [સં.] જ્યર-જ્વલન ન૦ [સં.] બળવું તે(૨) પું અગ્નિ જ્વલંત વિ [સં.] બળવું (૨) પ્રકાશમાન; ગ્ણહળવું (૩) ઉચાડું; રથ [લા.] જ્વલિત વિ [સં.] સળગેલું (૨) પ્રકાશિત જ્વાલા [સં.] (-ળા) સ્ત્રી૦ અગ્નિની શિખા. ૦ગ્રહી વિ૦ સળગી જાહે તેજું. ૦શુખ ન૦ જ્વાલામુખી પર્વતનું મોં. ૦શુખી વિ૦(૨) પું [સં.] જેના મુખમાંથી જ્વાલા નીકળે છે એવો—બળતો (પહાડ)

ૐ

ઝ પું [સં.] તાદુરથાની ચોથો વ્યંજન
ઝઝઝઝ(-ખ) વિન્[દે. જ્ઞહોજ્ઞહિમ]મશગૂલ
(૨) સ્ત્રીં રેલ'છેલ (આનંદની)

ઝઝ'ખવું અન્કિં ઝૂકવું; લણી પડવું
ઝઝેર સ્ત્રીં [હિ.] પવનમાં ફરફરવું તે (૨)
ઝઝઝઝ (આનંદની)

ઝખ સ્ત્રીં જુઓ જખ

ઝઝઝ(-મ)ગ અન્ [નુઓ 'અગવું'] ખૂબ
તેજ મારવું હોય તેમ. ંવું અન્ કિન્
[સરન્ સં. જ્ઞગજ્ઞગવને]ઝગઝગ થવું.-ગાટ
પું અગઝગ થતો પ્રકાર

ઝઝવું અન્કિન્[સં. જ્ઞગજ્ઞગવને]ઝગમગ થવું
ઝઝાર(-રે) પું અગઝગાટ

ઝઝડવું અન્કિન્ [દે. જ(-જ્ઞ)ગઙ] લડવું;
ટ'ટો કરવે; સામસામે ખોલાખોલી કરવી
ઝઝડાખેર વિન્ ટ'ટાખેર; ઝઝડવાના
સ્વભાવનું

ઝઝડાઝઝડી સ્ત્રીં ખૂબ ઝઝડો

ઝઝડો પું [દે. જ્ઞગઙ] લડાઈ; ટ'ટો

ઝઝણાટ પું[નુઓ અણઅણાટ]મોટો અણ-
કાર(૨)અમઝમાટ; બળતરા(૩)ધમધમાટ

ઝઝણી સ્ત્રીં [નુઓ અણઅણી] ખાલી
(૨) ક્રોધ કે રીસની લાગણી; અંઝ

ઝઝમવું અન્કિન્ [દે. જ્ઞવગગ=પ્રાલ'ખ].
ઉપર લથી પડવું; બહાર કે ઉપરથી ઝૂકવું
(૨) ટમટમી રહેવું; જોર કર્યા કરવું

ઝટ અન્ [સં. જ્ઞવિતિ] તરત; તાબડતોબ

ઝટક સ્ત્રીં ઝટકો - આંચકો (૨) સપાટો;
ત્વરિત ગંતિ (૩) કુસ્તીનો એક દાવ. ંવું

સન્કિન્ ઝટકો - આંચકો મારવો(૨) ઝટ-
કાથી કાપવું(૩)ઝટકવું. -કાટવું સન્કિન્

ખૂબ ઝટકાવવું -ઝટકા મારવા. -કામણ

નન્ ઝટકવાળી ક્રિયા(૨)ઝટકવાંથી પડતો
કચરો; ઝાટકવાનું મહેનતાણું. -કામણવું

સન્કિન્ 'ઝટકવું'નું પ્રેરક(૨)ઝટકો મારવો;

ઝટકાથી કાપવું. -કો પું જોરથી ઉગામી
કરેલો કાપ -થા (૨) આંચકો; જોરબંધ
ખેંચ (૩) ધાની માફક થવું દુઃખ [લા.]

ઝટપટ અન્, -ટી સ્ત્રીં[સરન્ દે. જ્ઞવગગ]
જોશમાં ચાલેલી તક્રાર; ખોલાખોલી
ઝટાઝ(-પ)ટી સ્ત્રીં ખોલાખોલી; ઝટપટી

ઝટોઝટ અન્ ઝટઝટ

ઝડકો પું [રવન્] કપડાનો ચીરો;ઝરડકો
(૨) વલોણું ઝટકો મારીને ફેરવવું તે

ઝડઝમક સ્ત્રીં એક શબ્દાલંકાર

ઝડતી સ્ત્રીં [પ્રા. જ્ઞઙ=ઝપટ મારવી]બારીક
તપાસ(૨)ટાંચ;જપતી(૩)પોલીસની તપાસ

ઝડપ સ્ત્રીં [દે. જ્ઞવગગ] ત્વરા; વેગ (૨)
ઝડપવાની ક્રિયા(૩)ઝાપટ; ચાટકટ. ંજોર

અન્ ઝડપથી; સપાટાબંધ. ંજુ નન્ ઝૂંટ.
ંજુ સન્કિન્[દે. જ્ઞવગગ=લઈ લેવું]એકદમ

પકડવું; ઓચિંતું ઝૂટવું -લઈ લેવું.
-પાઝડપી સ્ત્રીં લૂંટાણું; પડાપટી (૨)

અપાઝપી; મારામારી. -પી વિન્ ઝડપવાળું
ઝડી સ્ત્રીં [દે.] એકીસપાટે-જોસજોર વરસવું

તે (૨) રમઝટ; ઝપાટો

ઝણ અન્ [રવન્]. ંકાર(-રે), ંકો પું
[સં. જ્ઞવગગ] અણ અણ અવાજ. ંજણ

પું; સ્ત્રીં બળતરા; ચરચર એવી અસર
(૨) અન્ [રવન્]. ંજણવું અન્કિન્ [પ્રા.

જ્ઞગજ્ઞગ] ઝણી -ખાલીના જેવી અસર
થવી; તમતમવું (૨) અણકાર કરવો.

ંજણાટ પું અણીની અસર; અમઝમાટ
(૨)અણકારો. ંજણાટી સ્ત્રીં અણઅણાટ;

ઝણી જેવી તીવ્ર અસર. ંજણી સ્ત્રીં
અણી; ખાલી (૨) રીસ

ઝણકાર પું [સં.] અણકાર
ઝનૂન સ્ત્રીં; નન્ [અ. જુનૂન] ગાંડો જુરસો.

-ની વિન્ અનૂતવાળું

ઝપ(ંજપ) અન્ [રવન્] ઝટઝટ

અપટ સ્ત્રીં અપાટો; ઉતાવળ (૨) અડધી લેવું તે; અડધ (૩) ભૂતપ્રેત ઇત્યાદિની અડકટ (૪) અડકટ. -ટાવું અંકિં અપટમાં આવવું; વચ્ચે આવી જવું (૨) ભરાવું; ફસાવું [લા.] [શાંત રહેવું]
અપવું અંકિં [જુઓ જ'પવું] સખનું - **અપાઅપ(-પી)** સ્ત્રીં ['અપ' ઉપરથી] મારામારી; ટ'ટો (૨) કાપાકાપી; કતલ
અપાટવું સંકિં અપાટો કરવો(૨)મારવું; અપાટામાં લેવું (૩) અટ અટ, ચાંપીને ખાવું
અપાટો પું અડધ; વેગ (૨) જોરમાં કરેલો પ્રહાર; સપાટો (૩) અડકટ
અપેટ સ્ત્રીં જુઓ અપટ. ૦વું સંકિં અપટ-ફૂતાવળ કરવી. -ટો પું જુઓ અપાટો
અપોઅપ અં અપાટાથી; અપઅપ
અપ અં [જુઓ અપ] ઓચિંતું; એકદમ. ૦ક સ્ત્રીં અપકવું તે. ૦કવું અંકિં અમકવું; ચોકવું (૨) અપકવું. ૦કારો પું પ્રકારનો અપક. [અખોળવું]
અપકોળવું સંકિં પાણીમાં ખોળવું - **અપકોળા** પું અંબવં ધણાં અપકોળાં. -જુ' નં પાણીમાં અપકોળવું તે [પહેરણ]
અપકુ' નં [અ. જુવ્વહ] નાના છોકરાનું
અપાકો પું અપકારો
અપુકાવવું સંકિં 'અપુકવું'નું પ્રેરક
અપુક અં [સરં 'અપક'] રહી રહીને ચમકે તેમ(૨)સ્ત્રીં અપુકો. ૦વું અંકિં અપુકઅપુક પ્રકારાવું. -કો પું જુઓ અપાકો [તિ; કતલ]
અખે સ્ત્રીં [અ. જલ્હ] વધેરવું-ભોગ આપવો
અખો પું [અ. જુવ્વહ] લાગ્યા અને ખલતો ડગલો
અખોઅખ અં અપોઅપ
અખોળવું સંકિં જુઓ અપકોળવું
અખો પું જુઓ અખો
અખલું નં જુઓ અખલું
અખો(-લો) પું જુઓ અખો
અમ અં [રવં] (રણકવાનો અવાજ)

અમક સ્ત્રીં [સં. વમકો એક શબ્દાલંકાર (૨) જુઓ અમકાર (૩) ભલક; તેજ. ૦જોલ(-ળ) વિં આનંદ અને લાલિત્ય-યુક્ત. ૦વું અંકિં [રવં] અમકાર - મધુર રણકાર થવો. -કાર(-રો), -કો પું [રવં] રણકો; ઠણકો
અમઅમ પું[અ.] કાળા પાસેનો પવિત્ર દૂવો
અમઅમ અં [રવં] રણકે તેમ (૨) ઝીણું ઝીણું બળે તેમ. ૦વું અંકિં અમઅમ થવું; રણકવું (૨) ઝીણું ઝીણું બળવું; અચરતું. -માટ પું અમઅમવું તે
અમર પું જુઓ અમોર; જોહર
અમર(-રૂ)ખ નં ['અમરૂખ' ઉપરથી. જી'ધા જમરૂખ જેવા આકારનું] શોભા માટે ટંગાતો બિલોરી કાચનાં લોલકાવાળો કાચની હાંડીઓનો દીવો; ઝુંમર
અમવું અંકિં પ્રવાહીનું જરા જરા થઈને બહાર ગરવું [અમોર કરનાર
અમોર પું જુઓ જમોર. -રિયો પું **અરખ** નં જુઓ જરખ
અરડ અં [રવં] લૂગડું ફાડતાં થતો અવાજ (૨) સ્ત્રીં અરડાંના કડકા. ૦કો પું જુઓ અરડકો. ૦વું સં કિં [રવં] અરડ એવા અવાજ, સાથે ફાડવું (કપડું). -ડું નં આંખરું; કાંટાવાળું ડાળું
અરણુ નં [અરવું ઉપરથી] જમીન કે પહાડમાંથી ગરતો પાણીનો વહેણો. -ણી સ્ત્રીં નાનું અરણું. -ણું નં અરણ
અરમર નં સ્ત્રીંની કોટનું એક સોનાનું ધરેણું (૨) સ્ત્રીંઓના પગનું એક ધરેણું (૩) એક ભતનું ઝીણું લૂગડું (૪) સ્ત્રીં વરસાદની ફરફર(પ)અં ઝીણું ઝીણું છાંટે (વરસવું)
અરવું અંકિં [સં. કર; પ્રા. કર] (પ્રવાહીનું) ધીમે ધીમે બહાર નીકળવું; સવવું
અરણી સ્ત્રીં જુઓ અરણી; ખાલી
અરામણુ નં આરવું તે (૨) આરવાનું મહેનતાણું (૩) અરેલો ભાગ
અરૂખો પું બારી બહાર કાઢેલું અમૂમનું પાંધકામ; છત્તું; જરૂખો

अरेणी स्त्री० अरणी; भावी. -णी स्त्री०
 धनतरी; कपारी (२) तावली
 अरेणो पुं० [सर० अण] यामडी अणवाथी
 छेडेवो झेडेवो
 अरे पुं० [सं. झर] लुओ अरण
 अरे वि० [फा.] पीणु; जरह (२) शीक. -ही
 स्त्री० लुओ जरही
 अरेक स्त्री० [सं. झला] ओप; यणकाट.
 ०वुं अ० किं० तेज मारवुं; यणकवुं (२)
 पोत प्रकारवुं [ला.]
 अरेवुं अ० किं० 'आलवुं'नुं कर्मणि(२)अकड
 यर्ष जवुं; डलनचलन पध यवुं; रही जवुं
 (जेम के, वाथी अंग अलाय ध०)
 अरे वि० तैयार; तपर (सेवाकरवामां). [अरे
 ने अरे रडेवुं = (सेवामां) तपर रडेवुं]
 अरेवरी स्त्री० [सं.] अंज; मंजरा
 अरेवुं न० अरेवुं टपकुं
 अरेवुं अ० किं० [सर० अमवुं] टपकुं
 अरेव न० [अ. जौहर] जवाडिर (२) पाली;
 हम [ला.]-रात न० [अ. जौहारत] हीरा,
 माणिक, मोती (२) जडाव डानीना (३)
 जय; सरव; 'हम[ला.]-री पुं० अवेरातने
 वेपारी
 अरे न० [सं.] अण; माणवुं
 अरेक स्त्री० [लुओ अरेक] यणकाट. ०वुं
 अ० किं० लुओ अरेकवुं. -काट पुं०
 अणकवुं ते. -करो पुं० तेजने यमकारो.
 -डी स्त्री० अणक; ललक (२) कोर्ष
 पण असर सडेजताण जलापी ते.
 उडान 'तावनी अणकी'; 'टादनी अणकी'.
 -डे पुं० ओप; यणकाट
 अणअण अ० [प्रा. झलझल] तेजथी अणकतुं
 होय तेम. ०वुं अ० किं० अणअण यवुं (२)
 आंणनांभवुं [ला.]-णाट पुं० अणअण
 (२) अ० अणअण यर्ष रडे तेम. -णियुं
 न० आंभमां अमतुं पाली-आंसु (२)
 अणअण. -णुं न० सुरण जग्या पडेलांनुं
 अने आथन्या पधीनुं आंभुं अणवाणुं
 अणम(-ह)ण अ० लुओ अणअण (२)

वि० यणकतुं; प्रकारमान. ०वुं अ० किं०
 पूज तेज मारवुं-प्रकाशवुं
 अणण(०ण) अ० तेजथी अणकतुं होय तेम
 अणअण(-म)णां (०) अ० अणअणार (२)
 न० अ० व० तेज तेजने आंभार
 अणणो पुं० लुओ अरेणो
 अंकार पुं०, अंभुति स्त्री० [सं.] अणकार
 अंभना स्त्री० [लुओ अंभु] आतुरतापूर्वक
 रतन; वारवार रभरख (२) यिता; धपारी
 अंभवाणुं वि० [आंभुं उपरथी] भोडुं;
 भसियाणुं
 अंभवाणुं अ० किं० आंभुं पडवुं (२) भोडुं पडवुं
 अंभुं अ० किं० [प्रा. झल] अंभना करपी
 अंभ स्त्री० अंभना [प.]
 अंभानुं अ० किं० अंभवानुं (२) तेजथी अंभर्ष
 जवुं [नकामी पीडा
 अंभ स्त्री० [प्रा. झला] अथडे; पंथात;
 अंभ स्त्री० [सं.] पवनने के पवन साथे
 पडता वरसाहने सुसवाट. अनिल, ०वात
 पुं० [सं.] वरसाह ने वटोणियानुं तोडान
 अंभ पुं० [फा. जिंद] अेक भूत; छन (२)
 वि० अलमस्त; भातेखुं (३) दुम्युं;
 भत्सरवाणुं
 अंभपारी वि० हाथमां अंभवाणुं (२)
 अंभो-अंभेश उडालनार [ला.]
 अंभो स्त्री० नानो अंभो. -डो पुं० अंभो;
 ध्वज (२) [ला.] अंभेश (३) पक्ष के
 तेनी आंभेवानी के होरवणी
 अंभ स्त्री० [फा.] अंभानी अंभानी प्राचीन भाषा
 (जेमां पारसी धर्म ग्रंथनां भाष्य वभावां
 छे). ०अव(-वे)स्ता स्त्री० [फा. उस्ता]
 पारसी अंभो मुष्य धर्म ग्रंथ
 अंभवाणुं अ० किं० [सं. झप] राडोम करीने
 इही पडवुं-साहस करवुं
 अंभ स्त्री० [सं.] इडेके
 अंभान स्त्री० डोणा जेवुं अेक पडाली
 वाहन (माणसे ते जे यडीने आदे छे.)
 अंभपात पुं० आंभियंतुं इही पडवुं ते
 अंभवाणुं अ० किं० लुओ अंभवाणुं

ઝાકઝમાકે પું [‘ઝમક’ ઉપરથી] ઝળક; ભપકો [દિલીપ્યમાન

ઝાકઝમાળ વિ. ઉત્તમવલ; ઝગઝગતું; ઝાકઝમોળ વિ. સ્વચ્છ અને સુસ્પષ્ટ (૨) પું મહાલતું તે; આનંદ

ઝાકળ સ્ત્રી; નં ઓસ; તુષાર ઝાઝું વિ. પુષ્કળ. -ઝેરું વિ. ઝાઝું (લાલિત્યવાચક)

ઝાટકઝૂટ(-ડ)ક, ઝાટકઝૂમક(-ડ) નં (દાણાદૂણી વગેરે) ઝાટકી કરીને સાફ કરવું તે [ઝટકામણ

ઝાટકણુ નં ઝાટકતાં નીકળેલો કચરો; ઝાટકણી સ્ત્રી ઝાટકણું-સૂપડા વડે સોણું તે (૨) ઝાટકવાનું મહેનતાણું (૩) સખત ઇપકો [લા.]

ઝાટકણું સંકિં [પ્રા. જ્ઞાહળ, જ્ઞાહવળ (સં. જ્ઞાહન) ઉપરથી] સૂપડા વડે ઊપણું-સોણું (૨) ભેરથી ખંખેરવું; ઝાપટવું (૩) ખૂબ ઇપકો આપવો [લા.]

ઝાટકો પું નુઓ ઝટકો ઝાડ નં [પ્રા.; સં. જ્ઞાટ] વૃક્ષ (૨) ઇર-ખાનાની એક ચીજ

ઝાડકઝૂટ(-ડ)ક, ઝાડકઝૂમક(-ડ) નં નુઓ ઝાટકઝૂટક [નુઓ ઝાટકણું

ઝાડકણુ નં નુઓ ઝાટકણુ. -ઝું સંકિં ઝાડઝૂડ નં [ઝાડવું + ઝૂડવું] વાળઝૂડ; સાફઝૂડ ઝાડપાન નં વનસ્પતિમાત્ર

ઝાડવું નં નાનું ઝાડ

ઝાડવું સંકિં [સં. શ્વ. પ્રા. જ્ઞહ; જ્ઞાહળ] ઝાડુથી વાળવું; કચરો કાઢવો (૨) ઝાટકવું; ખંખેરવું (૩) ઊંજણી નાખવી (૪) ઇપકો આપવો [લા.] [(૨) જંગલ

ઝાડી સ્ત્રી ઝાડ, વેલા, ધાસ ઇનો ભરાવો

ઝાડુ નં [નુઓ ઝાડવું] મોટો સાવરણો (જેવો કે ભંગી વાપરેછ) (૨) સાવરણી (૩) ઝાટકણી; ઇપકો; અપમાન; અનાદર [લા.]. ંવાળો પું ઝાડુ લઈ (રસ્તો) વાળનાર કામદાર; ભંગી

ઝાડો પું [ઝાડવું સંકિં ઉપરથી] વિદ્યા

(૨) દરત; નુલાભ (૩) ધારીક તપાસ (૪) ઝાડવું-ઊંજણી નાખવી. ંપેશાબ પું શીય; મળની ઉત્સર્ગક્રિયા

ઝાનમ નં નુઓ જહનમ

ઝાપટ સ્ત્રી [નુઓ ઝપટ] અડકટ (૨) ભૂતપિશાચની ઝપટ. ંજું સંકિં કપડાની ઝાપટથી સાફ કરવું (૨) ફટકાવવું; મારવું (૩) ખૂબ ખાવું [લા.]. -ટિયું નં ઝાપટીને સાફસૂદ કરવા માટે લાકડાની ટોચે કપડું બાંધીને ખનાવેલી એક ખનાવટ. -ટું નં થોડા સમય માટે વરસાદનું એકદમ તૂટી પડવું તે

ઝાપોટ સ્ત્રી નુઓ ઝાપટ

ઝામણુ નં [નુઓ જમણું] મેળવણ; અધરકણ [એક રાગ

ઝામર પું [દે. જ્ઞામલ] માથા અને આંખનો

ઝામરી સ્ત્રી [દે. જ્ઞામ = ઇઝવું] હથેળીમાં કે પગને તળિયે થતો ફેલ્લો. -રો પું નુઓ ઝામરી (૨) ચામડીનો એક રાગ (૩) બહુ પાકેલી-દાઝેલી ઈટનો કકડો

ઝામણું સંકિં [દે. જ્ઞામ] તપાવેલી ઈટ -ઠીકરી વડે પાણી કે ઓસડ ઝમકારવું ઝામોરીન પું [દે.] કાલીકટના રાતનો ઇલકાબ

ઝાયલ વિ. [નુઓ જહેલ] ઉચ્ચ; તામસી

ઝાર પું [નુઓ જુવાળ] ભરતી

ઝાર પું [દે.] રશિયાના રાતનો ઇલકાબ. ંશાણી સ્ત્રી ઝારના જેવો જુલમી અમલ

ઝારણુ નં [પ્રા. જ્ઞારય = સોની-ઝારનારો] રેણુ (ધાતુનાં વાસણ સાંધવાનું) (૨) તેનાથી કરેલું ધાતુનું સાંધણ

ઝારવું સંકિં [‘ઝરવું’ પરથી] ઊના પાણીની ધાર વડે ઘોણું કે શેકવું (૨) ધીમે ધીમે સિંચન કરવું (૩) નકામાં ડાળાં કાપી નાખવાં; ઝાંટવું

ઝારવું સંકિં ઝારણુ વડે ધાતુના વાસણને સાંધવું; ઝાળવું

ઝારી સ્ત્રી [‘ઝરવું’ ઉપરથી] નાળયાવાળી ટાયલી (૨) પૈણામાંથી તળેલી વસ્તુઓ

काठवानुं तवेथा जेवुं काणांवाणुं ओज्जर.
 -रे पुं० मोठी आरी (२) (भागमां के
 जमीन पर) पाणी छांटावानुं नाणयावाणुं
 वासाणुं
जाल स्त्री० काननुं अेक धरेलुं
जालक स्त्री० छालक; छोण
जालर पुं० अेक कडोण-वाल
जालर स्त्री० [सं. झहर] अूय; केर (२)
 'भोगरीथी वगाडवानी धडियाण. -री
 स्त्री० वगाडवानी नाणी आडर
जालवुं स०किं हाथमां लेवुं; पकडवुं; अडवुं
 (२) केड करवुं; पकडी रांपवुं; अंधनमां
 लेवुं (३) जडवत् रडी नय तेम करवुं
 (जेम के, वाये कालथी केड आली छे)
जावली स्त्री० नाणियेरी अने अन्नीनी
 रूडी डांपणी (२) पांढडांती गूथेदी
 साहडी; टट्टी
जावसोई स्त्री० [अ. या हुसेन] 'था हुसेन'
 अेवा भोहरभमां हुसेनना मूथुना शोक-
 मां करवामां आवती पोकार (२) तेवी
 रीते अन्नमां कूडवुं अने अूमे पाडवी
 ते; डोहा; तोडान; दंगो [ला.]
जावणी स्त्री० जुअो आवली
जावां न० अ०व० इयता माणसनां तर-
 इडियां; वसमां
जाण स्त्री०[सं. ज्वाला] ज्वाला; तेनी आंय
 (२) कोधने आवेश [ला.]
जाणलु न० जुअो अरलु
जाणवुं स०किं रेलु वडे सांधवुं
जांअ(अ०) (०) स्त्री०जांआपलुं (२) अट्टो;
 वांछन [ला.]
जांअरुं(०) न० [दि. झर] कांठावाणुं डांअणुं
जांअवुं(०) स०किं जांअी करवी (२) छातुं-
 मानुं स०ताईने जेवुं (३) 'अ०किं जांआ
 पाडवुं
जांआश(०) स्त्री० जांआपलुं
जांअी(०) स्त्री० [जांअवुं(स०किं)डपरथी]
 जांआ अ्याल के दर्शन (२) छातुंमानुं
 जेवुं ते (३) लावपूर्वक दर्शन

जांअुं(०) वि० अरपथ; आलुं (२) ओछा
 प्रकाशवाणुं; निरतेज
जांज(०)-स्त्री० [सं. झंझा] छपलीकां; कांसीनेड
 (२) अरसो; रीस
जांअर(०) न० [सं. झंझर] स्त्रीओतुं पगनुं
 अेक धरेलुं; नूपुर (२) मेडी; अंअर [ला.].
 -रियां न० अ० व० जुअो अंअर. -री
 स्त्री० आणकतुं अंअर (२) धूधरी आधेदी
 लाकडी (जे अणडावाय छे.)
जांअवां(०) न० अ० व० मृगजण (२)
 तेजथी के आंसुथी आंअने पडती जांअप.
 [जांअवानुं जण श०प्र० मृगजण]
जांअ(०) स्त्री० [प्रा. झप=डांकवुं] जांअ
जांपडी(०) स्त्री०, -डे पुं० अेक मलिनभूत
जांपली(०) स्त्री० नानो जांपो (प्रायः वाड
 के भेतरने)
जांपो(०) पुं० [प्रा. झप=डांकवुं] (शेरी, वाडा
 वगेरेने) दरवाले (२) आभनी लागण
जांसो(०) पुं० जुअो नसो (२) छड;
 नाणुं (३) महेलुं
जिकवुं अ० किं 'जीकवुं'तुं कर्मणि
जिकणी पुं० छी-रेडांती अूडा
जिपावुं अ० किं 'जीपवुं'तुं कर्मणि
जिमेल स्त्री० जुअो शिमेव
जियालुं, जिया(-रा)यालुं न० पहेली
 सुनावड पथी दीडरीने आणक साये वणा-
 ववी ते केते वेणानुं आलुं के कराती रीत
जिलावुं अ० किं 'जीलवुं'तुं कर्मणि
जिंदादिवी स्त्री० [फा.] हृदय अ्वतुंजगतुं
 उत्साहित होवुं ते
जीक स्त्री० जीक; जीकवुं ते. [०जीलवी
 = टकर पछाड जीवणी]
जीक स्त्री० कसणी तारनुं अरत. ०अणक
 स्त्री० अरवामां वधराता सेनाइपाना तार,
 दीपडी वजेरे. ०टीकडी, ०टीकी स्त्री०
 अरवामां वधराती सेनाइपानी गेण
 दीपडी [पाडी नांपवुं; डराववुं
जीकवुं स०किं जेरथी डेकवुं-पछाडवुं(२)
जीलु स्त्री० [जीलु] डपरथी] जीलु रजेदी

(જેમ કે પીંજતા રૂની) (૨) વરસાદની ફરફર (૩) ફેરીની ગોઠલી પર બંધાવા માંડતું બળીદાર પડ

ઝીણવટ, ઝીણાશ સ્ત્રી ૦ ખારીક્રી (૨) ચતુરાર્થ; ડહાપણ

ઝીણું વિ. [સં. ક્ષીણ; પ્રા. ક્ષિણ, ક્ષિણ] ખારીક; નાનું (જેમ કે, ઝીણું કાણું) (૨) તીણું; અણીદાર (ઝીણી અણી) (૩) પાતળું; ખારીક(ઝીણું કપડું) (૪) નાનુંક; ઝીણવટ અને સંભાળની જરૂરવાળું (જેમ કે, ઝીણું કામ; ઝીણી વાત) (૫) (અવાજમાં) ધીમું કે પાતળું; મદ (જેમ કે, ઝીણું ઝીણું ખોલવું) (૬) [લા.] ઝીણવટભેર વર્તનાર - કામ કરનાર (માણસ) (જેમ કે; અહીં ઝીણા માણસનું કામ છે) (૭) બહુ કરકસરિયું; કંભૂસ જેવું. [ઠંકાંતવું] = (કાંઈ કામ કે વાતમાં) જાંડું જિતરવું; અતિ ખારીકાર્થથી તપાસવું

ઝીણો તાવ પું ૦ ધીમો મળ્ય ચાણુ આઠ્યા કરતો તાવ

ઝીપટું ન ૦ ઝીપટાનું ફૂલ. -ટો પું ૦ એક વનસ્પતિ (એનાં ફૂલ અપાટ લાગતાં લૂગડે ચોટી ન્ય છે)

ઝીપવું સ ૦ કિ ૦ જુઓ ઝીલવું

ઝીમી સ્ત્રી ૦ [દે. જામિયં = કાણું] એક નતની કાળી સાડી

ઝીલ સ્ત્રી ૦ તંબૂરાનો તાર (૨) લાખેલી મોટી બરણી (૩) જાડા પાણીની જગા (૪) છાણ; છાલક

ઝીલણું ન ૦ ઝીલવું તે (૨) ઝીલેલું તે (પ્રવાહી)

ઝીલવું સ ૦ કિ ૦ [દે. ક્ષિલ્લિયં = ઝીલેલું] પકડી લેવું; ઝીપવું (૨) એક જણનું ખોલવું કે ગાવું ખીભએ ઉપાડી લેવું

ઝીલવું સ ૦ કિ ૦ [પ્રા. ક્ષિલ્લ = નાહવું] નાહવું; જળક્રોડા કરવી

ઝીણું ન ૦ [‘ઝીલવું’ ઉપરથી] લટકતાં સૂપડાં બાંધી નીચેથી ઉપર (ખેતરમાં) પાણી ચડાવવાની એક રચના

ઝીંક (૦) સ્ત્રી ૦ ઝીંક; પજાડ. ૦ પું સ ૦ કિ ૦

જુઓ. ઝીંકવું. **ઝીંકાવવું** (પ્રેરક) **ઝીંકાવું** (કર્મણિ)

ઝીંઝી સ્ત્રી ૦ એક ઝાડ (એનાં પાનાં ખીડી વાળવામાં વપરાય છે)

ઝીંટ (૦) સ્ત્રી ૦; ન ૦ નકામી પીડા; લફરું. ૦ પું સ ૦ કિ ૦ (કાંઈક કાંટાળું - અરહું) કે એના જેવું વળગાડવું; બજાડવું (૨) ખડકવું. -ટાવવું (પ્રેરક). -ટાવું (કર્મણિ) -ટું ન ૦ ઝાંખરું (૨) નકામી પીડા; લફરું

ઝીંથરાં (૦) ન ૦ બ ૦ વ ૦ માથાના અબ્ધવ-રિથત અને છૂટા વાળ

ઝુકારવું સ ૦ કિ ૦ (બીટને) ખેસાડવું

ઝુકાવવું સ ૦ કિ ૦ નમાવવું (૨) અપલાવવું; યાહોમ કરવું

ઝુડાવવું સ ૦ કિ ૦, **ઝુડાવું** અ ૦ કિ ૦ ‘ઝૂડવું’નું પ્રેરક અને કર્મણિ

ઝુણુઝુણુ અ ૦ (૨) ન ૦ [રવ ૦] ઝુરાપો પું ૦ ઝૂરણ; કટપાંત; વિયોગદુઃખ **ઝુરાવું** અ ૦ કિ ૦ ‘ઝૂરવું’નું ભાવે **ઝુલણિયું** વિ ૦ ઝૂલવું (૨) ન ૦ એક ઝૂલતું ધરેણું **ઝુલાવનહાર** વિ ૦ ‘ઝૂલવું’ ઉપરથી ઝુલાવનારું **ઝુલાવવું** સ ૦ કિ ૦ ‘ઝૂલવું’નું પ્રેરક **ઝુંડ** ન ૦ ભૂથ; ટોણું

ઝુંડાધારી વિ ૦ જુઓ ઝુંડાધારી

ઝુંડો પું ૦ જુઓ ઝુંડો

ઝુંબેશ સ્ત્રી ૦ [પ્રા. ઝુંબેશ = ગતિ; હલનચલન] બેશપૂર્વકની ચળવળ - હિલચાલ

ઝુંમર ન ૦ જુઓ અમરામ

ઝુંકવું અ ૦ કિ ૦ નમવું; લચી પડવું; લટકવું

ઝુંજ સ્ત્રી ૦ ઝુંજવું તે. ૦ પું અ ૦ કિ ૦ [સં. યુષ્, પ્રા. યુજ્ઞ, યુજ્ઞ] મચ્યા રહેવું (૨) ભેરથી લાડવું

ઝુંડ ન ૦ મોટો મગર (૨) મજબૂત પકડ (૩) એક નતનું ભૂત - ઝાડ

ઝુંડઝાપટ ન ૦ ઝાડઝુંડ; ઝાપટઝુંડ

ઝુંડવું સ ૦ કિ ૦ [દે. જોડ] ધોઠા કે બૂધા વડે ઠોકવું (૨) ઝાપટવું; ખ ખેરવું

ઝુંડિયું ન ૦ બેનાથી ઝુડાય એવું સોટું - ખૂધું

ઝુંડી સ્ત્રી ૦ ઝુંડો; ભૂડી. -ડો પું ૦ [સં. જૂડ; પ્રા. જૂડ] ધણી થીબેનો સાથે બાંધેલો જથો; ભૂડો

ॐम वि० धूम; धलुं
 ॐम स्त्री०; पुं० [‘ॐमत्तुं’ उपरथी] ॐमत्तुं.
 ०पुं न०, ०भो पुं० अनेक वस्तुआनो
 ज्यो; धूमभो
 ॐमभूषी स्त्री० [‘ॐमत्तुं’ उपरथी] अिक नतनो
 हार(अेभां वयमां पार्थना आकारनुं यक्तुं
 होय छ). -धुं न० अेक नतनुं धरैलुं
 ॐमत्तुं अ० किं [सर० दे. हुणगण=प्रास’अ]
 लुओ अॐमत्तुं (२) धटक्तुं; टिंभावुं (३)
 आतुरताथी टापी रहैवुं
 ॐरलु न० [‘ॐरत्तुं’ उपरथी] लुओ ॐरापो.
 -वुं अ० किं [वा. क्रूर=चाह करवुं (२)
 ॐरत्तुं; सुकावुं.] -ने माटे तलसवुं-कटपांत
 करवुं (२) कटपांतथी क्षीलु यलुं
 ॐल स्त्री० शोभा माटे राभेटी ॐलती किनार;
 शीलुवाणी कोर (२) कवितामां (लावळी
 ध०मां) आवतो आंतरो (३) जणह के
 घोडाने पडेरावातो ओढो
 ॐललुहार वि० ॐलनाडु; हींयका आनाडु
 ॐललु पुं० [दे. कुल्लण] अेक छंद
 ॐललुं न० ॐलवुं ते; हींयको (२) पारलुं
 (३) गावानुं छालरडुं
 ॐलतुं वि० [‘ॐलवुं’ उपरथी] ओकां भातुं;
 लटक्तुं. -वुं अ० किं [प्रा. कुल्ल (सं. दुळ.)]
 हींउणे के पारले हींयवुं (२) लटक्तुं
 ॐलो पुं० [‘ॐलवुं’ उपरथी] नेमां ॐली शकाय
 ते; हींयको (२) नुकसान; भाध [ला.]
 ॐं (०) स्त्री० [लुओ ॐंकावुं] अेकाअेक
 आंभमां कांछ अंपटावुं ते; ओक
 ॐंकावुं (०) स०किं ॐंकाय अेम करवुं
 ॐंकावुं (०) अ० किं ॐंका लागवी
 ॐंटा (०) स्त्री० ॐंटावी लेवुं ते. ०वपुं स०किं
 ‘ॐंटावुं’नुं प्रेरक. ०वुं स०किं अडप मारी
 पूंयवी-पडवी लेवुं. -टं ॐंटा, -टा ॐंटा
 स्त्री० सामसामे ॐंटा यकाववी ते. -टावुं
 स० किं, -टावुं अ० किं ‘ॐंटावुं’नुं प्रेरक
 अने कभंलि
 ॐंपी (०) स्त्री०, -डुं न० [दे. हुणडा] धास,
 सांठी, छाज वगेरथी अनवेळुं छापडुं -धर

ॐं स्त्री०, ०लु न० ॐंइवुं-ओकां भावां ते.
 ०वुं अ० किं [लुओ ॐंइवुं] ओकां भावां
 ॐंसरी (०) स्त्री० लुओ धूसरी. -रुं न०
 धुरा; धूसरुं
 ॐं (ॐं) स्त्री० [‘ॐंलु’ उपरथी] ॐंलु;
 ॐंली रळोटी (नेम के पींलता इनी, तमा-
 कुनी) (२) वरसाइनी इरइर; पालुनी छांट
 ॐं (ॐं) स्त्री० [अअणी] कोधनी धुनरी -
 कभकमी [परसेवाना देला पर देला
 अेभजेभां, अेभजेभ अ० (२) न० अ० व०
 ॐं स्त्री० [लुओ धेर] छाथी जगा के छेककनी
 धार; धरनी ओटली के तेनी धार
 ॐं (ॐं) न० [फा. जहर] विष (२) छंथां (३) वेर.
 ०कयुरो (-लो) पुं०, ०कयोलुं, ०कोयलुं
 न० [फा. कुचहह] अेक कडवुं पी-ओषधि
 ॐं स० किं नानी रवारथी हलीं वलोववुं
 ॐंरी (०लुं) (ॐं) वि० ॐंर -विषवाणुं (२)
 अहेयुं; अंठस राभे अेवुं [ॐंकावपलुं
 ओक पुं०; स्त्री० [‘ॐंकावुं’ उपरथी] वांका; वललुं;
 ओक पुं०; स्त्री० [लुओ ॐंका] आंभमां कांछ
 अंपटावुं ते; ॐंका (२) नुकसान
 ओकवुं स० किं जयमां ओकां भावां
 ओकुं न० [‘ओकवुं’ उपरथी] जय के घेननुं ठेवुं
 ओका पुं० [‘ओकवुं’ उपरथी] हेलो; हडसेलो
 (२) आंभनी ओक (३) राजवां पोठां
 नभाववानी युक्ति [भिस
 ओट (०दी) स्त्री०, ०डुं न० [दे. डोडो] लुवान
 ओटिंग पुं० [सं. जोडिंग] अेक प्रकारनुं भूल
 (२) भेलुं के रपडवुं हांड माळस.
 ओटी स्त्री० लुओ ओटडी
 ओटुं न० लुओ ओट
 ओड (ॐं) न० ॐड; वणगल. ०जपट
 स्त्री० भूतपिशाचादिनी अडइट; वणगाड
 ओभा (-ला) वुं, ओभा (-लो) पुं० लुओ
 नेभावुं, नेभा
 ओयखो पुं० लुओ ओयखो
 ओल स्त्री० वरथेथी ॐली जवुं ते
 ओलळी स्त्री० [लुओ ओणी] भातांवाणी
 काथणी; अडियो. -ओ पुं० ओटी ओलळी

ઝોલવું અંકિં [જુઓ ઝૂલવું] ડોલવું (૨)

ઝોકાં ખાવાં

ઝોલું (ઝો) નં ઝુંડ; ટોળું

ઝોલું નં [ઝોલવું ઉપરથી] ઝોકું; ડોલું.

-લો પું ઝૂલો; હિડાળો (૨) હેલો;

હીચકાનો એક ઝોક (૩) ઝોલ

ઝોળ (ઝો) સ્ત્રી [સં. જ્વાળા] ઝાળ; જ્વાલા

ઝોળણી સ્ત્રી -લો પું જુઓ 'ઝોલણી'માં

ઝોળી સ્ત્રી [દિ. જ્ઞોલિવા] કપડાના ચાર

છેડા પકડીને ઝૂલવું પાત્રાકાર કરાય છે તે.

ઉદા. 'શાકની, સાધુની ઝોળી' (૨) ઝૂલતી

ઝલાતી થેલી (૩) બાળકની ખોઈ. ંળો

પુંંઝોલો; નમી પડવું તે (૨) મોટી ઝોળી

ઝેંકવું (૦) સંકિં ઝેંકવું; પટકવું

ઝેંકો (૦) પું જુઓ ઝેંકો

ઝેંટ (૦) સ્ત્રી ઝૂંટ; ઝડપ. ંવું સંકિં

ઝૂંટવું; ખૂચવી લેવું

ઝેંસવું (૦) સંકિં [દિ. જોસ = નાખવું;

ફેંકવું] રીસથી - અભાવથી આપવું -

નાખવું કે મૂકવું - પટકવું (૨) ઠાંરીને

ખાવું - ગળચવું

ઝેંસો (૦) પું [જુઓ ઝેંસવું] હડસેલો; ધક્કો

ઝ

ઝ પું [સં.] ચવર્ગનો અનુનાસિક. એથી શરૂ થતો એકે શબ્દ નથી. યઞ્ચલ, જઞ્ચળ જેવા શબ્દોમાં સંસ્કૃત ઢબે લખવામાં આવી શકે. પણ ગુજરાતીમાં એમ કોઈ ભાગ્યે લખે છે; અનુસ્વાર જ મોટે ભાગે લખાય છે.

ટ

ટ પું [સં.] મૂર્ધસ્થાની પહેલો વ્યંજન

ટક અં [રવં] ટંકાવાથી થતો અવાજ;

યા ખટ દઈને થતો અવાજ (જેમ કે,

ઘડિયાળનો, કેમ્પોની કળનો)

ટકટક અં [રવં] સતત ટક ટક અવાજ

થાય તેમ (જેમ કે ઘડિયાળનો) (૨)

ટગર ટગર (જોવું) (૩) સ્ત્રીં જુઓ

ટકટકારો. -કાદ(-રો) પું ટકટક

અવાજ (૨) કંઠાળો આવે તેવા નકમો

લવારો. -કિયું વિં ટકટક કર્યાં કરવું

ટકવું સંકિં [સં. તક] લાંબા વખત સુધી

ચાલવું - નમવું (૨) એક સ્થળે લાંબા

વખત શોભવું

ટકાઉ વિં ટકે - રહે તેવું; મજબૂત. -ય

પું ટકાઉપણું; મજબૂતાર્થ; ટકવું તે

ટકાવારી સ્ત્રીં ટકા પ્રમાણે ગણતરી;

'પરસેન્ટેજ'; સોએ કેટલા તેનું પ્રમાણ

ટકો પું [સં. ત્રિકા] ત્રણ પૈસા

ટકો પું [સં. ટંક] રૂપિયો; નાણું (૨) સેંકડાના

પ્રમાણમાં ગણતરી; 'પરસેન્ટેજ'

ટકો પું ['ટક' રવં] ટક્કો, સાવ ખોડું -

કેશરહિત માથું

ટકોર સ્ત્રીં [દિ. વક્ર] ટકોરવું - ટોકવું તે; ધીમેથી

ગોઠાવવું તે (૨) સહેજ ધશારો કે સૂચના

(૩) વ્યંજ કે મરોડમાં કહેવું તે; મીઠી

ટીકા; વકોક્તિ. ંખાનું નં યોધરિયાં કે

તે વગાડનારને બેસવાની જગા. ંવું સં

કિં ટકોરો મારવો (૨) ટોકવું; ગોઠાવવું;

ટકોર કરવી. -રી સ્ત્રીં નાનો ટકોરો (૨)

નાની ઘડિયાળ (મોગરી વડે વગાડવાની).

-રો પું રણકે એમ વાગતો ઠોક (૨)

ઠોકનો રણકો [ડામણ; સામનો

ટક્કર સ્ત્રીં [દિ.] ઠોકર; પ્રહાર (૨) અથ-

ટક્કો પું ટકો; સાવ ખોડું માથું

ટગરટ(-મ)ગર અં [સં. ઠગર ઉપરથી]
એકી નજરે; મીટ માંડીને
ટગુમગુ વિં જુઓ ડગુમગુ; ડોલતું (ર)
અં ટગુમગુ હોય એમ
ટચ વિં [ફ.] જીથી જાતનું (ર) પું સોનાના
કસનો આંક [જરી વારમાં; ઝટ
ટચ અં [રવં] ટચકાનો અવાજ (ર)
ટચકાટ(-વ)ચું સંકિં ટચકે ટચકે કાપતું;
ટચકો મારીને કાપતું
ટચકિયું નં કમરથી રહી જવું તે
ટચકું નં [જુઓ ટોચકું] ટેરવું
ટચકો પું [રે. ટચક; રવં] ઝટકો; ધા
(ર) તેનો અવાજ [[તુચકારમાં]
ટચરું વિં [જુઓ ડચરું] અતિ ધરકું - જુહું
ટચલી આંગળી સ્ત્રીં છેલ્લી, સાથી દૂકી
આંગળી
ટચાક વિં ટોળી; આછકકું; શેખી મારનાર
ટચાક અં [રવં]. -કિચો, -કો પું
શરીરના સાંધાનો કડાકો
ટચૂકકું વિં ધણું નાનું [ખચચર
ટટવું નં ટટું જેવું નાનું ઠીંગણું ઘોડું (ર)
ટટળાણું અંકિં [જુઓ ટવળણું] પીડાવું;
જૂરવું
ટટળાટ પું ટટળવાનું દુઃખ [સશક્ત[લા.]
ટટા(-ટ્ટ)ર વિં બરાબર ઊણું; અકુટ(ર)
ટટ્ટી સ્ત્રીં [રે. ટટ્ટા=પડદો; રે. ટટ્ટી=વાડ]
કામડાનો કે વાંસની ચીપોનો પડદો (ર)
વીરજીનો બનારેવો ચક(૩)જજર; સંડાસ
ટટ્ટું પું; નં ઠીંગણું ઘોડું (ર) નખળું ઘોડું
ટડકાવતું સં કિં તડકાવતું; ધમકાવતું
ટડપડ સ્ત્રીં, -ડાટ પું ખાલી ડંકાસ
- હોસ્તારનો દેખાવ; શેખી
ટઠિયાળું વિં [‘ટઠ’ ‘ટાટ’ ઉપરથી] ટાટ
વાય એવું (ર) નં એવું વાતાવરણ;
ટાટોડું (૩) ટાટોડાવાળું સ્થાન
ટણકો પું [રવં] ખોટું લાગતું - રીસ ચઢવી તે
ટણપું વિં જડ; ગમાર; મૂખ (એક જાળ)
ટન પું [ફ.] એક અથેજ તોલ (આશરે
૫૬ મણ) [અવાજ
ટનટન અં [રવં] (ર) નં એવો ધંટનો

ટપ અં ટપકવાનો રવ (ર) ઝટ
ટપક (૦ટપક) અં [રવં] ટપકતું હોય એમ
ટપકણું વિં ટપકાંવાળું
ટપકણું અંકિં ટીપે ટીપે નીચે પડવું; ચૂલું
ટપકાવતું સંકિં [‘ટપકું’ ઉપરથી] ટીપાં
પાડવાં (ર) દૂંકાણમાં લખવું; નોંખ કરી
લેવી (૩) ખીલમાંથી નક્કલ કરી લેવી
ટપકિયું નં [જુઓ ટપ] ટપ દર્દને મરી
જવું તે (ર) ટપકું
ટપકી સ્ત્રીં [ટપકું] કપાળમાંનો નાનો ચાંદલો;
ટીપકી (ર) ટીલકી; મીનાકારી અખરખ
કે સોનારૂપાની નાની ગોળ પતરી. -કું
નં [ટપ (રવં) ઉપરથી] ટીપું (ર) નાનું
ગોળ બિંદું - ચિહન [જ-માફર
ટપકો પું [‘ટપકાવતું’ ઉપરથી] જન્મપત્રિકા;
ટપ ટપ અં [રવં] (ર) ઝટ ઝટ (૩) સ્ત્રીં
ખડખડાટ (અણગમનો)
ટપટપિયું વિં ટપટપ - પાછળથી ખડખડાટ
કરનારું (ર) નં જુઓ ટપટપી
ટપટપી સ્ત્રીં અસો ચડાવવા માટેનો
ચામડાનો કકડો [મારામારી
ટપલાખાણ સ્ત્રીં સામસામી ટપલાની
ટપલી સ્ત્રીં [રવં] ધીમેથી મારેલી થપાટ
(ર) ટોણો; મહેણું [લા.]
ટપણું નં [‘ટપ’ પરથી] કુંભારનું હાંદલાં
ટીપવાનું એાજર
ટપણો પું [રવં] મોટી જોરની ટપલી (ર)
કુંભારનું ટપણું [થવું [લા.]
ટપણું સં કિં કૂટી જવું (ર) વધવું - ચડિયાતું
ટપાટપ અં [જુઓ ટપ] ઝટપટ (ર) સ્ત્રીં
ટપાટપી - પી સ્ત્રીં એલાએલી; લડાલકી
ટપારણું સં કિં [‘ટપ’ (રવં)] મારવું;
ટોકવું (ર) વારંવાર કહેવું; ટકાર કરવી [લા.]
ટપાલ સ્ત્રીં [‘ટપો’ ઉપરથી] ડાક; પોસ્ટ.
૦ઓફિસ સ્ત્રીં ડાકધર; પોસ્ટઓફિસ.
૦ખચ નં ટપાલનું ખચ. ૦વાળો પું
ટપાલ વહેંચનારો. -લી પું ટપાલવાળો
ટપૂસટપૂસ અં [રવં] ધીરે ધીરે; ધસડાવું
ધસડાવું

टपूसियां न० अ० व० ध० सा० र्थ गयेकां भासांदां
 (२) दक्षिणी धा० नी सपाठ (३) अनाज
 आ० क० तां सुपदाने मरातो ठो०
टपूसियुं वि० टपूस टपूस करतुं (२) धीरे धीरे
 धसडातुं न्तुं
टपेरवुं स० कि० लुओ टपारवुं
टपोटप अ० [लुओ टप] ऐक पछी ऐक
 (२) नक्षत्रीथी; तरत न
टप्यावाणी पुं० टप्यो डेरवनारो-हांकरारो
टप्यो पुं० अमुक ल'आर्धने आंतरो (२)
 मुसाद्री; मजल; विसामो (३) घोडा के
 जणदनुं वाहन (४) संगीतनो ऐक प्रकार
 (भील भे ते ध्रुपद ने ग्याल)
टप्य न० [हिं.] धल्लुं पछेणुं लाकडातुं अथवा
 पतरानुं ऐक वासण
टप्यकलुं न० + टपकं (२) वि० लुओ टपकलुं
टप्यकियुं न० लुओ टपकियुं
टप्यकडुं वि० [सं. बडुक+डुं, व्यत्यय यर्धने]
 साव नातुं
टप्यकलुं न० टाढोडुं
टप्यडी स्त्री० [लुओ टप्यकडुं] नानी खोडी
टप्यो पुं० पानाना हांसियामां लपेली टीका
 -अर्थ [जैन]
टमकवुं अ० कि० धीमे प्रकाश आपवो
 (२) दूरथी कीशो प्रकाश हेभावे।
टमटम स्त्री०; न० [हिं.] (उत्तर हिं० नी) ऐक
 प्रकारनी घोडागाडी
टमटमवुं अ० कि० [रव०] पडुं पडुं यर्ध
 रहेवुं (२) आतुर यर्ध न्तुं
टमेडुं न०, -टो पुं० [हिं.] ऐक शाकङ्गण
टपे. टाधन न० [हिं.] अमुक जाडोना
 गुंहरमांथी भनतुं तेल [[प. वि.]
टपार्धन न० वराणयंत्रनो ऐक प्रकार
टहरो पुं० [रव०] धको; आधात (२) डेरै;
 आटो (३) माथानो टको
टवर्ग पुं० [सं.] ट, क, ड, ण्ये पांय अंजनो
टवणवुं अ० कि० [दे. टवल] वलाभां-
 तरकडियां मारवां (२) आतुरताथी अंभलुं
 -चूरवुं (३) पीडातुं

टश स्त्री० भीट; अनिमेध नजर (छटा०
 ऐशीटरो, टशी ने टशी)
टशर स्त्री० [प्रा. स्तर=ऐक प्रकारनुं सूतर]
 तसर; आंभमां हेभाती जीणी लास रग
 (२) टशियो
टशियो पुं० [लुओ टशर] उअरडाभां के
 यीराभांथी खोही अमी आववुं ते; तेनी रेभा
टस स्त्री० लुओ टश. ०टस अ० टगर टगर;
 टसे ने टसे
टसटस अ० [रव०] झुंझुं झुंझुं यर्ध नय तेम.
 ०नुं अ० कि० तसतसतुं; झुंझुं झुंझुं यर्ध रहेवुं
टसर स्त्री० लुओ टशर (२) ऐक नतनुं
 रेशम के तेनुं कपडुं; तसर
टडकारो पुं० [रव०] दुःखने लीधे थतो उद्धार
टडुकवुं अ० कि० (भोर के कोयले) भोलवुं
टडुकार पुं० (कोयले के भोरनो) टडुका
टडुको पुं० [दे. टड्या] कोयले के भोरनो
 भोलवानो अवाज (२) कोर्धने भोलाववा
 दीखेला लांघो सांढ; टोका (३) बाधती
 वातमां हाजियो पूरवे ते; हुंकारो
टडेल स्त्री० [लुओ टडेलवुं] भागवा जतां
 नयक रोज संसणवे छे ते उज्जित-कडोण
 (२) ऐकनुं ऐक वारंवार कडेवुं के ध्यान
 पर नांभवुं ते [वा.]. ०नुं अ० कि० आंटा
 मारवा; आम तेम इरवुं (२) गाममां
 टडेल नापवी. -लियो वि० पुं० (२) पुं०
 टडेल नापनारो
टणकवुं अ० कि० ललव्यातुं (२) वि० लादवु
टणवणवुं अ० कि० लुओ टवणवुं
टणवणाट पुं० टणवणवुं ते
टणवुं अ० कि० [दे. टल्लि=टणेळुं] दूर थलुं;
 भसवुं; डडवुं (२) आधा जलुं; भरवुं
 (तुम्लकारमां जेम के, टणने अहीथी)
टंके पुं० [सं.] छाप मारलो सिको; टको
 (२) पैसाभार; टंके (३) स्त्री० नक्षीवेणा
 -वभत (जेम के भावानो के टोडवानो)
टंकेणुभार पुं० [सं. टंकणक्षार] ऐक
 नतनो क्षार [पाडवानुं कारभानुं
टंक्षशाण स्त्री० [रकन शाला] यलणी सिको

दंकारमल्य न०, - स्त्री स्त्रींटांकरवानुं महेनताळुं
 दंकार[सिं], ०वपुं० धनुष्यनी पल्लुनो अवाज
 दंकारो पुं० टांकर (जेम के धंटीनी)
 दंकावपुं सं० किं० 'टांकरुं'नुं प्रेरक
 दंके(-को)दंके अ० [लुओ टांके] दरेक टंके
 (२) अशाअर नियतसमये; योअवअते
 ज (३) टोय सुधी; छलाछल
 दंग स्त्री० [सिं. वंग] टांगो; पज. ०डी स्त्री०
 टांगो; तंगडी (२) टांगथी मारेकी डोकर
 के आंटी (इस्तीमां)
 दंगाड(-व)पुं सं०किं० [लुओ टांगडुं]
 लटकावपुं [लटकावपुं]
 दंगापुं अ०किं० [टांगडुं'नुं कर्म[लि]टिंगावुं;
 दंटाओर वि० टटो करवानी आहतवाणुं
 दंटो पुं० कजियो; तकरार. ०किंसाह पुं०
 [+अ. फसाद] टटो - तकरार
 दंठेळ पुं० वहाणुंने सुअय अलासी - सुकानी
 (२) जेचुं मालस के कांठे वधारे
 जेचुं लागे ते [ला.] [पात्र
 दंछेकर न० [हिं.] जेक नतनुं आला जेचुं
 दधप पुं० [हिं.] (जापवातुं) जीयुं. ०राधटर
 न० [हिं.] जाप जेवा अक्षरोंमां लभवानुं यत्र
 दधकौर्ध पुं० [हिं.] जेक नतने (आंत-
 रदाने कारखे थतो) मुदतियो ताव
 दधभटेअल न० [हिं.] समयपचक(रेलगाडीनुं,
 राणानुं ध०)
 दार्ध स्त्री० [हिं.] लुओ नेकटार्ध
 दाडिन-होड पुं० [हिं.] गामने सार्वजनिक
 होल-सला ध० माटेनुं मकान
 दाअकटुअक वि० छट्टेअवायुं; परसूरख
 दाअको पुं० [रव०] टयाको; सांधाने कडाके
 (२) घोटिये लटकावातुं जूमपुं-रमकडुं
 (३) ओट्टे लागवुं-रीस यदनी ते
 दाट पुं० [कानडी तट्टे] मोटी तासकनाघाटनी
 छळरी थाणी (२) अ० साव; तदन. उदा०
 'क्षुभोटाट', 'नागुटाट'
 दाट वि० [हिं. टाट्टे] सगजड; कडक; सकस
 (२) भरत; यकचूर
 दाट न० [वंगळी पाट=शख] शखनी

दोरीओना वखटनुं जडुं कपडुं. ०पटी
 (-ट्टी) स्त्री लुओ ताडपत्री
 दाटपुं न० टट्टुं; हलकी नतनुं घाडुं
 दाटियां न० ००००० [लुओ टाट्टे] गाडानां
 पांजरां (२) कामडानां आरणां
 दाटियुं न० टाटने कडको (कपडुं)
 दाट्टुं न० [लुओ टट्टे] कामडानी योषोनी
 अथेवी साहडी, लींत के आंषो (२)
 टाटानुं अनावेलुं जूंपडुं (३) लुओ टाटपुं
 दाट्टुं न० [टाट=अक्षीण ध०ना नशामां
 यकचूर उपरथी] राजपूत के गराशियो
 (तुळकारमां)
 दाढ स्त्री० [लुओ टाट्टे] ठंडी. ०क स्त्री०
 ठंडक (२) निरांत [ला.]. ०कियुं न०
 ठंडक भाटे वपरातुं लीनुं कपडुं के पीछुं
 (२) पाणीठंडुं थाय तेवुं वासण. ०ताडको
 पुं० सुअडुंभ; तडको छांयरो [ला.].
 -दाश स्त्री० टाढापलुं. -दियो(०ताव)
 पुं० टाढे वाधने आवतो ताव. -दी स्त्री०
 मडहानी राभ; वानी
 दाढी शायण, दाढी शीणी स्त्री० श्रावण
 सुह के वड सातमने दिवस; शीतण-
 सातम (२) टाट्टुं-वासी भावानुं होवुं
 ते (व्यंगमां)
 दाट्टुं वि० [प्रा. ठट्ट (सिं. स्तव्य)=कुडित,
 जडसड उपरथी] शीतण; ठंडुं (२) वासी
 (३) [ला.]. धीमुं; मंड (जेम के काममां)
 (४) अट उरकेराय नहि अंतुं; शांत
 स्वभावनुं. [दाढा(-ढे) पाणीओभस
 जपी = वगर महेनते पीडा टणवी.]
 दाढो पुं० [दाट्टुं उपरथी] टाढो डाम;
 अडरथी याणी मूके अंतुं मर्मवचन
 दाढोडियुं न० [टाट्टुं उपरथी] लुओ
 टाढकियुं (२) लुओ टाढोडुं
 दाढोडुं न० [टाट्टुं उपरथी] यालु वरसाहने
 लीधे हवामां यथेवी शरदी
 दाढोडो पुं० लुओ टाढो. [दाढोडा देवा =
 महेसां भारवां.]
 दाळुं न० सारोनरसे प्रसंग - अवसर

(૨) સંધિ; લાગ. **ઠટચકું** ન૦ વાર-
તહેવારનો પ્રસંગ-અવસર
ટાપટીપ સ્ત્રી૦ અવસ્થા; સુધડતા
(૨) મરામત (૩) ઉપરનો ભલાકો-
શણગાર; આપચીપ. -પિયું વિંટાપટીપ
-શણગાર કર્યા કરવાની ટેવવાણું
ટાપલી સ્ત્રી૦ ટપલી
ટાપશી(-સી) સ્ત્રી૦ ['ટપ' (૨વ૦)] આલતી
વાતમાં પુરાતો હાજિયો
ટાપી સ્ત્રી૦ [૨વ૦] ટપલી (૨) ઠો ખેસાડવા
ટીપવાનું એન્ડર
ટાપુ પું એટ; ક્ષીય
ટાપુવો, ટાપો પું ['ટપ' (૨વ૦)] શેટલો
ટાખેટો પું ['ટપ' ૨વ૦] હથેળી પર હથેળી
અફળી કરેલો અવાજ; તાખેટો
ટાલાટેલા પુંખવ૦ [નુઓ ટેભો]
યાગડથીગડ (૨) જખમના ટાંકા
ટાલાટેભી સ્ત્રી૦ ટાલાટેલા કરવા તે
ટાયડી સ્ત્રી૦ [નુઓ ટારડી] નાની ઘોડી.
-કું ન૦ તાનું ઘોડું. -ટો પું નાનો ઘોડો
ટાયર ન૦ [દે.] સાઈકલ, મોટર વગેરે
વાહનને હોતી રખરની વાટ
ટાયલું (ટા) ન૦ વગર જરૂરી હોટહા-
પણની અથવા આપવડાઈની વાટ
ટારડી સ્ત્રી૦ [દે. ટર=ટટ્ટું] નાની-માલ
વગરની ઘોડી
ટાલ સ્ત્રી૦ વાળ જતા રલા હોય એવો
માથાનો ભાગ; તાલ. ઠંડી સ્ત્રી૦ નુઓ
તાલ; તાળવું. ઠકું ન૦ નુઓ તાલકું
ટાવર ન૦ [દે.] બિંચા મિનારા જેવું (બહુધા
ધરિયાળવાણું) એક બાંધકામ
ટાળણુટોખણુ ન૦ (ચળામણ, ઝટકામણ
જેવો) ટાળી મૂકેલો નકામો ભાગ
ટાળવું સંકિં [નુઓ ટળવું] દૂર કરવું;
નિવારવું(૨) સારું કાઢીલઈ ખરાબ હોડવું
ટાળો પું ['ટાળવું'] વાયદા કર્યા કરવા તે
(૨) જુદાઈ-અંતર ગણવું કે રાખવું તે
ટાંક (૦) પું [સં. ટંક] શેરનો ૭૨ મોભાગ
(૨) મોતી તોળવાનું એક વજન-તોલ

ટાંક (૦) સ્ત્રી૦ ['ટાંકવું']-ઉપરથી
ધડેલી કલમની અણી(૨)અણિયું; 'નિખ'
ટાંકણી (૦) ['ટાંકવું' ઉપરથી] કાગળ
હત્યાદિમાં ખોસવાની માધાદાર ઝીણી
સળી (૨) મુતારનું એક એન્ડર (૩)
વારંવાર ટોકવું તે
ટાંકણું (૦) ન૦ [સં. ટંક ઉપરથી] ટાંક-
વાનું એન્ડર (૨) જોગ; પ્રસંગ (૩)
રૂટો અવસર; ટાણું
ટાંકવું (૦) સંકિં [સં. ટંક] ખણવું; કોતરવું
(૨) ટાંકા ભરવા; સાંધવું (૩) સાથે જોડવું
(૪) ઉતારો કરવો; અવતરણ આપવું
ટાંકાખારી (૦) સ્ત્રી૦ [નુઓ ટાંકું] કફોડી
દશામાંથી - નીકળી જવાની ખારી
ટાંકી (૦) સ્ત્રી૦ [દે. ટંક = ખોદેલું જલા-
શય] પાણી ભરવાનો ઠોખ ઠે લોખંડનો
કોઠો (૨) નાનું ટાંકું (ખાણીનું) (૩)
ટાંકવાની - કોતરવાની ક્રિયા (૪) ફાયદો
- અસર (દવાની) [લા.]
ટાંકું (૦) ન૦ [નુઓ ટાંકી] વરસાદનું
પાણી ભરી મૂકવાને જમીનની અંદર
ખનાવેલો ઠોખ ઠે કોઠો (૨) પાણીથી
કારેલું ધી; એક વાની (૩) મોટો ગોખલો
ટાંકો (૦) પું [નુઓ ટાંકવું] અખિયો; સીવણ
ટાંગ સ્ત્રી૦ [નુઓ ટાંગો] પગ
ટાંગવું (૦) સંકિં [સં. ટંક] લટકાવવું; ટંગાડવું
ટાંગાટોળી (૦) સ્ત્રી૦ [ટાંગો + તોળવું] ટાંચિયો
અને હાથ ઝાલી લખડતું ઉપાડવું તે
ટાંગાતોડ (૦) સ્ત્રી૦ [ટાંગો + તોડવું] રખડપટ્ટી
ટાંગો (૦) પું [સં. ટંગા] ટાંગ; ટાંચિયો
ટાંગો (૦) પું ઘોડાગાડી; ટપ્પાગાડી
ટાંચ (૦) સ્ત્રી૦ [સં. ટંક] જપતી (૨)
કલમની અણીનો ત્રસો કાચ (૩) ટચકો
(૪) ઘટ; ખોટ. ઠણુ ન૦ ટૂંકી નોંધ.
ઠણી સ્ત્રી૦ ટાંચણ (૨) ટાંકણી. ઠવું
સંકિં ટાંકા મારવા (૨) ખોસવું;
ધોંચવું (૩) કલમની આણી કાપવી (૪)
કરકસર કરવી; ખચ કરવી કરવું. -ચું
વિં ઘોણું; ખૂટવું (૨) ન૦ ઠણપ; ઘટ

दांदिथो (०) पुं० पत्र (दुग्धकारमां).
 [दांदिथो भणवा=दिसाभनां भासां
 सरणां थवां.] [धाडुं
 दांडुं (०) न० पौंड; वल्लनर (२) टोणुं;
 दांडो (०) पुं० दांडो; षण्ड
 दांप (०) स्त्री०; न० वाक्यमां विराम-
 चिह्न (२) पूर्यं विराम
 दांपुं (०) स० किं० ताडी - तलपी रहेंवुं
 दांपुं (०) न० भणवा ञवुं ते(२)केशे; आंटा
 दांपुं देयुं (०) न० केशे-आंटा भावानुं काम
 दिकायत वि० [लुओ टिको] पाठनी; वडुं
 (२) पुं० पाठवी कुंवर
 टिकिट स्त्री० [हं.] प्रवेशवा, ञवा तथा
 भोक्तववा-करवाना थरवानानो कागण के
 पुं० नो ककडो. ०कडोकर पुं० [हं.]
 टिकिट लेनार के तपासनार कामदार.
 ०भास्तर पुं० टिकिट आपनार कामदार
 टिकड पुं० [टिको] तिऊड; लडो रोटलो
 टिकी स्त्री० [टिको] सङ्गता (२) लागवण;
 सिद्धारस (३) दीपकी - दीलडी
 टिको पुं० [दि. टिक] यांढो; भोटुं दीलुं
 (२) डाम; डिगे [ला.]
 दिथकारी स्त्री० [रव०] मरकरी; मजक;
 तोडान. -रो पुं० दीयथानो अवाज (२)
 भरती; तोडान
 दिथाववुं स० किं० 'दीयवुं'नुं प्रेरक
 दिथावुं अ० किं० अङ्गणाववुं; क्टावुं (२)
 नडामा केशा भावा (३) 'दीयवुं'नुं कर्मलि
 दिटिल पुं० [सं.] टिटोटो. -ली स्त्री०
 टिटोटो
 दिटियालु न०, -रो पुं० [दि. विट्टियाव]
 ककलालु; ककलाट; कंकास
 टिटोटो स्त्री० [सं. विट्टिमी] अेक पक्षी.
 -डो पुं० टिटोटोनी नर [टिटिभ'मां
 टिटिल पुं०, -ली स्त्री० [सं.] लुओ
 टिन न० [हं.] अेक धातु - कलार्थ (२)
 टिनना पतरानुं वासलु. ष्याट [हं. पॉट]
 न० उणलुं (२) तेना जेवो तुय्क भासलु
 [ला.]. [टिनपाट आपवुं = रुपसत

आपवी.] ष्याटियुं वि० टिनपाट जेवुं;
 तुय्क; पाभर; नडामुं [नरि
 टिपलिये पुं० दीपलुं लेई लविष्य लाभ-
 टिपार्थ स्त्री० लुओ त्रिपार्थ
 टिपाड वि० दीपीने धडी शकाय जेवुं;
 'भेदिज्येणल' [प. वि.]
 टिपाववुं स० किं०, दीपावुं अ० किं० 'दीपवुं'-
 नुं प्रेरक ने कर्मलि
 टिपलु न०, -ली (-नी) [सं.] स्त्री०
 समलुती माटे लपेदी नानी दीका (२)
 टांयलु; हुंक नोंध
 टिफिनभांडस स्त्री० [हं.] भावानुं लाववा-
 लई ञवामां क्षवे तेवुं अेक भाव
 टिलायत वि० (२) पुं० [टिडुं] उपरथी]
 लुओ टिकायत
 टिणक पुं० [म.] लोकाभान्य तिलक
 टिण्णावुं अ० किं० लुओ टिण्णावुं
 टिण्णाटोणी स्त्री० लुओ टांण्णाटोणी
 टिण्णाड(-व)वुं स० किं० 'टिण्णावुं'नुं प्रेरक
 टिण्णावुं अ० किं० टंणावुं; लडकवुं
 टिण्णरवुं न० टिण्णरवानुं ङ्ण. -वेा पुं०
 [दि. टिक (०क)] अेक आड, जेनां थान
 जीडी वाणवामां वपराथ छे
 टिण्णुं न० लुओ टिण्णरेा
 टिण्णा पुं० टिण्णा; टिकरी [यकती
 टिकडी स्त्री० [सर० टिकी] नानी यपडी
 टिकवुं स० किं० [सं. टिक] ताडी ताडीने
 जेवुं (२) दीका करवी
 टिका स्त्री० [सं.] समलुती आपवा करेवुं
 विवरण (२) गुलुहोपनी समालोचना
 (३) निंदा; वजोवली. ०कार पुं० टिका
 करनार; विवेचक. ०भोर वि० टिका-
 निंदा करवानी आहतवाणुं
 टिकी स्त्री० [दि. टिक] सोतेरी केशेरी टपडी
 (२) जीणो यांढो; दीलडी (३) नजर
 टिको पुं० लुओ टिको
 टीपण न० आनहं भातर करेवी मरकरी
 -मजक-तोडान. -णी वि० टीपण करे
 जेवुं; मरकटुं

टीयकुं वि० डी गल्लु (२) न० नाकुनुं टेरवुं
 टीयवुं स० किं [रव०] ठोकवुं; टीपवुं; छंइवुं
 टीप खी० [सं. टिप्पणी] यादी; नोधि (२) छव-
 राणीना कागण; लभाणी (३) केदनी सन्न
 टीप खी० [टीपवुं] थाभडी; टीपणी
 टीपडी खी० [दि. टिप्पी] सेनेरी केरपेरी टपडी
 टीपणी खी० सारी चेके टीपवुं - टीपी जेसा-
 उवुं ते
 टीपवुं न० [सं. टिप्पणी] पंथांग
 टीपरी खी० अर्धा शेरनुं मापियुं
 टीपवुं स० किं कडण वस्तुथी थापडी मारवी
 - ठोकवुं (७) भीन, यूना छं (२) धडीने
 आकार जनाववो (झोदुं; डांखुं छं)
 (३) मारवुं; ठोकवुं (४) सन्न ठोकवी (५)
 जेकनी जेक वात पर ज जेर हेवुं [ला.]
 टीपुं न० प्रवाहीनुं टपकुं
 टीम खी० [हं.] जेलाडीओनी टुकडी (किंकेट)
 टीमथु न० नास्तो (२) लाधुं
 टीमरु न० लुओ टिअरु
 टीमलुं न० गवियुं (२) लाकडानुं टीमयुं
 टीलडी खी० [टीलुं] कथाणे जेडवानी टीपडी
 (२) नातो यांखो (३) मेरना पीछानी
 आंभ - यंद्रक
 टीलवुं वि० टीलावाणुं (२) न० ब्राह्मण
 (तिरकारभां). -वो पुं० टीलियो (२)
 टीलावाणो (जेम के, इतरौ) (३) टीलां
 टपकां करनारो (तुयकारभां; जेमके जावो)
 टीलियो पुं० टीलुं करनारो; टीलावाणो
 टीली खी० टीलडी. -डुं न० [सं. तिलकम्] तिलक
 टीशी (-सी) खी० अंकुर; दूंपण (२) अली-
 दार इणी (डूलनी) (३) रोपी; पतराण
 टीछो पुं० [रव०] डिओ ('लेतो ल', 'केवो
 अन्थो !' जे लावना छुं गार)
 टींगणावुं अ० किं [टिंगावुं] लटकवुं
 टींगोटोणी खी० टिंगोटोणुं; टांगोटोणी
 टींगोड (-व) वुं स० किं लुओ टिंगोडवुं
 टींगोवुं अ० किं टिंगोवुं; लटकवुं
 टीटी (०) अ० [रव०]

टीटोरुं न० जेक शाक-कण
 टीअरवुं न०, -वो पुं०, टीअरुं न०
 लुओ टिअरवुं वगेरे.
 टीओ पुं० टिओ; टेकरा
 टुकडाआडि, टुकडाओर वि० टुकडा मागीने
 छवनाडुं; लिभारी
 टुकडी खी० टोणी [कडो [ला.]
 टुकडो पुं० नानोलाग; कडो (२) भावानो
 टुकड खी०; पुं० मोटो पतंग [ला.]
 टुयको पुं० रस जपणे तेवी टुंकी वात
 के वाक्य (२) मंतरजंतरने लगतुं नानुं
 वाक्य के प्रयोग (३) अय्यसारे; सकेत
 टुवाल पुं० [हं. टोवेल] अंगुछो
 टुवावुं अ० किं (देशमी के गरम कपडाने
 दूवे जावाथी) काणां पड्यां
 टुडू अ० [रव०] केयलना टुकुडानी जेम. ०क
 (-का२) पुं० लुओ टुकुडो; टुकुडार
 टुंकार (०) पुं० लुओ तुंकार. ०वुं स० किं
 टुंकारो करवो. -रे पुं० टुंकार
 टुंजो पुं० [दि. टुंज] टोखो; महेलुं
 टुक खी० टोय; सिअर (२) कवितानी
 अमुक कडीओतो समुह; तूक
 टुटलुं वि० [दि. टुट=हं. हं.] हंहुं; हाथनी
 जोडवाणुं [जनावट
 टुयअर न० [हं.] हांत धसवानी पीछी जेवी
 टुमलु न० [कामलुं नोदिजाव कामलुं टुमलुं]
 धंतरमंतरनो टुयको (२) ओछपनुं वांकुं
 पडवुं - रीस यडवी ते [धी के तेल
 टुमथु न० [लुओ टुंपण] कणुक गडडवानुं
 टुवो पुं० [टोवुं] छपरथी] जाडो; गोयो
 (२) छडुं हर; नारुं (३) टपकुं; अिंडु (४)
 पाणी टोवुं ते (तमाकु वगेरेने) (५) जेना
 वडे दूवा मुकाय ते; थेल (६) यूं टो (७)
 महेलुं (८) जेक लतनुं छवडुं
 टुंके (०) खी० स्वमाननी टेक - लागणी
 टुंके (०) खी० कवितानी टुक; तूक
 टुंके (०) वि० लुओ टुंके. ०कुं वि० टुंके;
 नानुं. ०मांअ० थोडामां; सारोरी. -काक्षरी
 (०लिपि) खी० टुंकाभां - उडपथी

લખવાની લિપિ; 'શોટ'હેન્ડ'. -કાણુ નં
દૂકું હોલું તે (૨) દૂકાવલું તે. -કામાં
અં દૂકમાં. -કાવણું સં કિં દૂકું
કરવું. -કું વિં લાણુ કેવિરત્ત નહિ એવું.

-કુંટચ વિં ખૂલ દૂકું

દૂંટમૂંટ(૦)વિં(જુઓ દૂટલું) ભાંગેલું-ટૂટલું
દૂંટલું(-જુ) (૦)વિં(રે. હું) જુઓ દૂટલું
દૂંટિયું (૦) નં [સરં સં. ટુટકા]=નાનું;

દે. ટુટ=દૂટો] કોકડું વળાને સૂવું તે(૨)
એક પ્રકારનો તાવ; 'ઇન્કુએન્સ'

દૂંપણુ (૦) નં ['દૂંપવું' ઉપરથી] મૂળમાંથી
ચૂંટી નાખવું તે (૨) નીદણુ (૩) ખૂલ
ખૂંદવું-મસળવું તે (૪) દૂંપવાનું ધી કે
તેલ; દૂમણ. -ણું નં દૂંપવું તે (૨)
દૂંપવાનું ઓળર

દૂંપવું (૦) સં(કિં મૂળમાંથી ખેંચી નાખવું;
ખૂંટવું (૨) રને કાલામાંથી ચૂંટી છૂટું
કરવું (૩) (મહેણાંથી) પીંખી નાખવું;
શરમિંદું કરવું (૪) મસળાને ગદડવું;
કણસવું [મહેતતાણું

દૂંપામણુ (૦) નં દૂંપવું તે (૨) તેનું
દૂંપાવવું (૦) સં કિં 'દૂંપવું'નું પ્રેરક
દૂંપાવું (૦) અંકિં 'દૂંપવું'નું કર્મણિ (૨)
ગળે લીંસાવું

દૂંપો (૦) પું ['દૂંપવું' ઉપરથી] ગળું
દગાવવું તે; ફાંસો (૨) હેડિયો

દૂંખો પું [જુઓ દૂખો] મહેણું; ટાણો
ટેક પું; સ્ત્રીં પણ; નિશ્ચય(૨)શાખ; આખર
(૩) ટેકો (૪) કવિતાનું ધ્રુવપદ

ટેકણુ નં ટેકો; આધાર

ટેકરી સ્ત્રીં(રે. ટેકાર) જીવીજગા(૨)હુંગરી;
નાનો પર્વત. -રો પું મોટી ટેકરી

ટેકવવું સં(કિં ટેકો- આધાર આપવો

ટેકવું અંકિં ટેકો- આધાર લેવો

ટેકાવવું સં(કિં જુઓ ટેકવવું

ટેકી સ્ત્રીં જુઓ ટીકી. [વંદાગવી =સારી
અસર થવી (૨) સફળ થવું.]

ટેકી વિં ટેક-વટવાણું. વંદાપણું નં
ટેકીલું હોવું તે. વંદું વિં(ટેક-વટવાણું

ટેકો પું(અધાર; આશ્રય(૨)આધારની વસ્તુ;
થાંભલો(૩)ઠરાવનું સમર્થન કે અનુમોદન
ટેટી પું; સ્ત્રીં એક ફળ-સકરટેટી (૨)
નાનો ટેટો- ફટકડો

ટેટો પું વડતું ફળ(૨) દારૂખાનાનો ફટકડો

ટેટાઈ સ્ત્રીં ટેટાપણું(૨)આડાઈ; ગર્વ [લા.]

ટેટું વિં(વળેલું; વાંકું; આડું(૨)મિનજી[લા.]

ટેનિસ નં [હં.] એક અંગ્રેજી રમત

ટેન્કે નં; સ્ત્રીં [હં.] પોલાહી બખતરવાણું,
ચુકતું એક વાહન; રણગારી

ટેખલ નં [હં.] મેજ (૨) કોઠો; કોષક.
વંકોથ નં [હં.] ટેખલ પર પાયરવાનો

રમાલ કે કપડું

ટેલો પું ટાંકો; સાંધો [ગરમીનું માપ

ટેમપરેચર નં; સ્ત્રીં [હં.] (તાવ કે હવાની)

ટેરણું નં પાતળો છેડો; અણી

ટેલર નં [હં. Tailor પરથી] પતંગના
દોરાનું રીલ

ટેલિઆફ પું [હં.] વીજળાથી તાર મારફત
સંદેશો મોકલવો તે. -મ પું [હં.] તાર

ટેલિફોન પું [હં.] વીજળા દ્વારા દૂર વાત
કરવાનું યંત્ર કે તે દ્વારા કરાતી વાત

ટેવ સ્ત્રીં લત; ખેા

ટેવાણું અં(કિં ટેવ પડવી; પરિચિત થવું

ટેસ (ટે) પું [હં. ટેસ્ટ] સ્વાદ; લિમ્બત.
વંદાર વિં સ્વાદવાણું; લિમ્બતદાર

ટેસી (ટે) સ્ત્રીં ટીશી; શેખી

ટે (ટે) અં [સ્વં] થાકીને લોથપોથ

ટેંકાવવું(ટે)સં(કિં)આશા આપી આપીને
આતુર-અધીરું કરવું

ટેંટું (ટે) વિં ટે-ટે થઈ ગયેલું (૨)
અશીલથી ખેડાલ-ચકચૂર(૩) નં અશી-

ણિયો; દરિદ્રી (૪) રજપૂત (તિરસ્કારમાં)

ટેટે (ટે) અં [સ્વં] (૨) સ્ત્રીં પતરાળ
(૩) અણગમાનો બળડાટ

ટેડ સ્ત્રીં મિનજ; શેખી; ટેડાપણું

ટેડકો પું ટણકો; રીસ (૨) છણકો

ટેડપેડ સ્ત્રીં જુઓ ટડપડ

ટોક(વણી)સ્ત્રીં(વણું)નં['ટોકવું' ઉપરથી]

વારંવાર કહેવું - કપકો આપવો તે (૨)
 નજર લાગવી - ટોકાવું તે
ટાકરી સ્ત્રી ધંટડી (૨) ધંટડીનું લોકક.
 -રો પું મોટી ટાકરી; ધંટ
ટોકવું સં ક્રિં વારંવાર કહેવું - પૂછવું -
 કપકો દેવો (૨) નજર લાગે એમ કહેવું
ટોકી(ઠક) સ્ત્રી [હિ.] સિનેમાનું બોલવું
 ચિત્રપટ કે સિનેમા થર
ટોચ સ્ત્રી ઠેક ઉપરનો ભાગ; શિખર (૨)
 ભોંક (૩) મહેલું; ઢૂંબો
ટોચકી સ્ત્રી નાનું ટોચકું. -કું, -કું
 નં ટોચનો નાનો પાતળો કે ગોળ ભાગ
ટોચવું સં ક્રિં ભોંકવું (૨) વારંવાર કહ્યા
 કરવું; કપકો આપવો [લા.]
ટોચો પું ['ટોચવું'] ગોઠો; તેનો ધા (૨)
 મહેલું; ઢૂંબો [લા.]
ટોટી સ્ત્રી કોઈ પણ વસ્તુ ઉપર બેસાડવાનો
 બેળો જેવો ઘાટ (૨) કાનનું એક ધરેલું
ટોટો પું મોટી ટોટી (૨) ગળાનો હૈડયો
 (૩) એક દારૂખાનું; મોટો ટોટો (૪)
 વિલાયતી મોટી ખીડીનો ટોટો
ટોડર પું [દિ. તોલર] ડમરો; ડમરાની
 મંજરી (૨) કલગી
ટોડલો પું જુઓ ટોડલો
ટોડાગરાસ પું ગરાસ પેટ સરકાર
 તરફથી ભયક મળતી વાર્ષિક રકમ
ટોડો પું તોડો; પગે પહેરવાનું એક ધરેલું
 (૨) ખંદૂક સળગાવવાની બડી લાંબી
 જમગરી (૩) ટોડલો (૪) મિનારો (૫)
 મોખરો; ભાગોળ (૬) સતાર ઇં વાદ્યોમાં
 અલંકાર તરીકે વગાડાતો સ્વરસમૂહ
ટોણુ(-ણુ) નં, -ણો પું [ફા. તાનહ]
 મહેલું; મર્મવચનનો ઠોક (૨) બંદુટોણું
ટોપ પું [દિ. ટોપિઆ; ટોપર] લોઢાની લશ્કરી
 ટોપી (૨) વરસાદ વખતે ઓઢવાની
 બનાતની ટોપી (૩) મોટી છત્રી (૪)
 રાંધવાનું મોટું તપેલું (૫) બિલાડીનો ટોપ
ટોપચું નં સાહેબની ટોપી (૨) તે
 પહેનારો (તિરસ્કારમાં)

ટોપરાપાક પું જુઓ કોપરાપાક
ટોપરું નં જુઓ કોપરું
ટોપલી સ્ત્રી વાંસ કે ધાસ ઇંની પાત્ર
 જેવી બનાવટ. -લો પું મોટી ટોપલી
ટોપસું નં જુઓ ટોપચું
ટોપી સ્ત્રી [દિ. ટોપિઆ] માથાનો એક
 પહેરવેશ. **વ્વાળો** પું યુરોપિયન;
 ગોરો (૨) વેરાગી [(તુલ્કારમાં)
ટોપું નં આંખની લમર (૨) ટોપી
ટોપો પું મોટી ટોપી; ટોપ
ટોપલી સ્ત્રી લોટી. -લું નં પહોળા
 મોંનું ધીતેલ ભરવાનું વાસણ
ટોચું નં દાણાનું માપિયું
ટોચો પું ['ટોચું' ઉપરથી] ખૂમો પાડી
 ખેતરમાંથી પંખી ઉરાડનારો
ટોચ સ્ત્રી [હિ.] સાથે રાખી ફરાય એવી
 વીજળીની એક પ્રકારની બત્તી કે દીલો
ટોલ પું [હિ.] કર; દાણ; વેરો (૨) એ
 લેવાનું સ્થળ; નાકું
ટોલકું (ટો) નં બોહું માથું; ટાલકું
ટોલું (ટો) નં, -લો પું બોહું માથું
ટોલો પું મોટી ભૂ
ટોલલી સ્ત્રી ક્રિકેટમાં બોલને ટોલલો મારવો
 જેથી બે કેવધુ રન મળી જાય; 'બાઉન્ડરી'
ટોલલો પું ખારસાખના ઉપલા લાકડા
 આગળ રહેતો છોટો (૨) ટલ્લો; વાથદો
 (૩) ઉડાવવું - ઉછાળવું તે (૪) મોઈને
 દંડાનો ફટકો મારી ઉડાવવી તે
ટોવાચું અંકિં ['ટોવું' ઉપરથી] વગોવાલું;
 નિંદાવું (૨) 'ટોલું'નું કર્મણિ
ટોવું સંક્રિં [દિ. ટ્વયા; (સ્વ૦)] ખૂમ
 પાડી પક્ષી ઉડાડવાં (ખેતર સાચવવા)
 (૨) ઠીપે ઠીપે પાણી પાડું
ટોસ પું [હિ.] કોણ પહેલો દાવ લે તે
 નક્કી કરવા સિક્કો ઉછાળવો
ટોસ્ટ પું [હિ.] પાઉંની ઠાતરી કરી તેને
 શેકીને તૈયાર કરાતો કકડો. [ઠલેલો =
 સન્માન દાખવવા પીણું પીવાનો ગોરા-
 એનો વિધિ.]

ટોળ (ટો) પું; સ્ત્રી; નં હસવું આવે એવી
ક્રિયા અથવા બોલ; મરકરી-ઠકૂો
ટોળકો સ્ત્રી (‘ટોળ’ ઉપરથી) ટોળા
ટોળટરપો (ટો) પું મરકરીઠકૂાની વાત
ટોળટીખળ (ટો) નં ટોળ અને ટીખળ
ટોળબાજી (ટો) સ્ત્રી ઠકૂામરકરી
ટોળાધર્મ પું પોતાના જ ટોળા - વર્ગ
માટે લાગણી કે તે પૂરતી ધર્મલાવના
-મી વિં ટોળાધર્મવાળું.
ટોળાશાહી સ્ત્રી ટોળાની ગુ’રાશાહી
ટોળિયો (ટો) પું (‘ટોળ’ ઉપરથી) મરકરી;
વિદૂષક
ટોળી સ્ત્રી (નુઓ ટોળું) મંડળી
ટોળી (ટો) વિં (‘ટોળ’ ઉપરથી) મરકરું
ટોળું નં [દે. ટોલ] સમુદાય; સમૂહ
ટોંચ (ટોં) સ્ત્રી ટોચવાધી પડેલો ખાડો
(૨) ફાયર; ફાંસ (૩) મહેલું; ટોળું
(૪) ઠપકો; ગોદ. ઠળું નં ટોંચવાતું
ઓબર; ટાંકણું. ઠવું સંકિંનુઓ ટોચવું
ટોંકાર (ઠવ) પું નુઓ ઠહકાર
ટોંકો પું નુઓ ઠહકો

ટચૂળ સ્ત્રી [દં.] ઠધર નીચે રહેતી, હવા
ભરવાની રબરની ગોળ નળી જેવી
બનાવટ (સાઇકલ, મોટર ઇન્ગી) (૨)
ગોળ નળી જેવી કાચની શીશી
ટ્રસ્ટ નં [દં.] ન્યાસ; સુપરત (૨) સાચવણી
અને વ્યવસ્થા માટે સુપરત કરેલાં પારકાં
માલમિલકત. -ટ્રટી પું [દં.] જેને ટ્રસ્ટ
સોંપવામાં આવ્યું હોય તે; વાલી
ટ્રંક સ્ત્રી [દં.] (મુસાફરીમાં ચાલે એવી)
પતરાની પેટી [સાધન [પ. વિ.]
ટ્રાન્સફોર્મર નં [દં.] વોલ્ટેજ બદલવાતું
ટ્રામ [દં.] (ગાડી) સ્ત્રી (ધોડાથી કે ધણે
લાગે ચાંત્રિક બળથી ચાલતું) એક વાહન
ટ્રેક્ટર નં [દં.] જમીન ખોદવા માટેનું ચંત્ર
ટ્રેડમાર્ક પું; સ્ત્રી [દં.] જે નિચત છાપ
કે નિશાની સાથે વેપારી પોતાનો માલ
બજારમાં મૂકે છે-ચાલુ કરે છે તે મારકો
ટ્રેન સ્ત્રી [દં.] રેલગાડી
ટ્રેનિંગ કોલેજ સ્ત્રી [દં.] શિક્ષણની તાલીમ
આપી શિક્ષકો તૈયાર કરનારી કોલેજ;
અધ્યાપન મંદિર

ઠ

ઠ પું [સં.] મૂર્ખરથાની બીજે વ્યંજન
ઠકઠક અં [રવં] ઠોકાવાનો રવ
ઠકરાર્થ સ્ત્રી [સં. ઠકુર ઉપરથી] ઠકારપણું
(૨) શોઠાર્થ; મોઠાર્થ. -ઠણું નં ઠવં ઠવં
ઠકોરની સ્ત્રી (માનાથે). -ણી સ્ત્રી
ઠકોરની સ્ત્રી. -ણો પું ઠકોર. -વ
સ્ત્રી નુઓ ઠકરાર્થ (૨) ઠકોરની હક
મતની બગીર-ગરાસ. -ળાં નં ઠવં ઠવં
નુઓ ઠકરાણાં. -ણું નં ઠકોરનું
ગામ કે નાનું રાજ્ય
ઠકર પું ભાટિયા કે લોહાણાની એક અટક
ઠગ વિં (૨) પું [સં. સ્થગ; પ્રા.] ઠગનારું
(૨) એ નામની લ’ટારાની એક જાતનું
ઠગઠગાવવું સંકિં [રવં] ગોઠવાઈને
વધુ માય તે માટે પાત્રને ઠડેરવું

ઠગણું વિં ઠગારું; હુચું
ઠગપાટણુ નં [કમ સં. પત્તન] ઠગોનું ગામ
ઠગવું સંકિં [ઠગ] ભોળવાને છેતરવું; ધૂતવું
ઠગળાવું સંકિં ખાડાટેકરાને લીધે ગાડા
જેવા વાહનમાં અફળાવું
ઠગાર્થ સ્ત્રી ઠગવાની ક્રિયા; પ્રપંચ
ઠગારું વિં ઠગે એવું
ઠચરી સ્ત્રી ઠોસી. -રું વિં અતિ વૃદ્ધ;
ખખળી ગયેલું -રો પું ઠોસો (ત્રણે
તિરરકારમાં વધરાય છે.)
ઠચૂક (ઠચૂક) અં [રવં] (ખચકાતી મંદ
ગતિ સૂચવે છે.)
ઠચર વિં ઠચરું; બહુ ધરડું
ઠઠ સ્ત્રી [દે. ઘટ્ટ] ભીડ; ગિરદી; જમાવ
ઠઠમ (વે) ઠ સ્ત્રી ચાકરી; બરદાસ

ઠંઠળવું અં કિં [રવં] ન પદ્ધતિ અક્ષ-
 ણાયા કરવું (દાણા માટે) (૨) ખખખી બહું
ઠંઠાડવું સં કિં અડાડી - ધુસાડી જેવું
ઠંઠારવું સં કિં ઠાઠ કરવો; ખૂબ શણગારવું
ઠંઠારો પું ઠાઠમાઠ
ઠંઠારી (-ળી) સ્ત્રી [સં. ટટ્ટરી] ઠંઠાળી;
 મનક; મશકરી [આદતવાળું
ઠંઠાખોર વિં ઠંઠામશકરી કરવાની
ઠંઠાચિત્ર નં નમં ચિત્ર; 'ફેરિકેચર'
ઠંઠાખાણ, **ઠંઠામશકરી** સ્ત્રી ટોળટીખળ
ઠંઠો પું ઠંઠારી; મશકરી; ઠેકડી
ઠંઠણક સ્ત્રી [રવં] એવો અવાજ - રણકો
 (૨) પગનાં ભેટવાં ઠણકે એવી ચાલ. ૦વું
 અં કિં ઠણક અવાજ થવો; રણકવું
 (૨) રણકે એમ ચાલવું (૩) રહી રહીને રાવું.
ઠંઠારો પું ઠંઠણક અવાજ. -કો પું ઠંઠણકારો
 (૨) ઠમકો (૩) ટાટની ધનતરી; કપ
ઠંઠણઠણ અં [રવં] (ખાલી વાસણના
 ભેવો અવાજ). ૦પાક પું માર. ૦પાળ,
 ૦ગોપાળ પું કંઈ પણ સાધન કે યુદ્ધિ
 વગરનો આદમી. ૦વું અં કિં ઠંઠણ
 એવો અવાજ થવો. -ણાટ પું ઠંઠણ
 એવો અવાજ
ઠપ અં [રવં]. ૦કવું અં કિં ઠપ એવો
 અવાજ થવો (૨) પછાડવું; ઠોકાવું. ૦કાર
 પું ઠપકવાનો અવાજ. ૦કારવું સં કિં
 ઠપકે એમ કરવું; પછાડવું (૨) ઠપકો હેવો
 (૩) મારવું. ૦કારવું અં કિં ઠપકવું
ઠપકો પું દોષ બદલ ધમકાવવું વઢવું તે
 કે તેનાં વેણ (૨) ઉધરસનું ખાંખાં;
 ઉધરસ (ઉધરસનો ઠપકો પણ કહેવાય છે)
 (૩) ઠપ, ઠપ એવો ઠોકરનો અવાજ
ઠબ અં [રવં] ઠબ એવો અવાજ; ઠપ.
 ૦કવું અં કિં નુઓ ઠપકવું. ૦કાર
 પું નુઓ ઠબકાર. ૦કારવું સં કિં
 નુઓ ઠપકારવું. ૦કારવું અં કિં
 ઠબકવું ૦કો પું ઠકરાવાનો કે ઠોકરનો ઠબ
 એવો અવાજ; ઠપકો. ૦ઠબાવવું સં કિં
 નુઓ ઠબગાવાવું. ૦ઠાવું અં કિં કુટાવું;
 અફળાવું; ઠિયાવું

ઠમક સ્ત્રી [રવં] ચાલવાની છટા (૨) ઠમકતી
 ચાલ. ૦ઠમક અં [રવં] (૨) વરણાળીમાં
 [લા.]. ૦વું અં કિં ઠમક ઠમક એવો
 અવાજ થવો - કરવો (૨) તેવો અવાજ
 થાય તેવી ચાલે ચાલવું. ૦કારો, -કો પું
 ઠમકવું તે (૨) લટકો
ઠમકમ અં [રવં]. ૦વું અં કિં ઠમકમ
 એવો અવાજ થવો - કરવો. -માટ પું
 ઠમકમવું તે (૨) ખાલી ભલકો [લા.]
ઠરકોલાવું નં [કરવું + ઠેકાણું] ઠરીને રહેવાનું
 -નકો ઠેકાણું
ઠરડ સ્ત્રી નુઓ ઠરડાટ. ૦વું સં કિં બે
 કે વધુ દોરાને ભેગો વળ હેવો - આમળવું.
 -ડાટ પું વકતા; વાંકાપણું (૨) મિભળ;
 તોર [લા.] -ડાટવું અં કિં વાંકું વળવું;
 મરડાવું (૨) 'ઠરડવું'નું કર્મણિ (૩) વંકાવું;
 રિસાવું [લા.]
ઠરવું અં કિં સ્થિર થવું; થોભવું (૨) નકી
 થવું; નિશ્ચય પર આવવું (ભાવ, મહુરત)
 (૩) ભમવું; તળિયે બેસવું (૪) ઠંડીથી
 ભમીને ખાગ્રવું કે ધટ થવું (૫) ઠંડું થવું
 (૬) ઠાઠે મરવું; ઠાઠ વાવી (૭) (અગ્નિ કે
 દીવો) ઓલવાવું; છુટાવું (૮) ઠંડક કે
 શાંતિ કે તૃપ્તિ થવી [લા.] (૯) (આંખ)
 મીંચાવી; બેધ આવવી
ઠરાવ પું ઠરાવેલી - નકી કરેલી વાત (૨)
 કોઈ ખાણતનો નિશ્ચય કે તોડ. ૦વું સં કિં
 ['ઠરવું'નું ઘેરક] નકી કરવું; નિશ્ચય પર
 આવવું (૨) ઠરાવ કરવો
ઠરીઠામ અં [કરવું + ઠામ] મૂળ - અસલ
 ઠેકાણે (૨) નિરાંતે [કાણું; સાણું]
ઠરેલ વિં ['ઠરવું' ઉપરથી] પુખ્ત વિચારવું;
ઠલવવું સં કિં નુઓ ઠાલવવું
ઠલવાવું અં કિં 'ઠાલવવું'નું કર્મણિ
ઠસ વિં [રવં] ઠંસીને - સમજડ ભરેલું
 (૨) સમજડ; અક્કડ (૩) આશ્ચર્યચકિત
 (૪) અં ઠસોઠસ
ઠસક પું ઠસો; ભલકો; રોફ (૨) ઠમકો;
 લટકો. -કાદાર વિં ઠસકાવાળું. -કો
 પું નુઓ 'ઠસક'

કાલું વિં [દે. ઠહ] ખાલી; નહિ ભરેલું (૨)
 નકામું; ધંધા વિનાનું (૩) નહિ વાસેલું;
 ખુલ્લું (૪) સગભું ન હોવું (ભેંસ ઠં નું)
 (૫) અં નાહક; ફેગટ. ઠંઠમ, ઠમાલું
 વિં તદ્દન કાલું-ખાલી [હોવું તે

ઠાવકાઈ સ્ત્રી, ઠાવકાપાણું નં ઠાવકું
 ઠાવકું વિં ગંભીર; ઠાલું; વિવેકી

ઠાંગરું(-હુ) (૦) નં ભાષાનું વાસણ; યાળી
 ઠાંગું (૦) નં ધગું; છબકપટ

ઠાંસ (૦) સ્ત્રી [ઠાંસવું ઉપરથી] વણાટની
 ધટ્ટા (૨) ખાલી દમ; શીખી; અડાઈ (૩)
 લૂખી ઉધરસ; ઠાંસો. ઠું સંક્રિં ઠાંસવું;
 દાખીદાખીને ભરવું (૨) દાખી દાખીને ખાતું-
 પીવું (૩) મનમાં ઉતારવું; ઠસાવવું (૪)
 અંકિં ઉધરસ ખાળી. -સી સ્ત્રી ખાંસી.
 -સો પું લૂખી ઉધરસ (૨) ગોદો; મુકો

ઠિભવું અંકિં 'ઠીજવું'નું ભાવે; ઠરી જવું
 ઠિઠિયારી સ્ત્રી [રવં] મરકરી; મભક
 ઠિંકોળી સ્ત્રી [જુઓ ઠકોરી] મભક; ઠંકોળી

ઠિસિયારી સ્ત્રી જુઓ ઠિઠિયારી

ઠિંગુણ(-શી) વિં(૨) પું વામન; ઠીંગણું

ઠીક વિં સારું; યોગ્ય; જોઈએ તેવું; બરોબર
 (૨) ખલુ સારું કે નહારું નહિ એવું; (માત્રામાં)
 સાધારણ (૩) અં 'સારું, વારું, ભલું,
 એવો અર્થ' અતાવતો ઉદ્દગાર. ઠંઠાક અં
 બરોબર; વ્યવસ્થિત ગોઠવેલું હોય એમ.
 -કાકીક વિં (૨) અં જેવું તેવું; કામ-
 ચલાક; માંડ નભે એવું

ઠીકરી સ્ત્રી નાનું ઠીકરું. -રૂં નં [દે.
 ઠિકરિઆ] માટીના વાસણને ભાગેલો કંકડો
 (૨) માટીનું વાસણ [લા.]

ઠીજવું અંકિં [જુઓ થીજવું] ઠરી જવું
 ઠીઠિયું વિં [ઠીકું ઉપરથી] ભાંગ્યું તટ્યું;
 જણ (૨) નં તેવું ધર

ઠીકું નં [રવં] ભાંગીતટ્ટી-જણ અને
 અવાવડુ થીજ; ઠોકું

ઠીખ સ્ત્રી ભાગેલા હાંદલાનો તળિયાનો ભાગ.
 ઠું(-હુ) નં ઠીખું (તિરકારમાં). -ખું
 નં માટીનું કામ

ઠીકરી (૦) સ્ત્રી નાનું ઠીકરું. -રૂં નં જુઓ
 ઠીકરું [-ગદું; ઠિંગુણ

ઠીંગણું વિં પ્રમાણમાં યોષી ભંચાઈનું
 ઠીંગરાવું અંકિં ખૂબ ઠંડી લાગવી-ઠરી
 જવું (૨) ઠરીને ચોસલું ખાઝી જવું (૩) ગંઠાઈ
 જવું-વધતા અટકી જવું [લા.]

ઠીંગાડોળી સ્ત્રી [રવં] ઠેઠાપાણ; અડપલાં
 કરી મરકરી કરવી તે

ઠુંઠવાવવું સંક્રિં 'ઠુંઠવાવું'નું પ્રેરક

ઠુંગો પું જુઓ ઠુંગણ

ઠુંઠવાવું અંકિં [દે. ઠુંઠ=ઠુંઠ] ઠાટથી
 અકડાઈ જવું-મળવું; ઠુંઠવાવું

ઠુંઠવો પું [રવં] એકદમ મોટીથી શાઈ
 પડવું તે [ભારે ગાંઠ

ઠુંજકું નં [સરં સં. ત્યાણ] ઠીમચું; લાકડાની

ઠુંમકી સ્ત્રી (પતંગને મરાતો) ધામો આંચકો.
 -કો પું ભરથી માટેલી ઠુંમકી

ઠુંમરી સ્ત્રી એક તરેહની ગાયનપદ્ધતિ

ઠુંશ(-સ) સ્ત્રી [રવં] દમ; અડદાળો (૨)
 વિં નકામું; નબળું; નિ:સ્ત્વ

ઠુંસકી સ્ત્રી [રવં] વાણ્ટનો અવાજ

ઠુંસકું નં [રવં] ઠુંઠવો મૂકીને રોલું તે (૨)
 કંડાક્ષનું વેણ [કાસું ઠોરું ખાવાનું

ઠુંગણ નં, -શી સ્ત્રી (અરીણ ખાધા ઉપર)

ઠુંગવું સંક્રિં ઠાંસીને ખાવું (૨) ઠુંગણ કરવું

ઠુંગાપાણી નં અં વં ઠુંગણ

ઠુંગાર પું ઠુંગણ [પ્રેરક ને કમંભિ

ઠુંગાવવું સંક્રિં, ઠુંગાવું અંકિં 'ઠુંગણું'નું

ઠુંગો પું ઠુંગાર

ઠુંઠવાવવું સંક્રિં 'ઠુંઠવાવું'નું પ્રેરક

ઠુંઠવાવું અંકિં જુઓ ઠુંઠવાવું

ઠુંકું વિં [દે. ઠુંક] આંગળાં વિનાના કે

ચોડાગણા કપાઈ ગયેલા હાથવાળું (૨)

નં ડાળાં વગરનું ઝાડનું થડિયું કે એવું

નાણું ઝાડ (૩) બીટી પિવાઈ રહ્યા પછી

રહેલો ભાગ (૪) મુખનું અપંગ રૂપાંતર [લા.]

ઠુંશ(-સ) સ્ત્રી [જુઓ ઠાંસ] ખોટો ગર્વ
 ઠુંસલો, ઠુંસો પું [રવં] ઠાંસો; ગોદો; મુકો
 ઠુંકડી સ્ત્રી મરકરી
 ઠુંકડેકાણે અં ઠેકાણે ઠેકાણે; ગ્યાં ત્યાં

કેકડો પું [કેકડું] ક્રકકા; છલંગ; ચેકડો
 કેકડું સંકિં કેકડો મારી ક્રકી જવું
 કેકાણું નં રહેવાની જગ્યા; મુકામ (૨)
 સ્થાન; સ્થળ (૩) (કાગળનું) સરનામું (૪)
 કામધંધાની જગ્યા (કેકાણે પાડવું) (૫)
 [લા.] અમુક નક્કી દશા કે સ્થિતિ; સ્થિરતા;
 નિશ્ચય (જેમ કે, એ માણસનું કયું કેકાણું
 નહિ; રસોઈનું કેકાણું નથી.) (૬) દબ;
 વ્યવસ્થા; ઢંગધડા. [કેકાણે પડવું =
 કન્યાએ સારે ઘેર પરણી જવું. કેકાણે
 પાડવું = ધધે વળગાડવું (૨) ગોઠવી દેવું
 (૩) મારી નાખવું. કેકાણે લાવવું =
 સમજાવીને રસ્તા પર લાવવું.]

કેકાણે અં બદલે; જગ્યાએ
 કેકેદાર પું ઇબરદાર
 કેકે પું નરધાં કે ડક ઉપર જોરથી દેવાતો તાલ
 કેકે અં છેડા લગી. ંનું વિં છેવટ સુધીનું
 (૨) પૂંકું પહોંચેલ; ભેદ; ધૂત
 કેક્યું નં પગની કેસ; ઠોકર
 કેર (કે) અં ખરી જગ્યાએ; અસલ કેકાણે
 (૨) ઠાર. ંકેર અં સ્થળે સ્થળે; ત્યાં ત્યાં
 કેરવણું સં કિં ઠરાવણું; નક્કી કરાવણું (૨)
 સ્થિર કરણું; હાલી નય નહિ એમ કરવું
 (૩) અટકાવણું; શેકવું [રહેવું; થોભવું
 કેરવું (કે) અંકિં બનવું; થવું (લડાઈ) (૨)
 કેરાવણું સંકિં ઠરાવણું; નક્કી કરવું
 કેલણુગાડી સ્ત્રીં ઠેલીને ચલાવવાની ગાડી;
 ઠેલો (૨) ચાલણુગાડી (૩) બાબાગાડી
 કેલવું સંકિં હડસેલવું; ધકેલવું (૨) આગળ
 ધકેલવું - કરવું (મુદત ઠેલવી)
 કેલકેલ (-લા), કેલકેલ સ્ત્રીં ઉપરાઉપરી-
 સામાસામી ઠેલવું તે [ની ગાડી
 કેલો પું (કેલવું) હડસેલો (૨) ઠેલીને લઈ જવા-
 કેશ સ્ત્રીં ઠોકર (૨) હલકી લાત (૩) નાનું
 અટકણ - ઉલાળી (૪) નાની ફાચર. -સી
 સ્ત્રીં ફાચર (૨) ઉલાળી. -સી સ્ત્રીં જુઓ
 કેશ. -સીણું નં અટકણ; કેસ. -સણું
 સંકિં ઠોકર મારવી (૨) નં પગની ઠોકર
 -લાત. -સી સ્ત્રીં જુઓ કેશી

કે (કે) અં સ્તબ્ધ; છક (૨) ધરાઈ ગયું
 હોય એમ (૩) લોથપોથ; થાકી ગયું હોય
 એમ; કે [કપકો (૩) ટોણો
 કેક પું; સ્ત્રીં [કેકડું] પ્રહાર; ગડદો (૨)
 કેકકેક સ્ત્રીં આમ તેમ કેકડું તે
 કેકેર સ્ત્રીં ચાલવામાં પગનું વસ્તુ સાથે
 ટિચાડું તે (૨) [લા.] મૂલ (૩) ખોટ. -રાણું
 અં કિં ઠોકર ખાવી
 કેકડું સં કિં એક વસ્તુ પર ખીજ વસ્તુ
 જોરથી ટીચવી - અક્ષણવી (૨) માર
 મારવો; ખીટવું; લગાવવું (૩) ગપ મારવી
 (૪) ખૂબ ખાટું (૫) બરાબર, સચોટ,
 ને ધકેટી દેતા હોઈએ એમ કાંઈ કરવાનો
 ભાવ બતાવવા વપરાય છે. (જેમ કે તાર,
 ઠાવો ઠોકનો) (૬) શોષવું; ખાંધવું (તંખૂ)
 કેકકેક સ્ત્રીં વારવાર - ઉપરાઉપરી કેકડું
 તે (૨) તેની ગરબડ (૩) મારામારી
 કેકાટ પું [કેકડું] ઉપરથી કેકા; કેકડું તે કે
 તેનો અવાજ. ંણું સં કિં ખૂબ કેકડું
 કેકકેક સ્ત્રીં જુઓ કેકકેક
 કેકે વિં એાઈ અક્ષલ સમજવાણું - જડસું
 કેકા પું બં વં બાકેલા આખા દાણા (ધઈ
 તુવેરના)
 કેકેયું (કે) વિં જુઓ કેકેયું (૨) નં
 કુલ્યાનું કુદારિયું [રકી વસ્તુ
 કેકું (કે) નં [જુઓ કેકેયું] જણું; કમતાકાત
 કેખરું (-ણું) વિં ધાટ વિનાનું; કદરૂપું (૨)
 નં ધાતુ અથવા માટીનું વાસણ
 કેયો પું ખાંપો; સપાટી પર નીકળેલો ગોદા
 જેનો ડોયો
 કેર (કે) પું એક મીઠાઈ
 કેર (કે) નં ઠામ; કેકાણું
 કેલિ (-ળિ)યું (કે) વિં મૂખું; કેલ (૨)
 ઢંગધડા વગરનું; અટોળકાટલા જેવું (૩)
 ઠાખાણ કરનારું
 કેસણું (કે) અંકિં ઠાંસણું; ખાંસણું (૨) સં
 કિં ઠાંસણું; ગદડીને ભરવું [મારવા
 કેસાખાણ (કે) સ્ત્રીં સામસામે ઠાંસા
 કેસો (કે) પું જુઓ ઠાંસો

5

उ पुं० [सिं.] मूर्धरथानी त्रीन्ने व्यञ्जन.
 उकाटी स्त्री० [इं. ढँकाही] उके मारने ते;
 लूटकाट; उकाटी
 उकाट पुं०; -री स्त्री० [रव०] ओडकार
 उक्को पुं० धक्को; वहालूनो माल चडाववा-
 उतारवा आधिलो घाट; कुरले (२) हरिया के
 नदीना पाणी सामे रक्षल माटे आधिलो
 अध [हमलियुं
 उभल स्त्री० नुओ। हभल. -लियुं वि० नुओ।
 उभयियुं न० [‘उभो’ उपरथी] शाकनाभीने
 करेवी हाण के कढी
 उभाडभ स्त्री० उभो; उभद
 उभुं न० [‘उभो’ उपरथी] शाक वगेरे नाभी
 करेवी हाण
 उभो पुं० [रव०] नुओ उभुं (२) [ला.]
 गोराणो; भीचडो (३) वांधा; उधडो
 उभोणुं स० किं [रव०] उहोणी नाभुं
 उग स्त्री० उगुं ते; अस्थिरता
 उग न० उगुं; पगुं (२) तेनुं अंतर
 उगउग वि० नुओ उगमग; उगउगुं. ०पुं
 अ० किं आम तेम डोलवुं -छालवुं (२)
 निश्रयमांथी द्युपयुं धवुं -छालवुं [ला.].
 -गो पुं० मननो उगमगाट (२) दगदगो;
 शंका; संशय (३) अविश्वास; वहेम
 उगमग वि०, ०पुं अ० किं [दि. डगमग]
 नुओ उगउग, ०पुं. -गाट पुं० उगमगुं ते
 उगर स्त्री० वाट; राह (२) धरड; यीदो
 उगरी स्त्री० नुओ उाकरी. -रुं न० धरडुं
 डोसुं. -रो पुं० उाकरो; डोसो
 उगली स्त्री० नानुं उगलुं -पगलुं
 उगली स्त्री० [तुर्की दुल्ह] नानुं उगलुं
 (पडेरवानुं). -लुं न० पडेरवानुं कपडुं
 -नडुं अहन के अंगरपुं
 उगलुं न० नुओ उग; पगलुं
 उगलो पुं० मोटो अंगरपो के डोट-ओवरडोट

उगपुं अ० किं नुओ उगउगुं
 उगश (श.) स्त्री० मोटो पथर
 उगणुं स० किं [‘उगणुं’ उपरथी] नुओ
 यगणुं (२) धियुं; ने ते भाधा कखुं
 उगणाटपुं स० किं [‘उगणुं’ उपरथी] उगणे
 ने उगणे भावुं; अन्यकाटवुं [समन्वयशक्ति
 उगणी स्त्री० नानुं उगणुं (२) उगणी;
 उगणुं न० [दि. डगल=कणनो कडो] नडो,
 मोटो कडो अथवा डारियुं [अस्थिर
 उगुमगुं वि० (२) अ० [नुओ उगमग]
 उधापुं अ० किं गलराथी रतपध धरुं
 नुं (२) उधपडवो (दहा० उधायेवी करी)
 उधो पुं० [सिं. ढका] आयुं; नरथानी
 नुओमानुं नानुं
 उध पुं० [इं.] वलडो; डोखंडनो वतनी (२)
 स्त्री० तेनी भाषा (३) वि० ते देशने अंगेनुं
 उध अ० [रव०] (२) टयको भारतं कपार्धने
 नुहुं पाडवानो अवाण (३) न० उल
 थडकावने करातो नकारसूयक अवाण
 (४) अणद वगेरे हांकां करातो अवाण.
 उकारपुं स० किं उय ओवो अवाण
 करीने प्रेरवुं -हांकां. उकारी स्त्री०,
 उकारो पुं० उय ओवो अवाण (हांकावो
 के नकारनो) करीने उतेजवुं, उशेरवुं ते
 उयकियुं, उयकुं न० पाणीमां गूगणातां के
 रडतां के मुरकेलीथी गणातां गणानी
 आरीमांथी थतो ‘उयक’ ओवो अवाण
 उयकुं न० उय धरने कपार्धने पडेवुं थीर;
 कडो (डुंगणीनो). -डो पुं० ओगलया
 वगरनो के अक्षया वगनो गांगडो; डोहो (२)
 डुंगणीनो काकरो केटुकडो [इंधामण
 उयुरो पुं० [सर० डूयो] गणा के छातीमां
 उजन वि० [इं.] आर (२) न० आरनो
 समूह. ०पध वि० उजोथी गलतरी
 थय ओवी संभ्यावाणुं

૩૮૭ વિં(સરંદાટવું) દટાયેલું; જમીનની અંદરનું (૨) નં દટાયું; ખાળકુંવો. ઠૂંકુંવો, ઠખાળી, ઠઠજઠુ પું ૩૮૭કૃવા પર કરેલું જાજર

૩૮૮ તર પું દુનિયા દટાઈ જાય એવો ઈશ્વરી કોપ; મહાવિનાશ

૩૮૯ પું ડાટા તરીકે વાપરેલો રૂચો (૨) ખાસલું ઉચાડું રહે માટે સાખ સાથે લગાડાતો મિભગરાવાળો લાકડાનો ટુકડો-અટકલ (૩) મોન્ટેસેરી ખાલમંદિરના એક સાહિત્યમાંનો ડાટા જેવો દરેક નળાકાર (૪) કેલેન્ડરની તારીખની ખાંધેલી શોકડી - 'બ્લોક'

૩૯૦ વિં લાગણી વગરનું; બુલું
૩૯૧ બુ અં કિં દોહણું - અશક્ત થવું
૩૯૨ ક સ્ત્રીં [રવં] સિંહની ગળાના. બુ અંકિં (સિંહે) ગળાના કરવી

૩૯૩ નં જડું ડફણું (૨) તોફાની ગાય-લેંસના ગળામાં નખાતું લાકડું; ડેરા

૩૯૪ પું બંબં [જુઓ ૩૯૩] દોહવાના અંતમાં કઠાતી સેરા (૨) ચણાના લોટનું એક રસાદાર શાક

૩૯૫ કાણું, -મણું (-ણું) નં ['૩૯૩' ઉપરથી] દબાવવું તે. -વણું સં કિં દબાવવું; ધમકાવવું

૩૯૬ સ્ત્રીં [રવં] રૂબકી. -કું નં રૂબકું; રૂબકી (૨) ટપકું. -કે:પું પ્રવાહીનો મોટો છોટો (૨) ધાણું; ડાવો (૩) એકલા લોટનું જ કરેલું બજિયું (૪) [લા.] વહેમ; શંકા (૫) ક્ષાળ; ક્રાસકો

૩૯૭ વિં [જુઓ ૩૯૬] બેવડું; દોષ્ટ (૨) સંતાડેલું, બુ સંકિં દષ્ટવું; સંતાડવું (૨) સુચાર્થથી હાય કરી લેવું; દખાવી બેસવું

૩૯૮ ટો પું [દુમ્પવ] ખાંડ વગેરે ભરવાનો બે પડવાળો કોથળો

૩૯૯ સ્ત્રીં; નં [ફા. દક્] એક વાથ (૨) અં બટ (કેદાં ઉફ દઈને, ઉફ લઈને)

૩૯૯ ડાટવું સંકિં ખૂબ ઉફલાવવું

૩૯૯ ડાવવું સંકિં ઉફલા વડે મારવું

૩૯૯ નં [દે. ઢપક] નાનો, જડો દફકો-ધોકો
૩૯૯ ડાવવું સંકિં [ઉફ] હચમચાવી દેવું (૨)
હેરાન કરવું

૩૯૯ સ્ત્રીં ખોટી ખડારા; ઉફાસ

૩૯૯ ડા વિં જડવું; બેવડું. ૦શખ પું મૂખ (એક ગાળ)

૩૯૯ અં [રવં] રૂબવાનો અવાજ (૨) ટપ; બટ

૩૯૯ કોટાયાં નં બંબં વં [રવં] પાણીમાં રૂબકાં (૨) [માટલી માં] પીધેલા વાસણની યોળાબોળ

૩૯૯ કવું અંકિં [રવં] રૂબકાં ખાવાં

૩૯૯ કા પું બંબં જુઓ ૩૯૩

૩૯૯ કાણું, -મણું (-ણું), -વણું જુઓ '૩૯૩'માં

૩૯૯ કી, -કું જુઓ '૩૯૩'માં. -કે:જુઓ ૩૯૩

૩૯૯ ગર પું [ફા. દક્મર] નગારાં પર ચામડાં મઠનારો (૨) છત્રી દંટયાહિ પર રંગરંગાન કરનારો

૩૯૯ ડબ્બ અં [રવં] (૨) બટ બટ; એક પક્ષી એક. -ખાટ પું પેટ ચડવું તે (૨) કોઈ બોલવું હોય તે માં વચ્ચે બોલ બોલ કરવું તે.

-ઓ પું ડબ્બખાટ; પેટ ચડવું તે

૩૯૯ ડું (-ણું) નં [ફા. દબ્બહ] ચામડાંનું કુલ્લું (ધી-તેલ ભરવાનું)

૩૯૯ રો પું તાંબાપિત્તળનો ડબો

૩૯૯ લરોટી સ્ત્રીં ['ડબલ' (હ.) + રોટી (હિ.)] એક પ્રકારની દડા જેવી ફૂલતી રોટી; પાંઉ

૩૯૯ ડું નં [જુઓ ૩૯૬] ચામડાંનું કુલ્લું (૨) વગર પકવેલું હાંલું; લોટું (૩) પતરાનું લોટું; ટિનપાટ

૩૯૯ સ્ત્રીં [જુઓ ૩૯૬] દાખડી

૩૯૯ ડૂક અં [રવં] રૂબવાનો અવાજ. -કિયું નં રૂબતાનું રૂબકું

૩૯૯ ડો પું [ફા. દબ્બહ] ધાતુનું એક પાત્ર; દાખડો (૨) રેલગાડીનો ડબો (૩) વડિયાળનો ડબો (૪) એક જાતનું ફાનસ (૫) હરાયાં દોર પૂરવાનો વાડો (૬) ટિનનો ડબો (૭) પાવડી (તુચકારમાં)

૩૯૯ ડબ્બ અં [રવં] જુઓ ૩૯૬

उभोवतुं संकिं [‘उभ’ रव०] उभोवतुं;
 उभोवतुं [अपवित्र करतुं]
 उभोवतुं सं किं नुओ उभोवतुं (२)
 उभोवतुं [नुओ उभो] उभो; हावडी.
 -उभो पुंनुओ उभो [(उभनुं) वागुं]
 उभक अं [रव०] उभरुनो रव. ०नुं अंकिं
 उभको पुं [रव०] उभे [नान्नी गाल्डी
 उभल्लुयुं न०, उभल्लुी स्त्री० जे जणहनी
 उभर [सं.], (-री) स्त्री० नुओ उभर
 उभरु न० [सं.] अक वाध; उभकुं
 उभरो पुं [सं. दमनक] अक सुगंधीदार
 वनस्पति
 उभक पुं [अ. दिमा] रोड; अकडे; ठाठ
 उर पुं [सं. दर; प्रा.] अक; अक. ०कुं,
 ०कुं, ०पी, ०पोड वि० अकल्ल. ०नुं
 अं किं अक. -राभल्लुी स्त्री० धमडी;
 सतामल्लुी. -राभल्लुं वि० उर लागे अक;
 अयानक (२) न० उरामल्लुी. -रावतुं
 संकिं ‘उरतुं’नुं प्रेरक(२)हाडी-धमडी
 हेभाउवी के आपनी
 उडी स्त्री० धोडानी पीठ पर अणनी नीचे
 नापवानी अणनी गेहडी
 उरकुं न० नुओ इरकुं
 उरउरतुं अंकिं इरकुंथी इंधातुं (२)
 मनमां अकगार्थ रहतुं [इंश हेवा
 उरतुं सं किं [प्रा. वस, (सं. दंश)] करतुं;
 उडापल्लु (५) न० उडापल्लु; थाल्लुपल्लु.
 उडापल्लु, उडापल्लु वि० उडापल्लु
 उडापल्लु (उडा) संकिं (प्रवाहीने) उडापल्लु;
 धुमरतुं (२) (आंभ लाव थाय त्यां सुधी)
 जेणनी (३) अंभ अमांमां पडतुं; अनेकमां
 माधुं भारतुं (कांठक निंहात्मक अर्थमां) [ला.]
 उडापल्लु (उडा) अंकिं ‘उडापल्लु’नुं
 कर्मल्लि (२) आंभ लाव थनी (अंभ के
 जेणवाथी) (३) हाडी जठने अव्यवस्थित
 थतुं; गूंयनार्थ जतुं; वधारेपडती जेणवा-
 जेण थनी [ला.]
 उडापल्लु (उडा) वि० उडापल्लु. -गो पुं
 उडापल्लु प्रवाही (२) अद्रिज्ञानो रस

उभक उभक अं [रव०] डेरां इपे अक
 पडी अक नीकणे अंभ
 उणी स्त्री० नुओ उडी
 उणुं न० [दि. वल्ल] उगणी; डेडतुं
 उडी स्त्री० [इ. डेन्की पं] पाणी अंथवानो
 पंथ-सथो
 उडे पुं [सं. वका, प्रा. वका] नगरुं; डोल
 (२) धोडानी पीठ उपर जे आनु लटकनेलां
 डोल (३) उडेरी (४) इतेहने अव्यव;
 इतेह [ला.]
 उंअ पुं [इ. डंक (सं. दंश)] अकडे; इंश
 (२) धाननो हाणो सउवाथी पडतुं छिद्र (३)
 आंकडे; अरी कांठो -अणी (४) अनी;
 वेर [ला.]. ०नुं संकिं उरतुं; इंश हेवा;
 आंकडे मारने; करतुं (२) जेरो धसाठ
 पणने अंज थनी (३) मनमां अकतुं
 [ला.]. -आतुं अंकिं ‘उंअतुं’नुं कर्मल्लि
 (२) धानना हाणने ‘उंअ लागवा.
 -अणी’ वि० उंअवाणुं
 उंअरिथुं वि० उंअरिथी काम ले अक;
 मारामारी. करे अक
 उंअरुं न०, -री पुं [दि. डंगा] डंग जेवी
 लडी डूकी लाकडी; धोको
 उंअतुं संकिं उडे उडे मारतुं
 उंअपल्लु स्त्री० उंअथी मारामारी
 उंअ(-डू)के पुं नानो उडे; इंश
 उंअ पुं [सं. डं; प्रा. डं] लडी, डूकी लाकडी
 उंअश(-स) स्त्री० नुओ उंअश. -रिसुं
 वि० उंअश हांकतुं; जेउशीजेर
 उंअर पुं [सं.] आंअर; आल्ल अकडे
 उंअर पुं अंभ अंभ [इ.] हाथनी कसरतनुं
 अक साधन [गिठानो सभळ :
 उंअर पुं [सं. डमर] उडापल्लु अणनी
 उंअनेमो पुं [इ.] वीजणी वृत्त करवानुं
 अक प्रकारनुं थं. [इंरेकर, -नी
 उंअरेकर पुं; -नी स्त्री० [इ.] नुओ
 उंअ स्त्री० [हि.] उपाव (२) मुसाइरी,
 उपाव वगेरे लठ जवा भाटेनी उंअपानो
 गेहवळ (३) उंअगडी. उंअगडी स्त्री०

ટપાલ લઈને જનારી ગાડી; 'મેલ'. ંધર
 નં ટપાલ ઓફિસ [ભમકો
ડાકડમાક પું [ન્યુઓ ડમાક] ઠાકમાક;
ડાકડમાખા પું ંધરનો ન્તો પરચૂરણ સામાન
ડાકલુ સ્ત્રી [સં. ઢાકિની] એક ંતતની
 ભૂતડી (૨) મેડી વિદ્યા નાણનારી
 સ્ત્રી (૩) જેની તજર લાગે એવી સ્ત્રી
 (૪) ગાજરનું ડીટું અને અ'હરનો કકલુ
 રસો. -શ્ચી સ્ત્રી ડાકલુ; પિશાયણી.
 -ચું વિં ડાકલુ જેવું; ખાઈ ભય એવું.
 -શો પું એક ંતતનું ભૂત (પુરુષ)
ડાકખ'ગલો પું (સરકારી)મુસાફરી ખ'ગલો
ડાકલિથો પું ડાખલું વગાડનારો ભૂવાનો
 સાથી
ડાકલી સ્ત્રી નાનું ડાકલું (૨) સાપનું ઓલવું
 (૩) જડયું. -લું નં [પ્રા. ઢક] એક
 ંતતનું વાધ; ડુગડુગિયું
ડાકાટી સ્ત્રી ડાકો; ધાડ
ડાકિની સ્ત્રી [સં.] ડાકલી
ડાકુ પું લૂંટારો; ધાડપાડ
ડાકો પું ધાડ
ડાખલિથો પું ન્યુઓ ડાકલિથો
ડાખલી (-લું) ન્યુઓ 'ડાકલી'માં
ડાગળી સ્ત્રી [ન્યુઓ ડગળું] થીંગડી; ડગળી
 (૨) માથું; મગજ (૩) સમજશક્તિ [લા.]
ડાગળો પું વિદ્વષક; રંગલો
ડાધ પું [ફા. દાધ] (ગંદો દેખાય એવો)
 ડપકો (૨) [લા.] કલંક; અદ્દો (૩) કીનો;
 ખાર. -ધાડૂઠી સ્ત્રી ડાધા ડાધા; ડાધા
 પડીને થતી અસ્વચ્છતા. -ધિયું વિં
 ખારીલું; નેર રાખે એવું (૨) ફાડી ખાય
 તેવું; વિકરાળ. -ધિથો પું ડાધિથો
 હૂતરો. -ધી વિં ન્યુઓ ડાધિયું
ડાધુ પું [ન્યુઓ ડાધ] મડદાને ખાળવા લઈ
 જનારો; ખાંધિથો (પ્રાયઃ ખં વં માં
 જયાવાચક અર્થમાં વપરાય છે.)
ડાધેલ વિં ડાધવાળું (૨) ખારીલું (૩)
 ખળેલું; દખાયેલું [પું એકાદ ડાધો
ડાધો પું ડાધ (૨) ન્યુઓ ડાધિથો. ંડૂ ઘો

ડાચાકૂટ સ્ત્રીં નકામું ઓલ ઓલ કરવું તે
 -લવારો. -દિયું વિં ડાચાકૂટ કરે એવું
ડાચું નં જડયું (૨) મોં (તિરસ્કારમાં)
ડાટ પું [ન્યુઓ ડાટ] ભારે નાશ; યુવારી
ડાટવું સઠકિં ન્યુઓ ડાટવું (૨) સંતાડવું
ડાટવું સઠકિં ધમકાવવું
ડાટી સ્ત્રીં [ન્યુઓ ડાટવું] ધમકી
ડાટો પું ંદોટો; સાંકડા મોંના પાત્ર (શીરડી
 જેવા)નું મોં અધ કરવાનું સાધન; ખૂચ
ડાકર સ્ત્રીં, -રિયું નં, [ન્યુઓ ડાકું] નકામું
 આમ તેમ જેવું -ખાલાં મારવાં તે
ડાકાટોળા સ્ત્રીં ંકરામાં વચ્ચે પડી ડહાપણ
 ડહોળવું તે
ડાકું નં કરડવા પહોળું કરેલું મોં
ડાકોડિયું નં [ડાકું ઉપરથી] ડાકરિયું
ડાકોળ સ્ત્રીં, -ળિયું નં ન્યુઓ ડાકર
ડાખડી સ્ત્રીં ન્યુઓ ડાખડી. -ડો પું
 ન્યુઓ ડાખડો
ડાખલિયું નં ડાખવાના કામમાં લેવાતું
 વજન; ડાખવાનું સાધન (૨) ખારસાખના
 ચેકકા ઉપરનું દખાણ રાખનારું વજન
ડાખલી સ્ત્રીં ન્યુઓ ડાખડી. -લો પું
 ન્યુઓ ડાખડો (૨) ઘેડાના પગનો તાળ
ડાખાજમણી (-ણું) અં ડાખી અને
 જમણી બને ખાન્યુએ (૨) વારફરતી બને
 ખાન્યુએ (૩) ડાખાનું જમણું ને જમણાનું
 ડાણું થાય તેમ (૪) પક્ષપાતથી [લા.]
ડાણું વિં [વિ. ઢલ્લ, ઢાત્ર = ડાખો હાથ]
 જમણાનું ઊલટું (૨) અળખામણું;
 અળગું [લા.]
ડાખેરી, ડાખોડિયું, ડાખોડી વિં ડાખે હાથે
 કામ કરવાની આદતવાળું [ધાસ - દર્ભ
ડાભ (ંડો) પું [સં. દર્ભ; પ્રા. ઢમ્મ] એક ંતતનું
ડાભોડિયું વિં ન્યુઓ ડાખોડિયું
ડામ (ડા') પું [સરં પ્રા. ઢમ્મ] = ડામવાનું
 ઓખરું ગરમ ગરમ વસ્તુ ચામડી ઉપર
 ચાંપી દેવી તે; અપકો (૨) [લા.] ડાધ;
 કલંક; લાંઘન (૩) કંઈ નહિ; ટીકો.
 (જેમ કે, લે ડામ !)

डामत्रिये पुं० गोहडां वजेरे भूकधानी घोडी
डामत्र्यु न० [लुओ डामत्र्यु] घोडांगघेडां
 नासी न जय ते माटे तेमना पगने
 ज्कडवानुं होरकुं (२) रे टियाना पैदानां
 पांभिसां आंधवानी होरी
डामर पुं० कोलठार; (कोलसामांधी मजतेर)
 अेक काणो पदाथं
डामरेज न० [इ हिमरेज] रेलवेमां आवेले
 माल वभतसर न लेना ज्वाथी लरपी
 पडती दंडनी रकम [मारवुं
डामरुं (डा) सं०किं डाम देवा (२) महेल्लुं
डामाडोण वि० अरियर; डोलतुं; डामत्र्यु
डामील (-स) वि० गुणेगार तरीके पं० कायेलुं;
 अहमारा [(२) काणो दाध
डामुं न० डाम्यानुं के डाम्या लेवुं चिह्न
डायनेमो पुं० [इं.] विद्युत्प्रवाह उत्पन्न
 करवानुं यंत्र [प. वि.] [चिपडी
डायरी स्त्री० [इं.] रोजनीशी; ते नोधवानी
डायरे पुं० [अ. दाइरह] नात; जमल्ल
 (रजपूतोमां) (२) धरडा अने अनुभवनी
 लोकोने समुदाय-रावल्लुं; दायरे (३)
 अगत माणसोनुं मंडण
डायल पुं० [इं.] धडियाणने अंकाणो
 गेण भाग, लेना पर कांटा इरे छे
डारवुं सं०किं उरावल्लुं; धमकी हेवी (२)
 मना करपी; अटकावल्लुं
डारे पुं० धमकी; डपडे
डाली स्त्री० [सं. डल्ल; प्रा. दे. दल्ल] टोपली
 (२) लेटनां कूषकत्याहिनी टोपथी. -लुं
 न० होरने भाणने लरेले टोपले(२)
 वांस के थासने लुओ कडियो
डाहल्लुं वि० दोडडाल्लुं; चांपल्लुं
डाह्युं वि० [अ. दाही] उडापल्लुं; समल्ल.
 उडमरुं वि० [डाह्युं+उमरुं (डामर-
 डामोहर-अेक इतिहासप्रसिद्ध डाह्यो
 गुजराती राजपुरुष)] अहाथी डाह्युं
 अने हावकुं हेपातुं (२) तदन डाह्युं; शाह्युं
डाण स्त्री०; न० [दि. दाल] डाणुं. ०भी.
 स्त्री०, ०भ्युं न०, -णी स्त्री० [दि. डाली]

नानी डाण. -णुं न० मुख्य थडने
 इंडो; शाभा
डांभणी (०) स्त्री०, -णुं न० डाणमांधी
 कूटेकी नानी डाणी; डाणभी [लाकडी
डांगे (०) स्त्री० [दि. डंगा] लांणी मज्जभूत
डांगे [दि. डुं (-डों)गर] आडीवाणो डुंगरी
 प्रदेश (२) सुरत आल्लु आवेले अेवो अेक
 प्रदेश [नीकणे छे
डांगर स्त्री० अेक धान्य, लेमांधी योभा
डांगाटवुं (०) सं०किं डांगे डांगे मारवुं
डांड (०) वि० [सं. दंड; प्रा. डंड] छडुं; गैरी-
 छाकरां विनानुं (२) उंदाथी काम लेनार;
 लांड (३) नागुं; अभाड; लुच्युं. ०भाई,
 ०गी, स्त्री० डांडपल्लुं; नागाई; लांडाई.
 ०भ्युं वि० लुओ डांड
डांडली (०) स्त्री० [लुओ डांडी] जीशी डाणी
 (२) पाननी डांभणी (३) नानो डाथो.-डो
 पुं० मोडी डांडली (२) धरेणानो आंकडा
 (जेम के वाणीने)
डांडाई (०) स्त्री० डांडपल्लुं
डांडियारभस (०) पुं० डांडियाथी रमवानो रास
डांडियुं (०) वि० डांडाई करनारुं; डांड
डांडियुं (०) न० [दि. डंड, -डों=सीवेल्लुं ज्युं या
 नेडियुं वस्त्र] लुगडानो अरेले-इंटेले
 भाग वच्येथी काडी नाभी जे छेडा सांधी
 पहरेवा हायक करेल्लुं कपडुं
डांडियो (०) पुं० डांड आडमी (२) दांडी
 पीठनार; रान इरनार (३) नानो पातणोइंडो
डांडी (०) स्त्री० [सं. दण्ड; प्रा. डंड] उपरथी]
 दांडी; नानी लाकडी, डाथो के इंडो (२)
 लेने जे छेडे ताजवानां पदसां अंधाय छे
 ते लाकडी (३) डांडियाथी वगाडवानुं अेक
 वाद्य (४) जहाणने निशानी अताववा सारु
 जेथी टेकरी उपर रोपी राणेल्लुं लाकडुं
 (५) हीचादांडी (६) सीधी किनारी-सीडी
 (नाकनी). -डो पुं० दूडे इंडो (२) डाथो
 (३) इण्णो; गरजे. [डांडे पडवुं =
 रस्ते पकडवो; यावता थवुं.]
डांडे (०) स्त्री०, डांडे न० मोडुं पणल्लुं लरवुं ते

ડાંભવું (૦) સંકિં [જુઓ ડામણું] ફગાડવું
 ડાંભ (૦) પું [સં. દંશ; પ્રા. હંસ] એક જાતનો
 મચ્છર (૨) માંદા માણસને એકાદ ચીજ
 ખાવાની રુચિ થવી તે [લા.]
 ડાંભું વિં [સં. દંશ; પ્રા. હંસ=કરડવું (અળે
 ચોટવું)] અપરિપક્વ સ્વાદવાળું (રાજ્યને
 માટે)
 ડિઝી સ્ત્રીં [ફ્ર.] અંશ (જેમ કે તાપના,
 ખૂણાના)(૨)પદવી; ઉપાધિ
 ડિપોઝિટ નં [ફ્ર.] ખેંચ કે કાઢી પાડે મૂકેલી
 અનામત (૨) બાના તરીકે અપાતી રકમ
 ડિપોટી પું [ફ્ર. હેપ્પુટી] શાળાઓ તપાસ-
 નાર સરકારી નિરીક્ષક(૨)વિં મદદનીશ
 (જેમ કે ડિપોટી રટેશન-માસ્ટર)
 ડિરેક્ટર પું [ફ્ર.] સંચાલક; વહીવટદાર
 -રી સ્ત્રીં [ફ્ર.] વ્યક્તિઓ, વેપાર, ઇન્ડસ્ટ્રી
 નામકામ વગેરે માહિતી આપતી ચોપડી
 ડિલ નં [ફ્ર. દિલ] શરીર. [ભરણું]=તાવની
 શરૂઆત થવી.
 ડિવિડન્ડ નં [ફ્ર.] કંપનીના શેર દીક
 મળતો નફોનો ભાગ કે તેની રકમ ચાટકા
 ડિસમિસ ફિં વિં [ફ્ર.] અસ્વીકાર; રદ;
 કાઢી નાખેલું કે મૂકેલું [મહિનો
 ડિસેંબર પું [ફ્ર.] ખ્રિસ્તી સનનો આરમો
 ડિસ્ટ્રિક્ટ પું [ફ્ર.] જિલ્લો (૨) સરકારી
 અમલદારે તપાસ માટે પોતાના વિભાગમાં
 ફરવું તે
 ડિંગ સ્ત્રીં; નં પોટી-બનાવટી વાત; ગપ
 ંમારુ વિં ડિંગ મારનારું; ગપીદાસ
 ડિંગલું નં [સ્વં] ટોચનો ભાગ-કકડો;
 નવો દૂધભર્યો અંકુર(૨) ઘોરિયાનો કકડો
 (૩) માથું [લા.]
 ડિંગળા નં [જુઓ ડિંગ] જૂઠો તણકો (૨)
 પિંગળના દેકાણા વિનાનું લાંબું બેડકણું
 ડિંગો પું અંગૂઠો બતાવી ના કહેવું તે; ટીકો.
 ડિંડિમ પું; નં [સં.] એક જાતનું નાનું નગારું
 -ડી સ્ત્રીં પ્રત્યય નામને લાગતાં (૧) લઘુતા
 કે લાસિત્ય યા પ્રેમ બતાવે છે (વહાણુડી)
 (૨) તુચ્છતા બતાવે છે (હાલમડી)

ડીચકું નં [સ્વ (સ્વં)] ડીટું (૨) ટોચકું;
 ટેચું (૩) નાનો ગાંઠ જેવો ટુકડો
 ડીચી સ્ત્રીં [ડીચકું] નાનું ડીટું. -ચું નં
 જુઓ ડીચકું
 ડીટ, ંડી, સ્ત્રીં [જુઓ ડીટું] સ્તનનું ટોચકું;
 ડીટંડી. -ટિયું નં નાનું ડીટું (૨) ડીટિયું;
 રીંગણું. -ટી સ્ત્રીં ડીટંડી. -ટું નં જેનાથી
 ફળ શાખાને વળગી રહે છે તે ભાગ; ડીટું
 ડીકું નં ટફણી; નાની જડી લાકડી (૨)
 લાકડાનું ડીમયું
 ડીખું નં [સં. દિવ] ટેકો; ડીમણું
 ડીબો પું [સં. દિવ] ડૂમો
 ડીમયું નં લાકડાનું ડૂણકું; ડીમયું
 ડી.સી. પ્રવાહ પું [ફ્ર. ટાવેક્ટ કરન્ટ] એક જ
 દિશામાં વહેતો વીજળીનો પ્રવાહ. [પ.વિ.]
 ડીંચી, -ચું જુઓ ડીચી, -ચું
 ડીંટ (ંડી) સ્ત્રીં [જુઓ ડીંટું] જુઓ ડીટ,
 -ડી. ંડું સંકિં ડીંટામથી તોડવું (૨)
 (ફળને લાગી રહેલી) ડાંખળી -ખાંખડી
 તોડી નાખવી. -ટિયું નં જુઓ ડીટિયું.
 -ટી સ્ત્રીં જુઓ ડીટ. -ટું જુઓ ડીટું
 ડીંડવાણું નં ગેરવહીવટી; અવ્યવસ્થા; અધિર
 કુક્કર નં [સં. ગુકર] એક પશુ-ભૂંડ
 ડુગડુગઅં [સ્વં] ડાકડાનો અવાજ. -ગિયું
 નં ડાકણું. -ગી સ્ત્રીં નાનું ડાકણું
 ડુગી સ્ત્રીં [સ્વં] ડુગડુગી
 ડુખડુખાઅં ડુમું ડુમું; ડુખવાની અણી પર
 ડુખાડવું સંકિં 'ડુખવું'નું પ્રેરક
 ડુખાડૂખ વિં ડુખડુખા થઈ રહેલું (૨) સ્ત્રીં
 વારંવાર. ડુખવું ને બહાર આવવું તે
 ડુખામાણું વિં ડુખી જવાય એવું
 ડુખાવણું સંકિં, ડુખાવું અંકિં 'ડુખવું'નું
 પ્રેરક ને ભાવે [યંત્ર
 ડુખકલાસ નં ભારે વજનો ઊંચકવાનું
 -ડું પ્રત્યય નં જુઓ -ડી
 ડુંગર પું [ફ્ર.] નાનો પર્વત (૨) મોટો
 ટગ. -રાળ વિં જેમાં દેકદેકાણે ડુંગરા
 હોય એવું. -રી વિં ડુંગરમાં થતું-નીપજવું
 (૨) ડુંગરને લગતું (૩) સ્ત્રીં નાનો ડુંગર;
 ટકરી. -રો પું ડુંગર

ડુંગળી સ્ત્રી એક શાક-કંદ; ડુંગળી
ડુંગો(-ઘો) પું ડુંગો; ચોર; ડુંગો
ડુંઘો પું [દિ. ડુંઘો] ટૂંકા ફાંડાની એક મોટી
 કડછી (દૂધપાક વગેરે પીરસવાના કામમાં
 વપરાતી)(૨) ઊપસેલો હાડકાવાળો કડછ
 ભાગ [લા.] [ખાવું
ડુંચવું સંકિં મોટે કોળિયે ખાવું; કાંસીને
ડુંચો પું [દિ. હુલ્લય=વસ્ત્રનો ટુકડો] નકામા
 કાગળ કે કાપડનો ચિટો (૨) એનો દાટો
 (૩) મોટો કોળિયો (૪) યોગાઈ કરીને
 ગમે તેમ ગોટો થઈ ગયેલું વસ્ત્ર (૫)
 અસરકારી માણસ; રાક્ષો [લા.]
ડુંખકાં નબળવં ડબ્કિયાં. -કીં સ્ત્રી,
 -કું નબળીમાં પેસવું-ડુંખવું તે
ડુંખવું અંકિં ['ખૂડવું' (પ્રા. વુહુ)નો વ્યત્યય]
 પાણીની અંદર જવું (૨) ડૂબીને મરણ
 પામવું (૩) ક્ષિતિજમાં ડૂબી અસ્ત પામવું
 (જેમ કે સૂચ' ચંદ્ર ઇન્નું) (૪) [લા.]
 દેવાળું કાઢવું (૫) લીન થઈ જવું
ડુંખાડુંખ વિં (૨) સ્ત્રી નુઓ ડુંખાડુંખ
ડુંમચી સ્ત્રી [ફા. દુમચેહ] સાજ ખસી નબય
 એ માટે થોડાની પૂછડીમાં ભરાવાતી દોરી
ડુંમો પું [નુઓ ટૂંમો] લાગણીના આવેશથી
 છાતીમાં ભરાતો ડચૂરો
ડુંલ વિં [સં. દુલ] ડુંલેલું (૨) નબ કાનનું એક
 ધરેલું. ઠવું અંકિં ડુંખવું; ગરક થવું (૨)
 ખુવાર થવું; દેવાળું કાઢવું (૩) કાંઈ
 વિસાતમાં ન હોવું (૪) ડોલવું; હાલવું
ડુંવો પું રગડો (૨) નીચે ડરેલો કચરો
ડુંશ સ્ત્રી ડુંશ; અડદાવો
ડુંસકું નબ [રવં] ડસકું; રડતાં રહી રહીને
 નેરથી ખેંચાતો શ્વાસ
ડુંખ (૦) સ્ત્રીઠુંખળ આગળ ફૂટતો ભાગ
ડુંખરા(-ળા)વડું (૦) સંકિં વડવું;
 ધમકાવવું
ડુંગળાવું (૦) અંકિં (છાડ, વેલા કે
 ફળનું) વધતાં અટકવું; ફંજરાવું
ડુંગળી (૦) સ્ત્રી નુઓ ડુંગળી
ડુંગો(-ઘો) પું નુઓ ડુંગો

ડુંટાણું (૦) વિં ડુંટાવાળું
ડુંટી (૦) સ્ત્રી [સં. તુખિં] ડુંટી; નાભિ.
 -ટો પું મોટી ડુંટી (૨) ડુંટા જેવો
 ઊપસી આવેલો ભાગ
ડુંડું નબ કળનો ડોડો -કળસલું
ડેક નબ [હં.] વહાણનું તૂતક
ડેખુટેશન નબ [હં.] કશી વાત તેને માટે
 યોગ્ય અધિકારી આગળ રહૂ કરવા માટે
 મોકલવામાં આવતું પ્રતિનિધિ-મંડળ
ડેપો સ્ત્રી [હં.] ભંડાર; કોઠાર; વખાર
 (જેમ કે, યુક-ડેપો)
ડેફરાવું અંકિં [નુઓ ડેફરું] પેટ ઊપસવું
 (૨) ફેફર અડવી (૩) ફીકું પડી જવું
ડેફરું નબ મોટું ઊપસેલું પેટ
ડેખું નબ [સં. ટિવ ઊપરથી] કમરથી નીચેનો
 પીકનો ભાગ
ડેમો નબ [હં.] (છાપવાના) કાગળનું એક કદ
ડેર પું વલોણાની ગોળીના કાંઠા પરનું
 લાકડું; જેમાં રહી રવાઈ ફેરે છે [પડાવ
ડેરાતંબુ પુંબળવંડેરા કે તંબુ ચા તાંબેલો
ડેરી સ્ત્રી [હં.] દુગ્ધાલય
ડેરો પું તંબૂ (૨) પડાવ [લા.]
ડેરો (ડે) પું તોડાની ઢોરને ગળે ખંધાતું
 લાકડું-ડકલું
ડેલી (ડે) સ્ત્રી ખડકી; પડાળી (૨) પોલીસ-
 ચોકી. -લું નબ મોટાં પહોળાં ખારણાંવાળું
 મકાન (૨) મકાનનો ખડકી જેવો મોટો
 દરવાજો. -લો પું ડેલું [વિરામચિહ્ન
ડેશ સ્ત્રી; નબ [હં.] (—) આલું એક
ડેંડવું (ડેં) નબ પાણીનો નાનો સાપ (૨)
 અંકિં [રવં] ડેંડું કરવું
ડેંડું (ડેં) નબ [રવં] દેડકાનો અવાજ
ડેંચું નબ નુઓ ડિંગો
-ડો પ્રત્યય પું અંકને લગતાં તે અંકનો
 આકડો કે સંજ્ઞા ખતાવે છે. જેમ કે,
 એકડો, નવડો ઇં (૨) નુઓ -ડી
ડોઈ સ્ત્રી [નુઓ ડોયો] લાંબા ડાંડાનું
 એક વાસણ
ડોક સ્ત્રી ગજું; કોટ; ગરદન

ડોકરી સ્ત્રી [દિ. ઢોકરી] ડોસી. -ડું વિં
 ધરડું (તુષ્કકારમાં). -રો પું ડોસો
ડોકરુ અંકિં ડોકું કાઢીને જોવું; ડોકિયું કરવું
ડોકાખારી સ્ત્રી [ડોકું + ખારી] મોઢા
 દરવાજામાં રાખેલી નાની ખારી
ડોકા(વ્ય)વું અંકિં ડોકું બહાર કાઢીને
 જોવું [નિવું તે
ડોકિયું નં ડોકું બહાર કાઢીને કે વંખાવીને
ડોકી સ્ત્રી ડોક. -કું નં માથું (૨) ડોકિયું
ડોકર પું [દં.] દાક્તર; વિલાયતી પદ્ધતિથી
 વેડું કરનાર (૨) વિદ્યાની -પડિતાઈની
 પદવી (દૂકમાં ડોં લખાય છે). -રી વિં
 દાક્તરને લગતું કે તેની વિદ્યા સંબંધી
 (૨) સ્ત્રી દાક્તરની વિદ્યા કે તેનો પ્રધો
ડોઘલી સ્ત્રી નાનું ડોઘલું; ડોઘકી. -લું
 નં પહેળા મોનો ઊભા ઘાટનો પ્રડો;
 ડોઘકું (૨) વિં ડોઘું
ડોઘું વિં સાબડોઘું; ડોઘડ; ડોઘલું
ડોઘકું નં [‘ડોકું’ ઉપરથી] માથું (૨)
 ડોઘકું; ડોઘ [કે તેટલી દવા
ડોઝ પું [દં.] એક વેળા લેવાની દવાની માત્રા
ડોઝરું નં પેટ; હોઝરું (તિરરકારમાં)
ડોઝું નં ડોઝરું
ડોટી સ્ત્રી [દં. ઢોટો] એક જાતનું જાડું કાપડ
ડોડકું નં એક જાતનું શાકફળ. [ડોડકાં
 ઊલવાં = કામપ્રધો ન હોવો (૨) નકામો
 વખત અગાડવો]
ડોડો પું ડોડો (લાલિત્યવાચક)
ડોડવું નં [નુઓ ડોડો] ફળ અથવા
 કણસલાવાળો ગોટો; ડોડો (૨) જંડવું;
 કાકું (૩) એક જાતનું ડોડકા જેવું ફળ.
 -વો પું ફળ, ફૂલ કે કણસલાવાળો
 વગર ખીસેલો ગોટો - ડોડો
ડોડળવું નં [‘ડોડો’ ઉપરથી] ફૂલી ગયેલું
 આંખનું પોપચું [નં ડોડીનું ફળ
ડોડી સ્ત્રી એક વનરપતિ - વેલો. -કું
ડોડો પું [નુઓ ઢોડો] ફળફૂલના ગર્ભ-
 વાળો નવો ફૂટતો ગોટો (૨) દાણા ભરેલું
 મકાઈનું ફૂડું [પડાળી - ડેલી
ડોટી સ્ત્રી પહેરાવાળાને એસવા કાઢેલી

ડોખકું નં ભાગેલું-ફૂટેલું માટીનું વાસણ
 (૨) રાનીપરજનું એક વાદ્ય
ડોખું વિં કંઈ ન સમજે એવું; સાવ ખોથડ
 (૨) નં ભેંસ
ડોખો પું મૂખ; મંદ્યુલ્લિ માણસ
ડોખણું નં [‘ડોખો’ ઉપરથી] ડોરણું; ખોઈ
 બાંધવાનું ઘોડિયાનું આડું લાકડું
ડોચો પું [દિ. ઢોચ] નાખિયેરને કોતરીને
 ક્ષેલું વાસણ (૨) નાખિયેરનું ખોચું,
 જેમાં દૂકાનો મેર થવાય છે (૩) ડોઈ
 (૪) મોટો ખોલો; ગરલો
ડોરણું નં નુઓ ડોચણું
ડોલ સ્ત્રી બાલકી; પાણીનું એક વાસણ
 (૨) પું વહાણનો કૂવાથંભ
ડોલકાડી સ્ત્રી વહાણનો કૂવાથંભ; ડોલ
 (૨) તે પરના નિશાનની કાડી
ડોલચી સ્ત્રી [ડોલ + ફાં. ચી (ચેહ)] નાની
 ડોલ (૨) ચામડાની ડોલ (૩) પું ડોલ વડે
 વહાણમાંથી પાણી ઉલેચનાર. -ચું નં
 ડોલ (૨) ચામડાની ડોલ
ડોલણું (-ણિયું) વિં ડોલવું; અસ્થિર
ડોલન નં ડોલવાની ક્રિયા (૨) તાલ અને
 ધ્વનિ ઇંથી ડોલાવે એવો સમ્પ્રદાયકાર;
 ‘રીઘમ’. **ડોલો** સ્ત્રી ડોલન જેની
 મુખ્ય વસ્તુ છે એવી શૈલી
ડોલર પું [દં.] અમેરિકાનો સોનાનો તથા
 ચાંદીનો સિક્કો
ડોલર (-રિયો) પું એક કૂલગાડ; બટમોગરો
ડોલવું અંકિં [પ્ર. ઢોલ (સં. ઢોલ્ય)] જૂલવું;
 આમનેમ હાલવું (૨) ડગવું; ચળવું; ડગમગવું
ડોલું નં [‘ડોલ’ ઉપરથી] ડોકું (૨) ગોણું; છકડ
ડોલાવું (ડો) અંકિં ‘ડોલું’નું કર્મણિ
ડોલું (ડો) સંકિં હલાવી ભેળવી દેવું; ફીણવું
ડોરી સ્ત્રી ધરડી સ્ત્રી
ડોસલાં નં બં વં પારસીઓમાં મરી
 ગયેલા માટે દર વર્ષે કરાતી ક્રિયા
ડોસી સ્ત્રી ડોશી. -સું નં ધરડું - નમાલું
 માણસ. -સું ડગકું નં ધરડું - વૃદ્ધ
 માણસ. -સો પું ધરડો માણસ

डोण पुं० [दि. डोल] महुडांतुं भरी
 डोण पुं० अ० व० [लुओ डोण] धाणीमां
 कूटथा वगर रही गयेला हाणा (२) पुं०
 कडेण लरडतां आपो रही गयेदो हाणो
 डोण (डो) पुं०; न० आकार; धाठ (२)
 अहारनो हेभाव; डोंग. ०धाणु वि०डोणी;
 इंली. ०५ (-६) भाऊ पुं० ललका; डाड
 डोणवा पुं०अ०व० लुओ 'डोण' पुं०अ०व०
 डोणियुं न० महुडाना डोणनुं तेव
 डोणियो पुं० डोणी जियकनार; बोर्ष
 डोणी (डो) वि० डोणधालु; इंली
 डोणी स्त्री० [दि. डोल] भूवती डोणी; मांची
 (नेची के मांझने लर्ष जवानी -'रट्टेयर')
 (२) माडी अजर; मोकाण

डोणो पुं० [दि. डोल=आंभ] आंभनो काय
 -गोणो (२) आंभ(३)नजर; ध्यान[दा.]
 ड्राधवर पुं० [इं.] (रेलवे इंजिन के मोटर)
 हांकनार [भाण-रमत
 ड्राइंड स्त्री० [इं.] कूकाथी रमाती ऐक अंशेण
 ड्राम पुं० [इं.] प्रवाहीनुं ऐक अंशेण माप
 (नेम के, हवामां यले छे. लगलग ऐकाइ
 आनीलार नेट्ठुं)
 ड्रां (०ड्रां) अ० [रव०] हेडकानो अवाण
 ड्रूल स्त्री० [इं.] कवायत
 ड्रेस पुं० [इं.] पोशाक; पहरेवेश
 ड्रेसिंग न० [इं.] धा, डेडा ध० धोर्ष भवमपरी
 ध० करवां ते [यितरची ते
 ड्रोइंग न० [इं.] चित्रकाम; रेपाथी आकृति

६

ढ पुं० [सं.] मूधरथानी येथे व्यंजन (२)
 साव अज्ञान-डोड भासस
 ढंग पुं० ढंगलो; गंज
 ढगरुं न०, -रो पुं० [लुओ धगडो] कूडो
 ढगरो पुं० [लुओ धगडु] हलडा पगारनो
 सिपार्ष
 ढगलाअध वि० (२) अ० धलुं; पु०कण
 ढगली स्त्री० नानो ढगयो. -त्रो पुं० पुंज;
 अडकणो
 ढगो पुं०अणहियो(२)मूर्ध; भेवकूक आहमी
 ढयक ढयक स्त्री० [रव०] पाली पीवानो
 अवाण
 ढयुपयु वि० अनिश्चित; उगुमगु
 ढयूक (०ढयूक) अ० [रव०]
 ढरयर वि०अणु धरडु; जोभा नेवुं-णुर्
 ढड अ० [रव०] धड-आधातनो अवाण
 (६४ फर्ने योडी हीधी) ['ढलुढलु'मां
 ढढलुवुं, ढढलुाट, ढढलुाववुं, लुओ
 ढड्डी पुं० [दि. ढड्ढ=अड; रतअध] डोड
 भासस (२) पतंग वरयेनी जाली नडी
 अकड सणी के यीपट (जीए ते कमान)

ढलुढलु अ० [रव०]. ०नुं अ०किं ढलुढलु
 ऐम वागवुं (२) न्देशी अधुं ऐक
 साथे हाडी जडवुं; धलुधलुं. -लुाट
 पुं० ढलुढलु अवाण. -लुाववुं स०किं
 (प्रेरक)
 ढप(-इ) अ० [रव०] पडवानो अवाण
 ढभ अ० [रव०] धडवानो अवाण (२)
 शून्य; धभ [रीतलात; पद्धति, छटा
 ढभ स्त्री० रीत; पद्धति; ०छभ स्त्री०
 ढभढभियां न०अ०व० ढभ ढभ करवुं ते
 ढभवुं अ०किं ढभ ढभ ऐवो अवाण
 करवो (२) ड्रभलुं; भूडी जलुं (३) धभी
 जलुं; भरी जलुं [पिंसे (२) मूर्ध
 ढभु पुं० [का. डभु; तेलगु डभ] भेवडियो
 ढभूकडुं अ०किं [रव०] ढोलनुं वागवुं (२)
 पालीमां डभकां भावां
 ढभूड(-२)नुं स०किं [ढभ' करवुं] जराअर
 ओढाडीने सुवाडवुं (२) थाअडवुं (वहाडमां)
 (३) धीअवुं; मारवुं
 ढभु पुं० लुओ ढभु
 ढभ अ० [रव०] (२) न० (अणलाधामां) ढोल

દમક (૦દમક) અં [રવં] દોલનો અવાજ.

વું અંકિં દમ દમ થવું

દમદમ અં [રવં] દોલનો અવાજ

દમદોલ વિં દોલ જેવું ફૂલેલું; ખૂબ જાડું દેખાતું

દમક અં (ર) પું [રવં] દોલનો અવાજ

દરડકો પું [રવં] દરડવાનો અવાજ

દરડવું સંકિં [રવં] દસડવું; ધસડવું

દરડો પું [દસડવું] ઉપરથી દસરડો; વેઠ;

અરસિક વૈતરું [વપરાય છે. 'દીલુંદસ'

દસ વિં [પ્રા. દસ=દસી પરવું] 'દીલું' જેડે

દસડવું સંકિં [નુઓ દરડવું] જમીન

સાથે ખેંચવું; ધસડવું (ર) [લા.] વેઠ ઉતાર

રવી (૩) ગમે તેમ લખી કાઢવું (૪) કોઈ

કામ ગમે તેમ ખેંચી નાંખવું

દસરડવું સંકિં નુઓ દસડવું [વેઠ

દસરડો પું દસરડાવાથી થયેલો ધસરડો (ર)

દસ(ળા)વું અંકિં [પ્રા. દસ] ઢગલો ધર્ષને

(જેમ કે મકાન, ભીંત, ભેખડ ઇત્યાદિ) પડી જવું

ઢપકવું અંકિં ઢળવું; નમતું રહેવું (ર)

નમતું રહેવાથી સુંદર દેખાવું

ઢપવું અંકિં [દે. ઢલ] આડું થવું; એક બાજુ

નમવું (ર) પ્રવાહી પદાર્થનું બહાર નીકળી

જવું (૩) બીબામાં રેડાઈ તે ધાટના થવું (૪)

અમુક વલણ તરફ વળવું. [લા.]

દંકાલું અંકિં 'દાંકવું'નું કર્મણિ

દંગ પું વર્તન; રીતભાત (ર) ચેનચાળા;

ઢાળો (૩) રીત; ઢબ; પ્રકાર. **ઢઢાળ** પું

ઢંગધડો; ઢેકાણું (ર) ઘાટ; આકાર.

ઢધડો પું ઢેકાણું; વિશ્વાસ પડે એવું વર્તન

ઢંઢ વિં [દે. ઢંઢ=ઢંઢી] 'પોલું' જેડે વપરાય

છે—પોલું ઢંઢ સાવ પોલું

ઢંઢેરો પું બહારના મું (ર) સરકારી જાહેરનામું

ઢંઢોળવું સંકિં [પ્રા. ઢંઢોલ્લ=ધૂમવું, ફરવું]

(જગાડવા માટે) ખૂબ હલાવવું

ઢાકઢોળ પું [સરં ઢાળો] ડોળ; ઘાટ

ઢાકોઢું (—ઢું) ઢા, **ઢાકોઢૂમો** પું ['દાંકવું'

પરથી] વધેલું ખાવાનું કે ધરમાં ઉઘાડું હોય

તે તપાસી કરીને દાંકવું—બંધ કરવું તે

ઢાચલું નં બડકું (રાનીપરજ લોકોનું)

ઢાઢી પું [દે. ઢૂઢ=બેરી] શરણાઈ વગાડનારો (ર) એક ભતનો માગણ

ઢાલ સ્ત્રીં [સં.] પ્રહાર—ઝટકો ઝીલવાનું ચામડાનું એક સાધન (ર) રક્ષક વસ્તુ [લા.]. **ઢગર** પું ઢાલ બનાવનાર

ઢાળ પું [દે. ઢાલ=ઢાળવું] ઢાળાવ; ઉતાર (ર) રીત; ઢબ; ઢાળો; ઢંગ (૩) ગાવાની ઢબ (૪) સંબંધ; ઢરોળો (૫) ખેતરના પાકને અંદાજ

ઢાળકી સ્ત્રીં [ઢાળવું પરથી] ધાતુને ગાળીને પાડેલી લગડી. —કો પું ગોટી ઢાળકી (ર) [લા.] ઢંગ; વર્તણૂક (૩) કામકાજની સફાઈ—આવડ; ભલીવાર (૪) સમજણ.

—ણી સ્ત્રીં ધાતુ ઢાળવાની ક્રિયા કે રીત

ઢાળવું સંકિં [દે. ઢાલ] નીચે નાંખવું; નમાવવું (જેમ કે આંખ) (ર) પાથરવું (જેમ કે ખાટલો) (૩) ઢીપાં રૂપે પાડવું; ગેરવવું (જેમ કે આંસુ) (૪) પાકને અંદાજ કાઢવો (૬)

ગાળીને ઢાળકી પાડની; બીબામાં રેડવું

ઢાળિયું વિં ઢાળદાર (ર) નં ઢાળકી (૩)

ઢાળવાળું ખેતર કે જમીન (૪) એક જ

ઢાળ—બાજુવાળું છાપરું (૫) ઢાળદાર મેજ.

—ચો પું ખેતરમાં પાણી લઈ જવાનો

ખાંધેલો ઢાળદાર માર્ગ (ર) ઢાળેલો પાસલો

—ઘાટ [(૩) પદ્ધતિ; ઢબ

ઢાળો પું આરામ; વિશ્રાંતિ (ર, ઢંગ; રીતભાત

ઢાંકણ (૦) [ઢાંકવું] ઢાંકણું (ર) સંરક્ષણ

(૩) ઢાંકવું તે. —ણી સ્ત્રીં બનાવું ઢાંકણું (ખાસ કરીને હાંલકીનું) (ર) ધૂંટણ ઉપરનું હાંકકું.

—ણું નં વસ્તુને ઢાંકવા તેને ખેસતો કરેલો

કાંઈ પણ ઘાટ (ર) ઢાંકનારું કર્મ પણ

ઢાંકપ (—પ) છેડો (૦) પું (ઢાંકવું+પછેડો,

પિછોડો) દોષ છુપાવવાની યુક્તિ—બહાનું

ઢાંકવું (૦) સંકંક [દે. ઢકાંકશા વડે વસ્તુને

આવરવી—તેની ઉપર ગોઠવવું, મૂકવું

કે પાથરવું (ર) સંતાડવું; ગુપ્ત રાખવું

ઢાંકેલઢુંકેલ (૦) વિં ઢાંકેલું ઢખરેલું;

ગુપ્ત. રાખેલું [ઢાકોઢું ઢા

ઢાંકોઢું (—ઢું) ઢા, **ઢાંકોઢૂમો** (૦) પું નુઓ

લોકચુ (૦) વિ[લોકચું]નું ભૂં કું લોકેલું;
 ચુત (૨) નં ઘેર પહોંચાડેલું ધિરસણ.
બધીકચુ વિં અંતરની ચુપ્ત ચિંતાથી
 બળી રહેલું-કુખી
લોકું (૦) નં મરી ગયેલું દોર
લોકો (૦) પું મોટો બળદ
લોકાયવું સં કિં, લોકાયું અં કિં
 'લોકચું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
લોકલી સ્ત્રી, -લું નં, -લો પું જુઓ
 લોકલી, -લું, -લો
લોક સ્ત્રી, બલું વિં જુઓ 'લોક'માં
લોકાપાટુ સ્ત્રી; નં જુઓ લોકાપાટુ
લોકો પું જુઓ લોકો
લોકચું સં કિં જુઓ લોકચું
લોકવું સં કિં ધીબવું; માર મારવો
લોકચુ નં કીમચુ(૨) માટીની બડી કોઠી
 (૩) [લા.] ગદું છોકરું (૪) માચું
લોકમડું(-લું) નં ગાંઠ જેવો કઠણ સોલો
 (૨) જેના ઉપર મૂકીને છાંય-ટિપાય
 તેવો વાકાનો કકડો
લોકમર પું [સં. ધીવર] માળી (૨) ખારવો
લોકમું નં લોકમણું; ગૂમડું
લોક સ્ત્રી [વિ. લિ]વાર; વિલંબ(૨)તંગથી
 બલદું -શિથિલ હોવાપણું(૩) ખેદરકારી
 [લા.]-લું વિં ખેંચમાં શિથિલ; તંગ
 ન હોય એવું (૨) કઠણ નહિ એવું; ચોચું
 (૩)[લા.]હિંમત વિનાનું (૪) કમલેર(૫)
 સુસ્ત;ધીરું;મંદ. -લું ઠંડા વિંસાવ લીલું
લોક સ્ત્રી [સ્વં] ધીબકો; ધાપો
લોકેલું વિંફલાણું; અમુક 'ફલાણું' સાથે
 સાથે એ વપરાય છે, એકલું નહિ
લોકેલો પું [વિ. લેંકા] નદી કે તળાવના
 સૂકા તળિયામાં પાણી માટે ખોદેલો ખાડો
લોકાપાટુ નં બં વં [લોકો+પાટુ]
 ધીબક અને લાતોથી કરેલી મારામારી
લોકો પું[સ્વં] લોકો; મુઠ્ઠી; ગઠો; ઠોસો
લોકલી સ્ત્રી નારીરૂપની પૂતળી(૨) લોકલી
 પેઠે બનેલી કનેલી નાના બાંધાની સ્ત્રી [લા.]
-લું નં પૂતળું-રમકડું. -લો પું નર-
 રૂપની પૂતળી

લોકચલુ પું ધૂંટણ; પગનો લોકલુવાળો
 સાંધો-ભાગ. -લિચું વિં લોકચલુ જેટલું
લોકચું (૨) જેનું પૂંકડું લોકચલુ અક્તું હોય
 એવું (૩) નં લોકચલુ નીચે મૂકવાનું
લોકલું (૪) લોકચલુ; ધૂંટણિયું
લોકચું સં કિં હકથી વધારે પીયું (૨)
 પીયું (તિરસ્કારમાં) (૩) દાદ પીવો [લા.]
લોકાયવું સં કિં, લોકાયું અં કિં
 'લોકચું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
લોકાવવું સં કિં, લોકાવું અં કિં 'લોકચું'નું
 પ્રેરક ને ભાવે
લોકકું વિં [જુઓ લોકકું] નચક
લોકકું અં કિં [જુઓ લોકકું] નચક જવું
લોકો પું સખમાં રેતી બડીને યતો ઠગલો
લોક વિં [સ્વં] નકામું; રૂઠી
લોકકું વિં [લોકકું] લોકકું; દૂર નહિ એવું
લોકકું અં કિં [સં. લોક; પ્રા. લોક] લોકકું;
 નચક જવું [પ્રેરક ને ભાવે
લોકાવવું સં કિં, લોકાવું અં કિં 'લોકકું'નું
લોકવું સં કિં [સં. લોક] શોધવું, ખોળવું
લોકવું નં કણસલામાંથી ખાજરીના દાણા
 કાઢી લીધા પછી રહેલું ફેતરું; લોકું
લોકાવવું સં કિં લોકાવું અં કિં 'લોકવું'
 નું પ્રેરક ને કર્મણિ
લોકિયો પું જેન ધર્મનો એક સંપ્રદાય
 (૨) એ સંપ્રદાયનો આદમી
લોકું(-લુંસું, -સું) નં જુઓ લોકું
લોકો પું ધવને બડો મોટો ભાખરો (૨)
 ધૂસો; બડો કામળો
લોકલી સ્ત્રી નાનો લોક-ગાંઠ (૨) નાની
 ટેકરી. -લો, -લો પું મોટી ટેકલી; લોકો
લોકલો પું [સં. લોક ઉપરથી] કુત્રામાંથી
 પાણી ખેંચવાનું એક ચંત્ર
લોકાલગિયા, લોકાલેયા પું બં બં લોકા +
 લગિયા (લગવું ઉપરથી) બંચીતીચી -
 અસમાન જમીન; ખાડાટેકરા
લોકો પું બપોરેલો ભાગ; ટેકરો (૨) [શ. પ્ર.
 માં] શરીર પર લોકો પેઠે દેખાતો હાડકા
 વાળો ભાગ (જેમ કે કંઠ, પીઠ)

દેખલો પું ઈંતો કકડો; રોડું
 દેખાળી સ્ત્રીં નાનો દેખાળો(ર)ઈંતો ભૂકો.
 -ળો પું ન્યુઓ દેખલો
 દેડ પું એ નામની એક અંત્યજ નતનો
 આદમી. ંગુજરાતી સ્ત્રીં અંધેષ
 મિશ્રણવાળી ગુજરાતી. ંફનેતી સ્ત્રીં,
 ંફનેતો પું નહર ફનેતી; ખરાબમાં
 ખરાબ ફનેતી. ંવાડો પું દેડ લોકોનો
 લતો (ર) ગંદી -અરવચ્છગા; ગંદકી
 [લા.]. -ડિયું વિં દેડનું, -ને લગતું. -ડી
 સ્ત્રીં દેડની સ્ત્રીં -ડો પું દેડ(તુચ્છકારમાં)
 દેઠ ંગુજરાતી ંફનેતી ંફનેતો ંવાડો
 ન્યુઓ 'દેડ'માં. ંડી સ્ત્રીં દેડી. -ઢિયું
 વિં ઢેડિયું
 દેપલી સ્ત્રીંનાનું-ચપટું; દેપું; શેપલી. -લું
 નં રોડું (ર) ચોસલું; દંગડું
 દેપું(-કું) નં ન્યુઓ દેપલું
 દેખરું નં એક ખાવાની વાની
 દેઓ પું સોજો; ગડબ; દેકો(ર) પોદળો
 દેચડી સ્ત્રીં દેડી
 દેર પું [દ્વિ.] ઢગલો. -રી સ્ત્રીં ઢગલી
 દેલ(ંડી)સ્ત્રીં[પ્રા. દેગિયાલિયા]મોરની માદા
 દેસકું નં એક ધરેણું (ર) નડો રોટલો
 (૩) પોદળો
 દેસરો(-લો,-ળો) પું પોદળો
 દેક (દેં) વિં તદન હલકી કોટિનું
 દેયું નં મોટું દેકું. -ચો પું ઢગલો; દેકરો
 દોકખિયું વિં વચમાંથી નડું (વેલણ)
 (ર) નં પગમાં ગોટલા ચડે એવું દઈ
 દોકળી સ્ત્રીં ખાવાની એક વાની
 દોકળું નં ખાવાની એક ખનાવટ-વાની
 દોચકી સ્ત્રીં નાનું દોચકું. -કું નં

સાંકડા મોનો માટીનો ઘડો (ર) [લા.]
 ડોચકું; માથું(૩)વિં ડોચકા પેડે અસ્થિર
 બેસણીનું કે તેવા મનનું; ડોળણું
 ડોર નં પથુ, ગાય, ભેંસ વગેરે ચોપગું
 પ્રાણી. ંઢાંકે, ંઢાંકે(-ખ)ર નં ંબં વં
 ડોર વગેરેનો સમૂહ. ંમાર પું ડોરને
 પડે એવો સખત માર
 ડોરો પું [સરં ઘોરો] ઊપસેલી જમીન
 ડોલ પું; નં[સં.] એક વાદ્ય; તગારું. ંકી
 સ્ત્રીં નાનું દોલકું. [(બને ખાનુતી)
 દોલકી વગાડવી = બને પક્ષ સાચવવા
 પ્રયત્ન કરવે; એકે પક્ષને પૂરા વફાદાર
 ન રહેવું]. ંકું નં ડોલ [પલંગી
 દોલડી(-લુ, -ણી) સ્ત્રીં નાનો ખાટલો;
 દોલિયો પું ખાટલો; પલંગ
 દોલી પું ડોલ વગાડનારો
 દોલો પું [રે. ઢોલ્લ] વર; ધણી
 દોલો [દોલ = તગારું ઉપરથી] નડો, એદી,
 મૂખ માણસ
 દોળ પું ઓપ; ધાતુને રસવી તે
 દોળકૈડ સ્ત્રીં દોળવું કૈડવું તે
 દોળવું સંકિં [રે. ઢલ્લ=ઢળણું] રૈડવું (ર)
 ગબડાવવું (૩) નં બેસણી વગરનું વાસણ
 (૪) બને ખાનુતી પડે તેવો માણસ [લા.]
 દોળવું સંકિં [રે. ઢાલ] પંખો નાખવા
 દોળાણ નં, -વ, દોળો પું [ન્યુઓ
 ઢળણું] ઢાળ
 ઢોંગ (ઢો) પું ખોટો દેખાવ; દંભ. ંધતૂરો
 પું ખોટો દંભ ને હેતરપિંડી; કઠાઈ.
 -ગી, -ગીણું વિં ઢોંગથી ભરેલું; દંભી
 ઢોંટો (ઢોં) પું પથ્થર; પહાણો (ર) મૂખ
 -ઞડસો આદમી [લા.]

ણ

ણ [સં.] ટ વગેરો-મૂર્ધસ્થાની અનુનાસિક
 (આ અક્ષરથી શરૂ થતો શબ્દ લાપામાં નથી)
 -ણ(-ણું) નં બનાવતો કૃત્પ્રત્યય [ન્યુઓ
 અણ] (આ પ્રત્યય અતે અ સિવાયના

સ્વરવાળા ધાતુને લાગે છે.) ઢદાં ઞાણું;
 પીણું; લેણદેણ; નેણું; મોણ ઢં
 -ણક કૃત્પ્રત્યય. સ્ત્રીં બનાવે છે. ઢદાં
 વર્તણુક; નિમણુક

ત

ત પું [સં.] દંતરથાની પહેલો વ્યંજન
તક સ્ત્રી [સરં દે. યક્ક=અવસર]
 અનુકૂળ વખત-પ્રસંગ; લાગ
તકતક અં તકતકે એમ. 'ત્તુ' અંકિં
 ચકચકચું; તેજ મારતું
તકતી સ્ત્રી [જુઓ તખ્તો]કચ કે ધાતુની
 ચાર ખૂણાવાળી ચકતી (૨) એક ધરેણું.
 -તો પું મોટી તકતી (૨) ચરીસો
 (૩) મઠેલું ચિત્ર કે ફોટો
તકદીર નં [અ.] નસીબ; કિસ્મત
તકમરિયાં નંઅવંવં [જુઓ તુકમરિયાં]
 એક ભતનાં બિયાં-ઔષધિ
તકરાર સ્ત્રી [અ.] કંઠડો; કંઠિયો; ટટો (૨)
 વાંધો; ખાંધો. -રિયું વિંતકરાર કરવાની
 ટેવવાળું (૨) તકરારવાળું - તકરાર કરવી
 પડે તેવું. -રી વિં જુઓ તકરારિયું (૨)
 તકરારને લગતું; તકરારનો વિષય બનેલું
તકલાદી વિં [અ.તકલીદો=તકલી; બનાવટી]
 મજબૂત અને ટકાઉ નહિ તેલું; નાજુક
તકલી સ્ત્રી [સં. તક્લી] નીચે ગોળ ચકતીમાં
 ઊભા સળિયાની ઠાંચીવાળું કાંતવાનું એક
 સાધન
તકલીક સ્ત્રી [અ.] તસ્લી; શ્રમ; કષ્ટ
તકસીર સ્ત્રી [અ.] બૂલ; કરાર. વ્વાર
 વિં તકસીરવાળું [ચાંપતી ઉધરાણી
તકાલો (-દો) પું [અ. તકાલ્હ] તગાલો;
તકાવી સ્ત્રી [અ.] સરકાર તરફથી ખેડૂતને
 ધીરવામાં આવતાં નાણાં [(૨) કચ્છતું
તકાસતું સંકિં લાકચથી તાકીને લેવું
તકિયો પું [ફા] પાછળ અડેલવાનું મોટું
 એશીકું (૨) એટલી પર કરાતું તેવા ધારતું
 ચણતર (૩) કુકીરને રહેવાનું સ્થાન
તકેદારી સ્ત્રી આંધ; ભપનો; દેખરેખ
તકતી સ્ત્રી જુઓ તકતી. -ખતો પું
 જુઓ તકતો

તક સ્ત્રી; નં [સં.] તાક; છાશ
તક્ક પું [સં.] સુતાર (૨) નાગલોડનો
 એક આગેવાન (૩) દેવોનો શિલ્પી. -જુ
 નં [સં.] ખરાદી કામ-૬૪માંની એક કળા
તક્કશિલા સ્ત્રી [સં.] પંબખનું એક પ્રાચીન
 નગર (પ્રસિદ્ધ ઔદ્ય વિદ્યાપીઠની જગા)
તખત નં [જુઓ તખ્ત] સિંહાસન;
 રાજગાદી
તખતી સ્ત્રી જુઓ તકતી. -તો પું
 જુઓ તકતો (૨) મંચ; રંગભૂમિ; 'વૉટકોમ'
તખલકુસ નં [અ.] ઉપનામ (જેમ કે, લેખકો
 ધારણ કરે છે તે, 'કલાપી' 'દ્વિરેક' ઇં)
તખત નં [ફા.] જુઓ તખત. વનરીન
 વિં તખત ઉપર બેસેલું
તખતી સ્ત્રી જુઓ 'તકતી'. -ખતેતાજીસ
 નં શાહજહાંનું મયૂરાસન. -ખતો પું
 [ફા.] જુઓ તકતો
તગડ સ્ત્રી [ફા. તગડવ] દોડધામ (૨) રગડપટ્ટી;
 અથડામણ. વ્વું સંકિં ખૂબ દોડાવલું (૨)
 થકવલું - રખડાવલું [લડું; હુષ્ટપુષ્ટ
તગડું વિં [કાનડી 'દક્કડ' = મજબૂત] ખૂબ
તગડો પું [સં. ત્રિ] ૩ - ત્રણની સંજ્ઞા
તગણું વિં [સં. ત્રિનુણ] ત્રણ ગણું
તગતગ અં જુઓ તકતક. વ્વું અંકિં
 જુઓ તકતકવું
તગર સ્ત્રી; નં [સં.] એક વનરપતિ (સુગંધ
 માટે તથા ઔષધિમાં ખપ આવે છે)
તગણું અંકિં તગતગણું; ચકચકચું
તગાદો પું જુઓ તકાલો
તગારું નં [ફા. તગાર] જાખડા ધારતું લોહાનું
 એક ખાત્ર (૨) પેટ (તિરસ્કારમાં) [લા.]
તગાવી સ્ત્રી જુઓ તકાવી
તગેડવું સંકિં જુઓ તગડવું
તબ સ્ત્રી; નં [પ્રા. તબા; સં. ત્વચ] એક
 તેભનો (ઝાડની છાલ છે)

तज्जगरे पुं० [म. तज्जकिरह] तपास (२)
द्विसाल्पनी तपास

तज्जवीज स्त्री० [अ.] तपास; शोध (२)
युक्ति; करामत (३) कोशिश; प्रयत्न (४)
ओकरसी; संभाषण(५) व्यवस्था; ज्ञेयवार्ध

तज्जुं सं०किं [सं. त्वज्] छोडवुं; त्यज्जुं
तज्जगरेभी स्त्री० [प्रा. तज्ज (सं. त्वज्) + गरेभी]
यामडीने अेक रोग

तज्जव्य वि० [सं.] तेमांथी उत्पन्न थयेलुं
तज्ज्ज वि० [सं.] (अभुक्त विषयने) जल्लुकार;
विद्वान्; तद्विद्व

तज्ज पुं० [सं.] किनारे; डांडो. **वन्थ** वि०
निष्पक्ष (२) पक्षपात रहित; निरपेक्ष
तज्जिनी स्त्री० [सं.] नदी

तज्ज अ० [रव०] तरडावानो अवाज (२)
स्त्री० तरड; झट (३) न० पक्ष; लागवो
तज्जकुं अ०किं [तज्ज] उरवुं; गमरावुं

तज्जकावुं सं०किं 'तज्जकुं'तुं प्रेरक (२)
धमकावुं

तज्जकीछायडी स्त्री० लुओ तज्जकीछायडो
तज्जको पुं० ताप; सूर्यनो गरम प्रकार.
व्छायडो, व्छायो, व्शीयो पुं० तज्जको
अने छायडो (२) सुभट्ट; [ला.]

तज्जोड स्त्री० [तज्ज + जोड] तज्जो वच्चे
समाधान - सलाहसंप

तज्जतज्ज अ० [रव०] झटवानो अवाज (२)
अट अट. **वुं** अ०किं तज्जतज्ज अवाज
थनो (२) झटुं झटुं यवुं; तसतसवुं (३)
गुरसाथी जालवुं [ला.]. -डाट पुं०

तज्जतज्जवानो अवाज (२) अ० अघाटापध.
-डियुं वि० तज्जतज्ज अवाज करे अेवुं
(२) न० जणतां तज्जतज्ज अवाज करे अेवुं
लाकडुं. -डियो पुं० हेवतानी चिनगारी

(२) अेक हाइभानुं [लुओ तज्जड
तज्ज ने ड(-ल)ड श०प्र० [तज्जने द्विर्भाव]
तज्जपडाट पुं० लुओ टडपड

तज्जपडुं अ०किं लुओ तज्जपडुं
तज्जड अ० [दे.] लागलुं ज्; अट (२)
भोढोभोढ; पुढ्येपुढ्युं. **वुं** अ०किं

तज्जडियां भारवां (२) हांडुं (३) व्यर्थ
प्रयत्न करवो - हांडुं भारवां [ला.]. -डाट
पुं० तज्जडुं ते. -डियां न० ज० व०

दुःखमां हाथपगना पछाडा (२) वल्लुपुं; हांडुं
तज्जडुं अ०किं तज्जडुं
तज्जपुं न० [फा. तरकुं] अेक डूण

तज्जलड अ० लुओ तज्जड [सामे धसवुं
तज्जुं अ०किं भारवा के अघडवा भाटे
तज्जतज्ज स्त्री० ['तज्जुं' उपरथी] तज्जतज्ज;
जोलाजोली (२) भारामारी

तज्जक अ० [रव०] तूटवानो अवाज (२)
अेकडम; तरत ज्

तज्जको पुं० [रव०] लूडी वात-गप (२)
अेकाअेक धसारे के वृद्धि या लाल
तज्जग न० [सं.] तणाव

तज्जतज्ज अ० [रव०] अटअट; उपरउपरी.
-ड(-डी) स्त्री० जोलाजोली; भारामारी
(२) यडाथडी; रुपधां(३) उतावण; धमायकडी

तज्जमार अ० [तज्जुं + मारवुं] धमधोकार;
अघाटापध. -र(-री) स्त्री० उतावण; वर

तज्जित स्त्री० [सं.] वीजणी
तज्जिगधूम अ० [रव०] डोलकनो अवाज
तज्जि स्त्री० [सं. तज्ज उपरथी] अडी; दरोडो
(२) भारनी अडी

तज्जुकावुं सं०किं, **तज्जुकावुं** अ०किं
'तज्जकुं'तुं प्रेरक ने लावे
तज्जकुं अ०किं [रव०] धांटो काढवो; गजुं तुं

तज्जको पुं० तज्जकवानो अवाज
तज्जोडाट पुं० (२) अ० लुओ तज्जतज्ज
तज्जोतज्ज अ० लुओ तज्जतज्ज

तल्लुण स्त्री० [सं. तल्, प्रा. तण = तल्लुं]
जणतरा साथे सल्लुकानी वेदना (२)
अवाजमां जे यावाथी आवती कर्करता

तल्लुअलुं न० [सं. तृणक] तरल्लुं; यासनी सणी
तल्लुजो पुं० हेवतानी चिनगारी के अं गारे
तल्लुछ स्त्री० तल्लुअ. -छावुं अ०किं

अवयव तल्लुवो (२) लं गडालुं (३) सल्लुका
नाभवो ['उकटाईल' [प. वि.]
तल्लुडि वि० तल्लुडिने तार जे थो राकय अेवुं;

तथावुं अ०कि० 'ताथवुं'नुं कर्मलि; प्रे'यावुं
 (२) गज उपरांतना कामना भोजन तणे
 के अर्थमां आववुं
 तथावो पुं० [सं. तद् उपरथी] रथनी
 सांगी नीयेनो दार
 तथी स्त्री०, -थुं न०, -थो पुं० [वि.
 त्थ] छडी विभक्तिनो प्रत्यथ [प.]
 तत् स० [सं.] ते. -तकास, -तक्षथ,
 -तथेय अ० ते ज वपने; तस्त् ज [प.]
 तत्तडुं अ०कि० [रव०] लुओ तडुं
 तत्तट पुं० तत्तडुं ते. -वथुं स०कि०
 'तत्तडुं'नुं प्रेरक (२) धसकावुं [वा.]
 तत्तडियुं वि० जणतां तडुतडिया छडे अ०
 (लाडुं, कोडसो छ०). -थो पुं० तथणे;
 तडुतडियो
 ततः अ० [सं.] थणी; तो थणी
 ततूडी स्त्री० [रव०] नानुं ततूडुं. -डुं
 न० अ०क नतनुं रथशिशुं
 तत्कास अ० [सं.] ते ज वपने; तस्त् ज.
 -तीन वि० [सं.] ते सभयनुं. -ण अ०
 लुओ तत्कास [तत्तक्षथ
 तत्तक्षथ अ० [सं.] ते ज क्षणे; ताथडतोप;
 तत्त्व न० [सं.] केरि वस्तुनुं मूण असल के
 वास्तविकइय (२) सा; रडय (३) पंथ-
 लुतमानुं हरेक (४) सांभयनां रप तत्त्वोमानुं
 हरेक - पंथमहाभूत, पंथ विषयो, हस
 हृदियो, मन, बुद्धि, अहंकार, प्रकृति अने
 पुरुष. ०याडिषुी वि० स्त्री०, ०याडी
 वि० तत्त्व अहल करनारुं. ०चित्तन न०
 तत्त्व विषे विचार करवो ते. ०ज्ञ वि०
 [सं.] तत्त्वने ज्ञानारुं (२) पुं० द्विसूद.
 ०ज्ञान न० [सं.] तत्त्व संबंधी ज्ञान;
 द्विसूद्री. ०ज्ञानी वि० (२) पुं० [सं.]
 तत्त्वज्ञ. ०तः अ० [सं.] तत्त्वनी दृष्टिअे;
 भरी रीते. ०दर्शन न० तत्त्वज्ञान;
 द्विसूद्री. ०भीमांसा स्त्री० 'मेडाडिडिकस'.
 ०वेता पुं० तत्त्वज्ञानी; द्विसूद.
 -त्त्वार्थ पुं० मूण सत्य; पडुं तत्त्व
 तत्पर वि० [सं.] परापर परोवायेथुं;

अेकंधान (२) तैथार; सम्म (भाषस).
 ०ता स्त्री०
 तत्परायण वि० [सं.] तत्पर
 तत्पुरुष पुं० [सं.] समासना आर मुग्ध
 प्रकारमाने अेक, जेमां पूर्वपद उत्तरपद
 साधे विभक्तिना संबंधी जेडाथ छे [व्या.]
 तत्र अ० [सं.] त्यां
 तत्सभ वि० [सं.] मूण प्रमाणेनुं-परापर
 (२) मूण लाषामां अने प्राकृतमां सरणे
 अेवो (शब्द) [विरतार; लंभाथ
 तथा स्त्री० [वि. तत्ति] स्पृह; तमा (२)
 तथा अ० [सं.] अने (२) ते प्रमाणे; तेम.
 ०गत वि० [सं.] परमपदे पडोथेथुं (२)
 पुं० लुद्ध (३) ज्ञानी. ०पि अ० [सं.] तोपथ.
 ०भूत वि० [सं.] ते प्रमाणे अनेथुं.
 ०स्तु श०प्र० [न.सं. अस्तु] 'तेम चायो';
 'अेवुं छे'
 तथ्य वि० (२) न० [सं.] सत्य; सायुं.
 -थ्यांश पुं० तथ्य-सत्यनो अंश (२)
 महत्त्वनो भाग के सारांश
 तदनुइय वि० [सं.] तेना जेथुं; तेना इयनुं
 तदनुसार अ० [सं.] ते प्रमाणे
 तदपि अ० [सं.] तोपथ
 तदधीर स्त्री० [अ.] युक्ति
 तदर्थे अ० [सं.] तेने आटे; तेने आतर
 तदा अ० [सं.] त्यारे
 तदाकार वि० [सं.] तेना ज आकारनुं; तदइय
 (२) तन्मय; लीन [विशेष; वणी
 तदुपरांत, तदुपरि [सं.] अ० ते उपरांत;
 तदुगुण्य वि० [सं.] ते के तेना गुणवाणुं
 (२) पुं० तेना गुण
 तदन अ० जिलकुल; छेक (२) नथुं
 तद्विद पुं० [सं.] [व्या.] मूण नाम, सर्व-
 नाम, विशेषण के अन्वयने लागीने नवो
 शब्द अनावतो प्रत्यय (२) वि० ते प्रत्ययो
 लागीने अनेथुं
 तद्वल्य वि० [सं.] तेमांथी थतुं-अन्वय (२)
 मूण लाषामांथी प्राकृतमां आवेलो अप-
 ब्रध (शब्द) [स्त्री०
 तद्रूप वि० [सं.] तेना जेथुं; तदाकार. ०ता

तद्धिद वि० (२) पुं० [सं.] लुओ तगञ्ज
 तन पुं० [सं. तनय] पुत्र; हीकरे
 तन न० [फा.; सं. तनु] शरीर; देह
 तनकं [फा. तनुक; सं. तनु] थोडुं (२) नानुं;
 तनभो पुं० [फा. तनखाह] पगार
 तनभन अ० [तन+भन] भूष आतुरताथी
 -अधीरार्थी. ०धन न० अ० व० सव'रव;
 अधी शक्ति साधन वगेरे. -नाट पुं०
 आवेश; लुस्सो; अधीरार्थ
 तनभनियुं न० अेक अतनुं कूल(२)काननुं
 अेक धरैलुं.
 तनय पुं०[सं.] पुत्र. -या स्त्री०[सं.]पुत्री
 तनु वि०[सं.] कुरा; भातणुं (२) थोडुं (३)
 नानुं (४) सुंदर
 तनु(-नू) स्त्री०;न० [सं.] शरीर. ०न पुं०
 [सं.] पुत्र. ०न स्त्री० [सं.] पुत्री
 तनमय वि० [सं.] अेकाग्र; हीन
 तनभात्र [सं.] न०, -त्रा स्त्री० पंचमहा-
 भूतोनुं शुद्ध-सक्षम ३५
 तन्वी स्त्री० [सं.] नाशुक सुकुमार स्त्री
 तप न० [सं.] घट्टियदमन; तपस्या (२)
 शोभा वभत राह लेवी के अेका रहेवुं
 पडे ते; तपवुं पडे ते [ला.]
 तपभीर स्त्री० हीं कषी. -रियुं, -री वि०
 तपभीरना रंगनुं
 तपत स्त्री० गरमी; सहेजसाज ताव
 तपलोडं पुं० सात लोकमानो छू-
 तपस्वीओनो लोक
 तपववुं सं०किं 'तपवुं'नुं प्रेरक
 तपवुं अ०किं [सं. तप] अितुं-गरम थवुं
 (२) तप करवुं (३)[ला.] शोभा वभत राह
 लेतां बिभा रहेवुं; भोटी थवुं (४) गुरसे थवुं
 तपश्चर्या स्त्री० [सं.] तप करवुं ते; तपस्या
 तपसी वि० (२) पुं० तप करनार
 तपसीड स्त्री० विगत; लुटी लुटी छकीकतनो
 डेड. ०वार अ० विगतवार
 तपस्या स्त्री० [सं.] तप; तपश्चर्या
 तपस्विनी वि० स्त्री० (२) स्त्री० [सं.]
 तपस्या करनार स्त्री

तपस्वी वि० (२) पुं० [सं.] तप करनार
 तपाड(-व)वुं सं०किं 'तपवुं'नुं प्रेरक
 तपास(०धुं) स्त्री० [अ. तफहहस] तपासवुं
 तपासराववुं सं०किं तपासाववुं
 तपासवुं सं०किं [तपास] शोधवुं भोणवुं
 (२) थोडसी करवी; छोडा अितरीने जेवुं (३)
 सभाणवुं; तग्वीज राभवी
 तपास-समिति स्त्री० तपास करनार समिति
 तपासाववुं अ०किं 'तपासवुं'नुं प्रेरक
 तपेदी स्त्री० पढोणा मोनुं (घातुनुं) अेक
 वासण. -वुं न० मोटी तपेदी
 तपो- [सं.] (समासमां पूर्व पडे बोधव्यजन
 पूर्व). ०धन वि० [सं.] तप अे व जेनुं
 धन छे अेवुं (२) आकाशोनी अे नामनी
 अतनुं (३) पुं० तपस्वी (४) तपोधन ज्ञातिने
 आकाश. ०धल [सं.] (-ण) न० तपनुं
 भण; तपनो प्रभाव. ०भूमि(-भी) स्त्री०
 तपथी पवित्र थयेदी भूमि; तपोवन.
 ०डोडं पुं० [सं.] लुओ तपोडो. ०धन
 न० [सं.] तपस्वीनुं निवासस्थान
 तपत वि० [सं.] तपेवुं के तपावेवुं
 तडडडुं अ०किं लुओ तडडडुं
 तडड'वी(-आण) स्त्री० [लुओ तडडके]
 पारडाना माल के कृतिनी उचापत; योरी
 तडडडत पुं० लुओ तडडडत
 तडडडववुं सं०किं तडड'वी करवी; योरी जवुं
 तडडके अ० [अ. तफकह] योराथ, वेराथ के
 उचापत थयुं होथ अेम [रीव'मां
 तडडसीड स्त्री०[अ.], ०वार अ० लुओ 'तप-
 तडडवत पुं० [अ.] डरक; अेडावत्ता(गलुं)
 तडडे पुं० [अ. तडडह] जथे; विभाग
 तपक स्त्री० [अ.] रकाणी; तासक; छीयुं
 (२) माण; मजलो. ०डी स्त्री० नानी
 तपक - रकाणी
 तपको पुं० [अ. तवकह] मजलो; माण
 (२) स्थिति; दशा (३) पाथरी; धोरण (४)
 विभाग; भंड
 तपडड अ०[रव०] धिडानी होडनो अवाज.
 -डी स्त्री० धोडानी होडनो पगरव (२)
 होड. -डे पुं० अघाटे; सघाटे; वेज

तमडावपु सं० किं० [रव०] होडावपुं (२)
 ढणडावपुं; धमडावपुं
 तमडूक वि० षोड; कमथकल(२)मूड; अवाक
 तमहीद वि० [अ.] षुहलायेडुं; इरेडुं.
 -डी स्त्री० इेरणहली
 तमडरयी पुं० [फा.] तमडां-नरधां वगाडनार
 तमडीध स्त्री० [अ.] शुद्धि; धर्मांतर
 तमडुं न० [अ. तबलह] ऐक वाध; नरधुं
 तमियत स्त्री० [अ.] मननी स्थिति-मिज्ज
 (२) शरीरनी ढालत (तडुरस्ती के मांढगी
 षाणतनी)
 तमथि पुं० [अ.] वैध; डकीम. -थी वि०
 तथीअने लगतुं (२) स्त्री० वैडं
 तथेवो पुं० [अ. तबीलह] धोडो, अणह छं
 के गाडी राभवानुं उडुं के मकान
 तथो पुं० यदमनो तनो
 तथथल न० [अ. तबल] ताडडु; माथुं
 तथ न० [सं.] अधारे (२) तथेगुणु वि०ने
 लागतां 'सौमां श्रेष्ठ' अथ अथ' अताव-
 नारो प्रत्यय. उहा० गुरुतम
 तथ सं० तथे [प.]
 तथथु स्त्री० [दे.] लोथं षोहीने करेवो यूवो
 तथथुं वि० तथ गलुं; तथथुं
 तथतमाड वि० तथतथुं (२) पुं० तीभाश
 तथतथुं वि० अडु तीथुं
 तथत्रा स्त्री० [अ.] ढम्हा; आतुरता
 तथरी स्त्री० [सं. तिमिर] नुओ तथभर
 तथरुं न० राते तीणु अनाजथी षोलतुं
 ऐक छवडुं [तथेगुणु
 तथस न० [सं.] अधारे (२) अज्ञान (३)
 तथथो पुं० [तुकीं] पिरतोव [षोड
 तथ स्त्री० [अ.] परवा; इरकार(२) कमीना;
 तथडु स्त्री० [गोट्टे० तबुको] तंजाडु
 तथथो पुं० [फा.] थथड; लपडाक
 तथाम वि० (२) अ० [अ.] अडु; संप्रथुं
 तथारि पुं० [सं.] सूर्य. ०तनया स्त्री० अमुना
 नदी ['तथे'नुं छडू विभक्तिनुं इप
 तथारुं (मा') सं० अण० तुह्यार, प्रा. तुह्येकर
 तथाल पुं० [सं.] ऐक आड. ०पत्र न०

[सं.] तमालवृक्षनुं पांढडुं. ०पत्री स्त्री०
 तमालथ
 तमाशगीर, तमाशथीन पुं० तमारो
 जेतार; श्रेक्षक (२) तमारो करनार
 तमारो पुं० [फा. तमाशो] धणा लोको जेवा
 भणे अवेवा षेल के रमत (२) इनेती [ला.]
 तमासगीर, तमासथीन, तमारो नुओ
 तमाशगीर, तमाशथीन, तमारो
 तमिन् न० [सं.] अधकार
 तमे(-मो) (मे, मो) [प्रा. तुह] थीने
 पुडुप सं०; 'तुं'नुं अ० व०
 तमेगुणु पुं० [सं.] प्रकृतिने ऐक गुणु (२)
 क्रोध; आक्षणी स्वभाव [यकर
 तभभर स्त्री० [सं. तिमिर] आंभे आवातां
 तभ वि० [फा.] रसकसथी अरैडुं; तानुं (२)
 धरायेडुं; तभ(३) पैसाहार(४) भरत; अक्यूर
 तभ स्त्री० [दे.] इडीं दूध परनी भडाईनी
 थोपडी
 -तभ प्रत्यय. किं०ने लागतां न० अनारो छे.
 उहा० धडतर; बाथतर (२) [सं., फा.] वि०ने
 लागतां 'तथी अधिक-विशेष' अथ' सुथवे.
 उहा० अधिकतर; अडतर [(तिररडारमां)
 तभक पुं० [फा. तुकै, दे. तुरक] सुसलमान
 तभकड न० प्रपंच; कवततु. -टिथुं, -टी
 वि० तरकड करे अेवुं; प्रपंची
 तभकडो पुं० नुओ 'तरक'
 तभकस न० [फा. त(ती)रकरा] तीरनो लाथो
 तभकारी स्त्री० [फा.] शाकलाथ; लाथपालो
 (२) भावा थोअ भांस
 तभथी थ स्त्री० [अ.] युक्ति [गड; पंचात
 तभथड स्त्री० भावणत; सं'लाण (२) लांण-
 तभथड पुं० डर; लीति; त्रास
 तभगणो पुं० गावा नाचवानो धधो
 करनार ऐक न्यातनो भाणस
 तभधायो पुं० पडोणो मीनो जभरो डेग
 (२) भोटुं पडोणुं डोल (३) भोटी भेडोण
 आकारनी वस्तु [ला.]
 तभछ स्त्री० मड; अडकार
 तभछोड पुं०; स्त्री० नेरथी वींअथी -

तरछोडवाथी थती असर (२) तिररकार;
छिकार. ०ञुं स०किं जेरथी आंयको
मारवो (२) तिररकारपूर्वकं काडी मूकतुं
(३)नुच्छकारवुं; धिकारवुं. -डो पुं० तरछोड
तरण स्त्री० [लुओ तण] गावानी ठण
तरणुमिथुं वि०भाषानी छटा के भाव विनानुं,
मात्र शाण्डिक समानतावाणुं (भाषांतर)
तरणुमो पुं० [अ.] भाषांतर
तरड स्त्री० [स्व०] तड; दड; यीश. ०ञुं
अ०किं तरड पडवी; दडतुं(२)वांङुं-त्रांङुं
थतुं (३) वंकांठने विरुद्ध आखतुं. -डाट
पुं० तरडातुं-दडतुं ते (२) अक्षिमान;
भरडाट. -डाडुं अ०किं तरडतुं
तरणु न० [सं.] तरवानी क्रिया (२)
तरवानुं साधन; छोडी. ०तारणु वि०
(२) पुं० तारणुतरणु; छद्धारनार
तरणु न० + [लुओ तृण] तरणुं
तरणु पुं० [सं.] सूख. ०तनया स्त्री०
अमुना नदी [त्रापो; छोडी
तरणु(-णुडी) स्त्री० [सं.] तरवानुं साधन;
तरणुं न० [लुओ तृण] तरणुं
तरणोपाय पुं० [सं.] तरी जवानो-
अथवानो उपाय
तरत अ० [सं. त्वरित, प्रा. तुरंत] ऐकदम;
अ००णुद्धि वि० छाजरगवाणी लुद्धि-
वाणुं(२)स्त्री० शीघ्र काम देवेची-समय-
सूचक लुद्धि
तरतम वि० [सं., प्रा.] ओष्ठुवतुं
तरतीण स्त्री० [अ.] आचार, रीतसात
वगेरेनुं शिक्षणु (२) व्यवस्था; गोठवणु
(३) संभाण; मावजत
तरथ(-पिं)डी स्त्री० [सं. त्रि+पिड] मर-
नारनी वरसीने द्विवसे कराती आद्धक्रिया
तरङ्ग स्त्री० [अ.] आणु; पक्ष(२)तंतुवाधना
मुप्य तारनी नीये, रणुक्वा भाटे रभाता
तारनो समूह के प्रत्येक तार (३) अ०
आणु; बाणी [तरङ्गडुं'भां
तरङ्गडुं, तरङ्गडाट, तरङ्गडुं लुओ
तरङ्गणु स्त्री० [सं. त्रि+फगा] दाणु वाव-

वानुं ऐक ओणर; तणु हांतानो नानो
वावणियो [स्त्री० पक्षपात; उपरणुं
तरङ्गहार वि०तरङ्गणु करतुं; पक्षवाणुं. -री
तरङ्गी वि० (समासमां) तरङ्गुं. उहा०
ऐकतरङ्गी [आणु; पक्ष(२)तरङ्गहारी
तरङ्गणु (३)स्त्री०[अ. तरफनुं अ०० तरफेनुं]
तरङ्गडो पुं०[स्व०]छणुको;छाकोटो;धुतकार
तरणतर [फा.] भूय तर;प्रवाहीथी बरेणुं;
तरणोण
तरभूय न०, -थी स्त्री० लुओ'तडभूय'भां
तरणोण वि० [तर (फा.)+णोण (णोणवुं)]
तदन पक्षणी गथेणुं
तरणड स्त्री० [स्व०] भोवाभोधी; तकरार.
०ञुं अ०किं आवेशपूर्वकभोलतुं;कणियो
करवो
तरणोणु स्त्री०[सं. ताम्रमांड]धर्मविधिमां
वपराती तांथानी तासक. -णुं न०
भोडी तरणोणु
तरणेट(-टो) पुं० [लुओ त्रिणेटो] तणु
गामना सीमाडा के रस्ता लेगा थता होय
अथी जगा
तरण वि० [सं.] अपक्ष; अस्थिर(२)जलही
छडी अथ अणुं; 'भोवाभल' [प. वि.](३)
पुं० छारनुं वरथेनुं रत्न
तरवर अ० त्वराथी तणे उपर-सणवण थतुं
होय अम. ०ञुं अ०किं उपर तणे थतुं;
सणवणतुं (२) त्वराथी अधीरा थतुं.
-राट पुं० धमपछाड;अधीरार्थ; यंअणता
तरवंड न० [तर (त्रि)+वंक(वांङुं)]वंकता
तरवाडी पुं० त्रिवेदी; ऐक अटक
तरवाडो पुं० [सं. तल(ताड)+वाडो(वाडतुं)]
अणुंरां छेनारै; ताडी काठनारो
तरवाथो पुं० [तर (त्रि)+पाह (सं.)] तणु
पाथानी धाडी; मांथी
तरवार स्त्री० [सं. तलवारि फा. तलवार]
समशेर; अडग. -रियो वि० पुं० सडेज
सडेजमां तरवार भेये अथो (२)तरवार
वापरी जलनारो योद्धो
तरवानुं अ०किं कायो गर्ल पडवो(दोर भाटे)

तरबुं संकिं [सं. त्रु; प्रा. तर] आणंगुं;
 पार इरुं (र) अंकिं पूया विना
 पाणीमां उपर रहेतुं के असुं(उ) णयुं
 [ला.]
 तरश ओं [सं. तवै, लुवा] पाणी पीवानी
 धरुका; प्यास(र) तीव धरुका [ला.]. -शुं
 विंतरसवाणुं; प्यासुं. -स ओं तरश
 तरस [सं. तै] ऐक अंगदी नतनवर - अरप
 तरस पुं [फा. तै] केध
 तरसाड ओं [सं. तल(ताड)उपरथी]ताडनां
 पांडां; नवदी [तलशावतुं
 तरसावतुं संकिं [तरस' उपरथी]अुरानवतुं;
 तरसुं विं नुओ तरसुं
 तरग पुं [सं.] पाणीनी लहेर; मोलु' (र)
 कल्पना; सुद्रो. -गिष्ठी ओं [सं.] नदी.
 -गित विं [सं.] लहेरे पातुं; डालतुं.
 -गी विं [सं.] मनना तरग प्रभाणे
 वर्तनाडुं (र) तरगे - कल्पनाओ कयां
 करनाडुं
 तराई ओं [हिं.] पडाडनी तणेदीना प्रदेश
 तराड ओं [रव०] दृष्ट; वीरे [गायन
 तराष्ठा(-ने) पुं [फा.] ऐक तरेडनुं
 तराप ओं छलंग(र) ऐकदम भारेदी अूट
 तरापे पुं [सर० [मं. तप्र, प्रा. तप्प]
 वांस केलाकेडाने ऐकपीननी साथेणांधीने
 अनावेदे पाणीमां तरे तेवे पाट जेवे
 धाट; त्रापे [तरी सकय तेडतुं
 तरामालुं विं तरीने जतुं पडे ऐशुं (र)
 तरि ओं [सं.] डोडी
 तरिये पुं [सं. त्रि उपरथी] ऐकंतरिये
 (र) ऐयिये ताव [डंगरनेो द्वाणुं
 तरिये पुं [तरी आवतुं] आपांमां रहेवे
 तरी ओं [दे. तरिया] मलाई(र) कांप (उ)
 उपर तरती काई पोपडी -थर
 तरी विं [सं. त्रि उपरथी] त्रसु गलुं (आंकमां)
 तरी ओं [सं.] डोडी; तरि
 तरी ओं [फा.] जणमार्ग
 तरीके अं [नुओ तरीके] -नी माइक;
 प्रभाणे; पेडे; इपे

तरीके पुं [अ.] रस्तेा; मार्ग (र) रीत
 तरु तं [सं.] आड
 तरुळु विं [सं.] लुवान (र) पुं लुवान
 पुडुप. -शुी विं ओं [सं.] युवानीमां
 आवेदी (र) ओं युवान ओ; यौवना
 तरुवर नं [सं.] मोटुं आड
 तरेराट (रे) पुं [अ. तरारि] पांटा तरराई
 नय ऐवी भूम (र) कोधने आवेश
 तरेरी (रे) ओं [नुओ तरेराट] गुरसाना
 आवेशनी धुनरी [नत
 तरेड ओं [अ. तरहो रीत; प्रकार(र) लात;
 तरोपो पुं नाणियेर
 तड' पुं [सं.] अनुमान; कल्पना (र) विचार-
 प्रक्रिया (उ) संभवित मुलासेा; 'डाड-
 पोथेरीस' (४) तड'शास्त्र; न्यायशास्त्र.
 ०वितड' पुं [सं.] गमे तेम
 विचार होडव्या करवा. ०शास्त्र नं
 [सं.] न्यायशास्त्र; 'लौजिक'
 तड' ओं [अ.] तरश; आरानी ठप
 तड'न नं, -ता ओं [सं.] ढपको; धमप्री
 (र) तरछाड; तिरकार
 तड'नी ओं [सं.] अंगूडा पासेनी आंगणी
 तड'तुं संकिं [सं. तै] ढपको आपवेा;
 धमकावतुं (र) तरछाडतुं; धुतकारतुं
 तड'तुं नं [सं.] तृप्ति (र) नुओ जलांजलि.
 -शुीय विं तृप्त करी सकय के
 करवा योय
 तड'तुं संकिं [सं. त्रु] तृप्त करतुं; सतोषतुं
 तड'त विं [सं.] तृप्त थयेतुं
 तड पुं [सं. तिल] ऐक तेदी जी के तेने
 छाड(र) ऐने मणतो आमडी उपरनेो उधो
 तड [सं.] नं तणियुं (र) नीयेनेो प्रदेश;
 तणेडी (उ) सपाडी. उदा० 'भूतल'
 तडक अं [हिं.] सुधी; लगी
 तलभ ओं [नुओ तलसतुं] अंभना; इते-
 नरी (र) व्याकुणता (उ) तरस. ०वलभ
 अं [सं. विलक्ष उपरथी] पाणी न मणवाथी
 अस्वस्थ. ०पुं अंकिं [नुओ तलसतुं]
 अंभतुं. -भां नं ०भं ० वं अंभना; प्राप्ति
 माटेनी व्याकुणता

तलप स्त्री० [अ. तल्व] (प्रायः व्यसननी
 - शीर्षनी) उत्कट धम्भा; तालावेडी (२)
 कुंडको; इलंग. ०पुं अ०किं अेकदम तलप
 - कुंडको भारवे (२) तलसत्तुं
तलपापड वि० [तल + पापड] आतुर; अधीरुं
तलपूर वि० तल नेटकुं (२) सहेज पय
तलपुं अ०किं अुओ तलपुं
तलप स्त्री० [अ.] उत्कट धम्भा; तलप
तलभार, तलभार वि० तल नेटकुं; सहेज
तलवट पुं० अुओ तणवट
तलवार स्त्री० अुओ तरवार
तलसई न० [प्रा. तिलसंगुलिया] जेमां तल
 याथ छे ते शांग (२) तल अंभेरी
 वीधा पछीना तलनो छोड
तलसत्तुं अ०किं [सं. तृष] अति आतुर
 छोडुं; आतुरताथी तरइइं
तलसाट (-रो) पुं० [अुओ तलसत्तुं]
 आतुरता; तरइइ
तलसांकणी स्त्री० [प्रा. तिलसकुलिया] तलनी
 अनावेडी अेक वानी
तलरुपश पुं० [सं.] तणियानो रुपश. (२)
 सपाटीनो रुपश. -रिंता स्त्री०. -रीं
 वि० तलरुपश करतुं (२) वस्तुना तणिया
 सुथी छे अेक विचारतुं
तलाक स्त्री० [अ.] छटाछेडा; क्षारगटी
 (प्रायः मुसलमान लअ अगे) [महेतो
तलाटी पुं० महेसूख वस्तु करनार सरकारी
तलातल न० [सं.] सात पाताणमांनु अेक
तलाव न० [प्रा. (सं. तडाग)] अेक जणाराय;
 नामं सरौवर. ०डी स्त्री०, ०डुं न० नामं
 तणाय
तलाश स्त्री० [फा.] शोध तपास
तली स्त्री० ज्रीणा तल
तली स्त्री० तिल्ली; अरौण [कंसणी छेडे]
तलो पुं० [अ. तला (सोनुं) उपरथी] पाघडीनो
तलय न० [सं.] शर्या; पथारी
तल्लाक स्त्री० अुओ तलाक
तल्ली स्त्री० अरौण
तल्लीन वि० [सं.] गरक; लीन; अेकाकार

तव स० [सं.] ताडुं [प.]
तव अ० त्वारे [प.]
तवर्ग पुं० [सं.] त वृद्ध न अे व्यज्जो
तवंगर वि० [फा. तुवांगर] पैसादार; तालेवत
तवार्थ स्त्री० ['तवावुं' उपरथी; अथवा
 फा. तवाही] कमअपत्ती; आइत; धाड
 (२) ताडीइ; धमडी
तवाजो पुं० [अ. तवाजह] परेखायाकरी
तवारीअ स्त्री० [अ.] धतिडास [कर्मस्थि
तवापुं अ०किं [सं. तप; प्रा. तव] 'तावपुं'नुं
तवी स्त्री० नानो तने
तवेथो पुं० [सं. तव, प्रा. तव परथी] रसोईमां
 अपर तणे करवानुं के उयलाववानुं अेक
 साधन; तावेथो
तवो पुं० [प्रा. तवय; तुकीं तवा] रैटला
 रोकवानुं अेक पात्र; मोटी लोटी (२) यलभमां
 भूकवानी गौण अपटी डीकरी
तशरीइ स्त्री० [अ.] मोटाई; महिमा; श्रेष्ठता
 (मोटा भाखसने, 'पधारे' अेम कहेवामां
 पपराय छे - तशरीइ लावो)
तसतसत्तुं अ०किं [रव०] भयडाडुं; तणुं
तसतसाट पुं० तसतसत्तुं ते
तसथी स्त्री० [अ.] (जपवानी) भाणा; अेरपो
तसर स्त्री० [सं. तसर; प्रा. तसर] रंगनी
 तीली रेभा (२) न० तसर; अेक अतनुं कपडुं
तसल्ली स्त्री० [अ.] आस्थासन; लरौसो
तसथी स्त्री० अुओ तसथी
तसथीर स्त्री० [अ.] छपी; यित्र [भाप
तसु पुं०; स्त्री० [अ. तसवह] अेक इय नेटकुं
तसुं वि० [अप० तस; सं. ताडश] तेहुं [प.]
तसोतस अ० तसतसे अेम; तंग
तसंर पुं० [सं.] यार. ०पुं स०किं यारुं.
 -री स्त्री० यारनुं काम; यारी
तसंत, ०रं, -रतानुं न० [फा. तसंत, ०रां]
 मणमूर जीववानुं वासण (२) डोगणा
 वगेरेनुं पाणी जीववानुं वासण
तसदी स्त्री० [अ. तस्दी] श्रम; महेनत
तड पुं०; स्त्री० न० [फा.] सुलेड; सधि
तडकुं (-इ) अ वि० [अ. तवकुफ = डीव]

मोक्ष; मुलतनी. -थी स्त्री० तद्ध्रष्टय राभलुं
 ते; मोक्षी
तद्धनाभुं न० [फा.] सुलेखनो कालकरार-लेख
तद्धसील स्त्री०; न० [अ.] जमीनमहोसूल
 (२) तालुको. ०६१२ पुं० तालुकानुं महोसूल
 वसूल करतार अमलदार; महालकारी
तद्धां अ० लुओ तद्धी [प.]
तद्धीं अ० [भा. तर्हि, तर्हि] त्यां; त्यहां
तद्धेनात (तद्धे) स्त्री० [अ. तमश्चुनात] सेव;
 करवा भाटेनी हाजरी (२) सेवायाकरी;
 ताजेदारी
तद्धेवार (तद्धे) पुं० टाण्डुं; भुशालीनो दिवस
तद्धेमत (तद्धे) न० [अ. तुहमत] आशेष;
 आण. ०६१२ वि० आशेषी. ०नाभुं न०
 आशेष भूक्या भायतनुं. लभाए
तध न० लुओ तल (२) भूण (३) पाथे
 (४) जन्मस्थान. ०प६ न० आभतणनी
 जमीन (२) असल-भूण जगा (३)
 सपाट जमीन (४) जेनुं पूरुं महोसूल
 लेवातुं होय जेवीं पालसा जमीन. ०प६
 वि० स्थानिक भूण वतननुं (२) गामडी;
 देशी. ०वट स्त्री० पगनां तणियांनुं तणवातुं
 ते (२) तणियुं (३) जमीननी सपाटी
 (४) जमरानुं धडेकुं लाकडुं (५) मोलने
 टेकववा सामसामी बीतो पर गोकवीने
 रभातुं आडुं लाकडुं
तधवापुं अ० कि० वधारैपडता धसासथी
 के तापथी पगनां तणियांनुं आणुं थपुं
तधवुं स० कि० [भा. तल] कडावेदा धीतेलमां
 पकवतुं [भूज ३ अरैकुं गाहकुं
तधाई स्त्री० [दे. तल, तल = गोहडुं; गिछानुं]
तधातांढणा पुं० अ० व० [तधा (तधवुं) +
 तांढणा (सं. तंहुल)] शिकेदा जेभा-भमरा
 (२) अ० छूटे छूटे; लगारे वणगए न रहे जेम
तधाव न०, ०डी स्त्री०, ०डुं न० लुओ
 'तधाव'मां
तधावो पुं० गारांनी पीजली तणेनी आडी
तधांसवुं (०) स० कि० धीमे धीमे यांपुं;
 य'पी करवी

तणियाज्जटक अ० तणियुं पुहलुं थई लय
 तेम; पुहलैपुहलुं; पूरेपूरुं पुवार
तणियुं न० तडभूय
तणियुं न० [सं. तल] छेक नीयेनो भाग;
 तण (२) पगनुं तणियुं
तणी स्त्री० जेडाभां पगना तणियाने अडीने
 रडेती यामडांनी पटी; सभतणी
तणुं न० लुओ तणियुं
तणी अ० [सं. तल] नीये; तणिये. ०डिपर
 अ० जेयुं नीयुं; तणे के डपर (२) तलपापड;
 अधीरुं [ला.]
तणेटी स्त्री० [दे. तल्लट्टिया] पर्वतनी
 आनुभानुनो नीयाएनो प्रदेश
तंग वि० [फा.] सिडातुं; यपसीने आनी
 रडेतुं (२) ताण्डुं; कसेकुं (३) इट वगरनुं
 (नायां के वेपारनी साभतमां) (४) कायर;
 कंटाणुं (५) पुं० घेडातुं एन भसी न लय
 ते माटे पेठने कसीने आंधिलो पटो
तंगडी स्त्री० [लुओ टंगडी] टांटियो (२)
 दूंधी यारणी-लेघो
तंगाश स्त्री० [फा. तंग डपरथी] तंगी; अछत
तगियो पुं० [लुओ तंगडी] नानी सुथरणी
तंगी स्त्री० [फा.] ताए; न्यूनता; अछत
तंडुल पुं० [सं.] तंडुल; जेभा
तंत पुं० [सं. तंति के तंतु] तार; तांतणो
 (२) केई धटना के वातनी परंपरा-तेनो
 लांभा तांतणो (३) यर्या; वाह (ववाह); पयात
 (४) छाड; कडे (५) ममत; जिद; डड
तंतनी स्त्री० [रव०] लुओ तुनतुनी
तंतरवुं स० कि० [सं. तंत्र डपरथी] छितरवुं;
 धूती लेवुं; लोणववुं
तंतु पुं० [सं.] तार; तांतणो; रीसे के पातणी
 नस. ०वाद्य न० [सं.] तंतुथी वागतुं वाजिंत्र
तते (तो) तंत अ० [लुओ तंत] जेक
 कडे पीलुं जेम; लगातार (२) अशेषर;
 पूरेपूरुं
तंत्र न० [सं.] हिंदुज्यांनां जेक प्रकारनां
 शास्त्रो (तेमां मंत्रो, प्रयोगो अने क्रिया-
 ओ डपर वधु क्षार मूडेवो छे) (२)

व्यवस्था; प्रथम (३) तेनी योजना-
 पूर्वक गोडवण; आयोजन (४) सिद्धांत
 [न्या.] -त्री पुं० [सं.] तंत्र अक्षावतार;
 अधिपति (२) छापानो संपादक (३)
 स्त्री० तंतुवाद्यनो तार (४) धनुष्यनी
 होरी; पणख (५) ऐक तंतुवाद्य
 तंदुरस्त वि० [फा. तंदुरस्त] निरीगी;
 स्वस्थ. -स्ती स्त्री० आरोग्य
 तंदुल पुं० [लुओ तंदुल] योभा; तांदुल
 तद्रा स्त्री० [सं.] आणस; सुस्ती; धन
 (निदानां)
 तभाङ्ग(-ङ्) स्त्री० [लुओ तभाङ्ग] ऐक वन-
 स्पति, जेनां पांडडां ऐक असननी योज छे
 तंभु(-भू) पुं० दोरडां अने थांभत्राने टेके
 ताभेहुं लनीघाटनुं लगडानुं धर
 तंभुरे पुं० [अ. तंभूर] ऐक तंतुवाद्य
 तंभोज पुं० [फा. तंभूल; सं. तान्वूल] नागर-
 वेलनुं पान (२) तेनी पीडी -पीडुं (३)
 धाडो धाल रंग (४) गणानो ऐक रोग.
 ंषु स्त्री० तंभोजानी स्त्री. -णी पुं०
 पानसोपारी वेथनारे (२) ते धंधे
 करनारी न्यातनो भाणस
 तः [सं.] नामने धागतां 'भांथी', 'नी दृष्टिमे'
 अवा अर्थनुं अंभनावे. उदा० तत्त्वतः
 -ता [सं.] भाववाचक नाम (स्त्री०) जना-
 वनो प्रत्यय
 ता पुं० [फा.] ऐक धागण; ताव
 ता. 'तारीभ'नुं दूकुं इष [वल्कर
 तार्थ पुं० सुखमाननी ऐक नाव; पींलरे;
 तार्थिस्स पुं० [अ. तार्थस] मोर (२) न०
 ऐक छेडे मोरनो आकार होय अहुं वाद्य
 ताक स्त्री० [सं. तक्] छाश
 ताक स्त्री० [लुओ ताकहुं] नेम; योत (२)
 पुं० लाग; ताकडे. ठो पुं० ताक; लाग
 ताकडे पुं० [त्राक उपरथी] तागडे; दोरे
 ताकल्लियुं वि० ताकडे
 ताकत स्त्री० लुओ ताकात
 ताकडुं स०कि० [सं. तक्] ऐडी नजरे जेया
 करुं (२) निशान आंधुं (३) धक्कुं

ताकात स्त्री० [अ.] शक्ति सामर्थ्य; मगदूर
 ताडीह स्त्री० [अ.] उतावण (२) आजा;
 इरमान; तरत करवानी जडरिघात (३)
 येतवणी; धमडी
 ताङ्गुं न० [अ. ताङ्ग] गोभलो; हाटियुं
 ताङ्गुं वि० ताङ्गुं निशान पाडनार; ताकल्लियुं
 ताङ्गो पुं० [अ.] दाडया विनानुं दांभुं ऐक-
 सरभुं लभुं; धान
 ताङ्गोडी वि० लुओ ताङ्गु
 ताग पुं० [सं. स्वाव; दे. यव] छेडे; अंत;
 निवेडे (२) परलुने विहाय धता वर
 तरकथी छेवटे लागणे कन्यापक्षना भाट-
 आहाजेने अपाती दक्षिणे के लागे
 तागडधिना पुं० अ० व० [रव०] मोलमल
 तागडे पुं० [त्राक उपरथी] तांतणे
 तागडे पुं० [ताकहुं] उपरथी] ताकडे; लाग
 तागडुं अ०कि० ताग काठेवो; भाप काठेवुं
 (२) परवारहुं; ताग आलवो; छटा थहुं
 ताछुं स०कि० [सं. तक्] टांछ्णथी छेसहुं;
 छेडीने यक्यकतुं करहुं
 ताधुं न० लुओ तासुं
 ताज पुं० [फा.] मुगट; राजमुगट
 ताजगी स्त्री० [फा.] तानपल्लु (२) तेछ;
 स्कृति (३) तंदुरस्ती
 ताजल्लु स्त्री० [लुओ ताछ] थोडी
 ताजल्लो पुं० [फा. ताजिवान्ह] साटके; यामुक
 ताजपोरी स्त्री० ताज पडेरवानी -गडीये
 आववानी क्रिया
 ताजहुं न० लुओ ताजहुं
 ताज कलम स्त्री० [फा.] (दूकं मां लभाय
 छे ता. क.) मुभ्य लभाण पूकुं यथा पडी
 तेनी नीये कभेरहुं लभाण
 तानिये पुं० [अ.] ताभूत [(घोडे)
 ताछ वि० [फा.] अरणी -उत्तम प्रकारनो
 तालुण वि० [अ.] आश्रयं यकित; दंग.
 -णी स्त्री० आश्रयं
 तालुं वि० [फा. ताजह] नहुं; तरतनुं (२) थाक
 छेतरी जडने स्कृतिं मां आवेहुं (३)
 पैसाथी लरेहुं; तर

તાબ્દી સ્ત્રીં જુઓ તાબ્દી
તાબ્દકલમ અં જુઓ તાબ્દકલમ
તાબ્દતર વિં [પ્રા. તાજહ + અ. તર] તાબ્દ-
 તાબ્દ; તરતનું
તાટ પું [જુઓ યાટ] છાછરી મોટી યાળા
તાટ નં શણું કપડું; ચૂણપાટ
તાટસ્થ નં તટસ્થપણું
તાટી સ્ત્રીં [દે. તટ્ટી] કામડાંનો પડકો; ટટ્ટી
તાટું નં [દે. તટ્ટી] વાંસ - ધાસની નાની
 ચટાઈ કે પડદો
તાડ પું [સં. તાલ, -લિ] એક જાતનું ઝાડ.
ગોળ પું તાડ-ખન્દૂરાંના તાબ્દ રસ -
 નીરાનો બનાવાનો ગોળ. **ગોળી** પું
 તાડનું ફળ. **ઠાડું** નં તાડનું પાંદડું
તાડન નં [સં.] તાડવું તે - માર
તાડપત્ર નં તાડનું પાંદડું. -ત્રીં સ્ત્રીં તાડના
 પાનનું ઝાજ
તાડપત્રી સ્ત્રીં [હિં. ટારવોલ્લન] વરસાદમાં
 રક્ષણ કરે એવી શણની એક મોદ
તાડવું સં કિં [સં. તાહ] મારવું
તાડવું અં કિં જુઓ તાડવું
તાડિયું નં તાડના પાનનો કકડો (૨)
 રેડિયાનું પાંખિયું [બનાવેલો રસ
તાડી સ્ત્રીં તાડ-ખન્દૂરાં વગેરેનો કેડી
તાડૂકવું અં કિં તડૂકવું; તાડવું
તાડૂકો પું તડૂકો; તાડ
તાડો પું [સં. તાટ ઉપરથી] સોબને લીધે
 ચામડી તણાઈ થતી ખીડા; તતડાટ (૨)
 જુનો કંધડો (૩) આગ્રહ; હઠ
તાણુ સ્ત્રીં [તાણવું ઉપરથી] શરીરની
 -રગોની ખેચ (૨) તંગી; અછત (૩)
 આગ્રહ. (૪) નં પાણીના વહેણનું-તાણી
 જવાનું ભેર
તાણવું સં કિં [સં. તન; પ્રા. તળ] ખેચવું
 (૨) ધસડવું (૩) લાંબું યાજ તેમ ખેચવું
 કે કોઈ ક્રિયા ચલાવવી. (જેમ કે, રાગડો,
 લહેકો ઇં) (૪) પક્ષ કરવો. ઉદાં કોઈનું
 તાણવું
તાણુંતાણું (-ણું), તાણાતાણું સ્ત્રીં

ખેચાખેચ; આમને તેમ કે ઉપરાછાપરી
 તાણવું કે તાણાવું તે
તાણિયો પું ધાતુના તાર તાણનારા (૨)
 છાપરા કડેરો કલ્યાદિને તાણી ઝાલવા
 મુકાતો સળિયો (રયાપલ્યમાં); 'એકેટ'
તાણી સ્ત્રીં જુઓ તાણો (૨) વણવા માટે
 તૈયાર કરેલો તાણો (પવાચત સાંધ સાથેનો)
તાણીતું (-તો) રીં (ને, -સી, -સીને) અં
 ખૂબ ખેચીને મારી મચકાને; મુરીબતથી
તાણું (-ણું) વિં [જુઓ તાણું] '૨૩'
તાણો પું [જુઓ તાણવું] વણવા માટે
 તાણીકા લાંબા-તાર (આડા તાર તે વાણો).
વાણો પું તાણો અને વાણો
તાત પું [સં.] પિતા; બાપે (૨) (ખાસ કરીને
 હાથ નીચેનાં માણસો, શિષ્યો કે બાળકો
 માટે) વહાલનું એક સંબોધન
તાતા પું [૨૪૦] શાટલો (બાળકોની બાપામાં)
તાતાથેઈ અં [૨૪૦] (૨) સ્ત્રીં, તાતાથેયા
 અં (૨) પું અં વં નાચવાના તાનનો
 એક ખોલ (૩) નાના બાળકને બોલું
 થતાં શીખવતાં વપરાતો શબ્દ
તાતું વિં [સં. તત્ત; પ્રા. તત્ત] ખૂબ ગરમ -
 તપેલું (૨) આકળા સ્વભાવનું; ગરમ
 મિનજનું (૩) તરતનું; તાબું (૪) તેજસ્વી.
ઠાતું વિં ભરેલું; પુષ્ટ
તાતકાલિ (-ળિ) ક વિં [સં. તાતકાલિક] તે
 કાળ-સમય સંબંધી કે તે પૂરતું (૨) તરતનું
તાત્વિક વિં [સં.] તત્ત્વને લગતું (૨) યથાર્થ
તાત્પર્ય નં [સં.] ભાવાર્થ; મતલબ; સાર
 (૨) હેતુ; ધારણા [તે કામ પૂરતું
તાત્પૂરતું વિં તે વખત પૂરતું; તેટલા કે
તાથેઈ અં જુઓ તાતાથેઈ
તાદસ્થ નં [સં.] 'તેને માટે હોનાપણું'
 બતાવતો ચેત્થી વિલક્ષિતનો અર્થ [બ્યા.]
 (૨) હેતુ; ધારણા
તાદસ્થ નં [સં.] સમાનતા; એકતા
તાદશ વિં [સં.] તેના જેવું જ; આબેહૂબ
તાન સ્ત્રી; નં [સં.] ગાયનમાં લેવાતા પલટા;
 આલાપ (૨) ધૂન; લેહ; લગની (૩)

મસ્તી; તોફાન. **૦પૂરો** પું ગાયનમાં તાન પૂરતું વાદ્ય; તંપૂરો
તાનો પું [અ.] ટોણો; મહેણું (૨) ક્રોધ
તાપ પું [સં.] તડકો (૨) ગરમી; આંચ (૩) ઝવર; તાવ (૪) રુઆબ; કડકાઈ (૫) કંરપ; ધાક (૬) દુઃખ; સંતાપ. **૦ડિયું** ન૦ જુઓ તાપોડિયું
તાપકું ન૦ શણું જડું કંપકું
તાપણી સ્ત્રી૦, -ણું ન૦ તાપવા માટે કૂસ વગેરેના લગાડેલા અગ્નિ
તાપતલ્લી, તાપતલ્લી અ૦ બરેણની ગાંઠ વધવી તે
તાપત્રય પું [સં.] આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિ અથવા આધ્યાત્મિક, આધિ-ભૌતિક, અને આધિદેવિક એ ત્રણ જ્ઞતાનાં દુઃખ - સંતાપ
તાપવું અ૦કિં [સં. તપ] અગ્નિથી યાદ ઉડાવવી(૨) સ૦કિં (તાપ સાથે) તપ કરવું
તાપસ વિ૦ [સં.] તપ કરનાર (૨) પું તપસ્વી
તાપસી સ્ત્રી૦ [સં.] તપસ્વી સ્ત્રી
તાપી સ્ત્રી૦ [સં.] ગુજરાતમાં યઈને વહેતી પ્રખ્યાત નદી
તાપોટો પું, -ડિયું સખત તાપ; કઠારો (૨) તાપને લીધે થતો ફેલ્લો
તાફતો પું [ફા.] એક જ્ઞતાનું ફેશમી કાપડ
તાખડતોખ અ૦ તરત જ; જરા પણ વિલંબ વગર
તાખૂત પું; ન૦ [અ.] મહા-પેદી; જનાન્ને; ખાસ કરીને ઇસ્લામી શહીદ હુસેનની શાહગીરીમાં મોહરમના દિવસોમાં કબર જેવા ધાટ કાઢે છે તે; તાબિયો (૨) આધું કે શૂટમૂઠ જેવું થયેલું માણસ [લા.]
તાખે અ૦ [અ.] તાખામાં; હુકમ તળે. **૦ઠાર** વિ૦ હુકમમાં રહેનારું; આજ્ઞાકિત (૨) પરાધીન. **૦ઠારી** સ્ત્રી૦ તામેઠારણું
તાખો પું [જુઓ તાખે] કબલે; હવાલો
તાખોટો પું જુઓ ટાખોટો
તામડી સ્ત્રી૦ [સં. તામ્ર પરથી] જુઓ તાંબડી. -ડો પું જુઓ તાંબડો

તામસ વિ૦ [સં.] તમોગુણને લગતું (૨) અધારું; તમસનું બનેલું (૩) પું ગરમ મિત્તળ; ગુરસો. -**સિક** વિ૦ ક્રોધી; તામસી. (૨) તામસ. -**સી** વિ૦ ક્રોધી (૨) તામસ. -**સી** વિદ્યા સ્ત્રી૦ ઊંઘમાં નાખવાની વિદ્યા
તામિલ સ્ત્રી૦ [સર૦ પ્રા. દમિલ (સં. દ્રવિડ)] તામિલનાડ પ્રાંતની, એક દ્રાવિડ ભાષા. **૦નાડ** (-કુ) પું [નાડ = દેશ] મદ્રાસ આસપાસનો તામિલ ભાષાભાષી પ્રદેશ
તામિસ ન૦ [સં.] ઘેર અધારાવાળું એક નરક
તામ્ર ન૦ [સં.] તાંબુ. **૦પટ** (-ત્ર) પું; ન૦ તાંબાનું પતરું (૨) તેના પર લખેલો લેખ. **૦વણું, ૦વણું** વિ૦ તાંબાના રંગનું - લાલચોળ
તાયકાવાળો પું ંપાકિસ્તાન અને અફઘાનિસ્તાનની વચ્ચેના ભાગમાં રહેતા તાયકાનો આદમી
તાયકો પું [અ.] ટોળી; સમૂહ; મંડળ (૨) ગાવા બબવવાનું કામ કરનાર સમજણી અને તેના સાર્થીઓનો સમૂહ
તાર વિ૦ [સં.] ટીણો કે ઊંચો (સ્વર)
તાર પું [ફા., સં.] તંતુ; દોરો; રેસો (૨) ધાતુનો જે ચીને બનાવેલો તાર (૩) [લા.] તાર મારકતો સંદેશ (૪) તલ્લીનતા. **૦ઓકિસ** સ્ત્રી૦ તારથી સંદેશો લેવા - મોકલવાનું કાર્યાલય [(૨) પું તારો
તારક વિ૦ [સં.] તારનાર; ઉદ્ધાર કરનાર
તારકસ પું [તાર + ફા. કસ] ધાતુનો તાર જે ચનારો (૨) સોનાચાંદીનો કસબ કરનારો [કસબ
તારકસબ પું સોનાચાંદીના તાર તથા
તારકા સ્ત્રી૦ [સં.] તારો
તારણુ ન૦ [સં.] પાર ઉતારવું તે; ઉદ્ધાર (૨) તારવી કાઢેલું તે; સાર; વાત્પર્ચ (૩) કરજ કરવામાં મૂકવી પડતી માલની કે શેકડની અનામત (૪) વસ્તુ તારવી કાઢ્યા પછી રહેતું પ્રવાહી. **૦તારણુ**

વિં (૨) પું ઉદ્ધારક. ંબળ નં
પ્રવાહીમાં રહેલા પદાર્થને ઉપર લાવવાનું
બળ [પ. વિ.]. ંહાર વિં (૨) પું
જુઓ તારણતરણ

તારતર્ય નં [સં.] ભાવાર્થ; સારાંશ (૨)
ઓછાવતાપણું; ફેર (૩) ગુણ, પ્રમાણ
વગેરેનો પરસ્પર મેળ [વાચક [પ.]

તારલિયો, તારક્ષો પું તારો (લાલિત્ય-
તારવણી સ્ત્રીં (હિસાબ) તારવણે તે

તારવવું સંકિં [‘તારવું’ ઉપરથી]દુબાઈ
ગયેલી વસ્તુને જોઈ આણવી (૨) ઉપર
ઉપરથી લઈ લેવું (૩) પહોળું કરી પાણી
સોંપવું કાઢી લેવું-ખોળી કાઢવું (૪)
જમાઉધારનો આંકડો ખાતાવાર નક્કી
કરવો (૫) નફોનોટો કાઢવો

તારવું સંકિં તરે એમ કરવું; ઉદ્ધારવું;
ફૂલવું ખચાવવું

તારા સ્ત્રીં[સં.] આકાશમાં ઝબૂકતો ગોળો;
તારો અથવા ઘડ [દોરત; ફના

તારાજ વિં [ફા.] ખેડાનમેદાન; જમીન-
તારાટપકી સ્ત્રીં ચાંદવા તરીકે કેલંરતમાં
વપરાતી ધાતુની ચકચકિત ધીપકી

તારાપતિ, તારાપીડ પું [સં.] ચંદ્ર

તારામતી સ્ત્રીં[સં.]રાજ હરિશ્ચંદ્રની પત્ની

તારામંડલ(-બ) નં[સં.]બધા તારાઓનો

સમૂહ (૨) એક જતનું દાડખાનું

તારામૈત્રક [સં.] નં, તારામૈત્રી સ્ત્રીં,

તારાસગ્ન નં આંખેઆંખ મળવી તે;

નેત્રપલ્લવી (૨) તેનાથી થયેલી પ્રીતિ

તારાસ્નાન નં મળસકે તારા અદ્દશ્ય ન

થાય તે પહેલાં કરાવું આકાશ નીચે સ્નાન

તારિકા સ્ત્રીં [સં.] તારો

તારીખ સ્ત્રીં [અ.] એક આખો દિવસ

(ઈસ્વી કે મુસલમાની મહિનામાં).-ખિયું

નં તારીખ જાણવા કરેલી યોજના;

‘કલેન્ડર’

તારીજ સ્ત્રીં [અ.] જમાઉધારનું તારણ

તારીફ સ્ત્રીં [અ.] વખાણ; પ્રશંસા

તારુણી સ્ત્રીં [સં.] તરુણી; જુવાન સ્ત્રી

તારુણ્ય નં [સં.] તરુણવસ્થા; જુવાની
તારું (તા) સં [અપભ્રંશ] (બાળે પુરુષ
અવવં, છટ્ટી વિભક્તિ)

તારો પું [જુઓ તારા] આકાશમાં ઝબૂકતો
ગોળો (૨) આંખની કીકી

તારો પું [‘તરવું’ ઉપરથી]હોશિયાર તરનારો

તારોતાર અં તાંતણેતાંતણા છટ્ટા થાય

તેમ (૨) તદન છિન્નચિન્ન [લા.]

તાર્કિક વિં [સં.] તર્કને લગતું (૨) પું

તર્કશાસ્ત્રી

તારુણ્ય પું [સં.] ગરુડ

તાલ પું [સં.] ગાયનના ઠોકનું માપ (૨)

મજ; રંગ; રસ (૩) લાગ; યોગ્ય

સમય (૪) તાડ (૫) કાંરીનેડ (૬)

યુક્તિ; ખેલ; પ્રપચ

તાલ સ્ત્રીં માથાની ટાલ. ંકી સ્ત્રીં

તાળવું; તાલકું. ંકું નં માથાનો વચ્ચેનો

અને સૌથી ઉપરનો ભાગ; ટાલકું

તાલપત્ર નં [સં.] તાડપત્ર

તાલબદ્ધ [સં.] તાલબધ્ધ વિં (૨) અં

પદ્ધતિસર (૨) સંગીતમાં તાલ પ્રમાણે

તાલમેલ સ્ત્રીં [સં., તાલ+મેલ] ટાપટીપ;

અચ્છી તરેહથી કરેલી ગોઠવણ (૨)

ઉપર ઉપરનો ભપકો-સફાઈ. -થા પું

તાલનું મળવું તે

તાલવ્ય વિં [સં.] જુઓ તાલુરયાની

તાલાવેલી સ્ત્રીં [વિ. તહોવિહી]આતુરતા;

ચટપટી; ધાલાવેલી

તાલીમ સ્ત્રીં [અ.] કેળવણી; શિક્ષણ (૨)

અંગકસરતનું શિક્ષણ (૩) સિસ્ત. ંબદ્ધ

વિં તાલીમથી વ્યવસ્થિત થયેલું. ંબાજ

વિં કસરત જાણનારો; કસરતી (૨)

ધૂર્ત; ખેલાડી

તાલુ સ્ત્રીં, નં [સં.] તાળવું

તાલુક પું [અ. તબલુક] સંબધ; લાગતું-
વળગતું (૨) માલમિલકત; ગરાસ (૩)
તાલુકો. ંદાર પું નાના ગરાસનો
ધણી (૨) તાલુકાનો-ગામનો વહીવટ
કરનાર સરકારી અમલદાર. ંદારી વિં

તાલુકદારને લગતું (૨) સ્ત્રીં તાલુકદારનું કામ કે પદ. -કો પુંં જિલ્લાનો નાનો ભાગ; પરગણું

તાલુકસ્થાન નં [સં.] તાળવાનો ભાગ.-ની વિં તાલુકસ્થાનમાંથી ઉચ્ચારાતું; તાલવ્ય

તાલું નં [અ. તલા=સોનું]કાપડમાં સુકતો એક કસબી કકડો

તાલે નં [અ. તાલિઅ] નસીબ; પ્રારબ્ધ. વ્વર, વ્વંત, વ્વાન વિં નસીબદાર;

ભાગ્યશાળી (૨) પૈસાદાર; તવંગર

તાવ પુંં [ન્યુઓ તા] (આખા ધામાંથી) એક કાગળ [વધવાનો એક રોગ

તાવ પુંં [સં. તાવ; પ્રા.]ખ્વર; શરીરની ગરમી

તાવ પુંં 'તાવ દેવો' એ પ્રયોગમાં; રોક કે ગર્વમાં (મૂઝ પર) હાથ ફેરવવો એ અર્થમાં

તાવડી સ્ત્રીં 'તાવડું' ઉપરથી) પેણી; કઠોઈ. -કો પુંં ખૂબ મોટી પેણી; કઠાણું

તાવણું (-ણી) સ્ત્રીં તાવવાની -કકડાવીને શુદ્ધ કરવાની ક્રિયા (૨) કસોટી [લા.]

તાવતરિયો પુંં [તાવ + તરિયો] તાવ વગેરે રોગ

તાવડી સ્ત્રીં થોડો ધીમો તાવ; ધીકડી

તાવણું વિં તાવવાણું

તાવડું સંક્રિં [સં. તાવ; પ્રા. તાવ] શુદ્ધ કરવા માટે ખૂબ તપાવડું (૨)ઓગાળડું (૩) કસડું [લા.]

તાવી સ્ત્રીં નાનો તવો; લોટી

તાવીજ નં [અ.] મંતરજંતરનો દોરો અથવા માદળિયું

તાવેથો પુંં ન્યુઓ તવેથો

તાસ સ્ત્રીં [અ.] તાસક; તાટ(૨)(ધડિયાળ) ઝાલંર (૩) કલાક (૪) ન્યુઓ તાસતો (૫) ઓપ; ઓપવાળો કસબ

તાસક સ્ત્રીં [ફા.] ધાતુના પતરાની છાછરી ધાળી [નતતું રોગમી કાપડ

તાસતો પુંં [ન્યુઓ તાસ = કસબ] એક

તાસીર સ્ત્રીં [અ.] લક્ષણ; ગુણ; છાપ; અસર (૨) રૂપ; ઘાટ. -રો પુંં તાલ; ઘાટ; મન્ન .

તાસું નં [અ. તાસ] એક નતનું નગારું તાથ પુંં; સ્ત્રીં [ન્યુઓ તાલ] ઝાંઝ; મંજરા

તાળડું નં [સં. તાલ] મોંની અખોલનો ઉપલોધુંમટ જેવો ભાગ(૨)માથાનું તાલકું

તાળાકું થી સ્ત્રીં તાળું અને કૂચી

તાળાખંધી સ્ત્રીં માલિક તાળું મારીને મનૂરોને કામે ચડતા રોકે તે; 'કોંક-આકર'

તાળી સ્ત્રીં [સં. તાલ] બે હાથ અક્ષણી કરાતો અવાજ યા સંગીતનો અપાતો

તાલ. [વલાગથી = એકતાન થતું; તાલ મળવો]

તાળું નં [સં. તાલક] બારણાં, પેટી વગેરે બંધ કરના માટે વપરાતી કળવાળી એક બનાવટ

તાળેખંક (-ધ) પુંં [તાળો + ખંધ] ખાનાં પાટી કંરેલી હિસાબની સ્વન્યાત

તાળો પુંં [સં. તાલિકા] મળતું - ખંધખેસતું હોવાપણું (૨) હિસાબ ખરો જે કે ઓટો તેની તપાસ

તાંડવ (નૃત્ય) નં [સં.] શિવનું નૃત્ય

તાંત (૦) સ્ત્રીં [સં. તંતું] ચીકણા પદાર્થનો તંતું; ચીકણો તાર (૨) આંતરડાંની અનાવેલી દોરી. ંજો પુંં તાર; દોરો.

ંરડી સ્ત્રીં દોરડી જેવું સુકલકડી ને ખેડોળ શરીર

તાંતરડું (૦) સંક્રિં [ન્યુઓ તંતરડું] વરા કરડું [(૨) પંક્તિ; હાર

તાંતો (૦) પુંં [નં. તંતું] તાંતણો; તાર

તાંત્રિક વિં [સં.] વંત્રશાસ્ત્રને લગતું (૨) પુંં મંત્રવંત્રાદિ બજાનારો

તાંદળાવે (૦) પુંં [પ્રા. તેંદુલેજવ] એક નતની વનસ્પતિ - ભાજ

તાંદળા (૦) પુંં અંબવ [ન્યુઓ તાંદુલ] કાંગ, આવટો, કોદરા વગેરેમાંથી છડીને કાઢેલા ઘણા

તાંદળિયો (૦) પુંં ન્યુઓ તાંદળાને

તાંદુલ પુંં અંબવ [સં. તેંદુલ] તંદુલ; ચોખા (૨) તાંદળા

तांभडी (०) स्त्री० [‘तांभु’ उपरधी] नाना तांभडे; तामडी; वटलोई. -**डी** पुं० तामडे; भाली भरवानुं भेटुं वासण

तांभाडूडी (०) स्त्री० नाहवानुं भाली वेवा वपरानुं तांभापीतणनुं पळेणा भोनं ऐक वासण [सिक्को]

तांभियो (०) पुं० तांभानो वेडो, वाडके के **तांभुं** (०) न० [सं. ताम्र] आछा राता रंगनी ऐक धातु

तांभूळ न० [सं.] नागरवेळनुं पान (२) पानभ्रीडुं [न्युओ तांसिथुं]

तांसणी (०) स्त्री० नानुं तांसणुं. -**णुं** न० **तांसिथुं** (०) न० -**थी**, पुं० कांसानो पळेणो मोटो वाडके

तांडां (०) अ० + त्यां [प.] **तिऊडम** न० (जेलमां) थोरी; नियम, धंभांथी छटकवानी युक्ति के आलाडी

तिऊड पुं० [न्युओ टिऊड] नडो रोटलो **तिऊत** वि० [सं.] तीभुं (२) कडुं

तिळोरी स्त्री० [इं. डूहरी] नाथ्यां, प्रीमती भासमता धं सभवानी लोभउनी मज-भूत पेटी

तितालिथुं, तिताडी वि० [त्रि + ताल] छळांछणुं; छोकरवाह; नादान

तितिक्ष स्त्री० [सं.] सुभटुःण आदि दंदोनुं धीरजथी सहन; सहनशीलता. -**क्षु** वि० तितिक्षावाणुं

तिथि स्त्री० [सं.] हिंदु मडिनानो दिवस; मिति (२) संवत्सरीनो दिवस. **दक्षय** पुं० तिथिनो क्षय - गणतरीमां न आवडुं ते (जे सूर्योदयमां त्रय् तिथियो आवे त्यारे जे तिथि सूर्यना उदयकाणमां न आवे तेने क्षय गणाय छे)

तिथेट पुं० हिमादयनी उतरनो ऐक देश **तिथ्यती** वि० तिथ्यत - तिथेट देशनुं

तिभंगण पुं० न्युओ तिभंगण **तिभिर** वि० [सं.] अधारुं (२) न० अधकार

तिभंगल [सं.], -**ण** पुं० मगरमच्छ **तिरकस(-सिथुं)** वि० त्रांसु; तिरछुं (२)

न० बीतमां आडी-वांकी छोटो भुकीने जनावेळुं नानुं जणियुं

तिरस्करणीय वि० [सं.] तिरस्कारने पात्र **तिरस्कार** पुं० [सं.] तुच्छकार; अनाहर; धिक्कार. **ठुं** सं०किं तिरस्कार करवे

तिरस्कृत वि० [सं.] तरछोटी काढेळुं **तिरोधान** न० [सं.] अदृश्य थुं ते (२) आरजहन

तिरोलाव पुं० [सं.] अदृश्यता **तिरोभूत, तिरोहित** वि० [सं.] अदृश्य(२) दंडायेळुं

तिर्थ क वि० (२) अ० [सं.] वांडुं; त्रांसुं. -**गोति** स्त्री० [सं.] पशु, पक्षी वगैरे जिवो **तिर्थ** क(-थ) न० [सं.] मनुष्यथी हलकी जतनां प्राणी

तिल पुं० [सं.] न्युओ तल **तिलक** न० [सं.] टीळुं

तिलरमात पुं० [अ. तिलिमात] यमत्कार; अयंजानी वात. -**ती** वि० यमत्कारी **तिलांगलि** स्त्री० [सं.] न्युओ तिलोहक (२)

दुष्मसह (अने पाण्टी **तिलोहक** न० [सं.] भूयेलाने अर्थातां तल **तिल्ली** स्त्री० अरोण

तिसमारभां वि० (तीस (त्रोस) + मारतुं + भां) गरम मिनजनुं (२) जडाछेपर (३) पुं० मोटां पराक्रमोनी जडारो मारनार आहमी

तिळां अ० न्युओ त्यां; त्यळां [प.] **तीकम** पुं० जमीन ओहवानुं ऐक ज्योत्तर **तीक्ष्ण** वि० [सं.] आरीक धारवाणुं (२)

आकरुं; तीभुं (भाषण) (३) अकार; अपण **तीपट** वि० तीभा स्वाहनुं (२) न० तीपाश आवे जेवो मसावो

तीपाट पुं० तीभो स्वाह (२) स्वभावनी उग्रता [ला.]. -**थी** स्त्री० तीपाफळुं

तीभां न० अ० व० मरथां (२) भरी **तीभुं** वि० [प्रा. तिक्व[सं. तीक्षण]] धमधमाट;

जल यथरे जेळुं (२) पाण्टीवाणुं; तेज; जवह (३) उग्र; गरम मिनजनुं (४) न०

भरुं लोहं; षोढाह. **न्तमतभुं** वि०
भूय तीभुं

तीव स्त्री०, -भुं वि० [प्रा. तीव] लुभ्ये
त्रोव, -भुं [एव

तीड न० [डे. तिड] ऐक नतनो पांभाणे

तीळुं वि० [सं. तीळण; प्रा. तिण्ह] श्रीणी
धारवाणुं (२) श्रीणी अलीवाणुं (३)
सूक्ष्म पण्य तीव (सूर)

तीतर पुं० लुभ्ये तेतर

तीती स्त्री० [रव०] यकडी; पंभी (भाण-
साधामां). **धोडो** पुं० ऐक नतनुं
पांभाणुं एवहुं

तीनपांय स्त्री० [हि.] टडपड; शेभी; मिनज

तीर न० [सं.] कांडो; किनाशे [भाथे

तीर [सं., फा.] भाण्य. **कश** पुं० भाण्येनो

तीरछुं वि० [सं. तिरश्चीन, प्रा. तिरिच्छ]
वाडुं; आहुं; कतरातुं [व्यासी

तीरथ न०, **व्यासी** वि० लुभ्ये तीर्थ,

तीरवा अ० [तीर + वा] भाण्य न्य ऐठले
अंतरे (२) भाण्य जेठलुं लांभुं के लोचुं

तीरहाण वि० [फा.] तीर मारवामां कुशण.

-**ल** स्त्री० तीरहाणपण्युं

तीरभाण वि० [तीर + फा. बाज] तीर

मारवामां कुशण. -**ल** स्त्री० तीर मार-
वानी विधा (२) अपराधीने थोडो जमीन-

मां हाडीने तीरथी मारवानी ऐक कूर शिक्षा

तीरी स्त्री० [सं. त्रि परथी] त्रण्णी संज्ञानुं
गंल्लदानुं पत्तं

तीर्थ न० [सं.] धाट; पार अंतरवानो भागं

(२) कोर्ष पवित्र के नत्रानी जगा. **व्यात्रा**

स्त्री० [सं.] तीर्थानी यात्रा. **वराण** पुं०

[सं.] तीर्थेमां श्रेष्ठ - प्रयाग. **वइप** वि०

(२) पुं० पूज्य; पवित्र (वडीवेने माटे

पत्रमां वपगते मानसूयक + शब्द).

व्यासी वि० तीर्थस्थानमां रडेनारुं

वस्थान न० तीर्थ करवा जेवी पवित्र

जगा; यात्रानुं धाम. **वइप** वि० (२)

पुं० लुभ्ये तीर्थईप. -**थ** कूर पुं० [सं.]

जंनधर्मनो प्रवर्तक (ते २४ छे). -**थ** न

न० [+ सं. अठन] तीर्थयात्रा. -**थ** ईक न०

[सं.] तीर्थस्थाननुं - पवित्र नदी के
धामनुं जण

तीव वि० [सं.] तीक्ष्ण (२) आकरुं; सभत

तीस वि० [सं. त्रिस्त, प्रा. तीस] त्रीस; ३०.

-**सा** पुं० १००००० ३० x १० १० नो धरियो

-**तु** अ० [सं.] कित्तु; परंतु [वंश; कुण

तुकम न० [फा. तुक्म] जीज (२) वीथ (३)

तुकभरियां न० १००००० [तुकम + रैहीन (भा.)]

तकभरियां; ऐक औषधि

तुळ स्त्री० टुकळ; मोठी पतंग (२) पुं०

पतंग यदावीने पछी जे काजणनुं ज्ञानस

यदावे छे ते (अमहावाह)

तुळो पुं० नानी वात; टुक्यको (२) मननो तरंग

(३) भूहुं तीर; भाथे इगोर धालेहुं तीर

तुभम न० लुभ्ये तुकम

तुभ वि० [सं.] तुभकारने पात्र (२) नल्लुं;

माल वगरनुं (३) अति अल्प. **कंर** पुं०

[+ सं. कार] अनाहर; तिरकर. **कंर** पुं०

संकि० तुभकार करवो. **कंर** तुभकार

तुभ सं० तारुं [प.]

तुषार्थ स्त्री० तुषलुं के तेनुं भडेनतालुं

तुषावपुं संकि०, **तुषापुं** अंकि० 'तुष

(-न) लुं'नुं प्रेरक ने कर्मणि

तुषियाट (-२) पुं० लुभ्ये तुनियाट

तुतंग न० [लुभ्ये तुत] अनावडी वात; तरकट

तुनतुनी स्त्री० [रव०] ऐक वाध

तुनार्थ स्त्री० लुभ्ये तुषार्थ

तुनारो पुं० [तुनलुं] उपरथी] तुषवानुं काम

करनारो; तुनियाट [तुषावपुं] मां

तुनावपुं संकि०, **तुनावुं** अंकि० लुभ्ये

तुनियाट (-२) पुं० [तुनलुं] उपरथी] तुनारो

(२) परचूरण्य वेपार करनारो आइगी

(३) तुभ मालस [वा.] [पल्लुं

तुभाभी वि० मिनज (२) स्त्री० तुभाभी-

तुभार पुं० [अ. तूमार] जे पक्ष वरयेनो लांयो

पत्रव्यवहार. -**री** वि० तुभारने लगनुं

तुमुन वि० [सं.] धोधाट अने धमायकडीवाणुं

(२) हाण्य (युद्ध) (३) न० धोधाट; धोधाण

તુરગ પું [સં.] ઘોડો
 તુરત અં [જુઓ તુરંત] તરત
 તુરતોતુરત અં તરતોતરત; તરત ં
 તુરંબ નં [પો.] કેદખાનું; બેઠ
 તુરંબ પું [સં.] ઘોડો (૨) વિચાર [લા.]
 ંમ પું [સં.] ઘોડો
 તુરંત અં [પ્રા. તુર (સં. ત્વર) પું વંદું] તરત
 તુરાર્થ સ્ત્રીં [સં. તુર્ય] કૂંકીને વગાડવાનું
 વાધ; શરણાર્થ [ઓભર
 તુરાર્થ સ્ત્રીં [જુઓ તુરિ] સાળવીનું એક
 તુરિ સ્ત્રીં [સં.] તૂરી; સાળવીને કાંડો
 કે કૂચડો
 તુરિ પું [સં. તુરગ; પ્રા. તુરય] ઘોડો
 તુરી જુઓ તુરિ (સ્ત્રીં તથા પું)
 તુરીય વિં [સં.] ચોથું (૨) નં ચોથો
 ભાગ (૩) જુઓ તુર્યાવસ્થા. ંપદ નં
 તુર્યાવસ્થાનું પદ. -ચાવસ્થા સ્ત્રીં [સં.]
 જુઓ તુર્યાવસ્થા
 તુર્ક પું [ફા.] તુર્કસ્તાનનો રહેવાસી.
 ંસ્તાન સ્ત્રીં પું; નં તુર્ક ઘોડોનો દેશ.
 -ર્કી વિં તુર્કનું, -ને લખતું (૨) નં
 તુર્કસ્તાન (૩) સ્ત્રીં તુર્કી ભાષા
 તુર્ય વિં [સં.] જુઓ તુરીય. -ર્યા [સં.],
 -ર્યાવસ્થા સ્ત્રીં [+ વ્યવસ્થા] ચોથી
 અવસ્થા (બ્રહ્મ, સ્વપ્ન, સુષુપ્તિ અને
 તુર્યા) જેમાં સમસ્ત બેદજ્ઞાનનો નાશ થઈ
 આત્મા બ્રહ્મ બની જાય છે [વેદાંત]
 તુલના સ્ત્રીં [સં.] સરખામણી. ંભક
 વિં [+ આત્મક] તુલનાવાળું; 'કરપેરેટિવ'.
 ંવાચક વિં તુલના બતાવનારું
 તુલસી સ્ત્રીં [સં.] એક વનસ્પતિ. ંકચારો
 પું તુલસીનો કચારો. ંપત્ર નં [સં.]
 તુલસીનું પાંદડું (૨) સખામાં બે પક્ષના
 મત સરખા થતાં મડાગાંઠ બંધી ચાથ,
 ત્યારે પ્રમુખ જે મત આપી શકે છે તે
 મત; 'કાશ્ચિંગ વોટ'. ંવિવાહ પું
 તુલસીને વિષ્ણુ સાથે ધરણવાવાની ક્રિયા
 (કારતક સુદ ૧૧)
 તુલા સ્ત્રીં [સં.] ત્રાજવું; કાંટો (૨) સાત-

મી રાશિ (૩) તુલના; સમાનતા [લા.]
 (૪) જુઓ તુલાદાન. ંહાન નં [સં.]
 પોતાની ભારોભાર વસ્તુનું દાન
 તુલ્ય વિં [સં.] સરખું [ચિનો છાડવો
 તુવ(-વે)ર સ્ત્રીં [સં.] એક કઠોળ (૨)
 તુષ પું; નં [સં.] ચોખા ઉપરનું ફોતરું
 તુષાર નં [સં.] હિમ; અરફ(૨)ઓસ; આકળ.
 ંગિરિ પું [સં.] હિમાલય
 તુષ્ટ વિં [સં.] સંતુષ્ટ; પ્રસન્ન થયેલું. -ષ્ટ
 સ્ત્રીં સંતોષ; તૃપ્ત; પ્રસન્નતા [થયેલું
 તુષ્યમાન વિં [સં.] તુષમાન; સંતુષ્ટ; પ્રસન્ન
 તુળસી, ંકચારો, ંપત્ર, ંવિવાહ જુઓ
 'તુલસી'માં
 તું સં [સં. ત્વમ્] (બીજો પુરુષ એવંવં).
 ંકાર પું તું કહીને બોલાવતું તે;
 ંકારો. ંકારવું સંકિં તુંકારો કરવો;
 ત્વંજકારવું. ંકારો પું તુંકાર
 તુંગ વિં [સં.] ભીંચું (૨) પું પર્વત (૩)
 ટોચ; શિખર
 તુંગું વિં [ફા. તુંગ] બહુ; ભરાઈ; સ્થૂલ
 નં ચવડા ઉપરનો દુધનો બડો ભાગ
 (૩) કૂચેલું પેટ (૪) રીસથી ચડેલું મોં [લા.]
 તુંડ નં [સં.] મુખ; મોં (૨) ચાંચ (૩) સૂંઢ
 તુંડ વિં [ફા. તુંદ] ચડાઈ; તુમાખી; ઉદ્દત.
 ંમિભાગ પું ચડાઈ-ગરમ મિભાગ.
 ંમિભાજ વિં તુંડ મિભાગવાળું
 તુંતાં નંબંબંવં તુંતું — તુંકારો કરવો તે
 તુંદ નં [સં.] ડુંદ; કૂચેલું પેટ
 તુંદ [ફા.] ંમિભાગ, ંમિભાજ જુઓ
 'તુંડ' વિં માં
 તુંબ નં [સં.] તુંબડીનું ડુંબ (૨) તેનું
 બનાવેલું પાણી ભરવાનું પાત્ર (૩) માથું
 (તિરસ્કારમાં). -ડી સ્ત્રીં એક વેલો (૨)
 નાનું તુંબડું. ંડું નં જુઓ તુંબ
 તુંબરુ પું [સં.] એ નામનો એક ગંધર્વ
 તુંબિ(-બી) સ્ત્રીં [સં.] તુંબડીનો વેલો (૨)
 વાધનું તુંબડું. ંપાત્ર નં તુંબડાનું
 બનાવેલું પાણી ભરવાનું પાત્ર
 તુંબુરુ પું [સં.] જુઓ તુંબુરુ

तृष् स्त्री० तोरु; शीत
 तृष्क स्त्री० [क्रा.] दूक; कवितानी कडी
 तृष् स्त्री० तृष्ी जडुंते; अंगारु (२) अणु-
 जनाव; विरोध (३) भोट; तंगी. ०क
 वि० हट्टु' पडी गयेकुं (२) अडित; अपूर्ण
 (३) अ० हट्टक; कडते कडते. ०कट स्त्री०
 कडकट; अणुजनाव (२) कट. ०भूट
 वि० आंग्युतृष्कुं
 तृष्कुं अ०किं [सं. तृष्; प्रा. तृष्] दुकडा
 थवा; आगडुं (२) [दा.] आगला पाडवा;
 अंग थवा (जम के मैत्री; सगार्थ ४०)
 (३) देवाणुं कडतुं (४) अंगारु पडतुं;
 नासलाग थनी [रिंछपेछ
 तृष्कुं कूटकुं वि० तृष्कुं कूटकुं; आंग्युतृष्कुं;
 तृष्कुं अ०किं [सं. तृष्, प्रा. तृष्] उपरथी]
 प्रसन्न थतुं; तृष्कुं
 तृष् न० [सं.] तीर राधवानुं भोजुं; आशु
 तृष्कुं स०किं [प्रा. तुष्ण=तृष्कुं-रू
 कडतुं ते] कपडामां ग्याथी होरा प्रसाई
 तृष्कुं गथा होय त्यां होरा बरी देवा
 (२) इने पींभी रेसा तालीं 'पूर्वी
 जनाववा भाटे हाथथी पींजुं
 तृष्कुं थो पुं० तृष्कवानुं काम करनारो
 तृष् न० अनावडी वात; नूहाणुं; गप (२)
 तरकड; प्रपथ; नूण (३) थेषा; नभरां
 तृष्क स्त्री०; न० वडालना उपधा आगमां
 करेडी सपाडी-अगारी
 तृष् अ० [रव०] कृतारो जेवावावा भाटे
 वपरारो उद्गार (२) न० कृतुं (आण-
 लायामां) [साव तृष्
 तृष्तेतृष् न० तृष् पर तृष्नी परंपरा (२)
 तृष्कुं स०किं नुओ तृष्कुं
 तृष् न० [सं.] धी
 तृष्डी स्त्री०, -डुं न० नुओ तुंअडी, -डुं
 तृष् न०; स्त्री० [सं. तृष्] सीमणो, आकडो,
 डोडी छनां इंडो नो जारीक इ जेवो पहाथ
 तृष् स्त्री० [सं.] शरथार्थ; तृष्ार्थ (३) न०
 ऐक वाध (दूभणा लोडोनुं)
 तृष् पुं० अ० अ० [अ. तृष्] तोरा; जेगां

तृष्ार्थ पुं० तृष्पणुं
 तृष्ियुं न० ऐक शाक-इण
 तृष्ी स्त्री० [सं. तृष्, प्रा. तृष्, तृष्] ऐक
 वाध; तृष्ार्थ (२) साणवीनो कांडो के इयडो
 तृष्ी पुं० [नुओ तृष्ी] वेडो
 तृष्ुं वि० [सं. तृष्] आंभणाता जेवा स्वाहनुं
 तृष्ो पुं० नुओ तोरो
 तृष्ुं न० [सं.] ऐक नतनुं वाध
 तृष् न० [सं.] करसणु; मोल (२) इ
 तृष् स्त्री० [सं. तृष्री; आ. तृष्री] नुओ तुवेर
 तृष्डी स्त्री० नुओ तुंअडी. -डुं न० तुंअडुं.
 तृष् न० [सं.] तरसुं; धास; अड. व्यत
 अ० [सं.] तृष्पला जेवुं तुष्
 तृष्ीय वि० [सं.] त्रीनुं. ०अ न० नुओ
 छंनुं तृष्ीयम. -या वि० स्त्री० [सं.] त्रीळ
 विभक्ति [व्या.]
 तृष् वि० [सं.] धरायेकुं; संतृष्. -सि
 स्त्री० [सं.] धरायापणुं; संतोप. -सिद्धायक
 वि० तृष्ि आपनारुं
 तृष् स्त्री० [सं.] तरस; धास (२) तीव
 ह्यथा-याकांक्षा. [दा.] ०तृष् वि० [अ. तृष्]
 ०र्त (-र्त) वि० [सं.] तरसथी पीडतुं;
 तरसुं. -पित वि० [सं.] तरसुं
 तृष् स्त्री० [सं.] तृष्; तरस (२) ह्यथा;
 ते स० [सं. तृष्] (त्रीने पुरुष अ० व०) (२)
 वि० ऐ
 तेअ (०ड) स्त्री० तजवीज; जेज (२) अंत
 (३) जेवड; करकसर (४) नुओ तेअडुं
 तेअडुं (-युं) न० [सं. तृष्] उपरथी]
 तृष्नी टोणी-समूह (२) तृष् जल
 वय्ये करयेकुं कन्यानुं साडुं
 तेग (-गा) स्त्री० [क्रा.] नानी तलवार; कटार
 तेज वि० [क्रा.] तीक्ष्ण (२) उग्र; आकडुं;
 तीष् (३) यण; इतिवाणुं
 तेज न० [सं. तेज, तेजस] प्रकाश (२) प्रलाप;
 पराकम (३) पयमहाभूतोमांनुं अश्रितत्व
 तेजस्वी स्त्री० [नुओ ताजस्वी] यण वेडी
 तेजस्विता स्त्री० [सं.] तेजस्वीपणुं
 तेजस्विनी वि० स्त्री० [सं.] तेजस्वी

તેજસ્વી વિ०[સં.] પ્રકાશવાળું(ર) પ્રભાવ-
શાળી; પરાક્રમી [મસાલો
તેજનો પું[ફા.] તજ, લવિંગ ઇં ગરમ
તેજખ પું[ફા.] એસિડ. -ખી વિ०
તેજખને લગતું કે તેના જેવી અસરવાળું
તેજ સ્ત્રી[ફા.] તેજસ્વિતા; અળકાટ (ર)
ભાવ-કિંમતમાં વધારો(૩)હોંશ;હિત્સાહ;
રૂઠિ(૪)ચડતી; આખાડી(૫) પું ઘોડો;
તેજ સ્વભાવનો ઘોડો (૬) વિ० તેજ.
૦મંદી સ્ત્રી ભાવની ચડહિતર. **૦હું**
વિ० તેજ; તેજવાળું
તેજો- [સં. તેજસ] (સમાસના પૂર્વપદે ઘોષ-
વ્યંજનાદિ શબ્દ પહેલાંનું અંગ). **૦ભંગ**,
૦વધ પું તેજ - માનપ્રતિષ્ઠાનો ભંગ
તેટહું વિ० કદ, સંખ્યા, અંતર, જગા,
સમય વગેરેમાં અમુક જેટલું - અમુક
બરાબર. -લે અં તેટલામાં; તે વખતે,
જગાએ, અંતરે ઇં (ર) તેટલાથી
તેડ (તે) સ્ત્રી ૦ તટ; કાંડો (ર) બાળુ; તરફ
(૩) ભાણા કે થાળીની બાળુ ત્યાં શાક
ચણી ઇં મુકાય છે તે કે તે વસ્તુ[લાં].
[**૦કંરવી** = ખાવાનું ઊંડવું]
તેડવું સં કિં [દિ. તેજ] નોતરવું (ર)
(બાળકને) ઊંચકવું - કહે એસાડવું
તેડાગર વિ० [તિડું+ગર]તેડી લાવનાર;તેડાં
કરનાર [નોતરવું; બોલાવવું
તેડાવેવું સં કિં 'તેડવું'નું પ્રેરક (ર)
તેડું નં [તેડવું' પરથી] નોતરું; લેવા-
બોલાવવા આવવું તે
તેણી (તે) સં [તે' ઉપરથી](ત્રીજે પુરુષ
એ ૦ વંનું સ્ત્રી ૩પ. બહુધા પારસીઓમાં
વપરાય છે). **૦મમ,૦મૈર** અં તે તરફ;
તે બાળુ. **૦વાર** અં તે વખતે
તેતર(૦ડો) પું[સં. તિત્તિ(-તિ)ર;પ્રા. તેત્તિર]
તીતર; એક જાતનું પક્ષી
તેતાલી(-ળી)સ (તે) વિ० જુઓ તેંતાળીસ
તેત્રીસ વિ०[પ્રા.ત્રેત્રી(-ત્રી)સ;(સં.ત્રયત્રિશત્.)]
'૩૩'
તેથી(૦કરીને) અં [તે'ની તૃતીયા
વિક્રિત] માટે; તે કારણે; તેટલા સાડ

તેપન (તે) વિ० [પ્રા. તિપ્પન, તેવ્વન (સં.
ત્રિપ્પવાશત્.)] '૫૩'; ત્રેપન
તેમ (તે) અં [અપ. તિમ] તે રીતે-પ્રમાણે
તેર વિ० [સં. ત્રયોદશ, પ્રા. તેર(૦સ)] '૧૩'.
૦મું વિ० કમમાં બાર પછીનું (ર) નં
માણસના મૃત્યુનો તેરમો દિવસ કે તે
દિવસે કરાતો વરો. **૦શ(-સ)** સ્ત્રી ૦
પખવાટિયાની તેરમી તિથિ
તેરીખ સ્ત્રી ૦ વ્યાજ ગણવાનો દિવસ (ર)
વ્યાજનો દર
તેરીજ સ્ત્રી ૦ જુઓ તારીજ
તેરીમેરી સ્ત્રી ૦ [દિ.] ગાળાગાળી;તારીમારી
તેલ નં [સં. તેલ; પ્રા.] તલ વગેરેમાંથી
કઠાતો ચીકણો પ્રવાહી પદાર્થ(ર) તેલમાં
કાઢેલું સત્ત્વ (૩) અડદાળો; દમ [લાં.]
તેલગુ સ્ત્રી ૦ તેલગણના લોકોની ભાષા
તેલગણ પું [પ્રા. તેલંગ (સં. તેલંગ)]
ઓરિસાથી દક્ષિણના સમુદ્રકિનારા પરના
પ્રદેશનું પ્રાચીન નામ; આંધ્ર દેશ
તેલિયું વિ० તેલવાળું; તેલથી ચીકણું.
-યો **રહત** પું તેલિયાં વસ્ત્ર પહેરનાર
અને તેલમાં બેઈ ગુજરેલી વાત કહેનારો
-તાંત્રિક
તેલી વિ० તેલવાળું; તેલિયું (ર) તેલ
વેચનાર (૩) પું યાંથી **૦ખિયાં** નં
બંધ ૦ જેમાંથી તેલ નીકળે તેવાં ણી
તેલુગુ સ્ત્રી ૦ જુઓ તેલગુ
તેવડું વિ० [અપ. તેવ્વડું] તેના જેવડું
તે વાર(-રે) અં તે સમયે -પ્રસંગે;ત્યારે
તેવીસ વિ० [પ્રા. (સં. ત્રયોત્રિશતિ)] ૨૩;
ત્રેવીસ
તેણું (તે) વિ० [સં. તદ્ + વત્; સરંપ્રા. તેવ્વ
(૦હ)] અમુકને મળવું; અમુક જેવું. -વે
અં તે સમયે; ત્યારે [પ.]
તેસઠ (તે) વિ०[પ્રા.તેસાઠે (સં. ત્રિષ્ટિ)] '૬૩';
ત્રેસઠ
તેહ સં [સરં અપ. તેહ=તેણું] તે [પ.]
તેંતાલી(-ળી)સ (તેં) વિ०[પ્રા. તેઆલીસ
સં. ત્રિચત્તવાર્શિશત્.)] '૪૩'

તેસઠ (તેં) વિ० જુઓ તેસઠ
તૈયાર વિ० [મ.] રજૂ કરવા કે ઉપયોગમાં લેવા થોજ્ય; પરિપૂર્ણતાએ પહોંચેલું; તરત હાજર કરાય કે કામ કે એવી રિયતિવાળું (૨) સમ્પન્ન; તત્પર. -રી સ્ત્રીં તત્પરતા; સમ્પન્ન હોયું તે. [(માલ) તૈયારીમાં હર્ષ જવો]=ઉતારુઓની ગાડીમાં લગેજ કરવો]
તેલ નં [સં.] તેલ. -લાલ્યંગ પું [સં.] શરીરે તેલ ચોળ્યું તે. -લી વિં [સં.] તેલવાળું (૨) ચીકટું (૩) પું તેલી; ધાંચી
તેલંગ [સં.] (૦જી) પું તેલંગણ; પ્રાચીન તેલંગદેશ
તો અં [સં. તદા; પ્રા.] ('ને' સાથે કે એકલું; શરતી વાક્યમાં વપરાય છે)ઉદા० ને આવશે તો જઈશું
તો અં [સં. તુ] 'તોપણ' ના અર્થમાં. ઉદા० હું તો જઈશ. (તું નહીં આવે તોપણ)
તો અં [સરં પ્રા. તઓ, તો] 'તો પછી'ના અર્થમાં. ઉદા० તો બા! (૨) 'બીજું કંઈ નહિ, તો આટલું તો' એ અર્થમાં. ઉદા० ખાઓ તો ખરા, ખાસે તો આવ (૩) બાર મૂકવા માટે, ઉદા० 'તું ગયો તો નહિ જા!' 'ખા તો ખરા.'
તોઈ સ્ત્રીં વર્ષ; કસબની કિનારી
તોક સ્ત્રીં [અ. તૌક] ગળામાં નાખવાની વજનદાર બેડી (૨) કૈશ; હળપૂણી
તોકકું સંકિં [હિં.] જીવકું (૨) નેખડું
તોખમ નં; સ્ત્રીં + જુઓ તુખમ
તોખાર પું [દે. તુક્ષાર, તોક્ષાર] ઘોડો
તોછાઈ અં તેછડાપણું [દૂકું; એણું
તોછડું વિં [સં. તુચ્છ] અસભ્ય; ઉચ્છત(૨)
તોજી સ્ત્રીં [અ. તૌજી] વિષેટી; સાંધ
તોટો પું ['તટલું' ઉપરથી (સં. તુટ) ખોટ; નુકસાન
તોટો પું [જુઓ ટોટો] હરડિયો
તોડ સ્ત્રીં [સં. તોદ; પ્રા.] યગના માંસલ ભાગમાં થતી પીડા
તોડ પું ['તોડલું' ઉપરથી] નિકાલ; ફડચો; ફેંસલો (૨) સોગટમાં સામાની સોગટી

પહેલી મારવામાં આવે છે તે, કે જે પછી પોતાની સોગટી ધરમાં હર્ષ જઈ શકાય. ૦તોડ સ્ત્રીં ૦ તડનેડ; સમાધાન. ૦ફોડ સ્ત્રીં ૦ તોડલું ફોડલું તે
તોડલું સંકિં [સં., પ્રા. તોહ] નેડાયેલું કે વળગેલું યા લાગેલું હોય તેને નેર વાપરીને છૂટું કરવું (૨) ચૂંટવું; ચૂંટીને અલગ લેવું; ઉતારવું (૩) લાંગણું; ફોડવું (૪) અલગ બે ભાગ કરવા; ટુકડો કરી નાખવો (૫) ભંગ કરવો; ભંગાણ પાડવું. જેમ કે, વચન, મંત્રી ઇં [લા.]
તોડો પું [દે. તોટર] ટોડો; યગનું સાંકળું
તોડો પું [જુઓ તોડવું] પૂણીઓ કાંતતાં પડેલો ફેફો (૨) કાચું તોડેલું ફળ
તોડો પું [જુઓ ટોડો] ટોડલો (૨) મિનારો; શિખર; કાંચરો (૩) વાવની ઉપરની દીવાલ (૪) ચલતરમાં દીવાલની નડાઈની દિશામાં મુકાતી ઈટ (દીવાલની લખાઈની દિશામાં મુકાતીને 'પટ્ટી' કહે છે.)
તોતડાવું અં કિં ['તોતડું' ઉપરથી] ખોલતાં જમ ચોટવી
તોતડું વિં ખોલતાં તોતડાવું. -હું વિં જુઓ તોતડું (૨) અડધા અને કાલા ખોલ ખોલવું
તોતળાવું અંકિં જુઓ તોતડાવું
તોતળું વિં જુઓ તોતડું
તોતિંગ વિંબહુ મોટા કદનું; મોટું તોસિવાન
તોતેર (તો) વિં [તેવ(-દુ)તરિ] '૭૩'
તોતો પું [ફા.] પોપટ
તોપ સ્ત્રીં [તુકી] દારૂગોળો ફેંકવાનું સાધન (૨) મોટી ગપ [લા.]. ૦ખાનું નં તોપ તથા એનો સરંભમ રાખવાની જગા (૨) તોપ અને એનો સરંભમ. ૦ગોળો પું તોપનો ગોળો (૨) મોટી ગપ [લા.] ૦ચી પું તોપ ફોડનારો માણસ; ગોલંદાજ (૨) ગરબી માણસ [લા.]
તોપણ (તો) અં છતાં; તેમ છતાં; તથાપિ
તોપમારો પું તોપના ગોળાનો મારો ચલાવવો-ગોળા પર ગોળા ઠોડવા તે

तोक्ष वि० [अ. तुअपह्] सर्वोत्तम; सरस; श्रीमती
तोक्षान न० [अ. तूफान] भरती; धांधल(र)
 लडाई; भाराभारी.—नी वि० तोक्षान करनादुं
तोष शै पुं० [फा.] घोडाने यंही भवडा-
 ववानी यामडानी कोषणी (र) रीसथी
 यडेकुं भों [ला.]
तोषा अ० (र) स्त्री० [अ.] 'हवे हद थर्ष'
 अवेो अर्थ अतावतो त्रास के कंठागानो
 उद्गार
तोभर न० [सं.] लाला लेकुं अेक आयुध
तोय न० [सं.] पाली; जग. ००४ न०
 पोयलुं; कभण. ०६(-धर) पुं०; न० [सं.]
 वाहन. ०(०नि)धि पुं० [सं.] समुद्र
तोर (तो) पुं० [अ. तौर, के तुर्को तौरह=
 कुलमी हुंम उपरथी] मिजळ; अर्धकार
तोर (तो) स्त्री० [दि. तरिया] तर; मलार्ध
तोर (तो) पुं० साणनो शैलर; ते गोग लाकडुं
 लेनी पर कथुं वल्यय तेम पीठाय छे
तोरण न० [सं.] मुख्य दरवाने; कमान-
 वाणे दरवाने (र) शोला माटे अघातो
 कागण, पान वगेरेनो छार
तोरत न० [जुओ तोरात] यहुदीओनुं
 धर्मपुस्तक; आठपलनो 'नूतो करार'
तोरी (तो) वि० तोरवाणुं; मिजळ (र)
 स्त्री० तोर; मिजळ (३) रीस; अंअ
तोरो पुं० [अ. तुरह] छाणुं; पालव; शिरपेय
 (र) पाघडीनो कसण(३) कुलनो गोटी-कलगी
तोस पुं०; न० [सं.] वजन (र) वजन
 करवानुं डाठकुं (३) [ला.] किंमत; कहर
 (जेम के तोस करवो, थवो) (४) सारथीज;
 वधर; प्रतिष्ठा
तोसकुं (तो) न० [जुओ तोसुं] माधुं
तोसडी स्त्री० [जुओ तोसुं] रांधवानुं
 माटीनुं वासण (र) स्मशानमां लई
 जवानी देवतानी डांडवी.—कुं न० नानुं
 माटीनुं वासण; डांडकुं (र) शिक्षापात्र
तोसन [सं.] न०, —ना स्त्री० तोणुं ते
 (र) तुलना; सरणामणी
तोसणिहुं न० जुओ गुदुत्व मध्यणिहुं

तोसवुं पुं० सं० किं० [सं. तुल प्रा. तोल]
 जुओ तोसवुं
तोसाट तोलनारो; तोसवानुं काम करनारो
तोसुं न० [दि. तोल (सं. तुल)] दश शेर
 वजन (र) धीनुं पाहुं
तोसुं (तो) न० [सं. तालके] माधुं
तोसे अ० [तोस' उपरथी] सरणामणीमां;
 तुलनामां; अरोपर
तोसेा पुं० [सं. तोल] अेक इपिथालार
तोशाणानुं न० [फा. तोशह + लानह]
 लंडार; सामान भूकवानी जग
तोष पुं० [सं.] सतोष. ०वुं सं० किं० सतोषकुं
तोस्तान न० कर्ष पण मोटी-तोतिंग
 थीज के धटना
तोणवुं सं० किं० [जुओ तोसवुं] जेअकुं;
 वजन करवुं (र) छपाउकुं; बिंयकुं (३)
 तुलना-विचार-किंमत करवी
तोणाट पुं० जुओ तोसाट
तोतेर वि० [जुओ तोतेर] '७३'
तोरात न० [हिज तौरत] जुओ तोरात
त्यक्त वि० [सं.] तजयेकुं. —क्या वि०
 स्त्री० तजयेली(र) स्त्री० पतिअे तजेवी स्त्री
त्यजकुं सं० किं० [सं. त्यज] तजकुं; छोउकुं;
 त्याग करवो
त्यम अ० जुओ तेम; ते प्रभाणे [प.]
त्यां अ० जुओ त्यां [प.]
त्याग पुं० [सं.] तजवानी किया(र) संन्यास
 (३) दान (४) लडाई प्रसंगे अघातो
 आरोटनो लागो; ताग. ०भूति स्त्री०
 त्यागनी भूति इप भाणुस(र) हिंदु विधवा
 [ला.]. ०वुं सं० किं० जुओ त्यजकुं. —गी
 वि० त्याग करनादुं (र) पुं० संन्यासी
 (३) हाता [शिकाय तेकुं
त्याज्य वि० [सं.] तजवा योअ के तज
त्यारै अ० [जुओ ते वारै] ते वणते (र)
 ते स्थितिमां; तो पछी ['८३'
त्याशी (—सी) वि० [प्रा. तेवासीइ(सं. देवशीति)]
त्यां (') अ० ते ठेकाणुं (र) सज्जेगोमां
 त्रगाणुं वि० त्रण गणुं

ત્રણ વિં [સં. ત્રીણિ] '૩'
 ત્રપા સ્ત્રીં [સં.] લગ્ન; શરમ
 ત્રમઝટ, ત્રમઝીક અં પુષ્કળ; ધોધમાર
 (વરસવું) (૨) સ્ત્રીં ઝડી
 ત્રમણું વિં તમાણું; ત્રગણું
 ત્રય વિં [સં.] ત્રણ (૨) નં ત્રણનો સમૂહ.
 -ચાનન પું [+ આનન] ત્રણ મુખવાળા-
 દત્તાત્રેય. -ચી સ્ત્રીં [સં.] ત્રણનું જ્ય
 (૨) ઝક, સામ અને ચતુર એ ત્રણ વેદનો
 સમૂહ [એક અટક
 ત્રવાડી પું [ત્રિ+વેદ ઉપરથી] ત્રિવેદી;
 ત્રવત વિં [સં.] ડરેણું; ભડકેલું (૨) ખીકણ
 ત્રંબક પું જુઓ ત્રંબક [વાદ્ય
 ત્રંબાણું નં ['તામ્ર' ઉપરથી] એક ભતતું
 ત્રાક સ્ત્રીં [સં. ત્રકું] જેના પર સૂતર કંતાય
 છે તે સોયો
 ત્રાગ પું તાગડો; તાંતણો. ઠોડો પું તાંતણો;
 તંતુ (૨) જનોઈ (૩) વળ દેવાની ફરકડી.
 [ત્રાગડો રચવો = કાવતરું કરવું]
 ત્રાયું નં ખીલને ઠેકાણે લાવવા પોતાના
 ઉપર કરેલી જખરદસ્તી (૨) હક; છઠ
 ત્રાજવું નં [ફા. ત્રાજૂ] જુઓ ત્રાજૂડું
 ત્રાજૂડું નં જોખવાતું એ પલ્લાંવાળું
 સાધન; ત્રાજવું (૨) શરીર ઉપર છૂંદાવેલું
 છૂંદણું
 ત્રાટક પું [સં.] તાડીને એક જ રથાને જોઈ
 ચિત એકાચ કરવાની યોગની ક્રિયા
 ત્રાટકવું અંકિં ['ત્રાટક' કે 'ત્રાડ' ઉપરથી]
 અણધાર્યો ધસારો કરવો; છાપો મારવો
 ત્રાડ (ત્રા) સ્ત્રીં મોટી ખૂમ; ગળ'ના. ઠવું
 અંકિં ગળ'ના કરવી
 ત્રાણુ નં [સં.] રક્ષણ; અચાવ (૨) શરણ
 ત્રાણુ(-ણું) વિં [પ્રા. તેમઝ(સં. ત્રિગવતિ)]
 ત્રાણું - '૯૩'
 ત્રાતા પું [સં.] રક્ષણ કરનાર; અચાવનાર
 ત્રાપો પું જુઓ ત્રાપો
 ત્રાસ પું [સં.] જુલમ (૨) પજવણી; કરાળો
 (૩) કમકમાટી (૪) ધાક; ખીક. ઠહાચી
 વિં ત્રાસ આપનારું. ઠવાદ પું ત્રાસ

ફેલાય એમ કરવાથી ફવાય છે એવો
 રાજકીય મત; 'ટ્રેરિઝમ', ઠવું અંકિં
 ત્રાસ પામવું; કરાળવું (૨) ખીલું
 ત્રાહિ અં (૨) સ્ત્રીં [સં.] 'રક્ષણ કરો -
 બચાવો' એવો ઉદ્દગાર. [ઠમામ શંખ્રં
 'મારું રક્ષણ કરો' એવો ઉદ્દગાર.]
 ત્રાહિત વિં અલ્પચું (૨) તટસ્થ (૩) પું
 ત્રાહિત આદમી
 ત્રાહ્ય અં (૨) સ્ત્રીં જુઓ ત્રાહિ
 ત્રાંબટ વિં [સં. તાત્ર ઉપરથી] તાંબાનું (૨)
 નં તાંબાનું પાત્ર; ત્રાસ
 ત્રાંણું નં [સં. તાત્ર] જુઓ તાંણું
 ત્રાંસ પું ત્રાંસાપણું; વાંક (૨) ફાંસ; ફાંસો
 (૩) વળન: કાટકું (૪) તાંબાની રકાખી;
 ત્રાસક. -ત્રિયો પું જુઓ ત્રાંસ (૨)
 જુઓ ત્રાંસિયો. -સું વિં વાંક; દતરાતું
 ત્રિ વિં [સં.] ત્રણ. ઠક નં ત્રણનો સમુદાય.
 ઠકટુ નં સૂંક મરી અને પીપરનું ચૂણું.
 ઠકમ પું જુઓ ત્રિવિક્રમ
 ત્રિકાલ પું [સં.] ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્ત-
 માન એ ત્રણે કાળ (૨) સવાર, બપોર
 અને સાંજ એ ત્રણે સમય. ઠજ વિં
 [સં.] ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્તમાન ત્રણે
 કાળનું જ્ઞાન ધરાવનાર. ઠજાની વિં
 ત્રિકાલજ્ઞ. ઠકરી વિં [સં.] ત્રણ કાળ
 જોઈ શકનારું; ત્રિકાળજ્ઞાની. -કાખાધ
 (-ધિત) વિં [+ અવાધ (-ધિત)] ત્રણે
 કાલથી અખાધ એવું; કાલાતીત. -ળ
 પું ત્રિકાલ
 ત્રિકાંડ વિં [સં.] ત્રણ કાંડ - વિભાગવાળું
 ત્રિકૂટ વિં [સં.] ત્રણ શિખરવાળું. -ટાચળ
 પું લંકામાં આવેલો એક પર્વત
 ત્રિકોણ પું [સં.] ત્રણ ખૂણવાળી આકૃતિ
 (૨) વિં ત્રણ ખૂણવાળું
 ત્રિકોણમિતિ સ્ત્રીં ત્રિકોણનું ગણિત;
 'ટ્રિગોનોમેટ્રી' [ગ.]
 ત્રિગુણુ વિં [સં.] ત્રણ ગણું; ત્રેવડું (૨)
 પું અંબવં સત્ત્વ, રજ અને તમ એ ત્રણ
 ગુણો. -ણુ સ્ત્રીં [સં.] માયા (વેદાંતમાં)

—**व्यात्मक**, —**व्या** वि० [सं.] त्रिगुणं
 अनेलं
त्रिघातपट्टी स्त्री० [सं.] त्रय घात सुधीना
 पदवाणी रकम; 'कथमिदं ऐक्यप्रेशन' [ग.]
त्रिगता न०, **त्रिगती** स्त्री० [सं.] त्रये
 दुनिया (स्वर्ग, मृत्यु ने पाताण)
त्रिग्या स्त्री० [सं.] वतुंरना मध्यमिंदुथी
 परिधना कौर्षि जिंदु सुधीनी सुरेया के
 तेनुं अंतर; 'रेडियस' [ग.]. **ठंडाळ**
 पुं० मध्यमिंदु आगण त्रिग्या जेवडा
 यापथी यतो भूयो; 'रेडियन' [ग.]
त्रिताप पुं० अ० व० [सं.] लुभ्ये तापत्रय
त्रिताल पुं० [सं.] संगीतनो ऐक ताल
त्रिहंड पुं०; न० [सं.] वाण्डंड, मनोहंड अने
 कायाहंड ऐ त्रय सथम धारण कर्त्तानी
 निशानीशप सन्ध्यासीनो हंड. —**डी** पुं०
 [सं.] त्रिहंड धारण करनार; सन्ध्यासी
त्रिदोष पुं० [सं.] वात, पित्त अने कफ ऐ
 त्रय दोषना प्रकॉपथी यतो रोग; सनेघात
त्रिधा अ० [सं.] त्रय प्रकारे; त्रेधा
त्रिनयन, **त्रिनेत्र** पुं० [सं.] महादेव
त्रिपथ पुं० अ० व० [सं.] स्वर्ग, मृत्यु अने
 पाताळ (२) न० त्रय रस्ता न्यां मणे
 ऐ स्थण. **गंगा** स्त्री० [सं.] गंगा
त्रिपटी स्त्री० [सं.] त्रय पायानी घोडी;
 त्रिपार्थ (२) छाथीनुं पलाण भांधवानुं
 दोरडुं (३) वि० त्रय पग के पदवाणुं
त्रिपरिभाळ न० [सं.] लंपार्थ, पडोणार्थ
 अने ज्यार्थ के लडाई अने त्रय माप जे
 हरेक पदाथने होय ते; 'थ्री डार्थमेन्सन्स'
 [ग.] [पायानी घोडी; टिपार्थ
त्रिपार्थ स्त्री० [त्रि + पद] त्रिपटी; त्रय
त्रिपाठी पुं० [सं.] वेदना पाठ करवानी
 संहिता, पद अने कर्म ऐ त्रये रीती
 लालनारी आक्षण (२) ऐक आडक
त्रिपिटक पुं० [सं.] सुत्त, विनय अने अलि-
 धम्म ऐ त्रय प्रकारना भौद्ध ग्रंथोना
 समूह [त्रयनो समूह; त्रिक
त्रिपुट वि० [सं.] त्रय पुटवाणुं. —**टी** स्त्री०

त्रिपुर न० [सं.] भये राक्षसो माटे आकारा,
 अंतरिक्ष अने पृथ्वी उपर भांधिलां
 सोना, चांदी अने दोषांनुं त्रय शहरे
 (२) पुं० शिवे माखेले ऐक राक्षस.
—रारि पुं० [सं.] शिव
त्रपुंड, —**डू(उंड)** [सं.] त्रय बीडीनुं तिलक
त्रिकला [सं.], —**ग्या** स्त्री० छरडां अड्डेडां ने
 आंभणांनुं यूर्ण — ऐक औषधि
त्रिलंग (—**गी**) वि० [सं.] त्रय ठेकाळे वणेळुं
त्रिभागवत पुं० अ० व० त्रय सरभा भाग करवा
त्रिभाणक वि० त्रिभागानातुं 'द्राक्षसेकटर' [ग.]
त्रिलुज पुं०; न० [सं.] त्रिकोण
त्रिलुवन न० [सं.] स्वर्ग, मृत्यु ने पाताण
 ऐ त्रये भुवन — लोक
त्रिलेटो पुं० न्यां त्रय रस्ता मणे ते
 जग; त्रिपथ
त्रिलोम स्त्री० [त्रि + मूमि] त्रिलुवन; स्वर्ग,
 मृत्यु अने पाताण
त्रिलोयुं न० [त्रि + मूमि — लोयं] + त्रीने भाण
त्रिमूर्ति (—**र्त्ति**) स्त्री० [सं.] ब्रह्मा, विष्णु
 अने महेशनुं त्रिक
त्रिया स्त्री० [सं. स्त्री; हि.] स्त्री. **०राज्य**
 न० स्त्रीयांनुं राज (लुभ्ये कामर) (२)
 स्त्रीनुं यद्वल होवुं ते
त्रिरंगी वि० त्रय रंगनुं (२) पुं० सकेई,
 लीला अने केशरी ऐ त्रय रंगवाणो
 राष्ट्रध्वज
त्रिराशि स्त्री० [सं.] आपोली त्रय सभ्या
 के राशि या पद उपरथी योथी सभ्या
 के पद काठवानी रीत
त्रिलोक पुं०; —**की** स्त्री० [सं.] त्रिलुवन
त्रिलोचन पुं० [सं.] शिव
त्रिवर्ग पुं० [सं.] त्रयनो समूह; धर्म, अर्थ
 अने काम (२) क्षय, स्थिति अने वृद्धि
त्रिवलि (—**ली**) स्त्री० [सं.] पेट उपर पडती
 त्रय वलि — वाटा के करवली
त्रिविक्रम पुं० [सं.] विष्णु
त्रिवध वि० [सं.] त्रय प्रकारनुं
त्रिवेणु (—**वणी**) स्त्री० [सं.] गंगा यमुना

અને સરસ્વતી (૨) તેમનો ન્યાં સંગમ
 યાય છે તે ધામ-પ્રયાગ (૩) ઈડા,
 પિંગલા અને સુપુમ્બા એ ત્રણ નાદીનો
 સમુદાય [એક અડક; તરવાડી
ત્રિવેદી પું [સં.] ત્રણ વેદ બાણનારો (૨)
ત્રિશંકુ પું [સં.] અયોધ્યાનો રાજા; હરિ-
 શ્વરનો આપ. [ત્રિશંકુની સ્થિતિ,
 દશા શંખ્રં અધવચ - અંતરિયાળ
 લટકી રહેવું તે; નહિ અહીંનું, નહિ
 ત્યાંનું એવી સ્થિતિ]
ત્રિશૂલ[સં.],(-ળા) નંત્રણ અણીઓ-કળાં-
 વાળું એક હથિયાર. **ત્રિપાણી**(-ણી) પું
 [+ સં. પાણિ] હાથમાં ત્રિશૂલવાળા-શિવ
ત્રિસંધ્યા સ્ત્રીં [ત્રિ+સંધ્યા] સવાર;પચોર
 અને સાંજ એ ત્રણે સમયનો સંધ્યાકાળ
 કે તે વેળા કરાતો સંધ્યાવિધિ
ત્રિસંધ્યાલી[સં.],(-ળા) સ્ત્રીં કાશી, પ્રયાગ,
 ગયા એ ત્રણ ધામ
ત્રિસ્વર વિં [સં.] ત્રણ સ્વરવાળું
ત્રીજ સ્ત્રીં [સં. તૃતીયા]તીજ;પખવાડિયાની
 ત્રીજ તિથિ [પછીનું
ત્રીજું વિં [સં. તૃતીયા]ત્રીજું;કમમાં બીજા
ત્રીઠ સ્ત્રીં થીડા; ડુ;ખ
ત્રીશ(-સ) વિં જુઓ ત્રીસ
ત્રુટ સ્ત્રીં ત્રુટી. ંવું અંકિં [સં.ત્રુટ]ત્રુટું.
 -ટિ(-ટી) સ્ત્રીં [સં.]ગણપ; ખામી; દોષ
ત્રુકું અંકિં [પ્રા. ત્રુટ (સં. ત્રુટ) ઉપરથી]
 તરકું; પ્રસન્ન થવું
ત્રેખડ સ્ત્રીં (૨) નં જુઓ તેખડ
ત્રેતા(ંયુગ) પું [સં.] ચાર યુગો પૈકીનો
 બીજો યુગ

ત્રેપત (ત્રે) વિં [જુઓ તેપત] 'પડ'
ત્રેવડ સ્ત્રીં કરકસર(૨) તજવીજ; ગોઠવણ.
 -ડિયું વિં ત્રેવડવાળું
ત્રેવીશ(-સ) વિં જુઓ તેવીસ
ત્રેસડ (ત્રે) વિં જુઓ તેસડ
ત્રેહ (ત્રે) પું વરસાદનું ખાણી જાડે જમીન-
 માં પહોંચવું
ત્રેહેક(-કા)પું અંકિં + કાટું કાટું થવું;
 જેર કરવું (૨) એન ન પડવું
ત્રેકાલિક વિં [સં.] ત્રિકાલનું, -ને લગતું
ત્રેગુણ્ય નં [સં.]માયાના ત્રણ ગુણોનો સમૂહ
ત્રેમાસિક વિં [સં.] ત્રણ ત્રણ મહિને
 આવતું-થતું (૨) નં દર ત્રીજે મહિને
 નીકળતું છાપું [સમુદાય
ત્રેલોક્ય નં [સં.] ત્રિલોક -ત્રણ લોકનો
ત્રેવણીક વિં [સં.] બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય અને
 વૈશ્ય એ ત્રણ વર્ણનું, -ને લગતું
ત્રેકું સંકિં [સં. ત્રુફ = ઈળ કરવી]
 (જૂંદણું) જૂંદવું
ત્ર્યંબક પું [સં.] ત્રણ નેત્રવાળા -શિવ
ત્વ [સં.] વિશેષણ પરથી ભાવવાચક નં
 નામ બનાવતો પ્રત્યય. જેમ કે જડત્વ
ત્વક(-ગ) સ્ત્રીં [સં.] ચામડી; ત્વચા.
 -ગિંદ્રિય સ્ત્રીં [સં.]સ્પર્શોંદ્રિય; ચામડી
ત્વચા સ્ત્રીં [સં.] ચામડી
ત્વદીય વિં [સં.] તારું
ત્વન્મય વિં [સં. ત્વં = તું + મય] તારાથી
 પરિપૂર્ણ [વિં ત્વરાવાળું
ત્વરા સ્ત્રીં [સં.] ઉતાવળ; ઝડપ. -રિત
ત્વષ્ટા પું [સં.] દેવોનો શિલ્પી; વિશ્વકર્મા
 (૨) બ્રહ્મા

થ

થ પું [સં.] તાલુસ્થાની ખીલ્લે વ્યંજન
થઈ અંકિં (‘થવું’નું ભૂતકાળ સ્ત્રી) ખની;
રચાઈ; ઘડાઈ ઇં (૨) અં થી; થઈને;
દ્વારા; -માંથી પસાર થઈને; -ને રસ્તે.
ઠને [‘થવું’નું અંકિં] અં ખનીને (૨)
થી; જુઓ થઈ

થકવવું સંકિં ‘થાકવું’નું પ્રેરક
થકી અં જુઓ-થી [પ.]. -કું અં
-ને લીધે; -ની વતી

થડ નં [દિ. શુદ્ધ] ઝાડનો મૂળ નડો ભાગ,
જમાંથી આગળ ડાળાંપાંખડાં ફૂટે છે (૨)
[લા.] વંશવૃક્ષનું થડ (૩) [ભરત કે
ગીતમાં] મંડાણ (૪) ઉત્પત્તિસ્થાન;
પ્રારંભસ્થાન

થડક સ્ત્રી [રવં] ખીક; ધુભરી (૨)
ખોલતાં જમ ચોટવી તે. ઠવું અંકિં
થડકા સાથે ઉચ્ચારણ થવું (૨) ઘડકવું;
ભયથી કંપવું. -કાટ પું થડકવું તે.
-કાર(-રો) પું થડ એવો અવાજ
(૨) થડકો. -કો પું થડકારો (૨)
ખોલવામાં અક્ષર પર પડતું નેર

થડમાં અં નજક

થડિયું નં થડ કે ઝાડનો મૂળ આગળનો
ભાગ (૨) વંશવૃક્ષનું (પેટા) થડ

થડી સ્ત્રી [દિ. થડ=જૂથ] થપ્પી; ગંજ

થડું નં જુઓ થડિયું

થડો પું [પ્રા. શુદ્ધ] દુકાનનો અગ્ર ભાગ

થથડાવવું સંકિં [રવં] ધમકાવવું;
ધધડાવવું

થથરડો પું નડો લેપ

થથરવું અંકિં [દિ. થરથર] કંપવું; ધ્રુજવું
(૨) ખીલું; ત્રાસવું [લા.]

થથરટ પું યથરવું [લપેટવું

થથેડવું સંકિં નડો થર થાય એમ

થથે(-થે)ડો પું જુઓ ધથરડો

થનકં(ંથનકં)અં [રવં] નાચવાનો અવાજ
થનગન(ંથનગન) અં [રવં] નાચવાનો
અવાજ. ઠવું અંકિં થનગન નાચવું
કે ચાલવું. -નાટ પું થનગન ચાલવું
તે (૨) જુરસો; તાન; થનથનાટ

થનથન અં [રવં] નાચવાનો અવાજ.
ઠવું અંકિં થનગન નાચવું. -નાટ
પું જુરસો; તાન; થનથનાટ

થપડાક, થપાટ સ્ત્રી [રવં] લપડાક
થપેલી સ્ત્રી [‘થાપવું’ ઉપરથી; પ્રા. થપ્પિચ
=સ્થાપિત] થાપીને કરેલી નડી પૂરી.
-લો પું થાપીને ખનાવેલો રોટલો

થપોડું (-લિયું) નં, -લી સ્ત્રી, ઠવું
નં [જુઓ થપેલી] હાથથી થાપીને
કરેલી ચીજ-ધાટ

થપપડ સ્ત્રી [રવં] તમાચો; થપડાક

થપ્પી સ્ત્રી [પ્રા. થપ્પ (સં. સ્વાપ) ઉપરથી]

એક ઉપર એક ગોઠવીને કરેલો ગંજ

થપ્પો પું લપ્પો; (સાડી કબળ પર
લગાવાતો) કસળવાળો વણાટ

થખડાક અં [રવં] દોડવાનો અવાજ

થયું અંકિં ‘થવું’નું ભૂં કાં નું નં (થઈ

સ્ત્રી, થયો પું) (૨) અં ખસ; પૂરતું

થર પું [સં. સ્તર] પડ; વળું (૨) એક-

સરખું ખાડેલું કે ચોપડેલું તે; પોપડો

(૩) ચડતીચિતરતી ચૂડીઓનો જથ્થો.

ઠકાંકણું નં ખં વં [+કાંકણ] ડગ્ગ

વખતે કન્યા પહેરે છે તે ચૂડીઓ

થરથર અં [દિ.] ધ્રુજે-કંપે એમ. ઠવું,

-રાટ જુઓ ‘થથરવું’ ઇં. -રાટી સ્ત્રી

થરથરાટ; કંપ

થરમોમીટર નં [ઈ.] ગરમીમાપક ચંત્ર

થરમોસ નં [ઈ.] પોતાની અંદરની વસ્તુની

ગરમીકંડી સાચવી રાખે એવી એક કાચની

શીશી જેવી ઘલાવટ

થવું અંકિં બનવું; અસ્તિત્વમાં આવવું; રચાવું (૨)નીપજવું; પેદા થવું(૩)(અમુક સમય, અંતર, વજન ઇં પરિમાણ) અસ્તિત્વમાં આવવું;માપમાં હોવું;ગુજરવું (સમય); (વજનમાં) ઊતરવું ઇં (૪) લાગવું; પ્રતીતિ પડવી (જેમ કે, મને એમ થાય છે કે જઈ આવું) (૫) અનુભવમાં આવવું; લાગુ પડવું (દુઃખ થવું; રોગ થવો) (૬)વર્તમાન ક્રાંતી સહાયથી, તે ક્રિયા કરવા માંડવી એવો અર્થ બતાવે છે (જેમ કે, ખાતો થા; ભણતી થા)

થળી નં [પ્રા. થલ] નુઓ રથળ. ંચર વિં (૨) નં નુઓ રથળચર

થંભ પું [પ્રા.] રતાંભ; થાંભલો. ંભ નુઓ રતાંભન. ંવું અંકિં [સં. સ્તંભ; પ્રા. થંભ] થોભવું (૨) વિસામો ખાલો

થાક પું થાકવું તે; શ્રમ. ંવું અંકિં [દે. ધવક]કામ કર્યાને લીધે શિથિલ થવું (૨)કંઠાળવું;હારવું[લા.]. -કચું'પાકચું' વિં ધણું થાકી જયેલું

થાગડથી(-થી)ગડ નં ઊખડેલા કે ફાંટેલાની દુરસ્તી (૨)જેવેતેવે કામચલાઉ ઊપાય [લા.] [અચલદાર (૨) ફેજદાર

થાણદાર પું [થાણું+દાર(ફા.)] થાણાનો

થાણું નં [સં. થાણ; પ્રા. થાણ] પડાવ; કેન્દ્ર (૨) [દે. થાણવ=ચોખી,થાણું]પોલીસચોખી; દેવડી (૩) [પ્રા. થાણવ (સ્થાનક) = કયાશી] ખામણું (વાવવા માટે). -ણેદાર પું થાણદાર

થાયાથાખડી સ્ત્રીં [થા, થા (૨વં) + થાખડવું] થાખડી-પંપાળીને શાંત રાખવું તે (૨) આળપંપાળ; ષ્ટામણી [લા.]

થાન નં તોકો

થાન નં [પ્રા. થગ (સં. સ્તન)] રતાન

થાન નં [સં. થાન; પ્રા. થાણ] રથાન. ંક નં રથાન; રહુંકાણ

થાપ સ્ત્રીં [૨વં] થાપટ (૨) ભૂલથાપ; ધાપ; છેતરપિંડી(૩) [સં. થ્યાપ; પ્રા. થપ્] થેપ; રથ્યડ(૪)નરધાનો વચલો કાળો ભાગ

કે તેના પર વગાડતો ઠોકો. ંટ સ્ત્રીં હાથના પંખનો પ્રહાર. ંડી સ્ત્રીં ઠીપવા માટેનું કડિયાનું એક એાનર(૨)થપેલી(૩)થાપટ **થાપણ** સ્ત્રીં [સં. થ્યાપન; પ્રા. થપ્પણ, થાવણ] મૂડી; પૂંછ (૨) લીંપણ (૩) ન્યાસ **થાપવું** સંકિં [સં. થ્યાપ; પ્રા. થપ્]રથાપવું (૨) થેપ-રથ્યડ કરવો (૩) પહોળા હાથે દાખી દાખીને ચપટો આકાર ધડવો

થાપો પું [થાપવું પરથી] પૂકનો ભાગ;દગરો (૨) મોભારિયું(૩) કંકુવાળા પંખની છાપ

થાખડવું સંકિં [૨વં]ધીમે હાથે ઠોકવું; પંપાળવું - હળવે હળવે ચાંપવું [થાપડી

થાખડી સ્ત્રીં થાખડવાની ક્રિયા(૨)નુઓ **થાહ** પું [દે. ધવ;] ઊંડાઈ કે કોઈ પરિમાણની હદ; તળિયું; છેડો

થાળી પું; સ્ત્રીં [સં. થ્યાલ; પ્રા. થાલ] મોટી થાળી(૨)કાકોરજના નૈવેદ્યનો થાળ-પ્રસાદ (૩) એ ધરાવતી વખતનું સ્તોત્રગાન

થાળી સ્ત્રીં [સં. થ્યાલી; પ્રા. થાલી] એક વાસણ (૨) શ્રામોદ્દેશની રેકડ

થાણું નં [સં. થ્યાલ, પ્રા. થાલ પરથી] ઘંટીનું ચોકડું (૨) કુવાના મોં ઉપર ચણીને બનાવેલી પાત્રાકાર જગા.[**થાળી** પડવું = વ્યવસ્થિત પાયા ઉપર આવવું; ખરોખર ગોઠવાઈને ચાલવું થવું;રાજે કે કેકાણે પડવું]

થાંભલી (૦) સ્ત્રીં નાનો થાંભલો. -લો પું [સં. સ્તંભ] લાકડાનો ઊભો ટેકો; રતાંભ

થિગડિયું વિં થીગડાવાળું **થિજાવવું** સંકિં, **થિજાવું** અંકિં 'થીજવું'નું પ્રેરક ને ભાવે

થિથેદર નં [દે.] નાટકશાળા; રંગભૂમિ **થિયોસોફી** સ્ત્રીં [દે.] ઈશ્વર સંબંધી એક જ્ઞાનદષ્ટિ - તત્ત્વવિચાર

થી ત્રીજ અને પાંચમી વિભક્તિનો પ્રત્યય **થીગડી** સ્ત્રીં [દે. થિગ્ગલ] નુઓ થીંગડી. -ડું નં થીંગડું

થીજવું અંકિં [પ્રા. થિજ્જ, થેજ્જ (સં. સ્થેવે) પરથી] ઠરી જવું; નમવું

થીનું વિં [સં. થ્યાન, પ્રા. થીણ, થીળ = કંઠણ; જમણું] થીજેલું; ષટ્

थी'गडियुं वि० थी'गडावाणुं
 थी'गडी स्त्री० नानुं थी'गडुं. -डुं न०
 [दे. विमल] झटैली जगा पर भूकेलो पीले
 कडो।
 थुत्कार पुं० [सं.] थू अवाण(र) झिटकार[दा.]
 थुवेर पुं०; स्त्री० थोरियो; थुवर
 थू अ० [प्रा.; सर० दे. गिद्धहिअ = थूंक; रव०]
 थूंकवानो अवाण. थूथ स्त्री० रमतमां,
 थू करीने तेमांथी विराम अतावतो
 उद्गार; तेवो विराम. ०थू अ० लुओ थू
 थूथो पुं० [सं. तुस्तं] ह्यो (२) इच्छुं
 थूमडुं न० [सं. स्तंब=कल्पसखुं; प्रा. थंवा]
 कल्पसखानो जथो
 थूल न० [सं. तूल] आणरी वगेरेनां कल्पसखां
 उपर यती नानां कूबोनी दुवांठी. -लियुं
 न०, -लियो पुं० आणकनी छल पर
 यतो अेक रोग
 थूली स्त्री० [प्रा. शुल्ली] वठ' वगेरेना लरडेला
 कडा के तेनी वानी. -लुं न० लोठने
 आणवाथी नीकणेवो छाला वगेरेना लूडा
 थुवर पुं०; स्त्री० [लुओ थुवेर] अेक कांठाणी
 वनरपति
 थूंक न० [प्रा. थुक; (सं. शुकल)] थू करी मोमांथी
 झे'कती लाण (२) मोमां अरती लाण. ०ठुं
 स० किं थूंक अडार झे'कडुं
 थैथ अ० [रव०] नाचने अवाण(र) आणकने
 लुं करतां जोलातो उद्गार. ०कार पुं०
 थैकार; नाचना तानने ध्वनि
 थैक स्त्री० अेक छोडना भूणमांथी भणतो
 लुवार जेवो भावानो पदार्थ
 थैकडो पुं० कूडको; ठेकडो
 थैकडुं अ० किं छलंग भारवी (२) स० किं
 ठेकडुं; -ने कूडी पार करडुं
 थैप स्त्री० [थापडुं] उपरथी लडुं ली'पण;
 लडो लेप. ०डी पुं० लडो थैप(२) लणउला
 लेपना पोपडो. ०ली स्त्री० लो'दाने थै'पीने
 जनावेदी थपोली. ०लुं न० थै'पीने जना-
 वेदी सीण; थपोलुं (२) अेक वानी. ०ठुं
 स० किं लडुं ली'पण; थैप करवो (२)
 लो'दाने धीमे ह्यावी ह्यावीने घाट करवो

थैपाडुं न० धैतियुं (सारी नतनुं)
 थैलो पुं० थैलियो
 थैलो पुं० थालेला; टेडो
 थैर पुं० [प्रा.] लुओ स्वधिर; वृक्ष (भौक).
 -री स्त्री० [प्रा.] स्थविरा; लिङ्गुली
 थैदी स्त्री० [दे. थलिया] डायणी. -लो मोदी
 थैदी; डायणी
 थैकार पुं० [सं.] थैर्कार
 थैक पुं०; स्त्री० [दे. थवक] जथो; अडो; अरकलो.
 ०डी स्त्री० नानो अरकलो. ०डी पुं० मोटो
 अरकलो. ०अ'ध वि० जथाण'ध; पुं० कण
 थोडाभालुं वि० थोडुं जोलनाडुं
 थोडुं वि० [सं. स्तोक; प्रा. थोक(-क, -ग)]
 अक्षय ('थलुं'थी जलडुं)
 थोथ स्त्री० थोथ; कल्प वजरनी डांगर
 थोथर स्त्री० मों परने सेलने अने झिकारा
 थोथवानुं अ० किं [रव०] तोतडाळुं
 थोथारियुं न० थोथुं; नकांमुं पुरतक
 थोथुं न० थो'लो सणेवो कल्प (२) झटैलुं
 वटैलुं के लभाणनी दृष्टि अे नकांमुं पुरतक
 थोल पुं० [सं. स्तोम; प्रा. थोम] अटकवापणुं;
 अंत. ०णु स्त्री०; न० टकल; अठिगण.
 ०ठुं अ० किं कोर्ष किया करतां अटकडुं;
 विरामठुं (२) राळ जोतां जिला रडेठुं;
 जोदी थुं
 थोला (-लिया) पुं० अ० व० [सं. स्तोम]
 भूजना अने छोडा आणण गालना लाग
 उपर वधारेलो वाणना गुच्छ
 थोर (थो') पुं० [दे. थोहर] अेक कांठाणी
 वनरपति; थुवर
 थोरियम स्त्री० इं.] अेक धातु [टुकडो
 थोरियो (थो') पुं० थोरनुं अेक छट्टुं डिगलुं-
 थोरी (थो') स्त्री० अेक नतने थोर; झडुं
 (२) ते थोरनां अूड के जगेदी जगा
 थोल (थो) पुं० लाग; अलुकण सभय के
 धडी; मो'म; तक
 थोलियुं (थो) न० अेक पात्र - जोधरलुं
 थो'लो (थो) पुं० [सं. स्थूल उपरथी] शरीर-
 ना लणडी पडेलो लाग [थपड
 थो'ट (थो०) स्त्री० [रव०] जेरथी भारेदी

६

इ पुं० [सं.] तालुस्थानी त्रीने व्यंजन
 -इ वि० (७पपह समासने अते) 'आपनार'
 ओ अर्थभां. उदा० 'सुपह'
 इर्ध स्त्री० [सं. देव] 'नले' साथे श०प्र०भां
 'कोल नले' 'देव नले' ओ अर्थभां
 इर्ध (०ने) 'हेतु'नु अ०कृ०(२) 'उप, धज, थउ,'
 ध०लेवा रव साथे, येने अवाज करीने,
 ते साथे; अउ, अउ इर्धने
 इर्धरात स्त्री० देव (नेम के, 'भारे इर्धरात
 त्यां नय छे!' = 'देव लर्थ नय तो ज;
 नछि तो कोल नय छे! हुं तो नथी जते)
 इक्ष वि० [सं.] यत्र; प्रवील (२) पुं०
 उमाना पिता
 इक्षु अ० लुओ इक्षु
 इक्षु वि० लुओ इक्षु
 इक्षु वि० [सं.] जमलुं (२) स्त्री० पूव'
 दिशा तरङ्ग मों रायतां जमला ह्यथ
 तरङ्गनी दिशा (३) पुं० इक्षु दिशाभां
 आवेले देश (४) त्रल अत्रिभांने अक.
 ०गोण(गार्ध) पुं० पृथ्वीना गोणाने
 विषुवत्तथी इक्षुने अर्धगोण; इक्षु-
 लार्ध. ०ध्रुव पुं० उत्तरध्रुव लेवे इक्षु-
 भां आवेले ध्रुवत् तारे. ०वृत्त न०
 'अन्ट्रि'क स'क'ल; इक्षु ध्रुवथी
 २३१० सुधीने वर्तुल प्रदेश
 इक्षु स्त्री० [सं.] धार्मिक क्रियाने अते
 आहलेने अपातुं हान
 इक्षुअल पुं० [सं.] इक्षु दिशाभां
 कल्पेले पर्वत - मलयअल
 इक्षुपथ पुं० [सं.] विंध्याअथी
 इक्षुने प्रदेश; इक्षु छिद [तरङ्गुं
 इक्षुलिभुप वि० [सं.] इक्षु दिशा
 इक्षुअन न० [सं.] रथ'नु कर्क राशिभां
 जतुं ते (२) कर्क संक्रांतिथी मकर
 संक्रांति सुधीने समय

इक्षुअर्ध पुं० [सं.] पृथ्वीना गोणाने
 इक्षु तरङ्गने भाग
 इक्षु वि० इक्षुनुं, -ने लगतुं (२)
 पुं० इक्षु देशने रहैवासी; महाराष्ट्री
 (३) स्त्री० इक्षु - भराडी भाषा
 इक्षुअतर वि० [सं.] उत्तरथी इक्षु
 सुधी जतुं
 इभ न० लुओ दुःख [जमली आनुनुं
 इभलुतुं(-हुं) वि० इक्षु तरङ्गुं (२)
 इभली वि० (२) पुं० लुओ इक्षु
 इभु न० [फा. दलमह] पारसीओनां
 रायने ठेकाळे पाउवानुं रथण
 इभल स्त्री० [अ.] वन्धे पउतुं - दरमियान-
 गीरी करवी ते (२) नउतर; पञ्चली;
 गोद. ०गीरी स्त्री० [+फा. गीरी] इभल
 करवी ते
 इभुं वि० लुओ दुःखुं
 इभु स्त्री० लुओ इक्षु (२) पुं०
 इक्षु दिशाभां आवेले देश; महाराष्ट्र
 इगड पुं० [दे. हगल] पथर; पहाणे
 इगड वि० इगडभाज; दुःखुं. -उर्ध स्त्री०
 (कामनी) हरामभोरी; दुःखार्ध
 इगडयोथ स्त्री० भादरवा सुद योथ;
 गलेशयोथ
 इगडी स्त्री० नानुं इगडुं. -हुं न० ठेकुं;
 अथियुं (२) भारोदियाना थांभलानी
 ७परनुं आधररथ नानुं लाकडुं के पथरनुं
 योसलुं. -डो पुं० पथर (२) मोट्टुं ठेकुं
 इगडोपुं [फा. दगदगह] शक; वहेम; वसवसे
 इगडभाज वि० [अ. दगल-फा. बाज], -
 स्त्री० लुओ दृगाभा७
 इगाभोर वि० [फा. दगा + खोर], -री
 स्त्री० लुओ दृगाभाज, -
 इगाभाज वि० [फा. दगा + बाज] इगे
 करनारुं. -
 स्त्री० इगे करने ते

દર્શો પું [ફા. દગા] છળ; કપટ (૨)
 વિશ્વાસઘાત
 દગ્ધ વિં [સં.] બળેલું; દાઝેલું
 દગ્ધાડવું સંકિં [સં. વહ; પ્રા. વજ્જી] 'દાઝવું'નું
 પ્રેરક [બીડો સંતાપ
 દગ્ધો (-પો) પું [દગ્ધાડવું' પરથી] બળતરા;
 દગ્ધોડયું વિં [જુઓ દગ્ધાડવું] અડધું પડયું
 બળેલું (૨) ખોયાલું
 દટણ, ઠૂંઠેલો, ઠખાળો, ઠાઠાજૂ વિં (૨)
 નં [ડાટવું' ઉપરથી] જુઓ 'ડટણ'માં
 દટવું અંકિં દટવું; ગરક થવું
 દટતર નં જુઓ ડટતર
 દટાવવું સંકિં, દટાવું અંકિં 'દાટવું'નું
 પ્રેરક અને કર્મણિ [યતો નાશ; દટતર
 દટ્ટન વિં દટાયેલું; ડટણ (૨) નં દટવાથી
 દટ્ટો પું [જુઓ દાટવું] દટ્ટો; દાટો (૨)
 મોન્ટેસોરી બાલમંદિરમાં વપરાતી ધાટીલા
 દાટા જેવી આકૃતિનું સાધન
 દડ પું; નં ઝીણી ધૂળ
 દડધો પું [સં. દલ ઉપરથી] ધણું નડું
 અને ભારે વાસણ
 દડદડ અં [રવં] પાણી પડવાનો એવો
 અવાજ (૨) બળ બળ (આંસુ)
 દડબ સ્ત્રીં દડબું (૨) જુઓ ગડબ
 દડબડ (ઠદડબડ) અં [રવં] દોડવાનો
 અવાજ. -ડી સ્ત્રીં ઉતાવળી દોટ
 દડબવું સંકિં દાબીને-કાંસીને ભરવું
 દડબું નં દડબ; ઢેકું; ચોસણું
 દડમજલ સ્ત્રીં કોઈ જગાએ અટક્યા
 વગરની મજલ (૨) અં અટક્યા-
 વિસ્તારો લીધા વિના
 દડવું અંકિં [રવં] દોડવું (૨) ગબડવું
 દડિયો પું [રિ. ઢલ = ડાલી] પડિયો
 દડી સ્ત્રીં નાનો દડો (૨) ચીંથરાં લપેટી
 બનાવતી દડી (૩) બાંધો; ધડતર. ઉદાં
 બાંધી દડી, ખેડી દડી (-નું માણસ)
 દડુકાવવું સંકિં દડુકવું (૨) 'દડુકવું'નું પ્રેરક
 દડુક (ઠદડુક) અં [રવં]. ઠવું સંકિં
 (હુકા) દડુક દડુક કરવો

દડૂલી સ્ત્રીં નાનો દડૂલો; દડી. -ડો પું
 રમવાનો દડો [પ.]
 દડો પું ['દડવું' ઉપરથી] ગોળાકાર ચીજ
 (ખાસ કરીને રમવાની તે)
 દડણું નં જુઓ ડણું; ડેરો
 દટ વિં [સં.] આણેલું (૨) પું દટાત્રેય (૩) નં
 પૂર્વજન્મમાં કરેલું પુણ્યદાન. ઠક પું [સં.]
 શાસ્ત્રવિધિ પ્રમાણે પોતાનો કરેલો ખીજ-
 નો પુત્ર. -તાત્રેય પું [સં.] એક ઠકધિ
 -વિષ્ણુના ચોષીસ અવતારમાંના એક
 દદડવું અંકિં [રવં] દદૂડી પડવી
 દદામું નં [સં. દુદમ] લડાઈમાં લશ્કરને
 મોખરે વાગવું નગારું; મોટો ડંકો
 દદૂડી સ્ત્રીં નાનો દદૂડો. -ડો પું દડદડ
 બિચેથી પડતી મોટી ધાર
 દદું સ્ત્રીં [સં.] ચામડીનો એક રોગ-દરાજ
 દધિ નં [સં.] દહીં
 દધિ પું [સં. જ્ઞધિ] સમુદ્ર. ઠાઠ, ઠસુતા
 સ્ત્રીં સમુદ્રમાંથી જન્મેલી -લક્ષ્મી
 દધીચ (-ચ) પું [સં.] વજ બનાવવા
 પોતાનાં હાડકાં આપનાર પ્રસિદ્ધ ઠકધિ
 દન પું [સં. દિન] + દિવસ. -નિયું નં
 એક દિવસનું મહેનતાણું -મનૂરી (૨)
 રાજનું ધરાક
 દનુ સ્ત્રીં [સં.] રાક્ષસોની માતા -કશ્યપની
 સ્ત્રી. ઠજ [સં.] પું દાનવ; દૈત્ય
 દપે (-પો) ટો પું [જુઓ દુપટ્ટો] ક્રીમતી
 લગણાં બાંધવાનો કકડો (૨). ક્રીમતી
 લગણાં ગાંસડો
 દદ્દતર નં [અ.] કામકાજનાં કાગળિયાં,
 ચોપડા વગેરે (૨) કાર્યાલય (૩) વિદ્યાર્થીની
 ચોપડીઓ રાખવાની શેલી; પાકીટ. ઠખાનું
 નં [ફા. જ્ઞાનહ] દદ્દતરે રાખવાની જગા.
 -રી વિં [ફા. દ] દદ્દતરનું; -ને લગતું
 (૨) પું દદ્દતર લખનારે કે રાખનારે
 દદ્દન નં [અ.] સુડાને દાટવું તે. -નાવવું
 સંકિં દાટી ફેવું
 દદ્દે વિં [અ. દફજ] વિખેરી નાખેલું (૨)
 નાશ કરેલું (૩) માંડી વાળેલું; પતાવેલું

इडे स्त्री० [अ. दफअहो वार. उदा० जे इडे.
 ०हार पुं० [फा. दार] दरकरनी नागी
 टुकडीना उपरी
 इभाडाववुं सं० किं० धमकाववुं
 इभाकुं न० [सर० इउथु] ठेकुं; योसकुं
 इभाइयो पुं० [फा.] डाडमाड; अफको; इभाभ
 इभावुं अ० किं० लुओ इभाउं (२) नरभ
 यवुं; नभउं - ताजे थउं
 इभाथु न० इभाववुं ते (२) बार; वज्ज (३)
 डाभ; अंकुशानी असर [ला.]
 इभाववुं सं० किं०, इभाउं अ० किं०
 'इभाउं'नुं प्रेरक ने कर्मणि
 इभेल(-लु) वि० ['इभउं' उपरथी] इपी
 गयेकुं(२)आबार तणे आवेलुं; ओशिथाणुं
 इभोडो पुं० अेक नतनी भांड
 इभ पुं० [फा.] श्वास (२) (धुअाननी)
 सडाको (३) श्वासनी अेक शैज (४)
 प्राणनाथु; छव (५) [ला.] सत्त्व; शक्ति;
 पाणी (६) धमकी; सलनी शैड
 इभ पुं० [सं.] इद्रियोने इभवी-ताजे राभवी
 ते; इभन
 इभक स्त्री० धमक; यमक; अणक; तेज.
 ०वुं अ० किं० यमककुं (२) (नगारु)
 वागवुं; द्रमककुं
 इभडी स्त्री० [प्रा. दम्म (सं. दम्म)] चैसानो
 योथो लाज [डाडमाड
 इभइमाट पुं० [प्रा. दमदमा = डाड करवो]
 इभहाटी स्त्री० [इभ+हाटी] धमकी ने उराभाणी
 इभन न० [सं.] इभउं-पीडउं ते (२)
 इभाववुं; कायूमां राभउं ते. ०नीति स्त्री०
 इभावीने-गभे तेभ पीडीने वश करवानी
 नीति; 'रिप्रेसन' [क्षणे क्षणे
 इभअइभ अ० [फा.] इरेक श्वासनी साथे;
 इभयंती स्त्री० [सं.] नगरावनी स्त्री
 इभलुं(-लेल) वि० इभना रोगवाणुं; इभियल
 इभवुं सं० किं० [सं. दम्] (भनने)
 इभाववुं-कायूमां राभउं (२) दुःप देउं;
 पीडउं [अपको
 इभाभ पुं० [फा. दमामा=नोणत] इभइयो;

इभिय(-ये)ल वि० लुओ इभलुं [जेवुं
 इभय वि० [सं.] इभवा योअ के इभी शकअ
 इया स्त्री० [सं.] इया; कुरुषा. ०धर्म पुं०
 प्राणी धर्म प्रये इयालाव. ०निधि पुं०
 इयानो भांडार-ईश्वर. ०भलुं वि० रांक;
 गरीभ; इया जेपने जेवुं. ०मय वि०
 इयाथी भरपूर. ०र्द्र वि० इयाथी भीगणी
 गयेकुं. ०लु [सं.], ०वत. ०वान, ०पी,
 ०णु वि० इयावाणुं; इयाणु
 इयित वि० [सं.] प्रिय (२) पुं० वल्लस;
 प्रीतम. -ता स्त्री० [सं.] पत्नी
 इर न० [फा.] भागलुं; इरवाले
 इर पुं० भाव; किंमत (२) अ० इरेक
 इर न० [सं.] न० कोर्ष प्राणुं जे मीनमां
 रडेवाने करेलुं काणुं - छिद
 इरकर स्त्री० [फा.] परवा; काणु; तम
 इरभास्त स्त्री० [फा.] नअताथी कडेवुं ते;
 अरथ (२) मंजूरी माटे रन्नु यती
 सूचना; प्रस्ताव [जगा; इरघा
 इरगाड स्त्री० [फा.] पीरनी इणरनी
 इरगुवर वि० [फा.] माइ करेलुं; सांभी लीधेलुं
 इरघा स्त्री० लुओ इरगाड [इरनाशे
 इरथ पुं० [फा.] वृडां सीववानो धये
 इरलो(-जलो) पुं० [अ.] पाथरी; कोटी; कदा
 (जेम के, केटलेक इरजने; वात जेठले
 इरजने गर्ध) (२) छोदी; अधिकांर
 इरद न० [लुओ इई] दुःप; पीडा
 इरहागीनो पुं० चैसाडको अने धरेलुं गांडुं
 इरही वि० इरहाणुं; मांडुं
 इरभार पुं०; स्त्री० [फा.] राजसला-कयेरी
 (२) पुं० डाकोर; राज. ०गड पुं० राजनेो
 महेल. ०साडेभ पुं० शीप धर्म ग्रंथ.
 -री वि० इरभारनुं; -ने लगतुं (२) पुं०
 इरभारनो राजपुरुष
 इरल पुं० लुओ इई. -लियो पुं० डलकी
 भताती वज्जोनी भरलुं किया करवतार
 आलाए
 इरभाथे पुं० [फा. दरमाह] भासिक पगार
 इर भयान [फा.], इरभयान अ० अमुक

समयनी अंहर. ०गीरी स्त्री० मारकृत;
 वच्चे होवापणुं [हंभेश
 हररौण् अ० [हर + रौण्] हररौण्; रौण्;
 हरवाले पुं० [फा.] मोटुं आरखुं के शूठक
 हरवान पुं० [फा. दरवान] हरवाने
 सायवनारो; क्षरपाण
 हरवेश पुं० [फा.] क्षीर
 हरश न० लुओ दर्शन [प.]. ०न दर्शन
 हरशनिथुं न० [सं. दर्शनीय] स्त्रीओ अने
 भाणकोने काडे पडेरवानुं अेक धरेखुं
 हराम स्त्री० [सं. द्राक्ष] द्राक्ष
 हरान् स्त्री० हाहर; यामडीना अेक रोग
 हरान् स्त्री० [य. दर्ज] दाकडामां जेअण्
 भाडवानो सुधारनो रहे।
 हरि स्त्री० [सं.] गुदा
 हरिद्र वि० [सं.] गरीज; कंठाण (२) अेही
 (३) स्त्री०; न० + हरिद्र; हणहर. ०ता
 स्त्री०. -द्री वि० लुओ हरिद्र
 हरियाई वि० [फा.] हरियानुं, -ने लगतुं(२)
 स्त्री० अेक जतनुं रेशमी कापड
 हरियादिल वि० हरिया जेवा उहार दिल्वाणुं.
 -द्री स्त्री० [विवेक; विचार
 हरियाइ (-इत) स्त्री० [फा. दर्यापत] दर्याइ;
 हरियाभलेले पुं० नही के हरियाकिनारे
 आयेवो भलेले
 हरियाव [फा. दरिया], ०दिल, ०दिली
 लुओ हरियो, हरियादिल, हरियादिली
 हरियो पुं० [फा. दरिया] समुद्र (२) पूज
 विस्तार के जडाणवाणुं कांई पणुं [वा.]
 हरी स्त्री० [सं.] गुदा; हरि
 हरेक वि० [हर + अेक] लुओ हरेक
 हरेडुं स० कि० [हररेडो] उपरथी वाववा
 माटे दाखानो हरेडो करवे।
 हरेडो पुं० [सं. दरणि] धारा; रेखो
 हरो स्त्री० [सं. दूवी] अेक वनस्पति-धरो.
 ०आहम स्त्री० साहरवा सुद्ध आहम
 (ग्यारे स्त्रीओ हरोनी पूल करे छे.);
 धरोआहम. ०छ स्त्री० हरो
 हरोओ पुं० [लुओ हरोओ] तपास राभनारो
 अमलहार

हरोडो(-रो) पुं० [लुओ हरोडो] धाड
 हर्द न० [फा.] लुओ हरद(२)दागणी; प्रेम.
 ०नाक वि० [फा.] दुःपथी भरखुं. -ही
 वि० हर्दवाणुं; हरही
 हर्दुर पुं० [सं.] हेडको
 हर्प पुं० [सं.] गर्व; अहंकार
 हर्पणु न०; स्त्री० [सं.] आप; आठलुं; आरसो
 हर्पिणी वि० स्त्री० हर्षवाणी
 हर्ष पुं० [सं.] अेक वनस्पति - हरक. -र्षा-
 सन न० [+आसन] हर्षानुं जनावेखुं आसन
 हर्षाइ (-इत) [फा.] स्त्री० लुओ हरियाइ'मां
 हर्षा पुं० [सं.] हेभाव
 हर्षक वि० [सं.] हेभाडनारुं (२) जेतारुं
 हर्षन न० [सं.] जेवानी क्रिया (२) लकित-
 लावथी जेवानी क्रिया (३) हेभाव (४)
 शास्त्र (५) दर्शन (५) बुंवि; अक्षा. [नंन]
 ०शास्त्र न० द्दिलगुडी. -नाकांक्षी वि०
 [+ आकांक्षी] दर्शननी आकांक्षावाणुं.
 -नातुर वि० [+ आतुर] दर्शन करव
 माटे आतुर. -नाथी वि० [+ अथी]
 दर्शननी धम्खावाणुं. -नियुं न० लुओ
 हरशानियुं. -नी वि० प्रगत; अुदलुं; हेपीलुं
 (२) वि० स्त्री० जेतोवेत शिकारवानी
 (हूडी). -नीय वि० [सं.] हेभवा योग्य;
 सुंदर. -नेद्रिय स्त्री० [सं.] आप
 हर्षावपुं स० कि० [सं. हर्ष उपरथी] हेभाडलुं;
 अतावपुं
 हर्षी वि० [सं.] (समासन अते वपरथ
 छे) जेतारुं. जेम के, हर्दशी (२) अतावनारुं
 हल न० [सं.] पांहुं (२) कूलनी पांजडी (३)
 सैन्य (४) जडाश; धनता [करवा ते
 हलन न० [सं.] हणी नांअणुं - बुरेबुरा
 हलपति पुं० सेनापति
 हलवाडी पुं० [सं. दलि (माटीतुं टेकुं)
 उपरथी] छटा पकवनार
 हलवाडुं न० (भरैला होरना अहलामां)
 यमारने त्यांथी मणतुं यामडुं
 हलाव पुं० [अ. दहाल] साहुं जोठवी आपनार;
 मारकृतियो (२) लडवो; हलवो. -ली

श्री० [अ. दहली] हलालनुं काम; भास्कृत
 (२) हलाल तरीकेनुं महेनतालुं; उकसाई.
 -कु न० हलालनुं काम
 हलित वि०[सं.] ह्यायेकुं; क्यरायेकुं; पीडित.
 -तोद्धार पुं० [+उद्धार] हलितोतो उद्धार
 हलीय श्री० [अ.] (वातना टेकामां इशा-
 वेला) सभय. ०भाळ श्री० सामसामी
 हलीयानी क्रे'काक्रे'की
 हहत्तो पुं० [दि. डह = टोपलो] थापण; पूं०
 हव पुं० [सं.] वन (२) हावानण (३)
 सताप [ला.]
 हवरावनुं सं०किं [हातुं'तुं प्रेरक] नर
 हेभाउवे; आधान करावतुं (पशुमां)
 हवकुं वि० अण्णामलुं; अण्णामानीतुं
 हथा [अ.], ०ई[फा.] श्री० ओसाड; औषध
 (२) उपाय; हलाळ [ला.]. ०भानुं न०
 औषधालय'
 हवात पुं० [अ.] (शाहीनो) अडियो
 हवादाड, हवापाणी न००००ओसाडवेसड
 हवावाणो पुं० हवाओवेयनारो; 'डेमिस्ट'
 हश श्री०+दिश; दिशा [प.]
 हश वि० [सं. दशन; प्रा. दस] '१०'. ०क
 पुं० [सं.] हसको; हशने ज्यो (२) स'भ्या-
 क्षेपनमां ऐकमथी आगणनुं पीणुं
 स्थान [ग.]. ०क'ध(०२) पुं० लुओ
 हशओव. ०कै पुं० हशक (२) हश वष'नो
 समय. ०वीव पुं० [सं.] हश भाथावाणो-
 रावण. ०हिश (-शा) श्री० आर दिशा,
 आर भूला, आकाश तथा पाताण ऐम
 हश दिशाओनो समूह [हार
 हशन पुं० [सं.] हांत. ०प'हित श्री० हांतनी
 हशम वि०[सं.] हशमुं(२) श्री० पभवाडियानी
 हशमी तिथि. ०द्धार न० अद्धार ध; ताणवुं.
 -मी श्री० [सं.] हशम
 हशमी श्री० इधे पांधीने जनावेडी शेटली
 हशमुं न० भरण पछी हशमे द्विवसे
 करवानी किथा [रान
 हशरथ पुं०[सं.] रामना पिता-अयोध्याना
 हशरा पुं०; श्री० [सं. दशहरा] आसो सुह
 हशम; विज्याहशमी

हशहरा न० [सं.] जेठ सुह पडवानुं गंगा-
 ०न्मनुं पव' (२) हशरा
 हशा श्री०[सं.] गाडी जेववा पैडामां धलाती
 तेलवाणी श्रीहरडी (२) कपडानी आंतरी,
 हशी (३) स्थिति; हलत (४) मनुष्यना
 नसीण पर सारी भाडी अस्तर करनारी
 अहादिनी स्थिति (५) पडती हलत
 हशानन पुं० [सं.] रावण
 हशावतार पुं०००००[सं.] विभक्षुना हश अ-
 वतार(मत्स्य, कूर्म, वराह, नृसिंह, वामन,
 परशुराम, राम, कृष्ण, युद्ध अने कटिक.)
 हशाश्वमेध पुं० [सं.] काशी प्रयाग वगैरे
 स्थणोमानुं ऐक तीर्थस्थान (त्यां इस
 अश्वमेध यथा हता ऐवी पुराणकथा छे)
 हशांश पुं० [सं.] हशमे लाग (२) वि०
 (३) न० हसकथी गलातुं (अपूर्णांक)[ग.]
 ०अपूर्णांक न० 'उसिमल क्रेकशन'[ग.]
 ०पद्धति श्री० विविध परिमाणोने हशक-
 थी गल्लनानी कोष्टकपद्धति; 'उसिमल
 सिस्टम'[ग.]. ०णि'हु न० हशांशतुं
 चिह्न-०पकुं [ग.] [आंतरी; हशा
 हशी श्री० [सं. दशा उपरथी] कपडानी
 हशेरा श्री० लुओ हशरा
 हशोदिश अ० [हश+दिशा] जधी दिशाभां
 हस लुओ हश श्री० अने वि०
 हसकत पुं० [फा. दस्तखत] अक्षर; हसक;
 (२) अक्षरनी लभावट (हाथनी)(३) सही
 हसको पुं० लुओ हशको
 हसमुं न० लुओ हशमुं
 हस(-से)रा श्री० लुओ हशरा
 हसकत पुं० लुओ हसकत
 हसत पुं० [फा.] हाथ (२) ओडो; लुवाण;
 देय. ०कारी श्री० [+फा. कारी] हाथनी
 कारीगरी [‘भेड-पेन’
 हस्तानुं न० हस्त-ओडो जीववानुं वासण;
 हस्तावेण पुं० [फा.] लेणहेण वगैरे
 स'बंधी लथत (२) आधारभूत ऐतुं
 कोई पक्ष लथत. -०वि० हस्तावेणनुं,
 -ने लगतुं के तेना आधारवाणुं (२) लेणी

દસ્તૂર પું[ફા.] રિવાજ; ધારો (૨) દાપું; કર
(૩) ધારસીઓનો ગોર. -રી વિન્દસ્તરને
લગતું (૨) સ્ત્રીં હકસાઈ; દાપું; સુખડી
દસ્તો પું [ફા.] ખાંડણીનો દાંડો; પરાઈ
(૨) હાથો (૩) ચોવીસ કાળગની ચોકડી; ધા
(૪) સિપાઈઓની અમુક સંખ્યાની ટુકડી
દસ્તુ પું [સં.] ચોર; લૂંટારો (૨) અનાથ
લોકોની એક ભતનો માણસ
દહન નં [સં.] દહણું-બાળવું તે. ંકિયાં
સ્ત્રીં (રામ) બાળવાની ક્રિયા
દહણું સંકિં [સં. દહ] બાળણું [સગભાં
દહાડાવાળી વિં સ્ત્રીં [ન્યુઓ દહાડો]
દહાડાયું વિં (૨) નં, -ચો પું ['દહાડો'
ઉપરથી] રોજે કામ કરનારું માણસ
દહાડી સ્ત્રીં [દહાડો ઉપરથી] રોજિંદું મહેન-
તાણું (૨) અંરોજ. ંદહાડી અંરોજેરોજ
દહાડો પું [સં. દિવસ; પ્રા. દિવજ, વીહ]
દિવસ; વાર; તારીખ; તિથિ (૨) મરનાર
પાછળ કરવામાં આવતું જમણું (૩) [લા.]
વખત; સમય (૩) ભાગ્ય; સિતારો.
[દહાડા રહેવા = ગમ્ રહેવો]. ંપાણી
નંબંબં મરનાર પાછળ જમણું
દહીં નં [સં. દધિ] દૂધ જમાવતાં ધાય તે
દહીંત(-થ)કું નં [સં. દધિતર; દે. દહિતર]
એક ભતની બડી પોથી પૂરી
દહીંદૂધિયું વિં દૂધ-દહીં બનેમાં પગ
રાખનારું; બને પક્ષ સાચવવા ઇચ્છનારું
દહીંવડું નં દહીંમાં પલાળેલું વડું
દહેજ સ્ત્રીં [ફા.] ન્યુઓ દેજ
દહેશત સ્ત્રીં [અ. વહેશત] બીક; ભય
દધી નં ન્યુઓ દલ (૨) એક મીઠાઈ
દધાણું નં દળવાની વસ્તુ -અનાજ
દધદર નં [સં. દારિય] દરિદ્રતા; ગરીબી (૨)
આળસ; એટીપણું. -રી વિં દળદરવાણું
દધદાર પું દળવાણું; બડું (૨) ભારે
દધદ્રી વિં દળદરી; દરિદ્રી
દળવાદધી નં તોફાનનું વાદળ (૨) લરકર
દળણું સંકિં [સં. દળ] પીસવું; ધંડીમાં
નાખી ભૂકો કરવો (અનાજ ઇંનો)

દળાઈ સ્ત્રીં, -મણ નં દળવાનું મહેનતાણું
દંગ વિં [ફા.] દિંગ; ચકિત
દંગલ પું; નં [ફા.] ટંટો; તકરાર (૨)
કુસ્તી (૩) કુસ્તીની હરીફાઈ (૪) અખાડો
દંગો પું [ફા. દંગલ] તોફાન; બખેડો;
હુલ્લડ (૨) બંડ; ફિતૂર. ંકિસાદ પું
લકાઈ ટંટો; હુલ્લડ; ફિતૂર
દંડ પું [સં.] હાથમાં ઝાલવાની લાકડી
(૨) વેત; છડી (૩) શિક્ષા; સબ (૪) શિક્ષા
તરીકે લેવાતું નાણું (૫) એક ભતની કસરત
(૬) ચાર હાથની લંબાઈ બેઠણું માંપ.
[ંપીલવા = દંડની કસરત કરવી].
ંનાયક પું [સં.] ન્યાયાધીશ (૨) પોલીસનો
વડો અમલદાર (૩) સેનાપતિ. ંનીતિ
સ્ત્રીં [સં.] ન્યુઓ રાજનીતિ (૨) ન્યાય
વહીવટ. ંવત અં [સં.] દંડની પેટે લાંબા
પડીને. ંવત વિં (૨) પું સાધાંગનમસ્કાર.
ંવું સંકિં [સં. વંદ] શિક્ષા-સબ કરવી
(૨) દંડ કરવો [(એક બેલ-શિક્ષા)
દંડાખેડી સ્ત્રીં વચ્ચે દંડાવાળી ધગની ખેડી
દંડી પું [સં.] દંડખરી સંન્યાસી
દંડી(-દૂ)કો પું [સં. વજૂ] બડી દૂકી લાકડી
દંડો પું [સં. વંદ] દૂકી બડી લાકડી; ડંડો
(૨) મોઈ રમવાનો દડો
દંત પું [સં.] દાંત. ંકથા સ્ત્રીં મુખ-
પરંપરાથી ચાલતી આવેલી વાર્તા.
ંધાવન નં [સં.] દાંતણ; દાંત સાફ
કરવા તે. ંપત્ર નં [સં.] કાનનું એક
ધરેણું. ંમંજન નં દાંત માંજવાની
ભૂકી - ઔષધિ. ંવૈધ પું દાંતનો વૈધ.
ંસ્થાની વિં દાંતની મદદથી બોલાવું; દંથ
દંતારો પું [સં. દંતકાર, પ્રા. દંતાર] હાથી-
દાંતનું કામ કરનારો
દંતાથા નં ['દંત' ઉપરથી] પંજેટી; ખેતીનું
એક ઓળર (૨) પું (હળ દંતાળી ઇંનો)
દાંતો. -ળી સ્ત્રીં પંજેટી. -ળું વિં
દાંતા - કળાવાળું [(૨) ખરેરો
દંતિયો પું ['દંત' ઉપરથી] દાંતિયો; કાંસકો
દંતી પું [સં.] હાથી [હાથીનો દાંત
દંતૂશ(બા, -સળ) પું [સં. દંત + શૂલ]

દંત્ય વિં [સં.] દાંત સંબંધી (૨) દંતસ્થાની.
 -વૈષ્ણવ્ય વિં [+ ઔષ્ણ] દાંત અને હોઠ
 બંનેની મદદથી ઉચ્ચારાતું. ઉદાં 'વ'
 દંબલી નંબંવં [સં.] વરવહુ
 દંભ પું [સં.] ટોળ; ટોંગ; -ભી વિં [સં.]
 દંભવાણુ; ટોંગી
 દંશ પું [સં.] ડંબ; સાથ વગેરે ઝેરી જીવ-
 જંતુ કરડવું તે (૨) ક્રીનો; વેર [લા.].
 ંવું સંકિં દંશ દેવો; કરડવું.-શીલું
 વિં ઝેરીલું
 દંદ્રા સ્ત્રીં [સં.] મોટા દાંત; દાઠ
 ન્દા વિં સ્ત્રીં [સં.] આપનારી; 'દ' નું સ્ત્રીં.
 ઉદાં મુખદા
 દાધ્યાણુ, દાધ્યાણી, દાઈ સ્ત્રીં દાથણુ;
 ધાવ (૨) સુયાણી; પ્રસવ કરાવનારી ખાઈ
 દાઈદુશ્મન પું [પ્રા. દાહમ (વારસામાં
 હિરસેદાર) + દુશ્મન] વારસામાં ભાગીદાર
 અને દુશ્મન (૨) વેરની
 દાઉદખાની વિં [અ. દાઉદ + ફા. જ્ઞાન] એ
 નામની જાતના (ધર્મ) કે યોગ્યા
 દાહિદી સ્ત્રીં [અ. દાહદ ઉપરથી] એક
 ફૂલગ્રાહ; ગુલદાવરી (૨) વિં મુસલમાન
 કે વહોરાની એક જાતનું (૩) એ નામની
 જાતના (ધર્મ)
 દાક્તર પું [હિં. ડોક્ટર] યુરોપીય વૈદક
 પ્રમાણે દવા કરનાર. -રી વિં દાક્તરનું,
 -ને લગતું (૨) સ્ત્રીં દાક્તરની વિધા કે ધર્મ
 દાક્ષ્યાણી સ્ત્રીં [સં.] દક્ષની કન્યા; નક્ષત્ર
 (૨) પાવંતી
 દાક્ષિણાત્ય વિં [સં.] દક્ષિણમાં આવેલું
 (૨) પું દક્ષિણ દેશનો વતની
 દાક્ષિણ્ય નં [સં.] સભ્યતા; વિવેક
 દાખલ વિં [અ. દાખલ] અંદર ગયેલું-
 પેઠેલું (૨) અં બદલે; માટે; પેટે; તરીકે
 દાખલો પું [અ. દાખલ] દર્શાવ; ઉદાહરણ
 (૨) અનુભવ; પાઠ; શિક્ષા (૩) પુરાવો;
 પ્રમાણ (૪) રીત પ્રમાણે ગણવાની રકમ
 -હિસાબ [ગ.]
 દાખવવું, દાખવું સં કિં [પ્રા. દક્ષવ;

અપ. દાક્ષવ; (સં. દર્શવ)] દેખાડવું; ખતાવવું;
 ધ્યાન પર લાવવું; કહેવું (૨) અંકિં અસર
 ખતાવવી; ગુણ દેખાડવો (પ્રાથ: સારો નહિ)
 (૩) દુ:ખ કરવું; પીડા થવી
 દાગવું સંકિં [સં. દાલ ઉપરથી] સળગાવવું;
 પલીતો આંપી ફેડવું
 દાગીનો પું ધરેણું (૨) રકમ; નંગ
 દાઘ પું [ફા.] જીઓ ડાઘ
 દાઘ પું [સં.] બળવું તે; દહન
 દાજી પું પિતા કે વડીલ (સંબોધન)
 દાઝ સ્ત્રીં [સં. દહ; પ્રા. દજ્ઞ ઉપરથી] ડાગણી;
 અનુકંપા; (૨) ચીડ; ગુસ્સો (૩) દ્વેષ; વેર
 (૪) દાઝેલો - બળેલો ભાગ (ખારાકમાં).
 ંજું નં દઝાવાય એવું જમીનનું તપવું
 તે. ંવું અંકિં જીનું ચંપાવાની અસર
 થવી (૨) બળવું; સળગવું (૩) (રસોઈનું)
 અંતિ તાપથી બળવું (૪) મનમાં દાઝ
 હોવી કે ચઢવી; દાઝે બળવું [લા.]
 દાટ વિં [ફા. દટ] ભરચક; પુષ્કળ. ઉદાં
 મોંધું દાટ (અતિરાજ મોંધું) (૨) પું ડાટ;
 ભારે તારા; ખુવારી
 દાટવું સં કિં ખાડો કરી તેમાં માટીથી
 દાંકી દેવું; દંકનાવવું; ગાડવું (૨) તેમ કરીને
 સંતાડવું (૩) કાંઈ છૂપો લાભ સંતાયેલો
 હોવો. જેમ કે, ત્યાં શું દાટવું છે કે
 ગયો હતો? [લા.]
 દાટી સ્ત્રીં [હિં.] ધમકી; દાટી
 દાટો પું ['દાટવું' ઉપરથી] ડાટો
 દાડમ નં [સં. દાહિમ] એક ફળ. ંકળી
 સ્ત્રીં દાડમનો દાણો. ંડી, -મી સ્ત્રીં
 દાડમનું ડાડ
 દાઠ સ્ત્રીં [સં., પ્રા. દાઠ] ચપટા માથાનો
 આવવાનો દાંત. [ંસળકવી = સ્નાદ
 કરવાનું મન થવું]. -ઠા પું બં વં
 લોઠાના દાંતા (કરબડીના)
 દાઠા(-ઠિયા)ળો વિં પું દાઠીવાળો - મરદ
 દાઠી સ્ત્રીં [સં. દાહિકા; દે. દાહિમા] હડપથી
 કે ત્યાં ઊગતા વાળ
 દાણુ નં [પ્રા. દાણિ] જકાત; હાંસલ; ટેલ.

૦ચોટી સ્ત્રીં જકાતધર; ટાલ લેવાની જગા. ૦ચોરી સ્ત્રીંદાણ ભરવાનું ચુકાવતું તે. ૦હીલા સ્ત્રીં ગોપીઓ પાસે દાણ્ય લેવાની કૃષ્ણ કરેલી લીલા

દાણ્યાદાર વિં [ફા. દાનહ + દાર] દાણ્યા-દાણ્યાવાળું; કણકીદાર

દાણ્યાપીઠ સ્ત્રીં દાણ્યાખન્નર; કણપીઠ

દાણ્યી વિં [દાણ્ય ઉપરથી] દાણ્યનું ઉકદાર (૨) પું દાણ્ય ઉપરાવનારો

દાણ્યા પું [ફા. દાનહ] અનાજ; ધાન્ય (૨) અનાજનો કણ (૩) એના જેવો કોઈ પણ કણ (૪) સોગરાંબાણ વગેરે રમતમાં પાસા કે કોડીથી દાવ નાખતાં પડેલો અંક. [દાણ્યા વાળાવા = વળગણ્ય જેવા કે કાઢવા માયા ઉપર દાણ્યા ફેરવવા]. ૦દૂણ્યી પું અનાજ વગેરે ખોરાકનો સામાન. ૦પાણ્યી પું; નં ખાવાપીવાનું સાધન (૨) અન્નજળ; નસીખ

દાતાણ્ય નં [દે. દંતવળ] દાંત સાફ કરવા માટે આવળખાવળ ઇંની સોદીનો કકડો. ૦પાણ્યી નં દાતાણ્ય અને પાણ્યી (૨) તે વડે દાંત મોઢું સાફ કરવાં તે. -નિણ્યો પું દાતાણ્ય વેચનારો

દાતરડી સ્ત્રીં [સિં. દાત્ર] નાનું દાતરડું (૨) દાતરડી જેવા દાંત; જેમ કે, સૂવરની દાતરડી. -કું નં ધાસ કાપવાનું એક ઓળર

દાતા [સિં.], ૦૨ વિં આપનારું (૨) દાન કરનારું; ઉદાર (૩) પું દાન આપનારો પુરુષ. -ત્રી વિં સ્ત્રીં દેનારી (૨) સ્ત્રીં દાતા સ્ત્રી

દાથરો પું રસોઈમાં વરાળથી ખાફવા વાસણમાં વરત્તને અધ્ધર રાખવા કરાતું ધાસ વગેરેનું પડ (૨) તોખરો (૩) ચડેલું મોં [લા.]

દાદ સ્ત્રીં [ફા.] ફરિયાદ; અરજ (૨) ઇન્સાફ. ૦ફરિયાદ સ્ત્રીં કોઈ પણ જાતની ફરિયાદ

દાદર સ્ત્રીં [સિં. દદુ] દરાજ

દાદર પું [પ્રા. દદર] દાદરો; નિસરણી.

૦ખારી સ્ત્રીં દાદરનું નાનું ખારણું; છનો

-રો પું નિસરણી (૨) નિસરણી ઉપરનું ખારણું (૩) તાળાની અંદરની કળ (૪) એક જાતનો તાલ

દાદાગીરી સ્ત્રીં [દાદો ઉપરથી] જખરદસ્તી; ખળજેરી; ઝુંડાગીરી

દાદી સ્ત્રીં માં કે બાપની મા; વડિયાઈ

દાદુર પું [સિં.] દેડકો

દાદો પું ખાપનો કે માનો ખાપ; વડવો (૨) ગુડો; જખરદસ્તી કરવાની ટેવવાળો

દાધનું અંકિં [સિં. દગ્ધ = દાઝેલું] દાઝલું; ખળલું

દાધાખણ્યું વિં [સિં. દગ્ધ + ખળ્યું] અદેખું

(૨) રડતી સૂરતવાળું [(૨) ગાંડિયું

દાધાર યું વિં [સિં. દગ્ધ ઉપરથી] અદેખું

-દાન [ફા.] પ્રત્યય. નામને લાગતાં 'તે રાખનાર, ધારણ કરનાર' કે 'તે જાણનાર' એવા અર્થનું વિં બનાવે. ઉદા. 'ગુલાખ-દાન'; 'કદરદાન'

દાન પું ખળવં દશનો ધડિયો; ૧ x ૧૦ = ૧૦

દાન નં [સિં.] આપવું તે (૨) ધર્મશુદ્ધિથી, પુણ્યાર્થે આપવું તે (૩) રમતનો આપવાનો દાવ; વારો (૪) હાથીના લમણામાંથી ઝરતો મદ

દાનંત સ્ત્રીં [અ. દિયાનંત] મનનું વલણ; વૃત્તિ

દાનપત્ર નં અક્ષિસપત્ર; દાનનું લખાણ

દાનવ પું [સિં.] રાક્ષસ. -વી સ્ત્રીં દાનવ

સ્ત્રી; રાક્ષસી (૨) વિં દાનવને લગતું; રાક્ષસી

દાનાઈ સ્ત્રીં [ફા.] દાનાપણું; ડાલાપણું; વિવેક (૨) ભલમનસાઈ (૩) પ્રામાણિકતા

દાનિશ સ્ત્રીં [ફા.] ડહાપણ; વિવેક. ૦ મંદ વિં ડાહું; સમન્ત; વિવેકી

દાની સ્ત્રીં [ફા. દાન] પાત્ર; આલય; -ને રાખવાનું ઠામ, એ અર્થમાં નામને અંતે. જેમ કે ચા-દાની, પીકદાની ઇં

દાની વિં [સિં.] દાન આપનારું; સખી; ઉદાર. -નેશ(-સ)રી પું [સિં. દાન + ઈશ્વર] દાનવીર; મોટો દાની માણસ

દાનો વિં પું [ફા. દાનો] ડાહો; સમન્ત; વિવેકી

દાન્ત વિં [સિં.] વશ કરેલું; કાખૂમાં આણેલું (૨) સંઘમી

દાપું ન૦ [સં. દાપન] હકનું માગણું; લાગો
દાખ પું૦ દાખવું તે; દખાણું (૨) આગ્રહ (૩)

અંકુશ; ધાક

દાખડદીખડ અ૦ ['દાખડ' ('દાખડું'
ઉપરથી)નો દ્વિર્ભાવ] છપું છપું

દાખડી સ્ત્રી૦ [અ. દખ્ખહ ઉપરથી] નાનો
દાખડો; ડખી. -ડો પું૦ ઠાંકણવાળું એક
ભતનું ધાતનું પાત્ર; ડખો

દાખણિયું ન૦ કાંઈ દાખવા માટેનું વજન

દાખવું સ૦કિ૦ દખાવવું; અગદવું; આંપવું
(૨) સખતી કરવી; અંકુશમાં રાખવું [લા.]

દાલ પું૦ [સં. દર્શ] એક વનસ્પતિ - દલ

દામ પું૦ [સં. દ્રમ્મ; પ્રા. દમ્મ] પૈસો; ધન
(૨) ન૦ કિંમત; મૂલ્ય

દામ ન૦ [સં.] જુઓ દામણ (૨) સ્ત્રી૦ માળા.

૦ણુ ન૦ [રે. દામળ] ઘોડાં - ગધેડાંના

પગખાંધવાનું દોરડું. ૦ણી સ્ત્રી૦ સ્ત્રીઓના

કપાળનું એક ધરણું; ખંધી. ૦ણું ન૦

નેતરું; બડી દોરી

દામણું વિ૦ [રે. દયાવળ] ઓશિયાળું;

પરવશ (૨) દયામણું; ગરીબ

દામદૂપટ ન૦ [દામ + દૂપટ] ધીરેલાથી

ખમણું લેવું તે [વગેરેની યાળ

દામન ન૦ [ફા.] છેડો; પાલવ (૨) અંગરખા

દામિની સ્ત્રી૦ [સં.] વીજળી

દામોદર પું૦ [સં.] કૃષ્ણ [ભાગ

દાય પું૦ [સં.] વડીલોપાજિત મિલકતમાનો

દાયક વિ૦ [સં.] (પ્રાય: સમાસને અતે)

આપનાર. ઉદા૦ સુખદાયક

દાયકો પું૦ [સં. દરાન્ ઉપરથી] દસકો

દાયજો પું૦ [પ્રા. દાર્જન્ય = લગ્ન વખતે વર-

વહુને આપાતું દ્રવ્ય] સ્ત્રીધન

દાયણુ સ્ત્રી૦ [જુઓ દાઈ] સુચારી

દાયલાગ પું૦ વારસ વરીકેનો દાયનો ભાગ

દાયરો પું૦ [અ. દારહ] સમુદાય; ટાળું (૨)

ડાયરો; રાવણું

દાયિની વિ૦ સ્ત્રી૦ જુઓ - દાયી

દાયી વિ૦ [સં.] 'આપનારું' એવા અર્થમાં

સમાસને અતે. ઉદા૦ સુખદાયી

દાર વિ૦ [ફા.] 'વાણું' અર્થમાં શખ્દને
છેડે. ઉદા૦ પૈસાદાર

દારક પું૦ [સં.] ખાળક; વત્સ; પુત્ર

દારવું સ૦કિ૦ [સં. દૂ (દારવ)] ચીરવું; ફાડવું

દારા સ્ત્રી૦ [સં. દાર] પત્ની

દારિદ્ર (દ્રવ્ય) ન૦ [સં.] દરિદ્રતા; ગરીબાઈ

દારુ ન૦ [સં.] દેવદારનું ઝાડ (૨) લાકડું

દારુણુ વિ૦ [સં.] નિર્દય; કઠોર (૨) ભયાનક;

તુમુલ (૩) તીવ્ર; સખત (દઈ)

દારૂ [ફા.] મદિરા (૨) ખંદૂક, દારૂખાના

વગેરેમાં ફેરાતું ગંધક અને કોલસા વગેરેનું

મિશ્રણ. ૦ખાનું ન૦ આતસખાણની યીજ.

૦ગોગો પું૦ દારૂ, ગોળા વગેરે યુદ્ધનો

સામાન. ૦ડિયો પું૦ દારૂનો વ્યસની.

૦નિષેધ પું૦ દારૂ પીવાનો નિષેધ - મતા;

દારૂખંધી. ૦ખંધી સ્ત્રી૦ દારૂની ખંધી;

'પ્રોહિખિશન'

દારોગો પું૦ [તુકી] જુઓ દરોગો

દાર્શનિક વિ૦ [સં.] દર્શનશાસ્ત્રને લગતું

(૨) પ્રત્યક્ષ (પુરાવો) (૩) પું૦ દર્શનશાસ્ત્ર

બાણનાર

દાસચીની સ્ત્રી૦ [ફા. દાર્શની; સં. દાર્શની]

તેજનાની એક વસ્તુ - તજ

દાસાન પું૦ [ફા.] ધરનો મોટો ચોરડો (૨)

ચોક; આંગણું

દાવ પું૦ [ફા.] રમતમાં આવતો વારો; દા

(૨) પાસામાં પડતા દાણા (૩) લાગ;

અનુકૂળ વખત (૪) યુક્તિ; યેવ

દાવત સ્ત્રી૦ [અ.] નોતરું; ઈજન

દાવપેચ વિ૦ યુક્તિપ્રયુક્તિ

દાવાઅરજી સ્ત્રી૦ [દાવો + અરજી] ફરિયાદ-

નામું [સજગતો અગ્નિ

દાવાગ્નિ પું૦ [સં.] દવ; વનમાં એની મેળે

દાવાનલ [સં.] (-ળા) પું૦ દાવાગ્નિ

દાવો પું૦ [ફા. દખા] હક; માલિકી (૨)

હક મેળવવા સારુ સરકારમાં ફરિયાદ

(૩) પ્રામાણ્ય કે પુરાવો હોવાનો નિશ્ચય

કે તેની રૂએનો હક. જેમ કે, હું દાવાની

સાથે કહું છું.

દાસ પું [સં.] સેવક. —સાનુદાસ પું
 [+ અનુદાસ] દાસનો દાસ; અત્યંત નમ્ર
 સેવક. —સી સ્ત્રી સેવિકા; નોકરડી; ઢૂંડી
 દાસ્તાન ન૦ [ફા. દાસ્તાન] સંપદો
 દાસ્ત્ય ન૦ [સં.] દાસપણું
 દાહ પું [સં.] અળતું તે; અળતરા; અગન
 દાહ્ય વિ૦ [સં.] બાળવા જેવું (૨) સળગી
 ઊઠે એવું
 દાપ્ત સ્ત્રી૦ [પ્રા., કે. વાલિ] કડોળતું દળ-
 ક્ષાણ્યું (૨) એની (પ્રવાહી કે ભભરી)
 બનાવેલી એક વાની (૩) ગડગૂમડ પર
 વળતું પડ-છાડું. —ઘિયા પું ૦ ૦ વ૦
 (છાડાં વગરના) શેકેલા ચણા
 દાંડ (૦) વિ૦(૨)પું, ંગાઈ, ંગી, —ડાઈ
 સ્ત્રી૦ ન્તુઓ 'ડાંડ'માં
 દાંડિયારાસ (૦) પું ન્તુઓ ડાંડિયારાસ
 દાંડિયું (૦) ન૦ [દે. ઢાંઢી] ડાંડિયું કે તેવું
 કરેલું વસ્ત્ર
 દાંડિયો (૦) પું ન્તુઓ ડાંડિયો
 દાંડી (૦) સ્ત્રી૦ ન્તુઓ ડાંડી (૨) તંતુવાદનો
 ઠુંબડા સાથેનો લાંબો ઢાંડો
 દાંડીકૂચ (૦) સ્ત્રી૦ [દાંડી + કૂચ] ઈ. સ.
 ૧૯૩૦માં ગાંધીજીએ સાબરમતી આશ્રમ-
 થી દાંડી ગામ સુધી કરેલી કૂચ
 દાંડો (૦) પું ન્તુઓ ડાંડો
 દાંત (૦) પું [સં. દન્ત] દંત (૨) દાંતો (૩)
 વેર,ક્રીનો(૪)ક્રીપીદાંત. ઉદ્દાંદાંતની ચૂકી.
 [દાંતે અડવું = ચર્યાવું; વગોણું થવું]
 દાંતરું(—તુ) (૦) વિ૦ [સં. દંતુર] હોડ
 બહાર નીકળેલા દાંતવાળું
 દાંતાળું (૦) વિ૦ દાંતાવાળું
 દાંતિયુ (૦) વિ૦ દાંતાવાળું (૨) ન૦ દાંત
 દેખાડી કરડવા ઘાતું તે (૩) ઝાંછિયું
 દાંતિયો (૦) પું એકબાજુ દાંતાવાળો કાંસકો
 દાંતી (૦) સ્ત્રી૦ [દાંત' ઉપરથી] ખેડતનું
 એક વાવણીનું એાભર; ચાઓળ (૨) તડ;
 ફાટ (૩) ધસરકાને લીધે થયેલા કે દાંતથી
 મૂકેલા દોરા પરનો કાપ. —તો પું
 કાકર (૨) ખચકો; ખસરકો

દાંપત્ય ન૦ [સં.] દાંપતીપણું; લગ્નસંબંધ
 દાંભિક વિ૦ [સં.] દંભી; ડોળી; ઢોંગી
 દિક સ્ત્રી૦ [સં.] દિશા
 દિકામાળી સ્ત્રી૦ એક વનસ્પતિ (૨) તેનો
 ગુંદર જે એાસડ તરીકે, વપરાય છે
 દિક્કલ સ્ત્રી૦ [અ.] મુરકેલી; હરકત (૨) અદેશો;
 શક (૩) આનાકાની
 દિક્કાલ(—ળા) પું દિશા અને કાળ
 દિક્કપાલ [સં.] —ળા પું દિશાનો વક્ષક દેવ
 દિગર વિ૦ [ફા.] દીગર; ધીન્ટું; વિશેષ (૨)
 અ૦ 'ધીન્ટું' કે, વિશેષ લખવાનું કે' એ
 અર્થમાં પત્રની શરૂઆતમાં વપરાતો શબ્દ
 દિગંત પું [સં.] દિશાનો અંત; ક્ષિતિબ
 દિગંતર ન૦ [સં.] દિશાઓનો ગાળો (૨)
 ધીજ દિશા
 દિગંતરેખા(—યા) સ્ત્રી૦ ક્ષિતિબ
 દિગંબર વિ૦ [સં.] દિશાઓથી વસ્ત્રવાળું;
 નમ્ર (૨) એ નામના એક જન સંપ્રદાયનું
 (૩) પું દિગંબર સંપ્રદાયનો માણસ
 દિગંબર પું [સં.] દરેક દિશામાં દિક્કપાળ
 સાથે કલ્પવામાં આવેલા હાથી (એરાવત,
 પુંડરીક, વામન, કુમ્ભ, અંબન, પુષ્પદંત,
 સાવંભૌમ અને સુપ્રતીક એ આઠ
 દિગંબર છે)
 દિગ્દર્શક પું નાટક કે કિલમનો ઉદ્દેશર.
 —ન ન૦ [સં.] દિશાનું દર્શન; રૂપરેખા
 દર્શાવતી તે (૨) સંવાદન
 દિગ્મૂઠ વિ૦ [સં.] ચકિત; છક
 દિગ્વિવજ્ય પું [સં.] ચારે દિશાઓમાં
 વિજય; સંપૂર્ણ વિજય
 દિગ્મૂઠ વિ૦ [સં.] દિગ્મૂઠ [સ્ત્રી
 દિતિ સ્ત્રી૦ [સં.] દેવેની માતા — કાશ્યપની
 દિન પું [સં.] દિવસ. ંકર પું [સં.]
 સૂર્ય. ંચર્યા સ્ત્રી૦ [સં.] રોજનું કામકાળ.
 ંનાથ, ંમણિ [સં.] પું સૂર્ય. ંરાત
 અ૦ દિવસે અને રાત્રે. —નો દિન અ૦
 દિને દિને; પ્રતિદિન
 દિભાક(—ગ) પું [અ. દિમાગ] મગજ; બુદ્ધિ
 (૨) ગર્વ; અભિમાન

द्विय(-ये)र पुं० [सं. द्वैर; प्रा. दिअर]वरनो नानो लार्छ. **व्यट्टं** न० [सं. वृत्ति] द्वियर साथे नातरु. -**रियो** पुं० द्वियर (वडालमां)

द्वियेर पुं० द्वियर (२) (ड. गुणरात)साणो **द्विल** न० [फा.] हृदय; मन; चित्त. [द्विलनो] **द्विरियाव** श० प्र० उद्धार द्विलनो. **०गीर** वि० [फा.] नाभुश; अप्रसन्न. **०गीरी** स्त्री० नाभुशी. **०ग्रह** वि० [फा.] सातु लागे - गमे अंबुं. **०ग्रहपी** स्त्री० शोभ; गमयुं ते. **०हार** वि० प्राणप्रिय (२) उद्धार (३) पुं० आशक (४) गाढ मित्र (५) स्त्री० भाशक. **०पर** वि० [फा.] द्विलनुं हरण करनातु(२)स्त्री०भाशक. **०रुआ** स्त्री० [फा.] न० अेक तंतुवाद्य. **०सोअ** वि० [फा.] लागशीवाणुं; समभावी. **०सोअ** स्त्री० कोरुनुं दुःख जेठ, द्विलमां यती लागणी; समभाव; छमदही. -**लावर** वि० [फा. आवर] मोठा मननुं; उद्धार (२) अडादुर; वीर. -**लावरी** स्त्री० मननी मोठाठ; उद्धारता (२) अडादुरी

द्विलासो पुं० [फा. दिलासा]धीरज; आशान्न **द्वितीय** पुं० [सं.] अेक सूर्यवंशी राज - रघुनो पिता [स्त्री० अडादुरी

द्विवेर वि० [फा.] अडादुर; छिमतवान. -**री** **द्विलोन्नत** वि० [फा.] प्राणप्रिय

द्विलगणी स्त्री० द्विलयरपी (२) विनोद; मजक **द्विली**(-दही) न०; स्त्री० द्विहनुं पाठनगर. [०नो शाहुडुंर श० प्र० महा लुच्यो. **०दूर** छे = सङ्गता सहेली नथी]

द्विवस पुं० [सं.] सूर्योदयथी सूर्यारत सुधीनो समय; रातथी छलटो ते (२) अेक सूर्योदयथी जीअ सूर्योदय सुधीनो समय (३) पुं० अ० व० समो; जमानो; वपत

द्विवगत वि० [सं.] परलोकावसी; मरण पामेळुं [०कर पुं० [सं.] सूर्य

द्विवा अ० [सं.] द्विवसे; द्विवस दरमियान.

द्विवासो पुं० अथाठ वह अभासनुं पर्व **द्विवारवप** न० [सं.] कल्पना; मनोरान्य

द्विवाणी स्त्री० [सं. दीवाली; प्रा. दीवाली] आसो वह अभास; दीपोत्सवी(२)आनंद के मज; पुराणी [ला.]

द्विवेद स्त्री० [प्रा. दीव (सं. दीप) + वद्वि (सं. वृत्ति)] दीवानी वाद्य; अती

द्विवेल न० अेरशियुं. -**दियुं** वि० द्विवेल-वाणुं; शिकटुं (२) द्विवेल पीधुं डोय अंबुं (मां के भाणुं) [ला.]. -**दी** स्त्री० अेकमाथी द्विवेल नीकणे छे अे जीअ-भीअ. -**दी** पुं० अेरडे

द्विथ वि० [सं.] द्वैवी; अद्वैत (२) प्रकारमान; सुंदर (३) न० (प्राचीन कालमां) भाणुस अपराधी छे के नदिते नक्री करवा पाणी के अत्रि वडे करवामां आवती परीक्षा. **०गल** पुं० देवदूत. **०ग्रह** वि० [सं.] द्विथ अक्षुवाणुं (२) न० ज्ञानयक्षु. **०ग्रान** न० [सं.] द्वैवी ज्ञान

द्विश (-शा) स्त्री० [सं.] आणु; तरङ्ग; पडपुं (२) पूर्व वगेरे आर द्विशा तथा आर भूला ने आकाश पाताण साथे दश द्विशा-मांनी हरेक (३) मार्ग; रस्ते [ला.]. -**दीश**, -**शी** द्विश अ० हरेक द्विशामां

द्विग वि० [लुओ] दंग] अंकित; छक

दी पुं० [दे. दिअ]दिवस [का.] (२) दशानो अद

दीकरी स्त्री० पुत्री. -**रो** पुं० पुत्र; जेटो

दीक्षा स्त्री० [सं.] शुभु पासेथी वत, नियम के मंत्र लेवो ते (२) यज्ञयागादि शर करतां तेनो विधिपूर्वक संकल्प करवो ते. -**क्षित** वि० [सं.] दीक्षा लीधी होय अंबुं (२) यज्ञ करना

दीगर वि० (२) अ० [फा.] लुओ] दिगर

दीठ अ० हरेक...ने द्विसाअे, परवे. उदा० 'जल दीठ'

दीडेल(-डुं) वि० [देपुंनुं भू. इ.] देपेळुं

दीदर पुं० अ० व० [फा.], अडेरे; कांति

दीदी स्त्री० [हि. बं.] मोठी अडेन

दीधेल(-डुं) वि० [देपुंनुं भू. इ.] आपेळुं

दीन न० पुं० [अ.] सुखमानी धर्म - मज्जण (२) कोरुं पय धर्म. [०दीन श० प्र० सुखमानोने युद्धपोकार]

दीन वि० (२) पुं० [सं.] गरीयः रंङ्; दायार.
 ०त्ता स्त्री० [सं.]. ०हयाण वि० गरीय
 पर द्या करनारु. ०त्ताथ पुं० गरीयने
 • षेकी - प्रभु
 दीनपरस्त वि० दीन - धर्म पर आस्था-
 वाणु; धार्मिक. -स्ती स्त्री०
 दीनअधु पुं० [सं.] गरीयने षेकी
 दीनवत्सल वि० गरीय पर वहास-भमता
 राभनारु
 दीनानाथ पुं० ऋषो दीननाथ [सिक्को
 दीनार पुं० [सं.]. का.] अदी र्पियानी किं मतने
 दीप पुं० [सं.] दीवो; दीपक. ०ङ् वि० [सं.]
 उत्तेजक; सतेज करनारु (२) दीपावतारु
 (३) पुं० दीप; दीवो [वि० प्राणी
 दीपडो पुं० [सं. द्वीपिन्] वाधनी नतनुं
 दीपदान न० भूखेला पाछण दीवो करवे ते
 (नदी होय तो पडियामां वहेतो मुकाय;
 अथवा तणावकिनारु पूं पडी करीने मुकाय)
 दीपन वि० [सं.] दीपक; उत्तेजक (२) न०
 सतेज करवुं - उत्तेजवुं ते
 दीपभाण स्त्री० मंदिर आगण दीवाओ
 गाठववा करेवो भिनारो
 दीपवपुं स० किं [सं. दीप] दीपे अेम करवुं
 दीपवुं अ० किं [सं. दीप] प्रकाशवुं; यणकवुं
 (२) शोभवुं [हार (२) द्विवाणी
 दीपावलि (-ली) स्त्री० [सं.] दीवाओनी
 दीपावपुं स० किं [सं. दीप] दीपवपुं
 दीपिका स्त्री० [सं.] दीनी (२) मशाल
 दीपोरखव, दीपोत्सव [सं.] पुं०,
 दीपोत्सवी स्त्री० द्विवाणी
 दीप्त वि० [सं.] सणगावेवुं (२) प्रकाशित;
 तेजस्वी [वि० [सं.] दीप्तिवाणुं
 दीप्ति स्त्री० [सं.] प्रकाश; प्रसा. ०मान
 दीपाओ पुं० [फा.] प्रस्तावना
 दीवो पुं० इमे; छाती भरार्थ आवपी ते
 दीर्घ वि० [सं.] लांपु; लांणे सुधी न्तुं के
 पहोयतुं (समय, अंतर के नगामां) (२)
 उच्यारमां लांपु (स्वर, मात्रा, अक्षर ध०).
 ०णवी वि० लांपुं णवनारु. ०हर्शिता

स्त्री० दीर्घदर्शी पणुं. ०हर्शी वि० [सं.]
 दूरदर्शी; अगमभुद्धि. ०दष्टि स्त्री० [सं.]
 अगमभुद्धि. ०सूत्र (-त्री) वि० [सं.]
 नाडक वंभाए करनारु; अर पार न आणे
 अंतुं; यीकणुं. ०सूत्रता स्त्री०. -धायु
 वि० [सं.] लांभा आयुष्यवाणुं (२)
 न० लांभा आवरदा. -धायुपी वि०
 लांभा आवरदावाणुं
 दीवकुं न० [दीवो] उपरथी कणकना लोयानुं
 अनावेवुं दीवानुं कोडियुं (२) दीवी (३) दीवो.
 -डो पुं० दीवडामां करेवो दीवो (२) दीवो
 दीवाडांडी स्त्री० [दीवो + डांडी] नतां आवतां
 वहाएने येतववा माटे समुद्रमां भाडक
 उपर गांधिवो दीवावाणो भिनारो
 दीवान पुं० [अ.] वज्रर; प्रधान (२) राज-
 सभा; कचेरी (३) मोटो ओरडो; भांड (४)
 प्रकरण (५) न० गजलसंअह. ०प्यानुं
 न० मुवाकात माटेनो भास ओरडो; अडक.
 ०गीरी स्त्री० दीवाननुं काम के पद
 दीवानापणुं न० दीवाना होवुं ते; गांडपणुं
 दीवानी वि० [फा.] लेखहेणना धन्साइने
 लगतुं (२) स्त्री० दीवानगीरी (३) रामथनुं
 महेसुखी काम (नेम के कलाधवने अंगाणनी
 दीवानी भणी.) (४) दीवानी अहासत
 (५) तेमां करेवी कुरियाद के केस
 दीवानी स्त्री० दीवानापणुं; गांडार्थ
 दीवानुं वि० [फा.] गांडु; धेवुं
 दीवाने आम पुं०; स्त्री०; न० [अ. दीवान
 + इ + आम] आमवर्जना लोकोनी राज-
 सभाने भणवानुं दीवानपानुं (२) आम-
 सभा [ला.]
 दीवानेभास पुं०; स्त्री०; न० [अ. दीवान + इ
 + खास] अभीरडेभरावोनी राजसभाने
 भणवानुं दीवानपानुं (२) अभीर डभरावो-
 ना प्रतिनिधियोनी राजसभा [ला.]
 दीवापत्ती स्त्री० [दीवो + पत्ती] दीवा वगेरे
 दीवाल स्त्री० [फा. दीवार;] लां त
 दीवावपत्त पुं०; स्त्री० दीवा करवानो वपत्त;
 समीसांज

દીવાસળી સ્ત્રી [દીવો+સળી] અગ્નિ પ્રગટાવવાની, છેટે રસાયનવાળી સળી
દીવી સ્ત્રી [સં. દીપિકા] દીવો મૂકવાની થોડી
દીવો પું [સં. દીપક] પ્રકાશ આપનારી એક બનાવટ; દીપ. [૦રાજ(-તા)કરવો, ૦રાણો કરવો = દીવો ઓલવવો].

દીસવું અંકિં [સં. દશ, પ્રા. વિસ્સ] દેખાવું (૨) ભાસવું; સૂઝવું [લા.]. [દીસતો રહે = ટળ-નજર આગળથી દૂર થા (તુચ્છકારમાં)]

દીંટ, -ટિયું, -ટું, નં જુઓ 'ડીંટ'માં
દીંડવું નં જુઓ ડીંડવું (૨) જુઓ દીંડું
દીંડું નં થોર વગેરેનો દૂધભર્યો કકડો

દુઆ સ્ત્રી [અ.] આશીર્વાદ
દુકાન સ્ત્રી [અ. દુકાન; ફા.] વસ્તુઓ વેચવા વેપારી ત્યાં ખેસે તે જગા. ઠંદાર પું દુકાનવાળો; વેપારી. ઠંદારી સ્ત્રી દુકાનઠારનું કામ, આવડત કે ધંધો

દુકાની સ્ત્રી ખે પાઈ (૨) યુકાની
દુકાળ પું [સં. દુષ્કાલ] અનાજ ઘાસ વગેરેની તંગીનો સમય (૨) કોઈ પણ વસ્તુની તંગી. -પિયું વિં દુકાળ વેઠવું; ભૂખે મરવું

દુફેલ નં [સં.] બારીક રેશમી વસ્ત્ર
દુખ નં [સં. દુઃખ] દુઃખ. ઠડું નં દુઃખ (૨) ઓવારણું. ઠણું નં ખવવં ઓવારણું. ઠણી વિં સ્ત્રી દુઃખિની. ઠણું નં દુખવું તે (૨) પ્રસવ થતાં પહેલાં પેટમાં થતો દુખાવો (૩) ઓવારણું. ઠંદાયક, ઠંદાયી, ઠંદેણું વિં દુઃખ દેનારું; દુઃખદ. ઠંજક વિં દુઃખ ભાગનારું-દૂરકરનારું. ઠંડું નં, ઠંટો પું શોકની રિથિત (૨) દિલાસો આપવા જવું તે [દુખાવવું

દુખવવું સંકિં [પ્રા. દુક્વ(સં. દુઃખ)] જુઓ
દુખવું અંકિં દુઃખ થવું; પીડા-વેદના થવી
દુખમૂરું વિં દુઃખમાં પણ શરૂ; દુઃખથી હારે નહીં તેવું

દુખાડવું સંકિં 'દુખવું'નું પ્રેરક; દુખાવવું (૨) ગૂમડું કે ધા ઇં દુખાચ એમ કરવું

દુખાવવું સંકિં 'દુખવું'નું પ્રેરક
દુખાવું અંકિં દુખ પામવું; દુખવું
દુખાવો પું દુઃખવું તે; પીડા; વેદના
દુખાણું, દુખિયારું, દુખિયું, દુખી વિં દુઃખથી પીડાવું

દુગદુગી સ્ત્રી મદારીનું દુગદુગિયું
દુગ્ધ નં [સં.] દૂધ

દુગ્ધા સ્ત્રી પીડા; આપદા; જનન
દુગ્ધાલય નં [સં.] દૂધ અને તેની વસ્તુઓનું કામ ત્યાં થતું હોય તે જગા; 'રેરી' **દુગ્ધાણું;** (વ્વાગ્ધાણું) નં [દૂગ્ધવું] ઉપરથી દૂધ દેવું-દૂગ્ધું દોર

દુણાવવું સંકિં 'દૂણવું,' 'દૂણાવું'નું પ્રેરક
દુણાવું અંકિં [સં. દુ-દન = બળવું; પ્રા. દુણ-દુણિણ] (ખાવા પીવાનું) ઠાઝવું; બળવું (૨) [દૂણવુંનું કર્મણિ] મનમાં બળવું

દુતાર્થ સ્ત્રી પક્ષાર્થ; ધૂર્તતા
દુતું વિં પાકું; ધૂર્ત
દુધારો પું દૂધનો વેપારી; દૂધવાળો
દુધાળ(-ણું) વિં દૂધવાળું; દૂધ આપે એવું (દોર)

દુધેલ વિં જુઓ દૂધાળ [વાની
દુધેલી સ્ત્રી દૂધ ને શેરડીના રસની એક
દુનિયા સ્ત્રી [અ.] સૃષ્ટિ; જગત; સંસાર. ઠઈ વિં દુનિયાનું; સંસારી. ઠંદારી સ્ત્રી દુનિયાનો વ્યવહાર

દુન્યવી વિં [અ.] દુનિયાનું; સંસારી
દુપટ્ટો પું ખેસ
દુખટ વિં જુઓ દૂપટ

દુખારા અંકિં [ફા. દૂખારહ] ખીજવખત; ફરીથી
દુભાગવું સંકિં [દ્વિ+ભાગવું] ખેએ ભાગવું; અડધું કરવું

દુભાવવું સંકિં જુઓ દૂભવવું
દુભાવું અંકિં દૂભવું; મનમાં બળવું; દુઃખી-નારાજ થવું

દુભાષિયો પું [સં. દ્વિ + માષા] ખે ભાષા બજાનારો (૨) એક ભાષાની મતલબ ખીજમાં ખોલી સમજવનારો

દુમ સ્ત્રી [ફા.] પૂછડી

દુમકલાસ નં જુઓ દુમકલાસ
 દુમચી સ્ત્રીં [ફા.] ઘોડાના સાળનો
 પૂંછડા નીચે દબાતો પટો (૨) અક્ષીજી,
 ગડાકુ રાખવાની ચામડાની ડોષળી
 દુમદુમ અં [રવં] નગારાનો અવાજ
 દુમાવણું અંકિં 'દુમણું'નું પ્રેરક
 દુમાણું અંકિં દુમો ભરાવો; ગૂંજળાણું
 (૨)દુભાણું; નારાજ થણું; મનમાં ને મનમાં
 સંતાપ કરવો (૩) 'દુમણું'નું કર્મણિ
 દુર અં [સં.] 'નહારું, મુશકેલ' એવો અર્થ
 ખતાવનારો ઉપસર્ગ. ઉદાં દુર્ગમ
 દુરસ્ત વિં [ફા. દુરસ્ત] જેવું નોઈએ એવું
 (૨) ઠીકઠીક કરેણું; સમારેણું (૩) ખરું;
 વાળખી. -તી સ્ત્રીં સમારણું-સુધારણું તે;
 વાળખી. -સ્ત્રીં સમારણું-સુધારણું તે
 દુરંત વિં [સં.] અનંત; અપાર (૨) અતિ
 ખરાબ પરિણમણું [દુરાગ્રહવાણું]
 દુરાગ્રહ પું[સં.] ખોટો આગ્રહ. -હીં વિં
 દુરાચરણું નં [સં.] ખરાબ આચરણું.
 -ણી વિં દુરાચરણવાણું
 દુરાચાર પું [સં.] ખોટો -અનીતિયુક્ત
 આચાર. -રી વિં દુરાચાર કરનારું કે
 દુરાચારવાણું
 દુરાતમા વિં (૨) પું [સં.] દુષ્ટ; પાપી
 દુરાસાધ્ય વિં [સં.] મુશકેલીથી રાજ કે
 પ્રસન્ન કરી શકાય એવું
 દુરાશા સ્ત્રીં [સં.] દુષ્ટ આશા -દંષ્ટા
 (૨) કૃપીભૂત ન યઈ શકે તેવી આશા
 દુરાસાદ, દુરાસાધ્ય વિં [સં.] દુષ્ટપ્રાપ(૨)
 દુઃસાધ્ય (૩) છતી ન શકાય એવું
 દુરિજન વિં (૨) પું + દુર્જન
 દુરિત વિં [સં.] મુશકેલ (૨) પાપી (૩) નં
 પાપકર્મ
 દુર્ગ પું [સં.] કિલ્લો
 દુર્ગતિ સ્ત્રીં [સં.] નકારી ગતિ
 દુર્ગમ(-મ્ય) વિં [સં.] મુશકેલીથી જઈ
 શકાય તેવું(૨)મુશકેલીથી સમજી શકાય એવું
 દુર્ગંધ સ્ત્રીં[સં.]ખરાબવાસ. -ધી વિં[સં.]
 ખરાબ વાસવાણું; ગંધાણું(૨)સ્ત્રીંદુર્ગંધ

દુર્ગા સ્ત્રીં [સં.] પાર્વતી. ંપૂજા સ્ત્રીં
 દુર્ગાની પૂજા. ંષ્ટમી સ્ત્રીં [+અષ્ટમી]
 આસો અને ચૈત્ર મુદ્ધ આઠમ
 દુર્ગુણ પું [સં.] દોષ;ખરાબ ગુણ. -ણી
 વિં દુર્ગુણવાણું
 દુર્ગેશ પું [સં. દુર્ગા + શ્વેત] શિવ
 દુર્ગદંટ વિં[સં.] મુશકેલીથી પાર પડે એવું -
 ળને એવું; અશક્ય
 દુર્ગર્ષ પું [સં.] અથડાઅથડી; હરીફાઈ
 દુર્ગન પું [સં.] દુષ્ટ - ખરાબ માણસ
 દુર્ગ્ય વિં [સં.] છતવું મુશકેલ
 દુર્ગમ(-મ્ય) વિં[સં.]કાબૂમાં રાખવું મુશકેલ
 દુર્ગશા સ્ત્રીં [સં.] ખરાબ - માઠી દશા
 દુર્ગાંત વિં [સં.] જુઓ દુર્ગમ(૨) ગર્વિષ્ટ
 દુર્દિન પું [સં.] ખરાબ દહાડો (૨) વાદળો
 વરસાદ કે વટોળવાળો દિવસ
 દુર્દૈવ(-મ્ય) નં [સં.] કમનસીબ;દુર્ભાગ્ય
 દુર્ધર્ષ વિં [સં.] ઉગ્ર; પ્રચંડ (૨)પાસે ન
 જઈ શકાય તેવું (૩) છતી ન શકાય એવું
 દુર્નિવાર(-મ્ય) વિં[સં.] નિવારણું મુશકેલ;
 અનિવાર્ય
 દુર્બલ [સં.], (-ળ) વિં કમનસીબ; દુર્બળ
 (૨) ગરીબ; રાંક [લા.]. ંતા સ્ત્રીં[સં.]
 દુર્બુદ્ધિ વિં [સં.] ખરાબ બુદ્ધિવાણું (૨)
 સ્ત્રીં ખરાબ બુદ્ધિ
 દુર્બોધ વિં [સં.] સમજવું મુશકેલ (૨) પું
 ખરાબ ઉપદેશ - સલાહ
 દુર્ભર વિં [સં.] ભરવામાં મુશકેલ(૨)નં પેટ
 દુર્ભાગી વિં [સં.] દુર્ભાગ્ય ઉપરથી કમભાગી.
 -મ્ય વિં [સં.] દુર્ભાગી(૨)નં કમનસીબ
 દુર્ભિક્ષ પું [સં.] દુકાળ
 દુર્ભેદ્ય વિં [સં.] બેદી ન શકાય તેવું; મજબૂત
 દુર્ભતિ વિં (૨) સ્ત્રીં [સં.] જુઓ દુર્બુદ્ધિ
 દુર્ભિલ(-ળ) વિં [સં. દુર્ + મિલ] દુર્ભલ
 દુર્મુખ વિં [સં.] કદરૂપા મોંવાણું (૨)
 ગાળો ભાંડવું
 દુર્ચોદન વિં [સં.] છતવું મુશકેલ; અછત
 (૨) પું ધૂતરાષ્ટ્રનો મોટો પુત્ર
 દુલક્ષ નં ખેટકારી; ઉપેક્ષા (૨) વિં

लक्ष वगरतुं.-क्ष्य वि० [सं.] मुश्केलीथी
 लोष्ठ शकतुं; लगलग अक्ष्य
 दुर्लभ वि० [सं.] मणतुं मुश्केल
 दुर्लभ्यन न० [सं.] भराभ वेल्-ओल; गाण
 दुर्वासा पुं० [सं.] ऐक ऋषि (ते तेमना
 कोष माटे प्रसिद्ध छे)
 दुर्विपास पुं० [सं.] भराभ परिश्राम
 दुर्वृत्ति स्त्री० [सं.] भराभ वृत्ति
 दुर्व्यसन न० [सं.] भराभ व्यसन
 दुर्लभन स्त्री० [हिं.] लुओ दुर्लभन
 दुर्दारी स्त्री० [हिं.] लाडीवी दीकरी.-रे
 पुं० लाडके दीकरी
 दुर्लडा पुं० [प्रा. दुल्ह (सं. दुल्ह) परधी]
 वर; पति.-दिलन स्त्री० नवी वहु
 दुर्वा स्त्री० [अ. दुवा] आशिष; दुर्वा
 दुर्वाष् स्त्री० [लुओ दुर्वाष्] लहेरनामुं;
 धोषणा (२) आल
 दुर्वार न० [प्रा.]+द्वार
 दुर्विधा स्त्री० दुग्धा; अनिश्चय; दामाडोणपलुं
 दुर्शालो पुं० [दु+शाल] श्रीमती जेवडी शाल
 दुश्चरित(-न) न० [सं.] दुरायरल (२)
 भराभ चरित्र-छ्यन
 दुश्मन पुं० [फा.]शत्रु.-नाई, -नावट, -नी
 स्त्री० शत्रुवट; अहावत
 दुष्कर वि० [सं.] करतुं मुश्केल; अक्षरुं.
 -र्म न० [सं.] दुरायरल
 दुष्काल [सं.], -ण पुं० लुओ दुष्काल.
 अनिवारलु न० दुष्कालतुं दुःपनिवारलु;
 'इमिन-रिलीक'
 दुष्कृत न० [सं.] दुष्कर्म
 दुष्ट वि० [सं.] नकारुं; अधम; पापी (२)
 दोषवाणु. ०पुष्टि स्त्री० षट्पानत;
 पापी पुष्टि (२) वि० दुष्ट पुष्टिवाणुं.
 -ष्टा वि० स्त्री० 'दुष्ट'नुं स्त्रीलिंग
 दुष्परिष्कार न० [सं.] भराभ परिश्राम
 दुष्प्राप (-प्य) वि० [सं.] दुर्लभ
 दुस्तर वि० [सं.] मुश्केलीथी तराय-
 ओणगाय ऐतुं [तन्थ ऐतुं
 दुस्त्यन, दुस्त्याय्य वि० [सं.] मुश्केलीथी

दुर्लभ स्त्री० [हिं.] आल; दुर्वाष् [पत्नी
 दुर्लभाणु स्त्री० [लुओ दुर्लभाणु] आलमानीती
 दुर्लगा वि० [सं. दौर्भागिन्] दुर्भाग
 दुर्लितर पुं० दीलित; दीकरीने दीकरी
 दुर्लिता स्त्री० [सं.] दीकरी
 दुर्लो पुं० [सं. दोषक] दोडरी
 दुर्लो पुं० चोर; दूगा
 दुर्क स्त्री० [सं. कुं] पेटनी कुं. -दाण
 (-णु) वि० दुर्लवाणु. -दाणो पुं०
 दुर्लवाणा देव-गणेश [बेरी
 दुर्दुस्त्रि स्त्री०; न० [सं.] ऐक नततुं नगातुं;
 दुःभ न० [सं.] अथा; पीडा; कष्ट. ०कर वि०
 [सं.] दुःभ करनातुं. ०कर्ता(-ता) वि०
 (२) पुं० दुःभ करनातुं. ०कारी
 वि० दुःभकर. ०ह, ०हायक, ०हायी,
 ०अद वि० दुःभ देनातुं. ०लंनक(-न),
 ०लंण वि० दुःभ दूर करनातुं. ०भय
 वि० दुःभयी लरेतुं. ०शुं वि० लुओ
 दुःभशुं. ०कर(-ता) वि० (२) पुं०
 दुःभ हरी लेनातुं. ०कारिणी वि० स्त्री०,
 ०कारी वि० दुःभकर. -भार्त वि०
 [सं.] दुःभयी पीडित. -भित वि० [सं.]
 दुःभयी पीडयलुं; दुःभी. -भिनी वि०
 स्त्री० [सं.] दुःभी (स्त्री). -भी वि०
 [सं.] लुओ दुःभी [लार्थ
 दुःशासन पुं० [सं.] दुर्धननो ऐक नानो
 दुःशील वि० [सं.] भराभ शीलवाणुं
 दुःसह वि० [सं.] सहेतुं मुश्केल
 दुःसाध्य वि० [सं.] करतुं मुश्केल (२) न
 मदी शके तेतुं (रोग माटे)
 दुःस्थिति स्त्री० [सं.] भराभ-कडेडी स्थिति
 दुःस्वप्न न० [सं.] भराभ-अशुभ स्वप्न
 दू वि० [सं. द्वि; प्रा. दु, दो; फा. दो] जे
 (समारांमो); भमलुं (आंकमो) [गडियो
 दूआ पुं० ०१०० १×२=२नो १० सुधीनो
 दूणुं वि० [प्रा. दुज्ज] धीणुं
 दूज्जु स्त्री० [दूजुतुं] उपरधी] दूध आपती
 गाय बेस. -तुं(-तु) वि० (२) न०
 दूध आपतुं (दोर माटे)

द्वयं अ०कि० [सं. दुह उपरथी (दोह-प्रा. दुह)] द्वयं द्वयं (२) अरुं; नीगणुं
 द्वयं श्री० [सं. दून; प्रा. दून=अणुं] द्वयं ते; दुष्टायानी असर. ०वुं स०कि० सतापुं; सतापुं. -युं वि० मन पाणे -नापुश करे तेतुं (२) न० नाराण के तेनुं कारण. -खे पुं० अणुं -येतुं ते द्वयं (०क) पुं० [सं.] सदेशो पडोयाडनारी (२) आतमीहार; नरुस. -तिका, -ती श्री० [सं.] सदेशो पडोयाडनार श्री (२) आशकभाशुक वर्येना छाना सदेशो पडोयाडनारी के तेमनो मेणाय करानी आपनारी श्री

द्वयं वि० [सं. धूर्त] लुच्युं; धूर्त द्वयं न० [सं. दुग्ध; प्रा. दुह] रतन के आंयण-भांथी नीकणुं धोणुं प्रवाही (२) केटलीक वनस्पतिभांथी नीकणोते येवो धोणो रस. [०भां ने दुडींभां पग राणवा = अने आणुनी डोलकी वगाडवी. ०भांथी धोरा काठवा = ओडी आणुमेह करवी. द्वयं धोर्धने आपुं = प्रामाणिकपणे आहरपूर्वकं लीधेकुं पाणुं आयुं. ०पाक पुं० द्वयं अने योपानी अेक वानी. ०पीपुं वि० द्वयंभां भों दुभाडी मारी नाणुं (आणक). ०बाध पुं० आप लुहा पण मा अेक न होय येवो बाध (आंगणियात). -धाधारी वि० द्वयं + आधारी] क्त द्वयं पर लवनारुं

द्वयथा वि० पुं० अ०व० द्वयथा नेवा सकेह (दांत) (२) धावणा आणकने कूटवा (दांत). -युं वि० लुओ दुधाण (२) द्वयथा रंगुं; सकेह. उदा० 'द्वयथा पेण' (३) नवुं; ताणुं; शर्यातनुं. उदा० 'द्वययुं लोली' (४) न० द्वयी (५) लहाम ध० ने धूटीने द्वयं नेतुं पाणी कढाय छे ते

द्वयी श्री० [दि. दुह्नि] अेक वनस्पति-शाक द्वयट वि० [द्व + प] येवडुं; जे अणुं द्वयणुं वि० [सं. दुर्वल; प्रा. दुवल] कमनेर द्वयणो पुं० लीलने मणती अेक लतनो

आधमी (२) अधं गुधाम नेवो (सुरत तरक) येइतनो नोकर

द्वयवपुं स० कि० दुभावतुं द्वयवुं अ०कि० [प्रा. दूम = दुभी यतुं] दुभावतुं द्वयो पुं० लुओ इमे

द्वर वि० [सं.; फा.] वेगणुं; आधुं (२) अ० वेगणे; आधे. [०भेसनुं = (श्रीओ) रणवयवा यतुं]. ०अ देशवि० द्वरअ देशो राणनारुं. ०अदेशी श्री० द्वरअ देशपणुं. ०अदेशी पुं० लावीनो विचार प्रथमथी न करी राणयो ते; अजमयेती. ०गाभी वि० द्वर सुधी नय येतुं. ०दशकयंत्र न० द्वरनी वरतु जेठ शकाय येतुं यंत्र; द्वरपीन. ०दशिता श्री० ०दशी वि० [सं.] द्वरदृष्टिवाणुं. ०दष्टि श्री० द्वर सुधी जती नजर - द्वरदेशी. ०धीन न० [फा.] द्वरदशकयंत्र. ०वती वि० द्वर - आधुं रल्लेकुं. ०वथ वि० [सं.] द्वर; आधुं; द्वरवती द्वर देश वि० [फा.], -री श्री०, -री पुं० लुओ 'द्वर'भां द्वरअ देश, -शी, -री

द्वराकृष्ट वि० [सं.] दाश्रीतारिने करेकुं के साधेकुं; असदज [पतुं (गण्डामां)] द्वरी श्री० [द्व उपरथी] येनी संज्ञावाणुं द्वरी श्री० [सं.] अेक धास - दरो. ०धमी श्री० [+ अणुं] लुओ धरेआडम द्वर न० [सं. दुह] येरां-छाकराना कानुं अेक धरेलुं

द्वयं अ० कि० लुओ इलुं द्वयके वि० [सं.] दोष कढेनारुं; छिद्र शोधनारुं (२) दोष उत्पन्न करनारुं; दोष लगाडनारुं. -युं न० [सं.] दोष; आडभांणुं द्वसरुं वि० [हि. दसरा] जीनुं द्वगो पुं० दुगो; दुगो; योर द्वटी श्री० लुओ इटी. -टो पुं० लुओ इटो इडुं न० लुओ इडुं. -इडो पुं० लुओ इडो इड(-ग) श्री० [सं.] दष्टि; नजर (२) आप (३) येनी संज्ञा. -गोचर वि० [सं.] लुओ दष्टिगोचर इड वि० [सं.] स्थिर; मज्जत; पाडुं;

નિશ્ચિત; ટકાઈ; અટળ (લા. અર્થમાં પણ). **તા** સ્ત્રીં [સં.]. **તાજક** પું
એ કે વધારે આંકડાનો મોટામાં મોટો
સાધારણ અવધવ [ગ.]

દહીભૂત વિં [સં.] મજાભૂત અનેહું
દસ વિં [સં.] મગર; દર્પવાળું
દશદ પું [સં.] પથરી
દશ્ય વિં [સં.] જેવા જેવું (૨) દેખાય એવું
(૩) નં દેખાવ (૪) દેખાતું આ વિશ્વ.

દમાન વિં [સં.] દેખાતું હોય એવું
દપદ પું [સં.] જુઓ દશદ [પ.]
દષ્ટ વિં [સં.] જોયેલું; દેખેલું(૨)સ્ત્રીં દષ્ટિ
દષ્ટાંત નં [સં.] ઉદાહરણ; દાખલો. **ઠકથા**
સ્ત્રીં દષ્ટાંત તરીકે કહેલી કથા; 'પેરેબત'

દષ્ટિ સ્ત્રીં [સં.] નજર (૨) જોવાની શક્તિ
(૩) [લા.] ક્યાન; લક્ષ (૪) જુઓ દષ્ટિકોણ.
ઠકોણ પું [સં.] વસ્તુને નિહાળવાની -
વિચારવાની રીત કે માર્ગ. **ઠગોચર**
વિં [સં.] નજરે પડે એવું; દષ્ટિ પહોંચી
શકે એવું. **ઠહાષ** પું આંખની ખોડ
(૨) નજરચૂકથી રહી ગયેલી ખામી (૩)
આંખ વડે થયેલો દોષ - અપરાધ. **ઠપથ**
પું [સં.] જુઓ દષ્ટિમર્ચાદા. **ઠપાત** પું
[સં.] નજર પડવી - જોવું તે. **ઠપૂત** વિં
[સં.] આંખથી જોયેલું - તપાસી લીધેલું.

ઠખિંદુ નં દષ્ટિકોણ. **ઠલેદ** પું દષ્ટિનો
- દષ્ટિકોણનો ભેદ કે ફરક. **ઠમચાંદા** સ્ત્રીં
ન્યાં સુધી આંખ જોઈ શકે તે હદ (૨)
ક્ષિતિજ. - **ઠોદષ્ટ** સ્ત્રીં દષ્ટિ સામે દષ્ટિ

દે સ્ત્રીં [સં.] દેવી, પ્રા. દેઈ પરથી સ્ત્રીના નામને
અતે આવે છે. જેમ કે રૂપાદે, ગોરાદે

દેકારો (દે) પું [દે + કાર] દે દે - માર
માર એવો ધોકાર
દેખત અં [દેખવું ઉપરથી] જોતાવેંત.
-તું વિં જોવું; આંધળું નહિ એવું (૨)
સમજું; વિચારી

દેખરેખ સ્ત્રીં [દેખવું ઉપરથી] સંભાળ;
તપાસ [જોવું]
દેખવું સં કિં [પ્રા. દેક્ષ; અપ. દેલ (સં. દશ)]

દેખવું વિં શોભીતું; દેખાવડું (૨) દેખવા
પૂરતું; ઉપરથી દેખાતું

દેખા સ્ત્રીં દેખાવું - પ્રત્યક્ષ જણાવું તે
દેખાડ પું જુઓ દેખાડો

દેખાડવું સં કિં 'દેખવું'નું પેરક; ખતાવવું.
(૨) હાથ, ડાંગ, ચાક, આંખ ઇં
ખતાવીને ડરાવવું (૩) પશુની માદાને
નર-દેખાડવો - સંભોગ માટે ભેગાં કરવાં

દેખાડો પું સામાને ખતાવવા પૂરતો
દેખાવ-ડોળ (૨) દેખાડવું-ખતાવવું તે
દેખાદેખી સ્ત્રીં સામાનું જોઈને વાહોવાદ
કરવું તે; અનુકરણ (૨) અં જોઈ
જોઈને; વાહોવાદ

દેખાવ પું દેખાવું તે; દશ્ય (૨) આકાર;
આકૃતિ (૩) જુઓ દેખાવ; ડોળ [લા.]

દેખાવડું વિં સુંદર; રૂપાળું

દેખાવું અં કિં ('દેખવું'નું કર્મણિ)
જોવાવું; જણાવું; નજરે પડવું; સૂચવું

દેખીતું વિં પ્રત્યક્ષ; ખુલ્લું; રખ (૨)
માત્ર બહારથી જ દેખાતું; વારતવિક
નહિ એવું; દેખાતું

દેગ પું [ફા.] મોટો દેગડો (૨) સ્ત્રીં
દેગડી; તાંખાનું એક વાસણ. **ઠડી** સ્ત્રીં
દેગ ૨ જુઓ. **ઠડો** પું ધાતુનું એક
મોટું વાસણ; હાંડો

દેજ સ્ત્રીં; નં [સરં ફા. દેજી] કન્યાને
વરપક્ષ તરફથી આપવાની લગ્નડાં વગેરેની
ભેટ કે જમણ (૨) કન્યાનું શુલક [સિ.]

દેડકી સ્ત્રીં દેડકાની માદા. -કું નં [સરં
વે. ડિજી] લીનારામાં રહેતું એક પ્રાણી;
મેડક. [દેડકાની પાંચરોરી શંખ્રં
ઉચ્ચમાતિયું ને અરિચર ટાણું (૨) એવાં
બાળકોનો સમૂહ]. -કો પું નર દેડકું

-દેણું (દે) વિં [દેવું પરથી] દેનારું (સસાસ-
ને અંતે) ઉદાં દુઃખદેણ

દેણું (દે) નં [અ. દેન] દેવું; કરજ (૨)
સરકારભરણું (૩) ઉપકારનું દેખાણ. **ઠગી**
સ્ત્રીં [મ.] ખાક્ષસ (૨) દાન. **ઠદાર**, -ચિ-
યાત વિં દેવાદાર. -ચું નં જુઓ દેણું

દેહાર પું [જ્યોત્સો દીહાર] દેખાવ
 દેહીચ્ચમાન વિં [સં.] દીપતું; અગ્રગતું
 દેન (દે) સ્ત્રીં તાકાત; મગદ્ધર
 દે-માર અં [દિવું + મારતું પરથી] ઝડીની
 સાથે; અપાટભેર. જેમ કે, વરસાદે દેમાર
 પડયા ક્યું; દેમાર કરતા પહોંચ્યા ત્યાં
 ગાડી બેપડી ગર્ભ. [શકાય એવું
 દેચ વિં [સં.] આપવા યોગ્ય કે આપી
 દેર પું [સં. દેવર; પ્રા. દેઅર] દિચર
 દેર સ્ત્રીં [ફા.] દીલ; વાર
 દેરડી (દે) સ્ત્રીં દેરું-નાનું મદિર
 દેરાણી સ્ત્રીં [પ્રા. દેખ-(વ)રાણી] દિચરની વહુ
 દેરાસર (દે) નં ધરમાં દેવ રાખવાની
 જગા (ર) જૈન દેવમદિર. -રી વિં
 દેરાસરમાં રહી નિયમિત દેવપૂજા કરનારું
 દેરી (દે) સ્ત્રીં નાનું દેરું
 દેરું (દે) નં [સં. દેવગૃહ, દેવકુલ; અપં
 દેહરય, દેહુર] દેવદેવીનું સ્થાન-મદિર
 દેવ પું [સં.] દેવતા; સુર; સ્વર્ગમાં રહેતું
 દિવ્ય સત્ત્વ (ર) ભગવાન; પરમેશ્વર
 (૩) સ્વામી; શેઠ; રાજા (આદર ને
 શ્રેષ્ઠતાસૂચક). [૦ચવું = મરણ પામવું].
 ંગીડી અગિયારશ(-સ્ત્ર) સ્ત્રીં કારતક
 સુદ અગિયારશ. ૦ત્રણુ નં મનુષ્યનું
 દેવો પ્રત્યેનું પ્રાણ. ૦કન્યા નં [સં.]
 દેવની કન્યા (ર) અતિ રૂપ-શુભવાળી
 કન્યા [લા.]. ૦કપાસ પું એક જાતનો
 કપાસ. ૦ધર નં દેરાસર; દેવમદિર
 દેવડાવવું સં કિં 'દેવું'નું પ્રેરક
 દેવડી સ્ત્રીં દ્વારપાળને ખેસવાની જગા (ર)
 ચોખી; ચખૂતરો (૩) સાધુ સંવાસી અથવા
 સતીને જ્યાં દાટયાં-બાલ્યાં હોય ત્યાં
 કરેલું નાનું. દેરા જેવું ચણતર
 દેવતા નં [સં.] સ્વર્ગનાં પાંચ વૃક્ષોમાંનું
 દરેક (મદાર, પારિજાત, સંતાન, કલ્પ
 અને હરિચંદન) (ર) જેની નીચે ગામના
 લોકો ભેગા મળતા હોય તે જાડ
 દેવતા પું [સં.] દેવ (ર) અગ્નિ (૩) સ્ત્રીં
 દેવી. ૦ઈ વિં દેવી; અલૌકિક

દેવદર્શન નં [સં.] દેવનું દર્શન
 દેવદાર(-રુ) નં [સં. દેવદાર] એક જાતનું
 જાડ કે તેનું લાકડું
 દેવદારી સ્ત્રીં [સં.] દેવને અર્પણ કરેલી
 સ્ત્રી (મદ્રાસ તરફની એક પ્રયા)
 દેવદિવાળી સ્ત્રીં કારતક સુદ પૂનમનું પર્વ
 દેવદૂત પું [સં.] દેવનો દૂત
 દેવનદી સ્ત્રીં [સં.] ગંગા
 દેવનાગરી વિં (ર) સ્ત્રીં [સં.] સંસ્કૃત
 અથવા બાળબોધ લિપિ
 દેવપોઠી અગિયારશ(-સ્ત્ર) સ્ત્રીં અષાઠ
 સુદ અગિયારશનું પર્વ
 દેવભાગ પું [સં.] દેવચણ તરીકે દેવોને
 અર્પવાનો ભાગ
 દેવભાષા સ્ત્રીં [સં.] સંસ્કૃત ભાષા
 દેવભૂમિ(-મી) સ્ત્રીં [સં.] સ્વર્ગ
 દેવમદિર નં દેવસ્થાન (પાષાપેલો (દેશ)
 દેવમાતૃક વિં [સં.] વરસાદના પાણીથી
 દેવભુનિ પું [સં.] નારદ
 દેવચણ પું હોમ વગેરે (પાંચ વૃક્ષોમાંનો એક)
 દેવસ્થાન નં [સં.] સ્વર્ગનો રથ; સ્વર્ગીય વાહન
 દેવર પું [સં.] દિચર
 દેવરાવવું સં કિં જ્યોત્સો દેવરાવવું
 દેવરિચો પું દેવર (વહાલમાં)
 દેવરાજ પું [સં.] શુદ્ર
 દેવર્ષિ પું [સં.] નારદ (ર) દેવ જેવા
 ઋષિ (અત્રિ, મરીચિ વગેરે)
 દેવલાં નં જં ૦ વં ધરના દેવસ્થાનની
 મૂર્તિઓ
 દેવલોક પું [સં.] દેવોનો લોક-સ્વર્ગ
 દેવશયની એકાદશી સ્ત્રીં જ્યોત્સો
 દેવપોઠી અગિયારશ
 દેવસેવા સ્ત્રીં દેવની મૂર્તિની પૂજા
 દેવસ્થાન નં [સં.] મદિર
 દેવળ નં [સં. દેવકુલ, પ્રા. દેવલ] દેરું
 (ખાસ કરીને ખ્રિસ્તી લોકોનું)
 દેવાતાણુ(-ન્ન) નં [સં. દેવત્વ ઉપરથી]
 દેવપણું [હોય એવું
 દેવાદાર વિં [દેવું+દાર] કરજદાર; માથે દેવું

દેવાધિદેવ પું [સં.] દેવોનો પણદેવ-પરમેશ્વર
દેવાનાં પ્રિય વિં [સં.] દેવોને પ્રિય એવું
(અશોકનો ઇલકાખ)

દેવાલય નં [સં.] દેવમંદિર; દેવું
દેવાવું અંકિં 'દેવું'નુંકર્મણિ. [દેવાઈ જવું
=અટકી જવું; અંધ થઈ જવું (૨) ખૂટવું;
કાંઈ બાકી ન રહેવું (૩) નિર્વાશ થવું]
દેવાણિયું વિં દેવાણું કાઠનારું; નાદાર.
-યો પું નાદાર માણસ

દેવાણું નં દેવું આપવાની અરજિતિ;
નાદારી [અપ્સરા

દેવાંગના સ્ત્રીં [સં.] દેવની સ્ત્રી; દેવી (૨)

દેવાંશી વિં [સં.] દેવના અંશવાણું

દેવી સ્ત્રીં [સં.] દેવની સ્ત્રી; દેવતા; દિવ્ય
શક્તિ; માતા (૨) રાણી (સંબોધનમાં)
(૩) સ્ત્રીના નામને અતે લગાડાતો
ગૌરવવાચક શબ્દ. ઉદા. ઉષાદેવી (૪)
સ્ત્રી (ગૌરવવાચક)

દેવું સં કિં [સં. દા] આપવું (૨) મારવું
ઠોકવું. [લા.] (૩) વાસવું; અંધ કરવું
(૪)સાંકુની બેડે આવવાતાં, તે ક્રિયાની
રત્ન આપવી, એવો ભાવ બતાવે છે.
જેમ કે, જવા દેવું (૫) અંકુળું ની
સાથે આવવાતાં, તે ક્રિયા બરોબર કરી
છૂટવું, એવો ભાવ બતાવે છે. જેમ કે,
તેમને છાડી દીધા

દેવું નં [સં. દેવ, અવં દેવ] કરજ; જાણ
દેશ પું [સં.] રાષ્ટ્ર; કોઈ અમુક પ્રબળ
વતન; મુલક (૨) કોઈ મોટી વસ્તુનો
અમુક વિભાગ (૩) વતન (૪) ક્ષેત્ર;
પ્રદેશ; જગા. **દેશી** [સં.], -બી પું
દેશ અને કાળ; સમય અને સ્થળ (૨)
દૃશ્ય પદાર્થને વિચારવા માટેનાં બે
પરિમાણ (૩) આલોતો રીતરિવાજ [લા.].
દેશી સ્ત્રીં દેશની લાગણી. **દેશી** પું
દેશ પ્રત્યે બેવફાઈ. **દેશી** વિં દેશદ્રોહ
કરનારું. **દેશી** પું દેશમાંથી કાઢી
મૂકવું તે. **દેશી** અંક દેશની બહાર
(દેશનિકાલ). **દેશી** પું દેશને માટે

પ્રેમ. **દેશી** પું દેશભાઈ. **દેશી** પું
દેશભક્તિવાળો. **દેશી** સ્ત્રીં દેશ પ્રત્યેની
ભક્તિ. **દેશી** પું પોતાના દેશનો
માણસ. **દેશી** પું પરદેશમાં વાસ
(૨) દેશાટન. **દેશી** પું દેશસેવા
કરનાર. **દેશી** સ્ત્રીં દેશની સેવા

દેશી પું એક અટક (૨) રામ્યને કરેલી
સેવા બદલ મળેલી બક્ષિસનો માલિક;
વતનદાર (૩) રખારી માટેનો માનવાચક
શબ્દ. **દેશી** સ્ત્રીં દેશીનું પદ કેલક (૨)
તેની રૂએ સરકારમાંથી મળતું લવાજમ

દેશી અચાર પું [સં.] દેશનો આચાર-રૂઠિ

દેશાટન નં [સં.] જુદા જુદા દેશોમાં ફરવું તે

દેશાભિમાન નં [સં.] પોતાના દેશનું
અભિમાન. -ની વિં દેશાભિમાનવાળો

દેશાવર પું [સં.] પરદેશ

દેશાંતર નં [સં.] દેશાવર

દેશી વિં [સં.] દેશનું, -ને લગતું (૨) સ્વદેશી
(૩) પું સ્વદેશનો રહીશ (૪) પ્રાકૃત
ભાષાનો એક પ્રકાર (૫) સંસ્કૃત નહિ પણ
પ્રાકૃત હાંકે પઘરચના. **દેશી** વિં [સં.]
દેશનું (૨) સ્થાનિક

દેશી સ્ત્રીં [સં.] દેશની ઉત્પત્તિ-ચડતી

દેશી વિં [સં.] સ્થાનિક; પ્રાંતિક (૨) દેશી;
દેશના મૂળવતનીઓનું વાં એમની ભાષા-
માંથી આવેલું

દેશી, **દેશી** જુએ 'દેશી'માં

દેહ પું; સ્ત્રીં [સં.] શરીર; કાયા. **દેહ**
પું [સં.] દેહનો ત્યાગ-મરણ. **દેહ**
નં દેહનું દમન; શારીરિક તપસ્યા. **દેહ**
પું [સં.] શરીરને કષ્ટ આપવું તે (૨)
શારીરિક શિક્ષા; શરીરનો અવયવ કાપી
નાખવાની શિક્ષા. **દેહ** પું [સં.] શરીરના
ગુણધર્મ. **દેહ** નં [સં.] દેહ ધારણ
કરવો તે (૨) દેહ ટકાવી રાખવો-જીવવું
તે. **દેહ** વિં [સં.] જેને દેહ હોય એવું;
શરીરી. **દેહ** પું દેહનું પડવું તે; મરણ.
દેહ સ્ત્રીં [સં.] શરીરનિર્વાહ; ગુજરાન
(૨) મરણ. **દેહ** વિં શરીરની જ

વધારે ક્રિકર કર્યા કરનારું (ર) નતરખુ;
સ્વર્થી. વલક્ષ નં શરીર પૂરતું લક્ષ
-સ્નેહલક્ષ નહિ તે

દેહલિ(-લી) સ્ત્રીં [સં.] ઉંબરો. ંદીપક-
ન્યાય પું ઉંબરા પર મૂકેલો દીવો
જેમ બને ખાનુ પ્રકાશ આપે તેમ બને
ખાનુને એકસાથે લાગુ પાડવું તે

દેહાત સ્ત્રીં [ફા.] ગામડું. -તી વિં
ગામડાનું (ર) પું ગામડાનો રહીશ

દેહાંત પું દેહનો અંત; મૃત્યુ. ંકંડ પું
મોતની શિક્ષા [પું] આત્મા

દેહી વિં [સં.] દેહધારી; શરીરવાળું (ર)
દેહોત્સર્ગ પું દેહત્યાગ; મૃત્યુ (ર) નં
શ્રીકૃષ્ણે ગ્યાં દેહત્યાગ કરેલો તે સ્થળ

(પ્રભાસ પાઠણ)

દેંડવું (દેં) નં [નુઓ ડેંડવું] પાણીનો સાપ
દૈત્ય પું [સં.] રાક્ષસ [છાપું]

દૈનિક વિં [સં.] રોજ (ર) નં રોજ નીકળતું
દૈન્ય નં [સં.] દીનતા

દૈવ વિં [સં.] દેવ-દેવતાને લગતું (ર) નં
નસીબ. ંગતિ સ્ત્રીં [સં.] નસીબની

ગતિ - ઘટના. ંજોગ પું નસીબનો ભેગ
-સંયોગ. ંજ પું [સં.] નસીબને બાણ-

નારો - ભેશી. ંત નં [સં.] દેવલ] તેજ
(ર) સત્વ; સાર. ંયોગ પું [સં.] દૈવભેગ.

-વાધીન વિં [સં.] દેવને - નસીબને
આધીન. -વી વિં [સં.] દેવ સંબધી;

દેવતાઈ (ર) અલૌકિક (૩) આકસ્મિક
દૈશિક પું [સં.] ગુરુ(ર) ભોમિયો; બાણકાર

દૈહિક વિં [સં.] દેહનું, -ને લગતું
દો વિં [ફા.; પ્રા.; સં. દ્વિ] ષે. ંઆખ

પું ષે નદીઓ વચ્ચેનો પ્રદેશ
દોકંડો પું રૂપિયાનો સોમો ભાગ (ર)

બાર ટકા વ્યાજ (૩) ગુણ; 'માકં'
દોખ પું + દોખ; આમી. -ખી વિં દોષિત

દોખળ નં [ફા.] નરક; મરણ બાદ
પાપના કૃળ રૂપે મળતી શિક્ષા ભોગવવાનું

કદિપત સ્થાન - એક લોક (ર) દુઃખથી
ભરપૂર કોઈ જગા [લા.]

દોટ સ્ત્રીં દોડવાની ક્રિયા. -ટ દોટા,
-ટોટો સ્ત્રીં દોડાદોડ

દોટી સ્ત્રીં એક નતનું કાપડ (ર) કન્યાના
બાપને વેવાઈ તરફથી મળતી બક્ષિસ

દોડું નં ભડી પૂરી [અડપ
દોડ (દોડ) સ્ત્રીં દોડવાની ક્રિયા કે

દોડકી સ્ત્રીં તુચ્ચાની નતની એક વેલ.
-કું નં તેનું કૃળ [ધમાચકડી

દોડધામ, દોડમાર (દો) સ્ત્રીં દોડાદોડ;
દોડવું (દો) અં કિં [સં. દ્વ.] નાસવું;

અડપથી કૂકેને પગલે હીડવું - ધસતા ચાલવું
દોડદોડા, દોડાદોડ (-દી) (દો) સ્ત્રીં

દોડધામ; આડીં તહીં વારંવાર દોડવું તે
દોડી સ્ત્રીં નુઓ ડોડી. -કું નં ડોડું

દોડો પું નુઓ ડોડો
દોઢ (દો) વિં [પ્રા. દિવહ્વ (સં. દ્યવપાંચ)]

એક ને અડવું - 'પા' (ર) સ્ત્રીં દોઢવવું
તે. ંડહાપણુ નં વધારેપડતું ડહાપણ;

ચિખાવલાપણું. ંડાણું વિં વધારેપડતું
ડહાપણ કરનારું (ર) નં દોઢડહાપણ કે

તેવી વાત. ંવવું સંકિં દોઢ ગણું કરવું.
ંવું સંકિં સીવવું; દોરવવું (ર) દોઢવવું

દોઢિયાં (દો) નં ંવંવં પૈસો; ધન [લા.]
દોઢિયું (દો) વિં દોઢું (ર) નં દોઢ પને

સીવવું વચ્ચ(૩) પૈસો; કાવડિયું (૪) જેમાં
પ્રાસ દોઢવાચ છે એવું ગીત

દોઢી (દો) સ્ત્રીં [નુઓ દેવડી] માંડની
દોઢું (દો) વિં [દોઢ' ઉપરથી] દોઢ ગણું

દોણી (દો) સ્ત્રીં [સં. વોહતી; યા. દે. દુક્ષિણી]
હાંદસી (દૂધ, દહીં વગેરે ભરવાની). -નું

નં મોટી દોણી (ર) (દોણી જેવું) પેટ [લા.]
દોત પું + દવાત; ખડિયો

દોદરું વિં [સં. દર્દર] ષણું; નખળું (ર)
ખોખરું [ખાનુઓ; આમ તેમ

દોદશ (દો) અં [નુઓ દશાદિશ] બધી
દોદળું વિં નુઓ દોદરું

દોપટ વિં [દો+પટ] ઘેવડું; ંમણું; દૂપટ
દોષિસ્તાં નં ંવં વં [ફા. દો + પુસ્ત]

અક્ષર ધૂંટવાનું બહું પૂંડું

दोर (दो) पुं० [म. दोर] अमल; सता (२)
 लक्षके. **दोमाम** पुं० दोर अने इमाम
दोर पुं० [सं.; दे.] लडुं दोरडुं (२) पतंगनी
 दोरी. **दोडी** स्त्री० पातणुं दोरडुं; दोरी.
दुडुं न० दोर; रेशादार वस्तुने वण इर्ष
 कराती अनावट. **दोडो** पुं० दोरो (२)
 मंत्रेला दोरो
दोरवण्णी स्त्री० दोरवडुं ते (२) शिभवण्णी
दोरवडुं सं० किं० छाथ आली यलावडुं; रस्तो
 अतावचो (२) दोरा बरवा; सीवडुं
दोरडुं सं० किं० लुओ दोरवडुं (२) आंकडुं
 (सींटी) (३) यीतरडुं (चित्र)
दोरणी वि० [दो+रंज] जे रंगवाणुं (२)
 मनस्वी; ययण [ला.]
दोराचिड्डी स्त्री० मंतरेला दोरा चिड्डी वजेरे
दोरियुं न० [सं. दोरउपरथी] ऐक लतनुं वख
दोरियो पुं० [सर० सं. दोर; प्रा. दोरिया]
 ऐक लतनुं कापड(२) गणानुं ऐक धरेलुं
दोरी स्त्री० [सं. दोर; दे.] रसी; दोरडी (२)
 पतंगनी पातणी दोरी (३) लगाम; कापूनी
 याची [ला.] (४) कांई मापवानी दोरी.
दोस्यार (दो) पुं० दोरी जे यवाथी
 छालतां याखतां पूतणानि नयाववां ते (२)
 पाठण रहीने युक्तिप्रयुक्ति करवी ते [ला.].
दोस्यो पुं० पाठणथी दोरी जे यवानो
 सयो - युक्ति; दोरीस्यारो
दोरो पुं० [सं. दोर] दोरडो; सीववा वजेरे
 भाटेनो पातणो दोर (२) गणानुं ऐक
 धरेलुं (३) क दोरो (४) मंतरेला दोरो.
दोरागो पुं० मंतरेला दोरो
दोरात (दो) स्त्री० [म. दौलत] पैसो; पूं०
दोमंड, दोमान वि० पैसादार
दोरात न० [सं.] लुओ डोरात
दोला स्त्री० [सं.] डीयको (२) पालणी; डोणी.
दोयमान वि० [सं.] लुओ डोलायमान.
दोयत्र न० यडां प्रवाली बरी तेनी अंदर
 ओषधिनी मोटली लटकती राभी ओषधि
 तयार करवानी रचना
दोडुं (दो) वि० लोणुं (२) उदारणवतुं; सपी

दोवोत्सव पुं० [सं.] वैष्णव महिरनो
 छिडोणानो उत्सव
दोवडा (दो) वडुं (दो) सं० किं०, दोवाडुं
 (दो) अ० किं० दोडुं नुं प्रेरक ने कर्मणि
दोरी पुं० [सं. दौर्विक, प्रा. दोसिज] कापड
 वेचनारो डेरियो
दोष पुं० [सं.] लूड; यूक (२) जोडभांषण;
 भाभी (३) गुनो; वांक (४) लांछन (५) पाप.
दोशी वि० [सं.] (पारकाना) दोष जेताडुं
 -जोणनारुं. **दोष्टि** स्त्री० [सं.] (पारकाना)
 दोष जेवा ते -**पाशेपण** न० [सं.] माघे
 दोष यडाववा ते. -**पित**, -**पी** [सं.] वि०
 दोषवाणुं; अपराधी (२) पापी
दोस्त पुं० [फा.] उदार पुं० मित्र;
 भाईअध. **दोदारी**, -**दोती** स्त्री० मित्रायारी
दोडड पुं०; न० [सं.] गर्बाणी स्त्रीने धतो
 अलिधाष (२) तीव्र धम्भा
दोडन न० [सं.] दोडडुं ते
दोडरो पुं० [सर० हि. दोहरा] ऐक छंई
दोडडुं सं० किं० [सं. दुडुं] दोरनुं दूध काडडुं
 (२) सार जे यवे; कस काडी खेवा [ला.]
दोडितर पुं० [सं. दौहित्र; प्रा. दोहित] दौहित्र
 (२) मूयेंसा भाखस पाछण वडुं यवामां
 यावता दूधना लाडु
दोडित्र पुं० दौहित्र हीकरीनो हीकरो
दोडडुं वि० [सं. दुडुं, प्रा. दुडुं उपरथी]
 अधरुं; मुरकेल (२) न० दुडुं; सं० कट
दोंगार्थ स्त्री० [लुओ दोंगुं] लुय्यार्थ
दोंगुं वि० [सर० का. डोंको] धृत; लुय्युं
 (२) जे अहण; उद्धत (३) मांसक
दोडुं न० [सं.] दुडुं नता
दोडुं न० [सं.] दुडुं नता
दोडुं न० [सं.] कभनसीपी; दुडुं व
दोडित्र पुं० [सं.] हीकरीनो हीकरो; दोडित्र.
 -**त्री** स्त्री० हीकरीनी हीकरी
दावापृथिवी न० ०००० [सं.] शौ अने
 पृथ्वी; धरती अने आकाश
धुति स्त्री० [सं.] तेज; कांति
धुलोड पुं० [सं.] स्वर्ग

धृत न० [सं.] लूगङ्क; लुगार
 धृत्त पुं० [सं.] धृति; तेज; प्रकाश. ०क वि०
 [सं.] प्रकाश करनारुं (२) स्पष्ट करनारुं
 धौ स्त्री० [सं.] आकाश (२) स्वर्ग
 द्रम्भ पुं० [सं.] ऐक प्राचीन सिद्धि; निष्कनो
 रोगमो लाग
 द्रव्य पुं० [सं.] द्रव्यं ते (२) गणेशो रस.
 ०पुं अ०किं [सं. द्रु-द्रव] पीणलुं;
 ओगणलुं (२) अरुं; गणलुं (३) गद्गद्
 थलुं (दिलनुं) [वा.]
 द्रविड पुं० [सं.] दक्षिणना ऐक देशनुं प्राचीन
 नाम (२) त्यांनो वतनी
 द्रवित वि० [सं.] द्रवेलुं
 द्रवीभूत वि० [सं.] द्रवेलुं; द्रवित थयेलुं
 द्रव्य न० [सं.] पैरो; नाखु (२) वस्तु; पदार्थ
 (३) मूण तत्त्व[न्या.]. ०वाअक वि०सेनुं,
 गण लोवां द्रव्येनुं वाअक (नाम) [व्या.]
 द्रष्टव्य वि० [सं.] जेवा येअ [३प आत्मा
 द्रष्टा पुं० [सं.] जेनारो (२) प्रकृतिना साक्षी-
 द्रष्ट पुं० [सं.]; प्रा.; धरो; ह्रद
 द्राक्ष-क्षी स्त्री० [सं.] ऐक नतनुं इण.
 ०लता स्त्री० द्राक्षनी वेळ -क्षीसव पुं०
 द्राक्षनो आसव
 द्राघ पुं० [सं.] लुओ द्रावल्. ०क वि० [सं.]
 आगाणी नाभे ऐवुं (२) न० धातुओ
 वगेरेनो अट रस अने ऐ भाटे ऐनी
 साथे लेणववानो ऐक पदार्थ. ०खु न०
 [सं.] द्रवावेलुं-प्रवाहीरुप अनावेलुं ते
 द्राविड वि० [सं.] दक्षिणमां पूव किनारे
 आवेला द्रविड देशनुं (२) पुं० ऐ देशनो
 आदमी (३) दक्षिणना आस्रलोनी पांच
 नतिभांगी ऐकनो भास (द्राविड,
 कर्णाट, गुज्जर, महाराष्ट्र अने तेलंग.)
 -डी आख्यायाम पुं० जिनजरी के
 सीधुं सरण नहि ऐवुं ल'वाल् [वा.]
 द्राव्य वि० [सं.] ओगणे ऐवुं
 द्रुत वि० [सं.] गणेलुं; अरेलुं; टपकेलुं (२)
 उतावणुं; अडपवाणुं [पिता
 द्रुपद [सं.] पांचाल देशनो राज-द्रौपदीनो

द्रुम न० [सं.] आड
 द्रोण्य पुं० [सं.] पांडवकीरवोना अरु (२)
 पुं०; न० ऐक माप (ऐक के आर आदक
 नेटलुं) (३) इडियो
 द्रोण पुं० [सं.] इगो; भेवडाई(२)ईर्षा; वेर.
 -डी वि० [सं.] द्रोण करनारुं
 द्रौपदी स्त्री० [सं.] द्रुपद राजनी पुत्री;
 पांडवोनी पत्नी
 द्रव्य वि० [सं.] जे
 द्रंक्ष पुं० [सं.] लुओ द्रंक्ष समास(२)न०
 ऐनुं जेडुं (३) लुओ द्रंक्षुद्ध(४)अथडो;
 अथेडो. ०युद्ध न० [सं.] जे लख वअनेनुं
 युद्ध. ०समासपुं० 'रामलक्ष्मण'; 'भाषाध'
 ऐवो जे के वधारे शब्दोनो समास
 [व्या.]. -द्वातीत वि० [सं.] सुभटु; अ,
 पापपुण्य अत्यादि द्रंक्षेने तरी गयेलुं
 द्वादश वि० [सं.] '१२'-आर. -शी स्त्री०
 [सं.] आरस तिथि
 द्वापर पुं० [सं.] आर युगोमानो त्रीजे युग
 द्वार न० [सं.] आरखुं
 द्वारका स्त्री०; न० [सं.] ऐक तीर्थ-कृष्णनी
 राजधानी. ०नाथ पुं० [सं.] कृष्ण.
 -केश पुं० [सं.] कृष्ण
 द्वारपाल [सं.], (-ण) पुं० इरवान
 द्वारा अ० [सं.] मारकुते
 द्वाराभती, द्वारिका [सं.] स्त्री० द्वारका
 द्वि वि० [सं.] जे (समासना पडेला पद
 तरीके आने छे). ०अर्थी वि० जे
 अर्थवाणुं (२) अरपण; सदिग्ध
 द्विकक्षिक वि० [सं.] जीण कक्षानुं. ०सभ-
 करखु न० 'छकनेशन ओक् धी सेकन्द
 ओड'र' [ग.]
 द्विकर्मकवि [सं.] ऐकर्मवाणुं (किं) [व्या.]
 द्वियु पुं० [सं.] कर्मधारय समासनो ऐक
 प्रकार. उदा० त्रिभुवन [व्या.]
 द्विगुण्य वि० [सं.] अमलुं; भेवडुं. -लुता
 वि० जेथी गुणेलुं; अमलुं
 द्विधात वि० [सं.] 'करोडेटिक' [ग.]. ०पदी
 स्त्री० 'करोडेटिक ऐकरेशन' [ग.]

દિવ્ય વિં [સં.] બે વાર જન્મેલું (૨) પું
 આઘણ, ક્ષત્રિય કે વૈશ્ય (૩) દાંત (૪)
 નં પંખી; અંડળ

દિવ્ય-મા પું [સં.] દિવ્ય; આઘણ
 દિવ્યરાજ પું [સં.] ઉત્તમ દિવ્ય (૨) ગરુડ
 દ્વિતીય વિં [સં.] ખીલું. -ચા વિં સ્ત્રીં
 ખીલ(૨)સ્ત્રીં ખીલ (તિથિ) [નં કકોળ

દ્વિદલ [સં.], (-ળ) વિં બે દલ-કાડવાણું (૨)
 દ્વિધર્મી વિં બે ગુણ-ધર્મવાણું

દ્વિધા અં [સં.] બે રીતે (૨) સ્ત્રીં દુવિધા
 દ્વિપ પું [સં.] હાથી

દ્વિપદ વિં [સં.] બે પગવાણું; દ્વિપાદ (૨)
 'બાયનોમિયલ' [ગ.]

દ્વિભાજક વિં (૨) પું [સં.] દુભાગનાર;
 'બાયસેક્ટર' [ગ.]

દ્વિરુક્તિ સ્ત્રીં [સં.] બે વાર કહેવું તે
 દ્વિરેક પું [સં.] ભ્રમર

દ્વિભાવ પું [સં.] વર્ણનું બેવડાનું તે [વ્યા.]
 દ્વિવચન નં [નં.] બેનો બોધ કરે એવું
 વચન [વ્યા.]

દ્વિવિધ વિં [સં.] બે પ્રકારનું
 દ્વીપ પું [સં.] બેઠ; ઠાપુ. ઠંકલપ પું બેની ત્રણ

બાબુએ પાણી હોય તેવો જમીનનો ભાગ
 દ્વેષ પું [સં.] ઈર્ષ્યા; વેર (૨) અપ્રિયતા;
 તિરસ્કાર. ઠભાવ પું દ્વેષની લાગણી.

-પી વિં [સં.] દ્વેષવાણું. -ષ્ટા પું [સં.]
 દ્વેષ કરનારો; દુશ્મન

દ્વૈત નં [સં.] બેપણું; બિન્નતા. ઠભાવ પું
 ઈશ્વર અને જગત વચ્ચે દ્વૈતની બુદ્ધિ-

ભાન. ઠમત પું; નં, ઠવાદ પું [સં.]
 પ્રહા અને જગત, જડ અને ચેતન વચ્ચે

તત્ત્વો એકબીજાથી બિન્ન છે એવો મત.
 ઠવાદી વિં [સં.] દ્વૈતવાદને લગતું (૨)

દ્વૈતવાદને માનનારું (૩) પું દ્વૈતવાદમાં
 માનનારો. -તાદ્વૈત નં [સં.] દ્વૈત કે

અદ્વૈત; બેદભાવ
 દ્વૈધીભાવ પું [સં.] બેદભાવ; દ્વૈત(૨)અ-

નિશ્ચય; સંશય (૩) બહાર અને અંદર
 નુહો ભાવ રાખવો તે [વિદવ્યાસ

દ્વૈપાયન પું [સં.] મહાભારતના કર્તા -
 દ્વૈમાસિક વિં [સં.] દર બે માસે આવતું; બનતું

(૨) નં દર બે માસે પ્રગટ થતું છાપું
 દ્વયર્થ (-ર્થી) વિં [સં.] બે અર્થવાણું

(૨) અસ્પષ્ટ; સંદિગ્ધ

ધ

ધ પું [સં.] હંતસ્થાની ચોથો વ્યંજન(૨)
 સારી ગમ માં ધેવત સ્વરની સંજ્ઞા

ધકમક સ્ત્રીં ઉતાવળ
 ધકાવવું સંકિં ધકેલવું (૨) તડામાર

આગળ ચલાવવું
 ધકેલવું સંકિં ધકો મારવો; હડસેલવું

(૨) ગમે તેમ બેદરકારીથી આગળ ને
 આગળ ચલાવ્યે જવું; દીધે રાખવું

ધક્કધક્કા, ધક્કધક્કી સ્ત્રીં સામસામી
 ધક્કા મારવા તે (૨) બીડ [મારી

ધક્કાભુક્કી સ્ત્રીં ધક્કા અને મુકાથી મારા-
 ધક્કો પું [સં.] ધક્ક ઉપરથી હડસેલો (૨)

નુકસાન (૩) ફેરો (૪) [સરં [ં. 'ઢાક']

ડકો; માલ ચડાવવા ઉતારવાની જગા
 ધખધખવું અંકિં ધખવું; સમસમવું

ધખના સ્ત્રીં ['ધખવુ' ઉપરથી] રણ; ધખવું
 ચિંતન; બળતરા

ધખમખ સ્ત્રીં ધકમક; કતાવળ
 ધખવું અંકિં [પ્રા. ધખવ (૨૧૦) =

અતિશય સુખગતું] ધીકલું (૨) [લા.] ગુરસે
 થવું (૩) સંકિં ઠપકો આપવો

ધખારો પું ['ધખવુ' ઉપરથી] બાક; ગરમી;
 તપારો (૨) જખના; મનમાં ધૂમ્મા કરવું

તે [લા.]
 ધંગડું નં કૂલો (૨) પઠાવાળો (તિરસ્કારમાં)

-ડો પું કૂલો; થાપો (૩) લગાટિયો ખાવો

धगधग अ० [रव०] (नेरथी सणगुं के गरभ
 थतुं सूयवे छे). ०वुं अ० किं० [प्रा. धगधग]
 नेरथी अणतुं (२) भूण गरभ थतुं
 धगवुं अ० किं० लुओ धगधुं
 धगश स्त्री० [‘धगवुं’ उपरथी] हाअ; उत्साह
 धन वि० सिं. अज्ज श्रेष्ठ (२) मज्जपूत
 (३) नेशीलुं
 धन स्त्री० [सिं. अज्ज] वावटो; निशान.
 ०गरै पुं० धन पकडनारो (२) धननो
 हं. ०पताका स्त्री० धन अने पताका
 धड न० [दि.] माथा विनानुं शरीर (२)
 भूण पायो [दा.]
 धड अ० [रव०] (काँई पडवानो रव)
 धडक स्त्री० [रव०] हुँहथनो क’प (२)
 पीक (३) अ० [रव०]. ०ष्णु वि० पीकष्णु
 धडकवुं अ० किं० [रव०] धमकवुं
 धडकार-रै पुं० धड अवाण; धमकारो
 धडडी स्त्री० धाणणो (२) नानुं आसन
 धडधड अ० [रव०] धारा पडे के लाकडी
 छं उपराउपरी ने नेरथी पडे तेनो
 अवाण. ०वुं धडधड थतुं (२) अकहम
 त्ती पडवुं. -डाट पुं० धडधड अवाण
 (२) अ० अपाटाखेर
 धड’धडा स्त्री० मारामारी
 धडाडो पुं० [रव०] मोटो अवाण; लडाडो
 (२) सांलणनार थोके अेवी ननी के विचित्र
 वात के अनाव (३) काणनो अपाटो
 धडाधड अ० [रव०] ‘तडाड, उपराछापरी,
 अपाटामां’ सूयवनो अवाण. -डी स्त्री०
 धड’धडा (२) धमाल
 धडी स्त्री० अेक तोल के वणन
 धडूकवुं अ० किं० [दि. पुडुक्क; रव०] गाणतुं
 (२) धांटा काँववा
 धडो पुं० [सिं. धट उपरथी] त्राणवानुं सम-
 तोलपल्लुं न डोडुं ते (२) तेनुं समतोले-
 पल्लुं डायवा मुकतो बार (३) ओध
 (४) नियम; डेकाळुं; धोरणुं; (५) गल्याना;
 कहर; भूण [दा.] [स्त्री]
 धणु स्त्री० [सिं. धन्य; प्रा. धण्ण] (भारैवाँई)
 धणु न० [सिं. धन] (गाथेनुं) टोणुं.

०धूट पुं० धणुमां राभिलो आभलो
 धणुधणुवुं अ० किं० धणुधणु थतुं (२) क’पतुं
 धणुयाणु स्त्री० [‘धणु’ उपरथी] वड
 (२) मालिक स्त्री
 धणुयाणु वि० धणु-मालिकवाणु (२)
 मालिकीनुं. -धुं न० धणुयाणु. -मो पुं०
 दूणणनो धणु
 धणु पुं० [सिं. धनित्; प्रा. धणि (०म)]
 मालिक (२) पति (३) वि० मालिक. नेम
 के, आनुं कोई धणु नथी. ०ण्ण वि०,
 ०ण्णो वि० स्त्री० वेआळ देनारने ञ
 भणे अेवी (हुँ. डी). ०धारी पुं० [नधुरीण
 (सिं.)] मालिक (२) रक्षक. ०रणु पुं० कुल
 मालिक. ०वधुं वि० धणुना पक्षतुं
 धतिंग न० तौडान (२) ढोंग; आली धामधूम
 धतुरै पुं० [सिं. धतुर] अेक वनरपति; धतुरै
 धधडावुं स० किं० [रव०] धडधड-भूण
 कपके आपवो [अणरै इडूडे]
 धधुडो पुं० [रव०] धडधड पडतो-भोटो
 धन अ० धन्य [प.]
 धन न० [सिं.] होलत; पैसो (२) समृद्धि.
 नेम के, पणुधन, विधाधन (३) अेक राशिनुं
 नाम (४) वि० ‘भोजितिव’ [प. वि.; ग.].
 ०तेरश-न्ने स्त्री० आसो वड तेरस.
 ०ह पुं० [सिं.] कुभेर. ०धान्य न० धन अने
 धान्य. ०वांत, ०वान [सिं.] वि० धनवाणुं
 धनंजय पुं० [सिं.] अन्धुंन
 धनाडय वि० [सिं.] धनवान [ग.]
 धनात्मक वि० [सिं.] धन; ‘भोजितिव’ [प. वि.];
 धनारक (-म), धनाकं [सिं.] पुं० धन-
 राशिनो सूय
 धनिक वि० [सिं.] धनवान
 धनिष्ठा स्त्री० [सिं.] अेक नक्षत्र
 धनी वि० [सिं.] धनवान
 धनु न० [सिं.] कामडुं; याण
 धनुर पुं० [सिं. धनु] अेक शेरग
 धनुधर [सिं.], धनुधारी पुं० आशावाणी
 धनुर्मास पुं० सूय धन सकांतिमां होय
 ते महिनो [राग; धनुर
 धनुर्वा (०त) पुं० [सिं. धनुः + वान] अेक

धनुर्विद्या स्त्री० [सं.] धनुष्य वापरवानी विद्या
धनुर्विद पुं० [सं.] धनुर्विद्या; अेक उपवेद
धनुष (-ष्य) न० [सं. धनुस्] कामडुं० तडकी
 स्त्री० धनुष जेवा साधन वडे देरववानी
 तकडी

धनेडुं (-रुं) न० [प्रा. धान्नकीट (सं. धान्यकीट)]
 दालामां सडो करनारुं अेक छवडुं; किल्लुं

धनेश (-श्वर) पुं० [सं.] कुजेर

धन्य वि० [सं.] भाग्यशाणी (२) वभाण्वा
 योअ्य (३) कृतार्थ (४) अ० शाभासा;
 वाहवाड. ०त्ता स्त्री०. ०त्ताअ्य न० अहो-
 भाग्यः सुभाग्य. ०वाह पुं० [सं.] शाभाशी.

-न्या वि० स्त्री० [सं.] सुभी; सुभागी
 (२) स्त्री० आसा; 'नस'

धन्यतरि पुं० [सं.] देवानो वैद्य

धन्यपुं अ० किं आगण धसलुं

धन्यो पुं० [धन्य रव०] मुक्को; थापट

धन्य अ० [रव०] कांठ पडवानो के पछडा-
 वानो के डोकावानो अवाण (२) शून्य;
 ठण (३) धण्यो भारवानो अवाण

धन्य स्त्री० धन्यशरी. ०नुं अ० किं
 धडकलुं. -डारी पुं० धडकारी

धन्यडको पुं० [धन्य परथी] अेकहम अहुं
 नकामुं थलुं, भीडुं वणलुं के छपरडो
 वणवो ते

धन्यडाल लुं अ० किं वावेला पर तरत
 वरसाह पडवाथी भी अणडलुं-नकामुं लुं

धन्यलुं अ० किं [रव०] पडलुं (२) [ला.]
 हेवाणुं कडलुं (३) भरी लुं

धन्यडो पुं० [रव०] मोटो अवाण

धन्याय नमः न० ['धन्य' = शून्य उपरथी]
 (श० प्र०) भीडुं; शून्यता; धन्यडो

धन्ये (-धो) डनुं स० किं [धन्य रव०] हाथथी
 भारलुं (२) छेतरलुं [हाथ; धाणुं

धन्यो पुं० लुं अ० धन्यो; मुक्को (२) मोटो

धन्य स्त्री० [प्रा. धम (सं. ध्या) उपरथी]
 नेश (२) तेज (३) लपको. ०नुं अ० किं
 गणलुं (२) कपलुं (३) प्रकाशलुं. -डार
 (-रो) पुं० धम धम थलुं ते (२) धमक;

नेश. -**कावर्तु** स० किं धमघी आपवी;
 डरावलुं (२) धधडावलुं. -**सी** स्त्री० डर

धमयड स्त्री० [रव०] धमाल (२) तोडान
धमणु स्त्री० [प्रा.] पवन कूंकवानुं अेक साधन

धमधम अ० [रव०]. ०नुं अ० किं [सर०
 प्रा. धमधम (सं. धमधमाद्य)] धमधम थलुं (२)

कंपलुं (३) अणु गरम थलुं. -**भाट** वि०
 तीणुं; तमतमुं; अणु (२) पुं० [रव०] धम-

धम अवाण (३) रौड; दोर (४) हमाम
 (५) तीभाश. -**भायवुं** स० किं 'धम-

धमलुं' नुं प्रेरक (२) धमकावलुं (३) [ला.]
 नेशथी काम यलावलुं; कशुं वेगथी के अणु

करलुं (४) नेशथी (भीडीनो) हम भारवो
धमघोकार अ० पूर नेशमां; सपाटाअध

धमनि (-नी) स्त्री० [सं.] कूंकणी; लूंगणी
 (२) स्वच्छ लोही वहेनारी नसा; 'आठरी'

धमपछाड स्त्री०, -**डी** पुं० अणु व० [धम+
 पछाड] तोडान अने अधीराठ

धमवुं स० किं [सं. ध्या; प्रा. धम] धमणु
 यलावपी (२) हेवताने पवन नांअवा (३)

अग्निथी अराणर तपावलुं (४) धृतलुं; योरलुं
धमयडडी स्त्री० लुं अ० धमयड

धमधम (-मी) स्त्री० [रव०] (२) मारा-
 मारी; गरणड

धमारनुं स० किं नवडावलुं (पशुने)
धमाल स्त्री० धांअण; धमयडडी. -**लिथुं**

वि० धमाल करी मूकेअेवुं-अेवा स्वभावनुं
धमावलुं स० किं 'धमलुं' नुं प्रेरक (२)

धमलुं; योरलुं [गूथेला अणुओडो
धमिभल (-ढल) पुं० [सं.] कूल अत्यादि साथे

धर वि० [सं.] धारणुं करनारुं (समासने
 अंते) उद्गा० मखिधर

धर स्त्री० [धरावुं] अथवा 'धरलुं' उपरथी]
 धरपत; सतोप; विश्वास

धर स्त्री० [सं. धर] धूसरी; धुरा (२) अणु
 नेडातो थाय त्थारथी गणलुं तेनुं वर्ष
 (३) शड्यात. ०भम वि० धर-धुरा
 अमे अेवुं; मणुपूत (२) प्रवीण.
धुडीथी अ० छेक भूणथी-पहलेथी

ધરણ સ્ત્રીં ધરણી [પ.]
 ધરણિ(-ણી) સ્ત્રીં [સં.] પૃથ્વી(૨)જમીન;
 ભોવ. ંધર પું[સં.] શેષનાગ(૨)વિષ્ણુ
 ધરણું નં [સં. ધૃ પરથી] ત્રાગું
 ધરતી સ્ત્રીં [સં. ધરિત્રી] પૃથ્વી(૨)જમીન.
 ંકંપ પું ધરતી ડોલવી તે; ભૂકંપ
 ધરપકડ સ્ત્રીં [ધરણું+પકડણું] કાયદારથી
 પકડણું તે (૨) પકડાપકડી
 ધરપત સ્ત્રીં [ધર(ધરાણું)+પતિ] ધરાવા-
 પણું; સતોષ (૨) ધીરજ
 ધરખણું સંકિં ધરવણું (૨) ઠાંસણું
 ધરખોળ નં [ધરા(પૃથ્વી)+ખોળ(ખોળાણું)]
 પ્રલય; સત્યાનાશ
 ધરમ પું જુઓ ધર્મ. ંધર્મો પું નકામો
 ફેરો [પ્રારંભ
 ધરમૂળ નં [ધર+મૂળ] છેક શરૂઆત; વર્દન
 ધરવ પું સતોષ. ંવું સંકિં [‘ધરાણું’નું
 પ્રેરક] સતોષણું; તૃપ્ત કરણું
 ધરવું સં કિં [સં. ધૃ સાહણું; પકડણું (૨)
 પહેરણું (૩) ધારણ કરણું (વેષ, જન્મ)
 (૪) પાસે મૂકણું, ની આગળ રજૂ કરણું
 ધરા સ્ત્રીં [સં.] પૃથ્વી. ંધર પું [સં.]
 જુઓ ધરણાધર
 ધરાધર સ્ત્રીં [‘ધર’ ઉપરથી] શરૂઆત (૨)
 અં ધરા. -રી અં સાથે; ભેડે (૨)
 ધરા (૩) મુઠ્ઠાં; પણ
 ધરાખોળ નં ધરખોળ; પ્રલય
 ધરાર અં [સર ંધરાધર] અલખત; અવશ્ય
 (૨) સાવ; વર્દન
 ધરાર પું [‘ધર’ (ધરા) ઉપરથી] વાહનમાં
 ધૂંસરી આગળ વધારે ભાર હોવાપણું
 (‘ઉલાળ’થી ઊલટું)
 ધરાવણું સંકિં [સં. ધૃ ઉપરથી] ‘ધરણું’
 અને ‘ધરાણું’નું પ્રેરક (૨) નૈવેદ્ય કરણું; દેવ
 આગળ ધરણું
 ધરાણું અંકિં તૃપ્ત થણું; સતોષ પામવો
 ધરાણ પું જુઓ ધરા
 ધરિત્રી સ્ત્રીં [સં.] પૃથ્વી
 ધરી સ્ત્રીં [સં. ધૃ ઉપરથી; પ્રા. ધરી] વાહનની
 લહી; આંસ (૨) પૃથ્વી કે ખગોળની ધરી

-ઉત્તર દક્ષિણ સાંઘતી કલ્પિત મુરેખા
 ધરુ નં [સં. તદ્] ઉપાડીને શેપવા માટે ઉછે-
 રેલા શેપો. ંવાડિયું નં ધરુનું ખેતર
 ધરો પું [સં. હર કે દ્રહ] ઊંડો ખાડો (ખાસ
 કરીને પાણીનો)
 ધરો પું [જુઓ ધરી] જેની બે બાજુ
 પૈડાં પરોવાય છે તે ગાડાની ચાડી
 ધરો સ્ત્રીં [સં. દૂર્વા; સરં દરો] એક ભતનું
 ઘાસ; દૂર્વા. ંઆઠમ સ્ત્રીં જુઓ
 દરોઆઠમ
 ધર્મ પું [સં.] નીતિ, સદાચાર વિષેનું તથા
 મરણ, સાંપરાય, ઈશ્વરાદિ ગૂઢ તત્ત્વો વિષેનું
 જ્ઞાન, શ્રદ્ધા કે માન્યતા (૨) શાસ્ત્રોક્ત
 વિધિનિષેધ - ચાર (૩) પુણ્ય; જ્ઞાન
 (૪) ફરજ; કર્તવ્ય (૫) ચાર પુરુષાર્થોમાંનો
 એક (૬) ગુણ; લક્ષણ; સ્વભાવ (૭)
 ધર્મરાજ. ંદ્વેષ નં [સં.] પરિત્ર રથળ
 -ધામ. ંગુરુ પું ધર્મની તીક્ષ્ણ દેનાર કે
 તે ઉપદેશનાર ગુરુ. ંઅથ પું [સં.]
 જેમાં ધર્મનું નિરૂપણ હોય તેવો અથ.
 ંચકે નં [સં.] ધર્મનું સામ્રાજ્ય ંચકે
 પ્રવર્તાવણું ધર્મનો પ્રચાર; તેનું સામ્રાજ્ય
 પ્રવર્તાવણું તે. ંજનૂની વિં ધાર્મિક
 બાબતોમાં અનૂતવાણું; ‘બિગટેડ’ ંધુર-
 ધર વિં પું ધર્મની બાબતમાં અચેસર.
 ંનિષ્ટા સ્ત્રીં ંધર્મ વિષેની આરથા. ંપત્ની
 સ્ત્રીં [સં.] ધર્મ પ્રમાણે - વિધિપૂર્વક થયેલી
 પત્ની. ંપુત્ર પું [સં.] (વિષયને વશ થઈને
 નહિ પણ) ધર્મ સમજ ઉત્પન્ન કરેલો પુત્ર
 (૨) જન્મથી નહિ પણ ધર્મથી માનેલો
 પુત્ર. ંપ્રવર્તક પું ધર્મ પ્રવર્તાવનાર.
 ંપથુ પું પૌતાના ધર્મનો માણસ (૨)
 ધર્મ સમજને માનેલો ભાઈ. ંયુદ્ધ સ્ત્રીં
 ધર્મની સમજ; ધર્મદષ્ટિ; ધર્માધર્મની
 વિવેકશક્તિ. ંભાગિની સ્ત્રીં [સં.] પૌતાના
 ધર્મની સ્ત્રી (૨) ધર્મ સમજને માનેલી
 બહેન. ંભાવના સ્ત્રીં ધર્મની ભાવના;
 ધર્મયુદ્ધ. ંભ્રષ્ટિ પું ધર્મમાંથી ચળેણું-
 પતિત. ંયુદ્ધ નં ધર્મ ખાતર કરેલું યુદ્ધ

(२) युद्धना नियमो अनुसार करैलुं युद्ध.
 ०२०७(-०७) पुं० [सं.] यम (२) युधिष्ठिर.
 ०२०८ पुं० [सं.] शिक्षा भागनार साधुने
 'धर्म'ना बाब थायो' येवो आशीर्वाद
 [नैन] (२) धार्मिकताणी प्राप्त-धार्मि-
 कतानो गुण्य वधवो ते. ०२१२ पुं० [सं.]
 धर्मकार्यमां वीर (२) शहीद. ०२१३
 पुं० धर्मविद. ०२१४ न० [सं.] धर्मनु
 ज्ञान आपनार शास्त्र. ०२१५ स्त्री०
 मुसाकरेभानुं; सारथ. ०२१६ न० ७२मां
 धर्मअधर्मनी सूत्र न पडे येवो कठण्य
 प्रसंग. -०२१७ न० [+ आचरण]
 धर्मने अनुसरीने यालवुं ते. -०२१८
 पुं० [सं.] धर्मगुरु(२)स प्रदायनाआचार्य.
 -०२१९ वि० (२) पुं० [सं.] धर्मिष्ठ
 भाष्यस. -०२२० वि० दानमां आपेलुं (२)
 धर्मादाने अगेनुं. -०२२१ पुं० दान;
 सभावत. -०२२२ पुं० [सं.] धर्मनी
 आगतमां हेअरेभ राभनार अधिकारी.
 -०२२३ पुं० [सं.] धर्मनी आगतोना
 अर्थक्ष; धर्माचार्य (२) न्यायाधीश.
 -०२२४ न० [+ अविमान] धर्म
 भाटेनुं अविमान. -०२२५ न०
 [+ आलय] मंदिर (२) मठ. -०२२६ न०
 न्यायासन. -०२२७ न० [+ अंतर]
 धर्म अहलवो ते; अेक धर्म छोडी धीन
 धर्ममांजवुं ते. -०२२८ वि० [+ अंध] धर्मनी
 आगतोमां अविचारी आअहवाणुं. -०२२९
 वि० [सं.] धर्म प्रभाळ्ये यालनार. -०२३०
 वि० [सं.] अमुक धर्म के गुणवाणुं (२)
 धर्मिष्ठ (३) धर्मने लगतुं (अहुधा
 समासने अते. ०२३१ धर्ममां धर्मिष्ठी).
 -०२३२ पुं० [सं.] धर्मना उपदेश.
 -०२३३ पुं० धर्मोपदेश करनार

धर्म्य वि० [सं.] धर्मने अनुसरतुं; धर्मवाणुं
 धव पुं० [सं.] पति

धवडा (-२१) वधुं स० कि० [सं. प्र. प्रा. धव
 उपरथी] 'धावतुं'नुं प्रेरक; धवाडतुं

धवत [सं.], (-७) वि० धाणुं (२) निमंण;

शुद्ध. ०२३४ (-७) न० ७००० लुभ्यो
 धाणमण

धवा स्त्री० [दि. घव्व=वेग] तंदुररती; शक्ति
 (२) सारी दशा. [०२३५] = तंदुररती
 वगेरे पुनः प्राप्त धवा]

धसमस स्त्री० [धसवुं उपरथी] दोडधाम
 धसवुं अ० कि० [प्रा. घसो] निशथी आगणजवुं
 धसारे पुं० धसवुं ते; हल्लो

ध'भना स्त्री० अ'भना (२) ध्यान; काण्य
 ध'तर न० [सं. तंत्र उपरथी] लडु (२) धृती
 लेवानी कणा. ०२३६ न० [सं. तंत्रमंत्र]
 ध'तर अने भ'तर

ध'तूरो पुं० [सं. वतूर] अेक वनरपति; धतूरो
 ध'धाहार वि० ध'धावाणुं (२) उद्योगी (३)
 पुं० वेपारी (४) कारीगर; कसपी. -२३७
 वि० ध'धाहार (२) स्त्री० धधो; उधम

ध'धो पुं० उधम; शैल्यार; प्रवृत्ति (२)
 वेपार. ०२३८ न० ध'धोने शैल्यार
 धा पुं०; स्त्री० [दि. धाहा] महद माटेनो पौडार
 (२) हाय [का.] [अते. उहा० अनेकधा

धा [सं.] प्रत्यय; 'प्रकारे, रीते' अर्थमां शब्दने
 धार्थ स्त्री० [धावतुं] स्तन; धान
 धाउ पुं०; स्त्री० [सर० दे. धवक्=लथथी
 धउकतुं] डर; धीक (२) अ'कुश (३) अहोरापणुं

धागडी स्त्री० धागानी गोदडी
 धाओ पुं० [दि. धरग=कपास] लूनुं दाटेलुं
 धगडु (२) दोरो

धाटी स्त्री० रीत; दण; शैली
 धाड स्त्री० [प्रा. धाडी; (सं. धाटी)] धाडारानी
 टोणानो हुमलो -हल्लो (२) दरेडो (३)

उतावण [वा.]. [०२३९] = मोट्टु पराकम
 करतुं. ०२४० पुं० धाड पाडनारो;
 धाडारो. -०२४१ न० लुभ्यो धाडुं. -०२४२
 न० मोट्टु टोणुं [अेक मसालो

धाणु पुं० ७००० [सं. धाना; प्रा. धाणा]
 धाणुयुं वि० [धाणी] परथी] थोडा कस-
 वाकवाणुं (अनाज; गुंटर)

धाणु स्त्री० [सं. धाना] शैकवाथी कूटेला
 अनाजना धाणु [कोडो; कोष्टक
 धात स्त्री० [लुभ्यो. धातु] धीयं; शुंके (२)

धातवुं अ०कि० इाववुं; अनुकूल आववुं
 धाता पुं० [सं.] ब्रह्मा; सारज्जन्हार
 धातु पुं० [सं.] क्रियापदनुं भूण इप(२) स्त्री०
 अनिज द्रव्य(३)धरीरनां सात द्रव्यमानुं
 दरेक (रस, रका, मांस, मेह, अरिथ, मज्ज
 अने शुक्र) (४) वीर्य. ०दशय पुं० [सं.]
 वीर्यना धराडो; अेक रोग. ०साधित
 वि० धातु परथी अनावेलुं [व्या.]

धात्री स्त्री० [सं.] दाई; धाव
 धात्वर्थ पुं० [सं.] भूण धातु परथी नीकगतो
 अर्थ; भूण शब्दार्थ

धान न० [सं. धान्य] अनाज

धानियुं वि० राधिलुं अनाज आनाडुं

धान्य न० [सं.] धान; अनाज

धाप स्त्री० उतावणमां थयेली भूल (२)
 थाप; छेतरपिंठी; इरेज (३) येारी [ला.]

धाअडधिं(-धीं)युं वि० लक्ष; पुष्ट; जेरावर
 (२) तोक्षणी [६०] लेवुं

धाअडनुं स०कि० [‘धाप’ उपरथी] छेतरवुं;

धाअण(-णी) स्त्री० पातणो धाअणो;
 कामणी. -णो पुं० लडा जिननुं अतूस

धाअुं न० (कापराने ठेकाले करेली)

अगारी; गव्यरी(२)डाघो(३)इधनुं जेडुं

धाओ पुं० [रव०] नूनो, पपौया ध०ना
 रथ्यडने दीपवो के तेनो इणो

धाम न० [सं.] रड्हेतानुं रथण; धर(२)हेवस्थान;
 तीर्थ [साप]

धामळु स्त्री० [सं. वर्मण] अेक जतनो लडो

धामळी स्त्री० लडी-जमरी जेस

धामधूम स्त्री० [रव०] लारे तैयारी; अेनी
 धमाव [माटेनो पडाव

धामो पुं० [‘धाम’ उपरथी] लांजा वअत

धामोडो पुं० (इध होडवाना) अवाजनी
 रमज्ज

धार स्त्री० [सं.] इधियार के अेजानरनी तीण्णी
 डार (२) प्रवाडी पदार्थनी पातणी धारा

-रोड (३) डारण; डिनारो; छेडो

धारक वि० [सं.] धारण करनाडुं

धारण्य न० [सं.] धरवानी क्रिया; धरवुं ते

(२) आधारभूत होवुं के थवुं ते(३)स्त्री०
 टेको; आधार (४) धीरज; आधासन

(५) पाटडो; लारवटियो (६) सतोवो

धारण्य स्त्री० [सं.] मनसूणो (२) कल्पना

(३) वादशक्ति(४)धारण्य करवुं-धरवुं ते

धारण्यधारण्य न० अ०व० [सं. धारणा +
 धारणा] (श्रावण्य महिनामां) अेकांतरे

जमवानुं मत

धारवुं स०कि० [प्रा. धार (सं. धारव)]मानवुं

(२)अ०व०(३)अठकण करवी(४)नस्त्री करवुं

धारो स्त्री० [सं.] परंपरा; डार(२)प्रवाडीनी

धार-रोड (३) वृष्टि. ०यंत्र न० [सं.]
 कुवारी [नियमो वगेरे

धारोधारण्य न० [धारो + धारण्य] कायडो

धारोपोथी स्त्री० कायडानी योपडी

धारोशास्त्री पुं० कायडानो पडित; वडीय

धारोसत्ता स्त्री० कायडा घडनारी सत्ता

धारोणो पुं० डोणी-डाकरडा जेवी अेक डोम

धारिणी स्त्री० [सं.] पृथ्वी

धारियुं न० [‘धार’ उपरथी] अेक इधियार

-धारी वि० [सं.] (समासनने अते)धारण्य
 करनाडुं. उदा० ‘विषधारी’

धारो पुं० [‘धार’ (प्रवाह) उपरथी]
 रिवाज; प्रथा (२) कायडो

धारोण्य वि० [सं.] तरतनुं होलेडुं; रोडकडुं

धामिक वि० [सं.] धमने डगतुं(२)धमनिष्ठ

धार्युं वि० [जुओ धारवुं] धारेलुं; मनसूणो

करेलुं; नस्त्री करेलुं (३) न० धारण्य; संकल्प

धावावेडी स्त्री० जुओ [तावावेडी] वकट
 अधीराई

धाव स्त्री० [प्रा. धावी-धाई (सं. धात्री)]
 भाणकने धनडाववा राण्णी स्त्री

धाव्य पुं० [प्रा. धाव=होडवुं] धा; ‘धाओ’
 अेक महड माटे पोकार

धावळु न० [‘धाववुं’ उपरथी] मानुं इध.
 -ण्णी स्त्री० धावण्य भाणकने धाववानुं

रमकडुं; नूसणी. -ण्युं वि० धावतुं;

धावण्य पर रड्हेतुं (२) ते उंभरनुं (३)
 न० धावतुं भाणक

ધાવરું ન૦ એક દહં (જેમાં હાથ, મોં, આંખો ઉપર સોને આવી ન્યથ છે)
 ધાવતું સંકિં [સં. ષે; પ્રા. ઘય] (અધ્યાએ)
 સ્ત્રી કે માદાનું દૂધ પીવું
 ધાવું અંકિં [સં. ઘાવું; પ્રા. ઘા] દોડવું;
 મદદે દોડવું (૨) એકદમ રોગ વ્યાપવો
 (શ૦ પ્ર૦માં. ઉદા૦ ધનુર્વા, શીળસ)
 ધાશ(-સ)કો પું [દે. ઘસકો] ધાસકો; કાળ
 ધાસ્તી સ્ત્રી૦ ડર; દહેશત
 ધાંધલ(-ળ) (૦) સ્ત્રી૦; ન૦ ગરખડ;
 ધમાલ; તોફાન. -જિ(-ળિ)યું વિ૦ ધાંધલ
 કરનારું
 ધિક્ક અં [સં.] ધિક્કારવાચક ઉદ્દગાર; કટ
 ધિક્કધિક્કાવવું સંકિં ખૂબ ધિક્કાવવું
 ધિક્કાવવું સંકિં [ધીકવું]નું પ્રેરક ખૂબ
 ગરમ કરવું (૨) જોસ્થી સળખાવવું
 ધિક્કાર પું [સં.] ધિક્કાર. ઠું સંકિં
 ધિક્કાર કરવો
 ધિનકટ(૦ધિનાં) અં [રવ૦] (તખલાનો)
 ધિખાવવું સંકિં, ધિખાવું અંકિં
 'ધીખવું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
 ધિરાવવું સંકિં, ધિરાવું અંકિં
 'ધીરવું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
 ધિંગડમલ (-દલ) પું [ધિંગું + મલ]
 જોરાવર ને ખડતલ માણસ
 ધિંગાઈ સ્ત્રી૦ ધિંગાણું (૨) ધિંગાણું. નયું
 ન૦ [ધિંગું] ઉપરથી] તોફાન; જોશમાં
 મચેલી લડાઈ. -મસ્તી સ્ત્રી૦ મસ્તી;
 તોફાન
 ધિંગું વિ૦ જહું; મજબૂત; લહું; ધીંગું
 ધી સ્ત્રી૦ [સં.] ધુલ્લિ
 ધીકડી સ્ત્રી૦, -ડું ન૦ [ધીકવું] ઉપરથી]
 સહેજ ગરમી; ઝીણો તાવ
 ધીકવું વિ૦ [ધીકવું]નું વ૦ કું] ધગધગવું
 (૨) જોશભેર ચાલવું; આખાહલા.
 ધીકધીકવું વિ૦ [ધીકવું] ઉપરથી] ધગ-
 ધગવું; ખૂબ ગરમ [તપવું] કે બળવું
 ધીકવું અંકિં [સં. ધિક્ક] ધગધગવું; ખૂબ
 ધીટ વિ૦ [સં. ધૂટ] સહનશીલ (૨) નીટર.
 ઠા સ્ત્રી૦

ધીખ અં [રવ૦] (૨) સ્ત્રી૦ ધીખવું તે.
 ઠકારો પું ધીખ એવો અવાજ. ઠકો
 પું મુક્કો; ગડદો. ઠું સંકિં ધીખ ધીખ
 મારવું. -ખા(-ખા)ધીખ અં [રવ૦]
 ધીમર પું [સં. ધીવર] ઠીમર; માછી
 ધીમંત [પ્રા.], ધીમાન [સં.] વિ૦ ધુલ્લિમાન
 ધીમાશ સ્ત્રી૦ ધીમાપણું
 ધીમું વિ૦ હળવું; મંદ; ધીરું (કિયાની ગતિ,
 વેગ, અવાજ વગેરેમાં) (૨) ઉચ્ચત્તિ એવું;
 શાંત (જેમ કે, ગરમી, સ્વભાવ) (૩) ઠંડું
 (૨કૃતિ, ચાળતા, જોશ વગેરેમાં)
 ધીમે(૦થી) અં ધીરે; આસ્તે; હળવે
 ધીર વિ૦ [સં.] ધૈર્યવાન; અટગ; નિશ્ચયી
 (૨) અંભીર; ડરેલ (૩) સ્ત્રી૦ [સં. ધૈર્ય; પ્રા.
 ધીર] ધીરજ (૪) ભરોસો; પતીજ.
 ઠગંભીર વિ૦ [સં.] શાંત અને નિશ્ચયી
 ધીરજ સ્ત્રી૦ [સં. ધૈર્ય; પ્રા. ધિરિજ; ધિજ્જ]
 આકળું કે ઉતાવળું ન થવાનો ભાવ (૨)
 ધૈર્ય; હિંમત
 ધીરતા સ્ત્રી૦ [સં.] ધીર હોવું તે; ધીરજ
 ધીરધાર સ્ત્રી૦ ધીરવું + ધારવું] વ્યાજે નાણાં
 આપવાં તે; લેવડદેવડ
 ધીરથ સ્ત્રી૦ ધીરજ
 ધીરવું સંકિં ભરોસો રાખવો (૨) ભરોસે
 સોપવું (૩) ઉછીનું કે વ્યાજે આપવું
 ધીરું વિ૦ [સં. ધીર] ધીમું (૨) ધીર.
 -રે(૦થી, ૦ધીરે) અં ધીમે ધીમે કે
 ધીરતાથી
 ધીરેહાત વિ૦ [સં.] ધીર અને ઉદાત્ત
 (૨) પું એક પ્રકારનો નાચક
 ધીવર પું [સં.] ધીમર; ઠીમર
 ધીશ પું [સં.] વિદ્વાન; ભારે ધુલ્લિમાન
 ધીશ પું [સં. ધીશ] રામ; અધિપતિ [પ.]
 ધીંગાઈ સ્ત્રી૦ જુઓ ધિંગાઈ
 ધીંગાણું ન૦ જુઓ ધિંગાણું. -મસ્તી
 સ્ત્રી૦ ધિંગામસ્તી
 ધીંગું વિ૦ જુઓ ધિંગું
 ધુળરી સ્ત્રી૦, -રો પું [ધૂળવું] પરથી]
 કંપારો; ધુળરી

धुमवत् संकिं 'धूणवत्'नुं प्रेरक
 धुमवत् संकिं 'धूणवत्'नुं प्रेरक
 धुत वि० [सं.] तुच्छकारिणुं; तरछाडिणुं (२)
 अ० तिरस्कारवाचक उद्गार. उकारवत्
 संकिं तुच्छकारिणुं; तिरस्कारवत्
 धुतारणुं स्त्री० [सं.] धूर्त उपरथी] उगारी स्त्री
 धुतारी स्त्री० धुतारणु. -रुं वि० [प्रा.
 धुतार=उगारुं] उगारुं. -रौ पुं० उग
 धुतावुं अ०किं 'धूतवुं'नुं कर्मणि
 धुन(-नि) स्त्री० [सं.] सूरनो गुंन्तरव; धूत
 धुपेल न० [सं.] धूप + तेल परथी] माथाभां
 नाभवानुं ऐकान्ततनुं तेष. -दियुं वि०
 धुपेल जेव(२)न० धुपेल गभवानुं अलक्ष्यं.
 -दियौ, -दी पुं० धुपेल वेचनार
 धुमाडियुं न० धुमाडी नीकणवा करेला
 मार्ग (२) वि० धुमाडो जेभाथी नीकणे
 अणुं (धासतेय)
 धुमाडी स्त्री० [सं.] धूमि. -दो पुं०
 धुमाडी; धूमि. [धुमाडाना आचडा
 अरवा=डेगट शंका भारवा]
 धुमावुं अ०किं [सं.] धूम उपरथी] अणतां
 धुमाडो थवो (२) धूमवावुं
 धुमास पुं० [सं.] धूम उपरथी] धुमाडानो
 लागेला क्यरो (भांत वगेरे पर)
 धुममस न० [दि. धूममहिती; धूमसिहा] धूमस
 धुर न० [सं.] धूसरुं (२) आगेलो भाग.
 -रधुर वि० गोलो वहेनारुं (२) श्रेष्ठ (३)
 पुं० जोले वहेनार पशु(४) अयेसर. -र
 स्त्री० [सं.] धूसरी. -रीणुं पुं० [सं.] मद्धव
 नी जवापदारी उडावनार (२) अयेसर
 धुसके पुं० [रव०] धूसके; सिंकेडो [करतां
 धुसमुस अ० [न्युओ धसमस] दोडादोड
 धुसणमुसण न० [धूसण + मुसण] वरने
 पोपतां वपराती वस्तुओ
 धुपाडो पुं० न्युओ धूणकोट' [दिवसं
 धुणोटी स्त्री० [दि. धूलिहडी] डोणी पछानो
 धुं'नुं न० अरडां आंभरांनुं अणुं
 धूभण वि० [सं.] धूसर धूणथी आंभुं थयेळुं
 (२) न० धूणकोट

धूण स्त्री० [धूणवत् परथी] धूण; कंधारी.
 ०वुं अ० किं [सं.] धू-धूयते परथी]
 भांपवुं; धूणवुं
 धूड स्त्री० धूण. -डियुं, -डी वि० धूणवाणुं
 (२) पाडी पर धूण नाभी काम देवातुं ते
 जमानानी (शाणा) [आवीने डाडवुं
 धूणवुं अ०किं [प्रा. धूण(सं. धू)] आवेशमां
 धूण्णी स्त्री० धुमाडी (२) जेगीभावाजेनी
 आगणो व्यभंड अग्नि
 धूतवुं संकिं [प्रा. धूत (सं. धूर्तवुं)] उगवुं
 धून स्त्री० [सं.] लडे; लत(२) तरंग; लहेर
 (३) सूरनो गुंन्तरव (४) लज्जनी तान
 तरीके वपराती पदपति. -नि स्त्री०
 [सं.] न्युओ धुन १, २, ३. -नी वि०
 धूतवाणुं (२) तरंगी
 धूप पुं० [सं.] सुगंधीद्रव्य
 धूप पुं०; स्त्री० [हिं.] तडको
 धूपछाय स्त्री० तडको छाये (२) दशाना
 वाराडेरा (३) ऐक रमत(४) ऐक प्रकारनुं
 रंगीन कपडुं
 धूपहानी स्त्री० धूप करवानुं पात्र-धूपियुं
 धूपसणी स्त्री० अगारभती
 धूपियुं न० धूपहान
 धूस वि० (२) अ० [रव०] धूसण; सभत
 (२) आवेशभेर (३) स्त्री० शोर; धमाल
 धूस पुं० [सं.] धुमाडो. उडेणुं पुं० [सं.]
 पूछडियो ताडी
 धूमधाम स्त्री० धामधूम [धुममस
 धूमर(-स) स्त्री० न० [दि. धूमरी] न्युओ
 धूस पुं० [सं.] धुमाडो (२) वि० धुमाडावाणुं
 (३) धुमाडाना रंगनुं. न्युपान न० धुमाडो
 जेयने ते (२) पीडी पीवी ते
 धूर्ण्टि पुं० [सं.] शंकर
 धूर्त वि० [सं.] धुम्युं (२) कणेल (३)
 पुं० उग. न्युओ स्त्री०
 धूलि(-दी) स्त्री० [सं.] धूण
 धूसर वि० [सं.] धूणना रंगनुं
 धूण स्त्री० [सं.] धूलि मटोडीनो जीलो
 लुडे; जेहु (२) रस्तानी रण (३)

नकामुं-भाक्ष वगरनुं के तुच्छते [ला.].
 ०क(-कै)ट पुं० व टोणियो; धूमनुं ७। ये
 ७३३३ ते. ०धमा स्त्री०, ०धमास न०,
 ०धमासो पुं० भाक्ष वगरनी वस्तु के वात.
 ०धाष्ठी स्त्री० पराष्ठी; अरभाही. ०धायुं
 वि० धूये छवायेलुं (२) धूण धानारुं.
 ०धायो पुं० सोनायांहीनी रज शोधवा
 धूण धानार. ०पडवो पुं० धुण्डी; ढोणी
 पञ्जोना द्विवस. ०राष् स्त्री० धूणधमा;
 नकामुं कांठ. -णी निशाण स्त्री० धूडी
 निशाण. -णी पडवो पुं० धूण पडवो.
 -णी शाणा स्त्री० धूडी निशाण

धू'आ'पू'आ अ० [धू'आं (सं. धूम, प्रा. धूम)
 + पू'आ (द्विर्भाव)] आवेश के गुरसाथी
 जेभाकणुं; धू'वां'पू'वां

धू'ध स्त्री० [दे. उधुंवल्लिय (धू'धणुं यथेळुं)]
 आंभ. ०कार पुं०; न० व टोणियाथी यथेळुं
 अ'धारुं. ०वाट पुं० धुमावुं ते (२) ह्माठ
 रलेखो कोध [ला.]. ०वावुं अ० किं० धुमावुं;
 गोठालुं (२) मनमां गुरसे यवुं-अकणालुं
 [ला.]. ०णकुं न० आंयुं अजवाणुं. ०णावुं
 अ० किं० (धुमाडाथी) आंयुं पडवुं; अ'ध-
 रावुं. ०णुं वि० धूमसवाणुं; आंयुं (२)
 न० सवारसांजोना आंयो प्रकाश

धू'वाडो पुं० [प्रा. धूव उपरथी] धुमाडो
 धू'वां'पू'वां अ० लुओ धू'आ'पू'आ धुरा
 धूसरी स्त्री०, -टो न०, -णी न० धूसरी;
 धूसो पुं० [सं. द्विशाय] लडो कामणो
 धूतवि० [सं.] धारलु करेळुं (२) आली राजेळुं
 धूतराष्ट्र पुं० [सं.] कौरवोना भाप
 धूति स्त्री० [सं.] स्थिरता (२) धैर्य
 धूष्ट वि० [सं.] हिंमतवान (२) जेशरम;
 ह्कृत. ०ता स्त्री० हिंमत (२) जेशरमी;
 ह्कृतार्थ

धेष् स्त्री० [प्रा. धेणु=नदी विद्यायेली के
 सवत्सा गाय (सं. धे उपरथी)] पहेली वार
 गज'वती यथेदी स्त्री. -ष्णुवुं अ० किं०
 (गाय भे'सनुं) ऋतुमती यवुं. -न स्त्री०
 लुओ धेष् (२) धेनु; गाय

धेनु स्त्री० [सं.] गाय [स्वस्थता
 धैर्य न० [सं.] हिंमत (२) धीरज (३)
 धैवत पुं० [सं.] संगीतना स्वरसप्तकभांनो
 छडो स्वर 'ध'

धो पुं० [प्रा. धोज=धोवुं उपरथी] प्रवाह (२)
 पुं०; स्त्री० धोवणु; धोवुं ते (३) धोवावुं ते
 धोकडी स्त्री०, -डुं न० [सर० धोकडी (सं.
 स्तोत्र)] इनी मेठी गांसडी (२) काया
 धोकष्ठी स्त्री० नानुं धोकळुं, -णुं, -रलुं न०
 धोवानो धोको

धोकाटवुं स० किं० धोके धोके मारवुं
 धोकाराण'ध, धोकाटे अ० अपाठाभेर
 धोको पुं० [प्रा. धोजग (सं. धावक) परथी] लडी
 लाकडी, धोकळुं (२) गडहो (३) नुकसान
 धोको(-जो) पुं० नुकसान (२) चिंता (३) जे
 धोख न०, (-ष्ठी) स्त्री० [प्रा. धोजग] धो;
 धोवुं ते; धोवणु

धोत वि० [लुओ धौत] स्वच्छ (२) सई
 धोतली स्त्री० नानुं धोतियुं
 धोतियुं न० [लुओ धोती] थपाडुं
 धोती स्त्री० [सं. धौत उपरथी] धोतली (२)
 लुओ धोती. ०नोटो(-डो) पुं० धोतियां-
 नी लोड

धोध (०डो) पुं० [स्व०] जेथी जेरथी
 पडतो पाष्ठीनो प्रवाह. ०मार अ० पुं० कण;
 मेठी धाराज्योमां. ०वे पुं० नानो धोध
 धोणलु स्त्री० धोणीनी स्त्री के धोणी स्त्री
 धोणी पुं० [धोवुं] उपरथी; प्रा. धोवय
 कपडां धोवानो धधो करतारे. ०धाट
 पुं० धोमीने कपडां धोवानी जगा

धोणुं वि० [सर० का. दोष्प=नडुं] डोड;
 कमअकल (२) न० ईट; रोडुं. -जो पुं०
 डोड मालस [आकारनुं यांहीनुं पात्र

धोणो पुं० जोणो; अ० ल (२) जोणाना
 धोम पुं० सुथ (२) सपत तडको (३) कोध
 धोयलापाक पुं० मार
 धोयवो पुं० [धोवुं] उपरथी] अडनो लाडु
 धोरलु न० [सं.] वलल (२) शाणानो वर्ग
 (३) प्रमाण; धडो (४) वहीवट; यद्धि

ધોરિયો પું [સં. ધુર્ય; પ્રા. ધોરિય] બે બળદની વચ્ચે રહેતું ગાડાનું લાકડું; બધ (૨) બળદ (૩) પાણીની નીક; ઢાળિયો (૪) ધોરો

ધોરિ'ધર વિ+ધુર'ધર

ધોરી વિ+પ્રા. ધોરિય, (સં. ધુર્ય) મુખ્ય; સરિયામ; મોઢું (૨) પું ધોરી બળદ (૩) દીકરો

ધોરો પું [સં. ધુ] અગાસીની પાળ; ઓટલાનો તકિયો (૨) ઝાડની ચોતરફ કરાતો માટીનો ઓટલો(૩) ખેતરની પાળ
ધોલ (ધો) સ્ત્રી૦ તમાચો. ધ્યાપટ સ્ત્રી૦ ન્તુઓ થોલયાપટ

ધોલાઈ સ્ત્રી૦ ન્તુઓ ધોવાઈ

ધોવડામણ ન૦ [ધોવું'ઉપરથી] ધોવાઈ (૨) ધોતાં વધેલું પાણી; નિગળ. -ણી સ્ત્રી૦ ધોવાઈ

ધોવડાવવું સંકિં 'ધોવું'નું પ્રેરક

ધોવણ ન૦ [સં. ધાવન; પ્રા. ધો; ધોણ(૨) ધોવડામણ (૩) ધોવાની ક્રિયા

ધોવરામણ ન૦ ન્તુઓ ધોવડામણ

ધોવરાવવું સંકિં ન્તુઓ ધોવડાવ

ધોવાઈ સ્ત્રી૦ ધોવાનું મહેનતાણું

ધોવાણ ન૦ [ધોવું' ઉપરથી] (પાણીથી માટીનું) ધોવાઈ જતું તે

ધોવાવું અંકિં 'ધોવું'નું કર્મણિ (૨) (સરીર) ધસાવું; ક્ષીણ થવું

ધોવું સં કિં [સં. ધાવ; પ્રા. ધોઞ, -વ] પાણીથી સાફ કરવું. [ધોઈ પીવું=નકામું રાખીમૂકવું(૨)ન લેખવવું;ધ્યાન ન આપવું]

ધોળ (ધો) પું; ન૦ [સં. ધવલ] ગીતનો એક પ્રકાર

ધોળકુ (ધો) ન૦ ધોળવું તે (૨) [શ૦પ્ર૦ માં] (કટાક્ષમાં) સફળતા; બહાદુરી

ધોળમંગળ (ધો) ન૦બંધવં ધોળ અને મંગળ; લગ્ન વખતનાં ગીતો

ધોળવું (ધો) સંકિં [ધોણું' ઉપરથી] ચૂનો લગાડવો(૨)(કટાક્ષમાં) કાર્યસિદ્ધિ ન થવી તે

ધોળાઈ સ્ત્રી૦ ધોળવાનું મહેનતાણું

ધોળાં ન૦બંધવં પળિયાં

ધોળું (ધો) વિં [સં. ધવલ] સફેદ; બિજળું.

[ધોળો હાથી [શ૦પ્ર૦]અતિરાજ ખર્ચ કરવું પડે તેવું પ્રાણી કે વસ્તુ]. ધ્યખ વિં સાવ સફેદ. ંકક(-મ્) વિં એકદમ ધોળું. ંખખ વિં [+સં. વક] બગલાની પાંખ જેવું ધોળું

ધોંસ (ધોં) સ્ત્રી૦ ધસારો

ધોત વિં [સં.] ધોયેલું (૨) સ્વચ્છ; શુભ

ધોતિ(-તી) સ્ત્રી૦ [સં.] હૃદયોગની એક ક્રિયા કે તે કરવાની કપડાની પટ્ટી

ધ્યાત વિં [સં.] ધ્યાન ધરાયેલું. -તા પું [સં.] ધ્યાન ધરનાર

ધ્યાન ન૦ [સં.] ચિંતન(૨)લક્ષ; એકાગ્રતા (૩)યોગનાં આઠ અંગોમાંનું એક. ંમ'ત્ર પું ધ્યાનનો મંત્ર; 'મોટો'. ંસ્થ વિં [સં.] ધ્યાનમાં બેઠેલું. -ની વિં [સં.] ચિંતનશીલ (૨) ધ્યાન ધરનારું (૩) એક અડક [કરવું

ધ્યાવું સંકિં [સં. ધ્યૌ] ચિંતવવું; ધ્યાન ક્ષેત્ર વિં [સં.] કરવા યોગ્ય; ચિંતનીય

(૨) ન૦ આદર્શ; લક્ષ્ય; નેમ

ધાસ(-સ)કો પું [ન્તુઓ ધાસકો] ક્ષણ

ધુનટ પું, -રી સ્ત્રી૦ [ન્તુઓ ધૂનવું] કંપારી; ધુનરી. -રો પું ધુનરો. -વવું સંકિં, -વું અં કિં 'ધૂનવું'નું પ્રેરક ને ભાવે

ધુપદ પું ગાયનનો એક પ્રકાર (૨) પદની પ્રથમ કડી; ટેક (૩) એક નતનો તાલ.

-કિયો પું ધુપદ ગાનારો

ધ્રુવ વિં [સં.] રિયર; નિશ્ચળ (૨) નિશ્ચિત (૩) પું પૃથ્વી જે કલિપત ધરી પર ફરે છે તે ઉત્તર અને દક્ષિણ તરફના બે

છેડામાંનો પ્રત્યેક (૪) તે છેડાના સ્થાન પાસેનો તારો (૫) ઉત્તાનપાદનો પુત્ર-પ્રખ્યાત વિષ્ણુ-લક્ષ્મી. ંતારક પું [સં.] ધ્રુવનો તારો(૨)અટલ લક્ષ્ય [લા.]. ંપદ ન૦ અચળપદ-ધામ (૨) ન્તુઓ ધ્રુપદ. ંમત્સ્ય ન૦ ધ્રુવ અને તેની પાસેના છ

भणीने सात तारायेनुं भूमणुं. ०वृत्त
 न० उत्तर के दक्षिण ध्रुव पासेनो प्रदेश
 (२३। अश सुधीनो)
 ध्रुवको पुं० [लुओ ध्रुवको] सेकडो
 ध्रुव स्त्री० [लुओ ध्रुवतुं] ध्रुवरी. ०वपुं
 स०किं ध्रुववपुं. ०पुं अ०किं कं'पुं;
 यरथरतुं
 ध्रुव पुं० [सं.] ध्रुव; वावरो. ०व'दंत
 न० ध्रुवने व'दंतुं के तेनो विधि.

-०तरौपत्ये न०[सं.]वावरो यडाववो ते
 ध्रुवि पुं० [सं.] अवाज (२) व्यंजना.
 ०का०य न०[सं.] व्यं'याथ'प्रधान काव्य.
 ०त वि० [सं.]अवाजवाणुं(२) व्यंजना-
 वाणुं. ०वर्धक न० ध्रुवने वधारताहुं
 ऐक यंत्र; 'भेगाइन'. ०शास्त्र न०
 स्वरतुं शास्त्र; 'इनेटिक्स'
 ध्रुवत वि० [सं.] उभाडी नाण्डुं; रं'नडेकुं
 ध्रु'स पुं० [सं.] विनारा

न

न पुं०[सं.] दंतस्थानी अलुनासिक व्यंजन
 (२) अ० ना; नडि
 नर्ध (न') स्त्री० दूधी. ०युं न० अना छोड
 पर थतुं शाकद्वय
 नर्ध ताक्षीम स्त्री० [हिं.] लुओ पाथानी
 केणवणी [(२) जेशरम [दा.]
 नकटुं वि० लुओ नाककटुं; नाक विनानुं
 नकटुं वि० [न + कर उपरथी] महेसूदभाथी
 मुक्त (२) ज'अण के लहरां विनानुं (३)
 नधुं; साव
 नकल स्त्री० [अ. नकल] भूण उपरथी
 उतारेकुं पीणुं लपाण (२)अनुकरण(३)
 नेडी काढेडी वार्ता [अवतार
 नकल'की अवतार पुं० लुओ कलकी
 नकली वि० अनावडी; कृत्रिम (२) पुं०
 वेशधारी; भश्करे
 नकरी स्त्री० [अ.] कौतरकाम. ०काभ न०
 नकरी. ०हार वि० नकरीवाणुं [आलेप
 नकरी पुं०[अ.] जगा के प्रदेशनो भापसर
 नकाभुं वि० [प्रा. णिकम्म(सं. निष्कर्मन्)]
 उपयोग विनानुं (२) अ० निरर्थक;
 विना कारण
 नकार पुं० ना. ०पुं स० किं ना पाडवी.
 -०रामक वि० नकारवाणुं; निषेधक
 नकाहुं वि० [फा. नाकारह] नकाहुं(२)जिदी
 नकीभ पुं० [अ.] छडीहार; योअहार

नकुल [सं.], (-ण) पुं० नोजियो (२) सौथी
 नानो पांडव
 नकुओ पुं० वाणियो आंकडो (सांक्षण के
 आंकडी लरववानो) [(विवास)
 नकोरडो वि० पुं० कथुं भाधा विनानो
 नकर वि० [दे. णिकल = पाडावथी रहित;
 अथवा अ. नुकह] पाहुं नडि रेकुं; संगीन
 नकाहुं वि० लुओ नकाहुं
 नकी वि० [अ.] योक्स; आतरीवाणुं (२)
 अ० नर; भथीत
 नकर वि० लुओ नकर
 नकोरडो वि० पुं० लुओ नकोरडो
 नक्षत्र न० [सं.] तारानुं भूमणुं; कृत्तिका,
 रोहिणी, भृगशीष' वजेरे २७मानुं हरेक.
 ०नाथ, ०पति पुं० [सं.] चंद्र. ०भाडी,
 [सं.] -णी स्त्री० २७ नक्षत्रोनी भाषा-हार
 नक्षत्रां वि० स्त्री० [न+क्षत्र] क्षत्रिय विनानी
 नभ पुं० [सं.] छाथपगनां आंगनां टेरवा
 परनुं हाडकुं(२) पशुप'पीने होतो नहोर.
 ०चित्र न० नभथी कौतरकुं चित्र
 नभतेडो न० [अ. नक्त] ऐक तेल; 'नेप्या'
 नभर पुं० [सं.] नभ [करनार
 नभराणुं; नभरांआण वि० नभरां
 नभरुं न० [फा. नखह]लकुं; रा'गारिक चेष्टा
 नभली स्त्री० [नभ'उपरथी] लुओनुं काननुं
 ऐक धरेकुं

नभसो पुं० नभसो उडरडो
 नभसिभ अ० [सं.] पगथी माथा सुधी;
 आभे शरीरे
 नभापवुं स०किं 'नाभसुं'नुं प्रेरक
 नभापुं अ०किं 'नाभसुं'नुं कर्मणि (२)
 निर्भण थर्ष जवुं [ला.]
 नभियुं न० नभकापवानुं अेक ओलर (२)
 नस उतारेकी शिंभ (३) नभसो उडरडो
 नभी वि० अलीदार नभवाणुं (२) स्त्री०
 मठेसो नभ (३) वाधना तार वगाडवानी
 तारनी अेक वीठी (४) नभियुं
 नभेतर वि० [प्रा. णक्वत्] अशुभ; नभेद
 (२) न० + नक्षत्र
 नभेद वि० [प्रा. णक्वत् (सं. नक्षत्र)] अशुभ
 नभेद न० [सं. नि (अत्यंत) + भेद]
 वंशसो उच्छेद (२) सत्यानाश. -द्विभुं
 वि० विनाशकारक (२) वाञ्छियुं (३)
 न० निर्वंश थयेवानुं धन
 नभेरियुं न० नभसो उडरडो
 नभ पुं० [सं.] पर्वत [जतार; इतन्न
 नभणुं वि० [न + गुण] उपकार भूवी
 नभद वि० [अ. नक्त्] शैकडुं (२) क्षीमती
 (३) सारे; संगीत. नभारथयुं पुं०
 शैकडुनालुं; इपिया (२) वि० शैकडु नाणां-
 वाणो माणस (३) (व्यंगमां) कंगण
 माणस. नभाल पुं० भावमखीद नवेो
 तर भोराक; पाके भाव. -ही वि० नभद
 नभपति पुं० [सं.] द्विभाक्षय
 नभर न० [सं.] शहेर. नकीर्तन न०
 [सं.] शहेरमां गाता गाता इरकुं ते.
 न्यथ्या स्त्री० लोकवायक. न्यथ्या स्त्री०
 (राज वगेरेअे) गुप्त रीते रात्रे नभरनी
 स्थिति नवेा नीकणुं ते. नरीकं, न्यथ्या
 पुं० नभरसो आगेवानुं शैक
 नभरी स्त्री० [सं.] शहेर (२) वि० नभरनुं;
 शहेरी [भिशरम
 नभरुं वि० [न + गुरु] गुरु विदानुं (२)
 नभाधिराज पुं० [सं.] द्विभाक्षय
 नभारुं न० [फा. नकारद; अ. नकार] ढोल

नगीन न० [फा.] रत्न. -ना वाडी स्त्री०
 तणाव वच्ये (जडेला नंग पेठे शोभती)
 आवेकी वाडी के भगीयो. -नो पुं०
 नगीन; रत्न (२) यतुर माणस
 नगुणुं वि० नुयो नगणुं
 नगुरुं वि० नुयो नगुरुं [भिशरम[ला.]
 नगन वि० [सं.] नागुं (२) डयाडुं (३)
 नधरोण वि० [दि. णिग्वोर = दयाहीन]
 नठार; जड (२) भेदिकरुं
 नय(-या)वपुं स०किं 'नायवुं'नुं प्रेरक
 नयिकेत(-ता) पुं० [सं.] यमरोल पासेथी
 अहाविधा शीपी लावनार आहाल-कुमार
 (२) अग्नि
 नयित.वि० [न० + चिंता] भेदिकर
 नयुके पुं० नुयो नयुके
 नयुदके अ० नाष्टके; न यल्ये; लायारीथी
 नगरीक अ० [फा.] पासे; नष्टक
 नगर स्त्री० [अ. नज] बेट; अक्षिस
 नगर स्त्री० [अ.] दृष्टि (२) लक्ष (३)
 नगरी दृष्टिथी थयेली असर [ला.]. नकेद
 स्त्री० नगर आगणथी पसे नहि तेठला
 पूरती केद. नयुके स्त्री० ध्यान अडार
 रहेवी भूल; सरतचुक. न्यार पुं०
 नगर युकावनार. नभथी स्त्री० ननुथी
 लोकानी आंभने बुधावामां नाभवी ते.
 नभग पुं० भकान पासेसो भग
 नगराणुं न०, -शो पुं० [फा. नजरानह] भेट
 नगराणुं अ०किं नगर लागवी
 नगरियुं न० नगर न लागवा भाटे करानुं
 गाल परनुं मेशानुं उषकं के भादणियुं
 वगेरे दृथके
 नगरोनगर अ०हेपतां; आंभ साभे; प्रत्यक्ष
 नष्टक अ० [नुयो नगरीक] पासे
 नष्टुं वि० [न + षव] भाव विदानुं (२) सहेज
 ननुम पुं० [अ.] न्येतिथविधा. -नी
 वि० [अ.] न्येतिथने लगनुं (२) पुं० नेशी
 नभ अ० [सं.] नकारवायक संज्ञा [व्या.].
 नतपुरुष पुं० [सं.] तपुरुष समासनी
 अेक नत. उदा० अहित; नयित

નદ પું [સં.] વેશ ભવવનાર(૨)દોરડા પર
નાચનાર (૩) એક રાગ. ંખટ વિં
ખટપટી; ધૂત. ંનાગર પું કુશળ નટ
(૨)કૃષ્ણ. ંરાજ પું શિવ. ંવર પું
[સં.] ઉત્તમ નટ (૨) કૃષ્ણ. -ટી સ્ત્રી
[સં.] નટની કે નટ સ્ત્રી (૨) સૂતધારની
સ્ત્રી. -ટૈશ્વર પું [સં.] શિવ

નકારું વિં ખરાબ; ગદું
નકોર વિં [સં. નિષ્કર; પ્રા. ગિદુર(-લ)]
શિખામણ ન લાગે એવું; નફટ
નડતાર સ્ત્રી; નં હરકત; વિદ્ય (૨) નં
વળગણ. ંનડલું સંકિં [પ્રા. ણજ] હરકત
કરવી; પીડવું

નલુકલ સ્ત્રીં જુઓ નણદં. ંવીર પું પતિ
નલુદી સ્ત્રીં જુઓ નણદં. -દોઈ પું
નણદનો વર [ખહેન

નલુદં સ્ત્રીં [સં. નનાલ્દ, પ્રા. ણંદા] વરની
નત વિં [સં.] નમેલું

નતીજી પું [અ. પરિણામ; ક્ષળ

નત્રવાયુ પું [નત્ર (દં. નાટ્ટ) + વાયુ]

'નાઈટ્રોજન' [પ.નિ.] [વાણી; વેસર

નથ(ંડી, -ણી, -ની) સ્ત્રીં [દે.ળ્યા] નાકની

નથી અંકિં [સં. નાસ્તિ; પ્રા. ણત્વિ] છે નહિ
(સવં) પુરુષ અને વચનમાં 'છે'નું નકાર-
વાચક રૂપ) [માણસ [લા.]

નથુ(-થુ)ભાઈ પું મોટો મહત્વનો

નદ પું [સં.] મોટી નદી [રહો એ રીતે

નદાવા અં [ન + દાવો] હવે હજુ-દાવો ન

નદી સ્ત્રીં [સં.] પર્વત કે સરોવરમાંથી વહેતો

મોટો કૃદસ્તી જળપ્રવાહ; સરિતા. ંનાવ

અંજોળ પું અકરમાત થોડા વખત માટે

પ્રાપ્ત થયેલો યોગ-સંબંધ. ંનાળું નં

નાનકડી નદી કે વહેણો. ંમાતૃક વિં

નદીના પાણીથી યોષાયેલો(દેશ). ંચાંદ્ર-

ન્યાય પું [સં.] આમ જ્ય તો વાચના

પંક્તમાં સપડાય અને તેમ જ્ય તો નદીમાં

ફૂળી મરે તેવો ન્યાય (ખને રીતે છૂટકો

ન મળે તેવી સ્થિતિ) [(૨) નવારસુ
નધણિયાતું; નધણિયું વિં ધણી વિનાનું

નનામી સ્ત્રીં અનામી; ઠાઠી

નનાસું વિં નામ વિનાનું (૨) કષખનારની

સહી વિનાનું

નનો પું નકાર

નપાટ વિં નકારું

નપાણિયું વિં પાણી વિનાનું (૨) પાણી

પાયા વિના બિછરેલું (૩) શહૂર વિનાનું

નપાવટ વિં જુઓ નપાટ

નપાસ વિં પાસ નહિ થયેલું; નાપાસ

નપુસકે વિં [સં.] નાન્યતર ભતિનું [બ્યા.]

(૨) પુરુષત્વ વિનાનું (૩) પું હીજડો

નફકરું વિં [ન + ફિકર] બેફિકર; નિશ્ચિંત

નફટ વિં ખેશરમ; નફકટ, -ટાઈ સ્ત્રીં ખેશરમી

નફરખંડું (-કું) વિં નફટ અને ખંડું

નફરત સ્ત્રીં [અ.] તિરસ્કાર; ધૂણા

નફાખોર વિં નફો ખાવાની વૃત્તિવાળું;

વધારેપડતો નફો તાકનાર. -રી સ્ત્રીં

[ફા.] નફો જ તાકવો તે; નફાખોરપણું

નફિકરું વિં [ન+ફિકર] નફકરું; બેફિકર

નફેરી સ્ત્રીં [અ. નર્કારી] એક વાદ્ય-ઢોલ

નફો પું [અ. નકમ] કમળી; લાભ; ફાયદો.

ંતોટો પું નફો કે તોટો; નફોનુકસાન

(૨) નફો કે તોટો કાઢવાનું ગણિત; અંક-

ગણિતનો એક ભાગ

નફફટ વિં જુઓ નફટ

નખખાઈ સ્ત્રીં અશક્તિ; કમજોરી

નખણું વિં [સં. નિર્બલ; પ્રા. ણિબ્લ] અશક્ત.

ંપાતળું વિં કમજોર; દુર્બળ (૨) સારું

ખોટું-જેવું હોય એવું [લા.]

નખાપું વિં બાપ વિનાનું; માથાપ વિનાનું

નખી પું [અ.] પેગંબર

નખીરો પું [ફા.] દીકરા કે દીકરીનું સંતાન

નખજ સ્ત્રીં [અ.] નાડી

નભ નં [સં.] આકાર. ંમંડલ(-ળ) નં

જુઓ આકારમંડળ

નભવું અંકિં [સં. નિર્વેહ] ઠકવું (૨) યોષાવું;

નિર્વાહ થવો (૩) કામચલાઉ થવું

નભાવ પું [નભવું પરથી] નિભાવ; યોષણ;

શુભરો. ંવું સંકિં 'નભવું'નું પ્રેરક

नभोमंडल [सं.] (-या) न० आकाशमंडल
 नभक न० [फा.] निभक; भीडुं; क्षुण्ण
 नभल्लु न० नभलुं ते (२) देवपूजनं प्राणी.
 -ल्लु वि० नभेक्षुं (२) वांडुं (३) सुंदर
 वर्णोक्वाणुं (नाक) [वा.]
 नभलुं वि० [नभलुं नुं व० कृ०] नीचे वणतुं—
 ढणतुं (२) (त्राणवानुं यल्लुं) ऐकभाणु नीचे
 ञतु (३) ढीलुं (४) नभ्र; विवेकी (५) न०
 नभलुं— पाछा पडतुं ते
 नभन न० [सं.] नभरकार
 नभयंतुं वि० + नभेक्षुं; नभतुं
 नभचुं स० कि० [सं. नभ] नीचा वणतुं (२)
 नभरकार करवा (३) नभ्र थतुं (४) ताणे
 थतुं; शरल्ले ञतुं. [वा.]
 नभरकार पुं० [सं.] नभन; वंढन [प्रल्लाम
 नभरकृति, नभरकिंथा स्त्री० [सं.] नभरकार;
 नभः अ० [सं.] 'नभन हो'. [नभरते =
 'तभने नभरकार'; 'जेजे']
 नभाळ (-ऊ) [फा.] स्त्री० ण्यं ढगी. [०पढयी =
 धरक्षाम मळडुध प्रभाणे अंढगी करवी]
 नभायुं वि० भा विनानुं
 नभार पुं० [ल्लुओ नीवार] जेउथा विना
 जेजेसी हांगर
 नभारभूडुं वि० [निआणा+भूडुं] नवरुं
 (२) निरं कृद्य (३) कृडुअपरिवार विनानुं
 नभालुं वि० माल-शहर विनानुं; निर्माल्य
 नभित वि० [सं.] नभेक्षुं
 नभूछियुं वि० मूछ विनानुं
 नभूनो (-ते) द्वार वि० उत्तम
 नभूनो पुं० [फा.] वानगी (२) जेना उपरथी
 नकल करवानी होय ते मूण प्रत के वरतु.
 ० नशानी स्त्री० पुरावा पेटे आपेक्षुं
 परिशिष्ट [(वारंवार) नभरकार हो
 नभो अ० [सं.] ल्लुओ नभः. ० नभः अ०
 नभ्र वि० [सं.] विनथी; सादस. ० ता स्त्री०
 नथ पुं० [सं.] सईतान (२) राजनीति (३)
 दार्शनिक मत-सिद्धांत (४) अनेकधर्मी
 वस्तुनो तेना केई ऐक धर्म द्वारा स्वइप-
 निश्चय करवामां आवे ते [नैन]

नथल्लुं वि० [सं. निरन्] नरल्लो - भावी
 (कोडो) ('नथल्ले कोडे') [सिंह ञतुं ते
 नथन न० [सं.] आंभ (२) पडोयाडतुं -
 नर पुं० [सं.] पुडुषवाचक प्राणी (२) मनुष्य
 (३) यल्लिआरामां इरते। कंभाउने भावो
 (४) ऐक ऋषि
 नरक न० [सं.] दोळभ (२) विष्ठा (३) पुं०
 नरकासुर. ० कुंड पुं० [सं.] नरकदपी
 कुंड. ० यतुईरी स्त्री० काणायोईश.
 ० वास पुं० नरकमां वास
 नरकेसरी पुं० [सं.] सिंह जेवेो वीर पुडुष
 नरजिस, नरगेश न० ल्लुओ नर्जिस
 नरधुं न० संगीतमां ताल आपवा भारेनुं
 वाध-तणल्लुं [[व्या.]
 नरजाति स्त्री० [सं.] पुडुषवर्ग (२) पुं० दिलंग
 नरपी स्त्री०, -डो पुं० गणुं (२) श्वासनणी
 नरल्लुं वि० [ल्लुओ नथल्लुं] भाधा विनानुं
 नरतुं वि० नडरुं; अराळ
 नरहम वि० शुद्ध; ऐक ञ लतनुं (२) अ० तईन
 नरहेव पुं० [सं.] राज
 नरनारायल्लु पुं० [सं.] नर अने नारायल्लु
 (अल्लुन अने कृष्य)
 नरपति पुं० [सं.] राज [पुडुष
 नरपशु पुं० [सं.] पशु जेवेो माणस; अधम
 नरमादा न० अ० व० नर अने मादा (२)
 अरउवानी जेडी [आवे ऐवेो यज्ञ
 नररोष पुं० [सं.] जेमां माणसने होमवामां
 नरमो पुं० ऐक लतनो कपास; देवकपास
 नरवा (वा) पुं० ल्लुओ नरवो. ० द्वार
 पुं० नरवानी जमीनवाणी
 नरवी वि० स्त्री० [प्रा. गिरुअ (सं. निरुज)]
 कुंवारी. -चुं वि० नथुं; नीशेगी (२)
 अ० नरहम. -वेो पुं० कुंवारो (२)
 नीशेगी माणस
 नरवो (वो) पुं० [सं. निर्वाह उपरथी] कायभी
 जभाअधीवाणी जमीन (२) वशपरंपरानो
 वहीवट
 नरसिंह पुं० [सं.] राज (२) सिंह जेवेो
 अहाडुर पुडुष (३) नरसिंहावतार (४)

गुजरातनो आहि लक्ष्म कवि नरसिंह
महेनो. -छावतार पुं० [+ अवतार]
नृसिंहावतार

नरभुं वि०[सं. नीरस]रसविनानुं (२) नडांरुं

नरहरि पुं० [सं.] लुओ नृसिंह

नरारुं स्त्री० [सं. नाराच; प्रा. णरत्त्रडिपरथी]
कोश (गोइवानी) [वानुं ओल्लर

नराणी (रा') स्त्री० [रे. णहरणी]नप काप-
नराताण अ० नरहम; नथुं

नराधम पुं० [सं.] अधम-नीय आहमी

नराधिप पुं० [सं.] राज [लुओ नरहम

नरुं वि० नरुं; तदुरुस्त; नीरीगी(२)अ०

नरेणी (रे') स्त्री० लुओ नराणी

नरेश, नरेंद्र पुं० [सं.] राज

नरोत्तम पुं० [सं.] उत्तम पुरुष (२) राज

नरो वा कुंजरो वा [सं.](भाणस के छाथी

-अनेने लायु पडे तेवो) संहिध आमक
जवाण

नर्गिस न० [अ.] ऐक इल केतेनुं इलआड

नर्त पुं० [सं.] नायनारो (२) नट. ०डी

स्त्री० [सं.] नटी. ०न न० [सं.] नाय

नर्तिका स्त्री० नर्तिका

नर्म न० [सं.] रमत (२) आनंद; विनोह
(३) ह्हाभरकरी. ०गोष्ठि(-धी) स्त्री० गेल

अमत के अलकनी वात. ०चित्र न०

नर्मसूयक चित्र; 'कारतून-करिकेयर'.

०ह वि० [सं.] नर्म-आनंद आपनार

(२) नर्मदाशंकर कवि. ०हा स्त्री० [सं.]

आनंद आपनारी (२) ऐक नदी

नथुं वि० (२) अ० लुओ नरुं

नरुं स्त्री० [हं.] भांडानी सारवारनुं काम

करनार आर्ष; अरहासी. -सिं'गे न०

[हं.]नरुं काम; अरहासयाकरी; भावजत

नड पुं० [सं.] पेटभानुं भोटुं आंतरडुं (२)

भाटी के धातुनो गेण पोवोलाओ धाट (३)

नण राज -हमयतीनो पति(४)सेतु आंध-

नारो रामनी सेनानो ऐक वानर नायक.

-लास्थि न० [+अस्थि] नथानुं छारडुं

नसिका स्त्री० नणी. ०यंत्र न० दूरपीन

नसिन न० [सं.] कभण. -नी स्त्री० [सं.]

कभणनो छोड (२) कभणनो समूह (३)

कभणवाणुं तथाव

नव अ० [प्रा. णवि] नहि [प.]

नव वि० [सं.] नवुं

नव वि० [सं.] 'ह'. ०भ'ड पुं०अ०व० पौरा-

ल्लिक भूगोण प्रमाणे पृथ्वीना ह भ'ड

(धलावत्त, लदाध, हरिवध', किंपुरुष,

केतुमास, रम्यक, लारत, हिरण्य ने

उत्तरकुड, पील मते-लरत, वर्त, राम,

द्रामावा, केतुमास, हिर, विधिवस, भडि

ने सुवल्' (२) आभी पृथ्वी. ०धरुं न०

नव अहनां नग जेमां गिसाडेलां छे अेनुं

धरेलुं (२) कसभी मोणियुं. ०य'डी स्त्री०

नव दुर्गाओ (२) तेमनी स्तुति, पूजन,

होम अत्याहि

नवजवान वि० [फा. नौजवान] लुवानीमां

प्रवेश करनार (२) पुं० अगतो लुवान

नवजवन न० नवुं जवन

नवलुवान वि० (२) पुं० लुओ नवजवान

नवजोत स्त्री० [सं. नव + ज्योति] पारसी-

ओनो कस्ती पडेरवानो संरकार

नवजोथन न० नवी लुवानी. -ना स्त्री०

नवलुवान स्त्री

नवटांक वि० [नव+टांक] शेरना टमा भाग

जेठलुं वजन (२) न० नवटांकियुं. -किंयुं

न०, -डी स्त्री० नवटांकनुं माप के काठलुं

नवडावतुं (न') स०किं [प्रा. णव (सं.

स्नप्युं)] 'नाडलुं'तुं प्रेरक (२) अयुं;

नुकसान के भाडामां उतारवुं [वा.]

नवतार(-रुं) वि० नवुं; नवीन

नवत्सुं वि० [न+वत्स] वत्स-आणक के

वाछडा वजरनुं [कारनार

नवधर्मां वि० (२) पुं० [सं.] नवो धर्म स्वी-

नवधा अ० [सं.] नव प्रकारे. ०लज्जित स्त्री०

नव प्रकारनी लज्जित (श्रवण, धीर्तन,

रभरण, पाहरेवन, अर्थन, वंदन, सभ्य,

हास्य अने आत्मनिवेदन)

नवनवुं वि० अवनवुं

नवनिध (नधि) स्त्री० अ० व० [सं. नवनिधि]
 कुण्डेरना नव अडार (२) सर्व प्रकारनी
 समृद्धि [दा.]

नवनीत न० [सं.] भाषण

नवनेला पुं० अ० व०; स्त्री०; -अं न० अ० व०
 [नव+नेले] मडामुडकेली

नवपदसव पुं० [सं.] नवां पानवाणी डाणी;
 कुंपण. -वित वि० नवपदसववाणुं

नवभट्टिकडा, नवभासिकडा स्त्री० [सं.] नूठ

नवधुवक पुं० [सं.] नवजुवान

नवधौवन न० [सं.] नवी ज़ुवानी. -नी स्त्री०
 नवधौवनवाणी स्त्री [पुनर्वटना

नवरयना स्त्री० [सं.] नवेसर रयवुं ते;

नवरत्न न० अ० व० [सं.] नव प्रकारनां रत्नो
 (हीरा, मालुक, मोती, यानुं, योभराज,
 गोमेद, लसखियो, परवाणुं, नीलम)
 (२) लोकरालना हरपारना नव पडिता
 (शालिदास, धन्वतरि, क्षपणक, अमर,
 शंकु, वेताल, धरुधर, वराहमिहिर,
 वररुचि)

नवरस पुं० अ० व० [सं.] काव्यशास्त्रमां
 वर्षवेला नव रस-शृंगार, हास्य,
 कुत्रुल, रौद्र, वीर, लयानक, भीलस,
 अद्भुत, शांत

नवरंभ वि० [सं.] नवा रंगवाणुं (२)
 मोडक. -गी वि० नवा रंगनुं (२) निविध
 रंगवाणुं (३) उलछपीलुं

नवरार्ध स्त्री० कुरसड; नवरापणुं

नवरात (०२) स्त्री० [सं. नवरात्र] चैत्र तथा
 आसो मासना शुक्ल पक्षनी नव तिथियो
 (हरीरा पडेदानां नारतां भास करीने)

नवरात्र न० अ० व०, -त्रि (नत्री) स्त्री०
 [सं.] नवरात; नारतां

नवरावयुं (न') सं० किं० नुओ नवडावयुं

नवराश स्त्री० नुओ नवरार्ध

नवरुं वि० काम वगरनुं (२) कामथी
 क्षरग. ०धूप वि० साव नवडु

नवरौज पुं० [फा.] वसंत ऋतुनो सरभां
 द्विस अने रातवाणो द्विस (२) पारसी-
 ओनुं जेसतुं वर्ष

नवदी वि० [सं. नव; प्रा. णवळु] नवडुं;
 आश्रयकारक (२) स्त्री० तेवी जीना

नवल स्त्री० [सर० इ. नवेल] नवलकथा.
 ०कथा स्त्री० गद्यमां लभेदी कटिपत
 वार्ता. ०कार पुं० नवलकथानो लेपक

नवलडिरोर पुं० कृष्ण

नवलध वि० [सं. नव+लध] नव लाभनी
 किंमतनुं (२) अगलित (३) अमूल्य. -धुं
 वि० नव लाभनी पूंछ के आवकवाणुं
 (२) पैसाहार

नवदिका स्त्री० दूकी वार्ता

नवडुं वि० नवल; ननुं

नवलौडियुं वि० नवा-न्यडता लोखीनुं; नुवान

नववधू स्त्री० [सं.] नवी परखेदी स्त्री

नवरीकुं वि० [नव+रीकुं (शिके तेनुं-गरम)]
 ०राक गरम; डेकरवरणुं [नवसेरुं

नवसर वि० [सं. नव+सर] नव सेरनुं;

नवसरा (०ंग) २ [सं. नवसार; फा. नौसादर]
 धालुओ गणवानो अेक भार

नवसेरुं वि० नुओ नवसर

नवसेनुं वि० वसे वगरनुं; नाथुं

नवाधे स्त्री० नवापणुं; नवीनता (२) अयरण
 (३) अपूर्वता; अद्भुतता

नवाजुं सं० किं० [फा. नवास्तन-नवाज]
 वधारनुं (२) भेट आपथी

नवाजिश स्त्री० [फा.] कृपा (२) अक्षिस

नवाजुनी स्त्री० [ननुं+जुनी] नवा-नलधा
 'जेवा समायार (२) जियलपाथल; जारे डेरकार

नवाजेश स्त्री० नुओ नवाजिश

नवाजु (न') न० [सं. निपान; प्रा. निवाण]
 ०पीराय [णवणज्जे 'दड'

नवाजु (नयुं) वि० [सं. नववति, प्रा.

नवाय पुं० [अ. नव्वा] सुओ; मुसलमान
 राज (२) अेक छलकाय. ०नाही स्त्री०

नवायनी पुत्री (२) तेना जेवी आप-
 पुड स्त्री [सा.]. ०नाही पुं० नवायनो

पुत्र (२) तेना जेवा आपपुड माथस [दा.].
 ०शाही स्त्री० नवायनी सता (२) आप-
 पुटी [दा.]. -थी वि० नवाय संधी (२)

स्त्री० नवायनुं पड (३) नवायशाही

નવાર પું. જુઓ નીવાર [વગરનું
નવારસ(-સિયું,-સુ,-સું) વિ. વારસ
નવાંકુર પું. [સં.] નવો ફૂટેલો અંકુર
નવીભૂતી સ્ત્રી. જુઓ નવાભૂતી
નવીન વિ. [સં.] નવું
નવીસ [ફા.] લખનાર, એ અર્થમાં નામને
 અતે આવે છે. જેમ કે, ફરતવીસ,
 આખખારનવીસ (તેનું તદ્દભવ 'નીસ'. જેમ
 કે, ચિટનીસ)
નવું વિ. [સં. નવ] અગાઉ ન જોયું જાણ્યું
 હોય એવું (૨) તરતનું; તાજું; શરૂનું (૩)
 શિખાઉ; કાચું; બિનઅનુભવી (૪) અપૂર્વ;
 અપરિચિત (૫) પૂર્વે નહિ વાપરેલું (જેમ
 કે વસ્ત્ર ઇ. (૬) બદલાયેલું; ફરી જઈ
 ખીજું બનેલું; નવેસરનું. [નવું લોહી
 શંખં જુવાનીને જુરસો], **બહુનું** વિ.
 નવું અને બહુનું; આગળખાછળનું (૨)
 નવાભૂતીવાળું. **બંધાર** વિ. તદ્દન નવું.
બંધવું વિ. તરતનું (૨) અપરિચિત
નવેણું (ન') સ્ત્રી. [પ્રા. ધ્વાન=ના હણું, ધ્વન
 ઉપરથી] રસોડું; નાહાધોયા વગર જ્યાં
 જઈ ન શકાય એવી જગા (૨) કોઈને
 અંકકાય નહિ એવી જમતાં પહેલાંની સોળા
 હાલત. -**ણિયું** વિ. સ્વચ્છ; નવેણુંને લગતું
 (૨) ન. નવેણુંમાં પહેરવાનું કપડું
નવેલી સ્ત્રી. [જુઓ નવલ] નવવધૂ
નવેસર (૦થી) અ. ફરીથી શરૂ કરીને
નવેણિયું (ન') ન. નેજ; સાંકડી ગદી (૨)
 ધર પાછળની છીંટી
નવેળી (ન') સ્ત્રી. નવેણું (૨) પાણી જવાની
 તીક. -**ણું** ન. જુઓ નવેણિયું
નવેંદુ ન. [સં.] ખીજનો ચંદ્રમા
નવેંખર પું. [હં.] ઈ. ૦ સ. નો ૧૧મો માસ
નવોઠા સ્ત્રી. [સં.] નવવધૂ (૨) નાચિકાનો
 એક પ્રકાર
નવ્ય વિ. [સં.] નવું
નવ્યાશી(-સી) વિ. [સં. નવાશીતિ:] '૮૯';
 નેવ્યાશી(-સી) [નવાણુ
નવ્યાણુ(-ણું) વિ. [સં. નવનવતિ:] '૯૯';

નશાખોર વિ. નશામાં ચકચૂર રહેનારું.
-રી સ્ત્રી. વ્યસનમાં ચકચૂર રહેવું તે
નશાખાજ વિ. જુઓ નશાખોર. -**જી** સ્ત્રી.
 જુઓ નશાખોરી
-તરીન વિ. [ફા.] ખેડેલું; આરઠ (સમાસમાં.
 ઉદા. તખ્તતરીન) [કેફ
નરી પું. [ફા. નરશજ] કેફી ચીજથી ચડતો
નચર વિ. [સં.] નાશ પામે તેવું. **બા** સ્ત્રી.
નષ્ટ વિ. [સં.] નાશ પામેલું (૨) ખરાબ; નીચ
નસ સ્ત્રી. [દે. નસા] રમ; રસવાહિની (૨) રસો
નસકોરી સ્ત્રી. [દે. નસ્કસિરા પરથી]
 નાખોરી; નસકોરામાંની કુમળી ચામડી.
-રું ન. નાકનું કાણું (૨) નાક
નસલ સ્ત્રી. [અ. નસ્લ] મૂળ; ઉત્પત્તિસ્થાન
 (૨) વંશ
નસંતાન વિ. [સં. નિ:સંતાન] સંતાન
 વગરનું; વાંજિયું (૨) ન. નિવંશ પાણું; નખોહ
નસાડણું સંકિં. 'નાસણું'નું પ્રેરક
નસિકાવણું સંકિં. **નસિકાણું** અ. કિં.
 'નરીકણું'નું પ્રેરક ને કંઈભિ
નસિયત સ્ત્રી. [અ. નસીહત] નરીહત;
 શિખામણ (૨) સખ
નરીકણું સંકિં. [પ્રા. ણિસિકા] નાકમાંથી
 લીંટ સાફ કરવું
નરીખ ન. [અ.] ભાગ્ય. બંદાર વિ.
 ભાગ્યશાળી. **બવાદી** વિ. (૨) પું.
 નરીખ પર આધાર રાખી ખેસી રહેનારું;
 દેવવાદી. **બવાન** વિ. નરીખદાર
નરીહત સ્ત્રી. [અ.] જુઓ નસિયત
નરતર ન. [ફા. નરતર] વાઠકાપ કે તે
 કરવાનું હથિયાર
નહાતીધોતી વિ. સ્ત્રી. [નાહતું + ધોતું]
 અટકાવ આવતો થયો હોય તેવી (સ્ત્રી)
નહાર ન. વડુ [નહિ તે
 નહિ અ. [સં.] ના. **બાર** અ. [ન. તંદિં]
નહિયું ન. [સં. નહ, પ્રા. ગહ પરથી]
 નખને લગતી ચામડીનો ભાગ
નહિવત અ. [સં.] નહિ જેવું કે જેટલું;
 નજીવું; જરાતરા

नहीं (०तर) लुओ 'नहि'मां
 नहेर (नहो) स्त्री० [त्र. नह] सरावर के
 मोटी नदीमांथी ओहोयो मोटो कंस.
 -रिथुं न० नानी नहेर (र) नाणुं;
 वहेणो.-री स्त्री० नहेरथी पीतीजमीन.
 -रें न० वहेणो; वांधुं; नाणुं
 नहेर पुं० [सं. नहर; प्रा. णहर] पंजनी
 नभ (र) नभनी उअरडो
 नहेरा पुं०मव्व० कालावासा; आच्छ
 नहेरिथुं न० नभनी उअरडो
 नभ पुं० लुओ नल
 नणाकार वि० नभ जेवा आकारनुं
 नभियुं न० [नभ] उपरथी] कवहुं; छापरुं
 दांक्वानी परनाणा जेवी माटीनी जनावट
 नणी स्त्री० [नभ] उपरथी] भूगणी (र)
 पवाडी; जियुं नणाकार ऐक वासणुं
 नणी पुं० [नभ] उपरथी] मोटी नणी
 (र) पूटणथी पाटवी सुधीनी लाणो
 अययव के तेनुं छाडकुं (३) पैटुथी छाती
 सुधीनी भाग (४) धातुनी मोटी नणाकार
 केडी के पवाहुं
 नंभाउं अ०किं० [नांभउं]नुं कर्मणि ३प
 (र) इण्डं यर्ष जउं (३) ओकउं
 नंभ न० [फा. नभ] ऐक वस्तु (र) पहेय
 पाउयो हीरो (३) [ला.] भूभं भाणुस
 (४) लुओ-भंभी भाणुस
 नंहे पुं० [लुओ नंहेन] हीकरो
 नंहे पुं० [सं.] आनंहे (र) इण्डेन उअर-
 नार गोडवनो मुणी (३) भगधनो ऐक
 प्राचीन राजवरा
 नंहेन न० [सं.] इंदरुं उपवन (र) पुं०
 हीकरो (३) वि० आनंहे आपनार.
 ०वन न० इंदरुं उपवन
 नंहेनंहेन पुं० [सं.] इण्डे
 नंहेवउं स०किं० भागउं; तोडउं (भास
 करीने कायनी वस्तुनुं)
 नंहेवाउं अ०किं० [लुओ नंहेवउं] भागउं
 नंहेउं स०किं० लुओ नंहेवउं
 नंहेउं अ० किं० [सं. नन्द] आनंहेउं

नहि पुं० [सं.] शिवनो योडियो
 नहिनी स्त्री० [सं.] छाकरी(र) कभधेनु गाय
 नंही पुं० लुओ नहि
 नंभर पुं० [सं.] अंक; अंकडो; कमांक.
 -री वि० नंभरवाणुं; नलणीतुं; सारी
 नतनुं (उडा० नंभरी माल)
 ना अ० [सं.] नहि (र) स्त्री० नकार
 ना [फा.] नाम ने वि० नी आगण वपरातो
 नकारसूयक उपसर्ग. उडा० नाडलाज
 नाधुंनोअन पुं०[सं.]उवाभां मोटा प्रमाणुंमां
 होतो ऐके वायु; नत्रवायु
 नाडलाज वि०[फा.]उलाज वगरनुं;लायार
 नाधुं पुं० [सं. नापित; प्रा. नाविअ] जलभ;
 वाण्ड [निराशा
 नाडमेह वि० [फा.] निराश. -ही स्त्री०
 नाडे न० [दे. णक] नासिक (र) [ला.]
 आभर (३) वर्गनी मुख्य वस्तु. ०कंडुं
 वि० कपायला नाकवाणुं(र)भेशरम[ला.]
 नाकपूय वि० [फा.] नामन्दूर
 नाकलीटी स्त्री०माडी भागवा भाटे जमीन
 उपर नाक धसउं ते
 नाकापंही (-धी) स्त्री० लुओ नाकेपंही
 नाकुं न० [दे. णक] काणुं(र)सोयनुं काणुं
 (३) जकात सेवानुं याणुं (४) न्यां धणुं
 रस्ता भगता होय तेउं स्थण (प)रस्तानो
 छेडो के प्रवेशदार (६) गाममां पेसवा
 अडल अपातो कर. [ला.] -केदार पुं०
 नाकावाणो; थाणुदार. -केपंधी स्त्री०
 भादनी आवान्व रोक्वा नाके नाके योडी
 मूडी हेवी ते; घेरो
 नाभउं स०किं० लुओ नांभउं
 नाभुदा पुं० [फा.] ठंडेय
 नाभुदा वि०[फा.]नाराज.-री स्त्री०नाराज
 नाभोरी स्त्री० लुओ नसकोरी. -रें न०
 नाक; नसकोरुं
 नाभ पुं० [सं.] इण्डेवाणो साप(र)पाताणमां
 रहेतो ऐक नतनो कादपनिक सर्प; ऐक
 उपदेव (३) हाथी (४) शक लोकनी ऐक
 शाभानो भाणुस. ०कन्या स्त्री० नागनी

कन्या (२) परम सुंदर स्त्री. ०केशर न०
 ऐक वनस्पति; कथाप्रथिनी. ०अथो पुं०
 ऐक नतनो यथो

नागकुं वि० न्युयो नागुं. -डो पुं० आवा-
 ओनो ऐकप्रकार(२)आवो (तिररकारभां)
 (३) दुस्यो मासुस [ला.]

नागणु(-णुी) स्त्री० सापणु (२) ढाथणुी
 (३) ऐक धरेणुं

नागणुं न० [न्युयो नांगर] वासणु णियकवा
 करातो ऐक गाणो (२) दामणुं (३) ढणनी
 पूंसरीने आंधवानुं होरकुं [दभन

नागदभन न० (कृष्णे करेणुं कालिय) नागनुं
 नागपंचमी स्त्री० नागपूजनो ऐक तडेवार;
 श्रावण मासनी सुद पांचम

नागपाशो पुं० [सं.] नागना गूयणा जेवो
 कुंसो (२) ऐक प्रकारनी व्यूढरयना
 (३) गाणो; सरकिथुं (४) वरुणनुं आधुध

नागपांचम स्त्री० न्युयो नागपंचमी
 नागर वि० [सं.] नगरनुं (२) सव्य(३) यतुर
 (४) आहाणोनी (अमुक भागमां वाणि-

यानी) ऐ नामनी न्यातनुं (५) पुं० ऐ
 न्यातनो मासुस

नागराणुं न० न्युयो नागणुं [वनस्पति
 नागरभाथ स्त्री० [सं.] नागरसुता] ऐक
 नागरवेव (-वेी) स्त्री० [सं.] नगवली;
 सर० का. वागरवली] ऐक वेव (तेनां पान

मुभवासां भवाथ छे)
 नागराणु पुं० [सं.] शेषनाग

नागरिके वि० [सं.] शहरेनुं (२) पुं० शहरी;
 शहरेमां रहेनार के राण्यनो सामान्य
 प्रअगन; 'सिठिन'. ०ता स्त्री०

नागरी वि० नगरनुं (२) नागर संधी (३)
 स्त्री० [सं.] शहरी स्त्री (४) नागरणु (५)
 देवनागरी लिपि

नागली स्त्री० आवठा जेणुं ऐक अनाज
 नागलो कुं पुं० [सं.] पाताण
 नागार्थ स्त्री० नकुार्थ (२) लुस्यार्थ
 नागास्त्रे न० [सं.] सर्पास्त्र

नागुं वि० [सं.] नग्न] ढथाडुं; नअ (२)

अलंकार के शोभा वगरनुं (जेभ के,
 नागां कान, नाक छ०) (३) [ला.] प्रेशरम
 (४) दुस्युं, ०पूयुं वि० तदन नागुं - ढथाडुं

नागेश(-श्वर) पुं० [सं.] शेषनाग
 नागेंद्र पुं० [सं.] शेषनाग (२) अशवत
 नागोडियुं वि० नअ; नागुं

नागो(-घो)री वि० भारवाडना नागोर
 गामनुं (२) पुं० ढोर पाणनार मुसलमान
 ढरवाडनी नतनो मासुस

नाथ पुं० [सं.] नृत्य; प्रा. ण्वी] नृत्य के तेनो
 जलरो (२) [ला.] जेव; तमासो (३)
 याणा; नअरा. ०तमासो(-सो) पुं०

नाथ ने जेवी जीज मेजमज
 नाथनारी स्त्री० नाथ करनार स्त्री
 नाथरंग पुं० नाथ अने मेजमज

नाथपुं अ० ढिं [सं.] नृत्य; प्रा. ण्वी] नाथ करवो
 नाथारो(-रो) पुं० अशक्ति; लायारी
 नाथिकेत पुं० [सं.] अश्रि

नाथीज वि० [फा.] नथुं; नकामुं
 नाथूटके अ० [ना + थूटके] पराणु; अवश
 थर्धने; लायारीथी

नाथनीन स्त्री० [फा.] प्रिया(२) पूणरूरत स्त्री
 नाथर पुं० [अ. नाजिर] अहासतनो ऐक
 अमलदार [स्त्री० नाथुकपणुं

नाथुक वि० [फा.] सुकुमार. -कार्थ, -की
 नाथुवारकंठ स्त्री० [नाथु + कंठ]]
 होलती वअते गायने पाछले पगे आंधवानुं

होरकुं
 नाथिम पुं० [अ.] वडो हाडेम; गवनर
 नाट न० [सं.] नृत्य; अलिनय

नाट अ० नअ [प.]
 नाटके न० [सं.] दृश्य काव्य(२) [ला.] लवाडो;
 इलेतो(३) ढोअ. ०कंधनी स्त्री० नाटक

करवानो धविा करनारी मंडणी. ०कार
 पुं० नाटक अनावनार (२) नट. ०वेटके
 न० हास्यविनोद. ०मंडणी स्त्री० नाटक

कंधनी(२) नाटक करनाराओनी मंडणी.
 ०शाहा(-णा) स्त्री० नाटक लजववानुं
 स्थान. -किथुं वि० नाटकने ढगतुं (२)

દોંગી [લા.]. -કી વિં [સં.] નાટકના બેવું; નાટકિયું. ૦કીય વિં [સં.] નાટકને લગતું
નાટારંગ પું [નાટ+રંગ] નાટક, નૃત્ય વગેરેનો રંગ-આતંદ
નાટિકા સ્ત્રીં [સં.] ઢૂંકું નાટક
નાટય નં [સં.] નૃત્ય અને અભિનય. ૦કલા(-બી) સ્ત્રીં નાટક, અભિનયની કળા. ૦કાર પું નાટકકાર. ૦અયોગ પું નાટક; સંવાદ છં કરવાં તે. ૦શાસ્ત્ર નં [સં.] નાટ્યકળાનું શાસ્ત્ર
નાટ્યાબારી સ્ત્રીં [નાટું (નાટવું) + બારી] નાસી છટવાની બારી કે માર્ગ
નાડ સ્ત્રીં [સં. નાહિ] રગ (ખાસ કરીને કાંડા પારેની બેના ઉપરથી વૈધ લોહીની ગતિ પારખે છે) (૨) આળા આમડાને આમળીને બનાવેલો દોર; નાટ્ય (૩) કમળની પોલી નળી-દાંડી (૪) [લા.] વલણ (૫) લગામ; કાપૂ. ૦બુ નં જૂંસરું બાંધવાનું દોરડું. ૦બું સં કિં નાડ-દોરડાથી જકડીને બાંધવું. -**ડાહડી** સ્ત્રીં બે કે વધારે રંગની સુતરની દોરી
નાડી સ્ત્રીં [સં.] નાડ; રગ (૨) નાની દોરી
નાડું નં [નાડ' ઉપરથી] નાની દોરી (૨) નાડાહડી (૩) લેખા કે ધાથરાની દોરી (૪) અમોઝો બાંધવાની દોરી (૫) હદ; આંકો
નાણુ સંકિં [સં. જ્ઞાન, પ્રા. ગામ ઉપરથી] તપાસવું; અજમાવી બેવું
નાણાકીય વિં નાણા સંબંધી
નાણાબહાર નં શરાફાનું બહાર
નાણાબીડ સ્ત્રીં નાણાંની તંગી
નાણામંત્રી પું નાણાખાતાનો મંત્રી; 'ફાઇનેન્સ-મેન્ચર'
નાણાવટ સ્ત્રીં [નાણાં+સં. વૃત્ત(પ્રા. વટ્ટ)] નાણાબહાર. -**દી** પું શરાફ(૨) પૈસાહાર માણસ. -**દું** નં શરાફનો ધંધો
નાણાશાસ્ત્ર નં નાણાની લેવડદેવડ વગેરે સર્વ વ્યવહારનું શાસ્ત્ર. -**સ્ત્રી** પું તે શાસ્ત્ર બહાર; 'ફાઇનેન્સિયર'
નાણાં નં ૦બં ૦વં [નાણું] પૈસા(૨) કિંમત

નાણું નં [સં. નાણક] ચલણી સિક્કો (૨) ધન; પૈસો
નાત સ્ત્રીં [સં. જ્ઞાતિ] જ્ઞાતિ; જાત; એક મુળ, વાડા કે વર્ગનો લોકસમૂહ (૨) નાતને આપેલું જમણ. [નાતબહાર મૂકવું = જ્ઞાતજન તરીકેનો વહેવાર તોડી નાખવો].
નાત સ્ત્રીં જ્ઞાતિ અને જાતિ. ૦ભાઈ સ્ત્રીં એક જ જ્ઞાતિનો હોઈને ભાઈ તે
નાતરિયું વિં નાતરાનું, તેને લગતું (૨) નાતરું કરવાની છટવાણું (૩) એક જાતનું નહિ તેવું
નાતરું નં [નુઓ નાતો] સંબંધ. ઉદા. ૦ 'ગામનાતરે ભાઈ' (૨) લગ્નવિધિ વગર, રાંડેલી કે ફારગતીથી છૂટી થયેલી સ્ત્રીનું કે એવી સ્ત્રી સાથે પુરુષનું પરણવું તે (૩) બેડકામાંથી એક નંગ જતું રહી તેની જગ્યાએ બીજી વિભતીય વસ્તુનું આવવું તે
નાતવરો પું જ્ઞાતિભોજન
નાતાલ સ્ત્રીં [પો.] ડિસેમ્બરને અંતે આવતા ખ્રિસ્તી તહેવાર; ઈશુજયંતી
નાતીહું વિં નાતનું
નાતો પું [સં. જ્ઞાતિ] સંબંધ; મેળ
નાથ પું [સં.] સ્વામી (૨) માલિક (૩) સંન્યાસીઓની દશમાંની એક અટક
નાથ સ્ત્રીં [દિ. જ્ઞાતિ] નુઓ નથ (૨) બળદ વગેરેના નાકમાં નાપાતી દોરી (૩) જમીનનું ધોવાણ રોકવા બંધાતી પાળ. ૦બું નં પદલાં લટકાવવાની દોરી. ૦બું સંકિં [દિ. જ્ઞાતિ] = નાકમાં છેદ ધારવો (બળદને) નાથ ધાલતી (૨) અંકુશમાં આણવું (૩) ખેલવું
નાઈ પું [સં.] અવાજ; ધોષ; ધ્વનિ (૨) વાચા કે વર્ણોનું મૂળ ધ્વનિનું રૂપ (૩) [લા.] ટેવ; છદ (૪) લહે; ધૂન (૫) ગર્વ. ૦ખસી પું; નં નાઈપી પરમાત્મા
નાઈર વિં [બ. નાદિર] અસાધારણ; ઉત્તમ
નાદાન વિં [ફા.] અણસમજી; મૂખ.
-નિયત, -**ની** સ્ત્રીં નાદાનપણું
નાદાર વિં [ફા.] કંગાલ (૨) દેવાળિયું (૩)

पुं० तेवो भाशुस. -री श्री० गरीभी (२)
 हेवाणुं
 नादिरशाह पुं० [फा.] ऐकं नुदभी भादशाह.
 -ही श्री० नुदभी राग्यकारसार [ला.]
 नादी वि० [सं.] नादवाणुं; नादनेलगतुं (२)
 तोरी; छंदी. ०छुं वि० नुदो नादी
 नादुरदत वि० [फा. नादुरस्त] मांडुं. -दती
 श्री० अमारोग्य; मांडगी [पांड
 नान न० [फा.] मोदी हडा जेवी ऐक रीदी;
 नानक पुं० शीअधर्मना प्रवर्तक संत
 नानकडुं वि० नानुं (वास्तव्यवायक)
 नानकपथी वि० (२) पुं० शीअधर्मी
 नानकशाही वि० गुरु नानके रथापेळुं के
 प्रवर्तविलुं [भीठाई
 नानअटाई श्री० [फा.] ऐक पाध पदार्थ;
 नानडियुं (ना') वि० नानुं
 नानप (ना') श्री० [नानुं] उपरथी नानम
 नानपणु (ना') न० आणपणु
 नाना वि० [सं.] विधविध. ०विध वि० अनेक
 प्रकारनुं (२) अ० अनेक प्रकारे
 नानी श्री० भानी मा; आद्य
 नानुं (ना') वि० [सं. रुद्रग; प्रा. ल्ह; म.
 ल्हान; हिं. नान्ह, नन्हा] थोडी ठंभरनुं (२)
 कदमां अल्प (३) हलकं; छितरनुं [ला.].
 ०रीकं वि० ०राक संरथुं (कद के ठंभ-
 रमां). ०रुनुं वि० नळवुं; साधारण्य.
 -नेरुं वि० नानकडुं [आप; आजे
 नानो पुं० [सर० दे. गणग=मोटो लाई] भानो
 नान्यतर वि० [सं.] नपुंसक लिंगनुं [व्या.]
 नापसंद वि० [फा.] अणुगमनुं (२) अमान्य.
 ०गी श्री० अणुगमो (२) मान्य न थवुं ते
 नापाक वि० [फा.] अपवित्र. -डी श्री०
 अपवित्रता
 नापाय (-या, -ये) द्वार वि० [फा.] पायो के
 आधार वगरनुं; अध्वरियुं
 नापास वि० [ना+पास (इं.)] नुदो नपास
 (२) नापसंद
 नापिक (-ता) [सं.] पुं० वाणंद; हलम
 नाइरमान वि० [फा.] हुकमनो अनाइर
 करनार. -नी श्री० हुकमनी अरज्ञा

नाइरवाह पुं० जे नीति छे तेमां इरइर न
 करवो-न इरवंचुं जेईअे अेवो मत (२)
 असहकार तरीके धारासलाओना अलि-
 षकारमां इरइर न करवो अेवो केअेस
 पक्षनो (१९२०-३० युगमां) मत. -ही
 वि० (२) पुं० नाइरवाहमां माननार
 नाभूह वि० [फा.] निभूण; समूणुं अवास;
 होय ज नहि तेवुं करेळुं-थयेळुं. -ही श्री०
 समूण उरउद-नारा
 नाभि श्री० [सं.] दूदी (२) केंद्र; मध्यभाग
 (३) पैदानो मध्यभाग ग्यां आराओ भणे
 छे. ०कमल (-णी) न० दूदीरपी कमल.
 ०नाल [सं.] (-णी) श्री० गलंमां आणकनी
 दूदी साथे जेदाथेदी रजोनी लांभी नणी.
 नास अ० [सं.] अेटवे के; अर्थात्. डहा० 'अइ
 नाम वेद; तेनी अर्थां नाम प्रतिपालना'
 नाभ अ० [सं.; फा.] संज्ञा (२) वस्तुनी संज्ञा
 ३प शपद [व्या.] (३) यादगीरी; श्रुति.
 [नाभे मांडवुं = लिसाणमां (-ना) नाम
 उपर पाते रकम मांडवी; -नी पासेयी
 तेथी रकम लेवी आडी छे अेम नोंधवुं].
 ०कं वि० नामनुं; नामवाणुं (समासने
 अते) डहा० 'अेनी अेसठ नामक'.
 ०करणु न० [सं.] नाम वाडवानो विधि
 (१९मांनो ऐक संस्कार)
 नामकर वि० [फा. नामकिर] नाकणुद; हा
 कला पछी इरी जनारुं
 नामचीन, नामजुं वि० [नाम+फा. चीन;
 फा. जावह] नामीयुं; प्रख्यात
 नामजोग (-गी) वि० जेनुं नाम लणुं होय
 तेने ज भणे तेवी (हुं दी)
 नामठाम न० नाम अने ठाम; सरनामुं
 नामजुदीवो पुं० नुदो रामजुदीवो
 नामदार वि० [फा.] मशहूर (२) आनवत.
 -री श्री० प्रख्यात [व्या.]
 नामधातु पुं० नाम उपरथी जनेवो धातु
 नामधारी वि० [सं.] नाम धारण करनारुं
 (२) नामनुं ज; नूहुं; डोगी
 नामधून श्री० (धंशरनां) नामनी धून के लडे

नामना स्त्री० श्रुति
 नामनिर्देश पुं० [सं.] नामना आस उद्देश्य
 (२) नाम घोषीने करेडी गज्जतरी
 नामनिश्चय न० नाम के यीज्जुं ईर्ध बिह
 नामनुं वि० नामवाणुं (२) मात्र हेभाडवानुं
 ज; उहेवा मात्र
 नाममात्र वि० [सं.] नाम पूरुतुं; नामनुं ज
 नाममुद्रा स्त्री० [सं.] नामवाणो सिद्धो
 (सील भारवानो) [व्या.]
 नामयोगी वि० शफ्दयोगी (अव्यय)
 नामरत्न स्त्री० [फा.] अनिच्छा; नरत्न
 न होवी ते [नामवाणुं
 नामराशि वि० ऐक नामनुं; ऐक राशिता
 नामर्द वि० [फा.] आयकुं, -दीर्घ, -ही स्त्री०
 आयलापणुं
 नामवर वि० [नाम + फा. वर] प्रख्यात
 नामवाक्य न० नाम तरीके वपरयेकुं गौल
 वाक्य [व्या.]
 नामवाचक वि० नाम अतावनार [व्या.]
 नामवुं स० कि० [सं. नम] नमावतुं [प.]
 (२) रेडकुं (३) अ० कि० वणुं; तरदुं ज्जुं
 नामशूद्र वि० (२) पुं० ऐ नामनी ऐक
 अरपृश्य मनाती अत
 नामशेष वि० मात्र नाम आडी रहुं होय
 तेकुं; नाश फामेकुं
 नामस्मरणुं न० नाम लेतुं - याह करतुं
 ते; नामनो जप [नामन्दर थतुं ते
 नामन्दर वि० [फा.] नाकभूल. -री स्त्री०
 नामावलि (-ली, -णि, -णी) स्त्री० [सं.] नाम-
 बलि, -ली नामनी दीप
 नामांकित वि० [सं.] प्रख्यात; ज्ञातुं
 नामांतर न० [सं.] नाम अहली नाथतुं ते
 (२) यीज्जुं नाम
 नामिक वि० [सं.] नामवाणुं; नाम स० यधी
 नामी (व्युं) वि० [फा.] प्रख्यात (२) सुंदर
 नामुनास (-सि) अ वि० [फा.] नामुनासिक्
 अरवाज्जणी; अथेअथ; अथदित
 नामुराड वि० [फा.] निराश
 नामुं न० [फा.] जमेउधारनो डिसाअ (२)

उक; हापुं (३) वलन; दतिलास. उहा०
 सिक्दरनामुं. उंडासुं; उडेयुं न०
 नामानो विगतवार डिसाअ
 नामेअ० नाम उपर, -ने आते (२) नामथी.
 उहा० नामे इलाहा. उनाम अ० अरोअर
 ऐक ज नामथी [ज नामनुं
 नामेरी वि० [नाम परथी] समान-ऐक
 नामोरी स्त्री० [अ. नामूस] अिआअउ; हीलपत
 नायक पुं० [सं.] अगेवान; सरदार (२) नाटक-
 तुं के वार्तानुं मुफ्य पात्र (३) ऐक अडक
 नायकडी स्त्री० [सर० नायको] ऐक आदि-
 वासी कामनी स्त्री. -डो पुं० ते कामनो पुरुष
 नायकलुं (-लुं) स्त्री० [जुओ नायका] वैश्या
 नायका स्त्री० नायिका
 नायको पुं० [नायक उपरथी] सुरत आनुनी
 ऐक रानीपरजनो माणस
 नायडी स्त्री० [सं. नालि; प्रा. नाहि] (पैडानी)
 नासि [दोरी
 नायडी [जुओ नाड] तांत; आमडानी पातणी
 नायअ वि० [अ. नाहव] हाथ नीयेनुं-
 महदगार. ० प्रधान पुं० महदनीश प्रधान;
 'उधुदी भिनिरर'
 नायिका स्त्री० मुफ्य स्त्रीपात्र (२) अऐसर
 स्त्री (३) गुलका; रामजणी
 नार [सं. अन + कार (प्रा. अर) परथी;
 सर० डार (तारलडार); हि. हारा] ल० कृ०
 नो के कर्तृत्ववाचक प्रत्यय. उहा० करनार
 नार स्त्री० नारी; स्त्री [प.]
 नारडी (व्य) वि० [सं.] नरकुं
 नारयुं न० [नासि=नायडी + रयुं (सं. रक्ष
 उपरथी)] यमरयुं (२) पैडानी नासिमां
 धालवामां आवती दोडानी यडी
 नारद पुं० [सं.] ऐक देवर्षि; अहाना ऐक
 मानसपुत्र (२) जे जलने आमतेम कहीने
 लडावी मारनार, तेमां मज माणनार
 माणस [सा.]. ० विद्या स्त्री०, ० वेडा
 पुं० ज० व० जे जलने लडाववानी कथा
 नारंग पुं० [सं.; फा.] नारंगीतुं आड. -गिथुं
 वि० नारंगी. -गी वि० नारंगी रंगतुं
 (२) स्त्री० ऐक आड के तेनुं इण

નારા સ્ત્રીં [સં.] પાણી એક છંદ
 નારાચ નં [સં.] લોહાનું આણ (૨) પું
 નારાજ વિં [કા.] નાપુશ. ૦ગી, -૭ સ્ત્રીં
 [કા.] નાપુશી
 નારાયણ પું [સં.] શેષશાથી વિષ્ણુ (૨)
 એક ઋષિ; નરના સાથી (૩) સંન્યાસી.
 -ણી સ્ત્રીં [સં.] દુર્ગા (૨) લક્ષ્મી
 નારિકેર (-લ) નં [સં.] નારિયેળ
 નારિયેળ નં [સં.] નારિકેલ; પારિપર, -લ
 શ્રીફળ. [૦આપરું = નોકરીમાંથી કાઢી
 મૂકવું. ૦સ્વીકારવું = વિવાહની માગણી
 કબૂલવી.] -ળી સ્ત્રીં નાળિયેરનું ઝાડ.
 -ળી પૂનમ સ્ત્રીં શ્રાવણી પૂર્ણિમા
 નારી સ્ત્રીં [સં.] સ્ત્રી. ૦કુંભર પું હૃદયનો
 દેખાવ દેખાય તેવી સ્ત્રીઓના શરીરની
 ગોઠવણ
 નારીકેર(-લ) નં [સં.] નારિયેળ
 નારીજાતિ સ્ત્રીં સ્ત્રીજાતિ (૨) સ્ત્રીલિંગ
 [વ્યા.] [સન્માન
 નારીપ્રતિષ્ઠા સ્ત્રીં સ્ત્રીઓ પ્રત્યેનો આદર-
 નારુ પું વસવાયો (૨) વસવાયાની હકસાર્થ.
 ૦કારુ વિં [કા. નાહુકારુ] ફાલતુ-
 હલકી જાતનું (૨) પું ૦ ૦ વં વસવાયાની
 ઔદ જાત (નવ નારુ અને પાંચ કારુ)
 નારું (ના) નં [સરં કે. પાલ્લુ = ખાડો,
 દર] ગ્રમકું પાકીને પડેલો શાર-તેનું મોહું
 (૨) એક રોજ જેમાં ફેલ્ડલાઓ થઈ અંદર-
 થી સુતર જેવે લાંબા કીડો નીકળે છે
 નાક સ્ત્રીં [સં.] ઠાંકી (કમળ ઇંગ્લી)
 નાલાયક વિં [કા. નાલાહક] અયોગ્ય. -કી
 સ્ત્રીં અયોગ્યતા [નસ
 નાલિ સ્ત્રીં [સં.] મોરી; નીક (૨) નાકી;
 નાલિકેર નં [સં.] નાળિયેર. -રી સ્ત્રીં
 નાળિયેરી
 નાલી સ્ત્રીં [સં.] જુઓ નાલિ [અદગોઈ
 નાલેશી(-સી) સ્ત્રીં [કા. નાલિશ] નિંદા;
 નાવ સ્ત્રીં; નં [સં. નૌ; પ્રા. પાવા] હોડી;
 વહાણ. ૦ડી સ્ત્રીં નાની હોડી. ૦ડું
 નં હોડકું

નાવણુ (ના) નં [સં. સ્ના; પ્રા. ઘ્ના(૦વ)
 ઉપરથી] સ્નાન (૨) નાહવાનું પાણી (૩)
 ઋતુસ્નાન (૪) રજ; આતંવ. -ણિયું
 નં સ્નાન [પ.] (૨) નાહવાની જગા.
 -ણિયો પું અગિયું
 નાવલિયો, નાવલો પું ૦પતિ(લાલિત્યવાચક)
 નાવાકેદ્ર વિં [કા. ના + મ. વાકિફ] અન્વલણ;
 અપરિચિત [વગરનું(૨) નવણિયાતું
 નાવારસ(-સી) વિં [કા. નાવારિસ] વારસ
 નાવિક પું [સં.] વહાણવદી (૨) સુકાની
 નાવી પું [સં. નાવિલ; પ્રા. પાવિમ] હનમ; નાઈ
 નાવીન્ય નં [સં.] નવીનતા
 નારા પું [સં.] સંહાર; પાયમાલી; ખુવારી
 (૨) નુકસાન; તેટો. ૦કં [સં.], ૦કારક
 વિં નાશ કરનારું. ૦ન વિં [સં.] જુઓ
 નાસક (૨) નં નાશ. ૦વંત, ૦વાન
 વિં નારા પામે તેવું; નશ્વર
 નાશિક નં જુઓ નાસિક
 -નાશી વિં [સં.] નાશક (સમાસને અંતે
 આવે છે) [વરાળ લેવી તે
 નોસ પું [સં. નસ્ય] નાક વાટે ધૂળી કે
 નાસાણું નં નાસવું તે; નાસભાગ
 નાસપતી સ્ત્રીં; નં [કા. નાસપતી] એક ફળ
 નાસભાગ સ્ત્રીં (નાસવું + ભાગવું) નાસાનાસ
 નાસમજ વિં [કા. ના + સમજ] અણસમજ
 નાસવું અંકિં [સં. નસ; પ્રા. જસ. પાસો
 દોડવું(૨) જવું રહેવું; ભાગવું(૩) પાણું પડવું
 નાસા સ્ત્રીં [સં.] નાક (૨) દરવાજાનો
 ઉપલો ભાગ જેમાં ગણપતિનું ચિત્ર
 કાઢેલું હોય છે. ૦ચ નં [સં.] નાકનું ટેરવું
 નાસાનાસ(-સી) સ્ત્રીં ૦ દોડાદોડ; નાસભાગ
 નાસાખિત વિં [કા.] સાખિત ન થયેલું;
 અસિદ્ધ [હિંદુતીર્થ
 નાસિક નં [સં. નાસિક્ય] દક્ષિણનું એક
 નાસિકા સ્ત્રીં [સં.] જુઓ નાસા. ૦ચ
 નં [સં.] જુઓ નાસાચ
 નાસિ(-સી) પાસ વિં [કા.] નિરાશ. -સી
 સ્ત્રીં નિરાશા એક રોજ
 નાસૂર નં [અ.] નાક અને ગળા વગેરેનો

नासेकु वि० (२) पुं० [‘नासकुं’ उपरथी]
 नासी जनार (भाष्यस)
नास्ति स्त्री० [सं.] अभाव; न होतुं ते.
 ०६ वि० [सं.] ईश्वर, परब्रह्म, कर्मक्षय
 वगेरे नथी ऐवी मान्यतावाणुं (२) पुं०
 तेवा भाष्यस (३) आर्वांक. ०६ता स्त्री०
 [सं.], ०६पणुं, ०६कथे न० [सं.] नास्तिक
 होतुं ते के तेना भाव
नास्ती पुं० [फा. नास्तह] हाजरी; शिरामण
नाहक अ० [फा. नाहक] वगर कारणुं;
 भावीपीवी (२) वगर हडे; अन्याथी रीते.
 ०नुं किं वि० कारणुं के हक वगर; नाहक
नाहपुं (नांहुं) अ० किं [सं. स्ना; प्रा. ष्ठा]
 स्नान करतुं. [नाही नांभपुं] = भतम
 के भूखेणुं नालुं (२) आशा के संभंध
 छोडी देवां(३) शोक अिं ता विसारे पाडवां].
 ०निभोवपुं अ० किं लागतुं वणगतुं होतुं;
 संभंध होवो [दा.]
नाहिंमत वि० [फा.] हिंमत विनातुं; कायर
नाही अ० [अप. नाहिं] नहि [प.]
नाण पुं० [अ. नजल] घोडा तथा अण्डने
 पणे के जेडानी ऐडीऐ जडवामां आवती
 लोभंडनी नडी पटी
नाण पुं० [सं. नाल] नाल; लांणी घोडी
 हांडी के नणी (२) गलंभां आणकनी हूंडी
 साथे जेडायेवी रोगानी लांणी नणी (३)
 स्त्री० नेण (४) नणिणुं (५) परनाण (६)
 अंहुकनी नणी. ०युं न० प्रवाही पदार्थ
 रेडवा साठेनी अमुक आकारनी भूगणी
नाणियुं न० [नाण परथी] नेण; सांडडी गडी
नाणियेर, -री, -री पूनम लुओ ‘नारि-
 येण’मां [नरी (३) अरनाणुं
नाणुं न० [सं. नालक] वडेणो (२) नानी
नांभपुं (०) स० किं [सं. निक्षिप; प्रा.
 णिक्खिवा] नांभपुं; केंकुं उरीठपुं (२) दूर
 करतुं; आणु पर राभपुं; पडतुं भूकुं (३)
 भूकुं (जेम के धास कथां नांभवानुं छे?)
 (४) अंहर उमेरपुं (शाकमां गेण नांभवो)
 (५) कारीगरने त्यां तैयार कराववा सोंपपुं

(हरणनेत्यां कपडां नांभवो) (६) हर के वेश
 षेसाडवो (७) अन्य किंणी सहायमां ते
 क्रिया उपादायबंध पूरी करवानो (अथवा
 कोर्छ स्थाने ते जमे तेम पूरी करवानो)
 भाव अतावे छे. उदा० कारी नांभ; लण्पी
 नांभ [लंगर
नांगर (०) न० [दि. गंगर, -ल; फा. लंगर]
नांगरपुं (०) न० लुओ नांगरपुं [रहुं
नांगरपुं (०) स० किं लंगर नांभपुं (२) जेत-
नांदी स्त्री० [सं.] आशीर्वादात्मक श्लोक;
 आशीर्वाद, नभरकार के वस्तुनिर्देशवाणो
 नाटकनो प्रारंभनो श्लोक
नांधडियुं (०) वि० नातुं
नांधपुं (०) वि० नातुं
नि [सं.] क्रियापद अने नामनी आगण
 नीयेना अर्थेमां लजाडतो पूर्वज : (१)
 नीये, तणे, अंहर. उदा० निधात, निभअ
 (२) समूह, गाढता, अतिशयता. उदा०
 निकुंज, निअह, निगूठ (३) चोक्सपणुं;
 लावात्मकता. उदा० निभालस(४) निर,
 निस् अे सं. पूर्वगोना इप तरीके, अहार
 ऐवा अर्थेमां. उदा० निवास(५) अभाव,
 ओछप ऐवा अर्थेमां. उदा० निधडक
निकट वि० [सं.] पासोतुं (२) अ० पासो.
 ०वर्ती वि० निकट रहैतुं
निकर पुं० [सं.] समूह
निकल स्त्री० [दि.] ऐक धातु [यथर
निकप पुं० [सं.] सराणुं (२) कसेाडी के तेनो
निकंदन न० [सं.] नाश
निका पुं० [अ. निकह] लअ [समूह
निकाय पुं० [सं.] धर; रहैडाल (२) शरीर (३)
निकाड पुं० [प्रा. णिकाल (सं. निरुकासय)
 परथी] केंसलो; पतावट (२) नीकणवानो भाग
निकाश(-स) स्त्री० [लुओ निकासुं]
 मालतुं परदेशे जतुं ते
निकासपुं स० किं [सं. निरुकासय; प्रा.
 णिकस] निकास करवी (२) अहार काठुं
निकाड पुं० [अ.] लुओ निका
निकुंज स्त्री० [सं.] वनरपतिनी धडा

निकृष्ट वि० [सं.] अधम; हलङ् (२) पासे
 निकेत पुं०, वन न० [सं.] स्थान; धर
 निक्षिप्त वि० [सं.] डेकेतुं(२) मोकलेतुं(३)
 तलेतुं (४) थापणु तरीके मूकेतुं-सोपेतुं
 निक्षेप पुं० [सं.] डेकेतुं ते(२)मोकलेतुं ते
 (३) त्याग (४) न्यास; थापणु; दूरक
 निभारावतुं सं०किं० 'निभारवुं'नुं प्रेरक
 निभार्व पुं०[सं.]सो अथज नेटवी सं०या
 निभाह पुं० लुओ निभाह
 निभार पुं० जेण काटवी-निभारवुं ते(२)
 जेण; काल(३)मोटी ओट (४)ओट पछी
 पार निनिध सुधी याली स्थिर रहो छे ते
 निभारवुं सं०किं० धावुं; साइ करवुं; जेण
 काटी नांजवी
 निभालस वि० [निभालसि (अ.)] शुद्ध
 -शुद्ध हिलनुं. वता स्त्री०
 निभिल वि० [सं.] अंधुं
 निगड न० [सं.] भेडी (२) हाथीना पगमां
 नाभवानी साकण (३) डेड; डेरे
 निगम पुं० [सं.] वेद; धर्मशास्त्र (२)रुधर
 (३) अंत. वन न० [सं.] सार; निकाल
 (२) न्यायना यथावयव वाक्यमां
 छेत्तुं - पांयमुं, जेमां प्रतिज्ञावाक्यमां
 ज्ञाप्यवेदी वात सिद्ध यर्थ ऐतुं सूयववा
 तेनुं इरीथी कथन करवामां आवे छे [न्या.]
 निगमवुं सं०किं० [सं.] निर्गम, प्रा. निगम
 परथी टाणवुं; दूर करवुं (२) अ०किं०
 वीतवुं; शुज्जवुं [वगेरे शास्त्रो
 निगमागम न० [सं. निगम + आगम] वेद
 निगाह स्त्री० [फा.] नजर; दृष्टि (२) [दा.]
 ध्यान; संभाण; काणल (३) महेरजानी
 निगाण पुं० [निगाणवुं] उपरथी ओधराणो
 (२) धाडो रस (३) गाणतां रहोवो क्यरो.
 वुं सं०किं० [निगाणवुं] टपके ऐम
 करवुं. -णो पुं० लुओ निगाण
 निगूढ वि० [सं.] गुप्त; अज्ञेय संताडेवुं
 (२) छिंहुं; अज्ञेय; गूढ
 निग्रह पुं० [सं.] अवरोध; अटकाव; दमन
 (२) अंधन (३) सन

निगो पुं० [हं.] हजरी
 निघंटु पुं० [सं.] शब्दकोश; शब्दसूचि
 निघा स्त्री० लुओ निगाह
 निघोड पुं० [निघोवतुं] निघोवीने काठेवो
 रस (२) सार; तात्पर्य [दा.]
 निघोर(-व) [सं. निचोल] पुं० आरुहादन;
 धूधतनुं कपडुं (२) पछेडी; साहर (३) वस्त्र;
 कपडुं
 निघोवतुं सं०किं० [दि. णिचोय] इभावीने
 पाणी पहार काठवुं (२) कस रहो नहि
 तेम करवुं. [दा.]. निघोवावुं अ० किं०
 (कर्म) [णिचाल] वीलणुं
 निघाणवुं सं०किं० [सं. नि + क्षालय; प्रा.
 निज वि० [सं.] पोतानुं. वधाभ न० रव-
 धाम; परमात्मानुं धाम. -वतनं पुं०
 [अजाने] पोतानो आनं (२) आत्मानं
 नितरा पुं० लुओ नेजरा [नी संज्ञा
 निजाम पुं० [अ.] दक्षिण छेदराभादना रान-
 निटोल(-ण) अ० नीक; नस्त्र
 नित वि० (२) अ० [सं. नित्य] नित्य;
 रोज [प.]. वनवुं वि० हवेशा नवुं; तानुं
 नितराणु, नितराभणु न० नीतरेवुं पाणी
 के प्रवाडी [नितारावुं
 नितारावुं सं०किं० 'नीतरवुं'नुं प्रेरक;
 नितल न० [सं.] सात पाताणमांनुं ऐक
 नितभ पुं० [सं.] कुवो; थापो (स्त्रीमे)
 (२) छिंओ अने छितरतो ठोणाव. व्यती,
 -धिनो स्त्री० [सं.] सारे अने ढणता
 नितंभवणी स्त्री
 नितार पुं० नितारी कीधेवुं प्रवाडी. वुं
 सं०किं० नीतरै ऐम करवुं. -रावतुं
 सं०किं० (प्रेरक) (२) नितारवामां मह
 करवी. -रावुं अ० किं० (कर्म) [सं.]
 नितान्त वि० (२) अ० [सं.] अतिसथ
 नित्य वि० [सं.] शाश्वत; अविनाशी (२)
 रोजनुं; रोज करवानुं (२) अ० दररोज.
 वकर्म न० [सं.] रोजनुं कथ; नित्य
 करवानो धार्मिक विधि. वता स्त्री०,
 वन न० [सं.] शाश्वतता. वनवुं वि०

न्युयो नितनवुं. **नियम** पुं० [सं.]
 न करी शके तेवो-सनातन नियम (२)
 नित्यकर्म. -**पाठ** पुं० ह भेश करवानो
 धार्मिक पाठ. -**त्यानंद** पुं० [अनंद]
 शाश्वत आनंद
निदर्शक वि० [सं.] ज्ञेनार (२) अतावनार;
 सूचक. -**न** न० [सं.] अताववुं ते (२)
 जेवुं ते (३) पुरावो (४) उदाहरण
निहाय पुं० [सं.] इनायो (२) तडका; ताप
निदान न० [सं.] मूख कारण (२) रोगनां
 कारणोनी तपास (३) रोगनष्टी करवो
 ते; रोगनी औषध (४) परिष्काम,
 अंत (५) अ० औषाभां औधुं; छेवटे;
 आभरे (६) अवश्य
निहिध्यास पुं०, **न** न० [सं.] चितवन
निदेश पुं० [सं.] आज्ञा
निद्रा स्त्री० [सं.] अधि. **अधीन**, **वश** वि०
 निद्राने आधीन; अधिंतुं. **असन** न०
 [+ आसना] अति क्षीणी निद्राभां पडवुं ते.
 -**द्रित** वि० [सं.] अधिंतुं; अधिंतुं
निधउक अ० [निधउक] अधिउक
निधन न० [सं.] मृत्यु
निधान न० [सं.] निधि (२) आधार
निधि पुं० [सं.] बांडार
नित(-ना)क पुं० [सं.] अवाज
निनादित वि० [सं.] अवाजवाणुं
निपणववुं स०कि० उत्पन्न कर्तुं; 'नीप-
 ववुं'नुं प्रेरक
निपात पुं० [सं.] नीचे पडवुं ते (२)
 विनाश (३) मृत्यु (४) [व्या.] अव्यय
 (५) जे शब्दनुं मूख न भणतुं होय
 ते; अनियमित श्प. -**ती** वि० [सं.]
 नीचे पडवुं (२) नाश पाभतुं
निपुण्य वि० [सं.] प्रवीण. **ता** स्त्री०
निपध पुं०, **न** न० [सं.] मुद्दासर लेख
 (२) कथको; धारो (३) अधन; प्रतिरोध
निपिड वि० [सं.] धाडुं (२) बारो मुखेल
निपोध पुं०, **न** न० [सं.] ज्ञान
निपाडो पुं० न्युयो निमाडो

निभाव पुं० [सं. निर्वाह] अरण्यपोषण(२)
 आधार; टकाव. **वुं** स०कि० 'नीभवुं'नुं
 प्रेरक (२) जेम तेम करीने निभाव करवो
 (३) यलावी लेवुं
निलृत वि० [सं.] मूकेळुं; अरेळुं(२)संताडेळुं
 (३) शांत; रिधर; दडे(४) नम्र; विनयी (५)
 निर्जन; अेकांत (६) अध (७) विश्वासु
निल्लर वि० [सं. निर्भर; प्रा. गिम्बर] बारो
 (२) अरेळुं (३) मज्जभूत
निभ्रधना स्त्री० + न्युयो निर्भात्सना.
 -**वुं** स०कि० + निभ्रधना करवी
निभक न० [न्युयो नभक] भीळुं. **अडराम**
 वि० अणुअराम; कृतघ्न. **अडरामी** स्त्री०
 कृतघ्नता. **अडलाळ** वि० कृतघ्न. **अडलाडी**
 स्त्री० कृतघ्नता
निभअ वि० [सं.] क्षीन; अेकतार
निभअन न० [सं.] इयकं
निमडाववुं स०कि० [निमाडो] उपरथी
 माथीना वासणुने अभिशुद्ध करवा चूला
 उपर अधिंतुं मूथी तपाववुं
निमळुक स्त्री० जगा के काम उपर निमाळुं
 के नीमवुं ते (२) पजार
निमताणो पुं० तपास; डिखावनी तपास.
 -**नहार** डिखाव तपासनार; अन्वेषक.
 -**नो** पुं० निमताणो
निमंत्रक पुं० [सं.] निमंत्रण करनार;
 'अन्वीनर'. -**णु** न० [सं.] आमंत्रण;
 नोतहुं. **वुं** स०कि० नोतरवुं
निमंत्रित वि० [सं.] नोतरवुं
निमंत्री पुं० [सं.] निमंत्रक; 'अन्वीनर'
निमाज(-ण) न्युयो नमाज, -**ण**
निमाडो पुं० [सं. निर्मा, प्रा. निम्माण परथी]
 माथीनां वासणुने पडववा गोडवेवो
 ढगवो (२) कुंभारनी लडो
निमाववुं स०कि०, **निमावुं** अ०कि०
 'नीमवुं'नुं प्रेरक ने कर्मणि
निमाणो पुं० वाण
निमित्त न० [सं.] कारण (२) हेतु; उदेश
 (३) योग; शुक्न (४) आण (५) अहानुं.
अभूत वि० निमित्त अनेळुं

निमिष पुं० [सं.] आंभनो पलकारे(२)पण
निभीकित वि० [सं.] भिद्येत्; भीयायेत्
निमेष पुं० +, **निमेष** [सं.] पुं० लुभो
निमिष

निमेषोन्मेष पुं० [सं.] निमेष अने उन्मेष;
आंभनी उवाडवास

निम्न वि० [सं.] नीचुं (२) खंडुं. ०गा
स्त्री० नदी. ०क्षिभित वि० नीये लभेत्

नियत वि० [सं.] नक्की थयेत् के करेत्
(२) रथायेत्. ०कालिक वि० नक्की करेला
समयवाणुं (२) न० तेजुं छापुं; सामयिक

नियति स्त्री० [सं.] नियम (२) लाय्य

नियम पुं० [सं.] धारो; कायदो (२) रीत;
याद (३) मत; प्रतिज्ञा (४) अंधन;
नियंत्रण (५) करव. ०न न० [सं.]
नियंत्रित करवुं, कायूमां राण्युं, मर्यादाभां
राण्युं ते. ०अध वि० नियमोथी
अंधायेत्; योडस; नियमित

नियमस्तर अ० नियम प्रभाण्ये

नियमावलि(-ली) स्त्री० [सं.] नियमोनी
हारमाणा (२) संस्था तंत्र ह०ता नियमो
ते - धाराधारण्य

नियमित वि० [सं.] मुकरर करेत् (२)
नियमपद्ध. ०ता स्त्री०

नियंता पुं० [सं.] नियममां राणनार - ईश्वर

नियंत्रण्य न०, -ण्य स्त्री० [सं.] लुभो
नियमत [तेजुं के व्याण्युं - करेत्

नियंत्रित वि० [सं.] नियंत्रण्यमां होय

नियंत्रक वि० [सं.] नियममां राणनार;
व्यवस्था करनार (२) पुं० तेवो भाण्यस
(३) निश्रामकसलानो सव्य; 'सेनेटर'
०सला स्त्री० विद्यापीठनु तंत्र अलाव-
नार सला; 'सेनेट'

नियुक्त वि० [सं.] निभायेत्; नीभवामां
आनेत्. -क्ति स्त्री० [सं.] निभायुक

नियुत पुं० [सं.] दश क्षाप

नियोग पुं० [सं.] लुक्म(२)नियुक्त कर्तव्य

नियोजन न० [सं.] कौर्ष काममां थोण्युं,
मुकरर करवुं, प्रेरवुं ते

निर अ० [सं.] लुभो निरस; 'विनातुं',
-थी 'मुक्त', 'अहार' येवो अर्थ अतावतो
उपसर्ग

निरक्षर वि० [सं.] अक्षर. ०ता स्त्री०

निरता वि० [सं.] क्षीन; मग्न. -ति स्त्री० [सं.]
आसक्ति; लगनी

निरतिशय वि० [सं.] जेनाथी थडियातुं
न होय तेजुं; उत्तम कोटिनुं

निरधार पुं० लुभो निधार(२)अ० नक्की.
०ल्लं स०किं लुभो निधारवुं

निरनिराणुं वि० [लुभो निराणुं (द्विर्भाव)]
लुहुं लुहुं; अलग अलग

निरपराध(-धी) वि० [सं.] निर्दोष

निरपवाद वि० [सं.] अपवाद वगरनुं; पूरे पूरे

निरपेक्ष वि० [सं.] अपेक्षा वगरनुं;
निरपृष्ट (२) स्वतंत्र; पौतानी भेणे नळे
येत्; 'अपेक्षायुट'. ०ता स्त्री०. -क्षित
वि० [सं.] अपेक्षित नष्टि तेजुं

निरभिमान वि० [सं.] अभिमान वगरनुं
(२) न० अभिमानतो अभाव

निरल वि० [सं.] वाहण्य वगरनुं

निरथन वि० [सं.] अथन अथनने गलतरी-
मां न लेतुं [अ.]

निरर्गल [सं.], -था वि० लुभो अनर्गल

निरर्थ(०के) वि० [सं.] अर्थहीन(२)नकामुं

निरलस वि० [सं.] आणस वगरनुं

निरवध वि० [सं.] दोषरहित; णोडभांण्य
विनातुं [पार वगरनुं

निरवधि वि० [सं.] अवधि के हट्ट अहारनुं;

निरवधव(-नी) वि० [सं.] अवधव वगरनुं;
अभंड

निरवरोध वि० [सं.] ण्युं; तमाम

निरवाण्य अ० [लुभो निर्वाण्य] अवश्य;
०वर [अ.] [वगरनुं

निरस वि० [सं.] नीरस; रस के स्वाद

निरसन न० [सं.] काही भूकेतुं - दूर करवुं
ते (२) योकेतुं ते (३) निराकरण (४) नाश

निरस्त वि० [सं.] काही भूकेतुं; दूर करेत्
(२) नाश पायेत् (३) ना पाडेत् (४) योकेतुं

निरञ्ज वि० [सं.] इधियार विनानुं
 निरङ्कार(-री) वि०[सं.] अङ्कारविनानुं
 निरङ्कुश वि०[सं.] अङ्कुश वगरनुं; उञ्जुं भक्ष
 निरञ्जन वि० [सं.] अञ्जन विनानुं (२) दोष
 विनानुं
 निरन्तर अ० [सं.] शतत (२) इमेश
 निराङ्करञ्ज न० निवेडे; छेवट (२) नाङ्क्युद्ध
 -रहणातल करवुं ते
 निराङ्कार वि० [सं.] आधार वगरनुं
 निराङ्गदी वि०[सं.] निराङ्गदी आङ्ग वगरनुं
 निराङ्गपर वि०[सं.] आङ्गपर रहित; सरथ
 निराङ्गार वि० [सं.] आधार वगरनुं
 निराभय न० तदुरस्ती (२) दि०[सं.] नीरिग्गी
 निराभिष वि० [सं.] भांस वगरनुं;
 'वेळिटरियन', -पाछार पुं० [+आहार]
 भांस वगरनो आराक; अन्नाहार.
 'वेळिटरियेनिअम'. -पाछारी वि० (२)
 पुं० अन्नाहारी [वगरनुं (२) अङ्घर
 निराङ्ग वि० [सं.] आङ्गन - आधार
 निराभयं स०किं 'नीरवुं'नुं प्रेरक
 निराश वि० [सं.] नाउमेह; आशाबंश.
 -शा स्त्री० नाउमेही. -शावाद पुं०
 'धेस्त्रिमिअम'; आशावादथी लक्ष्णुं ते.
 -शावादी पुं० (२) वि० निराशावादवाणुं
 के तेमां माननार
 निराश्रित वि० [सं.] निराधार
 निरासक्त वि० [सं.] आसक्ति वगरनुं
 निराहार(-री) वि०[सं.] भूभयुं; उपचारी
 निराणुं वि० [प्रा. निराण्य (सं. निराण्य) =
 ऐकत्र स्थिति न करनारुं] ष्टुह; न्याहुं
 निरांत स्त्री० कुरसह (२) सुभा; जंप (३)
 शांति; सलामती. -ते अ० आरामथी (२)
 उतावण के होडधाम कर्था वगर (३)
 सुभयेनथी
 निरीक्षक पुं० [सं.] निरीक्षण करनार भाष्य
 (२) (शाणानो) हन्नेपेकर. -णु न०
 अवलोकन
 निरीक्षा स्त्री० [सं.] अवलोकन
 निरीश्वर वि० [सं.] ईश्वर वगरनुं (२)
 ईश्वर नथी ऐम माननारुं. ०वाह पुं०

निरुक्त न० [सं.] ऐक वेदांग; व्युत्पत्तिशास्त्र.
 -कित स्त्री० व्युत्पत्ति
 निरुत्तर वि० [सं.] जवाप वगरनुं (२)
 वाह के अर्थमां साभो जवाप न आभी
 सकनारुं; अथ थई गथेलुं
 निरुत्साह पुं० उत्साहमे अभाव; नाउमेही
 (२) वि० [सं.] उत्साह वगरनुं. -ही वि०
 निरुत्साह
 निरुद्ध ० [सं.] शोकेलुं (२) केह करेलुं
 निरुद्धम [सं.], -भी वि० उद्धम वगरनुं;
 आणसु [उपद्रव न करे तेवुं; शांत
 निरुपद्रव, -यी [सं.] वि० उपद्रव वगरनुं (२)
 निरुपयोगि वि० [सं.] नित्ययोगि उपयोग
 विनानुं; वडामुं
 निरुपाय वि० [सं.] उपाय वगरनुं; लायार
 निरुपक वि० [सं.] निरुपनारुं (२) पुं०
 निरुपण करनार
 निरुपण्य न० [सं.] अशेष वल्लवुं - रत्न
 करवुं ते; वल्लन (२) अवलोकन; विवेयन
 निरुपणुं स०किं [सं. निरुपणुं] निरुपण करवुं.
 निरुपावणुं स०किं (प्रेरक). निरुपावुं
 अ०किं (कर्मणि) [होय ते
 निरुपित वि० [सं.] जेतुं निरुपण थयुं
 निरोध पुं० [सं.] शोकाण; निग्रह. ०क,
 -धी वि० शोकाणुं
 निर्गम पुं०; ०न न० [सं.] जहार जवुं
 ते (२) हरवाने (३) गुजरवुं - गाणवुं ते
 निर्गुण्य(-णी) वि० [सं.] गुण वगरनुं
 (२) इतथी
 निर्गुण्य वि० [सं.] अग्नि - अंधनमांथी
 मुक्त (२) गरीज (३) असहाय; ऐकलुं
 (४) पुं० अंधनमुक्त; साधु; क्षणिक
 निर्घृण्य(-णी) वि० [सं.] कूर
 निर्गन्त वि० [सं.] उज्जट. ०ता स्त्री०
 निर्गन्त वि० [सं.] अजर; अमर (२) पुं० देव
 निर्गन्त वि० [सं.] पाणी वगरनुं. -ला
 ऐकादशी स्त्री० ०ठ सुह अगियारश.
 -ण वि० निर्गन्त. -था अगियारश
 (-स), -था ऐकादशी स्त्री० निर्गन्ता
 ऐकादशी

निर्णय वि० [सं.] ज्य वगरतुं; अयेतन

(२) निर्णय (३) नकासुं; नष्टुं

निर्णय पुं०; न० [सं.] अशे (२) धोय.

-रिणी, -री स्त्री० [सं.] नदी

निर्णय पुं० [सं.] निश्चय (२) केंसले

निर्णयिक वि० [सं.] निर्णय करतार के

लावनार. ०मत न०; पुं० 'कारिष्ठ' ग वेठ'

निर्णयित वि० [सं.] नकी करेहुं

निर्णय वि० [सं.] कर; इथा वगरतुं. ०ता स्त्री०

निर्णया वि० [निश्चयावे] इरीथी हावे न

याय तेहुं

निर्दिष्ट वि० [सं.] जतावेहुं (२) वल्लुंवेहुं

(३) आज्ञा अपायेहुं (४) नकी करेहुं

निर्देश पुं० [सं.] आज्ञा (२) उल्लेख. ०क

वि० [सं.] इशावनार; आज्ञा करतार.

०न न० निर्देशुं ते. ०पत्र पुं०; न०

सभामां थवाना कामना निर्देश करतारी

पत्र; 'अने-डापेपर'. ०कुं संकिं निर्देश

करवे

निर्दोष वि० [सं.] निरधराधी; दोष विनातुं.

०ता स्त्री०, ०पालुं न०. -धी वि० निर्दोष

निर्धन [सं.] (-निधुं, -नी) वि० पैसा वगरतुं;

अरीय

निर्धार पुं० [सं.] निश्चय; निर्णय. ०हुं

संकिं निरधारतुं; नकी करतुं. -रित

वि० [सं.] नकी करेहुं [०ता स्त्री०

निर्णल [सं.], -ण वण वगरतुं; दुर्ण.

निर्णय वि० [सं.] नीडर. ०ता स्त्री०

निर्णर वि० [सं.] लरेहुं (२) पुं०कण (३)

आश्रित; अयलमित

निर्णरना स्त्री० [सं.] तुम्हकार; तिरस्कार

(२) इमहादी [शियणुं; साइ

निर्णय वि० [निर् + लण] लोभ वगरतुं;

निर्णयुं सं० किं [सर० प्रा० णिष्मच्छ]

+ लुओ निर्णयुं

निर्भम वि० [सं.] ममत्व विनातुं; विरक्त

निर्भल वि० [सं.] स्वच्छ; पवित्र

निर्भयुं सं० किं [सं. निर्मा; प्रा. णिम्म;]

निर्माण करतुं; रयतुं; जनायतुं; धरतुं

(२) नियत के नकी करतुं

निर्भय वि० लुओ निर्भल. ०ता स्त्री०.

-णी स्त्री० अक वनरपति जेतांणी भेलुं

पाणी स्वच्छ करवामां वपराय छे

निर्भायु न० [सं.] रयना; सङ्गन (२)

नशीय; निश्चित

निर्भाता पुं० सङ्गन करतार; 'प्रोडयसुर'

निर्भल स्त्री०; न० लुओ निर्भलय

(स्त्री०; न०)

निर्भलय स्त्री०; न० [सं.] देव उपरथी

उतारेडी के देवने यडेली वस्तु (इल वगेरे)

(२) वि० इम वगरतुं; तुम्ह. ०ता स्त्री०

निर्भयुं अ० किं ['निर्भयुं'नुं कर्भलि]

निर्भित - नकी थतुं

निर्भित वि० [सं.] निर्भायेलुं; रयायेलुं

(२) नकी थयेलुं; नियत [निर्वंश

निर्भूल [सं.], -ण वि० भूण वगरतुं (२)

निर्भूलि [सं.], -ली वि० मोड वगरतुं

निर्भूल वि० [सं.] डाल वगरतुं; अविपेडी.

०ता स्त्री० [वगरतुं; अनाशक्त

निर्विष, निर्दोष वि० [सं.] दोषाया

निर्दोषि [सं.], -ली वि० दोष वगरतुं

निर्वडणु न० [सं.] अंत; समाहित (२)

निर्वाड (३) नारा

निर्वंश [सं.], (-री) वि० जेता वंशमां

डोर्ष न रहलुं होय तेहुं; निःसंतान

निर्वाट वि० [सं.] वाट-पगरवट विनातुं

निर्वाणु न० [सं.] भोक्ष; अतिमशांत-

शून्यत्व (२) आभर; अंत; भरल (३) वि०

शून्य; शांत (४) अंत के अस्त पामेलुं (५)

अ० निश्चल; योक्कस, अवश्य

निर्वासित वि० [सं.] धरभर के वाडीवतन-

मांथी हांभी काठवामां आवेलुं; 'रेड्युल'

निर्वाड पुं० [सं.] शुभरी (२) टकाव

निर्विकल्प वि० [सं.] विकल्प विनातुं; ज्ञाता-

ज्ञेय धःयादि भेद वगरतुं (ध्यान) (२)

रिथर; निश्चित

निर्विकार [सं.], -री वि० विकार विनातुं

निर्विघ्न वि० [सं.] विघ्न वगरतुं. -घ्ने

अ० विघ्न वगर

निर्विवाद वि० [सं.] योऽकस; भिनतकरारी
 निर्वीर्य वि० [सं.] वीर्यहीन (२) नभयुः
 भायुः
 निर्वृत वि० [सं.] सतोष पाभेयुं (२) पूरुं यथेयुं
 निर्वृति स्त्री० [सं.] सतोष (२) आनंद
 (३) शांति (४) नाय (५) मुक्ति (६) पूरुं यथुं ते
 निर्वेद पुं० [सं.] अश्रुगमो (२) वंशाय
 निर्वैर वि० [सं.] वेरवृत्ति वगरनुं
 निर्व्यसनी वि० [सं.] निर्व्यसनी व्यसन वगरनुं
 निर्व्याज वि० [सं.] कपटरहित; साक्षस
 निर्हेतुक वि० [सं.] हेतुरहित
 निक्षय न० [सं.] रहोऽण्य
 निक्षपट न० [सं.] क्लापट्ट; सर० प्रा.
 णिलाड, णिड (-डो) लिलक्षपट; कषाण
 निक्षतक वि० [सं.] पाण्डु इरतु (२) निवार-
 नारु. -न न० [सं.] पाण्डु इरतुं ते
 निषाण्युं सं० किं [श्रुत्यो नवाण्युं]
 सरपाव, पथी वगेरे आपी सतोषयुं
 निषाप पुं० [सं.] श्राद्ध वभते पितृभ्योनि
 अपातो भसि के अंजलि. -पांजलि
 स्त्री० [+अंजलि] श्रद्धांजलि
 निषार पुं० [सं.] निवारण. ०क वि० [सं.]
 निवारनारु. ०ण्यु न० [सं.] वारयुं ते;
 दूर करुं ते. ०ण्युं सं० किं [सं. निवारय]
 वारयुं; शैक्युं
 निवास पुं० [सं.] रहोऽण्य. ०स्थान न०
 निवासनुं स्थान. -सी वि० (२) पुं०
 [सं.] रहोवासी; रहनेारुं
 निविष्ट वि० [सं.] जेहेयुं (२) ज्येष्ठतार
 यथेयुं (३) गोष्ठवायेयुं (४) येहेयुं
 निवृत्त वि० [सं.] निवृत्ति पाभेयुं
 निवृत्ति स्त्री० [सं.] निरांत (२) कुरसद
 (३) संसारनी वपाधिमांथी दूर यथ
 ज्येष्ठतारवास सेववो ते (४) कामं न करुं
 ते (५) नोऽक्रीधं धामांथी धडपण्य वगेरेने
 कारणे क्रुरेग यथुं ते (६) सभासि. ०मार्ग
 पुं० निवृत्ति द्वारा साधनानो मार्ग
 निवेद्य पुं० [नीचरुं] उपरथी] ईसयो
 (२) छवट

निवेदन न० [सं.] नम्रताथी रन्तु करुं
 ते; अण्यवयुं ते (२) अरण्य (३) अहोवाह
 निवेदित वि० [सं.] निवेदन करायेयुं (२)
 नैवेद्य इपे अपायेयुं
 निवेश पुं० [सं.] प्रवेश (२) प्रवेशद्वार (३)
 पडाव (४) रहोऽण्य
 निशा [सं.] ज्येष्ठ उपसर्ग; श्रुत्यो निस.
 निशा स्त्री० [सं.] रात्रि; निशा. ०दित अं
 अहोरात्र
 निशा स्त्री० [प्रा. णिता; वे. णीसा] निशातरा-
 थी जेना उपर वाटवामां आवे ते पथर
 निशा स्त्री० [सं.] निशा; रात. ०कर पुं०
 [सं.] अंद (२) मरयो. ०य्यर पुं० [सं.]
 राक्षस (२) भूत; पिशाच (३) चौर (४)
 न० धुवड (५) वाण्युं
 निशातरौ पुं० [श्रुत्यो निशा नं. १] दाय
 वाटवानो पथरौ; उपरवटयो
 निशान न० [वे. णिस्ताण] डंके; योधयिंयुं
 (२) जंठ परनी नोभत
 निशान न० [फा.] चिह्न (२) योऽण्य; ताकवानुं
 लक्ष्य (३) वावटो. ०ण्यण्य वि० (२)
 पुं० भराण्यर निशान ताकनार; ताकेडु.
 ०ण्यण्य स्त्री० निशान ताकवानो अण्यण्यस
 (२) निशान ताकवानी रमत. -नी स्त्री०
 चिह्न (२) संज्ञा
 निशापति पुं० [सं.] अंद
 निशाण स्त्री० शाणा. ०गरण्युं न० [+ प्रा.
 गरण=विधि, अनुष्ठान (सं. करण)] छेकरा-
 छेकरिने निशाणे भूकती वभते करवामां
 आवतो विधि. -णियो पुं० विद्यार्थी
 निशात वि० [सं.] तीक्ष्ण; धार कडेयुं
 निशीथ पुं० [सं.] निशा; रात्रि (२) मधरात
 निश्चय पुं० [सं.] संकल्प; निश्चय (२)
 भातरी (३) अं निश्च; नक्षी. ०पूर्वक
 अं योऽकस; भातरीपूर्वक. -याभक
 वि० [+ वात्मक] निश्चयवाण्युं; योऽकस.
 -यी वि० निश्चयवाण्युं
 निश्चल [सं.], -णी वि० अचल; स्थिर
 निश्चित वि० [सं.] नक्षी करुं

निश्चित वि० [सं.] चिंता वगरनुं; अङ्किकर
 निश्चि अ०+अशीत; अवश्य; भातरीथी [प.]
 निश्चितान वि० [सं.] चैतन वगरनुं; अ०; मृत
 निश्चिष्ट वि० [सं.] निश्चल; स्थिर (२) भेदोप
 निश्चास पुं०, न० न० [सं. निःचास] निःसासो
 निष् [सं.] लुओ निस्
 निषाद पुं० [सं.] संगीतना सात स्वरमानो
 'नी' स्वर(२) लील(३) माधी (४) अंश
 निषिद्ध वि० [सं.] मना करेकुं; त्याग्य; आधित
 निषूदन वि० [सं.] नाश करनार (२) न०
 नाश; कतल
 निषेध पुं० [सं.] मना; आध (२) शास्त्र-
 विहित मनार्थ; विधिथी जलदुं. ०के
 वि० [सं.] मना करनारुं. व्याच्यु
 वि० निषेध कहेतु-अतावतु-सुखवतुं.
 ०कुं स०कि० मनार्थ करवी. -धात्मके
 वि० [प्रहमक] निषेधवाणुं; निषेधश्च
 निष्क पुं० [सं.] सोनानो अ०क प्राचीन सिद्धी
 निष्कपट (टी) वि० [सं.] कपट वगरनुं
 निष्कर्ष वि० [सं.] कर्म न करनारुं (२)
 आणसु; नवरुं (३) कर्मो वडे क्षिप्त
 न थनारुं; अनासक्त
 निष्कर्ष पुं० [सं.] सार [निर्होष
 निष्कलंक वि० [सं.] कलंक वगरनुं; शुद्ध;
 निष्कण्टक वि० [सं.] कांटा वगरनुं (२) [वा.]
 अटयल वगरनुं; सरण (३) शत्रु वगरनुं
 निष्कण्ठ वि० [सं.] अयण; स्थिर; कपवगरनु
 निष्काम [सं.], -भी वि० कामना चिनानुं
 (२) इणती धरुचिनानुं (३) निःस्वार्थ
 निष्कमल्य न० [सं.] अहार जनुं ते
 (२) सन्धास (३) आणदने याथे मारो
 धर अहार लावतां करानो विधि
 निष्किय वि० [सं.] क्रियारहित. ०ता स्त्री०
 निष्ठा स्त्री० [सं.] अक्षा; भक्ति; वक्ष्मिनी
 (२) आस्था; विश्वास (३) अकायता;
 वीनता (४) आशय; धारणा
 निष्पुत्र वि० [सं.] निर्हय (२) डडार.
 ०ता स्त्री० [प्रवीण माणस
 निष्प्रात वि० [सं.] प्रवीण (२) पुं०

निष्पक्ष वि० [सं.] पक्ष वगरनुं; तटस्थ;
 त्रहित. ०पात, ०पाती वि० पक्षपात
 वगरनुं; समदर्शी [प्राप्ति; सिद्धि
 निष्पत्ति स्त्री० [सं.] समाप्ति; अंत (२)
 निष्पन्न वि० [सं.] उत्पन्न थयेकुं; इदित
 (२) समाप्त थयेकुं
 निष्पाप वि० [सं.] पाप वगरनुं
 निष्प्रल वि० [सं.] तेजहीन (२) कभनेर;
 निस्तेज [नकायुं
 निष्प्रयोजन वि० [सं.] प्रयोजन वगरनुं;
 निष्प्राणु वि० [सं.] प्राण वगरनुं; मृत
 (२) नेर के लुसा वगरनुं [वा.]
 निष्पद [सं.], -या वि० इण वगरनुं (२)
 नकायुं. ०ता स्त्री०
 निस्तु अ० [सं.] 'चिनानुं', 'रहित' अवा
 अर्थोभां नामने लगडातो पूर्वग. क्रिया-
 पढोने लागतां ते वियोग, अकसता,
 पूर्वता, उद्वेगधन वगेरे अर्थो अतावे छे.
 स्वरां अने घोष व्यंजना पढेलां तेनुं इय
 निरु थाय छे; अने अण्माक्षरे आणण
 निः के पथीना अण्माक्षर मुण्ण निरा,
 निस् थाय छे (नेमके निःशब्द, निश्शब्द;
 निःसत्त्व, निरसत्त्व); तथा य अने छ
 पढेलां निरा थर्ष नय छे; अने क तथा
 प पढेलां निष् थर्ष नय छे. (नेम के
 निश्चल, निष्कपट, निष्पन्न)
 निःसंयत स्त्री० [अ.] निरयत; संघंघ; नातो
 (२) दरकार; परवा (३) अ० भारद्ते
 निःसरणी स्त्री० [सं. निःसरोणी; प्रा. निःसरोणि]
 सीडी
 निःसर्ग पुं० [सं.] ररलाव (२) जगत; सृष्टि
 (३) कुहरत. ०शक्ति स्त्री० कुहरती-मौलिक
 शक्ति; प्रतिभा.-गोपचार पुं० कुहरतने
 अनुकूल थर्षने तथा जण, वायु, माटी
 वगेरे कुहरती साधनो वडे उपचार करतुं
 वेहुं; 'नियरोपधी'
 निःसातरो पुं० लुओ निःसातरो
 निःसासो पुं० [सं. निःचास; प्रा. निःसास,
 णिःसास] निश्वास

निसृद्ध न० [सं.] लुथो निसृद्धन
 निस्तप्य वि० [सं.] स्थिर; जड; निश्चिष्ट
 निस्तार पुं०[सं.] पार उतरवुं ते(र) मोक्ष;
 उद्धार [लुत्सो के छटा वगरनुं
 निस्तेज वि० [सं.] तेजहीन; अंध; शीतं (२)
 निस्सुंद वि० [सं.] स्थिर (२) पुं० धुन्नरैः कंध
 निस्पृह (न्ही) वि० [सं.] लुथो निःस्पृह
 निस्पृह स्त्री० [त्र.] लुथो नस्पृह
 निहार पुं०[सं.] नीहार; डिम (२) आकण
 (३) मवमूत्रादिनी उत्सर्गक्रिया
 निहारिका स्त्री० [सं.] व्याकाशमां कृशता
 हवामय तेजसभूहो (नेमांथी धनावस्था
 पामी ग्रहो वगेरे अन्यो कलेवाय छे)
 निहास वि० [फा.] लुथो न्यास
 निहाणवुं सं० कि० [सं. नि + माल; प्रा. णिहल]
 धारी धारीने लेवुं
 निहंक वि० (२) पुं० [सं.] निहा करनार
 निहंयुं सं० कि० [सं. निहं] निहा करनी
 निहा स्त्री० [सं.] अष्टगोर्ध; वगोवशी. ०भोर
 वि० [फा. खोर] निहा कर्मा करनारु. ०पात्र
 वि० निघ. -हित वि० [सं.] निहायेवुं
 निहा वि० [सं.] निहाने लायक; पराण
 निः [सं.] लुथो निस्
 निःशब्द वि० [सं.] शब्द विनानुं; शांत
 (२) (जवाणमां) शब्द न भोलनुं
 निःशस्त्र वि० [सं.] शस्त्र विनानुं. -स्त्रीकरणु
 न० निःशस्त्र करवुं ते [वगरनुं
 निःशंक वि० [सं.] शंका वगरनुं; लय
 निःशुद्ध वि० [सं.] शुद्ध वगरनुं
 निःशेष वि० [सं.] संपूर्ण (२) अ० अणिलकुल
 निःश्रित वि० [सं.] श्वास साथे अहार
 काठेवुं (२) न० निश्वास
 निःसंत्व वि० [सं.] सत्त्वहीन; माल विनानुं
 निःसंग वि० [सं.] अकेवुं; संगवगरनुं
 निःसंतान वि० [सं.] वांञ्छिनुं; संतान
 वगरनुं
 निःसंदेह वि० [सं.] सदेहरहित; अक्रस
 निःसंशय वि० [सं.] संशयरहित; निःशंक
 निःसीम वि० [सं.] सीमारहित; अपार

निःस्तप्य वि० [लुथो निस्तप्य] साव
 स्तप्य-निश्चिष्ट
 निःस्पृह वि० [सं.] स्पृहा वगरनुं; निष्काम.
 ०ता स्त्री०. -ही वि० निःस्पृह
 निःस्वार्थ [सं.], -थी वि० स्वार्थरहित
 नी पुं० निषाद स्वरनी राजा [संगीत]
 नीक स्त्री० [सं. नाका] पाल्ही जवानो रस्ते
 नीकर अ० नहि तो।
 नीकणवुं अ० कि० [लुथो निकाल] (अंदरथी
 के आरपार यर्धने) गहार आववुं के
 जवुं (ओरडीमांथी) (२) जवुं; पसार
 थवुं (आ रस्ते नीकणले) (३) वीतवुं;
 गुजरवुं (कलाक नीकणी गयो) (४) प्रगतवुं;
 अहार पडवुं; अरवुं (नही, अरे) (५)
 हेभावुं; उदय थवुं (यद्र, सूर्य) (६) छपु
 छातुं कांठ पल जडवुं के हाथ लागवुं
 (थारीनो माल) (७) अंदरथी पैदा थवुं
 (गूमडुं, अणिया) (८) छटवुं; मुक्ति
 थवी (केडमांथी, देवामांथी) (९) दूर
 थवुं (अथो) (१०) नीवडवुं; पाकवुं
 (छाकरो भराभ नीकणयो) (११) रथाईने
 प्रसिद्ध थवुं (कायटो, छापु) (१२) शर
 थवुं; आलवुं; अघडवुं (वात, अर्था; अथवा
 रेलवे, सडक) (१३) तपासतां के हिसाब
 करतां (नेलेलहेल) होय ते जणवुं (मागतुं
 नीकणवुं, भूल नीकणवी) (१४) अलि किया
 ना हंत साथे आवतां, ते करवानुं
 आरंजवुं, तेने भाटे गहार पडवुं अथवा
 लाव अतावे छे (जवा नीकणवुं) (१४)
 'आववुं' 'जवुं' 'पडवुं' किंणी सहायमां
 'नीकणी' हू० तरीके आवतां नीकणवानुं
 अट ने अरोअर थवानो लाव अतावे छे
 नीगणवुं अ० कि० [सं. निर + मल, प्रा;
 णिमल] टपकवुं [हाला आववा
 नीधलवुं, नीधलावुं अ० कि० हूंअंअे
 नीय [सं.] अधम; हलकुं. ०ता स्त्री०.
 ०हुं वि० नीये आवेवुं
 नीत्यान्नेष्टुं न० नीथुं लेवुं पडे-दजवावुं
 पडे अथी स्थिति

नीयाणु न० नीची जग्या (२) ढोणाव
नीयुं वि० [सं. नीचो] ढणतुं (२) ओधी
जीयार्धनुं (३) नीयःखलकं. -ये अ० छेडे
नीठ अ० [सर० प्रा. णिट्ठिय (सं. निष्ठित)=
स्थिर, नक्की] नक्की
नीड पुं०; न० [सं.] माणो (२) षोड
नीडर वि० [निर+डर] निर्याध. ०ता स्त्री०
नीतरतुं अ०किं [सं. निस्+तृ; प्रा. णित्यर]
ठपकतुं (२) क्यरो नीये डरी जर्ध स्वच्छ
थयुं (प्रवाहीनुं)
नीतयुं वि० नीतरैलुं; स्वच्छ
नीति स्त्री० [सं.] धर्म प्रभालेनुं आचरण;
सदाचार(२) आचरणना धार्मिक नियम
(३)यालयलगत(४) राजनीति(५) पद्धति
(६) धारण. ०ज्ञ वि० [सं.] नीतिभाणुनार.
०धर्म पुं० नीति अने धर्म (२) धर्म-
पुद्धिपूर्वकनी नीति. ०नाश पुं० नीतिनो
नाश; दुसाचारनी अवधि. ०भत्ता स्त्री०
नीतिमान होतुं ते. ०मान वि० [सं.]
नीतिवाणुं. ०शास्त्रे न० [सं.] आचरणना
नियमनुं शास्त्रे (२) राजनीतिशास्त्रे. ०सूत्र
न० नीतिनुं सूत्र; 'भेदिसम'
नीपण स्त्री० [नीपणुं परथी] पेदाश. ०पुं
अ०किं [सं. निष् + पण; प्रा. णिष्णञ्ज]
पेडा थलुं (२) अनलुं; परिष्णाम आवलुं (३)
लाभ थवे।
नीपणुं अ०किं नीपणुं [प.]
नीलपुं अ०किं नलपुं; टकलुं
नीम पुं० + नेम; नियम(२) भूतप्रेत वगेरेने
अपातो णसि
नीम वि० [फा.; सर० सं. नेम] अडधुं
नीमडपुं अ०किं नीवडपुं; नक्की थर्ध प्रकट
थलुं (२) धडाधने रीढुं थलुं; सिद्ध थलुं
नीमडुं अ०किं [सर० प्रा. णिम, णिमे
(सं. नि + मा)] काम के पह छपर रथापयुं;
नियोजयुं [अडधो अडध
नीमे अ० अडधे भागे. ०नीम वि०
नीमो पुं० [फा.] वरराजने पहरेवानो अेक
जतनो पोशाक

नीर न० [सं.] पाणी. ०क्षीर-न्याय पुं०
[सं.] हंस जेम पाणीवाणा दूधमांथी
दूध पी ले छे अने पाणी रहेवा हे छे
तेवे। न्याय; साखाही वृत्ति
नीरभयुं अ०किं [सं. निराधु; प्रा. णिरक्क]
थराथर जेवुं
नीरज न० [सं.] जलज; कमण
नीरज्य न० [वे. णीरण] नीरैलुं ते-धास
नीरह न०; पुं० [सं.] वाइण
नीरम न० वहाएने पाणीमां सरथुं
राथवाने रथातुं वजन
नीरव वि० [सं.] शांत. ०ता स्त्री०
नीरवुं अ०किं [जुओ नीरज] ढेरने धास
नापयुं [०ता स्त्री०
नीरस वि० [सं.] निरस; रस वगरनुं.
नीरो पुं० ताछ ताडी
नीरोग वि० [सं.] तंदुररत. ०ता, -गिता
स्त्री० नीरोगीपयुं; तंदुररती. -गी वि०
तंदुररत
नील वि० [सं.] काणुं; आसमानी (२)
पुं० अेक जतनो वाइरो (३) भोरथयु (४)
गणी (५) सभनी वानरसेनानो अेक
सेनापति. ०कंठे पुं० [सं.] शिव (२) भोर
(३) लमरो
नीलम न० [फा.] नील रंगनुं रत्न; नीलमथि
नीलमथि पुं० [सं.] नीलम
नीलवर पुं० गणीनी भेती करावनारो
(अथेज) जमीनदार
नीलुं वि० नील रंगनुं (२) लीलुं
नीलोद्गाह पुं० [सं. नील+उद्गाह] भरनार
पुजुपनी पाछण गाय परलाववानी किया
नीवडपुं अ०किं [प्रा. णिन्वड(-ल)=अनलुं;
सिद्ध थलुं] जुओ नीमडुं
नीवण न० [प्रा. णिन्वड=जुडुं पडुं] इही-
मांथी काडी लीथेसुं पाणी
नीवार पुं० [सं.] नवार; सामो
नीवि(-नी) स्त्री० [सं.] स्त्रीओ कभरे
पहरेवाना कुगडाने जे गांठ बाणे छे ते
(२) मूडी; लडोण

नीसरवुं अ०किं०[सं. निस् + स; प्रा. णिस्सर]
 नीकणवुं. नीसरवुं अ०किं० (भावे)
 नीहार पुं० [सं.] नुओ निहार
 नीहारिका स्त्री० नुओ निहारिका
 नीगणवुं अ०किं०[नीगणवुं] टपकुं; अरवुं
 नीद स्त्री० [सं. निद्रा] निद्रा; विध
 नीदणु न० [इ. णिदिणी=नीदणुं ते]नीदी
 नाण्डुं नकाभुं धास
 नीदर स्त्री० नीद; विध
 नीदणुं स०किं०[नुओ नीदणु] प्पेतरभांथी
 शैपानी आसपासतुं नकाभुं धास भोदी
 कडवुं [मन्दूरी
 नीदामणु न०, -णी स्त्री० नीदवानी
 नीलाडो पुं० नुओ निमाडो
 नुकसान न० [अ.] अगाड; डानि (२)
 गेरक्यहो. उंकार्त (—त्ती), उंकारक;
 उंकारी वि० डानि करनाडुं. —नी स्त्री०
 नुकसान(२)नुकसाननुं वणतर के लरपाई
 (३) वि० नुकसानवाणुं
 नुंतेयीन वि०[अ.नुकृतह + फा.चीन]भीन-
 नां छिद्र शोधनारुं. —नी स्त्री० ओवुं काम
 नुक्रो पुं० [फा.] क्षरसी—अरणी लिपिमां
 शण्दनी डपर नीये मुकावुं टपकुं—ण्डुं
 (२) कायडो; टुयडो (३) लुडो; तडं
 नुसणो पुं० [फा.] वेद हरदीने हवा लणी
 आपे ते के तेनो काणण; 'प्रिदिकेशन'
 नूगरुं वि० नुओ नगरुं
 नूतन वि० [सं.] नडुं
 नूपुर न० [सं.] नेपुर; अंअर
 नूर न० भाडुं (वडाण, रेलगाडी वगेरैमां
 भाव लाववा लई जवानुं)
 नूर न० [अ.] तेज; प्रकाश
 नृ पुं० [सं.] नर; माणस (समासमां)
 नृत्य न० [सं.] नाच. उंकेला (—णी)
 स्त्री० नाचवानी कणा. उंकार पुं० नाचनार
 नृप(वति) पुं० [सं.] राज
 नृपाड [सं.], —णी पुं० राज
 नृपशविधा स्त्री० मानव जतिओना गुण-
 धर्म ययंतुं शास्त्र; 'ओधनोखोण'

नृशंस वि० [सं.] कूर; नीय
 नृसिंह पुं० [सं.] राज (२) सिंह जेवो
 पराकभी माणस (३) नृसिंहवतार.
 —हावतार पुं० [+अवतार] विणुनो
 योथो अवतार
 ने (ने) अ० अने (२) भील तथा बोथी
 विभक्तिनो प्रत्यय (३) नील के सातभी
 विभक्तिना (स्त्री० वगरना) नाम जेडे
 आवता छडू विभक्तिवाणा शण्दने प्रत्यय.
 उदा० 'सीता वाक्मिथीने आश्रमे पडोय्यां.'
 'नुभामरिण्दने नामे ओणणाय छे.' (४)
 वाक्य के आश्रयार्थक किं०ने अते वपराय
 छे त्यारे 'आश्रय' 'अरेपरपाणुं' ओवो
 लाव उमेरे छे. उदा० 'आव ते' (५)
 प्रकाश' किं० जेडे उकार सूर्यवे छे.
 उदा० 'मे' कळुं उतुं ने !'
 नेऊ वि० [फा.] प्रामाणिक; सायुं; न्यायी
 (२) नीतिमान (३) धार्मिक (४) स्त्री०
 नेत्री; न्यायी पाणुं (५) पुं० उह; प्रमाण
 (६) लाव; दर
 नेऊंदाई स्त्री० [हं.] युरोपी पडेरवेशमां
 गणे अघाती अिक पडी
 नेऊंनर स्त्री० योअणी दानत
 नेऊंनाम(उदार) वि० नेत्री माटे प्रख्यात;
 लारे प्रख्यात (२) अिक मानवायक शण्द
 के छलकाण
 नेत्री स्त्री० [फा.] प्रामाणिकपाणुं; ईमान-
 दारी (२) ललाई; सण्णनता (३) सदाचार
 (४) (राज मंडारान पधारे त्यारे
 उच्यारता) स्तुतिनां वयन; छडी पोकारवी
 ते. उदार पुं० नेत्री पोकारनार; छडीदार
 नेग पुं० + रनेड; सं'अध. —गियो पुं०
 हत; कासड
 नेजारा पुं० अ० व० [अ.जवरह] निजारा; कटाक्ष
 नेणुं न०, —जे पुं० [फा.] दावटे; निशान
 (२) अरणी (३) लाडी
 नेट अ० नक्षी [प्यारीक तथास
 नेटां न० अ० व०, नेटी स्त्री० अणुणोह;
 नेकुं वि० [प्रा. णिअड (सं. निक्कट)] पारोतुं.
 —डे अ० पासे

नेडेा पुं० [न्युओ नेड] प्रेम (२) नेडां
 नेड्यु (ने) न० ननयन; नेन [प.]
 नेतर न० ऐक जतनो वेडो अने तेनी
 सोडी; वेतस
 नेतरुं न० [सं. नेत्र] वडोएणानुं दोरडुं
 नेता पुं० [सं.] आगेवात. ०गीरी स्त्री०
 आगेवाणी
 नेति अ०[सं.]अ नडि(२) अेटुंअस नडि
 नेती स्त्री० [सं.] छडयोगनी नाक भाटेनी
 ऐक डिया के तेतुं साधन
 नेत्र न० [सं.] आंभ. -त्रांजत न० [सं.]
 आंभनुं आंजल्य. -त्रांभु न०[सं.] आंसु
 नेत्री स्त्री० [सं.] स्त्री-नेता
 नेन (ने) न० नेण; नयन; नेत्र [प.]
 नेपथ्य न० [सं.] रंगभूमिनो पडदो (२)
 तेनी पाछनो भाग, ज्यां रडी नटो
 कपडां अदले छे
 नेपाणो पुं० श्येक भीवाणी ऐक वनरपति
 नेपुर न० [सं. नूपुर] अंअर
 नेकेा पुं० [फा.] नेभां नाडुं धाववामां
 आवे छे ते यखिया के सुरवाडनी ओल.
 [नेकेा वगरनी नात = कशा नियम
 के व्यवस्थाना अधन वगरनी नात]
 नेम स्त्री० निशान (२) आशय; छेतु
 नेभ पुं० [सं.] अध भाग
 नेभि(-भी) स्त्री० [सं.] डूवा डपरनी गरगडी
 (२) पैडानो परिध
 नेडुं वि० + [न्युओ नेडुं] पारो; नलुक
 नेव न० [सं. नीद; प्रा. णित्त्व] नणियुं (२)
 छपराना छेडा डपरनां नणियां, नेभांथी
 पाणी अहार पडे छे ते (३) तेभांथी
 पडतुं पाणी
 नेवर न० [न्युओ नेपुर] अंअर
 नेवसे अ० [नेव + छुं] नेवे; नेवांजे
 नेवु(-वुं) वि०[सं. नवति प्रा.जउ(-व)ह] '९०'
 नेवुं न० न्युओ नेव [‘९९’
 नेव्याशी(-सेी) वि० न्युओ नव्याशी(-सेी);
 नेस(०डेा) पुं० [प्रा. णित्तेस (सं. निवेश)]
 अरवाडोअे जंगलमां आधेलां जूपाडांनुं

गाभ (२) अरवाडनुं जू'पडुं [पामेखुं
 नेरतनाभूड वि० [फा.] जडभूणथी नाश
 नेरती पुं० [दि. नेसति] मोही
 नेड पुं० [सं. स्तेह] प्रेम; वडाल
 नेड (ने) स्त्री० [फा. ने;] डूकानी नणी
 नेण (ने) स्त्री० [न्युओ नणी] सांकडी
 गवी - नणी (२) डूकानी नणी. ०ओ
 पुं० डूकानो मेर
 नेरत (ने) वि० (२) स्त्री० न्युओ नैरत
 नेतिक वि० [सं.] नीति सभधी, -ने लगतुं
 (२) नीतिवाणुं
 नेपुण्य न० [सं.] निपुण्यता
 नेभित्तिक वि०[सं.] भास निमित्तने कारणे
 करवातुं के करेडुं (कर्मनो ऐक प्रकार)
 (२) प्रासंगिक; आगतुक (३) न०
 निमित्त लईने थतुं कथं
 नेभियारण्य न० [सं.] ऐक अरण्यनुं नाम
 नेयत स्त्री० [अ.] दानत; वृत्ति
 नेयाधिक वि० [सं.] न्यायने लगतुं (२)
 पुं० न्यायशास्त्र जालनार
 नेथुं (ने) न० न्युओ नडियुं
 नेरुतय वि० [सं.] पश्चिम अने दक्षिण
 दिशा वज्येनुं (२) स्त्री० ऐ दिशा के भूखो
 नेवेड(-ध) [सं. नैवेज] न० प्रसाद; देवने
 धरावेली भावानी वरतु
 नेपध(०नाथ) पुं० [सं.] नणरान
 नेणकर्य न० [सं.] निणकरपाणुं
 नेणिक वि० [सं.] निणवाणुं
 नेसगिके वि० [सं.] कुहरती
 नेक (नो) पुं०; स्त्री० [फा.] अणी; छेडो
 (२) टोक; वड; वकर (३) छटा; शोभा
 (४) धाट; मोभरे; मुणवटो. -डार
 वि० नेकवाणुं
 नेकर (नो) पुं० [फा.] याकर (२) सेवक.
 ०डी स्त्री० स्त्री-नेकर या नेकरनी स्त्री.
 ०शाडी स्त्री० नेकराथी यालतुं-नेकरानी
 कुल सतावाणुं राजतंत्र; 'ज्युरेकरी'.
 -रियाट(-त) वि० नेकरी करनाडुं (२)
 पराधीन. -री स्त्री० याकरी; सेवा

નોખું (નો) વિં [દિ. ણીક્ષ્] જુદું
નોઝણું નં દોહતી વખતે ગાયને ખાછલે
 પગે બાંધવાનું દોરડું; સેલો
નોટ સ્ત્રીં [દિ.] સિક્કાને દેકાણે વપરાતો
 ચલાણી કાગળ (૨) નોંધ (૩) ચિહ્નો (૪) કોરા
 કાગળની બાધેલી વાહી; નોંધપોથી. ંયુક
 સ્ત્રીં [દિ.] કોરા કાગળની બાધેલી વહી
નોટિસ સ્ત્રીં [દિ.] ચેતવણી; પૂર્વખબર
 (૨) તે દેતું કાગળિયું
નોતર (નો) સ્ત્રીં નોતરેલાં મહેમાનનો
 સમૂહ (૨) મોસાણું ઘરને આવતો
 મહેમાનવર્ગ [ચ.]
નોતરતું (નો) સંક્રિં [સં. નિમ્ન] આમંત્રણ
 આપતું; મોસાવતું; આવવા કહોણ મોકલતું
 (સારા પ્રસંગ પર કે ભોજન ઠં માટે)
નોતરિયું (નો) નં નોતરામાં આવેલું
 માણસ. -યો પું નોતરાં દેવાનું કામ કરનાર
નોતરું (નો) નં [ન્યુઓ નોતરું] આમં-
 ત્રણ (પ્રાયઃ જમવાનું) [વગરતું
નોધારું (નો) વિં [ન+આધાર] આધાર
નોખત (નો) સ્ત્રીં [અ.] ચોટું નગારું (૨) અસુક
 નકી વખતે વગાડાતું ઠકોરખાનું [લા.]
નોમ (નો) સ્ત્રીં નવમી તિથિ
નોસ્તાં (નો) નં અન્નં [સં. નવરાત્રી ઉપરથી]
 નવરાત્રના દિવસો; આસો સુદ ૧ થી ૯
નોશો (નો) પું [ન્યુઓ નહોરા] (અવંમાં
 વપરાય છે) નહોરા; આજીજી
નોળા (-ળિયો) પું [સં. નજુલ; પ્રા. ણજલ]
 એક નાનું ચોપણું પ્રાણી
નોળીકર્મ (નો) નં [સં. નૌલીકર્મ] પેઠના
 નળ હલાવવાની યોગની એક ક્રિયા (૨)
 કાવતરું [લા.] [શ્રાવણ સુદ નોમ
નોળીનોમ (નોમ) સ્ત્રીં [નોળ+ઈ+નોમ]
નોંધ (નો) સ્ત્રીં ઠાંચણ (૨) ટિપ્પણી (૩)
 આપેલે માત્ર જેમાં વિગત સાથે નોંધાય છે
 તે ચોપડી. ંણી સ્ત્રીં નોંધવાની ક્રિયા.
નોંધી, વ્હાઈ સ્ત્રીં નોંધ કરવાની
 ચોપડી. ંયું સંક્રિં નોંધ કરવી

નોંકા સ્ત્રીં [સં.] હોડી. ંખળા નં નોંકા-
 સંન્યતું બળ. ંસૈન્ય નં દરિયાઈ લશ્કર
નોંજવાન પું [પ્રા.] નવચુવક
નોંતમ વિં [સં. નવતમ] નૂતન
નોંદી, ંકર્મ, ંક્રિયા સ્ત્રીં નોળીકર્મ;
 એક યોગક્રિયા
ન્યસ્ત વિં [સં.] ફેંકેલું (૨) ન્યાસ - થાપણ
 તરીકે મૂકેલું (૩) દોરેલું; ચીતરેલું
ન્યાત સ્ત્રીં [સં. જ્ઞાતિ] નાત; જ્ઞાતિ. ંભાત
 સ્ત્રીં ન્યાત અને ભત. -તીલું વિં
 ન્યાતનું (૨) નં ન્યાતનું માણસ
ન્યાય પું [સં.] ઇનસાફ; ખરું ખોટું તપાસીને
 ફેંસલો કરવો તે (૨) યોગ્યતા; વાજબી-
 પણું (૩) ધારો; રિવાજ (૪) દૃષ્ટાંત; કહેવત.
 કદાં કાકતાલીચ ન્યાય (૫) પ્રમાણ દ્વારા
 વસ્તુની પરીક્ષા (૫) ન્યાયશાસ્ત્ર - દર્શન.
બ્યાતું નં ઇન્સાફખાતું. ંદર્શન નં
 ષડ્દર્શનમાંનું એક; ગૌતમ ઋષિએ
 પ્રવર્તાવેલું પ્રમાણશાસ્ત્ર. ંમંદિર નં
 અદાલત; કચેરી; 'હાઈકોર્ટ'. -યાધીશ
 પું [સં.] ન્યાય આપનાર અમલદાર; જજ.
ન્યાધીશી સ્ત્રીં ન્યાયમંદિર. -ન્યાસન
 નં [સં.] ન્યાયાધીશને ખેસવાનું સ્થાન.
-ચી, -ચ્ય વિં [સં.] બરાબર ન્યાય
 આપે એવું (૨) વાજબી; ન્યાય-પુરઃસર
ન્યારું વિં જુદું (૨) અભયબળ
ન્યાહ વિં નિહાલ; કૃતાર્થ (૨) પૈસાદાર
ન્યાળવું (ન્યા) સંક્રિં [ન્યુઓ નિહાળવું] પ.
ન્યાસ પું [સં.] મૂકવું તે (૨) ચિહ્ન (૩)
 વિશ્વાસ ઉપર સાચવવા આપવું તે;
 થાપણ (૪) લ્યાગ (૫) મંત્ર અને વિધિ
 સહિત શરીરનાં જુદાં જુદાં અંગોને
 દેવતાઓને સોંપવાં તે - એક ધર્મ વિધિ
ન્યૂન વિં [સં.] ઓછું; ઊણું (૨) સ્ત્રીં
 ન્યૂનતા [પાં. ંતા સ્ત્રીં
ન્યૂતાઈક વિં [સં.] ઓછુંવતું
ન્યૂસપેપર નં [દિ.] વર્તમાનપત્ર; છાપું
ન્યોછાવર વિં [દિ.] કુરબાન કરેલું; ખેરાત
 (૨) નં (પુષ્ટિમાર્ગમાં) ભેટ

૫

પ પું [સં.] પહેલો ઔષ્ઠ્ય વ્યંજન (૨)
 સંગીતમાં પંચમ સ્વરની સંજ્ઞા (૩)
 ઉપપદ સમાસમાં 'વા'નો આદેશ. જેમ
 કે મધુપ; મૂપ(૪)સ્ત્રી [સં. ત્વ; પ્રા. વ્, પ]
 ત્રિશેષણ પરથી ભાવવાચક નામ બતાવતો
 પ્રત્યય. ઉદાહ-મોટપ, ભાણપ
પકડ સ્ત્રી૦ પકડવું તે(૨)પકડવાની શક્તિ કે
 તેનો લાગ કે દાવ(૩)પકડવાનું એક એવજર
પકડવું સંકિં૦ ગ્રહણું; ગ્રહણું (૨)ધારણ
 કરવું; ધરી રાખવું (૨)ંગે (૩) નાસતું કે
 છટકી જતું રોકવું (૪)ખોળી કાઢીને હાથ
 કરવું (મૂલ) (૫) આકલન કરવું; મનથી
 પામવું (અર્થ; વાત) (૬) કેદ કરવું
પકવવું સંકિં૦ [અપ૦ પકાવ; સં. પક્ત,
 પવ-પ્રા. પક્ પરથી] સંધવું (૨) માટી
 ઇંના વાસણને પાકું કરવા બહીમાં નાખી
 તપાવવું (૩) પાકે એમ કરવું
પકવાન ન૦ ન્તુઓ પકવાન
પકાવવું સંકિં૦ 'પાકવું'નું પ્રેરક; પકવવું
પકોડી સ્ત્રી૦ તળેલી એક વાની
પકાઈ સ્ત્રી૦ ખંધાઈ; સુસ્વાઈ
પકું વિ૦ [સં. પક્વ; પ્રા. પક્ક] માહિતગાર;
 ઉત્તરાય નહિ તેવું (૨) ખંધું (૩) પૂરેપૂરું
 (૪) પાકું; દૃઢ (૫) ન યોગ્ય એવી રીતે
 કરેલું-ધીથી તળીને કે દુષ્કથી ખાંધીને
પકવ વિ૦ [સં.] પાકું(૨)રંધાયેલું.-કંવાન
 ન૦ [સં.] તળીને બનાવેલી મીઠાઈ
પક્ષ પું [સં.] તરફેણ; બાહુ(૨)તડ; ભાગ
 (૩) તકરારના પક્ષની એક બાહુ (૪)
 પક્ષપાત (૫) પખવાડિયું (૬) સાધ્ય જેને
 વિષે સિદ્ધ કરવાનું હોય તે [વ્યા.] (૭)
 સ્ત્રી૦ ધાંખ. ઠંડાર વિ૦ (૨) પું પક્ષ
 કરનાર. ઠંધાત પું અડધા અંગનું રહી
 જવું તે; લકવો. ઠંધાત પું વગ; તરફદારી.
 ઠંધાતી વિ૦ વગિર્યું; એકતરફી. ઠંધાધાત

પું [સં.] લકવો.-ક્ષાપક્ષી સ્ત્રી૦ પક્ષ
 પડી જવા તે; બેદભાવની લાગણી (૨)
 તરફદારી; પક્ષપાત. -ક્ષિણી સ્ત્રી૦ [સં.]
 પક્ષીની માદા. -ક્ષી ન૦ [સં.] પંખી.
 -ક્ષીરાજ પું ગરુડ
પક્ષમ ન૦ [સં.] ધાંપણ
પખ પું૦ પક્ષ; તરફેણ
પખવાજ સ્ત્રી૦ [પ્રા. પક્વાજ્જ (સં. પક્ષાતોજ)]
 પખાજ; મુદંગ જેવું એક વાદ્ય
પખવાડિક વિ૦ [નુઓ પખવાડું] પંદર
 દિવસે પ્રગટ થતું; પખવાડિયાનું (૨) ન૦
 પંદર દિવસે પ્રસિદ્ધ થતું છાપું. -યું ન૦
 નુઓ પખવાડું [કાળ; પક્ષ
પખવાડું ન૦ [સં. પક્ષ+વારકં] પંદર દિવસનો
પખાજ સ્ત્રી૦ નુઓ પખવાજ
પખાલ સ્ત્રી૦ [સં. પ્રક્ષાલ્ય, પ્રા. પક્ષાલ] કૂલ
 વગેરે ઉપાડી લઈ સંધ્યાકાળે દેવસ્થાન
 ધોવું તે (૨) પખાળવું તે; પ્રક્ષાલન
પખાલ સ્ત્રી૦ પાણી ભરી લાવવાની ચામડા-
 ની ગૂણ કે થેલી. ઠંડી, -ડી પું૦ પખાલ
 વડે પાણી ભરી લાવનાર કે છાંટનાર
પખાળવું સંકિં૦ [સં. પ્ર+ક્ષાલ્ય; પ્રા.
 પક્ષાલ] પાણીથી ધોવું
પખિયારું ન૦ [પખ+પખું ઉપરથી] ખીલી
 ધાલવાનું નાકું (ધરેલામાં) (૨) ચણિયારું
પખું ન૦ પખ પક્ષ (૨) એાથ; તરફેણ
પખે અ૦ [સં. પક્ષ; પ્રા. પક્ત ઉપરથી]
 સિવાય; પાખે
પગ પું [વ. પગ્ઘ = પગ] પ્રાણીનો ચાલવાનો
 અવયવ (તે આખો કે માત્ર ચાપવું યા
 ઘૂંટણ નીચેનો ભાગ પણ 'પગ' કહેવાય
 છે.) (૨) [કા.] અવરજવર (૩) મૂળ.
 ઠંધી સ્ત્રી૦ પગ ડબાવવા તે. ઠંડાડ
 સ્ત્રી૦ નકામા આંટાફેરા
પગથાર પું [પ્રા. પથાર (સં. પ્રસ્તાર)]

(सीडीनां) थोडां पगधियां पछी आवतुं
 पडोळुं पगधियुं
पगधियुं न०यडवा जितरवा माटे के सीडीमां
 पग मांडवा जेगी कराती रयना
पगथी स्त्री० लुओ पगरवट (२) मार्गनी
 पानुओ राडदारी माटे राणेवो रस्तेा;
 'कूटपाथ'
पगहंडी स्त्री० [पग + हंडे] पगथी; केडी
पगपाळुं वि० [पग + पणतुं] पगे व्याखतुं
पगपेसारेो पुं० [पग + पेसतुं] पग मांडवो
 -धूसतुं ते (२) अवरजवर; परियय;
 लागवग [ला.]
पगभर वि० [पग + भर] पगिजना आश्रय
 वजर टकी रडे तेतुं
पगर पुं० [सं. प्रकर] पणुं करवा करेवो
 -इडांनो ढगवो के ते पर अणह डेरववा ते
पगरपुं न० [पग + रक्षतुं] आसडुं
पगरण न० [सं. प्रकरण; प्रा.] साहुं टाळुं
 (२) आरंभ [अवरजवर [ला.]
पगरव पुं० पगनो - व्याखवानो अवाज (२)
पगरवट स्त्री० पगनी अवरजवरथी पडेवो
 शेरडो (२) पगना धसाराणी निशानी
पगरस्तेो पुं० पगपाणा व्याखवा माटेनो
 रस्तेो - केडी
पगदां न०य०व० हेव, संतं छंतां पूज
 माटेनां पगदां - तेतुं पडक
पगदी स्त्री० [पग + परथी] पगदां
पगळुछ(-स) लियुं न० पग लूछवा आरणा
 पर मुकाती काथी के तारनी अतावट
पगळुं न० पगना तणियानी छाप-आकृति
 (२) उगळुं (३) ओक धरेळुं (४) व्यांपनो
 छपाय [ला.] [मार्ग; मुशक्री
पगवाट स्त्री० [पग + वाट] पगथी (२) रथण
पगार पुं० [पो.] वेतन; हरभायो. ०६२ वि०
 पगारलधने काम करनारो; पगार आनार
 के भेजवनार. ०पत्रके न० पगारनी
 आकारणीतुं पत्रके
पगी पुं० [पग + परथी] पगळुं पारपी
 योरनी बाण काडनार (२) योकिथात

पगेरुं न० [पग + परथी] योरनुं पगळुं
पगेलागळुं न० [पग + लागतुं] नमस्कार
पय अ० [रव०] पय जेवो इभावानो
 पोयापणनो अवाज. ०के अ० पय जेवा
 अवाज साधे (२) जलदी; ओयितुं. ०पय
 अ० [रव०] इभायाथी प्रवाहीनो अवाज.
०पयतुं अ० किं पयपय अवाज थवो
 (२) पयपय थतुं. ०पयुं वि० पयपय
 थाय जेतुं गहगडुं. ०रकतुं अ० किं
 धार छटनी. ०रकियुं वि० पयरके जेतुं
 हीतुं. ०रके पुं० पाणीनी शेट
पयरंग, -गियुं, -गी वि० पांय रंगलाणुं (२)
 विविध वर्ण के जतनुं [पयावतुं
पयवतुं सं० किं [सं. पच्] छजम करतुं;
पयतुं अ० किं [सं. पच् छपरथी] छजम
 थतुं; जरतुं (२) अंहर समार्थ के मरी
 जतुं. छहा० पाणी जधुं त्यां पथी जयुं
 (३) अंहर मझ, लीन के इरोळुं छोतुं
 (४) डरामनुं भणतुं; निरांते जोगववाने
 माटे मणी जतुं - पोतानुं थतुं [ला.]
पयावतुं सं० किं 'पयतुं'नुं प्रेरक; पायन
 करतुं (२) [ला.] अरोअर अडण करी पोतानुं
 करतुं (३) डरामनुं लई छेतुं; अथावी पाडतुं
पयास वि० [सं. पंचाशत; प्रा. पंचास] 'प०'
पयीश(-से) वि० [सं. पंचविशति; अप. पचीस]
 '२५'. -शी(-सी) स्त्री० लुओ
 पयशी(-सी)
पयुसळ न० + [लुओ पयुं पय] पनुसळ
पयथी स्त्री० [प्रा. पच्युत्त (सं. प्रत्युत्त) = जडेळुं]
 वींटीमां नंग जेसाडवानुं कांगरावाणुं
 पगिमाळुं. ०गार पुं० पयथी करनार; जडेयो
पयथीश(-सी) स्त्री० पयथीशी; पयथीसो
 समूड (२) रपवधेनो समूड (३) छमरनां
 पडेलां रप वधेनो काण (अध्यापयथीशी)
पयथम वि० [सं. पथिम] + पथिम (२)
 पाळणनुं. ०पुध्दि, ०पुध्दियुं वि० जेने
 पाळणथी पुध्दि सूजे तेतुं
पछडाट पुं० पछडातुं ते. -तुं अ० किं
 अडणतुं; कुरातुं

પછવાડી અં [સં. પશ્ચાત્] પછાડી; પાછળ.

-કું વિં છવાડું (૨) નં પાછળનો ભાગ; પૂઠ (૩) કેટો. -ટે અં પાછળ; પૂઠે; છેટે

પછાટ(-ડ) સ્ત્રી: પછાડાવું તે; પછાડો

પછાડવું સં કિં ભેરથી અધ્યાત્મવું પટકવું (૨) હરાવવું (જેમ કે કુસ્તીમાં)

પછાડી અં ન્તુચો પછવાડી

પછાટ વિં [સં. પશ્ચાત્] પછથી] પાછળનું; પાછળ રહી ગયેલું (૨) અં પાછળ. **વર્ગ** પું સંસ્કારમાં પાછળ રહી ગયેલો લોકસમૂહ

પછી અં [સં. પશ્ચાત્] પાછળ; પાછળથી

પછીત સ્ત્રીં ઘરની પાછલી ભીંત. -તિયું નં પાંજરીવાળા ગાડાનું પાછલું પાટિયું

પછે અં + પછી

પછેડી સ્ત્રીં [સં. પ્રચ્છદ; પ્રા. પચ્છવ] પિછાડી; ઓઠવાની બંડી આદર. **વંધ** વિં પછેડી બેઠલું (દૂર) (૨) પછેડી પલખે તેટલો (વરસાદ). -ટે પું મોટી પછેડી (૨) સંતાનના જન્મ કે લગ્ન પ્રસંગે આપવામાં આવતું ક્રીમતી વસ્ત્ર કે અવેળ

પજવણી સ્ત્રીં, -નું નં પજવવું તે; હલાકી

પજવવું સં કિં ત્રાસ આપવો; હેરાન કરવું; સતાવવું [તર થવું

પજળવું અં કિં [પ્રા. પજ્જ=પાવું] લદબદ-

પખુસાણું નં [પ્રા. પખું(=જૂ)સળ] પખુંપણું; ભગવાન મહાવીરની જ્યંતી સમયનું જેન પર્વ(૨) શ્રાવણ વદ બારસથી ભાદરવા સુદ ચૌથ સુધીના જેનોના તહેવાર (બં વંમાં)

પટ નં [સં.] વસ્ત્ર (૨) પું ખાનાં ચીતરેલું પાટિયું કે કપડું (ચિતરેલ વગેરે રમવા માટે) (૩) પડદો (૪) નદીની પહોળાઈ (૫) વિસ્તાર (૬) સાંકડો અને લાંબો પટો (જમીનનો) (૭) ચીતરવા માટેનું પાટિયું કે કપડું; કાંચ

પટ પું [સં. પુટ] પાસ; પુટ(૨) પાસ; અસર

પટ અં [સ્વં] ઝટ

પટકવું સં કિં પછાડાવું ફેંકવું

પટફૂળ નં [સં. પટફૂલ] રેશમી વસ્ત્ર; બંચી ભતનું સુંદર વસ્ત્ર

પટકો પું [સં. પટ્ટ] લૂગડાનો ટૂકો કકડો. (૨) ઊંચલો (૩) કાઠો

પટણી વિં [સં. પત્ન, પ્રા. પટ્ટણ પરથી] પાટણ ગામનું (૨) પું એક અટક

પટપટ અં [સ્વં] જલદી (૨) સ્ત્રીં બોલ બોલ કરવું તે. **વંચું** સં કિં પટપટ કરવી.

-ટાટ(-રો) પું પટપટ કરવી તે (૨) પટપટાવવું તે. -ટાવંચું સં કિં પટપટ હલાવવું (પૂછી). -ટિયું વિં બવરીખોર

(૨) નં લાકડાનું રમકડું (૩) હબમનું ટપટપિયું [મુખ્ય રાણી

પટરાણી સ્ત્રીં [સં. પટ્ટ+રાણી] રાતની

પટલ પું [સં.] પડદો; ઢાંકણ (૨) આંખનું પડળ (૩) ટાળું; જથ્થો

પટલ પું [દે. પટ્ટલ] ન્તુચો પટેલ. -લાઈ સ્ત્રીં પટેલનો અધિકારું કે કામ; પટેલાઈ.

-લાણી સ્ત્રીં પટેલની સ્ત્રી

પટવારી પું [હિ.] તલાટી (૨) એક અટક

પટવો પું રેશમની દોરીઆની ગૂંથણીનું અને સોનારૂપાના દાગીનાને ગાંડવાનું કામ કરનારો

પટણ પું [સં.] પડવમ (૨) નગારી

પટંતર નં, -રો પું [સં. પર+અંતર] અંતરપટ (૨) ન્તુકાઈ

પટા પું યા વં [મ. પટા=એક ભતની તથવાર] તરવાર કે લાકડાના દાવ

પટાઉ વિં પટાની-ફેસલાવી તથ એવું

પટાક અં [સ્વં] પટ (૨) તરત

પટાટો પું [સ્વં કં. પોટ્ટો] બટાકો

પટાદાર વિં [પટો+દાર] અટાપટાવાળું (૨) પું પટેથી-અમુક વર્ષની બાંધણીથી (જમીન ઠં) રાખનાર (૩) જમીનદાર

(૪) પટાવાળો [જલદી; પટોપટ

પટાપટ અં [સ્વં] એક પછી એક; **પટાખાજ** વિં પટા ખેલી ન્તુનાર. -જી

સ્ત્રીં પટાખાજપણું (૨) દાવપેચ

પટામણી સ્ત્રીં [ન્તુચો પટામણ] ફેસલામણી. -ણું વિં ફેસલાવાનારું (૨) નં પટામણી

પટારી સ્ત્રીં [સં. પેટક, પિટક] પેટી. -રો પું મોટી પેટી

पटावत पुं० राजसेवा अन्तववा अहल
 आमगरासनो पटो धरावनार-सोअवनार
पटावपुं स० कि० डोसलावलुं; युक्ति-
 प्रयुक्तिशी समलवी लेतुं-मनावतुं
पटावाणो पुं० [पट्टो + वाणो] नोकर;
 अथरासी [द्वार वाणना पटा
पटियां न०अ०व० ओणीने पाडेला सकार्ध-
पटी स्त्री०[प्रा. पट्टी (सं. पट्ट)] पातणी वस्तुनो
 शीघ्र जेवो लांभो कटको (२) गजभुमड
 के काजण पर योडवानो नानो टुकटो(३)
 केरलीक कियाना सूयक नाम साथे
 समासमां आवतां, ते 'वारंवार'
 'सतत' के वधारपडती करवी जेवो
 अर्थ' जालो करे छे: गोभाजपट्टी;
 रामडपट्टी; छलमपट्टी
पट्टु वि० [सं.] आलाक. ०डुं' वि० भीडुं'
 भीडुं' गोली रंजित करनार; पटाड. ०ता
 स्त्री०, ०त्य न० आलाका; होशियारी
पटेल पुं० [दि. पट्टेल] आमुक जयानो के
 संधेनो वडो (२) गामनो मुण्णी (३)
 पाटीदार (४) जमार्ध [य.] (५) अेक
 अटक. -लार्ध स्त्री० पटवार्ध. -दियो
 पुं० पटेल १, २, ३, लुओ
पटो पुं० [सं. पट्ट] सनद; इस्तावेज (२)
 लूगडानो के यामडानो (के पील कशानो)
 लोपो शीरो (३) कमरअंध' (४) रंजनो
 पडोणो लीटो (५) अथरासनी निशानी
 तरीके राभवानो पटो
पटोपट अ० [रव०] पटापट; अट अट
पटोणी स्त्री०, -णुं' न० [सं. पटोल] अेक
 नतनुं रेशमी कपडुं' [वि० मुण्य
पट्ट न० [सं.] राजगारी; सिंहासन (२)
पट्टेणु(-न) न० [सं. पट्टन] शडेर; पतन
पट्टाक्षिपेक पुं० [सं.] रात्र्याक्षिपेक
पट्टी स्त्री० लुओ पटी. [०पाडपी=समलवीने
 काम कडडुं-दास साथेने।
पट्टि(-टी)श(-स) न० [सं.] अेक नतनुं
 प्राचीन हथियार
पट्टु पुं०; न० जिननुं अेक वज्र

पट्टो पुं० लुओ पटो
पडन न० [सं.] लक्षतर
पडपुं अ०कि० [सं. पट्ट] पाठ करवो; वांयतुं
पडाथु पुं०[सं. पट्ट, प्रा. पट्ट=पीड] वडाखनी
 पीड (२) नमतान पीडियाने टोको देवा
 आडो नभातो मोल
पडाथु पुं० [प्रा. पट्ट (सं. प्रष्ट)=अत्रगामी;
 मुणियो, निपुण] अलासीओनो नायक
पडाथु पुं० [पश्तो पुस्तान=पश्तो] भाषा
 ओलनार] अे नामनी मुसलमान नतनो
 आहमी. -शुं वि० पडाखने लगतुं (२)
 आडडुं (व्याज) [ला.]
पडित वि० [सं.] पडाथेलुं; पदाथेलुं
पडे (०भ) अ० + लुओ पडे [य.]
पडुं वि०[सं. पुट्ट; प्रा. पुट्ट] अलभरत; पडेल-
 वान; परिपुष्ट
पड न० [प्रा. पड (सं. पट्ट)] धर (२) टांकल;
 आच्छादन (३) गडी (४) पडिणुं
पड [सं. प्रति; प्रा. पडि] 'प्रति'ना अर्थ'मां
 आवतो उपसर्ग. उदा० पडतर
पडठितर पुं०; न० [प्रा. पडिततर; (सं.
 प्रत्युतर) प्रत्युतर; जवायनो जवाय
पडकार पुं० [प्रा. पडिकार, (सं. प्रतिकार)]
 मोटेशी संयोधन (२) आडवान. ०डुं'
 स०कि० पडकार करवो; सामे आनी
 जवानुं कडेलुं, प्रेरलुं, उरकरलुं. -रो पुं०
 पडकार [(३) मड
पडपुं न० [लुओ पपु] पासुं (२) पक्ष
पडगी स्त्री० वासणनी के लाडुनी प्रिसणी
 (२) छोड के वक्षना भूणनी इरते करेली
 पाण के ओरली
पडधम स्त्री० दोड जेनुं वाध
पडधी स्त्री० लुओ पडगी [प्रतिधोष
पडधी स्त्री०, ०धो पुं० सामे अवाज;
पडछंड(-हो) पुं० [सं. प्रतिच्छंड] पडधी
पडछायो पुं०[प्रा.पडिच्छाया(सं.प्रतिच्छाया)]
 ओणो (२) प्रतिअ
पडछुं न० [सं. प्रतिच्छदन] शेरडीनी टाय
 उपरनुं आच्छादन

પડછો પું [સં. પ્રતિચ્છદ; પ્રા. પ્રહિચ્છદ]
પછાથો (૨) સરખામણી

પડછમ સ્ત્રી [સં. પ્રતિચિક્ષા] ગળામાં લટકતી
નાની છલ; 'ઉલવા'

પડતર વિ [પડવું] ઉપરથી] નફો ચડાવ્યા
વિનાનું (૨) ખેડયા વિનાનું (૩) વેચાયા

વગર પડી રહેલું (૪) પુલ્લું; ઇમારત વિનાનું
પડતી સ્ત્રી પતન; અવદંશા (૨) વિ

સ્ત્રી પડવું

પડતું વિ [પડવું] નું વંદું (૨) નખળું
(પડતી દંશા) (૩) 'તે તરફ જવું-ઝૂકવું'
એ અર્થમાં શબ્દની સાથે (પીળાસ
પડતું) (૪) નં ખૂસકો

પડથાર પું પગથાર (૨) છોળાંધ લોચંતળિયું

પડદી સ્ત્રી નાનો પડદો (૨) બિલ્લાનો કે
પાટિયાનો આંતરો

પડદેનશીન વિ ન્હુઓ પદેનશીન

પડદો પું [નુઓ પરદો] આંતરો (૨)
કાનનો દોલ (૩) ઓષ્ઠ (૪) તંતુવાદ પર
સ્વરોનાં સ્થાન બતાવવા બધાંતો આંતરો

પડપડ અ [રવળ]. ઠવું અંકિં પડપડ
અવાજ કરવો. -ડાટ પું પડપડ અવાજ
(૨) પપડાટ. -ડિયાં નં બંબવં પાતળા

ઝાડાથી થતો અવાજ. -ડી સ્ત્રી દોટ

પડપું નં [પડ' ઉપરથી] અત્યંત શુષ્ક પદાર્થ

પડપૂછ સ્ત્રી [સં. પ્રતિષ્ઠા; પ્રા. પઠિષ્ઠા]
પૂછપરછ

પડભીંત સ્ત્રી [પડ + ભીંત] એક ભીંત
અગાને અંતર મૂકી ચણેલી બીજી ભીંત.

-તિયું નં આગળ ભીંત ચણી લઈ પાછળ
રાખેલો ગુપ્ત ખંડ (૨) સંચ (૩) વિ
ભીંત અને પડભીંતની વચ્ચેના ગાળાનું

પડવાયો પું [સં. પ્રતિપાદ; પ્રા. પઠિપાય]
પાયા તથા મૂકવાનો લાકડાનો કંકડો

પડવું અંકિં [સં. પવ; પ્રા. પઠ] પતન થવું;
નીચે ગરવું કે ગમડવું - ગતિ થવી (૨) જવું;
ખળવું (રસ્તે પડવું) (૩) થવું; ખનવું; નીપજવું
(સમજ; દુઃખ; યાદ) (૪) મુકામ કરવો;
પડાવ નાંખવો; ઊતરવું (પ) ઢાંખા થવું; રડવું

(૬) કિંમત ખેસવી; મૂલ્ય હોવું; વ્યાજ કે
લાડું હોવું (૭) લાગવું; પ્રતીત થવું;

અનુભવમાં આવવું (તંગ, દીલું, વાચડું,
ગરમ ઓણુંવતું' ઇં પડવું) (૮) કશામાં

પેદા થવું, નીપજવું (છવાત) (૯) -માં
મડવું - તલ્લીન થવું (૧૦) બ્રહ્મ થવું;

પતિત થવું (૧૧) હારવું; જિતાવું; યુદ્ધમાં
મરવું (કિલ્લો, યોદ્ધો) (૧૨) હાજરીની

ગણતરીમાંથી રહી જવું; ગેરહાજરી ગણાવી
(દિવસ પડવો) (૧૩) અન્ય ક્રિયાપદના

સામાન્ય કૃંના ૨૫ બેડે લાગતાં આવ-
શ્યકતા, લાચારી કે ફરજનો લાવ ઉમેરે

છે. ઉદાં જવું પડશે. અથવા તેના અં
કું બેડે લાગતાં આશ્ચર્યાપણાનો લાવ

દર્શાવે છે. ઉદાં તે ગઈ પડ્યો. અથવા
તે ક્રિયા ખરોબર થઈ જવાનો લાવ

બતાવે છે. ઉદાં ખેરી પડવું

પડવૈયો પું ન્હુઓ પડવાયો

પડવો પું [સં. પ્રતિપદ; પ્રા. પઠિવૈ-યા]
પખવાડિયાની પહેલી તિથિ; પ્રતિપદા

પડસાળી સ્ત્રી [પ્રા. પઠિસાલ (સં. પ્રતિ-
શાલો)] ઘરનો આગલો ખંડ

પડલ પું [પ્રા.] + ન્હુઓ પૂટલ

પડળા નં [સં. પલ્લ, પ્રા. પલ્લ] આંખને
છાવરી લેવું પડ; ઠારી

પડા પું બંબવં યાપા; હાથા

પડાઉ વિ પડાવી લીધેલું (૨) વેચાયા
વગર પડી રહેલું

પડાક અં [રવળ] એકદમ; પટાક

પડાદાર પું [પડો + દાર] દાંડી પીટનાર

પડાપડ (-ડી) સ્ત્રી [પડવું ઉપરથી] રૂપદાર્થી
ધસવું તે; ઉપરાઉપરી પડવું તે

પડાવ પું [પડવું ઉપરથી] મુકામ; છાવણી

પડાવવું સંકિં 'પડવું' 'પાડવું' નું પ્રેરક
(૨) ઝૂંટવી-છીનવી લેવું [એક

પડાળા નં; સ્ત્રી છાપરાના બે ઠોળાવમાંનો

'પડાળી' સ્ત્રી [દિ. પઠાળી] અડાળી

પડિયાણુ વિ [પડવું ઉપરથી] પડતર

પડિયું નં [પડ' ઉપરથી] થંદીનું પડ

पडियो पुं० [सं. पुट; प्रा. पुड पात्र] पांढडानो वाटको; दडियो
पडी स्त्री० पडो-ढोख
पडी स्त्री० [नुओ पडीकी] नानुं पडीकुं. ०डी स्त्री० पडी; नानुं पडीकुं (२) इवानी पडी-नानुं पडीकुं. ०कुं न० वस्तुने पान के कागजमां लपेटिने जील्पी पौडकी जेवुं करेखुं आंधख (२) इवानी पडीकी
पडीदार पुं० [पडी + दार] पडी-ढोख पीटनार
पडीपथारी स्त्री० पडयोपाथयो वास के पडाव; धामो
पडो पुं० [सं. पुट, प्रा. पुड;] मोट्टुं पडीकुं के जूडो
पडो पुं० [सं. पड; प्रा. पड] ढोख (२) ढढेरो
पडोश पुं० नुओ पाडोश. ०खु स्त्री० नुओ पाडोश. -री पुं० नुओ पाडोशी
पडयुं पाथयुं वि० धामो नांभीने पडेखुं; निरांत करिने रडेखुं [हारहानशून्य पढतभूषं वि० लजेखुं पख भूषं -व्यर-पढतुं सं०किं [सं. पड; प्रा. पड] लखुं
पडियार पुं० [सं. प्रतिहार; प्रा. पडिहार] प्रतिहार (२) ऐक अउक
पखु न० [सं.] प्रतिज्ञा; टेक; वयन; नेम (२) शरत; ढोड(३)पुं० ऐक प्राचीन सिक्को
पखु अ० [सं. पुनर; प्रा. पुण] परतुं (विरोधवाचक उक्त्यान्वयी) (२) वणी; उपरांत; सुध्दां
पखु न० नुओ पखु. उदा० गांडपखु; आणपखु
पखुघट पुं० पखुलोना घाट; जणशय
पखुछ स्त्री० [सं. प्रवंचा] धनुषनी दोरी
पखुव पुं० [सं.] नानुं नगारु
पखु स्त्री० लालनी जूडी
-पखुं न० [सं. ख; अप. षण, -ण] सामान्य कृ० के नाम या वि० उपरथी लाववाचक नाम अनावतो प्रत्यय. उदा० माखुसपखुं; सारापखुं; कडेवापखुं
पखु (प) अ० पेखे डेकाखु [मास-वस्तु
पखु न० [सं.] वेयवानी स्त्री; वेपारी
पत पुं० पति [प.]
पत स्त्री०; न० गणतो डोढ
पत स्त्री० [सं. प्रत्यय] आभर-टेक (२)

विश्वास, [०करवुं = गखुं; मान राखुं
(२) गोकुं; मानवुं]
पतन न० [सं.] पडवुं ते (२) पडती; नाश (३) हार; पराजय (४) अष्टता; अघःपात
पतरवेखियुं न० [पत्र+वेखियुं (दे. वेखियुं = अरडेखुं)] अणचीनुं पान(२)तेनुं अखियुं
पतराज(-ल) स्त्री० अडाई
पतरावण(-णी) स्त्री० [सं. पत्र + आवली]. पत्रावण; पतराणानी हार (२) पतराणुं
पतराणी स्त्री० पत्राणी; पतरावण (२) आखुं; पिरसाखु. -णुं न० पत्राणुं; पांढडानो करेखो थाणी जेवो आहार
पतरी स्त्री० [नुओ पतरु] धातुनो नानो पातणो कडो
पतरुं न० [सं. पत्रकं] धातुनो पातणो मोट्टो सपाठ वाट (२) मोट्टी कथरोट
पतवधुं सं०किं [दे. पत्ताण] पते ऐम करवुं
पतवुं अ०किं [नुओ पतवुं] अंत आववो; अतम-पूरुं थुं(२)निडाव थवो; तोड आववो (३) सूकते थुं
पतंग पुं० [सं.] पतंगियुं (२) पुं०; स्त्री० कनकवो. -गियुं न० कूडं
पतांजलि पुं० [सं.] महाभाष्यना लेभक के योगदर्शनना प्रवर्तक ऋषि
पताकडुं न० [सं. पत्रक + डुं] कागजने नानो टुकडो [आवती आडकथा
पताका स्त्री० [सं.] नानी धन (२) नाटकमां
पतावट स्त्री० पतावतुं ते; तोड
पतावतुं सं०किं नुओ पतवुं
पतासुं न० आंडनी पैता जेनी ऐक अनावट
पति पुं० [सं.] स्त्रीनो धरु; कथ (२) (प्रायः सभारामां) स्वामी; मासिक. उदा० पृथ्वीपति (३) उपरी; अन्वयक्ष; आगेवान
पतित वि० [सं.] परेखुं (२) पापी. अपावन वि० पापीने पावन करना
पतिपरायण वि० स्त्री० पतिने परायण अनी
पतियल वि० नुओ पतियुं
पतियार पुं० [प्रा. पतिवाज, -व (सं. प्रति + आवय) उपरथी] विश्वास (२) आभर

पतियुं वि० पतना शैजवाणुं
पतिव्रत न० पतिव्रजित्; शिष्यण. -ता
 वि० स्त्री० (२) स्त्री० [सं.] सती; पतिव्रत
 पाणनार स्त्री
पतीकुं न० पैतुं; कातणी
पतीज स्त्री० [‘पतीजकुं’ परथी] आभर
 (२) विश्वास. ०पुं अ० किं० [प्रा. पतिज्ज
 (सं. प्रतिज्ज)] पतीज पदवी; आतरी यवी
पतेती स्त्री० [सं.] धारसीओना जेसता
 वधनो तडेवार
पतन न० [सं.] शङ्कर; पट्टन
पतर स्त्री० [‘पत’ परथी] आभर
पतर न० [प्रा. पत्तल (सं. पत्र)] पतराणुं;
 लाणुं (२) भिक्षायात्र. ०वडियुं, ०वेदियुं
 न० लुओ पतरवेदियुं
पतुं न० [सं. पत्रक] पांडु (२) काजणुं
 लुहुं पान(३)गंछदानुं पानुं(४)पेरस्टाड
पतो पुं० कामडेकालुं; नामनिसानी (२)
 आतमी; लाण; अभर
पतनी स्त्री० [सं.] वडु; बलिथाणी
पत्र पुं०; न० [सं.] चिह्नी; काजण (२) न०
 पांडु(३)छापुं. ०क न० [सं.] दीप-यादीना
 कागणोनी नाठ; रजिस्टर. ०का२ पुं०
 छापाको तंत्री, माहिक के तेमां लभवाना
 धंधावाणो; ‘जने’ विरट. ०कारित्व न०
 पत्रकारनुं काम; ‘जने’ लिग्रम. ०लेभक
 पुं० (आपामो) पत्र लभनार; ‘काररयोन्डन्ट’.
 ०लेभा स्त्री० [सं.] स्त्रीओये कथाये
 होरेकां चित्र. ०व्यवहार पुं० काजण-
 पत्र लभवा ते; ‘काररयोन्डन्ट’ (२)
 काजणपत्रनो वडेवार के सभं. -**त्रावलि**
 (-नी) स्त्री० [सं.] पत्रलेभा (२) पत्राणी.
 -**त्रावण**(-णी) स्त्री०, (-णुं) न०
 पतरावण. -**त्राणी** स्त्री० लुओ पतराणी.
 -**त्राणुं** न० पतराणुं. -**त्रिका** स्त्री०
 [सं.] चिह्नी; पत्र (२) नानुं छापुं. -**त्री**
 स्त्री० [सं.] अपोत्री (२) पत्रिका (३) वि०
 पत्रवाणुं (समासमां). उदा० अभरपत्री
पथ पुं० [सं.] रस्तो

पथक न० सैनिकानी के स्वयंसेवकोनी
 (अमुक संभ्यानी) टुकडी
पथरलुं न० [सं. प्रस्तरण] पाथरलुं (२)
 काले आवनारने जेसवानुं पाथरलुं
पथराट पुं० [‘पाथरलुं’ उपरथी] पथार
 डेलावो. ०पु स्त्री० माटी वगेरे पाथरीने
 करेकी जंथी जमीन (२) न० पाथरी
 ‘भुडेकी वस्तुओ. -**पवुं** स० किं०, -**पुं**
 अ० किं० ‘पाथरलुं’नुं प्रेरक ने कम’ लि
पथराण(-णुं) वि० पथरियुं; पथरावाणुं
पथरी स्त्री० [लुओ पथर] कांकरी; नानो
 पथर (२) अखा टं०नी धार काठवाने
 माटेनो नानो पथर होय छे ते (३)
 पेशाय के भूत्रभागोने अेक शैज के तेमां
 थतो पथर जेवो पहाय
पथरो पुं० लुओ पथर (२) [दा.] जड
 के लागणीहीन मालस (३) विघ्न; आड-
 भीवी (४) कांठ नकामुं तुम्छ के निरर्थक
 ओवो लान अतावे. उदा० तेने शुं पथरा
 आवडे छे!
पथार पुं० [प्रा. पत्वार (सं. प्रस्तर)] मोटी
 पथारी (२) विस्तार; डेलावो. -**री** स्त्री०
 [दे. पत्थारी] भिरतरो (२) [दा.] मुकाम
 (३) मांडगी. **रीवश** वि० मांडगीथी
 पाठलावश. -**रो** पुं० लुओ पथार
पथिक पुं० [सं.] वटेभायुं
पथर पुं० [प्रा. पत्वर (सं. प्रस्तर)] पथरो;
 भाषा (२) रस्तानी लंआठ अतावतो
 के सीमा टं० अतावतो पथर (३) पथरो;
 जड के लागणीहीन मालस [दा.]. [०डिपर
 पाणुं श० प्र० नकामी महेनत; कांठ अस्तर
 न यवी]. ०पाटी स्त्री० स्लेट; पथरनी
 लभवानी पाटी. ०पेन स्त्री० रसेर परलभ-
 वानी पथरनी पेन. ०कैडो पुं० पथर
 डेडनार मन्जर. -**रियुं** वि० पथरनुं
 अतावेणुं (२) पथर जेवुं काल (३) न० पथ-
 रनुं वासण. -**रियो** पुं० पथरनो वाडको
पथ वि० [सं.] अनुकूल; छितकर (२) न०
 पथ जोराक (३) करी; परेछ

પદ પું [સં.] પગ (૨) નં દરજ્જો (૩) અર્થવાળો શબ્દ [વ્યા.] (૪) કવિતાની મૂળ કડી (૫) [ગ.] '૨મ' (૬) મૂળ; '૩૨'. ઠંક નં [સં.] ચાંદ (૨) સિક્કો. **ઠંકુ** પું [સં.] વાક્યના શબ્દનો વર્ગ કહેવો તે (૨) પદનું વ્યાકરણ. **ઠંકુલ** વિં [સં.] પદ્મપત્ર. **ઠંકુલું** પું [સં.] (વેદનો) પદો છટાં પાડીને અન્યથા કરવો તે. **ઠંકુલું** પું [સં.] પદોમાં સ્વયંજ કાવ્યની રચના. **ઠંકુલ** વિં પદ પરથી - અધિકારથી દૂર થયેલું

પદર પું પાલવ, લૂગડાનો છોડો (૨) સ્ત્રી ંશરણ [લા.]. [પદરનું શાં પ્રંયોતાનું; ગાંઠનું (ધન)]

પદરજ સ્ત્રીં પગની ધૂળ

પદલાલિત્ય નં [સં.] કવિતામાં પદો કે શબ્દોનું લાલિત્ય-આધુર્થ

પદવિ(-વી) સ્ત્રીં [સં.] દરજ્જો (૨) ઉપાધિ; ઇલાકાબ. **ઠંકાનસમારંભ** પું પદવી આપવાની વિધિ; તેનો ઉત્સવ; 'કોન્વેન્કેશન'. **ઠંધર, ઠંધારી** વિં પદવી ધારણ કરનાર

પદાકાંત વિં [સં.] છત્રેલું; જેર કરેલું

પદાંતિ(-તી) પું [સં.] પગપાળો (૨) પાયદળનો સિપાઈ

પદારથ પું [સં. પદાર્થ] પદાર્થ [પ.]

પદાર્થ પું [સં.] શબ્દાર્થ (૨) ચીજ; વસ્તુ (૩) તત્ત્વ. **ઠંકાંકું** પું પ્રત્યક્ષ પદાર્થ દ્વારા બોધ. **ઠંકાંકાં** નં ભૌતિક પદાર્થના ગુણધર્મની મીમાંસા કરતું શાસ્ત્ર; 'ફિઝિક્સ' [સંગ્રહ

પદાવલિ(-લી) સ્ત્રીં [સં.] પદો-કાવ્યોનો

પદાવલું સંકિં 'પાદલું'નું પ્રેરક (૨) [લા.] હસ કાઢવી; પદોડવું (૩) જબરદસ્તીથી કઠાવવું - મેળવવું, લઈ લેવું

પદી નં [સં.] અનેક પદો મળીને બનતી રકમ; 'એકરપ્રેશન' [ગ.]

-પદું નં [સં. પદ] પદ; કામ (પ્રાયઃ સમાસમાં). જેમ કે, ગોરપદું

પદે(-દો)ડવું સંકિં પદોડવું; ખૂબ ધાકી

બંધ ત્યાં સુધી દોડાવવું (૨) (ગમે તેમ - બગડે ત્યાં સુધી) ખૂબ વાપરવું કે કામમાં લેવું

પદ્ધત સ્ત્રીં પદ્ધતિ; રીત

પદ્ધતિ સ્ત્રીં [સં.] રીત (૨) કોઈ પણ કામ કરવાની વ્યવસ્થિત કે શાસ્ત્રશુદ્ધ રીત અથવા ક્રમ કે તે નિરૂપતો ગ્રંથ. **ઠંકર** અં પદ્ધતિ પ્રમાણે; બરોબર રીતસર

પદ્મ નં [સં.] કમળ; રાતું કમળ (૨) હાથીની સૂઠે અને કુબરથળ ઉપરની રંગદાર છાંદ (૩) હજાર અબજ (૪) વિષ્ણુનું એક આયુધ (૫) શરીરનાં પદ્મ ચક્રોમાંનું એક (૬) આંગળીનાં ટેરવાં કે પગનાં તળિયાં ઉપરનું એક સામુદ્રિક ચિહ્ન-આકૃતિ (૭) નાગની ફેણ ઉપરનું ચિહ્ન (૮) કુમિરના નવ નિધિઓમાંનો એક. **ઠંક** પું [સં.] બદ્ધ. **ઠંકાલ** પું [સં.] વિષ્ણુ, -કાર્યાલ નં યોગનાં ચોરાશી આસનોમાંનું એક

પદ્મિની સ્ત્રીં [સં.] કમળનો છોડ (૨) કમળની તલાવડી (૩) કામશાસ્ત્રમાં ગણવેલા ચાર પ્રકારમાંની ઉત્તમ સ્ત્રી

પદ્ય નં [સં.] કવિતા (૨) છંદબદ્ધ શબ્દ રચના. **ઠંકધ** પું પદ્યમાં કરેલી રચના. **-દ્યાત્મક** વિં પદ્યમાં રચેલું

પદ્યરામણી સ્ત્રીં પદ્યારવું કે પદ્યરાવવું તે (૨) શુદ્ધ કે આચાર્ય ઇંની પદ્યરામણી કરાવાય ત્યારે તેને અપાતી ભેદ

પદ્યરાવવું સં કિં ('પદ્યારવું'નું પ્રેરક) માનથી તેડી આણવું કે પહોંચાડવું (૨) (ન અપતી કે ન ભેઈતી વસ્તુ) બીજને બચાડી દેવી; તેવી રીતે અનિષ્ઠ વસ્તુને ઠાળવી કે દૂર કરવી [લા.]

પદ્યારવું અં કિં [સં. પદ + ધ્રુ] આવવું કે જવું (માન કે કદાક્ષમાં)

પનઘટ પું [હિં.] જુઓ પણ્ઘટ

પનાઈ સ્ત્રીં હોડી

પનારો પું ડૂરજિયાત સહવાસ કે સંબંધમાં આવવું પડે એવી દશા; કોઈની સાથે પાનું પડવું તે

पनाह स्त्री० [फा.] रक्षण् [पालि]यारी
 पनिया(-हा)री (नि') स्त्री० लुभ्यो
 पनीर न० [फा.] दहीभाँधी भाण्णी काही
 लई अनावेदी भाद्य पदार्थ
 पनुं न० डेरी वगेरेनुं करातुं अटमधुनुं
 प्रवाही - पीलुं
 पनो (नो')पुं० [फा. पद्मना] कापडनी बहोणार्थ
 पनोती (नो') स्त्री० शनिनी दशा; पडती दशा
 पनोती (नो') स्त्री० लाग्यशाणी स्त्री; लेनुं
 जेके छोकडुं मरी नथी गथुं तेनी स्त्री
 पनोतुं (नो') वि० शुभ; मंगणकारी (२)
 सुभी; वंशविस्तारवाणुं (३) छोकरां
 विनादाने प्रले वर्षे यथेष्टुं (संतान)
 पनग पुं० [सं.] साप
 पनुं न० जेक लतनेो हीरे; पानुं
 पपडाट पुं० [रव०] पडपडाट; (तुमा)भीमेर
 पडपड जोलवुं ते
 पपनस न० जेक इण
 पपलामणु स्त्री० [‘पपलाववुं’ परथी] डाड;
 वहालथी पंपाणवुं ते(२) आणपंपाण[ला.]
 पपलाववुं स० कि० [दि. पोण्य=हाथ इरेवनेो]
 पपलामणुं करवी; पंपाणवुं
 पपणामणु स्त्री० पपलामणु
 पपणामणु स० कि० पपलाववुं
 पपेटी स्त्री० लुभ्यो पतेती
 पपैयुं न० [स्ते.; पो. पापाया] जेक इण. -थो
 पुं० तेनुं आड
 पपैयो पुं० [दि. पणीअ] अपैयो; यातक
 पमरवुं अ० कि० मधमधुनुं; सुवास पसरवी
 पमराट पुं० महेक; युशभा
 पमाड(-व)वुं स० कि० ‘पामवुं’नुं प्रेरक
 पय न० [सं.] पाण्णी (२) दूध
 पयगंअर पुं० [फा.] पेगंअर; माणुस माटे
 ईश्वरनेो सहेशा लई आवनार; नणी.
 -री वि० पयगंअरने लगतुं (२) पयगंअरे
 दहेलुं (३) स्त्री० पयगंअरनुं काम
 पयगाम पुं० [फा.] पेगाम; सहेशा (२)
 ईश्वरी सहेशा
 पयोड पुं० [सं.] वाहण

पयोधर पुं० [सं.] स्तन (२) वाहण
 पयोधि पुं० [सं.] हरियो
 पर अ० [प्रा. परि=उपर] उपर
 पर [सं. प्रति, परि; प्रा. परि] ‘प्रति’, ‘परि’
 तरीकेना अर्थनेो तहूअव उपसर्ग. उदा०
 परणीदिये, परउम्मा
 पर वि० [सं.] पारकुं (२) अन्य; भीलुं
 (३)दूर;अतीत (४) पछीनुं; उत्तर (५) श्रेष्ठ
 पर न० [फा.] पीछुं
 परउम्मा स्त्री० [प्रा. परिव्रम (सं. परिक्रम)]
 परिक्रमण; प्रदक्षिणा
 परकाय(-या)प्रवेश पुं० [सं.] भीलना
 शरीरमां पेशवुं ते - जेक सिद्धि
 परकार पुं० [फा.] वर्तुल दोरवानो उंपास
 परकीय वि० [सं.] भीलनुं; पारकुं. -या
 स्त्री० [सं.] पारकानी स्त्री (२) त्राण
 प्रकारनी नायिकाओमांनी भील
 परण स्त्री० [परअवुं परथी] परीक्षा. ०वुं
 स० कि० [सं. परीक्ष; प्रा. परिव्र] पारअवुं;
 परीक्षा करवी(२)ओणअवुं(परभी काडवुं).
 -आमणु स्त्री० पारअवानुं महेतताणुं
 (२) पारअवानी आवडत. -आववुं
 स० कि० ‘परअवुं’, ‘पारअवुं’नुं प्रेरक (२)
 [ला.] आपवुं (३) आणववुं (४) समणण
 पाडवी;समण पडे जेम करवुं. -आवुं अ०
 कि० ओणअवुं; ‘प(-पा)रअवुं’नुं कर्मणि
 (२) योग्य वर तरीके मण्णावुं-अडपावुं[ला.]
 परगणु वि० परोपकारी
 परगणुं न० [फा. परगणह] तालुको
 परगाम न० भीलुं गाम. -नी वि० भील
 गामनेो रहेवासी (२) त्राहित [ला.]
 परसूट(-र)णु वि० लुहुं लुहुं; कुटकण
 (२) न० अुरदो. -[णुयुं वि० परसूटण
 (२) पास महेत्वनुं नहि - झालतु [ला.]
 परथो पुं० परतो; प्रताप; यमउकार
 परछंड वि० [सं. प्रचंड] उदावर; लुष्टपुष्ट
 परछंडे पुं० [लुभ्यो पछंडे] पडथो
 परण स्त्री० [सं. प्रजा उपरथी] प्रज; लत
 परजन पुं० [सं.] पारकुं - संजधी नहि

ओतुं माणस; 'स्वगत'थी जिलदुं ते
 परणणुं अ०कि०[सं. प्रज्वल]येतुं; अणुं
 परण'क(-ग) पुं० लुओो पर्य'क [प.]
 परणणुं स०कि० [लुओो प्रणणुं] 'पर-
 णणुं'नुं प्रेरक; सणभावतुं; अणुं [प.]
 परणियो पुं० राजियो
 परणवी वि० णीवने भोगे, तेने आधारे
 रलीने छवनार; 'वेरेसाईट'
 परठ(०णु) स्त्री० [परठुं उपरथी] कयूवात;
 करार (२) वर के कन्यानी पहरेसभुणी
 तरीके करारवेली रकम
 परठुं स०कि० [प्रा. पर(-रि)ठुव(सं. प्रति,
 परि+रवापव्)] स्थापन करतुं; नको करतुं;
 • करारतुं; करार करवे।
 परड स्त्री० माथाङ्ग (२) लप; पीडा
 परडुं(-तुं) न० [दि. परडा] सापेदियुं
 परडियो, परडो पुं० आवणनी सिंग
 परणु न० परणुंते; लज (२) परणवाने
 उत्साह - व्यसरणे [दा.]. वत न० परणुं
 ते; लज. उदा० योयुं परणत (२) वि०
 परणियत. ०णुं स० कि० [सं. परिणी]
 लज करतुं(२) अतः संघे आधवे [दा.]
 परणायुं न० शकेतुं; माटीनुं भ्यातुं
 परणवतुं स०कि० 'परणुं'नुं प्रेरक (२)
 दूधमां पाणी भोगवतुं [दा.]
 परणियत वि० परणुं (२) स्त्री०
 परणेतार; पत्नी [स्त्री० पत्नी
 परणेत(०२) न० परणुं ते; लजन(२)
 परणुं न० लुओो परणायुं
 परणयो पुं० परणुंनारे; धणी
 परत अ० पाणुं
 परतत्र वि०[सं.]परवश; पराधीन. वता स्त्री०
 परतो पुं० लुओो परयो
 परत्र अ० [सं.] परलोकमां
 परवे अ० विधे; संघमां
 परथार पुं० लुओो पडथार
 परदादे पुं० दादाने आप; प्रपितामह
 परदार(-र) स्त्री० [सं.] पारकानी स्त्री.
 णाभन न० व्यलियार

परदुःख न०[सं.] पारकानुं दुःख. ०ल'नन
 वि० णीवनुं दुःख दूर करनार
 परदेश पुं० [सं.] पारको देश. -री वि०
 पारका देशनुं
 परदो पुं० [फा.] लुओो पदो
 परधन न० [सं.] पारकुं धन
 परधर्म पुं०[सं.] णीवने धर्म(२) णीवने-
 लुओो धर्म; स्वधर्म नहि ते. -मी
 वि० लुओो धर्म याणनारुं; सितधर्मी
 परधाम न० [सं.] परमधाम; (२) परलोक
 परनातीतुं वि० णीव नातनुं
 परनार(-री) स्त्री० णीवनी स्त्री
 परनाण स्त्री०, -णुं न० [सं. प्रणाल]नेवानुं
 पाणी जिलाईने आलुओे जवा माटे
 रणाती धातु के काकडानी नीक(२) धरीने
 णीवडो राभवानी भूणणी [पुदुष
 परपुरुष पुं० [सं.] पति सिवायने णीवने
 परपेठ (पे) स्त्री०पेठ गुम थवाथी इरीथी
 (त्रीव वार) लपायेली हूंडी
 परपोटी स्त्री० नानो परपोटो. -टो पुं०
 लवाथी प्रवाहीमां थतो कुको - लुओु(२)
 थोडा वणतमां कूटी तूटी नाश यामी
 लय ते; क्षण'गुर [दा.]
 परथ स्त्री० [सं. प्रया] रस्तामां मुसाइरने
 पाणी यावानी धर्मादा जवा. ०डी स्त्री०
 य'णीओेने दाया नाणवा ओके बांलदा
 पर करेणुं सार'जनिक मकान
 परयाणु न० थड आधवानुं आडुं दाकडुं
 परयाणुं अ० आरोणार
 परणियो पुं० परथ उपर गेसी पाणी
 पानारो; परणवाणे।
 परणीडियुं न०[सं. परि + प्रा. वीडव = णीडुं]
 (कण णीडवानी) काजणनी केयणी; लयोटा
 परणीडो पुं० मोटुं परणीडियुं
 परणद न० [सं.] परमत्त्व; परमात्मा
 परणव पुं० [सं.] णीवने अवतार
 परलातियुं न० लुओो प्रलातियुं
 परलानुं(-युं) अ० परलानुं; आरोणार
 (२) वि० अहारनुं

परभाषा स्त्री[सं.] जील - जीलनी भाषा
 परलत पुं[सं.] कोयलनो नर. -ता(-तिका)
 स्त्री[सं. परभृता] कोयल
 परलोगी वि० जील वडे लोगवानुं. उदा०
 'य'भो परलोगी छ'
 परम वि० [सं.] उत्तम (२) गर्भ काल
 पछेलांनुं के आवती काल पछीनुं. ०तरव
 न० अतिम-शाश्वत तत्त्व; अहं
 परमतसहिष्णुता स्त्री० पारकाना मतने
 सहन करवानी वृत्ति-उद्धारता
 परमधाम न० उत्तमलोक; मोक्ष
 परमपद न० [सं.] मोक्ष; मुक्ति
 परमपुरुष पुं० [सं.] परमात्मा
 परमहंस पुं० [सं.] सन्यासीयोना यार
 प्रकारमांथी सौथी श्रेष्ठ प्रकार (कुटीयक,
 गहूहक, हंस अने परमहंस)
 परमाटी स्त्री० [पर + माटी] मांस [प.]
 परमाणु न० नुओ परमाणु
 परमाणु वि० [सं. प्रमाण] सार्थक; प्रमाण
 (२) अ० निश्च; नकी. ०नुं स०कि०
 [सं. प्रमाण] प्रमाणभूत-साथुं मानवुं
 परमाणु पुं०; न० [सं.] वधु विभाग यर्ष
 शके नहि तेवो जीणामां जीणो आणु
 परमाणुं न० [प्रा. परिमाण] परिमाण; माप
 परमाणुं न० [सं. प्रमाण] पुरावो; दाखलो
 परमात्मा पुं० [सं.] परमेश्वर
 परमानंद पुं० [सं.] परम-श्रेष्ठ आनंद
 (२) परब्रह्म [वि० परमार्थी]
 परमारथ पुं० परमार्थ; परोपकार. -थी
 परमार्थ पुं० [सं.] उत्तम पुरुषार्थ - मोक्ष
 (२) परमतत्त्व (३) परोपकार. ०युद्धि
 स्त्री० परमार्थ साधवानी बुद्धि. -थी
 वि० परोपकारी
 परमिट स्त्री० [इं.] रज के परवानगी के ते
 हेती (सरकारी) चिह्नी [जोनोरिया]
 परमियो पुं० [सं. प्रमह] अेक शैव;
 परमेश(-श्वर) पुं०[सं.] परमात्मा(२)शिव.
 [०नुं भाणुस श०प्र०सलो आहमी;ओ-
 लियो]. -श्वरी स्त्री०(२)वि०नुओ अश्वरी

परमेष्ठी पुं० [सं.] ब्रह्मा (२) विष्णु (३)
 शिव (४) अहंन्त [नैन]
 परमोत्कर्ष पुं०[सं.] मोटासां मोटा अब्युद्धय
 परराज्य न०[सं.] जीलुं राज्य(२)विदेशीना
 अमल [ओण्केकटव]
 परलक्ष्मी वि० [सं.] जीलने लक्ष करतुं;
 परलोक पुं० [सं.] मृत्यु पछीनो स्वर्ग वगेरे
 जीने लोक. ०वासी वि० मरण पाभेलुं;
 मरहुम
 परवडतुं अ० कि० [सर० फा. परवर्तन =
 पौषल करतुं] पालवतुं; पोसातुं
 परवडी स्त्री० नुओ परवडी [परमेश्वर
 परवरदिगार पुं० [फा.] पालनहार (२)
 परवरतुं अ० कि० जतुं
 परवश वि० [सं.] पराधीन
 परवण न० अेक शाक
 परवा स्त्री० [फा.] इंरकार (२) जरण
 परवाद स्त्री० [सं. परि + दे. वाडी = वाड]
 गामनो छेवाडानो लाग
 परवानगी स्त्री० [फा.] रज
 परवानो पुं० [फा.] रजने लेणी हुकम;
 लाहसन्स (२) पतंगियुं (३) छट [दा.]
 परवार पुं०; स्त्री० नवराश. ०नुं अ० कि०
 काम आटोपी नवदुं थतुं
 परवाणुं न० नुओ प्रवाल
 परशु स्त्री०; न० [सं.] कुछाडी. ०राभ पुं०
 [सं.] विष्णुनो छहो अवतार
 परसाह पुं० नुओ प्रसाह. -हियुं वि०
 प्रसाह भावानो गमतो होय तेतुं (२)
 प्रसाह भावा पूरती ज देव उपर जेती
 आरथा होय अेतुं. -ही स्त्री०नुओ प्रसाही
 परसाणी स्त्री० नुओ परसाण
 परसेवो पुं० [सं. प्रसेव] आमडीनां छिद्रो-
 मांथी नीकणतुं पाणुी
 परस्त वि० [फा.] (सभासभां) पूजक;
 लजत. उदा० अनुपरस्त. -रती स्त्री०
 [फा.] पूजक; लजित (२) प्रशंसा (३)
 पणशी; पुशामत
 परस्त्री स्त्री० [सं.] जीलनी स्त्री

परस्पर अ० [सं.] ऐक्यीजनो; अरस-
 परस. -रावलंभी वि० [+अवलंभी]
 परस्पर अवलंबन राभतुं
 परस्मैपद न० [सं.] संस्कृतभां धातुयोनां
 इधो करवाना भि प्रकारमानो ऐक
 परहृद स्त्री० पारडी उद
 परहृद्वुं सं०कि० परिहृद्वुं; तञ्जुं
 परहृद्वुं (२) वि० [फा.] अधनभां पडेहुं;
 क्री (२) क्री-परहृद्वुं पाणनाडुं (३)
 स्त्री० क्री (४) संघम; नडासां कामोथी
 दूर रहवुं ते. -हृ स्त्री० कड (२) क्री
 परंतु अ० [सं.] पञ्
 परंतुं द० [फा. परंतुं] परंतुं; पद्मी
 परंपरा स्त्री० [सं.] हार; श्रेणी (२) कथा
 काणथी यावतो आवेवो रिवाज. वगत
 [+आगत] वि० परंपराथी यावतुं आवेहुं
 परा वि० स्त्री० [सं.] श्रेष्ठ; उत्तम; पर
 परा [सं.] संस्कृत उपसर्ग. नाम के कियाने
 लागतां (१) पाहुं, जलहुं (नेम के परागति;
 पराजय) (२) अतिशय, भूय, छेवटनुं
 (नेम के पगकम) ऐवा भाव अतावे छे
 परार्थ स्त्री० [दे. पारार्थ] पांडुलीना इस्ते।
 (२) नराज [भीलनी
 परार्थ वि० स्त्री० [लुओ] 'परायुं' पारथी;
 पराकाष्ठा स्त्री० [सं.] छेवटनी हृद-आपर
 पराकौटि(-टी) स्त्री० [सं.] छेवटनी उद
 पराकम न० [सं.] अछादरी; शरातन (२)
 (व्यंगमो) अविचारी के मोटा साहसनुं
 काम [सा.]. -भी वि० पराकम करनाहुं
 पराजय पुं०[सं.] हूदमांनी रज. ०डोश(-ध)
 पुं० पुंकेसरनी टायनी परागनी श्रेणी
 परागति स्त्री० [सं.] पाछा जनुं ते (२)
 मरण. ०क वि० पाछी गति करनाहुं;
 प्रागनिक नहि ऐवुं; 'रिग्येक्षनरी'
 पराङ्मुथ वि० [सं.] विमुथ
 पराज स्त्री० जेभा जाननी भेडी थाणी
 पराजय पुं० [सं.] हार
 पराजित वि० [सं.] हारेहुं
 पराष्ठी स्त्री० नाने पराष्ठी

पराष्ठी अ० अथाकारे (२) महाभेदनते;
 भांड भांड [लाकडी; पराष्ठी
 पराष्ठी पुं० [सं. प्रवयण] आरवाणी लांणी
 परात स्त्री० लुओ पराज
 परात स्त्री० छाश उपरनुं पाष्ठी [श्रेष्ठ
 परात्पर वि० [सं.] परथी पञ् पर; श्रेष्ठमां
 पराधीन वि० [सं.] परतंत्र. ०ता स्त्री०
 परान्न न० [सं.] पारकुं अन्न
 परापूर्व पुं० [पर + पूर्व] अहु लूनो समय
 पराजय पुं० [सं.] पराजय
 पराभूत वि० [सं.] हारेहुं
 परामर्श पुं० [सं.] स्पर्श (२) विचार
 परायण्य वि० [सं.] ऐकाग्र; लीन (प्रायः
 समासमां)
 परायुं वि० [प्रा. पराय (सं. परकाय)] पारकुं
 परार अ० [सं., प्रा. परारि] गये के आवते
 त्रीने वर्ष
 परार्थ वि०[सं.] भीलने भाटे होयतेहुं (२)
 पुं० परापकार; रवायथी जेवहुं ते
 परार्ध वि० [सं.] संभ्यावायनभां छेवटनी
 संभ्या (ऐकडा उपर सत्तर मीडां-
 वाणो अंक)
 परावर्त पुं० [सं.] विनिमय; अदलो (२)
 परावर्तन. ०नन० पाहुं करवुं ते (२) पाहुं
 हेकवुं ते
 परावलंबन न० [सं.] पारका उपर आधार
 राभवे ते [राभनाहुं
 परावलंभी वि० [सं.] पारका पर आधार
 पराविद्या स्त्री० [सं.] श्रेष्ठ विद्या; अक्षविद्या
 परावृत्त वि० [सं.] पाहुं इरेहुं (२)
 कंठानेहुं; विमुथ
 पराश स्त्री० परात; छाश उपरनुं पाष्ठी
 पराशर पुं० [सं.] व्यासना पिता अने
 पराशरस्मृतिना प्रवर्तक
 परास्त वि० [सं.] हारेहुं
 पराण न० [सं. पलाळ] डांगर वगेरे अना-
 जनुं पौखुं धास-परसहुं
 परांहुं (०) न० दोही पर तणीने कराती
 ऐपडा जेवी ऐक नतनी बापरी

परि- [सं.] ऐक उपसर्ग. 'आरे तरक्षुं',
 'परिपूष्य' अत्रो अर्थ अतावे. ७६१० परिष्मा
 परिकर पुं० [सं.] परिष्कृत (२) वृद्ध; समूह
 परिक्रम पुं० [सं.], ०७५ न०, -मा स्त्री०
 प्रदक्षिणा (२) आभनेम क्रतुं ते
 परिष्कृत पुं० [सं.] स्वीकार; अंगीकार (२)
 धन भावमता वगेरेनो सत्रह. -ही वि०
 परिष्कृतवाणुं
 परिध पुं० [सं.] नतुं णनो घेरावो (२) आगणो;
 भोगण (३) भोगण णेवुं ऐक आयुध
 परिषय पुं० [सं.] ओणभाण (२) सधवास
 (३) मडावरो [सेवा; आकरी
 परिशर पुं० [सं.] सेवक. -या स्त्री० [सं.]
 परिशरक पुं० [सं.] सेवक
 परिशरिका स्त्री० [सं.] दासी
 परिशित वि० [सं.] ओणभीतुं
 परिशिक्षन् वि० [सं.] मर्यादित (२) विभक्त;
 ७६६ पाठेयुं
 परिश्लेह पुं० [सं.] भाग (२) सीमा
 परिष्कृत पुं०; न० [सं.] नोकर
 परिष्कृत वि० [सं.] परिष्कृति पामेयुं. - त
 स्त्री० [सं.] वृक्षुं-नमयुं ते (२) णुओ
 परिष्कृत. -मयुं अ०किं [सं. परिष्कृत]
 परिष्कृत पामयुं; इक्षित ययुं; नीपयुं
 परिष्कृत पुं०; न० [सं.] अंत; इण;
 नतीले (२) इपांतर; विकार (३) परिष्कृतता.
 -मी वि० [सं.] परिष्कृतयुं; इक्षित;
 परिष्कृतयुं नीपयुं
 परिष्कृत वि० [सं.] पराणुं
 परितप्त वि० [सं.] परिताप पामेयुं
 परिताप पुं० [सं.] ताप; सताप
 परितृप्त वि० [सं.] परितृप्ति पामेयुं. -सि
 स्त्री० सताप
 परिताप पुं० [सं.] सताप
 परित्यक्त वि० [सं.] छोडी दीयेयुं; त्यजेयुं
 परित्याग पुं० [सं.] छोडी देयुं ते
 परिष्कृत न० [सं.] संरक्षण
 परिष्कृत न० [सं.] पक्षेयुं ते (२) वस्त्र
 परिधि पुं० [सं.] वतुं णनो घेरावो;

'सक' मर-स' (२) सुख' अ०द्रीनो आसपास
 हेमातुं तेणुं कुं डाणुं (३) अमेर क्रती वाड
 परिष्कृत न० [सं.] भोक्ष
 परिष्कृत वि० [सं.] पूरेपूरे पाकेयुं. ०७५ स्त्री०
 परिष्कृत पुं०; न० [सं.] दागतां वणतांती
 लणु भाटे इरवातो पन; 'सकयुं' इर'
 परिष्कृत पुं० [सं.] परिष्कृत; इण (२)
 परिष्कृत ययुं ते
 परिष्कृत (२) स्त्री० [सं.] शैली; रीति (२)
 धारो; प्रथा; नियम (३) क्रम; श्रेणी
 परिष्कृत न०, -ता स्त्री० [सं.] पादन; रक्षण
 परिष्कृत वि० [सं.] सारी रीते पोषण-वृद्धि
 पामेयुं. -ष्टि स्त्री० [सं.] परिष्कृतयुं
 परिष्कृत वि० [सं.] भरपूर. ०७५ स्त्री०
 परिष्कृत स्त्री० [सं.] परिष्कृतता
 परिष्कृत पुं० [सं.] इरी इरीने पृष्ठुं ते
 परिष्कृत न० [सं.] परिष्कृत न्तेर
 परिष्कृत न० [सं.] पराणुं परमात्मा [प.]
 परिष्कृत पुं० [सं.] तिरस्कार (२) पराभव
 परिष्कृत स्त्री० [सं.] कर्षण यणुं शास्त्रती
 सांकेतिक संज्ञाओ के शब्दो
 परिष्कृत न० [सं.] इरवुं-टहेयुं ते; अमणु
 (२) गेण गतिमां इरवुं ते
 परिष्कृत [सं.], -ण पुं० सुगंध
 परिष्कृत न० [सं.] माप (२) णेने लधने
 वरतने मापी शकाय छे ते अणुं लक्षण-
 मपाई शकायुं ते के तेनी रीत
 परिष्कृत न० [सं.] धातुं-मांणुं ते
 परिष्कृत वि० [सं.] अटप; मर्यादित (२)
 अंदाजसर; मायेयुं. -ति स्त्री० [सं.]
 माप; तोल (२) सीमा; मर्यादा (३)
 'पेरीमीटर' [ग.]
 परिष्कृत वि० [सं.] मापी शकाय तेयुं;
 मर्यादित (२) मापना योग्य (३) न०
 मान; मेक्षितयुं [ग.]
 परिष्कृत न०, -यो पुं० [सं.] प्रजा उपरधी
 पूर्व (२) वंश [रक्षणयुं]
 परिष्कृत वि० [सं.] अधी णानुअथी
 परिष्कृत पुं०, ०७५ न० [सं.] आक्षिण

परिवर्त पुं० [सं.] युग के कालना अंत
(२) ફેરફાર; ક્રાંતિ (૩) ગોળ ફરવું તે.
-તર્ક વિ०(૨) પું० [સં.] ફેરફાર - ક્રાંતિ
કરનાર (૩) ગોળ ફરનાર કે ફેરવનાર.
-તર્ક નં [સં.] જીવો પરિવર્ત. -તર્ક
વિ०[સં.] અદલાતું. -તર્ક પું० [સં.] પરિવર્ત
પરિવાર પું० [સં.] કુટુંબકળીસો
પરિવાહ પું० [સં.] છલકાઈને જવું તે (૨)
વધારાનું પાણી બહાર નીકળવાનો માર્ગ
પરિવૃત્ત વિ० [સં.] વીંટાયેલું
પરિવૃત્ત વિ० [સં.] ગોળ ફરેલું (૨) પાછું
ફરેલું (૩) ચારે બાજુથી વીંટળાયેલું.
-વૃત્ત સ્ત્રી० [સં.] ગોળ ફરવું તે (૨)
પાછા ફરવું તે (૩) વીંટળાઈ વળવું તે
પરિવેશ (-ષ) પું० [સં.] તેજનું કુંડાળું; 'હેલો'
પરિવેષન નં [સં.] ઢાંકણ; આચ્છાદન
પરિવેષિત વિ० [સં.] વીંટળાયેલું (૨) ઢાંકાયેલું
પરિમળિત વિ० [સં.] પરિમળ્યા લીધી
હોય તેવું
પરિમળ્યા સ્ત્રી० [સં.] સંન્યાસ
પરિમાલક પું० [સં.] સંન્યાસી
પરિમાલિકા સ્ત્રી० [સં.] સંન્યાસિની
પરિશિષ્ટ નં [સં.] પુસ્તકો (અર્થ કે લેખની);
'એપેન્ડિક્સ' (૨) વિ० બાકી રહેલું
પરિશીલન નં [સં.] અનુશીલન; નીધું સેવન
પરિશુદ્ધ વિ० [સં.] પૂર્ણપણે શુદ્ધ
પરિશેષ વિ० [સં.] બાકી રહેલું; અવશિષ્ટ
પરિશ્રમ પું० [સં.] મહેનત
પરિષદ સ્ત્રી० [સં.] સભા
પરિષદ પું० [સં.] જીવો પરીષદ
પરિષ્કાર પું० [સં.] અલંકાર; શણગાર
(૨) સંસ્કાર [સં] પૂર્ણતા
પરિસમાપ્ત વિ० [સં.] સંપૂર્ણ. -પિત સ્ત્રી०
પરિસીમા સ્ત્રી० [સં.] હદ
પરિસ્તાન નં [સં.] પરીઓનો મુંલક (૨)
સુંદર સ્ત્રી-પુરુષોની જમાવટ [લા.]
પરિસ્થિતિ સ્ત્રી० [સં.] આજીવ્યાજીવની
સ્થિતિ-સંબંધ
પરિહરવું સંક્રં [સં. પરિહર] છોડવું; તજવું

પરિહાર પું० [સં.] ત્યાગ. -ય્ વિ० [સં.]
ટાળી શકાય એવું કે ટાળવા જેવું
પરિહારસ પું० [સં.] મરકરી
પરિહું નં [જીવો પરિહું] પક્ષી
પરી સ્ત્રી० [સં.] પાંખોવાળી દેવતાઈ સુંદરી.
૦કથા સ્ત્રી० પરીઓ જેમાં આવતી
હોય એવી-અદ્ભુત કથા
પરીક્ષક પું० [સં.] પરીક્ષા કરનાર. -ણ
નં [સં.] પરીક્ષા
પરીક્ષા સ્ત્રી० [સં.] તપાસ; કસોટી. ૦થી
પું० [+ અર્થ] પરીક્ષામાં બેસનાર. -ક્ષિત
વિ० [સં.] પારખેલું; તપાસેલું (૨) પું०
આલમન્યુનો પુત્ર
પરીખ પું० [સં.] પરીક્ષા ઉપરથી જીવો પારખ
પરીવાર પું० [સં.] પરિવાર
પરીવાહ પું० [સં.] જીવો પરિવાહ
પરીવાહ પું० [પ્રા. પરીસહ] ટાઢ, તડકો, ભૂખ,
તરસ વગેરે બાવીસ વિપત્તિઓમાંની
પ્રત્યેક કે તે સહેલી તે [જેન]
પરુ નં [સરં સં. વૃથ] પાચ
પરુષ વિ० [સં.] કઠોર. ૦તા સ્ત્રી०
પરું વિ० [સં. પર] અળગું [પ.] (૨) અં
દૂર; અલગ
પરું નં શહેર બહારનો વસવાટ; ઉપનગર
પરુણાગત સ્ત્રી० [જીવો પરુણો] મહેમાનગીરી
પરુણો પું० [સં. પ્રાણુગત] મહેમાન; અતિથિ
પરે અં [સં. પર] પણે; પેલે ઢેકાણે (૨)
પર; ઉપર [જીવો 'પરહેણ'માં
પરેજ (૨) વિ० (૨) સ્ત્રી०, -જ સ્ત્રી०
પરેડ સ્ત્રી० [સં.] કવાચ
પરેશ પું० [સં.] પરમેશ્વર
પરેશાન વિ० [સં.] હેરાન (૨) વ્યાકુલ;
ઉદ્વિગ્ન (૩) ધૂત; અંધું; ચતુર. -ની સ્ત્રી०
મુરીબત; હેરાનગત (૨) વ્યાકુલતા; ઉદ્વેગ
પરોક્ષ વિ० [સં.] અપ્રત્યક્ષ; ગેરહાજર
પરોઠ (રો) પું०; નં [સં. પરુઠ; પ્રા. પરુઠ]
પ્રલાત; સવાર. -ઉતું નં મળસકું
પરોણાગત સ્ત્રી० જીવો પરુણાગત
પરોણી સ્ત્રી० [જીવો પરુણી] આરવાળી
નાની શાકડી. -ણો પું० મોટી પરોણી

પરોણો પું [ન્યુઓ પરોણ] મહેમાન
પરોપકાર પું [સં.] પારકાનું ભલું કરવું
 તે. -રિતા સ્ત્રીં પરોપકાર કરવાનો
 ગુણ. -રી વિં [સં.] પરોપકાર કરનારું
પરોપણવી વિં [સં.] ખીખને આધારે
 જીવનારું
પરોવવું સં કિં [સં. પ્રં + વે] પ્રોણું;
 વેહવાળી વસ્તુને દોરા ઉપર ચડાવવી કે
 તેમાં દોરાકાલવો (૨) જોડવું; લગાડવું [લા.]
પર્યાન્ય પું [સં.] વરસાદ [સં.] શૂંપડી
પર્યાં નં [સં.] પાંદડું. ઠંકુટિ (-ટી) સ્ત્રીં
પર્યાંનરીત વિં [ફા.] પદ્ધતિમાં રહેનાર
પર્યાંતન નં [સં.] મુસાફરી
પર્યાંસાન નં [સં.] અંત. -ચિની વિં
 સ્ત્રીં, -ચી વિં [સં.] અંતિમ; અંતવાણું
પર્યાંક પું [સં.] પદાંગ
પર્યાંત પું [સં.] યોગવદમ કરતી હક;
 (૨) અંત; છેવટ (૩) અં સુધી; લગી
પર્યાંત વિં [સં.] પૂરવું (૨) સંપૂર્ણ (૩)
 પ્રચુર; પુષ્કળ (૪) સમય (૫) મર્યાદિત.
 -સિ સ્ત્રીં [સં.] પર્યાંતપણું
પર્યાંય પું [સં.] સમાનાર્થ શબ્દ (૨) રીત;
 રસ્તા (૩) યુક્તિ; બહાનું (૪) પ્રકાર (૫)
 ક્રમ; અનુક્રમ (૬) પદાર્થનો ગુણ કે ધર્મ
 અથવા તત્ત્વન્ય પરિણામ
પર્યાંચાચન નં, -ના સ્ત્રીં [સં.] સંપૂર્ણ
 આલોચન; સમીક્ષા
પર્યાંપાસના સ્ત્રીં [સં.] સેવા
પર્યાંપણ નં [સં.] ન્યુઓ પનુસણ
પર્યાંપક પું [સં.] પર્યાંપણ કરનાર; શોધક.
 -ણુ નં, -ણુ સ્ત્રીં [સં.] અન્વેષણ;
 આલોચના; તત્ત્વચિંતન
પર્વ નં [સં.] અંથનો ભાગ (૨) આઠમ,
 ચૌદશ, પૂનમ અને અમાસ એમાંની કોઈ
 પણ તિથિ (૩) પવિત્ર દિવસ (૪) તહેવાર
 (૫) સાંકાનો એક સાંકાથી બીજા સાંકા
 સુધીનો ભાગ. ઠંણી સ્ત્રીં [સં.] પવિત્ર દિવસ
પર્વત પું [સં.] પહાડ
પર્હેજ (-જ) [ફા.] ન્યુઓ 'પરહેજ'માં

પલ નં [સં.] ચાર તોલા જેટલું માપ (૨)
 સ્ત્રીં પળ; ક્ષણ વાર
પલક સ્ત્રીં [સં.] પળ; ક્ષણ
પલક સ્ત્રીં [ફા.] આંખનો પલકારો. ઠંણું
 અં કિં મીંચાવું ને બિયડવું (૨) આંખ
 પલકવાની જેમ ગતિ હોવી કે થવી (૩)
 અપ્રકૃતું; રહી રહીને પ્રકારાવું. -કારો,
 -કો પું આંખનું પલકવું તે (૨) અપકારો
 (૩) અણસારો; કથારો [ટુકડી
પલટણ (-ના) સ્ત્રીં [ફ. પ્લટન; પો.] લરકરની
પલટવું સં કિં [પ્રા. પલટું] બદલવું
પલટાપતટી સ્ત્રીં ફેરકાર; બિયડાપાથલ
પલટાવવું સં કિં, પલટાવું અં કિં
 'પલટવું'નું પ્રેરક અને કર્મણિ
પલટી સ્ત્રીં, -ટો પું [ન્યુઓ પલટવું]
 ફેરબદલી (૨) બિયડો
પલવટ સ્ત્રીં [સં. પલવ] કંઈ બાંધવી તે કે
 તેનું કપડું (જેવું કીલો બાંધે છે) (૨)
 પાલવ કે નીચે લટકતો છેડો; તેને કંઈ
 કે છાતીએ તાણી બાંધવો તે
પલાળવું અં કિં [ન્યુઓ પલાળવું] લીનું
 થવું (૨) પોચું થવું; પીગળવું (મન) [લા.]
પલાંગ પું [સં. પલંગ પ્રા. પલંગ] મોટો ખાટલો.
 -ડી સ્ત્રીં નાનો પલાંગ; ઠોલણી. ઠંપોશ
 નં પથારી ઉપર પાયરવાનો ચોઠાડ
પલાકું (-ખું) નં આંકના પાડાનો પ્રક્ર
પલાણ નં [સં. પર્યાંગ; પ્રા. પલાણ; સરં
 ફા. પાલાન] થોડાની પીઠ ઉપર નાખવાનો
 સામાન (૨) સવારી. ઠંણું અં કિં સવારી
 કરવી (૨) થોડાની પીઠ ઉપર સામાન કસવો
પલાચન નં [સં.] નાસી જવું તે
પલાચિત વિં [સં.] નાદેણું; દોડી ગયેલું
પલાવ પું [ફા.] ભાતમાં ઢાળ ને માંસ
 નાખી બનાવેલી એક વાની
પલાશ પું [સં.] ખાખરો
પલાળવું સં કિં [સરં પ્રા. પલાલિબ
 (સં. પ્લાલિત)] બીંબવું (૨) મન પર
 અસર પહોંચાડવી (૨) વટું કરવા દાદી
 પલાળવી (૪) કોઈ કામ સર કરવું

પદ્માભિયું ન૦ નાહતા વખતે પદ્માબવા
બદલાતું પચિયું

પદ્માંડી સ્ત્રી૦ [પ્રા. પહ્લિય(સં. પર્યસ્તિકા)]
પગ અમુક ઠમે વાળીને ચપટ ખેસનાની

એક રીત. -કો. પું૦ મોટી પદ્માંડી

પલિત વિ૦ [સં.] પળિયાંવાળું

પલીત પું૦; ન૦ [ફા. પલીદ] ભૂતપ્રેત

પલીતે પું૦ [ફા.; પ્રા. પલિત (સં. પ્રવિષ્ણ)]

ભમગરી. [વ્યાપવો = ઉરકરવું [લા.]]

પલેટ પું૦; સ્ત્રી૦ [હં. પ્લેટ] (સીવવાના સંચાથી)
કપડાની પટ્ટો વાળી સાંધવી તે

પલોટ સ્ત્રી૦ [‘પલોટવું’ પરથી] અનુભવ;

કેળવણી; તાલીમ. ઠવું સગકિં [પ્રા.

પલોટ=પ્રવૃત્તિ કરવી] કામકાજમાં ભેડી

પાવરધું કરવું (૨) કેળવી સવારી લાયક

કરવું (૩) ચંપી કરવી; કમાવવું

પલ્લવ પું૦; ન૦ [સં.] કૃષ્ણ (૨) પાંદડું

(૩) પાલવ; છોડો. વ્યાપટ્ટી વિ૦ ઉપર-

ચોટિયું; ઊંડું નહિ તેવું (જ્ઞાન). -વિત

વિ૦ [સં.] નવા પાતના કાચથી લેલૂર

ચઈ રહેલું. -વી સ્ત્રી૦ [સં.] ચલનવલનથી

કરેલા ઇશારા. ઉદા૦ કરપલ્લવી; નેત્રપલ્લવી

પલ્લી સ્ત્રી૦ [સં.] નાનું ગામડું

પલ્લી સ્ત્રી૦ માંડવી; ગરબાની કોડિયાં
મૂકવાની દીવી

પલ્લું ન૦ [ફા.] ત્રાજવાનું એક છાખડું

પલ્લું ન૦ વરતરફથી કન્યાને અપાતું સ્ત્રીધન

પવન પું૦ [સં.] વા; પહેતો વાયુ(ર)[લા.] તોર;

મિલજ (૩) શોખનો શિરસ્તો - ફેશન.

વ્યાપટ્ટી સ્ત્રી૦ પવનથી ચાલતું ચક્રવાળું

ચંત્ર. વ્યાવટ્ટી સ્ત્રી૦ જેથી આકાશમાં

ઊડી શકાય એવી નદુઈ પાવડી. વેગી

વિ૦ પવન જેટલા અતિ વેગવાળું. વ્યુત

પું૦ [સં.] હનુમાન (૨) ભીમ

પવાડો પું૦ [મ. પવાહા] પીરનું પ્રસસ્તિ-કાવ્ય

પવાત, **પવાયત** સ્ત્રી૦ [‘પાલું’ ઉપરથી]

સૂતર અને કાપડને પાવામાં આવતી કાંઈ

(૨) ખેતર વગેરેમાં પાણી પાંચું તે

પવાલી સ્ત્રી૦ [ન્યુઓ ખાલી] નાનું ચાણું

(૨) એક ઊંચું નળાકાર વાસણ. -હું

ન૦ પાણી પીવા માટેનું નાનું વાસણ;

બમ(૨) એક મોટું નળાકાર વાસણ (૩)

અનાજ માપવાની નાની પાલી

પવિત્ર વિ૦ [સં.] શુદ્ધ; પાવન. વ્તા સ્ત્રી૦

પવિત્રાં અગિયારશ(-સ) સ્ત્રી૦ [પવિત્રું

+ અગિયારશ] શ્રાવણ વદ અગિયારશ

પવિત્રી સ્ત્રી૦ [સં. પવિત્રક = વીટી] દલની

વીટી (૨) પવિત્ર શબ્દો પાટેડી કે ભરેલી

રેશમી પટ્ટો

પવિત્રું ન૦ [સં. પવિત્ર ઉપરથી] કાકારછને

ધરાવેલી રેશમની માળા

પવૈયો પું૦ પાવૈયો; ઠીજડો

પશમ સ્ત્રી૦ [ફા. પરમ] રુવાંટી; વાળ (૨)

હિમાલયમાં થતા એક જાતના બકરાના

વાળ (જેનું ગરમ કાપડ બને છે). -મી

[ફા.] પશમનું; પશમવાળું. -મીનો પું૦

[ફા.] પશમનું બનેલું કાપડ

પશુ ન૦ [સં.] જાનવર; ચોપયું પ્રાણી. વ્તા

સ્ત્રી૦. વધમ્ ન૦ [સં.] પશુને છાને એવો

હીન - અમાનવ ધર્મ. વ્પતાકા(વસ્ત્ર)

ન૦ શંકરનું એક દિવ્ય વસ્ત્ર; પાશુપત.

વ્પતિ પું૦ [સં.] મહાદેવ. વ્પજા પું૦

[સં.] પશુ વડે કરાતો યજ્ઞ. વ્વૃત્તિ સ્ત્રી૦

પશુતા; પાસવતા

પશ્ચિમ અ૦ [સં.] પછી. -તાપ પું૦ [સં.]

પસ્તાવો. -હૂમ્મિ સ્ત્રી૦ ચિત્રની પાછળની

ભૂમિકા, જે તેને ઉઠાવ, છટા વગેરે અર્થે

છે; ‘બેકગ્રાઉન્ડ’

પશ્ચિમ વિ૦ [સં.] આથમણું (૨) પાછળનું;

પાછળું (૩) સ્ત્રી૦ આથમણી દિશા (૪) ન૦

યુરોપ, અમેરિકા વગેરે પશ્ચિમનો પ્રદેશ.

[પશ્ચિમમાં સૂર્ય ઊગવો = કદી પણ ન

બને તેવું બનવું]. વ્પુદ્ધિ વિ૦ પાછળથી

જેને ઉકેલ સૂઝે છે તેવું. -મી વિ૦ પશ્ચિમનું

પસ્તો સ્ત્રી૦ એ નામની સરહદ પ્રાંતથી

અફઘાનિસ્તાન સુધી ચાલતી એક ભાષા

પસરવું અ૦કિં (પ્રા. પસર (સં. પ્ર + સ))

પ્રસરવું; ફેલાવું

પસલી સ્ત્રી० [પ્રા. પસલ (સં. પ્રસત્તિ) પેશી]
(૨) એક આયતનનું જળ રહે એવે
હાથના પહોંચાંને આકાર (૩) ભાઈની
બહેનને ભેટ

પસવારવું સંક્રિં પંપાળવું

પસંદ વિ० [ફા. ગમતું (૨) ચૂંટી કાઢેલું;
સ્વીકારેલું. ૦ગી સ્ત્રી० પસંદ કરવું તે; રુચિ

પસાયતું નં [પ્રા. પ્રસાય (સં. પ્રસાર)]
બક્ષિસ તરીકેની જમીન

પસાર વિ० [પો.] (બહુધા વિધેય વિ०
તરીકે વપરાય છે.) વટાવેલું; આરખાર ગયેલું
(૨) (કસોટીમાં) પાર ભિતરેલું

પસાર પું० [પ્રા. પસાર (સં. પ્રસાર)] પ્રસાર;
ફેલાવે; પ્રચાર (૨) પ્રવેશ; પેસારો. ૦ડું
સંક્રિં [સં. પ્રસારય; પ્રા. પસાર] ફેલાવવું
(૨) લંબાવવું. -રો પું० પસાર; ફેલાવ

પસિયારું નં જુઓ પપિયારું

પસીનો પું० જુઓ પરસેવો

પરતાનું નં [સં. પ્રસ્થાન] બહારગામ જવા
બિપડવું તે (૨) મુદ્દત સાચવવા પોતાને
ઘેરથી નીકળી બીજાને ઘેર વાસ કરવો તે

પરતાવું અં ક્રિં પરતાવો કરવો. -વો
પું० [સં. પશ્ચાત્તાપ] ભૂલ કે દોષને માટે
પાછળથી થતો ખેડ; પશ્ચાત્તાપ [પ્રહાર

પરતાળ સ્ત્રી० ઉપરાઉપરી હેક; વાણીના

પરતી સ્ત્રી० નદામા - સ્ત્રી કાગળ

પરતું નં [જુઓ પિસ્તું] એક સૂદો
મેવો; પિસ્તું

પહાડ પું० ડુંગર; પર્વત. -ડી વિં પહાડનું
(૨) કદાવર; મળખૂત [લા.] (૩) સ્ત્રી०
નાનો પહાડ (૪) પહાડોની હાર

પહાણુ પું० [પ્રા. પહાગ (સં. પાવાગ)] પથ્થર

પહાણી નં [પ્રા. પેહ, (સં. પ્રેક્ષ) પરથી]
તપાસણી. ૦પત્રક નં [મ.] જેમાં ખેતર,
તેમાંનાં ઝાડ અને પાકની નોંધ લેવાય
છે તે તલાટીનું પત્રક

પહાણો પું० જુઓ પહાણ

પહેરછા સ્ત્રી० પહેરવાની રીત

પહેરણું (પ) નં કુડલું; બદન

પહેરવું (પ) સંક્રિં [સં. પરિધા; પ્રા.
પહિર] શરીર ઉપર ધારણ કરવું

પહેરવેશ પું० [પહેરવું+વેશ] કપડાં પહેરવા-
ની રીત (૨) પેશાક

પહેરામણી સ્ત્રી० [પ્રા. પહિરાવણી] કન્યાના
આપ તરફથી વરને તથા તેનાં સગાંને
અપાતી બક્ષિસ

પહેરાવવું સંક્રિં 'પહેરવું'નું પ્રેરક (૨)
ધુક્તિપૂર્વક બીજાને વળગાડવું - વેચવું

પહેરેગીર (પ) પું० પહેરેશ ભરનાર; ચોરીદાર

પહેરો (પ) પું० [ફા. પહરહ; સં. પ્રહરિક, પ્રા.
પહરિય=પહેરેગીર] તપાસ; જાપતો; ચોરી
(૨) સંભાળ; હવાલો

પહેલ (પહે) સ્ત્રી० [દિ. પહિલ્લ = પહેલ -
આગેવાની કરવી] પ્રારંભ; આગેવાની

પહેલ (પહે) [ફા. પહલ] પાસો. ૦દાર વિં
પાસાદાર

પહેલવહેલું (પહે; વ) વિં પહેલી જ
વારનું; સૌથી પ્રથમ (૨) અં શરૂઆતમાં
જ; સૌથી અગાઉ

પહેલવાન પું० [ફા. પહલવાન] મલ્લ;
કુસ્તીબાજ (૨) બહાદુર; શૂરવીર

પહેલવારકું (પહે) વિં પહેલી વારનું

પહેલવી સ્ત્રી० [ફા. પહલવી] ઈરાનની પ્રાચીન
ભાષા [(ગાચ ભેસ ૯૦)

પહેલવેતરી (પહે) વિં સ્ત્રી० પહેલા વેતરની

પહેલાં (પહે) અં અગાઉ; પૂર્વે. -હું વિં
પ્રથમ (૨) પહેલા દરખાસ્તનું; મુખ્ય (૩)
અં સૌથી આગળ

પહોચ (પહો) સ્ત્રી० પહોંચવું તે (૨)
પાવતી; રસીદ (૩) [લા.] સમજશક્તિ;
અક્ષર (૪) શક્તિ; સામર્થ્ય

પહોચવું (પહો) અંક્રિં [પ્રા. પહુચ] (ધારિલે
હેંકાણે) જવું; પૂગવું (૨) (મોકલેલી વસ્તુનું)
મળવું (૩) ઠકવું; જાની રહેવું (૪) સંક્રિં
(સરખામણીમાં કે સ્પર્ધામાં) બરાબર થવું

પહોચાડવું (પહો) સંક્રિં 'પહોચવું'નું પ્રેરક

પહોચેલું (પહો) વિં ['પહોચવું' ઉપરથી]
ન છેવરાય તેલું; પક્કું [લા.]

પહોતવું (પહો) અઠ્ઠિં + પહોંચવું [પ.]
પહોર (પહો) પુંગલુઓ પ્રહર)ત્રણ કલાક
પહોણું (પહો) વિં [પ્રા. પુહુલમ (સં. વૃથુલકો) મોડું; ચનાદાર(ર) ખૂલતું; મોકળું (૩) ખીડેલું; અંધ નહિ તેલું; ખુલ્લું (૪) છટ્ટે; પથરાયેલું (જેમ કે દાણા પહોળા કરવા)
પહોંચ, ઠું, -ચ પહોં (નુઓ પહોંચ, ઠું, -ચારવું
પહોંચી (પહો) સ્ત્રીં પહોંચાનું એક ધરેલું
પહોંચેલું (પહો) નુઓ પહોંચેલું
પહોંચો (પહો) પુંં હાથનું ઠાંડું
પળ સ્ત્રીં [સં. પલ] ધરીનો સાકમો ભાગ; ૨૪ સેકંડ (૨) ક્ષણ
પળકડું અઠ્ઠિં [દં. પલક=આસકા; લં પટ] ખાવાની લાલચથી મોંમાં પાણી છટવું(૨) ખાવાની આશાએ આવવું - પેઘવું
પળકો પુંં પલકો; ચમકારો
પળતું અઠ્ઠિં [સં., પ્રા. પલ] જતું
પળવું સઠ્ઠિં [પાળવું ઉપરથી] અરદારા થવી; પોષણ થવું(૨) અનુકૂળ આવવું(૩) ભોગવટો તાળામાં હોવો (જમીન ઇંનો) (૪) સઠ્ઠિં (વચન) પાળવું
પળસી(-સી) સ્ત્રીં [દં. પલસુ=સેવા-પૂન; ભક્તિ] ખુશામત; મન મેળવવાની મહેનત
પળાવવું સઠ્ઠિં 'પાળવું' 'પળવું'નું પ્રેરક
પળાવું અઠ્ઠિં 'પળવું,' 'પાળવું'નું કર્મણિ
પળિયું નં [સં. પલિત, પ્રા. પલિમ] ધોળો થયેલો વાળ. [પળિયાં આવવાં = વાળ ધોળા થવા; ધડપણ આવવું]
પળિયેલ વિં પળિયાંવાળું
પળી સ્ત્રીં [સં. પલ=પ્રવાહીનું એક માપ; પ્રા. પલિમ] કુલ્લા કે અરણીમાંથી ધી-તેલ કાઢવાનું એક લોઠાનું સાધન. -ગો પુંં મોટી પળી [કિપાધિ; ચિંતા
પળીજાણુ સ્ત્રીં [કા.] અરદાસ; ઊઠવેઠ (૨)
પળીટવું સઠ્ઠિં નુઓ પહોટવું
પંકં પુંં [સં.] કાદવ. ૦૦૪ નં [સં.] કમળ
પંકાવું અઠ્ઠિં [સં પંક્તિ=કીર્તિ] પ્રખ્યાત થવું; વખણાવું

પંકિલ વિં [સં.] કાદવવાળું
પંક્તિ સ્ત્રીં [સં.] લીટી (૨) હાર; પંગત.
પંપાવન વિં [સં.] નાતને પવિત્ર કરે તેવું; પવિત્ર આચારવાળું. ૦૨૬૬ પુંં જમવા એક પંગતે -અડીને ન બેસાય તેવો બેઠ
પંખ સ્ત્રીં [પ્રા. (સં. પલ)] પાંખ [પાં. ૦૨૬૬] સ્ત્રીં [નુઓ પંખી] માદા પક્ષી; પક્ષિણી. -ખા સ્ત્રીં પાંખ
પંખાળી સ્ત્રીં ડાંગરની ત્રણ પાંખવાળી એક જાત [દોડે એવું [લા.]
પંખાળું વિં પાંખવાળું (૨) ઝડપથી
પંખિણી સ્ત્રીં માદા પક્ષી; પક્ષિણી
પંખી(-ખેરું) નં [પ્રા. પંખિ(સં. પક્ષિ)] પક્ષી
પંખો પુંં [પ્રા. પક્ષવ (સં. પક્ષક)] વીંજણો (૨) મોટર ઇંનો પૈડા ઉપરનું ઠાંકણ
પંગત સ્ત્રીં [સં. પંક્તિ ઉપરથી] શાલ; જમવા બેઠવાંની હાર (૨) એકસાથે જમવા બેઠેલો આખો સમૂહ (૩) જમણવારમાં તે સમૂહ એક પછી એક બેસે તે ક્રમ
પંચું(૦લ) વિં [સં.] પાંગળું
પંચ વિં [સં.] પાંચ (૨) નં કોઈ વાતનો તોડ લાવવા માટે નિમાયેલા પાંચ કે તેથી વધારે માણસો; લવાહ (૩) પુંં તેમાંનો એક. ૦૬ નં [સં.] પાંચનો સમુદાય (૨) ધનિષ્ઠાના ઉત્તરાર્ધથી રેવતીના અંત લગી આવતાં પાંચ નક્ષત્રો. [૦ખેસવું = અડચણ આવવી [લા.]]. ૦૬૯૪ાણું વિં ચાર પગ અને કપાળ એ પાંચ ધોળાં હોય એવું શુભ ચિહ્નવાળું (દોર માટે). ૦૬૬૧ પુંં ૦૫૦૦ શરીરના પાંચ ભાગના વાળ(માથું, ઉપલો એડ, બે બગલ અને ગુહોન્દ્રિય). ૦૬૬૨ સ્ત્રીં [સં. પંચકોર્સી] મોટા તીર્થની આસ-પાસની પાંચ કોશની જમીન. ૦૬૬૩ પુંં પંચે પ્રત્યક્ષ બેઠ-તપાસીને નોંધેલો પોતાનો કયાસ (૨) તે રીતે કરાતી તેની બહાર તપાસ. ૦૬૬૪ નં [સં.] ગાયનું દૂધ, દહીં, ઘી, મૂત્ર અને છાણ. ૦૬૬૫ નં [સં.] મૂત્યુ (શરીરનાં પાંચ મહાભૂત

દ્વંદ્વો થઈ જતાં તે). **૦નામું** ન૦ પંચ સમક્ષ કરેલી તપાસણીની નાંધ. **૦પાત્ર** ન. [સં.] (સંધ્યા વગેરેમાં વપરાતું) પ્યાલું. **૦પ્રાણુ** પું ૦ ૫૦ વ૦ [સં.] પ્રાણ, અપાન, વ્યાન, ઉદાન અને સમાન એ શરીરના પાંચ ાણુ. **૦ખાણુ** પું ૦ [સં.] કામદેવ (અરવિંદ, મરોક, નવમાલિકા, આંખામોર અને નીલોત્પલ એ પાંચ પુષ્પ જેનાં ખાણ છે તે). **૦ભદ્ર** પું ૦ [સં.] કાળજી, મોં, પીક, પડખું અને ફેડ આગળ ભમરો હોય તેવો ઘોડો. **૦ભાગ** પું ૦ રસોઈ માટે કાઢેલા સીધા- માંથી બ્રાહ્મણને આપવા કાઢેલો ભાગ (લોહ, ચોખા, દાળ, ત્રી અને મીઠું). **૦ભૂત** ન૦ ૫૦ વ૦ [સં.] આકાશ, વાયુ, અગ્નિ, પાણી અને પૃથ્વી એ પાંચ મહાભૂત. **૦મ** વિ ૦ [સં.] પાંચમું (૨) પાંચમી- નિષાદ વગેરે જંગલી લોકોની જાતનું- વર્ણનું ગણાતું (૩) પું ૦ સ્વરસ્પતકમાંનો પાંચમો ૫ ૨૨૨ (૪) પંચમ વર્ણનો માણસ (૫) એક રાગ. **૦મહાયજ્ઞ** પું ૦ ૫૦ વ૦ [સં.] પાંચ મુખ્ય યજ્ઞો (દેવયજ્ઞ, પિતૃયજ્ઞ, ભૂતયજ્ઞ, બ્રહ્મયજ્ઞ, તૃચજ્ઞ). **૦મ્ત્રી** વિ ૦ સ્ત્રી ૦ (૨) સ્ત્રી ૦ [સં.] પાંચમ (૩) પાંચમી વિલક્તિ. **૦રાકિ** વિ ૦ પરચૂરણ (ત્રેચાણ) (૨) ચાર પાંચ જાતના મિશ્રણવાળું. **૦રાશિ** સ્ત્રી ૦ ખેવડી ત્રિરાશિ. **૦વટી** સ્ત્રી ૦ [સં.] ગોદાવરીને કિનારે આવેલું એક સ્થાન (૨) પીપળો, ખીલી, વડ, આંબલી અને અરોક એ પાંચ ઝાડનો સમૂહ (૩) જ્યાં પાંચ રસ્તા મળતા હોય એવું મોટું ચક્રું. **૦વાયકા** સ્ત્રી ૦ લોકવાયકા. **૦શર** પું ૦ [સં.] કામદેવ (જીઓ પચ્યાણુ). **-ચાક્રિ** પું ૦ ૫૦ વ૦ ગાર્હપત્ય, આહવનીય, દક્ષિણ, સવ્ય અને આવસથ્ય એ પાંચ અગ્નિ (૨) ચાર યાજ્ઞ ચાર ધૂણીનો અને પાંચમો માથે સૂર્યનો તાપ **પંચાહરી** સ્ત્રી ૦ સૂઠ, ખસખસ, અજમો, કોપરું અને સવા એના ભૂદ્રમાં ખાંડ મેળવીને કરેલું મિશ્રણ

પંચાણુ (-ણુ) વિ ૦ [પ્રા. પંચાગજ્ઞ (સં. [પચ્ચનવતિ]) '૬૫'
પંચાત સ્ત્રી ૦ [સં. પંચાયતન] તકરારનો નિવેડો લાવવા નીમેલી પાંચ કે વધુ માણસોની મંડળી (૨) તેણે કરેલી તપાસ (૩) તેણે આપેલો ફેંસલો-નિકાલ (૪) [લા.] ઊહાપોહ; ભાંજગડ (૫) ગૂંચવાડો; મુશ્કેલી. **૦નામું** ન૦ પંચાતે કરેલા કરાવ કે ફેંસલાનો લેખ (૨) પંચાત કરવાની સત્તા આપનારો લેખ. **-તયું** વિ ૦ પંચા- તવાળું; ગૂંચવણવાળું (કામ કે વસ્તુ) (૨) પાંચ જણે-પંચાતે મળીને કરવા જેવું (૩) પંચાતખોર (માણસ)
પંચાનન પું ૦ [સં.] શિવ (૨) સિંહ
પંચામૃત ન૦ [સં.] દૂધ, દહીં, ત્રી, મધ અને ખાંડનું મિશ્રણ અથવા એનો દેવનો પ્રસાદ
પંચાયત સ્ત્રી ૦ [સં. પંચાયતન] પંચાયત કરનારી મંડળી (૨) કેમતું કારોખારી મંડળ (૩) પંચાત; ભાંજગડ
પંચાયતન ન૦ [સં.] ઉપાસ્ય પાંચ દેવની મૂર્તિઓનો સમૂહ (૨) ગણપતિ, દેવી, સૂર્ય, વિષ્ણુ અને શિવ એ પાંચનો સમૂહ
પંચાલ પું ૦ જીઓ પંચાળ
પંચાવન વિ ૦ [પ્રા. પંચાવન (સં. પંચપંચાશત)] '૫૫' [શીત્તિ] '૮૫'
પંચાશી (-સી) વિ ૦ [પ્રા. પંચાસીહ (સં. પંચા- પંચાળ) પું ૦ [સં. પાંચાલ = પાંચ પ્રકારના કારીગરોનું પંચ] હુહાર
પંચાંગ વિ ૦ [સં.] પાંચ અંગવાળું (૨) ન૦ શીખણું; કલેન્ડર
પંચિયું ન૦ ટૂંકું ધોતિયું
પંચી સ્ત્રી ૦ નાકે પહેરવાની જડ - ચૂની- કાટો (જેમાં પાંચ રંગનાં રત્ન જડયાં હોય)
પંચીકરણ ન૦ [સં.] સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ માટે પંચમહાભૂતનું વિશિષ્ટ મિશ્રણ (૨) એ દ્વારા સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિની હકીકત **પંચોતે** રવિ ૦ [પ્રા. પંચહતર (સં. પંચસત્તિ)] '૭૫'
પંચર ન૦ [સં.; ફા.] પંચરું [માર [લા.] **પંચરી** સ્ત્રી ૦ જીઓ પંચાહરી. **૦પાક** પું ૦

પંજમી વિ. [ફા.] પંજમને લગતું કે પંજમનું (૨) પું. પંજમનો વતની (૩) સ્ત્રી. પંજમી બોલી-ભાષા (પંજમના વતની જેવું) કદાચર [લા.]

પંજેટવું સંક્રિ. (પંજટીથી) એકઠું કરવું
પંજેટી સ્ત્રી. [સં. પંજવત્તી] ખેતીનું એક એનાર-ખંપાળી

પંજો પું. [ફા.] પાંચ આંગળાં અને હથેળીથી અનેસો અવયવ (૨) યજ્ઞનો નહોરવાળો અવયવ (૩) પાંચના આંકવાળું પત્તું કે પાસો [નવ (૩) પિંડ

પંડ પું. [સં. પિંઢ] શરીર (૨) પોતાની

પંડ પું. [સં. પાંડુ; પ્રા. પંડુ] પાંડુરોગ.

પંડોગિયું, પંડોગી વિ. પાંડુરોગવાળું

પંડિત પું. [સં.] શાસ્ત્રમાં નિષ્ણાત પુરુષ (૨) વિદ્વાન; સાક્ષર. -તા સ્ત્રી. [સં.] વિદુષી સ્ત્રી. -તાઈ સ્ત્રી. વિદ્વતા; સાક્ષરતા

પંડુ પું. [પ્રા.] પંડ; પાંડુરોગ

પંડે અ. [સં. પિંઢ ઉપરથી] ભતે; પોતે

પંડો પું. (તીથનો) પંડયો; ગોર

પંડોળું ન. [સં. પટોલ] એક શાક

પંડયો પું. [સં. પંડિત] (માનાર્થ) પંડયો; ગોર (૨) એક અટક. -ડયો પું. ગામડી નિશાળનો આદ્યાણ મહેતાણ (૨) ગોર; પુરોહિત [મિનિસ્ટર]

પંતપ્રધાન પું. મુખ્ય પ્રધાન; 'ચીફ

પંતિયાળું વિ. [પંતી = ભાગ ઉપરથી] ધણા જણનું સહિયારું (૨) ન. સહિયારો વેપાર કે વહીવટ

પંતૂણ પું. [મ. પંતોર્જી; પંત] માત્ર ઊંકરાં ભણાવી જાણનાર; મહેતાણ (૨) વેદિયો માણસ [લા.]

પંથ પું. [ન્યુઓ પથ] માર્ગ (૨) ધર્મનો સંપ્રદાય. ઠક પું. મુસાફર (૨) દૂત; કાસદ

પંથવર પું. મહેસી વાર પરણતો વર

પંથી પું. [પંથ ઉપરથી] મુસાફર (૨) વિ. પંથનું કે તેને લગતું (પ્રાયઃ) સમાસમાં. (જેમ કે, નાનકપંથી)

પંદર વિ. [પ્રા. પનર (સં. પંવદશન્)] '૧૫'

પંથ પું. [સં.] પાણી ખેંચવાનું યંત્ર-ડંકી કે તેની ગોડંત્રણવાળી જગા (કૂવો ઇંચ)

(૨) હવા ભરવાનું સાધન (સાઈકલ વગેરેમાં) (૩) મોટરમાં પેટ્રોલ ભરવાનું યંત્ર કે તે વડે પેટ્રોલ ભરી આપવાની જગા

પંપાળવું સંક્રિ. [સં. પાળ] વહાલથી હાથ ફેરવવો (૨) [લા.] ખોટાં લાડ લડાવવાં (૩) ખૂબ કાળજીથી સંભાળ્યા કરવું

પંપોયો પું. ઈંટનો કડકો

પા વિ. [પ્રા. પાવ (સં. પાદ)] ચોથા ભાગનું

પા સ્ત્રી. [સં. પાર્શ્વ; પ્રા. પાસ્] ખાનુ

પાઈ સ્ત્રી. [પા ઉપરથી] તાંબાનો એક સિક્કો; પૈસાનો ત્રીજો ભાગ

પાઉડર પું. ન. [સં.] ભૂકો; ચૂર્ણ (૨) દંતમંજન (૩) ચામડી પર લગાવવાનો સુગંધીદાર ભૂકો

પાઉંડ પું. [સં.] એ નામનો સોનાનો અથેજસિકો (૨) એક અથેજતોલ; રતલ

પાક વિ. [ફા.] પવિત્ર (૨) પ્રમાણિક

પાક પું. [સં.] પરિપક્વતા (૨) નીપજ (૩) ખેતીની નીપજ (૪) દૂધ, ધી, ચાસણી વગેરેમાં રાંધી-પકવી બનાવવામાં આવેલો ખાવાનો પદાર્થ (૫) પાકવું તે (ગૂમડું) (૬) રસોઈ; પકવવું તે

પાકટ વિ. પાકું (૨) પુખ્ત

પાકણું વિ. પાકી જાહે એવું

પાકદામન વિ. [ફા.] પવિત્ર; શીશવાન

પાકવું અ. [સં. પાક ઉપરથી] પરિપક્વ થવું (અનાજ ફળ) (૨) ઉત્પન્ન થવું; નીપજવું (ખાજરી કેટલી પાકી?) (૩) (શરીરમાં) અંદર પરુ પેદા થવું (૪) ઘોળું થઈ જવું (વાળનું) (૫) [લા.] નીવડવું (ઊંકરી સારો પાકવો) (૬)

પાકી ગયું હોય તેમ (શરીર કે તેનું કોઈ અંગ) દુખવું (૭) ઠરાવેલો અખત આવવો; મુહત થવી (હૂંડી) (૮) (સોગરીનું) ઘરમાં જવું (૯) લાભ થવો રંધાવું; ફળવું; મળવું (એમાં તારું શું પાકવું?)

પાકશાલા [સં.] -ગા સ્ત્રી. રસોડું

पाठशास्त्रे न० रसेर्धनुं शास्त्र
पाठार्थ स्त्री० [‘पाठु’ उपरथी] पञ्चार्थ
 पाठी स्त्री० कामधर्मो अर्ध राभवोतेः छडताण
पाठीट न० [इं. पौकेंडः] पैसा राभवानी
 भीस्त्रामां मुकाय तेवी ऐक अनावट
 (२) अनेक जतनी वस्तुओं मुकाय ऐवी
 देवी नेवी ऐक अनावट; विद्यार्थीनुं
 पाठीट (३) परणीडियुं
पाठुं वि० [सं. पक्व; प्रा. पक्व] कायुं नडि—
 पाठेयुं (२) पुष्प (३) मिष्टान्नवाणुं (जमण);
 ते जनी शके ऐयुं (सीधुं) (४) रपरथी
 जोठाय नडि ऐयुं—धीथी पक्वेयुं (५)
 छतराय नडि तेयुं; पडोयेल [ला.] (६)
 सारुं ज्ञान धरावतुं; छोशियार (गणितमां
 पाठो छे) (७) दट; अडग (८) कयारा
 वजरनुं; अरोअर करायेलुं; परिपूखुं
 (आंधकाम, लभाण, हस्तावेण छ०).
 [अपान श० प्र० धरुं—वयोवृद्ध भाणस.
 ० मकान श० प्र० छैयुनाथी अनावेलुं
 मकान. पाठो रं ग श० प्र० छीडी न नय
 तेवो कायभी रंग]
पाठिक वि० [सं.] यणवाडियानुं—ने लगतुं
 (२) ऐक आनुतुं—पक्षनुं (३) न०
 यणवाडिये नीकणतुं छायुं
पाठर स्त्री० [सं. पक्कर,—रा] घोडा के हाथी
 पर नाभवानुं अणपर (२) डूलनी खादर
 (३) घोडा उपर नाभवानी सेनाइपानां
 डूलनी अनावेली जूल (४) घोडा उपर
 कसवानो सामान; उणी
पाठड न० [सं.] टोंग; इंस.—डी वि० टोंगी
पाथी (—जे) अ० [लुओ पाथे] सिवाय
पाग पुं० [दे. पगय] पग [प.]
पाग पुं० [लुओ पाग] पाण
पाग पुं० [लुओ पाथे] + पाथी
पागडुं न० [‘पाग’ उपरथी] थेंगडुं
पागडी, अपनो लुओ ‘पाथी’ वगेरै
पागड वि० [सं.] गांडुं. **अणानुं** न० गांडाने
 राभवानुं रथान
पाघ स्त्री० पाथी [प.] (२) पुं० मोडी पाथी.

०डी स्त्री० माथानो ऐक पहरेवेश (२)
 [ला.] सारा काम अइल अघाती ओट;
 सरपाव के थालेओ (३) मकान आउ लेवा
 भाटे अगाडि आनगी आवी पडती वयक
 रकम (४) लांय. **०डीपनो** पुं० पाथीना
 नेवो विरतार (लंअर्धमां वयाडै पण
 पडोणार्धमां ओछो). **०डीअंध** वि०
 पुरुषो पूरतुं (नोतरुं)
पाथ न० [सं. पत्र उपरथी] पडु; गुमडामांथी
 नीकणती रसी [पयवानारुं
पाथक वि० [सं.] पाथनक्रियाने मइह करनाडुं;
पाथन न० [सं.] छुंम करतुं—पथवुं—पथावतुं
 ते. **०किया** स्त्री० पयवानी क्रिया. **०रस**
 पुं० पयवामां मइह करतार (जडरमांथी
 अरतो) रस. **०शक्ति** स्त्री० पाथेयुं
 पयववानी शक्ति; जडराणि [अियुं
पाथवि वि० [सं.] पथी शके के पकावी शकाय
पाथलुं वि० [‘पाथुं’ उपरथी] पाछणनुं (२)
 पूर्वनुं; पडेलानुं
पाथण अ० [लुओ पाथुं] पछवाउ
पाथुं वि० [सं. पश्चात्, प्रा. पच्छा उपरथी]
 पाछणनुं (२) अ० पाछण (३) वणी; इरीथी
 (४) छलदी के अणणी—सामेनी िशामां
 (पाठो आव) (५) आनुअे के आथुं
 (तुं पाछो अस)
पाछोडियुं न० लुओ पथीतियुं
पाछोतर (—रुं) वि० [प्रा. पच्छ (सं. पश्चात्)
 + सं. उतर] मोसमना पाछवा बागनुं
पाज स्त्री० [सं. पया, प्रा. पयजा = ररतेा;
 इडी उपरथी] पाण; सेतु
पाजणी स्त्री० लुओ पांजणी
पाळ वि० [फा.] छलकुं; नीय (२) कंठस
पाट पुं० [सं.] पाळक; मोटो पाटवो (२)
 आयुं थान; ताडो (३) जमीननो लांओ पट
 (४) जेथी वधारे नंगेनो सामटो वण्ट
 (५) पग इईने आलवा भाटे मान भातर
 वाटमां पाथरवामां आवतां कपडां (६)
 धेणने पहरेवानो क्षण (७) स्त्री० अण्ड
 भाणस जेसी शके तेवी पाठियानी ऐक

ज'थी छेकक(ट) लांगो ल'ण्यौरस कडडो;
 दाटो (द) न० राजगद्दी

पाटडी स्त्री० [पाट उपरथी] नानो पाटडो.

-डो पुं० वहेरैयो पासोदार बारवटियो

पाटलु न० [सं. पतन; प्रा. पट्टण] लुओ पट्टलु

पाटनगर न [पाट+नगर] राजधानी

पाटलायो स्त्री० [पाटलो (सं. पट्ट) + यो]

ऐक प्रकारनी यो

पाटली स्त्री० [लुओ पाटयो] सांकडी पाट;

आंक (र) नानो पाटयो (उ) धूडीधी

आंगणो सुधीनो भाग (ख) ऐक प्रकारनुं

धरेलुं (प) कपडानी चारपांच आंगण

पडोणी गेड के तेनी घातियानी गेड करी

पहेराय छे ते [चिरखो]

पाटलून न० [इं. फेरेदत्तो] थुरोपी घाटनो

पाटयो पुं० [सं. पट्टक] बोअथी थोडुं 'ज'थुं

लाकडानुं ऐक आळठ लेनुं आसन (र)

नदी मोठी लजडी (इ के इपानी)

पाटव न० [सं.] पटुता; अतुराई; कुशणता

(र) आलाडी; अ'यणता

पाटवळु वि० स्त्री० पाटवी स्त्री के पाटवीनी स्त्री

पाटपी वि० [सं., प्रा. पट्ट = गद्दी उपरथी]

सौथी मोट्टे (र) पुं० गद्दीनो वारस

पाट'णर न० [सं., प्रा. पट्ट = रेशम के

राज्य + अ'णर] ऐक नतनुं रेशमी वस्त्र

पाटियां न० ००००० [सं. पट्ट, पट्टा] स्त्रीओनुं

कोटनुं ऐक धरेलुं

पाटियुं न० [पाट' परथी] लाकडाने के

पथरने वहेरीने पाडेकां पातणां परमानुं

ऐक (र) ल'भवा भाटे करेलुं कणुं पाटियुं

(निराणमां) (उ) छातीनी पेटी भरनां

हाडकांमानुं ऐक (ख) वासण

पाटियो पुं० पडोणा मोनुं भाटीनुं के

घातनुं ऐक काम

पाटी स्त्री० [सं. पाटो = कम, वारो] प्रस'ण;

अनाव (उदा० सत्तानाराणी पाटी)

पाटी स्त्री० [पाट' उपरथी] रवेठ (र)

सूतर के रेशमनी वणेदी के गूथेदी सांकडी

पटी (उ) लोढानी तेनी पाटी (ख) गाममां

गरासहारनो छिरसेो; नानो वांटो (प)

छारणध ऐक मालकीनां जेत'र. व्हार

पुं० जमीनदार; वतनदार (र) ऐ नामनी

ऐक नातनो माणस

पाटीवाणो पुं० [पाटी(इं. पाटो)] रेलवेनी

सडक पर काम करनार रेलवेना नोकरानी

टुकडीनो माणस; 'जें'गमें'न

पाटीवाणो पुं० (भुंजईमां) पाटी-टोपला-

वाणो हेलकरी

पाटु स्त्री० [दे. पट्टया] लात [वासण

पाट्टी स्त्री० पाटियाना घातनुं नातुं भाटीनुं

पाट्टी स्त्री०, -डुं न० [सं. पिष्टवटी] कसामां

अखानो लोट छकणीने करेकां टोकणां

पाट्टडुं स्त्री० पाट्टी (वासण)

पाटो पुं० [सं. पट्ट] पाटीना आकारनो

लुगडानो यीरो (र) लेना उपर आगगाडी

होउ छे ते लोढानो पाटो (उ) यीरो

पाठ पुं० [सं.] लखुी जवुं-भोली जवुं ते

(र) धार्मिक ग्रंथ के स्तोत्र वगैरेनुं रोजनुं

वाचन (उ) पाठयपुरतकोनो ऐकाद दिवस-

मां पढी शकाथ तेरो विभाग (ख) राज्य

के वाक्योनो क्रम के योजना (प) बोध;

शीष (र) नाटकना पात्रनुं काम. ठक पुं०

[सं.] वाचक (र) अक्यापक (उ) धर्मोपदेशक

(ख) वेद-शास्त्र सखानारो (प) व्याख्याननी

ऐक अटक. ० पूंगी स्त्री० पाठ, पूंग वगैरे

नत्यकर्मां. ० ईर, ० लेद पुं० लुओ

पाठांतर. ० भासा (-या) स्त्री० वस्तुने

कमिक पाठो इपे गेठणीने आपतुं पुरतक

पाठवतुं स० किं [सं. प्रस्थापक; प्रा. पट्ट] मोकवतुं

पाठशासा [सं.], -या स्त्री० निशाण (र)

संस्कृत शीषववानी शाणा

पाठांतर न० [पाठ + अंतर] ग्रंथनी जीळ

प्रतमां मणी आवतुं सिन्न ल'भाण; ग्रंथ

के ल'भाणनो लुहो पडतो पाठ

पाडी पुं० [सं.] पाठ करनार (ग्रंथनो) (र)

पाठ करतां याद करी ले जेवो. जेम के,

ऐकपाडी (प्रायः समासमां)

પાઠું ન૦ પીઠ ઉપર થતું ગ્રમહું
પાઠું ન૦ કુંવારનું પાત
પાઠય વિ૦ [સં.] બણવાનું (૨) નિશાળમાં
 ચાલતું. ૦પુસ્તક ન૦ નિશાળમાં ચાલતી
 ચોપડી; 'ટેકરટબુક'
પાઠ પું[સં. પાઠક; પ્રા. પાઠ્ય, પાઠ]સોનીની
 કામ કરવાની જગા [કાર; આભાર
પાઠ (પા')પું[સરવંદે. પાઠહુક=ભમીન]ઉપ-
પાઠપટોશ પું [પાટો+પાટોશ] એક જ
 મહોલ્લાનો કે પાસે પાસેનો વાસ-વસતી.
 -શી પું પાઠપટોશમાં રહેનાર
પાઠવું સ૦કિ૦ [પ્રા. પાઠ (સં. પાઠ્ય)] પટે
 એમ કરવું (૨) બનાવવું (સિક્કા, પેંક)
પાઠાઆર પું એ પાઠા વચ્ચે હોય છે તેવું
 પાઠું વેર [-શી પું પાઠપટોશી
પાઠાપ(-પા)ટોશ પું જીઓ પાઠપટોશ.
પાટી સ્ત્રી૦ [દિ. ભેંસનું માદા બચ્ચું. -ડું
 ન૦ ભેંસનું બચ્ચું. -ડો પું ભેંસનું
 નર બચ્ચું કે તેનો નર
પાટો પું [સં. પાઠ; પ્રા. પાઠ]આંકનો ગરિયો
પાટો પું[સં. પાઠક; પ્રા. પાઠ, ંય] મહોલ્લા
પાટોશ, ંયુ, -શી દિ. પાટોસ, -સિમ]જીઓ
 પટોશ, ંયુ, -શી
પાણુ સ્ત્રી૦ ચોથો ભાગ; તે દર્શાવનારી
 કાના જેવી ઊભી લીટી
પાણુ ન૦ [સં. પાન; પ્રા.] ખેતરના પાકને
 પાણી પોવું તે (૨) કાંચ; પવાત
પાણુ પું [સં. પાણિ] પાણિ; હાથ [પ.]
પાણુકોરુ ન૦ [પાણ (કાંચ) + કોરુ]
 ગળિયા જેવું કપડું
પાણુતિયો પું ખેતરમાં પાણી વાળનારો
પાણિ પું[સં.] હાથ. ૦ચ્છેહણુ ન૦ [સં.]
 (લગ્નમાં) હાથ ઝાલવો તે (૨) લગ્ન
પાણિ ન પું[સં.] પ્રસિદ્ધ સંસ્કૃત વેચાકરણી
પાણિયારી (પા') સ્ત્રી૦ [પ્રા. પાણિકારી
 (સં. પાનીય + હારિણી)] પાણી ભરનારી. -રું
 ન૦ ઘરમાં પાણીનાં વાસણ સાબવાની જગા
પાણી ન૦ [સં. પાનીય; પ્રા.] પીવાનું કુંદરતી
 પ્રવાહી (૨) જળ જેવું કોઈ પ્રવાહી (૩)

[લા.] ધાર; વાઠ(જ)નૌર; તેજ (પ) શરાતન;
 ધોરસ (૬) ટેક; વઠ; આખર (૭) ઢોળ;
 સોનારપાનો રસ. ૦ચું વિ૦ પાણીથી
 ભરેલું (૨) ન૦ પાણીથી ભરેલું નાળિયેર
 (૩) રુખસહ; અરતરસી [લા.]. ૦છલ્લુ
 વિ૦ શરમિંદું; લગ્નગ્રસ્ત (૨) પાણીચું;
 પાણીથી ભરેલું (૩) ન૦ નાળિયેર. ૦હાર
 વિ૦ પાણીવાળું; તેજ. ૦પંચું વિ૦
 પાણીના જેવી ગતિવાળું; ત્વરિત. ૦પેચું
 વિ૦ જેમાં થોડું પાણી રહ્યું હોય તેવું;
 ગદગદું. ૦કેર, ૦ખદ્દેશી પું પાણી બદલવું-
 રથાનાંતર કરવું તે (તંદુરસ્તી માટે)
પાત પું [સં.] પતન; પડવું તે. ૦કે ન૦
 [સં.] પાપ(ર)વિ૦ પાટે એવું; પાટનારું.
 ૦કી વિ૦ [સં.] પાપી
પાતરું ન૦ [સં. પાત=પત્ર] પાંદડું (૨)
 પતરવેલિયું (૩) એનું લજિયું
પાતળ સ્ત્રી૦ [પ્રા. પત્તલ(સં. પત્રા]પત્રાળું(૨)
 પીરસેલું ભાણું [દેખાવડો પુરુષ
પાતળિયો પું પાતળો પણ નીરોગી,
પાતળું વિ૦ [દિ. પત્તલ] ભડું નહિ એવું
પાતાલ [સં.], -ળ ન૦ પુરાણાનુસાર
 પૃથ્વીની નીચે આવેલા સાત લોકમાંનો
 છેલ્લો; નાગલોક(૨) પૃથ્વીનું બહુ ઊંડું તળ.
 -ળપાણી ન૦ પાતાળ ફેડીને કાટેલું
 પાણી; અખૂટ પાણી
પાતિક ન૦ + પાતક [પ.] [પ્રતાપણું
પાતિવ્રત્ય ન૦[સં.] પતિવ્રતાનો ધર્મ; પતિ-
પાત્ર વિ૦ [સં.] યોગ્ય; લાયક (સમાસમાં.
 ઉદાઃ વિશ્વાસપાત્ર) (૨) ન૦ વાસણ (૩)
 નદીના એ કાંડા વચ્ચેનો ભાગ(જ)નાટકમાં
 વેશ લેનાર (પ) કથા કે વાતમાં આવતી
 વ્યક્તિ (૬) અધિકારી; લાયક પુરુષ
પાથરણુ(-ણુ) ન૦ [પાથરવું] ઉપરથી
 નીચે પાથરવા માટેનું ભડું મોટું કપડું;
 શેતરંજ; ભગમ. [પાથરણુ જવું = મર-
 નારને ત્યાં શોક દર્શાવવા એસણે જવું]
પાથરવું સ૦કિ૦ [સં. પ્રસ્ત; પ્રા. પથર] ફેલાવવું
 (૨) બિછાવવું

पाथेय न० [सं.] लातुं
पाथ पुं० [सं.] पथ (२) बोधो भाग (३)
 कवितानी कडी; अरल. ०५ न० [सं.]
 वृक्ष. ०पीठ न० [सं.] विथे आसने
 षेदेवाने पथ भूकवानी पाठकी. ०पूति
 स्त्री० अधूरो श्लोक पूरो करी आपवो ते
पाद न० [दि. पद] भागोण व्यागणुं मेदान
पादरी पुं० [पो.] जिस्ती धर्मोपदेशक
पादशाळ पुं० [फा.] शाळशाळ; सभ्राट.
 -डी वि० पादशाळनुं (२) स्त्री० पादशाळनुं
 शक्य [जेर करेळुं
पादाकांत वि० [सं. पाद + आकांत] छतेळुं;
पादुका स्त्री० [सं.] पावडी; आपडी
पाधर वि० [दि. पदर] वस्ती के वनस्पति
 विनानुं; सपाठ; उन्मत्त (२) युद्धुं; मेदान
 जेवुं (३) न० नुओ पादर. -रुं वि०
 आडुअवणुं नळि पळ सीधुं (२) सीधे
 मार्गे जनारुं; पांसरुं (३) अ० पारोपार
 (४) वगर विलभे; तरत. -रुं होर वि०
 पांसरुं; सीधुं
पान न० [सं.] पीतुं ते
पान न० [सं. पर्ण; प्रा. पत्र] पांहुं (२) पृष्ठ
 (पुरतकनुं) (३) नागरवेलनुं पान; तांभूळ.
 ०पर स्त्री० जेमां पान जरे छे जे कतुं;
 मळा-झाणू. ०डी स्त्री० नानां कुमणां
 कुमणां पांहुं (२) स्त्री० पानुं काननुं जेक
 थरेळुं. ०डुं न० पांहुं. ०हानी स्त्री० आवा-
 नां पान तथा तेमने सामान भूकवानुं
 पात्र. ०पटी (-टी), ०पीडी स्त्री०, ०पीडुं
 न० पाननुं पीडुं; तांभूळ. ०स्तेपारी
 स्त्री०; न० पान तथा सोपारी; सुभवास
 (२) [ला.] सिपाईसपराने नानी अक्षिस
 (३) डोईना मानमां करतो सभारंल
पानियुं न० नुओ पानुं; पृष्ठ (२) नसीयनुं
 पानियुं - लाण्य [ला.]
पानी (नी) स्त्री० [सं. पानि; प्रा. पण्डि, यां]
 पगना तणियाने जेडी तरकुने लाग
पानुं न० [सं. पर्ण; प्रा. पत्र] पांहुं (२)
 आपडीनुं पृष्ठ (३) गंजनुं पत्तुं (४)

यधु ६०नुं इण (प) पन्तुं; वीला रंगनुं
 जेक रत्न (६) [ला.] जिंजीबरने सांभंध
 (अहुधा अ० व० मां) (७) नसीयनुं
 पानियुं. [०पडनुं = सांभंध थवे; अवनमां
 साधे शडेवानुं थवुं] [तुं धाणुं वस्त्र
पानेतर न० परसती वपते कन्याने पडेरवा-
पानो (नो) पुं० [सं. प्रसव; दे. पन्धव; फा.
 पहन] वात्सल्यथी मानी छातीमां इध
 ललसार्थ आववुं ते (२) नुओ पारसेो;
 पाडो (३) पारस; नुसो; वैथ [ला.]
पाथ पुं० [सं.] नुओ पाथ
पाप न० [सं.] धर्म विरुद्ध कृत्य; दुष्टत (२)
 [ला.] कपर (३) अलगमती व्यक्ति. ०कर्म
 न० [सं.] पापनुं काम [करवुं ते
पापगळी, **पापगी** स्त्री० व्याकने पापा
पापड पुं० [सं. पपट; प्रा. पपट] जेक
 भावानी वानी. ०पार, -डिया पार पुं०
 पापडमां वपरातो जेक पार; सयोरो.
 -डी स्त्री० [सं. पपटिका; प्रा. पपटिया]
 जेपानां खेळनी पापड जेवी वानी
पापडी स्त्री० वालनी शिंश
पापणी स्त्री० पापी स्त्री [पापी बुद्धि
पापबुद्धि वि० पापी बुद्धिवाणुं (२) स्त्री०
पापलीरु वि० पाप करवाथी उरनारुं;
 पापकर्मथी उरीने चालनारुं
पापा पुं० शेटवी; ताता (आणसापामां) (२)
 अ० व्याकने पगलां मंडाववानो उद्गार
पापाचरणु न० [सं.] पापकर्म; दुराचार
पापात्मा पुं० [सं.] पापी; दुष्टात्मा [स्त्री
पापिणी (-नी) वि० स्त्री० [सं. पापिनी] पापी
पापियुं वि० पापी
पापिष्ठ वि० [सं.] अत्यंत पापी
पापी वि० [सं.] पाप करनारुं
पापर वि० [सं.] कंगाल; रोक (२) तुम्बळ
 सांकडा मतनुं [कि रेशमनेो]
पाभरी स्त्री० [सं.] उपरजे; दुष्टो (जिन
पाभरुं सं० किं० [सं. प्राण; प्रा. पाम] मेणववुं
 प्राप्त करवुं (२) समजवुं; कथी जवुं
पाथ पुं० [प्रा. पाथ (सं. पाद; फा.)] पग

पायभानुं न० लण३ [सवारनी टुकड़ी
पायभा स्त्री० [फा. पायगाह] घोडार(२) घोडे-
पायलभा पुं० सुरवाण
पायतभत न० [फा.] राजधानी; पाठनगर
पायदस्त स्त्री० (पारसीनी) भरखयात्रा
पायदण न० [पाय+सं. दण] पगपाणुं दरकर
पायभास वि० [पाय+फा. मालिदरू= मसणवुं] छेक दुईशामां आनी पडेवुं; भुवार. -**दी** वि० भुवारी; लरि दुईशा
पायरी स्त्री० पगयिथुं (२) दरमले; पदवी
पायरी स्त्री० [पो.पायरी] ऐक लतनी डेरी
पायस न० [पाय' परधी] अंजुर
पायलागणुं न० पगे लागवुं ते
पायली स्त्री० अनाज मापवानुं वासलुं; पाकी (यार शेर) (२) (आम्य) पावली; यारआनी. ०डुं न० पायली; यारआनी
पायस पुं०, -**सान** न० [सं.] भीर
पायादार वि० पायवाणुं; आधारवाणुं
पायानी डेणवलुणी स्त्री० प्राथमिक डेणवली-नी गांधीछमे थोलेवी पद्धति
पायो पुं० [फा.] पुरशी, भाटवा, टेणव
 ६०नो पग (२) थोडलुं (३) ले भूण-यलतेर उपर धमारत जेभी करवामां आने छे ते (४) ले आलु उपर त्रिडोणु जेभा रहे छे ते आलु (५) सुभडी अनाववा माटे करेडोः शीगेणनो भूण पाक (६) आधार; भूण [सा.]
पार पुं० [सं.] छेडो; अंत (२) छेद; सीमा (३) कांडो; तीर(४) जोडो भर्म; जेद [वा.]
पार (२), स्त्री० [दे. पारो] परशु; लाभेलुं भाटवुं [भीजतुं]
पारकुं वि० [दे. पारक, पारकर (सं. परकीय)]
पारण स्त्री० पारणवुं ते; परीक्षा (२) पुं० लुओ पारेण. -**उ** सं०किं [सं. परीक्ष; प्रा. परिकख] परीक्षा करवी; गुणदोष लख्वा (२) ओणभी काडवुं. -**भु** वि० परीक्षक; कहर करतार. -**भुं** न० परीक्षा (२) परने [वाचक]
पारखियुं न० पारखुं; पाखुं (कावित्य-

पारखुं न० भाणकने सुवाडवानी कठेरावाणी नानी छिडोणाभाट; तेलुं घोडियुं; पाणलुं
पारखुं न० [सं. पारण] मत के उपवासनी समाप्तिये करवामां आवतुं भोजन
पारतत्रय न० [सं.] परतत्रता
पारदर्शक वि० [सं.] आरपार हेभाय ऐवुं
पारदर्शिता स्त्री० पारदर्शीपलुं
पारदर्शी वि० [सं.] पारके भर्म पामनारुं; दीर्घ ने जेडी दृष्टिवाणुं
पारधी पुं० [दे. पारद्ध] शिकारी
पारभार्थिक वि० [सं.] परमार्थ संबधी; जेनाथी परमार्थ प्राप्त थाय ऐवुं (२) वास्तविक (अम के प्रतीतिदप नडि)
पारलौकिक वि० [सं.] परलोकने लगतुं
पारस पुं० [सं., फा. पारस; प्रा.] धरान देश
पारस पुं० लुओ पारसमखि (२) वि० मोटुं के सारी जतनुं. उदा० पारस लंभु
पारसनाथ लुओ पार्थनाथ
पारसमखि पुं० [प्रा. पारस (सं. स्वर्णमणि)] स्पर्शथी लोढाने सोतुं अनावनार मखि
पारसल न० [लुओ पारस] पोटकुं (ठपाल के रैखने भारइतनुं)
पारसी वि० [फा. पारसिक] पारसीअने लगतुं (२) पुं० धरानथी हिंदमां आवी वसेलो जरथोस्ती के तेनो वंशज
पारसो पुं० [सं. प्रकव; अथवा पयल+स्राव] आवलामां दूधने जराव
पारंगत वि० [सं.] अथयनमां पार जितरेलुं (२) पूरेपूरे साहित्यगार
पाराथल न० [सं.] (आणु) वांरी जवुं ते (२) नियत समयमां वेड के पुरालने समय पाक (३) कंठाणे उपजने तेलुं लाणुं विवेचन [वा.]
पारावत पुं० [सं.] कभूतर [पुष्कण
पारावार पुं० [सं.] हरियो (२) वि० अपार;
पाराशर पुं० [सं.] पराशरना पुत्र व्यासमुनि
पाराशीशी स्त्री० [पारो + शीशी] 'थरभोभीतर'
पारिजात (०क) न० [सं.] समुद्रमथन करतां

ની કળેલાં પાંચ દેવવ્રક્ષોમાંનું એક; તેનું ફૂલ
(૨) હારસિંગારનું ઝાડ; તેનું ફૂલ

પારિતોષિક ન૦ [સં.] ધનામ

પારિભાષિક વિ૦ [સં.] પરિભાષા સંબંધી

પારી સ્ત્રી૦ [દે. પારહી] પથ્થર તેડવાની નરાજ

પારેખ પું૦ [ન્યુઓ પારખ] (સિક્કા, ઝવેરાત

વગેરેની) પરીક્ષા કરી જાણનાર (૨) એક

અટક [કબૂતર

પારેવડું; પારેવું ન૦ [પ્રા. પારેવ્ય (સં. પારાપત)]

પારો પું૦ [સં. પારડ] એક ખનીજ પ્રવાહી ધાતુ

(૨) માળાનો મણકો (૩) તંબૂરો સુરેલ

ખતાવવા રખાતો તારને ભરવેલો મણકો

(૪) બંદૂકની ગોળી કે છરો (૫) અવાળુ

પાર્થ પું૦ [સં.] પૃથાનો પુત્ર; અર્જુન

પાર્થિવ વિ૦ [સં.] પૃથ્વી (મહામૂત)નું

(૨) માટીનું (૩) નશ્વર (૪) પું૦ રાજ

(૫) માટીના મહાદેવ. **૦પૂજા સ્ત્રી** ૦ પાર્થિવે-

શ્વર-મહાદેવની પૂજા

પાર્થમેન્ડ સ્ત્રી૦ [હં.] ઉગ્વાંડની રાજસભા

(૨) કોઈ દેશની મુખ્ય લોકપ્રતિનિધિ-

સભા. **૦રી** વિ૦ [હં.] પાર્થમેન્ડને લગતું

કે તે વિષેનું (૨) પાર્થમેન્ડમાં છાજતું

પાર્વતી સ્ત્રી૦ [સં.] હિમાલયની પુત્રી

પાર્શ્વનાથ પું૦ [સં.] જૈનોના તેત્રીસમા

તીર્થંકર; પારસનાથ

પાર્શ્વદ પું૦ [સં.] દેવનો સેવક

પાર્શ્વલ ન૦ [હં.] ન્યુઓ પારસલ

-પાલ વિ૦ [સં.] 'પાળનારું, પાળક' એ

અર્થમાં સમાસને અંતે. ઉદા. ૦ગોપાલ

પાલ પું૦ નાનો તંબૂ કે તેની કનાત

પાલ પું૦ [ન્યુઓ પાલિયું] કેટલીક જગાના

'પાણી પર તરતી દેખાતી ચીકણ તે (૨)

તેવા પાણીને લીધે શેગીલો ખનેલો પ્રદેશ

પાલક વિ૦ (૨) પું૦ [સં.] ઉછેરીને 'મોટું'

કરનાર (૨) રક્ષક [એક ભાજ

પાલક(-ખ) સ્ત્રી૦ [પ્રા. પાલકા; (સં. પાલક્યા)]

પાલખ સ્ત્રી૦ [સર૦ 'પાલખી'] કડિયા

વગેરે કારીગરોને જોયે કામ કરવા માટે

કરેલો વાંસ-વળીઓનો આધાર

પાલખી સ્ત્રી૦ [સં. પલ્યંક ઉપરથી] સુખપાલ

પાલટવું સ૦ ક્રિ૦ [ન્યુઓ પલટવું] [પારણું.

પાલણું ન૦ [સં. પાલન ઉપરથી] બાલકનું

પાલન ન૦ [સં.] પાળવું તે. **૦પોષણ** ન૦

પાળવું અને પોષવું તે. **૦હાર** પું૦ પાળનારો

પાલવ પું૦ [સં. પલ્લવ] પહેરેલા સાદલાનો

લટકતો છેડો (૨) દુપટ્ટા- પાધડીનો કસળી

છેડો આશરો; શરણ. [-ને **પાલવે પડવું**

-ને આશરે જવાનું થવું] [નભાવણું

પાલવવું સ૦ ક્રિ૦ [સં. પાલવ્ય] ઉછેરવું; પોષવું;

પાલવવું અ૦ ક્રિ૦ [સર૦ સં. પારવ્ય; પ્રા.

પાલ] પરવટવું; પોષાવું; ગોડતું થવું

પાલિ સ્ત્રી૦ [પ્રા. પાલિયાપ = ધર્મોપદેશ =

ભુદ્ધના ધર્મોપદેશની ભાષા] એક પ્રાચીન

ભાષા, જેમાં ખૌદ્ધ ગ્રંથો લખાયેલા છે

પાલિત વિ૦ [સં.] પાળેલું; રક્ષિત

પાલિયું વિ૦ ['પાલો' ઉપરથી] ઝાટપાલાના

અને લીલના કોહાણવાળું; પાલવાળું

પાલી સ્ત્રી૦ [સં.; દે.] કાઠિયાવાડનું અનાજનું

એક માપ; તેનું વાસણ (૨) (મુંબઈમાં)

ચાર શેરનું માપ.

પાલી સ્ત્રી૦ [સં. પલ્લવ] ઢીણું પાંદડાં [ખ્યાલું

પાલી સ્ત્રી૦ [ન્યુઓ ખ્યાલી] નાનું પાલું-

પાલીસ સ્ત્રી૦ [હં. પાલિશ] ખટ, કબાટ,

વાસણ વગેરે વસ્તુઓ પર ચળકી લાવવા

ચોપડાતું દ્રવ્ય; તે ક્રિયા કે ચળકા

પાલું ન૦ [સં. પલ્લ=ધાન્યનો કોઠાર] ખપ-

રડાનો કે માટીનો અનાજ ભરવાનો કોડલો

(૨) વાંસની ચીપોનું ટાટું (૩) વરસાદમાં

માટીની ભીંત ધોવાઈ ન બ્ધ્ય તે માટે

ચાડું રાખેલું કરાંડીનું ટાટું

પાલું ન૦ [ન્યુઓ ખ્યાલું] ખવાલું [પડણું

પાલું ન૦ પાલવ (૨) આશરો. ઉદા. ૦ પાલે

પાલો પું૦ [સં. પલ્લવ] ઠોરને ખાવાનાં પાંદડાં

પાલો પું૦ ખ્યાલો

પાલો પું૦ ગાડીગાડા ઉપરની ખપરડાંની છત્રી

પાલો પું૦ [સં પાલેય] વાદળમાંથી ખડતો કરો

પાવક વિ૦ [સં.] પાવન કરનાર (૨) પું૦ અગ્નિ

પાવડી સ્ત્રી૦ [સં. પાલુકો; પ્રા. પાલ્યા;]

जेडाने हेकाशे पळेखवानो लाकडानो ऐक धाट; पाट्टुका; याभडी (२) पग वडे हाजवानुं साणवुं ऐक साधन

पावडो पुं० [सं. काल उपरथी] माडी, क्यरी वगेरे उरडवानुं के भरवानुं ऐक साधन (२) गाडीना ऐजिननो अरपडो

पावती स्त्री० पडोथ; रसीद

पावन वि० [सं.] पवित्र; शुद्ध (२) शुद्ध करना (३) न० पवित्रता; शुद्धि. ०कारी वि० पवित्र करना

पावरधुं वि० [फा. पवईहो] दुशण

पावली स्त्री० [सं. पाद परथी] पावलुं; आरव्यानी. -लुं न० आरव्यानी

पावणुं न० नानी पणी

पाविठ्य न० [सं.] पवित्रता

पावुं स० कि० [सं. पा] पिवडावळुं

पावैथो पुं० डीजो; नपुंसक

पावो पुं० [रे. पावय] ऐक नतनी वांसणी (२) आगणेठनुं झुंगणुं वागे छे ते - तेनी सिसोडी

पाश पुं० [सं.] झसो; आणे (२) पशुपक्षी इसाववानुं शिकारीनुं साधन (३) वज्रनुं आधुध (४) इसाववानी युक्ति [ला.]

पाशव(-वी) वि० [सं.] पशुनुं; पशुना जेळुं

पाशा पुं० [तुर्की] डाकेम (२) तुर्कस्ताननो जेथा इरन्ननो अमलदार

पाशियुं न० [हि. पास] करपडी के रांपडीमां मुकांतुं धारवाणुं लोभउंतुं इण (२) रांपडी

पाशुपत पुं० [सं.] ऐक प्राचीन शैव संप्रदाय (२) तेनो अनुयायी (३) न० शंकरना तेजनुं द्विव्य अस्त्र

पाशेर पुं० [पा+शेर] शेरनो बायो लाग. -री स्त्री० पाशेरनुं मापियुं के वजन. -रो पुं० पाशेर वजननुं काटलुं. [पाशेरामां

पळेडी पूली श० प्र० तदन शउआत] **पाश्यात्य** (वि० [सं.]) पश्चिमनुं; पश्चिममां आवेलुं

पापाळु पुं० [सं.] पथर

पास पुं० [सं. रपई] रपईथी पट के रंग जेसवो ते (२) रोजतनी असर [ला.]

पास स्त्री० [सं. पाश; प्रा. पास] आळु; पासुं (२) अ० पासे [प.]

पासे वि० [इं.] पसार; इतेहमंड; सङ्ग (२) मंन्दर; पसंड (३) पुं० रज के मंन्दरीनी थिडी. ०पोट्ट पुं० देशांतर जवा

माटेनो परवानो. ०पुक स्त्री० पेंक साधिनी लेवटडेवडी नोधनी आतेदारने

भणती योपडी [ल'अचोरस कडो] **पासेवो** पुं० पासाना आकारनो धातु वगेरेनो

पासवान पुं० [फा. पासवान] उल्हूरियो; नोकर

पासवुं स० कि० रंग जेसाडवा साडु प्रथम पदाश वगेरेनो पास हेवो

पासाळण न० पासाना अंधारणमां रडेलुं पाणी; वोटर अेंद्री श्रीरुडीजेशन [र. वि.]

पासाभडी स्त्री० [पासुं+भडी] जे आळु कसो आंधवानी ऐक नतनी पंटी

पासाशूण न० [पासुं+शूण] पडभामां इटतुं शूण (२) उभेशनी नळकनी उपाधि के

नडतर [ला.] **पासियुं** न० लुथो पाशियुं [(२) पक्ष

पासुं न० [सं. पाश; प्रा. पास] पडणुं; आळु **पासे** अ० [सं. पाश] नळक (२) पडभे; आळुमां

(३) ताभामां कण्ठमां (४) सामे; आगण **पासे** पुं० [सं. पाशक] योपाट रभवामां

वपराता अंक पाडेजा ल'अचोरस कडो-मांनो ऐक (२) पदाथनो तेवो पासोडी

पासे पुं० [सं. प्रकव] दूधने (टारे) आंयणमां आववा हेवुं ते [जेवो उहूगार

पाळि(०पाळि) श० प्र० [सं.] 'रक्षण करो' **पाळो** पुं० लुथो पारसे

पाण स्त्री० [सं. पालि] तणाव के सरोवरनो किनारो (२) प्रवाहीने वडी जतुं अटकारवा

करेडी आड. -पाण वि० लुथो -पाल वि० [पाणुं

पाणालुं न० [सं. पालन उपरथी] पाळालुं; **पाणवुं** स० कि० [सं. पालव] रक्षण करवुं (२)

भरणपोषण करवुं (३) पोषवुं अने कणववुं (४) लंग न करवो, -नी प्रभाजे वर्तवुं;

मानवुं (वचन, आज्ञा, मत, रज, अणुजे)

पाणिथो पुं० [सं. पालि=प्रशंसा(२)चिह्न] रमारक तरीके ठोभो कइलो पथरो; भांसी
पाणिथो पुं० [‘पाण’ उपरथी] थोरियो
पाणी स्त्री० [सं. पालिका] छरी
पाणी स्त्री० [सं. पालो=पंक्ति] वारो
पाणी स्त्री० उडताण; पाडी
पाणी स्त्री० पाण
पाणुं वि० (२) न० [सं. पाद उपरथी] पगे यालनारुं. -**णो** पुं० पगपाणो सुसाइर (२) पेडण, मुलकी के लइकी सिपाई
पाणो पुं० रवामीनारायण संप्रदायनो ओक डोपीनो सेवक [उभल देटी
पाँडे (०) पुं०; न० [पो.], **पंरोटी** स्त्री०
पांभ (०) स्त्री० [सं. पञ्च] पक्षीनो जेडवांनो अवयव (२) लइकरनी भे आलुभांनी ओक (३) छापशानो भे तरइनो अहार पडतो भाग (४) आश्रय; पडथुं [दा.]
पांभडी (०) स्त्री० [दि. पंलुडी] कणी भिलतां छटा पडता अवयवोभांनो इरेक. -**डुं** न० डण्णनी आलुअेथी कूटनी नानी डण्णी(२) कुटुंणनी शाभा [दा.]
पांभाणी (०) स्त्री० [‘पांभ’ उपरथी] थोडीनी ओक नदत [का.]
पांभाणुं (०) वि० [‘पांभ’ उपरथी] पांभ-वाणुं (२) हांतावाणुं (३) डण्णीवाणुं
पांभियुं (०) न० [‘पांभ’ उपरथी] पक्ष; तड (२) डण्णी; शाभा (३) देशी ताणानो के किलवानो ओक आलुनो नानो छटो पडतो भाग (४) कातरनुं पांनुं
पांभुं (०) वि० छटुं; आलुं
पांगत(-थ) (०) स्त्री० पथारी के पाठवानो पग तरइनो भाग
पांगरनुं (०) अ०किं अंकुर कूटवा
पांगरुं (०) न०. -**रो** पुं० [सं. प्रग्रह] पारखाने के ओडथाने अश्वर पकडी राभतार होरी (२) तालवानी सेर (३) गोइलनी भे आलुनी होरी (४) सुकान तरइनो बडालुनो छेडो
पांगणुं (०) वि० [सं. पंगु] पगे अपंग (२)

[दा.] अशक्त; निर्गण (३) आधार-टेका विनानुं
पांगोडुं (०) न० अलाथी डोएडी सुधीनो हाथनो भाग (२) हाँलवा यालवाना अवयवोनो सांधा-भूण
पांथ (०) वि० [सं. पंचत्] ‘प’
पांथन्य पुं० [सं.] कृष्णनो शंभ
पांथभ (०) स्त्री० पभवाडियानी पांथमी तिथि
पांथरीरी (०) स्त्री० पांथ रोतरनुं काठलुं. [कूटथी = नकाभी माथाकूट करवी]
पांथली [सं.], -**णी** स्त्री० पांथाल देशना रामनी पुत्री द्रौपदी
पांथलु(-लु) (०) स्त्री० [सं. पाथलु, प्रा. पञ्ज उपरथी] निश्चत सभये ठेनुं सेवन कर्या विना न यावे तेवी देव; पंधालु
पांथरापोण (०) स्त्री० अशक्त के धरडां ठोरने राभवानुं धर्माटा रथान
पांथरां (०) न० अ० व० लुओ कोधांपांथरां
पांथरुं (०) न० [सं. पंजर] पशुपक्षीने पूरी राभवा अनारिबुं सणियानुं धर (२) तेवो केई पलु धाट (३) अहावतभां न्यायाधीश सामे जवाण आथवा ठोला रडेवानी पांथरा जेवी जगा
पांडव पुं० [सं.] पांडुनो द्दीकशे
पांडित्य न० [सं.] पंडितार्थ
पांडु वि० [सं.] द्वीकुं (२) पुं० ओक रोग; ‘अनिमिया’ (३) पांडवोनो पिता
पांडुर वि० [सं.] द्वीकुं; धाणुं
पांती (०) स्त्री० [सं. पंक्ति] पक्ष; आलु (२) रीत; भाग (३) भाग; हिरसे (४) परिमाण-ना विभाग पाडीने हिसाभ अलुवानी गलितनी ओक रीत (प) लुओ पांथी; सेथी
पांतीश(-स) (०) [न० [सं. पंचविशत; प्रा. पणतीस] ‘उप’
पांथ पुं० [सं.] सुसाइर
पांथी (०) स्त्री० [दि. पंति = प्रशरयना] सेथी
पांथडी (०) स्त्री० [सं. पंथ] लुओ पानडी. -**डुं** न० पलुं. [पांथडुं इरनुं = भाग्य अहालुं; भाग्योहाय थवो] [रना वाण
पांपलु (०) स्त्री० पौपयानां कितारी उप-

પાંશરું (૦) વિ० સીધું; ઠાણું; પાધરું.
 ઠોર વિ० સીધુઠોર; આડાઈ વગરનું
 પાંશુ સ્ત્રી० [સં.] ધૂળ. ઠલ વિ० [સં.]
 ધૂળવાણું (૨) બ્રહ્મ; દુરાચારી
 પાંસકં (૦) વિ० [સં. વંચષ્ટિ] 'પદ'
 પાંસરું(ઠોર) ન્તુઓ 'પાંશરું'માં
 પાંસળી (૦) સ્ત્રી० [પ્રા. પાસલ (સં. વાર્થ)]
 જાતીના માળાનાં બને બાનુનાં ઢાડકાં-
 માંનું દરેક. -ણુ નં ન્તુઓ પાંસળી
 પાંસુ સ્ત્રી० [સં.], ઠલ વિ० ન્તુઓ 'પાંશુ'માં
 પિક પું [સં.] કોકિલ; કોચલનો નર
 પિક સ્ત્રી० યૂંક; પીક. ઠાની સ્ત્રી० યૂંકલાની
 પિકેટિંગ નં [હં.] પહેરો; ચોટ્ટી
 પિખાવવું સંક્રિં, પિખાવું અંક્રિં
 'પીખવું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
 પિખળાવવું સંક્રિં 'પીખળવું'નું પ્રેરક
 પિચકારી સ્ત્રી० [પિચ (સ્વ૦) + કારી]
 ખાણીની સેડ (૨) સેડ છાડવાનું ભૂંગળી
 જેવું એક સાધન. [અપવી = એનિમા
 આપવો]
 પિચ્છ નં [સં.] પીછું
 પિછાણુ(ન્ન) સ્ત્રી० [સં. પ્રત્યગ્નિજ્ઞાન] માહિતી
 (૨) ઓળખાણુ. ઠવું સંક્રિં ઓળખવું
 પિછોડી સ્ત્રી० ન્તુઓ પછોડી
 પિટાવવું સંક્રિં, પિટાવું અંક્રિં
 'પીટવું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
 પિતપાપડો પું [સં. પાત (પીળું) + પાપડી]
 ખાખરાની શિંગ
 પિતર પું [ન્તુઓ પિત] મૂત પૂર્વજ
 પિતરાઈ પું, -ણુ સ્ત્રી० ન્તુઓ 'પિતરાઈ'માં
 પિતવાડો પું [પિત + વાડો] કૂવાના ખાણીથી
 અ્યાં દર વર્ષે શિયાળુ-કતાળુ વાવેતર
 થતું હોય તેવું એતર [હાલિયું
 પિતળિયું નં પિતળતું નાતું વાસણુ;
 પિતા પું [સં.] બાપ. ઠણ પું (માનાથે').
 ઠમહ પું [સં.] દાદા (૨) બ્રહ્મા. ઠમહી
 સ્ત્રી० [સં.] દાદી. ઠશ્રી પું પિતાણ
 -તુ પું પિતા; બાપ [પ.]
 પિતૃ પું [સં.] બાપ (૨) પું અવંવં પૂર્વજે;

મરી ગયેલા બાપદાદાઓ. ઠમહણુ નં
 પિતૃઓ પ્રત્યેનું મહા દેવું (ન્તુઓ મહાત્રય).
 ઠતર્પણુ નં [સં.] પિતૃઓનું તર્પણુ
 કરવા આપેલી જલાંજલિ; પિતૃચક્ષ (૨)
 તર્જની અને અર્ચગૃહા વચ્ચેનો મધ્યભાગ.
 ઠદેવ પું [સં.] પિતરો (૨) વિ० પિતાને
 દેવ તરીકે પૂજનાર. ઠવ્યજ્ઞ પું [સં.]
 પિતૃતર્પણુ (૨) પાંચ મહાયજ્ઞોમાંનો એક
 પિત નં [સં.] કલેબમાં પેદા થતો રસ,
 જે આંતરદામાં ઊતરી ખોરાકને પચાવે
 છે (૨) વેદક પ્રમાણે શરીરની ત્રણ
 ધાતુઓમાંનો એક (કફ, પિત્ત અને વાયુ).
 -તારાય નં [પિત + આરાય] શરીરનો
 પિત્તનો અવયવ
 પિત્તળ નં [સં., પ્રા. પિત્તલ] તાંબા અને
 જસતતી મિશ્ર ધાતુ. -પિયું નં પિત્તળિયું
 પિત્તો પું [સં. પિત] પિત (૨) કોષની
 તીવ્ર લાગણી [લા.]
 પિત્રાઈ પું [સં. પિતૃવ્ય] કાકાનાં છોકરાં;
 સાતમી પેઠી સુધીમાં એક બાપનો વંશજ
 (૨) પિતા સંબંધી. -ણુ વિ० સ્ત્રી०
 પિત્રાઈને ત્યાં જન્મેલી. -ણુ(ન્શ્રી) સ્ત્રી०
 પિત્રાઈની વહુ
 પિત્ત સ્ત્રી० [હં.] ઠાંકણી (૨) પાટો, વેણી
 વગેરે જકડી રાખવા વપરાય છે તે બનાવટ
 પિનાક નં [સં.] શિવનું ધતુષ. ઠપાણુ
 (-ણુ) [સં. પિનાકપાર્શ્વ] પું શિવ. -ક્રી
 પું [સં.] શિવ
 પિપરમાટ સ્ત્રી० [હં. વાપરમિત્ત] ન્તુઓ ખાટી
 મીઠી [[સં.] તરચું
 પિપાસા સ્ત્રી० [સં.] તરસ. -સુ વિ०
 પિપૂડી સ્ત્રી० [સ્વ૦] કૂંડીને વગાડવાની
 ભૂંગળી; પીપી. [ઠવગાડવી શં પ્ર૦
 એકની એક વાત કલા કરવી-શ્યાં
 કરવી (૨) ખુશામત દાખલ સૂર પુરાવવો;
 હાણ હા લણવી]
 પિપ્પલ પું [સં.] પીપળો [[વત્માન, કું
 પિખતું વિ० [સં. પિખત; હપરથી] + પીતું
 પિમળાટ પું [પીમળવું] ઉપરથી] સુવાસ

पियर (पि) न० [सं. पितृगृह; प्रा. पिङ्गहर] स्त्रीनां भाषापनुं धर. ०पनोती वि० स्त्री० पियरमां लार्थलांडुं वाणी. -रियुं न० पियरनुं सगुं

पियाण स्त्री० कपाणमां करेदी कंठुनी अर्थां

पियाण न० [फा.] कठो; इंगणी

पियानो पुं० [इ.] ऐक विदेशी वालिंत्र

पियारुं वि० [अप. पिआर (सं. प्रियतर)]

प्यारुं [प.] [प्यारानुं अर्थ (२) परण

पियावो पुं० [पियावळुं उपरथी] पाणी

पियु पुं० [अप. पिअइ (सं. प्रणयित्तु)]पति

पियेर(-रियु) (पि) न० लुओ 'पियर'मां

पिरसळु न० [सं. परिसेण; प्रा. परिसेण]

पीरसवुं ते (२) पीरसेळुं लाळुं (३)

नातवराने अगे घेर लाळुं पीरसवुं ते

पिरसाववुं स०किं० 'पीरसवुं'नुं प्रेरक

पिरार्थ स्त्री० लुओ पेरार्थ

पिरामिड पुं० [इ.] प्राचीन मिसरी राजना

भूतहेळ उपर अधावेदी शंङु आकारनी

समाधि-कअर (२) शंङु आकार

पिरोण (-ळ, -णु) लुओ 'पीरोण'मां

पिलाार्थ स्त्री० पीलवुं ते(२)तेनुं मडेनताळुं.

-मळु न०. -मण्णी स्त्री० पीलवानुं

मडेनताळुं (२) त्रास; यातना [ला.]

पिलाववुं स०किं०, पिलावुं अ०किं०

'पीलवुं'नुं प्रेरक ने कर्मांलि

पिदळुं न०, -दळो पुं० [पिंडळुं उपरथी]

वींठीने करेवो दडो-गोटो

पिवडाववुं स०किं०, पिवावुं अ०किं०

'पिवुं'नुं प्रेरक ने कर्मांलि

पिशाच पुं०; न० [सं.] अवगतियो एव;

प्रेत (२) भूतप्रेत जेची ऐक हीन योनि.

०ण्णी, -यी स्त्री० पिशाच स्त्री

पिशुन वि०[सं.] कडोर(२)नीच(३)याडिंयुं

पिष्ट वि० [सं.] कूटेळुं;पीसेळुं(२)पुं० भूके;

लोड. ०पेपळु न० [सं.] पुनरुक्ति;

ऐकनुं ऐक इरी इरी कडेळुं ते

पिसाववुं स०किं०, पिसावुं अ०किं०

'पीसवुं'नुं प्रेरक ने कर्मांलि

पिरदन पुं० [इ.] ऐजिन के पियकारी

वगेरेमां वपरातो दृष्टावाणे; दंडो

पिरताणीस वि०[सं. पत्रचत्वारिंशत्] '४५'

पिरतुं न० [फा.] परतुं; ऐक मेवे

पिरतोळ स्त्री० [पो.] नागी अंठुक; तमचो

पिंगल [सं.], -ण वि० लावाश पडता

'पीणा रंगनुं(२)न० छंशस्र(३)अत्यंत

विस्तार [ला.], -ला[सं.], -णा स्त्री० छं-

योगमां मानेदी त्रळ प्रधान नाडीआ-

मांनी ऐक (छडा, पिंगणा, अने सुषुम्णा)

(२)वि०स्त्री०लावाश पडता 'पीणा रंगनी

पिंजर न० [सं.] पंजर; पांजुं

पिंड पुं० [सं.] गोणो(२)पिनुओ निमित्तो

लोड के लातने वाणेयो गोणो (३) शरीर.

०डान न० [सं.] श्राद्धमां पिंड अर्पाळ

करवो ते. ०ळुं न० लुओ पिंडुं. ०लो

पुं० पिंडो

पिंडी स्त्री० [सं. पिण्डिका] पगना नणानी

पाळणतो मांसनो क्षेत्रो

पिंडुं न० [सं. पिंड उपरथी] पिदळुं. -डो

पुं० वींटेवो के वाणेयो गोणो -गोटो

(कणक, माटी, दोरा छंनो)

पिंढोरी वि०(२)न० [प्रा. पिण्डवर (सं.

पिण्डवृह)] पींढोरी; मांठीनी बींतोनुं (धर)

पी अ० [रव०] तिररकाराश 'डूगार;

दुरियो (२) पिपुडोने रव

-पीडि वि० (सभासने अते) पीनारुं

पीक स्त्री० लुओ पिक(२)तेनी पियकारी

पीगणवुं अ०किं० [प्रा. पगल(सं. प्रगल)]

योगणवुं; प्रवाडी थळुं (२) (इयाथी)

दीळुं - नरम थळुं [ला.]

पीछ न० [सं. पिच्छ] पीछुं. -छी स्त्री०

[सं. पिच्छिका; प्रा. पिच्छी] वाण, पीछां

के तेची भीळ वस्तुनी छाथावाणी अनावट

(माथो ठरावानी, रीतरवानी, वगेरे)

पीछुं न० पीछ (२) तेनी कलम [छार

पीछेळक स्त्री० [हिं.] पाछा छळुं के पडवुं ते;

पीछो पुं० [प्रा. पिच्छ=पूछुं] डेडो; पूंके

पीटवुं स०किं० [प्रा. पिट्ट] पूळ भारवुं

(२) भूअेदानी पाछण कूठुं (३) डोकडुं; वगाडुं (डांडी)
पीट्युं वि० भूअे (स्त्रीअेमां गाण तरीके)
पीठ न० [सं.] (देव, आचार्यादिनुं) स्थानक
 (२) स्त्री० भलर (३) भलरआव
पीठ स्त्री० [सं. पृष्ठ; प्रा. पिठ्ठ] वांसो.
 [०आवपी = वांसो छेलाईने पाडवेी].
०अण न० पाछण रछीने जेर हेतुं अण
पीठिका स्त्री० [सं.] आणठ (२) मूर्ति के थांसलानी छेठक-आधार (३) भूमिका
पीडा स्त्री० [सं. पिष्ट; प्रा. पिठ्ठ] लअप्रसंगे वरकन्याने शरीरे योणवाने पीणे सुगंधी पदार्थ
पीडुं न० [सं. पीठ] भलर के टुकान (भास करीने लाकडांनुं अने दाइताडीनुं)
पीड स्त्री० [सं. पीडा] पीडा; दुःअ (२) अंक; आंकडी (३) वेख; प्रसववेदना. **०न** न० [सं.] पीडा (२) पीडवुं-पकडवुं के हाणवुंते. **०नुं** सं०किं [सं. पीड] दुःअ हेतुं (२) पकडवुं; आलवुं (३) आपवुं; हाणवुं. -**डा** स्त्री० [सं.] दुःअ (२) नडतर. -**डाकारक**, -**डाकारी** वि० पीडा करनाडे. -**डापुं** अ० किं 'पीडवुं'नुं कर्मलि. -**डित** वि० [सं.] पीडा पायेलुं
पीठ स्त्री० [दे. पीठी; सं. पीठिका; प्रा. पीठिया] जेना छपर मेडानां पाठियां जडवामां आवे छे ते लांभुं लाकडुं-वणी (२) वि० मोडी उभरनुं; इरेल. -**दियुं** न० पीठ (२) हाठने हांत (३) अवाणु; पेटुं
पीलुं न० पीवानी वस्तु; पेय
पीत न० [सं. पीत] पाणी पाईने छछरेसो मोल (२) वि० [सं.] पीणुं
पीतण न० लुअे पित्तण
पीतांभर न० [सं.] पीणुं के कौर्ष पय रेशमी अजाठियुं (२) वि० पीणां वखवाणुं
पीधेल (-लु) 'पीतुं'नुं भू० क० (२) वि० दाइना नरावाणुं; छाकटुं
पीन वि० [सं.] जडुं; पुष्ट; मातुं
पीप न० गूमडातुं पडुं

पीप न० [पो. पीपा] लाकडातुं के धातुनुं नयाकर पात्र [नतनुं] अेक आड
पीपर स्त्री० [लुअे पीपण] पीपणानी
पीपर स्त्री० [सं. पिपली] अेक वसाखानी शीज-वनस्पतिनी सींग. -**रीभूण** न० पीपरना छेडनां भूण; गंडोडा
पीपण पुं० [सं. पिपल] अेक आड; अश्वत्थ. -**णी** स्त्री० नानो पीपणे
पीपणीभूण न० लुअे पीपरीभूण
पीपणे पुं० लुअे पीपण
पीपी अ० [रव०] (२) स्त्री० कूंकीने वगाडवानी भूगणी; (गालर के पांडडानी) पिपूडी (३) 'पी' जोलाय ते; इनेती [गिणी]
पीपी स्त्री० (आणभाषा) पिपरभीठ जेवी
पीभण स्त्री० [सं. परिमल] सुगंध. **०नुं** अ० किं सुगंध देडवी
पीयण स्त्री० लुअे पियण
पीयूष न० [सं.] अभूत [पदार्थ]
पीये पुं० आभने भूखे आउतो यीकखे
पीर पुं० [फा.] मुसलमानेमां पवित्र गणतो पुरुष [भाषामां भूकवुं]
पीरसवुं सं०किं [सं. परिविषु] जमवा भाटे
पीरसावुं अ०किं 'पीरसवुं'नुं कर्मलि
पीरेण पुं० [फा.] अेक रत्न. -**अ** (-अु) वि० पीरेजना रंगनुं; आसमानी
पीडवुं सं०किं [सं. पीड्युं; प्रा. पीठ] दणार्थ -कयराई निबोवाय अेम करवुं (२) दुःअ हेतुं; कनडवुं [ला.] (३) दोठवुं (कपास)
पीडवे पुं० [लुअे पीड] अेक आड
पीडु पुं० [सं.] अेक आड; पीडुडी (२) अेक राज (३) पीडुडुं. **०डी** स्त्री० पीडुनुं आड. **०डुं** न० तेनुं इण [अभ्युं]
पीडुं न० [दे. पीडुअ=अभ्युं] मरधीनुं
पीडो पुं० [दे. पीडुअ.] थड के मूणगांधी कूटेसो इणगे
पीतुं सं० किं [सं. पा; प्रा. पिक] प्रवाही पेटमां देतुं (२) प्रवाहीने पोतामां सभाववुं के शेषवुं (३) (भूखपान) करवुं. [पी जवुं = गांठुं (२) सडन करी जवुं]

पीसवुं सं० किं [सं. पिषु; प्रा. पिस] इणवुं
 (२) लसोयवुं; धृष्टवुं (३) योपवुं (गंष्ट्काने)
 पीसवो पुं० सिरोदी
 पीणाश स्त्री० पीणाशुं
 पीणियुं न० लग्न प्रसंगे कन्याने भहेरवानुं
 हणहरथी रजेवुं पीणुं वस्त्र (२) पीणी
 - कांठक काणी छुं
 पीणुं वि० [सं. पीतक; प्रा. पीत्रल] हणहरना
 रजनुं; पीत. ०पथ वि०साव पीणुं-कीकं
 पीभल्ली स्त्री०, -लुं न० पीभवुं ते ते; यथल्लुं
 पीभवुं सं० किं विपेरी नाभवुं (२)
 यूदी नाभवुं
 पीभाववुं सं० किं, पीभावुं अ०किं
 'पीभवुं'नुं प्रेरक ने कर्मलि
 पीगणुं वि० [सं. पिगल] पीणयटुं (२) मांजुं
 पीडमण न० पाछण रहीने नेर हेतुं
 पीछ न० [नुओ पीछ] पीछुं, -छाणुं
 वि० पीछावाणुं, -छी स्त्री० नुओ पीछी.
 -छुं न० पीछुं
 पीण्यु स्त्री० पीणवानुं साधन (२) न०
 पीणवुं ते (३) (वातने) नकामुं यथवुं -
 लंभाववुं ते [दा.]. -एली स्त्री० पीण्यु
 (२) पीणवुं ते (३) पैडा परनुं दांकल्युं
 (रथनां पैडां पर होथ छे ते)
 पीणरुं न० नुओ पीणर; पांजुं
 पीण्यु सं० किं [सं. पिञ्ज] र्ना रैसा छटा
 पाडवा (२) पीण्यु करवुं - लंभाववुं [दा.]
 पीणमल्यु न०, -एली स्त्री० पीणवाणी मन्दीरी
 पीणरल्यु स्त्री० पीणरानी वहु (२)
 पीणवानुं काम करती स्त्री
 पीणरै पुं० पीणवानुं काम करतार
 पीणववुं सं० किं, पीणवुं अ० किं
 'पीणवुं'नुं प्रेरक ने कर्मलि
 पीडार (-रै) पुं० [सं. पिडार; वे. पैडार]
 आदीर; अंरवाड
 पीडागो पुं० नुओ पिडा
 पीडारो पुं० [सं. पैडार] दांठारुनी अेक
 प्रसिद्ध जतनो माल्युस [भीतोवाणुं
 पीठेरी वि० [नुओ पिठेरी] भाडीनी

पुकार पुं० [प्रा. पुकार] पोकार; अम. ०वुं
 सं० किं पोकारवुं (२) पोकारिने कहेवुं;
 नहेर करवुं
 पुभत वि० [फा.] याकुं; याकट (२) इरेल
 पुगाडवुं सं० किं 'पूगवुं'नुं प्रेरक; पहोवाडवुं
 पुगावुं अ० किं 'पूगवुं'नुं आवे
 पुयकारी. स्त्री० [रव०] भाणकने सांत
 करवा ओड वयथेयी इरेयो मूहु अवाण
 पुदछ न० [सं.] 'पूछी
 पुछडियुं वि० ['पूछी' उपरथी] 'पूछडी-
 वाणुं. -यो तारे पुं० धूमकेतु
 पुछाववुं सं० किं, पुछावुं अ० किं
 'पूछवुं'नुं प्रेरक ने कर्मलि
 पुट पुं० [सं.] पडियो (२) पडिया नेवो कोठ
 पलवाट (३) आच्छादन; दांकल्युं (४) कुलडी
 के शकारामां धातु के औपध मूडी उपर
 दांकल्युं के पीणुं शकारुं मूडी कपडाल्युं
 करी करेयो धातु; सपुट (५) तेने लहोमां
 मूडी औपधने आपेवी आंय (६) पट; पास
 पुडेवाण वि० ['पूठ' उपरथी] पाछडी
 वयमां जन्मेछुं; पूडेवाण
 पुष्य वि० [सं.] पवित्र (२) पुष्य प्राप्त थाय
 ओवुं (३) धर्म (४) न० सत्कर्म (५) तेनुं
 इण. ० तिथि स्त्री० (महापुष्यना)
 भरल्युनी तिथि के तेनी उजवली. ० दान
 न० धर्मदान. ० अटोप पुं० (पाप के
 अन्त्याय सामे) धर्मलुद्धिने दीथि जेपलेयो
 शोध. ० अताप पुं० [सं.] पुष्यनुं मण.
 ० शाडी (-णी) वि० पुष्यवान (२)
 पूर्वजन्मनां सुकृतवाणुं. ० लोड वि० [सं.]
 इडी कीर्तिवाणुं (२) लेनुं नाम देवाथी
 पुष्य थाय तेवुं (३) पुं० तेवो माल्युस.
 -एथात्मा वि० (२) पुं० [सं.] पवित्र
 मननुं (माल्युस)
 पुत्र पुं० [सं.] हीकरे. ० वती वि० स्त्री०
 [सं.] पुत्रवाणी. ० वधू स्त्री० [सं.] पुत्रनी
 वहु. -त्रिष्टी वि० स्त्री० पुत्रवती. -त्रैषल्यु
 स्त्री० [सं.] पुत्रप्राप्तिनी तीव. कामना -
 वासना [[पौछ] (३) आमा
 पुद्गल न० [सं.] परमाणु (२) शरीर

પુનમિયું વિં પૂનમને લગતું (૨) પૂનમથી શરૂ થતું (૩) દર પૂનમે જતરાએ જનારું
પુનરૂ અં [સં.] ફરીથી (૨) સમાસમાં 'પૂર્વ'પદ તરીકે 'ફરીનું' 'ફરી થતું' એવા અર્થમાં. -રપિ અં [સં.] ફરીને વળી.
 -રવલોકન નં ફરી નેઈ જવું તે.
 -રાવર્તન નં [સં.] પાછા કે ફરી આવવું તે (૨) ફરી વાંચી-નેઈ જવું તે (૩) એકની એક વાત ફરી કરવી તે.
 -રાવૃત્તિ સ્ત્રીં [સં.] પુનરાવર્તન (૨) ખીણ વારની આવૃત્તિ (પુસ્તકની).
 -રુક્તિ સ્ત્રીં [સં.] એકની એક વાત ફરીને કહેવી તે. -રુત્યાન નં [સં.] ફરીથી જીવું તે. -રુદ્ધાર પું જીવો જીવેદ્ધાર (૨) મુક્તિ (૩) ફરીથી જન્મ.
 -ર્જમ પું [સં.] ફરી જન્મવું તે; નવો જન્મ. -ર્જમ નં જીવો પુનર્વિવાહ.
 -ર્વિવાહ પું [સં.] ફરીથી લગ્ન કરવું તે (૨) વિધવાવિવાહ

પુન: અં [સં.] જીવો પુનર
પુનિત વિં [સં.] પવિત્ર
પુનેરી વિં પૂના સંબંધી કે તે ગામનું
પુર નં [સં.] શહેર [તરીકે આવે છે.)
પુર વિં [સં.] પૂર; ભરવું (સમાસમાં 'પૂર્વ'પદ
પુરજો પું ઠક્ક [સહિત
પુરખહાર વિં (૨) અં પૂરી શોભા
પુરખિયો [સં. પૂર્વ ઉપરથી], **પુરભૈયો**
 પું ઉત્તર હિન્દના પૂર્વ ભાગનો વતની
પુરવડો પું (જરૂર પૂરી પાડવા માટે નેઈતો)
 જથો; સંગ્રહ
પુરવણી સ્ત્રીં ['પૂરવું' ઉપરથી] પૂર્તિ;
 પરિશિષ્ટ (૨) ઉત્તેજન; ઉશ્કેરણી
પુરવધૂ સ્ત્રીં [સં.] પુર-નગરની યુવાન સ્ત્રી
પુરવાર વિં [પો. પ્રોવાર] સાખિત
પુરવિયો પું જીવો પુરખિયો; પુરભૈયો
પુરશ્ચરણ નં [સં.] અમુક મંત્રનો સકામ જપ
પુરસ્કરણ નં [સં.] આગળ કરવું-પ્રાધાન્ય
 આપવું તે [પ્રવર્તક
પુરસ્કર્તા પું [સં.] આગળ કે રજૂ કરનાર;

પુરસ્કાર પું [સં.] પુરસ્કરણ (૨) માન;
 'પૂન (૩) ઇનામ
પુરંદર પું [સં.] ઇદ્ર
પુરંસર વિં [સં.] આગળ ચાલનાર (૨)
 અં (સમાસને છેડે) સાથે-પૂર્વક. ઉદાઠ
 હેતુપુરંસર
પુરાણ વિં [સં.] પ્રાચીન (૨) નં પ્રાચીન
 દેવકથા અને મનુષ્યકથા જેમાં આપેલી
 હોય એવું પુસ્તક (વેદવ્યાસે લખેલાં કુલ
 અઠાર છે) (૨) કંઠાળાભરેલી લાંબી વાત
 [લા.]. ૦**પુરુષ** પું [સં.] પરમાત્મા. -ણી
 પું પુરાણ વાંચી સંભળાવનાર (૨)
 પુરાણ રચનાર (૩) એક અટક. -ણું
 વિં પ્રાચીન
પુરાતત્ત્વ નં [સં.] પુરાતન કાળની ખાબત
પુરાતન વિં [સં.] પ્રાચીન
પુરાવવું સંક્રિં 'પૂરવું'નું પ્રેરક
પુરાવિદ પું [સં.] પુરાતત્ત્વનો શોધક
પુરાણું અંક્રિં 'પૂરવું'નું કર્મણિ
પુરાવો પું [પો. પ્રોવાર] સાખિતી
પુરાંત (૦) વિં ખાકી રહેલું; શેષ
પુરી સ્ત્રીં [સં.] નગરી
પુરુ પું [સં.] ચર્ચાઈ અને શર્મિષ્ઠનો પુત્ર
પુરુષ પું [સં.] નર; મરદ (૨) વર; પતિ
 (૩) આત્મા (૪) ખાલનાર, સાંભળનાર
 કે તે સિવાયની વ્યક્તિ-એ ત્રણ પૈકી એક
 [વ્યા.]. ૦**વ્ય નં** [સં.] મરદાઈ; પુરુષપણું.
 ૦**અર્થન** પું માણસથી થઈ શકતી
 મહેનત. ૦**વાચક** વિં પહેલો, ખીલે અને
 ત્રીજો પુરુષ ખતાવનાર [વ્યા.]. -**ષાતન**
 નં મરદાઈ. -**ષાર્થ** પું [સં.] ઉદ્યોગ;
 મહેનત (૨) ધર્મ, અર્થ, કામ ને
 મોક્ષ એ દરેક. -**ષાર્થી** વિં ઉદ્યોગી.
 -**ષાતમ** પું [સં.] વિષ્ણુ ભગવાન.
 -**ષાતમમાસ** પું (સૌર અને ચાંદ્ર
 વર્ષોનો મેળ એસાડવા દર ૩૨ ચાંદ્રમાસ ૧૬
 દિવસ અને ૪૪૩ીએ ઉમેરાતો) અધિકમાસ
પુરોગામી વિં [સં.] પૂર્વે-આગળ થયેલું
 કે જતું (૨) પું પુરોગામી તે (માણસ ઇં)

पुरोडाश पुं० [सं.] यज्ञने माटे अनावेली
 येआना लोटने शेटलो(२)इवि(३)डोमतां
 भात्री रडेवो इवि-प्रसाद [नार गोर
पुरोहित पुं० [सं.] यज्ञयागादि कर्मो कराव-
पुल पुं० [फा.] सेतु [शिमांचित
पुलक न० [सं.] शिम; तुवांडुं. -कित वि० [सं.]
पुलाव पुं० [नुओ] पलाव] ऐक मसावाहार
 (मुसलमानी) वानी
पुलिन पुं०; न० [सं.] लाहुं; नदीना कांठो
 (२) नदीना प्रवाहनी वच्ये तरी आवेवो
 श्तीना अर
पुलोसा पुं० [सं.] ऐक राक्षस; श्द्रनेा ससरो
पुरतो स्त्री० [सं.] सरडह प्रांतनी भाषा
पुंकर न० [सं.] नील कमण(२) पाणी(३)ते
 नामनुं अजमेर प्रांतमां तीर्थ (४) दुकाण
 लावनार मेध-मेधाधिप. -रावर्तक पुं०
 [सं.] प्रलय के कल्पने अते वरसतो मेध.
 -रिखी स्त्री० [सं.] तणावडी (२) कमणनी
 वेद
पुंका वि० [सं. पुक्कल] पूज्य; भस
पुष्ट वि० [सं.] पोषयितुं; लडुं. -ष्टि स्त्री०
 [सं.] पोषण (२) समर्थन (३) उत्तेजन
 (४) भगवाननी कृपा. -ष्टिकारक वि०
 पौष्टिक. -ष्टिपत्र न० काण ठपर लभतां
 नीचे मुकातुं लडुं पूडुं. -ष्टिपथ,
 -ष्टिभार्ग पुं० वल्लभाचार्ये यज्ञावेवो
 वैष्णव लज्जिभार्ग
पुष्प न० [सं.] ફૂલ. ०क न० [सं.] रावणनुं
 विमान (भूणे ते कुंभर पासेथी रावणु
 लई लीथेलुं). ०धन्वा पुं० [सं.] कामदेव
 (नुओ) पंचपाल). ०राग पुं० [सं.]
 पोभराज. ०वृष्टिस्त्री० [सं.] ફૂलोનોवरसाद.
 -०पांलवि [सं.] (-णि)स्त्री० भेषो लरीने
 ફૂल (२) मार [ला.]. -ष्पित वि० [सं.]
 ફૂलथी छवायेलुं
पुरतक न० [सं.] थोपडी; अथ. -कालथ न०
 वांचवा माटे राणेलो पुरतकोना सअहनुं
 स्थान (लडेर के पानगी); लाडशेरी.
 -कियुं वि० पुरतकथी मणेलुं (शुद्र भारकते
 नि ७२)

के अनुभवथी नहि) (२) पुरतकमां ज
 राणेलुं -छवनमां नहि उतारेलुं
पुरिताका स्त्री० नानुं पुरतक
पुरती स्त्री० [फा. पुर्ती] मज्जुती माटे
 करेलुं अशतर के प्लास्टर (धरना भावां
 ध० आगण. -स्तो पुं० [फा. पुस्तह]
 पाणीना धको किले तेलुं थांधकाम के
 अशतर; डाधणु; डको
पुरेसर न० [सं.] ફૂलनी अंदरनेा नर-
 भीजवाणे रेसो
पुंज पुं० [सं.] दगलो [पुं० विष्णु
पुंउरीक न० [सं.] थोणुं कमण. -काक्ष
पुंइ पुं०; न० [सं.] बंदन वगेरेनुं तिलक
पुलिं (-दिल) ग न० [सं.] नरन्वति [व्या.]
पूज्युं अ०किं० पडोयलुं
पूगीकल [सं.], -ण न० सोपारी
पूछ न० [सं. पुच्छ] पुच्छ; पूछडुं [करवुं ते
पूछगाछ स्त्री० (माहिती आतर) पूछवुं
पूछडी स्त्री० पूछडी. ०डुं न० पूछ
पूछपरछ, पूछपाछ स्त्री० नुओ पूछगाछ
पूछवुं स०किं० [सं. पुच्छ; प्रा. पुच्छ] सवाल
 करवो; जवाप भागवो (२) तपास करवी
 (३) सलाह लेवी (४) लेणामां लेवुं.
०गाछवुं स०किं० पूछवुं करवुं; पूछीने
 अशेअर तपास करवी
पूछापूछ (-छी) स्त्री० [पूछवुं परथी] वारंवार
 के अनेक जलने पूछवुं ते
पूछेवाण वि० नुओ पूछेवाण
पूजक पुं० (२) वि० [सं.] पूज करतार.
 -न न० [सं.] पूज (२) सभान; सकार.
 -नीय वि० [सं.] पूज्य [लज्जुं
पूज्युं स०किं० [सं. पूं] पूज करवी (२) सेववुं;
पूजा स्त्री० [सं.] पूजन; आराधना; उपासना
 (२) पूजननी साधनसामग्री (३) मार
 [ला.]. ०षो पुं० [सं. पूजोपस्कर] पूजनो
 सामान. ०रष्ण, ०रिष्णु स्त्री० पूज
 करतार स्त्री. ०री पुं० पूज करतार
 पुंरुष. ०ई वि० [सं.] पूज्य. ०ववुं
 स०किं० 'पूज्यवुं'नुं प्रेरक. ०वुं अ०किं०

‘પૂજ્યું’નું કર્મણિ (૨) સત્કાર પામવો.
-જિત વિ० [સં.] પૂજ્યેલું. -ન્ય વિ०
[સં.] પૂજવા થોગ્ય (૨) વડીલ(૩) જમાઈ
કે બનેલી [લા.]

પૂજ્યારાધે(-ધ્ય) વિ० [સં. પૂજ્ય + આરાધ્ય]
પૂજ્ય અને આરાધ્ય (પત્ની લાષામાં
વડીલને ઉદ્દેશી વપરાય છે)

પૂકં સ્ત્રી० [સં. પુક; પ્રા. પુક] પૂક; શરીરનો
પાછલો ભાગ (૨) થાપો (૩) કેટો; પીછા
[લા.]. ૦ળી સ્ત્રી० પાછળ. -કિયું નં
પેડાનો ઘેર જે કકડાઓનો બને છે
તેમાંનો દરેક (૨) પાછાટિયું (૩) થાપો.
[પૂકિયાં કાટવાં=ખીક લાગવી; ગભરાયું].

-કું નં કહોળ ઉપરનું છોડું (૨) ચોપડીનું
ઢાંકણ (૩) થાપો (૪) મૂળનું બધારણ
કે તેની મળખૂની(શરીરનું). -કે અં પાછળ

પૂડલો, પૂડો પું[પ્રા. પૂલ(સં. પૂપ)] લોટ કે
દાળના ખીરાની તળેલી પોળી(૨) મધપૂડો

પૂણી સ્ત્રી० [દે.] કાંતવા માટે પીંજેલા
રૂનો વણીને બનાવેલો લાંબો ગોળ આકાર

પૂત પું પુત્ર

પૂત વિ० [સં.] પવિત્ર

પૂતના સ્ત્રી० [સં.] કંસે બાળક કૃષ્ણને મારવા
મોકલેલી રાક્ષસી; બકાસુરની પ્રહેન

પૂતળી સ્ત્રી० આંખની કીકી

પૂતળી સ્ત્રી० [સં. પુત્તલી] માટી, ધાતુ
વગેરેનો બનાવેલો સ્ત્રીનો ધાટ. -યું નં
ધાતુ, પથ્થર, માટી, લાકડું વગેરેની
બનાવેલી આકૃતિ-મૂર્તિ

પૂનમ સ્ત્રી० [સં. પૂર્ણિમા] પૂર્ણ ચંદ્ર ભગવાની
તિથિ; પૂર્ણિમા

પૂમ સ્ત્રી० [ફા. પુમ્મહ] ૩ પીંજતાં ભડતી
ઝીણી રજ-રુવાંટી (૨) કાપડ ઉપરની
રુવાંટી. ૦ડી સ્ત્રી० છાડને વળગી રહેલું
૩ (૨) નાનું પુમડું. ૦ડું નં રૂનો બહુ
નાનો પિંડ (૨) વચ્ચેથી થોડો ભ્રમો
ભાગ વણીને બનાવેલી વાટ

પૂર વિ० [સં.] પૂરેપૂરું; સંપૂર્ણ (૨) નં
નવા પાણીનું નદીનાળામાં જોશબધ

આવડું તે (૩) પૂરણ પોળી ઇંનું પૂરણ
પૂર અં નામને અતે ‘જેટલું-ના માપે’,
‘સુધી, ધર્મ’ત એવા અર્થમાં. ઉદાં
ચોખાપૂર; વાંસપૂર

પૂરક વિ० [સં.] (ખટ્ટ) પૂરું કરનાર (૨)
પુંપ્રાણાયામમાં શ્વાસ અંદર ખેંચવાની
ક્રિયા (૩) પૂરક આંકડો કે રકમ [ગ.]

પૂરણ વિ० [સં.] પૂરનાર; પૂર્ણ કરનાર
(૨) નં પૂરવું-ભરવું તે

પૂરણ વિ० [સં. પૂર્ણ] પૂર્ણ (૨) સર્વંબ્યાપી
(૩) નં પૂરવાની કે પૂરેલી વસ્તુ (ઉદાં
પોળીનું પૂરણ; જમીનનું પૂરણ). ૦ પોળી
સ્ત્રી० પૂરણ ભરીને બનાવેલી રોટલી;
વેડમી. -ણી સ્ત્રી० પૂરવું તે (૨) પૂરવાની
વસ્તુ (છેટ-રોડાં વગેરે) (૩) વધારાનું
ક્યન; પૂર્તિ (૪) ઉરકેરણી

પૂરવું વિ० [‘પૂરવું’ પરથી] બેઈએ તેટલું

પૂરપાટ અં પૂરા-અત્યંત વેગથી

પૂરવું સંકિં [સં. પૂર] ભરવું; ભરી કાઢવું
(૨) ગોંધવું; અટકાયતમાં સાખવું(૩) પૂરે
પાડવું [એક તળેલી વાની

પૂરી સ્ત્રી० [પ્રા. પૂમલિઆ (સં. પૂપિકા)]

પૂરુષ પું [સં.] જુઓ પુરુષ

પૂરું વિ० [સં. પૂર] જુઓ પૂર્ણ. ૦ પાધરું
વિં સીધેસીધું. -રેપૂરું વિં સં પૂર્ણ

પૂર્ણ વિં [સં.] બીલું, ખંડિત, ચોક્ક કે
અધૂરું નહિ એવું; પૂરું (૨) સમાપ્ત (૩)
નં મીડું; શન્ય. ૦ પુરુષોત્તમ પું
શ્રીકૃષ્ણ (૨) વૈષ્ણવ મહાદાસનેનું સંબોધન.

૦ માસે સ્ત્રી० [સં.] પૂનમ. ૦ વિરામ
નં લખાણમાં વાક્ય પૂરું થયાનું સ્થાન
બતાવનાર (.) ચિહ્ન [વ્યા.]. -ણી હુતિ
સ્ત્રી० [+ આહુતિ] ચણની સમાપ્તિએ
આપેલી આહુતિ (૨) કોઈ પક્ષ કાર્યની
સમાપ્તિની ક્રિયા (૩) સમાપ્તિ. -ણી કે
પું [+ અંક] (અપૂર્ણ) કથી બલટો પૂરો
અંક. -ણિમા સ્ત્રી० [સં.] પૂનમ

પૂર્તિ(-તિ) સ્ત્રી० [સં.] ઉમેરણ; વધારો

પૂર્વ વિં [સં.] પ્રાચીન (૨) આગળનું;

आगलुं (३) उगमलुं (४) स्त्री० सूर्यना
 उगवानी दिशा. ०क वि० समासने अंते
 'सहित' '-थी' जेवो अर्थ अतावे छे.
 उदा० अक्षापूर्वक. ०कादीन वि० [सं.]
 प्राचीन. ०ग वि० [सं.] पुरोग; आगण
 जनार (२) शण्ढनी आगण आवनार
 उपसर्ग जेवो शण्ढ (उदा० इ, पुनर,
 भिन वगेरे). ०अड पुं० पहेलेथी ज
 अंघायेथी अलिप्राय. ०अ पुं० [सं.]
 वडवो; पितृ. ०अन्म पुं० [सं.] आअन्म
 पहेलांनोअन्म. ०तैयारी स्त्री० आगणथी
 करेली हे करवानी तैयारी. ०दिसा
 स्त्री० सूर्यना उगवानी दिशा (२)
 उगता सूर्य जेवुं इणदाता. ०पक्ष
 पुं० [सं.] अर्थ के निष्पन्न भाटे ऊर्ध
 शास्त्रीय विषयनी भाषतमां रलू करेलो
 पक्ष के प्रश्न (२) अहालतमां वाहीजे
 रलू करेली वात. ०पद न० [सं.] समास
 के वाक्यनुं प्रथम अंग (२) गुणोत्तरनुं
 पहेलुं पद; 'अन्दीसीडन्ट'. ०भूमिका
 स्त्री० भूमिका; उपाहृतात. ०भीभार
 स्त्री० जैमिनि मुनिजे रयेलुं कर्मकांड-
 प्रधान दर्शन (जुओ पदक्षान). ०रंग
 पुं० [सं.] नाटकनी शरआतमां विधोनी
 शांति भाटे नटोअये करैल संगीत, स्तुति
 वगेरे[दा. शा.]. ०वत् अ०[सं.]पहेलांनी
 जेम. ०शरत स्त्री० इशुं यता के करता
 पहेलांनी आवश्यकता; पहेलेथी होनी
 जेठती शरत; 'प्रिरेक्वीजिट'. -वांपर
 वि० [सं.] आगलुंपाछलुं (२) अ०
 आगणपाछण. -वांदाह्युनी स्त्री०
 अजियारमुं नक्षत्र. -वांआद्रपदा स्त्री०
 [सं.] पथीसमुं नक्षत्र. -वांअिभुअ वि०
 [सं.] पूर्व तरइ भोवाणुं. -वांधं पुं०,
 न० आगलो अरघो भाग. -वांवस्था
 स्त्री० [+ अवस्था] वडपण पहेलांनुं एवन.
 -वांश्रम पुं० [सं.] सन्यास पहेलांनुं
 एवन. -वांपाढा स्त्री० [सं.] वीसमुं
 नक्षत्र. -वे अ० पहेलां. -वेअ वि०

[सं.] पहेलां कहेवायेलुं. -वेअविजित
 वि० [+ उपाजित] पूर्वे के पूर्वअन्ममां
 कमायेलुं

पूषा पुं० [सं.] सूर्य
 पूणियुं न० नानो पूणो
 पूणी स्त्री० [जुओ पूणो] धासनी वृषी
 पूणी पुं०[सं.] पूलीवास के कडअनुं मोडुं पूणियुं
 पूंअ स्त्री० [पांअ] उपरथी] छापरातो जे
 आजु अहार पडतो भाग - पांअ. ०हुं
 न० तीरनो धोछांवाणो छेओ
 पूंअपुं स०कि० [दे. पुंअगण] पोअण्णां वडे
 वरकन्याने वधाववां (२) वाववा भाटे
 वेरलुं. (पूंभावपुं; पूंआपुं)
 पूंछ न० [सं. पुच्छ] पूछुं. ०डियुं वि०
 पूछीपाणुं. ०डी स्त्री० जुओ पूछी.
 ०हुं न० पूछुं
 पूंअ स्त्री०; न० भीडुं; अतुस्वार
 पूंअथी स्त्री० [जुओ पूंअपुं] लींरी के
 सूतरनी सावरणी (२) सावरणी. -उं
 स०कि०[प्रा. पुंअ (सं. पुंअ)] अेकहुं
 करलुं. उदा० छाल पूंअपुं
 पूंअ स्त्री० [सं. पुंअ] होलत
 पूंजे पुं० [दे. पुंअ] क्यरो; वासीहुं
 पूंठ स्त्री०, ०ण अ०, -ठियुं न०, -हुं
 न०, -डे अ० जुओ 'पूंठ'मां
 पूंठेवाण वि० जुओ पुंठेवाण
 पूंअ स्त्री० [सं.] प्रश्न; तपास
 पूंअइ अ० [सं.] अलग; इहुं. -अरलुं न०
 [सं.] धरक तत्वे लुंआं पाडवां ते. -अरन
 पुं० [सं.] धतर सामान्य भाणस(२)नीअ
 के मूर्ध भाणस
 पूंथा स्त्री० [सं.] कुंती
 पूंथिनी स्त्री० [सं.] पृथ्वी अह (२) यअ-
 महाभूतोमांनुं अेक (३) जमीन
 पूंथु(०ल) वि० [सं.] पहेलां; विस्तीण
 पूंथी स्त्री० [सं.] जुओ पृथिवी
 पूंथ न० [सं.] पीठ; वांसो (२) (अंधनुं)
 पान (३) सपाटी. ०इण न० आइतिनी
 सपाटीनुं क्षेत्रक

पे (पे) अ० लुओ पे
 पेक (पे) वि० [इं.] अराअर लरीने अंध
 करेकुं (२) पकुं; होशियार [ला.]
 पेअवुं स०किं [प्रा. पक्व (सं. प्रेश)] नेउं
 पेअंअर पुं० लुओ पयगंअर
 पेगाम पुं० लुओ पयगाम; सहेश
 पेअ पुं० [फा.] आंटे; वण (२) वणवाणी
 भीडी; रकुं (३) पतंगनी होरीओने
 कटाव (४) [ला.] युक्ति; तहपीर; प्रपय (५)
 कुहो; लण; मुश्केली. -अियुं वि० पेय
 भोलवा तथा भेसाडवानुं साधन. -री
 (०कुं) वि० युक्तिभाण [(२) पवात
 पेअ स्त्री० [प्रा. पवजा (सं. दया)] योआनी कंठ
 पेठ न० [दि.] जडर (२) जडर वगेरे लागोनी
 शरीरनी आभी जभोल (३) [ला.]
 आणविका (४) गसांशय (५) पोतातुं
 संतान; पोतानो आभो वेलो-वंश (६)
 अंतर; मन (७) कौं वस्तुने अंहरने
 भाग; पेठुं. ०पूत स्त्री० सोलन. ०पूर
 वि० पेठ अराय अेटकुं. ०पययुं वि०
 अंहरथी अकणायेलुं (२) अहेयुं. ०अरुं
 वि० पेठ अरवानी ज काणव्याणुं (२)
 अकलपेटुं (३) पेटियुं
 पेटवयुं स०किं सणगावतुं
 पेटकुं अ० किं सणगतुं [आवेकुं भानुं
 पेडाभानुं न० मुख्य भानाना पेडामां
 पेडाजाति स्त्री० मुख्य ज्ञातिने अेक भाग
 पेदानियम पुं० मुख्यना भाग तरीके
 आवतो - गौण नियम; 'आर्ध-त्रो'
 पेडारे पुं० [दि० पेठळ] पडारे
 पेटावयुं स०किं लुओ पेटवयुं
 पेटाविभाग पुं० मुख्य भागने विभाग
 पेडासमित स्त्री० मोटी समितिये नीमेली
 नानी समिति
 पेटाण न० ['पेट' उपरथी] अंहरने भाग
 पेटियुं वि० ['पेट' उपरथी] पेटपूर अन्न
 जहल नोकरि करनारुं (२) न० पेटनुं अर्थ;
 शजनुं भावानुं (३) पगार पेटे आवेकुं
 पेटपूर अन्न (४) पगार; शज

पेटी स्त्री० [सं.] कौं भूकवा माटे कराती
 . अेक अनावत. ०००००३ न० पेटी लेनी,
 लजड माटेनी सवडनी अनावत; 'केमोड'
 पेडुं न० ['पेट' उपरथी] कौं पण् थीजने
 वरथेथी भोलो के हुंडनी पेठे जपसेलो
 भाग (२) मोटी थीजनी अंहर समातो
 भाग-अंश (३) समासना पूर्वपड तरीके,
 'गौण', 'अंहर समातुं' अेवा अर्थ'मां
 (४) (तिरस्कारमां) पेटी. [पेटामां लभयुं
 = पेटाविभाग के पेटाभानामां लभयुं]
 पेडुं वि० ['पेट' उपरथी] स्वार्थी
 पेटे अ० ['पेटुं' उपरथी] आणतमां (२)
 साटे; अहलामां
 पेटन पुं० [इं.] सुरज्जीव; आश्रयदाता (२)
 मंडण के सरथामां अमुक सारी महड
 आपनार सभासड; अेक मानवायक होडी
 पेटेाल न० [इं.] (माटर वगेरेमां वपरातुं)
 अेक अनिज तेल
 पेठे (-डे) (पे) अ० [सं. पीठिका] रीते; माइक
 पेकु न० हुंडीनी नीयेने पेठेने भाग
 पेठुं न० [लुओ पेठुं] अवाणु
 पेठी स्त्री० [सं. पीठ; प्रा. पीठ] शराकनी
 हुंडान (२) वेपारीनी कौडी (३) वंश-
 परंपरातुं पयथियुं. ०उतार वि० पेठी
 हर पेठी आलतुं आवेलुं (२) अ० पेठी हर
 पेठी. ०नामुं न० वंशवृक्ष
 पेठु न० लुओ पेठु
 पेठुं न० [सं. पीठक; प्रा. पीठक] हांतनां
 भूण हांकतो भाग; अवाणु
 पेणु (पे) स्त्री० पथरपेन
 पेणु (पे) स्त्री० तावडी. -खो पुं० मोटी पेणु
 पेण (पे) न० लुओ पायहण (२) अ० पगे
 आडीने (३) वि० पगे आलनारुं; पगपाणुं
 पेडा (पे) वि० [फा.] उत्पन्न (२) कमायेलुं;
 भेणवेलुं. ०श स्त्री० [फा. पैदाइश]
 उत्पन्न; जपण [आहत पडवी
 पेधयुं (पे) अ० किं [लुओ पेधयुं] टेवाकुं;
 पेधुं (पे) वि० पेधेलुं (२) न० पेधेलुं ते; टेव
 पेन स्त्री० [इं.] पथरपेन (२) अंहर शाडी

भरी रभाय ओवी अेक नतनी कलम;
'शुद्धन पेन'
पेनसिल स्त्री० [इं.] सीसापेन; पेन्सिल
पेनी स्त्री०[इं.]तांयानो अ'श्रेष्ठ यल्लुसिक्को
पेन्शन न० [इं.] नोकरा अद्व, तेमांथी
निवृत्त थये मणतो अेको पगार. ०२ पुं०
[इं.] पेन्शन भेणवनार
पेन्स स्त्री० [इं.] पेनी
पेन्सिल स्त्री० [इं.] सीसापेन
पेपर न० [इं.] वर्तमानपत्र; छापुं (२)
पुं०; न० परीक्षानो प्रक्षपत्र
पेय वि० [सं.] पीवा योग्य; पीवानुं (२)
न० पी शकय ओवुं भाथ (३) पीलुं
(या, कोशी वगेरे)
पेर (पे) स्त्री० [दे. पण = मार्ग; रस्ती]
प्रकार; रीत (२) अथर (३) तदधीर
पेर स्त्री० [सं. पर्वन्] पेरार्थ
पेर न० लमङ्ग; पेडु
पेरवी (पे) स्त्री० [फा. पेरवी] तजवीज;
गोडवण; युक्त (२) प्रयत्न (३) इरज्जे
पेरा [इं.] पुं० इकरे; इडिका
पेराई, पेरी स्त्री० [सं. पर्वन्] इडानी अे
गोड वर्येनो भाग
पेरु न० लमङ्ग; पेर
पेरे (पे) अ० [दे. पण] प्रकारे (२) पेठे
पेरेडिन न० [इं.] अेक नतना पथर,
लाकडुं वगेरेमांथी गाणी काढवाभां आवते
भायु ल्जेयो पद्दाथ' (भीलपत्तीमां तेम
ज लुलाय तरीके वपराय छे)
पेरो पुं० पेरा; इकरे
पेल (पे) न० [दे. पिठली; प्रा. पेली]
पीलेला इनी शेषकी; पोलवुं
पेलुं वि०(२)स० सामे आंगणीथी अता-
वेधुं; ओह्युं (३) आवता परम हिवस
पछीनो के गयानी पूर्व'नो (दिवस)
पेश अ० [फा.] आगण; उपरी अधिकारी
तरङ् (२) आगण; ठेठ. ०डेडभी स्त्री०
सामे लेवा जवुं ते (२) आगेक्य (३)
अडार्थ. ०गी स्त्री० काम पेठे आगणथी
आपेल' लवाजम; आनुं

पेशवा पुं० [फा.] पेशा; आगेवान (२)
सताराना मराठा राज्योनुं वशपर-
पगगत प्रधानवटुं धरावनार ब्राह्मण(३)
मुख्य प्रधान. ०ई वि० पेशवाने लगतुं
(२) स्त्री० पेशवाओनुं प्रधानवटुं-अमल
(३) पेशवाओनो राज्यकाण के तेमनुं
साआम्य [धिरदार लयो
पेशवान पुं० [फा.] गीणीओनो अेक
पेशाय पुं० [फा.] भूतर. ०पानुं न० सुतरडी
पेशी स्त्री० [सं.] मांसनो लोथो; 'टिशु'
(२) (इलस, अन्तूर ल्जेयो) इणना गरनो पिंड
पेशी स्त्री० [फा.] डेसनी सुनावणी; आअण
इस आलवे ते
पेशी पुं० [फा.] पेशा; धधो; कसण
पेश्या (०ई) लुओ 'पेशवा'मां
पेसनीकण (पे) स्त्री० पेसवुं अने नीकणवुं
ते (२) कारबार [ला.]
पेसवुं (पे) अ० कि० [सं. प्रविद्ध; प्रा. पस]ं
हामल थवुं; प्रवेश करणे
पेसार-(रे) (पे) पुं० [प्रा. पसर] हांमल थवुं
ते; प्रवेश (२) परिचय; गोट सं'बंध
पेसेन्जर (पे) स्त्री० [इं.] उतातुओ लावनी
लई जती रेलगाडी (अे सामान्य रीते हरेक
स्टेशने उल्ली रडे छे) (२) वाहननो मुसाइर
पेण पुं० [सं. पेल] वृषण
पे' (पे०) अ० [सं. प्रति; प्रा. पहा] [प.]
सरणामणीमां; मुकायले (२) उपर
पे'गडुं (पे०) न० घोडेसवार ल्जेमां पग
राभे छे ते इडुं
पे'ठे (पे०) स्त्री० हूडी गेरवदले परवाथी
णीळ वार लणी आपवामां आवे छे ते
पे'डो (पे०) पुं० [सं. पिठ; प्रा. पेंड] पिंड;
(माटीनो) लोडो (२) दूधना भावानी
अतावेडी अेक भीडार्थ
पे'तरौ (पे०) पुं० कुटी वगेरेनी शत्रुअतमां
आगला पगने जरा वाणीने अने पाछला
पगने टटार राभी उल्ला रडेवुं ते (२)
युक्ति; प्रपंच
पे'धवुं (पे०) अ० कि० लुओ पेधवुं

पेधु (पे०) वि० (२) न० लुओ पेधु
 पैडी अ० [का० पैक=समुदाय]-मांनुं;-मांथी
 पैड स्त्री० योणायोण; पंचात
 पैडुं न० [दे. पइअ] अक; आड
 पैतुं न० पातणो कडडे; कातणी
 पैतुक वि०[सं.] आपीडु; वारसामां भणेलुं
 पैशाअ वि० [सं.] राक्षसी. -अिक वि०
 [सं.] पैशाथी. -थी वि० राक्षसी (२)
 स्त्री० [सं.] प्राकृत भाषानो अेक प्रकार
 पैशुन(-अ) न० [सं.] पिशुनता
 पैसादार वि० [‘पैसो’ उपरथी] धनवान
 पसो पुं० अेक तांमानो सिक्को; आनानो
 योथो भाग (२) होदत; धन [ला.].
 पडडे पुं० धन; पूं०
 पो (पो) स्त्री०; न० पासाना दावमां अेकनो
 हाक (२) डेडीअेना दावमां १०, २५,
 अने ३० ल्या दाशा के ते पडे त्यारे
 लेवानो अेक वधु दाणो (३) योपडमां
 पडेलुं आनुं. [०आधवे=कथास करवो]
 पो (पो) पुं०; स्त्री० [लुओ पोड]परोदियुं
 पोड स्त्री० [प्रा. पोक्क] भूम पाडीने रडतुं ते.
 ०राअ न० पोडापोडनो अवाअ. ०रावतुं
 स०किं पोडारे अेम करतुं
 पोडण वि० [दे. पोक्क] पोडुं (२) पोडुं
 पोडार पुं० [प्रा. पुक्कर, पोक्कर] भूम (२)
 इरियाड. ०पुं स०किं मोटे धोटे-भूम
 पाडीने ओलतुं के कोडने ओलावतुं
 पोडैपोड अ० भूल पोडो पाडीने
 पोअरअ पुं० पीणा रंगतुं अेक रत्न
 पोअतुं स०किं + लुओ पोअतुं [प.]
 पोअण न० [सर० पोडण] सोपाणुं
 पोअ स्त्री० [दे. पोडड] दाशा वगरनुं पोअुं
 (डांगरनुं). ०कणु वि० [‘पोअु’ उपरथी]
 पोअु; भीकणु; पयकणु. ०कुं न० छाणुनो
 लोहो. [पोअकां नाअवां = गजराई
 जतुं]. ०ट(-ड) वि० पोअुं
 पोअुं वि० [दे. पोच] नरम; दयायुं दयाय
 अेलुं (२) भीकणु; पोअकणु [ला.]
 पोडडी स्त्री० [लुओ पोडडी] नानी
 गांसडी. -कुं न० गांसडी

पोडली(-कुं) [दे. पोडल, पोडलिगा] लुओ
 ‘पोडडी’मां. -लो पुं० मोटुं पोडतुं
 पोटाश(-अ) पुं० [इं.] अेक रासायनिक
 द्रव्य - क्षार
 पोटीस स्त्री० [इं. पोटीस] अडगूमड पकववा
 माटे धडना लोड वगेरेनी गरम लुगडी
 पोटेशियम स्त्री० [इं.] अेक धातु
 पोड्री स्त्री० छाडरी. -टो पुं० छाडरी
 पोड स्त्री० [सं. पृष्ठ, प्रा. पृष्ठ उपरथी]प्राण्णीनी
 थीड पर नआय तेवी भेवडी गुल (२)
 वलनर (३) पोडियो. -डियो पुं० पोड
 उपाटनार अणद(२)महादेवनो नं.दी. -री
 पुं० पोडनो अणद (२) वलनरो
 पोडुं न० [प्रा. पुडग (सं. पुड)] ली‘अणना
 लडा थरनो कडडे (२) मधपूडी
 पोडणु (पो) न० [दे. पवडड = पोडतुं]
 शयन. -तुं अ०किं सुतुं
 पोणु (पो) न० + [लुओ अण] प्रतिज्ञा
 पोणु (पो) पुं०अ०व०[सं. पारोण]पोणाना
 आंक. -अियुं वि० पोणु भागनुं
 -अियो वि० पुं० आयलो; रांडवो [ला.].
 -अीसो वि० सोमां पा अेओ; ‘दडाा’.
 -अुं वि० आभामां पा अेओ; ‘गाा’.
 -अेसो वि० यअेतेर
 पोत न० [सं. आत्मत्व, प्रा. अप्त] पोतानुं
 अरु स्वडप. [०अकाशतुं = स्वभाव
 अुलो करवो; पोताना गुलकमं उपरजतुं]
 पोत न० [सं.] आणक; अरथुं (२) कपडुं
 (३)वखेनो वणुड [ला.]. ०डी स्त्री०पोती
 पोतदार पुं० [फा. पोतद+दार] अलनरथी
 पोतरो पुं० [सं. पौत्र, प्रा. पोत] पौत्र
 पोतापणुं न० [पोते+पणुं] आत्मीयभाव
 (२) अकितत्व (३) अरिभता; अहंभाव
 पोतारो पुं० लीनुं पोतुं (२) पोतुं डेरवतुं ते
 पोतियादास पुं० पोतियुं पडेरतारो-दीवो
 भायस [धितियुं]
 पोतियुं न० [सं. पौतिक; प्रा. पौत्तिअ] नानुं
 पोतीकुं वि० [लुओ ‘पोत’ न० न० १]
 पोतानुं; स्वधीय

પોતું ન૦ [સં. પુસ્ત; પ્રા. પુત્ય, પોત્ય] પાણીમાં ભીજવેલો લૂગડાનો કકડો(૨) ચૂનામાં કે રંગમાં ભીજવેલો કૂચડો

પોતે સ૦ [ન્યુઓ પોત ન૦ ૧] બને; પડે

પોથી સ્ત્રી૦ [સં. પોતકી] પોઈની વેલ (૨) પોઈના રંગમાં કે અળતામાં ઝોળી રાખેલું રૂનું પોલ (દાંત ઉપર મૂકવા)

પોથી સ્ત્રી૦ [સં. પુસ્તિકા, પ્રા. પોતિયા] લાંબાં છંદાં પાનાંનું પુસ્તક, કે એની પોટકી. [પોથીમાંનાં રીંગણાં શંખ્ર૦ ખીબને ઉપદેશવાનું, પણ બને તેમ કરવાનું નહિ તે]

પોદળો પું૦ [દે. પોહ] છાણનો લોદો

પોપ પું૦ [દે.] રામમાં રહેતો રામન કેથલિક સંપ્રદાયનો વડો ધર્માધિકારી

પોપચું ન૦ આંખનું યાંપણવાળું ઢાંકણ(૨) ખસખસનો દાણા બાજયા વગરનો દોડો

પોપટ પું૦ લીલા જેવા રંગનું એક પક્ષી; શુક. -ટિયું વિ૦ પોપટના જેવા રંગનું (૨) પોપટનાં તાકના આકારનું (૩) પોપટની પેઠે સમગ્ર્યા વિના ગોખી મારેલું (૪) કેવળ મોઢાનું; બોલવા પૂરતું. -ટી વિ૦ પોપટિયું (૨) સ્ત્રી૦ પોપટની માદા

પોપટો પું૦ અણાની શિંગ

પોપડી સ્ત્રી૦ [પ્રા. પડપ્પહ = જાંયા યવું, કૂવું (સં. પ્ર + ઝવ + પત્ર.)] નાનો પોપડો. -પડ. -ડું ન૦ નાનો પોપડો. -ટો પું૦ જાપસેલું, જાખડેલું કે લાગેલું પડ

પોપલાં ન૦ બ૦ વ૦ [ન્યુઓ પોપણું] અશક્તિનાં ફાંફાં

પોપલિન (પો) ન૦ [દે.] એક ભતનું કાપડ

પોપણું વિ૦ [દે. પોપ્પય = હાથ ફેરવ્યા કરવો; યપલાવવું] પોચું; કાંઈ સહન કરી શકે નહિ તેવું (૨) લડાવેલું; લાડકું કરી નાખેલું (૩) નકામાં ફાંફાં મારતું

પોપાંખાઈનું રાજ ન૦ ગેરવ્યવસ્થા અને અનાવડતને કારણે ચાલતું અધેર

પોપું વિ૦ [ન્યુઓ પોપણું] કાંચું; પોચું

પોપિયું ન૦ ન્યુએ પપેયું. -યો ૦ તેનું ઝાડ; પપેયો

પોખાર પું૦ બ૦ વ૦ [પો+ખાર] ત્રણ પાસાની રમતમાં છ, છ અને એક, એમ કુલ તેર દાણાનો દાવ(૨)ફતેહ. [પોખારા ગણવા = નાસી જવું]

પોમણું વિ૦ હરખથેલું (૨) પોપણું

પોચણું (-ણી) સ્ત્રી૦ [સં. પચ્ચિની; પ્રા. પચ્ચિની, પોચિની] એક ભતના કમળની વેલ. -નું ન૦ એક ભતનું નાનું કમળ; રાત્રે ખીલતું કમળ

પોચું ન૦ [ન્યુઓ પોચું] ગેડાદડાની રમતમાં જ્યાં દડો પહોંચાડવાથી જીત ગણાય તે મુકરર કરેલી હડ; 'બોલ' [વર્ષે

પોર [પો?] અ૦ [સં. પરુ] ગયે વર્ષે કે આવતે

પોરસ (પો) પું૦ [સં. પ્રહર, પ્રા. પહરિવ; કે સં. પોંસ, પ્રા. પોરિસ] ખુશાહીનો ઉકરાંટો (૨) શરતન; પાણી [-ચો પું૦ છાકરો

પોરિયું ન૦ [સં. પોત કે પુત્રઉપરથી] છાકરું.

પોરી સ્ત્રી૦ [ન્યુઓ પોરિયું] છાકરી

પોરકું (પો) વિ૦ પોરનું; ગઈ સાલનું

પોરો (પો) પું૦ [પ્રા. પોર] પાણીમાં થતો એક ખારીક જીવ [અવસર; સમો

પોરો (પો) પું૦ [. પ્રહર; પ્રા. પહર]

પોરો (પો) પું૦ ન્યુઓ પોરસ

પોટું પું૦ [દે.] રેકવે રટશનનો મલ્લર

પોટુંગીઝ સ્ત્રી૦ [દે.] પોટુંબલ દેશની બાષા(૨) પું૦ તે દેશનો વતની (૩) વિ૦ તે દેશ કે તેના વતનીને લગતું

પોલ [પો] પું૦ [દે. પિઝલી] પીંજેલું ૩ (૨) ન૦ પોચું ગોદકું (૩) પોલવું

પોલ સ્ત્રી૦; ન૦ [દે. પોહ] પોલાણ (૨) [લા.] મિથ્યા દેખાવ; ભૂઠાણું (૩) અધા-ધૂંધી; ગોટાળો [ભતનું બદન

પોલકું ન૦ સ્ત્રીઓ કે બાળકાનું એક

પોલવું (પો) ન૦ [ન્યુઓ પેલ] રૂની નાની શેપલી

પોલપોલ ન૦ સાવ પોલ હોવું તે

પોલાણું ન૦ પોલાપણું (૨) પોલો ભાગ (જેમ કે ઝાડનું)

પોલાદ ન૦ [ફા. પોલાદ] ખરું લોટું; ગળવેલ.

-ही वि० पोलादनुं (२) मज्जप्रत [ला.]
पोलिश न०; स्त्री० [इं.] यणकाठ; ओष
पोलिसी स्त्री० [इं.] वीभाप्रत (२) इष्ट
 नीति; युक्ति
पोलीस पुं० [इं.] आंतरिक व्यवस्था अने
 सलामती भाटे रभाता मुलकी इणने
 माणस - सिपाई (२) स्त्री० पोलीसनी
 इण. **पोली** स्त्री० पोलीसनी बोडी;
 'गेट'. **पोपेटे** पुं० गामनी व्यवस्थाने
 सत्ताधीश; मुष्ठी
पोलु वि० [दे. पोल] वच्चे पोलासुवाणुं
 - पाकी (२) मिथ्या हेभावतुं [ला.]
पो(व)वुं सं०किं [सं. प्र + वे; प्रा. पोत्र]
 परोपयुं (२) गथीमां नांभवुं
पोश (पो) पुं०; स्त्री० [सं. प्रसृति] पोषो
 (२) वि० (येक के अने ह्याथनी) पोश
 नेटकुं. उहा० पोश पोषा ने मूठी हाण
पोशाक पुं० [फा.] पडेरवेश; वेणुस (२)
 पडेरवानां वस्त्र. -डी स्त्री० दूगडांदातां के
 तेतुं भरय [महिने
पोष पुं० [सं.] विक्रम सवंतने नीले
पोषक वि० [सं.] पोषण करनार. -च्छु
 न० [सं.] पोषवुं ते(२)गुणवान; तभाव.
 -वुं सं०किं [सं. पोषव] भवरावी भिव-
 रावी जतन करवुं (२) उतेजन - महद
 आपनी [ला.]
पोषावुं अ०किं 'पोषवुं'तुं कर्मणि (२)
 पालववुं; परवडवुं (३) मागणी थवी; अपवुं
पोषित वि० [सं.] पोषायेकुं; पोषातुं
पोषी वि० पोष मासतुं
पोष्य वि० [सं.] पोषवा योग्य
पोस पुं० [फा. पोस्त] नेकरयाकरोने होणी
 - द्विवाणीनी के आन'दप्रसंगी अक्षिस
पोस पुं० [सं. पौष; प्रा. पोस] पोष महिने
पोस(वोडो) पुं० [फा. पोस्त + वोडो] जस-
 भसतुं पाकी ल'डवुं
पोसवुं सं०किं लुओ पोषवुं
पोसाणु न० पोषावुं ते(२)मागणी; अपत.
 -तुं वि० पोसाय तेवुं (२) पुष्ट; मोटुं

पोस्ट स्त्री० [इं.] डाक; टपाल. **पोस्टिस**
 स्त्री० [इं.] टपालयोक्षिस; डाकवर.
पोस्टार [+इं. मास्टर] टपालयोक्षिसने
 वडो अमलदार. **पोस** पुं० [इं.] टपाली
पोष (पो) पुं० [द. पःअ = द्विवस] मोटुं
 परोक्षियुं; पो [उच्च्यारानो उडुगार
पोष अ० [रव०] ठोरने पाणी पावाने
पोष स्त्री० [सं. प्रतोलो; प्रा. पवोलो. पोली]
 इरवाने (२) इरवाननराणे महोदये (३)
 शेरी. -**पोषो** पुं० [पोषो] उपस्थी इरवान
पोषी स्त्री० [सं. पोलिका, पोली] पातणी अने
 पोथी शेटली (२) पुरणपोषी
पोंक (०) पुं० [सं. पृथुक, प्रा. पृथुक] दूध
 बरायेला कणसदाने भूँळने काटेला कण
पोंकळुं (०) न० [दे. पुंनगाग] पोणवाभां
 वपरातां-भूँसण, मुसण, रवेयो अने त्राक
 - ये आरमांनुं दरेकर (२) पोणवाणी क्रिया.
 -वुं सं०किं पोणवा वडे वरकन्याने
 वधाववां . [पोंकळुं, पोंकवुं
पोंण, **पोंणळुं**, **पोंणवुं** लुओ पोंक,
पोत्र पुं० [सं.] दीकरानो दीकरो. -त्री
 स्त्री० [सं.] दीकरानी दीकरी
पोर पुं० [सं.] शहरी
पोरस्त्य वि० [सं.] पूर्वनुं
पोराखिक वि० [सं.] पुराणने लगतुं (२)
 पुं० पुराणी [(३) पुदुघातन
पोरुष वि० [सं.] पुदुषणुं (२) न० पुदुषत्व
पोरुभासी, **पोरुभा** स्त्री० [सं.]
 पूरुभा
पोरस्त्य वि० [सं.] पुदरस्त्य ऋषिनुं (२)
 पुं० [सं.] रात्रण, कुमेर के विधीपण
पोष पुं० [सं.] पोष मास
पोष्टिक वि० [सं.] पुष्टि आपनार
पोआ(-वा) पुं० अ०व० [सं. पृथुक] शेकेली
 डांगरने आंटीने काटेला यपठा हाण
प्याण न० पियाण; दुंगणी
प्याहुं न० [फा. पियादह] शेतरंजभां पेदण
 सिपाईनुं महोदुं (२) पेदण सिपाई
प्यार पुं० [अप. पियार (सं. प्रियकार)] प्रेम.

-री स्त्री० [अप. पित्रारी] वहाली स्त्री.
 -रुं वि० वहालुं. -रो पुं० वहालो पुरुष
 ध्याली स्त्री० [फा. पियलिह] नानुं पवालुं.
 -लुं पुं० पवालुं. -रो पुं० मोरुं पवालुं
 ध्यास स्त्री० [हिं.] तरस. -सी वि० स्त्री०;
 -सुं वि० तरसुं
 प्रकट वि० [सं.] प्रगट; पुट्टुं (२) प्रत्यक्ष
 (३) प्रसिद्ध; प्रकाशित (पुरतक) (४) अ०
 पुट्टली रीते; नक्षे रीते. -टीकरलु
 न० [सं.] गूढ रहस्युं स्पर्श करुं ते
 प्रकरलु न० [सं.] प्रसंग; विषय (२) अर्थनो
 विभाग; अध्याय (३) कौशल आभत उपनो
 संपूर्ण व्यवहार - मामलो
 प्रकर्ष पुं० [सं.] अत्यंतता (२) श्रेष्ठता
 प्रकार पुं० [सं.] भेद; नत (२) रीत; तरेड
 प्रकाश पुं० [सं.] अज्ञवाणुं (२) प्रसिद्धि;
 प्रकटय. ०कं वि० [सं.] प्रकाश करना (२)
 प्रसिद्ध करना. ०न न० [सं.] प्रकाशित
 करुं ते (२) प्रसिद्ध करेयो अर्थ. ०न भंदि
 न० पुरतको प्रसिद्ध करना सस्था.
 ०मान वि० [सं.] प्रकाशतुं. ०नुं अ० किं०
 अणकुं (२) स० किं० प्रसिद्ध करुं. -शित
 वि० [सं.] प्रकाशवाणुं (२) छपायी प्रसिद्ध
 करेहुं [(२) परचूरलु
 प्रकीर्णुं वि० [सं.] वेशयेहुं; छट्टुं अर्थ
 प्रकृत वि० [सं.] प्रस्तुत; जेनी वात आलु
 होय तेहुं (२) अविदुत; मूण स्थितितुं
 प्रकृत स्त्री० [सं.] कुदरत (२) धर्म; प्रधान
 गुण (३) तपियत (४) स्वभाव; मिलन
 (५) अमात्यवर्ग (६) प्रज (७) पुरुषथी
 भिन्न अेहुं जगतनुं मूण उपादान (८) जेने
 उपाभ्यानना प्रत्ययो लागे छे ते [व्या.]
 प्रकोप पुं० [सं.] गुस्से; क्षोभ (२) प्रणयता
 प्रक्रिया स्त्री० [सं.] कार्य प्रणाली; पद्धति;
 रीत (२) अनुष्ठान: क्रिया
 प्रक्षालन न० [सं.] धोवुं ते
 प्रक्षालित वि० [सं.] पभाणेहुं; धोयेहुं
 प्रक्षिप्त वि० [सं.] नाणेहुं; डेकेहुं (२)
 पाछगथी उमेरायेहुं

प्रक्षेप पुं० [सं.] नाभलुं - डेकेहुं ते (२)
 पाछगथी उमेरवुं के उमेरेहुं ते
 प्रभर वि० [सं.] उग्र; तीक्ष्ण
 प्रभ्यात वि० [सं.] प्रसिद्ध; नशीतुं;
 वभाणयेहुं. -ति स्त्री० [सं.] प्रसिद्धि
 प्रगट वि० (२) अ० नुं अ० प्रकट. ०नुं
 अ० किं० प्रगट यनुं; ज० नमुं (२) सणगनुं
 (३) स० किं० सणगावनुं. -टावनुं स० किं०
 'प्रगटनुं' प्रेरक
 प्रगति स्त्री० आगण वधनुं ने; उन्नति.
 ०कर वि० प्रगति करना (२); प्रागतिक.
 ०शील वि० प्रगति करतु
 प्रगल्ल वि० [सं.] प्रौढ; गंभीर (२) उभरे
 पडोयेहुं; पुभ्त (३) निर्बाय; नीडर (४)
 निर्लज्ज; धृष्ट (५) उद्धत; अभिमानी
 प्रगाढ वि० [सं.] अहु जाड
 प्रथित वि० [सं.] यावतुं आवेहुं; याहु
 प्रथंड वि० [सं.] अयंकर (२) कडावर
 प्रथार पुं० [सं.] डेदायो (२) वहीवट; इडि.
 ०कं पुं० प्रथार करना
 प्रथुर वि० [सं.] भूष; पुष्कण
 प्रथुन वि [सं.] डोकेहुं (२) अणुहुं
 प्रथुदित वि० [सं.] डोकेहुं; छुपावेहुं
 प्रथुनंत न० [सं.] ज० नम आपनो-प्रसव
 यनो ते. ०शास्त्र न० 'युनेनिकस'
 प्रथुणुं अ० किं० [सं.] प्रज्जली सणगनुं; जणनुं
 प्रवत् स्त्री० [सं.] जनता; लोकसमूह (२)
 अेक संस्कृति ने अेकयत्नाववाणो लोक-
 समूह; अेक राष्ट्रनी जनता (३) मानव-
 वंशशास्त्रनी रीने अेकसरणो लोकसमूह
 (४) रयत (५) संतति. ०पति पुं० [सं.]
 सृष्टिनी उत्पत्तिनो अधिष्ठाता देव; अक्षा
 (२) राज (३) कुमार [वा.] (४) सूर्य-
 भाणनो अेक दूरनो अड; 'युनेनस'.
 ०सताड वि० प्रजनी सत्ता के अलण-
 वाणुं; प्रजना वहीवटवाणुं
 प्रजणुं स० किं० [नुं अ० प्रजणुं] सण-
 गावनुं; [ज्ञानी
 प्रज वि० (२) पुं० [सं.] डोडुं ज्ञान धरावना (२);

પ્રજ્ઞા સ્ત્રી૦ [સં.] યુક્તિ. ૦ચક્ષુ વિ૦ [સં.] અંધ
પ્રજ્વલિત વિ૦ [સં.] પ્રજ્વળતું; પ્રદીપ્ત
પ્રહુ ન૦ + [ન્યુઓ પણ] હોડ [કરવા
પ્રહુમત્રું સંકિં૦ [સં. પ્રણમ્] નમતું; નમસ્કાર
પ્રહુય પું૦ [સં.] પ્રેમ (સ્ત્રી પુરુષનો).
 -**યિની** સ્ત્રી૦ [સં.] પ્રેમ કરનારી કે પ્રેમતું
 પાત્ર થયેલી સ્ત્રી(૨) પત્ની. -**યી** વિ૦ [સં.]
 પ્રેમ કરનાર કે પ્રેમતું પાત્ર થયેલો (પુરુષ)
 (૨) પું૦ પતિ (૩) પ્રહુયી પુરુષ
પ્રહુવ પું૦ [સં.] ઠંકાર
પ્રહુમ પું૦ [સં.] નમસ્કાર
પ્રહુલિકા, પ્રહુલી સ્ત્રી૦ [સં.] રૂઢિ; પદ્ધતિ
પ્રહુપત સ્ત્રી૦ [સં. પ્રણિપાત] કાલાવાલા;
 આજ્ઞ
પ્રહુધાન ન૦ [સં.] સમાધિ; ધ્યાન (૨)
 ભક્તિ; ઉપાસના (૩) કર્મફલત્યાગ
પ્રહુપાત પું૦ [સં.] પગે પડતું તે
પ્રહુપિત વિ૦ [સં.] રથેહું
પ્રહુતા પું૦ [સં.] રચનાર
પ્રત સ્ત્રી૦ પ્રથની નકલ (૨) મૂળ લખાણ
પ્રતાપ પું૦ [સં.] સામર્થ્ય; પ્રભાવ (૨)
 તેજ; ક્રાંતિ (૩) રુઆબ. **વ્યાન, -પી**
 વિ૦ [સં.] પ્રતાપવાણું
પ્રતારણા સ્ત્રી૦ [સં.] છેતરપિંડી
પ્રતિ સ્ત્રી૦ ન્યુઓ પ્રત
પ્રતિ અ૦ [સં.] તરફ(૨) નીચેના અર્થમાં
 વપરા તે એક ઉપસર્ગ : વિરુદ્ધ, વિપરીત
 (પ્રતિહાર); સામે (પ્રત્યક્ષ) : બદલામાં
 (પ્રત્યુપકાર); હરેક; હરેક (પ્રત્યેક; પ્રતિ-
 ક્ષણ); સમાન; સદૃશ (પ્રતિકૃતિ)
પ્રતિઉત્તર પું૦ પ્રત્યુત્તર
પ્રતિકાર પું૦ [સં.] વિરોધ; સામનો(૨)
 બદલો (૩) ઉપાય; ઠલાજ
પ્રતિકાવ્ય ન૦ [સં.] ઉપહાસ કરવા કરાતી
 મૂળ કાવ્યની પ્રતિકૃતિ; 'પેરડી'
પ્રતિકુલ [સં.], -**ળા** વિ૦ અનુકૂળ નહિ
 તેલું; વિરુદ્ધ; ઊલટું. **વ્તા** સ્ત્રી૦
પ્રતિકૃતિ સ્ત્રી૦ [સં.] છબી (૨) નકલ
પ્રતિક્રિયા સ્ત્રી૦ [સં.] ઉપાય (૨) વિરોધી
 ક્રિયા - ગતિ; 'રીએક્શન'

પ્રતિક્ષણ અ૦ [સં.] પગે પગે
પ્રતિગામી વિ૦ [સં.] સામી કે પાછી ગતિ
 કરનારું; પ્રગતિથી સામું
પ્રતિબંધ પું૦ [સં.] દાન લેવું તે(૨) સ્વાકાર.
 -**હી** વિ૦ [સં.] દાન લેનાર
પ્રતિઘાત પું૦ [સં.] (માર્થી) સામું મારવું
 તે (૨) ન્યુઓ પ્રત્યાઘાત (૩) રુકાવટ
પ્રતિઘોષ પું૦ [સં.] પડઘો
પ્રતિજ્ઞા સ્ત્રી૦ [સં.] પણ; નિયમ (૨)
 શપથ. **વ્યત્ર** પું૦; ન૦ [સં.] પ્રતિજ્ઞાનો
 લેખ. **વ્યદ્ધ** વિ૦ પ્રતિજ્ઞાથી અધારેહું
પ્રતિદિન, પ્રતિદિવસ અ૦ [સં.] દરરોજ
પ્રતિધ્વનિ પું૦ [સં.] પડઘો
પ્રતિનિધિ પું૦ [સં.] ને બદલે, -ના
 તરફથી કામ કરવા નિયુક્ત કરેલો
 માણસ. **વ્યવ** ન૦ પ્રતિનિધિપદ (૨)
 પ્રતિનિધિ ચૂંટવાનો અધિકાર
પ્રતિપક્ષ પું૦ [સં.] સામેનો પક્ષ (૨)
 શત્રુ; સામાજિયો (૩) પ્રતિવાદી. -**દ્વી**
 પું૦ [સં.] પ્રતિપક્ષનો માણસ; સામાજિયો
પ્રતિપત્તિ સ્ત્રી૦ [સં.] પ્રાપ્તિ (૨) પ્રતીતિ;
 જ્ઞાન (૩) સંમતિ; સ્વીકાર (૪) નિશ્ચય;
 ખાતરી (૫) પ્રતિપાદન; નિરૂપણ
પ્રતિપદ(-દ્વા) સ્ત્રી૦ [સં.] પડવો; એકમ
પ્રતિપન્ન વિ૦ [સં.] બજેહું(૨) સ્વીકારેહું
 (૩) મળેહું (૪) શરણાગત (૫) સાબિત
 કરેહું (૬) સંમાન-પ્રતિષ્ઠા પામેહું
પ્રતિપાદક વિ૦ [સં.] પ્રતિપાદન કરનારું.
 -**ન** ન૦ [સં.] પ્રમાણો આપી પુરવાર
 કરવું તે
પ્રતિપાદિત વિ૦ [સં.] પ્રતિપાદન કરેહું
પ્રતિપાઘ વિ૦ [સં.] ન્યુનું પ્રતિપાદન કરવાનું
 હોય તે [રક્ષણ કરનાર
પ્રતિપાલક પું૦ [સં.] વરણધોષણ કરનાર;
પ્રતિપાળ પું૦ પ્રતિપાલક (૨) સ્ત્રી૦
 સંભાળ; રક્ષણ [-રુકાવટવાણું
પ્રતિબંધ વિ૦ [સં.] અંધારેહું(૨) પ્રતિબંધ
પ્રતિબંધ પું૦ [સં.] વિદ્ય; વંધિ; મનાઈ;
 રુકાવટ. **વ્ક** વિ૦ [સં.] રોકનારું

प्रतिष्ठा न० [सं.] पङ्कथा; यज्ञकृती
सपाठीमां पडती प्र तच्छाया. -**भित्त**
वि०[सं.]नेनु प्रतिष्ठा पडयुं होय अंतुं
प्रतिष्ठा पुं० [सं.] नवृत्ति (२) ज्ञान;
समग्र (३) भोध; उपदेश (४) स्मरण;
बाह्य आपतुं ते
प्रतिष्ठा स्त्री०[सं.]कान्ति;तेज (२)मानसिक
शक्तिनी अणक-छटा (३) कल्पना, सज्जन
अने शोधणोपना क्षेत्रमां नहुं नहुं तेज
अतावतारी असाधारण ईश्वरहृत् सुद्धि-
शक्ति. **प्रतिष्ठा** वि० प्रतिष्ठावाणुं
प्रतिष्ठा स्त्री० [सं.] भूति
प्रतिष्ठा पुं० [सं.] अटकाव; रोकण.
०कं, -धी वि० [सं.] रोकनारुं
प्रतिष्ठा वि० [सं.] अलटा कभनुं (२)
उपसा वणुंनी स्त्री साधेनुं (लक्ष)
प्रतिष्ठा पुं० [सं.] विरोध; अडन (२)
उत्तर; जवाअ. -ही पुं० [सं.] दावामां
अथावपक्षने माणस
प्रतिष्ठा पुं० [सं.] पडयो [वाणुं ते
प्रतिष्ठा पुं० [सं.] अहयो लेवा-वेर
प्रतिष्ठा पुं० [सं.] निषेध; भना
प्रतिष्ठा स्त्री० [सं.] आणर (२) (भूतिनी)
विधिपूर्वक रथायना (३) स्थिरता;
मज्जती. **प्रतिष्ठा** न० [सं.] स्थान; स्थण.
-छित्त वि० [सं.] प्रतिष्ठावाणुं; आणर-
हार (२) स्थिर; अमेहुं
प्रतिष्ठा पुं० [सं.] सिद्धांतथी अलटा
सिद्धांत; 'दोन्वस' थियरम' [ग.]
प्रतिष्ठा स्त्री० [सं.] हरीद्वी. -धी
पुं० [सं.] हरीद्वी
प्रतिष्ठा वि०[सं.]प्रतिष्ठात-प्रतिष्ठा पामेहुं
प्रतिष्ठा पुं० [सं.] द्वारपाण. -री स्त्री०
स्त्री-दरवान
प्रतिष्ठा स्त्री०[सं.] छिंसा सामे छिंसा
प्रतीक न०[सं.] प्रतिष्ठा; भूति (२)चिह्न;
निशान; 'सिग्नेल'
प्रतीकार वि० [सं.] नुयो 'प्रतिकार'
प्रतीक्षा स्त्री० [सं.] वाट लेवी ते

प्रतीक्षा स्त्री० [सं.] पश्चिम दिशा
प्रतीक्षा वि०[सं.] स्थण अणुयिहुं (२) स्त्री०
प्रतीक्षा. -ति स्त्री० अरोसो; विश्वास;
पतीज (२) आतरी (३) समज; ज्ञान
प्रतीक्षा वि० [सं.] विरुद्ध; अलटुं
प्रतीक्षा (-री) नुयो 'प्रतिष्ठा'मां
प्रतीक्षा वि० [सं.] पाणुं इरेहुं; विमुअ
थयेहुं (२) अंतमुंअ; अंतर वणुं (३)
अंतर्वती; आंतर (४) पश्चिम
प्रतीक्षा वि० [सं.] नजर सामेनुं (२)
स्थण; पुहुं (३) इद्रियआण (४) यक्ष-
आण (५) न० इद्रियो द्वारा यहुं ज्ञान
(६) तेनुं साधन-प्रमाण
प्रतीक्षा वि० [सं.] नुयो प्रतीक्षा
प्रतीक्षा पुं० [सं.] विश्वास; अरोसो (२)
आतरी; निश्चय (३) कारण; हेतु (४)
अनुभवजन्य ज्ञान (५) इयो के साधित
शब्दोपनावना शब्दने अते लगाडवामां
आवे छे ते [व्या.]
प्रतीक्षा पुं०[सं.]विध; नडतर (२)पाय; इरेष
प्रतीक्षा पुं०[सं.]शरीरनुं गौण अंग- कपाण,
कान इ०
प्रतीक्षा स्त्री० [सं.] पणु
प्रतीक्षा न० [सं.] पाण आवहुं ते
प्रतीक्षा पुं०[सं.] सामे आधात के धको;
'री-अंकशन' (२) पडयो
प्रतीक्षा पुं० [सं.] सामुं आण. ०णु
न० सामेनामां आरौपहुं ते (२) प्रतीक्षा
करवे ते
प्रतीक्षा पुं० [सं.] अष्टांगनुं अेक अंग-
विषयमात्रमांथी इद्रियोने पाणी इक्षवी
अेक जगाअे स्थिर करवी ते
प्रतीक्षा पुं०[सं.]सामे जवाण; जवाणने
जवाण [उत्पन्न थयेहुं
प्रतीक्षा वि०[सं.] थोअ समये तरत ज
प्रतीक्षा पुं० [सं.] उपकारना अहवामां
सामे उपकार
प्रतीक्षा अ० प्रति; तरुं
प्रतीक्षा वि० [सं.] इरेक

પ્રથમ વિં[સં.] પહેલું(૨)અં શરૂઆતમા
(૩) પહેલેથી; અગાઉથી. **વ્તા:** અં [સં.]
મૂળમાં; શરૂઆતમાં. -**મા** વિં સ્ત્રીં [સં.]
પહેલી (વિભક્તિ)
પ્રથા સ્ત્રીં [સં.] ધારો; વહીવટ (૨) રીત
પ્રથિત વિં [સં.] પ્રખ્યાત
પ્રદ વિં [સં.] 'આપનાર' એ અર્થમાં
સમાસમાં નામને છેડે. ઉદા. 'દુઃખપ્રદ'
પ્રદક્ષિણા સ્ત્રીં [સં.] ડોઈ ધણ વસ્તુ કે
વ્યક્તિને જમણી બાજુ રાખીને તેની
આસપાસ ફરવું તે
પ્રદર્શક વિં [સં.] બતાવનારું. -**નં** નં
[સં.] નિરૂપણ(૨)હુત્ર, વિધા, કળા વગેરેનાં
દ્રવ્યોને જહેરમાં જોવા મૂકવાની
પ્રાસંગિક યોજના
પ્રદર્શિત વિં [સં.] બતાવેલું
પ્રદાન નં [સં.] આપવું તે
પ્રદીપ પું [સં.] દીવો. ઠક વિં [સં.]
ઉત્તેજિત કરનાર (૨) સળગાવનાર. **વન**
નં [સં.] સળગવું તે. -**સ** વિં [સં.] સળગેલું
(૨) ઉત્તેજિત
પ્રદેશ પું [સં.] દેશ; મુલક; ભૂમિ (૨)
મોટા દેશનો એક ભાગ
પ્રદોષ પું [સં.] સંધ્યાકાળ
પ્રદુર્ભ પું [સં.] કૃષ્ણનો પુત્ર
પ્રધાન વિં [સં.] મુખ્ય (૨) પું વજર;
કારભારી. **વપક** (-દુ) નં પ્રધાનનો
હોદ્દો; વજરાઈ [પ્રધ્વંસ કરનાર
પ્રધ્વંસ નં [સં.] નાશ; ઉચ્છેદ. ઠક વિં
પ્રનાલિકા, પ્રનાલી સ્ત્રીં [સં.] રૂઢિ; પદ્ધતિ
પ્રપત્તિ સ્ત્રીં [સં.] શરણ લેવું તે; પ્રણિધાન
પ્રપન્ન વિં શરણાગત; પ્રપત્તિવાળું
પ્રપંચ પું [સં.] વિસ્તાર (૨) સંસાર (૩)
સાંસારિક માયા (૪) છયકંપટ. -**ચી**
વિં પ્રપંચથી ભરેલું; કપટી
પ્રપા સ્ત્રીં [સં.] પરબ
પ્રપાત પું [સં.] ધોધ (૨) ભૂસકો
પ્રપિતામહ પું [સં.] આપનો દાદો; પર-
દાદો. -**હી** સ્ત્રીં [સં.] આપની દાદી

પ્રદુલ્લ (-લિલત) વિં [સં.] ખોલેલું (૨)
આનંદ પામેલું
પ્રબલ [સં.], -**બા** વિં બળવાન(૨) અત્યંત
પ્રબંધ પું [સં.] ઇતિહાસ અને ઇતકથાથી
મિશ્રિત લેખ (ઉદા. ભોળપ્રબંધ) (૨)
ચિત્રકાવ્ય (ઉદા. જનપ્રબંધ, સમુદ્રપ્રબંધ)
(૩) ગોઠવણ; બંદોબસ્ત. **વસમિતિ** સ્ત્રીં
વ્યવસ્થા કરનારી સમિતિ
પ્રબુદ્ધ વિં [સં.] જાગૈલું (૨) જ્ઞાની; સમજી
પ્રબોધ પું [સં.] જાણ (૨) જ્ઞાન (૩)
ઉપદેશ. ઠક વિં [સં.] પ્રબોધ કરનારું.
ઠકાલ(-બા) પું [+ સં. કાલ] સવાર;
નગરનો સમય. **વું** સં કિં બોધ
આપવો; જગાડવું
પ્રભવ પું [સં.] ઉત્પત્તિ; જન્મ. **વું** અંકિં
ઉત્પન્ન થવું [પું [સં.] સૂચ
પ્રભા સ્ત્રીં તેજ; કાંતિ (૨) દમમ. ઠકર
પ્રભાત નં [સં.] સવાર. **વૈરી** સ્ત્રીં
પ્રભાતનું નગરકીર્તન કે તે કરનારી
મંડળી. -**તિયું** નં સવારમાં ગાવાનું પદ
પ્રભામંડલ [સં.], -**બા** નં તેજનું કૂંડાળું
પ્રભાવ પું [સં.] શક્તિ (૨) પ્રતાપ; તેજ
(૩) દમમ; રુઆબ (૪) અસર; ગુણ.
ઠક [સં.], **વશાળી** વિં પ્રભાવવાળું.
-**વિત** વિં પ્રભાવની અસરમાં આવેલું
પ્રભુ પું [સં.] પરમેશ્વર (૨) માલિક;
સ્વામી. [**વનું** માણસ = નિષ્પાપ,
નિષાદસ, ભોળું માણસ]. **વ્તા** સ્ત્રીં
[સં.] માલિકી (૨) ગૌરવ (૩) પરમેશ્વર-
પણું; દેવત્વ. **વ્ત્વ** નં [સં.] માલિકી (૨)
કાબૂ. **વમય** વિં પ્રભુની ભક્તિથી તરબોળ
પ્રભુતિ અં [સં.] વગેરે; ઇત્યાદિ
પ્રભેદ પું [સં.] ભિન્નતા; તફાવત (૨) ભેદ
પ્રકાર (૩) ભિન્ન કરવું-જુદું પાડવું તે
પ્રમત્ત વિં [સં.] પ્રમાદી; ગાફેલ
પ્રમથવું [સં. પ્રમથ] વલોવવું (૨) પીડવું
(૩) મારી નાખવું; નાશ કરવો
પ્રમદ પું [સં.] હૃષ્ટ; આનંદ. **વન** નં
[સં.] રણવાસનો બાગ. -**દા** સ્ત્રીં [સં.]
જીવાન, સુંદર સ્ત્રી

अभाष्य न० [सं.] यथार्थं ज्ञानतुं साधन
(२) पुराणे; साप्ति (३) भाष; धारण्य
(४) जे के तेथी वधु गुणोत्तरनुं सरणा-
पणुं; 'प्रोयोशान' [ग.] (५) अ० नक्षी
[प.] (६) वि० प्रभाष्यभूत; सत्य; मान्य
करवा योग्य. ०५२ न० [सं.] पदवी,
योग्यता वगैरेनी भातरी आपनी पत्र;
'सटि'द्विकेट'. ०५३ वि० [सं.] विश्वास-
पात्र;मान्य राभतुं पडे अंतुं. ०५४ स०कि०
जालुं (२) प्रभाष्यभूत मानतुं; कभूल
राभतुं (३) पुरवार करतुं. ०५५ न०
यथार्थं ज्ञानना साधननुं शास्त्र. न्यायशास्त्र.
०५६ वि० (२) अ० भाषसर. -खिउं
वि० [सं.] प्रामाणिक; सायुं; धिमानहार.
-खिउंता श्री०, -खिउंतायुं न०. -खे
अ० पडे; अनुसार

अभाह पुं० [सं.] गदक्षत (२) आणस. -ही
वि० [सं.] प्रमाहवाणुं [साह करतुं ते
अभाजन न० [सं.] वाणतुं अहंतुं के भांछने
अभुष पुं० [सं.] सलापति; अध्वक्ष (२)
वि० मुष्य; आगेवान. ०५७ न०, ०५८
न० प्रभुभनी जगा

अभेय न० [सं.] प्रभाष्य द्वारा जेनुं ज्ञान
करवानुं होय ते (२) सिद्ध करवानी
वस्तु; सिद्धांत; 'धियरम' [ग.]

अभेद पुं० [सं.] आनंद.

अभेशान न० [सं.] शाणाभां उपला वर्गभां
अडावतुं ते (प्रायः नापास थनारने) (२)
पगारभां अहती के वधारे

अथल पुं० [सं.] प्रयास; कैशिश

अथाष्य न० [सं.] जतुं ते; प्रस्थान

अथास पुं० [सं.] श्रम; भडनत

अयुत वि० [सं.] इस लाभ

अयोग पुं० [सं.] उचयोग; वापर (२)
नरण्य, मारण्य वगैरे तांत्रिक उपचार (३)
साधना; अनुष्ठान (४) अभतर (५)
कियानाथना अन्वये कियारहनी योजना.
०५९ कर्मखिप्रयोग [व्या.] (६) (नाटक)
अजवतुं ते. ०६० (ग) श्रीवैज्ञानिक
प्रयोगे करवानी जगा; 'दोषोरेरी'

अयोग पुं० [सं.] प्रेरक(२)खेपक. -न
न० [सं.] सभज; छेतु (२)उपयोग; ०६२

अयोगिता वि० [सं.] योगेकुं; गोडवेकुं (२)
कामभां लीधेकुं; प्रयोगभां आखेकुं

अलय पुं० [सं.] विनाश (२) कल्पने अते
जगतनी लय

अलाप पुं० [सं.] आवेशभां मोटथी
असंभद्ध ओडतुं ते (२) विलाप

अलासन न० [सं.] लारे लालय

अपचन न० [सं.] व्याप्यान

अपवर्त वि० [सं.] प्रेरक; प्रवृत्त करनार
(२) पुं० प्रवर्तवनार (३) संस्थापक.

-न न० [सं.] प्रचार; प्रसार. -मान

वि० [सं.] प्रवर्ततुं; ईलातुं. -तुं अ०कि०
[सं. प्रवृत्] ईलातुं (२) आडतुं; प्रभाषित
होतुं

अपवर्त कं, -न, -मान जुओ 'प्रवर्त' कंभां

अवाद पुं० [सं.] परपर वातथीत (२) लोकोभां
यादेवी वात (३) अहनामी

अवाद [सं.] न० समुद्रभां अेक जतनां
अवडंअे अनावेकुं धर; परवाणुं

अवास पुं० [सं.] मुसाइरी. -सी पुं०
[सं.] मुसाइर

अवाद पुं० [सं.] वडेल. ०पतित वि०
प्रवादभां पडेकुं -यालतुं आवेकुं. -ही

वि० [सं.] रेडो यादे अंतुं (२) न० तेवी
वस्तु [डांअवी

अवाण न० प्रवाद. -णी श्रीपरवाणांनी

अविष्ट वि० [सं.] पडेकुं

अवीष्य वि० [सं.] कुरण

अवृत्त वि० [सं.] आहु; वर्तमान (२)
प्रवृत्तिभां मयेकुं 'केलागेकुं' या 'रैकायेकुं'

अवृत्ति श्री० [सं.] उद्योग; व्यवसाय (२)
द्विचाल(३)सांसारिक विषयोभां मव्या

रहेतुं ते. ०धर्म, ०मार्ग पुं० सांसारिक
प्रवृत्तिनो मार्ग (२) ईश्वरप्रीत्यर्थे प्रवृत्ति

करीने मोक्ष प्राप्तवानो मार्ग

अवेश पुं० [सं.] पैसतुं के दापल थतुं ते
(२) नाटकभां अंकनो पैशावलाग. ०कं
वि० [सं.] प्रवेश करावनातुं के करनारुं

(२) पुं० नाटकमां ते स्थण, न्यां वस्त्रे
 भनी गयेली पक्ष रंजभूमि डपर न
 आखेवी वात केई पात्र वार्तालाप द्वारा
 जलावी हेछे. ०द्वार न० दाभल थवानो
 दरवाने के भारलुं. ०पत्र न०; पुं०
 शाणा, परीक्षा वजेरेमां दाभल थवा माटे
 दरवानुं अरुणपत्र. ०पुं० अ० किं०
 [सं. प्रविश] प्रवेश करवे; दाभल थवुं.
 -शिक्षा स्त्री० केई पक्ष विषयमां प्रवेश
 करावनारी बोधकी

अव्यक्त वि०[सं.] प्रमथ्या क्षीधी होय तेवुं

अव्यथा स्त्री० [सं.] संन्यास

अशान्त न० [सं.] शांत करवुं - शमावहुं ते

अशान्त वि० [सं.] वभाष्येयुं; उत्तम (२)
 चिह्नित. -रित स्त्री०[सं.]प्रशंसा; वाहवाह
 (२)प्रशंसांनी कविता केलेप. -रथ वि०
 [सं.] वभाष्वा लायक

अशंसक वि०[सं.]वभाष्यनार. -नीय वि०
 [सं.] लुभ्यो प्रशस्त्य. -वुं स० किं०
 [सं. प्रशंस] वभाष्यवुं

अशंसा स्त्री० [सं.] वभाष्य

अशाभा स्त्री० [सं.] नानी शाभा

अशांत वि० [सं.] भूय शांत

अश्रि पुं०; न०[सं.]सवाल(२)आजत;जलावा
 विचारवानी के अर्थवानी वस्तु; 'प्रोप्लेम'.
 ०पत्र पुं०; न० सवालपत्रक. ०विराम
 न० लभाष्यमां(?)आवुं प्रश्नसूचक विराम-
 चिह्न. -श्राथ वि० [+अर्थ] (२) पुं०
 वाक्यनी प्रश्नसूचक-प्रश्नो अर्थ नीकणे
 येवी रचना [व्या.]. -श्राथके वि०
 प्रश्नार्थ. -श्रावलि (-ही,-णि,-णी)
 स्त्री० [+ आवलि] प्रश्नभाणा; प्रश्नोनी छार.
 -श्रोतर पुं० अ० व० सवालो ने जवापो.
 -श्रोतरी स्त्री० सवालजवाभश्चे यतुं
 विवेचन

असक्त वि० [सं.] वण्णेलुं (२) आसक्त

असन्न वि० [सं.] भुश; आनंदी (२)
 संतुष्ट(३)सरण; अर्थ तरत समजथ तेवुं
 (४) निर्माण; पारदर्शक. ०ता स्त्री०

असरवुं अ० किं० [सं. प्रसु] झेलावुं

असव पुं० [सं.] जन्म आपवो के थवो
 ते (२) जन्म; उत्पत्त. ०पुं० स० किं०
 [सं. प्रसु] जलवुं (२) अ० किं० जन्मवुं
असंग पुं० [सं.] लुभ्यो अवसर (२)
 सहवास; संग (३) प्रकरण; विषय (४)
 अनाव; धटना. ०वशात् अ० (सं.)
 प्रसंगने क्षीधि; प्रसंगोपात्. -गोथितं
 वि० [+उक्ति] प्रसंगने थोव्य. -गोपात्
 अ० प्रसंगे; प्रसंग आव्येथी

असाह पुं०[सं.]प्रसन्नता (२) महोरजानी
 (३) निर्माणता (४) वरसाह (५) सांभ-
 लवानी साथे ज लाव गुरुने अने
 हृदयमां छतरी जथ तेवे कव्यने ओक
 गुण. -ही स्त्री०देवने धरावेवी सामथ्री
 (२) देव गुरुने प्रसन्न थई थायेवी
 थीज (३) भार [दा.]

असाधन न०[सं.]शुशुगार के ते सजवानी
 साधनसामथ्री; 'टोथलेट'

असार पुं० [सं.] झेलावो. ०क वि० झेला-
 वनावुं. ०पुं० स० किं० प्रसरे अेम करवुं

असिद्ध वि० [सं.] विभ्यात; जहरे (२)
 प्रकाशित; अछार पठेवुं (पुस्तक). ०कर्ता
 (-ता) पुं० असिद्ध करनार. -द्धि स्त्री०
 [सं.] भ्याति (२) छपावी प्रसिद्ध करवुं
 ते (३) जहरेत [छिथेवुं]

असुस वि० [सं.] सुप्त;सूतेवुं(२)धसधसाट

असूता स्त्री०[सं.] जेने तरतमां प्रसव थयो
 होय येवी स्त्री

असूति स्त्री० [सं.] प्रसव(२)सुवावड(३)
 संतति. ०गृह न० सुवावड माटेवुं
 हवाभानुं

अस्ताव पुं० [सं.] आरंभ (२) प्रसंग;
 आजत (३) दरभारत; ठराव. ०क वि०
 (२) पुं० दरभारत मूकनार. ०ना स्त्री०
 [सं.] उपोद्घात; आमुष

अस्तुत वि०[सं.] कहेवामां आवेवुं; यथावुं
 (२)न०जेनेविषे कहेवानुं के कहेवावुं होय ते

अस्थान न० [सं.] प्रवासे जवा छिपवुं

તે; પ્રયાણ (૨) જીવો પરતાનું (૩) માર્ગ.
ઠગ્ય ન૦, **ઠગ્યી** સ્ત્રી૦ વેદધર્મના
 પાચાણ ઉપનિષદ, ઘણસૂત્ર અને
 ભગવદ્ગીતા એ ત્રણ [સિદ્ધ કરેલું]
પ્રસ્થાપિત વિ૦ [સં.] સ્થાપિત કરેલું;
પ્રસ્તવ પું૦, **પ્રસ્ત** ન૦, **પ્રસ્તાવ** પું૦ [સં.]
 સ્તવવું તે (૨) ધારા; વહેણ (૩) સ્તન
 કે આંચળમાંથી સ્તવવું દૂધ
પ્રસ્વેદ પું૦ [સં.] પરસ્વેદો
પ્રહર પું૦ [સં.] ત્રણ કલાક; પહોર. -**રી**
 પું૦ [સં.] પહેરેગીર
પ્રહસન ન૦ [સં.] દુર્ગુણની ક્ષેત્રી કરનારું
 એક એ અંકનું હાર્યરસપ્રધાન નાટક
પ્રહાર પું૦ [સં.] યા [પ્રસિદ્ધ વિષ્ણુભક્ત
 પ્રહ્લાદ પું૦ [સં.] હિરણ્યકશિપુનો પુત્ર-
 પ્રાક્ર અં [સં.] પહેલાં; અગાઉ
પ્રાકટ્ય ન૦ [સં.] પ્રગટવું તે; અવતાર
 (૨) પ્રસિદ્ધિ (પુસ્તકની)
પ્રાકાર પું૦ [સં.] કોટ; કિલ્લો
પ્રાકૃત વિ૦ [સં.] જીવો પ્રાકૃતિક (૨)
 સામાન્ય વર્ગનું; મામૂલી (૩) સામાન્ય
 જનસમુદાયને લગતું (૪) અશિષ્ટ; સંસ્કાર
 વિનાનું (૫) સ્ત્રી૦; ન૦ (સંસ્કૃત ઉપરથી
 ઉપજેલી) એક પ્રાચીન લોકભાષા (૬)
 સંસ્કૃત પરથી અપભ્રંશ થઈને આવેલી
 કોઈ (પ્રાચીન અર્વાચીન) ભાષા. -**તિક**
 વિ૦ [સં.] કુદરતને લગતું; ભૌતિક (૨)
 સ્વાભાવિક (૩) લૌકિક
પ્રાગ્ર અં [સં.] જીવો પ્રાક્ર
પ્રાગટ્ય ન૦ જીવો પ્રાકટ્ય [પ્રગતિશીલ
પ્રાગતિક વિ૦ [સં.] પ્રગતિ કરનાર;
પ્રાગલભ્ય ન૦ [સં.] પ્રગલ્ભતા
પ્રાચી સ્ત્રી૦ [સં.] પૂર્વ દિશા
પ્રાચીન વિ૦ [સં.] નૂનું
પ્રાચ્ય વિ૦ [સં.] પૂર્વનું
પ્રાજ્ઞ વિ૦ [સં.] બુદ્ધિશાળી; ચતુર (૨)
 જ્ઞાતા; પિજાણનાર
પ્રાણુ પું૦ [સં.] શ્વાસ; શ્વાસનો વાયુ
 (૨) જીવ (૩) જીવનશક્તિ; બળ.

ઘાતાક વિ૦ [સં.] જીવલેણ. **જીવન**
 વિ૦ [સં.] પ્રાણને જીવનરૂપ (૨) પું૦
 પ્રીતમ; પતિ. **ઘાચી** વિ૦ પ્રાણ ધારણ
 કરનારું (૨) પું૦; ન૦ માણસ (૩)
 પ્રાણી. **ઘાચ** પું૦ [સં.] પ્રાણનો નાથ;
 પતિ. **ઘંજી** અં જનને જોખમે.
ઘંચાકું વિ૦ પ્રાણ સમાન પ્રિય.
ઘંતિષ્ઠા સ્ત્રી૦ પ્રાણ કુંકવો તે (૨)
 મૂર્તિની સ્થાપના કરતા પહેલાં મંત્રો
 દ્વારા તેમાં પ્રાણનો આરોપ કરવો તે.
ઘંદ વિ૦ [સં.] પ્રાણ આપનાર.
ઘંચિ વિ૦ [સં.] પ્રાણધારું. **ઘંચ**
કોશ(-ય) પું૦ [સં.] જીવના પાંચ કોષો-
 માંનો ખીલો (જીવો આનંદમયકોશ).
ઘંલભ પું૦ પ્રાણ સમાન વહાલો
 પુરુષ. **ઘંચુ** પું૦ [સં.] એકિસજન.
ઘંચિમય પું૦ 'મેરમેરિકમ'. **ઘંચા**
 પું૦ પ્રાણપ્રિય મિત્ર. -**જ્યામ** પું૦
 [સં.] યોગનાં આઠ અંગમાંનું એક.
 -**જ્યાંત** પું૦ મૃત્યુ. -**જ્યાં** વિ૦
 'ઓર્ગેનિક' [પ. વિ.]. -**જ્યા** પું૦
 પ્રાણી; જીવ [પ.]. -**જ્યા** ન૦ [સં.] જીવ.
 -**જ્યાવિધા** સ્ત્રી૦ 'જ્યાજી'. -**જ્યા** પું૦
 [સં.] પ્રાણનાથ. -**જ્યાચી** સ્ત્રી૦ [સં.]
 પ્રાણની માલિક; પ્રાણપ્રિયા
પ્રાત પું૦ ન૦ [સં.] પ્રાત્ન [પરોઢિયું; સવાર.
 -**તઃકર્મ** ન૦ [સં.] સ્નાન, સંધ્યા વગેરે
 સવારે કરવાનું કર્મ. -**તઃકાળ** પું૦
 સવાર. -**તઃસંધ્યા** સ્ત્રી૦ [સં.] સવારની
 સંધ્યા. -**તઃસ્નાન** ન૦ [સં.] સવારનું સ્નાન
પ્રાથમિક વિ૦ [સં.] આરંભનું (૨)
 આરંભ દરાનું
પ્રાદુર્ભાવ પું૦ [સં.] ઉત્પત્તિ; પ્રગટ થવું તે
પ્રાદુર્ભૂત વિ૦ [સં.] પ્રાદુર્ભાવ પામેલું; પ્રગટેલું
પ્રાદેશિક વિ૦ [સં.] પ્રદેશનું; પ્રદેશ સંબંધી
પ્રાધાન્ય ન૦ [સં.] પ્રધાનપણું; મુખ્યત્વ
પ્રાધ્યાપક પું૦ [સં.] અધ્યાપક; પ્રોફેસર
પ્રાપ્તિચક્ર વિ૦ [સં.] પ્રપચ સંબંધી;
 સંસારવહેવારને લગતું

प्राप्त वि० [सं.] भेषवायेलुं के भणेलुं (२)
 उपरिधत; २००. -पित्त स्त्री० [सं.] लाल
 प्राप्य वि० [सं.] लक्ष्य; भणे अंतुं
 प्राणहृद्य न० [सं.] प्रभणपणुं; जेर
 प्राभाषिक वि० [सं.] प्रमाळोद्वारा साजित
 थयेलुं (२) प्रमाळभूत; विश्वासपात्र
 (३)सायुं; ईमानदार; प्रभाषिक. ००० स्त्री०
 प्राय वि० [सं.] लगलगसरथुं (समासने
 अती) ००० मृतप्राय (२) अ० ००० ००० प्रायः
 प्रायशः अ० [सं.] मोटे लागे; प्रणुं भरुं
 प्रायश्चित्त न० [सं.] पापना निवारण
 माटेनुं तप [अधी रीते
 प्रायः अ० [सं.] णहुधा; मोटे लागे (२)
 प्रायोगिक वि० [सं.] प्रयोगने लगतुं; ते
 संजधी (२) प्रयोग करी शक्य अंतुं
 प्रायोजन न० [सं.] अन्वणणेनो त्याग
 करी भरवा माटे तैशार थई जेसुं तै
 प्रारब्ध वि० [सं.] शर करैलुं (२) न०
 नसीण. ००० वाह पुं० हैववाह. ००० वाही
 वि० (२) पुं० हैववाही
 प्रारंभ पुं० [सं.] शरआत. ००० वि०
 प्रारंभ करनाउं (२) पुं० नवो प्रारंभ
 करना; 'प्राथमिक'. -लिङ्के वि०
 प्रारंभनुं; प्राथमिक
 प्रार्थना स्त्री० [सं.] अवाज (२) ईश्वर-
 स्तुति. ००० सभाज पुं०; स्त्री० अयेक अर्वाचीन
 धर्मसभाज. -नुं सं० किं० [सं.] प्रार्थ
 प्रार्थना करवी; वीनवतुं; भागुं
 प्रार्थित वि० [सं.] अरज करीने भागेलुं
 आवरण्य न० [सं.] हांकण्य
 प्राचीण्य न० [सं.] कुशणता
 प्रावृष पुं० [सं.] आभासुं; अषाढ-श्रावणनी
 वर्षाकतु [३५
 प्रावेशिक वि० [सं.] प्रवेश करवाभांसाधन-
 प्राश पुं०, ००० न० [सं.] अशन; भातुं ते
 प्रास पुं० [सं.] अनुप्रास] कवितानी तुंकेने
 अते अक्षर भणता आववा ते
 प्रासंगिक वि० [सं.] प्रस्तुत; प्रसंगने अनु-
 क्त (२) वारवार नहि पणुं कौर्षक वपतनुं

प्रासाद पुं० [सं.] महेल
 प्रासादिक वि० [सं.] प्रसाद गुणवाणुं
 (२) अनुग्रहद्वय; कल्याणकारी (३) ईश्वरनी
 कृपाथी भणेलुं
 प्रास्ताविक वि० [सं.] प्रस्तावनाने लगतुं;
 प्रस्तावनाद्वय; प्रावेशिक (२) प्रस्तुत
 प्राहुण्य पुं० [सं.] प्राहुणक; प्रा. पाहुणक] +
 महेमान
 प्राणु न० [सं.] आंगलुं
 प्रांत पुं० [सं.] छेडो (२) हेरानो विभाग;
 विह्लाओ भणी अनतो विभाग. -तिङ्के,
 -तीय वि० प्रांतने लगतुं. -तीयता
 स्त्री०, पौताना प्रांतने ज विचार करवाणी
 संकुचितता
 प्रिय वि० [सं.] वहालुं; गमतुं (२) पुं०
 पियु; कांत (३) न० छित; कल्याण (४)
 मिष्ट वयन. ००० र वि० [सं.] छितकर.
 ००० पुं० [सं.] प्रेमपात्र भाणुं.
 ००० वि० [सं.] सौथी वधारे वहालुं
 (२) पुं० कान्त; प्रीतम (३) पति. ००० मा
 स्त्री० [सं.] कांता; प्रिया (२) पत्नी. ००० शी
 वि० [सं.] सर्व प्रत्ये प्रेमथी जेतार
 (२) पुं० अशोक रान. -यं वहा स्त्री०
 [सं.] प्रिय जेवनारी. -या स्त्री० [सं.]
 वहाली स्त्री
 प्रीति स्त्री० [सं.] प्रेक्ष; प्रा. पिच्छ] ज्येणभ.
 ००० सं० किं० ज्येणभ (२) सभजतुं; न्यायुं
 प्रीत स्त्री० प्रीति; प्रेम. ००० पुं० [सं.] ज्ये
 प्रियतम] पति (२) प्रभु
 प्रीति स्त्री० [सं.] प्रेम. ००० न० [सं.]
 प्रेमनुं हान के प्रीतिथी जेत के कांछक
 आपतुं ते. ००० लोचन न० [सं.] (वर्ण
 केनातनी सज विनानुं) सामुदायिक ज्येण
 प्रीतियम न० [सं.] वीमानो छपेता (२)
 शेरनी भूण आंकेली किंमतमां थतो वधारे
 भूके न० [सं.] गोडवायेलां आंजांनी शुद्धि
 तपासवा लेवाती अजभाशरानी छाप के
 तेनो काण [कामकाज (२) महेवारे
 प्रेरितस स्त्री० [सं.] वकीलात के हाजरीनुं

प्रेक्षक पुं० [सं.] जेतारो (२) परिषद, सभा
वगेरेमां मात्र जेवा सांभणवा आवनार

प्रेक्षणीय वि० [सं.] जेवा जेवुं

प्रेत न० [सं.] शण (२) अवनगतिथो छव
(३) पिशाच जेवी अेक थोनि. ०कर्म
न० [सं.] भरैलाना हहनथी मांडीने
सधिंशकरळ सुधी करवामां आवतुं कर्म

प्रेम पुं० [सं.] हेट; प्रीति (२) आह; रुचि.
०हा स्त्री० ज्युओ प्रमहा. ०ल वि०
प्रेमवाणुं; प्रेमाण. ०लक्षणात्मकित स्त्री०
नवधा अजिताने अेक प्रकार; श्रेष्ठ अजित.

०शौर्यं न० प्रेम अने शौर्य; 'शिवकी.'
०ण वि० प्रेमल. -मानंद पुं० प्रेम अने
आनंद (२) प्रेमनो आनंद (३) अज्ञानंद
(४) लक्ष्मीतो गुणराती कवि. -माद्रं वि०

[+माद्रं] प्रेमथी लोअथेळुं. -माण वि०
हेलाण वडालसोयुं. -मांशी वि० [मंजशी]
प्रेमना अंशवाणुं; प्रेमी. -मी वि० [सं.]
प्रेमवाणुं; प्रेम करनाट्टुं

प्रेय न० [सं.] अैहिक-पार्थिव सुण

प्रेयसी स्त्री० [सं.] प्रिय स्त्री (२) वि० स्त्री०
वधारे प्रिय; अति प्रिय

प्रेरक वि० [सं.] प्रेरणा, गति के उत्तेजन
आपनाट्टुं (२) अीज तरुथी प्रेरणा
पतावनाट्टुं (कि०नुं इप) [व्या.]

प्रेरणा स्त्री० [सं.] प्रेरतुं ते (२) प्रीत्सा-
हन (३) आदेश; आज्ञा

प्रेरतुं सं०कि० [सं. प्रेर] मोकलतुं (२) गति,
प्रीत्साहन, आज्ञा के आनगी सलाह
आपवी

प्रेरित वि० [सं.] प्रेरथेळुं

प्रेषित वि० [सं.] मोकलेळुं

प्रेस न० [इं.] हाणवानुं यंत्र (२) इ वगेरेने

हाथी गांसडीओ आंधवानो सथो (३)
छापवानुं यंत्र (४) छापपानुं (५) छापां [ला.]

प्रीक्षणु न० [सं.] पवित्र करवा मंत्र-
पूर्वक पाणी छोटतुं ते

प्रीत्याम न०; पुं० [इं.] कार्यकर्म [तत्त्व
प्रीटीन न० [इं.] आधनुं भांसपौषक अेक

प्रीत्साहक वि० [सं.] प्रीत्साहन आपतुं.
-न न० [सं.] जूण उत्साह-उत्तेजन

आपतुं ते
प्रीत्साहित वि० [सं.] प्रीत्साहन पामेळुं

प्रीतुं सं०कि० [सं. प्रीत्=परोनेळुं] परोवतुं [प.]
प्रीढ वि० [सं.] पुण्यत; आधेड (२) गंभीर

(३) विशाण; लव्य (४) प्रौढिवाणुं. -ढि
स्त्री० [सं.] प्रौढपणुं (२) विचार अने

लाषानी प्रौढता
प्रवंग (०म) पुं० [सं.] वांदरे

प्रवापित वि० [सं.] दुणाउतेळुं; तरजोण

प्रवास्तर न० [इं.] अखतर उपर लगडवानो
चूना वगेरेनो लेप (२) औषधनो लेप

(३) तेवा लेपवाणी पटी
प्रवास्तिक न० [इं.] कयकडा जेवो अेक

पनावटी पहाथ
प्रवीडा स्त्री० [सं.] पशोण

प्रवृत्त वि० [सं.] हीर्ष स्वरथी दोढा लांणा
उच्यारनुं (२) इजेळुं; तरजोण. -ति स्त्री०

इहको (२) पूर (३) घेडाणी अेक याल
(४) स्वर त्रल मात्रा सुधी लंणाववो ते

प्रवेग पुं० [इं.] अेक जेथी रोग; भरडी;
मळामारी

प्रवृत्तार्थ न० [इं.] रटेशन परनो लांणा
ओटलो, जेता पर रलीने रेलगाडीमां यड-

जितर धाय छे (२) व्यासपीड; सलानो मंथ
खंडिनभ स्त्री० [इं.] अेक कीमती धातु

૬

ફ પું [સં.] ઔષ્ઠ્ય વ્યંજન
 ફર્ષ, ફર્ષણ, ફર્ષણા જુઓ 'ફર્ષ'નાં
 ફક્ત અં [અ.] ફક્ત; માત્ર; કેવળ
 ફક્તો પું [અ. ફિક્ત] કંડિકા; પેરા
 ફકીર પું [અ.] ત્યાગી; વૈરાગી (મુસલમાન).
 ંફકરું નં માગણ; બાવા જેવું માણસ.
 -રી સ્ત્રીં ફકીરપણું
 ફક્ક [સં. ફક્ક અથવા 'ફગતું' ઉપરથી]
 લોકલાજની પરવા વિનાનું; સ્વચ્છંદી (ર)
 વરણાગિયું; છલ (૩) સુદર (૪) ઉડાઉ;
 બેફિકરું (૫) રંગલો (ભવાઈમાં)
 ફક્કફક્કા પું અં વં [ફિક્કવું ઉપરથી]
 ખાઈ પી ઉડાવી હેલું તે (ર) ખાલીપણું
 ફક્કા અં જુઓ ફક્ત; માત્ર; કેવળ
 ફગવું અં કિં [દિ. ફગ્ન=ફગનો ઉત્સવ]
 નિયંત્રણમાં ન રહેલું; છકવું (ર) વાંકું
 ખોલવું; ખોલીને ફરી જવું
 ફગાવવું સંકિં ફેંકવું; ઉશોલવું
 ફગર સ્ત્રીં [અ. ફગ્ન] મળસકું
 ફગેત વિં [અ. ફગીહત] ફગેતીવાણું; બદનામ.
 -તી સ્ત્રીં ભવાડો (ર) બદનામી; અપકીર્તિ.
 -તો પું ફગેતી (ર) કેરીના ગોટલા, છોતરાં
 વગેરે ધોઈ કરાતી કઠી
 ફટ અં [રવં] તિરસ્કારનો ઉદ્ગાર (ર)
 ફટું ફાટવાનો કે ફફડવાનો અવાજ (૩)
 ફાટણું-ખુલવું એ અર્થમાં (ઉપાડું ફટ)
 ફટકું અં રવં ફફડવાનો રવ (ર) સ્ત્રીં
 ખીક; અમક
 ફટકડી સ્ત્રીં [સં. સ્ફટિકા] એક ભતનો ખાર
 ફટકવું અંકિં [ફીટવું] (પ્રા. ફિટ્ટ) ઉપરથી]
 ખસવું; અસકવું (ડાળળી, ખુદ્દિનું) (ર)
 વંઠી જવું
 ફટકારવું સંકિં [ફટકો ઉપરથી] મારવું;
 (ર) ચાલુક સોટીથી મારવું [ધાસકો
 ફટકારો પું ફટકો કે તેનો અવાજ (ર)

ફટકાવવું સંકિં જુઓ ફટકારવું
 ફટકાસાળ સ્ત્રીં ફટકો મારી વાણીનો કાંઠલો
 ફેંકાય એવી યોજનાવાળી સાળ
 ફટકિયું વિં [ફટકવું ઉપરથી] અટ ફટી
 જાય તેવું (ર) માથે જોખમ ન રાખે
 તેવું; ફરી જાય તેવું (દલાલ) (૩) અવાજ
 કરવું (૪) આખું એક બારણું
 ફટકો પું [રવં] ચાલુક કે સોટીનો
 પ્રહાર (ર) ખોટ; હાનિ; શિક્ષા લાગે
 એવો ધોકો [લા.]
 ફટકો પું [જુઓ પટકો] ટુવાલ; અંગૂઠો
 ફટફટ અં [રવં] ફટકડા વગેરેનો
 અવાજ (ર) ધિક્ધિક્ (૩) અટ અટ;
 વગર વિચારે
 ફટવવું સંકિં જુઓ ફટાવવું
 ફટાકડી સ્ત્રીં [રવં] બંદૂકડી (ર) ટચાકડી.
 -ડો પું ટોટો; એક ભતનું દારૂખાનું
 ફટાકિયો, ફટાકો પું [રવં] ફટાકટો
 ફટાટોપ પું [સં.] જાચી કરેલી ફેણ
 (સાપળી) (ર) ફૂંકાડો; આડંબર; હમામ
 ફટાણું નં [ફટ ઉપરથી] બૂડું-ખીભત્સ
 ગીત કે બોલ [ઉપરાઉપરી]
 ફટાફટ અં [રવં] ફટફટ; અપાટાબંધ;
 ફટાખાર વિં [ફટા (ફાટણું) + ખાર (ઘોર)]
 તદન ખુલ્લું - ઉપાડું
 ફટાવવું સંકિં [ફટવું પરથી] વધારે
 પડતી છટ આપીને બહેકાવવું
 ફટોફટ અં [રવં] જુઓ ફટાફટ
 ફડ નં દારૂ ગાળવાનું સ્થાન-બહી (ર)
 બનર (૩) થાણું (૪) ગાનાર-તાચનારનું
 ટોણું (૫) એક પક્ષનું ટોણું (લાવણી
 ગાવામાં)
 ફડ અં [રવં] ઉતાવળથી
 ફડકું સ્ત્રીં [રવં] ફટકું; ખીક (ર) પહેરેલા
 કપડાનો ખૂલતો છેડો. ંવું સંકિં

इडकथी आडकवुं. -कार(-व)वुं स०कि०
इडकारवुं -कियुं न०छटो छेडो; इडक (२)
हाला विपण्वा व्याहर पडथीने करेडो पं.पौ
इडकियुं न०[दि. कहु उपरथी]आरखानुं हरेक
आरखुं(२)जे मणीने आणुं अने तेवुं हरेक
इडको पुं०कपडांनी इडकने अवाण(२)विडवा
मांडतां थतो पांअने अवाण (यकलीनो)
(३) अंतरमां अवाण अोरवानुं ओअर
(४) सणडको (५) इडक

इडव्य स्त्री० [दि. पडुण] थरी
इडव्यो पुं०[इडवुं + चह (फा.)] निकाल; तोड
(२) हेवानी पतावठ. [इडव्यामां लछ
जवुं = हेवाणुं जहरे करी आकी रडेवी
मिहकतमांथी हेवानी पतावठ करवी]
इडहुं न० [‘इडवुं’ उपरथी] झांस; वांधी
इडनपीस, इडनीस पुं०[सर० म.] सरकारी
इडतरने मुण्य अमलदार; हिंसापी
आताने अमलदार

इडइड अ० [रव०] विडवानो, इडवानो
के धणकवानो अवाण (२) उपरउपरी
(३) धणकारो; विणणुं ते (इडथनुं)
(४) धांधल; उतावण. ०वुं अ०कि०
इडइड अवाण थवो (इवाथी, विडवाथी)
(२) (पीकथी)ध्रुवुं; कपवुं (३) गुरसामां
णोलवुं (४) पूडे गुरसामां अणउवुं.
-डाट पुं० इडइडुं ते (२) पतराण;
तोर [ला.] [थरी

इडश स्त्री०, -शियुं न० नुओ इडथ;
इडाकियुं वि० ग०पीहास (२) अडाईपार
इडाकी स्त्री० [रव०] गप (२) अडाई.
०हास पुं० इडाकियुं माणस. -को पुं०
टेटो; इटाकडो (२) झांसको; पीक (३)
नुओ इडाकी (४) इडाक अवेने अवाण
इडइड अ०[रव०]उपराउपरी [(पिसवुं)
इडाअर अ० पगनां आपवाने आधारे
इडियो पुं० [‘इड’ उपरथी] हाला वेचनार;
कणियो (२) हाइ गाणनारो
इडेताण स्त्री० [सर० प्रा. फलिह (पाठियुं)]
पाठियांनी पडही

इणुगो पुं० [दि. पडण] अंइर
इणुधर पुं० [सं.] नाग
इणुस न० [सं.पनत; प्रा.] अेक इण
इणुसी स्त्री० अेक शाकनी रिंग
इणु स्त्री० [सं.] सापनी इण. ०धर पुं०
इणुधर; नाग

इणुी स्त्री० [दि. फणिह] कांसकी (२) साणनो
लांपी कांसकी जेवो अेक भाग जेमां
ताणाना तार परेवाच छे
इणुी पुं० [सं.] साप. ०इ पुं० शेषनाग
(२) मोटो नाग

इतवो पुं० [अ. पत्वा] मुसलमानी धर्म-
शाखनो हुकम (२) हुकम (३) डोंग
इतेमारी स्त्री० अेक जतनुं नानुं वहाण
इतेह स्त्री० [अ. फतह] छत; सङ्गता.
०मंइ वि० विजथी; सङ्ग. ०मंही स्त्री०
छत; जय

इतेहमारी स्त्री० नुओ इतेमारी
इइइड अ० [रव०]इइइडवानो अवाण(२)
पोथुं अने गहगही गयेलुं. ०वुं अ०कि०
डोडीने, अथाईने के अडाईने गहगहुं थनुं
(२)पडुअराईने इडवानी तैयारीमां अवावुं
(३) अइअइवुं. -दाट पुं० इइइडुं ते

इडियुं न० पैसे (२) यार पाई (मुंअई)
इना वि० [अ.] नारा पाभेलुं; पाथमाल.
०इतिया पुं०अ०व० [+ अ. फातिहह]
समूणगो नारा

इइडवुं अ०कि० नुओ इइइडुं
इइडाट पुं० नुओ इइइडाट
इइणवुं वि० [रव०] विणणुं
इइयो, इइयो पुं० नुओ इइयो
इइरक पुं० [फा. फर्क] इइर; तडावत
इइरकी स्त्री० [‘इइरक’ उपरथी] कांतवानी
दीरकी (२) त्राकनी यइरकी (३) प्वाडीआकु
के त्यां मुकांत यइरकु (४) इवाथी यइर
इइरे अेवुं डागणनुं रमकडुं
इइरकवुं अ०कि० [दि. फरकव] ध्रुवुं (२)
[ला.] देणालुं (३) अखुं
इइरन् स्त्री० [अ. फर्क] कर्तव्य

इरज्ज न० [फा.] संतान
 इरज्जियात् वि० [अ. फर्जियत] इरज्जइप;
 इरज्ज तरीके करवुं पडे अेवुं
 इरताराम पुं० [इरतुं+राम] इर्या करतो
 -ज्जाअे स्थिर न रहेतो भाखस (२)
 सखेवाणी
 इरतुं वि० [अ. इरतुं] यारे तरइ आवेलुं
 (२) यालतुं; गतिवाणुं (३) अहलातुं
 इरइ न० [अ. फर्द] नेडमांनुं अेक
 इरइर स्त्री० [इरइरुं] उपरथी वरसाइनी
 जीणी छंट (२) अ० पवनमां जेडतुं होय
 अेम. ०जुं अ०किं० [सं. फरफरायुं] डालतुं;
 इरकतुं. -रइट पुं० इरइर अवाज (२)
 अ० जलही जेडतुं होय अेम. -रइयुं
 वि० इरइर अेवुं (२) न० काणियुं
 इरमान न० [फा.] हुकम(र)सतइ. -वजुं
 स०किं० हुकम करवो. -रइ(-रइ) स्त्री०
 हुकम; उपरीनी सुयना (२) ललामय.
 -रइ(-रइ) वि० ललामयथी मणेलुं;
 हुकम प्रभाषे तैथार करेलुं (२) नभूनेदार
 इरमो पुं० [इ. फार्म] भीष्म-नभूने (२)
 छापवाने माटे पानावार जोडवीने तैथार
 करेल भीष्मांनुं योडहुं
 इरवुं अ०किं० [प्रा. फिर] आम तेम के गोण
 गोण यालतुं (२) मनगभाडा माटे के हवा
 भावा टहेलतुं (३) गति करवी (४) अहलातुं
 इरशी स्त्री० [सं. परजु; प्रा. फरसु] सुधारनुं
 अेक ओन्दर (२) कुडाडीना धाठनुं अेक
 हथियार
 इरस स्त्री० [फा. फर्द] छट; तभती. ०अधी
 स्त्री० पथर जेसाडेवी जभीन
 इरसाणु न० कौठ पण इरसी वानी
 इरसी स्त्री० अ. इरशी
 इरसुं वि० [सं. परजु; प्रा. फरसु] यखा,
 वटाणा वगेरे कठोण भातां लागता स्वाइनुं
 इरहुं वि० [इरहुं] उपरथी हरातुं; लठकेव
 (२) पडोअेलुं; काअेल
 इराक न० [इ. फ्रॉक] छाकरीअेने पडेर-
 वानुं अेक वख

इरास पुं० [अ. फर्जि] हीवाभती तथा
 साइसइनुं काम करतार याकर के पटावाणो
 इराणी न० [सं. फलाहार] उपवासने भास
 जोराक; इलाहार. -णी वि० इराण
 तरीके भवाय तेनुं
 इरियाह स्त्री० [फा. फर्द] अरळ (२)
 अुलम के अन्याय सामेने पौकार (३)
 हावो. -ही पुं० इरियाह करतार; वाही
 (२) स्त्री० इरियाह
 इरी, ०थी (-ने) अ० [इरवुं] उपरथी
 पुन; पाणुं; वणी भीळ वार. ०पाणुं अ०
 वणी: भीळ वार. ०इरीने अ० वारवार
 इरेण पुं०; स्त्री० [फा.] हगो; धोणो; ठग-
 भाळ. -णी वि० इगलभाज
 इरेल(-लुं) वि० [इरवुं] उपरथी अहला-
 येतुं (२) अनुभवी (३) मिनळ; अविचारी
 इरिअर न० [इ.] अुरशी टैअल वगेरे
 जेवुं सयरथीलुं
 इरी स्त्री० [फा.] अुअो इरस
 इले न० [सं.] वनरपतिनुं इण (२) परि-
 लाम (३) इयहो (४) पानुं (हथियार
 के ओन्दरनुं)
 इलेक न० [अ.] आसमान (२) स्वर्ग
 इलेक न० [सं.] सपाठ पाठियुं (२) आखनुं इणुं
 इलेह [सं.], -हायक, -हायी [सं.] वि०
 इण हेनारुं (२) इयहाकारक [परिलाम
 इलन न० [सं.] इणतुं ते (२) पाक (३)
 इलअइ वि० इलहाथी [कथन
 इलअिति स्त्री० [सं.] कर्मनुं इण जलावनारुं
 इलसिद्धि स्त्री० [सं.] परिलाम; इणनी प्राप्ति
 इलग स्त्री० [प्रा. फालो] इण; इहके
 इलाणुं वि० [अ. फुला] अमुक. ०डीकणुं
 वि० आ ने ते; अमकडुं ने तमकडुं
 इलादीन स्त्री; न० [इ. फलेनल] अेक जतनुं
 जिननुं कापड [आसक्ति
 इलासक्ति स्त्री० [सं.] (कर्मना) इणमां
 इलाहार पुं० [सं.] इणने जोराक (२)
 इराण. -री वि० इलाहार करनारुं
 इलित वि० [सं.] इणेलुं; नीपणेलुं (२) न०

इण; 'श्रिष्ट' [ग.] - ताथ पुं परिणाम
 (२) उत्पन्न यतो - नीपल आवतो अथ
इलीभूत वि० [सं.] आर्थक (२) इणवाणुं
इलेच्छा स्त्री० [सं.] (कर्मना) इणनी ध्वञ्छा
इल्यु पुं० [सं.] वसंत (२) स्त्री० गथाक्षेत्र
 पासेनी नदी [अंक नक्षत्र
इल्युन पुं० [सं.] न्युओ इल्युन. - नी स्त्री०
इस स्त्री० [अ. फस] नस; नाडी
इस स्त्री० [ख०] इसकवानो अवाळ. ० कं पुं
 अ० किं छटकुं; नाडिमत थवुं (२) तूरी
 पडवुं (३) इस लईने इल्युं
इसडी स्त्री० न्युओ इस; छार
इसडावुं अ० किं [दि. फल्लत्त] तूरी - पसी
 पडवुं; इंसार्थ वुं
इसल स्त्री० [अ. फल] मोसम (२) पाक. - दी
 वि० [फा.] मोसमनुं
इसामल्यु (-श्री) स्त्री० इसावुं ते
इसाववुं स० किं 'इसावुं' नुं प्रेरक
इसावुं अ० किं [प्रा. फल] सपडावुं; लरावुं
 (२) गंगवुं
इष न० न्युओ इष. ० झाड न० भाई
 शकथ अनां इण आपनार डाड. ० दायक,
 ० दायी वि० न्युओ इषनाथक. ० दुं (-इ) प
 वि० रसाण; सारि पाक - इण आपे अेवुं.
 ० दुं (-इ) पता स्त्री० ० पुं अ० किं [सं. फल]
 इष आववां (२) सिद्ध यवुं. ० सिद्धि स्त्री०
 न्युओ इलसिद्धि. - गाड वि० इण आपवुं
 - गाडार, - गाडारी न्युओ 'इलाडार' मां
इणियुं न० [प्रा. फल्लि (सं. परिष-आगणो)]
 मडोहवी
इणी स्त्री० नानुं इणियुं
इणीभूत वि० न्युओ इलीभूत
इणुं न० [सं. फलक] इण; पानुं (२) मेलडी
 वगेरे देवीआना स्थानमां रणावुं तेमनुं
 निशान
इंगोणवुं स० किं इंकवुं (२) धुमावुं
इंटावुं अ० किं [इंटा' उपरथी] दिसा
 अदलवी (२) इंटा पाहवा
इंड न० [इं.] उधरावुं; इणो; शीप

इंड पुं० [फा. फंड] इंडो; कावतरे (२) लण
 (३) डोंग (४) दुव्यंसन [ला.]. - दी वुं
 वि० इंडवाणुं; कपडी (२) डोंगी (३)
 दुव्यंसनी. - डो पुं० लण; कावतरे
इंइसवुं स० किं [प्रा. फल] आरीकाईथी
 तपासवुं; प्रोणवुं
इंइणवुं स० किं न्युओ इंइसवुं
इंइणो पुं० अ० व० इंइणवुं ते; शोध;
 प्रोण; तपास
इंइस स्त्री० [इं.] कागणो के योपानियां
 अेकडां करी राणवानुं साधन के तेमां
 अेकडां करी राणेल कागणो के योपानि-
 यानो समूह
इंइडो पुं० इंइडो
इंइवुं स० किं [न्युओ इंइडो] उलाणीने
 मोमां नापवुं; इंइडो मारवो
इंइडो पुं० अ० व० [अ.] तंगी; छाडमारी
 (२) अनशन
इंइडी स्त्री० नानो इंइडो (२) इवानुं यूष्
इंइडो पुं० [दि. कुको=मूडी] इंइवुं के इंइडुं
 ते; युष्
इंइग पुं० [दि. फगु (सं. फल्यु)] वसंत (२)
 डोणीनां शूंगारी गीतो के ते वपने घोलाता
 अपराण्ड [पांथमो मडिनो
इंइगल्यु पुं० [सं. फल्युन] विक्रम संवतनो
इंइयर स्त्री० [इंइड+युं (फा. चह)] लाकडाणी
 नानी खीर; इंस (२) नडतर [ला.].
 - रे पुं० लाकडानो कडडो; थीतण
इंइजल वि० [अ. फाजिल] वधेवुं (२) इंइलत
इंइड स्त्री० इंइडवुं ते (२) तरड (३) कणतर
 (४) [ला.] भेद; इंड (५) गर्वा; मह
इंइडक पुं०; स्त्री० [इंइडवुं उपरथी] जांपे;
 दरवाले. ० वाणो पुं० देलवेनी इंइडक
 सायवनार
इंइडकूट स्त्री० विशेध; कुसंप; भेद
इंइटवुं अ० किं [सं. फल्ल; प्रा. फल्ल] तूटवुं;
 इंड पडवी (२) छडी वुं (३) भूण
 दुपवुं (अंग)
इंइटुं वि० इंइटुं (२) असल्य (३) उदत.

०तुङ् वि० शङ्खुं ने तट्टुं (२) ०तुङ्.
 -ट्टुं (लु) वि० शङ्खुं. -ट्टुं वि० शङ्खुं.
 -ट्टुं तट्टुं वि० शङ्खुं
 शङ्खुं श्रौं [शङ्खुं परथी] चिरातुं-शङ्खुं
 ते (२) थीरी; कडो. ०तुं न० थीरियुं.
 ०तुं संकिं [दि. फहु] थीरतुं; तोडुं.
 -डुं न० थीरी; इडश
 शङ्खुं पुं० छीउडा
 शङ्खुं पुं० ०००० [अ. फातिहह] पायभावी.
 -थी पुं० मरेला पाछण भाषातो कुरानने
 अध्याय
 शङ्खुं न० [अ. फानूस] पत्ती; द्वीवो
 शङ्खुं वि० [अ.] नाशवत
 शङ्खुं पुं० अेक नतना थीरतुं पछोणुं
 थान (२) अेक नतनी पछोणी शींग
 (३) अेक इरसाण-वानी
 शङ्खुं श्रौं [अ. फहम] रभरतुं; याड
 शङ्खुं शङ्खुं, शङ्खुं शङ्खुं, शङ्खुं शङ्खुं
 वि० लाभदायक [सारी असर
 शङ्खुं पुं० [अ. फाहह] लाभ (२) गुणुं;
 शङ्खुं (ग) वि० [अ. फारिग] छुं; मुक्त
 (२) नवतुं. -गत वि० [अ. फरगत]
 शङ्खुं (२) श्रौं शङ्खुं. -गती श्रौं
 छुंकारो; मुक्ति (२) छुंछुं
 शङ्खुं न० [इं. फाई] प्रहसन (२) इसवा
 नेतुं कार्य
 शङ्खुं पुं० [फा.] पारस; ईरान. -थी वि०
 ईरानी (२) श्रौं शङ्खुं भाषा
 शङ्खुं पुं० [प्रा. फार (सं. रफार)] पाक (२)
 अतिशयता [दा.]
 शङ्खुं वि० परचूरुण (२) वधारानुं
 शङ्खुं अंकिं [श्रुथो शङ्खुं] थीलतुं (२)
 पुछ थतुं [-सुं न० अेक इण
 शङ्खुं श्रौं [फा. फासह] शङ्खुं आड.
 शङ्खुं न० [सं. ललुका] अेक नतनुं शिवाण
 शङ्खुं पुं० [फा.] मुसलमानोनी अेक वानी
 शङ्खुं पुं० [सं.] शङ्खुं. -नी वि० [सं.]
 शङ्खुं लगतुं (२) श्रौं अेक नक्षत्र
 शङ्खुं श्रौं शङ्खुं. ०ट श्रौं शङ्खुं-गोडुं ते

शङ्खुं अंकिं [प्रा. फलीह] गोडुं; अंनुण
 आवतुं (२) सङ्खुं थतुं; लाग आवो
 शङ्खुं वाड पुं० [इं. फेशिम] अेक राण-
 धारी राण्रीय वाड. -ही वि० (२) पुं०
 ते वाडने दगतुं के तेमां माननार
 शङ्खुं श्रौं [रव०] नकाभो रदी भाव.
 -थियुं वि० नकाभुं; नथणुं
 शङ्खुं पुं० [अ. फासिलह] समथ; अंतर;
 के विस्तारने इरक
 शङ्खुं वि० (२) पुं० [इं.] श्रुथो शङ्खुं वाड
 शङ्खुं वाड (ही) श्रुथो 'शङ्खुं वाड'मां
 शङ्खुं पुं० [इं.] उताश्रुथो भाटेनी अडपी
 रेलने भाडी
 शङ्खुं श्रौं [प्रा. फाला] इलंग (२) शङ्खुं
 शङ्खुं पुं० [सं. फाल; प्रा. फल=सुतराड कपडुं]
 कपडानो लाभा टुकडो; थीरो
 शङ्खुं श्रौं नानो शङ्खुं. -के पुं० होरा
 उतारवानुं साधन
 शङ्खुं पुं० [सं. फलको] रदीभरमां त्रीन
 वर्गना उताश्रुथोने जेसवानी अेक जगा
 शङ्खुं श्रौं वहेथणी
 शङ्खुं सं० किं [सं. फाल = माथाना
 वाणने थंती भाडी वहेथी नाभवा ते]
 वहेथतुं; छिरसा भाडी देवा [पथियुं
 शङ्खुं न० [श्रुथो शङ्खुं पुं०] इटो (२)
 शङ्खुं पुं० छिरसा (२) वहेथणी (३)
 उधराणुं; दीप
 शङ्खुं (०) श्रौं [हिं.] थीर
 शङ्खुं (०) वि० इरक (२) रसिक
 शङ्खुं (०) पुं० तोर; अलिमान
 शङ्खुं (०) पुं० [सं.] इवाने जे उभरा लावी
 भनानेनुं पय
 शङ्खुं (०) श्रौं [शङ्खुं] लुगडानो छेडो के
 तेनी कामयलाड इरी देवाती उाणी नेतुं ते
 शङ्खुं (०) पुं० [शङ्खुं] उपरथी] शाभा;
 भाग (२) श्रौं (३) तरंग
 शङ्खुं (०) श्रौं [सं. फाड] पेटने जूधतो भाग
 शङ्खुं (०) पुं० प्रपथ; नथ
 शङ्खुं (०) न० ००० [रव०] शङ्खुं (२)
 मिथ्या प्रथन; वलभां

કાંસ (૦) સ્ત્રીં લાકડાની ઝીણી કરચ; કાચર (૨) આડખીલી [લા.]
 કાંસત્રો (૦) પું [કાંસો] શિકાર પકડવા ગોઠવાતી એક યુક્તિપૂર્ણ રચના; કાંદો
 કાંસવું (૦) સંકિં કાંસો નાખવો (૨) ગાળો ઘાલવો (૩) તોડવું (૭૬૦ ટાળ)
 કાંસાવું અંકિં ફસડાઈ જવું
 કાંસિયો (૦) પું કાંસો દઈ મારનાર; જલ્લાદ
 કાંસી (૦) સ્ત્રીં કાંસો દઈ મારી નાખવાની શિક્ષા કે યુક્તિ. ંખોલી સ્ત્રીં કાંસીના કેવી માટેની જેલની ખાસ ઓરડી. ંગરો પું કાંસિયો.
 કાંસુ (૦) અંચમરતું; ફોગટ [ના ગાળો
 કાંસો (૦) પું [સં. પાશક] કાંદો (૨) દોરડા-ફિકર સ્ત્રીં [અ. ફિક્ક] ચિંતા; કાળજી
 ફિક્કારી સ્ત્રીં ફિક્કાપણું
 ફિક્કું વિં નિસ્તેજ (૨) નીરસ; મોળું. ંદ્યથ(-સ) વિં સાવ ફિક્કું
 ફિક્કાર પું [પ્રા. ફિક્ક = નષ્ટ, ક્વસ્ત + કાર (સં. ક્)] ધિક્કાર; અનાહર. ંવું સંકિં ફિક્કાર કરવો
 ફિક્કાડ(-વ)વું સંકિં 'ફીટવું'નું પ્રેરક
 ફિક્કલ સ્ત્રીં [હં.] એક વિદેશી વાંતુવાદ્ય
 ફિક્કાવવું સં કિં, ફિક્કાવું અં કિં 'ફીણવું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
 ફિક્કાર નં [અ. ફુતૂર] ફેલ; દોંગ (૨) બળવો; દગો (૩) તોફાન. -રી વિં ફિક્કારવાળું; તે કરનારું
 ફિક્કવી પું [અ.] ચાકર; દાસ [આસક્ત
 ફિક્કા વિં [અ.] ખૂબ પુશ (૨) અતિ ફિક્કાઈલ નં [હં.] ખાળ ઇં માટે જંતુ-નાશક એક દવા
 ફિક્કો પું [અ.] કોમ (૨) ટોળી; વર્ગ (૩) એક રાષ્ટ્રની પ્રબ
 ફિક્કોસ સ્ત્રીં [અ.] સ્વર્ગ. -સી પું એક ફારસી કવિ [યિગંબર
 ફિક્કોતો પું [ફા. ફિરિહતહ] દેવદૂત (૨)
 ફિક્કંગી પું [ફા.] પૌદ્ગંબલ દેશનો વતની (૨) ગોરો

ફિક્કમ [હં. ફિલ્મ] ફોટો લેવા માટે વપરાતી કચકડા જેવી બનાવાતી પટી (૨) સિનેમાની ફિક્કમ [સ્ત્રીં] તત્ત્વજ્ઞાન
 ફિક્કમુકે પું [અ. ફેલ્સૂફ] તત્ત્વજ્ઞાની. -ફી
 ફિક્કિંગ સ્ત્રીં [હં.] કિકેટમાં બેટ રમનાર પક્ષ સામેના પક્ષનું કામ
 ફિક્કમ સ્ત્રીં [હં.] જુઓ ફિક્કમ
 ફિક્કિયારી સ્ત્રીં બડાઈ; પતરાજી
 ફિક્કાદ સ્ત્રીં [અ. ફસાદ] તોફાન (૨) હુલ્લડ; બળવો. -રી વિં તોફાની (૨) બળવાખોર
 ફિક્કિયારી સ્ત્રીં ફિક્કિયારી
 ફિક્કોટો પું ફીણનો લોચો
 ફી સ્ત્રીં [હં.] લવાજમ (૨) મહેનતાણું
 ફીકારી સ્ત્રીં ફિક્કારી (૨) મોળારા
 ફીકું વિં જુઓ ફિક્કું. ંદ્યથ(-સ) વિં સાવ ફીકું
 ફીચ સ્ત્રીં [સં. સ્પિચ] બંધનો ઉપલો ભાગ
 ફીટવવું સંકિં ફિટાડવું [(૨) પતવું
 ફીટવું અંકિં [પ્રા. ફિક્ક] ટળવું; મટવું
 ફીણ નં [સં. ફેન; પ્રા. ફેળ] પ્રવાહી પર ચતો ઘોળો પદાર્થ. ંવું સંકિં ખૂબ ધૂમરડીને-ફીણ થાય તેમ-એકતાર કરવું (૨) લાલ કાઢવો [લા.]
 ફીત સ્ત્રીં ચૂથેલી કોર
 ફીકું નં [સ્વં] અનાજનું ફેાવરું-ખોણું [ફીકું ખાંડવાં=નકામી મહેનત કરવી]
 ફીરકી સ્ત્રીં ચકરડી (૨) નાની ફાળકી
 ફીચું વિં [જુઓ ફી] ફિક્કું (૨) ટીલું; ઓછા નેરવાળું; ઝટ ફીચી જ્ય એવું
 ફીચ સ્ત્રીં જુઓ ફીચ
 ફીંડલું નં જુઓ પિલવું
 ફીંડવું સંકિં વ્યૂંથવું. (ફીંદાવવું, ફીંદાવું)
 ફુઆજી પું (માનાર્થે) ફુઓ (૨) ફુઆ-સસરા
 ફુઈ સ્ત્રીં [દે. પુષ્કી] ફોઈ. -ઓ પું ફોઈનો વર. -ઓસસરો પું પત્નીનો કે પતિનો ફુઓ [(અર્થ ૩)
 ફુકો પું મૂત્રાશય (૨) પરપોટો (૩) ફૂલકો
 ફુગાવવું સંકિં, ફુગાવું અંકિં 'ફૂગવું'નું પ્રેરક ને ભાવે

કુમાવો પું [‘કૂગવું’ ઉપરથી] નાણાના ચિહ્નરૂપ કાગળના ચલણમાં અતિ ધણો વધારો

કુબ્જલ વિં [અ.] વધારેલું (૨) નકામું
કુટકબ વિં કાલતુ; પરચૂરણ (૨) નકામું
કુટકાર પું [સં.] કૂંકાડો. ૦વું સંકિં કૂંકાડો મારવો

કુદીનો પું એક વનરપતિ
કુદી સ્ત્રીં જુઓ કુદી; નાની પતંગ
કુકવાટો(-ડો) પું [રવં] કૂંકવાડો; બેસથી મારેલી કૂંક(૨) ગુરસાનો આવેશ [લા.]

કુરચો પું [કા. પુઝહ] કકડો
કુરબો પું [અ.] બંદર પરનું જકાત લેવાનું મથક (૨) વહાણો ઠેરવવાનું મથક
કુરસક સ્ત્રીં [અ. ફુસંત] નવરાશ

કૂલવણી સ્ત્રીં કૂલવણું તે
કૂલારો પું [‘કૂલવું’] બહાર; પતરાણ. -વટ સ્ત્રીં કુલાવણું તે. -વણું સંકિં ‘કૂલવું’નું ઘેરક. -વું અંકિં ‘કૂલવું’નું ભાવે.

-શ સ્ત્રીં કુલારો

કુલેકું નં વરધોડો
કુલેલ નં મુગધીદાર તેલ
કુલેવર [દં. પલાવર] કુલ્લી; અંજામાં કૂલનું પાનું (૨) એક શાક; કોલી કુલાવર

કુલ્લી સ્ત્રીં જુઓ કુલેવર (અર્થ ૧)
કુવારો પું [કા. પત્તારહ] પાણી બેડનું પડે એવી રચના (૨) ઝરો
કુંગરાવણું સંકિં ગમે તેમ ભરાવીને ઉરકેરવું; બહેકાવણું

કુંગરાવું અંકિં રિસાવું
કૂ અં [રવં] કૂંકાડાનો એક અવાજ
કૂમ સ્ત્રીં [કૂગવું] બિ. ૦વણું સંકિં કુગાવણું. ૦વું અંકિં [સં. પક્ક અથવા

દ. પુત્રપુત્રમ = વીખરાયેલા કૂલેલા વાળ-વાણું] બિ. વળવી(૨) કૂલવું(૩) બહેકવું
કૂટ પું [દં.] બારવચનું માપ કે તેવડી પટી
કૂટ સ્ત્રીં કૂટવું તે(૨) કાટ(૩) ભંગાણ; કુસંપ

કૂટ નં સક્કરટ્ટી જેવું ફળ; ચીબડું
કૂટડું વિં [સં. સ્ફૂટ; પ્રા. કુહ] સુંદર; રૂપાણું

કૂટપાથ પું [દં.] પગે જનારા માટે શહેરી રસ્તાની બાજુ પર હોતી પગથી

કૂટબોલ પું [દં.] હવા ભરેલો મોટો દડો કે એનાથી રમવાની રમત

કૂટવું અંકિં [પ્રા. કુટ] ખીલવું; વિકસવું; ભગવું; પલ્લવિત થવું (૨) વટવું; ભાગી જવું (૩) બેરથી કાટવું (૪) ખુલ્લું થવું; ઉઘાડું પડી જવું (૫) ફરી જવું; દગો દેવો

કૂટાકૂટ સ્ત્રીં ઉપરાઉપરી-કૂટવું તે (૨) કુસંપ (૩) ભંગાણ

કૂદી સ્ત્રીં [અપ. કુહિઅ (સં. સ્ફુરિઅ)] ગોળ ગોળ ફરવું તે (૨) તારાના કે કૂલના જેવું ચિહ્ન

કૂડું નં [અપ. કુહિઅ (પ્રા. ફુરિઅ; સં. સ્ફુરિત)] ઉપરથી પાંખોવાળું નાનું જીવડું (૨) પતંગિયું

કૂમતું નં [પ્રા. કુમ] ઊંચું; કલગી
કૂતિ સ્ત્રીં [સં. સ્ફૂતિ] બચીત (૨) ઉત્સાહ. ૦લું વિં કૂતિવાણું

કૂલ નં [અપ. ફુલ; પ્રા. ફુહ (સં. પુહ)] પુષ્પ; તેના આકારની વસ્તુ (૨) આંખનો રોગ (૩) એક ધરણું (૪) કૂલકોબી (૫) પતરાણ; ગર્વ. ૦ક(૦૨)ણી સ્ત્રીં એક બતનું દાડપાનું. ૦કો પું નાની કુલાવેલી રોટલી (૨) કોઈ પણ વસ્તુનું કૂલવું તે

(૩) કુલાવીને રમવાની રબરની ટોટી; કુક્કો. ૦કોખી(૦જ) સ્ત્રીં એક શાક; કૂલ. ૦ગજરો પું કૂલની કલગી. ૦ગૂથણી સ્ત્રીં કૂલ ગૂથવાં તે (૨) વસ્તુની અધ-બેસતી સંકલના [લા.]. ૦ઝાડ નં કૂલને જ માટે ઉગાડાતું ઝાડ કે છાડ.

૦કું નં કૂલ. ૦કોડ પું એક ઉત્સવ. ૦જીજ(-શી) વિં (૨) પું વખાણ ક્યાંથી કુલાઈ બચ તેવું. ૦દાન નં કૂલ મૂકવાનું પાત્ર. ૦ફટક(-કિયું) વિં વરણાગિયું (૨) નાજુક; તકલાદી.

-કૂલું વિં કૂલની જેમ ખીલેલું; કોમળ. ૦બેસણી સ્ત્રીં કૂલની દાંત નાચેને ભાગ જેના ઉપર આણું કૂલ બેસે છે;

‘રિસેપ્ટકલ’ [વ. વિ.]. ઠમણિ પુંઠ
પુંકેસર અને સ્ત્રીકેસરને ફરતી રંગબેરંગી
સુગંધી પાંખડીવાળો ભાગ [વ. વિ.].
ઠવડી સ્ત્રીઠ એક ઠતતની વડી. ઠવડું
સઠકિઠ ફૂલાવડું. ઠવાડી સ્ત્રીઠ ફૂલ-
પ્રાડની વાડી

ફૂલડું ઠઠકિઠ [પ્રા. ફુલ] ઠપસડું (૨)
ખીલડું (૩) હરખાડું (૪) ખડાઈ મારવી
(૫) ખહેકડું. ઠફાડું ઠઠકિઠ ઠપરખર
ખીલડું ને વધડું

ફૂલું નઠ ઠાંખનો એક રોગ
ફૂલસકેપ પુંઠ[ફ.] ઠમુક વિરિષ્ઠ કદનો કાગળ
ફૂલડ વિઠ ઠાળસુ (૨) ગંદું. ઠતા સ્ત્રીઠ
ફૂસ સ્ત્રીઠ ફશ (૨) વિઠ સ્ત્રીઠ (૩) નઠ ઠાસ
(સૂકું); ખડ. ઠફાસ, ઠફારિયું, ઠસિયું
વિઠ હલકું; નિર્મલ્ય; ફાસફસિયું

ફૂં ઠઠ [રવઠ] એવો ઠવાળ; ફૂ
ફૂંક સ્ત્રીઠ [દિ. પુંકા] મોંથી પવન ફેંકવો
તે (૨) પ્રાણ. ઠણી સ્ત્રીઠ ફૂંકવાની
રીત કે મૂંગળી

ફૂંકડું સઠકિઠ [પ્રા. ફુલક (સં. ફુલ + ક)]
ફૂંક મારવી (૨) ફૂંકીને વગાડડું (૩)
ફેવાળું કાઢડું(૪) પંખાળડું. [ફૂંકી મૂકડું =
ખાળી મૂકડું]

ફૂંકાર(ઠરો) પુંઠ [પ્રા. પુંકાર (સં. ફુલકાર)]
ફૂંક (૨) ફૂંકવાટો. ઠવું સઠકિઠ મોંમાં
પાળી ભરી ફૂંકથી છાંટડું (૨) ફૂંક કે
ફૂંકાટો મારવો [પ્રેરક ને કર્મણિ]

ફૂંકાવડું સઠકિઠ, ફૂંકાવું ઠઠકિઠ ફૂંકડું તું
ફૂંકવાટો(ઠટો), ફૂંકાટો(ઠટો) પુંઠ ફૂંકવાટો
ફૂંચો(ઠરચો) પુંઠ ઠુચો ફીચ

ફૂંચ પુંઠ [અ.] ખરાખી; ફૂંકા (૨) શિક્ષા
ફૂંચ સ્ત્રીઠ [તુકી] એક ઠતતની મુસલમાની
ટાપી

ફૂંડ(ફે) ઠઠ [રવઠ] એવો ઠવાળ સાથે
ફૂંડણુ વિઠ ફેડનારું. ઠવું સઠકિઠ [પ્રા. ફેલ] ઠૂર
કરડું; ઠાળડું; મટાડડું (૨) ઠઠા
કરડું; વાળડું

ફેણુ (ફે) સ્ત્રીઠ ઠુચો ફણા

ફેણુ (ફે) નઠ [સં. ફેન] ફીણ
ફેઠો પુંઠ લોચો [શીણવાળું]

ફેન નઠ [સં.] ફીણ. ઠનલ વિઠ [સં.]
ફેફર સ્ત્રીઠ [પ્રા. ફુર (સં. સ્ફુર) ઠપરથી]
થોથર. ઠરાડું ઠઠકિઠ ફેફર ઠવાવવી
ફેફરી સ્ત્રીઠ, ઠફું નઠ [પ્રા. ફુર (સં સ્ફુર)
ઠપરથી] વાઈ [કાઢવાતું ઠઠઠ

ફેફરું નઠ [સં. ફુફુસ] શરીરતું હવા લેવા-
કેળુ ઠારી પુંઠ[ફ.] ઠરવી સનનો ખીને માસ
ફેર પુંઠ [દિ. ફેરળ] ફેરક; તફાવત (૨)

તરમર (૩) પેચ (૪) થેરાવો (૫) લગડાની
ફડક (૬) ચક્રર; વધારેપડડું ફેરવાતું.
થડું તે (૭) ફેરવવાની ખીલી (ઉઠાઠ
લવિગિયાનો ફેર) (૮) ઠઠ ફરીથી.

ઠફુંડાળું નઠ ચક્રર (૨) ગૂંચવાટો.
ઠણી સ્ત્રીઠ ફેરી (૨) રખડપટ્ટી. ઠફાર
પુંઠ ફેરક; તફાવત (૨) સુધારો (૩)
ખદલી. ઠખદલ વિઠ ફેરખદલીવાળું.
ઠખદલી સ્ત્રીઠ, ઠખદલો પુંઠ ઠરસ-
પરસ ફેરફાર; ઠખલાખદલી. ઠવડું
સઠકિઠ ‘ફેરવું’ તું પ્રેરક

ફેરાવો પુંઠ ફેર; થેરાવો (૨) ચક્રર

ફેરિથો પુંઠ ફેરી કરનાર

ફેરિસ્ત સ્ત્રીઠ [અઠ ફિહિસ્ત] ઠાઠી; ઠીપ

ફેરી સ્ત્રીઠ [ફેર ઠપરથી] ચક્રર; ઠાંટો
(૨) વખત; વાર (૩) કોઈ પણ વસ્તુ
વેચવા માટે ફેરવું તે. ઠરો પુંઠ ઠાંટો
(૨) વારો (૩) ચક્રર. [ફેરા ફેરવા =
ઠણિની પ્રદક્ષિણા કરવી (લગ્નવિધિમાં)]

ફેલ (ફે) પુંઠ [અ. ફાલ] ઠોંગ

ફેલ (ફે) સ્ત્રીઠ [ફેલ] લટ; સેર

ફેલાવ (ફે) પુંઠ [પ્રા. પવલ (સં. પ્રસ) =
ફેલાવું; પ્રસરડું] વિરતાર; પ્રસાર (૨) વૃદ્ધિ.
ઠવું સઠકિઠ ફેલાય તેમ કરવું. ઠવું ઠઠકિઠ
પ્રસરડું (૨) વધડું. ઠવો પુંઠ ફેલાવ

ફેલું (ફે) નઠ [પ્રા. પલ (સં. પ્રલ) = લટકડું;
ફેરકડું] ઠોરડું ભાગતાં મુકાતી તારની
લટ. [ઠમૂકડું = ફાંસ નાખવી]

ફેલો (ફે) પુંઠ [ફ.] કોલેજમાં ઠેચુએઠ.

થયા બાદ આગળ અભ્યાસ માટે અપાતું
 એક પદ
ફેશન સ્ત્રી [હં.] આચારવિચારમાં અમુક
 ખાસ વલણ-એક કે વિશેષતા. -નેખલા
 વિં [હં.] ફેશનવાળું
ફેસલો (ફે) પું [મ.] નિકાલ; ફેસલો
ફેંકવું (ફેં) સંક્રિં નાખવું (ર) ગપ
 મારવી [લા.] [લૂગડાનો બંધ
ફેંટ (ફેં) સ્ત્રી કમરની આબુઆબુનો
ફેંટ સ્ત્રી [રવં] થપાડ; ધખો
ફેટો (ફેં) પું લૂગડું; ફાળિયું [નાખવું
ફેંટવું (ફેં) સંક્રિં ફેંટવું; ચૂંથવું (ર) વિખેરી
ફેસલો (ફેં) ફેસલો; નિકાલ
ફેડકો પું [રવં] લૂગડાની ઝપટ (ર) ધૂમાધૂમ
ફેધયાત વિં ફેધવું, -ને લગતું. -સ્ વિં
 ફેઈ તરફનું
ફેઈ સ્ત્રી બાપની બહેન. ૦૭ સ્ત્રી (માનાથે)
ફેઈ (ર) ફેઈસાસુ. ૦૫ સ્ત્રી ફેઈ.
 ૦૨ સાસુ સ્ત્રી થત કે પત્નીની ફેઈ
ફેક વિં [દે. ફુક્કા મિથ્યા] ફેગટ; રડ.
 ૦૮ વિં (ર) અં નકામું; વ્યથ'.
 ૦૮ યું વિં મકતિયું (ર) નકામું
ફેકરો નં [હં.] દુરખીન; કેમેરા ઇંનું
 અમુક ખાસ કેન્દ્ર કે બિન્દુ જ્યાં પ્રતિ-
 બિંબ બરોબર સાફ હોય છે
ફેગટ (-ટિયું) જુઓ ફેકટ, -ટિયું
ફેજ (ફે) સ્ત્રી [ફા.] સેના. ૦ઠાર પું
 એક પોલીસ અમલદાર. ૦ઠારી વિં
 કાયદાથી શિક્ષાપાત્ર ગુના સંબંધી,
 'ક્રિમિનલ' (ર) સ્ત્રી ફેજદારનું કામ
 કે પદ (૩) ફેજદારી અદાલત
ફેટો (૦આફ) પું [હં.] છખી. ૦આફર પું
 છખી પાડનાર કે તેનો ધંધાદાર. ૦આફી
 સ્ત્રી છખી પાડવાની કળા
ફેડ પું; સ્ત્રી [પ્રા. ફોડ (સં. સ્ફોટ્ય)]
 ફેડવું તે (ર) વિગત (૩) નિકાલ (૪)
 વહેંચણી. ૦ષ્ટી સ્ત્રી ફેડવાની ક્રિયા
ફેડલી સ્ત્રી [પ્રા. ફોડ] ફેડલી. -લો
 પું ફેડલો

ફેડવું સંક્રિં ફેટે એમ કરવું (ર) -નો
 નિકાલ લાવવો (૩) નં સમારીને કરેલો
 શાક ઇં નો કકડો (૪) ઠહીનું ખડખું
ફેટરી સ્ત્રી ભિંગડું; પોપડી. -ફે નં
 છાતરું (ર) કાગળનો ટુકડો
ફેટું વિં ખાલી ફૂલેલું. -લો પું લોચો
 (દૂધઠહી ઇં નો)
ફેન પું [હં.] ટેલિફોન
ફેનોઆફ નં [હં.] જુઓ ગ્રામોફોન
ફેફળ નં [પ્રા. પોપ્પલ (સં. પૂમ્પલ)]
 સોપારી. -ળી સ્ત્રી સોપારીનું ઝાડ
ફેફું નં [રે. પુપ્પુજ] = ફૂથેલું, ખડું ખાલી
 ફૂલેલું - શકિત વગરનું માણસ (ર) સીંગનું
 ફેતરું
ફેફેથો પું પાણીથી ભરેલો ફેલ્કો
ફેમ (ફે) સ્ત્રી [જુઓ ફામ] યાદ
ફેરન (ફે) અં [મ.] ઝટપટ; જલદી [[લા.]
ફેરમ [મ.] સ્ત્રી સુગંધ; સુવાસ (ર) આખર
ફેરવવું સંક્રિં ફેરવુંનું પ્રેરક ફિલાવી
ફેરવું અંક્રિં [જુઓ 'ફેરમ'] સુવાસ
ફેરું (ફે) વિં [પ્રા. ફુર સં. (સ્ફુર ઉપરથી)]
 ચંચળ; ચાલાક (ર) જરા મોટું; ખૂલતું
 (૩) ઠલકું; અહપ વળનવાળું
ફેરું નં ઝાટો; ટપકું
ફેલ પું [પ્રા. ફોલ (સં. સ્ફોલ્ય ઉપરથી)]
 ફેલીને કાઢેલું તે (ર) કચૂકા કાઢી નાખેલી
 આંખલી. ૦વું સંક્રિં છાડાં વગેરે
 કાઢી ચોખ્ખું કરવું
ફેલ્લી સ્ત્રી [ફેડલી ઉપરથી] નાનો ફેલ્લો
 -લ્લો પું ગૂમડું (ર) ગળેળો
ફેસલામણુ (-ણી) સ્ત્રી [પ્રા. ફુસળા]
 પ્રથમણ (ર) છેતરામણ. -ણું વિં (ર)
 નં પ્રથમણું
ફેસલાવવું સંક્રિં પ્રથવવું; છેતરવું
ફેસલાવું અંક્રિં છેતરાવું; પઠાવું
ફેસ્ફરસ પું [હં.] હવા લાગતાં સખગી
 ભાકે એવું એક રસાયન (ફિવાસળીમાં
 વપરાય છે.)
ફચ્છ પું [હં.] વીજળીના જોડાણમાં રખાતો

નખળો તાર જે વધુ દબાણ આવતાં
પીગળી બચ છે [પ. વિ.] [ભાષા
ક્રેય વિં [દિ.] ક્રાંસ દેરાનું (૨) સ્ત્રીં ક્રાંસની

ફલાયવીલ (વીઈ) નં [દિ.] ગતિ કાયમ
રાખવા વપરાતું મોટું પેંડું [પ. વિ.]
ફ્લોરીન પું [દિ.] એક વાયુ [૨. વિ.]

ખ

ખ પું [સં.] ત્રીને ઔષ્ઠ્ય વ્યંજન
ખક પું [સં.] ખગ; અગલો
ખકડિયું નં [ખિ + કડુ] એક વાસણ
ખકંધ્યાન નં અગલા જેવું દંભી વ્યાન -
આનનો ઢોંગ; ધર્તતા
ખકનળી સ્ત્રીં લાંબાટૂંકા છેડાવાળી વાળેલી
નળી; 'સાઈફ્ટન' [પ. વિ.]
ખકખક સ્ત્રીં, -કાટ(-ટો, -રો) પું
[પ્રા. વુક્કા] નકામો લવારો-ડાચાકૂટ
ખકરી સ્ત્રીં [સં. વર્કર] ખકરાની માદા
ખકરીઈદ સ્ત્રીં [અ. વકર + ઈદ] મુસલમાનોનો
કુરખાનીનો એક તહેવાર
ખકરું નં એક ચોપગું. -રો પું ખકરાનો
તર (૨) રેલવેનાં વેગનોને ધકેલવા માટે
પેંડાં નીચે રેલ પર મૂકીને વાપરવાનું
એક લાણું કોશ જેવું સાધન
ખકલ નં [દિ.] કમરપટો તંગ કરવા
વપરાતી આણીદાર જીભોવાળી કડી
ખકવા, ંટ(-દ) પું લવારો
ખકવું સંક્રિં નકામો લવારો કરવો
(૨) ખોલવું (તિરરકારમાં) (૩) હોડ-
શરત લગાવવી
ખકવૃત્તિ સ્ત્રીં [સં.] અગલા જેવી વૃત્તિ;
અકંધ્યાનીની દંભી રવાઈ સાધુ વૃત્તિ
ખકાત વિં [અ. વાકિયાત] વાપરતાં વધેલું;
(૨) ખાકી
ખકારી સ્ત્રીં બિલટીનો બખકો
ખકારો પું [દિ. વુક્કાર] ખૂમ (૨) ખકવાદ
ખકાલ પું [અ. વકાલ] કાછિયો (૨) વાલિયો
(તચકારમાં). -હું નં લીલોતરી; શાક
(૨) ખકાલનો ધંધો
ખકુલ નં [સં.] ખિરસલીનું ઝાડ (૨) તેનું ફૂલ

ખકોર પું [દિ. વુક્કાર] ધાંધાટ; કેલાહલ
ખક્ષવું સંક્રિં [ફા. વક્ષીદન] ભેટ તરીકે
આપવું (૨) આપવું
ખક્ષિશ(-સ) સ્ત્રીં [ફા.] ભેટ. ંપત્ર નં
અક્ષિસ આખ્યા ખાખતનું લખાણ-દસ્તાવેજ
ખક્ષી પું [ફા.] લશકરને પગાર આપનાર
અમલદાર
ખખડિયું નં જુઓ ખકડિયું
ખખતર નં [ફા. વતર] લોહનો પોશાક;
કવચ; અખતર. -રિયો પું અખતર-
વાળો યોદ્ધો
ખખારો પું મોટો ઘાંટો; ખુમાટો. -શિયું
વિં અખારો કરવાની ટેવવાળું. -ગો
પું અખારો; ખુમાટો
ખખિયો પું [ફા. વક્ષવહ] આંટી દઈને
ભરેલો દોરાનો ટાંકો
ખખું નં ખાકોરું; ખાકું
ખખેડો પું મારામારી; ટટો [વગેરેમાં]
ખખેલ સ્ત્રીં અખું-ચેલાણ (ઝાડ, પહાડ
ખખખડ વિં અખખડ; ખહું; ધકું
અખતર, -રિયો જુઓ અખતરમાં
અગ પું [સં. વક; પ્રા.] અગલો
અગડવું અંક્રિં [અગાડ] ખરાખ થવું (૨)
બ્રહ્મ થવું (૩) અણખતાવ હોવો કે થવો
અગડો પું [સં. કિક્ક] ઘેનો આંકડો
અગહો પું કચરો; પૂજો
અગધ્યાન નં જુઓ અકંધ્યાન
અગખગું નં ભળણખણ; મળસકું
અગખગત પું અગલા જેવો દંભી ભગત
અગરી સ્ત્રીં, -રું નં ધી તાવવાથી ઉપર
તરી આવતો કચરો (૨) ધીતેલનો રગડો
અગલ સ્ત્રીં [ફા.] ખલાં તળેનો હાથના મૂળ

आगणनो भाडो. ०शेदी स्त्री० भला उपर
 लेखतां अगल नीचे लटकती रहें तेवी
 शेदी. ०अभ्युं वि० नी शोध के अगलमां
 बरार्थ रहेंतुं (२) गट्ट. -**विथो** पुं० गमे
 त्यारे गमे तेतुं काम हे येनेो मालस
अगली स्त्री० [सं. वक्र, प्रा. वग उपरथी]
 अगलानी माहा. -**हुं** न० ऐक पंथी.
 -**सो** पुं० नर अगलुं [मांथी ठाकतां]
अगवाचुं अ०किं० आधा जेवा यतुं (अध-
अगाथ स्त्री० [रे. विगाहा; विगाह] ढोर
 वगेरे पर जेसती ऐक नतनी माथ
अगाड पुं० [सं. विषट्ठ] नुकसान (२) विकार;
 सडो (३) अक्षयनाव (४) अक्षयता. ०हुं
 स०किं० अगाड करवो. -**डो** पुं० अगाड
अगासुं न० [सं. विकस; प्रा. विगस] अध
 बरातां के कंठगाने वपते हीधं श्वासलेतां
 में दाडलुं ते [शिडागारी
अगी स्त्री० [इ. बर्गी] ऐक नतनी
अगीयो पुं० [फा. वाग्जह] आग
अयकारो पुं० [रव०] अयअय अनाज
 (जेभके भातां) [-कुं न० पोठलुं
अयडी स्त्री० [तूर्की बुकचह] नानी पोठली.
अयकुं न० करडलुं ते; डाकुं (२) अयकामां
 माथ अयलो टुकडो
अयडो पुं० मोडी अयडी; पोठलुं
अयत वि० [जुयो अयतुं वधेडुं] (२)
 स्त्री० अयतुं ते (३) अयात्रेदी रकम
अयपण न० [जुयो अभ्युं] आणपण
अयअय अ० [रव०] धावचानो अवाज
अयरवाण वि० अर्यांकभ्यांवाणुं
अयचुं अ०किं० [सं. वज्ज] जेगरतुं (२) वधतुं;
 सिलक रहेंतुं
अयाव पुं० [जुयो अयतुं] स'रक्षण (२)
 अयत. ०पक्ष पुं० अयाव करतारो
 पक्ष. ०हुं स०किं० 'अयतुं'नुं प्रेरक
अयी स्त्री० [जुयो अभ्युं] छाकरी; हीकरी
अयी स्त्री० [रव] युअन
अयु पुं० (२) स्त्री० [जुयो अभ्युं] छाकरा
 के छाकरीने माटे दाडवायक शब्द

अयोणियुं न० अभ्युं; नानुं आणक
अर्यांकभ्यां न०अ०व० नानां छाकरां
अर्यी स्त्री० जुयो अयी
अर्युं न० [फा. वच्चाह] आणक (प्रायः
 पशुनुं). -**र्यो** पुं० छाकरो (२) मालस
 -'येनी मानो हीकरो,' येनेो भाव अतावे
 छे. इहा० अर्यो होय ते हुवे आरे [दा.]
अजर पुं०; स्त्री० तमाक्ष; छीकणी
अजरअटुं (-हुं) न० पोयणुंनुं इण (२)
 रीछना मोमां धालीने कादी वीधेला काणे
 मणको (अजर नं लागे माटे आणकने
 इटे वांधवनेो)
अजरंग (-गी) पुं० [सं. वज्जंग] इनुमान
अजरियुं न० अजर-शीकणीनी डावली
अजवणुं स्त्री० ['अजवणुं' उपरथी]
 अमलमां मूकलुं-मुकलुं ते
अजतुं अ०किं० [प्रा. वज्ज] अमलमां आवतुं
 -मुकलुं (२) वागतुं (वाधनुं; कलाकनुं).
अयेयो पुं० कुशण वाध वगाडतारो
अजतज पुं० [अ. वज्जज] कापडियो (२) ऐक
 मारवाडी अटक [उपर नायतार नट
अजतिये पुं० [अजवणुं] दोली (२) दोरडां
अजतर पुं०; स्त्री०; न० [फा. वागरो] थौटुं;
 छोट (२) गुजरी (३) भाव; इर (४)
 पयत; अरीह. -रे वि० अजतरतुं; साधा-
 रण; इलकुं (२) अजतरमां यालतुं; जेडतुं;
 सत्तादार नहि अंतुं
अजवणुं स्त्री० जुयो अजवणुं. -हुं
 स०किं० 'अजतुं'नुं प्रेरक
अजाडतुं स०किं० 'आजतुं'नुं प्रेरक (२)
 माथे नाभतुं; गणे वणगाडतुं [दा.]
अट वि० [सं. वट्ट; के वृत्त (प्रा. वट्ट)]
 बरावदार (२) नकर; धट
अटक वि० [रव०] अरड. ०णुं (-णुं)
 अरड; अटकी नय तेतुं , [करडकणुं
अटकणुं (-णुं) वि० [जुयो अटकुं]
अटकभोळुं वि० [अटकुं + भोळतुं] रोककुं
 परभावी हेनातुं-कही हेनातुं (२) दीभण
 करतार; विनोदी

अटकुं अ०किं [अटक' रव०] लांगी
 ञतुं (२) परी ञतुं
 अटकावुं अ०किं झंसाई ञतुं (२) इह
 इह इदी ञतुं (कपडा भाटे)
 अटकुं न० [सं. वंरक] अयकुं; डाडुं (२) कडके
 अटकुं वि० [सं. वंरक] डीगल्ले
 अटन [हं] भेरियुं; सुतान (२) वीजणी
 यदाववा दाभवानी भेरिया ञेवी कण
 अटभोगरी पुं० धरणी पांअरीओवाणो
 भोगरी
 अटवो पुं० [सं. वृत्त (प्रा. वृद्ध) उपरथी]
 वाटवो (२) भेडा वाटवो लोटो
 अटाडि वि० [सं. वंर उपरथी] उडाड
 अटाडे(-टो) पुं० [पौ. बटाटा] ऐक कंठ
 अटावुं अ० किं [दि. वृद्ध=डानि; अट्टो]
 (अनाज के भावानुं) धरणी वभत पडी
 रडेवाथी वास भारवी-पाणुं वणतुं
 अट्ट पुं० [सं.] नानो छकरी. ठं पुं० [सं.]
 ञनेर्ध दीधा वगरनो छकरी (२)
 डीगल्ले माणस [सामपातर
 अट्टे न० [दि. वृद्ध; वंरडु] मोटुं डोडियुं;
 अट्टो पुं० [दि. वृद्ध=डानि] आण; तहोभत
 (२) डध; लांछन
 अड वि० [दि.] मोटुं
 अडयो पुं० अडो लह माणस
 अडकुं न० अडके; तरछोडी नाभतुं ते.
 -ई पुं० अडी सुद्धिनो, अडअंग माणस
 अडअड स्त्री० (२) अ० [प्रा.] अकअक;
 लवलव. ञतुं अ०किं अमडकुं; अडअड
 करतुं (२) अणुगमाने कारले मनमां
 गणगणतुं(३)वदतुं. -डाट पुं० अडअडतुं
 ते. -डाटियुं, -डियुं वि० अडअडाट
 करतारुं [लाज्यशाणी
 अडलागी वि० [अड+लाज्य] मडा
 अडभूछियो, अडभूछो वि० पुं० भूछो
 वगरनो
 अडतुं न० भिजगटुं
 अडवो वि०पुं० [प्रा. वडुअ(सं. वडुक)] माथुं
 मूडावेलो; कडयो (२) पुं० ञेने ञनेर्ध

हेवामां आनतुं होय ते छकरो (३)
 छालेवी शेरडी के सांडनो कडके
 अडार्ध स्त्री० [अडुं उपरथी] मोटाई (२)
 भगदरी
 अडापूट अ० वेरल्लेरल; अज्यवस्थित
 अडाश स्त्री० अडाई; कूल
 अडी इजर स्त्री० [हिं.] मणसकुं
 अडुं वि० [दि. बड] मोटुं; भारे
 अडूडे पुं० [रव०] कळ वस्तु लागतं
 के यावतां थतो अवाज
 अटती स्त्री० आभाटी(२) पगारमां वधारी
 अडवुं अ०किं [प्रा. वडु] अटती यवी
 अल्लुतुं न० [सं. वण उपरथी] रल्लुशुं
 (२) हुल्लड (३) वणाल; गपगोणो [दा.]
 अल्लुअल्लु अ०[रव०](२)न० अल्लुअल्लु.
 ञतुं अ०किं अल्लुअल्लु करवो. -अल्लु
 पुं० अल्लुअल्लु अवाज (मांभो ह०ने)
 अतक न०; स्त्री० [म.] ऐक पक्षी (२)
 अतकना आकारनुं भाणुं राभवानुं पात्र
 अताड(-व)तुं स०किं [प्रा. वत्त (सं. व्यक्त)]
 हेभाडतुं
 अती स्त्री० [प्रा. वत्ति (सं. वत्ति)] द्विवेद
 (२) दीवो (३) उरकरली; उतंजन [दा.]
 अतो पुं० इतो (अल्लु वगेरेनो)
 अत्रीश(-स) वि० [सं. द्राविडत; प्रा. वत्ति]
 'उर'. ०लक्ष(-अ)तुं वि० स'भूख'
 भाणसनां अत्रीस लक्षणाणुं (२) लुभ्युं;
 पैक [दा.]. -री(-री) स्त्री० अत्रीस
 हांत (२) अत्रीस वस्तुओनो समूह (३)
 स्वादिष्ट लोअन [अत्रीशीअे अडतुं =
 लोकयथानो विषय अनतुं; वगोवातुं]. -सुं
 न० अत्रीस वसाणानुं अूर्ण (सुवाचडीनुं)
 अथावतुं स०किं थकवी नाभतुं (२)
 पयावी पाडतुं [अडतुं ते
 अरथ'अरथा स्त्री० आथमां पकडी पकडीने
 अह स्त्री० अंधना भूलाभां यतुं गरमीनुं
 ऐक हरह
 अह वि० [फा.] अराअ; हीन (समासमां
 पूर्व'पह तरीके प्रायः वपराय छे). ०गोर्ध

स्त्री० [फा.] निहा; ह्यदी. ०. व्याल स्त्री०
 दुरायरत्न (२) वि० दुरायरत्नी. ०. हानत
 स्त्री० हराम हानत; अर्थमानी. ०. हुआ
 (-या) स्त्री० शाप
 अहन न० [फा.] शरीर (२) कुटुंब; पक्षेत्
 अहनक्षी स्त्री० अहनामी
 अहनाम वि० अहनामी पामेलुं. -भ न०,
 -मी स्त्री० अष्टो; लांछन; नामोशी
 अहतं न०, -नो पुं० पाण्डितं हंडुं के कुलडी
 (कडिआकामभा)(२) ननउमां लर्थ जवानुं
 उअलुं [अनीति; दुरायरत्न
 अहकैल वि० [फा.] दुरायारी. -दी स्त्री०
 अहअहवुं अ०किं अंतुओथी अहअह
 यतुं; केवातुं
 अहओ(००) स्त्री० [फा.] दुर्गध(२) अहनामी
 अहभाश(-स) वि० [फा.] अणां कर्म
 करनार; सुअ्युं; दुरायारी. -री(-सी)
 स्त्री० नीयता; सुअ्यार्थ (२) दुरायार;
 व्यलियार
 अहर न० [सं.] ओर. -रि, -रिका, -री
 स्त्री० [सं.] ओरडी. -री नाथ, -री
 नारायण्युं पुं० हिमालयमां आवेला
 अहिकाथमना हेव के तेमनुं धाम
 अहल अ० [अ.] साटि; अवेजमां. ०. वुं
 स०किं फेरकार करवो (२) -ने अहले
 ओनुं आपवुं -लेवुं. -लापुं अ०किं
 'अहलवुं'नुं कर्मलि(२) पक्षो यवो; इरवुं.
 -दी स्त्री० अहलातुं के अहलतुं ते; फेरकार
 (२) नोकरितुं के कामनुं स्थान के प्रकार
 फेरववां ते. [अहलीमां होवुं=अवेजमां
 होवुं]. -वे अ० अहल. -वो पुं० साटुं;
 अवेज (२) फेरकार (३) वेर; प्रतिकार
 अहवुं स०किं गांडुं; हुकम मानवो
 अहशिकल वि० [अहशिकल] वरवुं; ओडोण
 अहसूरत वि० [फा.] वरवुं; कर्षपुं
 अहलमी स्त्री० [फा.] अपथी
 अहाम स्त्री० [फा. बादाम] अेक सूडे भेवो
 (२) डिसाणमां अेक ललकुं यलण. -मी
 वि० अहपुं लाल(२) अहामनुं; अहामसुं अथी

अही स्त्री० [फा.] दुरायरत्न; अनीति (२)
 कुटेव (३) निहा
 अक्ष वि० [सं.] अमिखुं (२) अंधायेलुं
 अक्षिर वि० [सं.] अक्षेरे डिहाणे; सव'त्र
 अक्षुं वि० सधणुं; सव'. -धि अ० सयणे
 अनत स्त्री० मेण; स्नेह; अनतुं आवतुं ते
 अनतुं अ०किं धवुं; रयातुं; सधातुं (२)
 अनाव-मेण होवो (३) श्य लेवुं; वेश
 धारण करवो (४) [ला.] इकेवी धवी;
 यीट पडतुं (५) डाड करवो (६) रंगमां
 आवतुं (नशाना). [अनवाकाण श० प्र०
 लापी. अनवा अगे श० प्र० संभवित].
 अंतनुं स०किं शय्यार सलडाड करवो
 अनता स्त्री० अेक नतनुं अनतुं कपडुं
 अनारस स्त्री० [सं. वाराणसी] कशी
 अनाव पुं० [अनवुं] उपरथी] प्रसंग (२)
 नुओ अनत
 अनावट स्त्री० अनाववानी रीत; रयना
 (२) तरकट (३) इकेवी. -टी वि० नकली
 अनाववुं स०किं [अनवुं] प्रेरक] रयवुं;
 इरवुं (२) मरकरी करवी; याट पाडतुं [ला.]
 अनूस न० [अ. बुनेस] अननो अडाअणे
 अनेवी (ने) पुं० [सं. भगिनीपति; प्रा बहिणी-
 वइ] अहेननो वर
 अनूस न० नुओ अनूस [अण
 अने(-नो) वि० [प्र. किनी उपरथी] अेक
 अपैथो पुं० [दि. वपीह] यातक
 अपोर पुं० [प्रा. वि (सं. द्वि) + प्रहर]
 मध्याह्न. -रियो पुं० अेक नतनुं
 हाइआनुं. -री स्त्री० अपोरनो समय.
 [अपोरी करवी = अपोरना समये
 आराम करवो]
 अफर न० [हिं.] धको ओछो लागे ते माटे
 वय्ये रपाती रिप्रंगनी गोठवण [प. वि.]
 अक्षो पुं० [आक्ष] उपरथी] धाम; आक्ष.
 -वुं स०किं 'आक्षुं'नुं प्रेरक. -तुं
 अ०किं 'आक्षुं'नुं कर्मलि (२) धामथी
 अकणतुं. [अक्षार्थ अणुं = कर्षने माटे
 कर्ष कहेवार्थ जवाथी धाट अगडी जवो]

અખડ સ્ત્રીં [રવં] અડઅડાટ.૦વું, -ડાટ,

-ડાટિયું જુઓ 'અડઅડ'માં

અખરતી પું [ફા. વાવર્ચી] રસોઈયો

(સુસલમાન કે ગોરાનો). ૦ખાનું નં
અખરતીનું રસોઈ (૨) ગંદકી [લા.]

અખૂચક વિં મૂખ

અખે વિં ખે ખે

અખ અં [પ્રા. વઘ, વંગ (સં.વઘાન્)] [રવં]

ઠસોઠસ ભરાયેલું હોવાનો અવાજ

('સગડ'ની પછી વપરાય છે : સગડ

અમ કરું છે) (૨) મંહાદેવને સંબોધન-

રૂપે કરાતો અવાજ

અમણું અંકિં પાંખોનો ગણગણાટ

કરવો (૨) તેવી રીતે આજુબાજુ ઊડયા

કરવું - ભમવું (પ્રાચ: માખ જેવાં પાંખાં

છવડાંએ)

અમણાટ પું અમણું તે [ખિગણું; ખેવડું

અમણું વિં [પ્રા. વિઠળખં; (સં. ત્રિયુગકો)]

અયાન નં [અ.] વર્ણન; હેવાલ

અર પું [ફા.] પનો (૨) નત (૩) માલ

(૪) અં પ્રમાણે (૫) વિં સક્ષણ; પૂરતું

(૬) નેઈતું; યોગ્ય

અરકત સ્ત્રીં [અ.] ક્ષયદો; લાભ (૨) ક્તેહ;

સિદ્ધિ(૩) ભરપૂરતા; સમૃદ્ધિ [ખિલાવણું

અરકતું સંકિં [સં. વુક્ક] ખૂમ પાડીને

અરકંદાજ પું [ફા.] અદ્ભૂતવાળો

અરકો પું [જુઓ અરકવું] ખૂમ; ધાંટો

અરખાસ્ત વિં [ફા.] વિસર્જિત; ખલાસ

અરછટ વિં અખરખડું (૨) હલકું (અનાજ)

અરછી સ્ત્રીં ભાલા જેવું એક હથિયાર.

-છો પું ભાલો (૨) ઊભો સીધો

સાંઠો (૩) તેવી કોઈ પણ વસ્તુ

અરજોરી સ્ત્રીં અખરજરતી

અરડ વિં [સં. મિદુર] ઝટ ભાંગી નય તેવું

અરડવું નં મળગરું

અરડો પું પીઠ કે વાસો [નળાકાર]

અરણી સ્ત્રીં એક નતનું પાત્ર (મોટે ભાગે

અરતરફ વિં [ફા.] કાઠી મૂકેલું (નોકરી-

માંથી). -ફી સ્ત્રીં નોકરીમાંથી રુખસદ

મળવી તે

અરદાશ(-સ) સ્ત્રીં [ફા. વરદાક્ત] સંભાળ;

તજવીજ; ચાકરી. -સી અરદાસ-ચાકરી

કરનાર. -સેત સ્ત્રીં અરદાસ

અરક પું; નં [ફા. વર્કો] જમી ગયેલું પાણી

અરફી સ્ત્રીં [ફા. વર્કો] એક મીઠાઈ. ૦ચૂરમું

નં ચોસલાં પાડી કાચેલું ચૂરમું

અરખાક વિં [ફા.] રક; નકામું (૨) પાય-

માલ. -દી સ્ત્રીં [ફા.] ખરાખી; પાયમાલી

અરાક સ્ત્રીં [હ. વૈરકો] સિપાઈઓને રહેવાની

ઝોરડીઓની લાંબી હાર (૨) માણસોને

-કેદીઓને ગોંધવાનું મકાન [લા.]

અરાગણ સ્ત્રીં ઝીણો તાવ

અરાડ સ્ત્રીં [સં. વિ+રટ (પ્રા. રાકિ)]

ખૂમ; રાડ. ૦વું અરાડ પાડવી. ૦ડો પું

અરાડ [(૨) વરઘોડો

અરાત સ્ત્રીં [સં. વર + વાત્રા] વરની નળ

અરાખર વિં (૨) અં [ફા.] સમાન;

સરખું (૩) ખરું; વાજખી (૪) નેઈએ

તેવું; ભૂલચૂક વિનાતું. -રિયું વિં

સંભોવડિયું; સરખેસરખું. -રિયો પું

સંભોવડિયો. -રી સ્ત્રીં સમાનતા

અરાસ નં કપૂરમાં મસાલો નાખી

અનાવેલો એક સુગંધીદાર પદાર્થ

અરાસ નં [વો.] સો ધનકૂટ

અરી સ્ત્રીં ખરટું

અરુ પું; નં [દે. વરુ] નેતરની નતનું ઘાસ

અરો પું ઘણા તાવને લીધે ઓડના ખૂણા

આગળ થતી ઝીણી ફેદલીઓ

અરોખર, -રિયું, -રિયો, -રી જુઓ

'અરાખર'માં [અવયવ; પ્લીહા

અરોળ સ્ત્રીં પેટને ડાબે પડ્યે આવેલો એક

અખર નં [સં.] મૂખ; અસરકારી (૨)

પું અનાર્યાની એક નતનો માણસ

અલ નં [સં.] નેર; શક્તિ (૨) લશ્કર

અલકે અં [ફા.] અલકે; એટલું જ નહિ પણ

અલકારી, અલપદ [સં.] વિગળ આપનારું

અલવંત, અલવાન [સં.] વિં બળવાળું

અલા સ્ત્રીં [અ.] પીડા કરતું વળગણ-ભૂત

(૨) [લા.] તેવું માણસ (૩) કૃપ; મુસીબત

अलाका स्त्री० [सं.] अगली
 अलाकार पुं० [सं.] अणुत्प्रेरी; जेरन्तुलम
 (२) स्त्री पर अत्याचार
 अलापल न० [सं.] शक्ति अने अशक्ति
 के तेनुं भाप के प्रमाण
 अलारात स्त्री० [बला (अ.) + अराति (सं.)]
 दर्शरात (श० प्र० भां वपराय छे. उहा०
 मारे अलारात त्यां नय छे.)
 अलि पुं० [सं.] भोग; हेवने माटे डाढेवो
 भाग (२) पहलाहने पौत्र-दानवेना
 राज. अहान न० [सं.] अलि-भोग
 आपवे ते; त्याग; कुरआनी
 अलिवहं पुं० [सं.] अणह
 अलिष्ठ वि० [सं.] सौथी अणवान
 अलिहारी स्त्री० [हिं.] भूपी (२) वाहवाह
 अलीयसी वि० स्त्री० [सं.] वधारे अणवान
 अलीवहं पुं० [सं.] अलिवहं; अणह
 अलूय वि० [तुर्की] अलूयिस्तानन (२) पुं०
 त्यांनो रहेवासी. -शिरस्तान न० [फा.]
 सिंध अने अइथानिस्तान पासेनो अेक
 मुलक. -यी वि० अलूय [अनावट
 अलून न० [इं.] आकारमां वाधुधी जडती अेक
 अलै(-लो)युं न० [सं. कलकं] यूडी
 अलके अ० [फा.] लुओ अलके
 अलैयुं न० लुओ अलैयुं; यूडी
 अलो पुं० आडवे; लाडवे (आणभाषा)
 अल अ० [फा.] ययुं; पूरतुं (२) बार-
 निश्चय जल्लावतो शण्ह
 अल स्त्री० [इं.] अेक वाहन-मोटरनो अगारो
 अलू कुं वि० लुओ अलूकुं (मोटो शण्ह-
 प्रयोग)
 असें(-सेा) (सें०) पुं० '२००'
 अस्ति स्त्री० [सं.] नासिनी नीचिनो भाग;
 पैडु (२) भूत्राशय (३) शुद्धा वाटे पाणुी
 अडाववानी क्रिया के तेनी पियकारी
 अडलावतुं स०किं० मज्जत करतुं; भील-
 वतुं (२) इलावतुं (३) आनहित करतुं [ला.]
 अडादुर वि [फा.] शूरवीर; हिंमतवान.
 -री स्त्री० पराक्रम

अडानुं न० [फा. बहानह] भिष; मोट्टे कारण
 अडार पुं०; स्त्री० [फा.] अलके; शोला
 (२) आनह (३) वसंतऋतु; तेनो रंग-
 लयो उन्माहक समय
 अडार अ० [सं. बहिर] अडर नहि.
 अट्टियो पुं० [+ प्रा. वट्ट (सं. वृत्) =
 वत'तुं; आथरण करतुं] राजथी नाराज
 थई तेने सताववा कायदा तोडनारे के
 प्रजने रंजडवा नीकणेवो भाणस (२)
 अडार रही धरंटाइ करनारे; धंरारे.
 अट्टुं न० अडारवट्टियानुं काम
 अडारतुं स० किं० [दे. वजहारी, बहुअरी
 =सावरणुी] अडु काढतुं
 अडाल वि० [फा.] मंजूर; कायम. -ली
 स्त्री० मंजुरी; कायम रापतुं ते
 अडिर अ० [सं.] अडार [प्रायः समासमां].
 -रंग वि० [सं.] अडारतुं; अंतरंग नहि
 तेतुं (२) न० कोई पथ विधिना प्रारंभनो
 भाग (३) अडारनो अवयव; अडारतुं
 स्वशप. -रिन्द्रिय स्त्री० [सं.] अडारनी.
 (पांच) इंद्रिय. -गोण वि० अडार पडती
 गोण सपाटीवाणु; 'डोवेकस' [ग.]
 -सुअ वि० [सं.] विमुअ; पराहमुअ
 (२) आल विषयोमां आसक्त. -त
 न० 'अरेकाकलण्ड सकल' [ग.]
 अडिस्त न० [फा.] जतत; स्वर्ग
 अडिंकार पुं० [सं.] अस्वीकार; त्याग (२)
 नात के महाजन के कोई संधनी अडार
 भूकतुं ते
 अडिष्ठत वि० [सं.] अडिंकार पाभेळुं
 अडिस्त न० लुओ अडिस्त
 अडिंकेन्द्र न० त्रिकोणनी त्रिजे गालु के
 अडारथी स्पर्शता वर्तुणतुं केन्द्र; 'अेकस-
 सेंटर' [ग.]
 अडु वि० (२) अ० [सं.] भूअ (संभ्या के
 भापमां). अडोणु वि० अनेक डोणवाणुं
 (२) पुं० तेवी आकृति; 'पोलिगोन' [ग.]
 अडुअर (-रा, -राज, -री) स्त्री० अेक हेवी
 अलुधा अ० [सं.] अनेक रीते (२) धरुं करीने

अहुपदी वि० स्त्री० अनेक पहवाणी
संख्या [ग.]
अहुमती स्त्री० मोटा भागने मत(र) अेक
पक्ष करतां जीवना मतनी अधिकता
अहुमान न० [सं.] आहर; संमान
अहुरूपी वि० ध्वज इषवाणुं (२) पुं
अनेक वेश धारण करतारो
अहुद वि० [सं.] ध्वज; अधिक
अहुवचन न० [सं.] अेकथी वधारने माटे
वपरातुं वचन [व्या.]
अहुविध वि० [सं.] अनेक प्रकारतुं
अहुवीडि पुं० [सं.] जेमां पूर्वपद विशेषण
होय अने उत्तरपद विशेष्य होय तेम ज
आहुं समरत पद पाहुं अन्य पदतुं
विशेषण होय तेवा समास [व्या.]
अहुश्रुत वि० [सं.] विद्वान
अहेक स्त्री० सुगंध. ०वुं अ०कि०भधमधुं;
महेकतुं (२) इटतुं; छकी जतुं; वडी
जतुं. -डाट पुं० अहेकतुं ते. -डावतुं
स०कि० 'अहेकतुं'नुं प्रेरक
अहेकुं न० [सं. विमातक; प्रा. बहेडव] अेक इण
अहेतर वि० [फा. वितर] ठीक; सारुं
अहेन स्त्री० [सं. मगिनी, प्रा. वहिणिआ]
अेक माता पितानी के काका, मामा, भारी
वगेरेनी द्रीकरी (२) कर्षण स्त्री (३)
स्त्रीना नाम अतेनो आहरवाचक अनुग.
०७ स्त्री० (मानार्थे) अहेन. ०पाणुं
न०अ०व० (स्त्रीमोनी) मित्रायारी.
०पाणुी स्त्री० साहेदी; स्त्रीमित्र. नां(-नी)
स्त्री० अहेन (धारदशकं)
अहेर स्त्री० [सं. बधिर, प्रा. वहिर] उपरथी]
अहेरा(र) येतन न होतुं ते. -राट पुं०,
-राश स्त्री० अहेरापणुं. -रुं वि० न
सांभणी शके तेंतुं; आहुं सांभणानुं (२)
अभडनामां कसरवाणुं (जेम के इपिया)
(३) वेदना न थाय तेंतुं. उदा० यामडी
अहेरी यर्ष जयी
अहेरवुं स०कि० अहुयो अहेरवुं; अहुं कादवुं
अहेणुं वि० [सं. बहुल] मोडुं; विस्तारवाणुं

अण न० [नुमो अण] जेर (२) लरकर.
०कट वि० अणवान
अणकणुं वि० अणवाना-अणी ठिकवाना
गुणवाणुं (२) (लागणी के हाजथी) मनमां
अणया करता स्वभावतुं
अणयो पुं० गणडे
अणअरी, अणजेरी स्त्री० अणरदरती
अणतलु न० अणवानां लाकटां
अणतरा स्त्री० हाजवाथी यती पीडा(२)
मनमां थती तेवी लागणी
अणतुं वि० सणगतुं (२) न० सणगती
वंस्तु (३) अणतरा (४) तापणी के तापणुं
अणद पुं० [द. बलद] अेक योपयुं (२)
मूअं; गमार [ला.]
अणदायी वि० अहुयो अलदायी
अणदिया पुं० अणद [पीडातुं
अणअणतुं वि० अणे-दअडे अेकुं (२)
अणवत वि० अणवाणुं
अणवाणेर वि० [अणवा+णेर] अणवेर
अणवान वि० अणवाणुं
अणवुं अ०कि० [प्रा. बल(सं. ज्वल)] सणगतुं
(२) अणतरा यती (३) अणवुं करवी [ला.]
अणवे पुं० [अ. कलवा] अण
अणाकर पुं० अहुयो अणकर [संताप
अणापो पुं० [अणवुं] उपरथी] कदापो;
अणाअण न० अहुयो अणाअण
अणि पुं० अहुयो अणि
अणिया, ०काका, ०आपणु पुं० अ०व०
सैयड (२) अेना देव (३) जरा जरायां
वांङु पाडे के गुरसे करे अेकुं माणस
[ला.]. [अणिया टांकवा = शीतणानी
रसी मूकवी]
अणियुं वि० [अण] उपरथी] जेरावर
अणियेल वि० [अणवुं] उपरथी] अहेपुं
अणी स्त्री० करांरानी कराती अेक वानी
अणेल स्त्री० [अलि] उपरथी] श्रावणी पूछिना
अणोतियुं न० अहुयो अणोतियुं
अणयुंअणयुं वि० [अणयुं + अणयुं] गुरसे
थयेकुं (२) संताप पामेकुं (३) अहेपुं

અંકું વિં [સં. વંક ઉપરથી] વાંકું; અટપટું.
 -કો વિં પું છેવખટાડ
 અંગ સ્ત્રીં [નં. વજ્ર] કલાઈ (૨) અંગલસ્મ
 (૩) પું સીસાનો એક દાર
 અંગ પું [સં. વજ્ર] અંગાળ [ધરેણું
 અંગડી સ્ત્રીં સ્ત્રીઓનું કાંડે પહેરવાનું એક
 અંગલસ્મ સ્ત્રીં કલાઈની લસ્મ.
 અંગલી સ્ત્રીં નાનો અંગલો. -કો પું
 એક વિશિષ્ટ ભતનું મકાન
 અંગાળ(-ળા) પું [પ્રા. બંગાળ] એ નામનો
 પૂર્વ હિંદનો પ્રાંત. -ળી વિં અંગાળનું
 (૨) સ્ત્રીં અંગાળની ભાષા (૩) પું
 અંગાળનો વતની. [ખાખી અંગાળી
 શાં પ્રં છેક ખાલી ખમ; તદન ગરીખ]
 -ળી તોલ પું ૮૦ રૂપિયાભારના શેર
 પ્રમાણેનો તોલ
 અંગીડો પું એક ભતનો સાદલો
 અંટી સ્ત્રીં એક ભતનું હલકું અનાજ
 અંડ નં હુલકડ; અળવો. ંખેર વિં અંડ
 કરનારું [ખદન
 અંડી સ્ત્રીં ['આંડું' ઉપરથી] એક ભતનું
 અંદગી સ્ત્રીં [ફા.] પ્રાર્થના; ઇમાદત.
 [અંદગીઉઠાવની=હુકમનું પાલન કરવું]
 અંદર નં [ફા.; રે. વંદિર] દરિયા કે નદીને
 કિનારે આવેલું વહાણોની આવલ યર્થ
 શકે તેવું સ્થાન (૨) તેવા સ્થાનવાળું ખામ.
 -રી વિં અંદરને લગનું
 અંદિ(-દી) પું [સં.] કેરી (૨) સ્ત્રીં
 અંધી; મના (૩) ખાંદી; ગુલામડી;
 અળાતકારે પકડી આણેલી સ્ત્રી
 અંદી પું [સં.] વખાણ કરનાર; ચારણ
 અંદીઆનું નં [અંદી+ખાનું] ક્રેખાનું તુરંગ
 અંદીજન પું [સં.] વખાણ કરનાર; ચારણ
 અંદીવાન પું [અંદી+વાન] કેદી
 અંદૂક સ્ત્રીં [મ.] દારૂથી ગોળી મારવાનું
 એક શસ્ત્ર. -કિયું વિં અંદૂક જેવું (૨)
 અંદૂકવાળું
 અંદો પું [ફા.] સેવક; દાસ (૨) પોતે
 (બડાઈ બતાવવા વપરાય છે)

અંદોખસ્તા પું [ફા.] વ્યવસ્થા; તજવીજ
 (૨) ભપતો
 અંધ વિં વાસેલું; ઉધાડું નહિ તેવું (૨)
 અટકેલું; ચાલુ નહિ તેવું (૩) નામને અતે
 સમાસમાં 'સાથે', 'વાળું', '-પ્રમાણે,
 કમથી' એવા અર્થમાં. (હધિયારઅંધ,
 હારઅંધ)
 અંધ પું [સં.] બાંધવું તે કે તેનું સાધન (૨)
 તેની ગાંઠ-પકડ (૩) અંધન; કેદ (૪)
 રચના; ગૂંથણી (૫) યાળ. ંક વિં [સં.]
 અંધનકારક [કબજિયાત
 અંધકોશ(-ધ) પું [અંધ+કોશ (કોણ)]
 અંધણી સ્ત્રીં ['અંધ' ઉપરથી] કરાર
 અંધન નં [સં.] અટકાવ; પ્રતિબંધ (૨)
 કેદ (૩) બાંધનારી વસ્તુ; તેની પકડ-ગાંઠ.
 ંકારક, ંકારી વિં અંધન કરનાર.
 ંસુકત વિં અંધનમાંથી છૂટેલું
 અંધખેસતું વિં [અંધ+ખેસવું] ખેસતું;
 ગોઠવું (૨) માફક; અનુકૂળ. -વું અંકિં
 અંધખેસતું થવું (૨) કામમાં આવવું
 અંધવ(-વેા) પું [સં. વાંચવું] ભાઈ
 અંધાણુ નં બાંધવાની વસ્તુ; તેની ગાંઠ-
 પકડ (૨) વ્યસન. -ણી વિં વ્યસની
 અંધારણુ નં બાંધણી; રચના (૨) વ્યસન;
 આદત (૩) પેટે બાંધવાની ઔષધની
 શેષ (૪) ધારધારણુ; 'કોન્સ્ટીટ્યુશન'.
 ંસભા સ્ત્રીં દેશનું અંધારણુ ધરવા
 માટેની ખાસ પ્રત્યક્ષ સભા; 'કોન્સ્ટીટ્યુ
 ંસઅન્ઠ એસેમ્બલી'. -ણીય વિં
 અંધારણનું કે તેને લગતું કે તેની રીત
 પ્રમાણેનું
 અંધારો પું રંગવાનો ભાગ જુદો બાંધી
 જુદા જુદા રંગ કરનાર (૨) રેશમી કપડાં
 ધોઈ કુંડી કરી આપનાર (૩) તમાકુના
 પડા બાંધનાર
 અંધાવવું સંકિં 'બાંધવું'નું પ્રેરક (૨)
 સાથે લઈ જવા કાંઈક આપવું. ઉદાં
 રસ્તા માટે નાસ્તો અંધાવ્યો છે
 અધિયાર વિં [સં. વંક ઉપરથી] હવા

अजवाणा वगरनुं (स्थान) (२) वहेतुं नहि तेवुं(पाण्णी). ०भा०नुं न०अ०दी०भानुं; के० नेरी नगा

अ०धी स्त्री० [सं. वंश] मना (२) परेण (३) पाडी (४) इरार (५) दामणी

अ०धु पुं० [सं.] भाई (२) सगो. ०कृत्य न० [सं.] भाईचारानुं काम; मित्रकायं. ०न्य न० [सं.] सगो; इदुं०पी. ०ता स्त्री०, ०त्य न० [सं.] अ०धुपल्लुं(२)भाईयारी; मित्रता. ०साव पुं० [सं.] भाईना नेटली प्रीति. ०वर्ग पुं० [सं.] सगांस'अ०धी. ०हीन वि० [सं.] सगांस'अ०धी विनानुं

अ०धूक स्त्री०, -किथुं वि० लुभो 'अ०धूक'भां अ०ने वि० लुभो अ०ने; अ०क

अ०अ वि० मोदुं; कदावर

अ०आ०भानुं न० आगने अ०ओ रा०भवानुं स्थण अ०आवाणी पुं० अ०ओ लई आग ओलव-
नार माणस

अ०ओ पुं० [अ. मंवा; पो. पौपा] पाण्णी कडेवानुं यंत्र (२) आग ओलववाभाटे पाण्णी केंकवानुं यंत्र (३) पाण्णी गरम करवानुं अ०क प्रकारनुं वासलुं (४) पाण्णीनो मोटो नण

अ०सरी स्त्री० [अ०सी' उचरथी] वांसणी; नेण अ०सी स्त्री० [वंसी [सं.] प्रा. वंसी] अ०सरी; वांसणी. ०धर पुं० श्रीकृष्ण. ०वड पुं० गोडुणनो अ०क प्र०यात वड

आ स्त्री० [दि. वाह्या] मा (२) वडील' स्त्रीना नाम पाछण लगडातो शब्द; नेम के कस्तूरवा (३) अ० वहालनो अ०क उदुगार आ०अल न० [इं.] ख्रिस्ती लोकांनो धर्म'अथ आ०अिकल स्त्री० [इं.] अ० पैडांनी सा०उद अ०अ स्त्री० [दि. वाह्या] कोई पल्लु स्त्री; आ०अडी (२) स्त्रीना नाम पाछण लगडातो मान-सूयक शब्द (३) सासु (४) नोकरडी. ०ण स्त्री० सासु. ०डी स्त्री० कोई पल्लु स्त्री (२) पत्नी. ०भाणुस न० अ०रे

आ०डि पुं० लाडवो (आणभाषा)

आ०डि (आ') पुं० अडाडि; डाडि

आ०डिलुं न० पशुनो आंयणताणो अत्रयव आ०डिवो पुं० लाडवो (आणभाषा)

आ०डरी स्त्री० उडथी सामे अ०धरुं ते आ०डणा पुं० अ०व० [अ. वाकला] आ०धुं आ०डुं कडोण

आ०डात वि० लुभो अ०डात

आ०डी वि० [अ.] भूटतुं (२) वधेकुं (३) गलतरीमां लेवामां रडेकुं (नेम के सरवाणा धं० गलतां); शेष (४) स्त्री० सिद्धक; गलतां छेवटे रडेकुं नमा ते (५) पत्या वगर रडेली के यूकते करवामां यडेकी रकम (६) अ० नहि तो

आ०डुं (-डोरुं) न० अ०जोरुं; कालुं आ०अडुं अ०कि० अ०भेडो करवो; आ०अडुं आ०अडुं वि० [सं. दक्षयिनी] विद्याधाने नेने धलो वभत यई गयो होय तेवुं (दोर)

आ०धुं न० आ०डुं

आ०ग पुं० [फा.] अगीया. ०वान पुं० [+ पा. बान] भाणी. -गायत स्त्री० [फा. वागत] अगीयामां धती भेती; शकसाण (२) वि० कृवाना पाण्णीथी धती (भेती). -गायती वि० इण्डूननां आड उछेरवा लायक (जमीन)

आ०घड (-डुं) वि० लुभो आ०धुं (२) अ०घा-
मलुं. -डो पुं० तेवो भाणस

आ०घाई स्त्री० आ०घापल्लुं

आ०घां न० अ०व० इंडुं; आलां

आ०धुं वि० मूक; अतागम विनानुं

आ०अडे पुं० मूडी के कडवो या तेमां आवे तेडुं ते (२) पांचे आंणणां वडे लरैकी यीमटो - वल्ले

आ०ज पुं० [फा.] अ०क शिकारी पक्षी; शकडे

आ०ज वि० [फा. बाज (बास्तेन)] नामने लागतां 'वाणु', 'अनुरक्त' वगेरे अर्थो अतावतो प्रत्यय. उदा० इजाभाज

आ०ज स्त्री०; न० [सं. व्यजन, प्रा. वीजण = यंओ] पतराणुं

आ०जठ पुं० [सं. पादपृष्ठ] थार पायावाणुं; अ०क जतनुं आसन

આજકું (-જું) સ્ત્રી० ન૦ આજ; પતરાણું
આજરી સ્ત્રી० એક અનાજ. -રો પું०
 મોટા દાણાની આજરી
આજી સ્ત્રી० [ફા.] જે પાટિયા કે કપડા ઉપર
 રમત મંડાય તે (૨) સોગટાં કે ગંજકાની
 રમત (૩) હાથ (ગંજકામાં) (૪) યુક્તિ;
 પ્રપંચ. ૦ગર પું० મદારી; જ્વહુગર
આજી(-જી) [ફા.] સ્ત્રી० છેડા; અંત (૨)
 દિશા; ખાસું; પડખું (૩) પક્ષ; તરફેણ.
૦(-જી)અંધ પું० હાથનું એક ધરેણું
આજનું સંકિં० [સ. વદ્, પ્રા. વજ્ઞ ઉપરથી]
 વળગતું (૨) અર્ધકું લટકું; ટંટો કરવો
આજંબાઝા(-ઝી), બાઝાબાઝ(-ઝી)
 સ્ત્રી० [નુઓ આજડું લડાઈ; ટંટો
આટ પું० બાકેવો લોટ; કંસાર
આટ ન૦ કાટલાનો સટ; આંટ
આટલી સ્ત્રી० [દિ. વૉલ્] શીશી (૨) દાર
 [લા.]. -વો પું० શીશો
આટી સ્ત્રી० છાણાંની આંચથી શેકેલો
 કણકનો ગોળો કે જડી ભાખરી
આડું વિ० [સિ. વંઠ] આંક; ઠીંગણું
આડુવું વિ० [સિ. વડુક; પ્રા. વડુખ] +
 આપડું; રાંક; દયામણુ
આડું વિ० ત્રાંસા ડોળાવાળું કે નજરવાળું
આઠમ અ० [સિ.] ભલે; ઠીક. -મ ન૦
 મીડું; શુભતા (વ્યગમાં)
આઠવું વિ० નુઓ આઠવું
આણુ ન૦ [સિ.] તીર (૨) એક લંબગોળ
 પથ્થર (શિવલિંગ) (૩) મ્યાં ભરતીનું
 ખાણી આવતું હોય તે ખાડીની જમીન
 (૪) ખેતરની હદ બતાવવા દાટેલો
 પથ્થર કે ખીજ વસ્તુ (૫) એખાનો
 પિતા બાણાસુર. -જીવણી પું० બાણ
 મારવામાં હોશિયાર યોદ્ધો
આણી સ્ત્રી० [સિ. વાળી] કરાવેલી મુદત
 (૨) શરત; કબૂલાત [‘૨૨’
આણું(-ણું) વિ० [સિ. દાનવત્તિ; પ્રા. વાળડા]
આતમી સ્ત્રી० [અ. વાતિની] સમાચાર (૨)
 ભાષ. ૦દાર વિ०(૨)પું० અર્ધર લાવનાર

આતલ વિ० [અ. વાતિલ] રહ; નકામું (૨)
 કાઠી મૂકેલું [યકડ (૨) ટકર [લા.]
આથ સ્ત્રી० જે હાથ પહેળા કરી દીધેલી
આથક્રમ સ્ત્રી० [દિ.] નાહવાની ચોરડી.
આથઆથા(-થી) સ્ત્રી० સામાસામી
 આગ્રહું તે [પ્રયત્ન
આથોડિયું ન૦ [‘આથ’ ઉપરથી] વલખાં (૨)
આઈ વિ० [અ.] આતલ; કમ (૨) અં.
 પછી. ૦ખાડી સ્ત્રી० આઈ કરવાની રીત
 [ગ.] (૨) આઈ કરતાં રહેલી રકમ
આઈરાયણું પું० [સિ.] વેદવ્યાસ. ૦સંઅંધ
 પું० તાણીતૂશીને બેસાડેલો કે બનાવેલો
 સંઅંધ [ચડાવેલું (૨) તકલાહી
આઈલું વિ० [‘આઈ’ ઉપરથી] નકલી; ઢોળ
આઈલું ન૦ કસખનું ચૂંછળું (૨) કસબ
 ભરેલી સાડી
આઈશાહ પું० [ફા.] રાજધિરાજ; સમ્રાટ.
 ૦ત સ્ત્રી० [ફા.] આઈશાહનું રાજ્ય-
 હકમત. -હી વિ० આઈશાહનું, -ને
 લગતું (૨) આઈશાહને શોભે એવું; તેના
 જેવા કાકમાઈવાળું (૩) સ્ત્રી० આઈશાહત;
 સામ્રાજ્ય (૪) ભારે કાકમાઈ ને સમૃદ્ધિ
આઈ સ્ત્રી० [ફા.] અપયો; અદ્દહજમી (૨)
 પેટમાં થતો વાયુ
આધ પું० [સિ.] અડચણ (૨) વિરોધ (૩)
 દોષ; પાપ (૪) પીડા. ૦કે વિ० [સિ.]
 આધ કરનારું
આધા સ્ત્રી० [સિ.] માનતા; આખડી (૨)
 પીડા; દુઃખ (૩) વિદ્ય. -ધિત વિ० [સિ.]
 પીડિત (૨) અસંગત કરેલું; રહ કરાયેલું
આધું વિ० [નુઓ અધું] આપું [પ.]
આધે ભારે અ० [આધેલું + ભાર] મોઢમ;
 નામનિદેશ વગર
આન વિ० [અ. વૈઆનહ] જમીન તરીકેનું;
 સાટાનું (૨) ન૦ આનું (૩) જમીન
આન [ફા.] નામને લગતાં ‘વાન, વાળું’
 અર્થે બતાવતો પ્રત્યય. ઉદા० મહેરબાન
આનાખત ન૦ આનામાં આપેલા પૈસાનું ખત
આની સ્ત્રી० [સિ. વાળી] બોલવા-લખવાની
 છટા (૨) વાણી

आनु स्त्री० [फा. वानू] सत्रारी
आनुं न० [लुओ आनु वि०] सोदाना साटा
 पेटे अगाड्थी अपायेंकुं नाखुं
आनू स्त्री० [फा.] लुओ आनु
आप पुं० [दि. वप्प (सं. वप्ता)] पिता (२)
 लाडवहाल के सन्मानसूचक अेक
 सभोधन. **अंअपी** वि० आपनी कर्माथ
 उपर आधार राखनाहुं. **अंअमादे** अ०
 आपी जिहंगी इरमिधान; कही पण
 [ला.]. **अंअ** पुं० लुओ आपु अर्थ २
आपकुं वि० [दि. वण्ड] अरीअ; रांकुं
आपदाहा पुं० अ० व० पूरवे
आपलियो पुं० आपो (पाठीहार पटेल भाटे
 वपराय छे.)
आपा पुं० (मानार्थे अ०व०) लुओ आपु
आपीकुं वि० आपनुं; वारसामां भणेंकुं
आपु पुं० आप (२) वडील प्रत्ये मान-
 वाचक के नाना प्रत्ये वहालसूचक उद्गार
आपूकुं वि० लुओ आपीकुं
आपो पुं० लुओ आप
आइ पुं०; स्त्री० [सं. वाष्प; प्रा. वप्फ]
 अक्षरी (२) परसेवा (३) वराण. **अंअ**
 न० आइकुं ते (२) आइकी वस्तु (३)
 गोलुं (४) डेरीनुं राक (५) [ला.] स्वाड
 वजनो जोराक (६) गोटाणे; आइकुं ते.
अंअ पुं० आइली डेरीनो रस. **अंअ**
 स०कि० पालीमां उकाणीने रांधकुं (२)
 अगाडी भूककुं; गोटा वाणो [ला.]
आअत स्त्री० [फा.] विषय; मुद्दी; काम
 (२) विमत (३) अ० विषे; आअतमां
आअरां न० अ०व० [दि. ववरीं] माथाना
 नीआयेला वाण. -**रिअुं** वि० आअरां-
 वाणुं. -**री** स्त्री० माथा उपरना वाणो
 गुच्छा (२) टोपीना डोरनी अूल. -**रुं**
 वि० आअरिअुं; आअरांवाणुं
आआ पुं० [फा.] संत साधु के वृद्ध भाटे
 वपरातो आहरसूचक शब्द
आआगाडी स्त्री० [आओ + गाडी] नानां
 छोकरांनी गाडी

आआवाकथ न० आआनुं- आअ पुदुषनुं
 वाकथ के कथन; वेदवाकथ जेनुं स्वतः-
 सिद्ध वाकथ
आआशाही,आआरी वि० [म. वता +
 शाही] छलक; नकाभुं (२) वि० पुं० वडोहरा
 राक्यमां पहलां बालतो (सिक्को)
आआ पुं० अंगाणी भाटे के डपरी अमल-
 दार भाटे वपरातो शब्द
आओ पुं० ताता; शेटवो (आणभाषा)
 (२) नानो छोकरो; आणक (३) धावजो
 छोकरो (स्त्री० ओगी) [मलम
आअ पुं० [दि.] दुआवे मगडवा चोपडतो
आअखिअुं वि० आअखने भणे अंअं
आअखी स्त्री० लुओ सापणाअखी
आअलाथ,आअली स्त्री० अजलमां थती गांठ
आअड वि० [सं. बाह्य] अछिभूत
आअडी स्त्री० [दि. बाह्या] गांठडी; स्त्री (२)
 पत्नी [(२) अेरीने वरा
आअकुं वि० [आअ + कुं] नामर्ह; अीकल
आअुं न० नरधांनी जेडमांनुं नानुं
आर पुं० अदूक वगेरेनो अवाण
आर न० [सं. दार, वार; प्रा.] आरअुं (२)
 आंगअुं (३) डेली
आर वि० [सं. दारसन्; प्रा.] '१२' [वहाल
आरकस न० [फा. वारकस] माल लर्थ वनार
आरअुं न० [सं. वार; प्रा. वार] क्षरः इरवाने
आरदान न० [फा.] जेमां माल भयो छेय
 ते आलीआंधल के पात्र, अथवा तेनुं तोल
आरअुं वि० कभमां अगियार पछीनुं (२)
 न० मरनारनो आरमो दिवस के ते दिवसे
 कराती क्रिया - वरो. [आरमो अंअ्रमा
 छेवो] = अलअनाप छेवो]
आरश(स) स्त्री० आरमी तिथि
आरसाथ स्त्री० [आर (आरअुं) + साअ]
 आरअानुं योहकुं
आराक्षरी,आराअडी स्त्री० इरेक व्यंज-
 नमां आर स्वर उभेरी अनावेला अक्षरी
आरि२२२ पुं० [हं. वैरिस्तर] विलायतनी
 पहवीवाणो वडील

आरी स्त्री० नानुं आरखुं (२) छट्कवानुं
आरु; अहानुं
आरीके वि० [फा.] अीलुं; सूक्ष्म (२)
पातणुं (जेम के सूतर; कपडुं) (३) कदमां
नानुं (जेम के सोपारी, दाले ध०) (४)
कटोकडीनुं; अगत्यनुं [ला.] -कार्छ, -डी
स्त्री० आरीकपलुं
आरुं न० [लुओ आर न०] अंदरमां पेसवा-
नो भागं (२) ररतो (३) छट्कवानी आरी
आरे वक्रात पुं० [आर+अ. वक्रात] मूळं मह
पेगं अरनी पुष्य तिथि - अेक तडेवार
आरेवाट अ० [आर+वाट] अस्तअस्त;
हेकाखा के दंगधडा वगर
आरेयो (रै) पुं० छाकरडानी अेक नत
आरोट (शै) पुं० अे नामनी अेक नत
के तेमनी अटक(२)पुं० साटयारण मारै
वपरतो अेक मानवायक शब्द
आरोआर अ० परभाटुं; लागलुं अ; वगर
पूछये के वगर कले कथे. -रियुं वि०
आरोआर - पूछया विनानुं
आल पुं० [सं.] बाण. ओताड(-डो) पुं०
बाण तुयवाथी थयेयो डाल्लो
आल वि० [सं.] उंभरमां नानुं(२)नादान;
छाकरवाड (३) पुं०छाकरो (४)न०आणक.
क न० [सं.] नानुं छाकरुं (२) पुं०
छाकरो. कंकुमुद्ध वि० आणकमुद्ध
आलगरी पुं० [फा. वारगर = घेउसवार
सैनिक] उत्साही, अहादुर आणक
आलगोपाल पुं० [सं.] श्रीकृष्ण
आलटी(-टी) स्त्री० [पो. Balde] डोल
आलमंदिर न० लुओ आणमंदिर
आलहत्या स्त्री० [सं.] आणकनी हत्या(२)
तेनाथी लागतुं आप [अंदरनी स्त्री
आला स्त्री० [सं.] छाकरी (२) १९ वर्षनी
आलां न०अ०व० राडरियां; झांझां(२)अहानां
आलिका स्त्री० [सं.] आया; छाकरी
आलिश वि०[सं.] आणकना नेहुं; छाकरवाड;
नादान; अेसमअ [विधान-अगीयो
आलोघान पुं० [सं.] आणकाने अेलवानुं

आल्य न०.-हयावस्था स्त्री०[सं.]आणपल
आवटो पुं० अेक अनाअ
आवडुं न० [सं. बाहु] अला अने डाणी
वअयेनो लाग
आवन वि० [प्रा. वावन (सं. दापञ्चासत)]
'पर'. ०वीर वि० अहादुर; अणवान.
-नी स्त्री०आवननो समुदाय(२)गुजराती
मूणाक्षरी (३) शरआतमां कमसर
गुजराती मूणाक्षरोवाणा आवन श्येकनो
समूह [मेआकणुं
आवरुं (आ) वि०[प्रा. वावल(सं. व्याकुल)]
आवलुं (आ) न० [दे. वाह्लिया] पूतणुं
आवलुं (आ) न० आडलुं; अउल
आवण, -णियो पुं० [सं. बबुल; बबुर]
कांटावाणुं अेक वृक्ष. -णी स्त्री० अनेक
आवणोवाणी अगा के आवणनुं अगद
आवी स्त्री० आवानी स्त्री; साधुडी
आवीश(-स) वि० [प्रा. वावीस (सं.
दाविसति)] '२२'
आवुं न० कशेणियानुं नणुं
आवे पुं० साधु (२) आप. [आवा
आइभ श०अ० धल्लो वृक्ष पुरुष (२)
मूण पुरुष (अिस्ती मान्यता प्रमाणे)]
आप न०[सं.] आइ; वराण(२)धुग्मस(३)
आंसु.-०पीअवन न०[सं.]वराणथयी ते
आसक वि० [प्रा. वासट्टि (सं. दापट्टि)] '६२'
आसमती पुं०अ०व० योआ के डांगरनी
अेक सारी गलाती नत
आसुं(-सू) स्त्री० उकाणीने कराती दूधनी
अेक वानी [कापड
आरतो पुं०[ह. वरिस्ट] अेक नतनुं सुतराडि
आडि(-डी)र अ०[प्रा. वाहिर (सं. वहिस्)]
+ अहादुर [आडुं ग.
आहु पुं०[सं.]आवडुं(२)हाय(३)आडुंतिनी
आहुक पुं० [सं.] वांदेश (२) गटथो-
वरयो - अिहाअयो भाएस (३) कडैके
करडया पथी नणे धारण करेणुं नाम(४)
आहुक नेहुं -आधुं भाएस [ला.]
आहुअल [सं.], -णी न० हाथनुं नेर

आहुत्य न० [सं.] अहुपत्युं; अहुधता
आहोश वि० [फा.] आलाक; होशियार.

—री स्त्री० आलाकी; होशियारी

आह्य वि० [सं.] अहारनुं. ०गोण वि०
शुभो अहिर्योण.—ह्यायार पुं० अहारनेो
आयार.—ह्योपयार पुं० अहारनेो उपयार

आण वि०(२)पुं०; न० [सं. बाल] आणक.

०उछेर पुं० आणकोने उछरवां ते. ०क

पुं०; न० आलक. ०कपुद्धि स्त्री० अपरि-

पक्व पुद्धि; अलसमनुपत्युं. ०डी स्त्री०

नानी छोडरी. ०गोपाण न० अ० व०

छाकरांछियां. ०पण्य(-लु) न० अण्यण्य;

नानपण्य. ०पोथी स्त्री० आणकोने वांचितां

शीभववा भाटेनुं प्रथम पुस्तक (२)

कोई पण्य विषयनुं प्राथमिक ज्ञान आपनार

पुस्तक [ला.]. ०अरच्यां न० अ० व०

छाकरांछियां. ०मोध वि० आणकोने अट

समन्तथ तेवुं (२) स्त्री० देवनागरी लिपि.

०भाषा स्त्री० आणकनी भाषा. ०भक्तिर

न० आणकोने तालीम आपचानी शाणा.

०मित्र पुं० आणपण्यमांनेो मित्र.

०दन्त न० आणपण्यमांथतुं दन्त. ०वर्ग

पुं० आणकोने शीभववानो वर्ग. ०विधवा

स्त्री० आणपण्यमां थयेली विधवा

आणवुं स०कि० अणे ऐम करवुं [हठ

आणहठ स्त्री० आणकनी के आणकना जेवी

आणा स्त्री० नुभो आला

आणापण्य न० [आण + पण्य] आणकपण्युं;

अज्ञानता (२) आणा—कुमारी होवापण्युं

आणाराल पुं० [आण + राल] (आणक

भाटे वहालमां वपराय छे)

आणी स्त्री० आणा (प्रेमवाचक)

आणुलोणुं वि० आणक जेवुं अलसमनु

ने कोणुं

आणोतियुं न० आणक नीचे रभातुं

कपडुं (आडो पेशाअ करे ते भाटे) (२)

साव गंडुं कपडुं [ला.] [पाटली

आंक(ठो)(०)पुं० [पो. Banco] जेसवानी

आंकुं (०) वि० [प्रा. वंक(सं. वक्र)] छेद;

आंकुं (२) टेटुं; [विचित्र भिन्नजनुं

(३) साहसिक (४) नानुक (काम)

आंग स्त्री० [फा.] नभाजनो समय सयववा

मुह्लांये करेला पोकार

आंगुड (०) वि० [नुभो आकुं] दुःखुं;

अंधुं (२) साहसिक

आंगी पुं० [फा.] आंग पोकारनार मुह्लां

आंट (०) न० स्त्रीयेने पहरेवानुं रेशमी वस्त्र

आंट पुं० (०) आट; ऐक भीडी वानी

आंठ (०) वि० [सं. प्रा. वंठ] डींगण्युं; गट्टुं

आंडियुं (०) वि० नुभो आंडुं (२) न०

दूंडी आंयनुं पहरेल्य

आंडुं (०) वि० पूंछडी वगरनुं (२) वरवुं

(कांठक अपूर्णताने लीधे) (३) मुह्लुं;

छाडुं (तरवार) [गुलामडी

आंही (०) स्त्री० [सं. प्रा. वंही; फा. वंदही]

आंध (०) पुं० पुस्ते; पाण; अंध. ०काम

न० आंधवा—अण्वानुं काम. ०छोड स्त्री०

आंधवुं ने छोडवुं ते (२) तोड; छूट मूकची

ते; मांडवाण [ला.]. ०ण्य न० आंधवानुं

कपडुं (२) अंधन; गांठ. ०णी स्त्री०

आंधवानी रीत(२)अंधामणी(३)रयना;

धवारत (४) वर्ये वर्ये नुहा रंग

रंगवानी रीत(५)तेवी रीते रंगेलुं कपडुं

आंधव पुं० [सं.] लाई (२) सगो

आंधवुं (०) स०कि० [सं. वधु] अंध वडे

कोई वस्तुने जकडवी (२) कोई वस्तु पर

(तिने लपेटिने के अंदर लई लई ने) अंध

लगवत्रो(३)कायडो, नियम, वयन छ०नी

भर्यादांमां—अंधनमां मूकवुं (४)अनापवुं;

रयवुं (जम के, धर, पाधडी) (५) कोई

पाया के आधार उपर कल्पना, तर्क के

आशा रयवी (६) नकी करवुं; ठराववुं

(जम के, दूधनेो वारो आंधवेो)

आंधी हडीनुं (०) वि० मज्जुत आंधानुं

आंधीभूडी (०) स्त्री० सयवार्थ रहैला लार-

- वकर

आंधो (०) पुं० काहुं; अंधारल्य (२) अंधन

आंय (आं०) स्त्री० [सं. बाहु उपरथी] लाधने

ઢાંકનો અંગરખા, ચોળી વગેરેનો ભાગ
(૨) હાથ (૩) મહદ [લા.] ંધરી સ્ત્રી
નમીનગીરી

ખિગાડ પું ન્તુઓ ખગાડ

ખિચારું વિં [ખા. બેચારહ] ખીચારું; ડુંખી

ખિછાત સ્ત્રીં [ખિછાવડું] ઉપરથી પાથરણું

ખિછાનું નં પાથરણુ (૨) પધારી

ખિછાવડું સંકિં [સં. વિ + છાદ્વ] પાથરવું

ખિજેરી સ્ત્રીં ખિજેરાનું ઝાટ. -ડું નં

[સં. વીજપૂર] એક ડૂળ

ખિઝીક સ્ત્રીં [હિ.] પતાંની એક રમત

ખિડાવડું સંકિં, ખિડાવું અંકિં

'ખીડવું'નું પ્રેરક ને કમ્ભિ

ખિન પું [ખા.] દીકરો (કોનો દીકરો એ

કહેવા માટે પ્રાયઃ આ વપરાય છે. જેમ

કે મહમદ ખિન ઠાસિમ)

ખિન અં [સં. વિના] વિના(૨) સમાસમાં

પૂર્વપદ તરીકે નિષેધ કે અભાવ સૂચવે

છે. અનુભવી વિં અનુભવરહિત.

બરૂરી વિં જરૂર વગરનું; નકારું.

બરારતી વિં શરત વિનાનું

ખિના સ્ત્રીં [અ.] ખીના; હકીકત(૨)ખનાવ

ખિયાખાન નં [ખા.] પાણી વગરનો પ્રદેશ

ખિયાખારું નં [પ્રા. વા (સં. દ્વિ) + પ્રા.

વાર (સં. દ્વાદશ્વ) જ્યોતિષમાં સામી

પ્રીત દાખવતો ખે અને ખારનો બેગ

(૨) સામી પ્રીત; અખખનાવ

ખિયાખાં નં ન્તુઓ ખિયાખાન

ખિયારું (-વું) નં [પ્રા. વીં અ (સં. વીંજ)]

અનેક ખીજનો સમૂહ; વાવવા માટેનાં ખી

ખિયું નં [પ્રા. વીં અ (સં. વીંજ)] ખી; ખીજ

ખિરહ નં [નુઓ ખિરુદ] પ્રતિષ્ઠા; ટેક (૨)

યશ; ખ્યાતિ (૩) મધપદમય રાજસ્તુતિ.

-દાઈ સ્ત્રીં ટેકીલાપણું (૨) પું ખિરહ

ગાનારો ખારોટ. -દાવહિ (-હી, -હી,

-ળી) સ્ત્રીં યશની કથા; પ્રશંસાનાં સ્તીત

ખિરયાની સ્ત્રીં [ખા.] એક મુસલમાની વાળી

ખિરંબ પું કેશરી ભાત (૨) (વ્યંગમાં)

ખીચડી

ખિરાજમાન વિં [સં. વિરાજમાન] ખિરાજતું;

ખિરાજેણું ખિસવું (માનવાચક)

ખિરાજવું અંકિં [સં. વિરાજ] શોભવું

ખિરાફર પું [ખા.] ભાઈ (૨) સાથી;

ભાઈખંધ. -રી સ્ત્રીં ભાઈચારો (૨)

ન્યાત (૩) ભાઈચારાવાળો સમાજ

ખિરુદ નં [સં. ચિરુદ; પ્રા.] ખિરદ; ટેક

ખિલ નં [હ.] ભરતયું; આપેલા માલની

કે કરેલી સેવાનો આંકડો (૨) નવા

કાચદાનો ખરડો

ખિલકુલ અં [અ.] જરા પણ (નકારા-

ત્મક વાક્યમાં) (૨) સંપૂર્ણતઃ; સાવ

ખિછાયત સ્ત્રીં ખિછાત

ખિલાડી સ્ત્રીં [પ્રા. વિલાડ (સં. વિઢાલ)]

ખિલાડાની માદા કે કોઈ ખિલાડું (૨)

ફૂવામાં પડેલું વાસણ કાઢવાનું આંકડા-

વાળું એક સાધન (૩) વહાણનું લંગર.

બો ટોપ પું વરસાદમાં લાગતી યોગાશ

પડતી છત્રી જેવી વનસ્પતિ. -ડું નં

એક ચોપણું. [ખિલાડાં ચીતરવાં = ગમે

તેમ લીટા તાણવા (૨) બેચા તપાસ્યા

વિના સહી કરવી. ખિલાડાં ખોલવાં

(પેટમાં) = કકડીને મૂખ લાગવી. ખિલાડું

કાઢવું (કોથળામાંથી) = કંઈક અલધારી

વાત કાઢવી કે જેથી રંગમાં ભંગ જેવું

થાય. -ડો પું નરભતિનું ખિલાડું

ખિલોર પું [અ. ચિહ્નો એક ભતનો પાસા-

દાર ભડો કાચ. -રી વિં ખિલોરનું

ખનેહું. -રી કાચ પું ખિલોર

ખિહલી સ્ત્રીં [હિ.] ખિલાડી

ખિહલું નં [સં. વિલ = નુદું પાડવું] એક

ઈંઠના ઓસારની લીંત

ખિહલો પું મહોર - છાપવાળો ચાંદ (૨)

ઉપાધિ; પદ્મી [લા.]

ખિહલપત્ર નં [સં.] નુઓ ખીલીપત્ર

ખિવડા (-રા) વડું (ખિ') સંકિં 'ખીવું'નું

પ્રેરક

ખિશપ પું [હિ.] એક ખિસ્તી ધર્માંધિકારી

ખિસ નં [સં.] કમળનો રેસો કે રેસા-

વાળો દાંડો

भिसमार वि०[सं. विस्त्र] विरभृत; विसारी
मूकेलुं

भिसात स्त्री०[अ.] विसात; पूं० [वानी
भिसिक(-रुक्)० स्त्री० [इं.] नास्तानी ऐक
भिसतरो, **भिस्रो** पुं०[फा. विस्तर] भिछानुं
भिसमथ न०[इं.] ऐक धातु-तत्त्वं[२०वि०]
भिस्रिभट्ट श०[अ.] अल्लाना नामथी.

[०करवुं = भिस्रिभट्टानो भंत्र भोदी उभे
करवुं (२) आरोगलुं]

भिडाभलुं वि०[प्रा. वंह (सं. मीं)] लयंकर
भिडारी वि० लुओ विडारी(२) भिडार
प्रांतनुं (३) स्त्री० विडारनी भिडी

भिडावपुं स०किं [प्रा. वंह (सं. मीं)
उपरथी] + भिडावपुं

भिडी स्त्री० [सं. क्ति उपरथी] भीनकी;
याई (२) अनुरवारनुं टपकुं; भिंडुं

भिंडु न० [सं.] टीपुं; टपकुं (२) भीडुं
भिंभ न० [सं.] ल्हेनुं प्रतिभिंभ पडयुं

होय ते (२) सूर्ययंदनुं भंडण (३)
विडोडुं (४) छाया; प्रतिभा. -**भाकार**

वि० [+ भाकार] गेण (२) पुं० गेण
आकार. -**भित** वि० [सं.] ल्हेनुं भिंभ

पडयुं होय तेउं. -**भो**(-भो)० पुं० [सं.]
भिंभ-पाका विडोड ल्हेना सुंदर होठ

भी न० [प्रा. वीअ (सं. वीज)] भियुं; भीज
(२) भूण; भूण कारण [ला.]

भीक (भी) स्त्री० [“भीवुं उपरथी] लय.
०अु (-अुं) [२० भी लय तेउं; उरपोक

भीय अ० [दे. विच] वर्ये
भीयार्हु वि० [फा.] लुओ भियारुं

भीज स्त्री०[प्रा. विडभा; विडजा (सं. द्वितीया)]
पडवा पछीनी - भीज तिथि (२) सुद

भीजनो यंद
भीज न० [सं.] लुओ भी (२) मनुष्य-

हेडनुं भीज - वीथंनुं भिंडु (३) ओलाह
[ला.] (४) वणुं; अक्षर (५) भीजमंत्र

(६) समीकरणनुं भीज - “इठ” [अ.] (७)
नाटकना के कथाना वरतनुं भूण. ०क

न० भिल; भरतिथुं (२) कपीरनो ऐक

तत्त्वग्रंथ (३) केश - केन्द्र; “न्युक्तिवयस”
[प. वि.]. ०केश(-य) पुं०[सं.] भीजनो

अलु (२) भीजनी केशणी. ०गञ्जित
न० अक्षरगञ्जित; “अंकेट्या”. ०धत्र न०

भीज उपरनुं पांडुं. ०भंत्र पुं० [सं.]
गूढ भंत्र, ल्हेमां कोई देवने प्रसन्न करवानी

शक्ति मानेकी होय छे

भीजवर पुं० भीज वार परणवार वर
भीजुं वि०[प्रा. विडजा (सं. द्वितीया)] द्वितीय

(२) लुडी न्ततनुं (३) अ० वणी; वधाराभां
भीड न० धासनी जमीन; यरो

भीड न० कायुं भरतनुं दोडुं
भीडपुं स०किं [लुओ भीडी] अंध करवुं

(२) परणीड्याभां मूषा ते अंध करवुं
भीडी स्त्री० [प्रा. वीडी (सं. वीटी)] पान-

भीडी (२) तमाकुनी भीडी. -**डुं** न०
मोटी पानभीडी. [भीडुं उपाडपुं, जड-

पुं = लारे काम करवानुं भाथे लेउं].
-**डो** पुं० कागणो बालेहुं मोटुं परणीडियुं

भीधुं (भी) [सं. गीत; प्रा. वीह्विअ] ‘भीधुं’नुं
भूतकाण; भीन्धुं (२) वि० भीधेहुं

भीधेव(-हुं) (भी) वि० [भीधुं उपरथी]
उरेहुं; भीनेल

भीन न०; स्त्री० [सं. वीणा] ऐक वाद्य;
वीणा. ०कार पुं० भीन वगाडतार उस्ताह

भीनपुं (भी) अ०किं भीपुं
भीना स्त्री० भिना; इकीकत

भीनेल(-हुं) (भी) वि० उरेहुं; भीधेव
भीपी स्त्री० [फा.] मुसलमाननी स्त्री (२)

आनदान मुसलमान स्त्री
भीपुं न० [सं. विव] कोई आकृति ढाण-

वानुं योक्कुं (२) कोई आकृति छापवानुं
कैतरेहुं साधन (३) छापवानो सीसानो

अक्षर; ‘ग्रहप’ (४) नभूनो; प्रतिहृति[ला.]
भीलस वि० [सं.] थीतरी यडे तेउं (२)

भिडाभलुं; धार (३) भूडुं; शरभभरेहुं
भीमार वि०[फा.] मांडुं. -**री** स्त्री० मांढगी

भील न० लुओ ‘भिल’ (इं.)
भीली स्त्री० [प्रा. विह (सं. विल्व)] ऐक

ઝાડ કે એનાં પાંદડાં. **બપત્ર** નામ બીલીનું પાન. -**હું** નામ બીલીનું ફળ
બીવું (બી) અન્કિં [પ્રા. વાંહ (સં. મી)]
 ડરકું; બીનવું (ર) ચોંકવું; ગમરાવું
બુક સ્ત્રીં [હં] પુસ્તક; ચોપડી. **બ્યાધં. ડર** પું
 [હં] ચોપડીઓ બાંધવાનું કામ કરનારો.
બ્યાધંડિંગ નામ [હં] ચોપડીઓ બાંધવાનું
 કામ. **બ્સેલર** પું [હં] ચોપડીઓ વેચનાર
બુકાટવું સન્કિં બૂકે બૂકે ખાતું કે ફાકવું
બુકાની સ્ત્રીં દાઢી અને ગાલ ઉપર આવી
 રહે તેમ માથે કપડું બાંધવું તે
બુકાવવું સન્કિં 'બૂકવું' પ્રેરક
બુકિંગ નામ [હં] રેલવેમાં ટિકિટ આપવી
 કે રવાના કરવાનો માલ લેવો તે
બુક્કો પું [રે. વુક્કા] ફાકો; કોળિયો
બુખાર પું [અ.] તાવ; ભવર [વૃદ્ધ
બુખરગ વિન્ [ભુઓ બુખુગ] ધરકું; વચો-
બુખારું નામ [રે. વુખુગ = ઠાંકણ] પાણીના
 માટલા ઉપર ઠાંકવાનું પાત્ર
બુખાવવું સન્કિં બૂકવવું; ઓલાવવું
બુખાવું અન્કિં ઓલાવું
બુખુગ વિન્ [ફા.] ધરકું; વચોવૃદ્ધ
બુડાદાર વિન્ [મુટ્ટી + દાર] નકશી-ભાતવાળું
બુડી સ્ત્રીં (કાનની) બૂટ(ર) તેમાં પહેરવાનું
 ધરણું
બુડી સ્ત્રીં નાનો મુટ્ટો-ભાત
બુડી સ્ત્રીં ચમત્કારિક ગુણવાળી વનરપતિ
 (ર) [લા.] અક્ષીર ઉપાય (૩) મહા-
 ચતુર અને પહોંચેલ માણસ
બુટ્ટો પું ભરત કે વણાટમાં ફૂલ. જેવો
 આકાર (ર) મનનો તરંગ [લા.]
બુકું વિન્ ધાર વગરનું (ર) [લા.] બહી
 બુદ્ધિનું (૩) લાગણી વગરનું
બુડથલ વિન્ ખેવકુંદ; મૂખ
બુડાડ(વ)વું સન્કિં, **બુડાવું** અન્કિં
 'બૂકવું' પ્રેરક અને ભાવે
બુઠાપો પું ['બુટ્ટું' ઉપરથી] ઘટપણ
બુકું વિન્ [સં. વૃદ્ધ, પ્રા. વુદ્ધ] બૂકું; ધરકું
બુત નામ [ફા.] મૂર્તિ; પ્રતિમા. **બપરસ્ત**

વિન્મૂર્તિ પૂજક. **બપરસ્તી** સ્ત્રીંમૂર્તિ પૂજ
બુતાવું નામ [અ. વ્રતાનહ] બુતાનો (ર)
 મેલી ફાટેલી પાથડી [લા.]. -**નો** પું
 ઝીણી ફાટેલી પાથડીનો ટુકડો; બોતાનું
બુદબુદ પું [સં. વુદ્વદ] પરપોટો
બુદ્ધ વિન્ [સં.] જ્ઞાતા; સમન્ત (ર) ભગેહું
 (૩) જ્ઞાન પામેહું (૪) પું ગૌતમ બુદ્ધ;
 બુદ્ધાવતાર
બુદ્ધ સ્ત્રીં બુદ્ધિ [પ.]
બુદ્ધિ સ્ત્રીં [સં.] વસ્તુને બાજવાની ચિત્તની
 આકલન-કે સમજ શક્તિ; અક્ષય; ચિત્તની
 એક વિમૂર્તિ (ર) સમજ; જ્ઞાન; વિવેક;
 ડહાપણ (૩) વિચાર. **બગમ્ય, બ્યાદ્ય**
 વિન્ [સં.] બુદ્ધિથી સમજ શકાય તેવું.
બુદ્ધી વિન્ [સં.] બુદ્ધિ ઉપર ગુણનો
 કરનાર (અમલથીથી બેલટું). **બુદ્ધ; સર,**
બુધક અન્કિં [સં.] બુદ્ધિથી; બાણીભેરને.
બુદ્ધ(બી) નામ સમજ શક્તિ (ર) રોત-
 રંગની રમત. **બુદ્ધે** પું [સં.] બુદ્ધિનું
 ડામાડોળપણું. **બુદ્ધમ** પું [સં.] બુદ્ધિ
 ભ્રમિત-વિપરીત થઈ જવી તે. **બુદ્ધશ**
 પું [સં.] બુદ્ધિનો નારા. **બમતા** સ્ત્રીં,
બમત્વ નામ [સં.] બુદ્ધિમાન હોવાપણું.
બમાન વિન્ બુદ્ધિશાળી; અક્ષલમદં.
બશાળી વિન્ [સં.] બુદ્ધિવાળું. **બુદ્ધી**
 વિન્ [સં.] બુદ્ધિ વગરનું
બુદ્ધબુદ્ધ પું [સં.] પરપોટો
બુધ વિન્ [સં.] ડાહ્યું; વિદ્વાન (ર) પું
 એ નામનો ગ્રહ (૩) બુધવાર (૪) વિદ્વાન;
 ડાહ્યો માણસ. **બવાર** પું અઠવાડિયાનો
 ચોથો દિવસ
બુનિયાદ [ફા.] સ્ત્રીં પાયો; મૂળ. -**દી**
 સ્ત્રીંવિન્ પાયાનું; મૂળનું. -**દી તાડી** મ
 અન્કિં ભુઓ પાયાની કેળવણી
બુબુદ્ધા સ્ત્રીં [સં.] ભૂખ (ર) ભોગવવાની
 દૃષ્ટા. -**કિત** વિન્ [સં.] ભૂખ્યું. -**કુ**
 વિન્ [સં.] ભૂખ્યું (ર) ભોગની દૃષ્ટાવાળું
બુમરાણ નામ બૂમાબૂમ; યાંઠાયાં; પોકાર
બુમાટ સ્ત્રીં; નામ બૂમ પોકાર (ર)
 વાયકા; અક્ષવા. -**ટો** પું બુમાટ

सुरभो पुं० [अ. वृक्ष] चङ्गेरी ठांक्वानु
नशीवाणुं कपडुं(र)आणुं शरीर ठांकाय
तेलुं पड्ढो करवानुं सीवेतुं वञ्ज

सुरभ पुं० [अ. वृक्ष] किल्लाना भयाणा पर
तेप गोठववा डाढेकी अगारी लेयी
रावठी (र) पुरतो; हायणी

सुरावतुं सं० किं, **सुरावुं** अ० किं
'सुरतुं'नुं प्रेरक ने कर्मणि

सुलडोग पुं० [इ.] ओक नतनो मोटो
जभरो गायतो विलायती कृतरो

सुलसुल न० [फा.] ओक पक्षी

सुलद वि० [फा.] लव्य(र)ठियी योग्यता-
वाणुं (उ) मोटो; ठियो (अवाञ्)

सुसटियो पुं० [असट] उपरथी] द्वियर
सुद न० [सं. विदु] दीपुं

सुद पुं० ओक भी, लेनी कोडी अने छे.
ढाढ्या पुं०अ० व० नुओ सुद पुं०

सुंआणु न०, **सुंआरव** पुं० [दे. वृंवा]
शेयाट; शोरणकोर

सु स्त्री० [फा.] ओ; अंघ (र) मुसलमान
स्त्रीना नाम पाछण लगाडायछे. (भरियमणु)

सुक(ठो) पुं० [दे. वृका] कोणियो

सुकुं सं०किं सुकतुं (र) अठअठ आतुं

सुको पुं० सुक; मोटो कोणियो; सुको

सुय पुं० डोटो

सुयि वि० सुयं

सुयी स्त्री० छाडरी (लाडमा)

सुयुं वि० [नुओ यीयुं (सं. चिपिट)]
भेहेला के टेरवा विनाना नाकनुं (र)
धरेयां वगरनुं (डान के नाक) [ला.]

सुयो पुं० छाडरी (लाडमा)

सुय स्त्री० [प्रा. वृञ्ज (सं. वृञ्) उपरथी]
समज के कहर. **सुं** सं०किं समजतुं;
कहर करनी

सुयवतुं सं०किं [नुओ सुयवतुं]ओदवतुं

सुद पुं० [इ.] विलायती लेडो

सुद स्त्री० सुद्री; काननी नीयेनी यामडी;

लाणी. -दियुं न० पटे पड्ढेरवानुं धरेलुं

सुदुं वि० नुओ सुदुं

सुद पुं० [प्रा. वृद्ध, वृद्ध (सं. वृद्ध)=मोडुं
उपरथी] मोटो वांहेरो

सुदियुं वि० [नुओ सुदुं] धरदुं

सुदियो पुं० नुओ सुद

सुदुं वि० सुदियुं

सुध स्त्री० [सं. बुद्धि] सुद्धि; समज [प.]

सुधुं न० लडो उगोरि

सुधुं न० [सं. वृद्ध; प्रा. वृष] तणियुं
(वासलने आंयथी पडे छे ते के
तेनी अठक) [(र) अडवा

सुध स्त्री० [दे. वृंवा] धांटे; अराडो; धोकार

सुधुं न० सुदवेली माछडी

सुभासुध स्त्री० सुमराण

सुधुं सं०किं [सं. वृ उपरथी] पूरतुं

सुधुं(-श) स्त्री० दुष्टता (र) अलपनाव

सुधुं न० घोयेकी वीणी आंड

सुधुं वि० अराण

सुधुं स्त्री० धेयने गाडे द्वियर तभावो
भारे ते; सीमतने अगेनो ओक विधि

सुधो पुं० [प्रा. वृह (सं. वृह उपरथी)] आडो

जडेला लाकडानो ककडो (र) भूप [ला.]

सुधियो पुं० शूरतन अढाववा वगाडवागां
आवतो ढाव

सुधत वि०[सं.] मोडुं; विशाण. -दुयु(-गु)
अरात पुं०; स्त्री०; न० गुणरात तेम ज
अडार न्यां गुणरातीओ रहेता डोय अेवा
वसाडती प्रहेशेनो समूह

सुधरपति पुं० [सं.] हेवेना सुधुं (र) ओक
अड. **व्यार** पुं० सुधुंवार

सु (अं) वि० [प्रा. वि(सं. द्वि)] 'र'

सु (अं) अ० [फा.] निषेध के अभाव
अर्थनो उपसर्ग. **असुध** वि०

अविषयी; असुध. **असुध** स्त्री०

अविषेक; असुधता. **आसुधुं**,

असुधनी स्त्री० अयधीति. **असुधान**

वि० विश्वरुधाती; अत्रामा(सुध(र)कृतध;

निमकडराम (उ) आरथा वगरनुं.

असुधनी स्त्री० अर्थमान

भेठि वि० अने

भेकहर (भे) वि० [फा.] कहर विनातुं
भेकसूर (भे) वि० कसूर-वांक विनातुं
भेकार (भे) वि० नवरुं (२) नकाभुं. -री
 स्त्री० कामधधानो अभाव
भेकी स्त्री० [भे' वि० उपरथी] भेनी जेडी
 (२) भेथी लागी राकाय भेवी स'भ्या (३)
 आंगणीनी संज्ञाथी (भतावाती) रङ्गीनी
 छाजत
भेजभर (भे) वि० अजभरुं
भेज स्त्री [इ.] भेडी (२) दू'कधाटनी पेटी
 (प्रायः यामडानी)
भेजम स्त्री [तुर्की] मोटा हरज्जनी
 मुसलमान स्त्री [विनातुं]
भेजरज(-लडि, -लु) (भे) वि० [फा.] गरज
भेजाना वि० [फा.] त्राहित [मन्दूर
भेजार पुं०; स्त्री० [हि.] वेड. -री वेडियो (२)
भेजुना (०७) (भे) वि० [फा.] निर्दोष
भेजेन (भंये) वि० [फा. वे + येन] अरवरथ;
 अज'पावाणु'. -नी स्त्री० भेजेनपल्लुं
भेज्जर (भं) वि० [फा.] अकणायेलुं; कडाणेळुं
भेजववाणी, भेजवसोती (भे; सो) वि०
 स्त्री० [भे + जव + सोती (सहित)] गर्भ'व'ती
भेड पुं० [का व्यट्ट] चार भाज्जुभे पाशुंथी
 वी'टणायेडी जभीन; द्रीय
भेडरी स्त्री० [इ.] न्नुभे टोय' (२) वीजणी
 राभवानुं भेक साधन (जेम के मोटरनी,
 इडियोनी)
भेडी स्त्री० [दे. विट्टी] दीडरी. ०७ स्त्री०
 गेसांईछनी पुत्री. ०५ लंबार पुं० कन्या
 आपवा-लेवानो संबंध. -टो पुं० [दे. विट्टी]
 हीकरो. -टमल पुं० भेटो (व्यंगमां)
भेडक (भे) स्त्री० [अप. बहट्ट, दे. विट्ट (सं.
 उपविष्ट) = भेडेळुं] भेसतुं ते (२) भेसवानी
 जगा; आसन (३) भेसवा छिडवानो
 ओरडो (४) धला जल्लनुं भेकडा यर्ष
 भेसतुं ते (५) भेसणी (६) भेक कसरत
 (७) व्यवस्थित सभा के मंडणनुं अधि-
 वेशन लसतुं ते; 'रेशन'
भेडाभाड (भे) वि० [भेडुं + भावुं] श्रम

धर्या विना भानाडुं; निदुधमी; आणसु
भेडागरुं, भेडाडु (भे) वि० [भेडुं उपरथी]
 धल्लुं भेसी रहेनार; भेडाभेठ यर्ष गथेलुं
भेडाभेठ (भे) स्त्री० [भेडुं उपरथी] शैज्जार
 विना भेसी रहेतुं ते (२) नकाभोटवगरनुं
 होतुं ते (३) अ० भेडेळुं ने भेडेळुं होय
 तेम. -डी स्त्री० न्नुभे भेडाभेठ
भेडी (भे) स्त्री० [भेडुं उपरथी] भेडी
 मरुडरी के मन्क. -डुं 'भेसतुं'नुं भूत-
 काण(२) वि० भेडेळुं (३) नीयुं (याठमां)
 (४) धांधलिया देभाव विना शांतिथी
 -स्थिर गतिथी के कडे भेटे थतुं. उदा०
 भेडुं काम; भेडाभणवा[दा.]. -डो पजार
 पुं० काम धर्या वजर भणतो पजार
भेड स्त्री भेण; यूदानो उपरतो छटो लाग
भेडली स्त्री० [दे. बड, वेडा] होडी; नानो भेडो
भेडशी (-सी) स्त्री० [न्नुभे भेडाशो] पुं० पड; गर्व
भेडथुं न० [वेडुं उपरथी] आभिया डेरीभे
 अन्धर वेडवानी न्णोडार जेणी
भेडियुं [भे' उपरथी] भे जणदनुं गाडुं (२)
 (भेडियामां माय भेडुं) जत्रीस मसुं माप
भेडी स्त्री० [सं. वेष्टन] ज'लर; डेडीने पांधवानी
 सांक्षण(२) य'धन; ज'ज्जण; प्रतिप'ध[दा.]
 (३) पजनुं इथानुं यरेळुं (४) भे आंगणीभे
 पडेरवानी जेडेवी वीटी
भेडुं (भे') न० धडो ने देगडो; उतरर
भेडो पुं० [दे. बड, वेडा] वहाण
भेडोण (भे) वि० [भे (फा.) + डोण] कडपुं
भेडंग (-गु) (भे) वि० [भे (फा.) + दंग] [मनसुभे
 दंगवगरनुं; कडंगुं
भेत (भे) पुं० नेत; युक्ति; तजवीज (२)
भेत (भे) पुं० [सं. नेतस] नेतर
भेत स्त्री [अ.] भे दूकनी डारसी कविता
भेतकसीर (भे) वि० [फा.] निर्दोष
भेतमा (भे) वि० [फा.] भेहरकार
भेतारडी (भे) वि० भे तरडुं
भेताल (-लु) (भे) वि० ताल वगरनुं
भेताणां (भे) न० ०५०० भेताणांस वर्षनी
 उभरे आंभे आवती आंभ के त्यारे

पहेरातां अशमां. -णीस वि०
 [सि. द्विचत्वारिंशत्] '४२'. -णुं न०
 भेताणीस शेरना भलनुं (तोल)
 भेदरकार (भे) वि० [फा.] काण्ठ वगरनुं.
 -री स्त्री० भेदरकारपणुं
 भेदई (भे) वि० [फा.] लागणी विनानुं;
 निपुंर. -दी स्त्री०
 भेदिल (भे) वि० [फा.] मन ठडी गथुं
 होय तेवुं; नाभुश. -दी स्त्री० नाभुशी
 (२) अण्णनाव
 भेदुं (भे) न० [अ. वैजहो] ईदुं
 भेधउक (भे) अ० भि (फा.) + धउकं उर
 वगर; छि'मतभेर
 भेधारुं (भे) वि० भे धारवाणुं (२) गेण
 गेण; द्वियथी. [भेधारी तारवार श० अ०
 सामाने तेभ न वापरनारने अंनने
 नुकसान करनारी वस्तु]
 भेध्यान (भे) वि० ध्यान वगरनुं; व्यअ
 भेनभूत (भे) वि० [फा.] अनेड; सर्वोत्तम
 भेठ स्त्री० नुओ भेठ
 भेठ वि० [इ.] समूहमां अनेक वडे
 वगाडतुं. छेडां भेठ वान्' भंगोभ्यां छे
 (२) न० वान्'वाणानो समूह
 भेजीन न० [इ.] दोआननुं तेल
 भेपयुं (भे) वि० भे पगवाणुं
 भेपरवा (भे) वि० [फा.] कौर्णनी परवा
 न राभे तेवुं; स्वतंत्र. ०ई स्त्री० परवा
 न राभवी ते
 भेफाक(-ग, -ट) (भे) वि० [इ.] 'फाटवुं' उपरथी]
 भुल्लुं; अमर्थाद (२) अ० उधाडे छेगे
 (३) पुरपाट
 भेफाम (भे) वि० [अ. वेफहम] ध्यान -
 लक्ष विनानुं (२) गाईल
 भेफिकर (भे) वि० [फा.] फिकर वगरनुं.
 -राई स्त्री० भेफिकरापणुं -दुं वि० भेफिकर
 भेफाकणुं (भे) वि० [सि. व्याकुल उपरथी]
 भावदुं; गामदुं
 भेफी स्त्री० [इ.] नानी भाणकी (२) नानी
 भाणकी भाटे लाडनुं नाम

भेभतुं (-थु) (भे) वि० [भे + लात] भे
 भतनुं (२) सेणसेणवाणुं
 भेभान (भे) वि० [भे (फा.) + भान] भेशुद्ध
 भेरण [भा. वैरक] नगाडुं, वावठो अने
 उंकावाणी टुकडी [धरेणुं
 भेरणी (भे) स्त्री० स्त्रीओनुं कौण्णिनुं ऐक
 भेरणे (भे) पुं० रुद्राक्षना मण्णकानी भाणा
 भेरणे पुं० पव'तमां थता ऐक जाडने गुंहर
 भेरियम न० [इ.] ऐकधातु-तत्व [र. वि.]
 भेरिस्टर पुं० [इ.] पारिस्टर. -री स्त्री०
 पारिस्टरी
 भेरीन स्त्री० सरवाणे; सरवाणीनी रकम
 भेरीनगार (भे) वि० [भा.] शेरगार वगरनुं
 भेरेनेट पुं० [इ.] 'सर'नो वंशपर'परागत
 छलकाभ धरावनार
 भेरेभीटर न० [इ.] वातावरणना दयाणुं
 भाप देभाडनार यंत्र
 भेल (भे) पुं० [दि. व्हल्ल] अण्ण. ०गाडी
 स्त्री० अण्णगाडी
 भेलगाम (भे) वि० [फा.] निर'डुश
 भेलडी स्त्री० भे अण्णनी नेडी
 भेलतेल न० [मिद्र (इं. बॉल्ड) + तेल]
 लाडतां डपर लगाडवानुं ऐक तेल
 भेलाशक (भे) अ० [अ. विलाशक] स'केअ
 राग्या विना [नार सिपार्थ
 भेलिक पुं० [इ.] अहालतना हुकम अण्णव-
 भेली पुं० धल्ली; सुरभी; सहायता करनार
 भेवकर (भे) वि० भार - भेण विनानुं
 भेवइइ वि० [फा.] भूष. -ई स्त्री० भूषार्थ
 भेवकर (भे) वि० भेवकर [०पाणुं न०
 भेवयनी (भे) वि० भेवलीने डरी जनार.
 भेवड वि० [भे + पड] भेवडेणुं होय तेवुं (२)
 स्त्री० भेवडुं पड. ०वुं स०किं भेवडुं
 करवुं. -डावुं अ०किं भेवडुं के अमल्लुं
 थवुं. -डियुं वि० भे पडवाणुं (२) भेवडा
 पांधानुं. -डुं वि० भे पडवाणुं (२) अमल्लुं
 भेवडा (भे) वि० [फा.] निमकडराम;
 भेईमान. ०ई स्त्री० भेवडुपणुं
 भेशक (भे) अ० [फा.] शक वगर

भेशरम (अ) वि० [फा. बेशरम] निर्लक्षण.
 -मी स्त्री० निर्लक्षणा [-द्धि स्त्री० मूर्धा]
भेशुद्ध (अ) वि० [भि (फा.) + शुद्ध] भिमान.
भेशुमार (अ) वि० [फा.] सुमार वगरतुं;
 भेहह [मैत्री; संबंध [ला.]
भेसठिठ (अ) स्त्री० भेसतुं ठिठतुं ते (२)
भेसली (अ) स्त्री० जेना उपर वस्तु यप
 भेसीने रियर रहे छे ते भाग (२) जेठक
भेसतुं (अ) न० [भिसतुं' उपरथी] भिसली;
 जेठक (२) भेसवानी रीत (३) ठेठभलुं
भेसतम (अ) वि० [फा. बेशतम] पुष्कण
भेसती (अ) स्त्री० [भिसतुं' उपरथी] गाढ
 मैत्री. -तुं वि० 'भिसतुं' नुं व. इ. (२)
 गोठतुं आवतुं (३) नतुं राइ यतुं (४)
 परापर होय ज्येनुं; माइक्सरतुं
भेसतुं (अ) अ० कि० [अप. बहस, वरंस; प्रा.
 ब्रस] आसन भांडतुं (बिभा होय के सूता
 होय तेमांथी) (२) नीच आवतुं; अतरतुं
 (भाव; क्यरो) (३) अंधभेसतुं आवतुं
 (उगली) (४) राइ यतुं (ऋतु; वर्ष) (५)
 (इण्डूलतुं) आवतुं (६) किंमत लागवी;
 भूख पडतुं (७) लागतुं; चोटतुं; (पास; डाय)
 (८) पेसी जतुं; वागतुं; लागतुं. उहा०
 हाथमां यधु भेडा (९) स्थापित यतुं;
 नरी यतुं. उहा० जपती भेडी; दशा भेडी
 (१०) अर्थ समन्वे; रीत प्रभाणुं
 गोठवातुं (हिसाण; कोयडो) (११) वणतुं;
 रियर यतुं. उहा० रीतरवामां तेना हाथ
 भेडा छे (१२) कामकाज विना पडी रहतुं
 उहा० लार्थ शुं करे छे? - भेडा छे (१३)
 नहुं - जेभतुं यतुं. उहा० गणुं भेसी गणुं
 (१४) राह जेवी; जेडी यतुं. उहा० भेसीने
 हुं तो थाइयो (१५) कस के तीक्ष्णता दूर
 यवी (६पडुं; धार) (१६) आधार विनानुं
 -तेज विनानुं यथे जतुं; लागी यडतुं.
 उहा० धर जेहुं = पति, पत्नी, के छाकरां
 विनानुं, टैका के माल विनानुं यथे. (१७)
 व्यापतुं; नभतुं. उहा० करप भेसवे (१८)
 पीन किंयापह साथे आवतां ते किंया राइ

करवी, वणतुं - मंडतुं जेवो अर्थ भतावे
 छे. उहा० रडवा - भावा भेडा. अथवा
 अथानक के भूलथी ते करी नाभतुं जेवो
 अर्थ भतावे छे. उहा० लपी भेडा;
 जाली भेडा. [भेसी जतुं = देवाणुं कठतुं;
 पडी लागतुं. भेसी पडतुं = धंधामांथी
 के माथे लीधेद काममांथी (याडीने)
 अधवय भेसी जतुं]
भेसाडतुं (अ) स० कि० ('भिसतुं' नुं प्रेरक)
 भेसे तेम करतुं (२) भेसतुं आवे तेम
 करतुं; जडतुं. उहा० नग वीडीमां भेसाडतुं
 (३) पूरी हेतुं. उहा० जेधमां भेसाडी
 दीधो (४) नांभतुं; ठारवतुं. उहा० लागो
 भेसाडथो (५) व्यापी - नमी नय तेम
 करतुं. उहा० करप भेसाडवे
भेसाभलु (अ) न० रोगने लीधे ठारथी
 ठिठुं न यवातुं, भेहक भेसतुं ते
भेसारतुं (अ) स० कि० नुज्यो भेसाडतुं
भेसुमार (अ) वि० नुज्यो भेशुमार
भेसुतुं (अ) वि० [भि (नूहा नूहा) + सूर
 अथवा भे (फा.) + सूर] भोटा के पराण
 सूरतुं; भसुते [या जगडेला स्वाहंतुं
भेस्वाह (अ) वि० स्वाह वगरतुं के पराण
भेहक (अ) अ० इरी न उहाय तेम (भेसतुं,
 ठारतुं)
भेहक(-क) (अ) वि० [फा.] हक वगरतुं
 (२) अ० हक वगर; अकारण
भेहक (अ) वि० [फा.] हक वगरतुं
भेहात (अ) वि० [फा.] भूडी हालतमां
 आवी पडेतुं (२) पुं० अ० व० दुहांशा. -ली
 स्त्री० दुहांशा [नकासुं; अथटित
भेहूदी (अ) स्त्री० भेहूदापाणु. -हुं वि० [फा.]
भेहस्त (अ) न० [फा. [विहित] स्वर्ग.
 न० शीन वि० स्वर्गवासी [-शी स्त्री०
भेहेश (अ) वि० [फा.] भेसान; भेशुद्ध.
भेथ स्त्री० नुज्यो भेड [पराणुं
भेथेभेथे (अ; अ) अ० महा सुरकेलीज्ये;
भे (अ०) अ० [रव०] (भकराधिठानो)
भेके स्त्री० [इ.] अ० नक; शाराडी काम करती

पेढी के मंडण. ०२ पुं० [इं.] जेंकनुं कामकाज
 करनाशे के संभाजनशे भाखस; शराइ
 (२) अक अटक. -किं० न० [इं.] जेंकनुं
 कामकाज; शराइ [मिडलवानी]
 जेंगी स्त्री० सीवेली नानी पोठली (१)पालमां
 जैजिक वि० [सं.] जीज संअधी (२)
 मूणभूत (३) 'अेलिजअेकव' [ग.] (४)
 न० मूण कारख
 जैयर स्त्री० लुओ जैरी [जैरीनी सदाइ
 जैरकपुद्धि स्त्री० जैराना जेनी पुद्धि (२)
 जैरकशास्त्र न० जैरामां आक्षता के तेओ
 समजे के रस जे जेवा रीतरिवाज ने
 धाराधोरख
 जैरी स्त्री० [दे. बहया] स्त्री० (२)पत्नी; वहु.
 -रुं न० जैरी [अक्षिमान [ला.]
 जे स्त्री० [फां.] जू; गध; वास (२)
 जे स्त्री० [इं.] जीडे ध० आंधवामां वपराती
 अेक जतनी होरी; 'ट्राधन'
 जेधलर न० [इं.] जेमां पालीनी वराण
 याय छे ते (अंजिननो) भाग
 जेकडी स्त्री० [दे.] अकरी. -डुं न० अकडुं.
 -डे पुं० अकरी.
 जेकी स्त्री० अरथी
 जेअ स्त्री० [अधु], 'अभोल' उपरथी]
 जगहाणुं; मेठो भाडो (२)पाली कठवानी
 यामडानी डोख. डहा० बाडो कुत्रो ने
 इडी जेअ (अभो). ०हुं वि० हांत पडी
 गया होय तेवुं. -पुं वि० जेअहुं
 जेअहुं न० [पिछे. बगोवेदा] जगहाणुं (२)
 जेअहुं; 'हनद' (रेखनें)
 जेअरखुं न० पडोया मेानी वरखोर्ष
 जेअधुं; जेअधुं वि०. ओदियुं; मूण
 जेअखो पुं० [जेअनी] उपरथी] वाणनी
 दिनरीनाणी भागडोनी टोपी (३)अभोडे
 जेअथियुं न० वांसनी हलकी टोपवी
 जेअथी स्त्री० गरहन
 जेअ पुं० [दे. बोझ (सं. बह)] भार (२)भोभो.
 -भो पुं० भार (२) जवाअदरी; जेअभ
 जेअ स्त्री० [इं.] डोडी; मज्जे (२) स्टीभर

जेअ न० लुओ अभोड
 जेअथी स्त्री० [दे. गेटण] स्तननी डींटी (२)
 डींटीना आकारनी नुसथी
 जेअनुं स० किं० [दे. बोड्ड] भाईने के पीने
 के रपशां वगेरथी जेहुं करवुं, अजडावतुं
 (२) पडेलेथी शैकी लई कपजे करेवो
 जेअथियुं न० लुओ अभोडियुं; मुगटो
 जेअ (जो) स्त्री० [प्रा. बुड (सं. पुट)] अभोड;
 गुडा (पशुनी) [-कुं वि० लुओ जेअडुं
 जेअडी स्त्री० जेअडी; विधवा (तुंकारमां).
 जेअडुं स० किं० [दे. बोडिय=जेअडेहुं] मूडहुं
 जेअडियुं वि० लुओ जेअडुं. ०तडेअडियुं
 वि० साव जेअडुं
 जेअडी स्त्री० [लुओ 'जेअडुं'] लुओ जेअडी.
 -डुं वि० [दे. वेड्ड] माथे वाण विनानुं
 (२) जेअडुं; पुडहुं; साइ (माथुं), जेतद,
 मथाणा वगरनो अक्षर, कुटी लीवेलो
 भाखस वगेरे] [ला.]
 जेअथी (जो) स्त्री० [प्रा. बोहण (सं. बोधन)
 उपरथी] पडेलो वकरो (२)असता वषंनी
 अक्षिा (३) कपको; भाण [ला.]
 जेअत (जो) पुं० [फा. लुत=जड भूति]
 जाथे; मूण (२) कलंक; आण
 जेअतान (-नुं) न० पाधडीनी अंहरनो गाभो
 जेअते (-ते)र (जो) वि० [प्रा. बाहतरि,
 बावतरि (सं. दासतरि)] '७२'
 जेअथड वि० जड; डोठ (२) सुस्त
 जेअथुं न० पाधडुं (तिरकारमां)
 जेअडुं वि० लुओ जेअडुं
 जेअडुं अ० किं० [लुओ जेअडुं] पाली पीने
 तर यवुं (२)पालीथी डोवार्थ अगडी जहुं
 जेअडुं वि० [सं. वोरकों] जेअडुं गयेहुं (२)
 जेअडुं (३) डीहुं; कायुं (४) न० तडवाणुं
 के अराअर नखि पकवेहुं माडीनुं वासख
 जेअधुं पुं० [सं.] उपदेश (२)ज्ञान. ०क वि०
 [सं.] जेअध आपनाहुं. ०हायके, ०हाथी
 वि० जेअध आपनाहुं; जेअधी जेअध भजे
 जेअध. ०पत्र न० माडिती आपनारी
 जेअधी; 'जेअधेकटस'. ०पाठ पुं० पहाय-

પાઠ (૨) નમૂના તરીકેનો પાઠ (૩) શિખામણ; ધડો. વચન નં શિખામણનું વચન. -ધાત્મક વિં બોધના લક્ષણ-વાળું; 'ડિડેક્ટક'

બોધિ સ્ત્રીં [સં.] સંપૂર્ણ જ્ઞાન (બૌદ્ધ)

બોધિત વિં [સં.] બોધ પામેલું

બોધિવૃક્ષ નં [સં.] ગયામાં આવેલું પીપળાનું ઝાડ, જેના જગાએ પૂર્વે બુદ્ધદેવને જ્ઞાન થયું હતું

બોધિસત્ત્વ પું [સં.] જે પૂર્ણ જ્ઞાન મેળવવાના માર્ગ ઉપર છે અને થોડા જન્મમાં એ સ્થાને પહોંચનાર છે એવો (બૌદ્ધ) સાધક

બોબડી સ્ત્રીં [બોબડુ' પરથી] બોલતી; છલ

બોબડુ' વિં [સ્વં] ન્તાતડું

બોબન નં [હં.] સાળમાં વપરાતી વાણાના તારની બૂંગળી

બોબ, બોબો, બર [હં.] ન્તુઓ 'બોબ'માં

બોબકોટ પું [હં.] બહિષ્કાર

બોયું (બો) નં જેમાંથી લીંડી થાય છે તે છાડનો (લીંડી ઉતારી લીંચેલો) સાંઠો

બોયું નં [હં. વોઈ] ખાણીમાંના ખરાબાની ચેતવણી આપવા માટે દરિયામાં તરતો રાખેલો લોહાનો ગોળો

બોર નં [પ્રા. (સં. વ્દર)] બોરડીનું ફળ. બૂટો પું [નં] કચ્ચરધાણ; પાયમાલી. બી સ્ત્રીં [પ્રા. વોરી; વ્દરી] બોરનું ઝાડ. બમાળા સ્ત્રીં બોર જેવા મણકાની માળા - એક ધરેલું

બોરસલ્લી (-ળી) સ્ત્રીં [પ્રા. વલ્લસિરી (સં. વજુશ્રી)] એક ફૂલઝાડ [એક ધરેલું

બોરિયું નં [બોર' ઉપરથી] બટન (૨)

બોરી સ્ત્રીં [ફા. વૂરિયા] ગાંસડી: ગૂણ

બોરીક પું [હં.] ઠંકણખાર--તેનું દ્રાવણ [૨. વિ.]

બોરો પું [નુઓ બોરી] ધાબળો; બનૂસ

બોર્ડ નં [હં.] પાટિયું (૨) મંડળ. ઉદા. સ્કૂલ બોર્ડ, લોકલ બોર્ડ

બોર્ડિંગ સ્ત્રીં [હં.] છાત્રાલય

બોલ પું [હં.] દડો

બોલ પું [બોલવું' ઉપરથી] સખ્દ; વચન (૨) કડી; તક (૩) મહેલું [લા.]. બંકલું, બંકું વિં વાચાળ; વાતોડિયુ (૨) લડકલું. બ્યાલ સ્ત્રીં બોલવું ચાલવું તે; વાતચીતનો વહોવાર; મેળાપ (૨) તકરાર (૩) સાટું; કરાર. બ્યા સ્ત્રીં બોલવાની ઢબ. બ્તી સ્ત્રીં છલ. બપટ નં બોલવું ચિત્રપટ-સિનેમા. બમ્ધ પું કરાર. બબાલા સ્ત્રીં ચલણ કે ચડતી કળા હોવી તે; ફ્નેલ

બોલબેટ નં બંબવં [હં.] ક્રિકેટની રમત

બોલબેરિંગ નં [હં.] છરાને આધારે પેડું સહેલાઈથી ફેરે તે માટેની યોજના (જેમ કે, સાઈકલમાં)

બોલવું સંકિં [પ્રા. વુલ વોલ્] વાચા કાઢવી; બોચરવું (૨) કહેવું; વાત કરવી (૩) વદવું; ગુરસો કે અણગમે બતાવવા કહેવું [લા.] [તકરાર

બોલ'બોલા સ્ત્રીં સામસામે બોલવું તે;

બોલાચાલી સ્ત્રીં તકરાર (૨) બોલવા ચાલવાનો સંબંધ - દોસ્તી

બોલાબોલ સ્ત્રીં બોલબોલા

બોલી સ્ત્રીં ભાષા કે ગોણ ભાષા જે બોલવામાં જ ચાલતી હોય (૨) મહેલું (૩) કપૂલાત. બ્યાલી સ્ત્રીં બોલવા ચાલવાની રીતભાત

બોલટ પું [હં.] એક બાનુ ચાક્રી ચઢાવવાનો માયાદાર ખીલો

બોલરીવિક વિં [હં.] રસિયાના એ નામના એક સામ્યવાદી મંડળનું. -જન્મ નં તે મંડળની દિલસૂરી

બોલું સંકિં [સં વ્વ] વાવવું (૨) શુભાવવું

બોસો પું [ફા.] બચ્ચી

બોળ પું [સં. વોલ] એક ભતનો ગુંદર

બોળકેરી પું [બોળવું + કેરી] મીઠામાં આથેલી આખી કેરી - એક અધાણું

બોળવું સંકિં [સં. વુલ; પ્રા. વોલ] પ્રવાલીમાં ડુંખાવવું (૨) શુભાવવું; વણસાડવું [લા.]

બોળાવાડો પું બ્રહ્મતા; વટાળ; અડાઅડ

—ओण वि० [‘ओणतु’ उपरधी] ओणनार
 (समासने अते). उदा० धरओण
 ओंअ(ओणो) पुं० [इं.] दारओणानुं अेक
 हिंसक अस्त्र. ओमारो पुं० ओंअधी
 मारो यथाववो ते. ०२ न० [इं.] ओंअ
 नाभवा वपरतुं लडायक विमान
 ओद्ध वि० [सं.] युद्धने लगतुं (२) युद्धनुं
 अनुयायी. ०धमी, ०मागी वि० (२)
 पुं० ओद्धमार्गानुं के तेतुं अनुयायी.—द्धिंके
 वि० युद्धिने लगतुं. उदा० ओद्धिक शिखाए
 थयान न० [लुओ. अयान] वल्लन
 थ्यारी(-सी) वि० [प्रा. वासी (सं.
 द्रवशोक्ति)] ‘८२’
 थ्युअल न० [इं.] अेक विद्यायती रणवाद्य
 अश न० [इं.] वाण, तंतु के वाणानी, कशाने
 वसीने साधु करवा माटेनी अेक अनावट
 अह न० [सं.] सन्धियेदाने वरवध, जगतनुं
 भूगतत्त्व (२) वेद (३) परमात्मा (४) पुं०
 अहना (५) आह्वय. ०कुमार पुं० नारद.
 ०क्षत्रिय पुं० अे नामनी नातने माह्वस.
 ०गांठे स्त्री० जनेगर्भमां वणाती गांठ.
 ०व्यर्थ न० [सं.] अहना साक्षात्कारनी
 साधना(२) उद्विद्यने निग्रह. ०व्यर्थे अे
 पुं० आरमाने प्रथम आश्रम—जेमां
 अह्वयर्थ सेवीने माह्वस विधाह्वयस
 करे छे. ०व्याखिली स्त्री० [सं.] अह्वयर्थ
 पाणनार स्त्री. ०व्यारी पुं० [सं.] अह्वयर्थ
 पाणनार माह्वस(२) विधाधी. ०विज्ञासा
 स्त्री० [सं.] अह्वयज्ञाननी उरुहा; उरुका
 (२) अह्वयविषयक विचारणा; ते करतुं
 शास्त्र. ०ज्ञ वि० [सं.] अह्वयने ज्ञानारु.
 ०ज्ञान न० [सं.] अह्वयनुं ज्ञान. ०ज्ञानी
 [सं.] वि०. ०ह्वय वि० [सं.] अह्वय संबंधी.
 (२) आह्वयणे पर आरथा रापनारु.
 ०तेज न० [सं.] अह्वयर्थ के अह्वयज्ञाननुं
 तेज. ०देव पुं० अह्वय (२) पूज्य आह्वय.
 ०निर्वाण न० [सं.] मोक्षपद. ०निष्ठ
 वि० [सं.] अह्वयना ध्यानमा लीन; अह्वय.
 ०धधु पुं० [सं.] नामने ज आह्वय.

०लाट्टे वि० (२) पुं० अे नामनी जतितुं.
 ०लोअन न० आह्वयने जमाडवा ते.
 ०यज्ञ पुं० [सं.] पांय महाभूतेमाने
 अेक—वेदनुं अध्ययन अने अध्यापन.
 ०रथ न० [सं.] मनुष्यना भरतकमां
 मानेनुं अेक छिद्र, कथायी अह्वयकमां
 जनारना प्राण नीकणे छे अेम कडेवाय
 छे. ०राक्षस पुं० [सं.] भूत यथेदो आह्वय.
 ०र्षि पुं० [सं.] आह्वय ऋषि. ०लोके
 पुं० [सं.] अह्वयने—अेयामां अेयै लोक.
 ०व्यर्थ न० [सं.] अह्वयर्थी के अह्वयना
 ज्ञानथी प्रगटती तेजस्विता (२) अह्वयने.
 ०वादिनी स्त्री० [सं.] गायत्री (२)
 अविवाहित रह्ये वेदाह्वयस करनारी
 स्त्री. ०वाही वि० [सं.] अह्वयवादननुं अनुयायी
 (२) वेदनुं पठनपाठन करनारु. ०विद्या
 स्त्री० [सं.] अह्वयसंबंधी विद्या. ०वेता
 पुं० अह्वयने ज्ञाननार. ०व्यर्थ पुं०
 अह्वयनी साथे संबंध(२) पुष्टिमागी अेने
 अेक विधि. ०रसूत्र न० जनेगर्भ (२)
 पादरायणे रथेदां वेदांतनां सूत्र. ०ह्वय
 स्त्री० आह्वयनी ह्वय
 अह्वय पुं० [सं. ब्रह्म] सृष्टिनी उत्पत्ति
 करनार वेदधर्मनी विभूतिमांता अेक
 देव. [०ना लेख श० प्र० टाड्या न टणे
 तेवा लेख. ०ना इडाडो श० प्र० धणोलाणे
 ने कंटाणा जरेदो दिवस].—ह्वय पुं०
 [अह्वय] अेभकार; प्रणव. ०पणु न
 अणवडेवा = कशुंन आवडतुं.—ह्वय
 स्त्री० अह्वयनी पत्नी (२) दुर्गा.—ह्वय न
 पुं० [सं.] अह्वय साथे अहेदने आनंद.
 —ह्वयणु न० [सं.] अह्वयने—ईश्वरने
 अर्पण. —ह्वय न० [सं.] अह्वयनुं अस्त्र
 (२) आह्वयने शाप.—ह्वय न० [सं.] विश्व
 अह्वय वि० [सं.] अह्वयनुं, —ने लगतुं
 आह्वय पुं० [सं.] हिंदुअेना आर वल्लोमांता
 पडेदा वल्लोना माह्वस (२) मंत्रोने
 लुडां लुडां कर्मांमां विनियोग जणावनारे
 वेदने लाग. ०ह्वय न० आह्वयणु;

આદ્યભૂમિના સદ્ગુણ. ૦ધર્મ પું હિંદુ
વેદધર્મ. -[અર્થ] વિં આદ્ય સંબંધી
(૨) આદ્યભૂમિ હાથનું કે તેને અર્થ
તેલું. -[શ્રી] સ્ત્રીં આદ્ય સ્ત્રી
આદ્યસુહૃત નં [સં.] જુઓ આદ્યવેળા
આદ્યવિવાહ પું વિવાહના આઠ પ્રકારો-
માનો એક, જેમાં કન્યાને શણગારી વરને
કશું લીધા વિના આપવામાં આવે છે
આદ્યવેળા સ્ત્રીં સૂર્યોદય પહેલાંની બે ઘડી-
નો સમય [અર્વાચીન ધર્મ] સમાજ
આદ્યસમાજ પું; સ્ત્રીં બંગાળનો એક
આદ્યી સ્ત્રીં [સં.] ચિક વનસ્પતિ (૨) સરસ્વતી
(૩) વાણી (૪) વિં બ્રહ્મને લગતું
આદ્યોસમાજ પું આદ્યસમાજ
અદ્યન પું; નં [હં.] ઇગ્વડ
અદ્યિશ વિં [હં.] અદ્યન દેશનું કે તેને લગતું
અદ્ય સ્ત્રીં [હં.] પાનાંની એક રમત (૨)
પું પુલ

અદ્ય +, ૦ભાષા, ૦વાસ્તી જુઓ 'મજ'માં
અદ્યલપદ્ધતિ સ્ત્રીં આંધળા માટે અદ્યલ
નામના માણસે શોધેલી લખવા વાંચવાની
પદ્ધતિ
અદ્ય સ્ત્રીં [હં.] ગતિમાન ચક્રને યોભાવવાની
ચાંપ (૨) રેલવેનો એક ડબ્બો, જેમાં
લગેજ સામાન ભરવામાં આવે છે
અદ્ય સ્ત્રીં [હં.] ડબલરોટી; પાઈ
અદ્યકાર્ટ વિં [હં.] નાયરલેસ ધ્વનિવર્ધક
ચંત્ર દ્વારા પ્રસારિત કરેલું; રેડિયો પર
કહેલું [વાળો પદાર્થ] [ર. વિ.]
અદ્યમાઈડ પું [હં.] ઓમીનના સંયોજન-
અદ્યમીન પું [હં.] એક વાયુ [ર. વિ.]
અદ્યકેલ નં [હં.] વિલાયતી ફેશનનો કમખો
અદ્યકે પું [હં.] ચિત્ર કે છબી છાપવાનું
તૈયાર કરેલું ખીચું (૨) મોટા મકાનમાં
એક કુટુંબ સ્વતંત્ર રહી શકે એવો
અલગ ભાગ

ભ

ભ પું [સં.] ઓષ્ઠ્ય યોથો વ્યંજન
ભક્ત વિં [સં.] ભક્તિ કરનારું (૨) -ના
'પર આરાધક; -ની ભક્તિવાળું (૩) પું
ભગત. ૦વત્સલ વિં [સં.] ભક્ત પર
પ્રેમ રાખનાર. -ક્રતાણી સ્ત્રીં ભક્ત સ્ત્રી
(૨) ભક્તની સ્ત્રી. -ક્રતાધીન વિં
[+ અર્ચીન] ભક્તને વશ (પ્રભુ)
ભક્તિ સ્ત્રીં [સં.] ભજવું તે; ભજન (૨) પ્રેમ;
આદર. ૦ભાવ પું ભક્તિનો ભાવ;
આદર; પ્રેમ. ૦માર્ગ પું ભક્તિ દ્વારા
સાધનાનો માર્ગ
ભક્ષ પું [સં.] ખોરાક (૨) શિકાર. ૦ક
વિં [સં.] ભક્ષ કરનાર; ખાનાર. ૦જી
નં [સં.] ખાતું તે. ૦ણીય વિં [સં.]
ખાવાને યોગ્ય
ભક્ષિત વિં [સં.] ખાધેલું
ભક્ષી વિં [સં.] ભક્ષનારું (સમાસને અતે
ઉદા. માંસભક્ષી)

ભક્ષ્ય વિં [સં.] ખાવા યોગ્ય (૨) નં ભક્ષ;
ખાવાનું
ભગ નં [સં.] નસીબ; સંહભાગ્ય (૨)
એશ્વર્ય, વીર્ય, યશ, શ્રી, જ્ઞાન અને વૈરાગ્ય
એ છનો સમૂહ
ભગત વિં (૨) પું [ભક્ત' પરથી] ભજન
કરનાર. ૦માણસ પું સીધો સાદો અને
ઈશ્વરથી ડરીને ચાલનારો માણસ.
-તાણી સ્ત્રીં ભક્તાણી
ભગદાણું નં મોટું પાકારું
ભગરું વિં [પ્રા. મગ્ગ, મુગ્ગ (સં. મગ્ગ, મુગ્ગ)]
ભભરું (૨) છટું; ચીકારા - વાક વગરનું (૩)
ગરડ (૪) ભડી ગયેલા રંગનું
ભગવતી વિં [સં.] ભગવત્ ઉપરથી ભગવાનનું;
ભક્ત; ઓલિયું (૨) સ્ત્રીં [સં.] દેવી
ભગવત્પરાયણ વિં ઈશ્વરભક્તિમાં
પરોવાયેલું [મુખ્ય ધર્મ પુસ્તક - ગીતા
ભગવદ્ગીતા સ્ત્રીં [સં.] હિંદુઓનું એક

लगवत वि० [सं. भगवत् छिश्चर(२)मान-
वायक संशोधन

लगवान वि० (२) पुं० [सं.] छिश्चर. [०नुं
माखुस शं०प्र० अलुं, ओलियुं माखुस].

लगवुं वि० गेरुवा रं गनुं. [लगवां पडेरवां=
साधु-संन्यासी यवुं]

लगदर न० [सं.] गुहानी पारे छिद्र-प्रख
यवानो अक रोग

लगडावुं स० किं० नसाडवुं (२) छेतरी
भोगवीने लई जवुं के मूण स्थण तलवकुं

लगिनी स्त्री० [सं.] गडिन. **वसमान**
पुं०; स्त्री० स्त्रीओनुं मंडण

लगिरथ पुं० [सं.] आकाशमांथी गंगाने
पृथ्वी पर लावनार राज (२) वि०
महामुश्केव [दा.]

लग्न वि० [सं.] लागेकुं; नाश पाभेकुं (२)
छारेकुं; इतारा. -**नाश** वि० [सं.] निराश;
इतारा [ज्योसी हेवुं]

लग्यकाववुं स० किं० [रव०] लय दधने
लग्यडवुं स० किं० [रव०] दापवुं; क्यडवुं
(२) लरडवुं

लग्यडंलग्यडा, लग्यडालग्यडी स्त्री० भूप
लयडावुं ते; सप्त लीड

लग्यरडवुं स० किं० लयडवुं

लग्येलय(-रथ) अ० [रव०] लय लय
(२) उपराउपरी

लग्न न० [सं.] नामरभरथ; लज्जि (२)
लज्जिनुं गीत. **०मंडणी** स्त्री० लग्न
गानाराओनी मंडणी. -**निके** वि० लग्न
करनार के गानार. -**नियां** न० अ० व०
लग्नो (२) करताल (३) गाणो [दा.]

लग्नववुं स० किं० [सं. मज्.] नाटक करवुं;
तेनो जेल हरी देभाडवे;वेश काली जतावे।

लगवुं स० किं० [सं. मज्.] लग्न करवुं (२)
जपवुं (३) सेववुं (४) पडेरवुं; धारण करवुं
(वस्त्राभूषण). उदा० 'मल्लि मुकुट लगे
लगवान'

लगवुं अ० किं० [प्र. भाज (सं. ज्ञाज्)]=
यमकुं शीलवुं. उदा० 'वल्थी यचक
लगवुं'

लगियुं न० [प्र. भज्जिअ (सं. भजित)] तणीने
इरेली अक वानी

लगट पुं० [सं.] योद्धी

लगट पुं० [न्युओ लट्ट] पंडित (२) लिक्षुक
आहाण (३) रसोछयो (४) आहाणनी अक

अटक. ०७ पुं० (मानार्थे) के व्यंगमां) लट्ट

लगटकणु(-णु) वि० लटकनारुं; रभउल

लगटकवुं अ० किं० रभडवुं

लगटकावुं अ० किं० [लगट (रव०)] अथडावुं
(२) आडे आववुं (३) रभडवुं (४) [दा.]
अणुधावुं भगवुं (५) दाडके कळियेथेवो

लगटकां न० अ० व० वसभां (२) डेरा आंठा

लगट्टियुं, लोटोणियुं न० हूतरानुं जय्युं

लगट्टे पुं० [सं.] विद्वान आहाण; लट (२)
आहाणनी अक अटक

लगट्टारके वि० [सं.] माननीये; नामवर

लगट्टिनी स्त्री० [सं.] राणी (२) शेडाली (३)
लट्टिनी स्त्री

लगठ अ० [प्र. मट्ट (सं. मट्ट)] धिक्

लगठियारभानुं न० [‘लगठी’ उपरथी] रसोडुं
(२) रसोडानुं कामकाज [दा.]

लगठियारणु, लगठियारी स्त्री० लगठियारुं
करनार स्त्री (२) लगठियारानी स्त्री

लगठियारुं न० लगठियारानुं-रांधवानुं काम
(२) रसोडुं [दा.]. -**रै** पुं० लठ्ठी पर

शेकनारो (२) रांधनारो

लगठोरुं न० जमीनमां पडती इट - यारो

लगठु अ० न्युओ लठ

लगठी स्त्री० [प्र. मट्ट (सं. मट्ट)] नीयेथी
आंय के पवन दई राकाय जेवो थापी
करी करेथो यूयो (जम के लाडभूजनी)
(२) यूयो, ईट जेवुं पकववानी रयना (३)
दार गाणवानुं इड (४) लठ्ठी पर राजेकुं
वासण ने तेमांनी वस्तु (जम के वैदनी,
धातु वगैरे मारवा माटे) -**ठो** पुं०
भोटी लठ्ठी

लगड वि० [प्र. मड (सं. मट्ट)] जणवान (२)
समृद्धिमान (३) पुं० योद्धी (४) श्रीमंत

लगड न० इवामांथी पाली जेथवानी सवडनुं

ચણતર કે લાકડું. [વ્યાધિવું=મથાળું
-મોઢું બાંધવું (જેમ કે વાતવું)]
ભડ નં સુકાઈ ગયેલી જમીનની કાટ; ભડોરું
ભડ સ્ત્રીં જુઓ ભેડ. [વનીકળી જવી,
વેરાઈ જવી=કોપાળું બહાર પડી જવું]
ભડક સ્ત્રીં [‘ભડકવું’ ઉપરથી] ચમક;
ખીક. ંભુ(-ભું) વિંબીકણ; ચમકનારું.
વું અંકિં ચમકવું; ઓચિંતું ડરવું.
-કિયું વિં ભડકે એવું; ભડકણ
ભડકી સ્ત્રીં [જુઓ ભરડકી] રાખડી કે
કાંજ જેવી એક વાની. -કું નં ઘટ
રાખ જેવી એક વાની; ભરડકું
ભડકું નં, -કો પું અગ્નિનો ભમૂકો (૨)
ઝાળ; લાય [(રીગણું)
ભડત નં ભડથાવીને તૈયાર કરેલું શાક
ભડથાવું અંકિં [જુઓ ભડથું] ભડ-
સાળમાં ચડવું - બકાવું - સીઝવું
ભડથિયું, ભડથું નં [પ્રા. મહિત્ત=શળ
ઉપર સેકેલું માસ] ભડયાયેલો પદાર્થ
ભડકું નં [સરં ભડથું] જળી પડી ગયેલી
કાચી કેરી
ભડભડ અં [૨વં] એવા અવાજથી (૨)
નેરથી; ઝટ. વું અંકિં વગર વિચાર્યું
બોલવું (૨) ભડભડ સળગવું; ઓચિંતું
સળગવું (૩) ભભડવું; ખાવાનું મન થવું.
-ડાટ પું ભડભડવું તે (૨) ભડભડ
એવો અવાજ (૩) અં એવા અવાજથી.
-ડિયું વિં મનમાં જે હોય તે કહી
દેનારું; ગુપ્ત ન રાખી શકે એવું
ભડભાદર વિં [ભડ (દે. વહુ)+ભાદર (સં.
મદ્રકં)] મોઢું; ભયું ભાદયું (૨) આખરદાર
ભડવીર પું [ભડ+વીર] બહાદુર યોદ્ધો
ભડવો પું પોતાની સ્ત્રીના વ્યભિચાર ઉપર
જીવનાર (૨) નેરયાનો સાથી (૩) સ્ત્રીવશ પતિ
ભડસાળી સ્ત્રીં ચૂલા કે સગડીનો ઊની
રાખવાળો ભાગ
ભડાકે અં [૨વં] ભડાકા સાથે (૨) તરત
ભડાકો પું [જુઓ ભડાક] ધડાકો (૨)
બદ્ધ કૂટવાનો અવાજ (૩) ગપગોળો

ભડાભડ અં [૨વં] એવા અવાજ સાથે
(૨) એકદમ. -ડ(-ડી) સ્ત્રીં ભડાભડ
અવાજ (૨) ધાંધલ; ધમપછાડા
ભડાભૂટ સ્ત્રીં; નં [૨વં] ધાંધલ (૨)
વેરલુંછેરણ
ભડું નં [પ્રા. મિત્ત (સં. મિત્તક)] ધરની
આગલી દીવાલ (૨) પડદા તરીકે કરાતી
પાતળી દીવાલ
ભડોભડ અં [૨વં] જુઓ ભડાભડ
ભણકાર(-રો), ભણકો પું કથાના
અવાજની આગાહી કે ગુંજરવ
ભણતર નં ભણેલું તે; શિક્ષણ
ભણવું સંકિં [સં. મળ] શીખવું (૨) બોલવું;
કહેવું. ઉદાં ભણે નરસેયો (૩) વાંચવું
ભણવાવું સં કિં (‘ભણવું’નું પ્રેરક)
શીખવવું (૨) પાઠ કરાવવો; ઉચ્ચારાવવું.
[ભણાવી મૂકવું = શીખવી - સમજવી
રાખવું]
ભણી અં તરક; બાજુએ
ભતકું નં, ભતકો પું લાકડીનો સપાટો
-પ્રહાર (૨) ફાંસ; આડખીલી [લા.]
ભતું નં [સં. મક્ત, પ્રા. મત્ત] ભાતું કે તે બદલ
અપાતા પેસા (૨) ખાસ કામ માટે
પગાર ઉપરાંત અપાતું મહેનતાણું કે ખરથી
ભત્રીજ સ્ત્રીં [પ્રા. મતિજ્જ (સં. ત્રાત્ક) પરથી]
ભાઈની કે પતિ या પત્નીના ભાઈની
દીકરી. -જો પું ભાઈનો કે પતિ या
પત્નીના ભાઈનો દીકરો
ભથવારી સ્ત્રીં ખેતરમાં ભાથું લઈ જનારી
(સ્ત્રી). -રું વિં ખેતરમાં ભાથું લઈ
જનારું (માણસ)
ભથયું નં ભતું
ભકવું નં નાનો માટીનો ઘડો; ઢોચકું
ભકત પું [સં.] માનવાચક સંબોધન (બોદ્ધ)
(૨) બોદ્ધ સાથુ
ભદર, ભદ્ર નં [સં. મદ્ર] મોટા કોટની
અંદરનો નાનો કોટ (૨) ટોલું
ભદ્ર વિં [સં.] કલ્યાણકારી (૨) માંગલિક
(૩) ભાગ્યશાળી (૪) નં કલ્યાણ. ંકાલી
[સં.], ંકાળી સ્ત્રીં એક દેવી

ભદ્રા સ્ત્રી [સં.] દુર્ગા
 ભપકાદાર વિં ભલકાવાળું
 ભપકાખંધ વિં ભલકાવાળું (૨) અં
 ભલકાથી
 ભપકાવવું સંક્રિં ભેરથી કે ખૂબ ફેડવું.
 ઉદાં દૂધમાં પાણી ભપકાવી દેવું
 ભપકી સ્ત્રી [‘ભપ’ રવં] (પતંગના
 ગેંચમાં) એકદમ દોરની છટ મૂકવી
 ભપકો પું ભલકો
 ભલક સ્ત્રી અળકાર; ઝળક. ંવું અંક્રિં
 ભભૂકા મારવા (૨) શોભવું (૩) ગુરસે
 થવું [લા.]
 ભલકાદાર વિં ભલકાવાળું
 ભલકાખંધ વિં ભુઓ ભપકાખંધ
 ભલકી સ્ત્રી ભુઓ ભપકી [આડંબર
 ભલકો પું [‘ભલકવું’ ઉપરથી] ભપકો; રોક;
 ભભડવું અં ક્રિં ખાડે ખાઈ થવું
 ભભડાટ પું ભભડવું તે
 ભભરાવવું સંક્રિં [‘ભભરું’ ઉપરથી] ભૂકો
 છટો છટો નાખવો [રાંધેલી દાળ
 ભભરી દાળ સ્ત્રી ભભરી રહે તેવી રીતે
 ભભરું વિં ભગરું; વેરાઈ નય એવું
 ભભુકાવવું સંક્રિં ‘ભભૂકવું’નું પ્રેરક
 ભભૂકવું અં ક્રિં ભભૂકો થવો
 ભભૂકો પું ભડકો (૨) પ્રકાશ
 ભભૂત(-તી) સ્ત્રી [સં. વિમૂર્તિ] ભરમ
 ભમ [રવં] નડાપણાનું કે પોલાપણાનું
 વધારાપણું બતાવવા શબ્દની વ્યાગળ
 કે પાછળ વપરાતો શબ્દ. ઉદાં ‘નહુંભમ’
 ‘ભમપોલ’ [માણસ
 ભમતારામ પું ભમતો ફરનાર - રખડેલ
 ભમર પું [સં. ઋમર] ભમરો
 ભમર સ્ત્રી [પ્રા. મમવા (સં. ઋ)] ભૂકટિ; ભડું
 ભમર સ્ત્રી [સં. ઋમિ] વમળ (૨) અં
 ગોળ ગોળ - ચક્ર ફરે તેમ. ંડી સ્ત્રી
 નાનો ભમરડો (૨) ચક્રડી. ંડો પું એક
 રમકડું - ગરિયો (૨) ‘કાંઈ નહિ!’ ઉદાં
 ભમરડો આવડે છે! [લા.] - રાખું, વિં
 ભમર ભમર ફરતાં ચક્રોવાળું - ભીષણ

ભમરાળું વિં સુંદર ભમરવાળું
 ભમરિયું વિં ગોળ ગોળ ફરતું (૨) નં
 ભમરી ભાતનું સ્ત્રીઓનું એક વસ્ત્ર (૩)
 ચક્રીનો રોગ
 ભમરિયું વિં ભમરી માખીનું, - ને લગતું
 ભમરી સ્ત્રી [સં. ઋમરી] ભમરાની માદા;
 કરડે એવી એક માખી
 ભમરી સ્ત્રી [સં. ઋમિ] ધૂમરી; ચક્રી.
 - રો પું વમળ (૨) વાળનું કુંડાળું
 ભમરો પું ભમર; છપગવાળી એક નરમાખી
 ભમવું અંક્રિં [પ્રા. મમ (સં. ઋમ)] ચક્ર-
 કારે ફરતું (૨) રખડવું (૩) તમર આવવાં
 ભમાડ(-વ)વું સં ક્રિં [પ્રા. મમહ
 (સં. ઋમવ)] ‘ભમવું’નું પ્રેરક (૨) ભુલાવામાં
 નાખવું
 ભમર સ્ત્રી ભમર; ભડું
 ભય પું; નં [સં.] ખીક. ંભીત વિં
 [સં.] ખીધેલું. - થંકર વિં [સં.] ભય
 ઉપનવે એવું. - યાનક વિં [સં.] ભયંકર.
 - યાવહ વિં [સં.] ભયંકર
 ભયું [સં. મૂત, પ્રા. મૂચ] થયું; બન્યું
 (ભૂં કાંનું રૂપ) [પ.]
 ભયો પું [ભુઓ ભયું] માનતા પૂરી કર્યા
 પછી પૂનરીની આશિષ મેળવવી તે (૨)
 અં કૃતાર્થતાનો સતોપ થયો હોય એમ.
 ંભયો અં સારી પેકે ભયો
 ભર [સં. ઋ; પ્રા. ઋ ઉપરથી] નામને અતે
 લાગતાં ‘તેના બેઠલું, તે બધું - આખું’
 એવો અર્થ થાય છે. ઉદાં ક્ષણભર;
 દિવસભર (૨) વિં બરોબર ભમેલું;
 ભરપૂર; પરિપૂર્ણ. ઉદાં ભર ભુવાની
 ભરકૂચ(-રા, -સ) સ્ત્રી [ભર+સં. કૂચ તથા
 કુચ] પરચૂરણ નકામી વસ્તુઓ કે છોકરાં
 ને માણસોનો સમૂહ
 ભરખવું સંક્રિં [સં. મક્ષ] ખાવું (૨) કરડવું
 ભરચક વિં [ભર+ચક] પુંકળ (૨)
 ખીચોખીચ
 ભરડકી સ્ત્રી, -કું નં ભુઓ ભરડિયું
 ભરડવું સંક્રિં [રવં] અનાજને નહું

નહું દળવું; ખે ફાડ પડે એમ દળવું (૨)
ગમે તેમ બકવું [લા.]

ભરડિયું ન૦ ભરડેલા અનાજની એક વાની
ભરડો પું૦ ભરડેલું તે (૨) ભરડાઈ નય
એમ આનુઆનુ ભેરથી વીંટવું-વીંટાવું
તે (અજગરનું)

ભરણુ ન૦ [સં.] ગુજરાત (૨) આંખમાં
આપરિયું ભરવું તે. ૦ પોષણુ ન૦ ગુજરાત

ભરણી સ્ત્રી૦ [સં.] ખીજું નક્ષત્ર; ગાહલી

ભરણી સ્ત્રી૦ ભરવું તે (૨) ઉમેરો. -ણું
ન૦ ભરણી; ઉમેરો; ભરવું તે (૨) ભરેલું નાણું

ભરત પું૦ [સં.] રામનો ભાઈ-કેકયીનો પુત્ર
(૨) દુષ્યંતનો પુત્ર-એના પરથી ભારત-
દેશ કહેવાય છે (૩) જડભરત (૪) ભારતીય
નાટ્યશાસ્ત્રના કર્તા

ભરત ન૦ ['ભરવું' ઉપરથી] માપ; પ્રમાણ
(૨) ભૂગડા ઉપર વેલ, છુટી વગેરે ભરવી
તે (૩) ખીખાંમાં રસ રેડી ઘાટ બનાવવો
તે (૪) મસાલો ભરી કરેલું શાક. ૦ કામ
ન૦ ભરત ભરવું તે

ભરતખંડ પું૦ હિંદુસ્તાન

ભરતગૂંથણુ ભરતકામ અને ગૂંથણકામ

ભરતભૂમિ સ્ત્રી૦ જુઓ ભરતખંડ

ભરતર(-લ) વિ૦ ભરતનું; ઢાળેલું

ભરતવાક્ય ન૦ [સં.] સંસ્કૃત નાટકમાં
અતે મુકાતો આશીર્વાદનો શ્લોક

ભરતાર પું૦ [પ્રા. ગતાર (સં. ગર્વૈ)] પતિ; ભર્તા

ભરતિયું ન૦ ['ભરવું' ઉપરથી] માવની
કિંમતની વિગતવાર યાદી; ગિલ (૨)

કોઈમાં માય તેટલું માપ (૩) એક વાસણ
ભરતી સ્ત્રી૦ ભરવું કે ભરાવું તે; ઉમેરણુ
(૨) જુવાળ (૩) પુષ્કળતા; આવરો [લા.]

ભરથરી પું૦ [સં. મર્ત્ત્તરિ] ભવું હરિ (૨)
એકતારો વગાડી માગતાર ભેગીની એક
નત

ભરથાર પું૦ [જુઓ ભરતાર] પતિ

ભરની ગળા ન૦ [ભરાવું+ની ગળવું] ભરાવું ને
હલવાવું તે (૨) ગમડાનો એક રોગ

ભરપટ્ટે અ૦ ભેઈએ તેટલું; ખૂણ

ભરપાઈ સ્ત્રી૦ સંપૂર્ણ પતાવટ (લેણું, ખાતું
હૂડી વગેરેની) [અ૦ પૂરેપૂરી રીતે

ભરપૂર વિ૦ પુષ્કળ (૨) પૂરેપૂરું ભરેલું (૩)

ભરભરું વિ૦ [ભગરું જુઓ] કોરું; ચીકટ
વગરનું (૨) કરકરું; કલ્પદાર

ભરભાંખણું ન૦ પરોઢિયું; મળસકું

ભરમ પું૦ [સં. ભ્રમ] ભ્રમ; ભ્રાંતિ; વહેમ
(૨) ભેદ; રહસ્ય

ભરમાર સ્ત્રી૦ ખૂબ હોવું તે; અતિશયતા

ભરમાવું અ૦ કિં૦ છેતરાવું (૨) વહેમાવું

ભરવવું સ૦ કિં૦ ઠંગાડવું; લટકાવવું (૨)
નેડવું (૩) ભંભેરણી કરવી [લા.]

ભરવાડ પું૦ [સં. મરટકા] ઢોર સખી ગુજરાત
ચલાવનારી એક નતનો માણસ. ૦ ણુ
(-ણી) સ્ત્રી૦ ભરવાડ નતની કે ભરવા-
ડની સ્ત્રી

ભરવું સ૦ કિં૦ [પ્રા. ગર (સં. મૃ)] ખાલી
હોય તેમાં મૂકવું, રેડવું વગેરે (વાસણમાં

યાણી, પાનામાં લખાણુ ઇ.) (૨) સંધરવું
(અનાજ) (૩) ભરપાઈ કરવું (નુકસાની

ભરવી) (૪) કૃત્રિપે મળવું; લણવું (કરશી
તેવું ભરશી) (૫) જમે કરાવવું કે માગતા

પેટ આપવું (વેરો, ભાડું, વીમો ઇ૦)
(૬) ટીપ કે ફાળામાં આપવું-લખાવવું

(પાંચ રૂપિયા ભરી) (૭) મેળવવું-એકઠું
કરવું-ભેગું કરવું (સલા, ખનર ઇ૦)

(૮) ગૂંથવું (ખાટલાની પાટી ભરવી) (૯)
ભરતકામ કરવું (૧૦) માપવું (માપિયા

કે પટી વગેરેથી) (૧૧) પૂરવું; ચોપડવું
(ચિત્રમાં રંગ ભરી) (૧૨) પૂર્ણ-સમૂહ

-છતવાળું કરવું (ખાપનું ઘર ભરે છે.)
(૧૩) લાદવું; ગોઠવવું (ભાર ભરવો)

(૧૪) ખાલી પદ કે નોકરી ઉપર રચાપવું;
નીમવું (જગાઓ ભરવી) (૧૫) જુદા

જુદા શબ્દો સાથે વપરાઈને જુદા જુદા
અર્થ થાય છે; તે તે શબ્દોમાં જુઓ.

(ઉદા૦ ડગલું ભરવું = પગલું માંડવું; ચાલવું;
દોરો ભરવો = સાંધવું; સીવવું. અચકું

ભરવું = કરડવું. મોં ભરવું = ઘાય આપવી.
દિવસ ભરવા = રોજીએ કામ કરવું)

ભરસાડ સ્ત્રીં ન્હુઓ ભડસાળ
 ભરાઉ વિં ભરેલું; પુષ્ટ
 ભરાડી વિં ['ભરાવલું' ઉપરથી] ઊંધાં-
 ચતાં કરનારું (૨) ચોર; ઉઠાકંગીર
 ભરાવ પું ભરાવું - જમા જવું તે; જયો;
 જમાવ (૨) પૂર્ણતા; ભરપૂરતા. ઠંઠાર
 વિં ભરાવવાળું
 ભરાવવું સંકિં 'ભરવું' 'ભરવલું'નું પ્રેરક
 ભરાવું અંકિં 'ભરવું'નું કર્મણિ (૨)
 સંતાવું (૩) તાવ દાખલ થવો; તપવું
 (શરીર ભરાવું) (૪) યાકથી અકડાવું
 (ચાલીને પગ ભરાવા) (૫) પકડાવું;
 ઝડાવું (કાંટામાં છેડો ભરાવો) (૬)
 સપડાવું; ફસાવું(૭)વ્યાપવું (મોં ફેલાયથી
 ભરાઈ ગયું) (૮) પુરાવું; રૂઝ આવવી
 (ધા ભરાયો છે) (૯) પુષ્ટ થવું (ગાલ
 ભરાવા) (૧૦) પૂરું થવું; અંત આવવો
 (દિવસ ભરાઈ ચૂકવો) (૧૧) ન્હમવું;
 એકડું થવું (મેજો ભરાવો)
 ભરાવો પું ન્હુઓ ભરાવ
 ભરૂંચ નં [સં. મૃગુકચ્છ] નર્મદા નદીના
 મુખ આગળ આવેલું શહેર
 ભરૂંસાદાર, ભરૂંસાપાત્ર વિં ભરોસો
 કરવા લાયક; વિશ્વાસુ
 ભરૂંસો પું વિશ્વાસ; ખાતરી [દાર ઇં
 ભરોસાદાર, ભરોસાપાત્ર ન્હુઓ ભરૂંસા-
 ભરોસો પું વિશ્વાસ; ખાતરી
 ભરોંસાદાર, ભરોંસાપાત્ર ન્હુઓ ભરૂંસા-
 દાર ઇં
 ભરોંસો પું ભરૂંસો
 ભર્ગ નં [સં.] તેજ [કરનાર
 ભર્તા(-તા) પું[સં.] સ્વામી (૨) પૌષણ
 ભત્રી સ્ત્રીં [સં.] પૌષણ કરનારી
 ભયું પૂયું વિં ભરેલું; પૂરેપૂરું
 ભયું ભાદયું વિં સમૃદ્ધ; આખાદ
 ભલતું વિં ગમે તેલું; ઠામડેકાણા વગરનું
 (૨) ફાલતું; અચોક્કસ; અપ્રસ્તુત
 ભલપણ નં ભલાઈ
 ભલભલું વિં કંઈ કંઈ ભલાઈ કે મોટાઈ-

વાળું કે મહત્ત્વનું; ભારે વજનવકરવાળું.
 ઉદાં ભલભલા હારી ન્ય છે
 ભલમનસાઈ સ્ત્રીં ભલાઈ
 ભલા અં 'ભલા ભાઈ' કે 'ભાઈલા' એવો
 સંગ્રોધનનો ઉદ્ગાર
 ભલાઈ સ્ત્રીં સારાપણું; સુજનતા (૨)
 નેત્રી; સાલસાઈ (૩)ભલા તરીકેની પ્રશંસા
 ભલાભલી સ્ત્રીં સારાસારી. -હું વિં
 ન્હુઓ ભલભલું
 ભલામણ(-ણી) સ્ત્રીં[ન્હુઓ ભળામણ]
 સિદ્ધારસ (૨) સૌપણ; ભાળવણી. ંપત્ર
 પું; નં ભલામણનો કાગળ
 ભલાશ પું ભલાઈ; સારાપણું
 ભલીભૂંડી સ્ત્રીં સારી અથવા ખરાબ
 વાત; દીકા [(૨) આવડત; હોશિયારી
 ભલીવાર પું; સ્ત્રીં સત્ત્વ; સાર; ખરકત
 ભલું વિં [પ્રા. મહ (સં. મદ્ર)] સારું (૨)
 માથાળું (૩) સભ્ય (૪) પ્રામાણિક.
 [ભતો આંપો=ડીક આંપો; આવશે
 એમ નહોતું માન્યું]
 ભલો અં ઠીક; સારું; અસ્તુ. [ંપધાર્યા=
 ઠીક થયું જે આવ્યા. (સ્વાગત કરતાં
 વપરાય છે)]. ંદું વિં ભલું [પ.]
 ભલ્લું(-લ્લું)ક પું; નં [સં.] રીંછ
 ભલ પું [સં.] સંસાર (૨) જન્મ (૩)
 જન્મારો (૪) મહાદેવ. [એક ભલભાં
 એ ભલ કરવા=બીજું લગત કરવું
 (સ્ત્રીએ)]. ંએક નં સંસારપી ચક
 ભલતી સ્ત્રીં [સં.] આપ; તમે
 ભલદીય વિં [સં.] આપનું
 ભલન નં [સં.] રહેઠાણ; મકાન
 ભલભૂતિ પું [સં.] એક સંસ્કૃત કવિ
 ભલસાગર, ભલસિંધુ પું સંસારપી
 સમુદ્ર; સાગર જેવો આ સંસાર
 ભલાઈસ્ત્રીં[સં.ભવ = શંકર, મવા = પાવંતી
 -ઉપરથી] હલકા પ્રકારનું એક ભતનું
 નાટક (૨) ફળેતી [લા.]
 ભલાટવિ(-વી) સ્ત્રીં[સં.]સંસારપી વન
 ભલાડો પું [ન્હુઓ ભલાઈ] ફળેતો

अवर्णा स्त्री० [सं.] पार्वती
 अवर्णो पुं० [शुभो अवर्णो] अवर्णो नष्ट
 (२) निर्दोष के इन्हेती करे अवे
 भाष्य [सा.]
 अवर्ण्य वि० [सं.] अवर्ण्यमां यनादुं
 (२) न० अवर्ण्य. ०त्ता स्त्री० [सं.] नसीय
 अवर्ण्य वि० [सं.] आवता कणनुं (२) न०
 नसीय(३) होसत; वारसो(४) अवर्ण्यकण.
 ०कासं [सं.] ०कापी पुं० आवतार समय
 (२) किंनो एक कण [व्या.]. ०कृदंत
 न० अवर्ण्यकणस्यक कृतंत [व्या.].
 ०वाष्ठी स्त्री० अवर्ण्य वाष्ठी वाष्ठी.
 ०वेत्ता पुं० अवर्ण्य ज्ञानार
 अवर्णुं न० [अप. गडहा (सं. ब्रू)] अममर.
 [अवर्णुं अडावर्णुं = गुरसे यहुं]
 अवर्णो पुं० शुभो अवर्णो
 अवर्ण्य अ० अवे अवे; दरेक जन्ममां
 अवर्ण्य वि० [सं.] प्रौढ; गौरवशाणी; प्रभाव-
 शाणी (२) मोक्षनुं अधिकारी [नैन]
 (३) अवर्ण्य. ०त्ता स्त्री०
 अवर्ण-सं.के पुं० [मागधी सुरका; दे. मुख्वा
 (सं. बुभुक्षा)] ध्वजा; भारे आदुरता
 अवर्णुं अ०कि०[प्रा. मस(सं. मष्)] कृतारनुं
 जोलवुं(२) नकामो अकवाट करवो [सा.]
 अवर्ण स्त्री० [सं.] राषोडी (२) यज्ञनी के
 मंत्रेदी राष (३) धातुनी वैदकीय राष;
 मात्रा. ०क वि० [सं.] धाणीने अरम
 डरी हे अवेतुं (२) पुं० धाय तेरुं
 अणी नय-गुण न हे अवेतो पेटनो
 एक रोग. ०सात अ० [सं.] राषोडी-
 ३५. -रसीसूत वि० [सं.] अरम अनेतुं
 अण स्त्री० अणी अणुं ते (२) प्रथम अणतां
 यतो सकेय. [०लागवी = अरम वृष्टवी]
 अणकडुं न० शुभो अरलांअणुं
 अणकुं(-कू)कुं वि० जोगुं; निपालस
 अणतुं वि० अणी नय-मणतुं आवे अवेतुं
 (२) शुभो अलतुं
 अणलांअणुं न० शुभो अरलांअणुं
 अणतुं अ०कि० [सं. मेल्ज] सेगुं मणी अणुं

(२) अमुकता जेवा होतुं; मणतुं आवतुं
 अणामणु(-णु) स्त्री० शुभो अणामणु
 (२) अणवतुं ते; सोंपणु
 अणवतुं स०कि० [प्रा. मजविम (सं. मळ)]
 अणामणु करवी (२) सोंपणुं
 अण पुं० [सं.] वृष्टुं के लांगी यडुं ते
 (२) तोडुं ते (३) नाश (४) विद्व
 (५) वणांक [व्यसनी
 अण स्त्री० [सं.] लांग. ०ड वि० लांगो
 अणामणु न० अण (२) वृष्ट [सरसामान
 अणार पुं० अणोवां वासण के जीजे
 अणि स्त्री० [सं.] व्यंग, वायानी यातुरी
 (२) रीत; दण(३) अणोना मरोड (४)
 पगथियुं [अंगीनी स्त्री
 अणियणु स्त्री० अंगी नतनी के
 अणियो पुं० अणोरवानुं काम करनार
 नतनो भाष्य
 अंगी स्त्री० शुभो अणि
 अंगी पुं० अणियो
 अंगीअंगी वि० अंगड(२) अंगधडा वगरनुं
 अंगुर वि० [सं.] लागी नय अवेतुं (२)
 नाशवतं
 अंगक वि० [सं.] अणनार; अणनार. -न
 न० [सं.] अणतुं ते (२) नाश (३)
 वि० अंगक. (जेम के, परदु; अमअंग)
 अंगुं स०कि० [सं. मंज] अंगुं [प.]
 अंगक [प्रा. मंडग] जोगुं (२) रीतिभरमां
 इणकानी इरते आवेदा त्रंज वर्णना
 मुसाइरौनी अंग. -रियुं न० नानुं जोगुं
 अंजारी पुं० [प्रा.; (सं. माण्डागर)] धनधान्य
 वगेरे अरी राषवानी अंग (२) अजनेो;
 संअड (३) वहाणना ततकनी नीयेनो
 भाग (४) हुकान (जेम के, पाडीअंजारी).
 ०णुं स०कि० अंजारीमां मूकतुं (२) छुपावतुं.
 -रियुं न० अंजारीमां आरणावाणो गोपले
 (२) गाडा नीयेनी पेटी जेनी गोडवण
 (३) धरमां ओरडानी पाछणनो नानो
 अंज. -री पुं० अजनेयी (२) अंजारी (३)
 एक अटक (४) ताडी अने दाड गाणवनेो

धधो करनारी ऐक जतनो माणस. - रे।
 पुं० गाम के नातना तमाम माणसोने
 अपातुं जमल (२) साधुओनुं जमल
ल'डोण न० [प्रा.मंड (सं. माण्ड्य=ऐकहुं
 करवुं)] बेगी करेदी कोरि पण मूदी.
 -[जियुं वि० भजनाने के ल'डोणने लगतुं
 (२) सोना वापरनुं; मिथ
ल'पेव वि० अंहरथी पेवुं; गोडुं
ल'सकी स्त्री० [दे. भंगा=भेरी] सांकडा
 मोनी अहामना धाटनी जतक
ल'सारव पुं० [सं.] गाय, अणदने अवान
 (२) मोटो पैलो लागते अवान
ल'भेरथी स्त्री० [‘ल'भेरवुं’ उपरथी] सायां
 लूडां; मोटी उश्करथी. - वुं सं०क्रि०
 ल'भेरथी करवी
ला स्त्री० [सं.] कांति; तेज
ला पुं० [‘लाठ’ उपरथी] वडील माटे
 संभाधन (२) दादा, आप के मोटाभाठ
लाठ पुं० [प्रा. माड (सं. ब्रातुं)] मालया;
 सडोहर(२)काडा, भाभा, भारी वगेरेतो
 दीकरे (३) कोरि पण माणस माटे
 विवेकयुक्त संभाधन. ०थारो पुं० लाठ
 जेवुं वर्तन; होरुी. ०थ पुं० जेक.
 ०थ'ध पुं० मित्र. ०थ'धी स्त्री० मित्रा-
 थारी. ०थ'पा पुं० ०थ'व ० 'लाठ, आपा'
 अथी नम्र विनवणी ने आणल-सुयक
 शण्डो. ०थीज स्त्री० कारतक सुहणीज.
 ०लांडु न० ०थ'व ० ऐक भाभाभनां
 छोकरां. ०लो पुं० लाठ (लाडमां) (२)
 नानो छोकरे. ०थी पुं० ०थ'व ० (सभा-
 लमां)विवेकनुं संभाधन. ०स'दाम स्त्री०
 'लाठ, स'दाम' ऐम कडीने नम्र विनवणी
 अने आणल. ०स'ग पुं० ०थ'व ० ०थ'व्याथ;
 जेतमल (तुथकारमां). ०सा'लेण
 पुं० ०थ'व ० मोटा लाठ! सा'लेणल!
लाठि पुं० [प्रा.. (सं. ब्रातुं)] लाठ. ०सा'लेण
 पुं० [म.] पेसा'रने ऐक छलकाण
लाभर पुं० [सं. ब्रत्ज = शेकनुं उपरथी]
 मोटो लडो रोटलो. -री स्त्री० लडी कण्ठ
 रोटली. -रे पुं० लाभर

लाअवुं सं०क्रि० [सं. माण] जालवुं (२)
 लविथ कडेवुं
लाभा स्त्री० + लाषा
लाग पुं० [सं.] अंश; हिरसो (२) पुस्तकने
 हिरसो (उदा०लाग पडेलो) (३) लागाकार
 [ग.]. ०चि'इन न० लागाकारनुं (≠)
 चि'इन [ग.]. ०थ'टा'रि स्त्री० [सं. वर]
 मडेसुल तरीके जेतीनी जपजने भाग
 आपवे ते. ०लुं वि० लागेहुं; तरेहुं
 (२) जोअवुं; शटवाणुं (भाटीनुं वासल)
 ०लो पुं० लाग; टुकडे
लागवत वि० [सं.] लगवानने लगतुं (२)
 न० अदार पुराणोभानुं ऐक
लागवुं अ०क्रि० [लुओ लागवुं] तरवुं;
 कडा यवा; नारा पामवुं (२) दूर थवुं
 (जेम के बो लागवे) (३) हेवाणुं कडेवुं
 (जेम के पेडी लागी) (४) नासवुं (५)
 सं०क्रि० कडा करवा; तोडवुं (६) लूटीने
 पायमात्र करवुं (जेम के गाम) (७) अदा
 न करवुं; पाछुं न वाणवुं (जेम के ऋण,
 व्याज) (८) लाग करवा; लागाकार करवा
 [ग.] (९) वलवुं (होरकुं)
लागण स्त्री० लुओ लागण
लागाकार पुं० [सं.] [ग.] लागवुं ते (२)
 तेथी आवती रकम
लागियाण स्त्री० लागीदार स्त्री
लागियुं वि० लागीदार. -थो पुं० लागीदार
लागीदार पुं० [लाग + फा. दार] लागवाणो;
 हिरसेदार (२) गोडियो; साथी. -री
 स्त्री० लागीदारपणुं; पंतिथणुं
लागीरथी स्त्री० [सं.] गंगा नदी
लागुं वि० [‘लाग’ उपरथी] -ने कारवे;
 दीधे (उदा० दु:प लागी डरो न'छ)
लागेडु पुं० [लागवुं उपरथी] नासी जनार
लागोण स्त्री० [सं. आ-भोग;] शडेरना
 कोटने दरवाने (२) गामनुं पाहर (३)
 जलर; सकुं
लाज्य न० [सं.] नसीज. ०वशात अ०
 [सं.] नसीजनेगे. ०व'त, ०वान [सं.]

૦શાળી વિં નસીબદાર. ૦હીન વિં કમનસીબ
ભાઝ્યુંતૂટ્યું વિં ભાંગેલું-તૂટેલું (૨) સળંગ કે અટક્યા વગર તહિ એલું; તૂટક
ભાઝ્યે અં [સં.] કદાચ; કવચિત
ભાઝક પું [સં.] ભાગનાર સંખ્યા [ગ.]
ભાઝન નં [સં.] વાસણ; પાત્ર (૨) (સમાસને અંતે) આધારસ્થાન; અધિકારી, એવો અર્થ ખતાવે છે (ઉદા. દયાભાઝન)
ભાઝવું અંકિં(૨)સંકિં ૦ જુઓ ભાઝવું
ભાઝ સ્ત્રીં [પ્રા. મજ્જિમા] શાક લાયક ક્રમળા છોડ કે તેનું શાક. ૦ખાઉ વિં ભાઝ ખાનારું(૨) તાકાત વગરનું [લા.]. ૦ખાલો પું ભાઝ પાલો વગેરે. ૦મૂળા પું ૦ખંવં મૂળો અને તેવી ભાઝ (૨) તુચ્છ-ચેખામાં ન લેવા જેવી વસ્તુ [લા.]
ભાઝ્ય વિં [સં.] ભાગી શકાય તેલું(૨) નં ભાગવાની રકમ
ભાટ પું [સં., પ્રા. મટ્ટ] રાજ્યોનાં ગુણગાન ગાનાર એક જ્ઞાતિનો માણસ (૨) ખુશ-મતિયો [લા.]. -ટાઈ સ્ત્રીં ૦ભાટનું કામ-ખદ (૨) ભાટની પેઠે અતિશયોક્તિથી વખાણ કરવાં તે
ભાટિયણુ સ્ત્રીં ભાટિયા કે ભાટિયાની સ્ત્રી
ભાટિયો પું [સં. મટ્ટ ઉપરથી] એ નાખની એક જ્ઞાતિનો માણસ (૨) દૂધ વેચનાર; ધાંચી (૩) કાઢિયો (ગામડામાં)
ભાઠ સ્ત્રીં [પ્રા. મટ્ટ (સં. મટ્ટ)] ચામડી છાલાર્થ પડેલું ચાંદું
ભાઠું નં [રે. મટ્ટી=સપાટ જમીન] નદી-કાંકાની રેતાળ જમીન(૨)છીછરા પાણીવાળી જગા
ભાઠું નં જુઓ ભાઠ (૨) કપડા પર પડેલો ચીકટો કે સહેલાઈથી ન ધોવાય તેવો ડાઘ
ભાડ સ્ત્રીં [રે.] અનાજ શેકવાની ભટ્ટી (૨) ભાડભૂંજનું કલેડું. ૦ભૂંજણુ સ્ત્રીં ભાડભૂંજની સ્ત્રી. ૦ભૂંજો પું ભટ્ટીથી ધાણીચણા ઇં શેકવાનો ધંધો કરનાર

ભાડવાત પું જુઓ ભાડત
ભાડાખત નં, **ભાડાચિટ્ટી** સ્ત્રીં ભાડા સંબંધી ફરતાવેળ
ભાડિયો પું ['ભાડ' ઉપરથી] અનાજ શેકવાનું કાણવાળું હાંલું
ભાડું નં [સં. માટક; પ્રા. માટક] કોઈ પણ વસ્તુ વાપર્યા બદલ આપવાનું નાણું. -ડૂત પું ભાડે રહેનાર. -ડૂતી વિં ભાડે રાખેલું(૨)પૈસા ખાતર કામ કરતું; 'મસિ'નરી'
ભાણુ પું [પ્રા. (સં. માનુ)] સૂઈ
ભાણુ પું [સં.] નાટકનો એક પ્રકાર, જેમાં એક પાત્ર જ રંગભૂમિ પર આવે છે
ભાણાવહેવાર પું [ભાણું+વહેવાર] સાથે ખેસી જમવાનો સંબંધ; રોટીવહેવાર
ભાણિયો પું જુઓ ભાણેજ(૨)વીંઠાળવી પડે એવી વસ્તુ - સોગાત [લા.]
ભાણી સ્ત્રીં જુઓ ભાણેજ
ભાણું નં [પ્રા. માળ, માયળ (સં. માજન)] પીરસેલી ધાળી
ભાણેજ પું [પ્રા. માહ્નેજ્જ (સં. માગિનેય)] ભાણે; બહેનનો દીકરો. ૦વહુ સ્ત્રીં ભાણેજની વહુ. -જાં નં ૦ખંવં બહેનનાં છોકરાં. -જી સ્ત્રીં બહેનની છોકરી; ભાણી
ભાણો પું [જુઓ ભાણેજ] ભાણિયો
ભાત સ્ત્રીં [પ્રા. મત્તિ (સં. મત્તિ)] વેલખુટ્ટી-વાળી છાપ (૨) રીત; પ્રકાર
ભાત પું [પ્રા. મત્ત (સં. મત્ત)] રંધેલા ચોખા (૨) ભાતું (કામગીરીની જગા ઉપર લઈ જવાનું) (૩) પું; નં ડાંગર. ૦ખાઉ વિં વધારે પ્રમાણમાં ભાત ખાનારું (૨) ઠીલું; પોચું [લા.]
ભાતભાતનું વિં રંગબેરંગી; તરેહવાર
ભાતિયું નં ભાત કાઢવાનો તાવેશો કે આરો (૨) ભાત એસાવવાનો કાણા-વાળો ટોપલો [તરેહવાર
ભાતીગર(-ળ), ભાતીલું વિં ૦ રંગબેરંગી;
ભાતું નં મુસાફરીમાં સાથે લીધેલું ખાવાનું
'ભાથી પું ['ભાથો' પરથી] બહાદુર હડવેથો.

બખતરી પું સાપ, નીંછી વગેરેનું ઝેર ઉતારવા બેની આણુ દેવાય છે તેનો પુરુષ
ભાથું નં નુઓ ભાતું
ભાથું નં, -થો પું [વે. મત્ય, મત્યા (સં. મત્યા)] ખાણુ રાખવાની ક્રોધળી
ભાદરવો પું [સં. માદ્રપદ] પું વિક્રમ સંવતનો અગિયારમો માસ
ભાદ્રપદ પું [સં.] ભાદરવો. -ઈ સ્ત્રીં પચ્ચીસમું અને છઠ્ઠીસમું નક્ષત્ર (પૂર્વા અને ઉત્તરા)
ભાન નં [સં.] શુદ્ધિ; હોંશ (૨) સ્મરણ (૩) સમજ; અક્રુદ (૪) કલ્પના; ભાસ (૫) સાવચેતી; કાળજી. બંભૂલું વિં ભાન ભુલેલું
ભાનુ પું [સં.] સૂચં
ભાભી સ્ત્રીં [પ્રા. માહજ્જાહયા (સં. માનુ+જાયા)] ભાઈની સ્ત્રી. બંજ સ્ત્રીં ભાઈછની પત્ની; બેકાણી (૨) ભાભી (માનાચે)
ભાભુ સ્ત્રીં [સરં ભાભી] ખાપની મા (૨) મોટા કાકાની વહું (૩) ભાભી
ભાભો પું [‘ભા’ ઉપરથી] કલ્પબી (૨) જડસો
ભામ પું ભામા [પ.]
ભામટો પું [‘ભમવું’ ઉપરથી] રખડેલ; ઉકાવગીર; ભમતો ચોર
ભામણું નં બંબવં [પ્રા. માંમળ (સં. બ્રમળ)] = (હાથ) ફેરવવા તે પરથી) ઓવારણું
ભામા સ્ત્રીં [સં.] ભામિની
ભામિની સ્ત્રીં [સં.] સ્ત્રી (૨) રૂપાળી નુવાન સ્ત્રી [ભાગ્ય [પ.]
ભાયગ નં [પ્રા. મામ (સં. મામ)] +
ભાયડો પું [‘ભાઈ’ પરથી] પુરુષ (૨) પતિ
ભાયાત પું [‘ભાઈ’ ઉપરથી] પિત્રાઈ (૨) રાબનો પિત્રાઈ. -તી વિં ભાયાતને લગતું
ભાયેગ નં નુઓ ભાયગ
ભાર પું [સં.] વજન (૨) ચોવીસ મણું વજન (૩) વીસ તોલાનું કે એક તોલાનું વજન (૪) અમુક તોલ જેટલું તે. ઉદાં પૈસાભાર, રતીભાર (૫) ધણું ખરું પું બંબવં ગજું; શુંભંશ. ઉદાં તારા તે

બોલવાના શા ભાર ? (૧) ગ્રહ, દશા કે મંતરજંતરની અસર (૭) જથ્થો; સમૂહ (૮) અપચો; અજણું (૯) જવાબદારી [લા.] (૧૦) વજન; વક્કર; વટ (૧૧) આભાર; પાટ. બંખાનું નંભાર ભરવાનું વાહન (૨) માલગાડી
ભારજા સ્ત્રીં નુઓ ભાર્યા
ભારટિયું નં, -યો પું નુઓ ભાર-વટિયો; મોલ; પાટડો
ભારજુ નં દબાણ; વજન (૨) ભારવું-રાખમાં દાખવું તે (૩) વશીકરણ; ભદ્ર
ભારત પું; નં [સં.] હિંદુસ્તાન (૨) નં (૩) વિં નુઓ મહાભારત. બંબર્ષ પું નં હિંદ; ભારત દેશ
ભારતી સ્ત્રીં [સં.] વાણી; સરસ્વતી (૨) સંન્યાસીઓના દસ વર્ગોમાંનો એક (૩) ભારત માતા
ભારતીય વિં [સં.] ભારતવર્ષનું કે તેને લગતું
ભારખોજ પું ભાર; વજન (૨) જવાબદારી (૩) વક્કર
ભારવક્કર પું ભારખોજ; વક્કર; મોભો
ભારવટ (-ટિયો) પું [સં. મારવટ કે મારવટ] નુઓ ભારટિયો
ભારવાહક, ભારવાહી [સં.] વિં ભાર વહન કરનારું (૨) જવાબદારી ઉકાવનારું
ભારવું સંકિં [‘ભાર’ ઉપરથી] રાખમાં દાખી રાખવું (દેવતા) (૨) વશીકરણ કરવું; મોહિત કરવું
ભારી વિં ભારો (૨) નાનો ભારો
ભારે વિં [પ્રા. મારિલ (સં. મારિકો)] વજનદાર (૨) મુશકેલ (૩) ક્ષીમતી (૪) પચવામાં મુશકેલ એવું (ખોરાક, પાણી ઇં) (૫) અં અતિ; ખૂબ. બંખમ વિં [સં. મારક્ષમ] આખરદાર; મોભા-વાણું (૨) ગંભીર (૩) મોટાઈના ડાળવાણું
ભારેવાઈ સ્ત્રીં [સં. મારવાહિકા] સગભા
ભારો પું [સં. મારક] શસ શકડાં વગેરેને એકત્રિત બાંધતાં થતો બોજ; ગૂડો; મોટું વજન. બંટિયું નં, બંટિયો પું

ભુઓ ભારટિયો. વ્દી સ્ત્રીં લાકડાની
 ભારી. ભાર અં સરખે વજને (૨)
 પૂરેપૂરું; ભરપૂર
 ભાર્ગવ પું [સં.] પરશુરામ (૨) શુક્રાચાર્ય
 (૩) વિં પું ભૃગુના વંશમાં જન્મેલો
 ભાર્યા સ્ત્રીં [સં.] પત્ની
 ભાલ નં [સં.] કપાળ
 ભાલ નં ભાકાની જમીન (૨) પું; નં
 ધોળકાની આભુખાભુનો પ્રદેશ. -સિયા
 પું બં વં (ભાલના) ધર્મની એકંત
 ભાલુ નં [સં.] રીંછ (૨) ફાલુ
 ભાલું નં, -લો પું [સં., પ્રા. મહા] એક
 હથિયાર. -લોડું નં [સરં કે. મહોહ]
 તીર કે તેનું પાનું
 ભાવ પું કિંમત; દર
 ભાવ પું [સં.] અસ્તિત્વ; હોવાપણું (૨)
 પ્રકૃતિ; સ્વભાવ (૩) ઠરાહો; મતલબ (૪)
 વૃત્તિ; લાગણી (૫) તાત્પર્ય; અભિપ્રાય
 (૬) ચેષ્ટા; અભિનય (૭) હેત; પ્રીતિ;
 ગમો (૮) આરથા (૯) આર્થ! પૂજ્ય!
 (નાટકમાં સંબોધન) (૧૦) સ્થિતિ;
 સ્વરૂપ. ઉદાં શિષ્યભાવ, પુત્રુષભાવ.
 ભંગીત નં ભાવ વ્યક્ત કરતું -ભાવ-
 પ્રધાન ગીત [જન્મળ
 ભાવટ(-ઠ) સ્ત્રીં [સં. મવાટ્વી] ઉપાધિ;
 ભાવન નં [સં.] ભાવના; ધ્યાન. -ના
 સ્ત્રીં [સં.] કલ્પના; ધારણા (૨) આરથા
 (૩) અભિલાષા: કામના; લાગણી (૪)
 ધર; પુઠ (૫) અનુશીલન; ધ્યાન; ચિંતન.
 -નાપ્રધાન, -નાશીલ વિં સ્વભાવે
 વિશેષ લાગણીવાળું કે લાગણી ભરેલું
 ભાવવું અંકિં [સં. માવ ઉપરથી] ગમવું
 ભાવાત્મક વિં [સં.] સત્ય (૨) અસ્તિત્વવ્યક
 ભાવાનુવાદ પું [સં.] શબ્દશ: નહિ પરંતુ
 તાત્પર્યવ્યક અનુવાદ
 ભાવાર્થ પું [સં.] મતલબ; તાત્પર્ય
 ભાવાવેશ પું [સં.] ભાવનો આવેશ-ઉમળકો
 ભાવિ વિં [સં.] ભવિષ્યનું કે ભવિષ્યમાં
 થનારું (૨) નં ભવિષ્ય; નસીબ

ભાવિક વિં [સં.] આરથાવાળું (૨) મર્મજ;
 ભાવક
 ભાવિત વિં [સં.] ચિંતવેલું (૨) પાસ
 રીધેલું (૩) ભાવિક; ભાવનાવાળું (૪)
 શુદ્ધ; નિર્દોષ. -તાત્મા પું [+ આત્મા]
 રિથર પ્રજ્ઞાવાળો; રિથતપ્રજ્ઞ
 ભાવી વિં [સં.] ભુઓ ભાવિ
 ભાવુક વિં [સં.] વિચારશીલ (૨) રસજ;
 મહુદય
 ભાવેપ્રયોગ પું [સં.] જેમાં ક્રિયાપદનો
 ભાવ એ જ કર્તા હોય તેવો પ્રયોગ [વ્યા.]
 ભાવણુ નં [સં.] જોલવું તે (૨) વ્યા-
 ખ્યાન. -શિયું વિં (ભાવણના શુનાથી)
 સત્યાગ્રહમાં પકડાયેલું (જોલશબ્દ) (૨)
 ભાવણુ કર્યા કરવાની ટેવવાળું
 ભાવા સ્ત્રીં [સં.] જોલી; વાણી; જ્યાન
 (૨) મજ્જાભાષા. ભશાસ્ત્ર નં ભાષાનું
 શાસ્ત્ર; 'ફાલ્લોલોહ'. ભશાસ્ત્રી પું ભાષા-
 શાસ્ત્ર જાણનાર. -વાંતર નં [સં.]
 અનુવાદ; તરભુઓ. -વાંતરકાર પું
 અનુવાદક. -વી વિં જોલનાર (સમાસમાં
 ઉત્તરપદ તરીકે). ઉદાં 'પરભાષાભાષી'
 ભાષ્ય નં [સં.] વિસ્તૃત વિવરણ. ભકાર
 પું [સં.] ભાષ્ય કરનાર-રચનાર
 ભાસ પું [સં.] ખ્યાલ; છાપ (૨) આભાસ;
 જ્ઞાતિ (૩) સરખાપણું; -તા જેવું દેખાવું
 તે (૪) જ્ઞાપો પ્રકાશ (૫) એક સંસ્કૃત
 નાટકકાર. ભાસન વિં [સં.] ભાસવું
 ભાસવું અંકિં [સં. માથ] દેખાવું (૨)
 સમજવું; લાગવું (૩) પ્રકાશવું
 ભારકર પું [સં.] સૂચ. -રાચાર્ય પું
 [સં.] પ્રસિદ્ધ ગણિતી અને ખગોળશાસ્ત્રી
 ભાળ સ્ત્રીં [ભુઓ ભાળવું] પત્નો; ખબર
 (૨) સંભાળ. વ્યણુ (-ણી) સ્ત્રીં મુપરત.
 વ્યવું સંકિં ભાળ સખવા સોંપવું (૨)
 સિકારસ કરવી. વ્યું સંકિં [સં. મહ]
 જેવું; અવલોકવું
 ભાંગ સ્ત્રીં [સં. મહા] ગાંભની કળી તથા
 પાંદડાં (૨) તેનું બનાવેલું પીણું

ભાંગતોડ, ભાંગફોડ (૦) સ્ત્રીં ભાંગવું
 અને તોડવું ફોડવું તે [તિવું (ચોખા)
 ભાંગફું (૦) વિં ખાંડતાં ભાંગી ન્યથ
 ભાંગરો (૦) પું [સં. મુદ્ધરાજ] એક વનસ્પતિ.
 [વાટવે=ફૂપી વાત ખુલ્લી કરી દેવી;
 વાતચીતમાં બાકું. (ભાંગરો જેમ વટાય
 તેમ ગંધ મારે છે તે ઉપરથી)]
 ભાંગવું (૦) અંકિં [સં. મજ્ઞ ઉપરથી]
 કકડા થવા (૨) સં કિં કકડા કરવા;
 તોડવું (૩) (ગામને) લૂંટી-બાળી પાયમાલ
 કરવું [કા.]
 ભાંગવ(-ઘ)ડ (૦) સ્ત્રીં [ભાંગવું + ઘડવું]
 તકરાર(૨)પંચાત. -ડિયું વિં ચૂચવણ-
 ભરેલું; ગોઠાણાભરેલું(૨)ભાંગવડ કરનારું
 ભાંગણી (૦) સ્ત્રીં [‘ભાંગવું’ ઉપરથી]
 વહેંચણી(૨)ભાગ; હિસ્સો (૩) મોટામાંથી
 નાના અને નાનામાંથી મોટા પરિમાણમાં
 રકમને ફેરવવાની રીત [અ.]
 ભાંગવું (૦) સંકિં [સં. મજ્ઞ] ભાંગવું; તોડવું
 ભાંડ (૦) પું [સં. માળ્ડ = યાળા; ચેષ્ટા
 ઉપરથી] મરકરો (૨) ખીલત્સ ખેલ,
 યાળા વગેરેથી હસાવી ખેલ કરનારી
 ભતનો માણસ(૩) વિં અસહ્ય; નિર્લગ્ન
 ભાંડ નં [સં.] યાત્ર; વાસણ
 ભાંડણ (૦) નં [‘ભાંડવું’ ઉપરથી] ગાળા-
 ગાળ; ભાંડવું તે(૨) વિં ભાંડણવાળું; ભાંડવું
 ભાંડરાં (૦) નં અંકિં ભાંડુએ
 ભાંડવું (૦) સંકિં [સં. મળ્ડ] ગાળ દેવી
 (૨) બદગોઈ કરવી (૩) ઠપકો આપવો
 ભાંડુ નં [દિ. માહ્હ (સં. ક્ષાત્રમાળ્ડ)] ભાઈ
 બહેન વગેરે સ્વજન
 ભાંડો પું [સં. માળ્ડ] બોધરહું; પહોળા
 મોઠાનું તાંબડી જેવું યાત્ર
 ભાંભરવું (૦) અંકિં ગાયનું ખરાડવું
 ભાંભરું (-ળું) (૦) વિં ખરસરું; ખારું
 (૨) સ્વાદ વગરનું
 ભિક્ષા સ્ત્રીં [સં.] લીખ (૨) ભિક્ષામાં
 મળેલી વસ્તુ. ઠંડન નં [સં.] ભિક્ષા માટે
 ફરવું તે. ઠંડ નં [સં.] લીખી આણેલું

અન્ન. વ્યાત્ર નં [સં.] લીખ માગવાનું
 વાસણ. ઠંડિત સ્ત્રીં [સં.] ભિક્ષાથી
 ચલાવેલું ગુજરાન; ભિક્ષાનો ધંધો
 ભિક્ષુ, ઠંક પું [સં.] માગણ(૨) ભિક્ષા ઉપર
 નભનાર(૩) બૌદ્ધ સાધુ. ઠંકી, ઠંણી સ્ત્રીં
 સ્ત્રી ભિક્ષુ
 ભિખારચોટ વિં ભિખારી જેવું(૨) મૂખડું
 ભિખારણુ સ્ત્રીં [ન્યુઓ ભિખારી] માગણ
 સ્ત્રીં. -વું વિં(૨) ન-ભિખારી(તુચ્છકારમાં)
 ભિખારવેડા પું અંકિં વં ભિખારીના જેવું
 વર્તન
 ભિખારી વિં (૨) પું [અપ; (સં. મિશ્કા-
 કારિત્)] લીખ માગનાર. -વેડા
 પું અંકિં વં ભિખારવેડા. -કું વિં(૨) નં
 ભિખારી (તુચ્છકારમાં)
 ભિખુ પું [પાલિ] બૌદ્ધ સાધુ-ભિક્ષુક
 ભિભવવું સંકિં, ભિભવું અંકિં
 ‘ભીજવું’નું અનુક્રમે પ્રેરક ને કર્મણિ
 ભિહાવવું સંકિં ‘ભીહવું’નું પ્રેરક(૨) કર્મણિ
 બાંધવું. ઉદાં અટન ભિહાવ્યાં નથી(૩)
 દબાવવું; ભેટવું (૪) ચૂચવાડામાં નાખવું;
 ગભરાવવું(૫) અટસ પડાવવો(૬) ધમકાવવું
 ભિહાવું અંકિં ‘ભીહવું’નું કર્મણિ (૨)
 ભીહમાં આવવું (૩) સંકડાવું; દબાવું
 ભિતિ સ્ત્રીં [સં.] ભીંત. ઠંચિત્ર નં ભીંત
 પરનું ચિત્ર; ‘ફેરકો’ [ભીંજવું
 ભિનાવું અંકિં [‘ભીંનું’ પરથી] પલળવું;
 ભિન્ન વિં [સં.] જુદું; ફેરવાળું(૨) ભાંગેલું.
 ઠંતા સ્ત્રીં જુદાપણું. ઠંભાવ પું
 જુદાઈ. ઠંચિ વિં [સં.] જુદી રુચિવાળું
 ભિયા પું [પ્રા. માહ્હ (સં. ક્ષાત્ર)] ભાઈ
 (પુરુષ માટે સંબોધન)
 ભિહલું પું રમતનો સાથી
 ભિષક(-ગ, -ગ) પું [સં.] વૈદ્ય
 ભિસ્તી પું યખાલી
 ભિંગડું નં [પ્રા. લિંગ=ખળેલો ભાગ] છાલ
 કે ચામડીનું કંઠલ છોડું; ભિંગડું
 ભિંડ(-ડિ)માળ સ્ત્રીં [સં. મિંદિપાલ; પ્રા.
 મિંદિમાલ] ગોફણ

लीप स्त्री० [प्रा. गिक्ख (सं. मैक्षे)] लीपउं
 ते (२) लीपिने मेणवेदी वस्तु. ०वुं
 स०किं मेरात मागवी (२) अ०किं
 सिपारी थउं [पदाणउं
 लीपवुं स०किं लीपवुं; लीनुं करउं;
 लीपुं अ०किं [सं. अम्यंजू] लीपुं; लीनुं
 थउं; पलणउं
 लीड स्त्री० [दि. गिह=लीडउं] गिरदी (२)
 तंभी(३)पुं लीडो. ०वुं स०किं वासउं;
 अंध करउं(२) कसउं; आंधउं(३)इयावुं;
 लेउं (४) अ०किं + लडउं; भ्रूउं. -डो
 पुं लाकडुं लीडवा माटेनुं सुधारनुं अेक
 आन्वर
 लीत वि० [सं.] लय पामेळुं
 लीतर न० [दि. गित्तर] अंहरनो भाग(२)
 हिल; डेयुं (३) अ० अंहर
 लीति स्त्री० [सं.] पीक
 लीनाश स्त्री० लीनापणुं
 लीनुं वि० [सं. गित्तर=लीनुं थयेळुं] पलणेळुं
 (२) श्याम. डडड० लीनेवान. ०लडडक वि०
 साव लीनुं [होय अेवुं श्याम
 लीनेवान वि० [लीनुं+वान] पाके रगे
 लीम वि० [सं.] लयंकर; विकराण (२)
 पुं पांय पांडवोभांनो लीने. ०अगिया-
 रश(-स) स्त्री० ०७ सुद अगियारस;
 निर्जला अेकाइशी
 लीरु वि० [सं.] पीकल. ०ता स्त्री०
 लीरु पुं० लिहलु; लेउ
 लील पुं० [सं. मिल्ल] अेक रानी प्रन्नतो
 मालुस. ०डी स्त्री० लील नतिनी के
 लीलनी स्त्री
 लीपळु वि० [सं.] लयंकर
 लीपम वि० [सं.] लयंकर (२) पुं० शांतल
 अने गंगाना पुत्र
 लीगडुं न० लिगडुं; छाडुं
 लींछां न०प०व० (कभावाना थयेला)
 मोठा वाण
 लींजवुं स०किं [लुओ] लींजुं पलाणउं
 लींजुं अ०किं [लुओ] लींजुं पलणउं

लींजवुं स०किं लींजवुं
 लींजुं अ०किं लींजुं; पलणउं
 लींडी स्त्री० अेक छोड (२) अेनी छालना
 कढाता देसा [तिना छोड
 लींढो पुं० [सं. गिह, मेण्डा] अेक शाक के
 लींढो पुं० [लीडो के लींडी परथी] डेळुं;
 डरकत(२) गप; तोप [ला.]. [०मारवो=
 गप मारवी (२) डरकत लेजी करवी.]
 लींत स्त्री० [सं. गिति] दीवाध. [०भूलपी
 = छेक ज भागं यूकवो; तदन अवणे
 रस्ने यडी जडो. ०पत्र न० सभायार
 वगेरेनी लडेरात माटे लींत पर करारुं
 लप्याल. -तियुं न० नानी पातणी लींत
 लीस स्त्री० [सं. पिप डपरथी] लींसाउं ते;
 ह्याल; धको. ०वुं स०किं ह्याणवुं; पीलउं
 (२) लेउं; आपुं. -सावुं स०किं
 (पेरक). -सापुं अ०किं (कर्मलि)
 लुप्रा वि० [सं.] आधेळुं; भोजवेळुं [भोजन
 लुप्री स्त्री० [सं.] भोज; ससारसुप (२)
 लुभाणुं वि० [भूप' डपरथी] भाडधुं
 लुण पुं० [सं.] पभाथी कोली सुधीना
 भाग (२) हाथ (३) पालु [ग.]
 लुणंग, (०म) पुं० [सं.] साप
 लुण स्त्री० [सं.] लुण; हाथ
 लुडो(-डो) पुं० [सं. मृष्ट डपरथी] मकाई-
 दोडो (२) गोज वंताक
 लुडकलुं वि० भूली जवानी टेववाणुं
 लुडलुलाभली स्त्री० भूला पडी जवाय
 तेवी अथपडी रथना
 लुडवळु(-पुपी) स्त्री० लुडावुं-भूडुं ते; अम
 लुलाभळुं वि० लुडकळुं (२) लुडावतेतुं
 लुडावुं स० किं, लुडापुं अ० किं
 'भूडुं'नुं अतुकमे प्रेरक ने कर्मलि
 लुडावो पुं० लुडवली; अम
 लुवन न० [सं.] जगत; लोक. ०त्रय न०
 [सं.] तल लोक(स्वर्ग, मृत्यु, पातण)
 लुवर, (-दोिक) पुं० [सं.] भूदोिक अने सूर्य
 वऱ्येनो लोक
 लुसाडुं स०किं लुओ भूसाडुं

ભુસાવવું સંક્રિં, ભુસાવું અંક્રિં
 'ભુસવું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
 ભુસકો પું [રવં] કુદકો; ભુસકો
 ભુંગળ, -ળી, -ળી [દિ. મુંગલ] ન્તુઓ 'ભુંગળ'માં
 ભુંડ નં [દે.] ન્તુઓ ભુંડ
 ભૂ નં (બાળભાષામાં) પાણી
 ભૂ સ્ત્રીં [સં.] પૃથ્વી
 ભૂકરી સ્ત્રીં, -રો પું ભૂકો; ભેરો
 ભૂકંપ પું [સં.] ઘરતીકંપ
 ભૂકી સ્ત્રીં [સં. મુગ્ધ; પ્રા. મુગ્ધ] બારીક ભૂકો.
 -કેભૂકા પું અંબવં ચૂરેચૂરા
 ભૂખ સ્ત્રીં [દિ. મુકલા (સ. વુમુલા)] કુધા
 (૨) ઇચ્છા [લા.]. ઠડીખારશ (-સ)
 વિં (અગિયારસ પછીને દિવસે હોય
 તેહું) ખાઈ ખાઈની દાનતવાળું (૨)
 કંગાલ. ઠડું વિં ભૂખ્યું (૨) કંગાલ;
 તંગીમાં આવેલું. ઠમરો પું ભૂખથી
 મરો થવો તે; ભૂખથી ચીમળાવું કે
 મરવું પડે તે કે તેવી દશા
 ભૂખર વિં [સં. જ્વર] ઊખર; વેરાન;
 ઉમ્મડ. -રું વિં રાખોડિયું; ક્રીકું
 ભૂખ્યું વિં ભેને ભૂખ લાગી હોય તેહું
 (૨) લાલચુ (૩) ગરીબ. ઠપાખ્યું વિં
 ભૂખ્યું; સાવ ભૂખ્યું
 ભૂગર્ભવિદ્યા સ્ત્રીં [સં.] ભૂસ્તરવિદ્યા
 ભૂગોળ પું [સં. મૂગોળ] પૃથ્વીનો ગોળો
 (૨) સ્ત્રીં ભૂગોળવિદ્યા. ઠવિદ્યા સ્ત્રીં
 પૃથ્વીનાં તળ, ઊપજ, પ્રાણી, લોક,
 કુદરતી કે રાજકીય વિભાગ, આબોહવા,
 વસ્તી વગેરે હકીકતનું સામ્ર. ઠવેત્તા
 પું ભૂગોળનો ખાસ વિદ્વાન
 ભૂચર વિં [સં.] પૃથ્વી ઉપર ફરનાર (૨)
 નં પૃથ્વી પરનું પ્રાણી
 ભૂત વિં [સં.] થઈ ગયેલું; વીતેલું (૨)
 'થયેલું; બનેલું' એ અર્થમાં સમાસને
 અંતે (ઉદાં અંગભૂત; પ્રાણભૂત) (૩)
 નં પંચમહાભૂતોમાંનું એક (૪) પ્રાણી
 (૫) પ્રેત; પિશાચ (૬) ભૂતની જેમ પાછળ
 ફરનાર માણસ (બાતમીદાર ઇં) (૭)

વહેમ; પૂત. ઠકાલ (-ળ) પું અથેલો
 વખત (૨) કિંઓ ભૂતકાળ [બ્યા.]. ઠકાલીન
 વિં ભૂતકાળનું, -ને લગતું. ઠકુંદત નં
 ભૂતકાળના અર્થનું કુંદત [બ્યા.]. ઠદયા
 સ્ત્રીં [સં.] સર્વ જીવો પ્રત્યેની દયા;
 જીવદયા. ઠપતિ પું [સં.] શિવ; મહાદેવ.
 ઠપલીત નં પ્રેત (૨) ભેડોળ માણસ.
 ઠપૂર્વ વિં [સં.] પહેલાં થયેલું (૨) માણ.
 ઠપ્રેત નં ભૂત; પિશાચ. ઠભાવન વિં
 [સં.] પ્રાણીઓને સજ્નનાર; પાળનાર.
 ઠબલિ [સં.], ઠબળિ પું પ્રાણીઓને નિત્ય
 આપવાનો બલિ. ઠભાઈ પું બલારાત.
 ઉદાં ભૂતભાઈ નાણે. ઠચરૂ પું [સં.]
 પાંચ ચક્રોમાંનો એક; ભૂતબલિ. ઠચોનિ
 સ્ત્રીં [સં.] ભૂતપ્રેતની નતિ (૨) ભૂતમાત્રનું
 ઉત્પત્તિસ્થાન. ઠવિદ્યા સ્ત્રીં [સં.] પ્રેત
 વિષેની વિદ્યા
 ભૂતલ [સં.], -ળા નં પૃથ્વીની સપાટી.
 ઠવિદ્યા સ્ત્રીં ભૂતળની ભૌતિક સ્થિતિ
 સંબંધી વિદ્યા [રાણું
 ભૂતાવળ (-ળી) સ્ત્રીં [સં. મૂતાવળિ] ભૂતોનું
 ભૂતિ સ્ત્રીં [સં.] ભરમ; સમૃદ્ધિ; કલ્યાણ
 ભૂદાન નં ભૂમિદાન
 ભૂદેવ પું [સં.] ધાદાણ; ભૂસુર
 ભૂધર પું [સં.] પર્વત (૨) રાજ (૩)
 નાગ (૪) કૃષ્ણ (૫) શિવ
 ભૂપ પું [સં.] રાજ. ઠતિ, -પાલ [સં.],
 -પાળ પું રાજ
 ભૂપૃષ્ઠ નં [સં.] ન્તુઓ ભૂતલ
 ભૂમધ્યરેખા (-પા) સ્ત્રીં [સં.] ત્રિષુવરૂત
 ભૂમધ્યસમુદ્ર પું [સં.] યુરોપ અમેરિકા
 વચ્ચેનો સમુદ્ર
 ભૂમંડલ [સં.] -ળા નં આખી પૃથ્વી
 ભૂમિ સ્ત્રીં [સં.] પૃથ્વી (૨) જમીન (૩)
 દેશ; પ્રદેશ. ઠકા સ્ત્રીં [સં.] જમીન
 (૨) રથળ (૩) પાયરી (૪) મૂળ; ઊગમ
 (૫) નાટકનું પાત્ર કે તેનો ભાગ કે શણગાર
 (૬) પ્રસ્તાવના. ઠગત વિં ભૂમિમાં
 રહેલું -દારેલું

ભૂમિતિ સ્ત્રીં [સં.] રેખાગણિત
 ભૂમિદાન નં [સં.] ભૂમિનું દાન કરવું તે
 ભૂમિદાહ પું (શયને) દફન કરવું તે
 ભૂમિશરયા સ્ત્રીં [સં.] જમીન ઉપર (કશું
 ખાધર્થા વિના). સુવું તે
 ભૂમી સ્ત્રીં [સં.] જુઓ ભૂમિ
 ભૂર વિં મૂર્ખ (૨) હુચ્ચું
 ભૂર વિં [જુઓ ભૂ(ર)] ધણું; વધારે
 ભૂરકી સ્ત્રીં ભસ્મ (૨) ભદ્રમંત્ર (૩)
 મોહિની [લાંચ [લા.]
 ભૂરશી સ્ત્રીં ખાંધી રકમની દક્ષિણા (૨)
 ભૂરાકોણું નં જુઓ ભૂરુકોણું
 ભૂરાટ, -શ સ્ત્રીં ભૂરાપણું
 ભૂરિ વિં [સં.] ભૂર; ખૂણ; પુષ્કળ
 ભૂરિયું વિં આસમાની રંગનું (૨) ગોટું
 ભૂરું વિં જુઓ ભૂરિયું. કોકોણું નં કંટાણું;
 કોળાના જેવું ધોણું ક્ષણ
 ભૂર્જ નં [સં.] એક વૃક્ષ. ઓપ્ર નં
 કાગળ તરીકે વપરાતી ભૂર્જની છાલ
 ભૂલોક પું [સં.] ભૂલોક
 ભૂલ સ્ત્રીં [પ્રા. મુલ] ચૂક; ખામી; ગફલત
 (૨) છેતરાવું તે (૩) વિરમૂતિ (૪)
 ગેરસમજ. ઓચૂક સ્ત્રીં ભૂલ. [ભૂલચૂક
 લેવીદેવી = ભૂલચૂક ત્યારે નજરે પડે
 ત્યારે એકખીખીને મજરે આપવી]. ઓથાપ
 સ્ત્રીં ભૂલ; ગફલત (૨) છેતરામણ.
 ઓવવું સં કિં ભૂલમાં નાખવું; ભૂલ
 પાડવી; ભુલાવવું. ઓવું અંકિં ભૂલ
 કરવી. -હું વિં ભૂલેલું (૨) આડે
 રસ્તે ચડેલું (૩) ભુલકણું
 ભૂલોક પું [સં.] મૃત્યુલોક; પૃથ્વી
 ભૂલો પું પાણીથી પડેડો ઊડે ખાડો
 ભૂલો [પ્રા. મૂલવાર (સં. મૂતવાદિર)] ભૂત
 કાકનાર [એક છવડો
 ભૂલો પું [પ્રા. મૂલ (સં. મૂત) = જંતુ]
 ભૂશિર સ્ત્રીં [સં.] દરિયામાં ગયેલી જમીન
 ની લાંબી પટ્ટી
 ભૂષણું નં શોભા(૨)ધરણું [ગારેલું
 ભૂષા સ્ત્રીં [સં.] ભૂષણ. -પિત વિં [સં.] શણ-

ભૂસકો પું કૂફકો; જીવેથી નીચે પડવું તે
 ભૂસવું સંકિં [પ્રા. પુંછ (સં. પ્રોચ્છ)] ભૂસા-
 ડવું; ભૂસવું
 ભૂસું નં [સં., પ્રા. વુસ] થૂલું (૨) ચવાણા-
 નું એક મિશ્રણ. [ભૂસરવું = નકામી
 માહિતી (મગજમાં) ભરવી. ભૂસરાવું =
 તોર ચરવો (૨) ખોટો વહેમ ભરાવો
 (મગજમાં). માથામાં ભૂસું ભયું
 છો! = જરાય સમજણ કેયાદશકિત નથી]
 ભૂસ્તરવિદ્યા સ્ત્રીં ભૂસ્તરશાસ્ત્ર નં
 પૃથ્વીના પદ સંબંધી વિદ્યા
 ભૂકંડું અંકિં [પ્રા. સુક્ક (સં. સુક્ક)]
 ગધેડાનું ભોંભો કરવું (ભૂકંડવણું)
 ભૂંગરા પું અંવં ભૂનેલાધર્મ ચણા વગેરે
 ભૂંગરેટ સ્ત્રીં [મૂંજલું] પરથી ગરમ રાખ
 ભૂંગળા સ્ત્રીં ગજ; ખારણું બધ રાખવાનો
 લાંબો આડો દંડો
 ભૂંગળા સ્ત્રીં [વે. મુગલ] એક વાજિંત્ર.
 ભૂટિયું નં કીપણું (૨) લાંબું લગાણું.
 ભૂટિયો પું હાથ બેનાર ઘાઠાણું.
 -ળિયો પું ભૂંગળ વગાડનાર. -ળી
 સ્ત્રીં પેલી નળી (૨) કૂંડણી (૩) ખોળી
 (૪) દરદીને તપાસવાની કાકતરની નળી.
 -ણું નં નળાકાર કોઈ પણ ઘાટ (૨)
 નળાકાર ધુમાડિયું
 ભૂંજર સ્ત્રીં ભૂંજણ ને તેનાં બચ્ચાં (૨)
 નાનાં છોકરાંનું ઘાડું. ઓવાડો, ઓવાડો
 પું જુઓ ભૂંજર (૨) ગંદવાડ [લા.]
 ભૂંજવું સંકિં [સરંદે. મુજિ = ભૂંજેલું
 ધાન] રોકવું (ભૂંજવણું, ભૂંજવું)
 ભૂંડ, ઓકું નં [વે. મુંડ] કુકર; સૂવર. ઓણ
 (-ણી) સ્ત્રીં ભૂંડની માદા
 ભૂંડાઈ સ્ત્રીં ભૂંડાપણું (૨) અણબનાવ.
 -યો પું ભૂંડાપણું (૨) ભૂંડાપણાનું
 કલંક. -શ સ્ત્રીં જુઓ ભૂંડાઈ
 ભૂંડું વિં ખરાબ (૨) દેવી (૩) ખીલત
 ભૂંસવું સંકિં ભૂસવું; કાઠી નાખવું
 (ભૂંસાવવું, ભૂંસાવું)
 ભૂકૃટિ(-ટી) સ્ત્રીં [સં.] ભમ્મર

ભૃગુ પું [સં.] એક ઋષિ (૨) શુક (૩)
જમદગ્નિ (૪) પર્વતનું શિખર. વપાત
પું ઊંચેથી પડતું મૂકી આપયાત કરવો.

વ્લાંછન પું કૃષ્ણ

ભૃત્ય પું [સં.] નોકર [ભમરી

ભુંગ પું [સં.] ભમરો. -ગી સ્ત્રીં [સં.]

ભે (ભે) પું [સં. માય] ભુઓ ભય (૨)

ભેખમ. ઠકાર વિં ભયંકર; ભેંકાર [પ.]

ભેખ પું; સ્ત્રીં ભુઓ વેષ (૨) સંન્યાસનો

વેષ; સંન્યાસની દીક્ષા [ખૂણે; કરાડ

ભેખ(ઠક) સ્ત્રીં ટેકું(૨) પ્રજૂમતો ટેકરાનો

ભેખત્રારી વિં ભેખ ધારણ કરનાર

ભેગ પું મિથણ. -ગું એકકું; સાથે(૨) મિથ

ભેચો પું ભુઓ ભેચો

ભેજ પું [‘ભીજવું’ ઉપરથી] જીનારા.

ઝાહી વિં ભેજ ચૂસી લે તેવું. ઠ્ઠવી

વિં હવામાંથી ભેજ ચૂસી દ્રાવણ બની

બનારું

ભેજવું સંકિં [હિ. મેજના] મોડવું

ભેજવેખ (ગે) વિં ગેખ થયેલા ભેજવાણું;

ચસકેવું

ભેજું નં [હિ. મેજ] મગજ

ભેટ સ્ત્રીં [વે. મિટ્ટ, મિટ્ટા] મેલાપ; મુલાકાત

(૨) બક્ષિસ (૩) કમરે તાણી બાંધેલું

કપડું. ઠવું સંકિં આલિંગન આપવું(૨)

મુલાકાત થવી (૩) લડવા માટે ભેગા થવું.

-ટો પું મેલાપ (૨) આલિંગન [કાળ

ભેડ નં [સં.] ઘેટું. -ડિયો પું વડુ; ભેડનો

ભેહું (ભે) નં [પ્રા. માયળ(સં. માજન)] ધી

તાવવાનું માટીનું વાસણ

ભેહ પું [સં.] તફાવત; ભુદાપણું (૨) વર્ગ;

વિભાગ; પ્રકાર(૩) જાની વાત(૪) જાભેહ

(૫) ફૂટ પાડવી તે (૬) ચીરો; બારું. ઠક

વિં [સં.] ભેદનારું(૨) રચક. ઠદષ્ટિ સ્ત્રીં

[સં.] ભેદભાવ; ભુદાપણું. ઠન નં [સં.]

ભેદવું તે. ઠયુદ્ધિ સ્ત્રીં [સં.] ભુઓ ભેદદષ્ટિ.

ઠભાવ પું ભુદાપણું; અંતર(૨) કપટ.

ઠવું સંકિં છેદ પાડવો; તોડવું. -દી

[સં.] રહસ્યમય; કટ. -કું પું ભેદ-રહસ્ય

બળનાર (૨) બરસ(૩) ફૂટ પડાવનાર.

-ધ વિં [સં.] ભેટી શકાય તેવું (૨)

ભેદવા યોગ્ય

ભેર સ્ત્રીં [‘ભેરું’ ઉપરથી] મદદ; વહાર

ભેર સ્ત્રીં [સં.] ભેરી

-ભેર (ભે) [પ્રા. મરિચ (સં. મૂત, મરિત)]

શબ્દને લાગતાં ‘-તે સાથે, સહિત’ એ

અર્થનું અં બનાવે. ઉદાં હોંસભેર.

કેટલીક જગ્યાએ ‘માત્ર તે સાથે’ એવા

અર્થ પણ યાચ છે. ઉદાં પોતિયાભેર

ભેરવ (ભે) વિં [પ્રા. મેરવ (સં. મૈરવ)]

ભેરવ સંબંધી (૨) ભયંકર (૩) પું

શિવનું એક સ્વરૂપ. ઠજપ પું [સં.

કંવા = કૂકડા] મોક્ષ માટે જપ કરતાં

કરતાં પર્વત ઉપરથી પડતું મૂકવું તે

ભેરવવું સંકિં ભરવવું; વળગાડવું (૨)

ભેરવવું; ભયાનવું

ભેરવાવું અંકિં ‘ભેરવવું’નું કર્મણિ (૨)

ગ્રંથવાઈ જવું; સડોવાવું

ભેરિ(-રી) સ્ત્રીં [સં.] નેળત; નગારું; ભેર

ભેરુ પું સાથી; મિલ્લુ

ભેલાડ પું [સં. મેલ્ય ઉપરથી] બગાડ;

નુકસાન. ઠવું સંકિં બગાડવું; વણસાડવું

ભેળ પું [સં. મેલ્ય ઉપરથી] મિથણ (૨)

ભેલાડ; બગાડ (૩) ભંગાણ; તટ (૪)

સ્ત્રીં એક ચવાણું (મુંબઈ). ઠવણ નં,

ઠવણી સ્ત્રીં મેળવણી; મિથણ. ઠવવું

સંકિં મેળવવું; મિથ કરવું(૨) સામેલ

કરવું. ઠવું સંકિં સામેલ રાખવું(૨)

મેળવવું; મિશ્રિત કરવું (૩) મેળવવું.

ઠસેળ વિં એકકું; મિશ્રિત (૨) સ્ત્રીં

મિથણ. ઠસેળિયું વિં મેળસેળવાણું.

-ળાડ, -ળાડવું ભુઓ ‘ભેલાડ’માં.

-ળું વિં (૨) અં ભેળું; સાથે .

ભેં (ભેં) નં (૨) અં [રવં] રડવાનો

અવાજ. ઠકડો પું લાંબે સાદે રડવું તે

(૨) તેનો સાદ. ઠકવું અંકિં ભેંકડો

મૂકવો; ભેં ભેં કરવું. ઠકાર પું ભેંકડો

ભેંકાર (ભેં) વિં + [ભુઓ ભેકાર] ભયંકર

ભેચો (ભેં) પું ૦ હૃદાયેલો લેચો; માંસનો લેચો (૨) હૃદાયેલી વસ્તુ (૩) કસ; દમ [લા.]

ભેશ(-સ) (ભેં) સ્ત્રી ૦ [સં. મહિષી; પ્રા. મહિસી] દૂધ દેનારું એક ઢોર; ડોલું. **-સાસુર** પું ૦ ભયંકર માણસ(૨)પાડાના આકારનો એક રાક્ષસ; મહિષાસુર. **-સાસુર** પું ૦ ભેંસ જેવો જડો સુર

ભેસો (ભેં) પું ૦ [ન્યુઓ લીસ] દબાણ; પડખાથી નેર દેતું તે

ભૈડ સ્ત્રી ૦ ['ભીડલું' ઉપરથી] કેસની વસ્ત અને જૂંસરાના દોરડાને સાંધવાની લાકડાની મેખ. [ભીડળી જખી, **ભેરાઈ જખી**=ભોપાળું અહાર પંડી જલું]

ભેચો પું ૦ [પ્રા. માહ્ય (સં. મ્રાહ્ય)] ભાઈ (૨) ઉત્તર હિંદનો વતની

ભેરવ વિ ૦ (૨) પું ૦ [સં. ન્યુઓ ભેરવ. **બધાટી** સ્ત્રી ૦ જાંચા શિખરની ભયંકર કરાડનું સ્થાન. **બખ** પું ૦ ન્યુઓ ભેરવજખ. **-વી** વિ ૦ સ્ત્રી ૦ [સં. ભયંકર (૨) સ્ત્રી ૦ દુર્ગા **ભોઈ** પું ૦ [દિ. મોઈ=મુખી, નાયક] પાલખી ઉપાડવાનો ધધા કરનાર

ભોક પું ૦ [ભોકલું] ઉપરથી] ન્યુઓ ભોંડ. ૦વું સંકિં ૦ [સં. મૂક=છિદ્ર] ધોંચલું; ભોંકલું

ભોકતા પું ૦ [સં.] ભોગવનાર

ભોગ પું ૦ [સં.] ભોગવલું તે (૨) ભોગવવાની સામગ્રી (૩) દેવને ધરાવવાનો પ્રસાદ (૪) માઠી દશા (૫) બલિદાન. **બોગે** અ ૦ દેવયોગે; સન્નેગવશાત્; કદાય. **બભૂમિ** સ્ત્રી ૦ (કમ્ભૂમિથી બલકી) ન્યાં નવો પુરુષાર્થ નથી થઈ શકતો, પણ નૂના પુરુષાર્થનાં ફળ જ ભોગવવાનાં હોય છે, તેવી સ્વર્ગ વગેરે જગા. **બવટો** પું ૦ ઉપયોગ; માલિકી. **બવવું** ઉપભોગ કરવો(૨)સહન કરવું. **બવિલાસ** પું ૦ અમનચમન

ભોગળ સ્ત્રી ૦ ન્યુઓ ભૂંગળ નં. ૧

ભોગિયો પું ૦ ભોગી પુરુષ; ભોગવનાર

ભોગી વિ ૦ [સં.] ભોગવનાર (૨) પું ૦

ભોગિયો (૩) આરાક; પ્રીતમ (૪) ભમરો (૫) સાપ. **-ગીંદ્ર** પું ૦ [સં.] શેષનાગ

ભોગ્ય વિ ૦ [સં.] ભોગવવા લાયક (૨) ન ૦ ધન; પૂંજ

ભોજ પું ૦ [સં.] યાદવોળી એક જાતનો માણસ (૨) એક જાનવીર પ્રાચીન રાજ

ભોજક પું ૦ [સં.] ભોગવનાર (૨) જૈન મંદિરનો ખવૈયો

ભોજન ન ૦ [સં.] જમણ. **બગૃહ**, **-નાલય** ન ૦, **બશાલા(-બા)** સ્ત્રી ૦ જમવાનું સ્થાન (૨) વીશી

ભોજપત્ર ન્યુઓ ભૂજપત્ર

ભોજપુરી સ્ત્રી ૦ [હિ.] ગિહારના એક સાગની ઘોલી

ભોજઈ સ્ત્રી ૦ [દિ. મારજ્જા] ભાણી

-ભોજ વિ ૦ [સં.] ખાનાર (સમાસમાં છેડે). ઉદા. 'માંસભોજ'

ભોગ્ય વિ ૦ [સં.] ખાવા કે ભોગવવા લાયક (૨) ન ૦ ખાવા કે ભોગવવાની વસ્તુ

ભોટ વિ ૦ પું ૦ મૂઠ; ખેવકૂક

ભોટવો પું ૦ માટીનો ચંચુ

ભોટીલું ન ૦ કુરકુરિયું ['ભોંડપ'માં

ભોંડપ સ્ત્રી ૦, **ભોંડામણ** ન ૦ ન્યુઓ

ભોંડું (ભો) વિ ૦ ન્યુઓ ભોંડું

ભોડ વિ ૦ [પ્રા. પોઢ (સં. પ્રોઢ)] પાકવા પર

આવેલી- સાખ જેવી (આમલી)

ભોડું ન ૦ [દિ. નોઢ=મૂડેલું માથું (સં. મુંઢ)]

માથું [વગેરેનો]

ભોથું ન ૦ મૂળિયાનો જૂડો (દાણ, શેરડી

ભોદો પું ૦ પેટ (તિરસ્કરમાં)

ભોપાળું ન ૦ ચોલ; ચોકળ (૨) ઢાંગ

ભોપો વિ ૦ પું ૦ ખેવકૂક; મૂર્ખ [૩, ૪

ભોમ પું ૦ [પ્રા. (સં. મૌમ)] ન્યુઓ ભૌમ

ભોમ(બંકા) સ્ત્રી ૦ ભૂમિ

ભોમવાર પું ૦ મંગળવાર

ભોમિયણ સ્ત્રી ૦ જલકાર સ્ત્રી,

ભોમિયું વિ ૦ જલકાર. **-યો** પું ૦ જલકાર

માણસ (૨) વાટ ખતાવનાર

ભોર પું ૦; સ્ત્રી ૦ પરાકિયું

ભોર (ભો) પું ધાસના પૂજાથી ભરેલું ગાડું
(૨) ગાડું ભરાય તેટલો જથો. ઉદા૦
ભોર ઠાકડાં

ભોરિંગ પું મોટો નાગ [નડું ભોલ
ભોલ વિ૦ [દે. પોહ] પેલું; કૂલેલું. ઉદા૦
ભોલુ પું વાદરો

ભોળપ સ્ત્રી૦, ંજુ ન૦ ભોળાપણું

ભોળાવવું અઠ્ઠિ૦ ભરમાવવું

ભોળાઈ સ્ત્રી૦ ભોળાપણું

ભોળાનાથ, ભોળાશંકર પું મહાદેવ

ભોળિયું વિ૦ ભોળું

ભોળું વિ૦ [દે. મોલ] કપટમાં ન સમજે
તેલું; સાલસ. ંભટ, ંભટાક, ંભાભું
વિ૦ સાવ ભોળું

ભોં (ભો૦) સ્ત્રી૦ [સં. મૂમિ] ભોંય

ભોંક (ભો૦) ન૦ [જુઓ ભોંક] છિદ્ર; કાણું

(૨) ભોકાવાની અસર. ંજું અઠ્ઠિ૦ ભોંકું

ભોંકપ (ભો૦) સ્ત્રી૦, ભોંકામણુ (ભો૦) ન૦
શરમ; શરમિંદાપણું; નીચાનેણું [વાળું

ભોંકું (ભો૦) વિ૦ [પ્રા. મટ્ટ (સં. ઋષ્ટ)] ભોંકપ

ભોંચિયું (ભો૦) ન૦ [રવ૦] યાંચું

ભોંચ (ભો૦) સ્ત્રી૦ [સં. મૂમિ] જમીન (૨)

નવી ચામડી; રૂઝ [લા.], ંતળિયું ન૦

ધરનો છેક નીચેનો ભાગ. ંરસો પું

લીખણના પોપડાનો રસ. ંરું ન૦

જમીનની અંદર કરેલું ધર (૨) ભોંચની

અંદર કરેલો રસ્તો. ંશિ(-શી, -સિં,

-સી)ગ સ્ત્રી૦ મગફળી

ભૌગોલિક વિ૦ [સં.] ભૂગોળ સંબંધી

ભૌતિક વિ૦ [સં.] પંચમહાભૂત સંબંધી-

તેમતું ધનેલું; સ્થૂળ; જડ (૨) ભૂત-

ચોનિ સંબંધી. ંવિદ્યા સ્ત્રી૦ [સં.]

ભૂતપ્રેત સંબંધી વિદ્યા (૨) ભૌતિક-
શાસ્ત્ર. ંશાસ્ત્ર ન૦ ભૌતિક પદાર્થોને
લગતું શાસ્ત્ર; 'ફિઝિક્સ'

ભૌમ વિ૦ [સં.] પૃથ્વી સંબંધી (૨)

મંગળનું (૩) પું મંગળગ્રહ (૪) મંગળ-

વાર (૫) સાટોડીનો છોડ. ંવા(ંસ)ર

પું [સં.] મંગળવાર

ભ્રમ પું [સં.] સદેહ (૨) ભ્રાન્તિ (૩)

ગોળ ફરતું તે. ંજુ ન૦ [સં.] ફરતું-

રખડતું તે (૨) જુઓ ભ્રમ. ંજુ સ્ત્રી૦

ભ્રમ; ભ્રાંતિ

ભ્રમર પું [સં.] ભમરો

ભ્રમિત વિ૦ [સં.] ભ્રમપામેલું; ભ્રમમાં પડેલું

ભ્રષ્ટ વિ૦ [સં.] જથેથી પડેલું (૨) પાપી;

દુરાચારી(૩) અપવિત્ર થયેલું. ંતા સ્ત્રી૦.

-ઘાચાર પું [+ અચાર] દુરાચાર; પાપ

ભ્રંશ(-સ) પું [સં.] નીચે પડતું તે; અધ:પાત

ભ્રાત(-તા) [સં.] પું ભાઈ. -તૃળયા

સ્ત્રી૦ [સં.] ભાભી. -તૃતા સ્ત્રી૦, -તૃત્ય

ન૦ [સં.], -તૃલાવ પું ભાઈચારો

ભ્રામક વિ૦ [સં.] ભ્રમમાં નાખે એલું

ભ્રાંત વિ૦ [સં.] ભ્રમિત; ભ્રાંતિવાળું. -ત

(-તિ) સ્ત્રી૦ [સં. ઋતિ] ભ્રમ; મોહ; ખોટો

ખ્યાલ; ખોટું જ્ઞાન (૨) શક; અદેશો.

-તિકર [સં.], -તિકારક વિ૦ ભ્રાંતિ

ઉપજવનારું [ભવું; ભ્રમર

ભૂ સ્ત્રી૦; ન૦, ંકુટિ(-ટી) સ્ત્રી૦ [સં.]

ભૂજુ પું [સં.] કાચો ગર્ભ. ંહયા સ્ત્રી૦

[સં.] ગર્ભની હત્યા; ગર્ભપાત કે ગર્ભ-

નાશ કરવો તે (એક મહાપાપ)

ભૂજંગ, ભૂવિકાર પું [સં.] ભવાં ચડા-

વવાં તે

भ

भ पुं० [सं.] प वर्णनो व्युत्पत्तिक
 भ पुं० संगीतना मध्यम स्वरनो संकेत
 भ अ० [प्रा. (सं. मां)] भा; नहि
 भङ्गि वि० [दि. मळज] धला द्विवसनुं भूभ्युं;
 भूभथी टणवणतुं (२) पौचुं (३) कंठूस
 (४) पुं० भूभ्या अने दुःपी लोकेनुं टोणुं
 भङ्गदूर स्त्री० [अ.] न्युओ भगदूर [मनस्वी
 भङ्गनुं वि० [सं. मनाका = छायाणी] भरत;
 भङ्गभरो पुं० [अ.] कभरस्तान (२) रैने
 भङ्गर पुं० [सं.] भगरमच्छ (२) न्युओ
 भगर पुं० (३) दशमी राशि
 भङ्गरकूडी स्त्री० यरणी; तोझान
 भङ्गरकुंतु, भङ्गरध्वज पुं० [सं.] डामहेव
 भङ्गरराशि स्त्री० भङ्गर; दशमी राशि
 भङ्गरसंकांत स्त्री० रायंतुं भङ्गर राशिमां
 जतुं ते; उत्तरायण
 भङ्गरहं पुं० [सं.] कूतनुं मध (२) कूलनी
 रज (३) लभरी (४) डोकिल
 भङ्गराष्ट्री पुं० सिधनी वायव्ये आवेला
 भङ्गराण देशनो रडेवारी
 भङ्गलावुं अ०किं भलकातुं; रिमत करवुं
 भङ्गसह स्त्री० [अ.] मुराह; धारणा
 भङ्गार्थ स्त्री०; पुं० ऐक अनाज. ०डोडो,
 ०डोडो पुं० भङ्गार्थनो डोडो
 भङ्गान. न० [अ.] धर; धमारत
 भङ्गोडी स्त्री०, -डो पुं० [दि. मळोड] न्युओ
 'भङ्गोडी'मां
 भङ्गम वि० [अ. सुवकम] दह. ०ता स्त्री०
 भङ्ग न० [अ.] ऐक नगर; भङ्गमह
 पेंगभरनुं जभरस्थान (अरभरतानमां)
 भङ्गि(-डी)का स्त्री० [सं.] भाभ
 भभ पुं० [सं.] यज्ञ. [दशमी कापड
 भभभल न०; स्त्री० [अ.] ऐक नतनुं
 भभांतर न० [सं. मिषांतर] निमित्त; अहानुं
 भभभीयूस वि० [हिं.] कंठूस
 भभ पुं० [प्रा. मुग (सं. मुद्ग)] ऐक कडोण.

• [०नुं नाम भरी (न हेवुं, पाटवुं) =
 भोलवुं नहि (युक्ति भातर के कर्थ
 रहस्थी. (भोभां) भग जोरवा,
 लरवा = (भोलवुं धटे छतां) न भोलवुं]
 भग पुं० [प्रा. मग (सं. मार्ग)] मार्ग [प्रा.]
 (२) स्त्री० आनु; तरक (३) अ० अष्टी;
 तरक [लोठनी ऐक भीकार्थ
 भगज पुं० [सं. मुद्ग = भग] यज्ञाना
 भगज न० [फा. मर्ज] भापरीनी अंहरनो
 नरभ भाग; लेनुं (२) पुं० कृष्णी भीज.
 ०भारी स्त्री० माथाङ्गड
 भगज स्त्री० न्युओ मुगज
 भगतनुं न० मच्छर; दांस
 भगतुं वि० भोक्तुं; पडोणुं; छ्यारावाणुं
 भगदण पुं० भगना लोठनो लाडु
 भगदण न० [सं. मुद्गर] भगदणिये. - [पिये]
 पुं० कसरत भाटे छाथरी डेरववानी
 लाकडानी अनावर [हिं] मत
 भगदूर स्त्री० [न्युओ भङ्गदूर] ताकात (२)
 भगन वि० [न्युओ भग] राण
 भगन पुं० [प्रा. मग (सं. मार्ग)] भाग; भगा
 भगङ्गणी स्त्री० तेवी पीनी ऐक शींग;
 लोयशींग [मलकानी भाणा
 भगभाणा स्त्री० भग जेवडा सोनाना
 भगर अ० [फा.] परंतु
 भगर पुं० [प्रा. (सं. मकर)] ऐक जलयर
 प्राणी. ०भरच्छ पुं० ऐक नतनो मोटो
 मच्छ - माछुं. ०भरता वि० लुधपुध;
 लेरावर. -री स्त्री० भगरनी माहा
 भगजुअ वि० भगज; अलिभानी. -थी
 स्त्री० अलिभान. -२ वि० [अ.]
 अलिभानी. -री स्त्री० अलिभान
 भगा स्त्री० [प्रा. मग (सं. मार्ग)] जगा
 भगावुं सं०किं, 'भागवुं'नुं भैरक (२)
 भगावुं
 भगावुं अ०किं 'भागवुं'नुं कभलि

भगियुं वि० [‘भग’ उपरधी] भग जेवडुं
 (२) न० स्त्रीओनुं ऐकं न्ततनुं सुतराई दूगडुं
 भगियो पुं० ऐकं न्ततनो पथ्यर
 भग्न वि० [सं.] तहसीन; गरक थयेकुं (२)
 भगन; राळ [इशवनी; महेकुं
 भधमधवुं अ० किं० [प्रा. मधमध] युशमो
 भधमघाट पुं० भधमधवुं ते
 भधवा पुं० [सं.] वृद्ध
 भधा स्त्री० [सं.] इसमुं नक्षत्र
 भयक स्त्री० पाछुं हडुं-डगुं ते
 भयकारवुं स० किं० नुओ भोयकारवुं
 भयकारो पुं० [‘भयकारवुं’ उपरधी] आंभ
 भोयवी (उथाडवी) ते
 भयको पुं० [प्रा. मच्च (सं. मच्) = गव’
 करवो लटके; लहेके
 भयकोड पुं० [नुओ भयकोडेवो; हडसेवो
 (२) तिररकार (३) स्त्री० भयडावुं;
 अमगावुं. ०वुं स० किं० भरडवुं; आंभणवुं.
 -डावुं अ० किं० (कभंणि)
 भयडवुं स० किं० [प्रा. चहुं = मसणवुं के दे.
 चनठ (थीमिणवुं)] भरडवुं; आंभणवुं (२)
 मसणवुं (भयडावुं)
 भयभयाववुं स० किं० मटभटाववुं
 भयवुं अ० किं० [सं. मक्क; प्रा. मज्ज]
 समाई जवुं (२) तहसीन यई जवुं;
 मंडवुं (३) लमवुं; लेसमां याववुं (जेम
 के तोडान) [भयडावुं; भरडवुं
 भये(-यो)डवुं स० किं० [नुओ भयडवुं]
 भरड पुं०; न० [सं.] माळवुं (२) मेधधनुष
 (३) नुओ भरयावतार
 भरडर पुं० [सं. मत्तर] डांस (२) मत्सर;
 गुमान. ०हानी स्त्री० भरडरने अटका-
 कावचा कराती लणीहार कापडनी अनावट
 भरडी स्त्री० माळवी. ०अठर न०
 माळवीओनुं अठर (२) पूअ कोलाहलनुं
 रथान [दा.]. ०भार पुं० भाडी
 भरडुं न० भरगतडुं; डांस
 भरडवो पुं० [सं. मत्स्यवाह] डोडी
 भर स० [नुओ मुण] भाडुं [प.]

भरडूर वि० [अ.] सहर; आगण जखविहुं
 (२) पुं० डेवाल; भीना; हकीकत
 भरडूर पुं० [फा.] नुओ भरडूर
 भरडू वि० [अ. मज्जून] प्रेमवेहुं (२) पुं०
 धाररी साहित्यमां यावतो ऐक प्रभ्यात
 प्रेमवेवो भास
 भरडूत वि० [अ.] दह; हाले नहि तेवुं (२)
 सणवुं; शक्तिवाणुं (३) सणवुं; सकस
 (४) नकर; सहेके वूटे नहीं तेवुं. -ती
 स्त्री० भरडूतपणुं
 भरडूर वि० [अ.] निरुपाय; लाचार
 भरडू(-भू) वि० [अ. मज्जुअ] मज्जियारुं.
 ०हार पुं० परगणानो डिसाण राभनारो
 अभलहार; डिसाण तपासनार (२) लागीहार
 भरडे अ० [अ. मुजा] पेटे; साटे
 भरडे पुं० [अ. मुजा] सलाम (२) अहो
 भरडे स्त्री० [अ. मंजिल] ऐक दिवसनी
 मुसादरी जेठवुं अंतर (२) भरडू पुरी
 याव ते डेकाळुं; मुकाभ (३) मुसादरी; टोपे
 भरडिस स्त्री० भिजलस (२) सला; अंठणी
 भरडो पुं० [अ. मंजिल] माण; भेडो
 भरडण पुं० [अ.] धर्म; पंथ. -णी वि०
 भरडणनुं के तेने लणुं
 भरत स्त्री० [फा.] आनंद; लहेर [पार
 भरतक स्त्री० [अ.] भरकरी. -डी वि० भरकरी-
 भरतगडुं न० [नुओ भिजगडुं] अरडवुं
 भरतनुं वि० आनंद पडे अणुं; अनोहर; भासुं
 भरतल स्त्री० [अ.] भरडूर
 भरियारुं वि० [दे. मज्जवार] सडियारुं;
 पंतियाणुं (२) न० लाजियाभाज; लागी-
 दारी. -रो पुं० संयुक्त वहीवट
 भरडं स्त्री० [सं. मंजिठा; प्रा. मंजिठा] ऐक
 वनरथित. -ठियुं वि० भरडना रंगनुं;
 पाका लाल रंगनुं
 भरडूर पुं० [फा. मज्जूर] देविहां दाम
 लई महेनत करनार; अमळवी. ०णुं
 स्त्री० भरडूर करनार स्त्री. ०महाजन
 न०, ०सध पुं० भरडूरानुं मंडण; ‘टूड
 युनियन’. -री स्त्री० वेतडुं; महेनत (२)
 तेना अहलाभां भणतुं नाळुं

मणूस स्त्री० [सं. मञ्जूषा; प्रा. मञ्जूसा] दांडा-
 ना भोटो पटारो [०नुं वि० मन्तुं
 मणे स्त्री० लुओ मन्. ०हार वि० मणेनुं.
 मण्वन न० [सं.] इलप्री (२) रत्न
 मण्वत स्त्री० [सं.] हाडकाभानो भावो
 मजधार स्त्री० [सं. मध्य + धारा] प्रवाहनी
 मध्य धारा [वयलुं; मध्यतुं
 मजलुं वि० [प्रा. मञ्जिह (सं. माथिक)]
 मजा स्त्री० मन्, ०नुं मन्नुं
 मजे, ०हार, ०नुं, लुओ 'मजे'मां
 मटक स्त्री० [सं. मट] मटको; याणो. -कापवुं
 स०किं आंभ मटमटाववी (वात करतां)
 मटकी स्त्री०, -कुं न० माटकी; हांडकी
 मटमुं न० आंभनो पलकारो. -को पुं०
 याणो; हाववाव; थेष्ट
 मटन न० [इं.] मांस (पेटांभकरांनुं)
 मटमटाववुं स०किं आंभना पलकारा
 भारवा
 मटवुं अ०किं [सर० दे. मित = मिटावतुं]
 दूर थवुं; टणवुं (२) रोगमुक्त थवुं;
 साणुं थवुं
 मटुकी स्त्री० लुओ मटकी (लासित्त्ववायक)
 मटोडी स्त्री० [प्रा. मट्टी (सं. मृत्तिका)] माटी.
 -कुं न० माटी, क्यरो वगेरे रदी-क्यरुं
 मठ पुं० अेक इडोण
 मठ पुं० [सं.] साधुनो आश्रम (२) विधानुं
 मथक. -ठाधिकारी पुं० मठनो वडो
 मठारवुं स०किं [प्रा. मठ (सं. मृष्ट उपरथी)]
 गूदतुं (२) दीपाने के रडो डेरवीने धाटकार
 अनावतुं (३) टापटीप करवी (४) मारवुं;
 दीपवुं (५) तृपितथी स्वादपूर्वक आवुं
 मडियुं न० मडना लोठनी वानी
 मडियो पुं० कपासनी अेक लत
 मडेरवुं स०किं लुओ मठारवुं
 मडो पुं० [प्रा. मठ (सं. मृष्ट)] हडीं लागीने
 अनावेली नडी छारा (२) तेनी अेक वानी
 मडहाल वि० [मडुं परथी] लुओ मुडहाल
 मडुं न० [दे. मड; प्रा. मडय (सं. मृतक)];
 फां. मुदह] मुडुं; शभ

मडथो पुं० [फा. मरिदेह] भोटो मडय;
 नडो हृष्टपुष्ट भाणस
 मडम स्त्री० [इं. मडम] युरोपियन-गोरी स्त्री
 मडागांडे स्त्री० [मडुं + गांड] छोडी हूटे
 नहि तेवी गांड [मडुं
 मडुं न० [दे. मड; प्रा. मडय (सं. मृतक)]
 मडवुं स०किं [दे. मडिभ = मडेलुं] लपेटी के
 आवरीने नडी हेवुं
 मढी, -दूडी (-दी) स्त्री० [प्रा. मढी (सं.
 मठिका) इटिर; छपरी
 मधु पुं० [अ. मन्] याणीस शेरनुं तोल
 मधुडी पुं० (सं. मणि) वेडवाणा गोण
 हाणा (२) अकोडो
 मधु स्त्री० [प्रा. मणा (सं. मनाक) = घोडुं]
 अणप; भाभी; ज्यो
 मधुमारण पुं० लुओ माणमारण
 मधु पुं० [सं.] कीमती पथरो; रत्न.
 ०कण्ठिं कं, ०कण्ठिं स्त्री० [सं.] कशीनो
 अेक गंगाथाट. ०धर पुं० नाग. ०ध
 पुं० [सं.] कांडुं. ०मडोत्सव पुं० ६०
 वर्षे अणवातो-हीरक मडोत्सव. ०मंडप
 पुं० [सं.] मलि नडेयो मंडप; अत
 सुरोमित स्थान
 मधियार पुं० [प्रा. मणिवार (सं. मणिकार)]
 मनियार; अंगडीनो अनावनार अेक
 लतनो माणस [वणवतुं काटलुं
 मधियुं वि० मण वणवतुं. -यो पुं० मण
 मधुकिं न०; -को पुं० मणनुं काटलुं के माप
 -मत वि० [सं.] नामने लागतां 'वाणु' अेवा
 अर्थमां. उहा० 'नीतिमत' (स्त्री० -मती)
 मत स्त्री० + [लुओ मति] शुद्धि
 मत अ० [हिं.] मा; नहि
 मत पुं०; न० [सं.] अलिप्राय (२) स'प्रहाय
 (३) छक; ममत (४) पुं० चूँल्ली अगे
 अताववायां आवतो अलिप्राय; 'वोड'.
 ०हार पुं० मत आपवाना अधिकारवाणो.
 ०हारमंडण न० मतहारेनुं मंडण: चूँल्ली
 भाटे मतहारेनो नक्री करतो तडेा-समूह.
 ०पत्र पुं०; न० मत लभवानो काण.

०पेटी स्त्री० यूट्पुष्पीमां मतपत्र नाम्पवानी
पेटी. ०लेह पुं० मत मित्र होय ते.
०मतांतर पुं०; न० मतोनी सिन्धता
मतलप स्त्री० [अ.] हेतु; आशय(र)भाव;
तात्पर्य. -अभ्यु, -भी वि० स्वार्थी;
पोतानी मतलप साधनादु
मतवाहुं वि० [द. मत्तवाल] मातेहुं; महभस्त
(र) नशामां यक्यूर; छाकट्टु
मतंग(०अ) पुं० [सं.] मातंग; छाथी
मता स्त्री० [अ.] माह-मिदकत; होलत.
०दार पुं० [फा.] गाममाथी सरकारने
बरलुं बराय तेनी सखीसाप करनारे
मताधिकार पुं० यूट्पुष्पीमां मत आपवानो
अधिकार [अभिमान
मताभिमान न०[सं.] पोताना मत माटेनुं
मतांतर न०; पुं० [सं.] अन्य मत-पंथ
मति स्त्री० [सं.] बुद्धि [तिलुं; हरीहुं
मतियुं वि० पोताना मतने छोडे नहि
-मती वि० स्त्री० [सं.] 'मत्'तुं स्त्री० ३प
(शुभ्यो 'मत')
मती स्त्री० वृष्णाटमां कपडानो पनो सरण्या
तण्णारिं न रहेवा माटे आरवाणी लाकडीनी
रभाती योग्यता
मतीहुं वि० मतियुं; हरीहुं
मतुं न० शाप के क्यूदातनी सखी. [अत्र
मतुं तत्र स्यात् = इस्तावेज्मां इस्ता-
वेज् करनारे ने साक्षी रहेनारे सखीयो
करवानुं रथान जण्णवतो प्रयोग
मत्त वि०[सं.] मह यउयो होय तेहुं; उन्मत्त;
गाहुं; मस्त
मत्सर पुं० [सं.] अहेआर्ष (र) गुमान
मत्स्य न० [सं.] माछहुं. ०गंधा स्त्री०
[सं.] सत्ववती; शांतनुनी पत्नी. -रुदथा-
वतार पुं० [सं.] विश्वुनो पहेलो अवतार
मथक न०[प्रा. मत्थक(सं. मस्तक)] मुग्ध रथान
मथन न० [सं.] वदीवहुं ते (र) माथाकूट;
गउमथल; महेतत
मथयुं स०किं [सं. मय] वदीवहुं (र)
अ०किं महेतत करवी

मथामण्य स्त्री० मधयुं ते (र) महेतत
मथाणुं न० लपाणुं मायुं-शीर्षः(र) टोय
मथित वि० [सं.] वदीवहुं [तीर्थ
मथु(-थू)र] स्त्री०; न० [सं.] छिंदुआनुं येक
मथोटी स्त्री० [माधु] उपरथी] होरना
शिगडानो भूणमानो भाग (र) सादलाना
माथा आगयना भाग उपर थीकट्टो
के वपराशनेो डाध पडे ते; माथावटी.
-हुं न० माणसनी जियाई जेटहुं
(जिंटाण) (र) तेटहुं माप
मह पुं० [सं.] केक; केकनी पुमारी (र) गवर्;
तेर(उ)हाथीना गंउरथणमाथी अरतो रस.
०गण पुं० हाथी. ०गणतेो वि० पुं०
गंउरथणमाथी मह अरतो होय तेवो (हाथी)
महह स्त्री० [अ.] सहायता. ०गार, ०नीश,
-दियुं वि० महह करनार [मीढण
महन पुं० [सं.] काम; कामदेव. ०इण न०
महनिधुं न० हाथीनुं अन्वुं
महभत्त, महभस्त, महभाणुं वि० महथी
भस्त जनेहुं [(मुसलमानी)
महरेसा स्त्री० [अ. मद्रसा] निशाण
महार पुं० स्त्री० [अ.] आधार; भारेसो
महारी पुं० रींछ; मांकडां के साप केणवी
जेल करी जतावनार
महांध वि० [सं.] महथी अंध जनेहुं
महियो पुं० आंजा के कपारुने मध जेवो
पदाथ' लागवानो रोग
महिरा स्त्री० [सं.] दाइ
महीना न० [अ.] अरअरताननुं येक शोहर,
ज्यां मह'मह पेगअरनी कअर छे
महो-भत्त वि० [सं.] महथी उन्मत्त जनेहुं
मध न० [सं.] महिरा; दाइ. ०निषेध पुं०
दाइनिषेध. ०प पुं० [सं.] दाइडियो. ०पान
न० [सं.] दाइ पीवो ते. -धाक' पुं०
[+ अक'] मधनो अक'; 'आदकोडोव'
मध अ० 'मध्य' उपरथी वन्ने [प.]
मध न० [सं. मधु] मधमापीयोये येकडो
करेवो कूडनो रस (र) मध जेवी मीकासा.
छा० मधवाणी छल. ०पूडो पुं० मध-

माभीयोनं धर. ०भाष(-भी) स्त्री०
 मध अनावनारी माभी
मधरात स्त्री० अरधी रात
मधलाष स्त्री० लासय
मधु वि० [सं.] मीठुं; गज्युं (२) न० मध
 (३) पुं० दार (४) वसंत (५) चैत्रभास.
 ०कर पुं० [सं.] लभरो (२) मधमाष.
 ०करवृत्ति स्त्री० मधुकरना जेवी सारुं
 सारुं वीली संभ्रह करवानी वृत्ति. ०करी
 स्त्री० [सं.] लभरी; मधमाष (२) नुओ
 माधुकरी. ०पकं पुं० [सं.] दडी, धी,
 घाली, मध अने पांड अे पांचनुं मिश्रण
 (सत्कार, पूजनमां वपरातु). ०अभेह
 पुं० [सं.] पेशाषमां साकर ज्वानो
 रोग. ०मक्षिका स्त्री० [सं.] मधमाषी.
 ०माहती स्त्री० [सं.] अेक कूलवेल.
 ०मास पुं० चैत्र महिने
मधुर वि० [सं.] मधुदुं; गज्युं (२) मीठुं;
 प्रिय (३) सुंदर; मनोरंजक (४) शांत;
 सौम्य. ०ता स्त्री०. -रुं वि० मधुर
मधुवन न० [सं.] वृंदावन
मधुसूदन पुं० [सं.] मधु हेत्यने भारतार कृष्ण
मधे अ० + मध्ये. -यो मध स० वच्योवय
मध्य वि० [सं.] वच्येनुं (२) न० वच्यो
 लाग (३) पुं० मध्यमसर अवाज के
 स्वर (संगीत. नुओ मंद्र). ०काळ पुं०
 [सं.] मध्ययुग. ०काटीन वि० मध्ययुगनुं.
 ०गा स्त्री० 'मीटियन' [ग.]. ०भिंदु
 न० केन्द्र. ०भ वि० [सं.] वच्युं (२)
 मध्यमसरनुं (३) पुं० संगीतना स्वर-
 सप्तकमानो योयो सूर - 'म' (४) न०
 'भीन' [ग.]. ०मपह न० वच्युं पद [ग.].
 ०मभाग पुं० युद्धे अतावेसो साधनानो
 मध्यम मार्ग (२) कोर्ष गान्धुना अति-
 पला वगरेनो - वच्यो, सोनेरी भाग.
 ०मसर अ० मध्यम रीते; भर्थाहित
 प्रमाणमां. ०मा स्त्री० [सं.] वच्यी
 आंगणी (२) मध्यमिका (३) वालीनी
 त्रीळ स्थिति (नुओ परा). ०रात्र(-त्रि,

-त्री) स्त्री० मधरात. ०रेषा(-षा)
 स्त्री० विधुवृत्त. ०वती, ०स्थ [सं.]
 वि० वच्यमां आवेळुं (२) तटस्थ (३)
 जे पक्षनुं समाधान करतार के न्याय
 तोणतार. ०स्थी स्त्री० मध्यस्थ होवुं
 ते. -ध्यान(-ल) पुं० [सं. मध्याह्न] अपार.
 -ध्ये अ० वच्ये; मध्यमां (२) मां; अंहर
मन न० [सं.] संकल्पविकल्प वगेरे करनारी
 इद्रिय (२) दिल (३) धर्या
मनप्राहेह पुं०; स्त्री० मनुष्यनुं शरीर
मनषो पुं० मनुष्य तरीकेनी ज्दंगी
मनगमतुं वि० मनने गमतुं
मनन न० चिंतन (२) तर्कवितर्क. ०रील
 वि० चिंतन करवाना स्वभाववाणुं. -नीय
 वि० मनन करवा जेवुं
मनपसंद वि० मनने गमतुं
मनईर वि० जराक ईरवाणुं (२) पुं०
 अकषायेळुं, याकेळुं मन जीजे ईरवळुं ते
मनलांग वि० निराशा (२) पुं० निराशा
मनलावतुं, **मनलावित** वि० मनपसंद
मनमानतुं, **मनमानुं** वि० मन माने
 तेथुं के तेरळुं; यथेच्छ
मनमोह वि० मनस्वी; तरंगी
मनमोहन वि० मोह पमाडे तेवुं
मनरंजन वि० मनने आनंद आपतार
 (२) न० मनोरंजन [करतुं
मनपवुं स० किं० [सं. मन् परथी] माने तेम
मनवार स्त्री० [इं. में अफ वॉर] लश्करी
 वहाण
मनवांछित वि० मनथी इच्छेळुं
मनवो पुं० मन [[प.]
मनवो पुं० [प्रा. मणुअ (सं. मनुज)] मनुष्य
मनसा अ० [सं.] मनथी. ०वाच्या कर्म एवा
 = मन, वचन ने कर्मथी]
मनसूषो पुं० [अ.] विचार; धारणा; धरादो
मनसूर पुं० [अ.] 'अनलहक' जालवा
 माटे केदांतदंड पाभतार मुसलमान संत
मनस्विता स्त्री० [सं.] मनस्वीपळुं
मनस्विनी, वि० स्त्री० [सं.] मनस्वी स्त्री

मनस्वी वि० [सं.] स्वच्छंदी; तरंगी (२)
 उदार - श्रेष्ठ चित्तवाणु (३) धीर - स्थिर
 चित्तवाणु (४) मानी

मनोहर वि० मनोहर

मनःपूत वि० [सं.] मन वडे विचारी जेथेहुं;
 अंतःकरणे कमूल राखेहुं

मनःशिव पुं० [सं.] ऐक अनिज पदार्थ

मना [अ.], ०छ स्त्री० अंधी; निषेध. ०छ-
 हुकम पुं० मनाई करतो के जण्णव-
 नारी हुकम

मनाम(-व)युं न० मनावहुं ते

मनावहुं स० कि०, **मनानुं** अ० कि० 'मानहुं'
 तुं प्रेरक अने कर्मणि

मनियार पुं० न्नुओ मणियार

मनीऑडर पुं० [ई.] टपालऑडिस मार-
 इते मोकलातां नाणांनी ह्द्री

मनीषा स्त्री० [सं.] ह्दय्य (२) बुद्धि; ज्ञान.

-धी वि० [सं.] बुद्धिमान (२) पुं०
 राहो पुरुष; विद्वान

मनु पुं० [सं.] निवस्वतता पुत्र आदि-
 मानव; मानवकुण्ठाकेत्यादक (२) अठ्ठाना
 १४ पुत्रमांना दरेक, जेमनाथी मन्वन्तर
 गणाय छे. ०कुल न० मानवकुण्ठ;
 मनुष्यवृत्ति. ०ण पुं० [सं.] मनुष्य

मनुष्य पुं०; न० [सं.] माणूस. ०णति
 स्त्री० [सं.] माणूसवृत्त. ०ता स्त्री०, ०त्व
 न० [सं.] माणूसार्थ. ०लेक पुं० [सं.]
 मनुष्यलोक; पृथ्वी. ०विज्ञान न० मनुष्य
 विषेनुं विज्ञान; 'अन्धोपोढोच्छ'. -भ्या-
 ङारी वि० [+ आहारी] मनुष्यते आहार
 करनाहुं. -भ्येतर वि० [+ इतर] मनुष्यथी
 न्नुहुं [मनुष्ये रचेली स्मृति

मनु-संहिता, **मनु-स्मृति** स्त्री० [सं.]

मने (म') स० 'हुं'नुं जीछ के योथी
 विस्तितनुं ऐकवचन

मनो- [सं.] समासमां धोष व्यञ्जन पूर्वानुं
 मनस (मन)नुं इप. ०णत वि० [सं.]
 मनमां रहोहुं (२) न० विचार; अलि-
 प्राय. ०ण वि० [सं.] मनमां उत्पन्न

थयेहुं (२) पुं० कामदेव. ०ण वि० [सं.]
 मनपसंद; सुंदर. ०निअछ पुं० [सं.]

मननो संयम. ०णण न० मानसिक
 अण; मतनुं अण. ०अथ वि० [सं.]

मानसिक; मन संअंधी. ०मथन न०
 मतमां आदतुं मथन. ०थन पुं०; न०

मननी महेनत (२) अब्यासपाठ (पास
 करीने गणितमां). ०रथ पुं० [सं.]

मननी धारण; मुराई

मनोउदा पुं० [सं. मनोहर] द्विवाणी आइ
 हीनाल डपर छाण्थी करतुं चित्र, जेने

स्त्रीओ अने कन्याओ रंगभेदगी कूलपान-
 थी राजगारी राज सांजे हीने सण्णानी

पूजे छे अने गीत गाय छे [सुंदर स्त्री
मनोरम वि० मनोरञ्जक. -म स्त्री०

मनोरञ्जक वि० मनने आनंद आपनार.
 -न न० [सं.] मज; आनंद

मनोराज्य न० [सं.] कल्पनाविहार; शोष-
 यक्षीना तरंग

मनोवाञ्छित वि० [सं.] मनथी ह्दच्छेहुं

मनोविकार पुं० [सं.] लाव; लाग्शी

मनोविज्ञान पुं० मननी क्रिया-प्रक्रिया निश्चतुं
 शक्ति; 'साधकोलोच्छ'

मनोवृत्ति स्त्री० मननी वृत्ति

मनोबेधक वि० मनने वीधनारुं; मत
 पर भारे असर करनाहुं

मनोव्यथा स्त्री० [सं.] मानसिक वेदना

मनोव्यापार पुं० मननी क्रिया; संकल्प-
 विकल्प

मनोहर वि० [सं.] मोहक; सुंदर

मनोहर न० माथाने पड़ेरवेश. उदा०
 'माया करतां मनोहर मोहुं'

मनोहारी वि० [सं.] मनोहर

मन्मथ पुं० [सं.] कामदेव

मन्थ वि० [सं.] समासने अने, 'आत्मास-
 वाणु' 'मानतुं' अेवा अर्थमां. दा०त०
 'पउत मन्थ'

मन्थु पुं० [सं.] गुरसेा

मन्वन्तर पुं० [सं.] ऐक मनुनी कारकिर्दीनेा
 समय; ३०, ६७, २०, ००० वर्ष (न्नुओ मनु)

મપાવવું સંકિં, મપાવું અંકિં
 'મપાવવું' પ્રેરક ને કર્મણિ
 મફત અં [અ. મુપત] વગર પૈસે; કાંઈ
 અર્થ કે મળતર વિના; ફોગટ. -તિયું
 વિં ફોગટિયું; મફત લેનાર-વાપરનાર
 મફલર નં [દિ.] ગલપથા જેવું વિલાયતી
 ઠબનું વસ્ત્ર
 મખલક(-ગ)વિં[અ.] અતિશય; પુંકળ
 મમ પુંઅવં વાવલું (ખાણલાખામાં)
 મમ સં [સં.] મારું. વ્તા પું; નં [પ્રા.
 મમત્(સં. મમત્)]હક; દુરાગ્રહ(ર) ચડસ.
 વ્તા સ્ત્રીં જુઓ મમત્વ. વ્તાણુ વિં
 હેતાળ; માયાણુ. વ્તી(વ્તુ) વિં હડીહું;
 આગ્રહી. વ્તવ નં[સં.] મારાપણું; હુંપદ
 (ર) હેત; સ્નેહ (૩) જુઓ મમત
 મમરી સ્ત્રીં મમરા જેવા નાના કણ
 મમરો પું [પ્રા. મમર (સં. મમર)]ચોખાની
 ધાણીનો દાણો (ર)તેના જેવા આકારની
 ઈડાળ (જેમ કે આમલી વગેરેમાં) (૩)
 દિવેટનો સળગાવેલો મમરા જેવો આગ
 (૪) ઉરફેરણી; ફડડું [લા.]
 મમળાવવું સંકિંઓગાળવા માટે મોંમાં
 આમ તેમ ફેરવવું [(મિસર)
 મમી સ્ત્રીં; નં [દિ.] સંધરી રાખેલું મડડું
 મમ્ય [સં.] નામને લાગતાં -થી ભરપૂર',
 '-નું બનેલું', 'તે-રૂપ' એવા અર્થનું વિં
 બનાવતો પ્રત્યય. ઉદાં સુખમય(ર) પું
 દાનવોનો શિલ્પી [બની દુકાન
 મમ્ય પું [ફા.] શરાળ. વખાણું નં શરા
 મમ્યગલ પું[પ્રા.(સં. મદકલ)] જુઓ મેગલ
 મમ્યંક પું [પ્રા.(સં. મ્તગાઠ્ઠ)] મૂળ; ચંદ્ર
 મમ્યા સ્ત્રીં દયા (ર) માયા; સ્નેહ
 મમ્યુર પું [સં.] મોર. વંચજ પું એક
 પૌરાણિક રાજ. -રાસન નં દિલ્હીનું
 મોગલોનું પ્રસિદ્ધ રાજ્યાસન. -રી સ્ત્રીંઠેલ
 મર અં હરી; છોને; ભલે
 મરક મરક અં [જુઓ મરકલું] મંદ મંદ
 હસતું હોય એમ [મંદ હાસ્ય
 મરકલડું; મરકલું] નં [મરકલું] ઉપરથી]

મરકવું અંકિં જુઓ મલકવું
 મરકી સ્ત્રીં મહામારી; ઘણા લોક મરે
 તેવો રોગ; ફોગળિયું; ધ્વેગ વગેરે
 મરઘી સ્ત્રીં [ફા. મુર્ગી] ફૂકડી. -ધું નં
 ફૂકડું. -ધો પું ફૂકડો
 મરચી સ્ત્રીં [સં; મરોચ] મરચાનો છોડ
 (ર)કાનનું એક ધરેણું(૩)એક દારૂખાનું.
 -ચું નં મરચીનું તીપું ફળ (ર) મરચા
 જેવું નાનું પથ્ તીપું માણસ[લા.]. [મરચાં
 લાગવાં = ખોટું લાગવું; રીસ ચડવીં]
 મરજ પું [અ.] રોગ; વાવડ
 મરજાદ સ્ત્રીં [જુઓ મર્યાદા] અદબ;
 સભ્યતા (ર) જુઓ મરનદી. -દા સ્ત્રીં
 મર્યાદા; સભ્યતા. -દી વિં પુષ્ટિમાર્ગના
 ખાસ આચાર પ્રમાણે ચાલનારું (ર)
 સ્ત્રીં પુષ્ટિમાર્ગની આચારપ્રણાલી
 મરજિયાત વિંમરજ પર આધાર રાખવું;
 મરજ હોય તો કરવાનું
 મરજ સ્ત્રીં [અ.] ઇચ્છા; પુશી
 મરજવો પું [દિ. મરજાવવું] દરિયામાંથી
 મોતી કાઢનાર (ર) મરણિયો [લા.]
 મરડ પું; સ્ત્રીં [ફા. મલ્] મરડિયો (ર)
 મરડિયા (પદાર્થ)વાચક નામ
 મરડ પું; સ્ત્રીં જુઓ મરડાટ. વું
 સંકિં વાંકું વાળવું (ર) આમળવું.
 -ડાટ પું મરડાટું તે (ર) વક્તા;
 રીસ (૩) ગર્વ(૪) લટકો; ચાળો. -ડાણું
 અંકિં 'મરડણું'નું કર્મણિ(ર) વંકાટું;
 રિસાણું (૩) લટકા કરવા
 મરડિયો પું એક જાતનો કાંકરો, જેને
 પકળ્યાથી ચૂનો બને છે
 મરડો પું એક રોગ જેમાં ઝાડા વાટે
 આમ તથા લોહી પડે છે.
 મરણુ નં [સં.] મોત; મૃત્યુ (ર) નાશ;
 પુવારી; અંત. વ્તોલ વિં મરી જાય
 તેવું-તેટલું. વપથારી સ્ત્રીં મરણની
 દહેરાતવાળો મંદવાડ કે તેવી દશા. -ચું
 વિં(ર) અં[સં.] મરણ સુધીનું. -ચિયું
 વિં જવ પર આવ્યું હોય એવું; મોતની
 પરવા વિનાનું. -ચું નં મરણ

भरतयो पुं० [अ.] इरञ्जने; मोक्षो
भरद् पुं० [शुभ्रो भद्] पुरुष (२) वीर
 पुरुष (३) वि० अहोदर; वीर. -हार्थ,
 -हानगी स्त्री० पुरुषात्तन (२) वीरता,
 -हाना, -हानी वि० भरद्दने लगतुं; भरद्
 माटेनुं, भरद्दने छान्ने अयेवुं
भरद्दने अ० लुभ्रो भर [भर्भं लालनार
भरभं पुं० लुभ्रो भर्भं [प.]. -भ्री वि०
भरभमत स्त्री० [अ.] भराभत; छल्लोद्धार;
 सभारकाम (२) भारपीठ [दा.]
भरवुं अ०किं०[प्रा.मर (सं.मृ)] भरल्लु धामवुं;
 नाश धामवुं(२)धुवार यतुं; छानि भोगवनी
 (३) (धातुनी) भरभ धनी (४) (प्रवाही के
 इणुं दूध) अहर अतरी के शोषार्थ के
 समार्थ जवुं (५) टणवुं; दूर भसवुं के
 जवुं (तुच्छकारमां)(६)डेकाशुथी अडी जवुं.
 उदा० सोगटी भरी गर्ध (७) अन्य
 क्रियापद साथे 'थाडी जवुं' अेवा अर्थ'मां
 वपराय छे. उदा० आभो दहाडो नाहक
 यादी मर्था. अथवा शुस्सामां 'करी छटवुं'
 अेवा अर्थ'मां वपराय छे. उदा० भरती
 भर! [भरी भथीने = जेम तेम करीने;
 मडाभुशकेलीअे]
भरवो पुं० नानी काथी करी
भरसियो पुं० [अ.ने राजियो
भरहूम वि० [अ.] भरल्लु पामेलुं; स्वर्गस्थ
भराडंशु स्त्री० [लुभ्रो भराडी] भराडा स्त्री
भराडी वि० [प्रा. भरहट्टो (सं. महाराष्ट्री)]
 महाराष्ट्रनुं (२) स्त्री० महाराष्ट्रनी वाषा.
 -डो पुं० महाराष्ट्रनो रडेवारी
भराभत स्त्री० लुभ्रो भरभमत. -ती वि०
 भराभत करावणी यडे तेवुं
भराड पुं०[सं.] हंस. -दी स्त्री०[सं.]हंसी
भरियुं न० भरी(२)भरी जेवुं तीधुं-डोधी
 भायस [दा.]
भरी न० [सं. मरिच, मरीच] अेक तेज्जनो
भरीचि पुं० [सं.] दश प्रल्लपतिमांनो अेक
भरीचि स्त्री० [सं.]किरल्ल. ०डा स्त्री०[सं.]
 भृगज्ज्. -थी पुं० [सं.] सुय'

भरीनो पुं० [स्यं० मरिनो] अेक लतना
 अिननुं कापड (२) अे अिन पेदा करनार
 वेडानी लत [शथेकित [दा.]
भरीभसावो पुं० गरभ भसावो(२) अति-
भरुत पुं० [सं.] पवन
भरुदेश पुं०, भरुभूम(-भ्री), भरुदथली
 स्त्री० [सं.] रल्ल (२) भारवाद
भरे अ० भर; बले; छाने [प.]
भरेठल्ल, **भरेडी** स्त्री० भराडल्ल
भरेडो पुं० भराडो
भरो पुं० ['भरवुं' उपरथी] भोत(२)भोतना
 जेवुं दू;भ; डेरानभति
भरोड पुं० ['भरवुं' उपरथी] वांक; वलल्ल;
 (अक्षरनो) आकार (२) लुभ्रो भरडाट.
 ०हार वि० भरोडवापो (अक्षर). ०भुं
 स०किं० लुभ्रो भरडुं
भरुट पुं० [सं.] वांढरो
भरुथ वि० [सं.] नाशवत; भरवाना
 नसीजवाणुं (२) पुं० भायस. ०वोड
 पुं० [सं.] मृत्युलोड
भर् पुं० [फा.] लुभ्रो भरद्
भर्न न० [सं.] जेजवुं ते (२) इभन; नाश
भर्नुं स०किं० [सं. मृद, मर्दय] भर्न करवुं
भर्दार्थ, -नगी, -ना, -नी [फा.] लुभ्रो
 'भरद्'मां
भर्म पुं० [सं.] हूपी वात; खेड (२) रहस्थ;
 तात्पर्य (३) भर्मस्थान. ०आही वि०
 रहस्थनुं अडल्ल करनारुं. ०नु वि० [सं.]
 भर्म लालनार; अतुर. ०खेडी वि० [सं.]
 भर्मस्थानने खेदनार. ०वचन न० भडेल्लुं.
 ०वेधक, वेधी वि० भर्मलेडी. ०दथल्ल
 [सं.] ०दथण, ०दथान न०[सं.]ज्यांठल्ल
 थवाथी मृत्यु धाय तेवे। शरीरनो कोभजलाग
भभाण(-शु) वि० भर्मवाणुं
भर्थाड(-ह) [सं. नर्थाडो] स्त्री० हड(२)अदभ;
 चित्रेक. -हो **पुरुषोत्तम** पुं० श्री राम.
 -हित वि० [सं.] भर्थाडवाणुं
भल पुं० [सं. मह] कुस्तीआज; यडेल्लवान
भल पुं० [सं.] मेल (२) विष्टा

टोण. -रो पुं० मशकरी करनारो (२)
 विदूषक; रंगवेलो
मस वि० [फा. मस्त] पुष्कण
मस न० मिष; अडानुं
मस पुं० मसो
मसके पुं० [फा.] माभल (२) शिभडे
 माटे वहीनुं पाणी काढी नाभी तैयार
 करेलो होवो (३) भुशामत [ला.]
मसालत स्त्री० [अ. मसलहत] साथे मणाने
 थती चिथारणा; संतलस; सलाह
मसवाडुं न० [अ. मवाश = दोर + वाडो]
 धरनी पाळणो लाग. -रो पुं० आगोण
मसणुं सं०किं [अ. मसार = सुंवाणुं
 करवानो पथधर] धराने योणुं; गडउतुं;
 महान करतुं
मसाणु न० [प्रा. (सं. इमशान)] रमशान.
 -णुयुं वि० मसाणुं (२) रमशानमां
 ळथ आवेलुं (३) कंगोण; अपशुकनियुं
 [ला.]. -णुये। पुं० मउहा साथे
 रमशानमां गयेलो मालस (२) मसाणुनो
 लंगी. -णी वि० मसाणुयुं; कंगोण
 (२) पुं० जाणती के हाटती वपथे धार्मिक
 क्रिया करानार (३) मशकुंधिया माटेनो
 सामान वेचनार
मसावो पुं० [अ. मसालह] रसोई धम-
 धमाटवाणी के स्वादिष्ट करवा नाभवानो
 तेज्जो (२) केई थोळ पनाववा लेईती
 सामथ्रो (३) अणुवा माटे रैती चूनो
 वगेरेनो कालवेलो माल
मसि स्त्री० [सं.] लुथ्यो मशी
मसियाई, मसियेणु वि० लुथ्यो मशियाई
मसी स्त्री० [सं.] लुथ्यो मशी (२) शेरडीनो
 ओक रोग
मसीह स्त्री० [अ. मस्जिद] मुसलमानोनुं
 पंडगी करवानुं लहरे मकान; निमाळ
 पडवानुं रथान
मसीह(-डा) पुं० [अ.] ईसा मसीह
मसुर स्त्री० [सं.] ओक लतनी हाण
मसुरो पुं० परडो; 'डाइट'

मसुर स्त्री० लुथ्यो मसुर
मसुरियुं न० [प्रा. मसुरव (सं. मसुरक)]
 गेण ओशीकुं. उदा० गावमसुरियुं
मसो पुं० [प्रा. मस (सं. मसो)] यामडी
 उपर जाळोडी गेण गांड (२) अश
मसोडुं न० हांतनुं पेटतुं; अवाणु
मसोणुं न० [सं. मशी+पोतुं] चूला उपरनां
 गरम वासणु पडडवा वपरतुं थोथडे
मसिजद स्त्री० [अ.] लुथ्यो मसीह
मस्त वि० [फा.] महमातुं; उन्मत्त
मस्तक न० [सं.] माथुं
मस्तान(-नु) वि० [फा.] मस्त
मस्तिक(-क) न० [सं.] मथुं(२) मगळ.
 ०विद्या स्त्री० माथाना धाट परथी मानसिक
 शक्तियो पारभवानी विद्या; 'क्रिनोदोळ'
मस्ती स्त्री० [फा.] तोडान(२)मस्त हावत.
 ०पेर वि० तोडानी
मडत वि० [सं.] मोट्टे. -ती वि० स्त्री०
 [सं.] मोटी (२) स्त्री० मडता (३) ओक
 लतनी वीला. -ता स्त्री०, -त न०
 [सं.] मोटपण; महिमा (२) अग्रत्य;
 प्रतिष्ठा. -त्वाकांक्षा स्त्री० [अ. कांक्षा]
 मोटाई भेजववानी आकांक्षा. -त्वाकांक्षी
 वि० मडत्ताकांक्षावाणुं
मडमड पुं० मडमड; उरखामना पेगंबर.
 -ही वि० मडमडनुं; तेमनुं अनुयायी
मडविं पुं० [सं.] मोटो ऋषि
मडंत पुं० [सं. महत् परथी] मोटो साधु;
 महाधिकारी
मडमड-पुं० [अ.] लुथ्यो मडमड. -ही वि०
 [अ.] लुथ्यो 'मडमड'मां [मडिनो
मडा पुं० [प्रा. माह (सं. माव)] माध-माह
मडा वि० [सं.] (समासमां) मोट्टुं (उभ-
 धारय अने अडुनोडि समास तथा इतलाक
 अनियमित शब्दोना आदिमां आवतुं
 'मडत्'तुं ३५). ०कवि पुं० [सं.] मोटो
 कवि. ०काय वि० [सं.] मोटा शरीरवाणुं.
 ०काल पुं० [सं.] मडदेव. ०काळी स्त्री०
 [सं.] अथ कर स्वपवाणी दुर्गा. ०कालेश्वर

પુંબાર જ્યોતિર્લિંગમાંનું એક. ૦કાંબ્ય
 ન૦ [સં.] મોટું કે મહાન કાવ્ય. ૦કાંબી
 પું મહાદેવ. ૦કાંબી સ્ત્રી૦ મહાકાલી.
 ૦કાંબીશ્વર પું જ્યોત્સના મહાકાલેશ્વર.
 ૦કાંબી ન૦ [સં.] મોટો પ્રતિષ્ઠિત માણસ
 કે ગમના તેવાઓનું મંડળ (૨) સરખા
 ધંધાદારીઓનું મંડળ કે સંઘ. ૦કાંબીયું
 વિ૦ મહાજનને લગતું (૨) ધણી વગરનું;
 રખડાઈ. ૦કાંબી વિ૦ [સં.] મહાન
 આત્માવાળું (૨) પું તેવો પુરુષ;
 સંત. ૦કાંબી પું [સં.] શિવ. ૦કાંબી ન૦
 [સં.] મુખ્ય દરવાજો. ૦કાંબી વિ૦ [સં.]
 મોટું; મહત. ૦કાંબીય વિ૦ [સં.] મોટા
 મનનું; ઉદાર; મહાશય (૨) પું મોટા
 મનવાળો પુરુષ. ૦કાંબી ન૦ [સં.] સૌ
 અબજ. ૦કાંબી ન૦ [સં.] મોટું પાપ
 (અહમદત્યા, મુરાપાન, ચેરી, શુરુપત્ની
 સાથે વ્યભિચાર, અને એ ચાર કરનાર
 સાથે સંગ-એ પાંચ). ૦કાંબીય પું [સં.]
 સમજન; સંત પુરુષ. ૦કાંબીય વિ૦ મહાન
 પ્રજ્ઞારક્તિવાળું; 'જનિયસ.' ૦કાંબીય [સં.],
 ૦કાંબીય પું ૦વલ્લભાચાર્ય. ૦કાંબીય પું
 [સં.] ચારસો બત્રીસ કરોડ વર્ષોને અંતે
 થતો મનાતો સૃષ્ટિનો સમૂળગો નાશ.
 ૦કાંબીય વિ૦ [સં.] જેનો ઉચ્ચાર કરતાં
 વધારે પ્રાણ વપરાય છે તે- ક્વર્ગ વગેરે
 દરેક વર્ગનો બીજો અને ચોથો વ્યંજન,
 તથા ઘ, ઘ, સ અને હ [આ.]. ૦કાંબીય
 વિ૦ [સં.] મોટી મુલવાળું (૨) શરવીર;
 બળવાન. ૦કાંબીય પું [સં.] ભગવાન
 બુદ્ધ (૨) શ્રેષ્ઠ જ્ઞાન. ૦કાંબીય વિ૦ [સં.]
 ભાગ્યશાળી (૨) સદાચારી. ૦કાંબીય
 ન૦ [સં.] તે નામનું પ્રસિદ્ધ મહાકાવ્ય.
 (૨) વિ૦ બહુ મોટું અને મુશ્કેલ
 ૦કાંબીય વિ૦ મહુ ન૦ [+ અમિતિષ્કમળ]
 મહાન ત્યાગ કે સંન્યાસ (બુદ્ધનો). ૦કાંબીય
 ન૦ [સં.] મૂળતત્ત્વ; પંચમહાભૂતમાંનું દરેક.
 ૦કાંબીય પું [સં.] પ્રધાન મંત્રી. ૦કાંબીય
 પું [સં.] વડો અમાત્ય. (૨) વિદ્યાપીઠ-

નો મંત્રી; 'રજિસ્ટ્રાર'. ૦કાંબીય સ્ત્રી૦
 [સં.] જગતની કારણભૂત અવિદ્યાની
 અધિષ્ઠાત્રી; દુર્ગા (૨) બુદ્ધ ભગવાનની
 માતાનું નામ (૩) લક્ષ્મી (૪) જ્ઞાનાથી
 ભૌતિક જગત સત્ય જણાય છે તે માયા.
 ૦કાંબીય સ્ત્રી૦ [સં.] મરકી; કોલેરા (૨)
 કોઈ પણ રોગચાળો; 'એપિડેમિક'.
 ૦કાંબીય પું [સં.] નિત્ય કરવાના પાંચ ચક્ક
 (અહમદ-દેવ-પિતૃ-ભૂત-નૃ૦) માનો દરેક.
 ૦કાંબીય પું [સં.] એક બૌદ્ધ સંપ્રદાય
 મહાર પું [મ.] એક અત્યંત જાતનો
 માણસ; ભંગી
 મહારથી પું [સં.] એકલો દશ હજાર યોદ્ધા-
 ઓ સામે લડી શકે તેવો પરાક્રમી લડવૈયા
 મહારાજ પું [સં.] મોટો રાજા; સમ્રાટ
 (૨) વૈષ્ણવોના આચાર્ય (૩) બ્રાહ્મણ,
 સંત, રાજા વગેરેના સંબોધન તરીકે
 વપરાય છે (૪) બ્રાહ્મણ રસોડયો
 મહારાજ પું સમ્રાટ
 મહારાજાધિરાજ પું [સં.] સર્વોપરી સમ્રાટ
 મહારાણી સ્ત્રી૦ વડી રાણી
 મહારાત્રિ(-ત્રી) સ્ત્રી૦ [સં.] શિવરાત્રી;
 મહા વદ ૧૪ની રાત્રી (૨) મહાપ્રલયની
 રાત્રી; કાળરાત્રી
 મહારાષ્ટ્ર પું ન૦ [સં.] ગુજરાતની દક્ષિણ
 અને ક્ષણદેશની ઉત્તરે આવેલો અરબી
 સમુદ્રના કિનારા પરનો પ્રદેશ. -ઠ્રી
 વિ૦ [સં.] મહારાષ્ટ્રનું, -ને લગતું (૨)
 પું મહારાષ્ટ્રનો રહેવાસી (૩) સ્ત્રી૦
 મહારાષ્ટ્રની પ્રાકૃત
 મહાલક્ષ્મી સ્ત્રી૦ [સં.] નારાયણની રક્તિ
 (૨) અપાર સંપત્તિ [મંદિર
 મહાલય ન૦ [સં.] મહેલ (૨) ધવિત ધામ;
 મહાલયું અન્કિં [કે. મલ્હ.] કાઠમાઠથી
 ને આનંદમાં અહીં તહીં ફરતું (૨) મોજ
 કરવી; લહેર કરવી
 મહાવત મું [સં. મહામાત્ર] હાથીનો હાંકનાર
 મહાવરો પું [અ.] અભ્યાસ; ટેવ (૨)
 શિરસ્તો; ચાહુ વહીવટ

महाविद्यालय न० ७ यो अभ्यास कर-
वानी वरी शाणा; कोलेज
महाविराभ न० (:) आवुं महाविराभनुं
चिह्न; 'कालन' [व्या.]
महापीर पुं० [सं.] मोटो पराकमी पुरुष
(२) योनीसमा नैन तीर्थ' कर(३) हनुमान
महावत न० मोटुं भूय कडण प्रत (२)
पांय मोटां प्रत(अडिंसा, सत्य, अस्तेय,
अहंयर्थ, अपरिग्रह) तेभानुं इरेक (३)
एवतनी अनिवाय' इरण
महाशय वि० [सं.] उच्य आशयवाणुं;
सञ्जन (२) पुं० तेवे भास्यस (३)
'छ' लेवुं अेक मानवायक. उहा० भारतर
महाशय
महाशांकु न० [सं.] इस महापक्ष (संभ्या)
महासला स्त्री० मोटी विशाण सला (२)
'डोयेस' [वडिया डोयेस कभिटी'
महासमिति स्त्री० मोटी समिति (२) 'ओव
महासागर पुं० मोटो समुद्र
महांत वि० [सं. महत्] + मोटुं; महान
महि स्त्री० [सं.] पृथ्वी. वतल [सं.], वतण
न० पृथ्वीनी सपाटी. ० धर पुं० [सं.] पर्वत.
० पति [सं.], ० पाल [सं.] ० पाण पुं० रान्त
महिनो पुं० [फा. माह; सं. मास] मास;
वरसना पार भागभानो अेक के तेठवो
सभय (२) मासिक पगार. [महिना
रहेवा=गर्भ रहेवो ते]. ० मास पुं०
लगभग अेक मास नेठवो सभय
महिभा पुं० [सं.] प्रताप; यश (२) स्त्री०
मोटुं स्वश्रम लेवानी योगनी अेक सिद्धि.
० धान वि० महिभावाणुं [पियर
महितर न० [सं. मात् + गृह; प्रा. माह + हर]
महियारी स्त्री० [मही' उपरथी] भरवाडणुं;
गोपी (२) गोरवनी पूल करनार स्त्री
महिला स्त्री० [सं.] स्त्री (२) राणी. ० पाठ-
शाणा, ० विद्यालय न० स्त्रीओनी
पाठशाणा. ० श्रम पुं०; न० [+आश्रम]
स्त्रीओ माटेनी आश्रम सरथा
महिप पुं० [सं.] पाडो. -धासुर पुं०

[सं.] अेक राक्षस; बेसासुर. -पी स्त्री०
[सं.] बेस (२) पटराणी; राणी
मही स्त्री० [सं.] गुजरातनी अेक मोटी
नदी (२) नुयो महि
मही न० [प्रा. महिअ (सं. मयित)=
वलोवेवुं] हही; महीडुं. ० डुं न० हही
महीतल(-ण), महीधर, महीपति,
महीपाल(-ण) नुयो 'महि'भां
महीभाटलुं न० नुयो माहाभाटलुं
महीसागर पुं० मही नदी
मही अ० अंहर. ० मही अ० वच्ये
वच्ये; कथांक कथांक (२) डेक डेक वार
महुडी स्त्री० [प्रा. महुअ (सं. मयक)] नानो
महुडो (२) डार. -डुं न० महुडानुं डूव.
-डो पुं० अेक आड
महुरत न० नुयो मुहूर्त
महुवर स्त्री० [प्रा. महुअर] महारीनी वांसणी
महेक (हे) स्त्री० [सं. महक] डेरभ; सुगंध.
० पुं० अ० किं डेरवुं. -कट पुं० महेक
महेच्छा स्त्री०, मोटी छच्छा; महाकांक्षा
महेळुंद्रू(-टो)ळुं (हे; टो) न० अ० व०
महेळां; भर्मवयन
महेळुं (हे) न० टोळो; भर्मवयन
महेतर (हे) पुं० [हिं.] डेरनो मुष्पी (२)
आडु भारतार भगी. ० ष्यु, -राणी स्त्री०
महेतरनी के ते नतिनी स्त्री
महेतल (हे) स्त्री० [अ. मुहलत] मुहलत; सभय
महेतागोरी (हे) स्त्री० महेतानुं काम
महेताण (हे) पुं० महेतो (मानार्थे)
महेताण (हे) पुं० [फा. महताव] अंद्र
महेती (हे) स्त्री० शिक्षिका (२) महेताणनी स्त्री
महेतो (हे) पुं० [सं. महतर] शिक्षक (२)
कारकुन; गुभारतो; वाखोतर
महेनत (हे) स्त्री० [अ. मिहनत, मेहनत]
श्रम. -ताणुं न० महेनतनो अहलो;
शेण; पगार. -नु वि० उधमी; उधोगी
महेफिल (हे) स्त्री० [अ. महफिल] मिजलस
(२) उन्हाणी
महेशूय (हे) वि० [अ. महेशूय] प्रिय

હેમાન (હે)પુ ૦ [ફા. મિહમાન] પરાણી.
 ગાત(-તિ), ગીરી, ંદારી, -ની
 સ્ત્રી ૦ પરાણાચારી
મહેર (હે) સ્ત્રી ૦ [ફા. મિહ] કૃપા; દયા.
 ંખાન વિ ૦ કૃપાળુ; માયાળુ. ંખાની સ્ત્રી ૦
 મહેર; કૃપા [આકારનું ચણતર
મહેરાળ (હે) પું ૦ [અ. મહરાવ] કંમાનના
મહેરામણ (હે) પું ૦ [સર ૦ ડિંગલ મહરાણ
 (સં. મહાજીવ)] સમુદ્ર
મહેરો (હે) પું ૦ પાલખી ભચકનાર; ભોઈ
મહેલ (હે) પું ૦ [અ. મહલ], -લાત સ્ત્રી ૦
 [અ.] રાજમહેલ
મહેલો (હે) પું ૦ [અ. મહલ] દુગિયું
મહેરા(-શ્વર) પું ૦ [સં.] મહાદેવ
મહેસૂલ (હે) સ્ત્રી ૦; ન ૦ [અ. મહસૂલ] જમીન
 ઉપરનો કર (૨) જકાત; દાણ (૩)
 રાજ્યની કુલ આવક. -લી વિ ૦ મહે-
 સૂલને લગતું
મહેદ્ર પું ૦ [સં.] દ્વદ્ર [કિત્સવ
મહેરાજ્ય, મહોત્સવ [સં.] પું ૦ મોટો
મહોદધિ પું ૦ [સં.] મહાસાગર
મહોદય વિ ૦ (૨) પું ૦ [સં.] મહાનુભાવ;
 મહાશય [(૨) પ્રેમ; ખ્યાર
મહોખત (હો) સ્ત્રી ૦ [અ. મહખત] દોરતી
મહોર (હો) સ્ત્રી ૦ [ફા. મુહ] ગીતી (૨)
 છાપ; સિદ્ધો. ંદાર સ્ત્રી ૦ ખેગમ; સ્ત્રી
મહોરું (હો) નર્ગફા. મુહૂશિતરજનું સોગરું.
 -રો પું ૦ સાપના તાળવામાં થતો
 મનાતો ગોળ ચપટો પદાર્થ (૨) ધસીને
 ચળકાટ આપવો તે
મહોલ, -લાત (હો) જુઓ 'મહેલ'માં
મહોલલો (હો) પું ૦ જુઓ મહેલો
મળ પું ૦ [સં. મલ] મેલ; કચરો; વિષ્ટા
મળતર ન ૦ [મળવું] ઉપરથી] નફો; કમાણી
મળતાવડું વિ ૦ મિલનસાર
મળતિયું વિ ૦ સાથે મળીને કામ કરનાર;
 સાથી (૨) અમુક પક્ષમાં મળી ગયેલું;
 પક્ષકાર
મળવું અ ૦ કિ ૦ [સં. મિલ] બેડાડું; ભેગું
 થવું; ભળવું (૨) એકરૂપ બનવું; સંપ

કરવો (૩) મુલાકાત થવી; એકઠા થવું
 (૪) સમાન હોવું (૫) મેળ હોવો (૬)
 પ્રાપ્ત થવું (૭) જડવું; હાથ લાગવું
મળસકું ન ૦ પરાધિયું
મળાશય ન ૦ જુઓ મહાશય
મળોત્સર્ગ પું ૦ જુઓ મલોત્સર્ગ
મળી સ્ત્રી ૦ [પ્રા. મલિઅ (સં. સુદિત) =
 પિલાયેલું] પૈશમાં ભાંગેલા દિવેલ તથા
 વીંચરાનો થતો મેલ (૨) હનુમાનની
 મૂર્તિ ઉપરનો તેલ અને સિંદૂરનો મેલ
મંકોડા પું ૦ અ ૦ વ ૦ [સં. મળિ, મળિક]
 કેડના અંકોડા - મણકા
મંકોડી સ્ત્રી ૦ [દિ. મકોઈ] નાનો મંકોડો.
 -રો પું ૦ એક જંતુ
મંગરો પું ૦ ડુંગરો; ટેકરો
મંગલ વિ ૦ [સં.] શુભ; કલ્યાણકારક (૨)
 પું ૦ એ નામનો ગ્રહ (૩) મંગળવાર
 (૪) ન ૦ કલ્યાણ; સુખ (૫) પુશાકીનો
 અવસર (૬) આરતીવાદ કે છુશાકીતું
 ગીત (૭) ગ્રંથને આરભે કરાતી સ્તુતિ.
 ંકારક, ંકારી વિ ૦ [સં.] મંગળ
 કરનારું; શુભ. -લાચરણુ ન ૦ [સં.]
 ગ્રંથ કે કોઈ કામને આરભે કરાતી
 ઈશ્વરસ્તુતિ (૨) શરૂઆત [લા.]. -લાષ્ટક
 ન ૦ [સં.] લગ્ન વગેરે પ્રસંગે અતે બોલાતા
 આઠ શ્લોક. -ળા, -ળાકારક ંળાકારી
 જુઓ 'મંગલ' ઇ ૦. -ળાકેરો પું ૦ અ ૦ વ ૦
 પરણી બીડી વરવહુ ચોરીની આસપાસ
 ચાર વાર ફરે છે તે. -ળામય વિ ૦
 મંગળકારી; કલ્યાણકારી. -ળામૂર્તિ
 (-તિ) સ્ત્રી ૦ જેનું દર્શનરમરણાદિ
 મંગળકારી છે તે (૨) ગણપતિ. -ળવાર
 પું ૦ અઠવાડિયાનો ત્રીજો વાર. -ળાસૂત્ર
 ન ૦ લગ્ન વખતે વર તરફથી કન્યાના
 ગળામાં દોરો પહેરાવાય છે તે, જેને કન્યા
 ધણીની હવાતી મુધી પહેરી રાખે છે
 (૨) સ્ત્રીના ગળાનું એક ધરણું. -ળા
 વેષણ મંદિરમાં કાકોરજના પ્રભાતનાં
 પહેલાં દર્શન (૨) દુર્ગા

મંગાવવું સં ક્રિં [‘મંગવું’ ઉપરથી]
 લાવવાને કહેવું, લખવું ઇં
મંગ્ય(ઠક) પું [સં.] પલંગ (૨) માંચડો;
 વ્યાસપીઠ (૩) ખેતરમાં બાંધેલો માળો
મંગ્છા સ્ત્રીં [સં. મર્નાવા; અ. મંચા, મનશા]
 ઇચ્છા; ઉમેદ; વિચાર. [ઠભૂત ને શંકા
 ડાકણુ = ભૂત અને ડાકણ એ આપણી
 જ મગીષાઓ અને શંકાઓ છે]
મંગ્જન નં [સં.] માંગવું તે (૨) દાંત
 ધસવાની ભૂમી (૩) દાંતે પીડ-રંગની
 લુગરી મૂકવી તે
મન્ગરિ(-રી) સ્ત્રીં [સં.] મોર; ફૂલની
 કળીઓનું ઝૂમણું-ડાળખી(૨) કુંવળ
મન્ગર પું [પ્રા. (સં. માર્ગર)] માંગર; બિલાડો
મન્ગિલ સ્ત્રીં [અ.] મકાન
મન્ગરા પું બં વં [સં. મંજીર ઉપરથી]
 કાંસીઓડાં; કરતાલ
મન્ગુ(વ્લ) વિં [સં.] કોમળ; મધુર
મન્ગુર વિં [અ.] કપૂલ; માન્ય; સંમત;
 બહાલ. -રી સ્ત્રીં બહાલી; હા પાડવી
 તે; સંમતિ
મન્ગુષા સ્ત્રીં [સં.] પેડી; મન્દૂસ [સ્થાપન
મન્ડન નં [સં.] શણગાર (૨) (મતનું)
મન્ડપ પું [સં.] માંડવો
મન્ડલ નં [સં.] ગોળ ઘેરાવ; કૂંડાળું(૨)
 ટોળું; સંઘ (૩) પ્રદેશ; પ્રાંત (૪) બાર
 રાત્ર્યોનો સમૂહ(૫) જગવેદના ખંડમાંનો
 દેરેક. -લાકાર વિં ચક્રાકાર; ગોળ.
 -લિક પું સામંત; ખંડિયો રાજ. -લી
 સ્ત્રીં ટોળી; મંડળ. -લીક પું [સં.]
 મંડલિક. -લેશ(-શ્વર) પું [સં.] ૧૨
 રાત્ર્યોના મંડળનો અધિપતિ
મન્ડવું અંકિં [દે. મંડ] ખંતથી વળગવું;
 લાગવું; મચવું
મન્ડળ, -ળાકાર, -ળિક, -ળી, -ળીક,
-ળીશ(-શ્વર) જુઓ ‘મંડલ’માં
મન્ડાણુ નં આરંભ; પાથો (૨) કૃપા પરનાં
 જે લાકડાં સાથે ચાક હોય છે તે
મન્ડામળ નં [‘માંડવું’ ઉપરથી] નાણું

ધીરનાર વ્યાજ ઉપરાંત ચોપડામાં ખાટું
 પાડવા બદલ બક્ષિસ લે છે તે
મન્ડાવવું સંક્રિં, મન્ડાવું અંકિં
 ‘માંડવું’નું પ્રેરક ને કર્મણિ
મન્ડિત વિં [સં.] શણગારવું
મન્ડીલ નં જુઓ મન્ડીલ
મન્ડૂક પું [સં.] દેડકો [રસાયણ
મન્ડૂર નં [સં.] લોઢાનો કાઠ (૨) તેનું
મન્ડર પું. જુઓ મન્. ઠવું સં ક્રિં
 મન્ત્રથી કાળમાં લેવું કે અસર કરવી(૨)
 ભરમાવવું; શીખવી રાખવું [લા.]
મન્તવ્ય વિં [સં.] મનન કરવા યોગ્ય(૨)
 નં મત; માન્યતા
મન્ત્ર પું [સં.] દેવ કે કોઈ શક્તિ સાધ્ય.
 કરવાનો ગૂઠ શબ્દ કે શબ્દો (૨) મન્ત્રણા.
ઠણુ સ્ત્રીં [સં.] ખાનગી મસલત. ઠણુઠધ
 વિં મન્ત્રથી મોહ પામેલું કે ખીલ
 કરાથી તેના જેવી અસર પામેલું. ઠસિદ્ધિ
 સ્ત્રીં મન્ત્ર સિદ્ધ થવો-મન્ત્રની કાર્ય-
 સાધક શક્તિ પ્રાપ્ત કરવી તે. -ત્રી પું
 [સં.] સલાહકાર; પ્રધાન (૨) પ્રધાન
 કાર્યકર્તા; સંસ્થાનું વંત્ર સંભાળનાર;
 ‘સેક્રેટરી’
મન્થન નં [સં.] વલોવવું કે વલોવાવું તે
 (૨) બિયલપાથલ; ગડમથલ [લા.]
મન્થર વિં [સં.] મંદ; સુસ્ત; જડ
મન્દ [ફા.] નામને લાગતાં ‘વાળુ’ એવો
 અર્થ બતાવનારો પ્રત્યય. ઉદાં અક્કલમંદ
મન્દ વિં [સં.] ધીમું; ધીરું; થોડું. ઠગતિ
 વિં [સં.] ધીમી ગતિવાળું (૨) સ્ત્રીં
 ધીમી ગતિ. ઠતા સ્ત્રીં [સં.] ઠયુદ્ધિ
 વિં [સં.] કમઅક્કલ. મૂખ (૨) સ્ત્રીં
 જડતા; મૂખતા. ઠલાગી વિં [સં.]
 કમનસીબ. ઠલાગ્ય વિં મંદલાગી(૨)
 નં દુઃખાગ્ય. ઠમતિ વિં(૨) સ્ત્રીં ઠજુઓ
 મંદયુદ્ધિ
મન્દરાચલ [સં.], -ળા પું એક પૌરાણિક
 પર્વત (સમુદ્રમંથનનો રવેયો)
મન્દવાડ પું ખીમારી; રામ

मंहास्य न० रिमत; जराक भवकाष्ठने
 हसतुं ते
 मंहाकिनी स्त्री० [सं.] गंगा(र)आकारागंगा
 मंहाकांता पुं० [सं.] अेक छंद
 मंहाशि पुं० [सं.] पायनशक्तिनी मंहाता
 मंहार न० [सं.] स्वर्गनां पांथ वृक्षाभानुं
 अेक (२) तेनुं कूल
 मंहरि न० [सं.] देवालय(२) धर(३)विधानुं
 धाम. ०अवेश पुं० मंहरिमां प्रवेश-
 वानी छट (हरिजन वगेरै अरपूरशाने).
 -रियुं न० मंहरि [प.] (२) वि० मंहरिनुं;
 मंहरिनी मासिकीनुं
 मंही स्त्री० कमीपल्लुं (२) लावनी पडती
 मंहील न० [म.] कसपी आरीक वण्णायनी
 पाधरी के इंटे
 मंहुं वि० लुओ मंहुं
 मंहुं वि० [सं.] धीमे; गंलीर(सूर) (२)
 संगीतना त्रण प्रकारना स्वरोमानो अेक
 भा अ० [सं.] ना; नहि
 भा स्त्री० [सं.] माता; आ. ०छ स्त्री० भा
 भाईक न०; पुं० [इं.] धनविधक यंत्र
 द्वारा जेलावा भाटेनुं साधन [नण्णुं
 भाईकांगलुं वि० भावडियुं (२) आखलुं;
 भाई केशिन पुं०; न० [इं.] लुओ भाईक
 भाईकोरुकेप न० [इं.] सूक्ष्मदर्शक यंत्र
 भाईल पुं० [इं.] भावनसे ओशी कूट
 नेटलुं अंतर
 भाकड पुं० [प्रा. मंकण (सं. मकुण)] अेक
 लवडुं; भाकड. -डियुं वि० भाकलवाणुं
 (२) न० भाकल भरार्थ रहे तेनुं कालावाणुं
 पाठियुं (३) भाकल जेवी गंधवाणुं अेक
 लवडुं. -लु पुं० भाकड. -लियुं वि०
 भाकडियुं [जिडतुं लवडुं; भापी
 भाण्य स्त्री० [प्रा. मक्खिम (सं. मक्खिका)] अेक
 भाण्यलु न० [प्रा. मक्खण (सं. च्छण)]
 हही वलोववाथी नीकणतुं सत्त्व; नवनीत.
 (२) भुशामत [ला.]. ०ओर पुं० श्रीकृष्ण.
 -लियुं वि० भाण्य लुं नरम (२)
 भुशामतियुं [ला.]

भापी स्त्री० लुओ भापी
 भाग पुं० [सं. मार्ग; प्रा. मग्ग] ररतो (२)
 जगा; आसन (३) अंतर; भोकाण्य.
 [०कुंकाएवो = यडियातापलुं कपूल
 करावतुं]
 भाग स्त्री० [भागलुं उपरथी] भांग; भागली;
 अपत (२) उधराली. ०लु पुं० भागनार;
 लिपारी (२) न० भागलुं ते. ०लियुं यात
 वि० लिपारी. ०लु स्त्री० भागलुं ते
 (२) अपत. ०लुं न० भागली; भागलुं ते
 (२) लेलुं (३) पर हटमांथी आरीपी के
 गुनेगारने डोट भांहाजर करवानी भागली;
 'अेकरुं टेशन', ०लुं वि० भागली करतुं
 (२) न० लेलुं [वहीवथो
 भागध पुं० [सं.] वंशनी प्रीति गानार;
 भागधी वि० [सं.] भगध देशनुं (२) स्त्री०
 जेनी भाषा (यारमांथी अेक प्राकृत)
 भागलुं स० किं [सं. मार्ग्य, प्रा. मग्ग]
 आथवा भाटे कहेतुं (२) पाणुं आथवा
 कहेतुं [नो पीजे महिनो
 भागशर पुं० [सं. मार्गशिर] विक्रम संवत्-
 भागी तागी(०ने) अ० [भागलुं + तागलुं]
 आभथी तेभथी -गमे तेभ करीने भेणवीने
 भागुं न० भागली (अलुधा लंअविषयक)
 भाध पुं० [सं.] भाड; विक्रम संवत्तनो
 बोथो महिनो
 भाधेलुं वि० भा पाछण घेलुं घेलुं थाय अेलुं
 भाधलु स्त्री० भाधीनी के भाधी स्त्री
 भाधली स्त्री०, -लुं न० [सं. मत्स्य; प्रा.
 मच्छ; मागधी-मक्षली] अेक जणथर प्राणी
 भाधी पुं० [प्रा. मच्छिन्न (सं. मात्स्यिक)]
 भाधीमार (२) अदासी. ०मार पुं०
 भाधलां पकडवानो धधी करनार
 भाजलुं अेक भानुं; सडोहर
 भाजन न० हट; अंकुश
 भाजार्थ स्त्री० [भा + जलुं] अहेन. -थुं वि०
 भाजलुं. -थो पुं० भाई
 भाजिरुंटे पुं० लुओ म्जेरुंटे [भरहूम
 भाज वि० [म.] पूर्वनुं; अगाड धई गथेलुं (२)

भा० श्री० [भा+०] दाही(२)अंया माता
के कोर्ष देवी (३) वृक्षं श्रीनुं मानवायक
संशोधन

भाजम वि०[प्रा.मज्झिम (सं.मध्यम)] मध्यम

भाजा श्री० [दे. मज्जा; प्रा. मज्जाया (सं.
मर्यादा)] मर्यादा

भाट अ० भाटे [प.]

भाट न० [प्रा. मट्टिआ (सं. मृत्तिका) उपरथी]
भाटलुं. ०ढी श्री० नानुं भाटलुं. ०हुं
न० भाटनुं अेक वासलु

भाटी श्री० [प्रा. मट्टिआ (सं. मृत्तिका)]
भटोडी (२) भांस

भाटी वि० नेरावर (२) पुं० भांटी; धष्णी
(३) भरद. ०डे पुं० पुरुप. (२) धष्णी

भाटे, ०करी(०ने) अ० वास्ते; साडु (२)
तेथी; ते कारले

भाहुं वि० पराण; भूहुं; अशुभ

भाड (भा') न० [नुयो भाड] आणठ उपर
केण आंधी जनावेहुं रत्ताहेनुं स्थान;
केयोना भंडप (२) पुं० नुयो भाड

भाडलु न० [सं. मण्ड=शालुगारलुं] तारा
टपकीनी पिथण

भाडलु न० गभने पाहरे पाष्णी भरथेदी
आडो (नेमां केसो' यडी रहे छ)

भाडी श्री० [प्रा. माइ (सं. मातृ)] मा (२)
माता; देवी (भक्तिमां). ०तयो पुं०
मानो जेटो; अय्यो; अडाडुर मालस

भाई पुं० [सं. माडि; दे. माडिअ] भडेड;
मेडीवाणुं सुंहर भडान (२) महोहलो.

०मेडी श्री० दरवाण पर आधिदी मेडी

भाष् श्री० [सं. मणि=पाष्णी भरवानुं
वासलु] गागर (२) उतरड [भावलु

भाष् श्री० [सं. मंड] अभाईर; अशाश (२) न०

भाष् अ० नुयो भाष् भाष्

भाष्भट(-ई) पुं० भाष् अभाडावी इया
कहेतार व्यास

भाष् भाष्(-यो) अ० [प्रा. मणा मणा
(सं. मनाक मनाक)] + भांस भांस; नेम तेम
करीने; पराले (२) भंड भंड; धीरे धीरे

भाष्पुं स०किं [प्रा. माण (सं. मानयुं)=
अनुभवुं] अनुभवुं; भोगवुं (२)
अ०किं राष् थवुं; मल करवी

भाष्पुं पुं०; न० [प्रा. माणुस (सं. मानुष)]
मनुष्य. -साई श्री० भाष्पुने योग्य गुष्
के वर्तन [भाष्पुस (लोकगीतमां)]

भाष्पाराण पुं० भोटुं भाष्पुस; वडाहुं

भाष्पुथ न० [सं.] भाष्पुके

भाष्पुयो पुं० [भाष्' उपरथी] गाडवेो; थडेो

भाष्पी श्री० [सर० सं. माणिका] पार
भष्पुनुं तोड

भाष्पुके न० [सं. माणिकव] रातो भष्पु.
०थेक पुं० दरवारी लोकोतां मडानो

वय्येनुं मेडान (२) अमहावादमां भाष्पुके-
नाथना स्थानक पासेनुं अलरनुं स्थान.

०ठारी श्री० शरहपूतम. ०थल पुं०
विजय रतल (२) लक्ष वपते भंडप भाटे

शेपातो थल [वितानुं थयेहुं

भात (भा') वि० [अ.] हारी गयेहुं; नेर

भात श्री० [सं. मातृ] माता [प.], ०पिता
न० अ० व० भापाप

भातअर वि० [अ. मुअतवर] समुद्ध; तालेवान

भातरिथा पुं० [सं.] यवन

भातलि पुं० [सं.] हदनेो सारयि

भातनुं अ० किं [सं. मत् परथी] शलवुं;
हुष्टपुष्ट थवुं (२) भरतीमां आवुं

भातंग पुं० [सं.] हाथी. -गी श्री० [सं.]
हाथली (२) हाथीना वाहनवाणी देवी

भाता श्री० [सं.] जननी (२) देवी (३)
शीतणामाता. ०ष्श्री० माता (मानवायक).

०पिता न० अ० व० मातपिता. ०भड
पुं० [सं.] मानो आप. ०भाडी श्री० [सं.]
माती मा

भातु श्री० [सं. मातृ] मा. ०ल पुं० [सं.]
मातो. ०थी श्री० मा (मानसूयक)

भातु (०तातु) वि० [भातवुं' उपरथी] भातेहुं

भातु श्री० [सं.] माता. ०के वि० [सं.] मा
संअंधी. ०का श्री० [सं.] मा(२)दाई(३)
वल्' भाणा; आराअडी(४) भांगलिक इयो

वपने थाह्यी, माहेश्वरी, वैष्णवी, वगैरे (सात के आठ) देवीयानुं पूजन याय छे तेमांनी हरैक. ०९९ न० माता तरीकेनो धर्म; मातापुत्रुं. ०६६ वि० [सं.] माताने देव तरीके पूजनार. ०६६ पुं० ०७७-मभूमि. ०५६ पुं० [सं.] मातरइतां सगांवडावां. ०५६ न० माता थवुं ते (२) माता तरीकेनु स्थान - गौरव (३) माता तरीकेनो धर्म; मातापुत्रुं. ०६६ श्री० स्वभाषा. ०६६ मभूमि(-मी) श्री० ०७७-मभूमि

मात्र [सं.] नामने लागतां 'ते अंधुं; सधणुं' अेवो सभप्रतावायक अर्थ अनावे छे. ६६० माणसमात्र (२) अ० इंत; केवण (३) वि० [सं.] अणुमोडि सभासमां उत्तरपद तरीके 'माप के प्रमाणुं' अे अर्थमां. ६६० अंगुलीमात्र; रणमात्र

मात्रा श्री० [सं.] आरापडीमां उपर मुकतुं () आतुं चिह्न(२) कव्य के संगीतमां समयनी गणनानो अेकम (३) धातुनी लरम; रसायण(४) माप; प्रमाण. ०६६ पुं० अेमां ओणी वधारे मात्रा उपर पदअधेनो आधार होय तेवो छं

मात्सर्य न० [सं.] अीजनुं सुप देणी अर्थतुं ते; धर्षा

माथाकूट श्री० लांगणड; पंचात (२) नकामी महेतत; पीडा. -टिथुं वि० माथाकूट करवे तेतुं

माथाग्रीक श्री० माथाकूट

माथाकूट वि० मिनल; क्रीडी

माथाकूट श्री० माथाकूट

माथाभाषा अ० माथुं अने शरीर पलाणीने **माथाभाषे** वि० मिनल; तुमापीवाणुं **माथावटी** श्री० साह्यो न अणउे माटे तेना माथा उपरना लागनीये सीवेवो अस्तरनो ककडो (२) माथाना कपडा पर पडेलो तेवना डाधा (३) माथानो लाग(४) आभउ [ला.] [वाढे अेलुं; कारमुं

माथावाढ वि० [माथुं + वाढुं] माथुं

माथावेरो पुं० माथादीठ लेवातो कर

माथुं न० शरीरनो जोपरीवाणो भाग (२) धडनी उपरनो भाग; डोकुं (३) केरि पण वस्तुना मथाणानो भाग; टोय (४) भगण; बुद्धि [ला.]. -थे अ० उपर. ६६० वा माथे पाटो आंध्यो [का.] (२) 'माथुं'नुं सप्तमीनुं ३५. -थोडुं' न० माथुं इजे तेठळुं अंडाल

माह पुं० [सं.] केरुं (२) मह; अलंकार. ०६६ वि० [सं.] केरी [श्री० मातृभाषा

माहर श्री० [का.] मा. ०७७-आन, ०७७-आं

माहरपाट पुं० [मत्रीपोल्म स्थाने तैथार थतुं] अेक अतनुं सुतराड कापड

माहरी वि० [का.] मातुं, -ने लगतुं

माहरे वतन न० [ग.] मातृभूमि

माहणियुं न० दोरो, चिडो के तावीणवाणो धातुनो नणी अेवो के यथेो धाट

माहा श्री० [का.] पशु के पंथीमां श्रीअत (२) अरडवांनी अेडमां आडावाणुं अरडतुं

माधव पुं० [सं.] विष्णु; श्रीकृष्ण(२) वैशाख मास. -वी श्री० [सं.] अेक कूलवेव(२) वि०

वैशाख मासनुं; वसंतकतुंतुं [भागवी ते

माधुकेरी श्री० [सं.] घेर घेर इरी भिक्षा

माधुरी श्री० [सं.] माधुर्य; मीठास(२) अलार्ध

माधुर्य न० [सं.] मधुरता

माध्यम वि० [सं.] वयळुं(२) न० संचार के विनिमय वगैरे माटे वच्ये वापरवानुं

साधन के वाहन; 'मीडियम'. -मिक वि० [सं.] वयळुं; मध्यमां आवेलुं (२)

प्राथमिकशी आगणतुं; 'सेकंडरी'. -मिक शाणा श्री० प्राथमिक पंथीनी शाणा;

विनयमदिर; 'हार्डस्कूल'

मान न० [सं.] आभउ; प्रतिष्ठा (२) सहभाव; आहर(३) अक्षिमान (४) तोल;

माप (५) परिमेय; 'मेजिनटयुड' [ग.]

मानत(-ता) श्री० ['मानतुं' परथी] आधा; आपडी

मानद वि० [सं.] मानप्रद; मान आपतुं (२) वेतन लीधा वगर काम करनाडुं;

'अोनररी'

माननी स्त्री० + लुभ्यो मानिनी
माननीय वि० [सं.] मानने योग्य; मान्य
मानपत्र न० वभाष्य के धन्यवादनों लहरेर
 रीते अर्पण यतो लेष
मानपान न० मान; आहार(२)आपन्न; प्रतिष्ठा
मानलभ पुं० अपमान(२)वि० अपमानित
मानभरतभा पुं० मोक्षो; प्रतिष्ठा
मानभर्याहा स्त्री० अदभ्य; चित्तक
मानव वि० [सं.] मनु संबंधी (२) पुं०
 भाष्यस. ०००० स्त्री० मनुष्यजति. ००००
 स्त्री० मनुष्य उपर प्रेम, हितयुद्धि (२)
 भाष्यसाध. ०००० न० 'अन्वयोपेक्षो' **मानवतुं** वि० मानयुक्त; मानलभ्युं
मानवी वि० मानव-मनुष्य संबंधी (२)
 पुं० भाष्यस
मानवुं स० क्ति० [सं. मन्] क्यूल. करवुं;
 स्वीकारवुं (२) मान आपवुं; गल्लुं; लेषवुं
 (३) मानता राभवी
मानव्य न० [सं.] मानवजति(२)मानवता
मानशुकन पुं० ७००० शुकन-अपशुकन;
 शुभाशुभ चिह्न
मानस वि० [सं.] मन संबंधी (२) न०
 मन (३) लुभ्यो मानससर. ०००० पुं०
 [सं.] ब्रह्माग्ने मनथी उत्पन्न करेवो
 पुत्र. नेम के, नारद. ०००० पृथक्करण्युशास्त्रे
 न० गुप्त मानस-व्यतनुं शास्त्र; 'साधके-
 अनेदिसिस'
मानसर(नरीवर) न० लुभ्यो मानससर
मानसशास्त्रे न० मननी वृत्तियो, गुण-
 धर्म, क्रियायो तथा स्ववपनुं शास्त्र;
 'साधकेवो' [प्रसिद्ध सरौवर
मानससर न० [सं.] केशास शिपर पासेनुं
मानसिक वि० [सं.] मन संबंधी
मानसी वि० स्त्री० [सं.] मन वडे करेवी
 (२) वि० इद्विपत (उदा० मानसी राभ्य)
मानसानि स्त्री० अपमान
मानित वि० [सं.] मान भामेळुं; मान्य
मानिनी वि० स्त्री० (२) स्त्री० [सं.] मान
 भागती के व्यभिमानि स्त्री
मानी वि० [सं.] अहंकारी (२) गौरवयुक्त

मानितुं वि० [सं. मानित] भास प्रेमपात्र
मानुनी स्त्री० + लुभ्यो मानिनी
मानुष वि० [सं.] मनुष्य संबंधी (२)
 पुं० भाष्यस. -धी वि० [सं.] भाष्यस
 संबंधी (२) स्त्री० [सं.] मनुष्य स्त्री
मान्य वि० [सं.] माननीय; शिष्ट (२) क्यूल
 करवा योग्य (३) स्वीकारेळुं. ०००० स्त्री०
 मान्य होवुं ते (२) मानवुं ते
माप न० [दि. मप (सं. मा = मापडुं)] लंभाई,
 पडोभाई, वजन वगेरेनुं प्रमाळ (२)
 [ला.] प्रतिष्ठा; कार (३) उद; गल्लुं. ००
 वि० मापनाडुं. ०००० स्त्री० मापवुं ते;
 मापवानुं काम. ०००० न० ओरवानुं काम
 करता भेडूतने धरथी जतुं लातुं (२)
 मापवानुं पात्र. ०००० स० क्ति० माप कडवुं;
 लरीने गल्लतरी करवी (२) पगे बालता
 जतुं [ला.] [साधन
मापियुं, मापुं न० मापवानुं वासळ के
माइ वि० [अ. मुआफ] क्षमा करेळुं; जवा
 दीधेळुं (दोष, मागतुं, शी ध०)
माइके वि० [अ. मुवाफिक] अनुकूल; रुचतुं
 (२) अ० पेडे; प्रभाषे. ०००० अ०
 प्रभाष्यसर; यथारियत
माई स्त्री० [अ. मुआफी] क्षमा (२) जतुं
 करवुं ते; मुक्ति. ०००० पुं०; न० माई
 भागती के आपतो पत्र
माई पुं० [फा. मुआफह] रथ
मायाप न० ७००० मा ने पाप के
 तेमना जेवुं पद धरावनार (२) आधार-
 लूत के मूण विगत. उदा० ये पर्यानां
 मायाप पतावो [ला.]
माभ स्त्री० [सर० सं. मामक = माडुं (२)
 भमतावाणुं] माया; भमता (२) नवाई
 (३) धैर्य; दृढता (४) भमत; टेक
भामलत स्त्री० [अ. मुआमलात] भालभता;
 पूं०; विसात (२) भामलतदारनुं काम.
 ०००० पुं० तालुकांनी वसुलात संबंधी
 काम करनार अभलदार; वडीवटदार
भामेलो पुं० [अ. मुआमलह] परिस्थिति
 (२) कटोकटीना सभय

મામા પુંઽખઽવઽવંદિ. મામ્ મામો(માનાથે)
 (૨) શત્રુ; ચોર [લા.]. [ઽમાસીનું કરવું
 =સગાસાગવાનો પક્ષ કરવો]. ંજી,
ંસસરા પુંઽખઽવઽવંપતિ કે પત્નીના મામા
મામી સ્ત્રીઽ[દે.]મામાની વહુ. ંજી, ંસાસુ
 સ્ત્રીઽપતિ કે પત્નીની મામી [સાધારણ
મામૂલ નઽ[અ.]રિવાજ. સ્ત્રી વિઽસામાન્ય;
મામૈરું નઽ મોસાણું
મામો પુંઽ [દિ. મામ, મામગ] માનો ભાઈ
 (૨) શત્રુ; ચોર [લા.]. ંજી, ંસસરા
 પુંઽ મામાસસરા
માયકાંક(-ગ)લું વિઽ [માયા (સં. માતૃ કે
 માયા)+ કાંકલું] નમાલું; ખાચલું
માયનો પુંઽ[અ. મઝની] અર્થ; હેતુ; ધરાહો
માયા સ્ત્રીઽ [સં.] જ્ઞેતાથી બ્રહ્માંડ રચાયું
 છે કે બાસમાન થાય છે તે આદિરાક્તિ
 -અવિદ્યા (૨) કળ; પ્રપંચ; ઈદંબળ(૩)
 મમતા; રનેહ [લા.] (૪) મમતાને કોઈ
 પણ વિષય (૫) ધન; દોલત (૬) ભાંગ
 [લા.]. ંમમતા સ્ત્રીઽ દયા; માયા; રનેહ;
 પ્રીતિ. ંમય વિઽ [સં.] માયાથી ભરેલું.
ંમુમ પુંઽ; નઽ [સં.] બનાવટી મુંગ. ંવાદ
 પુંઽ [સં.] બ્રહ્મથી ભિન્ન એવા જગતનો
 અનુભવ તે માયા - ભ્રમ છે એવો વાદ
 (વેદાંત). ંવિની વિઽ સ્ત્રીઽ [સં.] માયાવાણી;
 ઠગનારી. ંવી વિઽ [સં.] શુભો માયિક.
ંજી વિઽ રનેહાણ; હેતાળ
માયિક વિઽ [સં.] માયાથી બિપજેલું; મિથ્યા
 (૨) માયાવી; પ્રપંચથી ભરેલું
માર પુંઽ [સં.] મારવું તે; તાડન (૨) મરણ;
 મૃત્યુ (૩) કામદેવ (૪) (બૌદ્ધ) આસુરી
 સંપત્તિઓની અધ્યક્ષ એવી કલ્પેલી શક્તિ;
 સેતાન (૫) મારો; વિપુલતા [લા.]. ંક
 વિઽ [સં.] મારનારું; નારા કરનારું.
ંકણું, ંકું + વિઽ મારવાની ટેવવાળું.
ંકૂટ સ્ત્રીઽ મારપીટ
મારકેટ નઽ [દં.] બજાર
મારકો પુંઽ [દં. માર્ક] નિશાન (૨) વેચાઈ
 માલ પર હોતી છાપ.

મારખાઉ વિઽ માર ખાયા કરે તેવું
મારગ પુંઽ જુઓ માર્ગ
મારજૂડ સ્ત્રીઽ મારવું અને જૂડવું તે
મારણ નઽ [સં.] મારવું તે (૨) મારવાનો
 તાંત્રિક પ્રયોગ
મારફી સ્ત્રીઽ દલીથી રમવાની એક રમત
મારપીટ સ્ત્રીઽ મારવું અને પીટવું તે
મારફત અઽ [અ. મઝરિફત] દારા; વચમાં
 રાખીને (૨) સ્ત્રીઽ આડતિયા કે દલાલની
 મારફત કામ કરવાની રીત (૩) દલાલી;
 હકસાઈ. -તિયું વિઽ મારફતથી થયેલું -
 કરવાનું. -તિયો પુંઽ વચમાં રહીને સોદા
 ગોઠવી આપનારો; દલાલ
મારફાડ સ્ત્રીઽ મારપીટ
મારમાર નઽ [‘મારવું’ ઉપરથી] વારે વારે
 મારવું તે (૨) અઽ પુષ્કળ જોરથી (૩)
 મુશ્કેલીથી
મારવાડ પુંઽ [સં. મરુ] રજપૂતાનામાં આવેલો
 એક પ્રદેશ. ંજી સ્ત્રીઽ મારવાડી સ્ત્રી.
 -ડી વિઽ મારવાડનું (૨) કંબૂસ [લા.]
 (૩) પુંઽ મારવાડનો રહેવાસી (૪) સ્ત્રીઽ
 મારવાડની ભાષા
મારવું સઽકિઽ [સં. મારવું] પ્રહાર કરવો;
 ઠોકવું (૨) કાર કરવું (૩) પાછું હાલવવું;
 જોર કરવું (ઘાડ) (૪) ગુણધર્મનો નાશ
 કરવો (આમડી) (૫) લૂંટવું; હુમલો કરીને
 લઈ લેવું (ગામ) (૬) ઝડપ ને જોરથી કોઈ
 ક્રિયા કરવી; વીંઝવું; અફાળવું; નાખવું;
 ભરવું (બાથોડિયાં; ફાકો) (૭) અસર થાય
 તેમ પ્રયોગ કરવો (બાલ; મૂક) (૮)
 (પ્રહાર કરવા માટે) છોડવું; વાપરવું;
 ચલાવવું (તીર) (૯) રોકવું; દબાવવું;
 શોધવું (સૂખ; મન) (૧૦) ધાતુની ભસ્મ
 કરવી (૧૧) તફાવતવું; ચોરવું [લા.] (૧૨)
 લગાડવું; ચોડવું; ખાસવું (ફૂલો; ખીલો)
 (૧૩) જોરથી નાખવું; ફેંકવું; આપવું. ઉદાઁ
 માધામાં મારવું (૧૪) -ની અસર-ભાસ
 -વેદના દેખાવાં (અળકાટ; ઝાંખ) (૧૫)
 પરાણે કે ઠગીને વળગાડવું. ઉદા. માથે

भारवुं (१६) अन्य क्रियापद साथे आवतां
 उतावण के भेदरकारीना लाव भतावे. उदा०
 लभी भारवुं. [भारी भावुं = भोगवुं;
 तद्दावी जुवुं. भारी भूकवुं = पूरपाठ
 होदावी भूकवुं. भायुं भायुं इरवुं =
 गाभरुं के कायर धरने अही तही रभउवुं]
भारभारा स्त्री० सामासामी भारवुं ते
भारा पुं० अ० व० निशान भारवा किल्लानी
 हीनालमां रभातां भाकां (२) कोरने भारी
 नाभवा रोकेला के भोकयेला भाखसे
भाराभार (—री) स्त्री० [‘भारवुं’ उपरथी]
 लडाई; धिंगालुं (२) तंगी; तालु
भारीअ पुं० [सं.] ऐक राक्षस (अखे
 सीताहरणुंमां मइइ करवा इनकभुगनुं
 ३५ वीधुं उवुं) [निंदा
भारीतारी (भा; ता) स्त्री० गणगाणा (२)
भारु वि० [सामासमां अते] भारी नाभे
 —नाधी नाभे तेवुं. उदा० वाधमारु
भारु (०छ) पुं० प्रोतम; पतित
भारुत पुं० [सं.] पवन. —ति पुं० [सं.] अनुमान
भारुं (भा) स० [अप. महारिय (सं. मरीच)]
 ‘हुं’नी छड़ी वि०नुं अ० व० [तारुं करवुं
 = सेदभाव राभवा]
भारै पुं० [‘भारवुं’ उपरथी] भारी
 नाभनारे; जल्लाह (२) उपराउपरी
 प्रहार (३) रभप्रय; निपुलता [दा.]
भार्क पुं० [इं.] यिद्धत; (ट्रेडमार्क) मारको
 (२) गुण; परीक्षाभां अघातो गुणांक
भार्ग पुं० [सं.] रस्ते (२) इडि (३) मत;
 संप्रदाय. ०हर्शक वि० [सं.] रस्ते
 अतावनार. ०हर्शिन न० भार्ग अता-
 ववा ते. ०हर्शिका स्त्री० भार्ग दर्शाव-
 नार—प्रवेश करानार पुस्तक
भार्गशिर, **भार्गशीर्ष** पुं० [सं.] भागशर
भार्गस्तंभ पुं० भार्गदर्शक स्तंभ के
 यिद्धन के वस्तु; ‘भार्गवस्तंभ’
भार्गी वि० [सं.] भार्गनुं—पथनुं अनु-
 याथी (सामासमां अते). उदा० ‘शिव-
 भार्गी’ [भार्ग अतावनार
भार्गीपदेशक पुं० [सं.] मार्ग + उपदेशक]

भार्गीपदेशिका स्त्री० नुयो भार्गदेशिका
भार्ग पुं० [इं.] ई. स. नो त्रोजे महिनो
भार्जन न० [सं.] साइ करवुं ते (२) शुद्ध
 करवा मंत्र अक्षी पाक्षी छांउवुं ते. —नी
 स्त्री० [सं.] सावरणी [अलाडी
भार्जर पुं० [सं.] जिलाडो. —री स्त्री० [सं.]
भार्जित वि० [सं.] भार्जन करेवुं
भार्त उ पुं० [सं.] सूर्य
भार्थ न० [सं.] मृदुता [०ता स्त्री०
भार्भिक वि० [सं.] भर्भज (२) भर्भखिही
भार्थु वि० [‘भारवुं’ उपरथी] धवायेवुं;
 त्रसेवुं. उदा० दुःखनुं भाथुं
भाल पुं० [अ.] सामान (२) विसात; पूंछ
 (३) [दा.] सत्त्व; इम (४) मिष्टान्न (५) गंजे
भाल पुं० [सं.] अयाखुनो प्रवेश
भालडी स्त्री० भाखिकपणुं; सता. ०डके
 (—अ) पुं० मालडीनो डक
भालधु न० [सं. मालक (हारडो)] सणिया
 के होराभां परेवी राभेले कागणो तथा
 यिद्धीयेनो समूह (२) हारडो. [डाडकांनुं
भालधु श० प्र० सुकाई जेईने नया
 डाडकां रखां होथ अेवुं]
भालगाडी स्त्री० लारभानुं; माल लावती
 लई जती आगगाडी
भालगुनरी स्त्री० [फा.] जमीन भडेसूल
 (२) जमीनदारे उपरावी आयेवी भडेसूल
भालखु स्त्री० [सं. मालिनी] भाणीनी स्त्री;
 भाणीनो धंधे करनार स्त्री (२) नाकमां
 थती झेहली
भालति (—ती) स्त्री० [सं.] ऐक वेद
भालदार वि० [फा.] धनवान; तवंगर
भालधणी पुं० भाखिक [जत
भालधारी पुं० सौराष्ट्रमां भरवाएनी ऐक
भालपाणी न० अ० व० मिष्टान्न; लारे जभल
भालपूयो (—डो) पुं० [भाल (वि. महय =
 पूडो) + पूयो (सं. अपूप)] गण्यो पूडो;
 ऐक मिष्टान्न
भालभ पुं० [अ. मुअल्लिम] वहालमाना
 मालनो डिसाभ राभनार (२) वहालनो
 होरनार; ‘पाईवेठ’

માલમતા સ્ત્રી૦ [માલ + મતા] સ્થાવર અને જંગમ મિલકત

માલમલીદો પું૦ ભારે મિથાન્ન

માલમસાક્ષી પું૦ [માલ + મસાક્ષી] મિથાત્ર (૨) ઉપયોગની સાધનસામગ્રી

માલ(મલકત) સ્ત્રી૦ જુઓ માલમતા

માલા સ્ત્રી૦ [સં.] માળા; માલકા વગેરે પરોષી કરેલો હાર (૨) જખમાળા (૩) કોઈ પણ વસ્તુની એને મળતી એકત્રિત સંકલના.

ઉદા૦ અથમાલા. ૦કાર પું૦ [સં.] માળી

માલિક પું૦ [અ.; સં. મલિક = રાજ (સં. મલિ = ભોગવટો; કબજો)] માલિક; સ્વામી; શેઠ (૨) પરમેશ્વર

માલિકા સ્ત્રી૦ [સં.] માલા (માલકી હક

માલિકી સ્ત્રી૦ માલકી. ૦હક પું૦ જુઓ

માલિની સ્ત્રી૦ [સં.] એક છંદ (૨) માળણ

માલિન્ય ન૦ [સં.] મલિનતા [ચાંપુંતે

માલિશ(-સ) સ્ત્રી૦ [ફા.] ચોળવું, રગડવું;

માલી પું૦ [સં.] જુઓ માળી [પરેલું

માલુમ વિ૦ [અ. મલુમ] જાણેલું; ખબર

માલેક પું૦ જુઓ માલિક

માલેતુલ(-જા)ર ન૦ [અ મલિકુ-તુજાર] વેપારીઓનો વડો; મોટો વેપારી (૨) વિ૦ ખૂબ પૈસાદાર

માવજત (મા') સ્ત્રી૦ [અ. મુહાફિજત] અર-દાસ્ત; સંભાળ; સારવાર

માવજ (મા') પું૦ [સં. માયક] શ્રીકૃષ્ણ

માવકું ન૦ [સં. માવ + વૃષ્ટિ] કન્કતુનો વરસાદ

માવડિયું વિ૦ માની સોડમાં કે માના કલામાં જ રહેનારું (૨) ધીકણ; ખાચલું

માવડી સ્ત્રી૦ [સં. માત; પ્રા. માઈ] મા

માવ(-વી)તર ન૦ ખવ૦ [સં. માત + પિતૃ] માખાપ

માવું અઠકિ૦ [સં. મા; પ્રા. માવ] સમાહું; અરોખર આવી રહેલું-ગોઠવાઈ જવું

માવો પું૦ દૂધ ઉકાળી કરાતો ઘટ્ટ પદાર્થ (૨) ગર (જેમ કે ફળનો), કે તેના જેવું કાંઈ પણ (૩) સત્વ [શ્રીકૃષ્ણ

માવો (મા') પું૦ [સં. માયવ; પ્રા. માહવ]

મારી સ્ત્રી૦ [પ્રા. માલ્સી, માલસિયા (સં. માત + સ્વસ)] માની બહેન. ૦જી, ૦સાસુ સ્ત્રી૦ પતિ કે પત્નીની મારી

માશૂક સ્ત્રી૦ પ્રિયા

માધ પું૦ [સં.] અડદ

માસ પું૦ [સં.] મહિનો

માસલો પું૦ [અ. મંસલો નમૂનો (૨) ઘાટ

માસાજી પું૦ માસોસસરો

માસિક વિ૦ [સં.] માસને લગતું (૨) ન૦ માસિક પત્ર (૩) અટકાવ (૪) અઠંદર માસે. ઉદા૦ માસિક શું મળે છે ?

માસિયો પું૦ મરણ પામેલાનું એક વરસ સુધી દર માસે કરવામાં આવતું શ્રાદ્ધ (૨) એક પ્રેતભોજન

માસી, ૦જી, ૦સાસુ સ્ત્રી૦ જુઓ 'મારી'માં

માસો પું૦ તોલાનો બારમો ભાગ

માસો પું૦ મારીનો પતિ. ૦સસરો, ૦જી પું૦ વર કે વહુનો માસો

માસ્તર પું૦ [હં. માસ્તર] મહેતાજી; શિક્ષક (૨) અમલદાર (પોસ્ટ, રેલવે, મિલ ઇં૦ માં)

માહ પું૦ [પ્રા. (સં. માવ)] માધ માસ

માહ પું૦ [ફા.] માસ

માહાત્મ્ય ન૦ [સં.] મહિમા; મહત્ત્વ

માહિત વિ૦ [અ. માહિવ્યત] વાકેફ. ૦ગાર વિ૦ વાકેફગાર; જાણીતું; પરિચયવાળું. -તી સ્ત્રી૦ વાકેફગારી; જાણ (૨) ખબર; હકીકત

માહે અઠ [‘માહ’ ફા. ઉપરથી] અમુક ‘મહિનો’ એ અર્થમાં. ઉદા૦ માહે ફાગણ

માહરું ન૦ [સં. માતૃહ] લક્ષ્મિવિધિ કરવાનો મંડપ

માહ્યાંમાટલું ન૦ કન્યાને વળાવવાં રીત પ્રમાણે આપાતું ખાવાનું માટલું

માળ પું૦ [દે. માલ] મેડો; મળલો [પ્રદેશ

માળ પું૦ [સં. માલ] નિર્જન વેરાન ખીડનો

માળ સ્ત્રી૦ [સં. માલ] માળા (૨) રેટિયાના ચક્કર અને ત્રાક ઉપર ફરતી દોરી

માળખું ન૦ જુઓ માલખું

માળણ સ્ત્રી૦ જુઓ માલણ

માળણ ન૦ [‘માળવું’ ઉપરથી] ઢાળ; સૈડણ
માળવું સ૦કિ૦ ઢાળવું; સૈડવું (છાપવું)
માળા સ્ત્રી૦ ન્તુઓ માલા
માળાયું ન૦ [‘માળ’ ઉપરથી] મેડો (૨)
 સરસામાન રાખવા છાપરા નછક કરેલો
 નાનો માળ [(૨) ફૂલ વેચનાર
માળી પું૦ [સં. માલિન્] ફૂલગ્રાહ ઉછેરનાર
માળું વ૦ વહાલમાં કે નિરર્થક, નામ
 સાથે વપરાય છે [કા.]
માળો પું૦ [દે. માલ] પંખીનું ઘર (૨)
 ઘણાં કુટુંબો રહી શકે એવું ઘણા માળ-
 વાળું મકાન (૩) ખેતરનો માંચડો
માં (૦) [સં. સ્મિન્; પ્રા. મ્મિ] સાતમી
 વિભક્તિનો પ્રત્યય
માંકડ (૦) પું૦ [સં. મલ્કુળ; પ્રા. મંકુળ]
 માકણ; માકડ. ડિયું ન૦ ન્તુઓ માકડિયું
માંકડી (૦) સ્ત્રી૦ [પ્રા. મક્કડી (સં. મર્કટી)]
 માંકડાની માદા (૨) ધંટીના ઉપલા પડમાં
 ખેસાડેલો લાંકડાનો કકડો (૩) રવૈયાનો
 તે ભાગ, જે વડે ગોળા ઉપર તે ચપરતીને
 બંધાય છે (૪) ઠોર બાંધવાના ઠોરડાના
 ગાળામાંની મોઈ (૫) હળ ઉપર ચોડેલું
 મોઈના આકારનું લાંકડું, જેના પર
 ખેડત ખેડતી વખતે ભાર મૂકે છે (૬)
 ભૂરી ભેસ (૭) માંકડીકકડી (૮) ચામડીનો
 એક શેગ (૯) ઘોડીની એક ભત. ૦ફૂકડી
 સ્ત્રી૦ એક છવડું, જેનું મૂતર અડધેથી
 ફેલાયેલા થાય છે. -કું ન૦ [પ્રા. મક્કલ
 (સં. મર્કટ)] લાલ મોંનું વાંદરું. -રો પું૦
 લાલ મોંનો વાંદરો [‘માંકડ’માં
માંકણ પું૦, -ણિયું (૦) ન૦ ન્તુઓ
માંખ (૦) સ્ત્રી૦ ન્તુઓ માખી
માંખલિક વિ૦ [સં.] શુભ
માંખલ્ય ન૦ [સં.] શુભ; કલ્યાણ
માંખવું (૦) સ૦કિ૦ ન્તુઓ માખવું
માંખણિક વિ૦ ન્તુઓ માંખલિક
માંચડો (૦) પું૦ [સં. મજ્ઞ] માંચો; ઊંચી
 ખેડક; (૨) ગાડાની ધરી ઉપરનો પાટલો
માંચી (૦) સ્ત્રી૦ [સં. મજ્ઞ] ખાટલી (૨) નાનો

માંચો; આસન જેવી ખેડક. -ચો પું૦ ન્તુઓ
 માંચડો (૨) ખાટલો (વાણ કે કાથીનો)
માંજર (૦) સ્ત્રી૦ [ન્તુઓ મંજરી] તુલસી,
 ડમરા ઇન્ની બિયાંવળી ડાખળી (૨) જોડાની
 સંપતળી (૩) ચંપલની સીવણીમાં પગ
 તળે રહેલું પાતળું પડ (૪) મરઘાના માથા
 ઉપરની કલગી
માંજરું (૦) વિ૦ [પ્રા. મંજર (સં. મર્જાર)
 પરથી] ભૂરી ક્રીકીવાળું
માંજવું (૦) સ૦કિ૦ [સં. મજ્ઞ, મજ્ઞ] ધરતીને
 સાફ કરવું (વાસણ)
માંજર પું૦ [સં. મર્જાર] બિલાડો
માંજો (૦) પું૦ [ન્તુઓ માંજણું] કાચ પાયેલો
 દોર (પતંગનો)
માંડ (૦) અ૦ [પ્રા. મળવે (સં. મનાક્રો)] માંડ માંડ
માંડ (૦) પું૦ [‘માંડવું’ ઉપરથી] શોભા માટે
 ગોઠવેલી ઉતરડો
માંડણ (૦) ન૦ ન્તુઓ માંડણ
માંડણી (૦) સ્ત્રી૦ [‘માંડવું’ ઉપરથી] માળની
 ઊંચાઈ; ઊભણી (૨) મંડાણ કરવું તે;
 ગોઠવણી
માંડ માંડ (૦) અ૦ [ન્તુઓ માંડ] માણ
 માણ; જેમ તેમ કરીને; મહા મુશ્કેલીએ
માંડલિક વિ૦ [સં.] મંડળનું (૨) મંડળમાંનું;
 ખડિયું (૩) પું૦ ખંડિયો રાભ; સામંત
માંડવ (૦) પું૦ [પ્રા. મંડવ (સં. મંડવ)] વર-
 પક્ષને પહેરામળી આપવાનો છેલ્લો વિધિ
 (૨) સ્ત્રી૦ નવરાત્રીની માંડવી
માંડવાળ (૦) સ્ત્રી૦ માંડી વાળવું તે; સમાધાન
માંડવી સ્ત્રી૦ [પ્રા. મંડવ (સં. મંડવ)] ઘર
 આગળની ખેડક (૨) રવેરી (૩) નવરાત્રીમાં
 દીવા મૂકવા માટે બનાવેલી મંડવ જેવી
 રચના (૪) જડાત લેવાની જગ્યા (૫)
 ચક્રું; ખબર
માંડવી સ્ત્રી૦ ભોંયસિંગ
માંડવું (૦) સ૦કિ૦ [સં. મંડ] શર કરવું (૨)
 લખવું; નોંધવું (૩) ગોઠવવું - મૂકવું (૪)
 ચોળવું; સ્થાપવું (૫) ખીછા ક્રિયાની સહાયથી
 તે ક્રિયા કરવાનું શર કરવું, તેમાં લાગવું,

वणगुं अवे भाव अतावे छे. उदा०
 लपवा भांडो
भांडवे (०) पुं० [सं. मंडप] मंडप; यंदरवे
 भांधी अतावेदी जेकके के स्थान (२) ठाडी;
 कन्या [दा.]
भांत्रिक पुं० [सं.] मंत्रविद्या लक्षणार
भांडगी (०) स्त्री० [फा.] भीमारी
भांडहुं (०) वि० भांडुं ने भांडुं रहेतुं;
 (तथी) निर्णय; अशक्त; हीहुं पैलुं
भांडुं (०) वि० [फा.] भीमार; शैगी.
भांडुं वि० (२) न० नरम गरम
 तमियतवाणुं (भाणस)
भांधाता पुं० [सं.] अेक महाप्रतापी सूर्य-
 वंशी राज (२) भोटो प्रतापी भाणस [दा.]
भांस न० [सं.] शरीरनी सात धातुमानी
 अेक. ०पेशी स्त्री० [सं.] भांसनो ढोअे;
 'द्रिश्यू'. ०भाटी न० अ० व० भांस.
 ०ल वि० [सं.] भांसवाणुं; नडुं; अराव-
 दार. -साहार पुं० [सं.] भांसनो पोरक.
 -साहारी वि० भांस पानाहुं
भांडी (-डे) अ० [सर० सातमी विभक्तिना
 प्रत्यय: सं. स्मिन्, प्रा. स्मि; अप. पालि
 ङि] अंदर. -डेहुं वि० अंदरनुं. -डे
 भांडे अ० अंदर अंदर. -ह्य अ० भांडी.
 -ह्यहुं वि० अंदरनुं
भिकारो पुं० लपाननो राहेनशाह
भिकनिक पुं० [इं.] यंत्रविधानो कारीगर.
 ०ल वि० [इं.] यंत्रविधाने लगतुं (२) यांत्रिक
 रीते करातुं [कारो करेवा; भी'यहुं
भियकारवुं सं० कि० [अु] अे भी'यहुं भिय-
भियकारो पुं० भी'यहुं -भी'याहुं ते
भियाभणुं न० अ० व० भी'याभणुं;
 आंभो वारेवारे उत्रावणी अने अंध
 करवी ते (२) तेना वडे दशारे करवे ते
भियाववुं सं० कि०, भियाहुं अ० कि०
 'भी'यवुंनुं प्रेरक ने कर्मणि
भिरठा भि दुःकडम रा० प्र० [सं. मिथ्या
 मे दुष्कृतम्] 'भारुं दुष्कृत मिथ्या थाअे'
 (भाडी भागवा जेतेमां वपराय छे.)

भिरथा (-भा) न पुं० [फा. मेजवान] भडे-
 मानगरी करनार. -नी स्त्री० उलखी
 (२) भडेमानी
भिरवस स्त्री० [अ. मल्लिस] गभमतनो
 मेणवडो (२) मल्लिस; सभा
भिरगुरुं न० जेने आधारे पारखुं वसाय
 छे तथा लघडे छे ते; अरडुं
भिराण पुं० [अ.] गुरसो (२) अलिमान
 (३) तणियत; प्रकृति. -छ वि० भिराणवाणुं
भिराववुं सं० कि०, भिरावुं अ० कि०
 भी'यवुंनुं प्रेरक ने भावे
भिरुं स्त्री० [सं. वृत्तिका; प्रा. मित्तिमा] भाडी
भिरावुं अ० कि० भीलो यडवे (२) पानो
 अेवा वेवा; (ढोरे) दूध न भूकुं
भिर वि० [सं.] परमित; प्रभाणसर.
 ०भापी वि० [सं.] भोलनारुं. -ताहार
 (-री) वि० [सं.] सक्षिप्त; दूकुं. -ताहार
 पुं० [सं.] प्रभाणसर-पेणल भाटे लेहअे
 तेठवे पोरक. -ताहारी वि० भिरा-
 हार करनारुं
भिरि स्त्री० [सं.] तिथि; तारीअ (२) माप
भिर पुं० [सं.] लार्धअंध (२) सूर्य.
 ०कृत्य न० [सं.] भिर तरीके करेकुं काम.
 ०ता स्त्री० दोस्ती; लार्धअंधी. ०राअ्य
 न० भिरनुं के भिराथारी रापनार राअ्य.
 -त्राथारी स्त्री० लार्धअंधी; दोस्ती
भिरुन न० [सं.] जेडुं; जेड (२) स्त्री०
 नीछ राशि [वायु [र. वि.]
भिरिन पुं० [इं.] डोडवाटभांधी छूततो अेक
भिर्या वि० (२) अ० [सं.] असात्व;
 अवास्तविक (३) डोग्र. ०आर पुं०
 [सं.] भिर्या आर (२) इं. ०आरी
 वि० भिर्या आरवाणुं (२) इं. ०ल. ०ल
 न० [सं.] भिर्यापहुं (२) नास्तिकता.
 ०पवाह पुं० [सं.] जेहुं तडोअत.
 ०पवाही वि० जेहुं तडोअत भूकनार.
 ०लिमान न० [+ अगिमान] जेहुं
 अलिमान. ०लिमानी वि० भिर्या
 अलिमान करनारुं

मिनार(-री) पुं० [अ. मन्ार] थांलक्षाना
 आकारनुं ऐकं न्ततनुं पांघकाम
मिनिट स्त्री० [इं.] कलाकनो साठमो लाग
मिनिस्टर पुं० [इं.] वल्पर; प्रधान
मियाडें न० [रव०] अिदाडीनो अवाज; म्याडें
मियाखो पुं० [फा. मियाख] ऐ नामनी
 ऐकं न्ततने माखस [धर
मियात न० [फा. नियाम] तक्षवार वगेरेनुं
मियां पुं० मुसलमान गृहस्थ (२) तेनुं
 सजोधन
मिरात स्त्री० [अ. मिरात] पूंछ; होलत
मिल स्त्री० [इं.] यंत्रथी आखतुं कारणातुं
 (अधुधा मोटुं ने वखनुं). ०००००००० पुं०
 मिलना शेरहोदरेशे (लागीदारो) तरक्षुथी
 मिलनो समग्र वहीवट संलाणवा निभातो
 वडो लागीदार
मिलकत स्त्री० [अ.] धनमाल वगेरे; पूंछ
मिलन न० [सं.] मुद्राकात; मिलाप; मणवुं
 ते. ००सार वि० मणतावडुं
मिलमनूर पुं० मिलमां काम करतो मनूर
मिलमालि(-ले) क पुं० मिलनो वहीवटदार
 ऐवळ (नेने सामान्य रीते मालिक
 कडेवामां आये छे)
मिलाप पुं० [सं. मिल् उपरथी] मेलाप; मेल
मिलावट स्त्री० [सं. मिल् उपरथी] मेलवणी;
 मिश्रण. -पुं० स० कि० मेलवळुं; मेलुं करवुं
मिलन वि० [सं.] मणेलुं; ऐकहुं थयेळुं
मिश्र वि० [सं.] बेगसेणवाणुं; मिश्रित;
 ऐकहुं (२) पुं० मान आपवा योग्य पुरुषना
 नामने आते लागे छे. उद्दाम मंडनमिश्र.
 ००० न० [सं.] मेलवणी; उमेरो (२)
 मेलवणीथी थयेदी वस्तु (३) 'अलिमेशन'
 [ग.]. ००००० स्त्री० मिश्रवणी धातु (२)
 जे धातुओना मिश्रवणी अनेदी धातु;
 'अलोय'. -श्रित वि० [सं.] मिश्र
मिष न० [सं.] अडानुं; मश. [(--ने) मिषे =
 --नुं अडानुं काडीने]
मिष्ट वि० [सं.] भीडुं; मधुर. -धानं न०
 गणी ने पौष्टिक वानी

मिशन न० [इं.] प्रचारनुं, छवनधयेय जेनी
 महत्तावाणुं लक्ष्य (२) प्रिस्ती धर्म-
 प्रचारनुं तेवुं काम (३) तेनुं धाम. ००री
 वि० [इं.] मिशनने लगतुं (२) पुं०
 मिशननो के मिशनवाणो माखस
मिसर न० [अ. मिस्र] आफ्रिकानो ऐकं
 प्रसिद्ध देश; हजिप्त
मिसरी स्त्री० [अ. मिस्र उपरथी] साकर
मिसल स्त्री० [अ. मसल] रीत; तरेड
मिसाल स्त्री० [अ.] उदाहरण; दृष्टांत (२)
 अ० पेंडे, -नी जेम [रंगवानी भूडी
मिसी स्त्री० [सं. मसि(-सी)] दांत काणा
मिस्ट(-स्ट) र पुं० [इं.] पुरुषना नाम
 आगण अथेछ लाषामां वधरातो 'श्री'
 ऐवो सन्मान सूयक शण्ट (२) 'लाई'
 अर्थनुं सजोधन
मिस्त्री पुं० [इं. मास्टर; पो. मेस्तर] होशियार
 कारीगर (भास करीने सुतार, इडियो)
मिस्त्री स्त्री० ज्युओ मिस्री
मिडिर पुं० [सं.] सूय
मीयवुं स० कि० [ज्युओ मीयवुं] पीडवुं;
 अंध करवुं [मियांनो गर
मीज स्त्री० [प्रा. मिंज (सं. मज्जा)] मीज;
मीजान न० [अ.] अंधाण; माप. ००सर
 अ० मापसर; मीजानमां
मीट स्त्री० नगर; अनिमेष दृष्टि
मीटर न० [इं.] (वीजणी, गरमी, पाणीनो
 वापर वगेरे) मापवा माटेनुं यंत्र (२)
 पुं० वंधाईनुं ऐकं माप (क्रंच)
मीटवुं अचकिं [दे. मिट] भूसाई जळुं;
 नाज्द थवुं (२) मटवुं
मीठडां न० अ० व० वडालनां आलिगन
 (२) हुमणुं; ओवारणां. -डुं वि० मीठुं
 [प.] (२) मीठुं मीठुं जोलनाडुं (३) न०
 ज्युओ मीठडां
मीठप स्त्री० मीठारा
मीठाई स्त्री० सुप्रडियाने त्यां वेयाती के
 ऐवी काई पख गणी वानी (२) मीठारा;
 मधुरता

भीक्षा श्रौ० भीक्षापत्रं
 भीडी श्रौ० अन्त्या (२) र्नेहादिगन
 भीडुं वि० [प्रा. मिट्ट (सं. मिष्ट)] मधुर(२)
 गळ्युं(३)न० लवण; निमक. [०मरयुं
 ललरावपुं = वधारीने वात कडेवी].
 व्दींलु न० मोसंणी जेवुं ऐकं क्षण.
 -डो लात पुं० ऐकं लतनेो जिरंज.
 -डो वीमडो पुं० ऐकं वनरपति, जेनां
 पान कदीमां नाभे छे
 भीडली श्रौ० श्रौना केशनी गूथेवी लट
 भीडुं न० शून्य; जिंदु; टपडं
 भीढण न० [सं. मदनकळ] भीढण; ऐकं क्षण
 (लक्ष जेवी क्रियाओ वपते कडेो अंधाय छे)
 भीढी(०आवण) श्रौ० सोनाभुणी
 भीष्णु अ० लुओ मीनां
 भीष्णु न० [प्रा. मयण (सं. मदन)] मधपूडो
 जेनेो अनेवो होय छे ते थोडल्लु पदार्थ.
 ०कंपड, ०कंपड न० पाणी न रोवे
 ते सातु भीष्णु के अवेो पदार्थं यडावीने
 अनावेल्लुं ऐकं लतनुं कापड; भीक्षियुं.
 ०अत्ती श्रौ० जेमां वाट दाखेवी होय
 अवेी भीष्णु जेवा पदार्थंनी अनावट.
 -खियुं वि० भीष्णुवाणुं(२)न० भीष्णुकंपड
 भीक्षियुं, भीळुं वि० [भीष्णो] उपरथी]
 नशामां पडेळुं
 भीष्णो पुं० [प्रा. मयण (सं. मदन)]=मादक]
 कड; नशो(२) कड थडे तेवो जेरी पदार्थं
 भीन श्रौ०[सं.]आरभी राशि(२)न० माळुं
 भीनडी श्रौ० [लुओ मीनी] भींदडी;
 जिदाडी. -डुं न० जिदाडुं
 भीनभेअ(-प) श्रौ० वांयो; हरकत; शंका
 करवापळुं (२) वधारेधटाडो करवापळुं
 (३) अ० ओछुंवत्तुं होय तेम
 भीनाकारी वि० [फा.] सातवाणुं(२)श्रौ०
 सोनायांही पर रंगीन काम-कारीगरी
 भीनां अ० हार्यांनी कपूदातनेो संकेतशब्द
 भीनी श्रौ० [रव०] भीनडी; जिदाडी
 भीनो पुं० [फा. मीना] सोनायांही परनुं
 रंगित चित्रकाम; भीनाकारी

भीभांसक पुं० [सं.] भीभांसा करनार(२)
 भीभांसादर्शन लखनार के माननार
 भीभांसा श्रौ० [सं.] विचारण; तपास;
 समालोचना (२) जैमिनिप्रणीत पूर्व-
 भीभांसादर्शन
 भीर पुं० [फा.] अमीर
 भीरण पुं० [फा.] मुसलमानेनो ऐक
 भिताण; अमीर; उमराव
 भीरास श्रौ० [अ.] वारसो
 भीजन न० [सं.] अंध करवुं-पीडवुं ते
 भीजित वि० [सं.] अंध करेळुं-अडिळुं
 भीयतुं सं०किं [त्रे. मीचण] लुओ भीयतुं
 भीयामळुं न० अ० व० लुओ भियामळुं
 भीयवपुं सं०किं, भीयवुं अ०किं
 भीयवुंनुं प्रेरक अने कर्मणि
 भीज श्रौ० लुओ भीज
 भींड श्रौ० [सं. मीडम् = धीमे अवाले]
 (संगीत) ऐकं श्रुति या स्वर उपरथी
 पीण श्रुति या स्वर अवानो ऐकं मधुर
 प्रकार; धसीट [चिठखानी लट
 भींडली(-णी) श्रौ० कपाण उपर गोडवेवी
 भीडुं न० लुओ मीडुं
 भीढण न० लुओ मीढण
 भीढी(०आवण) श्रौ० लुओ मीढी
 भीडुं वि० मनमां समजे पळुं जहार
 देणावा न हे तेवुं (२) अंधुं
 भींदडी श्रौ० [लुओ मीनी] भीनडी; जिदाडी.
 -डुं न० भीनडुं; जिदाडुं. -डो पुं० जिदाडो
 सुकंदो पुं० लुओ मुकंदो [मुकंदमी
 सुकंदम पुं० [अ.] लुओ मुकंदम. -मी श्रौ०
 सुकंदमो पुं० [अ.] दावो
 सुकंदमल वि० [अ.] पूरेपूडे; संपूर्ण.
 ०आजाही श्रौ० पूणुं स्वातंत्र्य
 सुकंदम पुं० लुओ मुकंदम
 सुकंदमो पुं० लुओ मुकंदमो
 सुकंदर वि० [अ. सुकर] नियत; नकी करेळुं
 सुकंदरुं, सुकंदरी जवुं अ०किं नामुकर
 जवुं; कडीने करी जवुं
 सुकाळु न० मूडुं ते

मुकादम पुं० [अ. मुकह्म] नाथक; जभाहार.
 -भी स्त्री० मुकादमनुं काम [सामी लेट
 मुकापलौ पुं० [अ.] सरभामणी (२) साम-
 मुकाम पुं० [अ.] रडेहाण (२) पडाव; छतारो
 मुकावतुं स० कि०, मुकावुं अ० कि०
 'मूकवुं'तुं प्रेरक ने कर्मणि
 मुकुट पुं० [सं.] लुग्या मुगट
 मुकुर पुं० [सं.] आधने
 मुकुल न० [सं.] पीलनी कणी. -लित वि०
 [सं.] कणीयोवाणुं (२) अडधुं जेधडेलुं
 मुकुङ्ग पुं० [सं.] विण्णु
 मुकर वि० [लुग्या मुकरर] करवेलुं (२)
 अ० ज२२; अयीत
 मुकुटवुं स० कि० मुके मुके मारतुं
 मुक्ती स्त्री० [दि. बुक्का=मुष्टि] ठोसो. -को
 पुं० ठोसो; गडहो
 मुक्ता वि० [सं.] अधनरहित; छट्टुं (२)
 मुक्ति पाभेलुं. ०ठ न० [सं.] पूरुं
 अर्थवाणो स्वतंत्र श्योक. ०ठंठ वि०
 [सं.] नेरथी के जेधडक जोलनारुं के
 गानारुं. ०ठंठे अ० स'कोय राज्या
 विना; उमणकाथी
 मुक्ता, ०ठेल [सं.], ०ठ्ण न० मोती.
 ०वल(-ली) [सं.], ०वणि(-णी) स्त्री०,
 ०डार पुं० [सं.] मोतीना डार
 मुक्ति स्त्री० [सं.] मोक्ष(२) छुटकारो. ०पह
 न० मुक्तावस्था; मोक्ष. ०पुरी स्त्री० न्यां
 जवाथी मुक्ति भणे तेची नगरी (क्षारका,
 अयोध्या, मथुरा वगैरे). ०क्षीज स्त्री०
 वरकरी ठणे संगठित करवामां आवेलुं
 ऐक खिस्ती भिशन
 मुभ न० [सं.] भो (२) यहेरो(३) आगलो
 के इपरनो भाग (४) नदी न्यां इरियाने
 भणे ते स्थान. ०कमल [सं.], ०कमण
 न० मुभइपी कमण. ०कण स्त्री० मोनी
 शकल, सोभा: छटा ध०. ०यद्र पुं० मुभ-
 इपी अ'द्र. ०यित्र न० अ'थ, सामभिक
 वगैरेनुं प्रारंभमां मुकावुं यित्र
 मुभत्यार वि० [अ. मुस्तार] पोतानी

मरछमां आवे तेम करवाने सत्ता अपायेतुं
 (२) पुं० ऐलथी; वकील; प्रतिनिधि.
 नानुं न० पोता तरइपी काम करवानी
 सत्ता आपनारुं लभाण. -री स्त्री०
 सहर परवानगी; कुल सत्ता
 मुभपत्र न० अमुक मडणतुं छापुं
 मुभपाठ पुं० गोभतुं -याइ करवुं ते; मोहो
 जोलवानुं ते
 मुभपृथ न० अ'थ के सामभिकना पूठानुं पानुं
 मुभमुद्रा स्त्री० यहेरो; मोनो हेभाव
 मुभर(-रित) वि० [सं.] भभडतुं; अवाज
 करतुं (२) वायाण
 मुभवास पुं० [सं.] जभ्या पछी भों
 सुवासित करवा भावानी वस्तु
 मुभारविहं न० [सं.] कमण जेवुं सुहर भों
 मुभियुं वि० मुभ्य. -यो पुं० मुभ्य
 भाणस (२) डाकोरछनी सेवा पूव
 करनाराओनो मुभी
 मुभी पुं० ['मुभ' इपरथी] अयेसर;
 नाथक (२) गामनो वडो (ऐक सरकारी
 अधिकारी)
 मुभ्य वि० [सं.] प्रधान; पहेलुं. ०त: अ०
 भास करीने. ०त्वे, ०त्वे करीने अ०
 धलुं करीने. ०अधान पुं० राज्याना वडा
 प्रधान; 'चीइ भिनरर'र'
 मुगळ स्त्री० (कोई वजने लगाराती पील
 र'गनी जीणी पातणी किनार
 मुगट पुं० [सं. मुकुट] पाधडी पर सज्जवानो
 ऐक शण्णार (२) राजने तोण
 मुगटी स्त्री० नानो मुगटो. -टो पुं० [सं.]
 मुक्तक = कीडो नीकणी गथा पछीना रेश-
 मभाथी वलेलुं ऐक रेशमी वज; मुकटो
 मुगल वि० (२) पुं० [तुर्की] लुग्या मोगल.
 -लाई वि० मुगल सं'अधी (२) स्त्री०
 मुगलनो अमल-राज्य(३) [ला.] हाठमाक;
 लपको(४) स्वेच्छायारी राज्य; अ'धाधूंधी
 के लुधम
 मुग्ध वि० [सं.] मोह पाभेलुं (२) आण-
 समनुं; अज्ञ (३) सालस; निष्पाप (४)

मुंदर; मोडक. ०त्ता स्त्री०. ०त्प न० [सं.]. -ग्धा स्त्री० [सं.] जेने लुवान्नी तरतनी कूटी होय तेवी स्त्री(२)काव्यमां त्रय प्रकारनी नायिकांमांनी अेक (मुग्धा, मध्या अने प्रौढा) [(युनेगारनुं)]
मुअरके पुं० [तुर्की मुक्कह] लमीनअत
मुअणो वि० पुं० मूअणो मरद
मुअ स० मारुं [प.] (२) 'हुं'ना अर्थमां विभक्तिना प्रत्यय साथे पल् वपराय छे. उदा० मुअने, मुअथी, मुअमां
मुअथ अ० [अ. मूजि] प्रमाणे; पेठे
मुअरे अ० [अ. मुजा] मअरे; वणतरमां
मुअरे पुं० सलाम; मअरे
मुअवर पुं० [अ. मुजाविर] पूअरी जेवे कअरनेा रणेवाण
मुअवणु स्त्री० मूअवणु; अकणाभल; जेयेनी
मुअरी स्त्री०, -रे पुं० ['मुअरुं' उपरथी] त्रिदोष (२) गलरामल; अकणाभल
मुअरुं अ० किं० [प्रा. मुअ] (सं. मुह) गूअणारुं; गूअवारुं (२) गलरारुं; अकणारुं
मुअी स्त्री० [प्रा. मुअि] (सं. मुअि) आंगणां हथेणी साथे वाणवाथी यतो धाट (२) धर्मादा लेणे अपातो मूठीअर लोठ के. अनाअ. ०अर वि० मुअीमां माय तेठकुं (२) थोडुं. -ठो पुं० मोठी मुअी; भायको
मुअदा वि० [फा. मुअर] मुअदा जेवुं (२) निर्माण; निर्माहय (३) मअदानुं (मांस)
मुअदुं न० [फा. मुअदुं] मअदुं; शअ
मुअरडी स्त्री० मूअरवानीअव्या; पेशाअणानुं
मुअरावणुं स० किं० 'मूअरवणुं'नुं प्रेरकश्च
मुताअिक वि० [अ. अनुअण] (२) अ० अनुसरणं
मुत्सेदी पुं० [अ.] हिसाअ सअनार; मुनीअ (२) राजदारी पुरुष; राजनीतिमां प्रवील् (३) अठपठिथे; दावपेय लणनार [ला.]
मुद स्त्री० [सं.] आनंद
मुदत स्त्री० सभय(२) मुकरर करेलेासभय. [०पडवी = अहालतमा इरियाहनी सुनावणी माटे जीने हिवस नकी थवेा].

-तियुं वि० मुदत करवी होय तेवुं.
 -तियो ताव पुं० अमुक मुदते छतरतो जेवेा अेक ताव; 'शाधुंईड'. -ती वि० योअस सभय - गाणावाणुं 'पिरियोडिक'
मुदमातुं वि० [सं. मुद + मातुं] आनंदित
मुदा स्त्री० [सं.] आनंद
मुदित वि० [सं.] आनंदित. -ता स्त्री० [सं.] मुदा; आनंद [हथियार
मुदगर पुं० [सं.] मगदण (२) अेक प्राचीन
मुदत स्त्री० [अ.] लुओ मुदत
मुदल न० [अ. मुदलल उपरथी] मूण थापल; मूडी (२) अ० जिलकुल; तदन
मुदाभ अ० [अ. अमदन] विरोधे करीने; भास (२) निःसंदेह; नकी
मुदाभा पुं० मुदनो - भास मअरवनेा भाव; (२) गुनानी साअिती ३प - पुरावा तरीकेना भाव; मूण भाव
मुदी पुं० [अ. मदवा] पुरावेा; प्रभाल् (२) मअरवनी आअत (३) मूण; पायेा; तात्पथं
मुदके पुं० [सं.] छापनार. -अु न० [सं.] छापवुं ते. -अुअलय न० [सं. मुदण + आलय] छापणानुं
मुद्रा स्त्री० [सं.] छाप; मडोर(२) वींटी(३) सिअो (नालुं) (४) जोसाईंजेनी काननी कडी (५) छातीअे के हाथे मारेलेा डाम के छाप (६) मुआइति; अहेरानेा हेआव (७) अमुक प्रकारनेा अंगविन्यास (८) सअ्यावपते हाथ के आंगणानेा अनावातेा आकार. ०राक्षस पुं० [सं.] (मुद्रा वडे हाथ आवेलेा राक्षस - अे वस्तुवाणुं) अेक संस्कृत नाटक(२) छापमूल; 'प्रिन्टस' रेविल'. ०लेअ पुं० अअलेअ(२) आदश - सूयक वाक्य; 'मोटो'. -द्रिका स्त्री० [सं.] मुद्रा; वींटी(२) सिअो. -द्रित वि० [सं.] छापेकुं [मोटी सूअी द्राक्ष
मुनका स्त्री० [अ. मुनकिह] अेक प्रकारनी
मुनशी पुं० [अ.] लेअक; अंथकार (२) लहियेा; लअवानुं काम करनार(३) इाररी अरणी के उदुंनेा शिक्षक

मुनसङ्घ पुं० [अ. मुन्तिक] दीवानी कविया
सांख्यी न्याय आपनार. -ई स्त्री०
मुनसङ्घं काम (२) अधिकार; सत्ता
(३) विवेकशुद्धि [वाङ्मयी
मुनासिअ, मुनासिअ [अ.] वि० शैव्य;
मुनि पुं० [सं.] ऋषि; तपस्वी (२) मुनिव्रत
धारण करनार साधु. ०वर पुं० मोटो
मुनि. ०वत न० [सं.] मौन व्रत
मुनीभ पुं० [अ. मुनीव] पेटीनो मुग्ध गुभारतो
मुनीश्वर, मुनींद्र पुं० [सं.] श्रेष्ठ मुनि
मुने स० मने [प.]
मुङ्गती पुं० [अ.] मुसलमान पंचातियो
मुङ्गलिस वि० [अ.] गरीब; भेडाल
मुङ्गसिल न० [अ. मुफसल] पाठनगर
सिवायनो प्रदेश
मुष्कारक वि० [अ.] व्याधाद; भाग्यशाणी;
शुभ. ०ष्वाही स्त्री० अखिनंदन; धन्यवाद
मुभक्ति वि० [अ.] शक्य; संभवित
मुसुक्षा स्त्री० [सं.] मोक्षनी धृच्छा. -क्षु
वि० [सं.] मोक्षनी धृच्छावाणुं
मुभूर्पा स्त्री० [सं.] मरवाणी धृच्छा. -धुं
वि० मरवाणी तैयारीमां होय अेवुं
मुग्धी स्त्री० [फा. मुर्गी उपरथी] मरधी. -घी
पुं० मरधी
मुग्ध पुं० [सं.] अेक जतनुं टोल
मुग्ध न० [जुअो मुहुर्व] शुभ समय.
-तियो पुं० वरराल; कन्या माटे शोधतो
के शोधियो वर (२) इणना तुंगामां
केशाने सज्जड राणनारी भेष
मुग्धपी वि० (२) पुं० [अ.] वडील (२)
कहरदान; आश्रय आपनारुं; 'पेट्टन'
मुग्धो पुं० [अ.] यासणीमां राणियो केरी
वगेरे इणनो पाक [पुं० श्रीकृष्ण
मुग्धी स्त्री० [सं.] वांसणी; मोरली. ०धर
मुग्धिश पुं० [अ.] गुरु; धर्मोपदेशक
मुग्ध स्त्री० [अ.] धृच्छा; उमेद
मुग्धरि पुं० [सं.] मुग्ध राक्षसना शत्रु-विणु
मुग्धी पुं० [अ.] शिष्य
मुग्धसिंघ पुं० सीसानो अेक ओइसाईड;

अेक प्रकारनो सईदो; 'दोड मोनोइसाईड'
[र. वि.]
मुलक पुं० [अ. मुल्क] देश; प्रदेश. -डी
वि० [फा.] मुलकने लगतुं; दीवानी
मुलतपी वि० [अ. मुल्तपी] मोडु
मुलवष्पी स्त्री० मूलवचुं ते
मुलवावचुं सं० किं 'मूलवचुं'तुं प्रेरक
मुलाकात स्त्री० [अ.] भेणाप. -ती वि०
मुलाकातने अगेनुं (२) पुं० मुलाकातलेनार
मुलाणे (ला) पुं० [अ. मुलाहजह] जुअो
मलाणे
मुलायभ वि० [अ. मुलाहम] नरभ; सुंवाणुं
मुल्ला(-दसां) पुं० [अ.] मुसलमानोनो
आयाथ' के पुरेखित
मुवाडुं न० [दि. मज्ज = दीन; मूडु + वाडो]
नातुं गासडुं; परुं
मुवाणो पुं० वाण; भोवाणो
मुशण न० [सं. मुसल] सांभेळुं. ०धार
वि० नदी धारमां नेरथी पडतो (वरसाद)
मुशायरो पुं० [अ. मुसाहरह] कवियोनी
परिषद, नथां दरेक कवि घेतपोतानी
कविताओ घोली अतावे छे
मुश्किल वि० [अ.] जुअो मुश्किल
मुश्कटाट वि० [फा. मुश्क + ट. टाईट] वांसा
पाळण हाथ आविला होय अेवुं
मुश्किल वि० [जुअो मुश्किल] अधरुं; कडळुं;
दुष्कर. -ली स्त्री० मुस्तीअत
मुषक पुं० [सं.] उंदर
मुष्टि स्त्री० [सं.] भूरी
मुसदी वि० (२) पुं० जुअो मुसदी. ०पाळुं न०
मुसदो पुं० [अ. मुसवसदह] भरडो; कायुं
लभाणुं (२) जो डा अथ'वाणी शैलीनुं लभाणुं
मुसल न० [सं.] मुशण; सांभेळुं
मुसलमान पुं० [फा.] धरलाभनो अनुयायी.
-नी वि० तेनुं के तेने लगतुं (२) स्त्री०
मुसलमान स्त्री
मुसददो पुं० [अ. मुसदा] नभाण पडवानी
चार्थ (२) (तृच्छकारमां) मुसलमान
मुसण न० [सं. मुसल] मुशण; सांभेळुं.

ધાર વિં જુઓ મુશળધાર. -જી
 નં મુસળ
મુસાફર પું [જ. મુસાફર] વટેમાર્ગ.
મખાતું નં પ્રવાસીઓને પડાવ નાખ-
 વાતું સ્થાન; ધમરાળા. -રી સ્ત્રીં
 પ્રવાસ; પર્યાટન. -રી ખંગલો પું
 સવારીમાં ફરતા અમલદારો માટે રખાતો
 સરકારી ખંગલો; ડાકબંગલો
મુસીબત સ્ત્રીં [મ.] તકલીફ (૨) વિપત્તિ
મુરકાવું અંકિં મલકાવું; મંદહાર્ય-
 રિમત કરવું (૨) રાચવું; રાજ્ય ચવું
મુરતાક વિં [જ. મુરતાક] આતુર (૨) દંડ
મુસ્લિમ વિં [અ.] ઇસ્લામનું કે તેનું
 અનુયાયી (૨) પું મુસલમાન
મુહાબિર પું [અ.] હિજરત કરનાર;
 ખીલે દેશ જઈ રહેનાર
મુહૂર્ત નં [સં.] જે ધડી ભેટ્યો સમય;
 ૪૮ મિનિટ (૨) કોઈ કામ શરૂ કરવાનો
 શુભ સમય
મુંજ નં [સં.] દાલ ભેવું એક ધાસ
મુંડ નં [સં.] માથું (૨) પું સાધુ. ઠક
 મુંડેલા માથાવાળો સાધુ (૨) સ્ત્રી; નં એ
 નામનું ઉપનિષદ. વન નં [સં.] માથું
 મુંડાવવું તે. **મખાળા** સ્ત્રીં માથાની કે
 ખોપરીઓની માળા. -ડી વિં [સં.]
 ખોડાનેલા માથાવાળું (૨) પું હનમ(૩)
 સંન્યાસી. -ડો પું મદારી ભેવો જિખારી
મુંખઈ સ્ત્રીં; નં એ નામની નગરી. **મંગરું**
 વિં મુંખઈનું (૨) કલદાર (રૂપિયો)
મુંખ(-મા)ઈ સ્ત્રીં કચ્ચર વાગેલા માટેની
 એક ઔષધિ
મૂઈ વિં સ્ત્રીં મૂએલી
મૂઈ વિં [પ્રા. મુઘ; મૂઘ (સં. મૂત)] મૂએલું;
 મરેલું(૨) સ્ત્રીં કે વહાલમાં અપાતું વિશેષણ
 -હદગાર. -એલું વિં મરેલું. -ઓ
 વિં પું
મૂક વિં [સં.] મૂઠું
મૂકવવું સંકિં મૂકે એમ કરવું; છોડાવવું
મૂકવું સંકિં અપવન સુક (સં. મુર) છોડવું;

તળવું; મુકત કરવું (૨) (અમુક સ્થાને)
 નીમવું, સ્થાપવું કે ગોઠવવું; મેલવું (૩)
 પહેરવું; ધાલવું (ટોપી; પાઘડી)(૪) રં ધાવા
 -ચડવા માટે ચૂલા ઉપર મેલવું (ખીચડી;
 શાક; ભાત) (૫) (વ્યાજ કે ગીરો) રાખવા
 અથવા સાચવવા સોંપવું. ઉદાં તેને ત્યાં
 સો રૂપિયા મૂક્યા છે (૬) શીખવા
 મોકલવા માંડવું. ઉદાં શરાફની દુકાને-
 નિશાળે મૂક્યો (૭) બાકી રાખવું, છોડવું.
 ઉદાં ચાર લીટી મૂકી દીધી (૮) -ને
 જુસ્મે નાખવું - રાખવું (૯) જોરથી મોટે
 સાદે કાઢવું (પોક; રાડ ઇં) (૧૦) અન્ય
 ક્રિયા સાથે આવતાં તે ક્રિયાની પૂર્ણતા
 સૂચવે છે. ઉદાં ભગાડી મૂકવું
મૂઠું વિં [સં. મૂક] બોલી ન શકે તેવું;
 અવાચક (૨) શાંત [કિપર હિગતા વાળ
મૂઠ સ્ત્રીં [પ્રા. મંસુ (સં. સ્મશુ)] ઉપલા હોઠ
મૂઠ વિં [અ.] કંજૂસ (૨) અક્ષલ કે
 હોંસ વગરનું; જડ [એક દાવ
મૂક સ્ત્રીં [તેલુ મુહુ] ગિલ્દીઈંડાની રમતમાં
મૂક સ્ત્રીં [સં. મુદિ; પ્રા. મુદિ] મૂઠી(૨) ગ્યાંધી
 તરવાર વગેરે પકડાય છે તે હથોથો (૩)
 પીડા કરવાનો કે મારી નાખવાનો એક
 તાંત્રિક પ્રયોગ. -કિયું નં કણકને મૂઠી
 વડે વાળી બનાવેલી એક વાની. -ડી
 સ્ત્રીં જુઓ મુઠી. -ડો પું મોટી મૂઠી
મૂડકાવેરો પું માથાદીઠ લેવાતો વેરો
મૂડકું નં [સં. મુંઢ] માથું
મૂડી સ્ત્રીં [પ્રા. મૂહ (સં. મુહ) + ડી; કે સં.
 મુંઢ = માથું] મોં અથવા માથાનો ભાગ.
 [નનીચી કરવી = ટેક આપવું જતાં કરવાં]
મૂડી સ્ત્રીં [પ્રા. મૂલિય (સં. મૂલિક)] પૂંચ;
 ધન (૨) વેપાર ઉદ્યોગમાં રોકાતી ધાપણ -
 દ્રવ્ય. **નંદાર** વિં (૨) પું મૂડાવાળો;
 પૈસાદાર. **નવાડ** પું મૂડીદારોની સત્તા;
 કેપિટલિઝમ. **નવાડી** વિં (૨) પું
 મૂડીવાદને લગતું કે તેમાં માનવું
મૂડો પું [દિ. મૂહ] સો મલનું વળન (૨)
 ધાણીનું ભારવાળું ગોળ ખાતું

મૂડો પું સરકટ કે નેતરની એક બતની
 જાળ ખુરસી કે માંચી જેવું આસન
મૂઠ વિં [સં.] મૂખ; ઠોઠ (ર) સ્તબ્ધ;
 નિશ્ચેષ્ટ(૩)મોહવશ; વિવેકરહિત; મોહમાં
 પડેલું. વ્તા સ્ત્રીં. ંમતા વિં [સં.]
 ઝેવકર; મૂખ. -દોષલ પું [મગ્ધલ]
 મૂઠતાભેર રખાતો આગ્રહ; 'ઉભેતિગ્રમ'.
 -દોષતા પું [સં.] મૂઠ પુરુષ
મૂતર નં [જુઓ મૂત્ર] પેશાબ. ંગેદો
 પું મૂતરના ભેજની ગંદકી. ંવું અંકિં
 પેશાબ કરવો. [મૂતરી પડવું = બી
 જવું; ગભરાઈ જવું]. -રાવું અંકિં
 'મૂતરવું'નું ભાવે
મૂત્ર નં [સં.] મૂતર; પેશાબ. ંપિંડ પું
 શુદ્ધ લોહી તથા મૂત્રને જુદાં પાડનાર
 અવયવ; 'કિડની'. ંરોગ પું પેશાબનો
 રોગ. ંલ, ંવધકંક વિં [સં.] વધારે મૂત્ર
 કરાવે તેવું. -ત્રાશય પું; નં [સં.]
 મૂત્રને એકઠું થવા માટેનો અવયવ; કુક્કી;
 'ખરેડર'. -ત્રોત્સર્ગ પું પેશાબ કરવો તે
મૂનિયું નં જુઓ મોનિયું
મૂમતી સ્ત્રીં [પ્રા. મુહવતી (સં. મુલવતી)]
 જ્ઞાન યતિઓ મોં ઉપર બાધે છે તે
 ભ્રમણનો કકડો
મૂરખ વિં (ર) પું મૂખ. -ખાઈ, -ખામી
 સ્ત્રીં મૂખાઈ. -ખું વિં મૂરખ
મૂરઝાવું અંકિં [વિ. મુરઝાના (સં. મૂર્છન)]
 કરમાવું; ચીમળાવું
મૂરત સ્ત્રીં [સં. મૂર્તિ 'મૂર્તિ' પિ.]
મૂર્ખ વિં (ર) પું [સં.] અભણ; ઝેવકર;
 અક્ષલહીન. વ્તા, -ખાઈ સ્ત્રીં મૂર્ખ પલું
મૂર્ચના સ્ત્રીં [સં.] મૂર્ચ્છા (ર) સાત સ્વરોનો
 કમસર આરોહ અવરોહ -યાટ
મૂર્ચ્છા સ્ત્રીં [સં.] ઝેશુદ્ધ. -ચ્છિંત વિં
 મૂર્ચ્છા પામેલું
મૂર્ચ્છના સ્ત્રીં જુઓ મૂર્ચ્છના
મૂર્ચ્છા (-ચ્છિંત) જુઓ 'મૂર્ચ્છા'માં
મૂર્ત વિં [સં.] મૂર્તિમાન; સાકાર
મૂર્તિ (-ર્તિ) સ્ત્રીં [સં.] પ્રતિમા; આકૃતિ
 વિ-૩૫

(દેવ-દેવીની) (ર) સાધુ (વ્યક્તિ). ંકાર
 પું મૂર્તિ ઘડનાર; શિલ્પી. ંપૂજક વિં
 મૂર્તિને પૂજનાર. ંપૂજા સ્ત્રીં મૂર્તિની
 પૂજા. ંભજક વિં મૂર્તિને ભાંગનાર.
 ંમતી વિં સ્ત્રીં, ંમતા, ંમાન વિં
 [સં. મૂર્તિમત્] શરીરવાળુ; સાક્ષાત્ મૂર્તિ.
 ંશાસ્ત્ર નં મૂર્તિઓ બનાવવાનું
 શાસ્ત્ર; શિલ્પ
મૂર્ધન્ય વિં [સં.] મૂર્ધસ્થાનથી ઉચ્ચારાતું
 (ર) માથાને લગતું (૩) પું મૂર્ધસ્થાની વચ્ચે
મૂર્ધસ્થાન નં [સં.] તાળવાની વચ્ચેનો
 ભાગ. -ની વિં મૂર્ધસ્થાનનું
મૂર્ધા પું [સં.] માથું (ર) દાંતનાં મૂળ અને
 તાળવાની વચ્ચેનો ભાગ [વ્યા.]
મૂલ નં [સં. મૂલ્ય] કિંમત
મૂલ નં [સં.] વનસ્પતિની જડ (ર) પાથો;
 મંડાણ (૩) નદીનું ઉત્પત્તિસ્થાન (૪) મૂલ
 કારણ [લા.] (૫) ૧૯મું નક્ષત્ર (૬) 'રૂટ'
 (મૂલવિધિમાં) [ગ.] ંક વિં [સં.] (ખલ્લુ-
 ત્રીહિ સમાસને અંતે) મૂળવાળું. ઉદાં
 દાંતકથામૂલક. ંકારણ નં [સં.] મુખ્ય
 કારણ. ંગત વિં મૂળમાં રહેલું. ંગું
 વિં (ર) અંજુઓ મૂળગું. ંચિહ્ન નં
 (✓) આવું સંખ્યાનું મૂળ સૂચવતું ચિહ્ન.
 'રેડિકલ સાઈન' [ગ.]. ંતત્ત્વ નં
 પાંચ મહાભૂતોમાંનું એક (ર) કોઈ ચીજનું
 મૂળ-પ્રાથમિક ઘટક તત્ત્વ (૩) નં અંવં
 શાસ્ત્ર કે કળાના પ્રાથમિક સિદ્ધાંતો.
મુપુરુષ પું [સં.] વંશનો આદિપુરુષ (ર)
 કુટુંબનો મુખ્ય માણસ. ંપ્રકૃતિ સ્ત્રીં
 [સં.] પ્રકૃતિ; જગતનું આદિ કારણ (સાંખ્ય).
મુપ્રત સ્ત્રીં છાપવાનું મૂળ લખાણ; 'પ્રેસ-
 કોપી'. ંજૂતા વિં મૂળરૂપ; મૂળનું
મૂલવવું સં (કિં મૂલ્ય નક્કી કરવું (ર)
 ખરીદવું (૩) આંકવું; કદર કરવી.
મૂલવાવું અંકિં 'મૂલવવું'નું કમંચિ
મૂલાક્ષર પું [સં.] જુઓ મૂળાક્ષર
મૂલાધાર પું [સં.] મૂળ આધાર (ર) નં
 ગુણ ને ઉપરથી વચમાં આવેલું ચક્ર

મૂલ્ય ન૦ [સં.] મૂલ; કિંમત. વ્યાન
વિ૦ કીમતી
મૂલક, મૂલિક પું [સં.] ઉદર
મૂલ સ્ત્રી૦ [સં. સુવા, સુધી; પ્રા. મૂલ] ધાતુ
ગાળવાની કુલકી (૨) બીજી
મૂલગામી સ્ત્રી૦ ઔષધિ-વસાણના કામનું
એક મૂળ [પરાઈ
મૂલગામી સ્ત્રી૦ [સં. મૂલ] ખાંડણીના દસ્તે;
મૂલા પું [અ.] ચઢ્ઠી ધર્મનો પ્રવર્તક
મૂળ વિ૦ [સં. મૂલ] અસલ; પહેલાનું;
મૂળમૂત (૨) ન૦ જુઓ મૂલ (સં.).
ઠંકારણ, ઠંગત જુઓ 'મૂલ(સં.)'માં. ઠંગુ
વિ૦ (૨) અ૦ મૂળ; અસલ (૩) તમામ;
બધું. ઠંગેથું અ૦ + મૂળથી. ઠંગરવ,
ઠંગુરુષ, ઠંગકૃતિ, ઠંગત, ઠંગૂત જુઓ
'મૂલ(સં.)'માં. -ઠંગાર પું વજ્ર માળા-
ના મૂળ અક્ષરો. -ઠંગાડયું, -ઠંગાડું ન૦
મૂલ. -ઠંગાધાર પું જુઓ મૂલાધાર.
-ઠંગાયું ન૦ મૂળ; જડ. -ઠંગી સ્ત્રી૦ મૂળના
ઝીણા ઝીણા ફણગા (૨) મૂળ [પં].
-ઠંગો ખાવામાં વપરાતું એક મૂળ
મૂંગું વિ૦ જુઓ મૂંગું
મૂંજ વિ૦ જુઓ મૂંજ
મૂંજવણુ(-ણી) સ્ત્રી૦ [જુઓ મુઝાવું]
અકળામણ; ગભરામણ; વ્યગ્રતા; ઉચાટ.
-વું સંકિં મૂંજવણુ કરવી; મૂંજાવવું
મૂંજારી(-રો) જુઓ 'મુઝારી'માં
મૂંજાવવું અંકિં 'મૂંજાવું'નું પ્રેરક
મૂંજાવું અંકિં જુઓ મુઝાવું
મૂંડકાવેરો પું [મૂંડકું+વેરો] માયા દીઠ
લેવાતો વેરો
મૂંડકી સ્ત્રી૦ ['મૂંડવું' ઉપરથી] બોડી સ્ત્રી
મૂંડકી સ્ત્રી૦ [સં. મુંડક] ઘોડા કે ઊંઠના
પલાણના કાંઠાના આગલા ભાગનું માથું
મૂંડકું ન૦ [સં. મુંડક] માથું
મૂંડણુ ન૦ જુઓ મુંડન
મૂંડવું સંકિં [સં. મુંડ] મુંડન કરવું; બોડવું
(૨)[લા.] છેતરવું; મૂંડવું(૩)એલો ખનાવવો
મૂંડામણુ ન૦ મૂંડવાનું મહેનતાણું

મૂંડાવવું સંકિં, મૂંડાવું અંકિં 'મૂંડવું'નું
પ્રેરક અને કર્મણિ
મૂંડિયો પું મુંડી; સંન્યાસી [સ્ત્રી
મૂંડી સ્ત્રી૦ ['મૂંડવું' ઉપરથી] મૂંડકી; બોડી
મૂંડી સ્ત્રી૦ [સં. મુંડ ઉપરથી] મોથું(૨)જણ.
મૂંડું વિ૦ ['મૂંડવું' ઉપરથી] બોડાવેલું.
-રો પું બોડું માથું(૨) બોડા માથાવાળો
માલસ; મૂંડિયો
મૂંદર પું ભેંસના આગલા ભે પગ વચ્ચે
લખડતો ભાગ [કા.]
મૂંગ પું [સં.] પશુ (૨) હરણ (૩) ન૦
મૂંગરીષ; પાંચમું નક્ષત્ર. વ્યર્મ ન૦
હરણનું ચામડું. વ્યર્મા સ્ત્રી૦ મૂંગલી
પેઠે નિષ્પાષ્ટ જીવન ગાળવું તે(ભક્ત માટે).
ઠંગલ(-ળી) ન૦ રેતાળ કર્મન ઉપર
સૂચનાં કિરણ પડવાથી દૂરથી દેખાતો
પાણી જેવો આભાસ. ઠંગળા સ્ત્રી૦
મૂંગળ. ઠંગળી વિ૦ સ્ત્રી૦ મૂંગ જેવાં
નયનોવાળાં. ઠંગાભિ સ્ત્રી૦ [સં.] કરતરી.
ઠંગતિ પું [સં.] સિંહ. ઠંગત પું [સં.]
કરતરી. ઠંગા સ્ત્રી૦ [સં.] શિકાર. ઠંગજ
પું [સં.] મૂંગપતિ; સિંહ. ઠંગાંછન પું
[સં.] ચંદ્ર (૨) મૂંગનું ચિહ્ન. ઠંગાયું ન૦
[પં.] નાનું મૂંગ (૨) હરણનું ખરતું. ઠંગી
સ્ત્રી૦ હરણી. ઠંગું ન૦ હરણું. ઠંગો પું
હરણ. ઠંગાચના(-ની) [સં.] વિ૦ સ્ત્રી૦
જુઓ મૂંગનયની. ઠંગાર, ઠંગારીષ ન૦
[સં.] પાંચમું નક્ષત્ર. -ઠંગક પું [સં.] ચંદ્ર.
-ઠંગી સ્ત્રી૦ [સં.] હરણી. -ઠંગંદ્ર પું
[સં.] સિંહ
મૂળાલ પું; ન૦ [સં.] કમળનો તંતુ. -લિની,
-લી સ્ત્રી૦ [સં.] કમળનો છોડ
મૂળમય વિ૦ [સં.] માટીનું
મૃત વિ૦ [સં.] મરણ પામેલું(૨) ન૦ મૃત્યુ;
મરણ. ઠંગ વિ૦ [સં.] મરનાર સંબંધી
(૨) ન૦ શબ (૩) મરણનું સૂતક. ઠંગાય
વિ૦ મરવાની અણી ઉપર આવેલું; લગભગ
મૃત. ઠંગજીવની વિ૦ સ્ત્રી૦ [સં.] મૃત્યેલાને
જીવતા કરનારી (૨) સ્ત્રી૦ તેવી વિધા

मृत्तिका स्त्री० [सं.] माटी
मृत्यु न० [सं.] मरण. ०हंड पुं० मोतनी
 शिक्षा; देहात्तहंड. ०वीक पुं० [सं.] पृथ्वी.
 ०वेरो पुं० मरनारणी मिलकत वारस-
 दारने मणे ते डपर लेवातो वेरो. ०शरया
 स्त्री० मरणपयारी. -र्युंजय वि० [सं.]
 मृत्युने छतनाहुं; अमर (२) पुं० मछादेव
मृदंग न० [सं.] अने प्वाल्लु वगाडाय तेहुं
 तयला जेहुं ऐक वाद्य
मृदु वि० [सं.] कामण; सुंवाणुं (२) मधुर.
 ०ता स्त्री०. ०ल वि० [सं.] मृदु
मृन्मय वि० [सं.] माटीनुं अनावेहुं
मृषा अ० [सं.] जोडी रीते (२) नकामुं;
 व्यथ. ०वाड पुं० लूहुं; असा. ०वाही
 वि० लूहुं जोखनार
मे पुं० [सं.] ईस्वी सनने पांयमे मछिने
मेकर पुं० [सं.] अनावनार. ०दो० सारा
 मेकरने माल
मेभ स्त्री० + मेभ राशि
मेभ स्त्री० [फा.] भीवी (२) क्षयर
मेभला स्त्री० [सं.] कंदोरो; कडीमेभला (भास
 करीने खोनी) (२) करती वतुं लाकार रेभा
 के मयांदा. -ण न० कंदोरो
मेभण न० लडाईनुं ऐक हथियार (सरभावे
 हणमेभण)
मेभणा लुओ मेभला
मेभण पुं० [प्रा. मयगल (सं. मदकल)] छाथी
मेध पुं० [सं.] वरसाद (२) वाहण.
 ०गर्ना स्त्री० [सं.] वाहणांनो गडगडाट.
 ०धनु (०ध, ०ध) न० ०दधनुष. ०नाड पुं०
 [सं.] मेधगर्ना (२) रावणने पुत्र ०दजित.
 ०रेवे पुं० आंथा वगेरेना मोरमांथी
 जीणी मधुनी छांटे वरसे छे ते (२) जीलुं
 आकण जेहुं पडतुं वाहण (१). ०रान्त पुं०
 ०द (२) वरसाद. ०ल (-ली) वि० स्त्री०
 वाहणवाणी. -धाडंअर पुं०; न० [सं.]
 धारमे; वाहणांनो जभावट (२) गर्ना;
 गडगडाट (३) छत्रीवाणी अंभाडी
मेयकुं न० नानुं प्रतणा जेहुं छोकुं
 (तिरकारमां)

मेज स्त्री०; न० [फा.] टेपल. ०पान पुं०.
 ०पानी स्त्री० लुओ मिजपान, -नी
मेजर पुं० [सं.] जेजने ऐक अमलदार
मेजरद्रेट पुं० [सं.] न्यायाधीश
मेट्रिक वि० [सं.] महाविद्यालयमां दामल
 यवा जेटहुं लल्लेस; विनीत (२) न०; स्त्री०
 ते कसानुं लल्लतर
मेट्रिक सिस्टम स्त्री० [सं.] विविध-
 परिमाणानां हंशांश भापनां कोष्टकनी पद्धति
मेडक पुं० [सं.] मंडुक] मेडक; देडका [भाण
मेडी स्त्री० [सं.] मेड] नानो भाण. -डे पुं०
मेड पुं० लाहडामां पडतो ऐक लव
मेड पुं० [सं.] मेडक=डे, दाडो, भाखी]
 अणानी वरये रोपेदी थांलवी (हंडर)
मेडी (०आवण) (मे) स्त्री० लुओ मीडी
मेते (मे) अ० मेणे; नते
मेथियुं न० मेथीनो मसालो लरी अनावेहुं
 अयाणुं (२) वि० मेथी लरेहुं
मेथी स्त्री० [सं.] ऐक फा के तेनी लाल.
 ०पाक पुं० मेथीना लाडु (२) भार [ला.]
मेड पुं० [सं.] यरणी
मेडनी स्त्री० दुनिया (२) लीड; टाणुं
मेदान (मे) न० [फा.] खुदवी सपाटजमीन.
 -नी वि० मेदानमां रमाय येनी (रमत)
मेदिनी स्त्री० [सं.] पृथ्वी; दुनिया
मेदी (मे) स्त्री० [सं.] मेधी] ऐक वनस्पति; मेदी
मेदो (मे) पुं० [फा.] अयेना धडने आरीक
 लोड; मेदो
मेध पुं० [सं.] यज्ञ (२) अलि; लोण
मेधा स्त्री० [सं.] बुद्धि (२) यादशक्ति.
 ०विनी वि० स्त्री०. ०पी वि० [सं.]
 बुद्धिमान; पडित [(२) पवित्र
मेध्य वि० [सं.] यज्ञतुं; यज्ञमां होमवानुं
मेना (मे) स्त्री० [सं.] मदना; दे. मयणा] ऐक
 पक्षी; सारिका [पक्ष; सं] यावक
मेनेजर पुं० [सं.] वहीवट करनार, व्यवस्था-
मेनो (मे) पुं० लुओ म्याने
में-उट पुं० [सं.] छडमत चलाववाना के
 अमुक साथ करवाना अधिकारनी सोपण

भेभोरियल न० [हं.] यादगीरी भाटे ठुलुं
करेवुं भाववुं वगेरे; स्मारक (२) सरकारने
कारखो वगेरे साथे करेली अरख

भेभर पुं० [हं.] सभासद; सख्य

भेभर पुं० [हं.] मोटा नगरनी भास अलग
कायदाथी रयाती (कोर्पोरेशन) सुधराईनी
प्रमुभ [भी० पुं० अेक व०]

भेर (भे) [‘भरवुं उपरथी] भरा (आज्ञार्थ)

भेर पुं० [सं. मेर] भाणानो शरआतनो
भोटो मळके (२) शिरोमलि; मुगट
(३) जेना उपर खलम रडे ते डुळानो
डायो (४) भेरु पर्वत [प.]

भेर स्त्री० आलु; दिसा

भेरभेरा (-रे)युं न० [‘भेरु’ उपरथी] द्विवाणी-
मां छकरां जेवाडिया जेने, हाथमां
आलवाना डोवावाणो दीवो करे छे ते

भेराई पुं० इरख

भेरा (-रि)युं न० लुओ भेरभेरायुं

भेरु पुं० [सं.] अेक पर्वत (सोाननो),
जेनी आसपास अहो वगेरे इरे छे अेम
मनाय छे (२) मित्र; सोअती (३)
तांजानुं अेक भोटुं वासल (४) डुळानो
भेर (५) भाणानो भेर. ०६७ पुं० करेड

भेरैयुं न० लुओ भेरभेरायुं

भेल पुं० [सं.] मिलन; मेलाप

भेल पुं०; स्त्री० [हं.] डाकगाडी; टपाल दफ्तरे
जती अडरी ट्रेन

भेल (भे) पुं० [‘भेलुं’ उपरथी] क्यरे;
गंदकी; भेलुं ते. ०भाड वि० भेल दांकी
शके अेवी नतनुं

भेलगाडी स्त्री० डाकगाडी; ‘भेल’

भेलडी (भे) स्त्री० अण भूतडी (२) अेक देवी

भेललु (भे) न० भेलवुं ते; छुटकारो

भेलवुं (भे) स०किं [प्रा. मिल] भूकवुं

भेलाळ (भे) न० [‘भेलवुं’ उपरथी] भेभाप

भेलाववुं (भे) स०किं; **भेलावुं** अ०किं
‘भेलवुं’नु प्रेरक ने कर्मलि

भेली (भे) स्त्री० [‘भेलुं’ उपरथी] ओर;
जरायु वधिद्या स्त्री० भाग्यलक्षणे के
भूतपदीत वरा करवानी विधा

भेलुं (भे) वि० [प्रा. मल्ल (सं. मलिन)]
गंडुं (२) कथी (३) न० भणभूत्रादि
(४) भूतप्रेत वगेरे

भेलो पुं० [सं. मेलक; प्रा. मेलव] भेभाप

भेवलियो, भेवलो पुं० [लुओ भेहुलो]
वरसाद (२) भेधस्तुतिनुं गीत

भेवात पुं० [सं. मर्हावास] मही नदीना
डामा कांडानो प्रदेश. -ती वि० भेवातनुं.
-स पुं० भेवात. -सी वि० भेवाती

भेवो पुं० [फां.] दीलां के नुकां इण

भेश (भे) स्त्री० [सं. मशी (-सि)] काजण

भेष पुं० [सं.] घोटो (२) पहेली रासि

भेषो-भेष पुं० [सं.] आंभ पटपटाववी ते;
पलकारो

भेस (भे) स्त्री० लुओ भेरा

भेसूर (भे) पुं० अेक मीठाई

भेसभेरिअम न० [हं.] पौताना स०कदप-
अणथी साभानामां जेनी कराती निद्रा
जेवी स्थिति (२) अे स्थिति जेनी कर-
वानी शक्ति (३) अे स्थिति, तेना कायदा
वगेरेनुं विज्ञान

भेड पुं० [प्रा. (सं. मेघ)] वरसाद. ०डो,

-हुलो पुं० [लुओ भेड] वरसाद; भेवसे

भेण पुं० [सं. मेल] शैजने आवक अरथनो

दिसाण (२) दिसाण; लेणुं. उदा०

अत्कारे त्यां जवानो शो भेण छे? (३)

भणतापणुं; अंघणिसावुं होवुं ते (४)

अनाव; सप (५) अेकठा यवुं ते (६)

तजवीण; धाट (७) सगवड; सन्नेज. उदा०

हमलां भने त्यां आववानो भेण नथी

भेणवळ न० [‘भेणववुं’ परथी] मिश्रण

(२) अणराभण. -थी स्त्री० भेणववुं-

उभेरवुं ते (२) भेणववानी यीण; उभेरळ.

-वुं स०किं [‘भेण’ परथी] अेकहुं करवुं;

मिश्र करवुं (२) प्राप्त करवुं (३) सर-

भावी जेवुं (४) आभरवुं (५) वाधने

सूरमां आलवुं -तेना तार वगेरे अरै-

अर गोठववा

भेभाप पुं० [प्रा. मेलव (सं. मेल)] भणुं

-એકઠા થવું તે; સમાગમ (૨) સહભાવ;
બનાવ [લા.]. -પી પું એકઠીકકવાળો
માણસ; મિત્ર [મિત્રલસ; પરિષદ
મેળાવડો પું જમાવ; ટોણું (૨) સભા;
મેળાવો પું મેળાવડો (૨) મેળાપ; મુલાકાત
મેળે (મે) અં ભતે; પોતે (૨) પોતાની
રાજ્યુશીથી
મેળો પું [ન્યુઓ મેલો] મેળાપ; મેટો (૨)
ઘણાં માણસનું એકઠા થવું તે (ઉત્સવ,
યાત્રા વગેરે નિમિત્તે)
મેં (મેં) સં [સ. મયા; પ્રા. મિ, મે (ખંવં
અમે)] 'હું'નું ત્રીજી વિભક્તિનું એકવચન
મેંડક (મેં) પું [ન્યુઓ મેંડક] દેડકો.
-ડી સ્ત્રી દેડકી
મેંદી (મેં) સ્ત્રી [પ્રા. (સં. મેઢ = ઘેટો)]
ઘેટી. -હું નં ઘેટું. -ઠો પું ઘેટો
મેંદી (મેં) સ્ત્રી [ન્યુઓ મેંદી] એક
વનરપતિ
મેંદો (મેં) પું ન્યુઓ મેંદો
મેંદી સ્ત્રી [સં.] ભાઈબંધી
મેંદિલી સ્ત્રી [સં.] સીતા (૨) બિહારના
(દરભંગા પારોના) એક ભાગની બાલી
મેંથુન નં [સં.] નરમૂદાનો સંભોગ
મેંનાક પું [સં.] એક પૌરાણિક પર્વત
મેંચત સ્ત્રી [અ.] મરણ (૨) મોઠાણ (૩)
વિં મરણ પામેલું
મેંચા સ્ત્રી [હિં.] માતા
મેંઈ વિં સ્ત્રી ન્યુઓ મૂઈ (૨) ભલે,
ફિકર નહિ એવા અર્થમાં સ્ત્રીલિંગી
શબ્દો સાથે. ઉદાં મેઈ, પડી ગઈ તો!
મેંઈ સ્ત્રી મેઈદાંની રમતમાં નાનો
લાકડાનો કકડો. ઠંડા પું ખંવં મેઈ
અને દંડા વડે રમવાની રમતો
મેંકલવું સંક્રિં [વિ. મોકલ] રવાના કરવું;
જવા કહેવું (૨) પહોંચાડવું
મેંકલાવવું સંક્રિં 'મેંકલવું'નું પ્રેરક
મેંકળાણ (-શ) સ્ત્રી [મેંકળું ઉપરથી]
જવાની છટ; પુલકું હોવું તે
મેંકળું વિં [વિ. મુકલ (પ્રા. મુક, સં. મુક્ત)]

મેંકળાણ (૨) પુલકું (૩) [લા.]
નિખાલસ (૪) ઉદાર
મેંકાણુ (મેં) સ્ત્રી [વિ. મુહ + વિક્રોળો =
મેં મરડવું તે; અથવા મૂઈ + કાણુ]
મરણના સમાચાર (૨) મરનાર પાછળ
શોક કરવા ભેગું થવું તે (૩) પીડા;
આફત [લા.]
મેંકફ વિં [અ.] બંધ પાડેલું; રહેવા દીધેલું;
મુલતવી. -ફી સ્ત્રી મેંકફ રાખવું તે
મેંકો પું [અ.] પ્રસંગ; લાગ
મેંક્ષ પું [સં.] મુક્તિ; છુટકારો. ઠંકાલ (-ખ)
પું (અહણ) છૂટવાનો સમય. ઠંકા
એંકાદરી સ્ત્રી માગસર સુદ ૧૧.
ઠંદાર નં મેંક્ષનું દાર. ૦પદ નં
મુક્તિ; મેક્ષ. -દ્ધાર્થી પું (૨) વિં
[+ અર્થી] મુમુક્ષુ
મેંખ પું [ન્યુઓ મેંકો] પ્રસંગ; લાગ
(૨) સારો મેખરો; વિશિષ્ટ સ્થાન.
ઉદાં ધર સારા મેખમાં આવેલું છે (૩)
વેત; અનુકૂળતા; ગોડવણ. ઉદાં મેખ
આવશે ત્યારે પૈસા આપીશ
મેંખરો (મેં) પું [સં. મુલ ઉપરથી]
આગળનો ભાગ; બહાર પડતો ભાગ
મેંખર વિં છોડાં કાઢી નાખેલી (દાળ)
મેંખરી સ્ત્રી એક ભતનું શાક
મેંખરી સ્ત્રી [સં. મુદર; પ્રા. મોંખર] હથોડી
જેવું લાકડાનું ખાડવાનું કેથ્રં વગાડવાનું
એભર [રાનું તેલ
મેંખરેલ નં [મેંખરો + તેલ પરથી] મેખ-
મેંખરો પું [પ્રા. મોંખર (સં. મુદર)] એક
કૂલકાડ (૨) મેંકો મેંખરી - ઉથોડી (૩)
નાના પ્રમટ કે શિખર જેવો આકાર;
કાંગરો (૪) દટો; 'નોખ' (૫) એક ધરેલું (૬)
દીવાની વાટનો ઉપરનો બળા ગયેલા છેડો
મેંખલ વિં (૨) પું [ન્યુઓ મુખલ]
મોંખલિયાના મુસલમાનની એક ભત.
-લાઈ, -લાણી ન્યુઓ મુખલાઈ, -ણી
મેંધ વિં [સં.] નકામું; વ્યર્થ; નિષ્ફળ
મેંધમ (મેં) વિં (૨) અં અરપદ; અનિશ્ચિત

भोवध, -दाई, -दाणी लुओ भोगल'मां
 भोवधारी (भो) स्त्री० लुओ भोवध (२)
 भोवधारीने कारखे पगार के रोजभां भणतुं
 विशेष अर्थुं [कि भणतुं ते
 भोवध, भोवधरत (भो) स्त्री० भोवधुं छोलुं
 भोधुं (भो) वि० [सं. महर्षि; प्रा. महर्ष] भोधुं;
 श्रीमती; वधारे किंमत पडे तेतुं (२)
 [दा.] अतिप्रिय (३) दुर्लभ (४) आदर-
 मानने पात्र (५) भास मान के दाड या
 प्रेम आहतुं; मनावतुं पडे अंतुं. ०डा
 (-दा)ट वि० अतिथय भोधुं. -धेदुं
 वि० (लालित्यवाचक) भोधुं
 भोवधक वि० [सं.] मुक्त करनार. -न न०
 [सं.] मुक्त करतुं ते (२) वि० भोवधक
 (प्रायः समासभां अंते आवतां)
 भोवधलु स्त्री० भोवधीनी स्त्री
 भोवधी पुं० [दि. मोच=अेक प्रकारनुं पगरथुं;
 सर० सं. मोचन=यामडुं उताखुं] याम-
 डांनी वस्तुओ जनाववानो धर्मो करनार
 भोव (भो) स्त्री० [अ.] आनंद (२) मरछ
 भोवडी स्त्री० [दि. मोच=अेक प्रकारनुं पगरथुं]
 नास्तुक के कसपी पगरथुं
 भोवधणी स्त्री० मापणी (जमीननी). ०दा
 पुं० ते करनार
 भोवभल (भो) स्त्री० आनंद; सुभयन
 भोवरोध (भो) पुं० लोगविवास
 भोव (भो) [फा.], ०धुं वि० आनंदी;
 लहरी (२) विलासी (३) मनस्वी
 भोवुं न० [अ. मौज] पाणीना तरंग
 भोवुं न० [फा.] हाथपगनुं गूथेलुं ढांकलुं
 भोवुं वि० [अ.] हयात; छानर; तैयार
 भोव (भो) अ० [अ. मौज] (अमुक) मुकामे,
 स्थाने; गामे. उदा० भोव के डोड
 भोव पुं० [फा.] लुओ भोवुं
 भोवजर अ० [दि. मज्जवार] भां; मध्ये [प.]
 भोवजिन (भो) पुं० [अ. मुवज्जिन] मसीदभां
 भांग पोकारनार
 भोव स्त्री० पेठलुं; गांसडी
 भोवध स्त्री० [दि. मोडिम] भोवधलुं; प्रतिष्ठा;

आभर. -पलुं न० भोवध (२) भोधी
 उभर. -म स्त्री० भोवध
 भोवध स्त्री० [इं.] वीजणी वगेरेना जणथी
 जते इरनारुं यंत्र, जे पथी जील संचा-
 कामने यलावे छे (२) भोवधगाडी. ०गाडी
 स्त्री० पेट्रोल वगेरेथी यालती गाडी-अेक
 यांत्रिक वाहन. ०भर स्त्री० [इं.] लुओ
 भस. ०साधकल स्त्री० [इं.] पेट्रोलथी
 यालती साधकल [मिठप
 भोवध (भो) स्त्री० [‘भोव’ परथी] लुओ
 भोवला (भो) पुं० भ० व० [मिठुं+साध]
 आगणपडती मानपात्र व्यजित
 भोवध (भो) स्त्री० लुओ भोवध
 भोवुं (भो) वि० [सं. महत्] नानाथी उलटुं
 (२) [दा.] उदार; सभी (३) प्रतिष्ठित;
 आभरदार (४) सुपथ; अगत्यनुं. उदा०
 भोधी भोधी जाणत. -देथी अ० भोव
 अवाजे. -देदुं वि० भोवुं; वडील
 भोव (भो) पुं० [प्रा. मज्ज (सं. मुकुट)] लस
 वगेरे शुभ प्रसंगे स्त्रीने भाथे मुकतो
 सुथाडियानी सणीओ वगेरेना अेक धाट
 (२) जेभमहारी; भार [दा.]
 भोव पुं० [लुओ, भोवतुं] वणांक (रस्ता
 ध०नो (२) मरडाट; गव' (३) छह; टेक
 (४) डालभाव; नभरां (५) ढग; मरैड
 भोवध (भो) वि० भोव धांधनार; अडा-
 दुर (२) पुं० वरराल
 भोवतुं सं०किं [प्रा. मोड (सं. मोट्य)]
 मरडतुं; मरडी-तोडी नाभतुं
 भोवी स्त्री० [‘भोवतुं’ उपरथी] मराठी
 लाषानी हाथे लपवामां वपराती लिपि
 भोवुं (भो) वि० मुकरर वणत पणीनुं (२)
 न० वेण वडी जणी ते (३) डील; अणक्षेप
 भोवभोव (भो) अ० [‘भोवुं’ उपरथी]
 उणत; समस (२) अेक भोवथी जीजे
 भोव अेम
 भोवियुं (भो) न० भोवदानो - सौथी उपरनो
 भाग (२) शानसभां अत्ती जेभां रह
 छे ते भाग (३) रेटियामां त्राक तथा

यभरणां जेमां रहे छे ते योक्कुं (४) पशुना में उपर आंधवामां आवती जणी
भौद्धं (भौ)न० [सं. मुख; प्रा. मुह]भौं; भुभ
भौधु न० भौतुं ते डेते साटे वपरतुं श्रीकट
भौत (भौ) न० [अ.] भृत्यु
भौतिया पुं० [‘भौती’ उपरथी] आपनी
 प्राप्ती उपर थतुं पड. [भौतिया भरी
 जया = टाटिया लागी जया; नाडिभत
 थई जतुं]
भौती न० [सं. मौक्तिक; प्रा. मुक्ति] छीप-
 भांथी नीकणती ऐक इरियाई बेदारा.
 [०ता योक् पूरवा = भौटा भनोरथ
 थडवा; हवामां किहवा आंधवा]. ०यूर
 पुं० कणीना लाडु. ०यूरमुं न० भौतीयूर
 भताववानुं यूरमुं. ०ज(-ज)री पुं०
 जणिया जेवा ऐक शैग, जेमां शरीरे
 भौती जेवा इहवा थई आवे छे
भौह स्त्री० नुओ भौहियुं
भौह पुं० [सं.] आनंद. ०क पुं० [सं.]
 लाडु. ०न न० [सं.] आनंद. ०नु अ०कि०
 पुथी थतुं; रायतुं; आनंदतुं
भौहियुं न० जडी भौही आहर
भौही पुं० अनाज, धी, मसालो वगेरेनो
 वेपारी; नेरती (२) कोडारी; लांडारी (३)
 ऐक अटक. ०भानुं न० भौहीनी दुकान
 (२) हाणानो कोडार (३) लरकरने भौराडी
 पाराडी भूरी पाठनार भातुं
भौनटर पुं० [हं.] वडो विद्यार्थी
भौनियुं न० भौहोनु - उपरयोटियुं आमंत्रण
भौन्डोरी स्त्री० आणकेणवणुंनी ऐक
 पद्धतिनां योक्क हटासियन भाई.
 ०पद्धति स्त्री० तेमले योनेली आण-
 केणवणुंनी पद्धति. ०शाणा स्त्री० ते
 पद्धति प्रमाले यक्षावाती शाणा. ०शिक्षक
 पुं० ते शाणानो शिक्षक
भौपलो पुं० भलपारमां वसती मुसल-
 मानेनी ऐक नतने आहमी
भौइसल न० नुओ मुइसिल [भौंभदलो
भौभदलो (भौ) पुं० [अ. सुवादल] नुओ

भौभेद पुं० [अ. मुअब्बिद] पारसीओनो
 धर्मक्रिया करानार गौर
भौल पुं० [दि. मुन्न, मोब्बा] छापराना टेकाइप
 आहुं लाकडुं. -लाअ न० भौलनो छेडो.
 -लाअभुद्धि वि० भौलना छेडा जेवी -
 भूडी बुद्धिवाणुं (२) स्त्री० तेवी जडी बुद्धि
भौलाहार वि० भौलावाणो; प्रतिष्ठित
भौलारियुं न० भौल उपर लांकवानुं भौट्ट
 नणियुं
भौलारे पुं० छापरातो भौलवाणो लाग
भौलियुं न० भौल [प्रतिष्ठा; हज्जत
भौलो पुं० [अ. मुहावा] इरज्जे; आभर;
भौम न० [फा.] भौल. ०भरती स्त्री०
 भौलभती
भौयडुं (भौ) न० नुओ भौलडुं
-भौयुं (भौ) वि० [सं. मुख उपरथी] नाभने
 अते ‘-नी तरक भौवाणुं’, ‘-नी
 आहनावाणुं’ ऐमअर्थ भतावतो अनुग.
 हहा० धरभौयुं
भौर पुं० [प्रा. (सं. मयूर)] ऐक पक्षी; मयूर
भौर (भौ) पुं० [प्रा. मउर (सं. मुकुर)]
 आंभा, आंभली वगेरेनां कूल-भजरी
 (२) घाडाना भायानो ऐक शणवार
भौर (भौर,) अ० [सं. मुख, प्रा. मुह उपरथी]
 आगण; पूवे; भौभरे
भौरथंग पुं० ऐक वाणुं [साथे
भौरथापध वि० भौरथापधिलुं (२) भौरथा
भौरथो पुं० [फा.] लरकरनी भौभरानी
 व्यूहरथना (२) भुरज उपर न्यां तोप
 गोहववामां आवे छे ते लाग
भौरथुथु न० [सं. मयूरतुथु] ऐक जरी
 औपध; तांथु अने गंधकनो ऐक क्षार
भौरधव पुं० नुओ मयूरधव
भौरभो पुं० नुओ भुरभो
भौरभौर (भौ भौ) अ० [दि. मुरिअ=वट्टेहुं,
 लांगेहुं] (आंध) भौंभां धावतां छट्टेहुं
 थई नथ ऐम
भौरली स्त्री० [नुओ भुरली] वांसणी
भौरलो पुं० भौर (लालियवाचक)

भारवणु न० [लुओ भारवणुं] अपरामणु
भारवणुं सं०किं [सं. भोरण=भादी छाद्य]
आपरणुं

भारवणुं सं०किं [लुओ भारवणुं सं०किं]
टाय परथी छादी नाणुं

भारवणुं अ०किं [प्रा. मुर; दे. मुरिअ] इपर
इपरथी वृथी वणुं; कपावुं

भारवणुं (भो) अ० किं [भार' इपरथी]
अ०ने)भार आवणे। [(शाक ध०ने)

भारवणुं सं०किं [प्रा. मुर] कापवुं; सभारवुं

भारवस स्त्री० [ई. मोरिथियस टापुना नाम
इपरथी] हाणाहार भांड

भारार पुं० [लुओ मुरारि] श्रीकृष्ण

भारिये पुं० सामा वणुं अणुपेइयुं धान्य

भारी स्त्री० [फा. मूरी] भाण; गदा पाणीनी
नीक; गटर

भारुं (भो) वि० [लुओ भार अ०] आगण
पडुं; भोपरुं (२) न० (इप गुण वगैरेभां)
भारुं माणस

भारुं (भो) न० भडोरुं (रोतरणुं)

भारुं सं० भारुं [प.]

भारे (भो) अ० [लुओ भार अ०] आगण

भार (भो) पुं० [सं. मुकुल; प्रा. मउल =
कणी] पाक

भारवी (भो) पुं० [अ.] मुसलमान विद्वान
(२) मुसलमानी कायदा प्रमाणे न्याय
आपनार [पुं० अयेत्रर; आगेवान

भारवी वि० आगणनुं; भोणरानुं (२)

भारवणु न० [भोवुं' इपरथी] लुओ भारुं
भोवाणो पुं० [लुओ भुवाणो] वाण

भोवुं सं०किं करभोवुं; थीकटवाणुं करवुं

भोवस (भो) स्त्री० [अ. मौसिम] ऋतु.
-भी वि० भोवसनुं

भोवसथी स्त्री० [पो. मौसॉनिक भांथी प्रथम
आवेवुं भाटे] ऐक इण

भोसाण (भो) न० [सं. मातृशाला] भातुं
पियेर. वसावरी स्त्री०, वसावरी न०
पति के पत्नीनुं भोसाण. -णियुं न०
भोसाणपक्षनुं भाणस. -णुं न० भाणप

तरक्षी छोकरीने सीमंत वपते अने
तेनां छोकरीने जेनेई के कस वपते जे
रीत आपवामां आवे छ ते (२)
भोसाणभां जावानुं गीत (३) भोसाणानी
रीत करवा जतु सरथस

भोड पुं० [सं.] अज्ञान; जंध (२) भूर्ध;
जेडोशी (३) आसक्ति; प्यार. ०क वि०

भोड पभाडनाडुं. ०कटा स्त्री० भोडकपणुं.
०कटा स्त्री० भोडनी लण. ०क वि०

[सं.] भोडक (२) न० भोडवुं ते (३)
वशीकरण; कामणु; ऐक अलियार (४)
श्रीकृष्ण [मिथान

भोडनकार, भोडनथाण पुं० ऐक प्रकारनुं

भोडनभाणा स्त्री० अमुक कटना सोनाना
मणुकानी गणे पडेरवानी भाणा

भोडनास्त्र न० [सं.] जेडोरा डरी नाणे
अवुं अस्त्र

भोडनिद्रा स्त्री० [सं.] भोडइपी निद्रा

भोडनी स्त्री० [सं.] भोड; भूरथी (२)
भोडिनी; ऐक अस्त्र

भोडरम (भो) पुं० [अ. मुहरम] हिजरी
सननो पडेयो भडिनो (जेभां ताजिया
नीकणे छ)

भोडवुं अ०किं [सं. मुह इपरथी] भोड पाभुं
(२) सं०किं भोड पभाडवुं

भोडावुं अ०किं भोड पाभुं

भोडांध वि० [सं.] भोडथी अंध जनेवुं

भोडित वि० [सं.] भोड पाभेवुं

भोडिनी स्त्री० [सं.] लुओ भोडनी (२) भोड
पभाडेतेवी स्त्री (३) वैशाख सुद अणियारस

भोण (भेण,) स्त्री० [भोणुं' इपरथी] शरीरभां
वायुनुं लेर घराथी भोढाभां वाण छटे ते

भोणप (भो) स्त्री० भोणापणुं [(शाक)
भोणवुं सं०किं [लुओ भारवणुं] सभारवुं

भोणार्ध(-त) (भो) वि० भोसाणनुं; भाभानुं

भोणारा (भो) स्त्री० भोणापणुं
भोगियुं (भो) न० कापडानी जाये योडानो
(कसणी) पटो (२) कसणी इटो
भोगियुं (भो) न० [भोणुं' परथी] मीठा वगरनो
शेट्ठो (२) शोकभां पडेरवानो सादवी

मोक्षं (मो) वि० इक्षुं; स्वाह वगरनुं (र) दीक्षुं; मोक्षुं [दा.] ०मथ्य वि० साव मोक्षं
 मों (मो') न० [प्रा. मुह (सं. सुख)] मुष्ण;
 मोक्षुं (र) आपन्न; लाञ्छनरत्न (प्रयोगो
 मोक्षुं शब्द जेवा ज लगलज छे) [दा.]
 मोक्षवारी, मोक्षाई, मोक्षारत, मोक्षुं
 लुओ मोक्षवारी, मोक्षाई, मोक्षारत, मोक्षुं
 मोक्षि (व्य) लुं (मो') स्त्री० पहेली वार
 वर के कन्याने मोक्षिने सेठ आपवी ते
 मोक्षियुं (मो') वि० ऐककुं ऐक; लाडकुं
 मोक्षिलो (मो०) पुं० [लुओ मोक्षिलो]
 कर्ष कर्षा के आध्याता अवेजभां मणे ते;
 वणतर (र) जमीन थरीदनारने वेचनारै
 सरकारभां तेनी मोक्ष करावी आपवी ते
 मोक्षयुं (मो') वि० जलवा मोक्षुं; मूढं
 मोक्षायुं (मो') वि० मागे ऐठलुं; भूष
 मोक्षायुं (मो') न० मों के मायुं; कशाना
 दंग के इपरंग विषे कर्ष साधारण लक्ष
 के पतो [दा.] [प्रभावशापी
 मोक्षार (मो') वि० जालवे नीडर अने
 मोक्षयुं (मो') न० [मो+सूअतुं] परीक्षियुं
 मोक्षिक न० [सं.] मोती
 मोक्षिक वि० [सं.] मुष्णुं; मुष्णने लगतुं
 (र) लेपित नहि; मोक्षी पूछुं-कहेतुं.
 कडा० मोक्षिक परीक्षा
 मोक्ष्य न० [सं.] सुधत्ता

मौन न० [सं.] न जालतुं ते (र) वि०
 मूक; यूप. ०धारी वि० मौन धारण
 करनादु. ०मत्त न० [सं.] मौन रहेवानुं
 मत. -नी वि० [सं.] मौनधारी
 मूर्धन्य न० [सं.] मूर्धता
 मूर्धयं पुं० [सं.] ऐक प्राचीन हिन्दु राजवंश
 मूर्ध्वी स्त्री० [सं.] पक्षध
 मूर्धवी पुं० लुओ मोक्षवी
 मूर्धा पुं० [अ.] धरणी; मालिक
 मूर्धाना पुं० [फा.] मोटा मोक्षवी
 मूर्ध्वि न० [सं.] मायुं (र) टाय (३)
 छागुं; कलगी [नल'. ०ता स्त्री०
 मूर्ध्विक वि० [सं.] मूष्ण; मुष्ण्य; 'ओरिण्-
 मूर्ध्वी वि० [सं.] मूर्ध्वि-मुष्णवायुं
 मूर्ध्वी स्त्री० [सं.] मुष्णनो कहेते
 मूर्ध्वी न० [रव०] मियाई; (मिलाडीने अवाज
 मूरान न० [लुओ मियात] धारवाणा हयि-
 चारनुं धर [पालपी; मेने
 मूरानो पुं० [फा. मियानह] ऐक नतनी
 मूरानिपल वि० [इ.] मूरानिपलिलीनुं
 के तेने लगतुं [पानुं सुधरार्थ पानुं
 मूरानिपलिली स्त्री० [इ.] शहर के कस-
 मूरान स्त्री० [सं.] करमाथेकुं; पिन्त. -नि
 स्त्री० [सं.] निरतेजता; ग्यान
 मूरान पुं० [सं.] आर्यानी संस्कृतिथी सिन्त
 संस्कृतनो माणस

य

य पुं० [सं.] चार अर्धरवरोभां पहेली
 (र) वि० परथी लाववायक (न०) नाम
 पतावने प्रत्यय. जेम के, हैन्य [व्या.]
 य पदने अते लागतां 'यत्, अपि; वणी'नो
 अर्थ अतावे. कडा० तमेय; (र) प्रसार्थिक
 स०ने लगतां अनिश्चितार्थक यज्ञायज्ञानो
 बार अतावे. कडा० केठकुंय
 यकीन न० [अ.] विश्वास
 यक्ष न० [सं.] कण्ठुं; 'दीवर'

यक्ष पुं० [सं.] ऐक हेवयानि; कुम्भरनो
 अनुचर. ०(-क्षि)क्षी स्त्री० [सं. यक्षिणी]
 यक्ष स्त्री; यक्षणी स्त्री. ०राज पुं० कुम्भर
 यक्ष (इमा) पुं० [सं.] क्षयरोग
 यज्ञ न० [सं.] यज्ञ करनो ते (र) पूजन.
 ०याज न० जने यज्ञ करवा तथा पीज
 पारो कराववा इपी (आज्ञानुं) कर्म
 यजमान पुं० [सं.] यज्ञ करनार (र) गौर
 के आज्ञाने इक्षिणा आपी धार्मिक

क्रिया करावना (३) आश्रय आपनार;
 दाता. ०वृत्ति स्त्री० यजमाननां दान-
 दक्षिणा वडे आश्रयिका करवी ते
 यजसुं स०कि० [सं. यज्ञ] पूज करवी (२)
 यज्ञ करवे।
 यज्ञुर(-वेद) पुं०[सं.] यार वेदमानो अेक
 यज्ञ पुं० [सं.] अेक वेदोक्त कर्म; याग(२)
 द्योक्तसंग्रह के सेवा अर्थे करेखुं कर्म.
 ०कुंड पुं० [सं.] यज्ञनी वेदी. ०क्रिया
 स्त्री० [सं.] यज्ञना विधि. ०पुरुष पुं०
 [सं.] विषय. ०याग पुं० होमहवन.
 ०वेदि(-दी) स्त्री० [सं.] यज्ञनी वेदी.
 ०शाला [सं.], ०शाणा स्त्री० यज्ञ करवा-
 नो आरडो. -ज्ञोपवीत न० [सं.] जनेर्ष
 यति पुं० [सं.] जितेन्द्रिय पुरुष; संन्यासी
 (२) जैन साधु (३) स्त्री० छंदमां आवतो
 विराम (४) वाक्यमां आवती टांप
 यती पुं० [सं.] यति; संयमी
 यतीम न० [म.] अनाथ जाणक. ०भ्यानुं
 न० अनाथाश्रम
 यतिर्द्युत् अ० [सं.] जरा पण
 यत्न पुं० [सं.] यत्न; महेनत; ईधोग
 यत्र अ० [सं.] ज्यां. ०तत्र अ० ज्यां त्यां;
 टुकडेकाणे
 यथा अ० [सं.] जेनी रीते; जे प्रमाणे
 (२) अथयीभाव सभासमां 'नी
 प्रमाणे', 'अनुसार' जेवा अर्थमां. ०डाड
 [सं.], ०डाणी अ० समय अनुसार; योग्य
 वपते. ०तथ अ० [सं.] जेम होय तेम;
 सायेंसायुं. ०थेऽथ अ० [सं.] होय तेम.
 ०र्थ वि० [सं.] सायुं; भद्रु; वास्तविक
 (२) अ० वास्तविक रीते. ०र्थता स्त्री०
 सायापणुं; पारापणुं. ०वत् अ० [सं.]
 जेम होय तेम. ०विधि अ० [सं.] विधि
 प्रमाणे. ०शक्ति अ० [सं.] शक्ति
 प्रमाणे. -थेच्छ(-थ) वि० [सं.] भरछ
 मुजपनुं (२) अ० छच्छा प्रमाणे
 यदपि अ० [सं.] जेके; यद्यपि
 यद्वा अ० [सं.] ज्यारै

यद्दि अ० [सं.] जे
 यद्दु पुं० [सं.] ययाति अने हेवयानीनो
 पुत्र अने यादवोनो पूर्वज. ०नंईन
 [सं.], ०वर पुं० कृष्ण
 यद्वच्छा स्त्री० [सं.] स्वेच्छा (२) अकरमात्
 यद्यपि अ० [सं.] जेके; यद्यपि
 यद्वात्ता अ० [सं.] जमे तेम; जेदकेल
 यम पुं० [सं.] निग्रह; संयम (२) अडिंसा,
 सत्य, अन्नययं, अपविग्रह अने अस्तेय
 जे पांय (३) भूयुनो हेव
 यमक पुं० जेडकुं(२)[डा. शा.] भिन्न अर्थना
 समान शब्दानी पुनरावृत्ति-शब्दालंकार
 (३) प्रास; 'राधम'
 यमदूत पुं० [सं.] यमनो नोकर
 यमनियम पुं०ण०व० [सं.] अघांग योअनां
 पळेलां जे अंग(पांय महाप्रतपदी यम;
 तथा शौच, सतोष, तप, स्वाध्याय,
 ईश्वरप्रसिद्धान जे पांय नियम)
 यमपाश पुं० [सं.] जे इंसा वडे छवने
 यम लई नय छे ते
 यमपुरी स्त्री० यमराजनी नगरी(२) नरक
 यमल न० [सं.] जेडकुं
 यमलोके पुं०, यमसदन न० यमनुं रथान
 यमी वि० (२) पुं० [सं.] संयमी (३)
 स्त्री० यमुना नदी
 ययाति पुं० [सं.] अेक यंद्रवंशी राज
 यरवडाथक न० गांधीछजे यरवडा जेदमां
 सुधारेडो पेटी-रेटियो
 यय पुं० [सं.] जय
 ययन पुं० [सं.] (प्राचीन) युनात देशनो
 रडेवासी (२) आर्यसंस्कृति भडारनो
 भाषण; अथेच्छ. -निका स्त्री० [सं.]
 जवनिका; पडहो (२) यवनी. -नी स्त्री०
 [सं.] यवननी के यवन स्त्री
 यश पुं० [सं.] प्रति (२) इतेड; सिद्धि
 [डा.]. ०न्वती, ०न्वनी वि० स्त्री०,
 ०न्वी वि० [सं.] नामांकित (२)
 इतेडमंद. -शोमान न० यशनुं मान;
 यश जावा ते. -शोदा स्त्री० [सं.]

श्रीकृष्णने छेहरनार नंदनी पत्नी.
 -शोधन न० [सं.] यशोधनी धन (२)
 वि० यशस्वी. -शोधरा स्त्री० [सं.]
 भगवान् शुद्धनां पूर्वश्रमनां पत्नी
 यष्टि, ङ्का, -ष्टी स्त्री० [सं.] लाकडी
 यहुही वि० (२) पुं० [फा.] पेल्लेस्यार्थनने
 भूषण वतनी; भूसा पैगंभरने अनुयायी
 यंत्र न० [सं.] संचो (२) लुओ जंतर.
 षष्ठा स्त्री० [सं.] क्लेश; वेदना (२)
 नियंत्रण. षरयना स्त्री० यंत्रनी रयना;
 यंत्रनी गोठवणी. षवत् अ० यंत्रनी
 पेडे; ऐकधार्. षविधा स्त्री० यंत्रोनी
 विधा. षशास्त्र न० यंत्रोनुं शास्त्र;
 'मिकेनिकस'. -त्रित वि० [सं.] नियंत्रित.
 -त्रोद्योग पुं० [+उद्योग] यंत्रो द्वारा
 धनो कारभानानो धर्मादेशगार.
 -त्रोद्योगवाह पुं० यंत्रोद्योगो वधवाथी
 देशनी आभाही छे येवो वाह; 'धन्ड-
 रिट्टयलिउम'
 या अ० [फा.] हे! (२) अथवा; याने.
 [अथवा! शं प्र० हे प्रभु!]]
 याकृत न० [अ.] भाषेक; ऐक रत्न. -ती
 स्त्री० लागना धीमां भसादा भेणवी
 अनावेवो ऐक भादक पाक
 याग पुं० [सं.] यज्ञ
 यायक पुं० [सं.] भागण. -ना स्त्री० [सं.]
 वितति; प्रार्थना (२) भागणी; लीप
 याययुं सं० [सं.] याचुं याचना करवी
 यायित वि० [सं.] भागेवुं
 यायक पुं० [सं.] यज्ञविधि करावनार ऋत्विज
 यायन न० [सं.] यज्ञ कराववो ते
 यायवकथ पुं० [सं.] ऐक प्राचीन ऋषि
 यायसेनी स्त्री० [सं.] द्रौपदी
 यायिक वि० [सं.] यज्ञ संधी (२) पुं०
 यज्ञ करनार के करावनार (३) ऐक अटक
 याय्य वि० [सं.] यज्ञमां होमवानुं
 यातना स्त्री० [सं.] दुःख; कष्ट; पीडा
 यातायात स्त्री० [सं.] जवुं ने आववुं ते;
 हेरेकेश (२) जन्मभरणुं दुःख

यात्रा स्त्री० [सं.] लुओ जत्रा. षु पुं०
 यात्रा करनारो. -त्रिक [सं.], -त्री वि०
 यात्रा करनारुं (२) पुं० यात्राणु
 याह स्त्री० [फा.] रमरण (२) आही; टांचण.
 षगार वि० याह करावे तेवुं (रमारक)
 (२) याह रही लय तेवुं. षगीरी स्त्री०
 याहदरत; रमरण (२) संधारणु; रमारक.
 षहादत(-दती) स्त्री० [फा. + दारतन]
 रमरणशक्ति
 याहव पुं० [सं.] यदुनो वंशज (२) कृष्ण.
 -वास्थणी, -वी स्त्री० याहवोनी अंदर
 अंदरनी लडाईं अने कतल (२) अंदर
 अंदरनी लडाईं [ला.]
 याही स्त्री० [फा.] टीप; विगतवार टांचण
 (२) ते तेंधवानी योपडी (३) याह; रमरण
 याहश वि० [सं.] जेवुं; जेना जेवुं
 यान न० [सं.] वाहन (२) शत्रु सामे आकंभण
 याने अ० [अ. यार्नी] अथवा; या
 याम पुं० [सं.] तण कलाक; पहार
 यामिनी स्त्री० [सं.] रात्री
 याम्य वि० [सं.] यम संधी (२) दक्षिण
 दिशानुं. -य्यात्तर वि० दक्षिणभापी
 उत्तरमां जवुं
 यार पुं० [फा.] दोरत (२) आशक; नर.
 -री स्त्री० दोरती; प्यार (२) स्त्रीपुरुषनो
 अनुचित प्रेम के संध (३) सद
 छूटो भूकवानो दोर (४) महद. [यारी
 आपयी (नसीब) = नसीब पाधकुं
 वितरवुं; प्रयत्न सकण थवो.]
 याड पुं० [हं.] वार; तण कूटनुं भाप (२)
 वाडो; वाडा जेवी जगा. उडानुं रैकवे याड
 याल स्त्री० [तुर्की] सिंहानी गरदन परना वाण
 यावअंद्रहवाकरौ अ० [सं.] सुयं अने
 चंद्र होय त्यां सुधी; हमेशने मटे
 यावज्जवन अ० [सं.] आपी जिंदगी सुधी
 यावत अ० [सं.] न्यां सुधी
 याहोम अ० [अवस्ता: बोहाम] दुरभाननो
 पोकार. [ठंकरवुं=भरखिया यर्धने पडवुं]
 याण स्त्री० लुओ याव

यांत्रिक वि० [सं.] यंत्रनुं; यंत्र संभंधी;
 यंत्र लेखुं (२) पुं० यंत्रशास्त्री
युक्त वि०[सं.] जोडायेलुं (२) योज्य; धरुं
 (३) (समासने अते) 'वाणु' अर्थमां.
 वृद्धं अपमानयुक्त. -**क्यायुक्त** वि०
 [+अव्यक्त] साधुंनरसुं; योष्यायोष्य
युक्ति स्त्री० [सं.] तदधीर; करामत (२)
 न्याय; तर्क. **अयुक्ति** स्त्री० सारानरसा
 उपाय करवा ते; विविध युक्तिओ
 अण्भाववी ते. **व्याज** वि० अतुर;
 होशियार (२) शोधक; करामती
युग पुं० [सं.] पौराणिक रीते पाडेला
 काणना लांभा चार विलाजोमानो दरेक
 (सत्य, त्रेता, द्वापर अने कलि) (२)
 न्मानो [ला.] (३) युगल; युग्म. **धर्म**
 पुं० युगनो प्रधान धर्म. **अवर्तक** वि०
 युग प्रवर्तानार; युग बदलनार (२)
 पुं० लेना मडान पुरुषार्थी जगतमां
 युगांतर थाय ते (पुरुष). **वै** न०
 जोडुं. -**धर** पुं० [सं.] युगप्रवर्तक
युग्म न० [सं.] जोडुं. **वै** न० [सं.] युग्म;
 जोडुं. **वै** पुं० 'वैदने' **वै** 'वै' [ग.]
युटोपिया पुं० [इं.] आदर्श समाजव्यवस्था
 अने सुभसंपत्तिवाणो काल्पनिक जेट के
 तेवो प्रवेश या स्थिति
युत वि० [सं.] युक्त; सहित. -**ति** स्त्री०
 [सं.] योग; मिनन; मेलाप [मिटे]
युधिष्ठिर पुं० [सं.] पांच पांडवोमां सौथी
युद्ध न० [सं.] लडाई; संग्राम. **निषेध**
 पुं० युद्धनो सवथा निषेध. **वै** स्त्री
 स्त्री० थोडा समय माटे युद्ध अंध राखुं
 ते; 'आभिरुदीक्ष'. **वै** वि० [+उत्तर]
 युद्ध पछीनुं; युद्ध पत्या पछीना शांतिना
 काणमां करवानुं-हाथ धरवानुं; जेम के
 युद्धोत्तर योजनाओ
युनान पुं० [फा.] ग्रीस. -**नी** वि० युनाननुं
 के तेने लगतुं (२) मुसलमानोनुं-तेमणे
 भीलनेलुं (पेट्टे) [नतनो जथे]
युनिट पुं० [इं.] ऐकम; मूल धरक (२) ऐक

युनिवर्सिटी स्त्री० [इं.] विद्यापीठ; विश्व-
 विद्यालय [२. वि.]
युरेनियम न० [इं.] ऐक धातु (मूल तत्व)
युवक पुं० युवान. **अवृत्ति** स्त्री० युवानोना
 संगठननी के ते वडे अलावाती प्रवृत्ति.
वै न०, **वै** पुं० युवकोनो
 संगठित समूह के संस्था
युवती स्त्री० [सं.] लुवान स्त्री
युवराज पुं० [सं.] पाटवी कुंवर. -**ही**
 स्त्री० पाटवी कुंवरनी स्त्री
युवा पुं० [सं.] युवान. **वै** वि० युवावस्थामां
 आवेलुं; लुवान (२) पुं० तेवो पुरुष.
वै स्त्री० [+ अवस्था] लुवानी
युक्त स्त्री० [सं.] लु
युथ न० [सं.] टोणुं
यूप पुं० [सं.] यज्ञना पशुने आंधवानो थांलेवो
 ये 'य' जेम **वै** अर्थ सूत्रवे (कांठक विशेष
 मात्रामां) [प्रकारे; जमे तेम करीने
यै **वै** **प्रकारे** शं० प्र० [सं.] जमे ते
योग पुं० [सं.] मेलाप; संगम (२) उपाय;
 कलाज (३) परमात्मा साथे संबंध
 करवानो उपाय (४) चित्तवृत्तनो निरोध
 (५) योगदर्शन (६) व्यवसर; प्रसंग;
 लाग (७) सूत्र के अद्वैता असुक्त स्थानमां
 आववाथी यता २७ विशिष्ट व्यवसरमानो
 दरेक [ज्यो.] (८) व्युत्पत्ति [व्या.] **वै**
 पुं०; न० [सं.] **वै** वस्तु न होय ते मेणववी
 अने होय तेनुं रक्षाल करवुं ते (२)
 दृशणता, व्यागही. **वै** न० [सं.]
 पतंजलिप्रणीत योगशास्त्र. **वै** स्त्री०
 [सं.] अर्धी निद्रा अने अर्धी समाधिनी
 स्थिति (२) युगना अंतमां विषयुनी
 निद्रा. **वै** [सं.], **वै** न० योगथी
 प्राप्त यती शक्ति. **वै** वि० [सं.]
 योगमांथी अणेवुं. **वै** स्त्री० [सं.]
 योगनी नदुई शक्ति (२) सृष्टिनी उत्पत्ति
 करनारी ईश्वरनी शक्ति (३) दुर्गा. **वै**
 स्त्री० त्रैयरी वजेरे पांच मुद्राओमांनी
 दरेक; योगनी विशिष्ट क्रिया. **वै** स्त्री०

રાખ્દની ત્રણ પ્રકારની અર્થપ્રોધક વૃત્તિ-
શક્તિમાંની એક (યોગ, શ્દિ અને
યોગશ્દિ), જેમાં યોગ-વ્યુત્પત્તિ-
તેમ જ શ્દિ અનેથી રાખ્દનો અર્થ નક્કો
થાય છે. ક્રોડાં પંકજ[વ્યા.], ૦શાસ્ત્ર ન૦
[સં.] યોગનું નિરૂપણ કરનારું શાસ્ત્ર.
૦સમાધિ સ્ત્રી૦[સં.] પૂર્ણધ્યાનમાં જીવતું
હીન ધર્મજીવું તે. ૦સાધના સ્ત્રી૦ યોગની
સાધના. ૦સિદ્ધ પું૦ યોગની સિદ્ધિ
પ્રાપ્ત કરનારો; યોગી. ૦સૂત્ર ન૦[સં.]
પતંજલિએ રચેલો યોગશાસ્ત્રનો પ્રસિદ્ધ
ગ્રંથ. -ગાનુયાગે અ૦ [+ અનુયોગ]
જીવ્યો જોવાનજોગ. -ગાહ્યાસ પું૦
[+અભ્યાસ] યોગનો અભ્યાસ. -ગાયાગપું૦
[+ અયોગ] અનુકૂળ અને પ્રતિકૂળ
સંજોગ. -ગિની સ્ત્રી૦[સં.] યોગાભ્યાસ
કરનારી સ્ત્રી; તાપસી (૨) દુર્ગા અને
શિવની તહેનાતમાં રહેતી આઠ ડેપદેવી-
ઓમાંની દરેક. -ગી પું૦[સં.] યોગ-
સાધન કરનાર; તપસ્વી. -ગીરાજ,
-ગીશ્વર. -ગીંદ્ર, -ગેંદ્ર, -ગેશ્વર
પું૦[સં.] યોગીઓમાં શ્રેષ્ઠ (૨) મહાદેવ

યોગ્ય વિ૦[સં.] છાજીવું; ધટું; લાયક. ૦તા
સ્ત્રી૦[સં.] યોગ્ય હોવું તે. -ગ્યાયોગ્ય
વિ૦ [+ અયોગ્ય] યોગ્ય અને અયોગ્ય
યોજક વિ૦ (૨) પું૦[સં.] યોજના કરનાર.
૦તા સ્ત્રી૦ યોજવાની શક્તિ
યોજન પું૦[સં.] ચાર ગાઉ
યોજના સ્ત્રી૦[સં.] ગોઠવણ; વ્યવસ્થા (૨)
કાર્ય પરત્વે રીત, વસ્તુ, હૈંશ વગેરેનો
પહેલેથી કરેલો વિચાર, સંકલના વગેરે તે
યોજનું સંકિં૦[સં. યુજી] જોડે સાંધવું;
જોડવું (૨) યોજના કરવી; રચવું; ગોઠવવું
(૩) નીમવું; મૂકવું; -માં પ્રવૃત્ત કરવું
યોદ્ધો, યોધ [સં.] પું૦ લડવૈયો
યોનિ(-ની) સ્ત્રી૦[સં.] સ્ત્રીની જનનેદ્રિય
(૨) ઉત્પત્તિસ્થાન; આદિ કારણ (૩) દેવ,
મનુષ્ય, પશુ વગેરે જેવી જીવની જાત
યૌગિક વિ૦[સં.] યોગ સંબંધી
યૌન વિ૦[સં.] યોનિ સંબંધી; યોનિમાંથી
જન્મેલું (૨) લોહીના સંબંધવાળું, લગ્ન-
સંબંધમાંથી થતું
યૌવન ન૦[સં.] જીવાની. ૦વેશ(-વ)વિ૦
જીવાન. -ના સ્ત્રી૦ યુવતી (અશુદ્ધ રાખ્દ-
રચના)

૨

૨ પું૦[સં.] ચાર અર્ધરવૈશમાંનો ખીલો
૨કેઝક સ્ત્રી૦[જકનો દ્વિભાવ] ખેચાખેચી;
તકરા૨
૨કમ સ્ત્રી૦[વ. યીજ(૨)દાગીનો; ધરેણું(૩)
ખેટી સંખ્યામાં નાણું (૪) સંખ્યા [ગ.]
(૫) ગણિતનો હિસાબ મંડાવે છે તે
લખાણ [એક પાત્ર
૨કા(-કે)ખી સ્ત્રી૦ [ફા.] નાનું, ળીછટું
૨ક્ત વિ૦[સં.] રાતું; લાલ (૨) રાગવાળું
(૩) ન૦ લોહી. ૦કંજુ પું૦ લોહીમાં
હોતો (રાતો ને ધોળો) સૂક્ષ્મ અણુ;
'કોર્પરકલ'. ૦પાત પું૦[સં.] લોહીનું
પહું-વહેવું તે. ૦પિત્ત ન૦[સં.] લોહી-

વાળી રસી ગ્રંથાં કરે તેવો એક કોઠ
(૨) જેમાં નાક-મોં ઇત્યાદિમાંથી લોહી
પડે છે અથવા લોહીમિશ્રિત કાંઈ પડે
છે એવો એક રોગ. ૦વાહિની સ્ત્રી૦
રક્ત વહેનારી નસ. ૦વ્યાવ પું૦ લોહીનું
વહેવું તે (૨) ઝાડા વાટે લોહીનું જવું
તે - એક રોગ
૨ક્ષક વિ૦ (૨) પું૦[સં.] રક્ષણ કરનાર.
-જુ ન૦[સં.] રખવાળી; બચાવ; પાલન.
-જુમક વિ૦ રક્ષણ પર ધ્યાનવાળું;
'ડિકેન્સિવ; 'પ્રોટેક્ટિવ'
૨ક્ષનું સંકિં૦[સં. રક્ષ] રક્ષણ કરવું
૨ક્ષા સ્ત્રી૦[સં.] રક્ષણ (૨) રાખડી (૩)

राजो. ०४ धन न० राजा धांध-
 वानी क्रिया (आवली पूरिमाने द्विवसे)
 रक्षित वि० [सं.] रक्षायें
 रक्षपट्टी स्त्री० रक्षपट्टुं ते; कैरा; धका
 रक्षपट्टुं अ० कि० रक्षणुं; नकामा कैराभावा
 (२) [ला.] ठेकाणे न पडवुं (३) अध-
 वयथी वलसी जवुं
 रक्षपड वि० रक्षपट्टुं; लटकतुं (२) हरायुं
 रक्षपडमल्ल न०, -श्री स्त्री० नकामी
 रक्षपट्टी
 रक्षपु(-डेल) वि० लुओ रक्षपडि
 रक्षपत स्त्री० पत-आभर राधवी ते
 रक्षरभ न० [रव०] तलपवुं-तलसवुं ते
 (२) (मांडगीमांथी) येन न पडवुं ते. ०पुं
 अ० कि० रक्षरभ करवुं(२)अ० कि० धीकवुं
 रक्षवाण पुं० [दे. रक्खवाल (सं. रक्ष, प्रा.
 रक्ख उपरथी)] रक्षक; योकीहार. -णी
 स्त्री०, -णुं न० रक्षण; योकी (२) ते
 भदस अपातुं महेनताणुं
 रक्षात स्त्री० वगर परथये राजेली स्त्री
 रक्षापत स्त्री० लुओ रक्षपत
 रक्षु वि० राधनार, रक्षनार, सायवनार,
 सभाणनार येवा अर्थमां नामने अते.
 हडा० धररभु
 रक्षे(०ने) अ० कदाय; कदायि
 रक्षेवाण, -णी, -णुं लुओ 'रक्षवाण'मां
 रक्षेणवुं स० कि० राधवाणुं करवुं; राध
 जेणवणी
 रक्षे(०पियो) पुं० [सं. रक्ष उपरथी] गाम
 के भितरनी योकी करनार. ०पुं न०
 लुओ रक्षवाणुं [लरम
 रक्ष्या स्त्री० [प्रा. रक्खा (सं. रक्षा)] राध;
 रक्ष स्त्री० [फा.] नस (२) [ला.] भनोवृत्ति;
 'वदल (३) हड
 रग पुं०; न० [ई.] अनूस
 रगड स्त्री० मादिस; रगडवुं ते (२) सभत
 महेनत. ०हगड अ० जेम तेम करीने;
 जेम तेम. ०पट्टी स्त्री० भूण रगडवुं ते.
 ०पुजार्डु न० लडी भुद्धितुं के लकीवार
 विनानुं माणस

रगडवुं स० कि० धूटवुं (२) योणवुं (३)
 भूण महेनत करावणी; हेरान करवुं
 रगडो पुं० ['रगडवुं' परथी] लडो प्रवाही
 पदार्थ (२) प्रवाही नीये करतो कयरो
 (३) अटपट; अडो; पंचात
 रगतपीतयुं वि० पतनुं रागी
 रगहेणवुं स० कि० धूणमां रगडवुं; भरडाय
 जेम करवुं
 रगरग स्त्री० [सर० रभरण] कालावाला.
 ०पुं अ० कि० करगरवुं; कालावाला करवा.
 -गाववुं स० कि० 'रगरगवुं'नुं प्रेरक (२)
 आगा आपी दुःखी करवुं (३) टेंकाववुं;
 वदपां मराववा
 रगशियुं वि० धीरुं; धीरुं; सुस्त. [०गाडुं
 श० प्र० अत्यंत धीमे ने मुश्केलीथी
 आलतुं काम]
 रगियुं, रगीकुं वि० ['रग' उपरथी] हरीकुं
 (२) अमुक रग-मनना वदलवाणुं
 रघवाट पुं० उतावणनो गलराट; पावरा-
 पल्ल. -टियापाणुं न० रघवाट करवो ते.
 -टियुं, -युं वि० रघवाट करनाडुं
 रघु पुं० [सं.] एक सूर्यवंशी राज -
 रामना प्रपितामह. ०नहन, ०नाथ,
 ०पति, ०वीर पुं० [सं.] रामचंद्र
 रघन न०, -नी स्त्री० [सं.] रघवुं - जनाववुं
 ते (२) गोडवण; व्यवस्था. -नात्मक
 वि० [न आत्मक] जेमां कोंडक नवुं रघवानुं
 होय तेवुं. [रघनात्मक कार्यकम पुं०
 रघनात्मक कामीनी योणना. जेम के
 गांधीछये भतावेवी]
 रघयिता पुं० [सं.] रघनार
 रघवुं स० कि० [सं. रच] रघना करवी; जनाववुं
 रघवुं अ० कि० [दे. रच] (प्रवाहीनुं) जमीनमां
 जितरवुं - पयवुं (२) रायवुं; आसक्त धवुं
 रघित वि० [सं.] रघेकुं
 रघेकुं पयवुं, रघयुं पयवुं वि० [रघवुं +
 पयवुं] रत; तल्लीन
 रघ स्त्री० [सं.] आणु; धूणनो कल (२)
 धूण; करतर (३) न० स्त्रीनो मासिक
 अटकव (४) वि० योडुं; जराक

रञ्ज पुं० [सं.] धोषी
रञ्ज लुञ्ज स्त्री०; पुं० धूषणो कञ्
रञ्ज पुं० मेथीनी नतनुं धास
रञ्ज कोश पुं० कूलनो अंडकोय के रञ्ज
 [व. वि.]
रञ्ज वि० [सं.] इषानुं (२) धोषाश पडतुं
 (३) न० इपुं. ० मंडोत्सव पुं० पथीस
 वष' पूरां थतां ज्ञवातो इत्सव;
 'सिस्वर न्युजिती'
रञ्ज (नी) स्त्री० [सं.] रात्री. ० कं२,
 ० नाथ, ० पति पुं० [सं.] यंद
रञ्ज पूत वि० (२) पुं० [सं.] राजपुत्रो रञ्ज-
 पूतानाना क्षत्रिय राजवंशिनो आहमी
 के तेने लगतुं. -**तार्थ** स्त्री० रञ्जपूतपणुं.
 -**ताणी** स्त्री० रञ्जपूत स्त्री. -**ताना**
 पुं० छिंदनो अे नामनो प्रदेश; रञ्जस्थान.
 -**ती** स्त्री० रञ्जपूतपणुं [महिना
रञ्ज पुं० [अ.] छिन्दरी सननो सातमो
रञ्ज वाडी वि० [राज + वाडे] रञ्जवाडानुं. -**डुं**
 न० देशी राग्य. -**डो** पुं० देशी राग्य
 (२) रञ्जपूतो रहैता होय ते प्रांत-
 संस्थान (३) राजनो महेव
रञ्ज से पुं० [सं.] नुञ्जो रञ्जो (२) नुञ्जो
 रञ्ज. -**देवदा** [सं.], -**देवणा** स्त्री० अठ-
 काववाणी स्त्री [छ्ठी (३) दुभसठ
रञ्ज स्त्री० [अ. रिजा] परवानगी; संभति (२)
रञ्ज स्त्री० थोडा इनी थोडवानी अमुक
 प्रकारनी गोहरी
रञ्ज केव स्त्री० [अ. रिजाकजा] भांडगी (२)
 अल्पधारी आइत (३) मृत्यु
रञ्ज थिड्डी स्त्री० रञ्ज आपती के भागती थिड्डी
रञ्ज रट्टर न० [इं.] पत्रक; नोधपत्रक (२)
 [इं. रजिस्टर्ड छपरथी] शैर्य ओफिसमां
 नोधावी पावती लईने विशेष सुरक्षितपणुं
 भोकावतो कागणपत्र (३) सरकारमां
 नोधवुं - नोधावुं ते
रञ्ज स्त्री० ['रञ्ज' छपरथी] रैती
रञ्ज वि० [अ. रञ्ज] नजर सामे राभेळुं;
 होकर करेळुं. ० अ्यात स्त्री० रञ्ज करेळुं ते

रञ्ज गुण्य पुं० [सं.] प्रकृतिना त्रय गुणोभांनो
 भाजे (प्रकृतिना हेतुभूत गुण) (२) क्रोध;
 तामस [दा.]. -**णी** वि० रञ्जगुणवाणुं
 के तेने लगतुं (२) क्रोधी; तामसी [यहुं
रञ्ज टाणुं अ० किं० (कपडुं) शोणवुं ने धूषाथी भेळुं
रञ्ज टी स्त्री० ['रञ्ज' छपरथी] जीष्णी धूष
रञ्ज शोष पुं० [रञ्ज + हरण] जैन साधुनी
 पूजणी - ओघो [यहुं ते
रञ्ज हरी न० [सं.] पहोवी वार रञ्जस्वला
रञ्ज शोष पुं० नुञ्जो रञ्जो
रञ्ज स्त्री० [सं.] होरी; होरडुं
रञ्ज पापडी, **रञ्ज** पाट स्त्री० रञ्जया करतुं
 ते (२) रञ्जवानी धमाल के महेनत
रञ्ज वुं अ० किं० नकाभुं के कामधधा वगर
 रण्डवुं - लटकवुं. [(काम) **रञ्ज**णी वुं =
 गेरवस्वले के मोरले पडी वुं]
रट लु न०, -**लु** स्त्री०, -**नी** [सं.] न०, -**नी**
 [सं.] स्त्री० रटवुं ते. -**नुं** अ० किं० [सं. रट]
 वारे वारे याह करवुं - जोखवुं
रट लु (लुं), **रट** कुं वि० जराकमां के
 वारंवार रट्या करतुं; रौतव
रट ती सूत्रत वि० रटता - उदासी यहेरातुं
रट थड पुं० नुञ्जो रथड
रड पडवुं अ० किं० [रड (दे. रडु = भरती
 पडेळुं) + गणडवुं] रणडवुं; रत्रणवुं; रवडवुं
रड वड स्त्री० रडवडवुं ते. ० वुं अ० किं०
 [नुञ्जो रणडवुं] रणडवुं; इडावुं
रड वुं अ० किं० [प्रा. रड (सं. रट)] रुईत करवुं
 (२) अ० किं० - ने छेशीने दुःभी थवुं (३)
 ह्या आवे ते रीते वलवुं
रड वुं अ० किं० [दे. रडु = गणडवुं] गणडी वुं
रडा कूट स्त्री०, -**टो** पुं० रैवुं इडवुं ते (२)
 गणापो (३) व्यर्थ श्रम
रडा रोण स्त्री० [रडवुं + रोण (दे. रोल =
 कोलाडल)] चोकेपोक भूझीने रडवुं ते
रड चुं 'अडचुं' वि० रडवुं (दे. रडु) + 'अडवुं'
 विभूटुं - भूळुं पडेळुं (२) लाण्ये कोईक
 (३) वेरायेळुं; वीभरायेळुं
रड स्त्री० [प्रा. रड (सं. रट)] लगनी (२) डक

रठिधाणुं वि० [सं. राजा उपरथी] सुंदर; मोहक
 रठु न० [प्रा. रण (सं. अरण्य)] रैतीनु मेदान
 रठु न० [सं.] युद्ध (२) लडाईनु मेदान
 रठुकुं अ० कि० [रव०; प्रा. रणकार (सं.
 रणकार)] रथुकारा यत्रो-करवो (२)
 भाडानुं भाडनुं [का.]
 रठुकार(-रै), रठुको पुं० [लुओ
 रठुकुं] धातुनी वस्तु अण्डवानो अवाज
 (२) ते अवाज यर्ध गथा पाह नीकण्या
 करतो कपतो-धूजतो रूर
 रठुक्षेत्र न० [सं.] रथभूमि
 रठुगाडी स्त्री० दोदाना अप्तर वगेरथी
 सुखण्य, तथा भाडाभैया वडावी राके तेवां
 पैडांनी रयनावाणी तोष वगेरवाणी यांत्रिक
 गाडी; 'ट्रॅन्क'
 रठुगीत न० लडाईनुं गीत
 रठुछोड पुं० [सं. रणभोडनुं] श्रीकृष्णनुं ऐक
 नाम (जरासंध साथेना युद्धमांथी रथभूमि
 छोडाने दारका नासी गथा होवाथी). ०राथ
 पुं० अ० व० डाकोरना प्रसिद्ध मंदिरमां
 स्थापित (लगवत-स्वइपनुं नाम
 रठुजग पुं० मोट्टे युद्ध; सभत अथात्रपी
 रठुजित वि० युद्धमां छतनार
 रठुजलनुं अ० कि० [रव०] (तूपुर वगेरेनुं)
 अजजलनुं-भाज्जलनुं
 रठुधीर(-रुँ) वि० युद्धमां धीर-अडग
 रठुजको पुं० रथशूरे
 रठुभूमि(-मी) स्त्री० [सं.] लडाईनुं मेदान
 रठुरग पुं० कूच के तेनुं मेदान (२) लडाईनो
 रस; उत्साह
 रठुवाट स्त्री० रथक्षेत्रनो रस्तो(२) अडारवट्टे
 रठुवास पुं० राणीओने रहेवानो वास-
 स्थान; अंतःपुर
 रठुशिगडुं, रठुशिगुं न० युद्धमां
 वगाडवानुं तट्टु
 रठुशूर(-रुँ) वि० युद्धमां अडार
 रठुसंयाम पुं० मोट्टे युद्ध (२) रथभूमि
 रठुडाक स्त्री० लडाईनी किडियारी-हाथ
 के अर्जना

रठुंगलु न० [सं.] रथभूमि
 रठुित वि० [सं.] रथकार करतुं
 रठुयुं, रठुी वि० (सं. ऋण परथी) देवाहार
 रत वि० [सं.] दीन (२) आसक्त
 रतन न० लुओ रतन (२) आपनी कीडी.
 ०ज्जेत स्त्री० ऐक वनरपति
 रतल पुं० [अ. रत्त] अगमग साडी आडनीस,
 इधियाभार जेठुं ऐक अयेछ वजन.
 -दी वि० रतलनुं (२) (सं. अयावायक
 जेडे) अमुक रतलनुं
 रतवा पुं० यामडीनो ऐक रोग
 रताश स्त्री० [रातुं उपरथी] लालाश
 रताणु न० [सं. रत्तालु=सकरकई उपरथी]
 ऐक कई [राती सुभट
 रतांग(-इ)दी(-णी) स्त्री० [सं. रत्तचंदनी
 रतांधणुं वि० [प्रा. रत्तिघ(सं. रात्र्यन्व)] राते
 न हेणे तेजुं
 रति स्त्री० [सं.] आसक्ति; अनुराग (२)
 प्रीति; आनंद (३) कामकीडा; सभोग
 (४) कामदेवनी स्त्री. ०नाथ, ०पति पुं०
 [सं.] कामदेव
 रती स्त्री० [सं. रत्तिका] यनोडी जेठुं कई
 के वजन (२) वाड, तोवाथी नातुं ऐक
 वजन. ०पूर, ०डार वि० रती जेठुं
 (२) जराक [लालाश पडतुं
 रतुंअडुं, रतुंअडुं वि० [रातुं उपरथी]
 रताव(-वा)ई अ० राते ने राते
 रतन न० [सं.] कीमती पथर(मखि वगेरे)
 (२) इरेक नतिमां अकृष्ट वस्तु (३) समुद्र
 वलीवतां नी कणेदी १४ वस्तुआमांनी इरेक
 (लक्ष्मी, कीरुभ, पारिजतक, सुरा, धन्व-
 तरि, यंद्रमा, कामधुधा, अौरावत, रंभा
 वगेरे देवांगनाओ, उच्चैःश्रवा, हलाहल,
 सारंगधनुष, पायजन्य शंभू अने
 अभूत). ०चिंतामखि पुं० चिंतामखि.
 ०जडित वि० रतनोथी जेठुं. ०माळा
 स्त्री० [सं.] मखियोनी भाषा के डार.
 -त्ताकर पुं० [सं.] रतनोनी भाषा; समुद्र.
 -त्तावली स्त्री० [सं.] रतनमाळा

૨૪ પું [સં.] ઉપર છુમ્મટ જેવા છત્રવાણું
 એક વાહન (૨) લાડાઈની ગાડી. ૦૦૧
 (—યા)ના સ્ત્રી ૦ અષાઢ સુદ પીળનો
 તહેવાર, જ્યારે દેવને ૨૪માં બેસાડી ફેરવે છે
 ૨૪થડ પું [સં. સ્તર ઉપરથી] માટી અને
 છાણનું બહું લીંપણ
 ૨૪થા સ્ત્રી ૦ [સં.] શેરી (૨) રાજમાર્ગ
 ૨૬ વિ ૦ [અ. રહ] નકામું; ખાતલ કરેલું
 ૨૬ન પું ૦ [સં.] કાંત
 ૨૬થો પું ૦ [‘૨૬’ઉપરથી] કહેલી વાતને ૨૬
 કરે તેવો સામો જવાબ
 ૨૬ી વિ ૦ [જુઓ ૨૬] નકામું
 ૨૬ાદે સ્ત્રી ૦ [સં. રન્દલા] સૂર્યની પત્ની
 (૨) ટોપલીમાં જવારા ત્રાવીને દેવી બેસાડે
 છે તે (જનોઈ કે લક્ષ વખતે)
 ૨૬ાટી સ્ત્રી ૦, —ટો પું ૦ આટો; ફેરો (૨)
 લાંબી દોડ; ગમરડી (૩) રપેટવું — થકવણું તે
 ૨૬ેટવું સંકિં ૦ ખૂબ જોસથી દોડાવણું (૨)
 ખૂબ મહેનત કરાવી થકવણું
 ૨૬ેટી સ્ત્રી ૦, —ટો પું ૦ જુઓ ૨૬ાટી
 ૨૬ેતે ૨૬ેતે અં [જા.] ધીરે ધીરે; થોડે થોડે
 ૨૬ું વિ ૦ [અ. રફત્ર] નાકેલું; પદાચન કરી
 ગયેલું. ૦ચક્રર વિ ૦ પદાચન કરી ગયેલું
 ૨૬ૂ પું ૦ [અ.] ટૂણવાનું કામ. ૦ગર પું ૦
 ટૂણનાર [અસ્તવ્યસ્ત
 ૨૬ેદેદે અં [અ. રફત્રદફત્ર] કનાકાતિથા;
 ૨૬ પું ૦ [અ. રવ્વ] પરમેશ્વર; પરવરહિંગાર
 ૨૬ડી સ્ત્રી ૦ [હિં.] ખાસુદી
 ૨૬ર નં [હિં.] એક પ્રકારનો ઝાડનો રસનો
 બનતો પદાર્થ
 ૨૬ાખ નં ૦ [અ.] એક તંતુવાધ; રવાખ
 ૨૬ારી પું ૦ ભરવાડ જેવી એક નાતનો
 માણસ
 ૨૬ી પું ૦ [અ.] વસંતઋતુ કે ત્યારનો રખી-
 પાક. ૦ઉલઅવલ પું ૦ [+ લભઅલ
 (અ.)] હિજરી સનનો ત્રીજો મહિનો.
 ૦ઉલઆખર પું ૦ [+ લભાલિર (અ.)]
 હિજરી સનનો ચોથો મહિનો. ૦પાક
 પું ૦ શિયાળું પાક

૨૭ખડ(—૨) નં ૦ જુઓ ૨ખર
 ૨મકકમક સ્ત્રી ૦ [રવં] ઝાંઝર રમજૂમ
 ઠમકે તેમ લટકાથી ચાલણું તે
 ૨મકકડું નં ૦ નાનાં છાકરાંને રમવાની વસ્તુ
 ૨મખાણુ નં ૦ મારફાડ; તોફાન; ધિંગાણું
 ૨મચી સ્ત્રી ૦ સોનાગેરુ; એક નતની લાલ
 માટી [માસ
 ૨મગત પું ૦ [અ.] હિજરી સનનો નવમો
 ૨મકડ સ્ત્રી ૦ તડામાર; ઝડી
 ૨મકમ સ્ત્રી ૦ [રવં] નૂપુરનો અવાજ
 (૨) અં ૦ રમજૂમ
 ૨મણુ પું ૦ [સં.] કાંત; પતિ (૨) નં
 રમણું તે; વિલાસ; કીડા. [૨મણુ ચડવું
 = રમતમાં થેલું થવું (૨) થેલછા જેવું
 લાગે ત્યાં સુધી] જોશમાં આવણું; ઊડેલ
 કે વાયેલ તખિચતનું થવું
 ૨મણુજાડું નં ૦ માટીનું બહું ઢાંકણું
 (૨) તેના જેવું બેડોળ, ઢંગધડા વિનાનું
 કાંઈ પણ [લા.]
 ૨મણુભમણુ અં [રમણું + ભમણું] અસ્ત-
 વ્યસ્ત; વેરણખેરણ
 ૨મણા (—ણી) સ્ત્રી ૦ [સં.] સ્ત્રી (૨) સુંદર સ્ત્રી
 ૨મણીક, —ચ [સં.] વિ ૦ મનોહર. —યતા સ્ત્રી ૦
 ૨મત સ્ત્રી ૦ [‘રમણું’ ઉપરથી] ખેલ; કીડા;
 ગમત (૨) રમવાની રીત (ગિલ્લીદંડો;
 શેતરંજ વગેરે). ૦ગમત સ્ત્રી ૦ જુદી
 જુદી નતની રમતો; ખેલ; કીડા. ૦વાત
 સ્ત્રી ૦ સાવ સહેલી, રમત જેવી વસ્તુ
 કે કામ; રમતાં રમતાં સધાય એવું તે.
 —તારામ પું ૦ એક ઠેકાણે ટકાને ન
 રહેનાર; જ્યારે રખડ્યા કરનાર. —તિયાળ,
 —તીલું વિ ૦ રમતમાં જ ચિતવાણું.
 —તું વિ ૦ ‘રમણું’નું વંકું (૨) છૂટું;
 બંધનરહિત (૩) મોકણું; પુલું (૪) ઠીલું;
 તંબ નહિ એવું [માનણું; લીન
 ૨મમાણુ વિ ૦ [સં.] રમી રહેલું; આનંદ
 ૨મરમ અં ૦ એવો અવાજ થાય તેમ
 (૨) છમ ઉપર રવરવે તેમ. —માવણું
 સંકિં ૦ જોસથી મારણું

રમલ પું [અ. રમ્લ; સં. રમલ] ખાસા ફેંકી ભવિષ્ય જોવાની વિધા (૨) તેના પાંચ ધાતુના ખાસા

રમતું અંકિં [સં. રમ્] ખેલવું (૨) આનંદ માનવો (૩) મનમાં કે ચાહદારત પર સતત હોવું - ત્યાંથી ન ખસવું કે ભુલાવું. જેમ કે, વાત રચ્યા કરવી, રમી રહેવી (૪) કામઠોડા કરવી (૫) તમારો - ખેલ કરવો (ભવેયો) (૬) દાવ ખેલવો (ખાસા, પત્તો) (૭) લાડ કરવું (૮) નકામું રખડવું; રસળવું

રમા સ્ત્રી [સં.] સુંદર સ્ત્રી (૨) લક્ષ્મી.

ઠંકાંત પું [સં.] વિષ્ણુ; પ્રભુ

રમાડવું સંકિં 'રમવું'નું પ્રેરક (૨) પઠાવવું; ફેસલાવવું; છેતરવું

રમાનાથ, રમાપતિ પું [સં.] વિષ્ણુ; પ્રભુ

રમૂજ સ્ત્રી [અ. રમૂજ] મન ખુશ થાય તેવી ગમમત (૨) મસ્કરી; વિનોદ. -છ વિં ગમતી; વિનોદી

રમેશ પું [સં.] જુઓ રમાપતિ

રમ્ય વિં [સં.] રમણીય

રમણ (-ણી, -ની) સ્ત્રી [પ્રા. રમણી (સં. રજની)] + રાત્રી

રવ પું [સં.] અવાજ

રવઈ સ્ત્રી [દે. રવય] નાનો રવેયો

રવડવું અંકિં [જુઓ રડવડવું] રખડવું

રવરવ અં રવરવે તેમ. ઠું અંકિં ચચરવું (૨) અવાજ સાથે (જવાણીની જેમ) ગતિમાન દેખાવું. -વાટ પું રવરવવું તે

રવાનગી સ્ત્રી [ફા.] જવું-રવાના થવું તે; વિદાયગીરી (૨) તે વખતે આપેલી ભેટ (૩) પરગામ રવાના કરવું - મોકલવું તે

રવાના અં [અ.] મોકલેલું; વિદાય કરેલું

રવાનુકારી વિં [સં.] અવાજના અનુકરણથી થતો (શબ્દ)

રવાને અં જુઓ રવાના

રવાલ સ્ત્રી [ફા. રહવાર] ઘેડા તથા બળદની (અમુક એકધારા વેગવાળી) એક પ્રકારની ચાલ

રવિ પું [સં.] સૂર્ય (૨) રવિવાર. વ્યાર પું [સં.] અઠવાડિયાનો એક દિવસ

રવી વિં જુઓ રખી

રવેશ પું [ફા. રવિશ] માળનો બહાર પડતો ભાગ; શ્રમ્બો (૨) રિવાજ; ધારો.

-શી સ્ત્રી મકાનનો રવેશ નીચેનો પરસાળ પહેલાંનો આડાળી જેવો ભાગ

રવેયું નં ધણું નાનું વેંગણ (૨) ઉપરથી થોડું ચીરી, મસાલો ભરી કરાવું - ભરતનું શાક

રવેયો પું [જુઓ રવઈ] દહીં વલોવવાનો પાંસ

રવેયો પું [ફા. રવિવ્યહ] શિરસ્તો

રવો પું દાણાદાર કોટ (૨) ધાતુનો રસ નમી જઈ બનેલો દાણો (૩) ગોળની આડી

રશિયન વિં [સં.] રશિયાનું કે તેને લગતું (૨) પું તેનો વતની (૩) સ્ત્રી તેની ભાષા

રશિયા પું [દં.] યુરોપની પૂર્વે અને એશિયાની ઉત્તરે આવેલો દેશ

રશિમ પું; નં [સં.] કિરણ (૨) લગામ; રાશ

રસ પું [સં.] જીભથી માલ્મ પડતો સ્વાદ

(ખાટો, ખારો, ગળ્યો, તીખો, કડવો, તૂરો, એ છ) (૨) શરીરની સાત ધાતુઓમાંની પ્રથમ; અન્નનું પ્રથમ રૂપાંતર

(જેમાંથી પછી માંસ, મેદ, વીચું વગેરે સાત બને છે.) (૩) કાવ્ય જેવા સાંભળવાથી સ્થાયી ભાવોનો ઉદ્દેક થતાં થતો

અલૌકિક આનંદ (શુંગાર, હાસ્ય, કડુણ, વીર, રોદ, ભયાનક, અહુભુત, ખીભત્સ, અને શાંત એ નવ પ્રકારનો) (૪) પ્રીતિ;

આનંદ (૫) મમત; સરસાઈ (૬) દ્રવ; પ્રવાહી (૭) વનસ્પતિ કે ફળનું પ્રવાહી

(૮) સાર; સત્વ (૯) લાભ; નફો (૧૦) સોનું રૂપું વગેરે ધાતુને ઓગાળીને કરેલું પ્રવાહી (૧૧) પારો (૧૨) પારા, ધાતુઓ

વગેરેની ભસ્મ. ઠંકં પૂરન ઠંકં ફેદ રંગની એક ઉપધાતુ (વેદક) (૨) પારો મારીને કરેલું એક

રસાયન; 'કેલોમલ'. ઠંકં પું સાર; સત્વ; કસ. ઠંકુલું નં, ગુહ્યો પું એક અંગાળી મીઠાઈ (૨) તેના જેવો

गोणभटोण भाखस [धा.], ०ज्ञ वि० रस
 ओणभनार - समञ्जनार (२) पुं० तेवे।
 भाखस (३) रसायनी वैद. ०नेद्रिय स्त्री०
 [रसना + इन्द्रिय] छल. ०भरस वि० रसथी
 परिपूख्, ०भेर अ० रसपूर्वक; होशभेर
 रसभ स्त्री० [अ. रस] रीत; रिवाज
 रसभय वि० [सं.] रसथी परिपूख्
 रसभुं सं०किं [सं. रस्] ढोण-ओप
 यडाववे (२) सुरोहित करवुं
 रसणवुं अ०किं [गुओ रअणवुं] ढील
 करवा नकामा आम तेम इर्या करवुं
 रसणागी(-छ) स्त्री०, -ट पुं० रसणवुं
 ते; नकामे वभत काढवे ते
 रसाकरी(-सी) स्त्री० [रसे (होरडु) +
 कसवुं (पेयवुं)] अडसपूर्वक पिंया-
 पिंथी; गजभाड जेपी रथर्धा
 रसातल [सं.], -थ न० पांयभुं पाताण.
 [०युं = विनाश थवे (२) निव'श जवुं]
 रसात्मक वि० [सं.] रसवाणुं (२) प्रवाही
 रसादार वि० [रसे + दार] रसावाणुं
 रसाभाण स्त्री० [सं. रसा = पृथ्वी + भाण
 (भाणवुं)] पृथ्वी रूपे - रसातण लथ तेम
 रसायण, -न [सं.] न० धातु, पारा वगेरेनी
 लरभवाणी औषधि (२) जरा अने व्याधि
 दूर करनार औषध (३) रसायनविधा.
 ०(-न)विधा स्त्री० धातु, पारा वगेरे
 भारवानी के तांभुं वगेरे छलकी धातुओनुं
 सेांनुं भनावानी विधा (२) रसायण-
 शास्त्र. ०(-न)शास्त्र न०लोतिक पद्धारोनां
 तरेवा तथा तेमनां परिवर्तननां परि-
 णामोनी अर्या करतुं शास्त्र; 'उमिरुती'
 (२) रसायनविधा. -ण्णी(-नी) वि०
 रसायण संभधी (२) पुं० रसायनशास्त्री
 रसाल पुं० [सं.] आंभा
 रसालदार पुं० थोडेसवार टुकरीने नाथक
 रसालो पुं० [अ. रिसाल्ह] थोडेसवार पल-
 ठन (२) अमलदार के श्रीमंतनां परिजन,
 परिवार वगेरे
 रसालेवाड पुं० [सं.] रस आपवे ते

रसाण(-णुं) वि० रसवाणुं (२) इण्डुप
 रसिक वि० [सं.] रसवाणुं; रसपूख् (२)
 रसियुं; भातुक; रसज्ञ (३) पुं० तेवे।
 भाखस. ०ता स्त्री०. -डा स्त्री० रसज्ञ
 के रसीवी स्त्री
 रसियणु वि० स्त्री० 'रसियुं'नुं स्त्रीय
 रसियुं वि० [प्रा. रसिभ (सं. रसिका)] रसे
 भमरातुं; रस भाखवाने उत्सुक (२) रस
 अनुभवनादे (३) रसे यडनादे; यडसीखुं
 रसी स्त्री० [दे. रसिमा] पडु; तेना जेवुं
 पाणी (२) शेगना जंतुओनी भनावेकी
 दवा (जेने सोयवाणी पियकारी वडे
 शरीरमां हाण्यल करे छे)
 रसी स्त्री० [प्रा. रसि] होरडी
 रसीद स्त्री० [फा.] पडोय; पावती
 रसीखुं वि० रस भोगववा उत्सुक (२)
 छणीखुं; सुंदर (३) रसथी लरेखुं
 रसूल पुं० [अ.] पैगंभर. -लोणुदा पुं०
 पुदानो पैगंभर
 रसेश(-श्चर) पुं० [सं.] श्रीकृष्ण
 रसेद्रिय स्त्री० [सं.] छल
 रसेा पुं० ['रस' उपरथी] अथाखुं, शाक,
 मुरभ्या वगेरेना मसालावाणो लडो रस
 रसेा पुं० [प्रा. रसि] लडुं होरडुं
 रसेाथयणु स्त्री० 'रसेाथयो'नुं स्त्रीय
 रसेाथयो पुं० रसेाथनो धधे करनारी पुरुष
 रसेाथ स्त्री० [अप० रसेाथ; प्रा. रसवई (सं.
 रसवती)] रांधणुं (२) रांधिणुं अन्न; भोजन.
 ०पाण्णी न० भोजन के तेनुं लगतुं काम.
 -डुं न० रसेाथ करवानी जगा
 रसेाणी स्त्री० शरीरनी सपाठी उपर औपसी
 आवेकी गांठ [डिपाय; धलाज
 रसेतो पुं० [फा. रास्तह] भाग; राड (२)
 रसेती स्त्री० [प्रा. रसि (सं. रसिम)] रसी;
 होरडी. -रसेा पुं० रसेा; लडुं होरडुं
 रडयथ न० [सं.] छपे खेद (२) भर्म; तत्व
 रडित वि० [सं.] वगरनुं
 रडीभ वि० [अ.] कृपाणु (२) पुं० परमेश्वर
 रडीश वि० ['रडेवुं' उपरथी] रडेवासी

रहेडाण (रहे) न० रहेवानुं स्थान; वास
रहेष्ठी (रहे) स्त्री० रहेवानी रीत. ०करष्ठी
स्त्री० वर्तन; रीतभात

रहेभ (रहे) [अ. रभ्], ०त स्त्री० [अ.
रभ्मत] दया; कृपा; महेरभानी. ०दिले
वि० कृपाणु. ०दिली स्त्री० कृपाणुता.
०तगर स्त्री० कृपादक्षि. -मान पुं०
परम कृपाणु परमेश्वर. -मिथत स्त्री०
कृपादक्षि

रहेवानुं (रहे) अ०कि० रली शकानुं (र)

येन पडतुं. उदा० दुःखे. रहेवानुं नथी

रहेवास (रहे) पुं० रहेतुं-वसतुं ते (र)

रहेडाण. -सी वि० रहेनारु; रलीश

रहेतुं (रहे) अ०कि०[रे.रह]वसतुं(र)टकतुं;

करतुं (३) मातुं; सभातुं (४) अटकतुं;

शालतुं (५) आश्री होतुं (६) एवतुं;

एवता रहेतुं (७) शांत पडतुं; स्वस्थ

धतुं (८) मोकरीये लागतुं (९) गभ

रहेवे (१०) होतुं (जीन शम्हो साथे.

उदा० द्वीला रहेतुं) (११) जीन किया-

पटना भूत कृत साथे 'ते किया पूरी

करनी' ये अर्थमां. उदा० ते जोदी

रखी (१२) भूत कृत साथे 'ते

किया थालु होनी' ये अर्थमां. उदा०

हुं विनारी रखी छुं के हवे मारे शुं

करतुं (१३) वर्तमान कृत साथे 'ते

किया थालती रहे छे' ये अर्थमां. उदा०

ते घेर कागण लपतो रहे छे

रहेट (रहे०) पुं० [सि. अरवट्ट; प्रा. अरहट्ट,

रहट्ट] ऋओ रैट

रहेसतुं (रहे०) स०कि० [ऋओ रैसतुं]

थीरी नाथतुं; कतल करतुं

रह्युं वि०(र)अ०('रहेतुं'नुं भू०कृ०) नकार-

वाचक वाक्य पक्षी, 'तो भले अटले

शालतुं', 'भले अटले वात अटके', 'भले

ओम न करे' अथवा भावनो उद्धार.

उदा० न आवो तो रह्युं. न आवे तो

रखी.-ही. ०सह्युं वि० आश्री अथेतुं

रधातर न० [रधतुं परथी] कभाष्ठी

रधातुं स०कि० कभातुं

रधाडि वि०रधतुं; कभातुं(र)नके थाय ततुं

रधियात वि० [सि. ललित उपरथी] पुरशी;

प्रसन्न

रधियामह्युं वि० [ऋओ रधियात] सुंदर

रंके वि० [सि.] गरीय

रंग पुं० [सि.; फा.] लाल, पीणो वगेरे

वर्ण के तेनी भूकी के तेनुं प्रवाही (२)

पठ; अस्तर (३) आनंद; मस्ती; तान

(४) केक; नशी (५) प्रीति; रनेछ (६)

आपड; वठ (७) रंगभूमि (८) रणगण.

०ठंग पुं० (प्रायः अ०व०) आलु होभाव;

रीतभात; आणा. ०त वि० रंगेछुं (२)

सुरोभित (३) स्त्री० रंगनी छटा. उदा०

आ कपडानी रंगत सारी नथी (४) मल;

आनंद. ०ताणी स्त्री० उरभना छिन्नगनी

ताणी. ०द्वेष पुं० ऋदा रंगना लोका प्रत्येनो

द्वेष. ०पथमी स्त्री० वसंतपथमी. ०पाष्ठी

न० केशी पीणु. ०पहार स्त्री० आनंदनी

रेलादेह. ०प्राण स्त्री० [फा.] मोलमल

(२) अंशुक्षानी अेक रमत. ०भेरंगी

वि० विविध रंगतुं. ०भूमि(-भी) स्त्री०

[सि.] जेना उपर नाटक थाय छे ते

जिथी जगा (२) नाटकशाणा. ०लेह

पुं० ऋदा वर्णना लोका प्रत्ये भेदभाव.

०लेर अ० हरभभेर; उदलासथी.

०भंडप पुं० उत्सव निमित्त शालुगारेयो

भंडप (२) रंगभूमि (३) देवमंदिरनो

पुहवो अेक. ०रस पुं० भोगविलास;

प्रेमरस (२) कंकुनो रंग. ०रसियुं वि०

भोगविलास करनारु; विलासी. ०राण पुं०

गानतान; भोगमल. ०रातुं वि० रंगीछुं;

मेाछ [थनार

रंगडूट पुं० [सि. विकृत] दरकरमां नवो भरती

रंगडूथ न० धाट; होभाव; सुन्दरता

रंगरेण पुं० [फा.] कपडां रंगनार

रंगरोगान न० (प्रायः अ०व०) रंग अने

शगान (वगेरेनी सुरोभितता)

रंगलो पुं० भरकरै; विदूषक; हसावनारो

(भवार्थ के नाटकमां)

रंगुं संकिं रंग यडावतो (उपर योपरीने
के तमां जौणीने)
रंगार्थं स्त्री० रंगवानी मन्तूरी (२) रंगवानी
संज्ञा के कणा. —ट पुं० रंगवानुं काम
अने कणा. —टी स्त्री० रंगाट (२) रंगरेण
(३) रंगवानुं कारभानुं. —रौ रंगरेण
रंगित वि० रंगेळुं
रंगी वि० [सं. रंगिन्] रंगनुं शोष्णीन (२)
(समासमां छेडे) रंगवाणुं. उदा० 'अहुरंगी'
(३) स्त्री० अेक नतनी लाल माटी
रंगीन वि० [फा.] रंगेळुं; रंगित
रंगिलगंगी वि० [रंग + भांग] व्यसनी
(२) रंगरसियुं; विलासी
रंगीलुं वि० [प्रा. रंगिल] आनंदी; भोळ;
रसियुं (२) सुंदर; भूषसरत
रंगोणी स्त्री० [रंग + ओणी] जमीन पर
रंग पूरी पाडेवी बात के ते पाडवानुं
अेक ओलर
रंय वि० रण; जरा
रंय स्त्री० [फा.] दुःख; जेद; हिलगरी
रंयक वि० [सं.] पुरा कइ तेळुं (समासने
छेडे). उदा० मनोरंयक. —न न० [सं.] पुरा
करवुं ते (२) रंगवुं ते (३) वि० मनोरंयक
रंयवुं संकिं पीडवुं; कनडवुं
रंलड पुं०; स्त्री० [रंय] उपरथी] जगाड;
नुकसान (२) तोड़न; भरती (३) कनडगत;
संताप; क्लेश. ०युं संकिं रंलड करवी
रंजित वि० [सं.] रंगित (२) प्रसन्न; आनंदित
(३) आसक्त; अनुरक्त
रंडा स्त्री० [सं.] रांड; रंडी (अेक गाय).
०पेा पुं० विधवापल्लुं. ०ववुं संकिं.
०वुं अंकिं 'रांडवुं'नुं प्रेरक ने कर्मणि.
—डी स्त्री० नायवा गावानो धंधा करवी
स्त्री (२) वेश्या (३) गंछुंनुं राणीनुं पत्नी.
—डीयाण वि० वेश्याना छंदां पडेळुं;
व्यालियारी. —डीयाण स्त्री० रंडीयाणपल्लुं
रंतिदेव पुं० [सं.] प्रसिद्ध दानी चंद्रवंशी राज
रंही पुं० [फा.] लाकडुं छावी दीसुं करवानुं
अेक सुतारी ओलर

रंधवारी स्त्री० [रंधवुं] उपरथी] रसोद्यथल
रंधावुं अंकिं 'रांधवुं'नुं कर्मणि (२)
काम सिद्ध थवुं; शिववुं; लाभवुं [वा.]
रंधो पुं० लुओ रंही
रंध न० [सं.] छिद्र; कालुं (२) दोष [वा.]
रंला स्त्री० [सं.] अेक अप्सरा (२) सुंदर
स्त्री (३) कण. ०ंधण न० कणुं. —खोरु
वि० स्त्री० [सं.] कण जेवा सायणवाणी
सुंदर स्त्री
रा पुं० [सं. राजन्] राज
राधइल स्त्री० [हं.] अेक नतनी अंईक
राध स्त्री० [सं. रक्त = तांयुं] उपरथी] लुओ
रावती
राध स्त्री० [प्रा. राइ (सं. राजि)] (समासमां)
श्रेणी; पंक्ति. उदा० वनराध
राध स्त्री० [प्रा. राध्या (सं. राजिका)] अेक
नतनां मसादानां पत्नी. ०नुं न० राध
यडावेला हलींमां इणनी भरीक कयुंअर
नाथी अनावेली वानी. ०भीकुं न०
नजर उतारवा राधभीकुं उतारी अंभिमां
नाथवां ते [पुत्रुप; अलदुर
राजित पुं० [प्रा. राजत्त (सं. राजपुत्र)] वीर
राक्षस पुं० [सं.] दानव; देव; असुर (२)
राक्षस जेवा वक्षसवाणो माणस [वा.].
—सी वि० राक्षसनुं (२) राक्षसना जेवुं;
गंलवर; विकराण; कूर (३) स्त्री० राक्षस
स्त्री; राक्षसनी स्त्री (४) कृतिये हांत
राभ स्त्री० [प्रा. रक्वा (सं. रक्षा)] राभोरी
राभडी स्त्री० [सं. रक्षा] अनिष्टथी अयवा
कांडे पांधवामां आवतो हेरो (जेम के,
अणेवने हिवरी)
राभवुं संकिं [प्रा. रक्व (सं. रक्ष्)] रक्षवुं;
पाणवुं; अयाववुं (माल, भान) (२)
संधरवुं (३) धारण करवुं; अताववुं (इया,
जेर) (४) होवा हेवुं; रडेवा हेवुं (कायम
राभवुं) (५) भरीहवुं; उपयोग माटे
पासे रडे अेम करवुं (६) आडा संध
माटे पैतानुं करवुं (परस्त्री के पर-
पुत्रुपने) (७) अन्य क्रियापदना (भूत-

काणना) इय साधे सातत्यनेो अर्थ
 अतावे. उडा० अली राभतुं; धाभ्ये राभतुं
राभोडियुं वि० राभोडीना रंगनुं
राभोडी स्त्री० लरम
राग पुं० [सं.] मोह; भमता; आसक्ति
 (२) गमो; मेण; अनत (३) शोध; अरसेो
 (४) लाव रंग (५) मनोरंजन थाय
 तेवी गावानी रीत (६) अवाज; सर.
गडो पुं० लांभो साद (गावनेो के
 रडवानेो). ०-(गि)ष्ठी स्त्री० [सं. रागिणी]
 रागनी स्त्री (हरैक रागनी छ मनाथ छे).
 -गी वि० [सं.] प्रेमी; अनुरक्त (२) कौधी
राधव पुं० [सं.] रघुनेो वंशज (२) राम
राश न० ओलर (२) रायरथीक्षुं (३)
 वासष् (४) पुं० साणमां जेना वती
 ताखेो जियेनीयेो थाय छे ते, होरीथी
 गूथेकी जनावठ. ०रथीक्षुं न० धरनेो
 सरसामान [शिलतुं
राथ्युं अ०किं [दे. रथ] राथ थतुं (२)
राज पुं० [सं. राजन्] राज (२) समासमां
 'राज'नुं पूर्व पदमां थतुं संस्कृत इय.
 उडा० राजमहोद (३) न० राज्य. ०कैवळ
 न० राज्यनेो तथा ईश्वरी कोप; आस-
 मानी सुलतानी. ०कन्या स्त्री० [सं.]
 राजकुंवरी. ०कती पुं० [सं.] राज्य
 करनार; राज. ०कवि पुं० राजनेो
 मानीतो आश्रित कवि. ०काल पुं०
 राज्यनेो लगतुं कामकाज (२) राजनीति.
 ०कारखु न० राजवलीवठ; 'पोलिठिक्स'.
 ०कारखी वि० राजकारखनेो लगतुं (२)
 पुं० राजकारखमां भाग लेनार भाखस.
 ०कारखार पुं० राजकाज. ०कीय वि०
 राज के राज्य संधंधी. ०कीयकेही पुं०
 राजद्रोडनेो कारखेो केदमां पूरवामां आवेवी
 राजकारखी पुरुष. ०कुमार पुं० [सं.]
 राजनेो हीकरेो. ०कुमारी स्त्री० राजनी
 हीकरेो. ०कुल [सं.], ०कुल न० राजनुं
 कुल. ०कुंवर पुं० राजकुमार. ०कुंवरी
 स्त्री० राजकुमारी. ०केही पुं० लुओ

राजकीय केही (२) राज के राजनी जेवा
 विधीथी पूरवामां आवेवी केही. ०कति
 स्त्री० राजसत्तानी जियलपाथल - केरअहवी
राजगरो पुं० ऐक जतनुं इराणनुं अनाज
राजगाही स्त्री० राजनुं सिंहासन
राजगुरु पुं० [सं.] राजनेो गोर
राजगोर पुं० लुओ राजगुरु
राजचिह्न न० [सं.] मुगट, छत्र, चाभर,
 दंड वगेरे राजनां चिह्न (२) लविष्यमां
 राज थशे ऐतुं सूयवतां केदलां सामु-
 द्रिक चिह्न (३) राजनी सिंहाणी छाप
राजदरभार पुं० राजनेो रहवानुं अने
 दरभार लरवानुं भोटुं महान
राजदंड पुं० [सं.] राजनेो दंड; ऐक राज-
 चिह्न (२) राजके करेकी शिक्षा (३)
 राजनी सना
राजदूत पुं० [सं.] राजनेो ऐलथी
राजद्रोड पुं० [सं.] राज के राज्यनेो द्रोड.
 -ही वि० (२) पुं० [सं.] राजद्रोड करनार
राजद्वार न० [सं.] राजनी महोदनेो
 दरवाजे (२) राजदरभार. -री वि० राज
 के राज्य संधंधी; राजकीय
राजधर्म पुं० [सं.] राजनेो धर्म
राजधानी स्त्री० [सं.] राज रहतेो होय
 ते मुष्य शहोर; पाटनगर
राजन पुं० राज (सभोधन) (२) राज [प]
राजन पुं० [इं. रेजिन्] ऐक आडमांथी
 नीकणतो रस; जेरने
राजनगर न० राजधानी; मुष्य शहोर
राजनीति स्त्री० [सं.] राजशासननी नीति
 के विधा
राजनैतिक वि० राजनीतिनेो लगतुं
राजपाट न० राजगाही
राजपुत्र पुं० [सं.] राजकुमार. -त्री स्त्री०
 [सं.] राजकुमारी [अयलदार
राजपुरुष पुं० [सं.] राजनेो नेकर के
राजप्रकरख न० राजकारख
राजप्रमुष पुं० राजनेोना ऐकमनेो अधा-
 रणीय प्रमुष

राज्यधरलु न० राज्यतुं अधरलु
राज्यधीन वि० राजना वंशमां जन्मेकुं
राज्यलुका वि० (२) पुं० राजनो लुका.

-क्री स्रीं राज प्रत्येनी लुका

राज्यवत न० [सं.] राजनो महेल
राज्यलुं डार पुं० राज के राज्यनो पलनो
- लुं डार

राज्यलाग पुं० राज के तालुकदरि जेइत
पासेथी देवानो जेतीनी लुपजनो लाग
राज्यलाग पुं० [सं.] वैपल्व मंदिरमां
अपारनो अेक लाग तथा दर्शन

राज्यमहेल पुं० राजनो महेल

राज्यमाता स्त्री० राजनी मा

राज्यमान, ०राजेशरी वि० (संक्षेपमां
रा. रा.) जे पुरुषने कागण लपातो होय
तेने उदेशीने वपरातुं विशेषलु

राज्यमान्य वि० राजन्ये मानेकुं, प्रतिष्ठित
(२) राज्यधरलुथी मान्य; 'कौन्सिक-
टयुशनल'

राज्यमार्ग पुं० [सं.] धेरी रस्ता

राज्ययोग पुं० [सं.] पतंजलिअे वलुंवेली
अष्टांगयोग (२) राज याय तेवो अहोने
योग (जन्मकुंडलीमां) [अेक छलकाय

राज्यरत्न पुं० राज्यना रत्न जेवो पुरुष-

राज्यरमत स्त्री० राज्यकारणी दाव-येय,
सुक्तिप्रयुक्ति [राजधिराज

राज्यराजेश्वर पुं० राजन्योनो राज; महा-

राज्यराणी स्त्री० राजनी स्त्री; पट्टराणी

राज्यराग पुं० क्षय

राज्यरि पुं० [सं.] क्षत्रिय वंशनो ऋषि
(२) ऋषिना जेवा आचारवाणो राज

राज्यरी पुं० राज (२) राज जेवो लाय-
राणी मालस (३) वि० राजने छाने
तेकुं; राज्यरी

राज्यपुं अ०किं [सं. राज] प्रकारकुं; शीलकुं

राज्यवैद(-द्य) पुं० मेरिा प्रख्यात वैद्य

राज्यशासन न० राजनी आज्ञा (२)
राज्य यलावकुं ते (३) राज मारकुते
यादतो राजवहीवत; 'भौनकी'

राज्यशाही स्त्री० राजनी भरलु प्रमाणे
यादतो राजवहीवत; 'भौनकी'

राज्यस वि०[सं.] रज्जुशुलवाणुं के तेने लगतुं

राज्यसत्ता स्त्री० राज(२)राज्य यलावना
सत्ता. ०के वि० जेमां राजनी सत्ता
यादती होय ते

राज्यसला स्त्री० राजनी सला(२)राज्यनो
हरपार (३) पास वर्गना लोकाना प्रति-
निधिअोनी धारासला; 'अडन्सिल योइ
स्टेट' [हाड (२) लुअो राज्यस

राज्यसी वि० राजने योग्य. उदा० राज्यसी

राज्यसूय पुं० [सं.] सर्वोपरी राज वडे
पेाताना राज्यअभिवेक वपते करातो
अेक यज्ञ

राज्यस्थान न० देशी राज्य(२)रज्यपूताना.

-नी वि० राज्यस्थानतुं (२) स्त्री०
राज्यस्थाननी भाषा

राज्यदर्श पुं०[सं.]क्षाल यांय अने पगवाणो
अेक नतनो दर्श [राज्य करवो

राज्य अ० आदवार्ध नयतेम (उदा० दीवे

राज्य पुं० [सं.] राज्य करनार आइमी (२)

राज्यनी संज्ञानुं पत्तुं (अंशुमां) (३)

लाणो ने उदार स्वभावनो मालस. ०ज्ञा
स्त्री०[सं.] राजनो हुकम. ०धिराज्य पुं०
राज्यनो राज; महाराज

राज्यथो पुं० राज [प.] (२) मरेलाने
उदेशी इठती वपते गवानुं गीत; भरसियो

राज्य वि० [अ.] युश (२) संमत. ०युशी

स्त्री०कुशणता;सहीसलामती (२) स्वेच्छा;
होस. ०नाकुं न० नोकरिमांथी छटा
थवानी अथवा दावा वगेरेमां कोर्ष यलु
आपतमां छडी जवानी राज्ययुशी दर्शावतुं
लपाणु [आंभोवाणुं

राज्यवलायन वि० कभण जेवां लायन-

राज्येश्वर, राज्येद्र पुं० [सं.] राजधिराज्य

राज्य न० [सं.] राजनी लुकातनो प्रकेश
(२) सत्ता; यलल. ०कर्ता(-ता) पुं०
[सं.] राज्य करनार; राज. ०कर्ति स्त्री०
राज्य के राज्यसत्तानी लुयलपायल. ०तंत्र

न० [सं.] राज्यन्तु तंत्र. ०धुरा स्त्री०
 [सं.] राज्यनी ज्वालयदारी. ०नीति स्त्री०
 राज्य यथावधानी विधा; इंडनीति.
 ०अकरञ्जु न० राजकारण. ०अंधारण्य
 न० राज्यतंत्रनु अंधारण्य - ते यथा-
 वधानां धाराधारण्य के तेना कायदो.
 ०लक्ष्मी स्त्री० राजनी शोभा-वैभव-
 अर्थार्थ (२) विजयनी कीर्ति-गौरव.
 ०यथस्था स्त्री० लुओ राज्यअंधारण्य
 (२) राजकारणार. ०यथहार पुं०
 राज्यनु कामकाज. ०शास्त्रे न० राज्य
 संधंधी शास्त्र; 'पौष्टिकिकस'. ०सला
 स्त्री० लुओ राज्यसभा. -न्यालिषेक
 पुं० [सं.] राज्यानी उपर जेसाइवुं ते
 के तेना विधि. -न्यारोहण्य न०
 [+ आरोहण] राज्य उपर जेसवुं ते
राज्ञी स्त्री० [सं.] राष्ठी -
राड स्त्री० [प्रा. राडि (सं. राडि) र्डीस;
 भूम (२) कञ्जियो (३) इरियाड
राडुं न० लुवार भाजरी के सरकठने
 सांठो (२) तीर (३) अरु
राष्ठी स्त्री० [प्रा. (सं. राष्ठी) राजनी स्त्री
 (२) राष्ठीनी संहानुं गंठइनुं पानुं.
 ०न्तयुं न० राष्ठीनुं छोकडुं. ०वास पुं०
 लुओ रणवास
राशुं वि० [सं. निर्वाण] लुओयेलुं (दीवा
 माटे). ०धय वि० साव राशुं; तदन
 अंधारुं
राशुो पुं० [प्रा. राण, राणय (सं. राजन्,
 राजक)] रणपूत राज (२) गोवो [ला.]
रात पुं० [दे. रतीञ्ज] छनम; वाण्ड
 (वाण्डनुं मानवायक संधोधन)
रात स्त्री० लुओ रात्रि
रातडिये पुं० राती लुवार
रातहडाडे, **रातदिवस** अ० रात्रे ने
 दिवसे; हभेशां [काम आलवुं ते
रातपाणी स्त्री० रातनी पाणी; राते थल
रातप स्त्री० [अ.] राज नियमित पूरुं
 पाठवानुं के लेवानुं रीधुं

रातवासो पुं० राते कथांक मुकाम करवे
 के जेतरमां बोकी माटे रडेवुं ते
रातुं वि० [प्रा. रत्त(सं. रक्त)] लाल रंगनुं
 (२) आसक्त; रत (समासने छेडे. उदा०
 रंगरातुं). ०अटक, ०योण [+ सं. चोल]
 वि० भूण रातुं. ०पीशुं वि० उश्करायेलुं;
 आडुं; छंछायेलुं [ला.]. ०मातुं वि०
 [+ सं. मत्त] हृष्टपुष्ट ने आनंदतु
रातोरात अ० रात्रे ने रात्रे; रातोवर्ष
रात्रि(-त्री) स्त्री० [सं.] सुख आथमे ने जगे
 तेनी वञ्चनेो समय; रात. ०अर्या स्त्री०
 [सं.] रात्रे इरवुं ते (२) राते करवानी
 क्रिया. ०शाखा (-या) स्त्री० राते काम
 करती निशाण (धंधादारी मोटा माटे)
रात्रे अ० राते; रात्रिये
राधा स्त्री० [सं.] ऐक गोपकन्या (श्रीकृष्णनी
 परम अनुरागिणी). ०कांत, ०वदल
 पुं० श्रीकृष्ण. ०गांडुं वि० राधा जेवुं
 गांडुं; प्रेमविहवल; वेवलुं; प्रेमाण.
 -धिडा स्त्री० [सं.] राधा
राधेय पुं० [सं.] कर्ण (धृतराष्ट्रना सारथि
 अश्विरथनी पत्नी राधा द्वारा पालित)
रान न० [प्रा. रण (सं. अरण्य)] जंगल
 (२) उन्जड प्रदेश. ०टी, ०वी, ०वुं
 वि० जंगली (२) असकथ (३) गभार
 (४) वनेरे. -नी वि० जंगली. -नी
परज स्त्री० [+सं. प्रजा] रान प्रदेशमां
 वसती आदिवासी नत
राइडे पुं० [दे. रप्] साप के उइरनुं इर
 (२) कीडी, अथर्व चगेरेनुं उपर पोत्री
 भाडीना टगलावाणुं इर. [०इटवेो =
 धरुी मोठी संध्यामां अहार आवलुं]
राय(डी) स्त्री० [दे. रवा] लरडडुं;
 कांठ; वेस (२) उकाणीने नडो राय
 जेयो करातो शेरडीने रस
राभेता पुं० [अ. रावितह] धारो; रिवाज
राभुं वि० [सं. रात्म परथी] गामडियुं; अल्लुध
राभ पुं० [सं.] इशरथ राजनता पुत्र;
 विधुनेो ऐक अवतार (२) परशुराम

(૩) બળરામ (૪) પરમેશ્વરનું એક નામ
 (૫) જીવ; દમ; હોશ (૬) વ૦કૂ૦ને
 અંતે લાગતાં 'તે ક્રિયા કરવાની ટેવવાણું'
 -મસ્ત માણસ' એવો અર્થ સૂચવે
 છે. ઉદા૦ ભમતારામ (૭) [સર૦ મ.
 રામ=રૂપિયો, સીતા=અધેલી] આનો
 (વ્યાજ) (૮) 'તે વર્ગમાં મોટું' એ
 અર્થ અતાવવા નામની પહેલાં મુકાય
 છે. ઉદા૦ રામકૂંડાણું ઇ૦. [૦ખાલો
 ભાઈ રામ! =મહાદેને સ્મરણમાં લઈ
 જતાં ખોલાતો ખેલ (૨) યઈ રહ્યું!
 સત્યાનારાની પાટી! ૦રમી જવા =
 મરી જવું (૨) પાયમાલ થવું]. ૦કહાણી
 સ્ત્રી૦ વીતકકથા; દુઃખની કહાણી. ૦કી
 સ્ત્રી૦ [જિ.] ખાતી; સાધુની ખાચી.
 ૦ફૂંડાણું ન૦ મોટું કૂંડાણું. ૦ચંદ્ર
 પું૦ [સં.] દશરથના પુત્ર રામ
 રામજણી(-ની) સ્ત્રી૦ [સં. રામા+જની]
 નાચનારી; ગણિકા
 રામઢોલ પું૦ મોટું નગારું [આપદા
 રામણ સ્ત્રી૦ ['રામાયણ' ઉપરથી] ખીડા;
 રામણદીવો પું૦ [નુઓ લામાણ દીવો]
 વરથોડામાં વરની મા મંગળનો દીવો
 લે છે તે [એવી] એક તુલસી
 રામતુલસી સ્ત્રી૦ (કૃષ્ણ = કાળીથી નુદી
 રામદવારો પું૦ [સં. રામ + દવાર] રામનું
 મંદિર (૨) ધર્મદાણા
 રામદાસ પું૦મહારાષ્ટ્રના સુપ્રસિદ્ધ સંત.
 -સી વિ૦ રામદાસના સંપ્રદાયનું
 રામદુવાઈ સ્ત્રી૦ રામની આણ
 રામદૂત પું૦ [સં.] વાતર (૨) હનુમાન
 રામધૂન સ્ત્રી૦ રામનામની ધૂન-જેરથી
 જપ કે લહે
 રામનવમી સ્ત્રી૦ [સં.] ચૈત્ર સુદ નોમ;
 રામચંદ્રજનો જન્મદિવસ
 રામનામ ન૦ રામનું-પ્રણવું નામ
 રામપગણું ન૦રામનાં પગલાંવાણું મીના-
 કારી ધરણું
 રામપાતર, રામપાત્ર ન૦ બટોરું; શકોરું

રામકૃષ્ણ ન૦ એક કૃષ્ણ
 રામખાણું ન૦ કહી નિષ્કળ ન જાય તેવું
 રામનું ખાણું (૨) નિષ્કળ ન નીવડે
 તેણું; અમોઘ [લા૦]
 રામભરોસો પું૦ રામનો ભરોસો
 રામરસ પું૦ મીઠું (૨) રામની ભક્તિનો રસ
 રામરસ(-ન્ય) ન૦ રામચંદ્રજનું રામ્ય
 (૨) તેના જેવું ન્યાયથી ચલાવાતું
 સુખી રામ્ય [(૨) માલપૂઓ
 રામચેટી સ્ત્રી૦ રાંધેલા અન્નની નિકા
 રામલીલા સ્ત્રી૦ રામની કથાનું ભવાઈ
 જેવું નાટક
 રામ સ્ત્રી૦ [સં.] સ્ત્રી (૨) સુંદર સ્ત્રી
 રામાનંદ પું૦ રામાવત સંપ્રદાયના
 સ્થાપક, પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ આચાર્ય (વિ.
 સં. ૧૩૫૬-૧૪૬૭). -દી વિ૦ રામા-
 નંદનું અનુયાયી
 રામાનુજ(-નન્યાય) પું૦ [સં.] વિશિષ્ટ-
 દેવતા પ્રવર્તક પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ આચાર્ય
 (વિ. સં. ૧૦૭૧-૧૧૯૪). -જી વિ૦
 એમના સંપ્રદાયનું-ને લગતું
 રામાયણું ન૦ [સં.] રામની જીવનકથા
 (૨) [લા.] વીતકકથા (૩) લાંબી વાત;
 ઠાયલું (૪) સ્ત્રી૦ મુશકેલ કામ; રામણ
 રામી પું૦ [સં આરામ=બળીયો પરથી] માળી
 રામેશ્વર ન૦[સં.] દક્ષિણનું એક તીર્થધામ
 રામૈયું ન૦ રામયાત્ર; શકોરું
 રામૈયો વિ૦પું૦ (૨)પું૦ સૂંઠે વિનાનો ડોસ
 રામો પું૦ [સં. રામ ઉપરથી] ધરકામ
 કરનાર નોકર; 'ધાટી' (સુંબઈ)
 રામોશી(-સી) પું૦ પહેરેગીર; ચોકિયાત
 (૨) સિપાઈ; પઠાવાળો
 રાય સ્ત્રી૦ [પ્રા.] ધારણા; અભિપ્રાય; મત
 રાય પું૦ [પ્રા. (સં. રાજન્)] રાબ (૨)
 ધનવાન માણસ (૩)કેટલાંક વિશેષનામો-
 ના અંતમાં આવે છે. ઉદા૦ કહ્યાણરાય
 રાયણ સ્ત્રી૦ [પ્રા. રાયણી (સં. રાજાદત્તી)]
 એક ઝાડ અને તેનું કૃષ્ણ. ૦માળા સ્ત્રી૦
 રાયણ જેવા સોનાના મણકાની માળા.
 -ણું ન૦ રાયણનું કૃષ્ણ

રાયતું ન્તુઓ 'રાઈતું'માં
રાયવર પું વરરાજ (લગ્નગીતમાં)
રાલ સ્ત્રીં [સં.] ન્તુઓ રાળ
રાવ સ્ત્રીં [સં.] ફરિયાદ (૨) સહાયતા
 માટેની આજીજી (૩) ચાડી
રાવ પું મહારાષ્ટ્રમાં નામને લગાડાતો
 સન્માનસૂચક શબ્દ કે પદવી. ઉદા. ૦
 રામરાવ [(૨) નાનો તંબૂ
રાવટી(-ડી) સ્ત્રીં ગોળ છત્તું; અગાશી
રાવણ પું[સં.]દેશ માયાવાળો લ'કનો રાજ
રાવણહરથો પું[સં.] રાવ = રાકું; અવાજ
 કરવો ઉપરથી] હરથરીનું તંતુવાદ્ય
રાવણિયો પું ['રાવણું' ઉપરથી] ગામનો
 ચોપીદાર; ગામના ચોરાનો હવાલદાર
રાવણું નં [પ્રા. રાવળ (સં. રાજકુલ) =
 રાજગૃહ; દરબાર] રજપૂત કાકોરની
 મિજલસ (૨) ગામની નાત કે પંચ ભેગું
 થતું તે (૩) સિપાઈઓને રહેવાનું ઠેકાણું
રાવત વિં [પ્રા. રાવત (સં. રાજપુત્ર) =
 રજપૂત; ક્ષત્રિય] પું ઘોડાવાળો (૨)
 ઘોડેસવાર ચોદ્દો [વપરાતું રૈણ
રાવતી સ્ત્રીં [ન્તુઓ રાઈ નં. ૧] ધરેશામાં
રાવલ પું [ન્તુઓ રાવ] રજપૂતાનાના
 કેટલાક રાજ્યોને માટે વપરાતો માન-
 સૂચક શબ્દ (૨) નાનો રજપૂત ભગીરદાર
 (૩) એક માગણની ભતતો માંજસ
રાવળ પું [પ્રા. રાવળ = રાજકીય; રાજ
 સંબંધી] કુળની વંશાવલીના ચોપડા
 લખી રાખવાનો ધંધો કરનાર (૨)
 બ્રાહ્મણોમાં એક અટક
રાવળિયો પું [પ્રા. રાવળ (સં. રાજકુલ
 ઉપરથી)] એ નામની ભતતો આદમી
રાવણું નં [ન્તુઓ રાવણું] રાવણું (૨)
 રાજદરબાર; રજવાડો (૩) જનાનખાનું
રાશ સ્ત્રીં[સં.] રાશિભાગીદારી (૨) વ્યાજ-
 મુદ્દલ (૩) સરાસરી (૪) રાશિથી મળતાં
 ભતિ, ગુણ, સ્વભાવ વગેરે (૫) પું ઢગલો
રાશ સ્ત્રીં [પ્રા. રસ્તિ (સં. રસ્મિ)] હોરડું
 (૧૬ હાયનું) (૨) લગામ; અહોડો. વ્વા
 વિં રાશ નેટલું (સોળ હાય)

રાશિ પું [સં.] ઢગલો (૨) ગણિતનો
 આંકડો (૩) સ્ત્રીં નક્ષત્રનાં બાર મૂમ-
 ખાંમાંનું પ્રત્યેક (મેષ, વૃષભ, મિથુન,
 કર્ક, સિંહ, કન્યા, તુલા, વૃશ્ચિક, ધન,
 મકર, કુંભ અને મીન)
રાશી વિં [અ.] ખરાબ
રાષ્ટ્ર નં [સં.] દેશ; રાજ્ય. ંગીત નં
 રાષ્ટ્રનું ગીત. ંધવજ પું રાષ્ટ્રનો
 વાવટો. ંપતિ પું સમગ્ર રાષ્ટ્રનો
 પ્રમુખ. ંપિતા પું રાષ્ટ્રની આઝાદી ને
 ઉન્નતિનો પિતા - ધરવંથો (૨) મહાત્મા
 ગાંધીને લગારવામાં આવેલો સન્માન-
 સૂચક શબ્દ. ંપૂજા સ્ત્રીં રાષ્ટ્રવાદ;
 રાષ્ટ્રની એકાંતિક પૂજા. ંભાષા સ્ત્રીં
 આખા રાષ્ટ્રમાં ચાલે એવી સામાન્ય ભાષા.
 ંસુદ્રા સ્ત્રીં રાષ્ટ્રનું પ્રતીક. ંવાદ પું
 રાષ્ટ્ર એક સ્વતંત્ર ઘટક છે માટે તેનું
 હિત સાધવું એવો વાદ; રાષ્ટ્રપૂજા;
 'નેશનલિઝમ'. ંસંધ પું રાષ્ટ્રોનો
 સંધ; 'લીગ ઓફ નેશન્સ.' -ંદ્રિ
 (-ંદ્રી)ય વિં રાષ્ટ્રનું, -નેલગતું -ંદ્રિ-
 (-ંદ્રી)ય કરણુ નં રાષ્ટ્રની માલકીનું
 કરવું તે; 'નેશનલાઈઝેશન'. -ંદ્રિ (-ંદ્રી)
 ય શાળા સ્ત્રીં ંપરદેશી સરકારથી સ્વતંત્ર
 રીતે અને રાષ્ટ્રીયતાની દૃષ્ટિએ ચલાવાતી
 શાળા. -ંદ્રિ (-ંદ્રી)ય શિક્ષણુ નં
 રાષ્ટ્રની દૃષ્ટિએ અપાતું કે પરદેશી સર-
 કારથી સ્વતંત્રપણે ચોલેલું શિક્ષણ.
 -ંદ્રોપયોગી વિં રાષ્ટ્રને ઉપયોગી;
 રાષ્ટ્રનું હિતકર
રાસ પું (૨) સ્ત્રીં ન્તુઓ રાસ
રાસ પું [સં.] ગાતાં ગાતાં ગાળાકાર
 ફરતો ફરતો નાચ કે તેમાં ગવાય એલું
 ગીત. ંડો પું એક ભતતો ગરબો
 (બનેલો બનાવ વર્ણવતો)
રાસભ પું [સં.] ગયેડો [રાસની ક્રીડા
રાસલીલા સ્ત્રીં ંકૃષ્ણે ગોપીઓ સાથે કરેલી
રાસાયણિક, રાસાયનિક [સં.] વિં
 રસાયણને લગતું; રસાયણી, 'કેમિકલ'

રાસો પું એક પ્રકારનું વીરરસનું કાવ્ય
 રાહ પું [ફા.] રસો (૨) સ્ત્રી૦ રીત;
 તરેહ; ચાલ (૩) વાટ; પ્રતીક્ષા
 રાહત સ્ત્રી૦ [અ.] મુખ; આરામ; વિસામો;
 દુઃખમાં ફિલસોલ - મદદ
 રાહદારી પું વટેમાગુ (૨) સ્ત્રી૦ રસ્તા
 ઉપરથી વર્ષ જવાતા માલ ઉપર લેવાતો
 કર; તેની રત્નચિહ્નો (૩) રાહબરી
 રાહબર પું [ન્યુઓ રાહ] ભોમિથો. -રી
 સ્ત્રી૦ ભોમિથા થવું - હોલું તે
 રાહુ પું [સં.] પુરાણાનુસાર નવ ગ્રહમાંનો
 એક; સૂર્યચંદ્રને ગ્રહણ વખતે ગ્રહનાર
 પીડાકારી ગ્રહ
 રાળ સ્ત્રી૦ [સં. રાલ] ગ્રહ સળગી ઊઠે તેવા
 એક જાતના વૃક્ષમાંથી મળતો પદાર્થ
 રાંક(-કુ)(૦) વિ૦[સં. રંક] ગરીબ; સાલસ
 રંગ (૦) સ્ત્રી૦ કોટની દીવાલની બાહ્ય
 (૨) સવારી [એક રાગ
 રાંજણ(-ણી) (૦) સ્ત્રી૦ [દે. રંજણ] પળનો
 રાંટ (૦) સ્ત્રી૦ વાંક; વલણ (૨) અણ-
 બતાવ; વિરોધ. -ટું વિ૦ રાંટવાણું
 રાંડ (૦) સ્ત્રી૦ [સં. રંડા] રાંટલી; વિધવા
 (૨)વેશ્યા. ૦વું અંકિં વિધુર કે વિધવા
 થવું (૨) વિ૦ બાયલું. ૦વો પુંબાધલો;
 નામદં. -ડીરાંડ સ્ત્રી૦ વિધવા (૨)
 નિગમિત વિધવા.-ડેલી વિ૦સ્ત્રી૦વિધવા
 રાંડવું (૦) ન૦ [રિ. રંડા] દોરકું
 રાંધણુ (૦) ન૦ રાંધવાનું કામ. ૦છકે
 સ્ત્રી૦ આવણ સુદ કે વદ છક. -ણિયું
 ન૦ રસોડું. -ણી સ્ત્રી૦ રસોડું (૨)
 રાંધવાની રીત. -ણું ન૦ રાંધવાની ક્રિયા
 (૨) રાંધેલી રસોઈ (૩) રાંધવાની રીત
 રાંધવું (૦) સંકિં [સં. ર્થ] ખોરાક
 પકવવો (૨) સાધવું; કૃષ મેળવવું
 રાંપ (૦) પું [પ્રા. રંપ પરથી] મોટી રાંપડી.
 ઠંડી સ્ત્રી૦ ફરસાણમાં ઊગેલું નકામું
 ઘાસ કાઢી નાંખવાનું ખેતીનું ઓળર.
 ૦વું સંકિં રાંપડી ફેરવવી. -પી સ્ત્રી૦
 મોચીનું એક ઓળર

રિક્ત વિ૦ [સં.] ખાલી; શૂન્ય
 રિક્ષા સ્ત્રી૦ [હં.] માણસથી ખેંચાતી બે
 પેડાંની નાની ગાડી [બોટી રાખેલું
 રિજંડ વ૦ [હં.] ખાસ ચલાયદું રાખેલું;
 રિજવટ(-ણ) સ્ત્રી૦ રીઝવવાની કળા
 રિજામણું ન૦ રીઝવવું તે કે તે માટે
 ચપાતી વસ્તુ
 રિજાવવું સંકિં ન્યુઓ રીઝવવું
 રિજાવું અંકિં ન્યુઓ રીઝવું [પરથી]
 રિટાયર્ડ વિ૦ [હં.] નિવૃત્ત થયેલું (નોકરી
 રિદ્ધિ સ્ત્રી૦[ન્યુઓ ઋદ્ધિ]સમૃદ્ધિ. ૦સિદ્ધિ
 સ્ત્રી૦ રિદ્ધિ અને સિદ્ધિ(૨) ગણપતિની
 બે પત્નીઓ
 રિપુ પું [સં.] શત્રુ
 રિપોર્ટ પું [હં.] સવિસ્તર હેવાલ
 રિખામણુ(-ણી) સ્ત્રી૦ રિખાવાની પીડા
 રિખાવવું સંકિં, રિખાવું અંકિં
 'રીખવું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
 રિયાસત સ્ત્રી૦ [અ.] રાજ્ય; હકૂમત (૨)
 બગીર (૩) દેશી રાજ્ય. -તી. વિ૦
 રિવાજ પું [અ. રવાજ] ચાલ; ધારો
 રિવિજન ન૦ [હં.] ફરી બેઈ - તપાસી
 જવું તે; પુનરાવર્તન
 રિવેટ પું [હં.] એક બાહ્ય માથાવાળો
 અને ખીલબાહ્ય બેડવાની વસ્તુમાં પરો-
 વ્યા પછી ધીપીને બેડી દેવાય તેવો ખીલો
 રિચોલ્વર સ્ત્રી૦ [હં.] એક વખત ભર્યો
 અનેક ખાર કરી શકાય એવી કળવાળી
 પિસ્તોલ [સ્ત્રી૦ સગપણ
 રિશ્તેદાર વિ૦ [ફા.] સગું; સંબંધી. -રી
 રિશ્વત સ્ત્રી૦ [અ.] લાંચ; રુશવત. ૦ખેર,
 -તી વિ૦ લાંચિયું
 રિસામણી સ્ત્રી૦ રિસાવું તે. -ણું વિ૦
 જરાકમાં રિસાઈ બચ એવું(૨) ન૦ રીસ.
 [રિસામણું મનામણું કરવાં =
 સહેજમાં રિસાવું અને સહેજમાં મનાવું]
 રિસાવું અંકિં [પ્રા. રૂસ (સં. ર્ણ) ક્રોધથી
 નારાજ થવું; ક્રોધે ભરાવું
 રિસાળ(૦વું) વિ૦ રિસામણું

રિસીવર પું [હં.] સગીરની કે કઞ્ઞિયાની મિલકતની વ્યવસ્થા માટે નિમાતો સરકારી અમલદાર (૨) સંદેશી ઝીલવાનું યાંત્રિક સાધન (ટેલિફોન, વાયરલેસ ઇન્જીન) રિહર્સલ સ્ત્રી [હં.] નાટ્ય સંવાદ વગેરે અગાઉથી અભ્યાસ માટે લખવાનાં તે રિંગ સ્ત્રી [હં.] વીંદી (૨) રમતગમત કે અખાડાની યા શેરબજારની અંદરની બગા રી પું ઋષભ સ્વરની સંજ્ઞા રીઝ સ્ત્રી [રિઝવું] ઉપરથી] પુશી; આનંદ રીઝવવું સંક્રિંડ રીઝ એમ કરવું રીઝવું અંકિંડ [પ્રા. રિઝ્ઞ (સં. ઋષ્) = પુશી થવું] પુશ થવું; સંતૃષ્ઠ થવું રીડ સ્ત્રી [પ્રા. રાહિ] રાડ; ખૂમ; પૌકાર. -ડિયારમણ સ્ત્રી બ્રમાખૂમ; હોકારા રીહું વિં [દે. રિહ્ = પાકું] વપરાઈને મળખત થયેલું (૨); ખૂ વેઠી કક્ષ થયેલું (૩) નધરોળ; સુધરે નહિ એવું (ગુનેગાર) રીત સ્ત્રી ભુઓ રીતિ (૨) કરકરિયાવર. ભ્ભાત સ્ત્રી આલચલાણ; વર્તાણુક (૨) કરકરિયાવર. ઠરિવાજ પું બંબંવં રીત અને રિવાજ. ભ્ભર અં રીત પ્રમાણે રીતિ સ્ત્રી [સં.] પ્રકાર; તરેહ (૨) પદ્ધતિ; રૂઢિ; ધારો (૩) શૈલી [કા. શા.] રીતે અં પ્રમાણે; ખેડે (૨) + તરીકે (૩) રિવાજ - પદ્ધતિ પ્રમાણે રીધ સ્ત્રી અં રિહિં. ભ્ભીધ સ્ત્રી અં રિહિં સિહિં રીખવું સંક્રિંડ [સં. રિર્] કનડવું; ખૂખ દુઃખ આપવું રીમ નં [હં.] વીસ ધા (કાગળ) રીર સ્ત્રી [સં. રી ઉપરથી] + રાડ; ખૂમ રીલ સ્ત્રી; નં [હં.] દોરો વીંટેલી ગર-ગડી કે ભૂંઘળી (૨) સિનેમાનાં દર્શયોની લાંબી પટ્ટી રીસ સ્ત્રી [પ્રા. હ્ભા] રિસાવું તે; રોષ; ગુસ્સો રીંગણ નં રીંગણીનું કૃત્ય - એક શાક. -ણી સ્ત્રી [દે રિંગની] રીંગણાનો છાડ. -ણું નં રીંગણ રીંછ નં [અપ. રિહ, પ્રા. રિહ્ (સં. ક્ષ્)]

એક રાની હિંસ્ર પ્રાણી. ઠડી સ્ત્રી રીંછની માદા. ઠડું નં રીંછનું બચ્ચું રુઆખ પું [અ. રુખ] નુઓ રૈક. ઠદાર વિં રુઆખવાળું રુકાવટ સ્ત્રી રૈકાણ રુક્ષો પું [અ. રક્ષમહ] દૂંધી ચિટ્ટી રુકિંમણી સ્ત્રી [સં.] શ્રીકૃષ્ણનાં પટરાણી રુક્ષ વિં [સં.] રક્ષ; લણ; શુષ્ક (૨) કઠોર. ઠા સ્ત્રી [(૩) પક્ષપાત; વલણ રુખ પું [પ્રા.] ગાલ (૨) અહેરો; સિકલ રુખસત (-ઠ) સ્ત્રી [અ.] ખરતરડી; રબ રુગણુ વિં [સં.] માંદું. -ગણુલય નં [+ આલય] દવાખાનું રુચવું અંકિંડ [સં. રુચ] ગમવું રુચિ સ્ત્રી [સં.] ઇચ્છા; ભાવ (૨) ભૂખ. ઠકર વિં [સં.] રુચિ ઉત્પન્ન કરે તેવું (૨) ગમે એવું; સુંદર. ભ્ભંજ પું રસમુદ્ધિને ન ગમવું તે. ઠર વિં [સં.] સુંદર; મનોહર (૨) રુચિ યાય એવું રુજ (-ભા) સ્ત્રી [સં.] પીડા; રોગ રુજાધવું સંક્રિંડ 'રુજવું'નું પ્રેરક રુજાવું અંકિંડ 'રુજવું' ભાવે; ધા પુરાઈ ઉપર નવી ચામડી - રૂઝ આવવી રુદન નં [સં.] રડવું તે; રૈદલું રુદય નં હૃદય [પ.] રુદિત નં [સં.] રુદન (૨) વિં રડવું રુદિયું નં હૃદય [પ.] રુદ્ર વિં [સં.] રૈકાયેલું; રંધાયેલું રુદ્ર વિં [સં.] ભયંકર; ભયાનક (૨) પું મહાદેવ (૩) એ નામના અગિયાર દેવોમાંનો દરેક. -દ્રાક્ષ પું; સ્ત્રી એક વૃક્ષ અને તેનું ખી. -દ્રાણી સ્ત્રી [સં.] પાર્વતી. -દ્રાખતાર પું [અખતાર] રુદ્રનો અવતાર; રુદ્ર જેવું કીધી રૂપ. -દ્રી સ્ત્રી શિવની સ્તુતિનું એક વૈદિક સૂક્ત કે તેનો અગિયાર વાર પાઠ રુધિર નં [સં.] લોહી. ભ્ભાહિની સ્ત્રી લોહીની નસ. -રાભિસરણ નં [+ અભિ-સરણ] શરીરમાં રુધિરનું ફરવું તે

रुआयत स्त्री० [म. रुआह] मोधार्ष (अरणी,
कार्सी के छेड़)

रुमलावतुं (३) स०कि० 'इमलावुं'नुं प्रेरक

रुमाडो (३) पुं० [इमवुं प०था] पूमाभूम;
शोरभकार [इमवुं'नुं प्रेरक ने कर्मणि]

रुमावतुं (३) स०कि०, रुमावुं अ०कि०

रुवांटी स्त्री० [इवुं' उपस्थी] कुमणा अने
जीला वाण. -टुं न० इवुं

रुयेल(-लु) वि० इथी लइलुं

रुशनाई स्त्री० [नुओ शोशनाई] शाही

रुशवत, ०भोर नुओ रिशत, ०भोर

रुष्ट वि० [सं.] अरसे थयेलुं

रुंड न० [सं.] माथुं; डोडुं(२) वि० ओडुं;

अधंग. ०भुंड वि० गोलभटोल. ०माण
स्त्री० मालसनी भोपरीओने डार

रुंधन न० [सं.] रोकवुं, रोकवुं के भूगणवुं ते

इ न० [दि. रुअ] पी काही लीथियो कपास

इमे अ० [फा. रु, रूप स्त्री० = कारण]

प्रमात्रे - आधारे के कमे या कारणे

इक्ष वि० [सं.] नुओ रुक्ष. ०ता स्त्री०

इभ स्त्री० नुओ रुभ (२) अटकण (३)

विचार; अक्षिप्राय (४) अन्दरनुं वलण;

भावताल (५) योग्य प्रसंग; भोभ

इभ(०डु) न० [सं. वृक्ष प्रा. रुक्ल] ऐक

नानुं गड - छोड [[सं. रुडु] रुआवुं

इळ स्त्री० रुआवुं ते. ०भुं अ०कि० [प्रा. रुळ

इळवुं स०कि० [प्रा. रुट्ट (सं. रुष्टापरथी) कोपवुं

इडप स्त्री० [इडुं परथी] इपाणापलु;

सुंदरता (२) सारापलुं (३) ललापलुं

इडुं वि० [प्रा. रुव. सं. रूप] उपस्थी] सारुं;

उत्तम; सुंदर. -उडुं वि० इडुं (लालित्य-

वायक)

इळ वि० [सं.] धला काणथी प्रचार के

वपराशमां होवाथी दंड थयेलुं. -ढार्थ

पुं० [+ अर्थ] शब्दने इठ अर्थ (शोभा-
थी जलटो)

इठि स्त्री० [सं.] इठ थयेती रीति के

रिवाज (२) ते कारणथी शब्दने अमुक

अर्थभोध कराववानी शक्ति (नुओ

थोअइदि). ०अथोअ पुं० लोभाभां इठ -
इठिथी नेनो विशेष अर्थ थतो होअ
अने शब्दप्रयोग

इप न० [सं.] आकार; हेभाव; स्वइप (२)

सौह्य (३) वेश (४) वाक्यभां वापरवा

प्रत्यय वगेरे लगडीने तैयार इरेलो

शब्द - पद [व्या.] (५) वि० (समासने

अंते) सरथुं; समान (उड्डां इ. अइप)

इपक न० [सं.] ऐक प्रकारनुं नाटक (२)

ऐक अर्थालंकार, नेमां उपमेधने उपमान

साथे तद्रूप के अखिन्न अतावी वर्णन

करेलुं होअ छे [का. शा.]

इपरैभा स्त्री० मात्र इप अतावनारी रैभा

(२) आछो अमाल; दूंडुं प्यान

इपवती वि० स्त्री० [सं.] इपाणी

इपवान वि० [सं.] इपवाणुं; सुंदर

इपाअयान न० धातुनां इपो अनाववां

ते [व्या.]

इपाणुं वि० सुंदर

इपांतर न० इपभां इरेइर; अन्य इप

इपांटे (०) स्त्री० इपाणा देडवाणी स्त्री

इपियाभार वि० (२) पुं० ऐक इपियाना

वजन नेटलुं; तोला नेटलुं

इपियो पुं० [सं. रुयक] रोग आनानी

किमतने इपाने सिक्को

इपी वि० इपानुं; इपावाणुं (समासने अंते)

इपुं न० [सं. रुयको] ऐक धातु. -पेरी

वि० इपानुं; इपा नेवुं. -पेरी स्त्री०

इपियो (तिररकारभां)

इपइ अ० [फा.] समझ

इपइ पुं० [इ.] रशियानो इपिया नेवो सिक्को

इम स्त्री० [इं.] ओरडी

इमअअ अ० [रव०] अंतरने अवाण

इमलावुं (३) अ०कि० इमवा पर अडलुं;

गांडपलथी इमवुं (ढोरनुं)

इमवुं (३) अ०कि० [प्रा. रुह=मलिन करवुं]

नेरथी धूमवुं (सुद्धमां) (२) लटकवुं; इरवुं

इमाल पुं० [फा.] (दाथमां लखवानो)

लुगडानो कड्डो

રૂં ૧૦ [સં. રોમકો] રૂં; શરીર ઉપરનો
નાનો વાળ; શેમ; રૂવાંટું. [૦૧ ફરકરૂં =
જરા પલ્લ અસર ન થવી]

રૂં પું; નાનાં. યુરોપ-એશિયામાં સળંગ
ફેલાયેલો એક દેશ; 'રશિયા'

રૂં ૧૦ [‘રૂં’ પરથી] રિસાલું તે

રૂં અંકિં [સં. રૂ; પ્રા. રૂ] રિસાલું

રૂં વિં [ફા.] રશિયાનું, -ને લગતું

રૂં પું; ૧૦ [અ.] આત્મા; જીવાત્મા.

-હાની વિં [ફા.] જીવાત્મા કે આત્મા

સંબંધી [કિ તાંતણે]

રૂં, રૂં ૧૦ [ન્યૂઓ રૂં] રૂં વાળ

રૂં સ્ત્રીં, ૦૫, ૦૧ ૧૦ [‘રૂં’ પરથી]

રૂં ધાલું તે; રોકાણ; પ્રતિબંધ (ર) આંદી;

અકળામણ [(ર) ગૂંગળાવલું

રૂં સંકિં [પ્રા. રૂ (સં. રૂ)] શેકવું

રૂં આમણ સ્ત્રીં રૂં ધાલું તે; ગૂંગળામણ

રૂં ધાવલું સંકિં, રૂં ધાવું અંકિં

‘રૂં ધાવું’ પ્રેરક ને કર્મણિ

રૂં, રૂં ૧૦ [ન્યૂઓ રૂં] રૂવાંટું

રૂં અં [સં.] એ! એ! [સંબોધનનો

હૂંગાર] (ર) કવિતામાં યાદપૂતિ માટે

નિરર્થક મુકાબ છે

રૂં પું [હં.] વરસાદમાં ન પલળાય

તેવા કાપડનો ડગલો

રૂં ૧૦ [હં.] નોંધ (ર) દફતર; ફાઈલ

(૩) સ્ત્રીં આમેફોન વાળની યાળી - ચૂડી

(૪) પું; ૧૦ પરાકાષ્ટ; આંક; છેલ્લી હક

રૂં ૧૦ [હં.] ટેનિસનું ખેડ

રૂં સ્ત્રીં [સં. રેખા] રેખા (ર) દાંતે

જડાવેલી સોનાની ટપકી (૩) નાની

ખીલી (૪) અં જરાયે [પ.]

રૂં પું [ફા.] ફારસી અને હૂં

કવિતાનો એક ઢાળ

રૂં સ્ત્રીં [સં.] લીટી; આંકો. ૦૬

પું ઉપર રેખા દોરી કરાતો કંસ [ગ.].

૦૬ ૧૦ રેખાઓથી દોરેલું ચિત્ર

(ર) કોઈના જીવનનું ટૂંકું નિરૂપણ

રૂં પું [સં.] ઉત્તર અને દક્ષિણ

ધ્રુવમાંથી પસાર થતી પૃથ્વીના ગોળા

ઉપરની લીટી; ‘લોન્જિટ્યુડ’. ૦૫ ૧૦

રેખાંશનું વર્ણ

રૂં વિં એક ધાતચિહ્નવાળું સમી-

કરણ, જેનો આલેખ રેખાથી દર્શાવી

સકાય; ‘લાઈનિયર’ [ગ.]

રૂં પું; ૧૦ [ફા.] રેતાળ પ્રદેશ;

રણ; મરુભૂમિ [ન્યુલાખ કરાવે એવું

રૂં પું [સં.] ન્યુલાખ. ૦૬ વિં [સં.]

રૂં સ્ત્રીં સ્ત્રીં છૂટું પરચૂરણ; મોટા નાણાનું

નાનું પરચૂરણ

રૂં સ્ત્રીં [હં.] છાપે; ધાડ

રૂં (ર) વિં ૦૫ રંગડા જેવું

રૂં સંકિં [દિ. રૂ = ગળડેલું] રૂં સંકિં;

નિલાવી લેવું (ર) ગળડાવવું

રૂં સંકિં પ્રવાહીની ધાર કરવી (ર)

ધારા ચલાવીને ભરવું, અંકર નાખવું

રૂં ૧૦ [હં.] વિકરણધર્મી એક

તત્ત્વ-ધાતુ

રૂં પું [હં.] તાર વગર, અવાજ દૂર

સંભળાવવાનું કે સાંભળવાનું ચંત્ર કે

તે ક્રિયા [(ર) નકામું; નમાલું

રૂં (ર) વિં રવડતું; ધણી વિનાનું

રૂં (ર) વિં રખડતું; સંભાળ વિનાનું

રૂં (ર) સ્ત્રીં [પ્રા. રચની (સં. રજની)] + રાત્રી

રૂં (ર) સ્ત્રીં [ન્યૂઓ રેણ] રજ

રૂં (ર) ૧૦ ધાતુની સાધ કરવાનું ઝારણ.

૦૫ સંકિં રેણ જેવું

રૂં (ર) સ્ત્રીં [ન્યૂઓ રેણ નં. ૧] + રાત્રિ

રૂં પું; સ્ત્રીં [સં.] ધૂળ; રજ

રૂં સ્ત્રીં [સં.] પરશુરામની માતા

રૂં ૧૦ [સં.] વીથ

રૂં સ્ત્રીં ઝીણી રેતી. ૦૬ ૧૦ સ્ત્રીં લખા-

ણની શાહી સૂકવવા લખાવવાની રૂં

રાખવાનું પાત્ર. ૦૬ ૧૦ ખોટાં બહુ

રૂં નીકળે એવો ફોલો. -તાળ વિં

રૂં તાળનું. -તિયું ૧૦ રૂં રૂં (ર)

રૂં રૂં; રૂં તાળ. -તી સ્ત્રીં પથ્થરનો

ઝીણો ભૂકો; વાહુકા

રૈન (રૈ) સ્ત્રીં [ન્યુઓ રૈણ = રજની]રાત
રૈક પું [સં.] અક્ષર ઉપર કરાતું ર્નું (')
આવું ચિહ્ન

રૈક્રિનરૈટર પું [હં.] જોની અંદર મૂકેલી
વસ્તુઓ ઠંડી થઈ સારી રહે અથવા
ઠરી નય તેનું એક યંત્ર - સાધન

રૈખઓ (રૈ') પું [ન્યુઓ અહોખઓ] પાણીની
અત્યંત ઢોળાઢોળ; તેથી થયેલા કીચડ

રૈખઝેખ અં [સરં ઝેખઝેખાં]પરસેવાથી
નીતરતું

રૈલ સ્ત્રીં [દિ. રૈલિ] પૂર(ર)પુષ્કળતા[લા.]

રૈલ સ્ત્રીં [હં.] રૈલવેનો પાટો. ંગાડી સ્ત્રીં
આગગાડી

રૈલછેલ, રૈલમછેલ સ્ત્રીં રૈલીને છલકાઈ
જવું તે (ર) પુષ્કળતા [લા.]

રૈલવું અંકિં રૈલ આવવી; જોશથી વહેવું
(ર) જવું; પરવરવું (૩) સંકિં જોરથી
રડવું (૪) ઢોળવું (૫) રૈલમાં તાણી જવું

રૈલવે(બહાઈન)સ્ત્રીં[હં.]આગગાડીનોમાર્ગ.
ંરટેશન નં [હં.] આગગાડીને ઊભા

રહેવાનુંસ્થાન; ત્યાં કરાતુંતેનું મકાન વગેરે

રૈલસંકટ નં પાણીની રૈલથી ઊપજેલું સંકટ

રૈલારૈલ સ્ત્રીં ['રૈલ' ઉપરથી] રૈલમછેલ

રૈલાવું અંકિં રૈલો ચાલવેા; ઢોળાવું

રૈલો પું ['રૈલ' ઉપરથી] નાનો પ્રવાહ

રૈવડી સ્ત્રીં ખાંડની ચાસણી અને તલની
એક બનાવટ (ર) ખેહાલ; ફળેતી[લા.].

ંદાણ્યાદાણ્ય સ્ત્રીં પૂરી ફળેતી

રૈવત પું [સં. રૈવ = ફૂદવું] ઘોડો

રૈવતાઅળ પું [સં. રૈવતાચલ]રૈવત; ગિરનાર

રૈવતી સ્ત્રીં સત્તાવીસમું નક્ષત્ર (ર)
બલરામની પત્ની

રૈવંથી સ્ત્રીં [ફા. રૈવંદવીની] એક વન-
સ્પતિનો ગુંદર - એક ઔષધિ. ંનો

ગોળ પું જુલાબ માટે તેમ જ રંગ
વગેરે માટે વપરાતો રૈવંથીનો ગુંદર

રૈવંત પું [ન્યુઓ રૈવત] ઘોડો

રૈવા [સં.], ંજ સ્ત્રીં, નમંદા નદી

રૈશન નં [હં.] કૃષ્ણવણી પ્રમાણે નિચત

પ્રમાણ - માપ (ર) કૃષ્ણવણી પ્રમાણેનું
સીધું. ંકાડ' નં [હં.] રૈશન માટેની
સીધાચિહ્નો. -નિંગ નં [હં.] જરૂરની
વસ્તુઓની નિચત કૃષ્ણવણી કરવી તે;
માપબંધી

રૈશમ નં [ફા. અંજેશમ] એક જાતના
કીડાની લાળના તંતુ કે તેનું બનાવેલું

કાપડ (ર) સ્ત્રીં એક જાતની ઘોડી
[કા.]. -મી વિં રૈશમનું (ર) રૈશમ

જેવું સુંવાળું

રૈષા સ્ત્રીં [સં.] રૈષા લીટી

રૈસ સ્ત્રીં [હં.] ઘોડાહોડની શરત; તેને
લગતો જુગાર. ંકોંસ' પું [હં.] ઘોડા-

હોડનું મેદાન

રૈસાદાર વિં [રૈસો + દાર] રૈસાવાળું

રૈસિટૅન્ટ પું [હં.] અંગ્રેજ અમલ વખતે
દેશી રાજ્યોમાં રખાતો અંગ્રેજ સત્તાનો

પ્રતિનિધિ [કૃષ વગેરેનો]

રૈસો પું [સં. રૈવા ઉપરથી] તંતુ (વનસ્પતિ,
રૈંકડી, રૈં'ં) સ્ત્રીં, -ટો પું, નાની બળદ-

ગાડી (ર) ભારની નાની લારી

રૈંકવું (રૈં) અંકિં [પ્રા. રૈક] ગાય-
ભેંસનું બાંધણું

રૈંજરૈંજ (રૈં પૈં) વિં [ન્યુઓ રંજ]
નમાણું (ર) ઉત્સાહ વગરનું

રૈંટ (રૈં) પું નિહુરૂ સૌંદ્ર (મ. હેંડ = બે)
ગિલ્લીદંડાનો બીબે દાવ

રૈંટ (રૈં) પું [સં. અરઘ્ણ] કૃવામાંથી
પાણી કાઢવાની ઢોચકાંવાળા ચક્કરની

યોજના. ંમાળ સ્ત્રીં રૈંટનાં ઢોચકાંની
ફરતી હાર; ઘટમાળ

રૈંટ્યાબારશ(-સ) (રૈં) સ્ત્રીં ભાદરવા
વદ બારશ (ગાંધીજીની જન્મતિથિ)

રૈંટિથો (રૈં) પું [ન્યુઓ રૈંટ] હાથે સૂતર
કાંતવાનું ચકનું એક સાધન

રૈંટુટો (રૈં) પું રૈંટ [રહેંસવું

રૈંસવું (રૈં) સંકિં [દિ. રૈલિખ] જુઓ

રૈંયત સ્ત્રીં [અ.] પ્રજા. ંવારી વિં (ર)
સ્ત્રીં ખારોખાર ખેડત પાસેથી મહેસૂલ

उधरावनी ते (जमीनहारीथी उलटु) के
 तेने लगतुं
 शैवत, ०६, ०गिरि पुं० (सं.) गिरनार पर्वत
 शैक वि० शैकुं
 शैक वि०(र)श्री० [शैकुं' उपरथी]शैकली
 शैककण श्री०, -णाट पुं० शैकुं ने
 ककणतुं ते; शैक
 शैकटोके वि० शैकुं के टोकेतुं ते; श्री
 पथ्य वाधो के विशेष
 शैकड वि० शैकुं (र) श्री० शैकडा पैसा.
 -डियुं वि० शैकड वडेवार करनाडुं (र)
 डारशवाणी. -डी श्री० हिवसना
 साधारण समय उपरांत सवारमां जे
 वधु कामे शैकय ते के तेनी शैकडी
 मन्त्री. -कुं वि० उधार न राभेकुं पथ्य
 तरत आयेकुं (नालु) (र) नगह नालुं
 (नोटनडि) (उ) [दा.] कांई पथ्य छुपाव्या
 विना तरत कडेकुं (कथन)(४)नेवो जवाय
 शैकुं स०किं [प्रा. क्ल (सं. क्ल; के क्ल +
 कुं) अटकावतुं; जवा आलवा के यवा
 न हेतुं; आंतरकुं (र) कामे वणगाडतुं;
 नोकरिमां राभतुं (उ) वेपारधधामां
 नाभतुं (नालुं) [अटकायत
 शैकाळ न० शैकुं के शैकातुं ते (र)
 शैकट श्री० शैकुं अने कूटतुं ते; रडाशैक
 शैक पुं० [सं.] जगाड; विकार; तंदूरस्तीमां
 जगाडो; व्याधि. व्यागो पुं० शैगने
 इलावो. व्हाग पुं०वरसाह वगेरेनी पीडा
 शैगान पुं०; न० [फा. रौगान] तेल, मीण,
 लाप वगेरेनुं अेक जतनुं मिश्रण(वाकडां,
 क्षुडां वगेरे उपर अडावे छे)
 शैगियुं, शैगिष्ठ, शैगी [सं.], शैगीकुं
 वि० मांडुं; शैगवाणुं
 शैयक वि० [सं.] रुयि करवे तेतुं; गभतुं
 शैय पुं०[फा.] हिवस (र) अेक हिवसनी
 मन्त्री (उ) अ० ह्मेशा. ०गार पुं०
 गुजरान माटे करवानो धधो, नोकरि के
 उधम. ०गारी श्री०शैयगार; कामधधो.
 ०नीश्री श्री० हरशैयता कामनी नोध-

पोथी; डायरी. ०यशैय अ० [फा.]
 शैयशैय; हरशैय. ०भेण पुं० हरशैयने
 द्विसाण(र)ते लपवानो योपडो. -जि'कुं
 वि० शैयनुं. -शु श्री० शैयगार (र)
 गुजरान (उ) शैयनी आवक; वेदश
 शैयने पुं० [अ.] भोग अने धार्मिक
 मुसलमाननी कणर (र) मुसलमानने
 हिवसने उपवास [जंगली पथ्य
 शैय न० [दि. रोज्जा] षोडाने मणतुं अेक
 शैयिथो, शैयी वि० अेक जतने कपास
 शैयली श्री० [सं. रोड; दे. रुट्टिया, रोट्टी]
 धडना लोठनी पातणी गोपवानी. -शै
 पुं० हाथे धापीने जनावेदी नडी लापरि
 (र) आणविका [दा.]
 शैयी श्री० [सर० हिं.] शुभो शैयली (र)
 पांडशैयी. ०वडेवार पुं० सावे जभवा
 जमाडवानो संअध
 शैकुं (रौ) न० जराजर पाकता पडेवां
 सुकाईने श्रीमणार्थ जयेकुं जेवाह सोपारी
 (र) राखुं -जड भायस [दा.]
 शैडवतुं अ०किं [प्रा. क्ल (सं. क्ल के
 कुं)] जणडावतुं
 शैडा पुं०अ०व० [शुभो शैडवतुं] दोड;
 गणरडी. -डी श्री० दोड; शैडा
 शैकुं न० [सं. लोड] ईटने ककडो
 शैयु श्री० [शुभो शैय] रातनी योडी
 शैयुं न० [प्रा. रोवण (सं. रोदन)] रुदन
 शैयड, -कुं, -ल वि० [शैकुं' उपरथी] अ
 शैड पडे अेवुं
 शैयुं वि० [शैकुं'नुं व०कुं] रडतुं; रडथा करतुं
 शैडकुं (-युं) न० वीतकनी कथनी (र) रुदन
 शैहन न० [सं.] रुदन
 शैध पुं० [सं.] अटकाव. ०के वि० [सं.]
 शैध करनाडुं. ०न न० [सं.] शैधतुं ते.
 ०वुं स०किं शैकुं; अटकावतुं
 शैन श्री० [हिं. राज्ज] रातनी योडी माटे
 इरतुं ते [वि० शैनकवाणुं
 शैनक श्री० [अ.] तेज; लपके. ०दर
 शैप पुं० [शैपतुं' परथी] शैपो; छोड.

शैषलु न० [सं.] शैषतुं ते. ०शुी. स्त्री०
 शैषलु; वावणी
शैषतुं स०कि०[सं. रोर्]वावतुं(२)जमीनमां
 दोडुं हाटीने छिळुं करतुं (३)दा० वांसडे
 शैषवो)
शैषित वि० [सं.] शैषेत्तुं
शैषीट स्त्री० शैषट; शैषुं ने छापी पीटवी ते
 शैषो पुं० लुयो शैष
शैष(-अ) (रो) पुं० [लुयो रुआअ]
 अयक; दणदयो; (२) प्रताप; तेज; हाय
शैषड वि० जड; भूषण; अरसिक
शैष पुं०; न० [सं.] रुवांतुं; इतुं; शरीर
 उपरना वाण
शैष न० [इं.] धडावीतुं लशीतुं शहेर.
 वन वि० [इं.] शैषतुं के तेने जगतुं
 के तेनुं रडेवासी
शैषलुष पुं० [सं.] शैषाय (२) वि०
 शैषाय करे अेतुं
शैषथ पुं० [सं.] वागोणतुं ते
शैषावलि, -ली, -ण, -णी स्त्री० [सं.]
 रोमावलि-ली] रुवांटीनी छार
शैषाय पुं० [सं.] (लागण्णीथी) शरीर
 उपरनां रुवां छिळां यवां ते. ०के शैषाय
 करे अेतुं; शैषलुष. -थित वि० [सं.]
 शैषाय थयो होय तेतुं
शैषल वि० [इं.] अेक भास कदनो (छाप-
 वानो कागण) (२) शाही; इरणारी
शैषल्टी स्त्री० [इं.] लेणक वजेने तेमनी
 इतना वेयाळ उपर जे मडेनताळुं
 करावी आपवाभां आवे ते
शैषुं वि० [शैषुं उपरथी] पीटयुं; रडयुं
 (स्त्रीओनी गाण)
शैष पुं० [इं.] आंकली. ०२ पुं० [इं.] जणडे

तेवां गेण धाळ (जेम के, छापमानानो;
 जमीन हापवानो)
शैषडायतुं स०कि०, शैषायुं अ०कि०
 'शैषुं'तुं प्रेरक अने सावे
शैषुं अ०कि० [भा. रोव (सं. रुट्)] रडतुं
 (२) स०कि०-ने. रडतुं; -नुं दुःख करतुं,
 गातुं (३) न० रडतुं ते; शैषुं
शैषान वि०[फा.]यणकतुं(२)नहेर. -नाई,
 -नी स्त्री० (धण्टा दीवाओनो) सामटा
 प्रकाश (२) रुशानाई [शैषवाणुं
शैष पुं० [सं.] गुस्सो. -थित वि० [सं.]
शैषिली स्त्री० [सं.] योथुं नक्षत्र (२)
 जणरामनी माता (३) अंदनी पटराणी
शैषित वि० [सं.] नातुं (२) पुं० हरिश्चंद्र
 राजनो पुत्र
शैषिला पुं० पडालोनी अेक नति
शैषा पुं० अधओक; मरडा (२) जणय;
 हाट; पायमावी
शैषतुं स०कि० [भा. रुट्(सं. रुट् उपरथी)]
 योणतुं; मसणतुं (२) रगदोणतुं; मेळुं
 करतुं (३) इथरी भारी नापतुं [वा.]
शैषुं (रो०) वि० गामडियुं; जंगली;
 असव्य. -यो पुं० राबो; जडसो
शैषुं (रो०) न० त्रीजे पडोर; समी-
 सांजने वपत. -ढो पुं० त्रीज पडोरतुं
 जमल(२) वाणु(३)शैषुं
शैष वि० [सं.] रुद्र संधी (२) लथ कर;
 उत्र (३) पुं० शैषयुं; रुद्रता (४)
 हायना नव रसमानो अेक
शैष वि० [सं.] इषातुं (२) इषा जेवुं.
 ०महोत्सव पुं० परीस वर्षे जेजवातो
 उत्सव
शैष न० [सं.] अेक नरक

લ

લ પું [સં.] ચાર અર્ધરવરોમાનો ત્રીજો
લઈ 'લેવું'નું ક્રૂં રૂપ. જેમ કે, લઈ જવું
છં. ંને અં ['લેવું'નું અંકૂં] ઉદા.
'એને લઈને'

લઉઓ પું [પ્રા. લવ (સં. લ્) ઉપરથી]
રાજાની પાસે રહેતો મરકરો; લૌવો

લકડધકડ અં ધમધોકાર; અપાટાબધ

લકડિયું વિં લાકડાનું (૨) કડણ (૩) ઝાડને
પણ બાળા દે એવું (હિમ) (૪) મસાલા
રાખવાની ખાનાંવાળી લાકડાની પેટી

લકવો પું [મ. લક્વહ] શરીરનું એકાદ
અંગ રહી જવાનો રોગ; પક્ષાઘાત

લકીર સ્ત્રીં લીટી; રેખા

લકુ'(-કુ)ઓ પું [મ. લુકમહ] કાળિયો;
લાડવો; કાયદો (કટાક્ષમાં)

લક્કડ નં [સં. લકુટ; પ્રા. લક્કુહ] લાકડું
(બહુધા સમાસમાં વપરાય છે). **લકામ**
નં લાકડાનું કામ; સુતારીકામ. **લકાટ**
પું લાકડાનો કાટ કે આંતરો (૨)
વહાણમાંથી જ્યાં લાકડાં બિતરે છે તે
ડકો. **લખોડ** પું એક પક્ષી. **લધકડ**
અં જુઓ લકડધકડ. **લપીકં** સ્ત્રીં
લાટી; લાકડાનું પીકું. **લકોટો** પું લાકડાં
ફેડનારો. **લરી** વિં લાકડા જેવું કઠણ
(૨) પું બંબવં જુઓ લકડશી લાડુ.
લરી લાડુ પું એક મીઠાઈ. **લસી** વિં
જુઓ લકડશી. **-લિયું** વિં (૨) નં
જુઓ લકડિયું

લક્ષ પું [સં.] લાખની સંખ્યા (૨) ધ્યાન
(૩) ઉદ્દેશ (૪) (તાકવાનું) નિશાન

લક્ષણ નં [સં.] ચિહ્ન; નિશાની (૨)
ગુણ; ખીજ વસ્તુથી જુદો પાડનાર ખાસ
ધર્મ (૩) તેવા ધર્મનું કથન; વ્યાખ્યા
[વ્યા.] (૪) ઢંગ; આચરણ. **લવતું** વિં
સુલક્ષણ (૨) (કટાક્ષમાં) નકારાં લક્ષણવાળું

લક્ષણ સ્ત્રીં [સં.] લક્ષ્યાર્થનો બાધ
કરાવનાર શબ્દની શક્તિ [વ્યા.]

લક્ષધા અં [સં.] લાખ રીતે

લક્ષવસ્ત્રા અં અવશ્ય; જરૂર

લક્ષનું સંક્રિં [સં. લ્ક્ષ] તાકવું (૨)
તાકીને બેસવું (૩) અટકળ કરવી (૪)
શોધી કાઢવું; જોઈ જવું

લક્ષવેધી વિં ધારેલું નિશાન પાડનાર

લક્ષાધિપતિ પું [સં.] લાખ રૂપિયાની
પૂંજવાળો; લાખપતિ

લક્ષિત વિં [સં.] દેખાડેલું (૨) દેખેલું

લક્ષી વિં [સં.] લક્ષવાળું લક્ષવું (સામાન્ય
રીતે સમાસને અતો. ઉદા. 'એકલક્ષી')

લક્ષમણ પું [સં.] સમનો નાનો ભાઈ;
સુમિત્રાનો પુત્ર

લક્ષ્મી સ્ત્રીં [સં.] વિષ્ણુની પત્ની; ધનની
અધિષ્ઠાત્રી દેવી; ચૌદ રત્નમાંનું એક
(૨) ધન; દોલત. **લકાંત**, **લનાથ**, **લપાંત**,
પું [સં.] વિષ્ણુ. **લપૂજન** નં, **લપૂજ**
સ્ત્રીં [સં.] આસો વદ તેરસને દિવસે
કરાતી લક્ષ્મીની પૂજા. **લવંત(-તુ)**,
લવાન [સં.] વિં પૈસાદાર

લક્ષ્ય વિં [સં.] લક્ષ આપવા જેવું (૨)
તાકવાનું; તાકી શકાય તેવું (૩) જોઈ
શકાય - નાણી શકાય તેવું; દૃશ્ય (૪)
નં ધ્યેય (૫) લક્ષ; હેતુ (૬) નિશાન
(તાકવાનું) (૭) લક્ષ્યાર્થ (૮) જેનું લક્ષણ
બાંધવાનું હોય તે [વ્યા.]. **લખિંદુ** નં
લક્ષ્ય; ધ્યેય. **લવેધ** પું [સં.] ધારેલા
નિશાનને તોડી પાડવું તે. **લવેધિત્વ** નં
લક્ષવેધીપણું. **લવેધી** વિં જુઓ લક્ષ-
વેધી. **-લ્ક્ષ્યાર્થ** પું [સં.] મુખ્યાર્થનો
બાધ થયે તેનો સંબંધી એવો જે બીજો
અર્થ લેવો પડે છે તે [વ્યા.]

લાખ વિં [જુઓ લક્ષ્ય] દૃશ્ય (જગત માટે).

०योरशी स्त्री० योरशी लभ ० नमनुं
 यक
 लभ वि० [लुभो लक्ष] लभ [प.]
 लभलु न० [सं. लक्षण] + लक्षलु; लिखन
 लभलु न० [‘लभलु’ परथी] टीप; यादी
 (दान के उपराखानी).-लुं न० लभवानुं
 पतरलुं; लभलु (२) लभली. -त न०
 करार; सही साथेनुं लभलु (२) नसीभ-
 ना लभ. -त पतर न० कागणिया
 उपरनुं लभलु (२) गभे तेतुं (कायुं के
 अयोऊस) लभलु
 लभपति पुं० लक्षधिपति
 लभलभ वि० [सं. लभ् उपरथी; अथवा
 रव०] यणकतुं; स्वच्छ (२) अ० लभलभे
 अ०. ०नुं अ०किं इटतुं; पीडा यनी
 (२) अक्यकतुं; अणकतुं (३) लवलवतुं
 लभलभतुं अ०किं [सं. लभ्] तीव्र लभ
 लागवी; तीव्र अलिदाषा यनी
 लभलभाट पुं० [सं. लभ् उपरथी] अगअगाट
 (२) लवारे (३) सलुका; पीडा [लभ
 लभलभाट पुं० [सं. लभ् उपरथी] धभलुः;
 लभलुट वि० [लभ (लक्ष) + लुट (लुटतुं,
 के लोटतुं)] पु०कण; जेशुमार
 लभलुं स०किं [सं. लिख्] लभलु करतुं
 लभलुं स०किं [सं. लभ्, प्रा. लक्ल]
 अवलोकतुं; लेतुं
 लभलभा स्त्री० [‘लभलुं’ उपरथी] उपरा-
 उपरी के सामसामी लभलुं ते
 लभलु स्त्री० लभवानुं मडेनतालुं. -लु
 न० लभलुं ते (२) लभलुं ते. -पट्टी
 (-दी) स्त्री० लभलभा करतुं-वारवार
 लभलुं ते [नकामी टकटक
 लभारे पुं० [लभलभ; रव०] लवारे;
 लभारे पुं० [‘लभ’ उपरथी] लभनी यूदी
 वगेरे पनावनारे (२) लभ यडाववानुं
 काम करनारे
 लभलभ स्त्री० लुभो लभलभा
 लभलवट [स्त्री० ‘लभलुं’ उपरथी] लभलु
 (२) लभवानी टभ [लिपितंग
 लभितंग वि० [सं. लिखितम्] (पत्र) लभनार;

लभेशरी वि० [सं. लभेशर] ताखेवंत (२)
 पुं० लभपति [वासलुने]
 लभोटतुं स०किं लभ यडाववी (मादीना
 लभोटी स्त्री० [सं. लक्षा + वृत्कः] काय
 के पथरनी (रभवानी) नानी जाली.
 -टो पुं० मोटी लभोटी (२) अगत्यना
 के सरकारी कागणोने सीलपंध जीडे
 लभलु न० लक्षलु [लिप; नसीभ
 लभया लभ पुं० अ० व० विधिअे लभेदे
 लग अ० + लगी; सुधी
 लगट वि० (२) अ० सणंग; अेकधारे
 लगडी स्त्री० सोना के यांटीनी पाट
 लगडुं न० [सं. लग् उपरथी] गवेडानुं
 छालडुं के योडुं (२) जाले
 लगलु अ० [सं. लग् उपरथी] लगी; सुधी
 लगत वि० [सं. लग्] लगतुं; नलुकुं
 (२) स्त्री० संध; धरोभा (३) अ०
 पासे; जेडे; लागीने. -ती स्त्री० वग; शरभ.
 -तुं वि० संध; लागु पडतुं; नलुकुं
 लगन न० [सं. लग्] लुभो लगन (२)
 लगनी. ०गाणो पुं० लगननी मोसभ.
 ०पडे पुं० वरना तरकथी कन्याने त्यां
 लगनो शुभ हिवस लभी, मोकलातुं
 कंकुं यडीकं. ०सरर स्त्री० लगनगाणो.
 -नियो पुं० वरने तेडवा जनारे कन्या
 तरकनो सगो. -नी स्त्री० लडे; लडे; लत
 लगलग अ० [वि. लग् (किर्भाव)] पासे;
 अडोअड (२) आशरे
 लगाडतुं स०किं [‘लागतुं’नुं प्रेरक]
 अडकाडतुं (२) योपडतुं (३) वणगाडतुं;
 लागु करतुं
 लगाडतुं स०किं सणगावतुं
 लगातार अ० लागलागत; सतत
 लगाम स्त्री० [फा.] घोडाना मेंनुं लोडानुं
 योडुं (२) तेने भांधेली हांकनारना
 हाथमां रडेती होरी (३) अकथ [ला.]
 लगार(-रेक) वि० योडुं (२) अ० घोडा
 वभत माटे
 लगावतुं स०किं [‘लागतुं’नुं प्रेरक]; लुभो
 लगाडतुं न० १ (२) भारतुं; डोकुं

લગી અં લગણ; મુઠી
લગીર(-રેક) વિં જુઓ લગાર
લગે અં + લગી
લગેજ નં [કં.] (રેલવે) ઉતારુનો સામાન.
 [૦કરવું = ઉતારુનો સામાન લગેજના
 ખાસ ડબામાં મોકલવો (૨) સરસામાન
 બેખાતી રસીદ કઠાવવી]
લગોલગ અં [દિ. લગ = નજીક] છેક પાસે;
 અડીને (૨) લગલગ; પાસે
લગ્ન વિં [સં.] લાગેલું; વળગેલું (૨) લીન;
 આસક્ત (૩) નં નેટલો સમય પૃથ્વી
 એક શશિમાં રહે તેટલો વખત (૪) કઈ
 શુભ કાર્ય કરવાનું મુહૂર્ત (૫) પરણવાનું
 મુહૂર્ત (૬) પરણવું તે; વિવાહ
લઘરવઘર વિં ચી ધરેહાલ
લઘિમા સ્ત્રીં [સં.] લઘુપણું (૨) આક
 સ્ત્રિદ્વિઆમાંની એક-અતિલઘુ ધર્ષ જવું તે
લઘુ વિં [સં.] નાનું (૨) હલકું (૩) સહેલું
 (૪) હરવ; એક માત્રાનું. ૦કંસ પું
 () આવો કૌંસ. ૦કોણુ પું ૯૦° થી
 નાનો કોણ; 'એકચટ્ટ એન્ગલ' [ગ.].
લતમ વિં સૌથી નાનું (૨) પું અપુક
 રકમોમાંની હરેકથી જેને શેષ વિના
 લાગી શકાય એવી નાનામાં નાની રકમ.
લતમ સાધારણુ અવયવી, લતમ
સાધારણુ લાભ્ય પું જુઓ લઘુતમ.
લતા સ્ત્રીં [સં.]. ૦તાવાચક વિં
 લઘુતા ખતાવનાર. ૦મતી સ્ત્રીં શેડા
 મત ધરાવતો પક્ષ (૨) એવા લોકો
 (૩) શેડા મત હોવા કે ધરાવવા તે.
૦લાઘવી સ્ત્રીં આલાહી; પેચ; યુક્તિ.
૦લિપિ સ્ત્રીં બોલેલું જલદી લખી
 શકાય તેવી ટૂંકા સંકેતોવાળી લિપિ;
 'શોર્ટહેન્ડ'. ૦લેખન નં લઘુલિપિમાં
 લખવું તે. ૦શંકા સ્ત્રીં પેશાબની હાજત
લચક સ્ત્રીં લચકાતી ચાલ (૨) મચકાડ
લચક લચક અં ['લચકો' ઉપરથી] લચકે
 ને લચકે; મોટે મોટે કોળિયે; ઉતાવળથી
લચકવું અંકિં લચી જવું (૨) કરમોડાવું;

સાંધામાંથી ઊતરી જવું (૩) મદથી ચાલતાં
 કમ્મરથી જરા મરડાવું
લચકો પું લોચો (૨) લચકો દાળ. ૦હાથ
 સ્ત્રીં હીલા દાળ (પ્રવાહી અને બહારી
 વચ્ચેની) [અને લોહા બેવું હોય તેમ
લચપચ અં [રવં] પ્રવાહીથી તરબોળ
લચવું અંકિં લારથી નગી જવું
લચ્છો પું માંગે; પાયેલા દોરની આંટી
લજવવું સંકિં [સં. લજ] લાજે તેમ
 કરવું; લજવવું
લજાડવું સંકિં 'લાજવું'નું પ્રેરક
લજામણી સ્ત્રીં ['લાજ' ઉપરથી] એક
 છોડ (અડવાથી તેનાં પાન સંકેચાર્થ
 નય છે). -ણું વિં લાજ પમાડે તેવું;
 લાજ આવે તેવું; શરમજનક
લજાવવું સંકિં જુઓ લજાડવું
લજાત સ્ત્રીં [અ.] મજ; લિજાત
લજાત સ્ત્રીં [સં.] લાજ; શરમ (૨) અપક્રીતિ.
 ૦હીન વિં [સં.] શરમ વિનાનું; બેશરમ.
 -જિજાત વિં [સં.] લગ્ન પામેલું; શરમાયેલું
લટ સ્ત્રીં [સં. લટવા] થોડા વાળની સેર
 (૨) વડની મૂળી (૩) અમુક (સૂતરના)
 તાર કે દોરાની આંટી (૪) મોતીની સેર
લટક સ્ત્રીં ['લટકવું' ઉપરથી] લટકો (૨)
 છટા; ખૂબી; શૈલી. ૦ણુ, ૦ણિયું વિં
 ['લટકવું' ઉપરથી] લટકવું; જૂલવું (૨)
 નં કાનનું એક લટકવું રહેલું પરણું
લટકવું અં કિં જૂલવું; લખવું; ટંગાવું
 (૨) આધાર રહિત થવું; વચ્ચે રખાડી
 જવું [લા.]
લટકાવવું સંકિં 'લટકવું'નું પ્રેરક
લટકાણું વિં લટકાવાણું (૨) લટકા કરનારું
લટકું નં લટકો; નખરું. -કો પું શરીરનો
 મોહક હાવભાવ-આળો; નખરું. -કોમટકો
 પું અંખ અને શરીરનો આળો; નખરું
લટપટ વિં [રવં] પ્રેમાસક્ત; એકબીજાને
 વળગેલું - ચોટેલું (૨) સ્ત્રીં ધાલમેલ;
 ખટખટ. -ટિયું નં હજમની અસૌ ધસ-
 વાની ચામડાની પટી

લટવું અંકિં નમી પડવું
 લટાર સ્ત્રીં આંટે; ફેરો; ચક્રર
 લટિયું નં [લુઓ લટ] વાળ (જરા તુમ્હ-
 કારકર્શક) [(૪) પુંં ભમરડો
 લટું વિં નરમથેશ (૨) પરવશ (૩) સ્તમ્હ
 લઠં વિં [પ્રા. લટ્ટિ (સં. યષ્ટિ) = લાડી] નહું
 ને મજબૂત (૨) પુંં ઠગોરો. -કિયું વિં
 લહું (૨) નં ગાડાનો નીચલો ભાગ જેમાં
 લહો રહે છે. -કિં (-કાં) યુંં વિં લઠઃ
 મજબૂત (૨) હુચ્યું. -હૂ વિં (૨) પુંં
 નુઓ લઠ. -હૂં સ્ત્રીં નાનો લહો. -હૂં
 પુંં ગાડી કે ગાડાનાં પેડાંની લોહાની ધરી
 (૨) લહ માણસ [સ્વભાવનું
 લડકણુ (-ચું) (લ') વિં ઠંડાખેર; લડવાના
 લડત (લ') સ્ત્રીં લડાઈ [ઝાકું
 લડવું વિં લહું; અલમસ્ત (૨) નં તેવું
 લડખડવું અંકિં લડખડિયું ખાવું
 લડખડિયું નં ઠોકર ખાઈ લયડી પડવું તે
 લડવાડ (લ') સ્ત્રીં ['લડવું' પરથી] ઝરડો;
 કન્નિયો; વઢવાડ. -ડિયું વિં લડયા
 કરવાના સ્વભાવવાળું (૨) જેને કારણે
 લડાઈ ચાલતી હોય તેવું
 લડવું (લ') સંકિં (સં. લહું) વઢવું;
 કપકો દેવો (૨) અંકિં સામસામે
 વાદવિવાદ, ટટો, બોલબોલી, મારામારી
 કે યુદ્ધ - લડાઈ કરવાં (૩) કેટો' ચડવું
 (૪) આજ્ઞનાવ થવો [લા.]. -વૈયો પુંં
 ચોદ્દો [જંગ (૨) ઠંડો; અથડો
 લડાઈ (લ') સ્ત્રીં ['લડવું' પરથી] યુદ્ધ;
 લડાકં (-કું) (લ') વિં લડકણું
 લડાયક (લ') વિં લડી શકે તેવું (૨)
 લડાઈના ખપનું (૩) લડકણું
 લડાવવું સંકિં ['લાડ' ઉપરથી] લાડ કરવાં
 લડાવવું (લ') સંકિં 'લડવું'નું પ્રેરક
 લડી સ્ત્રીં ['લટ' ઉપરથી] એક ભતની
 વસ્તુઓનાં પંક્તિ કે માળા (૨) દોરાની લટ
 લહું પુંં [સં.] લાડ
 લઠણુ સ્ત્રીં લન; ટેવ (૨) કદતિ
 લણુણી સ્ત્રીં લણવાની ક્રિયા. -વું સંકિં

[સં. લ] તૈયાર થયેલા પાકને કાપવો
 (૨) ફળ મેળવવું [લા.]
 લત સ્ત્રીં લગની (૨) ટેવ; વ્યસન
 લતા સ્ત્રીં [સં.] વેલ
 લતાડ સ્ત્રીં; પુંં લાત; પાટું (૨) ફેરવી
 તોળવું તે; ફરી જવું તે (૩) ગોથ; ગોથું
 લતામંડપ પુંં [સં.] લતાઓના માંડવો
 લતાં નંખંખંખં. લત્તક કે ફા. લઠાલુગડાં
 લત્તો પુંં [લા.] શંકરનો ભાગ; મહોલ્લો
 લથડપથડ અંકિં [રવં] પાણીથી લીં નહીને
 તરબોળ હોય તેમ (૨) નુઓ લથરપથર
 લથડવું અંકિં ઠોકરથી ગેરથું ખાવું
 (૨) બોલતાં અચકાવું (૩) દૂબળું પડી
 જવું (માંદગીથી)
 લથડિયું નં ગોથું; અડખડિયું
 લથખથ અંકિં [સં. સ્થિ + ખથ] એ કળીખને
 જોરથી પગથ્યા હોય તેમ [અસ્તવ્યસ્ત
 લથરપથર અંકિં ઠીકું લખડવું હોય એમ;
 લહખહ અંકિં [રવં કે સં. લ્હ ઉપરથી]
 પ્રવાહીથી ભરપૂર લયકા જેવું હોય તેમ
 (૨) ઠીલા પદાર્થમાં પડી ખરડાયેલું હોય
 એમ (૩) લીન; ચકચૂર
 લહાવું અંકિં 'લાહવું'નું કમંભિ
 લપ સ્ત્રીં [સં. લિપ ઉપરથી] પીડા; કપાધિ; લહું
 લપ અંકિં [રવં] જલડી; ચટ
 લપકલપક અંકિં [રવં] લપાલપ; લપકે
 લપકે (૨) લપકારા ભારતું હોય એમ;
 લખકલખક; રહી રહીને વેદના થાય એમ
 (જેમ કે, ગુમડામાં) [મારવા
 લપકવું અંકિં [રવં] લપકાના થવા -
 લપકારો પુંં જામને લખક લખક બહાર
 કાઢતી તે (૨) વેદનાથી કે લયથી કોઈ
 પણ અવયવનું લખક લખક થવું તે
 લપકારો પુંં [સં. લ્હ ઉપરથી] તોજડાઈથી
 વધારેપડતું બોલવું તે; લપકો
 લપકો પુંં [સં. લિપ] ગંદા પદાર્થનો
 લયકો (૨) ડામ
 લપકો પુંં [સં. લ્હ ઉપરથી] તોજડાઈથી
 વધારેપડતું બોલવું તે (૨) લપકારો

લપછપ સ્ત્રીં ઘાલમેલ
લપટ સ્ત્રીં [રવ૦; સં. લિપ્. ઉપરથી] ઝપટ
 (૨) અડફટ (૩) પેચ; ફાંદો (૪) તલ્લીન;
 મરાઠી. **ઝપટ** સ્ત્રીં એચિંતી ઝૂટ
 મારવી તે. **ઠપું** અં કિં સરકું
લપટાવપું સંકિં 'લપટવું', 'લપટાવું'નું પ્રેરક
લપટાવું અંકિં [સં. લિપ્.] ચીકટમાં
 ખરડાવું (૨) લલચાવું; ફસાવું [લા.]
લપટું વિં [જુઓ લપટવું] સમજડ નહિ
 તેવું; ઠીલું
લપડંગ વિં ખૂબ લાંચું
લપડાક સ્ત્રીં [સં.] લપ્પડ; તમાચો (૨)
 ઠપકો કે ખતા ખાવી તે [લા.]
લપરડો પુંં જડો લેપ; લપેડો
લપલપ સ્ત્રીં [રવ૦; સં. લ્પ.] બકબક;
 લનારો (૨) અં ચપચપ; ઝડપથી (૩)
 લખૂક લખૂક. -પાટ પુંં; સ્ત્રીં લવારો;
 બકવાટ (૨) ઉતાવળ; ધાંધલ. -પિયું
 વિં લપલપાટ કરનારું
લપવું અંકિં [સં. લિપ્, લ્પ.] સંતાવું
લપસાણું વિં લપસી પડાય એવું (૨)
 નં લપસી પડાય એવી જગ્યા
લપસવું અંકિં ખરી પડવું; સરી જવું
 (૨) પતન થવું [લા.]
લપાવું અંકિં સંતાવું (૨) સોડમાં
 લારાવું; અડોઅડ દર્ખાને ગોઠવાવું
લપૂડું વિં [સં. લ્પ.] લપલપિયું; વાતોડિયું
 (૨) પેટમાં વાત ન રહે તેવું
લપેટવું સંકિં વીંટવું(૨)સંડોવવું [લા.]
લપેડવું સંકિં લપેડો કરવો
લપેડો પુંં [સં. લિપ્.] લપરડો; જડો લેપ
લપ્પટ વિં [સં. લિપ્. ઉપરથી] ખરીખર
 સમજડ ચોટેલું
લપ્પડ સ્ત્રીં [રવ૦] લપ્પડાક
લપ્પનછપ્પન સ્ત્રીં; નં પંચાત; છૂપી
 ધાલમેલ(૨)દોહડહાપણ; તીનપાંચ
લપ્પો પુંં [મ. લ્પ = વીંટાળેલું] ભરચક
 કસખવાળું રેશમી વણાટનું કપડું (૨)
 મોટું ઠંગઘડા વગરનું થીંગડું [લા.]

લફડ(-ર)ફફડ(-ર) અં [રવ૦] લખડતું,
 આમતેમ લડચા કરતું તથા પગે અટવાતું
 હોય તેમ; અવ્યવસ્થિત
લફડું નં [રવ૦] લીંટો લખકો (૨)
 (વસ્તુ કે કામ કે માણસ વળગવાથી
 થતું) નડતર; પીડા; ઉપાધિ [લા.]
લફડું વિં [તુર્કીં લ્પ(-ફ)ગ] કપટી;
 દમલખાજ (૨) લંપટ; વ્યભિચારી (૩)
 નફટ; નિર્લગ્ન
લખ અં [રવ૦] એવા અવાજ સાથે
 (મોંમાં મૂકવું)(૨)લપ; જલદી. **ઠક લખક**
 અં જુઓ લપક લપક. **ઠકારો** પુંં
 જુઓ લપકારો. **ઠકો** પુંં જુઓ લપકો
લખડવું અંકિં [સં. લખ્] જુઓ લટકવું
લખતરું વિં 'લખડવું' ઉપરથી' નખણું;
 ક્ષીણ (૨) નરમ; ચેચું
લખડાવું અંકિં [જુઓ લહખડ] પ્રવાહીથી
 તરળોળ થતું કે ખરડાવું (૨) સંડોવાવું;
 ફસાવું [લા.] ખિલવું તે; લપકારો
લખરડો પુંં [સં. લ્પ] તોહડાઈથી વધારે પડતું
લખલખ અં [રવ૦] એવા અવાજ ધાય
 તેમ (જેમ કે, ફૂટારાના ચાટવાનો) (૨)
 ઉતાવળે (૩) લખલખ
લખાચો પુંં [લ્વાદ (ફા.)+ચો(ચેહ ફા.)
 મેલાં ફાટેલાં લૂગડાંનો જથ્થો (૨) ભાંગ્યા-
 ત્વચા સરસામાનનો જથ્થો (૩) (ખટ
 કીમતી નહિ એવો) ઘરવાખરો (તિરરકા-
 રમાં ને ખટુધા બંધવંમાં)
લખાડ(-ડી) વિં [સં. લ્પ ઉપરથી] જુડું
 બોલવાની ટેવવાળું. -ડી સ્ત્રીં જુડાણું
લખુલખુ, લખુલખુ, લખૂકલખૂક અં
 ખીકથી લપ લપ યાય તેમ
લખોતરું વિં જુઓ લખતરું
લખધ વિં [સં.] મળેલું. **ઠપ્રતિષ્ઠ** જેની
 પ્રતિષ્ઠા જાહેરી છે તેવું; પ્રતિષ્ઠિત. -**ઠધા**
 સ્ત્રીં દુધ્યા; પીડા; ખંરીછાકરાંતી જાંનળ.
 -**ઠધ** સ્ત્રીં પ્રાપ્તિ; સિદ્ધિ
લખમેક અં [મ. લખ્મેક] 'સેવામાં હાજર
 હું' 'જાહેબ' એવા અર્થનો ઉદ્દેશાર

લભ્ય વિં [સં.] મળી શકે એવું
લમણા(-ણાં)ઝીક સ્ત્રીં માથાઝીક
લમણું ન૦, -ણો પું ગાલની ઉપરનો કાન આગળનો માથાનો ભાગ
લય પું [સં.] નાશ; પ્રલય (૨) લીનતા; એકતાર થઈ જવું તે (૩) વિરામ (સંગીતમાં) (૪) નૃત્ય, ગીત અને વાદ્યની સમતા (સંગીતમાં) (૫) કોઈ સ્વર કાઢવામાં લાગતો સમય (દ્વિત, મધ્ય અને વિલંબિત) (૬) ગાવાનો ઢંગ; સ્વર કાઢવાનો ઢંગ
લયલા સ્ત્રીં [અ.] ફારસી સાહિત્યની એક પ્રસિદ્ધ માશૂક. **ભમજનૂન** ન૦ અ૦ વ૦ લયલા અને તેનો આશક મજનૂન; ફારસી સાહિત્યમાં આશક માશૂકની એક પ્રસિદ્ધ જોડી
લયાનત સ્ત્રીં [જુઓ લાનત] લ્યાનત; શરમ; નામોશી (૨) ચિકાર; ફિટકાર; કંઠુવા
લલકાર પું [સ્વ૦] [સં. લલ્કાર] લલકારવું તે (૨) લલકારેલું ગાન. **વું** સ૦ કિં લાંબે સ્વરે ગાવું (૨) ખૂમ પાડવી (૩) હાંકવા -જલદી ચલાવવા ઉશ્કેરવું-ઉત્તેજિત કરવું (૪) લડાઈનું આહવાન કરવું; પડકારવું
લલચાવવું સ૦ કિં 'લલચાવું'નું પ્રેરક
લલચાવું અ૦ કિં [જુઓ લાલચ] લાલચમાં ફસાવું (૨) મોહિત થવું (૩) લાલસા કરવી
લલના સ્ત્રીં [સં.] સુંદર સ્ત્રી
લલાટ ન૦ [સં.] કપળ. **રેખા** સ્ત્રીં [સં.] ત્રિધાતાએ લલાટે લખેલા નરીબના લેખ
લલામ વિં [સં.] સુંદર; રમણીય
લલિત વિં [સં.] મનોહર; સુંદર (૨) પ્રિય; ગમે એવું (૩) નાજુક; કોમળ (૪) પું એક હંદ. **કલા (-ળા)** સ્ત્રીં 'કાર્ષીન આટ'; મન અને કલ્પનાના શ્રમ પર મુખ્ય આધાર રાખનાર કલા. ઉદા. ચિત્રકળા, સંગીત ઇ. -તા સ્ત્રીં [સં.] જુવાન સુંદર સ્ત્રી [લાણપતા
લણુતા સ્ત્રીં [સં. લ્હ ઉપરથી] જુઓ
લણપતા ન૦ અ૦ વ૦, **લલણપરચો** સ્ત્રીં [સં. લ્હ ઉપરથી; સર૦ દે. લલિ = ખુશામત] સવાસલા; ખુશામત

લવ વિં [સં.] થોડું (૨) પું અંશ (૩) નિમેષનો છટ્ટો ભાગ (૪) રામનો પુત્ર
લવ સ્ત્રીં [પ્રા. (સં. લ્)] લવારો
લવચીક વિં [મ.] ભાગે નહિ પણ વળે એવું
લવણુ ન૦ [સં.] મીઠું
લવરી સ્ત્રીં [જુઓ લવણું] લવારો
લવલવ સ્ત્રીં લવારો; અકબકાટ (૨) અ૦ લવલવ કરે તેમ. **વું** અ૦ કિં લવલવ કરવું. -વાટ(-રો) પું લવારો
લવલીન વિં તલ્લીન
લવલેશ વિં [સં.] થોડું (૨) અ૦ જરા પણ; તલમાત્ર (૩) પું અહુ જ થોડો અંશ
લવવું અ૦ કિં [પ્રા. લવ (સં. લ્)] લવારો કરવો
લવંગ ન૦ [સં.] લવિંગ; એક તેલનો. -ગિયું વિં લવંગ જેવું કે જેવડું (૨) ન૦ કાનનું એક ધરેલું
લવાજમ ન૦ [અ. લ્વાજિમ] અમુક મુદતે આપવાની રકમ (જેમ કે, પગારની, વતમાનપત્રની)
લવાહ પું [અ. લ્વાહ] પંચ (૨) પંચાતિથો. -દી વિં લવાહ સંબંધી (૨) સ્ત્રીં લવાહનું કામ
લવાર (વા) પું (આમ્ય) લુહાર. -ચિયાં ન૦ અ૦ વ૦ લુહારનું કામ કરતી જિપ્સી જેવી એક ભત
લવારું ન૦ બકરીનું બચ્ચું
લવારો પું [જુઓ લવણું] લવરી; અકવાટ
લવિંગ ન૦ જુઓ લવંગ (૨) એ આકારનો (ખંદૂક, સ્વવગરેનો) નાનો ભાગ. -ગિયું વિં (૨) ન૦ જુઓ લવગિયું
લવૂરિયું (વૂ) ન૦, **લવૂરો** પું નખ કે નોરથી ભરેલો ઉઝરડો
લવો પું જમનો લોળો
લશકર ન૦ [ફા.] સૈન્ય (૨) ટોળું; ધાડિયું [લા.]. -રી વિં લશકરનું, -ને લગતું
લસણુ ન૦ [સં. લ્હુન] એક કંદ. -ણિયું વિં લસણવાળું (૨) લસણ જેવું (જેમ કે મૂળો). -ણિયો પું લસણની નાની

कणी नेटयो तपणीरिया रंगनो
 ओक भलि [लसरेकेकेर
लसरेके लसरेके अ० [रव०] अपाटाअंध;
लसरेके पुं० [रव०] अपाटाथी भेयतुं के
 धसतुं ते (२) धसरेके
लसलस अ० [सं. ल्त्] लसलसतुं होय
 ऐम. ०पुं अ० किं यणकतुं; तेज
 भासुं (२) भी तेवथी तरगेण होतुं (३)
 आनंदमां भेयतुं के नायतुं
लसती वि०स्त्री० [सं.] शोभती; यणकती
लसोटपुं स०किं लसरेके धूतुं - वाटुं
लसती स्त्री० द्वय अने पाणीनुं सारणत
लसर(-रा)पुं अ० किं लडरीओ जेठवी
लसरि(-री) स्त्री० [सं.] तरंग; मोन्तुं
लसाथु (ल) न० [प्रा. ल्ह (सं. लाम)] लास;
 नडे. -थी स्त्री० [सर० दे. लहग = आद्य
 वस्तुनी भेट] युशादीने प्रसंगे भेटनी
 वहेथली. -थुं न० शुभाशुभ प्रसंगे
 नातीका वगेरेमां कराती वहेथली
लसाव(-वे) (ल) पुं० [प्रा. ल्ह (सं. लम्)]
 आनंदनो वपयोग(२)ओरनो; ओरिथी
लसिथी पुं० [प्रा. लिह; सं. लिख्] लपवानुं
 काम करनारी भाथस
लडे (लडे) स्त्री० [‘लडेपुं’] लगनी; तान
लडेकपुं (लडे) अ०किं [सं. लख्] जूवतुं
 (२) लडेकाथी यासतुं, भोसतुं वगेरे जेथी
 क्रिया करवी (३) इरइरतुं
लडेके (लडे) पुं० [लुओ लडेकतुं] शरीरनो
 मोडक याणो के भेडो(२)वणुं लंपाचीने
 के रागडो ताणुंने भोसतुं ते
लडेजत (लडे) स्त्री० [लुओ लज्जदा] मज
 (२) रस; रवाड. ०हा२ वि० लडेजतवाणुं
लडेरे (लडे) स्त्री० [सं. ल्हारी] तरंग;
 मोन्तुं (पाणी, पवन के विचारनुं) (२)
 जव के केइनी असर (३) दीलालहेर (४)
 मज; यमन. ०पुं अ० किं तरंग जेठवे;
 मोलनी लहरी यासवी. -रिथुं न०
 मोलनी भातनो साह्यो (२) ओओनुं
 कोटनुं ओक धरेखुं (३) ओकुं. -री वि०

आनंदी (२) तरंगी (३) धरणी(४) लडाबि
 (५) स्त्री० लहेर; मोन्तुं
लडेपुं (लडे) स० किं [प्रा. ल्ह (सं. लम्)]
 आनपूर्वक सांसणतुं (२) समजतुं;
 पिछानतुं (३) भाणतुं (४) भास करतुं; भेणवतुं
लपकपुं अ० किं [सं. लख्] यमकारा मारवा;
 यणकतुं (२) उमंगथी डोसतां डोसतां
 आवतुं (३) लाससा करवी
लपपुं अ० किं [सं. लख्, लख्] नमतुं (२)
 प्रेमथी उमंगकामां आवतुं (३) लुओ
 लपकतुं
लंक पुं० यातणी कम्मरनो वांक; भरेड
लंक, ०पुरी, -डा [सं.] स्त्री० रावणनी
 नगरी (२) सिवान
लंगड वि० [सं. लंग उपरथी; प्रा. लंग] लुङ;
 भोडुं; पांगणुं. -डापुं अ० किं लंगडुं
 यासतुं. -डी (०घोडी) स्त्री० ओक रमत.
 -कुं वि० लंगड
लंगडो पुं० ऐ नामनी जतनी डेरी के आंभो
लंगर न० [फा; दे. पंगर] वहाणुं शोभाची
 राभवा जमीनमां लराय तेम नापवानुं
 वांका अंकोडावाणुं ओक सावन (२)
 सदाप्रत; लंगरभानुं (३) स्त्रीओनुं पणतुं
 ओक धरेखुं (४) ओक छेडे वजन पावेदी
 होरी; लंगीस (५) लांभी डार; लंगार
 [ला.], ०भानुं न० सदाप्रत; लंगर. ०पुं
 स० किं लंगर नाथी वहाणुं शोभावतुं
 (२) ओकने पीणुं वगगाडी सांकण के
 डार करवी (३) इंदामां नापतुं [ला.]
लंगार स्त्री० [लुओ लंगर] लांभी डार;
 पंक्ति (२) सांकण. ०पुं स० किं लुओ
 लंगरतुं
लंगापुं अ० किं [सं. लंग] लंगडातुं
लंगीस न० यतजना दिवसोमां रमातुं लंगर
लंगूर न० [लुओ लंगुल] पूछडुं. -र
 (-रियो) पुं० वांहेरी
लंगुल न० [सं.] लांगुल; पूछडी
लंगोट पुं० [सर० कानडी ल्यूरी] लंगोटी
 जेथी लांभी पटीवाणुं तथा लंगोटीनी

पडे पड़ेरातुं शङ्खातमां त्रिकोण् ककडा-
 वाणुं अेक वस्त्र. ०५५ वि० लंगोटा
 पड़ेरेतुं (२) अक्षयारी. -टियुं वि०
 लंगोटी पड़ेरेतुं; नानी उभरनुं. -टियोपुं
 भाणपणुनो मित्र (२) भावो. -टी स्त्री०
 मात्र धत्री टंकाय तेम कम्मरे भाविली
 पटी के होरी साथे भेयिने भांधवानी
 लुगडानी पटी. -टो पुं० मोटो लंगोटा
लंधन न० [सं.] लुओ उल्लंधन(२)लांधण.
 -नीय वि० आणंजी के उथापी शकाय
 अेवुं. -वुं स० किं० लुओ उल्लंधनुं (२)
 लांधनुं
लंधावुं अ० किं० लुओ लंधावुं (२)
 आसवार्थ जवुं. उदा० शाक लंधार्थ गयुं
लंपट वि० [सं.] लपटार्थ लट्ट अनी गयेलुं
 (२) व्यवहारी; विषयी
लंभ वि० (२) पुं० [सं.] 'पर्यन्तिकयुक्तर'
 [ग.] (३) वि० (४) पुं० आणयो (५)
 हरियातुं पाणी भापवानी होरी. ०६ पुं०
 [सं.] परिरुद्ध; अध्याय. ०६ लुं वि० [सं.]
 लांभा कानवाणुं (२) पुं० गयेडो. ०७ भाषा
 वि० (२) पुं० अंडाकार; 'धलिभसोहड' [ग.].
 ०८ आरस वि० (२) पुं० 'रेक्रे-गल' [ग.].
 -आर्ध स्त्री० लांभापणुं के तेतुं भाप.
 -आणुं न० लांभापणुं; दूरता(२)लंधाववुं
 ते. -आववुं स० किं० 'लंधावुं' प्रेरक.
 -आवुं अ० किं० लांधुं यवुं (२) ध्येयो
 वभत यालवुं
लंधूश(-स) वि० [लंभ', 'लांधुं' उपरथी।
 साधारणथी वधारे लांधुं के अेथुं (२)
 पुं० तेतुं भाणस
लंधोदर वि० [सं.] दुहाणुं (२) पुं० गणपति
ला [ग.] नकारदर्शक पूर्वग. उदा० लाडलाण
लाधमेरी स्त्री० [इं.] पुस्तकालय
लाधलाण वि० [ग.] निरुपाय; लाचार
लाधलाड धंदलडलाड भुड'भदर'सू-
 लुडलाड श० प्र० [ग.] 'अहता सिनाय
 कोर्ध अहला नथी, ने भड'भद अेना रसूल
 उ' अे कथमो-धरलाभनी मुच्य सिद्धांत

लाधसन्त न० [इं.] परवानो
लाडड न० लुओ लडड. -डी स्त्री० सोटी;
 दाडी. -डुं न० [सं. लकड; प्रा. लकड]
 आडनां सूडं यड डण वगेरे (२) अणतल
 (३) आडभीडी; नडतर; गोड [दा.]
लाक्षण्युं वि० [सं.] लक्षण साथंधी;
 लक्षणार्थी सूचित यतुं (२) लक्षण
 साथंधी (३) भास लक्षण सूचवनाडुं;
 आभा वर्गनुं सूचक. ०९ स्त्री०
लाक्षा स्त्री० [सं.] लाभ. ०१० ल न०
 लाभनुं अनावेतुं धर. ०२ स पुं० लाभनो
 रस; अणनो
लाभ स्त्री० [सं. लाक्षा] भाभरो पीपणे।
 भोरडी वगेरे पर यता कीडाओअे
 अनावेडो अेक पदाथ'
लाभ पुं० [सं. लक्ष] सो हवर. ०५ साथ
 पुं० (२) स्त्री० [प्रा. (सं. प्रसाद)] अेक गाम,
 अक हाथी ने लाभ इपिया के फल कोर्ध
 लाभ वस्तुअेनो राजअे आगेडो
 सरपाव(२) मोटाभां मोटो सरपाव [दा.]
लाभवुं स० किं० लाभवाणुं करतुं; लाभ
 यडावनी
लाभागृह न० लुओ लाक्षागृह
लाभियुं वि० लाभनुं अनावेतुं के लाभेतुं
 (२) न० लाभनुं कंडल
लाभुं न० [सं. लक्षन्] शरीर उपरनुं
 जन्मथी पडेतुं याडुं
लाभेणुं वि० [प्रा. लक्षणिय (सं. लक्षण्य)]
 प्रतिष्ठित; आभरदार; सुलक्षण्युं
लाभेणुं वि० लाभ इपियानुं; कामती
लाभेडवुं स० किं० लुओ लाभनुं
लाग पुं० [सं. लता] ताकडो; दाव; प्रतंज (२)
 आधार; टेकल (३) युक्ति(४) वयाण
लागत अ० [सं. लू] सतत; अलु; लगतातर
लागणी स्त्री० [लागवुं' उपरथी] मननी
 वृत्ति के भाव(२) अ्या; समभाव. ०५ प्रधान
 वि० विचार के तर्क नहि पण लागणी
 नेभां मुच्य होय तेतुं; भावप्रधान
लागत स्त्री० ययेतुं अर्थ (२) हाल; जकात

लागतुं वणगतुं वि० कुरुंणी के कोर्ष
भील रीते संबंधी

लागलाग पुं० संबंधी तरीकेने हिरसो

लागलागट अ० सतत; बालु; लागट

लागलुं अ० [सं. ल्ग उपरथी] तरत न

लागवग स्त्री० लाग अने वग; वगवरीदो

लागवुं सं०किं०[सं. ल्ग] संबंध के रपश

यवो (२) संबंध के सगर्ष होवी (३)

लागणी के अतर यवी (४) न्हालुं;

समनलुं(५) देभातुं; लासलुं (६) धर्या

-हाणत यवी (भूप-तरस) (७)

मंडलुं; मन्धा रहेलुं (८) लागु यलुं; शर

करी हेतुं (नोकरीये-धधे) (९) लागु

पडलुं; भेसतुं आवलुं (हृथी, ह्वा) (१०)

लागु यडीने नडलुं (पाणी लागलुं) (११)

अथडातुं; वागतुं (१२) भीचलुं (हमणां

न आप लागी छे) (१३) किमत

पडवी; अर्थ यलुं (१४) शर करीने

नरी रहेतुं (२३वा लागुं) (१५) स्त्री के

पुरुषे पराण संबंध आंधवे (१६)

भील क्रियापद साथे आवतां ते क्रिया

करवामां हाथ के महह देवां अथवा

तेमां मंडलुं येवो अर्थ अतावे (करवा

लाग; नाणवा लाग)

लागवुं अ०किं० सणगतुं

लागु वि० वणगेलुं; लागेलुं; संबंध होय

तेवुं (२) अंधेसलुं; अनुकूल आवलुं

(३) अ० बालु; नरी

लागो पुं० [दि. लाग] हापुं; हकसाई (२)

कर; येरो (३) संबंध; सगण्य (४)

पीछा; डेडे

लाधव न० [सं.] लधुता (२) अथणता;

कुशणता (३) नानम (४) मुहलकपलुं (५)

तर्कना अंक गुण-थोडाथी प्रणानो

पुलसो यवो तेतेथी जलटो गौरवदोष

छे [न्या.]

लायार वि० [फा.] निरुपाय; विवश (२)

गरीब; हीन. -री स्त्री० लायारपलुं;

विवशता

लाअं न०अ०व० [लुओ लाअन] पगने

तणिये तेम न्हाथेणीमां बीमडानां पानथी

छारा छांटी, तावेताथी अडपथी वारंवार

डामलुं ते

लाग स्त्री० [लुओ लाग्ग] शरम (२)

मर्धाहा; मलाले (३) आपत्र; पत

लागम वि० लुओ लागिम

लागवुं अ०किं० [सं. ल्ग; प्रा. ल्ग] शरमातुं

लाग स्त्री० [सं.] डंगरनी धाली. ०होम

पुं० लग्नना विधि हरभ्यान वरकन्या

वेदीमां डंगर होमे छे ते

लागलुं वि० [सं. ल्गजालु] शरमाथ

लागिम वि०[अ.]लागम; धरित; छाने येतुं

लाट पुं०[सं.] अशय आसपासना प्रवेशतुं

प्राचीन नाम

लाट पुं० लाटो; मोले; तरंग

लाट स्त्री० [प्रा. लट्टि (सं. यष्टि)] धालीतुं

अलुं लाकडुं (२) धरी (नेम के, गाडानी,

रंठियानी) [अथाअंध

लाट पुं० [दि. लोट] अथो. अंध अ०

लाटसाहेअ पुं० मोटो साहेअ; 'लोड'

लाटी स्त्री० लाकडानुं पीडुं

लाटो पुं० मोले; तरंग

लाटो पुं० [प्रा. लट्टि (सं. यष्टि)] साधु के

कोर्ष घातुने लांभो टुकडे

लाडी पुं० [प्रा. लट्टि(सं. यष्टि)] नडी लाकडी.

अणान वि० लाडी अलाववामां कुशण

लाड न० [दि. लड्डिय] हसावी जेलावी

राजराजतुं ते (२) तेतुं वर्तन के येषा.

०कालुं वि० लाडलुं. ०कपालुं वि०

लुओ लाडवायुं. ०कुं वि० लुओ लाड-

वायुं. ०लुं(-लु) वि० लाडवायुं. ०वायुं

वि० लाडमां अछरेलुं; वहालुं

लाडवो पुं० लुओ लाड

लाडी स्त्री० [दि. लट्ट = रम्य उपरथी]

कोमण कन्या (२) नवी परजेली वहु

लाडीलुं वि० लाडवायुं (२) न० लाडवायुं जोकडुं

लाडु पुं० [सं. लड्डु] मोहक; अंक भीडी वानी

(२) पिडे; गौणो [ओकरो

લાણી સ્ત્રીં [ન્યુઓ લણણી] કાપણી
 ('લહણણી' અર્થમાં આ નોડણી નહિ)
લાત સ્ત્રીં [દિ. લ્તા] પગથી મારવું તે -
 કરેલો આઘાત; પાટુ (૨) નુકસાન [લા.]
લાદ સ્ત્રીં [દિ. લ્દી] ઘેલા ગધેડાનું છાણ
લાદવું સંક્રિં [દિ. લ્દ] (ગધેડા વગેરેની
 પીક પર) સામાન ભરવો; ખડકવું
લાદી સ્ત્રીં પથ્થરની પાતળી અને નાની
 તખતી (૨) ફરસખંધી
લાધવું સંક્રિં [પ્રા. લ્ધવ (સં. લ્ધવ) ઉપરથી]
 પ્રાપ્ત થવું; મળવું
લાનત સ્ત્રીં [અ. લ્યાનત; લ્યાનત; શરમ
લાપટ સ્ત્રીં [સ્વં] તમાચો. -ટિયો પું
 લાપોટિયો; ખુસટિયો
લાપરવા વિં [ફા.] બેપરવા. ઠંઈ સ્ત્રીં
 બેપરવાઈ [એક મીડી વાની
લાપરી (-સી) સ્ત્રીં [દિ. લ્પરિયા] ધડની
લાપી સ્ત્રીં સફેદો અને બેલતેલની બનાવેલી
 ફૂગદી; લાંબી
લાપોટ, -ટિયો ન્યુઓ 'લાપટ'માં
લાફે પું [ફા. લાફ] તમાચો
લાખી સ્ત્રીં ન્યુઓ લાખી; લાંબી
લાલ પું [સં.] ફાયદો. ઠંકારક, ઠંકારી
 વિં લાલ કરે તેવું. ઠંકારી વિં લાલ
 આપનારું. ધ્યાંચમ સ્ત્રીં કાર્તક સુદ
 પાંચમ. ઠંકું સંક્રિં મળવું; પ્રાપ્ત થવું;
 ખાટવું. -લોણ પું તોલતાં તોલાર
 એકને બદલે બોલે છે
લામણ્દીલો પું ન્યુઓ રામણ્દીલો
લામા પું [દં; ટિંકટી લ્લામ] તિબેટનો
 વડો ખોજ આચાર્ય
લાય (લા'હ), સ્ત્રીં આગ (૨) બળતરા
લાયક વિં [અ. લાજ્ક] યોગ્ય; ઉચિત
 (૨) લાયકાતવાળું; પાત્ર (૩) બંધ-
 બેસતુ; છાજવું; અનુકૂળ. -કાત, -કી
 સ્ત્રીં યોગ્યતા; પાત્રતા
લાયરી (લા') સ્ત્રીં [સં. લ્પ] બહુ બોલવું
 તે (૨) પતરાણ; શેખી; ડંકાસ
લાર (લા') સ્ત્રીં લાંબી દાર

લારી (લા') સ્ત્રીં [દં. લારી] રેલના પાટા
 પર ઠેલીને ચલાવવાની ગાડી (૨) માલ
 વહી જવાની ગાડી (હાથની કે મોટર)
લારું (લા') નં [ન્યુઓ લાર] ઝાંખરું;
 લફરું (૨) ધાડું; ટોણું (૩) આડો
 સંબંધ [લા.]
લાલ પું [સં. લ્લ ઉપરથી] છેલ; રંગાલો;
 ખાકો (૨) ઝાકરો; પુત્ર
લાલ વિં [ફા. લલ = રત્ન ઉપરથી] રાતા
 રંગનું. ધૂમ વિં [+સં. વૂર્ણ] ખૂબ લાલ
લાલચ સ્ત્રીં [સં. લ્ ચ ઉપરથી; લાલસા]
 લલચાવું તે; લાલસા; લોભ (૨) લલચાવે
 તે; લાલચમાં નાખે તેવી વસ્તુ; લાંચ
લાલચટક વિં ખૂબ લાલ
લાલચુ વિં લાલચવાળું; લોભી
લાલચોળ વિં [લાલ + સં. ચોળ] ખૂબ લાલ
લાલજી પું કૃષ્ણના બાળસ્વરૂપની મૂર્તિ
 (૨) ગોસાઈજીનો પુત્ર
લાલન નં [સં.] લાડ લડાવનાં તે.
બાલન નં લાડમાં બિહરવું તે
લાલપાણી સ્ત્રીં [લા.] દાર (૨) લોહી
લાલખમ વિં લાલચોળ
લાલખાઈ સ્ત્રીં આગ; લાય
લાલસા સ્ત્રીં [સં.] ઉત્કટ ઠંચા; તૃષ્ણા
લાલા સ્ત્રીં [સં.] લાળ
લાલા પું [સં. લ્લા] લહેરી; છેલ; ફક્કડ
 (૨) ઉત્તરમાં અમુક જાતિના લોકના
 નામ પૂર્વે આદરનો શબ્દ, જેમ કે લાલા
 લજપતરાય (૩) બાપને માટે સંબોધન
 શબ્દ (કોઈ કેકાણે). ઠ્ણ પું છેલ; ફક્કડ.
લાણુ સ્ત્રીં (હો લાલા! તું તાણીને
 ઉપર લે તો અચાચ! એવા વાર્તા-પ્રસંગ
 ઉપરથી) નાલેશીભરી મુરદેલ સ્થિતિ
લાલારા સ્ત્રીં લાલી; રતારા
લાલિત્ય નં [સં.] લલિતપણું
લાલિમા સ્ત્રીં લાલારા
લાલિયો પું [ન્યુઓ લાલો] બખરચી-ટોડ
 [સુ.] (૨) લાલ કૂતરો કે બળદ
લાલી સ્ત્રીં [લાલ = રાતું ઉપરથી] રતારા

લાસો પું લાસ; ફાંકડો (૨) પડાણ
લાવણી સ્ત્રી એક રાગ કે ઠાળ; લલકારાચ
 એવી કવિતા (૨) સંગીતનો એક તાલ
લાવણ્ય ન૦ [સં.] સૌંદર્ય. **અમ્ય** વિ૦,
અમ્યી વિ૦ સ્ત્રી [સં.] સુંદર
લાવરી સ્ત્રી [સં. લાવકી] એક પંખી
લાવરું (લા') ન૦ [પ્રા. લાવિર (સં. લવિત્)]
 કાપનાર ઉપરથી કૂતરાનું કરડવું તે (૨)
 કૂતરાનું ભરડવું તે
લાલકરકર ૨૦ સરંભમ સાથેનું મોટું લરકર
લાવવું સંક્રિં [સં. લા; અપ૦ લાવિય=લાવેલું]
 લઈ આવવું; આણવું
લાવા પું [હિં.] જ્વાળામુખીમાંથી નીકળતો
 ગરમ રસ [લાવરું
લાવું (લા') ન૦ [સં. લા ઉપરથી] કૂતરાનું ડાકું;
લાશ(-સ) વિ૦ તુલકી] બરખાહ; પાચમાલ
 (૨) સ્ત્રી [ફા.] મડદું
લાસર સ્ત્રી [સં. લાસક] શીલ; રસળાણ.
-રિયું વિ૦ રસળાણવાળું; કહે પણ કરે
 નહિ એવું
લાસુ વિ૦ [પ્રા. લહ (સં. રુજ્ઞ)] લુપ્ત; ધી
 કે ચીકટ વિનાનું (૨) ન૦ કઠોળ સિવાય-
 નું અનાજ
લાસ્ય ન૦ [સં.] સંગીત સાથેનું નૃત્ય
લાહ (લા'હ) સ્ત્રી જુઓ લાય
લાડી સ્ત્રી ધડના લોટની ખેળ
લાળ સ્ત્રી [સં. લાળ] મોઢાનો ચીકણો
 પ્રવાહી. **-ળિયું** વિ૦ ઘણી લાળ પડતી
 હોય તેવું (છાંડરું)(૨)લાળથી બનતું પલળે
 નહિ તે માટે બાળકને ગળે બંધાવું કપડું
લાળી સ્ત્રી [સં. લોલા] કનની નીચે લખડતી
 ચામડી (૨) બૂમ(પશુપંખી-ખાસ કરીને
 શિયાળની)
લાળો (લા') પું [સં. અલાત] અંગારો
લાંક (૦) પું લંક; કમરનો વાંક-મરોડ
લાંગ પું [સં. લેન્કા] વઠાણ જેવું એક કઠોળ
લાંગર (૦) ન૦ જુઓ લંગર. **વું** સંક્રિં
 જુઓ લંગરવું; લંગર નાંખી શેખવું
લાંગુ(-ગૂ)લ ન૦ [સં.] પૂછડું

લાંધ(અણુ)(૦)ન૦; સ્ત્રી [પ્રા. લંધળ(સં. લંધન)]
 લાંધા; ઉપવાસ. **વણું** ન૦ હેતુ સાધવા
 લાંધણ કરી ખેસવું તે (કોઈની સામે). **વું**
 અંકિં [સં. લંધું] લાંધો કરવો. **-ધા**
 પું લાંધણ; ઉપવાસ (૨) લાંધણું
લાંચ (૦) સ્ત્રી [સં. લંચા] અમલદાર કે
 સત્તાધારીને છૂપી રીતે અપાતી કે લેવાતી
 અપદિત રકમ. **ખાઉ**, **ખોર** વિ૦
 લાંચિયું. **-ચિયું** વિ૦ લાંચ લેનારું
લાંછન ન૦ [સં.] ઠાચ; કલક (૨) ચિહ્ન.
-ના સ્ત્રી લાંછન લાગવું કે લગાડવું તે
લાંક (૦) વિ૦ [લંકું ઉપરથી] લોક; ખંધું;
 શક (૨) માટે નહિ તેવું; તેજાની. **-કોઈ**
 સ્ત્રી લુચ્ચાઈ; શકતા. **-કિયું** વિ૦ લાંક
લાંપી(-ખી) (૦) સ્ત્રી જુઓ લાપી
લાંપીટું કી(૦) સ્ત્રી અંલકેલ (૨) તકરાર
લાંણું (૦) વિ૦ [સં. લંબા લંખાઈ, સમય
 વગેરેમાં વળું. (લાંખી એ ચવી = ઘસ-
 ઘસાટ લેધવું (૨) મરી જવું)
લાંભવું, લાંભું (૦) ન૦ [સં. ભમ ઉપરથી]
 વિભાગ; હિરસો (૨) ભાગિયાઓના ભાગ
 વહેચવા નાખવામાં આવતી ચિદ્દી
લિખિત વિ૦ [સં.] લખેલું (૨) ન૦ લખ્યા
 લેખ. **-તજ** વિ૦ 'લખનાર' એ અર્થમાં
 કાગળ લખવામાં વાપરે છે; લખિતજ
 (સંલેખ વિ૦)
લિખ્ગત, હાર જુઓ 'લહેજત'માં
લિટમસ પું [હિં.] રતનજેતના કળનો રસ
 (તેજાળ અને આલકલીની ચારખ માટે
 વપરાય છે) [લખવાની રીત
લિપિ(-પી) સ્ત્રી [સં.] લાખાના વર્ણો
લિસ વિ૦ [સં.] લીધાયેલું; ખરડાયેલું (૨)
 આસક્ત; ફસેલું [લાલસા; કામના
લિપ્સા સ્ત્રી [સં.] મેળવવાની ઠચ્છા (૨)
લિકાફે પું [અ.] પરખોડિયું
લિકુટ ન૦ [હિં.] ઉપર ચઢવા માટેનું એક
 યાંત્રિક સાધન
લિખરલ વિ૦ (૨) પું [હિં.] ઉદારમતવાદી
લિખાસ પું [અ.] લેખાશ; પોરાક

લિમિટેડ વિ. [દિ.] કાયદાથી સહિયાતું
(બેમ કે, કંપની)

લિલવટ ન. [સં. લલાટપટ્ટ] નિલવટ; કપાળ
લિલાડિં(-મ) ન. [વો. લેલોવ, નાલુ] હરાજ
લિસોટી સ્ત્રી. [સં. મેષા] નાની લીટી કે
ઉત્તરો. -ટો પું. મોટી લિસોટી

લિસ્ટ ન. [સં.] યાદી

લિંગ ન. ચિહ્ન (૨) ભતિ [ન્યા.] (૩)
સાધન; હેતુ [ન્યા.] (૪) મહાદેવની મૂર્તિ
(૫) પુરુષની ઘડી (૬) લિંગદેહ. વ્દેહ
પું., વ્દશરીર ન. [સં.] છવાતાનું સૂક્ષ્મ
શરીર. -ગાયત્ર પું. એ નામના શેવ
સંપ્રદાયનો આદમી. -ગી વિ. લિંગત્રણું

લિંગજી સ્ત્રી. લિંગનું ઝાડ; લિંગાઈ

લિંગુ ન. [સં. નિઠ્ઠ] લીંચુ; એક ખાટું ફળ.
ઠ્ઠી, -મોઈ સ્ત્રી. લીંગાઈ

લિંગોળી સ્ત્રી. લીંગોળી; પહોળા મોંનું
એક મોટું વાસણ [લીંગડાનું ફળ

લિંગોળી સ્ત્રી. [પ્રા. પિમ્બોલિયા; દે. લિંગોહલી]

લીક સ્ત્રી. [દિ.] લીટી (૨) હદ

લીખ સ્ત્રી. [પ્રા. લિમ્લા (સં. લિક્લા)] બ્દ
નામના જંતુનાં ઈંડાં. -ખિયું ન. લીખ
કાઠવાની ઝીણા દાંતાની કાંસડી

લીચી સ્ત્રી. [ચીની લિચૂ] પૂર્વ હિંદમાં
થતું એ નામનું એક ફળઝાડ કે તેનું ફળ

લીચ્છે, લીચ્છે 'લેવું'નું વિનયર્થ ૩૫ [પ.]

લીટી સ્ત્રી. [પ્રા. લિહા (સં. લેલા)] પહોળાઈ
વગરની રેખા (૨) હાથ; એળ(૩) પદ; કડી

(૪) લીક; હદ

લીહ સ્ત્રી. [દિ. લ્હી] લાહ

લીહું સંકિં. 'લેવું'નું ભૂ.કા. (૨) લીધેલું
લીધે અ. લઈને; તેથી; તેટલા માટે; કારણે

લીધેલ (-લું) 'લેવું'નું ભૂ. કું

લીન વિ. [સં.] લય પામેલું (૨) ગરક; તદલીન
લીપણુ ન. [લીપવું પરથી] લીપણ; જમીન
ઉપર કરેલો છાણ માટીનો લેપ [કરવો

લીપવું સંકિં. [સં. લિપ] છાણ માટીનો લેપ

લીમડી સ્ત્રી. [અપ. લિમ્બ; પ્રા. લિમ્બ (સં.
નિમ્બ) નાનો લીમડો (૨) લીમડાની

ભતનું કોઈ પણ નાનું ઝાડ (બેમ કે
મીઠી લીમડી). -ડો પું. એક ઝાડ

લીરો પું. દૂગડાનો લાંગો કકડો; ચીરો

લીલ સ્ત્રી. અધિચાર પાણીમાં કે તેની જગામાં
થતી લીલી ચીકણી વનસ્પતિ (૨) ભલ

લીલ સ્ત્રી. [સં. નાલ] આખલો (પ્રયોગમાં
લીલ પરણાવવી કહેવાય છે)

લીલમ ન. લીલા રંગનું એક રત્ન

લીલવો પું. કડોળનો લીલો દાણો (બેમ
કે પાપડી તુવેરનો)

લીલા સ્ત્રી. [સં.] ક્રીડા; ખેલ (૨) અદ્ભુત
ખેલ(૩) અનતાર કરેલાં કામ(૪) તેનું નાટક

લીલાણુ ન. લીલાતરીવાળો પ્રદેશ

લીલાપુરુષોત્તમ પું. [સં.] શ્રીકૃષ્ણ (તેથી
ભલવું - મયાદાપુરુષોત્તમ = શ્રીરામ)

લીલામું ન. વાગવાથી થયેલું લીલું વાહું

લીલાલહેર સ્ત્રી. આનંદ; સુખ(૨) આખાઈ

લીલાવતી સ્ત્રી. [સં.] પ્રસિદ્ધ મણિતી
ભારકરાચાર્યની પુત્રી

લીલાશર સ્ત્રી. લીલાશણું

લીલાંચાણી ન. અંબવં. ટેલી ભાંગનું પેય

લીલી ઘોડી સ્ત્રી. ભાંગ (૨) ભાંગેના કેડું

લીલી ચા સ્ત્રી. એક ઘાસ કે તેને ઉકાળીને
ચા પેટે પિવાતું પેય

લીલીસૂકી સ્ત્રી. [લીલું + સૂકું] સુખ અને
દુઃખ; ચડાવપડતી

લીલું વિ. [દિ. લિલિર] કાચી ફરીના
રંગનું (૨) લીનું (૩) રસવાળું; તાનું

(૪) ખૂબ પૈસાદાર [લા.]. [લીલો દુકાળ
શ. પ્ર. અતિવૃદ્ધિને લીધે પડેલો

દુકાળ]. વ્દમ વિ. [નિદયામ] ખૂબ
લીલું. વ્દખીણું વિ. ખૂબ ક્રોધાયમાન.

-લોતરી સ્ત્રી. તાજ લીલી વનસ્પતિ
(૨) ભાજપાલો; તાનું શાક

લીવર ન. [દિ.] કલેનું; કાળનું

લીસું વિ. [દિ. લિસય = પાતણું - નાનું કરેલું]
ખરઅચકું નહિ તેવું; સુવાળું (૨) સરકણું

લીહ(-હી) સ્ત્રી. [પ્રા. લાહા (સં. લેલા)]
લીટી (૨) હદ

લીટ ન૦; સ્ત્રી૦ નાકનો ચીકણો મળ
 લીડી સ્ત્રી૦ [સં. લેંડ; ડે. લિંડ-હિયા] ગોળાના
 આકારની અથાર(ઉંદર-બકરી વગેરેની)
 ૦પીપર સ્ત્રી૦ લાંબી પીપર. -કું ન૦.
 ગરગોલા જેવો કઠણ મળ (અર્થડાંઈ૦નો)
 લીપણ, ૦ચૂંપણ ન૦ ન્તુઓ લીપણ. -વું,
 -વું ચૂંપવું સંક્રિં ૦ ન્તુઓ લીપવું
 લીખડી(-ડો) ન્તુઓ 'લીમડી'માં
 લીખણ સ્ત્રી૦ ન્તુઓ લિંખણ
 લીખુ, ંડી, -ખાઈ ન્તુઓ 'લિંખુ'માં
 લીખોળી સ્ત્રી૦ ન્તુઓ લિંખોળી
 લુકમાન પું [અ.] કુરાનમાં વર્ણવેલો એક
 વિદ્વાન ડાહ્યો પુરુષ
 લુરચાઈ સ્ત્રી૦ લુચ્યાપણું
 લુચ્યું વિં કપટી; કોંચું (૨) ખંધુ; પકું;
 પહોંચેલું (૩) વ્યભિચારી [હોય તે
 લુછણિયું ન૦ લુછવાનું કપડું ધત્યાદિ જે
 લુછાવવું સંક્રિં, લુછાવું અંક્રિં 'લુછવું'નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ
 લુટણિયું વિં લૂટી નય તેવું
 લુટાઉ વિં લૂંતું
 લુટારુ(-રો) પું લૂંતારો; ધાડપાડ
 લુટાવવું સંક્રિં, લુટાવું અંક્રિં 'લૂંતવું'નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ
 લુટવું અંક્રિં [સં. લૂટ] ન્તુઓ લૂંટું
 લુસ વિં [સં.] લોપાયેલું; નાશ પામેલું
 લુપ્થ વિં [સં.] લોભિયું; લાલચુ (૨)
 લોભાયેલું; મોહિત. -પધા સ્ત્રી૦ લોભ;
 આતુરતા [ચાચ્યે; ઝટ ઝટ (ખાણું તે)
 લુશ(-સ) લુશ(-સ) અંક્રિં [રવં] વગર
 લુહાર પું [પ્રા. લોહાર (સં. લોહકાર)] લોહું
 ધરવાનો ધધો કરનાર જ્ઞાતિનો આદમી.
 -રિયાં ન૦ ખ વ૦ ન્તુઓ લવારિયાં
 લુંગી સ્ત્રી૦ [હિં.] કાછડી વાલ્યા વગર કેડે
 વીંટવાનું વસ્ત્ર
 લુંચન ન૦ [સં.] વાળ દૂંધી નાખવા તે
 લુંચિત વિં [સં.] લુંચન કરેલું
 લૂ સ્ત્રી૦ ઉનાળાના ગરમ પવનનો ઝપાટો
 (૨) તેનાથી થતો રોગ

લૂઓ પું [સં. લ્વ ઉપરથી] વણવા માટે
 લીધેલો કણકનો નાનો ગોળો
 લૂક(-ખ) સ્ત્રી૦ ન્તુઓ લૂ
 લૂખસ સ્ત્રી૦ ચામડીનો એક રોગ; ખૂલ્લી
 લૂખું વિં [પ્રા. લુલ (સં. રુલ)] ચીકટ
 વિનાનું (૨) રસ વિનાનું (૩) નિર્ધન;
 ખાલી [લાં. ૦પા(-પૂ)ખું વિં લૂખું
 લૂગડાંલિતાં ન૦ ખવંવં [લૂગડું + ફા. લત્તહ]
 લૂગડાં અને તેવી ખીલ વસ્તુઓ
 લૂગડું ન૦ [પ્રા. લુગલ, લુગલ (સં. લુકલ)]
 કપડું; વસ્ત્ર(૨) સાલ્યો. [લૂગડાં ઉતારીને
 વાંચ્યો = (પત્ની સરઆતમાં) મરણના
 સમાચાર સૂચવવા લખાય છે]
 લૂગદી સ્ત્રી૦ પ્રવાહી સાથે ધૂંટીને ખનાવેલો
 લોહો (૨) દોર ખાવાનો લોહો
 લૂછણું ન૦ ['લૂછવું' ઉપરથી] લુછણિયું
 લૂછવું સંક્રિં [પ્રા. લુચ્છ, લુછ (સં. પ્ર + ઝચ્છ)]
 લૂગડાથી ધસી સાફ કરવું; લોહવું (૨)
 કોઈને ધસવું; લગાડવું કે ચોટાડવું
 લૂટ સ્ત્રી૦ લૂટું તે (૨) જીરેલો માલ.
 ૦ફાટ સ્ત્રી૦ લૂટવું તે
 લૂટવું સંક્રિં [સં. લૂટ; પ્રા. લૂટ, લૂટ]
 ખળાત્કારે હરી લેવું; ઝૂંટવી લેવું
 લૂટાલૂટ સ્ત્રી૦ ['લૂટવું' પરથી] ઉપરાઉપરી
 કે અનેક સ્થળે લૂટફાટ મચી રહેતી તે
 લૂટવું અંક્રિં [ન્તુઓ લૂટવું] ગબડવું; આળોટવું
 લૂણુ ન૦ [પ્રા. (સં. લ્વળ)] મીઠું; નિમક.
 [ઉત્તારવું = ખલા દૂર કરવા ખાતમાં
 મીઠું ધાલી માથા ઉપર ફેરવવું]. ૦હરામ
 વિં નિમકહરામ. [લૂણુ હરામ કરવું =
 જેનો રોટલો ખાધો હોય તેને ખેવડા
 નીવડવું]. ૦હલાલ વિં નિમકહલાલ.
 [લૂણુ હલાલ કરવું = વડાદાર રહેવું]
 લૂણી સ્ત્રી૦ [પ્રા. લૂળ (સં. લ્વળ) પરથી]
 એક ભાજ
 લૂણો પું લીનારાથી ઈંટ, છાવગેરે ખવાઈને
 ઉપર વળતી છારી
 લૂમ સ્ત્રી૦ ફળનું ઝૂમણું. ૦ખું ન૦, ૦ખો
 પું ઝૂમણું; મોટી લૂમ. ૦ઝૂમવું અંક્રિં

लूमभाखेर लटक्कुं. ०वुं अ०किं लटक्कुं
(२) नमी जवुं [लूम; लोदा
लूदी (०भाई) स्त्री० [सं. ल्ह उपरथी]
लूकुं [वि [सं. ल, लत] लंगकुं (२) अषंग;
अशक्त; निर्णय (३) पाया के आधार
वसरनुं [दा.]

लूट स्त्री० [सं. लुट् उपरथी] लुओ लूट.
०खियुं वि० लुओ लुटखियुं. ०इट स्त्री०
लुओ लूइट. ०वुं स०किं लुओ लूटुं.
-टाडि वि० लुओ लुटाडि. -टारु(-रे)
पुं० लुओ लुटारु. -टाडूट स्त्री० लुओ
लूटाडूट. -टावपुं, -टावुं लुओ लुटावपुं,
लुटावुं

लूंडापायुं. न० गुलामगारी [गुलाम
लूंडी स्त्री० दासी; गुलामडी. -डो पुं० दास;
लूण स्त्री० [दे. लुंवी.] लुओ लूम. ०वुं
अ०किं लुओ लूमउं

ले (ले) 'लेकुं'नुं आज्ञार्थं पीजे पुरुष अेक-
वचन (२) अ० वाड, डीक अे अर्थ'ने
हूँगार

लेप पुं० [सं.] लपेकुं ते; लपाए (लेम के
रिलालेप; विधिना लेप) (२) अत;
करारनुं लपाए (३) दूँके निर्णय. ०के
पुं० [सं.] लडियो (२) अय के लेप
लपनार. ०ए (एली) स्त्री० [सं. ऐवनी]
कलम. ०न न० [सं.] लपउं ते. ०नकला
(-णा) स्त्री० लपवानी कण. ०नपद्धति
स्त्री० लपवानी रीत; हणारत. ०नसामथी
स्त्री० लपवानो सामान. ०नी स्त्री० [सं.]
लुओ लेपए. ०पत्र पुं०; न० [सं.] करार;
इस्तावेज. ०वपुं, ०वुं स०किं [लुओ
लेपुं] हिसाभमां लेवुं; गणकारवुं. -प्या
स्त्री० [सं.] दीडी; रेभा -पिका स्त्री०
स्त्री लेपक. -पित वि० लपेकुं; लेपी.
-पितवार वि० लेपित; लपाएमां
होय अेवुं (२) अ० लपिने. -पिनी
स्त्री० [सं.] लेपए. -पी वि० लेपितवार.
-पुं न० म०अे गलाय अेवो दूँके सहेले
हिसाभ (२) गणतरी; हिसाभ (३) गलुं

[दा.]. -पे अ० हिसाभे; प्रमाणे (२)
प्रीत्यर्थे; वारते; भाते

लेलूम स्त्री० [फा. लेजम] कसरतनुं अेक
साधन के तेनी कसरत

लेट वि० [हं.] मोडुं

लेटवुं अ०किं लेटवुं; आणेएवुं(२)सूनुं

लेटिन स्त्री० [हं.] प्राचीन रोमनी भाषा

लेडी स्त्री० [हं.] आनु; मानवत स्त्री (२)
'सर'नी पत्नीने तेवो हलकाल

लेषु स्त्री० लुओ लेंड

लेषु (ले) वि० [लेकुं उपरथी] 'लेनार'
अे अर्थ'मां शण्डने छेडे (इहा० लपलेषु)

(२) (ले') न० लेषु; लेवानुं ते. ०हार
पुं० लेषावाणे. ०हेषु स्त्री० लेवडेवडने

सं'अंध (२) लेषाहेष्ठी. -एषुहेष्ठी स्त्री०
पूर्वजन्मनुं भागतु आपवानुं के लेवानुं

होय तेवो सं'अंध; ऋणानुअंध (२)
लेवडेवडने सं'अंध. -खियाट पुं०

लेषुहार; लेषावाणे. -खुं (ले') न०
आणेकुं पाछुं लेवानुं ते (२) ऋणानुअंध

लेवो सारो सं'अंध

लेथ स्त्री० [हं.] सधेडो (लोढानो धाट
हतारवानो) [काय [प. वि.]

लेन्स पुं० [हं.] अंतर्गोण के अडिर्गोण

लेप पुं० [सं.] दीला पहाथ'ने पातणे थर;
अरड (२) अरड करवानो दीवो पहाथ' (३)

लेपावुं ते; आसक्ति

लेपन न० [सं.] लेप करवो ते (२) लेपावुं ते

लेपावुं अ०किं अरडावुं (२) आसक्त वचुं

लेइटन.ट पुं० [हं.] मडनीरा कर्म'वारी

लेमल न० [हं.] नामकामवाणुं पत्तुं

लेमास पुं० [लुओ [लेमास] पौराक;
पहेरवेश
लेमारेटरी स्त्री० [हं.] प्रयोगशाळा
लेमागु (ले) वि० लईने नासी ज्जानुं(२)
अडीतडीथी पारकुं लईने पोतानुं
अताववानुं
लेमन(-नेड) पुं०; स्त्री०; न० [हं.] दीपुना
शरअत लेवुं अेक पीछुं

લેખક (લે) સ્ત્રી૦ લેવું ને મૂકવું-ઢાડવું તે; આંધડાડ (૨) લેખક; મૂકવણ
લેખક (લે) સ્ત્રી૦ ચારંચાર લેવું અને મૂકવું તે (ઉતાવળતા ગભરાટમાં) (૨) મરવાની તૈયારી; ભોંધે લેવાનો વખત (૩) તેવો ગભરાટ કે મૂકવણ
લેખ્ય પું; ન૦ [દં.] દીવો [લેખ્યું
લેખ્યું (લે) ન૦ [‘લેખવું’ પરથી] જુઓ
લેણું (લે) ન૦ કોલ પાથરવાનું કડિયાનું એજર
લેણૂ (લે) વિ૦ જોધે ઘેરાયેલું (૨) ધણું; અતિશય
લેવડ સ્ત્રી૦ લેવું+વડ(સં. વૃત્તિ)] ડહારલેવાનો વ્યવહાર. **વેવડ** સ્ત્રી૦ ઉછીનું લેવા આપવાનો સંબંધ. -**ડાવવું** સંક્રિ૦ ‘લેવું’નું પ્રેરક (૨) ધમકાવવું; ઠપકારવું
લેવલ ન૦ [દં.] સપાટી: સમતલતા (૨) (સપાટીથી ગણતરી) જાંચાર્ઠ
લેવાદેવા પું૦; સ્ત્રી૦ આપવાલેવાનો કે બીજી કોઈ પણ જાતનો સંબંધ
લેવાલ ન૦ ખરીદતાનું (શેર ખતરમાં વપરાય છે). -**લી** સ્ત્રી૦ ખરીદી
લેવાવું અંક્રિ૦ ‘લેવું’નું કર્મણિ (૨) (શરીરનું) સુકવું; ફિક્કું પડવું (૩) ખસિયાણા પડવું; શરમાવું
લેવી સ્ત્રી૦ [દં.] દુરવિચારત ઉચ્ચાણું; લાગો(૨) રાત્ર કે ગવર્નરનો લોકને મળવાનો દરખાસ
લેવું સંક્રિ૦ [પ્રા. લે (સં. લા)] સ્ત્રીકારવું (૨) પકડવું; ઝાલવું (૩) ભેળવવું; દાખલ કરવું. ઉદા૦ એ કામમાં એને ન લેશો (૪) ખાવું અથવા પીવું (દૂધ લેશો કે ચા ?) (૫) માન્ય રાખવું; ટેકો આપવો (પક્ષ, ઉપરાણું) (૬) ખરીદ કરવું (થોડો ક્યારે લીધો ?) (૭) કિમત લેવી (આ શાલનું શું લીધું ?) (૮) ધારણ કરવું (વેશ લેવો) (૯) દાખવવું (શક લેવો) (૧૦) દોરવું; તેડી જવું (ઝાકરાને સાથે લીધો) (૧૧) જૂટવવું; પડાવવું; વિનાનું કરવું(આખર, વખત, જીવ, લાંચ)(૧૨) ધમકાવવું; ઠપકો આપવો (તે આળ્યો

કે તેને લીધો) (૧૩) ઉપાડવું; રથખાંતર કરવું (ટેબલ પાસે લો) (૧૪) બોલવું; ઉચ્ચારવું(તેનું નામ ન લેશો)(૧૫) વહોરવું (હાથ લેવી)(૧૬) નોંધવું; ઉતારી લેવું(તેમનું ઠેકાણું લઈ લો) (૧૭) કાપવું; ઉતારવું (નખ, વાળ) (૧૮) આપે કે કરે તેમ કરવું (કામ લેવું) (૧૯) તપાસ કરી સમજવું (માપ, તાગ, ખખર) (૨૦) માગવું; પૂછવું(આજ્ઞા, પરવાનગી)(૨૧) ઉપાડવું; રહૂ કરવું (વાધો લેવો) (૨૨) પૂર્વ સમ્પ્રથી સૂચિત થતી ક્રિયા ખતાવે (શાસ લેવો) (૨૩) બીજા કિં૦ ની સાથે આવતાં તે ક્રિયા પૂરી કરવી અથવા વહેલી ખતાવવી એવો અર્થ ખતાવે (ખાઈ લેવું). **વેવું** ન૦ જુઓ લેણું
લેશ વિ૦ [સં.] જરાક (૨) પું૦ આણું; થોડો ભાગ. **ભાત્ર** વિ૦ બહુ જ થોડું (૨) અં૦ જરાક ધણ
લેસ સ્ત્રી૦ [દં.] જરીની દિનાર
લેસન ન૦ [દં.] વિદ્યાર્થીએ ઘેરથી તૈયારી કરી લાવવાનું કામ કે ભણતર
લેંકવું (લે૦) સંક્રિ૦ [જુઓ લહેકવું] જૂલવું
લેંધો (લે૦) પું૦ મોટું સ્થળ; ચોરણું
લેંડ (લે૦) સ્ત્રી૦ ગિલ્ડરોટ્ટું=બે) લેણું; ગિલ્ડી-દંડાની રમતમાં વકટ પછીનો દાવ; રેંટ
લોઈ સ્ત્રી૦ [સં. લોમ ઉપરથી] કામળ; જાનનું કાપડ
લોક પું૦ [સં.] જનતા; જનસમૂહ (૨) વર્ગ; જાત (૩) કર્મફળ ભોગવવાનાં માનેલાં જુદાં જુદાં સ્થાન કે જગત (સ્વર્ગલોક દં૦). **લોકથા** સ્ત્રી૦ લોકોમાં પ્રચલિત વાત (૨) દંતકથા. **અર્થા** સ્ત્રી૦ લોકોમાં ચાલતી વાત. **જીવન** ન૦ લોકનું - સમાજનું જીવન. **જીવ** ન૦ [સં.] ત્રિભુવન (સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાળ). **બાલ** [સં.], -**બા** પું૦ જુઓ દિકપાલ. **અસિદ્ધ** વિ૦ [સં.] જગમશહૂર. **અપ્રિય** વિ૦ લોકોને પ્રિય. **બોધા** સ્ત્રી૦ સામાન્ય જનતાની બોલી. **બોધ** વિ૦ આમ

લોકોને રસ્ પડે એવું. **ભત** પું લોકોનો મત. **ભાતા** સ્ત્રી [સં.] સમગ્ર જન-સમુદાયને મેળનારી લક્ષ્મી (૨) નદી. **ભાનસ** નં લોકાંતું સમૂહગત માનસ; 'માસમાઇન્ડ'. **ભાન્ય** વિં લોકોમાં માન પામેલું; લોકોએ સ્વીકારેલું (૨) પું તિવક મહારાજ

લોકલ સ્ત્રી [હં.] ધીમી ગતિએ દોડતી ને અર્ધાં સ્થાનોએ ઊભી રહેતી ગાડી (૨) મોટા શહેરના ભાગો અને પરાંમાં દોડતી ટ્રેન (૩) સ્થાનિક; તળું. **ભોડ** સ્ત્રી; નં [હં.] બિલ્લા કે તાલુકામાં મ્યાં સુધરાઈ નથી હોતી ત્યાંની સ્થાનિક સ્વરાજ્યની સંસ્થા [૩૨

લોકલાજ સ્ત્રી લોકોમાં નહારું કહેવાવાનો **લોકવાયકા** સ્ત્રી લોકોમાં ચાલતી વાત; અફવા

લોકવાર્તા સ્ત્રી [સં.] જુઓ લોકકથા **લોકશાસન** નં, **લોકશાહી** સ્ત્રી લોકો દ્વારા ચાલતું રાજ્ય; 'ડેમોક્રસી'

લોકશાળા સ્ત્રી સામાન્ય જનતા માટેનું શિક્ષણ આપતી અમુક જાતની એક શાળા **લોકસંચક** પું [સં.] લોકહિત; લોકકલ્યાણ **લોકસાહિત્ય** નં લોકોમાં પ્રચલિત કથા-વાર્તા કે કવિતારૂપી સાહિત્ય

લોકસેવક પું પ્રલસેવક, લોકસેવા કરનાર **લોકહિત** નં [સં.] લોકોનું હિત

લોકાચાર પું [સં.] લોકોમાં ચાલતો વ્યવહાર કે રીતિ [કહેવાવું તે-વગેરે]

લોકાપવાદ પું [સં.] લોકમાં નહારું **લોકિત** નં, **લોકેટ** નં [હં.] સ્ત્રીઓનું ગળાનું એક ધરેલું

લોકેષણ સ્ત્રી [સં.] લોકોમાં પ્રતિષ્ઠા કે યશની કામના (૨) સ્વર્ગ વગેરે લોકના સુખની કામના

લોકોક્તિ સ્ત્રી [સં.] કહેવત

લોકોત્તર વિં [સં.] અલૌકિક; અસાધારણ

લોખંડ નં લોહું. **-ડી** વિં લોખંડનું ખનાવેલું (૨) ઘણું મળ્યૂત (૩) દંડ-નિશ્ચયી; અણનમ [લા.]

લોચ પું [સં. હુંચ] માથાના વાળ પોતાને હાથે ઢૂંધી કાઢવા ને જન. **વન** નં હુંચન; ઢૂંધી નાખવું તે (૨) છીનવી લેવું તે **લોચન** નં [સં.] આંખ. **-નિયું** નં લોચન [ધ.]

લોચવાવું લોચાવું અંકિં લોચામાં પડવું; ચૂંચવાવું; સડોવાવું (૨) લોચો વળવું **લોચો** પું [સં. લોચક] લોંદો; લચકો (૨) ડૂચો; ડખૂચો (૩) ગચ્ચડ; ગોટાળો (૪) વાંધો; તકરાર

લોટ પું [દે. રોટ્ટ] ખારીક ભૂકો; ચાટો **લોટકું** નં [જુઓ લોટું] ચડવો **લોટલુ(-લુચું)** વિં લોટતી-ગુલાંટ ખાચા કરતી (પતંગ)

લોટપોટ વિં લોથપોથ (૨) ગોટપોટ

લોટરી સ્ત્રી [હં.] ટિકિટો વેચી ખરીદના-રાઓમાંથી જેને નસીબે આવે તેને ધનામો આપવાની રાતને કરાતી એક પ્રકારની ધૃતવ્યવસ્થા (૨) નસીબનો ખેલ [લા.]

લોટવું અંકિં [પ્રા. લોટ્ટ (સં. હુટ્ટ)] લેટવું; આગોટવું (૨) સૂવું (૩) ગચ્ચડવું; ગુલાંટ ખાવી

લોટિયું વિં [જુઓ લોટું] લોટાના તળિયા જેવું; ઘોડું રોડું. **-ચો** પું જુઓ વહોરો ૧

લોટી સ્ત્રી ['લોટવું' ઉપરથી] નાનો લોટો. **-ટું** નં નાનો માટીનો ઘડો; માટીનું લોટા જેવું વાસણ (૨) માથું [લા.]. **-ટો** પું ધાતુનું એક પાત્ર-કળશિયો (૨) દસ્ત [લા.]

લોહ પું [દે. લોહ=વાટવાનો પથ્થર (સં. લોહ)] પાણીનું લાટ જેવું મોતું; પૂરનો ઘડો (૨) તાપથી એગળાને ખાંડો માટીનો ગડો; લોહાનો લડો (૩) વાંધો; તકરાર [લા.] [(કથાસ)

લોહવું સંકિં [દે. લોહ] ચરખાથી પીલવું **લોહાં** નં અંબંવં લોહાનાં એભરો. **-ઢી** સ્ત્રી લોહાની તપી

લોહું નં [સં. લોહ ઉપરથી] એક ધાતુ; લોખંડ **લોથ** સ્ત્રી લાસ; મડદું (૨) [લા.] ઉપાધિ;

પીડા (૩) વિં તદ્દન યાષ્ટી ગયેલું. ૦પોથ
 વિં યાષ્ટી ગયેલું [આળોટવું
 લોથવું અં કિં બેચેનીમાં આમ તેમ
 લોથિયું (લો) નં [સં. હુષ] કૃતરાનું બચકું
 લોન સ્ત્રીં [ઈ.] અમુક શરતે લેવાતી જીતી
 કે બ્યાભુષ્ટી રકમ
 લોપ પુંં [સં.] દુપ્ત થવું તે; નાશ પામવું
 તે; દેખાવું બંધ થવું તે. ૦ક વિં લોપ
 કરનારું
 લોપડચોપડ નં [લિપવું+ચોપડવું] ચીકટ;
 ધી, તેલ વગેરે (૨) [સા.] અતિશયોમ્નિ
 (૩) ખુશામદ
 લોપરી સ્ત્રીં [ન્યુઓ લેપડી] થપોલી
 લોપવું સંકિં [સં. લુપ્] ઉલ્લંઘનું; ન માનવું
 લોફર વિં પુંં [ઈ.] ભટકેલ; બદમાશ
 લોખ (લો) સ્ત્રીં ચાદ્દારતી (૨) આહત
 લોખડી(-રી) સ્ત્રીં [અપ. લોખડી] ખારીક
 જાનની કામળી કે ઓઢણી
 લોખાન પુંં [ફા. લ્હાન] એક વૃક્ષનો ગુંદર
 (ધૂપ કે ચીપધિ)
 લોખ પુંં [સં.] લાલચ; તૃષ્ણા. ૦ન વિં [સં.]
 ન્યુઓ લોખામણું (૨) નં પ્રલોભન.
 -ભામણું વિં લલચાને તેવું. -ભાવવું
 સંકિં 'લોભાવું'નું પ્રેરક. -ભાવું અંકિં
 લોભમાં પડવું; લલચાવું. -ભિત વિં
 [સં.] લોભાયેલું. -ભિયું, -ભી વિં
 લોભવાળું
 લોભ પુંં; નં [સં.] વાળ; રંડું; રામ
 લોલ વિં [સં.] ચંચળ (૨) સુંદર (૩) આતુર
 (૪) નં ગરબાની લીટીને છેડે આવતો
 શબ્દ. ૦ક નં લટકતી અને ઝૂલતી વસ્તુ
 (જેમ કે ઘંટ કે ઘડિયાળમાં)
 લોલા સ્ત્રીં [સં.] જીભ
 લોલિત વિં [સં.] હાલતું; ઝૂલતું
 લોલુપ વિં [સં.] લલુતાવાળું; તૃષ્ણાતુર.
 ૦તા સ્ત્રીં

લોલો અં [સં. લુલ] હાલરાનો એક
 અવાજ (૨) પુંં (જીભનો) ઝૂલતો
 રનાયુ; લોળો [પ્રેરક
 લોલડા(-રા)વવું (લો) સંકિં 'લોહવું'નું
 લોલાવું (લો) અંકિં 'લોહવું'નું કર્મણિ
 લોલ નં [સં.] માટીનું ઢેકું
 લોહ નં [સં.] લોહ. ૦ચુખક નં લોહાને
 આકર્ષવાના ગુણવાળું એક દ્રવ્ય. ૦ચુખ-
 કત્વ નં લોહાને આકર્ષવાનો ગુણ;
 'મેગ્નેટિઝમ'
 લોહર પુંં જટસો; મૂખ (૨) લોહર;
 રખડેલ યા તોફાની ન્યુવાનડો
 લોહવું સંકિં [પ્રા. લુહ] લહવું
 લોહિત વિં [સં.] લાલ; રાતું
 લોહિયાળ(-ણું) વિં લોહીવાળું
 લોહી નં [પ્રા. લોહિય (સં. લોહિત)] રુધિર.
 ૦ઉકાળો પુંંબળાપો; કંકાસ. ૦તારસ્થું
 વિં સામાનું લોહી રેડાને તેની દાઝ શમે
 એવું. ૦હુ (-લો) હાણુ વિં લોહીના
 રલાથી ખરડાઈ ગયેલું
 લોળિયું નં [સં. લોલ ઉપરથી] સ્ત્રીઓનું
 કાનની બૂટનું એક ધરેલું [ટરવું
 લોળો પુંં [સં. લુલ ઉપરથી] જીભ; જીભનું
 લોંકડી (લો) સ્ત્રીં [પ્રા. લુક = હુપાયેલું]
 એક નાનું ચોપણું પ્રાણી
 લોંઠ (લો) વિં [પ્રા. લુંઠા (સં. લુંઠક)]
 ન્યુઓ લોંઠ. -ઠિયું વિં ન્યુઓ લોંઠિયું.
 -ઠું નં ઊઠરું [સં.]
 લોંડી સ્ત્રીં લંડી [લોચો
 લોંદો (લો) પુંં ચીકણા નરમ પદાર્થને
 લોંકિક વિં [સં.] લોંકામાં ચાલતું (૨)
 આ લોંકનું; દુન્યવી (૩) નં લોંકાચાર
 (૪) ખરખરો [રામનો મરકરો
 લોંચો પુંં [સં. લુપ ઉપરથી] લકંચો; વિદૂષક;
 લ્યાનત સ્ત્રીં [અ. લાનત] ન્યુઓ લ્યાનત

૧

વ પું [સં.] ચાર અર્ધસ્વરોમાંનો ચોથો
વકટ પું [તિલગુ વકટુ=એક] ગિહ્વીદ'કાની
 રમતમાં પહેલો દાવ
વકટ્ટ વિં [અ. વક્ક] સાવ'જનિક; ધર્માંદા
વકરવું અંકિં [સં. વિ+ક] બગડવું; વીકરવું
 (૨) બહેકવું; ફાટવું (૩) ફરી જવું;
 વાંકું બોલવું
વકરી સ્ત્રી, -રો પું [સં. વિ+ક્રી ઉપરથી]
 વેચાણ(૨)વેચાણનુંનાણું(૩)વેચાયેલો માલ
વકાસત સ્ત્રી [અ.] વક્રીલાત; વક્રીલતું
 કામ. **વનાશું** નં અસીલ તરફથી
 વક્રીલાત કરવાની સત્તાનો લેખ
વકાસવું સંકિં [સં. વિ+કસ] (મો)
 પહોળું કરવું - ફાડવું [ઉમેદ
વકી સ્ત્રી [અ. વાકીઅ] સંભવ (૨)આશા;
વકીલ પું [અ.] સન'દી કાયદાશાસ્ત્રી(૨)
 એલચી; પ્રતિનિધિ (૩) કોર્ટના પક્ષની
 વાત રજૂ કરનાર - તે માટે મથનાર.
-લાત સ્ત્રી, -**લાતનાશું** નં જીઓ
 વકાલત, વનાશું [દંગ; લાયકી
વક્કર પું [અ. વક્કર] મોખો; વજન (૨)
વક્તવ્ય વિં [સં.] બોલવા જેવું (૨) નં
 કથન; ભાષણ
વક્તા પું [સં.] બોલનાર; ભાષણ કે કથા
 કરનાર. -**કૃતા** સ્ત્રી, -**કૃત્ય** નં બોલવા-
 ની છટા. -**કૃત્યશક્તિ** સ્ત્રી છટાદાર
 બોલવાની કે ભાષણ કરવાની શક્તિ
વકંત્ર નં [સં.] મુખ
વકે વિં [સં.] વાંકું. **વતા** સ્ત્રી [સં.] વક્રપણું
 (૨) વળાંક; 'કવે'ચર' [ગા.]. **વતુંડ** પું
 [સં.] ગણપતિ. **વદષ્ટિ** સ્ત્રી [સં.] બાહી
 નજર (૨) વાંકું જ લેનારી - કીધની
 કે દેખની નજર (૩) વિં તેવી નજરવાળું.
-કીલવન નં [સં.] (કિરણી) વાંકા
 થવું તે. -**કોક્ષિ** સ્ત્રી [સં.] કટાક્ષનું વચન

(૨) વાંકો બોલ (૩) એક કાવ્યાલંકાર
 [કા. શા.]
વદ્ધ, વદ્યલ(-બી), -દ્ધ:વદ્યલ(-બી) નં
 [સં. વક્ષસ્, વક્ષ:સ્થલ] છાતી
વખ નં + જીઓ વિષ
વખત પું [અ. વવત] કાળ; સમય (૨)
 તક (૩) માટી હાલત (૪) નવરાશ(૫)
 વાર; ફેરો (જેમ કે, એને કેટલી વખત
 કહ્યું?) **ખેવખત** અં [ફા. વેવક્ત]
 ગમે ત્યારે; અવારનવાર. **વસર** અં યોગ્ય
 વખતે. -**તે** અં કદાચ; સંભવતઃ.
-તોવખત અં વારંવાર
વખદ્ધો પું વાણાના દોષથી થતો કપડાનો
 નુકસાનીવાળો ભાગ
વખવખવું અંકિં વલખાં મારવાં (૨)
 ખાઈ ખાઈ કરવું; તલપવું
વખાણું નં [પ્રા. વક્ષાણ (સં. વ્યાખ્યાન);
 અવ.] પ્રશંસા. **વવું** સંકિં પ્રશંસા કરવી
 (૨) + વિગતથી કહેવું; વર્ણવવું
વખાર સ્ત્રી [દિ. વક્ષાર] કોકાર. -**રિયો**
 પું વખારનાળો (૨) વખારનો નોકર
વખુ વિં [પ્રા. વક્ષ(સં. વક્ષ)] નામને લાગતાં
 -'ના વલણ, લગની કે પક્ષનું.' ઉદાં
 ખાપવખુ. -**ખું** નં વક્ષ (૨) એથ(૩)વગ
વખૂટું વિં [વખૂટું] ((૨) સંકટ
વખો પું [અ. વાકિઅ] ભૂખમરાનું સંકટ
વખોડવું સંકિં [દિ. વિવલોહ] ખોડકાદવી;
 નિંદા કરવી
વગ પું; સ્ત્રી [પ્રા. વગ (સં. વગ)] પક્ષ;
 તરફેણ (૨) જગા; સવડ (૩) તક;
 અવસર. [વગે કરવું = ઠેકાણે પાડવું.
વગે થડવું શંપ્રં અનુકૂળતા પ્રમાણે]
વગડાઉ વિં ['વગડો' ઉપરથી] જંગલી
વગડો પું [પ્રા. વિગહ (સં. વિકટ)] જંગલ;
 વેરાન કે ઉજ્જડ પ્રદેશ; રાન

વગદાં ન૦બ૦વ૦ ફાંફા. [૦ન્વીણ્યાં]
વગર અ૦ [અ. વિગેર] વિના
વગવસીલો પું૦ [વગ + વસીલો] વગ ને
 વસીલો; યોગાની સાથેનો સંબંધ, તેની
 ઓથ ને કુમક
વગળા પું૦; ન૦ [પ્રા. વિગલ (સં. વિકલ)]
 ભેગ (૨) ભ્રષ્ટતા; વર્ણસંકરતા. **વર્ણી**
 વિ૦ વર્ણસંકર
વગાડવું સ૦કિં [જુઓ વાગવું] વગડે એમ
 કરવું; ખતવવું (૨) વાગે - લાગે એમ કરવું
વગિયું, વગીલું વિ૦ [વગ' ઉપરથી] ઓળ-
 ખીલું; વગવાળું (૨) પક્ષપાત કરનારું
વગુ અ૦ [જુઓ વગ] જથ્થે; ખાજુ
વગુતવું અ૦કિં [સં. વિ + પ્રા. ગુલ્ય (સં.
 ગ્રયિત)] ભરાવું; ચૂંચાવું
વગેરે અ૦ [અ. વગેરહ] અને ખીજ; ઇત્યાદિ
વગો પું૦ [જુઓ વગ] લત્તો; ભાગ
વગોણું ન૦, -વણી સ્ત્રી૦ -વણું ન૦
 ['વગોવણું' ઉપરથી] નિંદા; ફળેતી
વગોવણું સ૦કિં [પ્રા. વિગોવ (સં. વિનોવવ)
 = ફળેત કરવું] નિંદા કરવી; ફળેતી કરવી
વધરડું ન૦ રાત્રી સાડી જેવી ડાંચર
વધરણું ન૦ [જુઓ વધરે] હરકત; વિદ્ય
વધરો પું૦ [સં. વિગ્રહ] ટટો; આણખનાવ
 (૨) વિદ્ય (૩) ખગડવું કે સળગા માંડવું તે
વધાર પું૦ [સર૦ પ્રા. વધારિઅ = વધાગેલું]
 થી કે તેલમાં મરચાં, રાઈ, હિંગ વગેરે
 કકડાવી દાળ, કઠી વગેરેમાં છમકારવું તે
 (૨) મમરો; દુચકો; ઉશકેણી [લા.]. **વણી**
 સ્ત્રી૦ હિંગ. **વણું** સ૦કિં વધાર કરવો. -રિયું
 વિ૦ વધાર દીધેલું (૨) ન૦ એક અથાણું
વચ ન૦ [સં] વચન; બોલવું તે
વચ સ્ત્રી૦ [દિ. વિચ = મધ્ય] વચ્ચે હોવું
 તે; મધ્યસ્થતા (૨) અ૦ + વચ્ચે
વચકણું ન૦ [જુઓ વચકાણું] વાંધો; વાંકું
વચક(-કાણું) અ૦કિં [સં. વ્યત્યય; પ્રા.
 વચ્ચ] માડું લાગવું; રિસાવું; છોડાવું (૨)
 વચ્ચેથી છટકી જવું
વચકું ન૦ [જુઓ વચકણું] વિદ્ય; વચકણું.
 -કો પું૦ માડું લાગવું તે (૨) વાંધો (૩) વહેમ

વચગાળો પું૦ વચ્ચેનો ભાગ
વચડવું સ૦કિં [સર૦ પ્રા. વિચદિવા (સં.
 વિચર્ચિકા)] વધારવું
વચન ન૦ [સં] વેણું; કથન; વાક્ય (૨)
 પ્રતિજ્ઞા; કોલ (૩) સંખ્યા [વ્યા.]. -ની
 વિ૦ વચન પાળનારું; સત્યવાદી. -નીચ
 વિ૦ [સં.] રહેવા કે બોલવા જેવું (૨)
 નિંદા (૩) ન૦ લોકાપનાદ; લાંછન. **વજ્ર**
 વિ૦ વચન ન પાળવું
વચમાં અ૦ [વચ' પરથી] વચ્ચે
વચણું વિ૦ વચમાંનું; મધ્યેનું
વચળવું અ૦કિં [સં. વિચલ] કથળવું;
 ચસકવું; ખગડવું
વચાળ સ્ત્રી૦ વચ્ચેની ખાલી જગા
વચાળો પું૦ [વચ' ઉપરથી] ન વપરાતો ખૂલો
વચેદ વિ૦ [જુઓ વચ] વચણું
વચ્ચે અ૦ [જુઓ વચ] વચમાં. -ચ્ચોવચ
 અ૦ ખરાખર વચ્ચે [વાહરડું]
વચ્છ(-છ) પું૦; ન૦ [પ્રા. વચ્છ (સં. વત્ત)]
વચ્છિયાત પું૦ મેટા વેપારી તરફથી પરદેશ
 માલ ખરીદનાર કે વેચનાર આડતિથો
વહુટાવું અ૦કિં 'વહુટવું'નું ભાવે
વહુટવું અ૦કિં છૂટવું (૨) છૂટીને જીડવું
વહુટું વિ૦ [જુઓ છૂટું] વિખૂટું; જુડું પડેલું
વહીરી સ્ત્રી૦ [જુઓ વચ્છ] નાની ઘોડી.
 -રું ન૦ ઘોડીનું અચ્યું. -રો પું૦ નાનો
 ઘોડો (૨) વાહડો (તરતમાં ખસી કરેલો)
વહો પું૦ [દિ. વિચ્છોહ] વિયોગ
વહોડવું સ૦કિં વહુટે એમ કરવું
વહોયું વિ૦ [દિ. વિચ્છોહ્ય] વિખૂટું પડેલું
વજન ન૦ [અ. વજન] ભાર (૨) તોલ (૩)
 [લા.] દખાણ; વગ (૪) મોભો; માન.
 ઠંદાર વિ૦ વજનવાળું [વગાડવું]
વજાડવું સ૦કિં [પ્રા. વજ્જાવ (સં. વાવય)]
વજકદાર વિ૦ (૨) પું૦ વજકવાળો; ભગીરદાર
વજકો પું૦ [અ.] ઇનામમાં મળેલી જમીન
વજર પું૦ [અ.] પ્રધાન (૨) શેતરંજનું એક
 મહોરું. -રઈ(-તા), -રી સ્ત્રી૦ વજરનો
 ઓધો, કારકિર્દી કે અમલ

વળૂ ન૦ [અ.] (નિમાળ પઠતા પહેલાં) હાથ,
પગ, મોં વગેરે ધોવાં તે

વળૂફ ન૦ [અ.] ખરાપણું; વારતવિકતા

વળજર ન૦ + ઇદનું આયુધ - વજ્ર

વળ ન૦ [સં.] દિધિચિ ઋષિનાં હાડકાંનું
બનેલું ઇદનું આયુધ(૨)વીજળી(૩) ફૂલની
દાંડી. **વળાય** વિ૦ વળ જેવી દંડણ કાચા-
વાણું. **વળાત** પું૦ વીજળીનું પડતું તે.
(૨) મોટું સંકટ આવી પડતું તે [લા.].
વળેપ પું૦ કઠી ઊખડે નહિ તેવો લેપ

વટ પું૦ [સં.] વડ

વટ વિ૦ [દે. વહુ] મુખ્ય; અધા માટેનું

વટ સ્ત્રી૦ [સં. વૃત્તિ; પ્રા. વટ્ટ] ટેક; પણ (૨)
આખર(૩)ધીરધાર કરવી તે (૪)ધીરધાર
થતી હોય તે બખર. ઉદા૦ નાણાવટ (૫)
હોવાપણું એવો ભાવ બતાવતો પ્રત્યય.

ઉદા૦ ધરવટ (૬) પું૦ રોક

વટકું અ૦કિ૦ [સર૦ પ્રા. વટ્ટિમ(સં.વતિત)]
રીસમાં ખસી જતું; વંકાતું

વટપૂણિમા સ્ત્રી૦ [સં.] જેઠી પૂનમ

વટલ(-લા)વું અ૦ કિ૦ [ન્યુઓ વટાળવું]
હલકી મનાતી ભતિ કે ધર્મમાં જવું

વટલોઈ સ્ત્રી૦ તાંબડી

વટવું સ૦કિ૦ [પ્રા. વટ્ટ (સં. વૃત્ત કે વર્ત્તન્)
ઉપરથી]ઓળંગવું; પસાર કરવું(૨)અ૦કિ૦

(વેળાનું) પસાર થઈ જવું (૩) (પાણીનું)

પાણું હલવું; ઓસરવું (૪) નાસી જવું

વટસાવિત્રી સ્ત્રી૦ [સં.] જેઠ પૂણિમાએ
વડની નીચે જેની પૂજા કરાય છે તે
દેવતા; તેનું પર્વ

વટહુકમ પું૦ મુખ્ય કે સર્વને લાગુ પડતો
હુકમ(૨)ખાસ સત્તાથી કાઢેલો તાત્કાલિક
હુકમ; 'ઓડિ'નન્સ'

વટતર વિ૦ ધરેણિયાત (૨) ન૦ વટાન

વટાણો પું૦ એ નામનો કડોળનો દાણો

વટાવ પું૦[સં. વટ્ટ ઉપરથી] છટ; મુઠલમાંથી
કાંઈ કારણથી જે ઓછું લેવાય અથવા
કાપી અથાય તે (૨) મોટા સિક્કાનું
પરચૂરણ લેતાં જે ઓછું આવે તે (૩)

વેચાણ ઉપરનું વળતર. **વટું** સ૦ કિ૦
મોટા સિક્કાનું પરચૂરણ નાણું લેવું
(૨) હૂંડી, મોટ વગેરેનાં નાણાં કરવાં

વટાવવું સ૦ કિ૦ [ન્યુઓ વટવું] પસાર
કરવું; ઓળંગવું. **વટાવી ખાવું** = છેતરી
જવું(૨) ન બઠવું (૩) નો દુરુપયોગ કરવો
(આપની આખર વટાવી ખાધી). (-ને)
વટાવે એવું શ૦ પ્ર૦ -થી ચડિયાતું

વટાળ પું૦ [દે. વિટ્ટાળ] વટલાવાપણું; અશ્વતા.
વટું સ૦કિ૦ વટલાવવું. -**ગો** પું૦ વટાળ

વટિકા સ્ત્રી૦ [સં.] ગોળી; વડી

વટિયું, વટી વિ૦ વટ-ટેકવાણું

વટી સ્ત્રી૦ [સં.] વટિકા; ગોળી

વટું ન૦ [પ્રા. વટ્ટ (સં. વૃત્ત)] 'તેનો ધધિ
કે કામકાજ' એ અર્થમાં નામને અતે
લાગે છે (પ્રધાનવટું)

વટેમાર્ગ પું૦ [સં. વાટ + માર્ગ] મુસાફર

વટેશરી સ્ત્રી૦ વાટખર્ચ (૨) ભાથું

વડ પું૦ [પ્રા. (સં. વટ)] એક ગ્રાહ

વડ વિ૦ [દે. વહુ] વડું (સમાસમાં વપરાતું
૩૫). **વડાણુ** ન૦ મોટાપણું

વડવા સ્ત્રી૦ [સં.] ઘોડી [લખડતું મૂળ

વડવાઈ સ્ત્રી૦ વડની ડાળમાંથી ફૂટીને

વડવાગ(-ગોળ) સ્ત્રી૦રાત્રે ઊડતું એક પક્ષી

વડવાગ્રિ [સં.], **વડવાનલા**[સં.], **વડવાનળ**
સમુદ્રમાં રહેલો અગ્નિ

વડવો પું૦ [દે. વહુ ઉપરથી] પૂર્વજ (૨)
બાપ અથવા માનો બાપ

વડસસરો પું૦ સાસુ કે સસરાનો બાપ

વડસાસુ સ્ત્રી૦ સાસુ કે સસરાની મા

વડાઈ સ્ત્રી૦ ['વડુ' પરથી] મોટાઈ; ક્રીતિ'
(૨) અસિમાન; પતરાળ

વડામરું વિ૦ [પ્રા. વહ (સં. વટ) + અગર]
દરિયાકિનારે ખાડાઓમાં ખાલી સૂકવીને
બનાવેલું ગાંગડાદાર (મીઠું)

વડારણુ સ્ત્રી૦ [સર૦ પ્રા. વટ્ટ] ગોલી;
ખવાસણ; રાણીની દાસી [માની મા

વડિયાઈ સ્ત્રી૦[વડું + આઈ] બાપ અથવા

વડી સ્ત્રી૦[દે.]ઓળાની દાળની એક બનાવટ

વડીલ વિ० [દિ. વહિલ] (કુટુંબમાં) પૂજ્ય; મોટું; સુરખી (૨) પું० તેવો માણસ (૩) પૂર્વજ. -**વૌપાર્જિત** વિ० [+ વર્ણજિત] બાપદાદાએ રળેલું

વડું વિ० [દિ. વહુ; અથવા પ્રા. વહ્લ (સં. વહ્લ)] મોટું (સમાસમાં 'વડ' ૩૫, જેમ કે વડસાસું)

વડું ન० [પ્રા. વહ્લ (સં. વહ્લ)] અડદની દાળની એક વાની

વડું ન० [પ્રા. વહ, વહ (સં. વટ)] પડના અર્થમાં સંખ્યાવાચક શબ્દને લાગે છે. ઉદા० એકવડું, બેવડું, તેવડું ઇં (૨) કદ (પડ) યતાવવાના અર્થમાં આ, બે, કે, તે વગેરે સર્વનામોને લાગે છે. ઉદા० આવડું, બેવડું, કેવડું ઇં

વડે અ० વતી; થી

વડેરું વિ० [દિ. વહુ] વડીલ; મોટું

વઢકણું(-ણું), વઢકારું વિ० ['વઢવું' ઉપરથી] કનિયાખેર

વઢવાડ સ્ત્રી० ['વઢવું' ઉપરથી] કનિયા; તકરાર; લડાઈ. -**ડિયું** વિ० વઢકણું

વઢવું અંકિં તકરાર કરવી (૨) મારામારી કરવી (૩) સંકિં ઠપકો આપવો

વઢવેડ સ્ત્રી० વઢવાડ

વણુ ન० [દિ. વણી; સર० પ્રા. વણી] કપાસ, કપાસનો છોડ કે કપાસનું ખેતર

વણુ અં [સં. વિના] વિના [પ.]

વણુકર પું० વણવાનો ધધો કરનાર. -**રી** વણવાની મન્દ્રી

વણુછો પું० [સં. વર્ણછાયા] ઝાડની છાયા (નીચેના રીપ પરની)

વણુજ પું० [પ્રા. વણિજ(સં. વણિજ્ય)] વેપાર; ધધો (૨) સ્ત્રી૦ વેપારની વસ્તુ; 'કોમોડિટી'

વણુજ્જર સ્ત્રી० [વણુજ + જ્જર કે કાર] વણુજ્જરાની પોઠ કે કાફો. -**રી** સ્ત્રી૦ વણુજ્જરાની સ્ત્રી. -**રું** ન० વણુજ્જરાનો ધધો. -**રો** પું० બળદોની પીઠ ઉપર માલ ભરી દેશપરદેશ લઈ જનાર વેપારી

વણુતર ન० વણવું તે (૨) વણાટ; પોત; કુમાર

વણુવોલી વિ० [વણ (વિના) + લોભ] લોભરહિત

વણુવું સંકિં [દે. વુણ(સં. વે)] આમળવું; લાગવું (દોરડું) (૨) સાળ વડે કપડું બનાવવું (૩) વેલાણ વડે રોટલી વગેરે કરવું (૪) પાટિયા ઉપર લોટ મસળાને (સેવો) પાડવી

વણુસવું અંકિં [સં. વિતણ] બગડવું; ખરાબ થવું (૨) નાશ પામવું

વણુસાડવું સંકિં બગાડવું

વણાટ પું० વણતર; પોત. ઠંકામ ન० વણવાનું કામ

વણિક પું० [સં.] વણિયો (૨) વેપારી. **વૃત્તિ** સ્ત્રી૦ જુઓ વણિયાવિધા (૨) વેપાર વડે આજીવિકા ચલાવવી તે **વણિય(-યે)ર** (વ') ન० એક નાનું ચોપણું પ્રાણી

-વત [સં.] નામને લાગતાં '-ની પેઠે, -ની જેમ' અર્થે બતાવે છે. ઉદા० આત્મવત્

-વત્ [સં.] નામને લાગતાં 'વાણું' અર્થે બતાવે છે. ઉદા० ફલવત્

વતડવું સંકિં [સં. વિ + તુહ] નખથી ખણવું કે ફાડી નાખવું

વતન ન० [અ.] મૂળ ગામ કે દેશ (૨) ઇનામ દાખલ સરકાર તરફથી મળેલી જગીર (૩) જમીનજગીરની ઊપજ.

ઠઠાર વિં(૨) પું० જગીરદાર. **ઠપરરતી**

સ્ત્રી૦ [ફા.] સ્વદેશાભિમાન; સ્વદેશ-પૂજા. -**ની** વિં(૨) પું० મૂળ રહીશ

વતરડવું સંકિં જુઓ વતડવું

વતરણું ન० કલમ

વતરેક અં [સં. વ્યતિરેક] + વિના; વગર (૨) પું० વ્યતિરેક; ભેદ; અભાવ

વતી અં વડે (૨) માટે; ખદલે

-વતી વિં સ્ત્રી૦ [સં.] (જુઓ 'વત'માં) ઉદા० લાવણ્યવતી [પાત, -તિયું

વતીપાત પું०, -**તિયું** વિં જુઓ વ્યતિ-

વતું ન० [સં. વ્ વપરથી] હલ્લમત

વતે અં [સં. વૃતે] વડે; થી

वतेसरवि० [‘विस्तार’ परथी] विस्तारवाणुं
 (२) न० नकासुं लंभाणु; टाथलुं
 वत्तुं वि० [वधत्तुं] वधारे
 वत्तैक वि० [सं. व्यतिरेक] + श्रेष्ठ (२) अ०
 विना; वतरैक
 वत्स्य पुं०; न० [सं.] आणक (२) न० वाछरडुं
 वत्स्यर पुं० [सं.] वधं
 वत्स्यल वि० [सं.] मायाणु; रनेहाण. ०त्ता
 स्त्री० वात्सल्य
 वत्सा स्त्री० [सं.] पुत्री
 वड अ० [न्युयो वडि] कृष्णपक्षमां (२)
 स्त्री० कृष्णपक्ष
 वदतोऽन्याधाता पुं० [सं.] पोते जोलेली
 वातथी विरुद्ध जोलतुं ते; ऐक तर्कदोष
 वदन न० [सं.] भुभ
 वदतुं स० कि० [सं. वद] जोलतुं
 वदि अ० [सं.] कृष्णपक्षमां; वद
 वदी स्त्री० [सं. वृद्धि] वध; सरवाणा
 के गुणाकारमां, ऐकम इराक व० कोर्ध
 ऐक स्थानना सरवाणा के गुणाकारनी
 आवेली रकममांथी ऐकमने आंकडो
 राप्पी आङ्गीना स्थानना अंकव्यागणना
 स्थाननी रकममां उत्तरोत्तर उभेवामां
 आवे छे ते [ग.]
 वध पुं० [सं.] कापीने भारी नाभतुं ते
 वध स्त्री० [सं. वृद्धि] वधारे. ०धट स्त्री०
 वत्तुं अर्थुं यत्तुं ते
 वधवुं अ० कि० [सं. वृद्ध] स० भ्या, कड, माप,
 गुण, कशामां पणु वधारे यवे; सोटा
 यत्तुं (२) अयत्तुं; आङ्गी रडेवुं (३) आगण
 णत्तुं; टपत्तुं; प्रगति करवी
 वधार्ध(-भण्णी) स्त्री० [प्रा. वद्धावण (सं.
 वर्षापन)] पुशीना समाचार(२)पुशुभपर
 लावनारने अभाती भेट. -भणुं न०
 भंगणकायं निमित्ते मातानु पूजन (२)
 वधाभण्णी
 वधारतुं स० कि० [प्रा. वद्धार (सं. वर्षयत्तुं)]
 वधारे करवे; उभेरत्तुं (२) विस्तारत्तुं (३)
 अथत करवी; आङ्गी राभत्तुं

वधारे वि० [न्युयो वधारत्तुं] अघिक; विरोध.
 ०पडत्तुं वि० जोर्धये के थेटे तेथी वधारे
 (मात्रा, कड, मर्यादा वगैरेथी). -रे पुं०
 उभेरे; वृद्धि (२) नङ्गे (३) आङ्गी; सिलक
 (४) सांधणु; पुरवण्णी(५)वर्तमानपत्रने
 वधारा तरीके काहेलो अंक
 वधावत्तुं स० कि० [न्युयो वधार्ध] लज्जिथी
 अथवा आशीर्वाद हेतां कूल योभा
 नाभवा (२) छुषंभेर आवकार आपवे
 वधावो पुं० वधाववानी साममां
 वधु वि० [सं. वृद्ध परथी] वधारे. ०पडत्तुं
 वि० वधारेपडत्तुं [छाकरानी वहु
 वधू स्त्री० [सं.] वहु; ग्नुवान पत्नी (२)
 वधूकुं वि० वधारेपडत्तुं; वधारत्तुं
 वधेरत्तुं स० कि० [सं. वधुं] अलिदान आपत्तुं
 (२) डेडत्तुं (३) कापत्तुं
 वध्य वि० [सं.] वध करवा योग्य
 वन न० [सं.] जंगल. ०रूणी न० वदकल.
 ०चर वि० [सं.] वनमां रडेनारुं; जंगली
 (२) पुं० तेत्तुं माणसके प्राणी(३) वांङ्गेरी.
 ०देवता पुं० अ० व०; स्त्री० [सं.], ०देवी
 स्त्री० वनने अघिघता हेव के देवी.
 ०लोहन न० गाम अहार रम्य जगाये
 करेली उलाणी. ०माला [सं.], ०माणा स्त्री०
 वनना कूलनी भाणा (२) धूटण लगी
 पडोये तेवा कूलने हार (श्रीकृष्णने).
 ०माली [सं.], ०भाणी पुं० श्रीकृष्ण. ०राई
 स्त्री० न्युयो वनराछ. ०राज पुं० [सं.] सिंहा.
 ०राजि(-छ) स्त्री० [सं.] लांगे जंगलने
 प्रदेश (२) जंगलमांने पजरस्ते. ०वास्
 पुं० [सं.] वनमां वसत्तुं ते. ०वास्ती वि०
 [सं.] वनमां वसनारुं. ०श्री स्त्री० जंगलनी
 शोभा. ०स्थली [सं.], ०स्थणी स्त्री०
 अरुथने प्रदेश
 वनस्पति स्त्री० [सं.] आड, छाड वगैरे.
 ०धी न० वनस्पति (तेलीअियां)ना तेलने
 रासायनिक प्रक्रियाथी धोर्ध -कारीने
 भनावातो धी जेवो पदाथ. ०शास्त्र
 न० ‘ज्योत्नी’

વના સ્ત્રીં જુઓ વનિતા [ધ.]
 વના અં [જુઓ વિના] સિવાય
 વનિકા સ્ત્રીં [સં.] ઉપવન; નાનકડું વન
 વનિતા સ્ત્રીં [સં.] સ્ત્રી
 વનું વિં 'વિનાનું' એવા અર્થમાં નામને
 લાગે છે (ઉદાહરણ જાનવનું)
 વનચર વિં(ર)પું[સં.] વનચર; જંગલી
 વનેરુ વિં ૨ખડેલ; જંગલી
 વનો પું [સં. વિનવ] + વિવેક
 વન્ય વિં [સં.] જંગલનું
 વન્ય મોર પું [ફ.] 'એક વાર ફરીથી'
 એવા અર્થનો હર્ષોદ્દગાર
 વપત સ્ત્રીં જુઓ વિપતિ [કરાવવી તે
 વપન નં [સં.] વાળ કપાવવા તે; હાનિ
 વપરાશ સ્ત્રીં વાપર; ઉપયોગ
 વપુ નં [સં.] શરીર
 વક્ષ સ્ત્રીં [અ.] વચનને વળગી રહેવું તે;
 પ્રમાણિકપણું (૨) ભક્તિ; શ્રદ્ધા; વિશ્વાસ.
 વદાર વિં વચનને વળગી રહેનારું (૨)
 વિશ્વાસુ (૩) સ્વામીભક્ત. વદારી સ્ત્રીં
 વચનને વળગી રહેવું તે (૨) સ્વામી-
 ભક્તિ (૩) નિષ્ઠા (૪) રાજભક્તિ
 વભૂટ (ઠ)જુ નં પીડા; આપદા
 વલો પું [જુઓ વેલવ] સાહેબી (૨)
 મર્યાદા; અદબ (૩) પ્રતિષ્ઠા; વજન
 વમન નં [સં.] જીલદી
 વમવું સંક્રિં [સં. વમ] ઓછી કાઠવું
 વમળ નં વહેતા પાણીમાં થતું ફુંડાણું -
 ભમરો
 વય નં; સ્ત્રીં [સં.] ઉંમર
 વયજુ નં [પ્રા.; જુઓ વચન] + યોલ
 વયસ્ય પું [સં.] મિત્ર. -સ્થા સ્ત્રીં સખી
 વયોવૃદ્ધ વિં [સં.] ધરડું; વડીલ
 વર વિં [સં.] ઉત્તમ(૨) પું વરરાજ (૩)
 પતિ (૪) વરદાન (૫) નામને લગતાં
 'શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ' એવો અર્થ થાય. ઉદાહરણ
 પંડિતવર. વંકન્યા નં ખંખં વરણનાર
 પુરુષ ને સ્ત્રી [પાતળું પતરું
 વરક(-ખ) પું [અ.] સોનાચાદીનું છેક

વરધોડિયાં નં ખંખં નવદંપતી [અ.]
 (૨) લગ્નના વરધોડામાં જતાં બાળકો(૩)
 નાસ્તો કરવા વરનેડે જતાં જનતાં છેકરો
 વરધોડો પું [વર + ધોડો] વરણવા જતા
 વરની સવારી (૨) ફળેતી [લા.]
 વરજવું સંક્રિં [જુઓ વળવું] તળવું
 વરડુ (વ')નં [પ્રા. વરહાટ=ફળો નીકળવો]
 અંજન સાથે બોડાતું ઉ-જીકારનું
 (,) આતું ચિહ્ન
 વરડું (વ') નં [જુઓ વરડું] વેહું; ફૂટેલો
 -જીમેલો કઠોળનો દાણો
 વરણુ સ્ત્રીં [જુઓ વળ] ભતિ; તાત
 વરણાગિયું વિં વરણાગી કરનારું
 વરણાગી સ્ત્રીં ટાપટીય; છેલાર્થ; ભયકો
 વરણી સ્ત્રીં [સં. વરણ=વરણ તે ઉપરથી]
 કિયાકર્મ કરાવવા આજ્ઞાણને પસંદ કરી
 તેનું પૂજન કરવું તે (૨) પસંદગી
 વરત પું; સ્ત્રીં [પ્રા. વરતા (સં. વરવા)]
 કોસ ખેંચવાનો દોર
 વરતણિયો પું [પ્રા. વરણ(સં. વરેન)=વેતન]
 સવલિયો; ગામનો રખવાળ (૨) પગી(૩)
 ભોમિયો; વળાવો
 વરતણું અંક્રિં [જુઓ વર્તાવું] ચાલવું(૨)
 ખનવું; થવું(૩) સંક્રિં પારખવું; ઓળખવું
 (૪) રીત આપવી. ઉદાહરણ જાહેનને કઈ
 વરત્યા નહિ
 વરતારો પું [વરતણું ઉપરથી] ભવિષ્યકથન
 વરહ વિં, -દા વિં સ્ત્રીં [સં.] વરદાન
 દેનાર; કૃપાણુ
 વરદાન નં [સં.] દેવદેવી કે સતે પ્રસન્ન
 થઈ આશા પૂરી પાડવા આવેલું વચન
 વરદાયક, વરદાયી વિં [સં.] જુઓ વરહ
 વરદી સ્ત્રીં [અ. વરદી ઉપરથી] ખખર;
 કહેણ (૨) હુકમ
 વરધ સ્ત્રીં [સં. વૃદ્ધિ] (પ્રાયઃ લગ્નના) મુહૂર્તની
 આડે રહેલા દિવસોમાંનો દરેક (૨)
 લગ્નપૂર્વની એક મંગળવિધિ
 વરમ પું [સં.] સોભો
 વરમાળ(-ળા) સ્ત્રીં સ્વયંવરમાં કન્યા

પસંદ કરેલા વરને પહેરાવે છે તે માળા
(૨) પરણતી વખતે વરકન્યાના કંઠમાં
નખાતી સૂતરની માળા

વરરાગ પું પરણવા જતો વર

વરવધૂ [સં.], -હુ ન૦ બ૦ વ૦ વર અને
વહુ; પતિપત્ની

વરવું સંક્રિં [પ્રા. વર (સં. વૃ.)] પસંદ કરવું
(૨) વર તરીકે પસંદ કરવું; પરણવું

વરવું અંકિં [સં. વ્યાજ] ખપવું; વપરાવું;
ખચાવું [(૨) નરવું; નકાદું

વરવું વિં [પ્રા. વિહ્વ (સં. વિહ્વ)] બેડોળ

વરશી સ્ત્રીં [સં. વર્ષ ઉપરથી] મરનારની પહેલી
વાર્ષિક તિથિએ કરવામાં આવતી ક્રિયા

વરસ ન૦ વર્ષ. વગાંઠ સ્ત્રીં જન્મદિવસ.
ઠહાડો પું, વવળોડ, વવટોળ ન૦
વરસ જેટલો સમય

વરસવું અંકિં [પ્રા. વરસિ (સં. વૃષ્)] વરસાદ
પડવો (૨) વરસાદ જેમ પડવું કે રેડાવું
(૩) સંક્રિં વરસાદની જેમ છૂટથી
આપવું કે વેરવું

વરસાદ પું ['વરસવું' ઉપરથી] વાદળમાંથી
પાણીનું પડવું તે (૨) ઉપરથી મોટા
જથામાં પડવું તે

વરસી સ્ત્રીં જુઓ વરશી [વર્ષાસન

વરસૂંદ સ્ત્રીં વર્ષે વર્ષે મળતી ધાંધી રકમ;

વરસોવરસ અં દર વર્ષે

વરંડ [સં.], -ડો પું ઓસરી; પડાણી

વરાડ પું; સ્ત્રીં ['વરાડું' ઉપરથી]
ભાગ; હિરસો

વરાડું (વ') ન૦ દોરડું [લગ્નની જાન

વરાત સ્ત્રીં [સં. વર + વાત્રા અથવા વ્રાત]

વરાધ સ્ત્રીં નાનાં છોકરાને થતો એક રોગ

વરાપ સ્ત્રીં તલપ; આતુરતા (૨) વરસાદ

આવી ગયા બાદ થોડા દિવસ ઉધાડ

નીકળતાં પાણી ચુસાઈ જાય છે તેવી

જમીનની સ્થિતિ

વરાસન ન૦ [સં.] ઉત્તમ આસન - બેઠક

વરાહ પું [સં.] ડુક્કર; સૂવર (૨) વિષ્ણુનો

ત્રીજો અવતાર [ને ખગોળશાસ્ત્રી

વરાહમિહિર પું [સં.] પ્રાચીન ગણિતી

વરાળ સ્ત્રીં પાણી ગરમ થતાં તેનું વાયુરૂપે

થતું રૂપાંતર (૨) બળતરા; દાઝ; જુરસો

[લા.]. વ્યંત્ર ન૦ વરાળથી ચાલતો સંચો

વરાં અં [જુઓ વાર] વેળા; વખત. ઉદાં

લાખવરાં

વરાંગ વિં [સં.] સુંદર અવયવોવાળું (૨)

ન૦ માયું. વ્તા, -ગી સ્ત્રીં સુંદર

અંગનાળી સ્ત્રી

વરાંસવું (૦) અંકિં [જુઓ વરાસો]

ભરોસે ભૂલવું (૨) પરતાવું; અફસોસ કરવો

વરાસો (૦) પું ભરોસો (૨) પરતાવો

વરિયાળી (વ') સ્ત્રીં [સં. વૃહવાલી] મુખવાસ

તરીકે વપરાતું એક ખી

વરિષ્ટ વિં [સં.] સર્વોત્તમ [હિંસ્ર પ્રાણી

વરુ પું; ન૦ [સં. વૃક] એક ચોપણું

વરુણ પું [સં.] પાણીનો અધિપતા દેવ;

પશ્ચિમ દિશાનો દ્વિપાલ (૨) સૂર્ય માળાનો

એક ગ્રહ; 'નેચ્ચૂન'

વરેડી અં [સં. વર+વૃષ્ટિ કે વર+ગોઠા] વર

તરફથી આપતું લગ્નની ખુશાલીનું જમણું

(૨) જનોઈ દીધા બાદ આપતું જમણું

વરેડું (ર') ન૦ [જુઓ વરાડું] રાંઠવું; હોરડું

વરેણ્ય વિં [સં.] પસંદ કરવા યોગ્ય (૨)

પ્રધાન; શ્રેષ્ઠ

વરો પું [જુઓ વરવું=વપરાવું] નાત

જમાડવી તે (૨) વપરાશ; ખરચ

વરો(-રે)ડી સ્ત્રીં વરેડી

વર્ગ પું [સં.] મોટા સમુદાયનો એક ભાગ

(૨) જાત પ્રમાણે પાડેલા જથામાંનો દરેક

(૩) શ્રેણી; કોટિ; ઠક્ષા (૪) શાળામાં શ્રેણી-

વાર. વિદ્યાર્થીઓને ભણવા બેસવાનો

ઓરડો (૫) 'રકવેર' [ગ.]. વપદી પું

'ક્રોરેટિક ઇન્વેશન' [ગ.]. વમૂલ [સં.],

વમૂળ ન૦ 'સ્વેર' રૂટ [ગ.] વવિચ્છ પું

સમાજના વર્ગો વર્ગો વચ્ચે હિતવિરોધને

કારણે વિચ્છ; 'કલાસવેર'. -ગીં કરણ્ય

વર્ગ [સં.] વર્ગ પાડવા તે. -ગીંચ વિં [સં.]

વર્ગનું; વર્ગસંબંધી (૨) એક જ વર્ગનું

વર્ચસ ન૦ [સં. વર્ચસ] દીક્ષિ; તેજ (૨) બળ;

પરાક્રમ (૩) વીર્ય. -સ્વ ન૦ વર્ચસ.
 -સ્વી વિ૦ [સં.] તેજસ્વી; વીર્યવાન
વળ પું૦, બં ન૦ [સં.] વળવું તે. ૦નીય
 વિ૦ [સં.] તળવા યોગ્ય. ૦વું સંકિં૦
 [સં. વૃજ] તળવું; છાડી દેવું. -જિત વિ૦
 [સં.] તળેલું; છાડી દીધેલું. -ર્થ વિ૦ [સં.]
 વળનીય
વર્ણ પું૦ [સં.] રંગ (૨) અક્ષર (૩) રૂપ
 (૪) પ્રકાર (૫) પું; સ્ત્રી૦ હિંદુ સમાજના
 ચાર વિભાગમાંનો દરેક (બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય,
 વૈશ્ય અને શૂદ્ર) (૬) જ્ઞાતિ. ઉદા૦ અદાર
 વર્ણ. ૦ધર્મ પું૦ [સં.] દરેક વર્ણનો ધર્મ
વર્ણન ન૦ [સં.] વર્ણવવું કે વર્ણવેલું તે;
 પ્યાન (૨) પ્રશંસા. -નામક વિ૦
 વર્ણનરૂપ. -નીય વિ૦ [સં.] વર્ણવવા યોગ્ય
વર્ણભેદ પું૦ [સં.] વર્ણો વચ્ચેનો ભેદ
વર્ણમાલા [સં.], -ળા સ્ત્રી૦ ભાષાના
 મૂળાક્ષરો [વિગતે કહેવું] (૨) વખાણવું
વર્ણવવું સંકિં૦ [સં. વર્ણ] વર્ણન કરવું;
વર્ણવું સંકિં૦ જુઓ વર્ણવવું
વર્ણવ્યવસ્થા સ્ત્રી૦ [સં.] વર્ણોની વ્યવસ્થા;
 ચાર વર્ણો દ્વારા થતી સમાજવ્યવસ્થા
વર્ણસંકર વિ૦ [સં.] ભિન્ન વર્ણના
 સ્ત્રીપુરુષથી ઉત્પન્ન થયેલું (૨) વ્યભિચારથી
 ઉત્પન્ન થયેલું (૩) પું તેવો માણસ
વર્ણાનુક્રમ પું૦ [સં.] મૂળાક્ષર પ્રમાણેનો
 ક્રમ. ૦ચ્છિકા, ૦ણી સ્ત્રી૦ મૂળાક્ષર
 પ્રમાણે ગોઠવેલું સાંકળિયું
વર્ણાશ્રમ પું૦ [સં.] (સમાજ તથા અક્રિતના)
 વર્ણવાર અને આશ્રમવાર વિભાગ અને
 તેમનાં કર્તવ્યોની વ્યવસ્થા
વર્ણાતર વિ૦ [સં.] ભિન્ન વર્ણનું (૨)
 ન૦ ભિન્ન વર્ણ
વર્ણિત વિ૦ [સં.] વર્ણવેલું
વર્ણવું વિ૦ [સં. વર્ણ પરથી] (સમાસને અંતે
 લાગતાં) -ના વર્ણ -રંગવાળું. ઉદા૦
 ધર્મવર્ણ [કરવાનું છે તેવું
વર્ણવ્ય વિ૦ [સં.] વર્ણનીય (૨) જેનું વર્ણન
વર્તાવું સ્ત્રી૦ વર્તાવાની રીત; આલસ્યલગત

વર્તાવું ન૦ [સં.] આચરણ; રીતભાત
વર્તામાન વિ૦ [સં.] ચાલુ (૨) આધુનિક
 (૩) પું૦ બં વ૦ સમાચાર; ખબર (૪)
 પું૦ વર્તામાનકાળ. ૦કાળ પું૦ થાલુ
 સમય (૨) કિંનો એક કાળ [વ્યા.].
 બૃહંત ન૦ કિંનું એક કૃદંત [વ્યા.].
 ૦પૃત્ર ન૦ છાપું
વર્તાવું અંકિં૦ [સં. વૃત્] આચરણ કરવું;
 ચાલવું (૨) થવું; હોવું (૩) સંકિં
 પારખવું; જોવું (૪) રીત પ્રમાણે આપવું
વર્તાવ પું૦ ['વર્તાવું' ઉપરથી] વર્તાવું;
 રીતભાત [ઉદા૦ મધ્યવર્તી
-વર્તી વિ૦ [સં.] (સમાસને અંતે) હોવું.
વર્તાવ [સં.], -ળા ન૦ ગોળાકાર; ફૂંકાણું
 (૨) 'સર્કલ' [ગ.]. -લા(-ળા)કાર વિ૦
 [+ આકાર] ગોળ આકારનું; 'સરક્યુલર'
 [ગ.] (૨) પું ગોળ આકૃતિ
વર્ધક વિ૦ [સં.] વધારનારું (પ્રાયઃ સમાસને
 અંતે). -માન વિ૦ [સં.] વધતું જવું;
 આપાદ થતું (૨) પું વિષ્ણુ (૩) ૨૪મા
 તીર્થ કર - મહાવીર
વર્ધાયાજના સ્ત્રી૦ વર્ધા મુકામે ગાંધીજીએ
 ધરેલી પ્રાયશિક કેળવણીની યોજના;
 પાયાની કેળવણી [વધતું; સમૃદ્ધ થતું
વર્ધિત વિ૦ [સં.] વધેલું. -ધ્યુ વિ૦ [સં.]
વર્ધ ન૦ [સં.] કવચ
વર્ધ વિ૦ [સં.] પ્રધાન; શ્રેષ્ઠ (સમાસને અંતે)
વર્ધ ન૦ [સં.] ખાર માસનો સમય (૨)
 (પ્રાચીન ભૂગોળ મુજબ) પૃથ્વીનો અમુક
 ખંડ. જેમ કે, ભારતવર્ધ
વર્ધણુ ન૦ [સં.] વરસવું તે
વર્ધકૃષ્ણ ન૦ વર્ધ દરમિયાન બનનાર બના-
 વોનો વરતારો [વરસવું
વર્ધવું અંકિં૦ (૨) સંકિં૦ [સં. વર્ધ] જુઓ
વર્ધા સ્ત્રી૦ [સં.] વરસાદની ઋતુ - શ્રાવણ
 અને ભાદરવો (૨) વરસાદ
વર્ધાસન ન૦ [સં. વર્ધ + અશન] (રાજ્ય
 તરફથી) ગુજરાત માટે મળતી વાર્ષિક
 રકમ [ભારતનાં
વલખવું અંકિં૦ [સં. વિ + લક્ષ્] વલખાં

વલખાં ન૦બ૦વ૦ ક્ષાં
વલલ્યુ ન૦ [સં. વલ્ ઉપરથી] વૃત્તિ; મનનું વળવું તે (૨) (સ્સ્તા કે નદીનો) વાંક (૩) કવિતામાં આવતો ઊથલો (૪) નક્ષત્રોટાની ઉપરામણી (૫) મરૌડ
વલય ન૦ [સં.] કંકણ; કડું
વલવલ સ્ત્રી૦ [ન્યુઓ વલવલવું] વધારે પડતી ચંચળતા (ખોલવા, ખેસવા, ઊઠવામાં); ધડી સખણું ન રહેવું તે (૨) વગર પૂછ્યે ખોલખોલ કરવું તે; ચિખાવલાવેડા. ૦વું અ૦કિં [સં. વિ + લૃ; પ્રા. વલ્લવલ] ખોલખોલ કરવું (૨) શૈતાં શૈતાં ખોલવું; બિલાપ કરવો (૩) વલખાં મારવાં. -લાટ પું વલોપાત (૨) સળવળાટ. -લિયું વિ૦ વલોપાત કરવું (૨) વલવલ કર્યાં કરવું; બહુખોલું [રહેવાસી; ડચ
વલદો પું [ફ. હોલેંહ ઉપરથી] હોલેં ડનો
વલી પું [અ.] પીર; ઓલિયો
વલૂર (વ') સ્ત્રી૦ ['વલૂરવું' પરથી] ચળ; ખણજ. ૦વું સ૦કિં [પ્રા. લૂર] ખણવું; ઉતરવું. -રિયું ન૦, -રો પું નહોર કે નખનો ઉઝરડો; લવૂરો
વલૂંક (-ધ)વું અ૦કિં મંડવું (૨) પેંધવું; પળકવું (૩) સ૦કિં વળગવું
વલે (લે) સ્ત્રી૦ [અ. વલહ] હાલ; ઈશા (૨) મૂંડા હાલ
વલોણવાર (વ') પું વલોવવાનો દિવસ. -રે અ૦ આખોધડીએ; વારે વારે [લા.]
વલોણી (વ') સ્ત્રી૦ [ન્યુઓ વલોવવું] રવાઈ; નાનું વલોણું. -ણું ન૦ વલોવવું તે (૨) વલોવવાની ગોળી (૩) રવૈયા
વલોપાત પું અધીરાઈનું આકળાપણું (૨) આકંદ; કલપાંત. -તિયું વિ૦ વલોપાત કરનારું; તેવા સ્વભાવનું
વલોવવું (વ') સ૦કિં [સં. વિ + લુઙ] માખણ કાઢવા દહીને રવૈયા વડે ધૂમડવું (૨) ચર્ચાવું; ચૂચવું [લા.]
વલકલ ન૦ [સં.] ઝાડની છાલ (બહુધા પહેરવા માટેની)

વલિમ (-લમી)ક પું; ન૦ [સં.] રાફડો
વલલભ વિ૦ [સં.] વહાણું (૨) પું પ્રિય; પતિ (૩) વલલભાચાર્ય - પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ આચાર્ય. -ભા સ્ત્રી૦ [સં.] પ્રિયા; પત્ની
વલલરિ (-રી) સ્ત્રી૦ [સં.] વેલ
વલિલ (-લલી) સ્ત્રી૦ [સં.] વેલ
વલલું વિ૦ [પ્રા. વલ્લ ઉપરથી] રાંદું; ફટાવું (૨) પહોળું; ચોડું (૩) વચ્ચુ (ઉદા. માવલલું; ધરવલલું)
વલટા (-ટા)વું અ૦કિં ['વા' (વાયુ) ઉપરથી] પવનમાં ઝૂલીને સુકાવું [આવવી
વલળવું અ૦કિં [સં. વિ + વલ] ખરજ
વલળાટ પું ચળ; ખણજ (૨) સળવળાટ
વશ વિ૦ [સં.] તાબે; શરણે (૨) મુગ્ધ (૩) પું કામ; નિયમન. ૦વતી વિ૦ [સં.] તાબે રહેનારું
વશાત અ૦ [સં.] (સમાસમાં. નામને અંતે) 'ને લીધે' એવા અર્થમાં. ઉદા. ૦ દૈવવશાત
વશિવ ન૦ [સં.] તાબેદારી (૨) યોગની આઠ સિદ્ધિઓમાંની એક - સ્વ'ને વશ કરવાની શક્તિ
વશિચર પું [સં. વિવચર; પ્રા. વિતહર] નાગ
વશિષ્ઠ પું [સં.] એક પ્રસિદ્ધ વૈદિક ઋષિ; રઘુવંશના કુલગુરુ
વશી પું ન્યુઓ વસી
વશીકરણ ન૦ [સં.] વશ કરવું તે (૨) વશ કરવાનો મંત્ર; બંદુ
વસતિ (-તી) સ્ત્રી૦ [સં.] વસવું તે; વસતી (૨) વાસ; રહેઠાણ (૩) લોકસંખ્યા (૪) ખાળખચ્યાનો ભરાવો (૫) વસેલી જગા. ૦ગણતરી સ્ત્રી૦ વસતિની ગણતરી. ૦પત્રક ન૦ માણસોની સંખ્યાની ગણતરીની નોંધ
વસન ન૦ [સં.] વસ્ત્ર [(૩) માડું
વસત્રું વિ૦ [સં. વિષમ] મુશકેલ (૨) કપરું
વસવસો પું [અ.] અંદેશો; વહેમ
વસવાટ પું વસવું તે. -યું ન૦, -યો પું ગામ તરફથી પસાયતાં આપી વસાવેલા હામ, ધોખી, વગેરે કારીગર

વસવું અઠકિં [સં. વસ] રહેવું; મુકામ કરવો (૨) મનમાં ઠસવું; દિલમાં ઊતરવું
વસંત સ્ત્રી; નં [સં. વસન] વર તરફથી કન્યાને અપાતી (વસ્ત્રાદિની) ભેટ

વસંત પું; સ્ત્રી [સં.] ચૈત્ર-વૈશાખ માસની ઋતુ; ઋતુરાજ(૨)એક રાગ. ઠતિલકા સ્ત્રી [સં.] એક જાંઠ. ઠપંચમી સ્ત્રી [સં.] માથ સુદ પંચમી. -તિયું નં વસંત ઋતુમાં સ્ત્રીઓ પહેરે છે તે કસુંબાની છાંટવાળું ધોળું વસ્ત્ર. -તી વિં વસંત સંબંધી (૨) પીળું. -તોરસવ પું [સં.] વસંત ઋતુનો ઉત્સવ (પહેલાં ચૈત્રની પૂનમે; હવે ફાગણની પૂનમે)

વસા સ્ત્રી [સં.] મેદ (૨) ચરખી
વસાણું નં ઔષધિઓ નાખી બનાવેલો પાક (૨) ગાંધિયાટાની ચીજ

વસાત સ્ત્રી [જ્યુઓ વિસાત] માલ; પૂંજ (૨) હિસાબ; ગણતરી

વસાવું અઠકિં [સં. વસ] 'વસવું'નું ભાવે (૨) 'વાસવું'નું કર્મણિ. -વેા પું રખો; રખેવાળ

વસાહત સ્ત્રી [સં. વસ ઉપરથી] મૂળ-રથાનેથી ખીન્ને કરાતો વાસ કે તેનું સ્થાન (૨) સંસ્થાન; 'કોલોની'. -તી વિં વસાહતને લગતું (૨) વસાહત કરી રહેનાર

વસિયત સ્ત્રી [અ. વસિયત] વારસો (૨) વસિયતનામું. ઠનામું નં વીલ; વારસા વિષેનું લખાણ

વસિઠં પું [સં.] જ્યુઓ વસિષ્ઠ
વસો પું [અ.] વહીવટ કરનાર; ગામનો બંદોબસ્ત કરનાર

વસીલો પું [અ.] મોટા સાથે સંબંધ; તેમની લાગવગ કે મદદ

વસુ નં [સં.] સોનું (૨) પું; સ્ત્રી ધન; દોહત (૩) પું સૂચ (૪) આઠ દેવોના એક મંડળમાંનો દરેક ઠદેવ પું [સં.] શ્રીકૃષ્ણના પિતા. ઠધા સ્ત્રી [સં.] પૃથ્વી.

ઠમતી, -સુંધરા સ્ત્રી [સં.] પૃથ્વી

વસુકુંવું અઠકિં [સં. વિશુષ્ક] (ગાયભેંસ) દૂધ દેતી બંધ ચવી

વસુલ નં [અ.] માગતા પેટે ચૂકતે થયેલી રકમ (૨) આમદાની (૩) મહેસુલ (૪) ચૂકતે થાય કે થયેલું હોય તેમ. -લાત સ્ત્રી વસુલ કરવાની સાંધ; મહેસુલ (૨) વસુલ કરવું કે લેવું તે
વસો પું ['વીસ' ઉપરથી] વાધાનો વીસમો ભાગ (૨) સવાપાંચ હાથ (૩) સો કે વીસનો અનુક્રમે સોમો કે વીસમો અંશ

વસ્ત સ્ત્રી + વસ્તુ

વસ્તાર પું જ્યુઓ વિસ્તાર (૨) બહોળું કુટુંબ. ઠચુ વિં સ્ત્રી વસ્તારી સ્ત્રી. -રી વિં બહોળા કુટુંબવાળું

વસ્તી સ્ત્રી જ્યુઓ વસતી. ઠગણુતરી, ઠપત્રક જ્યુઓ 'વસતિ(-તી)'માં

વસ્તુ સ્ત્રી [સં.] પદાર્થ; ચીજ (૨) સત્ય; સાર (૩) નં નાટક કે કથાનો વિષય; 'ધોટ'. ઠતા: અં [સં.] ખરી રીતે; સાચું જોતાં. ઠતા સ્ત્રી ખરાપણું; સાચ. ઠનિદેશ પું પ્રથના વિષયનું કે વાર્તાનું સૂચન. ઠસંકલના સ્ત્રી કથા કે નાટકના વસ્તુની યોજના-ગૂંચણી

વસ્ત્ર નં [સં.] કપડું. ઠપરિધાન નં [સં.] કપડાં પહેરવાં તે. ઠસ્વાવલંબન નં વસ્ત્રની બાબતમાં સ્વાવલંબન-બંતે કાંતી પોતાની કપડાંની જરૂર પૂરી કરી લેવી તે. -સ્ત્રાલંકાર પું બંધવં [+ અલંકાર] વસ્ત્રો અને આભૂષણો

વસ્લ પું [અ.] મેળાપ (૨) સંબંધ
વહન નં [સં.] વાહન (૨) ઉપાડવું-બંધકવું તે; બંધકીને લઈ જવું તે (૩) વહેવું તે (પાણીનું)

વહવું સઠકિં [સં. વહ] વહન કરવું; વહેવું (૨) અઠકિં પ્રવાહકપે વહેવું (૩) જવું

વહાણુ નં [પ્રા. વાહણ] નાવ; મોટો મહનો. ઠવટી પું ખારવો; નાવિક (૨) દરિયાઈ વેપારી (૩) વહાણનો

भादिक; उपरी. **व्यटुं** न० हरियाभां
 वहालुं हेरववां ते (२) वहालुं वडे
 वेपार करवा ते (३) हरियाणी मुभाङ्गरी
वहालुं न० [दि. विहाणो] प्रसात
वहार (व.) स्त्री० [प्रा. वाहर (सं. व्याहृ)
 = महेद माटे भोलावचुं] सहायता; महेद
वहाल (व.) न० प्रीति. **व्य स्त्री०, व्यष्णु**
 (-युं) न० प्रेम. **व्य पुं०** प्रियतम;
 पति. **व्योयुं** वि० वहालमां व्रक्षरुं;
 लाडकवायुं. -**दी** स्त्री० प्रिया. -**लुं** वि०
 प्रिय. -**वैशरी** वि० हितेच्छु. -**वो** पुं०
 प्रियतम. -**वोवहादी** न० व्य० व्य०
 आशक ने माशक [विण; धृत [ला.]
वही स्त्री० [अ. वहा] पुढाणे स'देशो (२)
वही स्त्री० [दि. वहिया] नामानो योपडो
 (२) वंशावणीनी योपडी (३) योपडी
 (शरी के लभिली). **व्यूनन**, न०, **व्यून**
 स्त्री० द्विवाणीने द्विवसे करातुं योपडा-
 योनुं पूजन
वहीवट पुं० कारभार; अ'होअस्त (२)
 फद्धति; शिरस्ते (३) खेवडदेवड; स'अ'ध.
वहार पुं० कारभारी (२) मामलतदार.
दी वहीवटने लगतुं [राजनार भाट
वहीवयो पुं० [वही + वांयुं] येदीनामुं
वहु स्त्री० [प्रा. वहू (सं. वधू)] पत्नी (२)
 छोकरानी स्त्री. **व्येळुं** वि० वहु पाछण
 गाडुं; वहुवयु. **व्यर** स्त्री० न'वोटा स्त्री
 (२) न० लक्ष्मणे वरयोडो (३) न० व्य० व्य०
 धणी धरिण्याणु; ननुं परलेखुं नेडुं.
व्यारु स्त्री० नुवान मानीती वहु
वहेष्णु(-न) (व.) न० [प्रा. वहण (सं.
 वहन)] प्रवाह
वहेम (व.) पुं० [अ. वहम] शक; स'देह
 (२) अम; पोडी मान्यता. -**मापुं** अ० किं
 वहेम लाववा; वहेममां पडतुं -**मी(वु)**
 वि० वहेमवाणुं; वहेमथी लरेतुं
वहेर (व.) पुं० [मुयो वहेरवुं] वहेरतां
 पडेवो भूके (२) शक; यीशे. **व्येयो**
 पुं० वहेरनाशे. **व्युं** स० किं करवत

वडे कापुं. -**रे,** -**री** आंतरे,
 -**रीवयो** पुं० तक्षवत; आंतरे
वहेल (वहे) स्त्री० [दि. वेडग = छापरवाणी
 गाडी] रथ; वाहन [यिर प्राणी
वहेल (व.) स्त्री० [हं.] अिक मोडुं न्य-
वहेलुं (वहे) वि० [दि. वहिलो] उतावणुं;
 न्यलदी. **व्योडुं** वि० वपतसर नहि
 तेडुं; वहेलुं के मोडुं (२) व्य० वहेलुं
 के मोडुं अेम (२) गमे त्यारे; सगवडे
वहेवार (व.) पुं० [प्रा. ववहार (सं. व्य-
 वहार)] स'अ'ध; धरवट (२) धीरधार
 के खेवडदेवडनुं काम (३) वर्त'लुं; वर्त'न
 (४) आचार; आचरण (५) दुनिया-
 दारीना स'अ'ध के कामकाज (६) इदि;
 वहीवट. -**रियुं** वि० वहेवारने लगतुं
 (२) वहेवारीकं. -**रियो** पुं० खेवड-
 देवडमां योपवटवाणे (२) वहेवारे
 यालनाशे (३) शाहकार. -**रीकुं** वि०
 म'अ'ध; काम सरे तेडुं. -**रु** वि० म'अ'ध;
 साधारण (२) वहेवारमां यादी शके तेडुं;
 आचारमां उतारी शक्य तेडुं; व्यत्रहारु
वहेवुं (वहे) स० किं [सं. वहू] वि० यकवुं
 (२) अमवुं; वेडुं (३) अ० किं प्रवाह-
 रणे सरवुं (४) धरसाडुं (५) ननुं रडेडुं;
 वीतवुं. [वही न्युं = वडी न्युं]
वहेणियुं (वहे) न० नानो वहेणो
वहेणो (वहे) पुं० [दि. वहोल, वाहली]
 नानो प्रवाह (२) वहेणोना भाडो
वहेयणु(-शु) (वहे) स्त्री० वहेयणुं के
 भाग करवा ते (२) हिरसे
वहेयणुं (वहे) स० किं [सं. विमंज; प्रा.
 विमंज] हिरसा पाडवा (२) हरेकने भाग
 प्रमाणे व्यापुं
वहोळुं (व.) वि० [सं. विहीन] वनुं; विहोळुं
वहोरत (हो) स्त्री० वहोरकुं ते; अरीह
 (२) नोपम (३) शिक्षा; शिक्षामां
 भणेकुं ते. -**तियो** पुं० अरीहनार (२)
 यति; अमल
वहोरवुं (हो) स० किं [प्रा. विहार (सं.

વિષાદ્) ખરીદ કરવું (૨) સંધરવું
(૩) માગી લાવવું(૪)માથે લેવું (નેખમ)
વહોરો (વહો) પું ['વહોરવું' પરથી]
લોડિયો; સિયા મુસલમાનની એક
નતનો આદમી (૨) મુસલમાનોની એક
જમાતનો આદમી (૩) એક અટક

વહુનિ પું [સં.] અગ્નિ
વળ પું [પ્રા. વલ (સં. વલ્) ઉપરથી]
આમળો; આંટો (૨) સંબંધ; વગ (૩)
યુક્તિ; કરામત (૪) દાવ; લાગ (૫)
અંટસ; કીનો (૬) મમતા; આગ્રહ
(૭) વેળ; ગાંડ

વળકો પું ['વળવું' ઉપરથી] બફાવા પર
આવવું તે (૨) શાંત પડવું તે
વળગણુ નં વળગવું તે (ભૂતપ્રેતનું) (૨)
નિસબત; સંબંધ (૩) ભૂતપ્રેત (૪)
વળગેલું કામ કે માણસ (૫) આડો
સંબંધ. -ણી સ્ત્રીં કપડાં નાખવાનો
આડો વાંસ

વળગવું અંકિં [પ્રા. વલ્ગ, વિલ્ગ (સં.
વિ + લ્ગ) બાહવું; લપેટાવું (૨) આગ્રહ-
થી મરવું

વળગાટ(-ડ) પું ભૂત કે કાંઈ વળગવું
તે (૨) ભૂતપ્રેત. -ડવું સંકિં 'વળ-
ગવું'નું પ્રેરક (૨) માથે નાખવું

વળણુ નં જુઓ વલણુ (૨) અંધનું મૂળ
વળતર નં ['વળવું' ઉપરથી] બદલા તરીકે
જે કંઈ મજરે આપવાનું હોય તે

વળતા(-તાં)અં[પ.]વળતીઅં ['વળવું'
ઉપરથી] પછી (૨) વધારામાં; વળી
વળવું વિં ['વળવું' ઉપરથી] સામું (૨)
પાછું ફરવું. ઉદાહરણો જવાબ; વળતીટપાલ

વળદાર વિં વળવાળું

વળવળ સ્ત્રીં [સં. વલ્ ઉપરથી] ખણજ;
ચળ; સળવળાટ. ૦વું અંકિં ખણજ
આવવી; સળવળવું

વળવું અંકિં [સં. વલ્] વાંકું થવું; મરડાવું
(૨) પાછા ફરવું (૩) મનનું વલણુ થવું
(૪) કસાવું (૫) મુધરવું (૬) બંધાવું

(અઘોડો, લાડુ) (૭)-માં લાગવું, વળગવું
(વાતે વળ્યા) (૮) થવું; બનવું (સેવાળ
વળવી, ટોળે વળવું) (૯) પલટાવું; જવું
(વળતો દહાડો, વળતી વેળા) (૧૦) ફાયદો
થવો; સરવું [વળતાં પાણી શં પ્રં
આંટ, નેર ઓછું થવું તે]

વળાવવું સંકિં 'વળવું', 'વળવું'નું પ્રેરક
(૨) વિદાય કરવું; માર્ગે પાડી આવવું
વળાવિયો પું ['વળાવવું' ઉપરથી] ભિમિયો
(૨) વાટમાં સભાળ રાખનાર

વળાવું નં [જુઓ વળાવિયો] ભોમિયાનું
કામ (૨) તેનું મહેતાલું. -વો પું જુઓ
વળાવિયો [(૨) વળોક; મરોડ

વળાંક (૦) પું (રરતાનું) વળવું તે; મરડાટ
વળિયાંપળિયાં નં બં વં વળેલાં અંજ
ને પળિયાં; ઘડપણ

વળી સ્ત્રીં [પ્રા. વલ્હિ (સં. વલ્હિ)] પાતળો
લાંબો સોટો (જેવો કે ઘર બાંધવામાં
વપરાય છે)

વળી અં['વળવું'ઉપરથી]વધારામાં;ઉપરાંત
વળું નં [વળવું ઉપરથી] જમીનનું ધડ
(૨) ચાણીનાં જમીનમાં વહેતાં વહેણુ
(૩) મનનો તરંગ; વેળ

વળુંક(-ધ)વું સંકિં જુઓ વલ્હુંકું
વળો પું નડી મોટી વળી

વળોક પું ['વળવું' ઉપરથી] ઘાટ; મરોડ
(૨) રીતભાત; વિવેક

વંક વિં [સં.] વાંકું (૨) પું આડું વલણુ.
-કાઈ સ્ત્રીં વાંકાઈ (૨) આડાઈ. -કાવું
અંકિં રિસાવું; આડા થવું (૨) વાંકું
થવું; વળોક કે વાંક

વંચ સ્ત્રીં [સં.] કલાઈ (૨) બંજ-બંજાળ દેશ
વંચન નં [સં.] ઠગવું તે (૨) ઠગાવું તે.
-ના સ્ત્રીં [સં.] ઠગાઈ (૨) ભ્રમ

વંચિત વિં[સં.]ઉતરાયેલું(૨)વિમુખ; હીન
વંજા સ્ત્રીં[પ્રા.(સં.વલ્ચા)]વંધ્યા;વાંજા સ્ત્રીં
વંટોળ(-ળિયો)પું[પ્રા.વટુલ (સં.વટુલ)=

ગોળાકાર ઉપરથી] ફૂંડાળાં કરતો નેરમાં
વાતો પવન

વંદ્યું અંકિં [સં. વંદ્] હાથથી જવું; હદ
ખહાર જવું(૨)શટવું; વહી જવું(૩)ખગડવું
વંદી સ્ત્રીં [દે. વંદ] ખુદસી જમીનની
આસપાસની નાની ભીંત.-ડો પું મોટી
વંદી(૨)તેના વડે આંતરેલું મોટું સ્થાન(૩)
પોળ.-ઠી સ્ત્રીં,-ઠો પુંન્હુઓ વંદી,-ડો
-વંત વિં [સં. વત્] 'વાળુ' અર્થમાં
નામને છેડે (કિદાં માનવંત)
વંતર નં [પ્રા. (સં. વ્યત્તર)] ભૂત.-રી
સ્ત્રીં ભૂતકી [રીંગણી
વંતાક નં [સં. વૃન્તાક] રીંગણું. ઠી સ્ત્રીં
-વંતું વિં જુઓ વંત
વંદન નં,-ના સ્ત્રીં [સં.] નમસ્કાર; પ્રણામ.
-નીય વિં [સં.] વંદન કરવા યોગ્ય
વંદ્યું સંકિં [સં. વંદ્] પ્રણામ કરવા
વંદિત વિં,-તા વિં સ્ત્રીં [સં.] પૂજ્ય;
આદરણીય
વંદે માતરમ્ શં પ્રં [સં.] 'ભારત માતાને
વંદું છું' (એક જયવોધણા) (૨) નમસ્કાર
કહેવાનો કે પત્રમાં અતે લખવાનો
એક પ્રયોગ
વંદો પું એક છવડું
વંદ્ય વિં [સં.] જુઓ વંદનીય
વંદ્ય વિં [સં.] વાંચિયું; નિષ્ફળ. જ્વ નં
વાંચિયાપણું. -ધ્યા સ્ત્રીં વાંચણી સ્ત્રી
વંશ પું [સં.] પુત્રપૌત્રાદિકનો ક્રમ; કુળ
(૨) ઓલાદ (૩) વાંસ. જ્વ વિં [સં.]
વંશમાં ઉત્પન્ન થયેલું (૨) પું સંતાન;
વારસદાર. ૦પરંપરા સ્ત્રીં [સં.] પેઢીનો
ક્રમ (૨) અં પેઢીના ક્રમથી. ૦વિસ્તાર
પું વંશ વધારવો કે આગળ ચલાવવો
તે. ૦વૃક્ષ નં વંશવિસ્તારનું ઝાડ;
પેઢીનામું. -શાવણિ(-ળી) સ્ત્રીં [સં.]
વંશાવલી પેઢીનામું; વંશવૃક્ષ. -રી વિં
વંશનું (૨) સ્ત્રીં ખસી
વા અં [સં.] અથવા; કે, યા
વા પું [સં. વાત, વાયુ] પવન; વાયુ (૨)
તરંગ; કાંટો (૩) શરીર પર ગડગૂમડ
નીકળવાનો, માથામાં કે કાનમાં ચસકા

નાખવાનો, કે સાંધા રહી જવાનો રોગ
(૪) રોગ કે વિચારનું મોજુું [લા.]
વા અં [સરં પ્રા. વાય (સં. વ્યાપ)] 'જેટલે
અંતરે કે જેટલું' એ અર્થમાં નામને
લાગે છે (કિદાં ખેતરવા; શાશવા)
વાઈ સ્ત્રીં મૂગી; ફેફડું; 'હિસ્ટીરિયા'
વાઈન્સ [દં.] 'ઉપ', '-ની નીચેના દરજ્જાનું'
એ અર્થનો ઉપસર્ગ (જેમ કે, ૦ચાન્સેલર,
૦પ્રેસિડેન્ટ)
વાઈસર પું [દં. વૉસર] જે ભાગ ધક
નેડવા વચ્ચે મુકાતી ચકતી
વાઈસરોય પું [દં.] રાખનો પ્રતિનિધિ
વાએક નં + વાયક; વાક્ય [પ.]
વાક પું [દં. વક્સ કે વક્] કસ; સરવ (૨)
લોટ ખંધાય એવી તેની ચીકારા
વાક સ્ત્રીં [સં.] વાચા; વાણી [પ્રદેશ
વાકળી પું મહી અને ઢાઢર નદી વચ્ચેનો
વાકેફ, ગ્યાર વિં [અ. વાકિક] ભણતું;
માહિતગાર (૨) પ્રવીણ
વાક્યાતુરી સ્ત્રીં, વાક્યાતુર્ય [સં.] નં
ખોલવાની ચતુરતા-હોશિયારી કે ચાલાકી
વાક્યલ [સં.], -ળી નં શબ્દનો અક્ષિ-
પ્રેતથી જુદો અર્થ કરી ખીભની વાતને
ઉડાવી દેવી તે
વાકપદુ વિં [સં.] ખોલવામાં ચતુર. ૦તા સ્ત્રીં
વાક્ય નં [સં.] પૂર્ણ અર્થ ખતાવતો
શબ્દસમૂહ (૨) વચન; કથન. ૦રચના
સ્ત્રીં [સં.] વાક્યની રચના; 'સિન્ટેક્સ'
વાખરો પું [પ્રા. રવકર (સં. રપસ્કર)]
ધરગટ સરસામાન (પ્રાયઃ 'ધર' સાથે
આવે છે) [(૨) મરકી
વાખો પું [અ. વાકિઅહ] જુઓ વખો
વાગ સ્ત્રીં [સં.] વાક; વાણી
વાગડ પું [પ્રા.] કચ્છનો પૂર્વ તરફનો એક
પ્રદેશ(૨)કપાસની એક ભત.-ડિયું વિં
વાગડ દેશનું (૨) નં સ્ત્રીંઓનું એક વસ્ત્ર
વાગલાં નં ૦ળવં [સં. વલ્લન] વાંગલાં; વલખાં
વાગણું નં જુઓ વાગોળ
વાગવું અંકિં [જુઓ વાગવું] અવાજ

नीकणवो (वाधनी) (२) ईळ थवी;
 ञ्प्रभावुं(३)(अमुक कलाकनो)सभय थवो
वागणुं न० [प्रा. वग्गुलि] वागलुं; वागोण
वागोण स्त्री०; न० वडवागोण
वागोणवुं सं०किं [प्रा. वग्गोळ] आधिळुं
 भोभां लाती इरी आवळुं (ढोरे) (२) धीमे
 धीमे आवी भातां वार लगाडवी [ला.]
वागोण स्त्री०; न० वडवागोण
वागोणवुं सं०किं वागोणवुं [आडंणर
वागणल [सं.], -ण स्त्री० आली शण्डोनी
वागणान न० [सं.] 'कन्था आभीश' अेभ
 कळेवुं ते; सगार्थ (२) वयन
वाजेवता स्त्री० [सं.] सरस्वती
वाग्याळु न० [सं.] महेळुं
वाग्युद्ध न० [सं.] मात्र शाण्डिक युद्ध (२)
 गरमागरम अर्थी
वाग्विदास पुं० [सं.] आनंदपूर्वक पर-
 स्पर संभाषण (२) कंठ तथ्य के
 तत्प्रप्राप्त विनागी आली डायकूट
वाग्ये अ० ['वागवुं'नुं इ०] वागतां;
 वागे त्यारे
वाध पुं० [प्रा. वध (सं. व्याध)] अेक
 छिन्न प्राणी. ०ळु स्त्री० वाधनी भादा.
वध पुं० वाधना नधनुं आणकनुं
 धरेलुं(२)अेक पोवादी हयियार. ०णारश
 (-स) स्त्री० आसो वदि आरश
वाधरणु स्त्री० वाधरीनी के वाधरी स्त्री
 (२) गंदी इयड स्त्री
वाधरी पुं० [प्रा. वायुरिय (सं. वायुरिको)]
 अे नामनी जतने आइभी (२) भेवी,
 गंदो के असल्य नीय भाळुस [वा.]
वाधियो पुं०[सं. वडगा; प्रा. वगा उपरथी]
 घोडानी लगामना अे छेडामानो दरेक
वाधो पुं० [सं. वास+युग्मं] उगवो; पोशोक
वाड्मथ न० [सं.] साहित्य
वाय स्त्री० [सं.] वाष्पी; भाषा; जोली (२)
 जोडवानी शक्ति
वायक वि० [सं.] जोलतुं (२) (सभासने
 छेडे) इशंक; जोधक (३) पुं० वांयनार

(४) (अर्थ) दर्शवतार) शण्ड. ०वर्ण
 पुं० वांयनारअेनो वर्ण; वायक जतता
वायन न० [सं.] वांयवुं ते(२)वांयवानी
 ढण (३) धारासभामां अर्थी भाटे जिल
 आवळुं ते; 'रीडिंज'. ०भाणा स्त्री०
 वर्गोमां यलाववा तैआर इशेली योप-
 ड्मोनी श्रेणी. -ना स्त्री०[सं.]पुरतकनुं
 भूण लणालु; पाठ; 'टेकर' (२) तेनुं
 पठन करवुं के करावळुं ते. -नालय
 [+ आळ] न० छापां वगेरे वांयवा भाटे
 रभातां होय ते स्थान
वायस्वति पुं०[सं.] भृहस्पति; देवाना शुड
वाया स्त्री० [सं.] वाष्पी; जोली. ०णधन
 न० [सं.] प्रतिज्ञाभक्त यवुं ते.
 ०ल [सं.], -ण वि० ०ण्डुणुं. -अिक
 वि० [सं.] वाया संबंधी; वायानुं
वाय्य वि० [सं.] जोलवा जेवुं (२) कळेवा
 धारेळुं. -अर्थ पुं० [+ अर्थ] शण्डनी
 अलिधाराकितथी नीकणतो भूण अर्थ
वाछट स्त्री० [वायु+छांटे] पवनथी जोडेवा
 वरसादना छांटा. -दियुं न० वाछट
 अरकाववा भारी-आरखा पर करेळु छनुं
वाछडी स्त्री० [प्रा. वच्छदरी (सं. वसतरां)]
 गायनुं भादा अय्युं.-डुं न० वाछरुं.-डो
 पुं०गायनुं नर अय्युं.-रडी स्त्री०.-रडुं
 न०.-रडो पुं० नुओ वाछडी.-डुं.-डो
वाछरुं न० [नुओ वाछडी] गायनुं अय्युं
वाछट स्त्री०.-दियुं न० नुओ 'वाछट'मां
वाछूट स्त्री० गुडा वाटे पवन नीकणवो-
 पाडवुं ते
वाळ वि० [प्रा. वज्ज = त्रासवुं परथी]
 कंटाणेळुं (२) हारेळुं (३) स्त्री० तोभा;
 पीडा; कंटाणो. [०आववुं = कंटाणवुं;
 त्रासवुं] [अने अेनी धामधूम
वाळन न० ['वाळवुं' उपरथी] वाळिंत्रो
वाळणी वि० [अ. वाजिक] धटित; योग्य
वाळवुं अ०किं [प्रा. वज्ज (सं. वड्=वाधनुं
 वागवुं)] वागवुं (वाधनुं) [प.] [वाळते
 गाळते = धामधूमथी; नडेर रीते]

वाल्मीकी स्त्री० हार्मोनियम
वाल्मि न० [सं. वादिन्] वाङ्म; वाद्य
वाल्मिया वि०(र) पुं०अ०३० पाशुपतिपाठने
 पकनेसा (५६)
वाल्मि न० [सं.] वेदो. ०करण्यु न० [सं.]
 वीर्यवर्धक औषध-प्रयोग
वाल्मी न० [सं.] वाद्य वा, वा नेत्रसरको
 के अत्र त्रय पैडी कोर्धी ध्वनि नीकणे
 तेतुं साधन(र) (अकसरपा लक्षणवाणा
 लोडनुं) मंडण [वा.]
वाट स्त्री० [सं.] रस्ती (२) प्रतीक्षा; राह
वाट स्त्री० [प्रा. वट्टि (सं. वक्ति)] दिनेट
वाट स्त्री० [प्रा. वट्ट (सं. वृत्त)] पैडा उपर
 यदाववासां आवतो लोडानो पाटो
वाटकी स्त्री० [दि. वट्ट] छाली. -डो पुं०
 मोट्टु छडुं
वाटभरथ, पुं०, -थी स्त्री०, मुसाफरीने
 अर्थ (२) मुसाफरी हरथान भरथ-
 वानी रकम [पथरी
वाटखियो, **वाटखो** पुं० वाटवानो गण
वाटपाडु पुं० मुसाफरीने छूटनार
वाटपुं सं०किं० [दि. वट्ट] क्यरतुं; लसोडतुं
वाटवे पुं० [प्रा. वट्ट (सं. वृत्त)] = गौणाकार]
 यानसोपारी के पैसा वगेरे राभवानी
 अलां पडवाणी अक प्रकारनी कोथणी
वाटसरु वि०(र) पुं० [वाट+सरु] वटेमाजुं
वाटाघाट स्त्री० [सं. वट्ट (तोडतुं) + वट्ट
 (नेडतुं)] लोणगड; पंथात
वाटिका स्त्री० [सं.] अण्यो; वाडी
वाटी स्त्री० [दि. वट्ट] छाली (२) वाडकी
वाट्टे पुं० [सं.] वाटसरु मुसाफर
वाटो पुं० [प्रा. वट्ट (सं. वृत्त)] गण लांषो
 वीटो (२) (पेट पर वणती मोटी) करखली
 (३) चूनानी गण दिनार
वाड स्त्री० [दि. वाडी] जमीननी आलु-
 आलु कांटा वगेरेथी करेडी आड
वाड स्त्री० [प्रा. वाड (सं. वाट)] मडोहलो; लतो
 उडां वडोरवाड
वाडकी, -कुं, -ठो पुं० लुओ 'वाडकी'मां

वाडव पुं० [सं.] आह्वय
वाडाअंधी स्त्री० अलग अलग वाडाभां
 अंधातुं ते - लुडो; पक्षापक्षी (२) वि०
 वाडाभां अंधायेतुं अंतुं
वाडियुं (वा) न० अलूर लरवानो के ते
 लरेलो साहडीनो थेलो
वाडी स्त्री० [प्रा. (सं. वाटी)] आग; अण्यो
 (२) कूड गृथीने करेलो राण्णार (३)
 नातवरा छं भाटे आधिली वञ्च्ये ओड-
 वाणी जगा (४) नानो वाडो के मडोहलो;
 योण जेनी जगा. ०वडुके पुं० जगीर,
 जेतार वगेरे(२) समुद्रि [वा.]. ०विस्तार
 पुं० कुट्टअकपीलो
वाडो पुं० [प्रा. वाड (सं. वाट)] धर पछवाडे
 आंतरेली छुटली जगा (२) अकरावेडां
 पूरवानी जगा (३) मडोहलो (४) सडास
 (५) तड; पक्ष [वा.]. ०दिथुं न० आडनी
 आसपास करेली नागी वाड
वाड पुं० शेरडीनुं जेतार
वाड पुं० [वाडतुं उपरथी] काप; जभम
 (२) धार (३) यूंक (४) कापली. ०काप
 स्त्री० थीरतुं के कापतुं ते (हाकरे शरीरने).
 ०हूटियो पुं० वाडकाप करनारी (हाकरे)
 (२) भांजगडियो
वाडपुं सं०किं० [प्रा. वडड (सं. वडुं)] कापतुं
वाडियुं न० लुओ वाडियुं
वाडियो पुं० [प्रा. वडड (सं. वृत्त)] उपरथी]
 उकट छञ्छा; गणडो (२) यडस
वाठी स्त्री० धी पीरसवातुं प्रायः ताजया-
 वाणुं माडीनुं वासण
वाण्य स्त्री० मोली [प.]
वाण्य न० काथी, लोडी, अलूरीनां पांहां
 छं नी (आटलो लरवामां प्रायः वप-
 राती) होरी
वाण्यन्य न० [सं.] वेपार
वाण्यण्य स्त्री० वाण्यया कोमनी के
 वाण्यानी स्त्री
वाण्ययावेडा स्त्री०, **वाण्ययावेडा**
 पुं० अ००० वाण्यानी रीत के वतन
 (करकर, वमत वती)ने काम लेतुं छं

વાણિયો પું. [પ્રા. વાણિજ (સં. વાણિજ)]
એ નામની નાતનો આદમી (૨) એક
છવડું (વરસાદ પડવાનો થાય ત્યારે
નીચે ભેડે છે)

વાણી સ્ત્રી. [સં.] સરસ્વતી (૨) વચન;
ખોલી (૩) વાયા (૪) વાગિન્દ્રિય; છાસ
(૫) સ્વર; સૂર. **વિવેક** પું. વાણીનો
વિવેક; વિચારપૂર્વક બોલવું તે. **વૈશું**
વિ. ખોલવે શરૂ

વાણો પું. ['વણવું' ઉપરથી] વણતાં
નખાતા આડા દોરા

વાણોતર પું. ખુમારનો

વાણોતાણો પું. વાણો અને તાણો

વાત પું. [સં.] પવન (૨) શરીરની ત્રણ
ધાતુઓમાંની એક (બુધ્ધો પિત)

વાત સ્ત્રી. [સં. વાર્તા] વાર્તા; કથા (૨)
હકીકત; ખીના; વૃત્તાંત(૩) શોકમાં ચાલતી
ખરી ખોટી વાત; ગામગપાટો (૪) કહેલું
કે કહેવાનું તે. ઉદા. 'તમારી વાત હું
સમજ્યો' (૫) વાતચીત; સંભાષણ (૬)
મોટી-અગત્યની કે અધરી ખાબત; વિસાત
(એમાં તે શી મોટી વાત છે?) (૭)
વિષય; ખાબત (પારકી વાતમાં માથું
ત મારો) (૮) રીત; વર્તન; વહેવાર
(પેસાદારની વાત જુદી છે) (૯) વણન;
ગુણગાન (એની તે વાત થાય?) (૧૦)
સરસાર્થ; વાદ (એની શી વાત કરવી?)
(૧૧) કહેવાનું કે કરવાનું તે (વખત
આવે ત્યારે વાત)(૧૨) યોજના; ગોઠવણ
(મારી બધી વાત મારી ગઈ)(૧૩) ગુપ્ત
મેદ; રહસ્ય (તેની વાત બહાર પડી ગઈ).
ચીત સ્ત્રી. સંભાષણ (૨) ગપ્પાં

વાતડ સ્ત્રી. [વાતડ] વા પેસી શકે તેવી તરડ

વાતડી સ્ત્રી. વાત [પ.]

વાતાવરણ ન. [સં.] પૃથ્વીને વીંટળાઈને
રહેલું વાયુનું આવરણ (૨) પરિસ્થિતિ;
આત્મબાહુના નૈતિક કે માનસિક
સંજોગો [લા.]

વાતૂડિયું, વાતૂડું, વાતોડિયું, વાતોડું

વિ. ધણી વાતો કરવાની ટેવવાળું
વાતસહય ન. [સં.] મમતા; પ્રેમ (મોઠાને
નાના પ્રત્યે)

વાતસ્યાયન પું. [સં.] ન્યાયભાષ્ય તથા
કામસૂત્રના લેખકોનું નામ

વાદ પું. [સં.] ચર્ચા; શાસ્ત્રાર્થ (૨) લાંગ-
ગડ; તકરાર (૩) અડસાચડસી (૪)
જ્ઞાનવિજ્ઞાનના કોઈ વિષયમાં કાઢેલું
અનુમાન કે તારણ; 'થિયરી'. ઉદા.
વિકાસવાદ. **વ્યસ્ત** વિ. [સં.] સંશય-
યુક્ત; ચર્ચાર્પક

વાદન ન. [સં.] વગાડવું તે

વાદવિવાદ પું. [સં.] ચર્ચા; સામજ્યા
સવાલજવાબ

વાદળ ન. [વે. વહલ (સં. વાદલ)] આકાશ-
માં એકઠો થયેલો વરાળનો ગોટા જેવો
સમૂહ જે વરસાદરૂપે નીચે પડે છે. **-ણી**
વિ. વાદળી રંગનું (૨) વાદળમાં ધઈને
આવતો (સખત તાપ) (૩) સ્ત્રી. નાનું
વાદળ (૪) પાણી ચૂસી રાખે તેવી એક
દરિયાઈ જાનવરની કે તેવી કૃત્રિમ પેદાશ.
-ણું ન. વાદળ

વાદિત્ર ન. [સં.] વાજિત્ર; વાળું

વાદી વિ. [સં.] વદનાર; બોલનાર (સમાસને
અતે). ઉદા. સત્યવાદી (૨) (સમાસને
છેડે) વાદમાં માનનારું. ઉદા. વેદાંતવાદી
(૩) વાદ કરનાર (૪) ફરિયાદી (૫)
મુરલી વગેરે વગાડીને (સાપ વગેરેનો)
ખેલ કરનાર; મદારી. **વૃણું** વિ. મમતી;
વાદે ચઢે તેવું. **-દેવાદ** અ. સ્પર્ધામાં

વાધ ન. [સં.] વાળું

વાધણ (-ણી) સ્ત્રી. હેડકી; આટકડી

વાધર (-રી) સ્ત્રી. [સં. વર્ણી] ચામડાની
સાંકડી પટ્ટી કે દોરી

વાધવું અંકિ. [સં. વૃષ] વધવું

વાન પું. [સં. વર્ણ] વણ (૨) ન. [સં.]
શરીરનો આધાર

-વાન વિ. [સં. વનનું પું.] શબ્દને છેડે
'વાળુ'ના અર્થમાં લાગે છે (વેગવાન)

वानगी स्त्री० [सं. वणिक्का; प्रा. वन्निजा] नभूनो (२) नवाँनी यीज
वानप्रस्थ वि० [सं.] वानप्रस्थाश्रममां गयेकुं (२) वृद्धावस्थाने कारले पेन्शन लई नोकरिमांथी छट्टे यथेकुं. —**स्थाश्रम** पुं० गृहस्थाश्रम पछीनो जीने आश्रम; जेमां भाखस वनमां रही संन्यासनी तैयारी करे छे
वानर पुं० [सं.] वाँदरो; कपि. **व्येष्टा** स्त्री० अडपक्षां [ला.]. **वैसेना** स्त्री० (रामनी) वाँदरांनी सेना (२) छेकरा-ओनी सेना के संघ [ला.]
वानी स्त्री० ओके लतनी भीडी नुवार
वानी स्त्री० [प्रा. वन्निजा (सं. वणिक्का)] जलस; यीज; प्रकार (जमखनी)
वानी स्त्री० मडहानी राभ
वानुं न० [नुओ वानी नं. र] वस्तु; यीज; जलस. [सौ सारां वानां थवां = अंधुं हेमजिम भार अतरतुं]
वानो पुं० [प्रा. वणय (सं. वणिक्का)] ओके सुगंधीदार पदार्थ (२) लेप; पीडी
वापर पुं० [वापरतुं परथी] वपरास. **वुं** सं०किं [सं. व्वात्] उपयोगमां लेकुं (२) अर्थतुं
वापस अ० [फा.] पाछुं
वापि(-पी) स्त्री० [सं.] वाव
वाम स्त्री० नुओ वामा [प.]
वाम पुं०; स्त्री० [प्रा. (सं. व्याम)] जे हाथ पडोणा करता छापी साथे यती ल'भाईनुं माप
वाम वि० [सं.] सुंदर (२) डायुं (३) अक्षरुं; प्रतिरूप (४) अधम; नीय. **वुंकि** स्त्री० [सं.] जग्धा आद डामे पडजे सूतुं ते
वामखुं वि० [नुओ वामन] डी'गखुं; नीयुं
वामन वि० [सं.] डी'गखुं (२) पुं० अखिने छणवा यथेसो विषुनो पांयमे अवतार (३) पुं० डी'गखुं. **वडादरी** स्त्री० सादरवा मुद्दि आरस. —**नावतार** पुं० वामनइपे विषुनो पांयमे अवतार

वामभाग पुं० तंत्रभाग; शाक्त संप्रदाय
वामा स्त्री० [सं.] नारी (२) सुंदर स्त्री
वामाटाभा पुं० अ० व० अनिश्रयमां वभक्त गाणवे ते; गदक्षांतदवां
वामांग न० [सं.] डायुं अंग - पडयुं
वाय पुं० [प्रा. (सं. वात्)] वायु [प.]
वायक न० वेणु; वाक्य [प.]. —**का** स्त्री० [प्रा. वाया (सं. वात्) उपरथी] वात; अइवा
वायडाई स्त्री० वायडापखुं
वायडुं वि० [प्रा. वाडल (सं. वातूल)] पेटमां वायु उत्पन्न करै तेतुं (२) इडाका के इतारा भारवानी टेववाणुं (३) विचित्र स्वभावतुं; छडीकुं [ला.]. [०पडवुं = लारे पडवुं; धार्यां करतां अयणुं परिश्राम आवयुं]
वायखुं न० [सं. वाज + अन्न] (सीमांतनीने अपातुं) पुशाडीनुं जमख
वायदायिही स्त्री० अमुक मुद्देने पैसा आपवानी कभूलातनुं लभाख
वायदासर अ० वायदा प्रभाणुं; मुद्दतसर
वायदो पुं० [अ. वअदह] मुद्दत; अवधि (२) मुद्दतपर करवानुं काम. [वायदानो सोदो रा० प्र० अमुक मुद्दते अमुक लावे भाद लेवानो सट्टानो वेपार]
वायरो पुं० [दे. वायार (सं. वात्, प्रा. वाय)] पवन (२) शिररतो; ईशान [ला.]. **वायरे** **सठवुं** = लहेरमां आववुं (२) कुदातुं (३) हवाईकित्दा आंधवा (४) जोरजे पडवुं
वायदान [हं. वौह्ल] ओके लततनुं स्त्रीओनुं वख
वायद वि० [प्रा. वाडल (सं. वातूल)] तरंगी; ददता विनानुं
वायव्य वि० [सं.] वायु सं'धी (२) उत्तर पश्चिम भूखाने लगतुं (३) स्त्री० उत्तर अने पश्चिम वरयेनो भूखे।
वायस पुं० [सं.] कागडो
वायु पुं० [सं.] पवन (२) पुं०; न० आही (३) न० वाई; भूगी. **वपुत्र** पुं० [सं.] छनुमान (२) क्षीम. **वमंडणी** न० वाता-वरण. **वशा** स्त्री० पुं० वातावरणमां यनारा

ईरशरो हर्षाववानुं शास्त्र लक्ष्मनारः
 'निटियारोवोत्रिस्ट'. ०सुत [सं.] पुं०
 वायुपुत्र
वायिक न० वायक; वेष्ट [प.]
वायोलिन न० [इ.] क्षीडल; अक तंतुवाध
वार (वा) पुं० [इ. वार्ड] त्रष्ट कूट लोटुं भाष
वार अ० [सं.] नामने अते प्रभाष्टे, अनु-
 सार अवा अर्थमां. उदा० क्रमवार
वार [फा.] 'वाणु' अर्थमां नामने दागता
 प्रत्यय. उदा० उमेदवार
वार पुं० [सं.] अठवाडिमानो इरेक दिवस
 (२) स्त्री० वषत; समय (३) वषत; ईशे.
 उदा० पांय वार (४) द्वीय; विलम्ब [धा.].
०डवार पुं० [नकुवार] सारो नरसो हल्लो
वारण पुं० [सं.] हाथी (२) न० वारतुं-
 अटकावतुं ते (३) निवारतुं-दूर करतुं ते
वारण न० [सं. वारणक] ओवारण
वारतडेवार पुं०, **वारपरध** (-व) न०
 उरसवने दिवस; सारो वार के पव
वारतुं स०किं [प्रा. वार (सं. वारय)]
 अटकावतुं; मना करवी (२) ओवारतुं
वारस पुं० [फा. वारिस] भरनारनी मिककत,
 जवायदारी, हकदावे वजेरेने हकदार.
 -साजत वि० वारसामां जितरेतुं.
 -साहक (-स) पुं० वारसानो हक. -सो
 पुं० वारसने मणेली भरनारनी मिककतध०
वारवार अ० [सं.] वारैयदीये; इरी इरीने
 वाराणसी स्त्री० [सं.] काशी
वारदरती अ० वारा प्रभाष्टे अक पक्षी अक
वाराईरा पुं० अ० वारंवार आवतुं अतुं
 ते (२) अहलातुं ते (हशानुं)
वारंगना स्त्री० [सं.] गणिका; वेश्या
वारि न० [सं.] पाणी; नीर. ०क न० [सं.]
 वाहणुं; मेघ. ०धि पुं० [सं.] समुद्र
वारी स्त्री० [सं. वार] वारो; कभ; पाणी
 (२) अहो देवानो अवसर
वारु अ० [सं. वरज्] डीक (२) वि० सारुं; सुंदर
वारुणी स्त्री० महिरा (२) पश्चिम हिशा
वारैयदीये अ० वारंवार

वारो पुं० [सं. वार] वारी; कभ; पाणी (२)
 अलोले; पाछी. [०थांथवो = काई वस्तु
 नियमित पूरी पाठवानो करार करवो
 (उदा० हूधनो ध०)]
वारो पुं० [सं. वार] धरो. [०भूवो =
 गरम पाणी भरने धरो पेट पर भूधने
 शोक करवो]
वारोवारियुं वि० वार प्रभाष्टे दिवसो
 गणुने काठवामां आवतुं (व्याज)
वार्ता स्त्री० [सं.] वात; कथा (२) भीना;
 हकीकत; सभाचार [वाणी दीका
वार्ति (-र्ति) क न० [सं. वार्तिक] विवेचन-
वार्द्ध (-र्थ) क (-कथ) न० [सं.] वृद्धावस्था
वार्निश पुं० [इ.] लाकडाने पालीस करवानुं
 द्रव्य - अक प्रवाही जनावट
वार्थिक वि० [सं.] वरसे वरसे आवतुं के
 यतुं (२) वरस संधी (३) न० दर
 - वरसे प्रकट यतुं पत्र
वाण्येय पुं० [सं.] वृष्णिकुणना - श्रीकृष्ण
वाल पुं० [सं. वल] त्रष्ट रती लोटुं तोल
वाल पुं० अ० व० [प्रा. वल] अक कडोण
वाल पुं० [इ. वाल्व] नणी वगेरेनी अंदर
 राभेयो अक आनु जिये थई शके
 तेवो पडो [०सुत पुं० अंगद
वालि पुं० [सं.] सुओवने मोटो काई.
वाली स्त्री० [वाल'डपरथी] नाना हाथाना वाल
वादी पुं० [अ.] भुरभुणी; रक्षक; पालक
वादी, ०सुत लुओ वालि, ०सुत
वालुका स्त्री० [सं.] रती. ०यत्र न० कलाक
 लखवानी रती लरेदी शाशी (२) वैदकमां
 औषध जनाववानुं (तेना धाटनुं) अक यत्र
वालोज (लो) स्त्री० [वाल' परथी] अक
 शाग - शाक
वाडभीडि पुं० [सं.] रामायण रथनार ऋषि
वाव स्त्री० [प्रा. वावी (सं. वापी)] अंदर
 जितरवानां पयधियांवाणो हूवे
वावटो पुं० धन; इरकाववानुं निशान
वावड पुं० [वा (सं. वि + आ = व्या) + प्रा.
 (सं. पत्)] भाण; पत्तो; सभाचार (२)
 शोगनुं ईलातुं ते

वाचस्पिये पुं० जीव आरवानुं साधन
वाचस्प्री स्त्री० वाचसुं ते
वाचर पुं० ऋग्यो वाचर
वाचसुं स०किं [प्रा. वाच (सं. वच्)] उगा-
 उवा माटे जमीनमां णी के रोपा
 नाभवा-रोपसुं
वाचटोण पुं० वटोणियातुं तोड़ान
वावा अ० [वाहवाह (उपरथी)] (आणलाभामां)
 सादुं; भजेतुं (२) स्त्री० उभक्तुं
वावाओडुं न० [वा(वायु)+ओडुं (प्रा. ओड
 = ऋडी पाडसुं) वाचटोण
वावाहण न० [वा+वाहण] जेसथी वातो
 पवन अने वाहण; तोड़ानी वाहणी (२)
 स०उट [वा.] [जगामां
वावाश अ० पुट्टलामां; पवन लागे तेवी
वावुं अ०किं [सं. वा] (पवनतुं) इंकुं
 (२) (शरीरने टाढनी) व्यसर यवी (३)
 स०किं (प्रायः इंकुं) वगाडसुं; अलवसुं
वावुं स०किं [सं. वी] विखासुं
वावेतर न० वाचसुं ते (२) वावेसुं ते (३)
 वावेली जमीन
वाश स्त्री० [सं. वास्; प्रा. वास] कागवाश
वास पुं० [सं.] वसवाट (२) मुकाम; धर;
 स्थान (३) घौण; महेल्लो (४) स्त्री०
 गंध (५) दुर्गन्ध
वासकौट पुं०; न० [इनेस्कोट] आंठियो इअने
वाससु न० [दि.] पान; काम. [वभउवां=
 धरमां (धनुं)भरुं पतिपत्नी वच्ये]तकरार
 यवी. ० इनेसु न० रांधवावगेरेनां वाससु
वासना स्त्री० [सं.] पूर्वना संस्कारेथी
 हठ यथेली कामना (२) वास; गंध
वासर पुं० [सं.] द्विवस; वार
वासरी स्त्री० [सं. वासर] उाथरी; शौजनीशी
वासल वि० ऋग्यो वासेल
वासव पुं० [सं.] वृद्ध
वासवुं स०किं [सं. वस्=आच्छादन करसुं]
 अंध करसुं [करवे] वगाडसुं; वाडुं
वासवुं स०किं [प्रा. वास (सं. वाश्=)अवाज
वासती वि० [सं.] वसंत ऋतुतुं, --
 वगतुं (२) स्त्री० ऐक वेस

वासित वि० [सं.] सुवासित करेसुं
वासिनी वि० स्त्री०, वासी वि० [सं.]
 (अहुधा समासने छेडे) रडेनारुं (उदा०
 नगरवासी)
वासी वि० [प्रा. वासिय (सं. वासित)]
 आगला द्विवसनुं; वधारै वभत रडेवाथी
 अगरी गयेसुं
वासीहुं न० [प्रा. वासिह (सं. वासित)=
 वासी राभेसुं] ठारतुं छासुं, भूतर वगेरे
 कयरो; पूजे
वासुकि पुं० [सं.] नागोनो राम
वासुदेव पुं० [सं.] श्रीकृष्ण. ० भ्यासो पुं०
 'नेनेलस कप' [प. वि.] [भितर
वासेल वि० [वासी राभेसुं] पडतर राभेसुं
वासो पुं० [सं. वास] वास करवे। ते (२) मुकाम
वासो पुं० [ऋग्यो वासर] हडाडे (प्रास
 करीने प्रसव यथानो)
वास्तव न० [सं.] ऋग्यो वास्तविकता.
 ० दर्शी वि० वस्तुताये होय ते जेनारुं -
 कल्पना के भावनाथी होराधने नहि;
 'रिखसिस्ट'. -वि० [सं.] अरेभरुं
 (२) वाजपी. -वि० [सं.] साथी
 उकीकत (२) वाजपीपसुं
वास्तु न० [सं.] धर आंधवानी जगा (२)
 धर (३) वास्तुपूजन. ० पूजन न० नवा
 धरमां रडेवा जतां कराती शांतिक्रिया.
 ० विद्या स्त्री० मकान आंधवानी विद्या;
 स्थापत्य
वास्ते अ० [अ. वास्तितह] कागे; अर्थ
वाड अ० [फा.] 'डेसुं सादुं; शाभारा !'
 अथे प्रसांसानो उद्धार
वाडक वि० [सं.] वडेनारुं; खिचनारुं;
 जेयनारुं; लई जनारुं
वाडन न० [सं.] जमीन पर आवज माटे
 वपरातुं साधन (गाडी, यशु ह०) (२)
 विचार, लागणी के कार्य प्रगट करवा
 माटे वपरातुं साधन; माध्यम
वाडवाड स्त्री० [फा. वाह] क्रीति (२) अ०
 ऋग्यो वाड

વાહવું સંક્રિં સમન્વવવું પઠાવવું; ઉત્તરવું
વાહવું સંક્રિં [વહવું, સં. વાહય્ ઉપરથી]
 વ્યતીત કરવું; ગાળવું; વહે એમ કરવું
વાહિની વિં સ્ત્રીં [સં.] વહેનારી (૨) સ્ત્રીં
 નદી (૩) સેના (૪) નસ
વાહિયાત વિં [અ.] વ્યથા; નકામું (૨)
 ખરાબ; હલકું
વાહી વિં [સં.] વહેનારું; ઊંચકનારું (પ્રાયઃ
 સમાસને અંતે) ઉદાઃ ભારવાહી
વાળ પું [સં. વાલ્] કેશ. [ઠગિલા થવા =
 શેમાંચ થવો]
વાળણ નં [‘વાળવું’=પાછું ફેરવવું] ઉતાર;
 અક્ષર ધોઈ નાખવાની શક્તિવાળું તે
વાળવું સંક્રિં [પ્રા. વાલ (સં. વાલય્)] વાંકું
 કરવું, નમાવવું (૨) વાળીને આકાર
 કરવો કે ગોઠવવું (જેમ કે, લાડુ, ખીટી,
 અખોડો) (૩) પાછું ફેરવવું (દેવું, મન,
 બહોલો) (૪) કચરો કાઢવો (ધર વાળવું)
 (૫) ઉપર છાવરવું; ઠાંકવું (ધૂળ વાળવી,
 છેડો વાળવો) (૬) પાણી જવાનો રસ્તો
 કરવો ખેતરમાં (૭) આવેલી ક્રિયા કે
 પ્રસંગ પૂરાં કરવાં (વરસી વાળવી)
વાળંદ પું [વાળ + સં. દા = કાપવું]
 હળમ; નાની [ધાવાની પીછી
વાળાફુંથી સ્ત્રીં [વાળો + ફુંથો] ઠાગીના
વાળી સ્ત્રીં [સં. વાલી] (સ્ત્રીઓનું) નાકનું
 ધરણું - નય (૨) કડી [રેતી; કાંકરી
વાળુ સ્ત્રીં [પ્રા. વાલુઆ (સં. વાલુકા)] વેળુ;
વાળુ નં; સ્ત્રીં [દે. વિમાલિડ] રાત્રિભોજન
-વાળું વિં [પ્રા. વાલઓ - વાલઓ (સં. વાલકઃ)]
 ‘-ના સંબંધનું’, ‘-ની માલિકીનું’, ‘-ના
 ધંધાનું’ વગેરે અર્થોમાં નામને અંતે (ધર-
 વાળો, દૂધવાળો)
વાળો પું [‘વાળ’ ઉપરથી] ધાતુનો લાળો
 તાર (૨) એક શેગ
વાંક (૦) પું [જુઓ વાંકું] અપરાધ;
 ખામી; દોષ (૨) વકતા; રાંટ (૩) સ્ત્રીઓનું
 હાથનું એક ધરણું
વાંકડિયું (૦) વિં વાંકું (લાલિત્યવાચક)

વાંકડો (૦) પું વરને આપવાની ખરહણ
વાંકાબોલું (૦) વિં બોલીને ફરી જનારું
વાંકિયું (૦) નં સળિયા, નળ વગેરેના
 જોડાણ માટેનો વાંકી આકૃતિનો ટુકડો
વાંકું (૦) વિં [પ્રા. વંક (સં. વક્)] વક;
 સીધું નહિ એવું; ટેડું (૨) સરળ નહિ
 એવું; કુટિલ (૩) અવળું; ખોટું; ભંચું
 (૪) વિરુદ્ધ; સામે ધરેલું (૫) નં વાંધા;
 ગેરસમજ; અણબનાવ (૬) વાંકું તે;
 વકતા. ંચૂકું વિં વાંકું; આડું અવળું
વાંધું (૦) નં કોતર
વાંધો (૦) પું [પ્રા. વમ્ (સં. વર્મ)] વર્મ; બલ
વાંચન (૦) નં [જુઓ વાચન] વાચવું તે
 (૨) વાંચવાની ટબ (૩) અભ્યાસ.
 ંમાળા સ્ત્રીં જુઓ વાચનમાળા. -ના-
 લય નં જુઓ વાચનાલય
વાંચવું (૦) સંક્રિં [સં. વચ્ પરથી]
 લખેલું મનમાં કે મોટેથી ઉકેલવું (૨)
 [લા.] લાખવું (૩) ઇચ્છવું
વાંછના સ્ત્રીં [જુઓ વાંછા] ઇચ્છા
વાંછવું સંક્રિં [સં. વાંચ] ઇચ્છવું
વાંછા સ્ત્રીં [સં.] ઇચ્છા; વાંછના
વાંછિત વિં [સં.] ઇચ્છવું
વાંજ(બણી) (૦) સ્ત્રીં [પ્રા. વંજા (સં. વન્જ્યા)]
 સંતતિ ન થતી હોય તેવી સ્ત્રી; વધ્યા.
 ંચું વિં જુઓ વાંચિયું. -જિયાખાકું
 વાંચિયાનું બિનવારસી (૨) નં એકનો
 એક છોકરો. -જિયામહેણું નં વાંચિયા
 હોવાનું મહેણું; વાંચિયાપણાની ખોડ.
 -જિયું વિં સંતતિ ન થતી હોય તેવું
 (૨) ફળ કે લાભ ન થતો હોય તેવું
વાંટ (૦) પું [સં. વઘ્ટ પરથી] હિરસો; ભાગ.
-ટો પું વાંટ (૨) ગરાસ કે નરવાની
 જમીનને; ટુકડો
વાંઠો (૦) પું [દે. વંઠ (સં. વઘ્ટ = અપરિણીત)]
 કન્યા ન મળવાથી કુંવારો રહેલો
વાંદર (૦) પું [સં. વાનર] વાંદરું. ં(-૨) વેડા
 પું બં વં વાંદરા જેવી ચેષ્ટાઓ કરવી
 તે. -રી સ્ત્રીં વાંદરાની માદા. -ફું નં

વાનર-એક ચોપગ્ય પ્રાણી. -રો પું
 નર વાનર (ર) ચાંપ; થોડો (૩) તાળાનો
 ખીલો; ઉલાળો (૪) એક પ્રકારનું કાચખાનું
 (૫) ભાર ઉપાડવાનું એક ચંત્ર
વાંદો (૦) પું વંદો; એક જીવડો
વાંધો (૦) પું [સં. વાધક]; હરકત; અડ-
 ચણ(ર) વિરોધ; અડકો; તકરાર. વ્યવહાર
 પું બલચુક; ખોડખાંપણ; કંઈ ને કંઈ
 હિંદ્ર કે વિરોધનું કારણ
વાંકળ (૦) વિં વાચલ (ર) ફોગટ; માલ
 વગરનું (૩) વિવેક વિના ઊલે કે
 વાવરે તેવું
વાંસ (૦) પું [સં. વંસ] એક ઝાડ (ર)
 તેનો સોટો (૩) વલોણાનો રવેયો (૪)
 સાત આઠ હાથ જેટલું માપ. વડો પું
 વાંસનો સોટો. વડો પું વાંસનાં
 છાબડાં વગેરે બનાવનાર [વાચક
વાંસલડી (૦) સ્ત્રી વાંસળી; અસી (લાલિત્ય-
વાંસડો (૦) પું [સં. પ્રા. વાસિ] લાકડાં
 ઊલવાનું સુતારી ઓભર
વાંસળી (૦) સ્ત્રી [વાંસ' પરથી] અસી;
 ફૂંદીને વગાડવાનું નળી જેવું એક વાદ્ય
 (ર) રૂપિયા ભરવાની સાંકડી લાંબી કાચળી
વાંસી (૦) સ્ત્રી [વાંસ' પરથી] કાતરડા જેવું
 ફળ બેસાડેલો લાંબો વાંસ
વાંસી (૦) સ્ત્રી ચોખાની એક જાત
વાંસે (૦) અં [વાંસો' પરથી પૂઠે; પછવાડે
વાંસો (૦) પું [સં. વંસ = કંઈક પરથી]
 ખરડો; પીઠ
વિ [સં.] એક ઉપસર્ગ. જુદાઈ, વિરોધ કે
 ઊદ્ધટાપણું બતાવે (વિયોગ); પુસ્કળપણું
 કે વિરોધતા બતાવે (વિનાશ) (ર) બહુ-
 પ્રોહિસમાસમાં 'વગરનું' એવા અર્થમાં
 આવે (વિજન) [વિકરાળ; ભીષણ
વિકટ વિં [સં.] મુશ્કેલ (ર) દુર્ગમ (૩)
વિકરાલ [સં.]-યા વિં ડરામણું; ભયાનક
વિકર્ણ પું 'ડાયેગોનલ' [ગ.]
વિકલા સ્ત્રી [સં.] કળાનો સાકમો ભાગ;
 ક્ષણથી પણ થોડો વખત (ર) એક
 અંશનો ૩૬૦૦ મેા ભાગ [ગ.]

વિકલ્પ પું [સં.] તર્કવિતર્ક (ર) ચાલી
 શકે તેવી ઘણી વસ્તુઓમાંથી ગમે તે એક
 લેવાની છૂટ હોવી તે; તેવી વસ્તુ [વ્યા.]
વિકસવું અં કિં [સં. વિકસ.] ખીલવું
 (વિકસાવવું)
વિકસિત વિં [સં.] ખીલેલું; વિકાસ પામેલું
વિકળ વિં [સં. વિકલ] ત્રિહૂવળ; વ્યાકુળ
વિકળા સ્ત્રીં જુઓ વિકલા
વિકાર પું [સં.] ફેરફાર; પરિવર્તન (ર)
 શારીરિક કે માનસિક બગાડ. ઠક વિં
 વિકાર કે ફેરફાર કરનારું. વ્યશ વિં
 વિકારને વશ થયેલું. -રી વિં [સં.]
 વિકારવાળું (ર) વિકાર કે ફેરફાર
 થઈ શકે એવું. -રોત્તજક વિં [સં.]
 વિકારને ઉત્તેજક કરનારું
વિકાસ પું [સં.] ખીલવું તે (ર) ઉત્ક્રાંતિ.
 વ્યાદ પું જુઓ ઉત્ક્રાંતિવાદ
વિકિરણ નં [સં.] વિખેરવું તે (ર) ગરમી
 કે પ્રકાશનાં કિરણોનું ફેંકાવું તે;
 રેડિયેશન' [પ. વિ.]
વિકીર્ણ વિં [સં.] વીખરાયેલું
વિકૃત વિં [સં.] વિકાર પામેલું. -તિ
 સ્ત્રીં [સં.] વિકાર
વિક્રમ પું [સં.] પરાક્રમ (ર) વિક્રમાદિત્ય.
 ઠસંવત પું વિક્રમ રાજથી ચાલેલો
 સંવત્સર (૬૬૮માં વિં સં). -માદિત્ય
 પું [સં.] ઉજ્જવનનો એક પ્રસિદ્ધ રાજ
વિક્રમ પું [સં.] વેચાણ
વિક્રિયા સ્ત્રીં [સં.] ફેરફાર; વિકાર
વિક્ષિપ્ત વિં [સં.] વિક્ષેપ પામેલું
વિક્ષુબ્ધ વિં [સં.] વિક્ષોભ પામેલું
વિક્ષેપ પું [સં.] અડચણ (ર) અસ્થિરતા;
 મુંઝવણ
વિક્ષોભ પું [સં.] ખળવળાટ; ક્ષોભ
વિખ નં [જુઓ વિષ] ઝેર. વ્યાદ પું ઝેર
 પેલા થાય તેવી ઊલવાણ; તકરાર; કનિચો
વિખાણ સ્ત્રીં; નં + જુઓ વખાણ
વિખૂટું વિં [વિં + ખૂટો (ખૂટથી છૂટું
 થયેલું)] જુડું; સાથમાંથી છૂટું પડી ગયેલું

विभेदवुं सं० किं० [प्रा. विक्रि (सं. वि + कृ)]
 भेदुं होय तेने छट्टुं करी नाभवुं
 (विभेदावबुं, विभेदावुं)

विभ्यात वि० [सं.] लक्ष्मीतुं; प्रसिद्ध.
 -ति स्त्री० [सं.] प्रसिद्धि [विघटन

विगठन न० [सं.] संगठनथी छलट्टुं ते;

विगत वि० [सं.] गत; अतीत (२) भूत

विगत स्त्री० [वि (विशेष) + गति (समञ्ज)].

पीना; भाषत. व्दार, -ते अ० दृशैक

विगत साधे; विस्तारपूर्वक

विगलित वि० [सं.] पीगणी गयेलुं [वाणुं

विगुण्य वि० [सं.] गुरुद्वित (२) विरुद्ध गुण-

विग्रह पुं० [सं.] युद्ध; सञ्ग्राम (२) शरीर

(३) सभासना अवयवो ह्यता पाडवा ते

[व्या.]. ० रेभा स्त्री० लघुरेभा; (-

आतुं विरामयिद्धन् [व्या.]

विघटन न० [सं.] छट्टुं पाडवुं ते

विघातक वि० नाश करनाट्टुं

विघ्नादी स्त्री० हर वीधे आकारातुं के

करवानुं महेसूल

विघ्न न० [सं.] डरकत; संकट; भुरकेली.

० कर्ता वि० (२) पुं० विघ्न करनाट्टुं.

० सतोषी वि० विघ्न करवाभां राण्यथनाट्टुं

विग्रहाण्य वि० [सं.] यतुर; अद्धिमान

विग्रवुं अ० किं० [सं. वि + वृ.] ण्युं;

आम तेम इरवुं

विग्रहित वि० [सं.] अस्थिर; डालतुं

विग्रार पुं० [सं.] मनथी चिंतववुं; मनन

करवुं ते (२) अलिप्राय (३) डंश;

आराय (४) कल्पना; मनसूषी (५)

निश्चय (६) विवेक; भयादा (७) परि-

क्षाभनो अभ्यास (८) चिंता. ० कं पुं० [सं.]

विग्रार करनाट्टुं; चिंतनशील पुरुष. ० ष्य

स्त्री० [सं.] विग्रार करवो ते. ० ष्यीय

वि० [सं.] विग्रारवा भाट्टेनुं के विग्रारवा

योग्य. ० दौष पुं० विग्रारपद्धति के तेनी

सरसुणीनो दोष; विग्रार करवाभां थती

भूत. ० पूर्वक अ० विग्रार करीने.

० वंता, ० वान वि० विग्रार करनाट्टुं;

विग्रारवाणुं, ० विनिमय पुं० विग्रारोनी

आपसे. ० वुं सं० किं० विग्रार करवो.

० सरसुणी (- ष्यी) स्त्री० विग्रारनी सरसुणी

-तेनी पद्धति, कम्पद्धता वगेरे. ० सुष्टि

स्त्री० व्यक्तित्ता समग्र विग्रारोनी समूह

विधि स्त्री० [सं.] भोळुं; तरंग

विचित्र वि० [सं.] तरहेडवार; विदक्षल्य

(२) अद्भुत; नवार्ष पमाडतुं. ० ता स्त्री०

विथी स्त्री० [सं.] विचि; भोळुं

विचिच्छन्त वि० [सं.] विच्छेद पाभेनुं

विच्छेद पुं० [सं.] काप; छेद (२) विभाग

(३) वियोग (४) नाश

विच्छणामल्य न० वीछणेनुं पाली

विच्छणायवुं सं० किं० 'वीछणेनुं' प्रेरक

विच्छाड पुं० [दे. विच्छे] वियोग; लुकार्ष [प.]

विच्यत वि० [सं.] भाषसना अवरणवर

विनातुं; अेकांत; वेरान

विच्य पुं० [सं.] इतेड. ० डके पुं० विच्य

सूचवतो डके. ० यात्रा स्त्री० विच्यनी

० ववलीनी यात्रा. ० दत्तं वि० विच्यनी

यादगीरी भाटे लोभा करेसो रत'ल. -या

स्त्री० [सं.] पार'ती (२) लांग. -यादशभी

स्त्री० [सं.] इशेरा; आसो सुद १०. -थी

वि० [सं.] इतेडम'द

विजतीय वि० [सं.] भीळ नतनुं

विजिगीषा स्त्री० [सं.] छतवाणी छ'छा

विजेता पुं० [सं.] विजय मेणवतार

विजोग पुं० लुयो वियोग; छट्टुं पडवुं ते.

० ष्य (- ष्यी) वि० स्त्री० वियोगी स्त्री;

विरहिली

विज्ञपित स्त्री० [सं.] विन'ती

विज्ञात वि० [सं.] सारी रीते नलेनुं

विज्ञान न० [सं.] सविशेष ज्ञान; शास्त्रीय

ज्ञान; 'साय-स' (२) अनुभवज्ञान (३)

अक्षज्ञान; तत्त्वज्ञान. ० शास्त्री पुं०

वैज्ञानिक; 'सायन्टिस्ट'

विज्ञापक वि० [सं.] नलेर करनाट्टुं; माहिती

आपनाट्टुं (पुरतक के योपानियुं). -न

न०, -नी स्त्री० निवेदन; विन'ति

વિટ પું [સં.] વેશ્યાનો અતુચર; ભડવો
(૨) નાટકમાં નાયક-નાયિકાનો વિદૂષક
જેવો સાથી

વિટપ પું [સં.] ઠાળી [મુશ્કેલી

વિટંબણા સ્ત્રી [સં.] વિદેવનો દુઃખ; સંતાપ;

વિટામન ન૦ [હં.] ખોરાકમાં હોતું એક
પ્રાણદાયી તત્વ

વિકૃલ પું [સં.] કૃષ્ણ; વિષ્ણુ

વિડંબન ન૦, -ના સ્ત્રી [સં.] અતુકરણ
(૨) ઉપહાસ; મશ્કરી (૩) છળ (૪)
મુશ્કેલી; પીડા

વિણ અં [પ્રા વિના (સં. વિના)] વિના [પ.]

વિણામણુ ન૦ અનંજામાંથી વીણી કાઢેલો
નકામો ભાગ (૨) વીણવાની મન્દીરી

વિણાવણું સંકિં, વિણાણું અંકિં
'વીણવું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ

વિત ન૦ [સં. વિત્ત] વિત્ત; ધન [પ.]

વિતાથ વિં [સં.] અસત્ય; મિથ્યા

વિતરણુ ન૦ [સં.] અર્પણ; દાન

વિતર્ક પું [સં.] એક તર્ક પછીનો બીજો તર્ક
(૨) સંદેહ; શક (૩) તર્કવિતર્ક; વિચાર

વિતંડા સ્ત્રી; વ્યાદ પું [સં.] ખોટો બક-
વાદ; નકામી માયાઝીક (૨) પેતાનો
પક્ષ જ ન હોય અને માત્ર સામા પક્ષનું
ખંડન જ કર્યા કરવું તે [ન્યા.]

વિતાડણું સંકિં [વિતવું]નું પ્રેરક] દુઃખ
હેતું; પળવણું (૨) પસાર કરવું (દિવસ)

વિતાન પું; ન૦ [સં.] ચંદરવેા; છત

વિતાવણું સંકિં વિતાડણું; પસાર કરવું

વિત ન૦ [સં.] દ્રવ્ય

વિદ્ વિં [સં.] સમાસમાં ઉત્તરપદ તરીકે
આવતાં 'ભણનાર' અર્થ બતાવે છે
(કદાવિદ્)

વિદર્ભ પું [સં.] એક દેશ; આધુનિક વરાડ

વિદાય વિં [જુઓ વદાય] વળાવેલું; મોકલેલું
(૨) સ્ત્રી રબ્દ; છૂટા પડવું તે. ૦ગીરી

સ્ત્રી રબ્દ આપવી તે; વળાવણું તે

વિદારક પું [સં.] વિદારણ કરનાર. -ણુ

ન૦ [સં.] વિદારણું તે (૨) વિદારક

વિદારણું સંકિં [સં. વિદ્] ચીરણું; કકડા
કરી નાખવા

વિદારિત વિં [સં.] ચીરણું

વિહિત વિં [સં.] ભણમાં આવેલું; જણાયેલું

વિદીણું વિં [સં.] વિદારિત; ચિરાયેલું

વિદુર પું [સં.] ધૃતરાષ્ટ્ર તથા પાંડુનો
નાનો ભાઈ

વિદુપી વિં સ્ત્રી [સં.] પંડિતા

વિદૂષક પું [સં.] મશ્કરે; રંગડો (૨)
નાટકમાં નાયકનો મિત્ર

વિદેશ પું [સં.] પરદેશ. -રી વિં (૨) પું
[સં.] પરદેશી. -રીય વિં [સં.] પરદેશી

વિદેહ વિં [સં.] અશરીરી (૨) વિગત;
મૃત (૩) કેવલ્ય પામેલું; માયાપાશથી મુક્ત
થયેલું. ૦મુક્તિ સ્ત્રી ૦મરણ બાદ પ્રાપ્ત
યતી મુક્તિ (જીવનમુક્તિથી ભલટ). -હી
વિં જુઓ વિદેહ

વિદ્ વિં [સં.] વીધાયેલું

વિદ્યમાન વિં [સં.] હયાત (૨) હાજર

વિદ્યા સ્ત્રી [સં.] જ્ઞાન (૨) તેનું શાસ્ત્ર કે
કળા (સમાજવિદ્યા) (૩) વિજ્ઞાન; 'સાયન્સ'

(૪) જુઓ વદ્યા. ૦ગુરુ પું વિદ્યા શીખ-
વનાર ગુરુ. ૦દાન ન૦ [સં.] વિદ્યાનું દાન.

૦ધર પું [સં.] એક દેવયોનિનો દેવ.

૦ધરી સ્ત્રી [સં.] વિદ્યાધર વર્ગની સ્ત્રી.

૦ધિકારી પું [+ અધિકારી] કેળવણી
ખાતાનો ઉપરી; 'ડી. પી. આર્થ.' ૦પીક

સ્ત્રી; ન૦ વિદ્યાનું ધામ; 'યુનિવર્સિટી
(૨) ગૃહસ્થ વિદ્યાપીઠ; આંધીજીએ ગુજ-

રાતમાં સ્થાપેલ રાષ્ટ્રીય યુનિવર્સિટી.
૦ભ્યાસ પું [સં.] ભણતર; કેળવણી.

૦મંદિર ન૦ શાળા. ૦ર્થની સ્ત્રી, ૦ર્થી
પું [સં.] ભણનાર; અભ્યાસી. ૦ભય

ન૦ [સં.] શાળા

વિદ્યુત સ્ત્રી [સં.] વીજળી. -દ્રેગી વિં
[+ વેગી] વીજળીના વેગવાણું; અતિ
ત્વરિત. -દલતા, -દલેખા સ્ત્રી [સં.]

વીજળીની વાંકીચૂકી રેખા

વિદ્રુમ ન૦ [સં.] પરવાણું (૨) કૃપણ

विद्वन्जन पुं० [सं.] विद्वान् भाष्यस
 विद्वत्ता स्त्री० [सं.] पंडिताई; ज्ञान
 विद्वद्भोग्य वि० [सं.] विद्वानेन ज रस
 पडे अंतुं [पंडित; ज्ञानी
 विद्वान् वि० (२) पुं० [सं.] ज्ञानवान्;
 विद्वध पुं० [सं.] द्वेष; शत्रुता.—पी वि० [सं.]
 विद्वेषवाणुं [(अंहुविध)
 -विध वि० [सं.] (समासने अते) रीतनुं.
 विध स्त्री० [प.] विधि; रीत; प्रकार (२)
 अ० + प्रभाणे; रीते
 विधर्मा वि० [सं.] विशेषी केमिन् धर्मवाणुं
 विधवा स्त्री० [सं.] जेना पति मरी गये
 होय तेनी स्त्री. विवाह पुं० [सं.] तेनुं
 पुनर्वांश [विधि
 विधविध वि० [सं.] विध] अहु प्रकारनुं;
 विधाता पुं० [सं.] अह्ना (२) स्त्री० विधानी.
 -त्री स्त्री० प्रारब्धनी अधिष्ठात्री देवी
 विधान न० [सं.] विधि; रीत (२) शास्त्राज्ञा
 (३) क्रिया (४) सेवा (५) उपाय. ०सत्ता
 स्त्री० कायदा धरनारी सभा; 'वेमिस्वेटीव
 असेम्प्ली'
 विधायक वि० [सं.] रयनात्मक (२) पुं०
 व्यवस्था करनार (३) रयनार
 विधि पुं० [सं.] अह्ना (२) लायदेवता
 (३) आज्ञा; शास्त्राज्ञा (४) संस्कार (५)
 पुं०; स्त्री० क्रिया (६) क्रियानो कर्म के
 पद्धति. ०निषेध पुं० अमुक करवा न
 करवा माटेनी शास्त्राज्ञा
 विधु [सं.] चंद्रमा
 विधुर पुं० [सं.] जेनी पानी मरी गर्ध
 होय अवे पुरुष
 विधेय वि० [सं.] करवा योग्य (२) अधीन;
 आज्ञाधारक (३) न० वाक्यमां उदेशने
 विधे के कर्ष कहु होयते [व्या.]. ०वर्धक
 वि० विधेयना अर्थमां वधाई करनार
 (२) न० तेनुं पद [व्या.]
 विध्यर्थ पुं० [सं.] शास्त्राज्ञा, प्रेरणा,
 उपदेश, इरज्जो अर्थ अतावतुं क्रिया-
 पदनुं ३प [व्या.]

विध्वस्त वि० [सं.] नाश पायेतुं
 विध्वंस पुं० [सं.] नाश
 विन अ० [सं.] विना + विष्; रिना [प.]
 विनत वि० [सं.] नम्र (२) नभी गयेतुं
 विनति स्त्री० [सं.] विनती (२) नम्रता
 विनय पुं० [सं.] नम्रता (२) सत्यता.
 ०मंदिन न० माध्यमिक देणवाणी
 आपनारी शाणा
 विनवल्ली स्त्री० चीनवतुं ते
 विनंति(—ती) स्त्री० [प्रा. विकृति [सं.] विकृति]
 अरल; आल्ल. ०पत्र न० विनंती
 करतेा पत्र के लभाणु
 विना अ० [सं.] सिवाय; वगर. ०नुं वि०
 वगरनुं; रहित; विडोणुं
 विनायक पुं० [सं.] गणपति
 विनाश पुं० [सं.] नाश. ०क वि० नाश कर-
 नार. -शिकं स्त्री० लोहाना अम्भतरवाणुं
 अकलदायक लडाणु; 'डिस्ट्रोयर'. -शिनी
 वि० स्त्री०, -शी वि० [सं.] नाश करनारुं
 (२) नाश पाये तेनुं
 विनिपात पुं० [सं.] अवनति; पडती
 विनिमय पुं० [सं.] अहलोअहलो; आपदे
 विनियोग पुं० [सं.] उचयोग; प्रयोग (२)
 निमलुक
 विनीत वि० [सं.] सौम्य; विवेश (२)
 सुशिक्षित (३) नरम पक्षनुं; 'लिभरल'
 (४) डार्डस्कूल के विनयमंदिनेन अख्यास-
 कर्म पार करी गयेतुं; 'मेट्रिक' (५)
 अे कक्षानुं. ०पक्ष पुं० अधारणीय भागे
 राजकीय सुधारयो माटे प्रवृत्ति अला-
 ववाभां मानतो 'लिभरल' के 'मोडरेट' पक्ष
 विनोद पुं० [सं.] मोण; आनंद (२)
 मरकरी; मजक. -दिनी वि० स्त्री०,
 -ही वि० विनोद करनारुं के करी शके अंतुं
 विन्यास पुं० [सं.] मोठवण (२) मडतुं ते
 विपक्ष वि० [सं.] सामा पक्षनुं; विशेषी
 (२) पुं० सामावाणियो; दुश्मन
 विपत्ति(—त्ति) स्त्री० [सं.] दुःख; आकृत
 (२) मुश्कली

विपथ पुं० [सं.] कुमार्ग. ०गाभी वि०
(२) पुं० कुमार्गे न्वनार

विपक्ष(-दा) स्त्री० [सं.] विपत्ति

विपरीत वि० [सं.] उलट्टु; विरोधी

विपर्यय, विपर्यास पुं० [सं.] उलट्टुपूलट
यर्थ न्वतुं ते (२) मिथ्याज्ञान; होय
तेनाथी उलट्टुं न्व समन्वतुं ते

विपल [सं.], -ण स्त्री० पणनो ६०मो भाग

विपाकं पुं० [सं.] परिपक्वता (२) परिष्णाम;
इण [गढ. ०ता स्त्री०

विपुल वि० [सं.] विशाल (२) पुष्कण (३)

विप्र पुं० [सं.] आढाण

विप्रयोग पुं० [सं.] विप्रोग

विप्लव पुं० [सं.] अणवो; अंधाधूंधी (२)
विपत्ति (३) विनाश (४) इणी न्वर्थ
नाश पामतुं ते. ०वाही वि० अणवो
न्वरी छ अम माननारु; 'रेवोदपुश-
निरु'

विद्वरावपुं सं०किं 'वीद्वरतुं'नुं प्रेरक

विद्वल [सं.], -ण वि० निष्कण

विलज्ज वि० [सं.] विलाग करेत्तुं (२)
नुदुं पडेत्तुं के पाडेत्तुं

विलज्जित स्त्री० [सं.] नामनो क्रिया साथे
संबंध हेभाडनार प्रत्यय [व्या.]

विलाकर पुं० [सं.] सूयं

विलाग पुं० [सं.] भाग (२) हिरसो.
-गी(०य) वि० विलागनुं, -ने लगतुं

विलागक वि० [सं.] नुदुं पाडनार

विलाग्य वि० [सं.] भागी शक्य के
भागवा नेत्तुं. ०ता स्त्री०

विलावरी स्त्री० [सं.] रात्रि

विलिप्त वि० [सं.] अित; पृथक; नुदुं

विलु वि० [सं.] सवंध्यापी; नित्य; अत्यल
(२) शक्तिमान; समर्थ (३) मज्जान;
श्रेष्ठ (४) पुं० प्रभु

विलूति स्त्री० [सं.] संपत्ति; अर्थ (२)
दिव्य के अलौकिक शक्ति (३) अरम

विलूपा स्त्री० [सं.] शल्यगारनी सन्नपट

विलूपित शल्यगारेत्तुं

विभनरुक् वि० [सं.] उदास; भित्त

विभर्श(-र्ष) पुं० [सं.] विचार आवो-
यन; समीक्षा

विभल [सं.], -ण वि० निर्माण. ०ता स्त्री०

विभाता स्त्री० [सं.] सावधी भा

विभान न० [सं.] आकाशमां इरी यके

तेत्तुं वाहन. ०विद्या स्त्री० विमान यला-

ववानी विद्या; 'अविभेशन'. -नी वि०

विमानवाणुं के ते संबंधी (२) पुं०

विमान यलाववानुं नल्लतो भाणुस.

-नी मथक न० विमानने उडवा उतर-

वानुं मथक के रेशन; 'अंशोरोम'

विभार्ग पुं० [सं.] अवणो ररतो

विभासणु स्त्री० विभासत्तुं ते; परतावो

(२) उंडी चिंता

विभासवुं अ०किं [प्रा. वीमस (सं. विमृज्ज

तथा मीमांस.)] परतावुं; पाणथी चिंता

करवी (२) विचारवुं; विचारमां पडवुं

विभुज्ज वि० [सं.] स्वतंत्र; मुक्त (२)

तनेत्तुं; छाडेत्तुं. -हित स्त्री० [सं.]

छुटकारे; मुक्ति

विभुप वि० [सं.] भो इरवी क्षीधुं होय

तेत्तुं; पराडुमप; निवृत्त(२)प्रतिकुण; विरुद्ध

विभूढ वि० [सं.] भूढ अनी गयेत्तुं

वियत न० [सं.] आकाश

विधावुं अ०किं [प्रा. विधाव (सं. विजनव)]

प्रसव यवो (सामान्यतः यशुने)

वियुज्जित वि० [सं.] नुदुं पडेत्तुं

विप्रोग पुं० [सं.] नुदुं पडवुं ते(२)विरह.

-गिनी वि० स्त्री० [सं.] विरहिणी. -गी

वि० [सं.] विरही

विप्रोगक वि० [सं.] हट्टुं पाडनार

विरज्ज वि० [सं.] अनुराग के रपूढा

विनानुं. -हित स्त्री० [सं.]

विरचित वि० [सं.] रयेत्तुं

विरज्ज वि० [सं.] रज्ज विनानुं; रवञ्ज

विरह्य [सं.], ०वाणो पुं० अेक सुगंधीदार

मृण; वीरज्ज

विस्त वि० [सं.] विराम पामेत्तुं; निवृत्त

थयेलुं. -ति ओ०[सं.] वेराग्य; विरक्ति
 (२) विराम [शेखरुं]
विरमयुं अ०कि० [सं. वि + रम्] अटकलुं;
विरल [सं.], -लुं वि० दुर्लभ (२) व्यालुं
 आलुं (३) अल्प (४) निर्जन
विरस वि०[सं.] स्वाह विनानुं (२) रस विनानुं
 (३) विषयलुं (४) पुं० रसल'ग, ०ता श्री०
विरह पुं०[सं.] प्रियजननो वियोग. -हासि
 पुं० [+ असि] विरहइपी असि. -हातुर
 वि० [+ अतुर] विरहथी व्याकुण भनेकुं.
 -हिली वि० श्री० (२) श्री० [सं.]
 प्रियना विरहवाणी. -हित वि० [सं.]
 विहोषुं; वितानुं. -डी वि० (२) पुं०
 [सं.] विरहवाणी
विरचि पुं० [सं.] अक्षा
विराग पुं० [सं.] वेराग्य. -गी वि० [सं.]
 वेराग्ययुक्त (२) पुं० साधु; संन्यासी
विराजमान वि० [सं.] प्रकाशमान (भेकेलुं
 के डालर अे अर्थांमां मान अताववा
 वयराय छ)
विराजयुं अ०कि० [सं. वि + राज्] प्रकाशयुं;
 शोभयुं (लुओ विराजमान)
विराजित वि० [सं.] सुशोभित; प्रकाशित
 (लुओ विराजमान)
विराट वि०[सं.] मोटुं; लव्य; अति विशाण
 (२) पुं० जेने त्यां पांडवो अज्ञातवास
 रखा छता ते मत्स्य देशनो राज् (३)
 विश्वरूप ईश्वर. ०पुरुष पुं० सर्व-
 व्यापी आत्मा; विश्वपुरुष
विराम पुं० [सं.] निभावयुं ते (२) आराम;
 विसामो (३) अंत; अवसान. ०चिह्न
 न० शोभवानी निशानी (वांचता). ०नुं
 अ०कि० अटकलुं; शोभयुं; अंध पडयुं;
 अंत आववो
विरुद्ध वि० [सं.] ओलटुं; प्रतिक्षल
विशुष वि० [सं.] कइइपुं
विश्वन न०[सं.] लुलाय; इस्त; दवा लई
 पेट साइ करयुं ते
विरोध पुं० [सं.] विरुद्धता; द्वेष; शत्रुवट

(२) कजियो; तकरार. -धात्मास पुं०
 [+ आमास] मात्र हेभीतो विरोध (२)
 तेवा वलुं नवाणी अेक अर्थांवांकार
 [का. शा.]. -धी वि० विरोध करनाडुं;
 वेरी; शत्रु (२) विरुद्ध; ओलटुं (३) पुं० दुश्मन
विलक्ष्य वि० [सं.] विचित्र; अद्भुत;
 असाधारण. ०ता श्री०
विलपन न० [सं.] विलाप. -युं अ०कि०
 [सं. विलप] विलाप करवो
विलय पुं० [सं.] लय; नाश
विलसयुं अ०कि० [सं. विलस] अणकलुं
 (२) आनंद करवो
विलम्ब पुं० [सं.] ढील; वार. -अत वि०
 लटकलुं (२) विलम्ब थयो होय अेलुं
 (३) धीमुं
विलाप पुं० [सं.] रुदन; आकंद
विलायत श्री०; न० [अ.] वतन (२) तुर्कनो
 असल देश (३) गारा लोकोनो देश (४)
 अजंड. -ती वि० विलायतनुं के त्यां
 भनेकुं (२) स्वदेशनुं नडि अेलुं; परदेशी
 (३) असाधारण; विचित्र [ला.]
विलायुं अ०कि० [सं. वि + ली] करमायुं
विलास पुं०[सं.] भेद; क्रीडा (२) येनप्राण;
 मोल (३) मोहक डायलाव. -सिनी
 श्री० [सं.] विलासनाणी श्री. -सी वि०
 (२) पुं० कामसुक्त; विषयी (३) येनप्राण
 डायनार; लहेरी
विलीन वि० [सं.] लीन यई गयेलुं (२)
 लय यामेलुं [तथासयुं]
विलोडयुं अ०कि० [सं. विलोक्] जेयुं (२)
विलोभ वि० [सं.] विपरीत; ओलटुं
विलक्षित वि० [सं.] कहेवा धारैलुं
विवर न० [सं.] इर; छिद्र
विवरण न० [सं.] रपणीकरण; विवेचन
विवर्त पुं० [सं.] अम; गिथ्यालास (२)
 अकार करयुं ते
विवश वि०[सं.] पराधीन (२) व्याकुण
विवस्वान पुं० [सं.] सूर्य
विवाद पुं० [सं.] अर्था (२) अथडो (३)

मतलेद. ०अस्त वि० अधडामां पडेळुं;
जेने विधे विवाह थाये छ तेवुं. -दास्पड
वि० [+ आस्वद] विवाहने जेभां स्थान
छ तेवुं

विवाह पुं० [सं.] वेविशाण (२) लभ.
०वाहन न० विवाह के तेवो धाम-
धूमवायो अवसर. -डित वि०, -डिता
वि० स्त्री० [सं.] परजेळुं

विविध वि० [सं.] अनेक प्रकारनुं. ०ता
स्त्री० विविध होवापळुं (२) वैचित्र्य
विधृत वि०[सं.] उधाडुं; अल्लुं (२) विस्तृत
विवेक पुं०[सं.] ज्ञानो विवेकमुद्धि (२)

सव्यता; विनय. ०भुद्धि स्त्री०सारासार
हृष्टो पाडवानी - समजवानी बुद्धि.
-की वि० विवेकमुद्धिवाणुं; समजुं;
सव्य (२) विनयवान; ज्ञानी

विवेक वि० (२) पुं० विवेचन, टीका के
समीक्षा करनार. -न न०[सं.] रपणीकरण
(२) टीका; गुणदोष नुहा पाडी अताववा
ते. -ना स्त्री० [सं.] विवेचन

विशद वि० [सं.] निर्मण (२) स्पष्ट;
सरण. ०ता स्त्री०

विशाया स्त्री० [सं.] न० सोणमुं नक्षत्र
विशारद वि० (२) पुं० [सं.] निपुण (२)
परित; विद्वान

विशास [सं.], -ण वि० मोट्टे; विस्तीर्ण
विशिष्ट वि० [सं.] विशेषतावाणुं; असा-
धारण. ०ता स्त्री०. -ष्टा द्वैत न० [+ अष्टैत]
रामानुजे प्रवर्तावेवो वेदान्तनो सिद्धांत

विशील्युं वि० [सं.] लांगीतूटी गयेळुं; अल्लुं
विशुद्ध वि० [सं.] पवित्र (२) निर्मण. ०ता
स्त्री०. -द्धि स्त्री० [सं.] विशुद्धता

विशुंभल [सं.], -ण वि० अधन विनातुं;
स्वच्छदी

विशे अ० [ज्ञानो विधे] संधी
विशेक वि० + ज्ञानो विशेष
विशेष वि०[सं.] वधारै (२) भास; असाधारण
(३) पुं० तदावत (४) असाधारण धर्म.
[०विनति के (दूकमां वि० वि०) =

विशेषमां कहेवानुं के (अर्थमां पत्रमां
लभाय छ). विशेषे करीने = भास करीने
विशेषण्य न० [सं.] नामनो गुण के संध्या
अतावनार शब्द [व्या.]

विशेषतः अ० [सं.] भुष्यत्वे करीने; भास
करीने. -ता स्त्री० वधारैपळुं (२) तदावत
(३) उत्कृष्टता; असाधारणता

विशेषनाम न० [सं.] वस्तु, भाणस आदिनुं
भास नाम ते; नामनो अेक प्रकार [व्या.]
विशेष्य न० [सं.] विशेषण्यो जेनो गुण
के वधारै अतावायो होय तेवो शब्द [व्या.]

विश्वंल पुं० [सं.] विश्वास (२) रहस्य;
आतगी वात. ०कथा स्त्री० आतगी वात
विश्राम पुं० [सं.] विसामे; आराम (२)
आराम लेवानुं स्थान

विश्रान्ति स्त्री० विश्राम
विश्रुत वि० [सं.] प्रख्यात
विश्लिष्ट वि० [सं.] हृष्टे पडेळुं - पाडेळुं
विश्लेष पुं०, ०ञ्च न० [सं.] हृष्टे पडेळुं के
पाडेळुं ते

विश्व न० [सं.] जगत; सृष्टि (२) वि० समग्र;
विशत. ०कर्म पुं० [सं.] देवानो शिल्प-
शास्त्री (२) ईश्वर (३) सुतार. ०वनीन
वि० [सं.] समस्त विश्वनुं, -ने लगतुं (२)

भूतमात्र प्रत्येनुं. ०जित वि० [सं.] विश्व-
जित] विश्वने जतनट्टे. ०नाथ पुं० [सं.]
स्वामी; परमेश्वर (२) काशीमां आवेळुं
शिवनुं ज्योतिर्दिगं. ०रूप वि० [सं.]
सर्वव्यापी (२) पुं० विषय. ०विद्यालय

न० युनिवर्सिटी; विद्यापीठ. ०व्यापी
वि० [सं.] आपा जगतमां व्यापी रहेळुं.
०शांति स्त्री० सकद जगतनी शांति

विश्वसनीय वि० [सं.] विश्वास करवा
लायक; विश्वासपात्र
विश्वस्त वि० [सं.] विश्वासु; विश्वसनीय
विश्वंकर वि० [सं.] आपा जगतनुं पोषण्य
करनार (२) सर्वव्यापी (३) पुं० विषय.

-रा वि० स्त्री० विश्वनुं पोषण्य करनारी
(२) स्त्री० पृथ्वी

विश्वाभित्र पुं० [सं.] ऐक प्रसिद्ध ऋषि
विश्वास पुं० [सं.] भरोसो; भातरी (२)
 श्रद्धा; प्रतीति. **वधात** पुं० [सं.] कोर्धये
 मूक्यो विश्वास तोडवो ते; विश्वास
 आपीने अचळुं करतुं ते; दगदगाल्ल.
वधाती वि० (२) पुं० [सं.] विश्वासघात
 करना. **वधात्र** वि० [सं.] विश्वसनीय
विश्वासी वि० [सं.] विश्वास परथी] लुओ
विश्वास्तु (२) पुं० उस्तु अस्त विषे विश्वास
 - श्रद्धा राभनार; अस्तु. -स्तु वि०
 विश्वास राभनार (२) विश्वासपात्र;
 विश्वास राभवा योग्य [मडादेव
विश्वेश्वर पुं० [सं.] विश्वनाथ; काशीना
विष न० [सं.] डेर [निरस्तेज
विषलुण्य वि० [सं.] उदास; भिन्न (२) शीकं;
विषधर पुं० [सं.] साप; नाग
विषम वि० [सं.] असमान; आडाटेकरावाणुं
 (२) मुशकेल (३) प्रतिकूल (४) दारुण
 (५) ऐकी संप्या. **व्यर** पुं० [सं.]
 रली रलीने आवतो ताव
विषय पुं० [सं.] उद्रियग्राह्य पदार्थ (२) लोभ्य
 पदार्थ; लोभगुं साधन (३) कामलोग (४)
 विचार भाटे के लखवा भाटेनुं वस्तु (५)
 मज्जर; मुदी (६) देश; जनपद. **वल्लोग** पुं०
 विषयो लोभनवा ते; कामलोग. **वल्लपट**
 नि० विषयलोगमां लंपट. **ववासना** स्त्री०
 विषयलोगनी वासना. **वविकार** पुं०
 विषयने लीषे थतो विकार (२) कामरुपी
 विकार. **वविवारिणी** वि० स्त्री० सलामां
 रळू करवाना उंराव विचारी काढनारी
 (समिति). **ववुण्ण** न० [सं.] विषयलोगनुं
 सुभ. -**वासकत** वि० [सं.] लुओ विषय-
 लंपट. -**वासकित** स्त्री० [सं.] विषयसुभमां
 वासकित. -**वांतर** न० [+ अंतर] विषयने
 इेरुंर; प्रस्तुत विषयमांथी अन्य विषय-
 मां जितरी जवुं ते. -**वांध** वि० [+ अंध]
 विषयलोगमां अंध अनेवुं. -**वथी** वि० [सं.]
 विषयासक्त; काभी (२) विषयनुं. -**ने लवुं**
विषाह पुं० [सं.] अह; हिलगीरी (२) निराशा;
 अनुत्साह

विषुवरेषा स्त्री० [सं.], **विषुववृत्त** न०
 पृथ्वीनी धरीनी मध्यमां काठभूले कडेवुं
 वतुंण; 'इक्वेटर'
विषे अ० [सं.] विषयो विरो; मां(२) आभत
विषकंलक पुं० [सं.] आगली कथानो सार
 तथा आवनार वस्तुनुं सूचन करतो
 नाटकनो उपोद्घात - अचतरण्य
विष्टा स्त्री० [सं.] मण; नरक
विष्टि स्त्री० [सं.] समाधानीनी वाटाघाट
विष्णु पुं० [सं.] सृष्टिनुं पालन करनारुं
 ईश्वर-रूप (२) वि० विलु; सर्वोप्यापी.
वपद न० [सं.] वैकुंठ [असमान
विसदश वि० [सं.] सदश नहि अेवुं;
विसदावपुं सं० किं० 'वीसरवुं'नुं प्रेरक
विसर्ग पुं० [सं.] डकार लेवो उच्यार
 करवानुं (:) आवुं थिडून [व्या.]
विसर्जन न० [सं.] छोडी देवुं ते (२) विहाय
 थवुं के करवुं ते (३) समाप्ति
विसर्जित वि० [सं.] विसर्जन करायेवुं
विसंगत वि० [सं.] असंगत; विसवादी.
 -**ति** स्त्री० असंगत; विसवाह
विसवाह पुं० [सं.] असंगत (२) विरोध.
 -**दी** वि० [सं.] विसवाहयुक्ता
विस्तात स्त्री० [अ. विसात] वसात; किंमत;
 मळत्त (२) [ला.] गजुं; दम (३) गज्जतरी;
 लेणुं; डिताण्य
विसामो पुं० [प्रा. विस्ताम (सं. विश्राम)]
 थाक आवो ते; विश्रांति (२) विसामो
 लेवानी गजा
विस्तारवुं सं० किं० [प्रा. विस्तार, वीसार (सं.
 वि + स्तृ)] भूली जवुं
विस्तारो पुं० वीसरी जवुं ते; विरभरण्य
विश्रमलन न० [सं.] भूल [पामवुं
विस्तारवुं अ० किं० [सं. विस्तृ] विस्तार
विस्तार पुं० [सं.] झेलावो (२) पधारो (३)
 विशाणता (४) अडोणो परिवार के कुंठ
 [ला.] **वपूर्व** के अ० विस्तारथी; लंआण्यथी
विस्तारवुं सं० किं० [सं. विस्तृ] विस्तार
 करवो; लंआण्यवुं

विस्तीर्णुं वि०[सं.] विस्तारवाणुं. ०ता स्त्री०
 विस्त्रुत वि० [सं.] विस्तारवाणुं
 विस्त्रुटक वि० कूटे अंतुं के केशी नाभे
 अंतुं (द्रव्य)
 विस्त्रभय पुं० [सं.] आश्रयः; अयंभो.
 ०कारकं, ०कारी वि० विस्त्रभय पभाडे तेलुं
 विस्त्रभरणु न० [सं.] भूली जलुं ते
 विस्त्रिभत वि० [सं.] विस्त्रभय पाभेखुं
 विस्त्रभुत वि० [सं.] भूली जवाथेखुं. -ति
 स्त्री० [सं.] विस्त्रभरण
 विस्त्रंभ पुं० [सं.] ऋभो विस्त्रंभ
 विहंग न० [सं.] पक्षी; विहंग
 विहंगुं अ०किं [प्रा. विहर (सं. वि + ह्य)
 इरुं (२) विहार करवे।
 विहंग न०[सं.] पक्षी; विहंग. ०दष्टि स्त्री०
 पक्षीनी पेडे अधी परिस्थितने ऐकी साधे
 उपरथी जेठ लेनी ते. ०म न० [सं.]
 विहंग. -गावलोडन न० [+ अवलोकन]
 विहंगदष्टिथी करेखुं निरीक्षण
 विहार पुं० [सं.] क्रीडा (२) आनंदभां
 डरुं करुं (३) अमला (४) (औष) मक.
 -रिणीवि० स्त्री०, -री वि० विहार करनार
 विहीत वि० [सं.] मुकाथेखुं (२) (शास्त्रे)
 इरभावेखुं
 विहीन वि० [सं.] विनातुं
 विहोखुं वि० [प्रा. विहीण (सं. विहीन)] विनातुं
 विह्वल [सं.], -ण वि० आवरुं; आतुर.
 ०ता स्त्री०
 विंध्य पुं० [सं.] दक्षिणापथ ने उत्तरापथ
 वर्येनी पर्वतमण्णा. -ध्यायल (-ण) पुं०
 [+ मचल] विंध्य पर्वत
 वीभर (-रा) पुं० अ०किं [सं. वि + क्षर]
 वेरावुं; इटा पडी जलुं
 वीगत स्त्री०, ०वार अ० ऋभो 'विगत'भां
 वीधुं न० [प्रा. विगह (सं. विग्रह) = विभाग]
 जमीनतुं ऐक माप (पथीसेक गुंडातुं)
 वीधि (-थी) पुं०; स्त्री० [सं.] तरंग; मोळुं.
 ०माला [सं.], -णा स्त्री० तरंगानी डार
 वीछणुं स०किं [प्रा. विच्छोल] पाणी
 रेडी डलाची साइ करुं (वीछणावुं)

वीछी (-धु) पुं० [सं. वृश्चिक; प्रा. विच्छिभ,
 विच्छु] ऐक जेरी प्राणी; वीछी
 वीछुवा पुं० अ० व० [वीछी] उपरथी]
 (स्त्रीभानुं) पयने अंगूठे पडेरवानुं परेखुं
 वीज स्त्री० [प्रा. विज्ज (सं. विजुत)] विधुत.
 ०कारो पुं० पदार्थभां उत्पन्न यथेद
 वीजशक्ति. ०कावुं स०किं पदार्थभां
 वीजशक्ति उत्पन्न करवी; 'आज' [प. वि.].
 ०थुं अ०क न० वीजणथी थतुं सुं अ०क
 [प. वि.] [वीजणो; पंभो
 वीजणो पुं० [प्रा. वीजण (सं. विजन)]
 वीजणी स्त्री० [प्रा. विज्जलिया (सं. विजुत)]
 ऐक कौतिक शक्ति; वीज; विधुत. ०धर
 न० वीजणी न्यां उत्पन्न थाय के न्यांथी
 अथे मोकवाय ते स्थान; 'पावर-स्टेशन'
 वीजणु न० वीजणीनो आणु; 'होलेकट्रोन'
 वीजुं स०किं [प्रा. विणी (सं. वि + नीं)]
 अ०खुं (२) पसद करुं (३) (अनाज-
 भांथी कांकरा वगेरे) उपाडी खेवुं, दूर करुं
 वीज्या स्त्री० [सं.] धीन; ऐक तंतुवाध.
 ०धर, पाखु पुं० नारद
 वीत वि० [सं.] जतुं रडेलुं (२) छाडी दीयेखुं.
 ०क न०; स्त्री० वीतेखुं ते (२) स०कट.
 ०तृष्ण वि० [सं.] तृष्णा विनातुं. ०राग
 (-गी) वि० [सं. वीतराग] राग-आसक्ति
 विनातुं. ०लोळ वि० लोभरडित. ०तुं
 अ०किं गुजरुं; पसार थरुं जलुं (२)
 दुःख पडुं
 वीथि (-थी) स्त्री० [सं.] मार्ग; रस्ते।
 वीनवतुं स०किं [प्रा. विन्नव (सं. विषयपथ)]
 विनति, अनुरोध के आच्छ करवी.
 (वीनवावुं)
 वी. पी. न० [इं.] आकेल दाम आभे भणे
 अंतुं टपालभां आवतुं पारसल, लुक-
 पोस ह०
 वीकरुं अ०किं [प्रा. विक्कुर (सं. वि + स्फुर)]
 वकरुं; अुरसे थुं; उरकरावुं
 वीभाकं पनी स्त्री० वीमे उतारनार मंडणी
 वीमे पुं० [फा. वीमह] वरतु के जिहंगीने

नुकसान पहुँचतां ते अहंन पैसाथी यती
 बरपाई; 'अन्वैयारन्स' (२) तेना करार
 (३) ते घेते बरवानो इपता (४)
 नेभमभयुं साइस [दा.]

वीर वि० [सं.] शूर; परकभी(र)पुं० तेवा
 पुरुष (३) वीरो; भाई (४) ऐक भूत
 (५) महावीर

वीरडो पुं० [दे. विवर] नदी के तणावना
 सूका भागमां थाणी भाटे जोहेलो भाटे
 वीरखु [सं.], व्वागो पुं० लुओ विरखु
 वीरता स्त्री०, वीरत्व न० [सं.] शूरवीरता;
 पराक्रम

वीरपत्नी स्त्री० श्रावणी पूजिं माने दिवसे
 भाई तरक्षी अहेतने अपाती भेट
 वीरअद्र पुं० [सं.] शिवनो ऐक गण
 वीरभूमि स्त्री० वीरानी जन्मदाता भूमि
 वीररस पुं० [सं.] काव्यना नव रसोभांनो ऐक
 वीरडाक स्त्री० युद्ध प्रसंगे योद्धाणी
 लयंकर गर्जना

वीरराज न० [सं.] (योगतु) ऐक आसन
 वीरांगना स्त्री० [सं.] वीर-अडादुर स्त्री
 वीरी स्त्री० [लुओ वीरो] अहेन. -रौ पुं०
 [सं. वीर] भाई

वीर्य न० [सं.] शुक; धातु(र)वीरता; अण;
 पराक्रम. ०पात पुं० [सं.] वीर्यसाव.
 ०वत,वान [सं.] वि०पराकभी; अणवान.
 ०स्त्राव पुं० वीर्य अरी जवुं -अरवुं ते.
 ०हीन वि० [सं.] नामद; निर्णय

वीर्य न० [सं.] वसियतनामुं
 वीर्यां न० अ०व० टोणांमां ज इरतां ऐक
 लतनां पंथीओ

वीर्य (वी') वि० [प्रा. विहल (सं. विवर)]
 रअणतु; छट्टे [शरभितु; भोहुं]

वीर्य (वी') वि० [प्रा. विलिज (सं. प्रीहित)]
 वीर्य वि० लुओ वीर्य. -शी स्त्री०
 लुओ वीर्यी

वीर्यी स्त्री० पैसा आपवाथी तैयार रसोई
 भजे ते जगा. ०वागो पुं० वीर्यीनो मासिक

वीर्य वि० [प्रा. वीर्य (सं. विशति)] '२०'; वीर्य

वीर्यसुं स०कि० [प्रा. वीर्य (सं. वि + सृ)]
 भूली जवुं (वीर्यसुं)

वीर्य पुं० अ०व० २०२थी १०नो धडियो
 (२) वाशियाओनो ऐक पेटाभाग

वीर्य स्त्री० वीर्यी; वीर्यनो सभूड; (२)
 वषाटमां ताणाना तारनी ऐक गणतरी

वीर्यसुं स०कि० [प्रा. विविखव (सं. विन्क्षिप)]
 लुओ वीर्यसुं

वीर्यो पुं० [वी'छी' उपरथी] ऐक धरेलुं
 वीर्यी (पुं० [प्रा. विच्छिज, विच्छुअ (सं.
 वृश्चिफ)] ऐक अरी जवुं; वीर्यी. ०डो

पुं० वीर्यी (२) वृश्चिक गरि. -छु पुं०
 वीर्यी. -छुडो पुं० वीर्यीडो

वीर्युवा पुं० अ०व० लुओ वीर्युवा
 वीर्युं न० ऐक सुतारी ओअर

वीर्युओ पुं० [लुओ वीर्युओ] पंथो
 वीर्युं न० लुओ वीर्युं

वीर्युं स०कि० [प्रा. वीर्यजमाण (सं. वीर्यज)]
 इवामां नेरथी धुमावतुं [ऐक धरेलुं

वीर्यी स्त्री०, -रौ पुं० स्त्रीओनुं नाकनुं
 वीर्यो पुं० [दे. विलिआ] लुओ वीर्यो

वीर्युं स०कि० [प्रा. विट (सं. वेष्ट)] लपेटनुं
 वीर्यवुं, वीर्युं

वीर्यवुं स०कि० [लुओ वीर्युं] लपेटनुं;
 गोज वीर्युं (वीर्यणावुं, वीर्यणुं)

वीर्यी स्त्री० [दे. विलिया] आंगणी उपर
 पहेरवानुं गोज धरेलुं

वीर्यो पुं० [लुओ वीर्युं] वीर्योडो गोज
 आकार (२) पथारिनो वीर्यो

वीर्यसुं स०कि० [प्रा. वीर्य (सं. वीर्य) उपरथी]
 अगवड वेठीने साधे राअतुं (वीर्यसुं,
 वीर्यसुं)

वीर्य न० [वी'धुं' उपरथी] वेड; काणुं;
 नाहुं. ०षी स्त्री० छिद्र पाडवानुं ओअर

वीर्युं न० लुओ वीर्युं.
 वीर्युं स०कि० [प्रा. विध (सं. व्यध)] वी'ध
 पाडतुं (२) डायतुं; भोक्तुं. (वीर्यवुं,
 वीर्युं) [वरसुं [प.]

वूकेतुं स०कि० [प्रा. वूड (सं. वृष्ट) उपरथी]

વૃક ન૦ [સં.] વૃ. -કેદર પું. [સં.] લીમ
 વૃક્ષ ન૦ [સં.] ઝાડ. -કાશોપણુ ન૦ ઝાડ
 શોપણુ તે
 વૃત ન૦ [સં.] વર્તન (૨) અક્ષરમેળ છંદ
 (૩) વર્તુળ (૪) સમાચાર (૫) વૃત્તાંત;
 હપ્રીકત. વખંડ પું. વર્તુળનો ભાગ;
 'સેગ્મેન્ટ' [ગ.]
 વૃત્તાંત પું. ન૦ [સં.] હપ્રીકત; વર્ણન (૨) અખર
 વૃત્તિ સ્ત્રી. [સં.] ચિત્તામાં ઊડતો વિચાર;
 ચિત્તાનો વ્યાપાર (૨) મનનું વલણ (૩)
 સ્વભાવ; પ્રકૃતિ (૪) વર્તન (૫) વ્યાખ્યા;
 દીકા (૬) ધર્મો; આર્થવિકા (૬) શબ્દની
 અર્થ બતાવવાની શક્તિ [વ્યા.]
 વૃત્ર પું. [સં.] એક રાક્ષસ, જેને ઇદે મારેલો
 વૃથા અ. [સં.] ફેગટ; નિષ્ફળ
 વૃહ વિ. [સં.] ધરહું (૨) વડીલ. વૃવ
 ન૦ [સં.] ઘડપણ. -હા વિ. સ્ત્રી. [સં.]
 ઘરડા ચથેલી (૨) સ્ત્રી. ઠોડી સ્ત્રી. -હાવસ્થા
 સ્ત્રી. [સં. + અવસ્થા] ઘડપણ
 વૃદ્ધિ સ્ત્રી. [સં.] વધારો (૨) આબાદી (૩)
 સંસ્કૃત સ્વરોમાં થતો એક ફેરફાર [વ્યા.]
 વૃદ્ધિગત વિ. [સં.] વધી ગયેલું; વિસ્તાર
 પામેલું [આક્રમી રાશિ]
 વૃદ્ધિક પું. [સં.] વીંછી (૨) વીંછીડો -
 વૃષ પું. [સં.] આખલો. વેકેતુ પું. [સં.] શિવ
 વૃષણુ પું. ન૦ [સં.] અડ; ગોળી
 વૃષભ પું. [સં.] આખલો; પેદિયો. વૃષભ
 પું. [સં.] વૃષકેતુ; શિવ
 વૃષલ પું. [સં.] શુદ્ધ (૨) નીચ; પાપી માણસ
 વૃષ્ટિ સ્ત્રી. [સં.] વરસાદ
 વૃષ્ટિ પું. [સં.] શ્રીકૃષ્ણનો એક પૂર્વજ
 વૃત ન૦ [સં.] ટીકું
 વૃદ ન૦ [સં.] ટાણું. વૃસંગીત ન૦ અધ્યાયે
 સાથે કરવાનું સંગીત. વ્વાદન ન૦ એક
 સાથે અનેક વાદ્યોના વાદનનું સંગીત
 વૃદ્ધા સ્ત્રી. [સં.] તુલસી. વ્વન ન૦ [સં.]
 ગોકૃષ્ણ નજીક આવેલું વન
 વૃદ્ધિંગ રૂમ સ્ત્રી. [ફ.] ફેલવે સ્ટેશન
 ઉપર ઉપલા વર્ગના મુસાફરોને એસવા-
 બંધવાનો ઓરડો

વેકળો પું. નાનો વહેળો; વેકળો
 વેખવું સં. કિં. [સં. વિ + ક્ષ] જેવું; તપાસવું
 વેગ પું. [સં.] ગતિ; ઝડપ (૨) જીવસૌ;
 જોસ (૩) ચસકો (૪) ત્રાસ; તાપ
 વેગન ન૦ [ફ.] માલ ભરવાનો - ભાર-
 ખાતાનો ડબો [અલગ. - પો અન્વાયે
 વેગણું વિ. [ફ. વેગલ] દૂર (૨) જુદું;
 વેગી (વલુ) વિ. [સં.] વેગવાળું
 વેચવાલ વિ. વેચવાવાળું; વેચનાર
 વેચવું સં. કિં. કિંમત લઈને આપવું
 વેચાણુ ન૦ વેચાવું તે (૨) વેચવું તે. વખત
 ન૦ વેચાવું આખ્યાનું લખાણ. -ણિયું
 વિ. ખરીદેલું (૨) વેચી શકાય તેવું
 વેચાવું વિ. કિંમત આપીને લીધેલું કે
 આપેલું
 વેઠ સ્ત્રી. [પ્રા. વિદ્ધિ (સં. વિદ્ધિ)] વગર
 દામનું વેંતરું (૨) ફરજિયાત વેંતરું (૩)
 ભાર; પીડા; ઉપાધિ [લા.]
 વેઠવું સં. કિં. [પ્રા. વેટ્ટળ (સં. વેટ્ટન)] સહન
 કરવું; ખમવું (૨) નિભાવવું
 વેઠિયાવાડ સ્ત્રી. ગમે તેમ કરી નાખવું
 તે; કમને કરેલું કામ
 વેઠિયો પું. વેઠ કરનારો (૨) વેઠે પકડેલો
 વગર પૈસાનો નોકર
 વેઠફવું સં. કિં. નકામું ખરચી નાખવું;
 ઉડાવી દેવું; ખગાડવું
 વેઠમી (વે) સ્ત્રી. [સં. વેદમિકા] પૂરણ પોળી
 વેઠવું સં. કિં. [પ્રા. વિર (સં. વીર)] વેડીથી
 તોડવું - ઉતારવું (ફળ)
 વેઠવો પું. [જીવો વીરડો] તથાવ કે
 નદીમાં ખાણી માટે ખોદેલો ખાડો
 -વેડા પું. અ. [પ્રા. વિલ્વ (સં. વિલ્વવ) =
 નકલ કરવી] -ના જેવું વર્તન' એ અર્થમાં
 શબ્દને અતે (ઉદા. અપ્યલાવેડા)
 વેડાંગ પું. અક્ષ; ધાડો
 વેડી સ્ત્રી. [જીવો વેડવું] છેટે બળીદાર
 ઝાળીવાળી લાંબી લાકડી (આખો વેડવાની)
 -ટો પું. વેડનારો
 વેઠ પું. [પ્રા. (સં. વેટ)] આંગળી ઉપરનો

सांधा आगणनो कापो (२) जेथी वधाई
 आंटावाणी वाणानी वींठी
वेदभी स्त्री० ऋग्यो वेदभी
वेदो पुं० [ऋग्यो वेद] आगणी उपरनो सांधा
 आगणनो कापो [छाड; वल्ल
वेळु (वे) स्त्री० [प्रा. वणी (सं. वनी) कपासनो
वेळु (वे) स्त्री० [प्रा. वेअणा (सं. वेदना)]
 प्रसवणी पीडा [वचन
वेळु (वे) न० [अप० वेण (सं. वचन)] ऋग्यो
वेळि (वेळी) स्त्री० [सं.] आठवो (२) अजाडे
 आंधवानो इलनो अजरै
वेळु स्त्री० [सं.] वांरुणी
वेत (वे) पुं० धाट; भोअ (२) तजवीज; त्रेवड
वेतन न० [सं.] पगार
वेतर न० [(सं. वीं उपरथी)] ऐक ऐक वारतुं
 ज्यतर (प्रायः डारतुं) [तजवीज
वेतरणु स्त्री० वेतरतुं ते (२) नेछेठी गोडवळु;
वेतरवुं सं०कि० [‘वेत’ उपरथी] शरीरने
 भेसतुं आवे तेम लुगडुं कातरतुं (२) केरि
 कामनी) नेछेठी गोडवळु के तजवीज
 करवी; धाट भेसाडवो (३) अगाडतुं; बींधुं
 मारतुं [वा.]
वेतस पुं०; न० [सं.] नेतर. ०-(सी) वृत्ति
 स्त्री० नेतरनी जेम (अणिया आगण) नभी
 जवा छाता स्थितरथापक रडेवानी वृत्ति
वेता पुं० अ० व० लकीवार; उडापणु; आवड
वेताल [सं.], -णी पुं० ऐक नतनो भूत
 (२) भूत शरीरमां पेडेवो भूत (३) भूतनो
 रान (४) डारपाण
वेता पुं० [सं.] नज्वनार
वेत्र न० [सं.] नेतर (२) छडी
वेद पुं० [सं.] ज्ञान (२) शास्त्रीय ज्ञान (३)
 आर्यांतुं सौथी प्राचीनधर्म पुस्तक
 ऋग्वेद, यजुर्वेद, सामवेद अने अथर्ववेद
वेदना स्त्री० [सं.] पीडा
वेदवचन, **वेदवाक्य** न० [सं.] वेदनु वचन
 (२) तेना नेछेळुं प्रमाळुभूत वचन
वेदवुं सं०कि० [सं. विद्] नालतुं
वेदव्यास पुं० [सं.] ऋग्यो व्यास

वेदांग न० [सं.] वेदनां छ अंगो (शिक्षा,
 कल्प, व्याकरण, निरुक्त, छंद, ज्योतिष)
वेदांत पुं०; न० [सं.] वेदोना अंतिम भाग—
 उपनिषद (२) न० वेदांतदर्शन. ०दर्शन
 न० आदरायलु व्यासे रथेलां अक्षसूत्र; छ
 वैदिक दर्शनोभांतुं ऐक—उत्तर मीमांसा
वेदि (०डी) स्त्री० [सं.] होम वगेरे माटे तैयार
 करेवी आठवी के कुंड; वेदी
वेदिनुं वि० वेद लालेळुं (२) लालेळुं पळ
 गालेळुं नडि [वा.]
वेदी स्त्री० [सं.] ऋग्यो वेदि
वेध पुं० [सं.] छिद्र; वेड (२) वींधतुं ते
 (३) अहो वगेरेतुं निरीक्षण (४) सुतार
 के कडियाना काममां शास्त्रीय होप (५)
 जेथे रडेला पदाथनी दिशानो समतव
 रेभा सावेथतो भूले; ‘आद्विटचूड’ [ग.]
वेधवुं सं०कि० [सं. विध्] वेध पाडवो
 (२) वींधतुं
वेधशाला [सं.], -णी स्त्री० अडादिकनी
 गति वगेरे नीरभवानुं रथान;
 ‘ओजवेठरी’ [डनखिचुं
वेन (वे) न० [ऋग्यो वाहन] पणहगाडी के
वेपार (वे) पुं० [सं. व्यापार] भाळ वेथवा-
 साठवानो धधे ०दोळगार, ०वल्लुन
 पुं० [+ सं. वाणिज्य] वेपारतुं कामकाज;
 कामधधे. ०शाडी स्त्री० वेपारने माटे
 जभावेळुं के वेपारनी दृष्टिवाळुं राज के
 हकमत. -री पुं० वेपार करनार
वेर अ० लगी; सुधी
वेर (वे) न० [ऋग्यो वैर] शत्रुवट (२) द्वेष; जेर
वेरळु (वे) वि० स्त्री० वेरी-वेरलाव राभतारी
वेरळुभे (वे) रळु वि० [वेरतुं + भेरतुं,
 छेरतुं] अस्तव्यस्त
वेरलाव (वे) पुं० शत्रुवट; द्वेष
वेरवी (वे) पुं० वेरी; शत्रु
वेरवुं सं०कि० [सं. वि+र] छट्टुं छट्टुं के
 वीभरातुं पडे ऐम करतुं (२) पाथरतुं (३)
 भूअ अर्थतुं [वा.]
वेराग (वे) पुं० वेराज्य. ०ळु स्त्री० साधुडी;
 धावी. -णी पुं० आवो; साधु

वेरात (वे) वि० [फा. विरात] ७१५४
 वेरातुं अ० क्ति० [वेरतुं] कुर्मणि (२)
 वीपरार्थं जलुं; झट्टु पडी जलुं
 वेरी ((वे) वि० [प्रा. वेरी (सं. वैरिन्)] वेर
 रापनारुं (२) पुं० दुश्मन; शत्रु
 वेरे (वे) अ० [प्रा. वेर (सं. द्वार)] नेडे; साथे
 (लत्र) (२) + येडे
 वेरो पुं० कर; जकात
 वेल स्त्री० [प्रा. वेल्हि (सं. वल्ली)] लता; लांभी
 ने पथराती के लीये यउती वनस्पति
 वेलजु न० [सं. वेल्हन] रौलकी वगेरे वल्वानो
 दंड़ीके
 वेलजुकी स्त्री०, -ट्टो पुं० भरतकाम के चित्र-
 काममां वेल वगेरेनी नकशी
 वेला स्त्री० [सं.] लुओ वेणा
 वेली स्त्री० [लुओ वेल] लता
 वेलु स्त्री० [सं. बाळुका] रैती
 वेलो पुं० मोटी वेल (२) वंशपरंपरा [ला.]
 वेल्से पुं० स्त्रीना कानजुं अेक धरेलुं
 वेवलाई स्त्री० वेवलापलुं
 वेवलां न० अ० व० व० इंदं; वलपां
 वेवलुं वि० दंभ वगरनुं; दाधारंयुं (२)
 लागलीवेडा करनारुं (३) वात जोली
 नाजे तेजुं; लपूडुं
 वेवाई (वा) पुं० [प्रा. वेवाह्मि (सं. वैवाहिक)]
 पुत्र के पुत्रीनो ससुरो. -लु स्त्री०
 वेवाईनी स्त्री [विवाह गोठवनारो
 वेविशाथ (वे) न० सगपलु. -णियो पुं०
 वेश पुं० [सं.] पौशाक; पहरेवेश (२) उप;
 सोंग. वंधारी वि० [सं.] वेश बेनार (२)
 टोंगी; लुअ्युं (३) पुं० ठग; लुअ्यो
 वेश्या स्त्री० [सं.] गण्डिका. वाड स्त्री०,
 व्वाडो पुं० वेश्याओनो लसो के धाम
 वेध, वंधारी लुओ 'वेश'मां
 वेष्टन न० [सं.] वीटाणजुं ते (२) वींटेजुं
 ते; दंक्षलु; आंधलु
 वेष्टित वि० [सं.] वींटेजुं; दंक्षेजुं
 वेसलु न० [प्रा. (सं. वेसन)] अणुनो
 लोट (२) तेनुं भीडुं

वेसर (-री) स्त्री० नथ; वाणी
 वेळ पुं० [प्रा. (सं. वेव) वीध; शार (२)
 नाडुं (३) दर
 वेण (वे) स्त्री० तालु; आंङ्गी (२) गड-
 गूमड के थाना द्दने लीये सांधाना मूलमां
 आञ्जती गांड (३) मननो तरंग; वणुं
 वेण स्त्री० [सं. वेला] वेणा; वणत (२) भरती.
 -णा स्त्री० समय; वणत (२) विलंब;
 वार (३) [ला.] भास टालुं; प्रसंग
 (४) सुरेक्षी के आपदानो प्रसंग
 वेणु स्त्री० [लुओ वेल] रैती
 वेणलु (वे०) न० [दि. वङ्गण] वंताङ्क;
 रीगलु. -लु स्त्री० वंताङ्को छोट.
 -लुं न० वेणलु
 वेंत (वे०) पुं० [लुओ वेत] अेत, गोठवलु;
 लाग; येय (शा वेंतमां इरो छे ?)
 वेंत (वे०) स्त्री० [सं. वितस्ति; फा. वलित्त]
 छथेणीना अंगूकाना टेरवाथी ते टयली
 आंगणीना टेरवा सुधीनुं लांवामां लांभुं
 अंतर (२) अ० कियाना व० कृ० ना
 इपने लागतां, 'ते क्रिया यचानी साथे-
 साथ, तरतेतरत' अेवो अर्थ अतावे छे
 (जतांवेंत). -तियुं वि० वेंत अेवडुं (२)
 न० पाताणमां होतुं मतानुं वे तियुं माणस
 वेकडिपक वि० [सं.] विक्कपवाणुं
 वेकुंडं न० [सं.] विण्णुं धाम. व्वाथ,
 व्वापति, व्वाथ पुं० विण्णु. व्वास पुं०
 वेकुंडमां वास (२) मृत्यु
 वैभरी स्त्री० [सं.] वाण्णीनी योगी डाटि;
 स्पष्ट उच्चारायेली वाण्णी (परा, पश्यती,
 मध्यमा अने वैभरी) (२) यउयउट
 धाण्णी कूटे तेम जोलाती वाण्णी
 वैभानस वि० [सं.] वानप्रस्थने लगतुं
 (२) पुं० वानप्रस्थ. व्वात न० वान-
 प्रस्थने कणुं व्रत
 वैचि०य न० [सं.] विचित्रता
 वैजयंती स्त्री० [सं.] ध्वज (२) काणी
 तुलसी (३) पांय रंगनी धूरलु सुधी
 पहोये तेवी भाणा (श्रीध्वजनी) (४) भाणा

वैज्ञानिक वि० [सं.] विज्ञान सं०धी(२)
 पु० विज्ञानशास्त्री
वैद पुं० [नृत्यो वेदो] छात्रपत्नी आमरी
 इत्युवाची पठतो श्रीरि
वैदुं न० (य.) नृत्यो वरदुं
वैतरिः (-रि) स्त्री० [सं.] यमपुरीमां
 जतां आवती कटिपत पौराणिक नदी
वैतरुं न० याक लागे के कंठागो उपने
 तेतुं काम (२) वेड (३) भडेनताणुं
वैतरी पुं० [सं. वहिनु = (भार) वडेनार]
 वैतरुं करनार मन्वर (२) भूष वैतरुं
 करी शकनार
वैताल पुं० नृत्यो वेताल
वैतालिक पुं०[सं.] सवारमां स्तुतिनां गान
 करी रामने उडाडनार; मागध; बारण
 (२) वेताल साध्या होय तेवो नदुगर
वैताण पुं० नृत्यो वेताण; वेताल
वैद पुं० [सं. वैद्य] रोग नशुी दवा करनार.
 उं न० वैदुं; रोगनां निदान, चिकित्सा
 वगेरेनु शास्त्र. उंठीय वि० वैदिक सं०धी
वैदग्ध्य (-ग्ध्य) न० [सं.] विदग्धता; यतुरता
वैदराज पुं० वैद (मानार्थे)
वैदर्भा पुं० [सं.] विदर्भा देशना राज. -र्भा
 स्त्री० [सं.] तेनी पुत्रो -इभयती
वैदिक वि० [सं.] वेदोने लगतुं (२) वेदोमां
 म्हेतुं (३) वेद नशुतुं
वैदुं न० [सं. वैदक] वैदोना धर्षो
वैदूर्य न० [सं.] अक नील रंगनो मणि
वैदेदी स्त्री० [सं.] सीता
वैद्य, उं, उंठीय [सं.] नृत्यो 'वैद'मां
वैद्यर्था न० [सं.] सिद्ध के विरुद्ध धर्म-
 वाणा होवापणुं (२) नास्तिकता
वैद्यव्य न० [सं.] विधवापणुं; रंडापो
वैनतेय पुं० [सं.] गरुड (२) अरुण
वैपुलय न० [सं.] विपुलता
वैलव पुं० [सं.] विभव. उंशादी (-णी)
 वि० (२) पुं० वैलववाणुं [भिन्नता
वैमनस्य न० [सं.] वेर; द्वेष (२) निरुत्साह;
वैयक्तिक वि० [सं.] व्यक्तिये लगतुं के
 तेने अगेनुं

वैयाकरण (-ण) वि० [सं.] व्याकरण
 सं०धी (२) पुं० व्याकरणशास्त्री
वैरन [सं.] वेर. उंभाव पुं० [सं.] वेरभाव
वैराग पुं० [सं.] संसार उभरनी आसकितनो
 अभाव; विरक्ति. -गी वि० [सं.] वैरागी;
 वैरागयुक्त (२) पुं० भावो; साधु. -ग्य
 पुं०; न० [सं.] वैराग
वैरी वि० (२) पुं० [सं.] वैरी
वैवस्वत पुं० [सं.] नृत्यो मनु (२) यम
वैवाहिक वि० [सं.] विवाह सं०धी
वैविध्य न० [सं.] विविधता
वैशंपायन पुं० [सं.] जनमेजयने महा-
 भारतनी कथा संभवावनार
वैशाख पुं० [सं.] विक्रम सं०तनो सातमो
 महिनो. -णी वि० वैशाख मासमां
 आवतुं के यतुं
वैशिष्ट्य न० [सं.] विशिष्टता
वैशेषिक वि० [सं.] वैशेषिक मतनुं (२)
 पुं० वैशेषिक मतनुं अनुयायी (३) न०
 छ वैदिक दर्शनोमांतुं कथाइ मुनिये
 प्रवर्तावेलुं दर्शन
वैश्य पुं० [सं.] चार वर्णोमांनो त्रोल्ले-
 भेती, गोरक्षा अने वेपार करनारी वर्ण.
वैष्ण्व स्त्री० [सं.] वैश्यनो धर्षा (२)
 वैश्यनो स्वभाव; दरेक काममां छानिलाभ
 न्नेवानी वृत्ति [अपातो जति
वैश्वदेव पुं० [सं.] रोग नभता पहलां देवाने
वैश्वानर पुं० [सं.] नडरात्रि (२) अत्रि (३)
 परमेश्वर
वैषम्य न० [सं.] विषमता; असमानता
वैषण्व वि० [सं.] विषण्व सं०धी (२)
 विषण्वनी उपासना करनारुं (३) पुं० तेवो
 माणस. -णी वि० स्त्री० (२) स्त्री० [सं.]
 वैषण्व स्त्री
वैकणो पुं० नानो चहणेो; नाणुं
वैकाठ पुं० [सं.] विरोध दर्शाववा सभा-
 मांशी यादया जतुं ते [मत चरणनार
वैट पुं० [सं.] चूण्णीनो मत. उंर पुं० [सं.]
वैदरभूद वि० [सं.] पाणुी नेमां न पैसी
 शके तेतुं

वोटरवक्त्रं न० [इं.] शब्देर वगेहेनी वस्तीने
 पाल्ही पूरुं पाडनादुं भयक के कारभानुं; यंकी
 वोटर न० [इं.] धरपकड करवानो सरकारी
 धरवानो [गामनो] विभाग
 वोट पुं० [इं.] कोर्ष वळीवठ भाटे पडतो
 वोटर पुं० [इं.] केहीओनो मुकादम
 वोट्ट पुं० [इं.] वीजणीनुं द्याळ हेभाडनार
 ऐकम. -दट्टेन न० [इं.] वीजणीना द्या-
 लनुं माप [प. वि.] [व्यापीनी दुकान
 वोटिंग कं पनी स्त्री० [इं.] [विलायती टणनी]
 वोगामळ (नयुं) (वो) वि० [वणुं परधी]
 वांडुं; वणांकवाणुं (२) न० वांडुं; वणांक
 वोगामवुं (वो) स०किं [प्रा. वोल
 (वोलाविअ)] वणावडुं; विहाय करुं
 वोगावियो (वो) पुं० [वोगावडुं परधी]
 वगावतारो; वगाववा साथे नतार जोमियो
 वोकणो (वो०) पुं० लुओ वोकणो
 व्यक्त वि० [सं.] रपड; गुरुकुं (२) साकार अनेकुं
 व्यक्त स्त्री० [सं.] कोर्ष यळ वर्गमांनुं ऐक
 (२) माणुस (३) व्यक्त यहुं ते. ०गत
 वि० व्यक्तने लगनुं; अंगत; व्यक्तिक.
 व्य न० व्यक्तिनो विशेष गुण
 व्यय वि० [सं.] व्याकरण; अस्थिर; असरायेकुं.
 ०ता स्त्री० [विपर्यास (३) भाधा; विभ
 व्यतिक्रम पुं० [सं.] वल्लधन करनुं ते (२)
 व्यतिरिक्त वि० [सं.] अतिरिक्त; सिवाय;
 सिन्न [(३) उतमता; श्रेष्ठता
 व्यतिरेक पुं० [सं.] अभाव (२) सिन्नता
 व्यतीत वि० [सं.] वीती गयेकुं
 व्यतीपात पुं० [सं.] न्योतिषमां अशुभ
 मनातो १७मो योग (२) उतपात के उपद्रव.
 -तियुं वि० उपद्रव करनादुं; तोडानी
 व्यत्यय पुं० [सं.] व्यतिक्रम
 व्यथा स्त्री० [सं.] दुःख; पीडा. -थित
 वि० [सं.] व्यथा पायेकुं; दुःखी
 व्यभियार पुं० [सं.] भोताना गुणधर्मने
 वडादार न रडेकुं ते (२) परस्त्रीपुरुषनो
 आडे व्यवहार (३) कत व्यव्रष्टता (४)
 नियत साहचर्य न ह्येकुं ते [न्या.]

-रिणी वि० स्त्री० [सं.] व्यभियारी स्त्री.
 -री वि० [सं.] व्यभियार करनादुं (२)
 व्यभियारदोषवाणुं (३) पुं० व्यभियारी
 भाणुस [व्यववाणुं
 व्यय पुं० [सं.] भरय; वापर. -यी वि० [सं.]
 व्यर्थ अ० [सं.] देगट; मिथ्या (२) वि०
 नकामुं; निरर्थक. ०ता स्त्री०
 व्यवच्छेद पुं० [सं.] लुहुं पाडकुं ते
 व्यवधान न० [सं.] आड; पडहो (२) विभ;
 ऐकायतामां भांग
 व्यवसाय पुं० [सं.] कामकाज के तेनी अठपठ;
 उद्योग (२) निश्चय. -यी वि० [सं.]
 व्यवसायवाणुं
 व्यवस्था स्त्री० [सं.] अ दोअरत; गेडवणुं.
 ०पक पुं० [सं.] व्यवस्था करनार; भेनेगर.
 -स्थित वि० व्यवस्थायुक्त; अराअर
 गेडवणुं-गेडवायेकुं
 व्यवहार पुं० [सं.] व्यापार; कामकाज;
 धर्मो (२) वर्तन (३) लोकरीति (४) परस्पर
 आपवालेवानो संध. ०कुशाणी, ०दक्ष
 वि० व्यवहारनी भाअतामां कुशाणी. -रु
 वि० वडेवारु; व्यवहार्य. -र्थ वि० [सं.]
 वडेवारमां मुकाय के उताराय तेहुं
 व्यवहित वि० [सं.] वच्ये पडहावाणुं; डंकायेकुं
 व्यष्टि स्त्री० [सं.] समष्टिनो प्रत्येक अंश के
 व्यष्टि
 व्यसन न० [सं.] टेव; लत (२) मादक
 पदार्थ लेवानी टेव (३) दुःख (४) आकत;
 जेअम (५) नाथ; पुवारी. -नी वि०
 [सं.] व्यसनवाणुं
 व्यस्त वि० [सं.] वेरायेकुं (२) जेसटुं (३)
 वडेथी नाभेकुं; छट्टे पाडेकुं (४) ०नवसं [ग.]
 व्यंग वि० [सं.] ऐकाद अंग विनानुं; अपंग
 (२) लुओ व्यंग्य. -गार्थ पुं० [सं.]
 लुओ व्यंग्यार्थ
 व्यंग्य वि० [सं.] आडकतरी रीते सूच्यत
 (२) कडाक्षथी कडेकुं (३) न० वकोक्ति;
 कडाक्ष. -गार्थ पुं० शब्दनी व्यंग्यना
 वृत्तिथी सूच्यत यतो गूढ अर्थ; वाच्यार्थ
 अने लक्ष्यार्थथी सिन्न ऐवो-व्यंग्य अर्थ

व्यंजन पुं०; न० [सं.] स्वरनी महद् विना
नेनो उच्यार न यथै शक्ये ते वर्णै

व्यंजना स्त्री०[सं.] व्यंज्यार्थोपोध करवा-
नी शब्दनी शक्ति [व्या.] [नपुंसक

व्यंङ्ल(-ण) पुं० [सं. वंङ्ल; वि + वंङ्ल]

व्याकरण न० [सं.] भाषाना शुद्ध प्रयोगो,
नियमो वगैरेतुं शास्त्र. **व्याकर** पुं० व्याकरण
रचना; व्याकरण. **व्युत्पन्न** वि० व्याकरणा-
ना दोष विनातुं

व्याकुल [सं.], -ण वि० गालुङ्; आवर्तुं;
गलरायेतुं. **व्या** स्त्री०

व्याख्या स्त्री० [सं.] वस्तुतुं पूरतुं अने
आवश्यक वर्णन (२) विस्तृत के रूप
अर्थ; टीका. **व्या** पुं० [सं.] व्याख्यान
करतार. **व्या** न० [सं.] व्याखण; कोर्ष
विषयतुं विस्तारथी प्रतिपादन

व्याघात पुं०[सं.] विघ्न; प्रतिबंध (२) विशेष

व्याघ्र पुं० [सं.] वाघ. **व्याभ** [सं.]-**व्याभर**
[+ अवर] न० वाघतुं सामुद्र

व्याज न० [सं. वि + धाजन् = नतुं जन्मावतुं
-वधारतुं] नाणां वापरवा अद्वैत मूण रकम
उपर आपयो पठतो वधारो. **व्याजि** वि०
भोटे व्याजे नाणां धीरुनातुं; व्याज पर
कमार्थ करतारुं. **व्याज(-ध)** स्त्री० नाणां
नकाभां पडी रहैवाथी के मुहत् पडैवां परत
यवाथी आवती व्याजनी षोड. **व्याज**
वि० नुओ व्याजभाडि. **व्याज** न० व्याज
अने मुदवनो भेगो आंकडो; राश. **व्याज-**
तार न० व्याज ने वटाव वगैरेनी जियण.
व्याज न० व्याज अने वटावनो धंधो.
व्याज(कुं) वि० व्याजे धीरुतुं अथवा
धीयेतुं

व्याध पुं० [सं.] पारधी

व्याधि पुं०; स्त्री०[सं.] रोग; मरुज. **व्याधित**
वि० [सं.] व्याधिमां सपदायेतुं; रोगी

व्याध पुं० [सं.] पंचप्राणमानो अक

व्याप पुं० [सं.] व्याप्ति; विस्तार; पसारो.
व्याप वि० [सं.] सर्वां देहाखे व्यापी रहैनातुं
(२) विशाण. **व्याप** स्त्री०. **व्याप** स०किं

[सं. व्याप्] अ०किं कोर्ष नीलनी अंहर
इवातुं (२) प्रसरतुं; इवातुं

व्यापार पुं० [सं.] प्राणी के पदार्थनी क्रिया
(२) उद्योग; धंधो (३) वेपार. **व्याप** पुं०
वेपारी [अते]

व्यापी वि० [सं.] व्यापक (प्रायः समासने

व्याप्त वि० [सं.] व्यापेत्. **व्याप्त** स्त्री० [सं.]
व्यापतुं ते(२)[न्या.] नित्यसाध्यथ (३)

साधन अने साधनो साध्यार्थ नियम
व्याप्ता पुं० [सं.] मोड; अज्ञान; प्रांति

व्याप्य पुं० [सं.] कसरत. **व्याप्य** न०,
व्याप्य स्त्री० कसरतशाया

व्याप पुं० [सं.] साप (२) यित्तो; वाघ

व्यापक वि०[सं.] व्यापक करतारुं; लुङ्
पाठनातुं [(२) वडेवातुं

व्यापकारिक वि० [सं.] वडेवार संधी

व्याप्य वि० [सं.] पाछुं करैतुं के करैतुं
(२) अलग करैतुं के ययेतुं (३) निषिद्ध

(४) आच्छादित; घेरायेतुं. **व्याप्य** स्त्री०
व्याप्य यतुं के करतुं ते (२) अभाव

व्याप्त पुं०[सं.] महाभारत अने पुराणोना
कर्ता-अक ऋषि (२) ब्राह्मणनी अक

अटक (३) अडाई; विस्तार (४) वटुणना
मध्यजिन्दुमाथी पसार यथै तेना परिधने

जे आलु अटती लीटी; 'दायेमीटर'[ग.].
व्याप्त पुं० व्याप्त ऋषि (मानार्थ) (२)

(महाभारतनी)कथा करतार[ला.]. **व्याप्त**
स्त्री०; न० वंता के इथाकरने जिला रहैवानुं

के गिसवानुं जियुं स्थान
व्याप्त पुं० [सं.] महावरो; अलयास (२)

आसक्ति; लक्ति. **व्याप्त** वि० व्याप्त गवाणुं

व्याप्त पुं० नुओ व्याप्त [(३) अथववस्था

व्युत्पन्न पुं० [सं.] जलटो कंभ (२) उल्लंघन
व्युत्पन्न वि० [सं.] उल्लंघितुं; अणगायेतुं.

व्युत्पन्न स्त्री० [सं.] शब्दनी मूण उत्पत्ति
[व्या.] (२) विद्वता; प्रावीण्य

व्युत्पन्न वि० [सं.] विद्वान; प्रवीण (२)
साधित (शब्द) [व्या.]

વ્યુહ પું [સં.] સૈન્યની ગોઠવણી. ૦૨ચના
 સ્ત્રી૦ તેની રચના
 વ્યોમ ન૦ [સં.] આકાશ
 વજ ન૦ [સં.] વૃંદાવન (ગોકુળ પાર્સે) (૨)
 ગોવાળોનું ગામ(૩)પું સમૂહ. ૦ભાષા
 સ્ત્રી૦ એક બોલી-વજ હેશની ભાષા.
 ૦વનિતા સ્ત્રી૦ વજની સ્ત્રી; ગોપી.
 ૦વિહારી વિ૦(૨)પું વજમાં વિહાર
 કરનાર (શ્રીકૃષ્ણ). -૦વગના સ્ત્રી૦ [સં.]
 ગોપી
 વજવું અઠકિં [સં. વજ] જવું

વજુ પું; ન૦ [સં.] ધા; નારું
 વત ન૦ [સં.] નિયમપૂર્વક આચરવાનું
 પુણ્યકર્મ (૨) અમુક કરવા ન કરવાનો
 ધાર્મિક નિશ્ચય. ૦વ્યર્થા સ્ત્રી૦ [સં.] વ્રત
 કરવું કે પાળવું તે. ૦ધારી વિ૦ વ્રત લેનારું.
 ૦ભંગ પું વ્રતનો ભંગ; વ્રત તોડવું
 તે. -તી વિ૦ [સં.] વ્રતવાળું
 વીડા સ્ત્રી૦ [સં.] લાજ; શરમ
 વીહિ પું [સં.] ચોખા
 વિહ પું જુઓ વિરહ [પ.]

શ

શ પું [સં.] ચાર હાથાક્ષરો (શ, ષ, સ, હ)
 માંનો પ્રથમ (અવર્ગનો)
 શક પું [અ.] વહેમ; શંકા
 શક પું [સં.] એક પ્રાચીન જાતના લોક
 (૨) સંવત (૩) શાલિવાહને ચલાવેલો
 સંવત (ઈ. સ. ૭૮ થી)
 શકટ ન૦ [સં.] ગાડું [ફેલું; ધૂથો
 શકતું ન૦ [પ્રા. સક (સં. શક્ત) = છાલ]
 શકદાર વિ૦ [ફા.] જેના પર શક જતો
 હોય તેવું
 શકન, -નિયાળ જુઓ 'શુકન'માં
 શકપ્રવર્તક વિ૦ [સં.] શક પ્રવર્તારનારું;
 જેના સ્મરણમાં સંવત શરૂ થાય તેવું;
 યાદગાર
 શકમંદ વિ૦ [ફા.] સંશયગ્રસ્ત; શકવાળું
 શકરખોર(-રો) પું [ફા.] એક પક્ષી (૨)
 મીઠી વાનીઓનો શોખીન
 શકરટેટી સ્ત્રી૦ [પ્રા. શકરા, ફા. શકર+ટેટી]
 એક કૃષ્ણ [મીઠી તળેથી વાની
 શકરપારો પું [ફા. શકરપારા] ધડંની
 શકરિયું ન૦ એક કંદ [પક્ષી
 શકરો [ફા. શિક્કહ], ૦ખાજ પું ખાજ
 શકવર્તી વિ૦ [સં.] જુઓ શકપ્રવર્તક

શકવું અઠકિં [સં. શક્] શક્તિમાન થવું
 (૨) સંભવવું(મુખ્ય કિં ને સહાયક રૂપે
 જ વપરાય છે. જેમ કે, બોલી શકશે)
 શકાર પું [પ્રા. સ (સં. સત્)+પ્રા. કાર
 (ક્રિયા, આકૃતિ)] સકાર; અરકત; સાસ
 શકુન ન૦ [સં.] ભાવિ શુભાશુભસૂચક ચિહ્ન;
 શુકન (૨) પક્ષી [દુર્યોધનનો મામો
 શકુનિ ન૦ [સં.] પંખી (૨) ગીધ (૩) પું
 શકુત ન૦ [સં.] ખોર (૨) શકુન; પક્ષી.
 ૦લા સ્ત્રી૦ [સં.] મેનકા અને વિશ્વામિત્રની
 પુત્રી; દુષ્યંતની પત્ની
 શકે અઠ [શકવું પરથી] જાણે કે [પ.]
 શકોરું ન૦ [સં.] ખટરું; માટીનું કોણિયું
 શકર સ્ત્રી૦ [ફા. શકર; પ્રા. સકરા] સકર;
 ખાંડ. ૦ટેટી સ્ત્રી૦ જુઓ શકરટેટી.
 ૦પારો પું જુઓ શકરપારો. -રિયું ન૦
 શકરિયું
 શકલ સ્ત્રી૦ [જુઓ શિકલ] ચહેરો; સ્વરૂપ
 શકાદાર વિ૦ ઘાટીલા સુંદર ચહેરાવાળું
 (૨) મોહક; ભલકાદાર
 શક્કો પું [અ. શિક્કહ=છાપ કે શક્લ=ચહેરા
 ઉપરથી] ચહેરો; સુંદર ભવ્ય ચહેરો (૨)
 શરણું વગેરેની ભલક

शक्ति स्त्री० [सं.] सामर्थ्य; अण (२) देवी
(३) ऐक अस्त्र. ०पूजक वि० (२) पुं०
देवीनो उपासक. ०पूजा स्त्री० [सं.] देवी-
पूजा. ०भक्ता स्त्री० [सं.] शक्ति होनी
ते; सामर्थ्य. ०भक्त [सं.], ०भक्त्य
वि० अणवान; समर्थ

शक्य वि० [सं.] अनी शके के करी शक्य
अेवुं. ०ता स्त्री० [सं.] संभव; शक्य
होवुं ते [उद्राणी; शची

शकं पुं० [सं.] उद्र. -काणी स्त्री० [सं.]

शभस पुं० [अ. शस्स] मायस

शभ स्त्री० दीवानी ज्योत

शगडी स्त्री० कालसा आणवानुं ऐक साधन;

यूदानुं काम देती ऐक अनावट; सगडी

शगराम न० लुओ शगराम

शचि(-या) स्त्री० [सं.] उद्राणी. ०पति

पुं० [सं.] उद्र

शक वि० [सं.] भूत; लुच्यु (२) तेवो मायस.

०ता स्त्री०, ०त्व न० [तेना देसा

शख्य न० [सं.] लीं डीनी नतनो ऐक छोड(२)

शख्यगट पुं० सख्यगट; धूधट; धूमटो

शख्यगार पुं० [सं.] गृगार; प्रा. सिंगार] शरीरने

शोभावनार वस्त्र, आभूषण वगैरे. ०वुं

स० किं सुशोभित करवुं (२) धरेखां

पडेरवां

शख्यगारुं स० किं सख्यगारुं; इख्यो कूटवो

शख्यो पुं० सख्यो; अ कुर; इख्यो

शख्युं न० ['शख' उपरथी] शखुं कपडुं

शत पुं० [सं.] सो. ०क न० [सं.] सोनो

समुदाय (२) सैकुं. ०केतु पुं० [सं.] यज्ञ

करनार (२) उद्र. ०गुण्य वि० [सं.] सो

गलुं. ०धा अ० [सं.] सो रीते. ०द्रु स्त्री०

[सं.] सतदण नदी. ०मुष्य वि० [सं.]

सो मुष्याणुं (२) सो रीते यतुं

शतसार्ध स्त्री० [सं. शत उपरथी] सो श्लोक-

वाणो अथ [उत्सव

शताच्छी स्त्री० [सं.] सैकुं (२) सो वर्षो

शतावधान न० [सं.] ऐक्रीसाथे सो वातो

पर ध्यान आपवुं के सांखणी चाह राभवो

ते के तेवी शक्ति. -नी वि० शतावधानवाणुं

शतांश पुं० [सं.] सोमो भाग

शतु पुं० [सं.] बेरी; दुश्मन. ०वन पुं० [सं.]

लक्ष्मणनो लार्ध. ०ता स्त्री०, ०त्व न० [सं.]

शत्रुवट; दुश्मनार्ध; ०वट स्त्री० दुश्मनावट;

वेर

शनि पुं० [सं.] ऐ नामनो ग्रह (लुओ

ग्रह) (२) शनिवार (३) नीलम. [-नी इशा

श० प्र० दुर्भाग्य; लारे विपत्तिनो समय

(साडासात दिवस, -मास के, -वर्ष रहते

भनाथ छे). ०वार पुं० [सं.] अह्वाडि-

यानो सातमो दिवस. ०श्वर पुं० शनि

शनैः अ० [सं.] धीमे धीमे

शनैश्चर पुं० [सं.] लुओ शनिश्चर

शपथ पुं० [सं.] सोगंध; कसम

शप्य न० [सं.] मडहुं

शप्यनम न० [का.] अकथ (२) अेवुं जीसुं ने

भुहु मदनमलनु कापड [लीवडी

शप्यरी स्त्री० [सं.] रामनी परमभक्त ऐक

शप्य पुं० [सं.] अवाज (२) मोल; वयन

(३) अर्थ युक्त ऐक के धधारे अक्षरनो

समुच्चय [व्या.] ०कोश(-य) पुं० [सं.]

लाधाना शप्यनो स'अहुनो अर्थ. ०चित्र

न० [सं.] शप्यो द्वारा आपेवो चितार-

दोरेवुं चित्र. ०ताणी स्त्री० लुओ वाजतण.

अभाष्य न० [सं.] शप्यज्ञाननु साधन

(२) शापिक पुरावो. ०अयोग पुं०

शप्यनो प्रयोग-उपयोग के वापर (२)

इतिप्रयोग. ०अक्ष न० [सं.] शप्यरपी

अक्ष-वेद. ०योगी वि० नाम साथे

स'अ'धमां वपरातु; नामयोगी (अव्यय)

[व्या.]. ०रच्यता स्त्री० शप्यनो गोठवणी;

गोठववा लप्यवानी शैली. ०वेधी वि० [सं.]

मात्र शप्य-अवाजने आधारे धायुं व्याख्य

भारनारुं. ०शक्ति स्त्री० [सं.] शप्यनी

अर्थ'ओधक शक्ति (अभिधा, लक्षणा

अने व्यंजना). -उदातीत वि० [सं.]

शप्यथी न वणुं वी शक्य अेवुं. -उदाथ

पुं० [सं.] शप्यनो अर्थ (२) शापिक

अर्थ.—छद्मालंकारपुं०[सं.]शुद्धरचनानी
 अमलकृतियाणी अलंकार[का.शा].—छद्मालु
 वि० नकामा वधारैपडता शब्दोवाणुं के
 तेवी शैलीनुं; 'वर्णोत्र'
शम पुं० [सं.] शांति (२) क्षमा (३) इन्द्रिये
 अने वासनाओंनुं शांत थवुं ते. ०ता
 स्त्री० शांति (२) क्षमा; धीरज. ०न न०
 [सं.] शांत पडवुं के पाडवुं ते. ०वुं
 [सं. शम्] शांत पडवुं; टाहुं पडवुं (२)
 नाश यामवुं
शमशमवुं अ० क्रि० [सं. शम्] डालतुं
 आशतुं अर्थ थरुं जवुं (२) शांत थवुं
शमशेर स्त्री० [फा.] तरवार. ०याडादुर
 वि० तरवार अदाववामां अडादुर (अंक
 भिताण)
शमणी स्त्री० अंक पक्षी; समझी
शमा स्त्री० [अ.] मील्यती (२) दीवि [ला.]
शमियानो पुं० [नुओ] शमियानो। तंभू
शमी स्त्री० [सं.] अंक आड; समडा. ०पूजन
 समझीना वृक्षनुं पूजन (इरोरा पर थायछे)
शयतान पुं० [अ.] ईश्वर सामे अगवो
 करनार अंक इररतो (२) अहमारा; सेतान.
 -नियत स्त्री० अहमारी
शयहा वि० [फा.] थैलुं; आंडुं (२) प्रेमथैलुं
शयन न० [सं.] सुखुं ते (२) पथारी. ०गृह
 न० सुवानो ओरडो
शय्या स्त्री० [सं.] पथारी
शर पुं०; न० [सं.] आण
शरअंद्र पुं० [सं.] शरद्वक्तुनो अंद्र
शरणु न० [सं.] आश्रय; रक्षाणु; ओय.
 [शरणे आववुं = ताणे थवुं]
शरणाई स्त्री० [फा. लक्ष्मण] कूंडीने वगाडवानुं
 अंक वानुं
शरणागत वि० [सं.] शरणे आवेवुं. -ति
 स्त्री० शरणे आववुं ते
शरणाथी वि० [सं.] शरणु अंछनाहुं
शरणुं न० शरणु; आश्रय
शरणुय वि० (२) न० [सं.] शरणु ईध शके अवेवुं
शरत स्त्री० [अ. शर्त] होड; कशर; ओली.

-ती वि० [फा.] शरतने लगतुं; शरत-
 वाणुं (२) शरत करी होय तेवुं
शरतपूणि मा स्त्री० [सं.] आश्रित पूणिमा;
 भाणुं कडारी पूनम
शरद स्त्री० [सं.] आसोथी कार्तिंक मास
 सुधी रहैती ऋतु (२) वर्ष [ला.]. ०पूनम
 स्त्री० शरतपूणिमा [सणेअम
शरदी स्त्री० [फा. शर्दी] कंडी; बेज (२)
शरदु (-दो) त्सव पुं० [सं.] आश्रित
 पूणिमानो-शरद पूनमनो उत्सव
शरथात पुं०; न० [अ.] इणना रसनुं अनावेवुं
पीलुं.-ती वि० आडा रंगनुं (२) स्त्री०
 अंक लतनुं आरीक कापड
शरम स्त्री० [फा. शर्म] लज्ज (२) प्रतिष्ठा;
 अंगत (३) लज्जत -भाववुं स० क्रि०
 'शरमावुं' नुं प्रेरक (२) शरम के मान
 राभी समजे-माने अम करवुं; शरमथी
 मनावुं -भावुं अ० क्रि० शरम आववी
 (२) अंभवाणुं पडवुं. -माणी वि० शरमाय
 अवेवुं; शरमवाणुं. -भिंहणी स्त्री० [फा.]
 शरम. -भिंहुं वि० [फा. शर्मिदह]
 शरमथी अंभवाणुं पडी गयेवुं
शरथु (न्यू) स्त्री० [सं.] नुओ सरथु
शरवुं वि० [नुओ] सरवुं तीक्ष्ण काननुं
शरवुं वि० तैयार जमीन डपर वरसाइती धार
 पडवाथी जे सुवास नीकणे छे तेवुं. उहा०
 नवी माठलीनुं पाली शरवुं शरवुं लागे छे
शरवृष्टि स्त्री० [सं.] आणुनो वरसाइ
शरसडो पुं० नुओ शिरीष
शरादि (-धि)यां न० अ० व० आर्द्ध पक्ष;
 लाइरवा वदना द्विसो
शराइ पुं० [अ. शर्राफ] धीरधारनो धंधो
 करनार; नाण्वाडी
शराइत स्त्री० [अ.] माणुसाई; लायडी
शराई स्त्री० शराइने लगतुं (२) ओकस
 (२) स्त्री० नाण्वाडुं
शराण पुं० [अ.] दाइ. ०ओरी स्त्री० दाइनी
 दत. ०याणु स्त्री० शराणनुं व्यसन;
 शराणओरी. -णी वि० दाइ पीनार

शराव [सं.], ०लुं न० शकटु; यथलियुं
 शरसन न० [सं.] धनुष्य
 शरियत स्त्री० [म.] कुराननुं अनुशासन
 -धार्मिक नियमो
 शरीर वि० [म.] वि०या कुणनुं (२) प्रतिष्ठित;
 आपरुद्धर (३) पुं० मोटा शरुेरनो
 सरकारनियुक्त ऐक नागरिक अधिकारी
 शरीर न० [सं.] देह. ०धारी वि० शरीरी.
 व्यात्रा स्त्री० [सं.] शरीरनो निर्वाह (२)
 शरीरनो व्यापार. ०रचना स्त्री० शरीरनी
 रचना. ०विद्या स्त्री० शरीरनी रचना
 वजेरेनु विज्ञान; 'द्विभियोद्योष्ट'. ०सं'धत्ति
 स्त्री० [सं.] आशेअय; शारीरिक शक्ति.
 ०सं'ध पुं० [सं.] शरीर साथिनो
 सं'ध (२) सम्भोग सं'ध. -री
 वि० [सं.] शरीरवाणुं (२) पुं० आत्मा
 शरु न० [म. सर्व] ऐक नतनुं आट; सडु
 शरु वि० [म. शुद्ध] आरंभायेलुं; आह.
 ०आर स्त्री० आरंभ; पहरे
 शर्करा स्त्री० [सं.] साकर; भांड
 शर्मिष्ठा स्त्री० [सं.] यथातिनी ऐक शरुी
 शर्प पुं० [सं.] शिव
 शर्वरी स्त्री० [सं.] रात्री. ०पति, ०श[र्भश]
 पुं० यद्र
 शरल न० [सं.] तीर
 शरका स्त्री० [सं.] सणी (२) पीछी
 शलावकुं न० लुओ शरावकुं
 शर्य न० [सं.] तीर (२) कांटो (३) पुं०
 माद्रीनो लार्ह
 शर्या स्त्री० [लुओ शिला] पथनी छट
 शश, ०क पुं०; न० [सं.] ससख. ०धर पुं०
 [सं.] यद्र. -शांक पुं० [सं.] यद्र
 शशिकला [सं.], -णा स्त्री० यद्रनी क्णा
 शशिकांत पुं० [सं.] लुओ यद्रकांत
 शशियर पुं० [प्रा. स्फुहर (सं. शशपर)] यद्र
 शशिवेष्ठा स्त्री० [सं.] शशिक्णा
 शशी पुं० [सं.] यद्र
 शस्त्र न० [सं.] (मारवानुं) हथियार. ०किया
 स्त्री० वाढकाप; 'ओपरेशन'. ०धारी

वि० शस्त्र धारण करनातुं (२) पुं० योद्धो.
 ०अयोग पुं० वाढकाप; 'ओपरेशन'.
 ०युद्ध न० शस्त्रास्त्री-हिसक युद्ध.
 ०विद्या स्त्री० [सं.] शस्त्र वापरवानी विद्या.
 -स्त्रास्त्रे न० प० व० [सं.] शस्त्र अने
 अस्त्र; मारवानां तेम ०क्रे'कवानां हथियार
 शर्य न० [सं.] अनाज
 शरुाहत स्त्री० [म.] शरुाह यडुं ते
 शरुाणी स्त्री० [सं. शेकालिका; प्रा. सेहालिमा]
 ऐक कूदआड
 शरुाह वि० (२) पुं० [म.] धर्मयुद्धमां प्राण
 आपनार. -ही स्त्री० शरुाहपणुं
 शरुूर न० [म. गुजरा] होश; आवादत
 शरुेनशाह (शरुे) पुं० [फा. शहनशाह] रान-
 ओनो रान; सभाह. ०त् स्त्री० सामान्य.
 -रुी वि० शरुेनशाह सं'धी (२) स्त्री०
 शरुेनशाहत
 शरुेर (शरुे) न० [फा. श.] नगर; मोटुं
 गाम. -री वि० शरुेरनुं के ते सं'धी
 (२) पुं० शरुेरमां वसनार (३) नागरिक;
 'सिठिन'
 शरण पुं० [सं. शलाका उपरथी] गडीथी पडेओ
 आंके; सण (२) सोण
 शरणी स्त्री० [सं. शलाका] सणी
 शर्कर पुं० [सं.] शिव. -रायार्थ पुं० [सं.]
 केवदाद्रेतना प्रवर्तक आचार्य के तेमले
 रथापेल पीठनो अधिपति
 शर्का स्त्री० [सं.] शक; स'हेह; वहेम (२)
 कडिपत लय (३) आडा पेशावनी हान्यत.
 ०रुं अ० किं स'हेहमां पडवुं; वहेमावुं
 (२) स'डोआवुं; शरमावुं. ०शील वि०
 वहेमी. ०रुपह वि० [सं.] लेने विषे शंका
 होथ तेवुं. -कित वि० [सं.] शंकावाणुं
 श'कु न० [सं.] उपर लतां अखियाणी यती
 लती गोगा जेककनी धन आकृति (२)
 हलर अथल
 शंभ पुं० [सं.] ऐक नतना हरियाह प्राणीनुं
 क्रेडवुं लेने कूंकवाथी अवाण याथ छे (२)
 आंगणी उपरनुं तेना आकारनुं चिह्न

(૩) મૂખ^૧ [લા.]. [૦કૂંકેવો = દેવાળું
કાઠવું (વ્યંગમાં)]
શંખજીરું નં [સરં ફા. સંગ્રહાહત] એક
 સફેદ ચીકણે પથ્થર કે તેનો ભૂકો
શંખણી સ્ત્રીં [નુઓ શંખિની] કકંશા,
 કંકાસિચણ સ્ત્રી [નાનો શંખ
શંખલી સ્ત્રીં નાનો શંખલો. -સો પું
શંખિની સ્ત્રીં [સ.] કામશાસ્ત્ર પ્રમાણેના
 ચાર વર્ગોમાંના એક વર્ગની સ્ત્રી (પદ્મિની,
 ચિત્રિણી, હરિતની અને શંખિની)
શંઠ પું [સ.] ષંઠ; નપુંસક
શંભુ પું [સ.] શિવ
શંભુમેળા પું નુદી નુદી જતો કે વસ્તુ-
 એનો અવ્યવસ્થિત સમૂહ; ખીચડો (૨)
 અઠારે વર્ણનું સેળમેળ થયું તે
 -શ: અં [સ.] શબ્દને લાગતા તે ક્રમે-હિસાબે
 એવો ભાવ ખતાવે છે. ઉદાહરણ:
 -શાઈ વિં [ફા. શાહી] નામને અંતે લાગતાં
 તેને લગતું, તે રીતનું, તેના જેવું એવો
 અર્થ સૂચવે છે. ઉદાહરણ વાણિયાશાઈ
શાકે નં [સ.] નં આઈ શકાય તેવાં કંદ,
 કું, ભાજ
શાકણુ(-ણી) સ્ત્રીં નુઓ શાકિની (૨)
 પિશાચી: ચુડેલ
શાકપાંદુ નં શાકભાજ
શાકખબર સ્ત્રીં; નં શાકનું ખબર
શાકભાજ સ્ત્રીં શાક ને ભાજ (૨) સામાન્ય
 કે નજીવું ગણી કઠાય એલું - મહત્તર વિનાનું
 તે [લા.]
શાકાહાર પું [સ.] વનસ્પતિનો જ આહાર;
 અન્નાહાર. -રી વિં (૨) પું અન્નાહારી;
 'વેજિટેરિયન' [પિશાચી કે દેવી
શાકિની સ્ત્રીં [સ.] દુર્ગાના ગણમાંની એક
શાકે અં [સ.] શક ઉપરથી શક સંવત પ્રમાણે
શાકત વિં [સ.] શક્તિ સંબંધી (૨) શક્તિ
 કે દેવીનું પૂજન (૩) પું તેવો માણસ
શાકચ, ંદંન, ંમુનિ, ંસિંહ પું [સ.]
 ગૌતમ બુદ્ધ [નુઓ સાક્ષી
શાખ સ્ત્રીં આખર; વટ (૨) અટક (૩)

શાખા સ્ત્રીં [સ.] ડાળી (૨) વિભાગ (૩)
 નુદાં નુદાં ગાત્રો કે મંડળોમાં પ્રચલિત
 વેદની સંહિતાનો યાદ કે ક્રમનો ભેદ. ંમુગ
 પું [સ.] વાંદરો
શાગરિત(-ટ), શાગિદ [ફા.] પું શિષ્ય;
 ચેલો (૨) સહાયક; મદદગાર
શાઠ્ય નં [સ.] શકતા
શાણુ પું [સ.] કસોટીનો પથરો
શાણુકું નં [નુઓ સાણકું; સાનક] શાકે
 (૨) ભીખ માગવાનું યાત્ર
શાણુપ સ્ત્રીં, ંણુ નં [શાણું પરથી] ડહા-
 યણ; ચતુરાઈ
શાણું વિં [પ્રા. સવાળ(સં. સજાન)] ચતુર; ડાહું
શાતા સ્ત્રીં [સં. શાત; પ્રા. સાત, સાતા] શાંતિ;
 યાદક; નિરાંત
શાદી સ્ત્રીં [ફા.] લગ્ન
શાન સ્ત્રીં [અ.] ભમકો (૨) દેખાવ; છટા;
 ઢબછબ. ંદાર વિં છટાદાર; ધારીલું (૨)
 જાળરમાન
શાપ પું [સં.] બદદુવા. ંબું સંક્રિં [સં. શાપ]
 શાપ દેવો. -પિત વિં [સં.] શાપ પામેલું
શાખાશ અં [ફા.] સાખાશ; ધન્ય! વાહા.
 -રી ધન્યવાદ; તારીક [મૌખિક
શાહકકે વિં [સં.] શબ્દનું કે તેને લગતું (૨)
શામક વિં [સં.] શમાવે એલું; શાન્તિકારક
શામળ(-ળિયો) પું [સં. ડ્યામળ] શ્રીકૃષ્ણ.
 -ણું વિં કાળું. -ગો પું શ્રીકૃષ્ણ
શામિયાનો પું [ફા.] નુઓ શમિયાનો
શામિલ વિં [અ.] સામેલ; ભળેલું; જોડાયેલું
શાયર પું [અ. શાહર] કવિ; વિદ્વાન. -રી
 સ્ત્રીં શાયરખણું (૨) કાવ્યકળા; કવિતા
-શાયી વિં [સં.] (સમાસને અંતે) 'સૂનાર'
 પોઠનાર' એવા અર્થમાં (શેષશાયી)
શાર (શા) પું કાણું; છિદ્ર. ંદી સ્ત્રીં શાર
 પાડવાનું અણીદાર ચોબર. ંડો પું મોટી
 શારદી (૨) કૃત્તમાં વધારે પાણી લાવવા
 શાર પાડવો તે કે નળ જમીનમાં ઉતારી
 કૂવો ખનાવવો તે; 'બારિંગ'
શારદા સ્ત્રીં [મં.] સરસ્વતી. ંપીઠ સ્ત્રીં

विधापीठ (२) शंकराचार्यनी पश्चिम
 भारतनी आदी के मठ (द्वारकानो)
शारवुं (शा) संक्रिं शार पाडवो (२)
 महेष्वाथी भाणवुं [दा.]
शारंग न० [सं. शार्ङ्ग] नुओ शारंग.
 ०धर, ०पाण्डि पुं० विष्णु
शारीरिक वि०[सं.] शरीर संबंधी
शाहूँल पुं०[सं.] वाध.०विकीरित पुं०[सं.]
 ऐक छह
शाह पुं० [सं.] सागनुं आड
शाह स्त्री०[फा.] लरेली किनारनुं आडवानुं
 डाननुं ऐक धीमती वस्त्र. ०हुशादा
 पुं००००० मानार्थे अपातां शोलापाधडी
 वगेरे [निशाण
शादा स्त्री०[सं.] भकान; धर (२) पाठशाणा;
शालि स्त्री० [सं.] उंगर; शाण
शालिआम पुं० [सं.] विष्णुना प्रतीक तरीके
 पूजतो काणो लीसो गोण पयधर
शालिनी पुं० [सं.] ऐक छह (२) वि० स्त्री०
 'शाली'नु स्त्री० ३५
शालिवाहन पुं० [सं.] शक जतिनेो ऐक
 प्रसिद्ध राज, जेनाथी शक संवतगलाय छे
शालिहोत्र पुं० [सं.] घोडा (२) घोडा वगेरे
 जनवरेनुं वेहुं. -त्री पुं० अश्ववैध;
 जनवरेनेो वैध; साखोत्री
शाही [सं] वि० नामने अंते लागतां,
 'वाणु' अर्थ अताने छे (प्रभावशाही)
शाणोपयोगी वि० [सं.] विद्यार्थीओने
 उपयोगी
शाहमलि पुं०; न० [सं.] ऐक आड; शीमणेो
शाव (०कं) पुं; न० [सं.] भाण; अच्युं
शाश्वत वि० [सं.] नित्य. ०ता स्त्री०
शासक पुं० [सं.] शिक्षा करनार (२) राज;
 हाकेम
शासन न० [सं.] शिक्षा (२) अभय; राज्य
 (३) आज्ञा (४) उपदेश. ०तंत्र न०
 राज्यतंत्र. ०पद्धति स्त्री० राज्य अशाव-
 वानी पद्धति
शास्त्र न० [सं.] धर्मग्रंथ (२) डोई पणु

विषयनुं तारिक्क तेम ० व्यवस्थित ज्ञान.
 ०कार पुं० [सं.] शास्त्र रचनार. ०ज्ञ वि०
 (२) पुं० शास्त्रे ज्ञानार. -त्रार्थ पुं०[सं.]
 शास्त्रविषयक अर्थ (२) शास्त्रना अर्थनी
 अर्थ. -स्त्री पुं० [सं.] शास्त्रे ज्ञानार
 (२) ऐक ब्राह्मण अटक. -स्त्रीय वि०
 [सं.] शास्त्र संबंधी; शास्त्रनुं (२) शास्त्रशुद्ध.
 -स्त्रीयता स्त्री० शास्त्रशुद्ध होवुं ते.
 -स्त्रीयता वि० [सं.] शास्त्रमां कहेवुं
शाह पुं० [फा.] मुसलमान राज; आहशाह
 (२) शाराइ (३) प्रभालिक-वटवाणेो पुत्रुष
 (४) (क्यासमां) योर (५) वाणिज्याओमां
 ऐक अटक. ०वाही स्त्री० पाहशाहनी पुत्री.
 ०वाही पुं० पाहशाहनेो पुत्र. ०जोग वि०,
 ०जोगी वि० स्त्री० प्रभालिक (२) स्त्री-
 करवा जोग; कायदेशर; लावतारने नाज्जां
 आपवां पडे तेची (हुंड़ी)
शाहमुग न० आक्रिकतनुं ऐक भोटु पक्षी.
शाही वि० [फा.] शाह संबंधी (२) साम्रा-
 ज्यतनुं, -ने लागतुं
शाही स्त्री० [फा. सियाही] लज्जवामां वपरनेो
 प्रवाही रंगीन पहाय; साही. ०यूस पुं०;
 न० साहीने यूसी दे तेची ऐक जतनेो
 कागण
शाहकार पुं० [सं. साधु (प्रा. साहु) + कार]
 शाराइ; नाण्वावरी (२) वटवाणे; प्रभालिक
 (३) (क्यासमां) योर; हुच्यो. -री स्त्री०
 शाहकारपणुं; प्रभालिकता
शाहूडी स्त्री० [सं. शय्यकी] जमीनमां भोट
 करीने रहवुं ऐक आशुहार पीछावाणुं
 प्राणुं; साहूडी
शाहूक पुं० [अ. शाहिद] साक्षी पूरनार.
 -ही स्त्री० साक्षी; पुरावो (२) पुं० नुओ
 शाहूक; साक्षी
शाण स्त्री० [सं. शालि] उंगर
शाणा स्त्री० नुओ शावा
-शाणी वि० नुओ -शाही
शाणी स्त्री० [नुओ शालि] उंगर
शाणोपयोगी वि० नुओ शाणोपयोगी

शंकर(-री) वि०[सं.] शंकर संप्रधी (२)
 शंकराचार्यं
 शांत वि०[सं.] शांतियुक्त. -ति स्त्री०[सं.]
 वेग, क्षोभ के क्रियानो अभाव (२) क्लेश-
 कंकास के युक्तनो अभाव (३) नीरवता
 (४) मानसिक के शारीरिक उपद्रव के
 विकारनुं मदी जवुं ते (५) धीरज;
 आमोश (६) विश्राम; निवृत्ति. -तिपाठ
 पुं० शांति थाय ये माटे धतो मंत्रनो
 पाठ. -तिभय वि० शांतिधी लरेलुं
 शार्ङ्ग पुं०; न० [सं.] धनुष्य (२) विषयुनुं
 धनुष्य. ०धर. ०पाण्डि पुं० [सं.] विष्यु
 शिकरावयुं स०किं 'शिकारुं'नुं प्रेरक
 शिकरारुं अ०किं 'शिकारुं'नुं कर्मणि
 शिकल स्त्री० [अ. शकल] मुभाकृति; अडेरै
 शिकरत स्त्री०[फा.] पराजय; डार
 शिकाकर्म स्त्री०मेव आपनारी ऐक वनस्पति;
 त्रिकापार्थ
 शिकायत स्त्री०[अ.] इरिवाह; लूल डाढवी ते
 शिकार पुं० [फा.] गरमत, जोराक के
 कसरत माटे पशुपंथीने मारवांते; मृगया
 (२) ये रीने मारेलुं के मारवा योज्य
 प्राणी/३)मोय; लक्षणा. [प्रायः)
 शिकारुं स०किं स्वीकारुं (छंडी माटे
 शिकारी(-र) वि० [फा.] शिकार संप्रधी
 (२) शिकार करनारुं (३) पुं० शिकार
 करनार; पारधी
 शिकोतर(-री) स्त्री० [दे. सीकोतरी=स्त्री]
 शिकोतरा ज्येथी लूतडी. -रुं न० वणजेलुं
 छटे नहि तेवुं लूत
 शिकल स्त्री० लुथ्यो शिकल
 शिके अ० सिके; सुध्यां; सहित
 शिक्षक पुं० [सं.] शिक्षण आपनार
 शिक्षण न० [सं.] केशवणी (२) मोध;
 उपदेश. ०पद्धति स्त्री०शिक्षण आपवानी
 पद्धति. ०शास्त्र न० शिक्षणनुं शास्त्र
 शिक्षा स्त्री० [सं.] ज्ञान; मोध; शिष्यामण्य
 (२) सज (३) ऐक वेदांग; उच्चाराशास्त्र.
 ०पत्री स्त्री०शिक्षा-मोध आपनुं लभाण्य

केशव(२)स्वामीनारमण्य संप्रदायनो ऐक
 मुख्य मोधग्रंथ. -क्षिका स्त्री० [सं.] स्त्री
 शिक्षक. -क्षित वि० [सं.] शिक्षण पामेकुं
 शिष्यर न० [सं.] पर्वतनी टाय (२) मथाणुं;
 टाय. -रिष्णी पुं० [सं.] ऐक छंद
 शिष्यवर्णी स्त्री०लक्षेरणी; छानी शिष्यामण्य
 शिष्यावडुं अ०किं लुथ्यो शिष्यवडुं (२)
 लक्षेरवुं; उश्करवुं [ला.]
 शिष्यं उ पुं० [दे. छिहंढम] दही पांडनी
 अनावती ऐक मीठी वानी
 शिष्यं डी पुं० [सं.] मोर (२) द्रुपद राजनो पुत्र
 शिष्या स्त्री० [सं.] मोटवी (२) छायुं (३) जेत
 शिष्याड वि० शिष्यतुं (२) अिनअनुसवणी
 शिष्यामण्य स्त्री० [सर० प्रा. शिक्खावण
 (सं. शिक्षण)] मोध; शिक्षा; सलाह
 शिष्यराम न० शिष्यराम; ऐक वाहन
 शिथिल वि० [सं.] नरम; हीलुं पडी गयेलुं
 (२) निर्जण्य (३) याकेलुं. ०ता स्त्री०.
 शिष्यरस स्त्री० लुथ्यो शिष्यरस
 शिष्यि पुं० [सं.] होदाने माटे आकने
 शरीर आपनार पुराण्यप्रसिद्ध राज
 शिष्यिका स्त्री० [सं.] पादपी
 शिष्यिर पुं० [सं.] तंय (२) छवणी
 शिष्यण न० [लुथ्यो शिष्य] सर्तित्व; स्त्रीनुं
 पावित्र्य [संप्रदायनुं
 शिष्या वि० [अ.] ये नामना मुसलमानी
 शिष्याविया वि० गबरयेलुं; आवडुं (२)
 लोडुं पडी गयेलुं
 शिष्याण पुं०; स्त्री०, ०वुं, -णियुं न० [सं.]
 वृमाल; प्रा. सित्राल कृताराना वर्गनुं ऐक
 प्राणी
 शिष्याणु वि० शिष्याणां यनुं
 शिष्याणो पुं० [सं. शीतकाल; दे. सिमलि]
 (कार्तिकेयी माघ महिना सुधीनी)
 यदनी मनु
 शिर न० [सं.; सर० फा. सर] माथुं (२)
 टाय; मथाणुं (३) लश्करनी आगवी
 डार. ०च्छत्र वि० [सं.] माथाना छत्रप;
 पादक; वडील. ०च्छेद पुं० [सं.] माथुं
 कापी नाभनुं ते. ०छत्र वि० शिरच्छत्र

शिरज्जेरी स्त्री० [फा. सर + जोर उपरधी]
जेरावरी; ज्यरदस्ती

शिरताण पुं० [फा. सर + ताण] भाथानो
मुगट (२) वडील; उपरी [दा.]

शिरपेथ पुं० [सर० प्रा. सरपेच] पाधडी
के डेंटा परनुं छाणुं; कलगी; तोरी

शिरभोर पुं० [शिर + प्रा. मज्ज (सं. मुज्ज)]
भाथानो मुगट (२) सव'श्रेष्ठ ते [दा.]

शिरसा अ० [सं.] शिर वडे. ०व'ध वि०
[सं.] माथुं नभाववा जेनुं; मान्य

शिरस्तेदार पुं० [शिरस्ते + दार] अमल-
दारनो मुभ्य कारकुन. -री स्त्री० शिरस्ते-
दारनुं काम के पद

शिरस्तेा पुं० [फा. सरिस्तेह] प्रथा; रिवाज
शिरा स्त्री० [सं.] रक्तवाळिनी; नस

शिरार्थ (रा') स्त्री० अ. सुराही] विष्णु भोंतुं
पारुनुं अेक वासल

शिरामणु (रा') न०, -खी स्त्री० नास्तेा
शिरावपुं (रा') स०कि० नास्तेा करवा

शिरिष न० [सं.] अेक अड (२) तेनुं कूल
शिरार्थ (रा') स्त्री० लुओ शिरार्थ

शिरार्थार्थ वि० [सं.] माथे यडाववा-स्वीका-
रवा थोअ

शिरामि'हु न० [सं.] जे'चामां जे'चुं मि'हु
के स्थान; टोय (२) 'वटे'कस' [ग.]

शिराभाग पुं० [सं.] टोयने के भाथानो भाग
शिरामणि पुं० [सं.] यूडामणि (२) मुभ्य;

श्रेष्ठ; नायक [दा.] [रवा लायक

शिरामान्य वि० [सं.] माथे यडाववा-स्वीका-
शिरा स्त्री० [सं.] पथरनी छट. ०छाप

स्त्री० शिरा उपर केतरीने करेनुं छापकाम.
०जित न० [सं.] दुंगरनो रस मनाती अेक

पौष्टिक औषधि. ०शेपणु न० [+ आरोपण]
मडान बांधवामां प्रथम तेनो पाथानो

पथर भूकवेा ते-तेनो विधि. ०लेथ
पुं० पथर उपर केतरेलो लेप

शिरिग पुं० [हिं.] अेक अ'थेणु सिस्को
(आरेक आना जेठेला)

शिरा'ध न० [सं.] टोप; कृतारनो कान

शिरप न० [सं.] कारीगरी; कथा (२) आंध-
कामनी कथा. ०कार पुं० [सं.] कारीगर (२)

आंधकाममां प्रवीण भाणस. ०शास्त्र न०
[सं.] शिरपनुं शास्त्र. -दपी वि० शिरपने

लगतुं (२) पुं० शिरपशास्त्री (३) कारीगर
शिव वि० [सं.] शुभ; कल्याणकारी (२) पुं०

शंकर; महादेव (३) न० कल्याण. ०ण
पुं० (मानार्थ'क) शिव; महादेव. ०निर्मादय

न० शिवने अप'णु थयेनुं ते (२) तेनी
पेठे उपयोगमां न लेवा जेनुं ते. ०मार्ग

पुं० शैव संप्रदाय. ०रात (-त्रि, -त्री)
स्त्री० [सं. शिवरात्रि] माघ वदि १४नी रात.

०शिंशु न० [सं.] शिवनुं शिंशुस्वपी
प्रतीक. -वालय न० [सं.] शिवनुं मंदिर

शिशिर स्त्री० [सं.] माघ ने द्वाणु भासनी
कंडी ऋतु

शिशु पुं०; न० [सं.] आणक; अम्यु'
शिशुपाल [सं.], -ण पुं० येदि देशनो प्रसिद्ध

रान जेनो श्रीकृष्णे वध कर्यो छतो
शिशुडी स्त्री० [रव०] नानो शिशुडो. -डो

पुं० पीसवेा; सिसोदी
शिश्र न० [सं.] पुरुषनी गुहेंद्रिय

शिश्र वि० [सं.] विद्वान; सुशिक्षित (२)
संभावित. ०ता स्त्री०, -ष्टाचार पुं० [सं.]

शिष्टोमां आलतेा आवेला व्यवहार;
शिष्टोना आचार (२) सव्य रीतभात

(३) आदरसत्कार (४) सव्यता हेभाडवा
भातर करवानो आचार

शिष्य पुं० [सं.] येदो; विद्यार्थी. ०वृत्ति
स्त्री० शिष्यने तेना भय' पेठे भगती

(नाथान्तां) मद्द. -ग्या स्त्री० स्त्री शिष्य
शिरत स्त्री० [फा. शस्त = नेम] नियमअद्ध

वर्तन; 'दिसिखीन'. ०पालन न० शिरत
पाणपी-शिरतमां रहेनुं ते. ०अद्ध वि०

शिरतवाणुं; शिरतपूर्व'क
शिश स्त्री० [द. सिंग] कडेणनी के तेना

जेवी जीवाणी पापडी
शिश न० [प्रा. सिंग (सं. शिंग)] लुओ शिशुडुं.

०डाटकुं स०कि० शिशुडा वडे उपराउपरी

મારવું. ઠડી સ્ત્રીં નાનું શિંગડું (૨)
બંદૂકનો દારૂ ભરવાની શિંગડાધાટની
નળી. ઠડું નં પશુના માથા ઉપરનો
અવયવ (૨) એવા આકારનું એક વાદ્ય;
રણશિંગડું. —ગાળા(-ણું) વિં શિંગડાં-
વાણું. —ગી વિં શિંગડાંવાણું (૨) સ્ત્રીં
રણશિંગડું

શિંગોડી સ્ત્રીં [સં. મૃગાટક=શિંગોડું]
જેને શિંગોડાં યાજ છે તે વેલો. —ડું નં
પાણીમાં થતી એક વેલનું કળ (૨) એના
આકારનું એક દારૂખાનું

શીકર પું; નં [સં.] સીકર; પાણીની છાંટ;
ફરફર [જળી

શીકલા, શીકી સ્ત્રીં બળદને મોઢે બંધાતી
શીકું નં [સં. શિલ્પ; પ્રા. શિક્ષવ] (ખાદ્ય
મૂકવાનો) અધ્ધર લટકાવાય એવા ઝોળી
જેવો ઘાટ; શીકું

શીકે અં [જુઓ સિક્કે] સુધ્યાં

શીખ સ્ત્રીં [સં. શિક્ષા] શિખામણ (૨)
વિદાયગીરી કે તે વેળા અપાતી ભેટ

શીખ સ્ત્રીં [ફા. શીલ] આણીદાર પોલો
લોહાનો સળિયો (થેલામાથી અનાજ
કાઢવા માટેનો)

શીખ પું [સં. શિલ્પ] ગુરુનાનકના સંપ્રદાયનો
અનુયાયી

શીખવવું સંકિં [પ્રા. સિલ્પવ (સં. શિક્ષવ)]
ભણવવું (૨) ભભેરવું, ઉશ્કેરવું [લા.]

શીખવું સંકિં [સં. શિક્ષ] ભણવું; જ્ઞાન
મેળવવું

શીખે અં [જુઓ શીકે] સુધ્યાં

શીઘ્ર વિં [સં.] સત્વર (૨) અં જલદી.
ઠકવિ પું શીઘ્ર કવિતા બનાવે તેવો કવિ.
ઠકવિતા સ્ત્રીં, ઠકાંચ નં કશી પલ્
પૂર્વતૈયારી વિના તરતજ બનાવેલી
કવિતા. ઠતા સ્ત્રીં ઝડપ; ઉતાવળ

શીઠડું સંકિં સીઠડું; (કાણું, ફાટ વગેરે)
પૂરવું; પૂરીને બંધ કરવું (૨) ખીડવું
(૩) દેવું વાળવું

શીત વિં [સં.] ઠાઠું; ઠડું (૨) નં શરીર

ઠડું પડી જવું તે. ઠકટિબધ પું (બેઠ)
ધ્રુવ આસપાસનો શીતળ કટિબધ પ્રદેશ

શીતલ વિં [સં.] ઠડું. ઠતા સ્ત્રીં

શીતલા સ્ત્રીં [સં.] બળિયા (૨) શીતલા મા.

ઠમા સ્ત્રીં બળિયાના રાગની દેવી

શીતળ, ઠતા જુઓ 'શીતલ' માં

શીતળા (ઠમા) જુઓ 'શીતલા' માં.

ઠસાતમ સ્ત્રીં આવણ મુદ કે વદ સાતમ

શીતાંશુ પું [સં.] ચંદ્ર [એવું; મધ્યમ

શીતાંશુ વિં [સં.] અતિ ગરમ કે ઠડું નહિ

શીઠ (ઠને) અં શા માટે? શું કામ?

શીઠી પું [ફા.] સીઠી; હબરી

શીધુ' નં રસોઈની કાચી સામગ્રી; સીધું

શીમળ(-ળો) પું [સં. શાલ્મલિ] એક ઝાડ

શીરીત વિં [ફા.] મીઠું; મધુર

શીરું નં શારા જેવો રગડો; ખીરું

શીરો (શી') પું [ફા.] એક મીઠી વાની (૨)
જુઓ શીરું

શીર્ષુ વિં [સં.] તૂટીફૂટી ગયેલું (૨) જીર્ણ

(૩) સીમળાઈ કે સુકાઈ ગયેલું

શીર્ષ નં [સં.] શીશ; માથું. ઠક [સં.] માથું

(૨) ખોપરી (૩) માથાનો ટોપ (૪) મથાણું

(૫) વિં (અતે સમાસમાં)

'મથાળાવાણું' એ અર્થમાં. —ધર્મસન નં

[+ આસન] માથા ઉપર ઊભા રહેવાનું

એક યોગાસન

શીલ નં [સં.] સ્વભાવ (૨) વર્તણૂક (૩)

આરિત્ય (૪) શિયળ (૫) વિં (સમાસને

અતે) '—ના સ્વભાવવાણું; —ની ટેવવાણું'

એવા અર્થમાં ઉદાહરણ 'દાનશીલ'. ઠવ'ત

(—તું), ઠવાન [સં.] વિં શીલવાણું

શીશ નં [પ્રા. સીસ (સં. શીર્ષ)] માથું.

ઠકૂલ નં માથામાં પહેરવાનું એક ધરણું

શીશમ નં સીસમ

શીશમહેલ પું [ફા. શીશમ + મહેલ] દીવાલો

પર કાચજડયા હોય એવી ચોરકી કે મકાન

શીશી સ્ત્રીં કાચનું (દવા ઇં ભરવા વપરાતું)

એક પાત્ર; ખાટલી. [ઠસૂંધાડવી = વાઢકાપ
કરવા કલોરોફોર્મની દવા સૂધાડી મૂર્છા

आख्नी]. -शो पुं [फा. शीशब] मेटी शीशा. [शीशाभां उतारवुं = छतरीने काण्णुमां लेवुं - वश करवुं]

शीषा, ०वपुं, ०वान लुओ 'शीक्ष'मां शीषावा पुं०, शीषाश न० लुओ शीषा शीषी स्त्री० [प्रा. सीमलिया (सं. शीतलिका)]

ओयिंतां हीमख्णं थर्ष आववाने अकरोग. ०सातम स्त्री० लुओ शीतलासातम शीखुं वि० [प्रा. सीमल (सं. शीतल)] ङंङुं.

-गो पुं० छांथे शी'कली स्त्री० लुओ शीकली शी'डी स्त्री० पडियापतराणांनि पांषिखी

शोक्की (२) शी'कली शी'कुं न० लुओ शीकुं [लुओ 'शि'ग'मां शी'भ, ०डी, ०डुं, -गणी, -गणुं, -गी शी'गोडी, -डुं 'लुओ 'शि'गोडी'मां

शुक पुं० [सं.] पोपट (२) शुकदेव. ०देव पुं० [सं.] व्यासना पुत्र-भागवतना कथाकार

शुकन न० लुओ शुकन (२) सारा-शुभ शुकन. -तयाण वि० शुकनवाणुं

शुकर पुं० [म. शुक्र] आहार; उपकार (२) सुभाष्य (३) इतेह. -राना पुं० ०व० ०पकार मानवो ते (२) नेनेकार

(३) इतेह [भरातुं अनर-शुकरी शुकरवार पुं० लुओ शुक्वार. -री शुक्वार शुकित स्त्री० [सं.] छीप [(३) न० वीथं

शुक पुं० [सं.] ओ नामनो ग्रह (२) शुक्वार शुक पुं० [म.] लुओ शुकर. ०गुणारी स्त्री० [फा.] आहार मानवो ते

शुकवार पुं० अठवाडियानो अेक दिवस (२) लकीवार; ढंग; राम. -री स्त्री० शुकरवारी शुकाचार्य पुं० दैत्येना गुरु (२) काण्णो

माखस [वा.] शुकाना पुं० ०व० [फा.] लुओ शुकाना शुकन वि० [सं.] सङ्के; धोणुं (२) पुं०

आकाण्णुनो पुरोहित (३) अेक आकाण्णु अटक. ०पदी पुं०; न० सुद पक्ष; अण्णवाणियुं शुचि वि० [सं.] शुद्ध; पवित्र (२) स्त्री० शुद्धता; शुचिता. ०ता स्त्री०, ०व न०

शुद्ध वि० [सं.] योअणु; स्वच्छ (२) पवित्र (३) दोषरहित (४) वेणसेण विनानुं (५) स्त्री० शुद्धि; सुध; भान; अणर [प.].

-अद्वैत न० [+ अद्वैत] श्री वल्लभाचार्ये' म्थापेवो मत शुद्धि स्त्री० [सं.] पवित्रता; शुद्धता; स्वच्छता

(२) प्रायश्चित्त करी पवित्र थवुं ते (३) धर्मांतर करेवाने धार्मिक क्रिया करी मूण धर्मां पाछुं आख्णुं के तेणुं आववुं

ते (४) भान; नगृति. ०पत्र (०ठं) न० छापनी लुलोना सुधारानी यादी शुनी स्त्री० [सं.] कृती

शुभ वि० [सं.] भंगणप्रद; कल्याणकारी (२) न० लखुं; कल्याण. ०चिं'तक वि० शुभेच्छक. ०मस्तु शं० प्र० [सं.] 'लखुं थाओ' अेवुं आशीर्वचन. -ले'च्छक वि० [+ सं. इच्छको] शुभ इच्छनाडुं; हितेच्छ. -ले'च्छा

[+ इच्छा] शुभ थाओ अेवी इच्छा. -लो'प-भा'दायक वि० [+ उपमा + दायक] शुभ उपमाओने दायक (पत्रक्षेपनमां विशेषण)

शुभ वि० [सं.] उगणवण (२) सङ्के शुमार पुं० [फा.] सुमार; आशरो; अउसट्टो

(२) छिसाण; गणतरी. -रे अ० आशरे; अ'हाण्णथी; अउसट्टे शुदकं न० [सं.] दायणे; स्त्रीधन (२) कन्यानी

किंमत तरीके वर पारोथी लेवानुं धन (३) भूदय; किंमत (४) लाहुं (५) णकात; दाल

शुश्रूषा स्त्री० [सं.] सेवायाकरी [स्त्री० शुंके वि० [सं.] सङ्के; रस वजरुं; दणुं. ०ता शुं स० वस्तुवाचक प्रसार्थ सर्वनाम

(शुं कडो छो ?) (२) अेवरवारुं के तुच्छकार अताववा प्रसार्थमां वपराय छे (ताराथी शुं थाय तेम छे ?) (३) वि० कथुं, कर्ष

नतनुं अे अर्थमां सवाल पूछतां वपराय छे (ते शो पदार्थ छे ?) (४) आश्रथ-सूचक (शो रेङ् !) (५) प्रसार्थसूचक ('शो विचार छे ?') (६) केलक प्रयोगेमां 'क'र्ष' 'शुं' केवो अर्थ थाय छे (शुंनुं

શું થઈ ગયું) (૭) બને અથવા બધા સરખા એવો ભાવ બતાવવા બે શું વપરાય છે. (શું મોટા, શું નાના) (૮) અં પ્રશ્નવાચક (તમે આવવાના છો શું ?) શું [જા. સિત (સં. સમ)] સરખું જેવું (નામને છેડે) જેમ કે, 'તોબરાશું મોં' શું અં [અપં સદું (સં. સહ)] સાથે; સહિત. 'રામનામશું તાળી લાગી' [પ.] શુંડ પું, -ડા સ્ત્રીં [સં.] હાથીનો લાંબો નાક જેવો અવયવ; સૂંઠ શુંય વિં શું; કંઈ (અનિશ્ચિતાર્થ)ક. ઉદા. 'શું કંઈ હરો ને શું સમજ્યો' શૂકર પું [સં.] મૂંડ; સૂકર. -રી સ્ત્રીં ભૂંડલ શૂદ મૂંડ વિં, ગુબરાટથી શનમૂન જેવું શૂદ પું [સં.] ચોથી વર્ણનો માણસ શૂધ સ્ત્રીં શુદ્ધિ; જ્ઞાન; ભગવતિ. ંપૂધ સ્ત્રીં સૂધપૂધ; જ્ઞાન; સંજ્ઞા (ર) અક્ષલ; સમજ શૂન સ્ત્રીં [નુઓ શૂન્ય] મીંડું. ંકાર પું ઉચ્ચડપણું; નીરવતા (ર) (ચિત્તની) શૂન્ય સ્થિતિ. ંમૂન વિં સાવ મૂક જેવું; સૂનમૂન શૂન્ય વિં [સં.] ખાલી (ર) અસત (૩) જ્ઞાન કે સંજ્ઞા વિનાનું (૪) (સમાસને છેડે) રહિત; વિનાનું. ઉદા. જ્ઞાનશૂન્ય (૫) નં મીંડું (૬) અજ્ઞાવ. ંમનરક વિં [સં.] શૂન્ય મનવાળું શૂર વિં [સં.] બહાદુર; પરાક્રમી (ર) પું શૂરવીર (૩) નં શૌર્ષ; જુરસો. ંવીર વિં (ર) પું બહાદુર; હિંમતવાન. -રાતાન નં શૌર્ષ. -કું વિં શૂરવાળું; શૂરવીર શૂર્ષ નં [સં.] સૂપડું. ંજુખા સ્ત્રીં [સં.] રાવજની બહેન શૂલ નં [સં.] માલા જેવું એક પ્રાચીન અજ (ર) શળી (૩) ત્રિશલ (૪) ઠાટો (૫) શળ ભોંકાયા જેવું દરક. ંપાણ્ણિ પું [સં.] શંકર શૂળ નં નુઓ શૂલ (ર) સ્ત્રીં (સીધા, લાંબા) ઠાટો શૂળી સ્ત્રીં [સં. જૂલિકા] જમીનમાં શેપેલો વિ-૪૧

અણીવાળો મોટાભટ્ટો સળિયો, જેના પર પરીવી મોતની શિક્ષા કરવામાં આવે છે તે કે તેની શિક્ષા

શૂગાલ નં [સં.] શિયાળ શૂખલા સ્ત્રીં [સં.] સાંકળ (ર) બેડી. ંખલ્લ વિં શૂખલાથી બંધાયેલું (ર) કમખલ્લ શૂંગ નં [સં.] શિખર; ટોચ (ર) શિંગડું શૂંગાર પું [સં.] વિલાસ; રતિ (ર) તે માટેની સ્ત્રીપુત્રપત્ની એકબીજા પ્રત્યેની સ્પૃહા (૩) શૂંગાર રસ (૪) શણગાર. -રી વિં [સં.] શૂંગાર સંબંધી (ર) કામી શૂંગી વિં [સં.] શિંગડાવાળું (ર) શિખર-વાળું (પર્વત) શેક પું શેકવું તે શેકવું સં કિં દેવતા ઉપર નાખી ચડાવવું કે ખરું કરવું (ર) ગરમ લૂગડા કે પાણી વગેરે દ્વારા ગરમી આપવી (શરીરના કોઈ ભાગને) (૩) બાળવું; દુ:ખી કરવું [લા.] શેખ પું [અ.] આરબોની ટોળીનો ઉપરી (ર) મુસલમાનોની એક બંતનો આદમી (૩) એક મુસલમાન અટક. ંચલ્લી પું હવાઈ કિલ્લા બાંધનાર (ર) આજસુ અને તરંગી આદમી શેખર પું [સં.] મુગટ; કિરીટ (ર) માથા પર પહેરવાની માળા (૩) શિખર (૪) (નામને અતે) '-માં શ્રેષ્ઠ' (મુનિશેખર) શેખસલ્લી પું નુઓ શેખચલ્લી શેખાર્ધ સ્ત્રીં પતરાણ; બડાર્ધ શેખી સ્ત્રીં [ફા.] નુઓ શેખાર્ધ. ંષોર વિં બડાર્ધ હાંકનાર શેક પું [પ્રા. સેટ્ટિ (સં. શ્રેષ્ઠિન્)] મોટા આબરૂદાર વેપારી; શાહુકાર (ર) વાણિયો (૩) ધણી; માલિક (નોકરનો) (૪) વેપારી વગેરેને સંબોધતાં વપરાતો શબ્દ (૫) એક અટક. -ઠાઈ સ્ત્રીં શેકપણું. -ઠાણી સ્ત્રીં શેક કે શેકની સ્ત્રી. -ઠિયો પું શાહુકાર (ર) માથે ગોરા એવા બળદ શેડ (શે) સ્ત્રીં [પ્રા. સેટ્ટિ, -ડી (સં. શ્રેણી)] ધારા; ધાર (ર) એના જેવા અણીદાર

ભાગ; શગ [લા.]. ૦કકું વિં તરતનું જ
દોહકું (દૂધ)

શેડા પું ૫૦ વ૦ લીંટના લખકા

શેડો પું [ન્યુઓ છોડો] ખેતરની ચોમેર
ખેડયા વિનાની છોડાતી પટ્ટી, જ્યાં ચાર
ભાગે છે

શેતરંજ પું [અ. શતરંજ] રમત; ચતુરંગ

શેતરંજ પું [ફા. શતરંજી] એક નતનું
રંગીન ભાતીગળ પાથરણું

શેતાન પું ન્યુઓ શયતાન. -નિયત સ્ત્રી૦
શેતાનપણું. -ની વિં તોફાની (૨) સ્ત્રી૦
શેતાનિયત

શેતૂર ન૦ [ફા. શહતૂર] એક ઝાડ (જેનાં
પાદકાં પર રેશમના કીડા બીજરે છે) (૨)
તેનું ફળ [ચાળીસમા ભાગ

શેર પું [દે. સેર] એક તોલ - મલ્લને

શેર પું [ફા.] વાધ; સિંહ (૨) ચિત્તો

શેર (શ) સ્ત્રી૦ [અ. શિવર] કવિતા; કવિતાની
કડી (ફારસી, ઉર્દૂ વગેરે)

શેર પું [દે.] ધંધા માટેની પંચાળી મૂડી કે
ભાગીદારીનો નિયત ભાગ (૨) તેનું ખત
શેરડી સ્ત્રી૦ એક વનસ્પતિ - જેના સાંકામાંથી
ગાળ ને ખાંડ અને છે; શેલડી (૨) નાનો
સાંકડો શેરડો-રસ્તો

શેરડો પું પગવાટ (૨) લોહી તરી આવવાથી
મોં પર પડતો લિસોટો (૩) સુકાઈ ગયેલા
આંસુના રેલાના ડાઘ (૪) ધાસકો (૫)
કંડું પાણી પીતાં અંદર ચેટ સુધી થતી
કંડકની લિસોટા જેવી અસર

શેરદલાલ (શ) પું શેરનો (તેલેવા-વેચવા
માટે) દલાલ [ખબર

શેરખતર (શ) ન૦ શેરની લેવડદેવડનું

શેરવાણી(-ની) સ્ત્રી૦ [દિ.] એક પ્રકારનો
લાંબો (કત્તર હિંદુસ્તાની) કોટ

શેરવું અ૦ કિં ન્યુઓ છેરવું

શેરામણ ન૦ ન્યુઓ છેરામણ

શેરિયું ન૦ શેર વળનનું માપ. -ચો પું
શેર વળનનું કાટણું [પિળ

શેરી સ્ત્રી૦ [દે. સેરી] સાંકડી ગલી (૨) ફળિયું;

શેરો (શેરો) પું અરજ વગેરે પર અધિ-
કારીએ ટૂંકમાં કરેલું ટિપ્પણ

શેલડી સ્ત્રી૦ ન્યુઓ શેરડી

શેહું ન૦ કસબી ઉપરણો-ખેસ (૨) (અમુક
કોમની) વિધવાએ પહેરવાનો ખાસ એક
સાલ્સો (૩) સ્ત્રીઓનું કસબી પાલવવાણું
એક કીમતી વસ્ત્ર

શેહો પું [દે. સેહી = દોરડું ઉપરથી] દોહડી
વખતે ગાયને પગે ખાંધવાનું દોરડું

શેવ સ્ત્રી૦ સેવ; ચણાના લોટની લાંબી
સળા જેવી એક તળેલી વાની (૨) ધકંની
કરાતી એ જ આકારની એક વાની

શેવાલ સ્ત્રી૦ [સં.] લીલ; સેવાળ

શેવાલ(-ખ) સ્ત્રી૦ [સં. સ્વેદ] બાફ; વરાળ

શેવાળ સ્ત્રી૦ લીલ; સેવાળ

શેષ વિં [સં.] બાકી રહેલું (૨) પું શેષનાગ
(૩) શેષ ભાગ (૪) સ્ત્રી૦ પ્રસાદ (૫)
ભાગાકારમાં વધતી રકમ [ગ.]. ૦શાયી
પું [સં.] વિષયુ

શેહ (શે) સ્ત્રી૦ [ફા. શહ] હરાવલું તે;
દબાવલું તે (૨) દાખ; છાપ (૩) શેતરંજની
રમતમાં સામાના રાબને નાસવું પડે તેવી
રીતે ઘેતાનું મહોરું ગોઠવલું તે (૪)
પતંગના પેચ થાય ત્યારે એકદમ દોરી
જવા દેવી તે [માટે (પ્રશ્નાર્થક)

શે (શે૦) અ૦ શા કારણે; શાથી (૨) શા

શેત્ય ન૦ [સં.] કંડક

શેથિલ્ય ન૦ [સં.] શિથિલતા; મંદતા; ઠીલાશ

શેલ પું [સં.] પર્વત. ૦કન્યા, ૦ભા, ૦ભતયા
સ્ત્રી૦ [સં.] પાર્વતી. ૦રાજ પું [સં.]
હિમાલય [રીત; ઇખારવ

શેલી સ્ત્રી૦ [સં.] ઠબ; રીત (૨) લખાણની

શેલેશ પું [સં.] હિમાલય

શેવ વિં [સં.] શિવ સંબંધી (૨) પું શિવલક્ષ

શેશવ ન૦ [સં.] બાળપણ

શેક (શો) પું [અ.] ન્યુઓ શોખ

શેક (શોક) સ્ત્રી૦ સપત્ની; પતિની ખીછ સ્ત્રી

શેક પું [સં.] ખેદ; દિલખીરી; સંતાપ (૨)
મરણ પછી શોક વ્યક્ત કરવાનો લોકાચાર.
૦જનક વિં શોક ઉત્પન્ન કરનારું

शोकपत्रं (शोक) न० भरेली शोक नडे
 नहि अम मानी गणाभां पडेरानुं
 माहणियुं के धरेलुं [शिकथी पीडित
 शोकातुर, शोकार्तं वि० [+ बाहुर, आर्तं]
 शोकियुं न० लुओ सोगियुं
 शोकीन (शो) वि० [अ.] शोपीन
 शोभ (शो) पुं० [लुओ शोक अ.] होस;
 धम्भा; कोड (२) भोजमन्त्र; रंगभाह्य.
 -भी(०न) वि० शोभ करनाडुं; शोभ
 मानाडुं
 शोग पुं० [लुओ शोक सं.] सोग; शोक
 शोगियुं न० लुओ सोगियुं
 शोय पुं० [सं. शुक उपरथी] शोक (२)
 द्विदर (३) परतावो. ०ना स्त्री० शोक.
 ०नीय वि० [सं.] शोय करवा योय.
 ०वुं स० कि० शोय करवो (२) विचारवुं.
 -य वि० [सं.] शोयनीय
 शोषित न० [सं.] लोही
 शोध पुं०; स्त्री० [सं.] शोधवुं ते; ज्योण;
 तपास (२) शोधेवी वस्तु. ०के वि०
 (२) पुं० [सं.] शोध करना. ०भोण
 स्त्री० शोधवुं ते; तपास करवी ते
 शोधन न०, ०ना स्त्री० [सं.] शोधवुं ते
 (२) स्वच्छ करवुं ते; शुद्धि (३) परीक्षा
 शोधवुं स० कि० [सं. शुक] ज्योणवुं; तपास
 करवी (२) परीक्षा करवी (३) दोष दूर
 करवा; शुद्ध करवुं (४) न लालेवी वस्तु
 नवी ज्योण काववी
 शोधित वि० [सं.] शोधेवुं; ज्योणवुं (२)
 तपासेवुं (३) शुद्ध करवुं
 शोकर पुं० [इ.] मोटर हां कवानो धधा करनार
 शोलवुं अ० कि० [सं. शुक] सुंदर हेभावुं
 (२) छाजवुं; वायक होवुं के हेभावुं
 शोभा स्त्री० [सं.] सुंदर हेभाव; सौंदर्य
 (२) प्रतिष्ठा; आभार [ला.]. ०यमान
 वि० [सं.] शोभातुं; शोभावाणुं. ०रूपक
 वि० [+ आसद] शोभावे तेवुं. -लीतुं
 शोभतुं; सारु हेभावुं [पुं० कोलाहल
 शोर पुं० [फा.] कोलाहल; घोत्रा. ०भकार

शोष पुं० [सं.] शोसातुं ते; प्यास; सोस.
 ०के वि० शोषी लेनाडुं. ०वु न० [सं.]
 शोषवुं ते; शोषावुं ते. ०वुं स० कि०
 [सं. शुक] यूसी लेवुं; यूसी सूकं करी
 नाभवुं. -षावुं अ० कि० [शोषवुं तुं
 ०भं(लि)युसावुं; सुकार्थ जवुं. -षित वि०
 [सं.] शोषार्थ गयेवुं
 शोथ न० [सं.] स्वच्छता; पवित्रता (२)
 भक्षोत्सर्ग. ०रूप पुं० पायभातुं; संडास
 शौरसेनी स्त्री० [सं.] अेक प्राकृत लाषा
 शौर्य न० [सं.] शरता; पराक्रम; भहादुरी.
 ०गीत न० वीररसतुं गीत; शौर्यतुं वल्य-
 नात्मक के प्रेरणात्मक गीत
 शौहर पुं० [फा.] स्वामी; पति
 श्मशान न० [सं.] मडदां भाणवानुं स्थान.
 ०भूमि(-भी) स्त्री० मसाख. वैराग्य पुं०
 [सं.] क्षत्रिक वैराग्य [ला.]. -नियो पुं०
 डाधु; मसाखियो
 श्मश्रु स्त्री० [सं.] दाही (२) मूछ
 श्याम वि० [सं.] काणुं (२) पुं० काणो रंग
 (३) श्रीकृष्ण. ०ल वि० [सं.] लीतुं (२)
 काणुं; शामणुं. ०मुंदर पुं० [सं.] श्रीकृष्ण.
 -मा स्त्री [सं.] सोण वर्षानी लुवान स्त्री
 श्याल(०के) पुं० [सं.] साणो
 श्येन पुं० [सं.] जाल
 श्रद्धा स्त्री० [सं.] आस्था; विश्वास. ०वु
 (-गु) वि० [सं. श्रद्धालु] श्रद्धावाणुं.
 -द्राजलि स्त्री० [+ अजलि] श्रद्धापूर्वक
 आपेवी अंजलि (श्राद्ध तरीके).
 -द्धेय वि० [सं.] श्रद्धा राणवा योय
 श्रम पुं० [सं.] थक (२) महेनत; तडलीक.
 ०लवी वि० [+ सं. जीविन्] शारीरिक
 श्रम करीने गुजरान भेणवनार (पुद्धि-
 लवीथी जलटुं)
 श्रमण पुं० [सं.] भौद्ध के जैन साधु.
 ०संकेति स्त्री० भौद्ध अने जैन काणमां
 प्रवर्तेवी संन्यासप्रधान संस्कृति. -ष्ठी
 स्त्री० साध्वी
 श्रमविभाग पुं० काम करवानी महेनतना
 भाग पाडवा ते; तेनी वल्लेयणी

श्रमिता वि० [सं.] महेतत करीने याकेलुं
श्रवणु न०[सं.] सांखणुं ते (२) वेदाध्ययन
(३) षापीसमुं नक्षत्र (४) पुं० कान (५)
अंध भाषापने कवडमां भेसादी तीर्थ-
यात्रा करावनार-अंधक मुनिने पुत्र.
गोचर वि०[सं.] कानथी सांखणी शक्य
तेलुं. -खेद्रिय स्त्री० [सं.] कान

श्रवणुं सं०किं० [सं. श्रु] श्रवण करलुं [प.]
श्राद्ध न० [सं.] पितृभोगी तृपित भाटे
श्राद्धथी कराती तपणुकिया. ०कर्म न०,
०किथा स्त्री० [सं.] श्राद्ध करलुं ते (२)
श्राद्धनी क्रिया

श्राप पुं० नुत्ये श्राप [पौद्ध गृहस्थ
श्रावक वि०[सं.] सांखणनार(२) पुं० नैन के
श्रावणु पुं० [सं.] विक्रमसंवतने दशमे
महिने (२) श्रवण नं. ५ (३) श्रवण
करावलुं ते. [०लाहरवे वडेवे =
बोधार आंसु यालवां]. -श्री स्त्री०[सं.]
श्रावण महिनानी पूनम; मणव

श्राविका स्त्री०[सं.] श्रावक-नैन के पौद्ध-स्त्री
श्राव्य वि०[सं.] सांखणवा योग्य(२) सांख-
णाने माणवानुं नाटक ('दृश्य'थी जलट्ट)
श्रांत वि०[सं.] थाकेलुं. -ति स्त्री०[सं.] थाक

श्री पुं०[सं.] लणालना आरंभमां वपरातो
भंगण शब्द (२) श्रीमान, श्रीमती'ने
सक्षेप(नामनी आगण लगाडातो आहर
पतावनारी शब्द) (३) स्त्री० लक्ष्मी (४)
सौंदर्य; शोभा. ०कंडे पुं०[सं.] शिव; महा
देव. ०भंड पुं०भोर; शिष्य(२) शिष्य(३)
(३) न०[सं.] बंदन. ०गणेशाय नमः
शंभ्र० (भंगण तरीके) गणेशने नभरकार
(२) पुं०भव० प्रारंभ. ०शु पुं० (मानार्थे
भव०) प्रभु; विष्णु(२) सङ्गन'दंस्वामी.
०पांथ वि०नाम पूर्वे मानवाचक पूर्वंग
(धन, धान्य, पशु, पुत्र अने दीर्घायुष
अे पांथ शोभा). ०कृष्ण न० नाणियेर.
०भत वि० [सं.] श्रीमान. ०भती वि०
स्त्री० [सं.] 'श्रीमान'नुं स्त्रीविंग. ०भत
वि०तवंगर (२) रामभोगी नाम आगण

मुकातो शब्द. ०भं'ताई स्त्री० श्रीमंतपणुं.
०मान वि०[सं.] धनवान (२) शोभावान
(३) नामनी आगण मुकातो आहर-
सूचक शब्द. ०भुभ न० लव्य अने
सुंदर भुभ; पूज्य अने पवित्र पुरुषनुं
भुभ('आप पोते, स्वभुभे' अेभ मानार्थे'
वपराय छे). ०भुत वि० [सं.] श्रीमान
पुरुषना नाम आगण मुकातो आहर-
सूचक शब्द

श्रुत वि०[सं.] सांखणुं. ०लेभन न०
सांखणाने लणुं ते; 'डिकेशन'

श्रुति स्त्री० [सं.] सांखणुं ते (२) कान
(३) सांखणेली वात; किंवदंती (४) वेद
(५) ध्वनि; अवाण

श्री स्त्री० [सं.] 'श्रीशेसन' [ग.]. ०कृष्ण-
(-णी) श्रीशेनो शरवाणो [ग.]

श्रीष्णु(-श्री) स्त्री० [सं.] पति; हार
श्रेय न० [सं.] मोक्ष (२) कल्याण; छित;
शुभ. ०कंडर वि०[सं.] श्रेय करे अेलुं

श्रेष्ठ वि०[सं.] सर्वोत्तम; उत्कृष्ट. ०ता स्त्री०
श्रेष्ठा पुं०[सं.] शोक; महाजनने आगेवान

श्रीष्णु(-श्री) स्त्री०[सं.] थापो; नितंभ
श्रीता पुं०[सं.] सांखणनार. ०जन पुं०; न०,
०(-त)वर्ग पुं० सांखणनारी समुदाय

श्रीत्र पुं०; न०[सं.] कान. -त्रिय वि०[सं.]
वेद लखेवो (२) पुं० वेदाख्यासी ब्राह्मण

रत्नाद्या स्त्री०[सं.] वणालु; स्तुति; प्रशंसा. -ध्य
वि० [सं.] वणालुवा योग्य; प्रशंसापात्र

त्रिषष्ठ वि०[सं.] नेडेलुं; भेटेलुं; मणेलुं (२)
श्लेषवाणुं. -ता स्त्री०

श्लेष पुं०[सं.] मिअर्थ'वाणा शब्दोतो प्रयोग
(२) आदिगन

श्लेषम न० [सं.] कंड
श्लोड पुं०[सं.] चार चरखनुं पड (२)

अनुभूष ल'दंनुं पड(३)(समासने अते)
कृति; यश (६६० पुश्यश्लोक)

श्लेष्य, श्लेषक पुं० [सं.] यडाण
श्लेशुर पुं०[सं.] ससुर

श्लेशु स्त्री०[सं.] सासु

શ્વસન ન૦[સં.] શ્વાસ લેવો તે (૨) પવન
શ્વાન પું[સં.] કૂતરો. **ઠનિદ્રા** સ્ત્રી૦ [સં.]
 કૂતરાની ઊંધ; અર્ધજાગ્રત અવસ્થા.
ઠવૃત્તિ સ્ત્રી૦ હડે થવા છતાં ટુકડો
 મળતાં દોડવાની વૃત્તિ
શ્વાસ પું[સં.] નાકથી વાયુ લેવો મૂકવો
 તે (૨) દમ; હાંફ. **ઠનપી** સ્ત્રી૦ જે દ્વારા
 શ્વાસ ફેફસામાં જાય છે તે નળી. **-સોશ્ચ-**

વાસ [સં.], **-સોશ્વાસ** [+ ઉશ્વાસ] પું૦
 શ્વાસ લેવો અને મૂકવો તે
શ્વેત વિ૦ [સં.] સફેદ. **ઠપત્ર** પું૦ અમુક
 હકીકત વિષે અચાન આપતો સરકારી
 ખરીતો. **ઠપિંડ** પું૦ 'પિટ્યુટરી ગ્લેન્ડ'.
-તાંબર પું૦ [+ અંબર] સફેદ વસ્ત્રવાળો
 (૨) જૈન ધર્મનો એ નામનો એક સંપ્રદાય
 કે તેનો અનુયાયી

૫

ષ પું[સં.] ચાર ઉખાક્ષરોમાંનો (૮વર્ગનો)
 ખીલો
ષટ વિ૦ [સં. ષ્, -ઙ, -ર્] છ
ષટ્કર્મ ન૦ખ૦વ૦ [સં.] શ્રાદ્ધાણનાં છ
 કર્મ (અધ્યયન, અધ્યાપન, દાન, પ્રતિગ્રહ,
 યજ્ઞન અને યાજ્ઞન) (૨) તાંત્રિક છ કર્મ
 (જરણ, મારણ, ઉચ્ચાટન, મોહન, સ્તંભન
 અને વિશ્વંસન) (૩) યોગનાં છ કર્મ (ધૌતિ,
 ખરતી, નેતી, નૌલિ, ત્રાટક અને કપાલભાતી)
ષટ્કોણ પું૦, **-કોણ** કૃતિ સ્ત્રી૦ [સં.] છ
 ખૂણવાળી આકૃતિ: 'હૃદયગોળ [ગ.]
ષટ્ચક્ર ન૦ખ૦વ૦ શરીરમાં ગુદાથી બ્રહ્મારંધ્ર
 સુધીનાં મનાતાં છ ચક્રો (મૂળાધાર,
 સિંગ, નાભિ, હૃદ, કંઠ, મૂર્ધા) [યોગ]
ષટ્પદ વિ૦ છ પગવાળું (૨) પું૦ બમરો
ષટ્સંપત્તિ સ્ત્રી૦ [સં.] વેદાંતના અધિ-
 કારીમાં હોવા જોઈતા છ ગુણ (શમ,
 દમ, ઉપરતિ, તિતિક્ષા, શ્રદ્ધા, સમાધાન)
ષડંગ ન૦ખ૦વ૦ [સં.] વેદનાં છ અંગ (શિક્ષા,
 કલ્પ, વ્યાકરણ, નિરુક્ત, છંદ, જ્યોતિષ)
ષડ્ઋતુ સ્ત્રી૦ છ ઋતુઓ (વસંત, ગ્રીષ્મ,
 વર્ષા, શરદ, હેમંત અને શિશિર)
ષડ્જ પું[સં.] સંગીતના સપ્તસ્વરોમાંનો
 પહેલો (સા)

ષડ્દર્શન ન૦ખ૦વ૦ [સં.] વૈદિક તત્ત્વ-
 જ્ઞાનનાં છ દર્શનો (સાંખ્ય, યોગ, ન્યાય,
 વૈશેષિક, મીમાંસા અને વેદાંત)
ષડ્વૃત્ત ન૦ [સં.] કાવતરું
ષડ્સ પું૦ ખ૦ વ૦ [સં.] છ રસ (મીઠો,
 ખારો, ખાટો, તીખો, કડવો અને તરો)
ષડ્વિપુ પું૦ખ૦વ૦ [સં.] મનુષ્યના છ આંતર
 શત્રુઓ (કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ
 અને મત્સર)
ષષ્ટિ સ્ત્રી૦ [સં.] સાઠ. **ઠપૂર્તિ** સ્ત્રી૦ [સં.]
 સાઠ વર્ષ પૂરાં થવાં તે કે તેનું વર્ષ
ષષ્ટ વિ૦ [સં.] છઠ્ઠો. **-ષાંશ** પું૦ [+ અંશ]
 છઠ્ઠો ભાગ. **-ષ્ટી** સ્ત્રી૦ છઠ્ઠ (૨) છઠ્ઠી વિભક્તિ
 (૩) ખાળકના જન્મનો છઠ્ઠો દિવસ
ષંઠ પું[સં.] નપુંસક
ષોડશ વિ૦ [સં.] સોળ. **ઠકલા** [સં.], **-ળા**
 સ્ત્રી૦ ખ૦વ૦ (અંદ્રની) સોળ કળાઓ.
-શી સ્ત્રી૦ [સં.] સોળનો સમૂહ (૨)
 દશ મહાવિદ્યાઓમાંની એક. **-શોપચાર**
 પું૦ખ૦વ૦ [+ ઉપચાર] પૂજનના ૧૬
 ઉપચાર (આવાહન, આસન, અર્ધપાદ,
 આચમન, મધુપર્ક, સ્નાન, વસ્ત્રાભારણ,
 યજ્ઞોપવીત, ચંદ, પુષ્પ, ધૂપ, દીપ, નૈવેદ્ય,
 તાંબૂલ, પરિક્રમા, વંદન)

સ

સ પું[સં.] ચાર ઉખાક્ષરોમાંનો (ત વર્ગનો)
 ઓને (૨) નામ પૂર્વે લાગતાં પ્રાયઃ
 'સાથે, સહિત' કે ક્યાંક 'સમાન' અર્થમાં
 બહુબ્રીહિ સમાસ ખનાવે છે (સકુટુંબ)
 સ [સં. સુ] એક પૂર્વાંગ. 'સુ, સાહે' એ
 અર્થમાં (સપૂત)
 સર્ષ પું [સં. સૂત્રિક; પ્રા. સૂદ્રઞ] દરજી
 સકડકું સંક્રિં [પ્રા. સંકડ, સંકુડ (સં. સંકટ,
 સંકુટ) ઉપરથી] તાળુને ધાંધું
 સકરકંઠં નં [પ્રા. સકરા (સં. શર્કરા) કે
 ફા. શકર + કંઠં] મીઠા સ્વાદવાળું એક
 કંઠ; શકરિયું
 સકરટેટી સ્ત્રીં નુઓ શકરટેટી
 સકરપારો પું નુઓ શકરપારો
 સકર્મક વિં [સં.] જેને કર્મ હોય તેહું
 (ક્રિયાપદ) [શાળી; નસીખવાન
 સકર્મી વિં [સ (સં. સુ) + કર્મન્] ભાગ્ય-
 સકલ [સં.], -ળા વિં સર્વ; તમામ
 સકથો(-ઓ) પું [ફા. ચિક્કજહ] અપ-
 રાધીઓને શિક્ષા કરવાનો એક સથો;
 હેડ (૨) સખત પકડવાનું યંત્ર (૩)
 કાપૂ; કબને [લા.]
 સકામ વિં [સં.] કામનાવાળું; કામનાથી
 કરેલું (૨) ફળની ઇચ્છાવાળું (૩) સ્વાર્થ-
 મુદ્ધિવાળું
 સકાર પું ઠંગ; આવડ (૨) સ્વાદ; સત્વ
 સકર સ્ત્રીં [પ્રા. (સં. શર્કરા), ફા. શકર]
 સાકર; ખાંડ. ંખોર પું સાકર ખાનારો
 જવડો (૨) મીઠી વસ્તુઓ બહુ ભાવતી
 હોય તેવો માણસ. ંટેટી સ્ત્રીં નુઓ
 સકરટેટી. ંપારો પું નુઓ સકરપારો
 સક્સ વિં [નુઓ કસલું] સારી રીતે
 કરેલું; ખૂબ ખેલેલું (૨) સખત; મજબૂત
 સક્ષાદાર વિં નુઓ શક્ષાદાર
 સક્ષો પું ચહેરો (૨) રોડ; ભપકો

સક્રિય વિં [સં.] ક્રિયાયુક્ત; અમલી
 સખલું વિં અડપલું નહિ તેલું; સાલસ
 (૨) જ'પવાળું; ઉધમાત વિનાનું
 સખત વિં [નુઓ સખત] કંઠલ (૨) દંડ;
 મજબૂત (૩) કઠોર; નિર્હય (૪) આકરું;
 થકવી નાખે તેલું (૫) ખૂબ; હૃદયી જ્યાદે
 (સખત ભીડ) (૬) કડક; ઉચ્ચ (૭)
 આગ્રહભયું; જોરદાર (સખત ભલામણ)
 (૮) મુશ્કેલ
 સખતળી સ્ત્રીં જોરાની અંદર નાખવામાં
 આવતું નરમ છૂટું પડ
 સખતાર્થ, સખતી સ્ત્રીં કરકાર્થ; કઠોરતા
 (૨) નુદમ (૩) અંધી; પ્રતિબંધ
 સખળડખળ વિં [સં. સ્વલ્ + ડખેળલું]
 ઠીલું પડી ગયેલું; હાલતું
 સખા પું [સં.] મિત્ર
 સખાવત સ્ત્રીં [અ.] દાન; ખેરાત (૨)
 ઉદારતા. -તી વિં દાની; ઉદાર (૨)
 સખાવતનું
 સખી વિં [અ.] દાની; ઉદાર
 સખી સ્ત્રીં [સં.] સાહેલી
 સખુન પું નુઓ સુખન
 સખેઠ વિં [સં.] ખેદયુક્ત (૨) અં ખેદ સાથે
 સખત વિં [ફા.], -ખતાર્થ, -ખતી [ફા.]
 સ્ત્રીં નુઓ 'સખત' ઠં
 સખય નં [સં.] મિત્રતા; પ્રીતિ
 સગ સ્ત્રીં [નુઓ સગ] દીવાની જોત
 સગડ પું; સ્ત્રીં ખખર; ખાતમી; પત્તો
 (૨) ખગરું
 સગડી સ્ત્રીં નુઓ શગડી
 સગપણુ નં [સગું + પણું] સગાર્થ; લોહીનો
 સંબંધ (૨) વિવાહ; વાગ્દાન
 સગરામ પું; નં શિગરામ; શગરામ
 સગર્ભા વિં સ્ત્રીં [સં.] ગર્ભવતી; ભારેવાઈ
 સગવડ સ્ત્રીં જોગવાઈ; અનુકૂળતા. -ડિયું

वि० सगवडवाणुं; क्षवतुं; अनुकृण पडतुं
सगार्ध स्त्री० सगपक्ष
सगीर वि० [भ.] (कायदा प्रमाणे) कायी
 ठंभरतुं [गुणवाणुं]
सगुणु वि० [सं.] गुणयुक्त (२) आकारवगेरै
सगुं [प्रा. सग (सं. स्वक)] ऐक बोलीतुं
 के लक्षसंबंधी नेडायेतुं (२) न० तेंतुं
 भाखस. ०वडातुं न० सगुं; सं'अ'धी.
 ०सं'अ'धी न० सगुं अने सं'अ'धी;
 सगुं के सं'अ'धी. ०सागुं न० सगुं-
 वडातुं; सगुं'सं'अ'धी
सगोत्र(-त्री) वि० [सं.] ऐक गोत्रतुं
सघन वि० [सं.] गाढ; धन (२) नकर. ०ता स्त्री०
सघणुं वि० [प्रा. सगल (सं. सकल)] सकण;
 अंधुं; तमाम
सखराखर वि० [सं.] रथावर जंगम अंधुं
 (२) अ० सखर; खर अखर अधामां
सखि स्त्री० [सं.] शची; धद्राणी
सखित्र वि० [सं.] खित्रवाणुं
सखिव पुं० [सं.] प्रधान; वखर
सखी स्त्री० [सं.] सखि; धद्राणी
सखेत, ०न वि० [सं.] खेतनवाणुं (२) सावध
सखेट वि० [सं.] सखेट अयुक्त; निष्कृण न
 लय अर्थुं (२) अ० युके नहि तेवी रीते
सखरित(-त्र) वि० [सं.] सदायारी (२) न०
 सखरतंन; सदायार
सख्याई स्त्री० [सं.] 'सख्यु' परधी सायापलुं
सख्यदानं'द पुं० [सं.] सत, खित अने
 आनं'दरुप अक्ष; परमात्मा
सख वि० लुओ सख्य
सखड वि० मज्जत; दड; सप्त (२) लारे;
 आकरुं (३) सप्तत योटेलुं (४) अकडायेतुं;
 जडायेतुं [सभा (२) प्रिया
सखनी स्त्री० [प्रा. सज्ज (सं. स्वज्ज) उपरधी]
सखल वि० [सं.] गुणवाणुं (२) आसुधी लरैतुं
सखतुं स० किं [सं. सज्ज] धारण करतुं
 (२) शखारतुं (३) सख-तैयार करतुं
सखणी वि० लुओ सखल
सख स्त्री० [फा.] शिक्षा; दंड; नसिखत

सखत वि० [लुओ सुजत] कुलीन; भानदान
सखतीय वि० [सं.] ऐक लत के वर्जतुं
सखवट स्त्री० सखतुं ते के तेनी ठमछण,
 रीत; शखार शोभा करवां ते
सखव वि० [सं.] खववाणुं; खवतुं
सखवन वि० [सं.] खवतुं
सखवारोपखु न० [सं.] निखवमां सखव-
 पखानो आशोप करवां ते (ऐक अख'कार)
सखडे अ० पति के पत्नीनी साथे
सख्य वि० [सं.] (सखने) तैयार थयेतुं
सख्यड वि० लुओ सखड
सख्यन पुं० [सं.] सख्य; भानदान के सदायारी
 भाखस (२) न० सख्य करतुं ते. ०ता
 स्त्री० भानदानी
सख्यन स्त्री० [प्रा. (सं. शय्या)] शय्या (२)
 तेरमाने दिवरो अपातुं भाठवा अने
 पयारीतुं दान
सखिनत पुं० [सं.] सख्य थयेतुं के करैतुं
सट पुं० [इ. सेट] समान वस्तुओना समूह
सट(०क) अ० [ख०] अट; ऐकदम
सटकतुं अ० किं ['सटक' अ० उपरधी]
 नासी जतुं (२) खरी जतुं; पसी पडतुं
सटकियुं वि० सटके तेंतुं (२) न० अट
 सरे खेवी गांठ
सटरपटर वि० [ख०] अव्यवस्थित; वेरख-
 छरख (२) आम तेम; आधुं'भाधुं (३)
 परखरख (४) अ० अव्यवस्थितपखे
सटा स्त्री० [सं.] जटा (२) केशवाणी (सिं'हनी)
सटाक अ० [ख०] तेवा अवाज धाय
 तेम (२) अट; त्वराथी. -कै पुं० केरडाने
 अवाज (२) केरडो [(पुरतक)
सटीक वि० [सं.] टीकावाणुं; टीका सहित
सटोडि(-रि) यो पुं० सटो करनारी
सटोसट अ० ['सट' उपरधी] उपराउपरी
सटोखेर वि० सटानी लतवाणुं. -री स्त्री०
सटोपान वि० सटानी लतवाणुं. -ख स्त्री०
सटो पुं० [इ. सट = विनिभय] लाभतुं लेखुं
 भांतीने करैतुं सोदानुं सखस
सडके वि० (२) अ० स्तम्भ; 'दिग्भूट

સડક સ્ત્રી [મ. શરક] પાકો રસ્તો
 સડકો પું[રવં]આંગળાથી પ્રવાહી પદાર્થ
 મોમાં લેતાં થતો અવાજ; સબડકો (૨)
 નેરથી વાયુ ખેંચતાં નાકમાં થતો અવાજ
 સડવું અંકિં [પ્રા. સહ (સં. શટ્ કે સટ)]
 કોહી જવું (૨) સાવ ખગડવું [લા.]
 સડસડવું અંકિં સડસડ અવાજથી
 ઊકળવું કે બળવું
 સડસડાટ પું સડસડ અવાજ(૨) સપાટા-
 બંધ શેલાની પેઠે; સડેડાટ
 સડાક અં [રવં] જલદી
 સડાકો પું[રવં]આણુકનો અવાજ; સડાકો
 (૨) જુઓ સડકો (૩) ખીડી ચલમનો
 દમ ખેંચવો તે [પાન; પાતરાં
 સડિયાનાં પાન (ડિ') નંબંબં અળવીનાં
 સડિયાની ગાંઠ (ડિ') સ્ત્રી તેના કંઠની
 ગાંઠ [પાન કે ડાંડો
 સડિયો (ડિ') પું અળવીનો છોડ, તેનું
 સડેડાટ અં [રવં] સડડડ કરીને (ગતિ
 માટે), વગર વિદ્યે; સડસડાટ
 સડો પું[સડવું] ઉપરથી કોહવાટ; ખગાડો
 (૨) ભ્રષ્ટાચાર; ખરાખી [લા.]
 સઠ પું [દિ.] પવન ભારાઈને વહાણને
 ગતિ મળે તે માટે વહાણના ધાંબલાને
 બાંધવામાં આવતું કપડું
 સણકો પું શૂળ ભોંકાતી હોય એવું દરદ
 (૨) મનનો તરંગ [લા.]
 સણગટ પું શણગટ; સોડિયું; ધૂંધ
 સણગાવું અંકિં જુઓ શણગાવું
 સણગો પું જુઓ શણગો
 સણસણ અં [રવં] ઊકળતા પાણીનો
 અવાજ. ઠવું અં કિં સણસણ અવાજ
 થવો. -જાડ પું પાણી બળતાં કે હવા
 ચિરાતાં થતો અવાજ
 સત વિં [સં.] (સમાસની શરૂઆતમાં)
 સાચું (૨) સારું (૩) અસ્તિત્વવાળું (૪)
 યથાર્થ (૫) નંબંબંસ્તિત્વ (૬) સાચાપણું
 (૭) સાર (૮) સતીત્વનો જુસ્સો.
 સ્ત્રી પું સત્યયુગ

સતત વિં[સં.] હંમેશ ચાલુ (૨) કાયમી
 (૩) અં હંમેશાં; નિરંતર
 સતપત સ્ત્રી, -તાટ પું [સ + ઉત્પાત
 ઉપરથી] જ પીને ન બેસાય તે; ચંચળતા.
 -તિયું વિં સતપત કર્યા કરનારું;
 ચંચળ; હાલ હાલ કર્યા કરનારું
 સતયુગ પું જુઓ સત્યયુગ
 સતસાર્થ સ્ત્રી જુઓ શતસાર્થ
 સતામણી સ્ત્રી સતાવવું તે; પજવણી
 સતાર પું; સ્ત્રી જુઓ સિતાર
 સતારો પું જુઓ સિતારો
 સતાવણી સ્ત્રી જુઓ સતામણી
 સતાવવું સંકિં [પ્રા. સંતાવ(સં. સંતાવય)]
 પજવવું [સમાવું તે
 સતાવું અંકિં સમાવું. -શી પું સમાવેશ;
 સતાં અં [સં. સત્] + છતાં; તોપણ
 સતાં અં [પ્રા. સત્ત (સં. સત્તન્) = સાત]
 સાતે શુણ્ણ. ઉદાં છ સતાં ખેંતાલીસ
 સતિયું વિં ['સત' ઉપરથી] સત્યવાદી;
 પ્રામાણિક; સતું
 સતિયું અં [પ્રા. સત્ત (સં. સત્તન્) = સાત
 ઉપરથી] સાતે શુણ્ણ; જુઓ સતાં
 સતિસખતરી સ્ત્રી [સં.] ક્રિયાપદે બતાવેલી
 ક્રિયા કઈ પરિસ્થિતિમાં થઈ હતી તે
 બતાવવા સંસ્કૃતમાં કરાતો કૃદંતનો અને
 તેના વિશેષ્યનો એક પ્રયોગ [વ્યા.]
 સતી સ્ત્રી [સં.] પતિપ્રતા (૨) મૃત પતિ સાથે
 ચિતામાં બળનારી સ્ત્રી (૩) પાર્વતી (૪)
 ગાયત્રી. ૦૯૫, ૦૫૫૫ું નં
 સતું વિં [પ્રા. સત્ત (સં. સત્ય) ઉપરથી] સાચું;
 સત્ય માર્ગે ચાલનારું (૨) સતવાળું
 સતે અં [સં. સત્] + હોતાં; છતે
 સતેજ વિં [સં.] (વધારે) પ્રકાશયુક્ત કે
 સળગતું (૨) ઉત્સાહયુક્ત (૩) જાગ્રત
 સ્વકર્મ નં [સં.] સારું કામ
 સ્વકાર પું [સં.] સ્વાગત. ઠવું સં કિં
 સત્કાર કરવો. ૦૯૫૫૨/૯ પું સત્કાર
 કરવા માટે ગોઠવાતો સમારંભ.
 ૦૯૫૫૩ સ્ત્રી સ્વાગતસમિતિ

संज्ञार्थ न० [सं.] सारुं कार्यं
 सत्तर वि० [प्रा. (सं. सप्तदशन्)] '१७'
 सत्ता स्त्री० [सं.] स्वामित्व; भावकी (२)
 अधिकार; हुक (३) अमल (४) अण;
 जेर (५) अरितत्व. ०धारी वि० सत्तावान.
 ०धीश वि० [+ ऊर्ध्व] सत्ता अने अधि-
 कारवाणुं (२) पुं० अधिकारी; अमलहार
 सत्ताणु(-णुं) वि० [प्रा. सत्ताणउइ (सं. सप्त-
 नवति)] '६७' [इत्] 'प७'
 सत्तावन वि० [प्रा. सत्तावणन् (सं. सप्तपञ्चा-
 सत्तावार वि० [सत्ता+ फा. वार] सत्तायुक्त;
 प्रभाषित
 सत्तावाही वि० सत्तावाणुं; सत्ता सूयवतुं;
 सत्तानी असर पडोयाडे अेवुं
 सत्तानीस वि० [प्रा. (सं. सप्तविंशति)] '२७'
 सत्तु पुं० [प्रा. (सं. सक्तुं)] साधवे
 सत्त्व न० [सं.] अरितत्व (२) अंतःकरण
 (३) सार; तत्व (४) सहगुण्य (५) अण;
 पराकंभ (६) प्राणी. ०गुण्य पुं० प्रकृतिना
 त्रण गुणमानो प्रथम (जुओ त्रिगुण).
 ०गुण्यी वि० सत्त्वगुण्यवाणुं. ०हीन
 वि० के अण तत्व वगरनुं
 सत्त्वथ पुं० [सं.] सन्भाव
 सत्तुपुरुष पुं० [सं.] सारो पुरुष; सग्न्यन
 सत्ये वि० [सं.] साधुं; वारतविक; अरुं
 (२) न० भरायणुं; तथ्य; साथी वात.
 ०ता स्त्री०. ०नारायण्य पुं० [सं.] सत्यरपी
 नारायण्य; विष्णु भगवाननुं अेक नाम.
 ०नारायण्यनी कथा स्त्री० सत्यनारायण्य-
 नी पूज ने तेमनी कथानो पाठ प्रसाह
 वअरे. ०निष्ठ वि० सत्यने अ वणगी रहेनारुं.
 ०निष्ठा स्त्री० सत्य अ परम छे अेवी
 अक्षा के अक्ति - अयण विश्वास; सत्य-
 परायणता. ०परायण्य वि० सत्यने अ
 वणगी रहेनारुं. ०युग पुं० यार युगमानो
 प्रथम; सतजुग. ०वक्रता पुं०, ०वाही
 वि० सत्य भालनार. ०संकल्प वि० अने
 संकल्प साथो छे - अने संकल्प तरत
 सिद्ध थाय छे अेवुं

सत्याग्रह पुं० [सं.] सत्यपालनो आग्रह
 (२) ते द्वारा लडातुं अहिंसक युद्ध (३)
 ते अर्थे करेयो सविनय कानूनभंग.
 ०छापण्यी स्त्री० सत्याग्रहना सैनिकानी
 छावणी. -ही वि० सत्याग्रहने अगेनुं
 (२) सत्याग्रह करनारुं (३) पुं० सत्या-
 ग्रह करनार
 सत्यानाश न० [सं. सत्ता (अरितत्व) +
 नाश] दण्डभेद; पायमाली
 सत्यार्थप्रकाश पुं० [सं.] स्वामी इया-
 नंदइत आर्थसमाजने भूण अर्थ
 सत्यार्थी(-सी) वि० [प्रा. सत्तासीइ (सं.
 सत्तासीति) '८७'
 सत्र न० [सं.] यज्ञ शर यर्ष पूजे थाय
 त्यां सुधीनो (१३ थी १०० दिवसनो)
 समय (२) यज्ञ (३) लांपी रज्यो
 वज्येनो शाणानो अव्यासने समय -
 गाणो; '४म' (४) सहाप्रत. -आंत वि०
 [सं.] सत्रने अते आवतुं के अनतुं (२)
 पुं० सत्रने अंत [जलही
 सत्वर वि० [सं.] त्वरायुक्त (२) अ०
 सत्समागम पुं० [सं.] सत्संग; साधुसंत
 के सग्न्यनो समागम
 सत्संग पुं० [सं.] संत के सग्न्यनो
 सोभत. -गी वि० सत्संग करनारुं
 (२) पुं० सत्संग करनार (३) स्वामी-
 नारायण्य संप्रदायने अनुयायी
 सत्तरप(-व)थर अव्यवस्थित; वीभरायैहुं
 सत्तवारो पुं० [प्रा. सत्य (सं. साय); के दे.
 सत्तर = समूह] साय (२) काइलो
 सहकुं वि० [जुओ सहकुं] प्रवाही अने
 अकुं - धट
 सहन न० [सं.] धर; रहोडाण्य
 सदर वि० [अ. सद्र] मुअय; वडुं; अेष (२)
 सदरहु (३) कुल (सत्ता, परवानगी) (४)
 न० मोटी कचेरीवाणुं के हाडेम रहेतो
 होय ते रथण (५) पुं० प्रभुअ; सभा-
 पति. ०अहालता स्त्री० वडी कचेरी.
 ०अभीन पुं० अणथी अतरतो वडे

देशी अमयहार. ०परवानगी श्री०
 जेम इवे तेम करवानी कुलमुपत्यारी.
 ०पजार पुं०; श्री०; न० मुष्य पजार
 सदरहु वि० [म. सद्रहु] आगण जशावेतुं;
 पूर्यक्ति
 सदरै पुं० [म.] दूक्री पांयतुं पूलतुं पडेरण
 सदरुं अ० किं० माइक आवतुं
 सदसद्विवेक पुं० [सं.] सारानरसाने
 खेद समजवानी शक्ति
 सदस्य पुं० [सं.] सभासद
 सदण वि० [सं. स + दण] दणवाणुं; अडुं.
 -णुं वि० नुयो सदण (२) भारे
 सदंतर अ० सदाने माटे (२) पूर्यतां;
 सर्वथा
 सदा [सं.], ०काण अ० हमेशां
 सदायरणु न० सारुं आयरणु; सदरतन.
 -णु वि० सदायरणुवाणुं
 सदायार पुं०[सं.]सदायरणु; शिष्ट पुरुषाने
 आयार. -री वि० [सं.] सदायारवाणे
 सदायत न० [सं. सदा + यत के वृत्ति] दीन
 भूष्याने शैज अत्र आपवानुं यत के
 ज्यां तेम शैज अन्न अपाय छे ते
 स्थण; अत्रक्षेत्र [(२) पुं० महादेव
 सदाशिव वि० [सं.] हंमेशां कल्याणकारी
 सदी श्री० [फा.] शैके
 सदश वि० [सं.] समान
 सदरेड वि० [सं.] देड सडित. -डे अ०
 देड साथे (परलोड जडुं)
 सदैव अ० [सं.] हमेशां
 सदाहित वि० [सं.] नित्य प्रकाशमय;
 नाशरहित (२) अ० सदा; सर्वदा
 सदोष वि० [सं.] दोषवाणुं [भूत
 सदगत वि० [सं.] सारी गति पामेडुं;
 सदगति श्री० [सं.] सारी गति; उत्तम
 लोकनी प्राप्ति [सदगुणवाणुं
 सदगुण पुं० [सं.] गुण. -णु वि० [सं.]
 सदगुणदन्ध पुं० [सं.] प्रतिष्ठित माणस
 (२) सम्जन
 सदम वि० [सं.] सावो के श्रेष्ठ धर्म

सदभुद्धि श्री० [सं.] सारी बुद्धि; सन्मति
 सदभागी वि० [सं.] भाग्यशाणी
 सदभाज्य न० [सं.] सारुं भाज्य; सुभाज्य
 सदभाव पुं० [सं.] होवापणानो भाव (२)
 सारापणानो भाव (३) भील पर भाव
 के स्नेहनी लागणी
 सध अ० [सं.] तरत ज [यरल
 सदवर्तन न० [सं.] सारुं वर्तन; सध
 सदवृत्ति श्री०[सं.]सारी वृत्ति (२) सदरतन
 सधर्म्यारिणी श्री० [सं.] सधर्मिणी
 सधर्मा वि० [सं.] समान धर्मवाणुं;
 सधर्मा [भाग्यवती श्री
 सधवा वि० श्री० (२) श्री० [सं.] सौ-
 सध्वर वि० शक्तिमान; सधधुं (२) पैसेदार
 सन श्री०[म.]शक; सवत (घिस्ती के डिजरी).
 सनद श्री० [म.] परवानगी; परवाने.
 -दी वि० सनदवाणुं
 सनभ श्री० [म.] माशुक
 सनसनाटी श्री० आश्वर्य के हुणकनी
 स्तब्धतानी व्यापक अस्तर; तरपाड
 सनद(-दी) नुयो 'सनद'मां
 सनातन वि० [सं.] शाश्वत (२) परापूर्वथी
 याहयुं आवतुं. ०धर्म पुं० प्राचीन कणथी
 याहयो आवतो (हिंदु) वेदधर्म. -नी
 वि० (२) पुं० सनातन धर्मने अनुयायी
 सनान न० [सं. स्नान] सगांसभधीना
 भरणथी करवानुं सनान. ०सूतक न०
 सनान अने सूतक (२) वेवाहेवा;
 संभध [सा.]
 सने अ० सन प्रमाणे [मुजारे
 सनेपात, सन्निपात [सं.] पुं० त्रिदोष;
 सन्मान न० [सं.] सत्कार (२) प्रतिष्ठा.
 ०नु स० किं० सन्मान करतुं
 सन्मार्ग पुं० [सं.] सारो-नीतिने मार्ग
 सन्मित्र पुं० [सं.] सारो मित्र
 सपक्ष वि० [सं.] पांभवाणुं (२) जेनी
 पाळण पक्ष होय येतुं (३) ऐकसमान
 पक्षनुं (४) समान
 सपटावतुं संकिं० 'सपटावतुं' प्रेरक

सपटावुं अ० कि० सपडावुं; इसावुं; ऋकडावुं
 सपडावुं अ० कि० इसावुं; षकडावुं
 सपत्नी स्त्री० [सं.] शोक; पतिनी भीष्मपत्नी
 सपत्नुं न० ऋथो स्वप्न
 सपरभुं वि० [सं. सु+पर्व उपरथी] शुभ
 पर्वतुं; भांगलिक; भुराडीतुं
 सपाट वि० [सं. स (सम) + पाट, पट्ट] भाडा-
 टकरा विनातुं; ऐकसरभुं (२) तमाम;
 तणियाआटक [निडा; भासडी
 सपाट स्त्री० ऐक प्रकारना (ऐडी वगरना)
 सपाटाअंध अ० तरत; ताअडतीअ
 सपाटी स्त्री० कोई पाख वस्तुना छेक
 उपरनो सपाट लाग
 सपाटो पुं० अघाटो; अडप(२) तमाथो (३)
 थायुकनो प्रहार(अ)गपाटो [ललाभण
 सपाहुं न० [स+पाड] आकार; पाड(२) वग;
 सपिंड वि० (२) पुं० [सं.] ऐक अ लोहीतुं;
 सात पेढी सुधीना पितृआने पिंड
 आपनार संबधी
 सपूथुं वि० सम्भूणुं; आथुं; तमाम
 सपूत पुं० [स+पूत] कुठ्ठनी आअर वधारै
 तेवा दीकरो (२) सारो पुत्र [मास
 सपठेअर पुं० [इं.] ईसवी सननो नवमो
 सप्त वि० [सं.] सात. ठके न० [सं.] सातनो
 समूह. ठकेअणु वि० [सं.] सात भूला-
 वाणुं (२) पुं० सात भूलावाणी आइति
 [गं.] ठडीप पुं० अ० व० पुराणानुसार
 पृथ्वीना सात मोठा विभाग (अभ्यु, इरा,
 अक्ष, शाकभलि, क्रौथ, शाक अने पुष्कर).
 ठपदी स्त्री० [सं.] विवाहविधिभांवरकन्या-
 अे सात पगलां साथे इरवुं ते(२) ते वपते
 जोडवानो मंत्र. ठमी वि० स्त्री० [सं.]
 सातमी(२) स्त्री० सातम. ठषिं पुं० अ० व०
 मरीचि, अत्रि, अंगिरस, पुवलस्य, पुलह,
 कटु, अने वसिष्ठ अे सात ऋषियो के सात
 ताराथेअनुं ऐक ऋथ. ठलोकि पुं० अ० व०
 लू, लुवर, रवर, महर, तप, जन, सत्य
 अे सात लोक. ठशती स्त्री० [सं.] ७००
 श्लोकनो समूह. ठसभुद्र, ठसागर [सं.]

पुं० अ० व० लवल, हस्तुरस, सुरा, धृत,
 क्षीर, इधि अने शुद्धीदक अे नामना सात
 पौराणिक समुद्र. ठसूर, ठस्वर पुं० अ० व०
 षडण, ऋषला, गांधार, मध्यम, यथम,
 धैवत अने निषाद अे संगीतना सात
 सूर (सा, री, ग, म, प, ध, नी). -पटाह
 न० [सं.] अकवारिद्युं (२) स्त्री० सात दिवस
 आलतुं (लागवततुं) पारायण के कथा
 सप्रभाणु वि० [सं.] साधार; साभितीवाणुं
 (२) योग्य प्रभाणुवाणुं; मापसर(३) अ०
 प्रभाणुं ठांकीने. ठता स्त्री०
 सप्रैम अ० [सं.] प्रेमसहित; प्रेमपूर्वक
 सइर स्त्री० [दे.; अ.] प्रवास; मुसाइरी
 (२) वहाणुनी मुसाइरी
 सइरअने न० [अ. सफरजल] ऐक इण
 सइरी वि० [फा.] मुसाइरीतुं; सइर करनाटुं
 (२) पुं० अवासी
 सइद [सं.], -थ वि० इणवाणुं (२) नेनो
 छेतु भार पडथो छे तेवुं; सिद्ध; सार्थक.
 ठता स्त्री० [पूठुं
 सइा वि० [अ.] साइ; स्वच्छ (२) अवास;
 सइाई स्त्री० [फा.] साइसुइी; स्वच्छता (२)
 निष्कपटना (३) [ला.] अडाई (४) टापटीप
 सइाअट अ० तदन सइा - अवास
 सइाणुं वि० इण पडी होथ अेलुं; जिआकणुं
 (२) आचिंतुं
 सइेह वि० [फा.] घोणुं. -ही स्त्री० घोणी
 भुडी (२) घोणारा (३) न्यूना वडे घोणुं ते
 (४) ईअनो घोणो गर. -हो पुं० घोणो
 भुडी (२) तेडवाणो घोणो रंज
 सइी पुं० [अ. सफहह] पृष्ठ; आनु
 सअक पुं०; न० [अ.] पाक; धडो
 सअणु स्त्री० [फा.] लाग (२) शाकलाह;
 लाणपालो. ठमडी स्त्री० शाकअनर
 सअडको पुं० [रव०] प्रवाही पदार्थ न्यूसतां
 यतो अवाअ
 सअडवुं अ० कि० [सं. शबल, प्रा. सबल =
 काअरशीतटुं; इषित - उपरथी] वासी
 पडथुं रहैवाथी अगरी अणुं (२) नकांमुं
 यई पडथुं रहवुं [ला.]

सम्प्राक अ० [रव०] सम्प्राकानो रव
सम्पुं वि० [सं. सुबद्ध] सारा आंधानुं;
मज्ज्यत; अमे तेवुं

सम्पुं [अ.] कारण; छेत्तु (२) अ० कारण
सम्परीन स्त्री० [इं.] पाण्डिनी सपाटी नीये
यालती ज्ये

सम्पूर स्त्री० (२) अ० [अ. सत्र] लुभ्यो सम्पूर
सम्पूरस न० [हिं. सत्र (सं. सर्व) + रस] भीहुं
सम्पल [सं.], -ण, -णुं वि० अणवान

सम्पूर स्त्री० [लुभ्यो सम्पूर] धीरण; सलन-
शक्ति (२) अ० 'शोभो; रहो' ये अर्थनो
इङ्गार. -री स्त्री० धीरण; सलनशक्ति

सम्प्राडुं स० कि० सोदीथी सम्प्रासम्प मारुं
सम्प्रासम्प अ० [रव०] उपाठान्ध; त्वराथी
सम्पूर वि० [सं. सु + मृ उपाथी] अरपूर;
पूरपूरुं अरेहुं

सम्प्रा स्त्री० [सं.] मेणावडो; परिषद (२)
समाज; मंडणी. ०क्षोला पुं० सलामां
छीने जेलातां थतो गलराट. ०पति पुं०

[सं.] सलानो अध्यक्ष; प्रमुप; सहर.
०मंडप पुं० सलानो मंडप. ०शासन
न० सलानुं व्यवस्थासर काम यलावहुं ते.

०शास्त्र न० सलशासन अंगेनुं शास्त्र.
०सह पुं० [सं.] सलानो सल्य; 'मेम्पर'.
०स्थान न० सलम अरावानी जगा

सम्पूर वि० [लुभ्यो सलूर] अरपूर;
सलूर (२) भातपर; पैसेटके अरपूर

सल्य वि० [सं.] विवेकी; सलानित; शिष्ट
(२) पुं० सलासद. ०ता स्त्री० सल्य-
भयुं (२) संस्कृति; सुधारो. -ल्यो
स्त्री० स्त्री सल्य

सम पुं० अ० [सर० अ. कसम] सोजन
सम वि० [सं.] सरयुं; समान (२) पुं०
तालनुं आरंभस्थान (संगीत). ०कादीन

वि० [सं.] अेक ज काणमां साथे विध-
मान. ०डोखु वि० [सं.] समान डोख-
वाणी (आहुति) [ग.]

समक्ष वि० (२) अ० [सं.] (-णी) प्रत्यक्ष;
वृष; नजर सामे

समय वि० [सं.] सधणुं; तमाम
समघाल वि० [सं.] समान धातवाणो
(पदी) [ग.]

समयतुल्यं पुं० [सं.] यारे समान आणु-
वाणो यतुल्यं-यतुल्येण; रोम्भस' [ग.]
समयरी स्त्री० [लुभ्यो संवत्सरी] हर

वर्षे आवती भरलतिथि (२) ते दिवसे
कराती क्रिया

समयोरस वि० (२) पुं० [सम + योरस]
यारे आणु ने भूषा सरभा होथ तेवी
आहुति [समान छेद [ग.]

समरच्छेद पुं० [सं.] अनेक अपूर्णांकनो
समछरी स्त्री० लुभ्यो समयरी
समज (०ण्य) स्त्री० ['समजुं' परथी]

अक्षल; ज्ञान; उहायण (२) परस्पर समज
रापेली वात; करार. ०ण्युं वि० समजे
तेवुं; समजलवाणुं. ०हार वि० समजल्युं

समजुं स० कि० लण्युं (२) अर्थ
अहण करवो (३) पराभाटानी तुलना
करवी; विचार करवो (४) अ० कि०
आग्रह छारवो; मानी जहुं

समजल्युं स० कि० समजे तेम करवुं (२)
मनानवुं; नरम पाडवुं; शांत करवुं (३)
इसलाववुं; छेतरवुं

समज्य वि० समजल्युं; शाणुं
समज्युत(-ती) स्त्री० समजल्युं ते; मानी
वेवुं ते (२) समजल्युं ते; अम के

विरोध हर करी समाधान कराववुं ते
(३) शिष्याभण्युं; सलाह (४) युवासेा;
विवेयन

समडी स्त्री० अेक पक्षी
समडी स्त्री० [सं. शमी] अेक जाड. -डो
पुं० शमी वृक्ष

समल्युं न० लुभ्यो स्वभुं
समतल वि० [सं.] सरणी सपाटीनुं (२)
न० सरणी सपाटी (३) 'खेहन' [ग.]

समता स्त्री० [सं.] समत्व; सरभापण्युं
समतुला स्त्री० [सं.] समतोलापण्युं
समतोल वि० [सम + तोल] सरभा

वजननुं (२) सरभुं; समान (३) पुं०;
 न० परापर सरभुं वजन
समत्त्व न० [सं.] समता
समदर्शिता स्त्री० [सं.] समदर्शीपत्न्युं
समदर्शी वि० [सं.] सोनी तरङ्ग सरभी
 नगरे जेनादुं; निष्पक्षपाती
समदृष्टि वि० [सं.] समदर्शी (२) स्त्री०
 समानदृष्टि; निष्पक्षपात
समधारण्य वि० [सम + धारण्य] सरभुं;
 नहि ङाद्युं के नीद्युं (२) मध्यम प्रकारनुं
समन्वय पुं० [सं.] ऐकसरभो व्यवस्थित
 क्रम (२) पररपर संभंध (३) तात्पर्य
समन्वित वि० [सं.] समन्वय करेणुं;
 युक्त; संभद्ध [पत्र
समन्वय पुं० [इं.] अहादती तेडुं के तेने
समभ्रातृ (-भ्रा) वि० सरभी भ्रातृभ्रा-
 वाणी (आकृति) [ग.]
समसाध पुं० [सं.] समतानी युद्धि-भाव
 (२) पोतीकापण्युं [भाण्युं
समभुज (-भुज) वि० [सं.] भुज्यो सम-
समय पुं० [सं.] वधत; काण (२) भोसम
 (३) लाग; व्यवसर; सभोग (४) प्रतिज्ञा;
 नियम (५) संकेत; (६) सिद्धांत
 (७) शाणामां शिक्षण्युं माटे नियत करैलो
 समयविभाग; 'पीरियड'. ०पत्रक न०
 समयनी क्षणवलीनी नोंध. ०सूचक
 वि० समयसूचकतावाणुं. ०सूचकता
 स्त्री० समयने योग्य तत्काण कार्य कर-
 वानी युद्धि. -यानुसार अ० [सं.]
 समयने अनुसरीने; समय प्रभाण्युं.
 -यानुसारी वि० समयने अनुसरीने
 वर्तनादुं. -योजित वि० समयने
 अनुकूल [स्त्री० [सं.] रणक्षेत्र
समर पुं०; न० [सं.] युद्ध. ०भूमि(-भी)
समरवुं स० कि० [सं. सृ.; प्रा. समर] रभरख
 करुं
समरस वि० [सं.] समान के ऐक रसवाणुं
समरावर्षुं स० कि० 'समारवुं'नुं प्रेरक
समरांजण्युं न० [सं.] रणक्षेत्र

समरूप वि० [सं.] समान रूपवाणुं (२)
 'सिमिलर' [ग.] [आवेणुं [ग.]
समरेण्युं वि० [सं.] समान रेणा उपर
समर्थ वि० [सं.] अणवान; शक्तिमान. ०क
 वि० (२) पुं० [सं.] समर्थन करतार.
 ०न न० [सं.] इलीलोथी पुरवार करुं
 ते (२) टिका (३) साभिती
समर्थित वि० [सं.] समर्थन करायेणुं
समर्षण्युं न० [सं.] अर्षण्युं करुं ते
समर्षण्युं स० कि० [सं. समर्षण्युं] समर्षण्युं करुं
समर्षित वि० [सं.] समर्षण्युं करेणुं;
 समर्षण्युं [समोवडियुं
समवयस्क वि० [सं.] सरभी उभरनुं;
समवाय पुं० [सं.] समूह (२) संभंध
 (३) ऐवो नित्य संभंध के जेमां ऐक
 संभंधीने नारा यतां जीले संभंधी
 पण्युं नारा यामे (जेम के, दूध अने तेना
 सङ्के रगने) [न्या.]. ०तात्र न० अनेक
 स्वायत्त समूहोनुं ऐकत्र राज्यतंत्र समूह-
 तंत्र; 'डिडरेशन'. -यी वि० समवाय-
 संभंधवाणुं (२) समवायतंत्रने लभतुं;
 'डिडरल'
समशान न० मसाण्युं. -नियुं वि० रमशान
 जेवुं-निर्णन (२) अमगण (३) डाधु तरीके
 आवेणुं [अने कंडीवाणुं
समशीतोष्ण्युं वि० [सं.] सरभी गरमी
समशोर (०भडाडुं) भुज्यो 'समशोर'मां
समश्लोकी वि [सं. सम+श्लोक] ऐक सरभा
 श्लोकावाणुं; मूलश्लोक प्रभाण्युं श्लोकावाणुं
 (भाषांतर) [(०'व्यष्टि'थी ङलकं)
समष्टि स्त्री० [सं.] सम्भ्रता; समुदाय
समसमर्षुं अ० कि० [सं. सिमिसिमायते]
 ऐवो अवाण्युं यवो (२) धूधवाध रवेणुं
 (मनमां)
समस्त वि० [सं.] सधणुं; तमाम; अर्धुं
 जेणुं (२) न० समस्त समुदाय
समस्या स्त्री० [सं.] प्रस; केयडो (२) सान;
 संकेत (३) उपाण्युं. ०पूर्ति स्त्री० समस्या-
 नो जवाण्युं आपवो के अपुशे लाग
 पूशे करी आपवो ते; ऐवी रमत

समणी स्त्री० समशी; ऐक पक्षी
समणी स्त्री०, -णी पुं० शमीवृक्ष
समंजस वि० [सं.] उचित; वाणजी (२)
 रम्य; समष्ट शकाय तेषुं
समा स्त्री० पूरी क्षरती आ०ये १२ मिनट
 पाली थोले छे ते [सोभत; संगत
समागम पुं० [सं.] संयोग; भेजाप (२)
समाचार पुं० [सं.] भ्रमर (अड्डा प०व०
 भां). ०पत्र न० वर्तमानपत्र
समाज पुं० [सं.] समुदाय (२) मंडणी;
 समा (३) ऐक धर्म के आचारवाणी
 जनसमुदाय (४) व्यवस्थित जनसमुदाय;
 जनता. ०कारणु न० समाजतंत्रनी
 रचना-व्यवस्थिति. ०छवी वि० समाज-
 मां ज छवी शके ऐतुं (२) समाज
 उपर छवनार. ०वाह पुं० व्यक्ति के
 वर्गनी नहि, पल समाजनी सत्ताने
 वाह; 'सोशियलिज्म'. ०वाही वि०
 (२) पुं० समाजवाहमां माननार. ०विद्या
 स्त्री०, ०शास्त्रे न० समाजव्यवस्थानुं
 शास्त्रे. ०वृत्ति स्त्री० समाजमां रहने-
 वानी के ते वसाववानी भाष्यसनी सहज-
 वृत्ति. -छ वि० समाजनुं; समाज
 संबंधी (२) कोर्छ अमुक समाजमां
 नेदायेतुं

समाष्टी स्त्री० नुओ समष्टी
समाप्तुं वि० [प्रा. समाण (सं. समान)]
 समाप्त; सरभुं (२) -ने लायु पडती
 (गाण) (३) अ०[अप. समाणु; प्रा. समम्]
 -नी साधोसाध; नुओ समुं ३
समाधि स्त्री० नुओ समाधि [प.]
समाधान न० [सं.] विरोध, शांका के
 गूँचवणने निवेडो अने शांति (२)
 वृत्ति; संतोष (३) ध्यान; समाधि (४)
 पतवुं के पतवुं ते (५) कवियानी पदा-
 वट. -नी स्त्री० समाधान; निवेडो
 (२) यित्तनी शांति; निरांत (३) सुखेह-
 संप (४) पुं० मंदिरनी जइरिथातो।
 वैष्णवोने समजनी तेमनी पासेथी

भागणी करनार मंदिरनी अधिकारी;
 मंदिरनी आंतरिक व्यवस्था करनार
समाधि पुं०; स्त्री० [सं.] नेमां ध्याता अने
 ध्यानने ज्याल दुस्र यर्ध ध्येयनुं स्वरेष
 ज चित्तमां रहे छे तेषुं जेडुं ध्यान
 [योग] (२) साधुसंन्यासीनुं मरण (३)
 साधुसंतने हाटया होय ते जगा पर
 इरेली हेरी. ०इथ वि० समाधिमां पडेतुं
समान वि० [सं.] सरभुं (२) पुं० पांच
 प्राणवायुमानो ऐक (नुओ पांचप्राण).
 ०केक्ष वि० समान इक्षानुं. ०ता स्त्री०.
 ०धर्मा(-र्मा) वि० [सं.] समान धर्म-
 वाणुं. ०शील वि० समान गुण, धर्म
 के स्वभावनुं. -नार्थ वि० [+ अर्थ]
 समान अर्थवाणुं
समाप्त न०, -ना स्त्री० [सं.] समाप्त के
 पूरुं इरवुं ते; समाप्ति
समाप्त वि० [सं.] पूरुं; पूरुं. -सि
 स्त्री० पूरुं यतुं के करवुं ते; छेवट; अंत
समार पुं० समारवुं ते; समारकाम (२)
 यासमां पी नांपी ते हांक्वा उपर
 इरेववामां आवतुं लांयुं पाटियुं. ०काम
 न० समारवुं-दुररत इरवुं ते
समारवुं सं०किं [प्रा. समा (सं. सम् +
 आ + रचव)] दुररत इरवुं; सुधारवुं (२)
 हापवुं (शाक) (३) ओणी करीने व्यव-
 स्थित इरवुं (वाण)
समारल पुं० [सं.] हाठमाठथी इरेलो
 आराम (२) धामधूसवाणी छेसव
समारोप पुं०, ०णु न० [सं.] आरोपवुं
 ते. -पित वि० [सं.] आरोपेतुं; यदावेतुं
समाल पुं० सं०किं [सं. सम् + माल]
 संलाणवुं [-ना स्त्री० अवलोकन
समालोचक वि० [सं.] अवलोकन करनार.
समाव पुं० समावुं के समाववुं ते; समावेश
समाव पुं० सं०किं 'समावुं'नुं प्रेरक
समाविष्ट वि० [सं.] समावेश पायेतुं
समाप्तुं अ०किं [प्रा. समाव (सं. सम् +
 आपु)] भावुं; अंदर आवी जवुं. (३)

सताहुं; स्यात्ता तत्रमां गोकवाहुं-अनुकृणु
यर्धने स्थान पाभयुं.

समावेश पुं० [सं.] समाहुं ते; समास

समास पुं० [सं.] समाहुं ते; समावेश

(२) अ के वधारे शम्भोना स यौगथी
यथेवो शम्भु [व्या.] (३) सक्षेप

समाहार पुं० [सं.] सञ्चल; समूह (२)

सक्षेप. उदा० 'यद्रोतद्रा', 'न-आव'
प्रकार. उदा० 'यद्रोतद्रा', 'न-आव'

समांतर वि० [सं.] समान अंतरे आवेष्टुं;

समान अंतरवाणु; 'पेरेलव'. **व्यतु-**
लुं [व्यतुलुं] व्यतुलुं 'पेरेलवोत्राम' [ग.]

समिति स्त्री० [सं.] मंडली; (नानी) सभा

समिध स्त्री० [सं.] यज्ञोपयोगी लकडां

समीकरण न० [सं.] सरभुं करवुं ते

(२) 'छकवेशन' [ग.]

समीक्षा स्त्री० [सं.] गारीकाथी लेवुं के

तपासवुं ते (२) आलोचयना; समालोचयना

समीचीन वि० [सं.] यथार्थ (२) योच्य

समीप वि० [सं.] नजिक; निकट. **वती** स्त्री०.

वती वि० [सं.] नजिकतुं; पासै पडेवुं

समीर(ण) पुं० [सं.] पवन

समीरंध्या, समीरान्ध स्त्री० [समी (प्रा.

समिअ; सं. समित के सम्यग)] + संध्या, सांज]
संध्याकाण; सांजनी वेण

समुच्चित वि० [सं.] योच्य

समुच्चय पुं० [सं.] सञ्चल; समूह

समुत्थाति स्त्री० [सं.] लुओ उत्थाति

समुदाय पुं० [सं.] टोणुं; ज्यो

समुद्र पुं० [सं.] हरियो. **उन्नारो** पुं०

हरियानो काठो. **मंथन** न० दानवो अने

देवोअे अमृत माटे करेवुं समुद्रनुं मंथन

समुं वि० [सं. सम] ठीक; सरभुं; दुरस्त;
व्यवस्थित (२) [अप. समउ; प्रा. समे, सं.

समम्] लुओ समाहुं (३) अ० साधोसाय;

सहित. उदा० धडाका समुं ते नीचे पडयुं.

समुं वि० समुं; सरभुं

समूल वि० [सं.] मूलसहित. **दात्र**

वि० [+ अग्र] भूण तथा टोय साथे

समूह पुं० [सं.] टोणुं. **उकार्य** न० आणा

समूहनुं अंकनित, अंक अनिने यतुं-

संगठित कार्य. **तत्र** न० लुओ समावाक-

तत्र. **वार्थना** स्त्री० सामुदायिक

प्रार्थना. **व्यत्येक** वि० समूह अतावनादुं

समूण [सं. समूल], **गुं** वि० [सं. समूलक]
तमाम; पूरेपू दुं. **गुं** वि० समूण

समूह वि० [सं.] समूहवाणुं; सपन्न.

वृद्धि स्त्री० [सं.] व्यापारी; अर्थ

समेदवुं स० किं [लुओ समेत] आटोपवुं;

अंकुं करवुं

समेत वि० [सं.] संयुक्त; साथे होय तेवुं

(२) अ० सुध्यां; सहित

समैथे पुं० [प्रा. समेअ (सं. समेत)] समैथुं

(२) अमुक अंक धर्माना भाणुंसोना

मेणावडो [अवसर

समो पुं० [लुओ समथ] वपत (२) प्रसंग;

समोतुं वि० [सं. समवेत] अंकसाथे सवणुं

समोद स्त्री० [प्रा. समिला (सं. समिला,

सम्या)] जेतदुं अराववानी धूसरानी पीली

समोवड वि० [प्रा. समोवअ (सं. समव

+पत)] = सामे आववुं परथी] समान;

अराअरियुं (२) प्रतिस्पर्धी. **उयलु**

वि० स्त्री०, **उयुं** वि० सरभुं उं भरनुं;

सरभुं (२) प्रतिस्पर्धी; डरीक. **डुं** वि०

समोवड

समोवणु न० समोववुं ते केतेने माटेनुं पाणुी

समोववुं स० किं वधारे गरम पाणुीने

नवाय अेवुं करवा तेमां डुं पाणुी उमेरवुं

ઇલકાબ (૨) સાહેબ (શાળામાં શિક્ષકને માટે અંગ્રેજીમાં સંબોધન)

સર- વિં [ફા.] 'વહુ'ના અર્થમાં શબ્દની આગળ (ઉદા. સરરૂબો)

સર પું [સરં ફા.] (યજુંપરુઅવંમાં) પતાની રમતમાં અમુકનું પ્રાધાન્ય તે; હુકમ

સર વિં તાબે; આધીન; જિતાયેલું

સર પુંઅવંવં (વ્યાજ ગણવામાં) મુદ્દલ અને મુદ્દતના મહિનાનો ગુણાકાર

સર અં 'પ્રમાણે; રૂબે' એ અર્થમાં નામની કે વિરોધણની સાથે (કાચહેસર) (૨)

'માટે, અર્થે' એ અર્થમાં નામની સાથે (ધંધાસર) (૩) નિરર્થક પૂર્વપદ તરીકે.

ઉદા. સરસમાચાર [એક છાંડ સરકટ નં [સં. સર+કટ] નેતર કે ખરુ જેવો

સરકટું વિં સરકી બચ-જવાય એલું (૨) નં સરકણી જગા

સરકવું અંકિં [સં. સ] લપસવું; ખસવું (૨) છટકવું; ધીમે રહીને જતા રહેવું

સરકસ નં [હં.] જનાવર, કસરત વગેરેના ખેલનો તમાસો

સરકાર પું; સ્ત્રીં [ફા.] પ્રભુનું શાસન કરનારી સત્તા (૨) રાજસાહેબ, સત્તાધીશ

એ અર્થના ઉદ્દેશોધનમાં વપરાય છે. ંધારો પું, ંભરણું, ંભરત નં મહેસૂલ. -રી વિં સરકારનું; સરકાર

સંબંધી

સરકિયું નં સરકી શકે તેવી ગાંઠ

સરકો પું [ફા. સિરકહ; સં. સરક] ધણો જ ખાટો રસ; તાડી, શેરડી, દ્રાક્ષ વગેરેનો ખટાશ ચડેલો રસ

સરખામણી સ્ત્રીં [જુઓ સરખું] તુલના; મુકાબલો (૨) ખરાખરી

સરખાવું સં કિં ['સરખું' પરથી] મુકાબલો કરવો; મેળવી જેવું; તુલના કરવી

સરખું વિં [પ્રા. સરિવહ (સં. સરહ)] ખરોખર; સમાન (૨) સપાટ; ખાડાટેકરા

વિનાનું (૩) ખરોખર રીતનું; વ્યવસ્થિત (૪) છાજવું; ધટિત (મારા સરખું કામ)

(૫) વાક્યમાં નામ પછી વપરાતાં 'ધ' કે 'થે' જેવો ભાવ સૂચવે છે. ઉદા.

આંગળી સરખી ન ઉપાડી

સરગવો પું [સં. સિમ્મ] એક ગ્રાહ

સરધસ નં [ફા. રાહગત] વરણીડાની પેઠે, પ્રસંગ પર ગામમાં ફરે છે તે કે તેમ નીકળેલ સમુદાય

સરજનહાર પું જુઓ સર્જનહાર

સરજવું સંકિં જુઓ સર્જવું

સરજોરી સ્ત્રીં [ફા.] જુઓ સિરજોરી

સરડકો પું [રવં] સરડ એવો અવાજ; સૈડકો; સખડકો

સરડો પું [પ્રા. સરહ (સં. સરટ)] કાચિડો

સરણિ(નથી) સ્ત્રીં [સં.] પગરસ્તો; માગ' (૨) પદ્ધતિ; રીત

સરત સ્ત્રીં [સરં મુરતા (સં. સ્મૃતિ)] નજર (૨) ચાદ્દારત; સ્મૃતિ (૩) ધ્યાન. ંચૂકે

સ્ત્રીં નજરચૂક; ભૂલી જવું તે

સરતું વિં [સરં સરસું] નજક; ખાસે

સરદાર પું [ફા.] નાયક; આગેવાન (૨) અમીર; ઉમરાવ

સરદેશમુખી સ્ત્રીં [મ. સર + દેશમુખ ઉપરથી] મરાઠી રાજ્યનો મહેસૂલી લાગો

સરનરીતિન પું [ફા.] સભાપતિ; પ્રમુખ

સરનામું નં [ફા.] નામકામ વગેરે

સરપણું નં [સં. શ્રવણ = રાંધવા માટેનો અગ્નિ] ખાવળનાં લાકડાં

સરપંચ પું [સર + સં. પંચ] પંચનો વડો

સરપાવ પું [ફા. સરોપા] શાખાશી બદલ આપવામાં આવતો પોચાક; ઇનામ

સરપેચ પું [ફા.] જુઓ શિરપેચ

સરફરોશી સ્ત્રીં [ફા.] માથું ઢૂલ કરવું -આપવું તે

સરબર વિં [દે. સરિગરી (પ્રા. સરિ-સં. સરશ + ઘ)] ઓછુંવતું નહિ -સરખે-સરખું (૨) નફતોટા વિનાનું

સરબરા સ્ત્રીં [ફા. સરવરાહ] આદરસ્તકાર; સેવાચાકરી

સરમુખત્યાર વિં [સર + મુખત્યાર] કુલ

सत्तावाणुं (२) कुक्ष सत्तावाणो अधिकारी.
 -री स्त्री० सरमुख्त्यारपणुं; कुक्ष सत्ता
 सरयु(-यू) स्त्री० [सं.] उत्तर हिंदुस्ताननी
 नदी, जेने कांडे प्राचीन अयोध्या छती
 सरव वि० [सं.] सीधुं (२) मुश्केल नहि
 अंतुं (३) निष्कपटी; निष्प्रास. ०त्ता स्त्री०
 सरवडियुं, सरवकुं न०, सरवडो पुं०
 रडी रडीने षडंतुं वरसाहंतुं अचट्टुं
 सरवष्ठी स्त्री० [‘सरवावुं’ उपरथी] तेरमाने
 द्विसे कराती सम्मलान ध०नी क्रिया
 सरवर न० लुओ सरोवर
 सरवाष्ठी स्त्री० [‘सरवुं’ उपरथी] अरळुं
 सरवायुं न० आभा वर्षा ना हिंसायनुं तारळुं
 सरवाणो अ० [लुओ सारवाणो] अकंठर
 (२) परिष्णामे; अते
 सरवाणो पुं० स०भ्याओने बेगी उमेरवी
 ते (२) तेथी यती कुल रकम
 सरवुं वि० [प्रा. सर (सं. स्वर) उपरथी] शरवुं;
 अ सांलणे तेवुं (२) मोटथी मोलायेळुं
 सरवुं वि० [लुओ साराट] अमुक नतना
 रवाह अने डेरमवाणुं [सरवा पग
 सरवुं वि० [सं. स उपरथी] यपण. उहा०
 सरवुं अ० किं [प्रा. सर (सं. स)] लुओ
 सरकतुं (२) पार षडंतुं; वणतुं (जेम के
 गरळ, अथ, काम)
 सरवे (२) स्त्री० [इं.] आंकली; भोजली;
 (जमीनना भाप ध०नी) तथास. ०थर
 पुं० [इं.] ते करनार ध०नेर
 सरवेयुं न० लुओ सरवायुं
 सरशियुं न० सरसवनुं तेल [अणसियुं
 सरशियुं न० [प्रा. सरीसिब (सं. सरीसिप)]
 सरस पुं० लुओ सरेश
 सरस वि० [सं. श्रेयस् उपरथी] सारुं; उत्तम
 सरस वि० [सं. समस] रसवाणुं (२) सुंठर
 सरसव पुं० [प्रा. सरिसव (सं. सवप)] अ०
 नतनुं तेवी णी [रपधां; यडसायडसी
 सरसाई स्त्री० [‘सरस’ नं. २ उपरथी]
 सरसामान पुं० [सर+सामान] रायरथीळुं;
 धरगथ सामान

सरसिण न० [सं.] कभण
 सरसियुं न० लुओ सरशियुं नं. १ तथा २
 सरसुं अ० [दे. सरिस] अडिने पासे; नशुक
 सरसूणो पुं० [फा.] वडो सूणे; प्रांत के
 विलागोने उपरी
 सरसवती स्त्री० [सं.] विधानी देवी; शारदा
 (२) उत्तर गुजरातनी अेक नदी (३)
 त्रिवेणीसंगमनी गुप्त नदी. ०पुणन
 न० सरसवतीनी पूजनो विसव (काई ठेकाळे
 वसंतपंचमीअे तो काई ठेकाळे आसो
 भासमां) (२) द्विवाणीमां योपडानुं पूजन
 सरसई स्त्री० [फा. सरहदा] सीमा; सीमाडो.
 ०प्रांत पुं० हिंदना वायव्य भूलानो, ते
 सरसई परने प्रांत (इवे पाकिस्तानमां)
 सरण, ०त्ता स्त्री० लुओ ‘सरस’मां
 सरणम पुं० [फा.] जोईती सामग्री (२)
 लडाई के लरकरनी सामग्री
 सरा स्त्री० [सं. स उपरथी] प्रवाल; धारा
 (२) ऋतु; भोसम (उहा० लगनसरा)
 सरा(-ई) स्त्री० [फा.] मुसाइरपानुं
 सराट पुं० सरवी वास के स्वाह
 सराडे अ० [लुओ साराळ] सवे; सीधे मागे
 सराळु स्त्री० [प्रा. साण (सं. शाण)] धार
 काठवानुं यंत्र. -खियो पुं० साराळ उपर
 धार काटी आपनार
 सराइ(-ई) लुओ ‘शराइ’मां
 सरार अ० [फा. सरासर = आ छेडाथी पैला
 छेडा सुधी] डरार; ठेक सुधी
 सराव [सं.], ०लुं न० सराव; शकेडुं
 सरावतुं स० किं सारवुं-श्राद्ध करतुं
 सरासर अ०, -री अ० (२) स्त्री० [फा.];
 सर० दे. सरिसरी] लुओ सरैराश
 सरांडी (०) स्त्री० [सं. शर के शण + काडी (सं.
 काष्ठ)] करांडी; सांडी
 सरित(-ता) स्त्री० [सं.] नदी
 सरियाम वि० सुभ्य; धीरी (२२तो) (२)
 लहेर (३) सीधुं; सणंग
 सरीयुं वि० [प्रा. सरिकळ] सरयुं
 सरीसुं वि० [प्रा. सरिस (सं. सहश)] सरयुं

सरीसुं अ० सरसुं; नलक [प.]
 सरु न० [फा. सर्वे] अेक आड; शरु
 सइप वि० [सं] सरसुं; समान (२) इपाणुं;
 सुंदर. ०ता स्त्री०
 सरेडे अ० लुओ सराडे
 सरेराश स्त्री० नागी मोटी रकमोनो लुमलो
 करीने कडातुं मान (२) अ० सरेराश
 गलतां (३) शुभारे; अंदाजथी [ग.]
 सरेराश(-स) पुं० [फा.] यामडां केडाडकांभांथी
 भणतो थिकुओ पदाथं
 सरेथो पुं० [प्रा. सुरहिओ (सं. सुरगिक)]
 सुगंधीदार वस्तुओ वेयनार
 सरेथ न० [सं.] कभण. -निनी स्त्री० [सं.]
 कभणनी वेद
 सरेथ पुं० [फा. सुरोद] अेक तंतुवाध
 सरेथवर न० [सं.] मोडुं तणाय
 सरेथ, ०थन्नेपेउंटर पुं० [हं.] अमुक सकेल
 के विभागनो अेक भलेसुधी अधिकाारी
 सर्ग पुं० [सं.] सृष्टि (२) उत्पत्ति (३) त्याग
 (४) अध्याय (काव्यनो)
 सर्गलाघट स्त्री०; न० [हं.] भूय दूर सुधी
 पळेये अेवो वीजणीनो जेरेदार प्रकाश
 सर्गक वि० (२) पुं० [सं.] सर्गनार
 सर्गन पुं० [हं.] शत्रुवैध; वाडकापनुं काम
 भास जलतो दाकार
 सर्गन न० [सं.] सर्गुं ते (२) सनेंछुं
 ते; कृति (३) सृष्टि. ०लूतुं वि० आहि;
 सृष्टिनी शरआतथी यालतुं आवेछुं.
 ०शक्ति स्त्री० ननुं रयवाणी शक्ति. ०छोर
 पुं० सरजनहार; पेदा करनार; ईश्वर
 सर्गुं स०किं [सं. सज] पेदा करतुं; रयतुं
 सर्गित वि० [सं.] सनेंछुं (२) नसीपमां
 लपेछुं
 सर्दि किडेड न० [हं.] प्रभासपत्र
 सर्प पुं० [सं.] साप. ०हंश पुं० सापनो हंश
 सर्पुं अ० किं [सं. सर्] दोडी जतुं
 सर्पिणी स्त्री० [सं.] सापनी भादा
 सर्व वि० [सं.] अंधुं; सथणुं. ०कादीन वि०
 [सं.] नित्य; अधो वपत टकी रहेनार.

०गत वि० [सं.] सर्वत्र रहेछुं. ०गामी
 वि० [सं.] सर्वव्यापक. ०गुणसंपन्न
 वि० सर्व गुणोवाणुं (२) दुगुणे पूदुं;
 अधा दुगुणोवाणुं [ला]. ०ग्राही वि० अंधुं
 अहणुं करतुं. ०जनीन वि० [सं.] सार्व-
 जनिक; सर्व लोक संधी. ०ज वि०
 [सं.] अंधुं जलनारुं. ०जाता स्त्री०. ०ता:
 अ० [सं.] योतरक (२) अधी आलुअेथी
 (३) सर्व प्रकारे. ०तोलाद्र वि० [सं.] अधी
 रीते सुंदर. ०तोभुअ(-भी) वि० [सं.]
 अधी आलु सुभवाणुं (२) दरेक प्रकारनुं;
 पूरुं; व्यापक. ०त्र अ० [सं.] दरेक स्थणे.
 ०था अ० [सं.] सर्व प्रकारे; अधी रीते.
 ०दभन वि० [सं.] अधानुं दभन करनारुं.
 (२) पुं० दुष्यंत अने शकुंतलानो पुत्र भरत.
 ०दशी वि० [सं.] अंधुं जेनारुं के जलनारुं.
 ०दा अ० [सं.] हंमेशां; निरंतर. ०देशिता
 स्त्री० सर्वदेशीपणुं. ०देशी(व्य) वि०
 अधा देश, अंग के विभागने लगतुं.
 ०धर्मसमभाव पुं० अधा धर्मो प्रत्ये
 समानतानो भाव. ०नाम न० [सं.]
 नामने अद्वै आवतो शब्द [व्या]. ०नाश
 पुं० [सं.] अधानो नाश. ०पक्षी वि०
 अधा पक्षने लगतुं (२) सर्वनो योग्य
 पक्ष करतुं. ०पक्षी वि० अंधुं लक्षण
 करतुं. ०मान्य वि० अधाने मान्य.
 ०व्यापक, ०व्यापी वि० [सं. सर्वव्यापी]
 सर्वत्र व्यापी रहेछुं. ०शक्तिमान
 वि० सर्व प्रकारनी शक्तिवाणुं. ०श्रेष्ठ
 वि० सर्वमां श्रेष्ठ. ०सत्ताधीश पुं०
 सर्व सत्ता जेना हाथमां छे तेतुं;
 सरसुअत्यार; ०संअड पुं० [सं.] अधी
 जतनी माहितीनो संग्रह; 'साधकदे-
 पीठिया'. ०साधारणुं, ०साभान्य वि०
 सौने लागु पडतुं. ०स्व न० [सं.] पोतानुं
 अंधुं; अधी भावमत्ता के शक्तिसंपत्ति.
 -र्वानुमत वि० [अनुमत] अधाने
 अनुमत-कबूल (२) पुं०; न० अधानो मत.
 -र्वानुमति स्त्री० अधानी अनुमति.

-**वर्षा**प्यं न० [+अर्षण] सर्वास्त्रानु अर्षण्यं.

-**वर्षा**गी(०)प्यं वि० [सं. सर्वागीण] सर्वा

अंगाने लभतुं(२)आभा शरीरमां व्यापी

के इरडी रहेतुं. -**वर्षा**सं० [सं.] सर्वा; अर्षुं.

-**वर्षा**श्च वि० [+उच्च] सौथी उच्च.

-**वर्षा**शुभं, -**वर्षा**त्तम वि० [सं.] सौमां

उत्तम; श्रेष्ठ. -**वर्षा**द्वयं पुं० [+उदय] सर्वांने

उदय; अधानुं हित. -**वर्षा**प्रभासायकं

वि० [+विषमा+सायक] अथी शुभ

उपभाषेने योच्य; श्रेष्ठ (वहील भाटे

पत्रेमां वपरातुं वि०). -**वर्षा**पयोगी वि०

सर्वांने उपयोगी. -**वर्षा**परी वि० [+उपरी]

सौथी चडियातुं (२) श्रेष्ठ

सलक्ष्यं वि० [स+लक्ष्य] सासं लक्ष्य-

वाणुं (२) सभणुं; तोक्षानी नहि तेतुं

सलक्ष्य वि० [सं.] लाजवाणुं (२) अ०

लक्ष्मणपूर्वक

सलक्ष्य वि० [सं.] लाजवाणुं (२) अ०

लक्ष्मणपूर्वक

सलक्ष्य वि० [सं.] लाजवाणुं (२) अ०

लक्ष्मणपूर्वक

सलक्ष्य वि० [सं.] लाजवाणुं (२) अ०

लक्ष्मणपूर्वक

सलक्ष्य वि० [सं.] लाजवाणुं (२) अ०

लक्ष्मणपूर्वक

सलक्ष्य वि० [सं.] लाजवाणुं (२) अ०

लक्ष्मणपूर्वक

सलक्ष्य वि० [सं.] लाजवाणुं (२) अ०

लक्ष्मणपूर्वक

सलक्ष्य वि० [सं.] लाजवाणुं (२) अ०

लक्ष्मणपूर्वक

सलक्ष्य वि० [सं.] लाजवाणुं (२) अ०

लक्ष्मणपूर्वक

सलक्ष्य वि० [सं.] लाजवाणुं (२) अ०

लक्ष्मणपूर्वक

वि०(२)पुं० सुवेहं करनार के करावतार

सलाहकार पुं० सलाह आपतार

सलिल न०[सं.] पाली

सल्लूकं स्त्री० [अ.] वर्तल्लूक; रीतलात; वर्ताव

सल्लूकाई स्त्री०[अ. सल्लूक उपरथी] सल्लयता;

विनथी वर्तल्लूक (२) सल्लूकाव; भेण

सल्लूखुं वि० [प्रा. सल्लूण (सं. स+ल्लूण)]

मनोहर; सुंदर

सल्लून न० [इं.] धरना जेवी सगवडोवाणो

मनोहर; सुंदर रेलगाडीने भास उज्जे

(२) स्त्रीभरमां उताउभोना मोटो अरेडो

(३) उज्जमनी हुडान

सल्लेपाट पुं० [इं. स्त्रीपर] रेलना पाटा नीचे

गोडवातो पाटो

सलो पुं० पातणुं ली'पणु; अणोठ

सलतनत स्त्री० [अ.] पादशाहत; राग्य

सलक्षर पुं० [इं.] गंधक [र. वि.]

सलक्षर पुं० [इं.] सलक्षरस असिडने

क्षार [र. वि.]. -**स** पुं० [इं.] सलक्षर

साथे लणीने यथेक्षे क्षार [र. वि.]

सलक्षर पुं० [इं.] सलक्षरस असिडने

क्षार [र. वि.] [[र. वि.]

सलक्षर पुं० [इं.] सलक्षरस असिडने

क्षार [र. वि.] [[र. वि.]

सलक्षर पुं० [इं.] सलक्षरस असिडने

क्षार [र. वि.] [[र. वि.]

सलक्षर पुं० [इं.] सलक्षरस असिडने

क्षार [र. वि.] [[र. वि.]

सलक्षर पुं० [इं.] सलक्षरस असिडने

क्षार [र. वि.] [[र. वि.]

सलक्षर पुं० [इं.] सलक्षरस असिडने

क्षार [र. वि.] [[र. वि.]

सलक्षर पुं० [इं.] सलक्षरस असिडने

क्षार [र. वि.] [[र. वि.]

सलक्षर पुं० [इं.] सलक्षरस असिडने

सवा वि० [प्रा. सवाय (सं. सवार)] अेक
अने या; ११ (२) (भील स'च्या आगण
लागता) तेथी ०१ वधारे. नेम के, सवा
७ (३) सेा, हवर नेवी स'च्या पूवे
'तेथी सवा गळुं' अर्थ पताचे. उडां
सवा सेा. ०४ वि० स्त्री० सवायुं (२)
स्त्री० सवागळुं ते

सवाकवा पुं० [स (सं. सु) + वा, क (सं. कु)
+ वा] अनुकूल के प्रतिकूल पवन (२)
अकरमात

सवाडे पुं० ['सवा' उपरथी] पैसेा; दोढियुं

सवाळु स्त्री० [नुआ सुडाळ] सोपतने
आन'द; सोपतनी हूइं(२) आराम; करार

सवादियुं वि० ['स्वाद' उपरथी] स्वादिष्ट
(२) स्वादिष्ट थीनेना यडकावाणुं

सवाया पुं० अ० व०, न्यां० अ० व० सवाना
आं०, -युं वि० सवागळुं (२) अडियातुं.
-थी पुं० सवाडे; पैसेा

सवार (स') स्त्री० न० [दि.] प्रातःकाण; वडाळुं

सवार वि० [फा.] घोडा, ढाथी के वाडन
उपर गेडेळुं (२) पुं० तेवा भाळस;
अस्वार (३) घोडेसवार सिपाई. -री
स्त्री० [फा.] सवार थवुं ते(२) गाडी वगेरेमां
गेसनार उतारु (३) वाडने चडी उड-
माळथी वरघोडा इपे इरवुं ते; तेवा वर-
घोडा (४) अमदहारीने अगे मुसादरी
(५) कृत्य; हुमडो; यडाई

सवाल पुं० [अ.] प्रश्न (२) पूछवानुं ते;
भाजणी; अरज (३) जाल. ०१ वाअ
पुं० अ० व० प्रश्नोत्तर (२) जेडाजोडी (३)
पडपूछ - तपास

सवा वीस वि० [सवा + वीस] सायुं;
प्रमाणशप; शिशोधार्थ [दा.]

सवासळु स्त्री० [सं. सुवासिनी] सौभाग्य-
वती स्त्री

सवासळु न० सारुं दगाडवा भीहुं भीहुं
जालवुं ते (२) कालावादा [प्रभु

सविता पुं० [सं.] सूर्य (२) सरजनहार;

सविनय वि० [सं.] विनययुक्त (२) अ०

विनयपूर्वक. ०१ ग पुं० विनयपूर्वक
- अहिंसायुक्त बांग (अन्यायी के
अधर्मी) कायदा के हुकमने)

सविशेष वि० [सं.] विशिष्टतावाणुं; अ-
साधारण (२) उत्तम; मुख्य (३) अ०
भास करीने (४) भूषण

सविस्तर वि० [सं.] विस्तारयुक्त (२)
अ० विस्तारपूर्वक

सवे (वे,) अ० [स + वेह उपरथी] ठेकाळे;
रस्ते; व्यवस्थित (२) वि० सारुं; इडुं

सवेणा अ० वपतसर; आगणथी

सवेथी पुं० अेक छंद

सव्य वि० [सं.] डायुं (२) डामे अमे रहेळुं
(जनेाई). ०१ सव्यी पुं० [सं.] (डामे
ढाथे यल आळ छोडी शकतार) अन्तुं न

सव्यापसव्य वि० [सं.] डायुं जमळुं

सशक्त वि० शक्तिवाणुं; सभणुं

सशस्त्र वि० [सं.] शस्त्रसज्ज; शस्त्र साथे

ससडवुं अ० कि० [रव०] सड सड अवाज
साथे भूषण जेकणवुं [गरम करवुं

ससडावुं अ० कि० [रव०] सड सड अवाज

ससळवुं अ० कि० [रव०] सळसळवुं

ससळाट पुं० [रव.] सळसळाट; सळसळवुं ते

ससळी स्त्री० [रव०] ससळवानो अवाज
(२) भाणकनो अेक रोज [बाप

ससरो पुं० [सं. श्रुत; प्रा. ससुर] वर के वहुनेा

ससली स्त्री० [सं. शश; प्रा. सस] ससलानी
माहा. -हुं न० अेक नानुं योपणुं

प्राणी. -त्री पुं० ससलानी नर. [सस-
लानुं शी'गडुं शं० प्र० तेना नेवी

असंभवित वस्तु दर्शाववा वपराय छे]

सस्तन वि० स्तनवाणुं; 'भेमध'
सस्तुं वि० सोडुं (२) भार के वकर
विनानुं [दा.]

सस्य न० [सं.] धान्य; अनाज

ससरो पुं० [प्रा. सस (सं. शश)] ससलो
सळ अ० [सं.] साथे. ०१ र पुं० [सं.]

साथे मणीने काम करवुं ते; अेकपीनेने
मदंगार थवुं ते (२) आंजो. ०१ रिता

स्त्री०, ०कारित्व न० सहकारीपक्षुं, ०कारी
 वि० सहकारवाणुं; सहकार करतुं केतेनाथी
 यावत् (२) पुं० सहकार करनार, ०कारी
 अंडार पुं० सहकारथी यावती दुकान.
 ०कारी भंडण न०, ०कारी भंडणी
 स्त्री० सहकारथी यावत्तुं भंडण
 सहगमन न० [सं.] साथे गतुं ते (२)
 सती यत्तुं ते [सोपत्नी. -री स्त्री०
 सहचर वि० (२) पुं० [सं.] साथे करनार;
 सहचार पुं० [सं.] साथ; संग; सोपत्त;
 संभंध (२) सुसंगतपक्षुं (३) सहचर्य.
 -रिष्णी वि० स्त्री० [सं.] साथे रहनेारी
 के करनारी (२) स्त्री० सहचरी
 सहज वि० [सं.] साथे जन्मेत्तुं (२) कुदरती;
 स्वाभाविक (३) सहज; सहजुं (४)
 अ० भास कारण विना (५) स्वाभा-
 विक रीते (६) सहजार्थी
 सहजन्य वि० [सं. सह + जन्. उपरथी]
 साथे जन्मेत्तुं
 सहजभास वि० सहजे मणेत्तुं
 सहजभुद्धि स्त्री० कुदरती भुद्धि के प्रेरणा;
 'धन्विं'कट' [रुद्रुत्तुं ते
 सहजरुक्ति स्त्री० सहजभुद्धि; सहजे
 सहधर्म्यार पुं० [सं.] साथे रही जवन-
 नी करणे जलवती ते. -रिष्णी स्त्री०पत्नी
 सहधर्मिष्णी स्त्री० न्युयो सहधर्म्यारिष्णी
 सहधर्मी वि० (२) पुं० [सं.] समान धर्म-
 वाणुं (२) अेकसमान धर्मनुं अनुयायी.
 सहन न० [सं.] सहजुं - भमत्तुं ते.
 ०शक्ति स्त्री० सहन करवानी शक्ति.
 ०शील वि० [सं.] सहन करे तेवा
 स्वभावनुं; शांत; धीर; सहिष्णु.
 ०शीलता स्त्री० [श्याथी
 सहपाठी पुं० [सं.] साथे जलनार; सहा-
 सहभागिनी स्त्री० [सं.] पत्नी
 सहसोजन न० [सं.] साथे जेसी करेत्तुं
 भोजन (२) सिन्न वर्षना लोकानुं अेक
 पंगते भोजन [सरभा मतवाणुं
 सहमत वि० [सं.] अेकमत; समान-

सहयोग. -गी [सं.] न्युयो सहकार, -री
 सहर्ष वि० [सं.] हर्षयुक्त (२) अ० हारभसेर
 सहवास पुं० [सं.] साथे वसत्तुं ते (२)
 सोपत्त; संभंध (३) अ० वास; महावरी.
 -सी वि० साथे वसनाहुं (२) परिवित
 (३) टेवायेत्तुं [साथे शिक्षण आपत्तुं ते
 सहशिक्षण न० [सं.] छाकराछा करीयेने
 सहसा अ० [सं.] उतावणे (२) आयित्तुं
 (३) विचार कर्था विना
 सहस्र पुं० [सं.] हजार. ०रश्मि पुं० [सं.]
 रश्मि. -साक्ष पुं० [सं.] शूद्र.
 सहाध्यायी पुं० [सं.] साथे जलनार
 विद्यार्थी; सहपाठी
 सदानुभाव पुं०, सदानुभूति स्त्री० [सं.]
 समभाव; हिलसोछ
 सहाय पुं० [सं.] मित्र; मददगार
 सहाय स्त्री० [न्युयो साह] मदद. ०के
 वि० मददगार. ०कारक, ०कारी वि०
 सहाय करनाहुं (२) सहायमां वपरत्तुं
 कियापद [व्या.]
 सहायता स्त्री० [सं.] साह; मदद
 सहायभूत वि० मददगार यथेत्तुं
 सहायवृत्ति स्त्री० परस्पर सहाय करवानी
 (प्राणीनी) सहजवृत्ति; सहायशीलता
 सहारो पुं० आश्रय; हूंक
 सहित अ० [सं.] साथे (२) सुंधां
 सहियर स्त्री० [प्रा. सही (सं. सखी)] सही; सपी
 सहियारुं वि० [प्रा. साहार, ण सं. साधारण]
 भागिभागावणुं (२) भेगुं; भाग नहे व्या
 न होय तेत्तुं (३) न० पतियाणुं; भागियाणुं
 सहिष्णु वि० [सं.] न्युयो सहनशील.
 ०ता स्त्री०
 सही स्त्री० [म. सहोह] (मत, कागणमां
 नीये पौतानुं नाग जलपत्तुं ते; मतुं (२) वि०
 भुं; सायुं (३) अ० कणूद; मंनूर; नकी
 सही स्त्री० [प्रा. (सं. सखी)] सपी; सहियर.
 ०पक्षुं न० सपीपक्षुं; सहियर तरीकेना
 संभंध
 सहीसिद्धामत वि० सुरक्षित; कांई पक्ष

ઈન્ન કે નુકસાન વિનાનું (૨) અં તેવી રીતે. -તી સ્ત્રીં સહીસલામતપણું સહુ વિં સર્વં [સહેલાઈ સહુલિયત સ્ત્રીં [અ. સહૂલત] સુગમતા; સહુલ્ય વિં [સં.] સામાનો ભાવ કે લાગણી સમજ શકે તેવું (૨) દયાળુ (૩) રસિક; રસજ્ઞ. ઠા સ્ત્રીં સહેજ (સહે) વિં [સં. સહજ ઉપરથી] થોડું; અલ્પ (૨) અં જુઓ સહેજ. ઠસાજ વિં (૨) અં થોડુંધણું; જરાક. -જે અં સહેલાઈથી સહેતુક વિં [સં.] હેતુવાળું; સપ્રયોજન સહેલ (સહે) વિં [અ. સહૂલ] સહેલું સહેલ (સહે) સ્ત્રીં [અ. સૈર] આનંદથી આમતેમ ફરવું તે (૨) મોજમલ; હહેર. ઠગાહ સ્ત્રીં [+ ફા. ગાહ = જગા] હરવું ફરવું કે મોજમલ માણવી તે કે તેની જગા. ઠસપાટા પુંઠવંઠવં મોજમલ સહેલાઈ (સહે) સ્ત્રીં [જુઓ સહેલ ?] સરળતા સહેલાણી (સહે) વિં (૨) પું [જુઓ સહેલ ર] મોજ; આનંદી (માણસ) સહેલું (સહે) વિં [જુઓ સહેલ ?] મુશ્કેલ નહિ તેવું; સરળ. ઠસટ વિંઠવે કદમ સહેલું સહેલાવું (સહે) અંકિં 'સહેલું'નું કર્મણિ સહેલું (સહે) સંકિં [સં. સહ] સહન કરવું; વેડવું; ખમવું સહેહર વિં [સં.] એક માને ષેટ જન્મેલું (૨) પું ભાઈ. -રા વિં સ્ત્રીં [સં.], -રી સ્ત્રીં બહેન [એક પર્વત સહ પું [સં.] પશ્ચિમ ધારનો એક ભાગ- સહ વિં [સં.] સહી શકાય એવું. ઠલેક પું જુઓ કર્મણિપ્રયોગ [આ.] સહાદ્રિ પું [સં.] સહ પર્વત સળ પું ગેડ કે દબાણનો આંકો - કાપો (૨) સોળ સળક સ્ત્રીં સળકવું તે; સળકો સળકડી સ્ત્રીં [સં. શલાકા] નાની સળી; સળેકડી (૨) ઉશ્કેરણી [લા.]. -ડું નં સળેકડું; સળી

સળકવું અંકિં [સં. શલાકાઉપરથી] સહેજ હાલવું; સળવળવું (૨) (દાઠ સાથે) ખાવાનો ભાવ થવો (૩) ભોંકાવું હોય તેમ સળકા નાખવા સળકો પું જુઓ સળક (૨) તીમ ઇચ્છા સળગવું અંકિં બળવું; લાગવું સળવળવું અંકિં જરા જરા હાલવું; મરડાવું (૨) શરીર પર જવડું આલવું હોય તેવી લાગણી થવી (૩) કશું કરવા તત્પર થઈ રહેવું [લા.] સળવળાટ પું સળવળવું તે સળવું અંકિં [જુઓ સડવું] જવડા પડવાથી અંદરથી ખવાઈ જવું; અંદરથી ખગડી જવું સળંગ વિં [સં. સંલન] સાંધ વિનાનું; આખું; તૂટક નહિ તેવું; ઠેઠ સુધીનું (૨) અં અટક્યા વિના; ઠેઠ સુધી. ઠસૂત્ર વિં સળંગ; કમમત્ત; ખરોખર સંકળાયેલું સળિયો પું [જુઓ સળી] ધાતુનો લાંબો કંકડો સળી સ્ત્રીં [સં. શલાકા] ધાસનો, લાકડાનો કે ધાતુનો લાંબો, પાતળો, ગોળ, નાનો કંકડો. ઠસંચો પું યુક્તિ પ્રયુક્તિ (૨) ઉશ્કેરણી [લા.] સળેકડી સ્ત્રીં, -ડું નં, સળેખડી સ્ત્રીં, સળેખડું નં જુઓ 'સળકડી'માં સળેખમ નં [સં. સ્લેખન] એક રોગ; શરદી સળો પું સડો; સળવું તે સંકટ નં [સં.] દુઃખ આદત. ઠનિવારણુ નં મદદ આપી સંકટ દૂર કરેવું તે સંકડામણુ (-ણી) સ્ત્રીં જગાની તંગાશ (૨) લીડ; મુશ્કેલી સંકડાવું અંકિં [સાંકડું ઉપરથી] દબાવું; ભચાડવું (૨) જગાની તંગાશ વેઠવી (૩) મુશ્કેલીમાં આવવું [લા.]. -રી સ્ત્રીં જગાની તંગાશ (૨) મુશ્કેલી સંકર પું [સં.] લેખસેળ; મિશ્રણ સંકર્ષણ પું [સં.] બલરામ (૨) શેષનાગ સંકલન નં, -ના સ્ત્રીં [સં.] એકઠું કરવું તે; સંશ્લ (૨) સરવાળો

संक्षिप्त वि० [सं.] ऐक्यं करेत्
 संक्षेप पुं० [सं.] तरंग धराहो; ध्वजा(र)
 निश्चय; मनसुभो (३) धर्मकर्म वगेरे
 करवा भाटे खेवाभां आवतो निचम
 (४) कल्पना करवी ते; तर्क. विकल्प
 पुं०अ०व० तर्कवितर्क. ०शक्ति स्त्री०
 संक्षेपनी शक्ति; ध्वजाशक्ति. -द्विपत्
 वि० [सं.] कल्पेत् (२) ध्वजेत् (३)
 निश्चय करेत्
 संक्षेपात् अ०किं 'सांक्षेपुं' कर्मणि;
 संक्षेप यत्; सांक्षेपना आंक्षा पेठे
 जेदायेल होतुं
 संक्षेपुं वि०[सं.] मिश्रित; सेणसेण थयेत्
 (२) वेरायेत्; इलायेत्; व्याप्त; अरथक
 (३) अरथ (४) संक्षेपित
 संक्षेपित (न) न० [सं.] स्तुति
 संक्षेपित वि० [सं.] सक्षेप पामेत् (२)
 सांक्षेपुं; उदार के विशाण नक्षि तेत्
 संक्षेप वि० [सं.] व्याप्त; लीडवाणुं (२)
 अथवस्थित (३) असांगत
 संक्षेप पुं० [सं.] अजाकथी करेदी धूपी
 गोडवाणु (२) लुयो संक्षेपरथान (३)
 धारा; निधानी (४) करार; शरत (५)
 अमुक शब्दथी अमुक अर्थनो बोध
 थवो जेईजे येनी भाषानी परंपरागत
 इति [व्या.] ०स्थान न० संक्षेप प्रमाणे
 भणवानी जगा
 संक्षेपुं सं०किं [दे. संक्षेप] आटोपुं;
 ऐक्यं करवुं; पाणुं वाणी खेत्
 संक्षेप पुं० [सं.] तगी; अकृत: संक्षेप
 (२) आंयको; अयकालुं ते (३) लज्ज;
 शरम (४) जिडात्ते. ०न न० संक्षेपुं
 ते. ०पुं सं०किं [सं. संक्षेप] संक्षेप करवो.
 -व्यापुं अ०किं संक्षेप पामवो
 संक्षेपुं सं०किं [प्रा. संकोट] सांक्षेपुं करवुं;
 इलायेत् ऐक्यं करवुं; संक्षेपुं
 संक्षेपुं स्त्री० संक्षेपुं ते
 संक्षेपुं सं०किं वधारे अंहर ठेवुं (२)
 प्रभवदित करवुं (३) उरकरवुं (४) लुयो
 संक्षेपुं

संक्षेप पुं०, ०पुं न० [सं.] ऐक्यं जगा के
 स्थितिभांथी जील जगा के स्थितिभां
 जवुं ते; संक्षेप(र) ज्योणंजुं ते (३)
 प्रवेश करवो ते
 संक्षेप वि० [सं.] ऐक्यं जगाथेथी जील
 जगाथे गयेत् (२) पलोयत् करेत्;
 संक्षेपित (३) स्त्री० लुयो मकरसंक्षेपित.
 (४) नातवरामां भाषामां वषेत् उधरावतां
 वपरातो भाव. -त स्त्री० [सं.] लुयो
 संक्षेप(र) मकरसंक्षेपित. -तिका (न)
 पुं० संक्षेपितो समथ; वयजाणो; ऐक्यं
 जगा के स्थितिभांथी जील जगा के
 स्थितिभां जवा सुधीनो वयलो समथ
 संक्षेपित वि० [सं.] दूकं
 संक्षेप पुं० [सं.] दूकाणु; सार (२) दूकावेत्
 के सारथ ते
 संक्षेपुं अ० किं [सं. शंका उपरथी]
 संक्षेपे थवो. -वो पुं० शंका; लज्ज
 (२) कर्मकमाटी; कंठो
 संक्षेप स्त्री० [सं.] रकम; आंको (२)
 गणना; गणतरी. ०तीत वि० [सं.]
 असंभ्य. ०पुल (न) न० नागी मोटी
 संक्षेप होवाने कारखे भणतुं के नीपजुं
 जेत् जण. ०वासाके वि० संक्षेप
 जणावनादे (वि०) [व्या.]
 संक्षेप पुं० [सं.] संक्षेप (२) संक्षेप (३)
 सोभत; सखवास (४) आसक्ति (५) मैथुन
 संक्षेप पुं० [फा.] पथर
 संक्षेप न० वीजरायेलो जण, होको के
 अंगोने ऐकनित करी व्यवस्थित करवां ते
 संक्षेपित वि० संक्षेपवाणुं
 संक्षेपित वि० [सं.] संक्षेप (२) सुसंगत
 संक्षेपित स्त्री० [सं.] संक्षेप (२) मेण (३)
 सखवास (४) पूर्वापर संक्षेप. ०दोष
 पुं० सोभतनी भाठी असर
 संक्षेपित [वि० फा.] पथर जेवा दिलतुं; कठोर
 संक्षेप पुं० लुयो संक्षेपितोष
 संक्षेप पुं० [सं.] संक्षेप; मेणप; समागम
 (२) नदीयोनुं मिलन; ते स्थान. ०नीध

पुं० अेक मल्लि, जे मल्ल्याथी प्रियना
 विद्योगनो अंत आवे छे अेक मनाय छे
संगसारी स्त्री० [फा.] पथर भारी भारीने
 छव लेवानी सभ
संगाय पुं०संगति; साथ; सोभत (वाटमां).
 -थी वि०(र)पुं० संगाय करनार
संगी वि०[सं.]संग करनार(र)पुं० सोभती
संगीत न०[सं.] गायन, वादन अने नृत्यनो
 समाहार (र) गायन के वादन
संगीन वि० [फा.] पथरनुं (र) टकाड;
 मज्जुत (३) स्त्री० अंद्कनी नणीने छेउ
 धालवांमां आवतुं बादा जेसुं अण्णीहार
 भानुं; 'अेथेनेट'. ०ता स्त्री०संगीन होवुं ते
संगृहीत वि० [सं.] संधरेसुं
संगेभरभर पुं०[फा.] यकमकनी छंटवाणे
 आरसपहाण्
संगोपन न० [सं.] पालनपोषण्
संग्रह पुं०[सं.]अेकहुं करवुं ते (र) संधरी
 राभेला जथे (३) सारी सारी वस्तुओनो
 अेक स्थणे करेला जभाव. ०कतां(-तां)
 पुं० संग्रह करनार [अेक शैग
संग्रहणी स्त्री० [सं.] संधरणीनो - आडानो
संग्रहवुं स०किं संग्रह करवो
संग्रहस्थान, **संग्रहालय** न० ज्वां
 देशपरदेशनी नल्लवा अने जेवानेग
 वस्तुओ अेकठी करी होय ते स्थण;
 'अ्यूजियम'
संयाम पुं० [सं.] युद्ध. ०संभिति स्त्री०
 युद्धनी व्यवस्थापक संभिति
संयाडक पुं० संअड करनार
संध पुं० [सं.] टाणुं (र) यात्राणुओनो
 समूह (३) संगठित अने व्यवस्थित
 समुदाय (जेम के, औद्ध बिक्षुओनो ध०)
संधदन न० [सं.] लुओ संगठन
संधटित वि० [सं.] अेकत्रित; संगठित
संधपण न० संधनुं के संध अनवाथी
 नीपणुं अण
संधरणी स्त्री० लुओ संअडणी
संधरवुं अ०किं [सं. संग्रह] अेकहुं करवुं;

जमा करवुं (र) जतन करीने राभी भूकुं
 (३) समास करवो; गौतानी अंदर लेवुं
संधराभोर वि० ज३रथी वधारेपडुं
 संधरी राभवानी वृत्तिवाणुं. -री स्त्री०
 संधराभोर वृत्ति; 'होडि'अ' [जथे
संधरो पुं० [सं. संग्रह] संधरेकी वस्तुओनो
संधर्ष पुं०, ०ज्जु न० [सं.] अे वस्तुओनुं
 धमावुं केअथडावुं ते (र) रपधां (३) कलड
संधवी पुं० संध काढनार (र) अेक अटक
संधव्यायाम पुं० समूहनो साथे धतो
 व्यायाम
संधशक्ति स्त्री० संधपण
संधाडिथो पुं० संधाडाथी धाट उतारनारे
संधाडो पुं० [सं. संवट्ट उपरथी] हाथीहांत,
 लाकडां वगेरेनो धाट उतारवानुं यंत्र
संधात पुं० [सं.] जेगा थवुं-अेकठा थवुं
 ते (र) समूह, जथे (३) साथ; संगाय
 (४) अेक ज पदार्थना आलुओनुं पररपर
 आकर्षण; 'काहीअन' [प. वि.] (५) अ०
 साथे (काणी संधात गथे ?). -ती वि०(र)
 पुं० संगाय करनार. -ते अ० साथे
संधेडो पुं० लुओ संधाडो
संथ पुं० [लुओ संथो] गुप्त करामत के
 गोठवण (र) बर्तित के पठारा वगेरेमां
 राभेसुं गुप्त भानुं
संथय पुं० [सं.] संग्रह; जभाव
संथरवुं अ०किं [सं. संचर] जलुं; यालता
 थवुं (र) हापल थवुं; व्यापी जलुं
संथण पुं० [प्रा. सोवचल (सं. सोवचल)]
 अेक क्षार
संथार पुं० [सं.] इलायुं ते; प्रसार (र)
 यलावलुं ते; प्रेरवुं ते (३) जलुं ते; -मां
 यर्धने जलुं ते (४) सूयनुं अेक राशिमांथी
 पीछमां जलुं ते
संथारवुं स०किं [सं. संचार] नणियां
 इेरवीने छापवुं ठीक करवुं
संथारावणुं स०किं 'संथारवुं'नुं प्रेरक
संथारो पुं० छापवुं संथारनार
संयालक पुं० [सं.] यलावनार-व्यवस्था

ભીંતમાં પાટેલું બાકું. ઠંકાળા પું બે
યુગ કે વિશિષ્ટ સમયો વચ્ચેનો સમય.
ઠવા પું શરીરના સાંધા રહી બીય
તેવો રોગ

સંધું વિં [પ્રા.સંધિબ(સં.સંહિત)] સધળું; તમામ
સંધ્યા સ્ત્રીં [સં.] બે સમયને જોડનારો-
વચગાળાનો દૂકો વખત (૨) સાંજ (૩)
સંધ્યા વખતે કરાતું નિત્યકર્મ. ઠંકાણ
[સં.], -ળા પું સાંજ. ઠવંદન નં [સં.]
સંધ્યા વખતનું નિત્યકર્મ

સંનિધિ પું; સ્ત્રીં [સં.] સમીપતા (૨)
અં પાસે; નજીક

સંનિપાત પું [સં.] જુઓ સનેપાત (૨)

ઢગલો (૩) સાથે મળવું તે (૪) સંબંધ

સંન્યસ્ત વિં [સં.] તણ દીધેલું (૨) નં
સંન્યાસ. -સ્તાશ્રમ પું [+ આશ્રમ]

વાનપ્રસ્થ પછીનો ચોથો આશ્રમ

સંન્યાસ પું [સં.] ત્યાગ કરવો તે (૨)
સંસાર વ્યવહારનો ત્યાગ (૩) સંન્યાસા-

શ્રમ. -સ્તાશ્રમ પું જુઓ સંન્યસ્તાશ્રમ.

-સિની સ્ત્રીં [સં.] સંન્યારી સ્ત્રી. -સી
પું [સં.] જેણે સંન્યાસ લીધો હોય તે

સંપ પું [પ્રા. સંવાય(સં. સંવાત)] ઐક્ય; મેળ

સંપત સ્ત્રીં [સં.] સંપદ; સંપત્તિ

સંપત્તિ સ્ત્રીં [સં.] ધન; દોલત (૨) ઐશ્વર્ય;
આબાદી (૩) અધિકતા; સંપૂર્ણતા.

ઠશાસ્ત્ર નં અર્થશાસ્ત્ર; સ પત્તિની
ઉત્પત્તિ અને વહેંચણીના નિયમોની

ચર્ચા કરતું શાસ્ત્ર

સંપદ(-દહ) સ્ત્રીં [સં.] સંપત; સંપત્તિ

સંપદ વિં [સં.] યુક્ત; સહિત (૨) વંશવંશાળી

સંપક પું [સં.] સંબંધ; સંગ

સંપર્ચ અંકિં સંપ કરવો

સંપાડવું સંકિં [પ્રા. સંપાઢ (સં. સંપાદય)]
પ્રાપ્ત કરવું; મેળવવું ('સંપાડવું'નું પ્રૈરક)

સંપાત પું [સં.] એક સાથે પડવું તે (૨)
સંગમ; સમાગમ (૩) પ્રહાર

સંપાદક પું [સં.] સંપાદન કરનાર. -ન
નં [સં.] મેળવવું તે (૨) તૈયાર કરવું તે

(૩) કોઈ પુસ્તક કે પત્ર પ્રસિદ્ધ કરવા
તૈયાર કરવું તે

સંપાદિત વિં [સં.] સંપાદન કરેલું

સંપી(ઠહું) વિં સંપવાળું

સંપુટ પું; નં [સં.] બે શકારાં કે તેવી
પોલી વસ્તુઓનાં મોં એક ઉપર એક

મૂછી કરેલો ઘાટ (૨) હાથના પંજ તે
પ્રમાણે જોડવા તે

સંપૂર્ણ વિં [સં.] અધુ; તમામ (૨) પરિપૂર્ણ
(૩) સમાપ્ત. ઠતા સ્ત્રીં [સં.] પરિપૂર્ણતા;

ન્યૂનતા ન હોવી તે

સંપેતરું નં કોઈને પહોંચાડવા માટે
સોંપાયેલી વસ્તુ; ભેટ સોગાતની ચીજ

સંપ્રદાન નં [સં.] આપવું તે (૨) ચોથી
વિભક્તિનો અર્થ [વ્યા.]

સંપ્રદાય પું [સં.] રિવાજ; ચાલુ વહીવટ
(૨) ધર્મનો ફાંટે; પંથ (૩) ગુરુપરંપરાગત

ઉપદેશ

સંપ્રસારણ નં [સં.] ય્, વ્, ર્, લ્ નાં
અનુક્રમે ઇ, ઉ, ઋ, ઌ, યવાં તે [વ્યા.]

(૨) પ્રસારવું તે

સંબદ્ધ વિં [સં.] જોડાયેલું; યુક્ત

સંબંધ પું [સં.] સંયોગ; સંપર્ક; જોડાણ
(૨) વિવાહ; સગાઈ (૩) મિત્રતા; પરિચય

(૪) છઠી વિભક્તિનો અર્થ [વ્યા.]. ઠક
વિં [સં.] સંબંધ કરનારું (૨) સંબંધ-

વાચક. ઠવાચક વિં છઠી વિભક્તિનો
અર્થ બતાવતું [વ્યા.]. -ધી વિં [સં.]

સંબંધવાળું (૨) સહુ (૩) અં વિષે;
બાળતે; સંબંધમાં જ્ઞાનવાળું

સંયુદ્ધ વિં [સં.] જોડેલું (૨) સંપૂર્ણ

સંબોધન નં [સં.] જગાડવું તે (૨) જણાવવું
તે; સમજાવવું તે (૩) બોલાવવું તે (૪)

બોલાવવા વપરાતો શબ્દ. -વું સંકિં
[સં. સંબોધય્] ઉદેશીને બોલવું (૨) સમજાવવું

સંબોધિત વિં સંબોધાયેલું

સંભવ પું [સં.] શક્યતા (૨) મૂળ (૩) ઉત્પત્તિ.
ઠનાય વિં [સં.] સંભવે એવું; શક્ય.
ઠવું અંકિં [સં. સંમ્] ઉત્પન્ન થવું; બનવું

(२) संभव होवे; पानी शकवुं. ०चित
वि० [सं.] संभव होय तेवुं; शक्य
संभवाववुं सं०किं०; संभववुं तुं प्रेरक(२)
वणतो उत्तर के कडक वेल् के आण कडेवी
संभार पुं० [सं.] जेईती सामग्री (२)
शाक के अथाक्षमां भरवानो भसादी
संभारवुं न० यादगरीनी वस्तु के निगानी
संभारवुं सं०किं० [प्रा. संभार (सं. संस्क्र)]
याद करवुं [(२) न० तेवुं शाक
संभारिवुं वि०संभारवाणुं; भसादी पूरेवुं
संभावना स्त्री० संभव; शक्यता
संभावित वि० [सं.] प्रतिष्ठित
संभाव्य वि० [सं.] शक्य (२) स्तकार
करवा योग्य (३) कडेपी शकाय तेवुं
संभाव्य न० [सं.] वातयित; प्रसोत्तरी
संभाण स्त्री० [संभाणवुं परथी] तथास;
हरकार; काण्ठ (२) रक्षण; जतन. ०वुं
सं०किं० [प्रा. संभाल (सं. संभाल्युं)] संभाण
रापनी; जतन करवुं; सायववुं; लणववुं
(२) (साम, जवाणदारी ६०) माथे लेवुं
-यथाववुं; निभाववुं (३) अ०किं० साव-
येत के होशियाार रडेवुं; जडलतमां न
पडी जवुं
संभव वि० [सं.] ऐकहुं करेवुं
संभोग पुं० [सं.] उपभोग (२) भंथुन
(३) विषयभोग
संभ्रम पुं० [सं.] धमवुं ते; यक्कर करवुं
ते (२) त्वरा; धांधण (३) गभराट;
व्याकुणता (४) डकडा (५) आति (६)
भूद (७) लय
संभ्रांत वि० [सं.] धुमावेवुं (२) गभरा-
येवुं; व्याकुण थयेवुं (३) आतिमां पडेवुं
संभत वि० [सं.] संभतवाणुं; सरभो के
अनुश्रव भत धरावतुं (२) मान्य; पसंद.
-ति स्त्री० [सं.] अनुभति; कणूलात;
समान भतवाणुं होवुं ते
संभान न० [सं.] सन्मान; आहरस्तकार
(२) गौरव; प्रतिष्ठा. -नित वि० [सं.]
संभत (२) संभानवाणुं. -न्य वि०
[सं.] संभानने योग्य

संभार्जनी स्त्री० [सं.] सावरणी
संमिश्र वि० [सं.] मिश्रित. ०खु न०
[सं.] लुब्धा मिश्रण. -श्रित वि० [सं.]
लुब्धा संमिश्र
संभुष वि० [सं.] सामे भुषवाणुं; सामे
होय तेवुं (२) -नी प्रत्ये लागणीवाणुं
(३) अ० ३७३; सामे [मिणावडे
संभेदन न० [सं.] ऐकडा थवुं ते (२)
संभोड पुं० [सं.] भूर्ध (२) आति (३)
अज्ञान (४) भोड
संयत वि० [सं.] दायमां के काणुमां रापेवुं
(२) पापेवुं; जकडेवुं (३) संयमवाणुं
संयम पुं० [सं.] निग्रह; निरोध (२)
धन्द्रियनिग्रह. ०न न० [सं.] नियंत्रण;
दमन; निग्रह (२) जेयी राभवुं ते.
-नी वि० (२) पुं० [सं.] संयमवाणुं
संयुक्त वि० [सं.] जोडायेवुं; युक्त (२)
अनेके मणीने करेवुं
संयोग पुं० [सं.] जोडावुं के लेगा थवुं ते
(२) संयंघ (३) समागम (४) मिश्रण;
मैणवणी (५) संयोग; परिस्थिति. -गी
वि० [सं.] जोडनावुं (२) संयोगवाणुं.
-गीभूमि(-भी) स्त्री० जमीनना जे
भोटा प्रदेशने जोडनारी सांकडी जमीन-
नी पडी
संयोजक वि० (२) पुं० [सं.] जोडनार.
-न न० [सं.] जोडेवुं ते (२) जोडाणुं;
संयंघ (३) आयोगन; (४) जे पदाथी
रासायनिक रीते लणी जईने नवो पदाथी
थवो ते [र. वि.]
संयोजित वि० [सं.] जोडेवुं
संरक्षण न० [सं.] रक्षण [०ता स्त्री०
संलग्न वि० [सं.] लागेवुं; वणजेवुं; जोडेवुं.
संवत पुं० [सं.] विक्रम संवत(२) तेनुं डोई
पण वर्ष [वार्षिक भरलुतिधि
संवत्सर पुं० [सं.] वर्ष. -री स्त्री० छमछरी;
संवतन न० [सं.] वश करवानी क्रिया
(२) प्रेम करवो ते; प्रेमथी छती लेवा-
नो प्रयत्न [ति (३) वधारवुं ते
संवर्धन न० [सं.] वधवुं ते (२) उठरवुं

संवाह पुं० [सं.] वातशीत; सवाहजवाह
(२) यथा (३) अकराग होवा ते (४)
अकमत यत्तु ते. -द्विता स्त्री० संवाही-
पत्नी; 'हामनी'. -ही वि० सडमत;
अनुकूल; अकरागवाणुं

संवाहक वि० [सं.] संवाहन करनारु. -न
न० [सं.] वहन करतुं ते; लक्ष्णं जत्तुं ते
(२) यथा करवी ते

संविधान न० [सं.] व्यवस्था; आयोजन
(२) नाटकना वस्तुनी संकलना; गोकवणी

संवृत वि० [सं.] आच्छादित; ढांकलुं;
ढांकायलुं (२) संकुचित; सांकुं ('विवृत'
थी जवटुं) व्या. [स्फुरल्य

संवेदन न०, वना स्त्री० ज्ञान; प्रतीति;
संशय पुं० [सं.] सदेह; शक (२) दद्वेशत;
लय. **ववाही** कर्षण पत्त तत्तमां शंकाथी
निहाणवानी वृत्तिवाणुं; 'रक्षेष्टक'.

-**यात्मक** वि० संशयवाणुं; संशय लय
अलुं. -**यात्मा** वि० [सं.] शंकाशील

संशुद्धि स्त्री० [सं.] पवित्रता; शुद्धि

संशोधक वि० [सं.] शोध करनारु (२)
शुद्ध करनारु. -न न० [सं.] शुद्धि (२)
शोधणेज; 'रिसय'. [शोधलुं

संशोधित वि० [सं.] शुद्ध करेणुं (२)

संसद स्त्री० [सं.] सभा; मंडण

संस्पर्ग पुं० [सं.] संबंध; शोभत; संगति
(२) आसक्ति; लपटता

संसार पुं० [सं.] सृष्टि; जगत (२) माथाने

प्रपथ (३) जन्ममरणनी धरमाण (४)
शुद्धसंसार. **व्यवहार** पुं० दुनियादा-
रीने व्यवहार. **वसागर** पुं० संसार-

इथी सागर. **वसुध** न० कृष्णपरिवारतुं
के संसारना जोगानुं सुध. **वसुधारे** पुं०

सामाजिक अने कौटुंबिक पाप्यतोमां
सुधारे. -री वि० [सं.] संसारव्यवहार

संधी (२) संसारमां रचयुं पच्युं (३)
संसार मांडी जेकेणुं [संज्ञता; प्राप्ति

संसिद्धि स्त्री० [सं.] सिद्धि; पूर्णता (२)

संस्करण न० [सं.] शुद्ध करणुं, दुररत

करणुं के समरावणुं ते (४) संस्कार करवा
ते (३) अथनी आवृत्ति

संस्कार पुं० [सं.] शुद्ध करणुं ते (२) सुधारणुं
ते (३) शल्यकारणुं ते (४) वासनाओ के

कर्माने मन उपर पडती छाप (५) शिक्षण,
उपदेश, संगति वगैरेना मन उपर पडेलो

प्रभाव (६) पूर्वकर्मानुं कृणु; सन्नेग (७)
भरण पाक्षण करवानी क्रिया (८) द्विजने

जन्मथी भरण सुधी करवा पडता आव-
श्यक १६ विधिमाने दृशेक (गर्भाधान,

पुंसवन, अनवलोभन, विषणुण्यति, सीम-
तोन्नयन, लतकर्म, नामकरण, निष्कर्मण,

सूर्यावलोकन, अन्नप्राशन, यूडाकर्म, उपन-
यन, गायत्र्युपदेश, समावर्तन, विवाह,

स्वर्गशोडण) (९) शिक्षण; डेणवणी.
-**रिता** स्त्री० [सं.] संस्कारीपत्नी; 'कल्यार'.

-**री** वि० [सं.] भूणथी सारा संस्कारवाणुं
(२) सारी डेणवणीवाणुं (३) पुण्यशाणी

संस्कृत वि० [सं.] संस्कार पामेणुं (२) शुद्ध
करेणुं (३) शल्यकारणुं (४) स्त्री०; न०

गीर्वाणभाषा. **वमथ** वि० संस्कृतथी
परिपूण

संस्कृति स्त्री० [सं.] सत्यता; सामाजिक
प्रगति; 'सिद्धिद्वेषान'

संस्था स्त्री० [सं.] स्थापित व्यवस्था के
इति (७६० लक्षसंस्था) (२) मंडण;

तंत्र; 'दृश्ट्यशान'

संस्थान न० [सं.] नातुं राण्य; रणवाडो
(२) परमुलकमां वसाहत; तेणुं राण्य;

'कोलोनी'. **वसा** वि० (२) पुं० वसाह-
तमां रहेंतार [करनार

संस्थापक वि० (२) पुं० [सं.] संस्थापन
संस्थापन न०, -ना स्त्री० [सं.] सारी

रीते स्थापणुं ते; प्रतिष्ठा करवी ते

संस्थापित वि० [सं.] संस्थापन करेणुं
संस्मरण न० [सं.] वारवार स्मरण (२)

न० ज० व० व्यक्तितना जवतप्रसंगेणुं
आलोचन; 'रेमिनिसन्सीस'
संस्कृति स्त्री० [सं.] स्मृति; याद

संज्ञित स्त्री० [सं.] समुदाय (र) संप; संगठन
 संज्ञितं संज्ञिकं [प्रा. संहर (सं. संनहृ)]
 अक्षुं करी लेवुं; पाछुं जेथी लेवुं (र)
 संज्ञार करवे।
 संज्ञार पुं० [सं.] नाश; कतल; छेउछेद. ०क
 वि० (र) पुं० संज्ञार करनार. ०वुं सं
 किं [सं. संहार्य] संज्ञार करवे।
 संज्ञितस्त्री० [सं.] पद डेलभाएने व्यवस्थित
 संग्रह. उदा० मनुसंज्ञिता (र) वेदोनी
 हेवोनी स्तुतिवाणो मंत्रसाग [स्वर
 सा पुं० संगीतना स्वरसत्पकमानो प्रथम
 साधकल स्त्री० [हं.] जेसनारे पोते यक्षाव-
 वानुं जे यकवाणुं अेक वाहन
 साधकवोपीडिया पुं० [हं.] ज्ञानकोश
 साधकवोपिटाईल न० [हं.] भूण लभाए
 लभी ते परथी नकलो काढवानी अेक
 युक्ति के साधन
 साधकन स्त्री० न्नुओ अकनणी [प. वि.]
 साधक पुं० [अ.] घोडावाणो; रावत
 साकटी स्त्री०, -टुं न०, -टो पुं०, -डी
 स्त्री० सागनी लांणी लडी वणी
 साकर स्त्री० [प्रा. सकरा (सं. शर्करा)] भांडना
 पासाहार गांगडा. -रियुं वि० साकर
 यडावेवुं (र) साकर जेवुं (स्वाह के
 आकारमां). -रियो पुं० डूलमांना
 मधनी अरमर (र) साकरियो यजे।
 साकारवि० [सं.] आकारवाणुं; मूर्तइववाणुं
 साकी पुं० [अ.] मध पातार (र) भाशकनुं
 संभिधान
 साक्षर वि० (र) पुं० [सं.] वांयवालभवानी
 आवडतवाणुं; भाखेवुं (र) शिक्षित; विद्वान
 (३) लेभक; साहित्यकार. -री वि० साक्षर
 संबंधी (र) भारे भारे शब्दोवाणुं (लभाए)
 साक्षात् अ० [सं.] नजरानजर; संभुअ.
 -कार पुं० [सं.] नजरानजर जेवुं ते;
 प्रत्यक्ष दर्शन (र) परम तत्त्व के ईश्वरने
 साक्षात् अनुभव
 साक्षी स्त्री० साभ; शाहेदी
 साक्षी पुं० [सं.] नजरानजर नेतार (र)
 साक्षी पूरनार; शाहेदी

साभ स्त्री० शाक्षी; शाहेदी
 साभ स्त्री० आड उपर ज पाकेहुं इण
 साभ स्त्री० भारखाना चोक्काना लला
 टका (र) भारखुं; आंगलुं [ला.].
 ०प(-पा) डोशी पुं० नेडमां ज नेनुं
 धर होय जेवो पाडोशी
 साभी स्त्री० जे यरखने अेक प्रकारने
 होडरो के पद (र) गअध, लावणी, के
 जरणीमां आवती, लपावने गावानी
 डूडी पक्तिओ [नेडाजेड; लगेडज
 साभोसाभ अ० [साभ (भारखानी) परथी]
 साग पुं० [प्रा. (सं. शाक)] नेनां धमारती
 लाकडां जने छे ते अेक नतनुं आड
 सागर पुं० [सं.] हरियो (र) दश पत्र जेटकी
 संप्रथा [(प्राय: पूरा काममां)
 सागरीत(-ठ) पुं० [न्नुओ सागरीत] साथी
 सागुओभा, सागुहाणु पुं० अ० व०
 [सागू (मलाया) + ओभा के टाणा] ताड
 जेवा सागू नामना आडना यडना गरना
 अनावेला इधिया कल [भारीक यूने
 सागोण पुं० [फा. शाहगिळ] याणेवो
 साय न० [प्रा. सच (सं. सत्य)] सत्य ०कलुं
 वि० सायुं जेलनार; प्रमाखिक; निष्कपटी.
 ०साय वि० ['साय'नेो द्विर्लाव]
 अरेभरुं; जेवुं छे तेवुं (र) अ० अरेभर
 सायवणु(-खी) स्त्री० ['सायवणुं' उपरथी]
 जतन; संभाण [जतन करवुं
 सायवणुं सं० किं [प्रा. सचव] संभाणवुं;
 सायार्थ स्त्री० सय्यार्थ
 सायामोलुं वि० सायुं जेलानारुं
 सायुं वि० [न्नुओ साय] अरुं; सत्य; होष
 तेवुं (र) असल; अनावटी नहिं जेवुं जेम के,
 सायुं मोती (३) सत्य जेलानारुं (४) अेक-
 वयनी. ०नुहुं वि० अरुं मोहुं (र) न०
 लभेरणी. -थे अ० अरे; नकी (र)
 वाजणी रीने. -थेसायुं वि० अरेभरुं;
 साव सायुं; सायमाय
 साज पुं० [फा.] उपयोगी सरसामान (र)
 शल्लगार; वस्त्राभूषण (३) घोडा पर
 नाभवानो सामान

साङ्गन [सं. सज्जन], **०महाङ्गन** न०, -**निया** पुं० ०७०० वरना वरधाडा साथे रछेछुं प्रतिष्ठित लोकानुं भंडण. -**नुं** न० नातनुं पंच
साङ्गसरंजम पुं० साधनसामग्री
साङ्गिहा पुं० [फा. साजिदह] गानार के नायनारनी साथेने सारंगीवाणो के तपलथी
साङ्गभार पुं० [सं. सर्जिका (प्रा. सज्जिभा) + भार (सं. क्षार)] ऐक भार
साङ्गुं वि० [सं. सज्ज, सवस्कु] तंदुरस्त (२) लागेछुं नहिं अयेवुं; आभुं. **०ताङ्गुं** वि० ताङ्गुं अने नीरोगी. **०सभ**, **०सभुं** वि० तंदुरस्त; नीरोगी (२) साव साङ्गुं; आभेआभुं; अक्षत
साटके पुं० यामडानी पठीओ पांधी अनावेसो आभुइ के डारडो
साटाअत न० साटा विषेनुं अअत
साटातेअडां न० ०७०० [साडुं + तेअडुं] कन्यानां साटां ने तेअडां करवानो व्यवहार
साटी स्त्री० माणसे ओमां ओसे छे ते गाडीनुं ओअुं -**योइकुं**
साटीन स्त्री० [इं. सतिन] ऐक अतनुं रेशमी कापड
साटुं न० [दे. तट्ट] करार; ओली; कपालो (२) भूइ डेरवखुं ते (३) अडानानी रकम (४) भादने अहले भाइ के कन्याने अहले कन्या आपथी ते (५) अहलो; अवेअ. -**टे** अ० अहले; अवेअमां
साठभारी स्त्री० ०गंली प्राणीओने भीअनीने लडाववानो तमासो(२) लडावडी [सा.]
साठी स्त्री० साठ वर्षनी वय; धडपण (२) साठ वर्षनी गाणो [के डांअर
साठी स्त्री० साठ दिवसे पाकती ऐक णुवार
साठत्रीश(-स) वि० [सं. सप्त त्रिंशत् '३७'.
साठलो पुं० [प्रा. साड; साडिल्ल (सं. शायक)] साहलो; साडी
साडा(-डी) (ड') वि० [प्रा. सड्ड (सं. सार्ध)] (संख्या पूर्वे आवतां) सार्ध'; इपर

अडधुं. उदा० साडा पांच. [साडा(-डी) आर श० ३० परवा]
साडी स्त्री० [प्रा. साडी (सं. शारी)] क्रीमती साहलो (२) साहलो [(पनोती)
साडीसाती (डी') वि० साडा सात हाथनी
साडु(-डु), **०साई** (डु') पुं० [सं. स्वामी, प्रा. साली+ (सं. वौड. प्रा. वौडु)] साणीनो वर
साणुकुं न० मोडुं सकोरुं (२) बिडापाव
साणुसी(-सी) स्त्री० [प्रा. सवाश (सं. संदेश)] पकड जेवुं ऐक साधन; सांडसी. -**सो** पुं० मोडी साणुसी (२) पकड; संकडामणु; मुशकेली [वा.]
सात वि० [प्रा. सत (सं. सत्तन्)] '७'. **०डो** पुं० सातनो आंडडो. **०ताणी** स्त्री० [+ ताणी] दोडीने रभवानी ऐक रमत
सातत्य न० [सं.] सततपणुं
सातपडो पुं० धानीअे के छथेणीभां यतुं ऐक अतनुं गूमडुं
सातम स्त्री० [सं. सप्तमी] पपवाडियानी सातमी तिथि. -**मुं** वि० कभमां छ पछी आवतुं
सातवो पुं० [प्रा. सत्तु (सं. सवत्तु)] शेकेवा अनाअनो लोठ; सत्तु
सात्त्विक वि० [सं.] सत्त्वगुणवाणुं; शूंत (२) सत्त्वगुणभांथी उत्पन्न थथेछुं (३) सत्त्व (४) प्राभाणिक (५) सहगुणु
साथ पुं० [प्रा. सत्थव (सं. संस्तव)] सोअत (२) सहकार (३) अ० साथे [प.]
साथरे पुं० [प्रा. सत्थर (सं. सत्तर)] धासनुं भिअनुं; पराणनी शय्या (२) हर्षनी सहडी; (३) योडो; भरनारने सुवाडवा लीपी तैयार करेवी अमीन
साथवो पुं० णुओ सातवो [अंध
साथण स्त्री० [प्रा. सत्थिअ (सं. सत्थिक)]
साथियो पुं० [प्रा. सत्थिअ (सं. स्वत्तिक)] अ आपी भंगणसूयक आकृति
साथी पुं० ['साथ' परथी] सोअती; मह-गाार; नेडीहार (२) ओड माटे रापेदी नोकर; हारी

સાથે અં [‘સાથ’ પરથી] નેડે, ભેટું; સંગાથે. **ઠંડાપું** અં [+ લાગણું] સાથે સાથે; ભેગાભેગી; એકીફેરે (૨) સામઠું; એકદમ [ધોંટો; સુર (૨) ખૂમ
સાદ પું [પ્રા. સદ્ (સં. શબ્દ)] અવાજ; **સાદગી** સ્ત્રીં [ફા.] સાદાર્થ
સાદડી [સરં દે. સારી] દર્ભ, તાડછાં વગેરેની ખનાવેલી ચટાઈ
સાદર વિં (૨) અં [સં.] આદરપૂર્વક; માનસહિત. [ઠંકરું = વિનયપૂર્વક રબ્દ કરવું]
સાદાર્થ સ્ત્રીં સાદાપણું; સાદગી
સાદું વિં [ફા. સાદવું] બપોર, આડંબર, ખર્ચાળપણું, જટિલતા, મિશ્રણ, દંભ કે કૃત્રિમતા વિનાનું; સરળ; સીધું (૨) રંગ, માત કે લખાણ વિનાનું; કોરું (૩) મજૂરી કરવાની ન હોય તેવું; આસ્તાન (કેદ)
સાદશ્ય નં [સં.] સરખાપણું; સમાનતા
સાદંત વિં (૨) અં [સં.] સંપૂર્ણ; આદિથી અંત સુધીનું
સાધક વિં [સં.] કાર્યસિદ્ધિમાં ઉપયોગી (૨) સિદ્ધ કરનારું (૩) સિદ્ધ કરવા પ્રયત્ન કરનારું (૪) ભૂત, દેવ વગેરે સાધનારું (૫) પું સાધના કરનાર (મોક્ષની)
સાધન નં [સં.] સાધવું તે. (૨) ઉપકરણ; ઓળર; સામગ્રી (૩) ઉપાય; યુક્તિ (૪) ઈશ્વરપ્રાપ્તિ માટે જરૂરી તથા, સંયમ, ઉપાસના વગેરે (૫) હેતુ[ન્યા.]. **ઠંસમુદ્ધિ** સ્ત્રીં સાધનસામગ્રીની છત -વિપુલતા
સાધના સ્ત્રીં [સં.] સાધવા કે સિદ્ધ કરવા આવશ્યક પ્રયત્ન કે ક્રિયા કરવાં તે
સાધર્મ્ય નં [સં.] સમાન ગુણધર્મવાળા હોવાપણું
સાધવું સંકિં [સં. સાધ] સિદ્ધ કરવું; પાર પાડવું (૨) સાબિત કરવું (૩) (દેવ, મંત્ર વગેરે વશ યાચ કે સિદ્ધ થાય તે માટે) સાધના કરવી (૪) ધોતાને અનુકૂલ કે વશ કરવું (૫) શબ્દનું સિદ્ધ રૂપ કયા ફેરફારથી અન્યું તે બતાવવું (૬) (તક કે સન્નેગોનો) લાભ ઉઠાવી લેવો

સાધારણ વિં [સં.] સામાન્ય; ખાસ નહિ તેવું (૨) મધ્યમ; નહિ અતિ ઘણું કે નહિ અતિ ઓછું (૩) સમાન; બધાને લાગુ પડે તેવું. **ઠંઅવચલ પું** ‘કોમન ફેક્ટર’ [ગ.]. **ઠંતા** સ્ત્રીં
સાધિત વિં [સં.] સાધેલું
સાધુ વિં [સં.] સારું; ઉત્તમ (૨) ધાર્મિક; ઈશ્વરભક્તિપરાયણ; સદાચરણી (૩) સમાસને અંતે (સાધનારું. ઉદાં સ્વાથ’) સાધુ; તકસાધુ (૪) પું સાધુ પુરુષ (૫) ત્યાગી; બાવે; વેરાળી (૬) અં શાખાશાધન્યા. **ઠંઅરિત** વિં સાધુતાવાળા જીવનવાળું; સાધુ (પુરુષ). **ઠંતા** સ્ત્રીં
સાધ્ય વિં [સં.] સિદ્ધ કરવાનું (૨) સાધી શકાય તેવું (૩) નં સિદ્ધ કરવાનું તે.
સાધ્વી વિં સ્ત્રીં [સં.] શીલવતી; યતિમતા (૨) સ્ત્રીં બાવી; સાધુવી
સાન સ્ત્રીં [પ્રા. સંખા (સં. સંજ્ઞા)] ઠંસારો; સંકેત; આંખમચકારો (૨) સમજણ; અક્ષય (૩) નં ગીરો મૂકવું તે; અવેજ
સાનંદાશ્ચર્ય નં આનંદયુક્ત આશ્ચર્ય (૨) અં આનંદ અને આશ્ચર્ય સાથે
સાની સ્ત્રીં પેણીમાં ખાનું વગેરે તળતાં ખરી પડેલો ભૂકો (૨) તેલભર્યા કચરેલા તલનો ભૂકો (૩) રાખ
સાનુકૂલ [સં.], **ઠંધા** વિં અનુકૂળ; મદદગાર
સાન્ત વિં [સં.] અંતવાળું; મર્યાદિત; નશ્વર
સાપ પું [પ્રા. લપ્પ (સં. લપ્) સર્પ; ભુજંગ. **ઠંણુ** (-ણી) સ્ત્રીં સાપની માદા
સાપેક્ષ વિં [સં.] અપેક્ષાવાળું (૨) સ્વતંત્ર હસ્તી ન ધરાવનારું યજ્ઞ ધીબ કરા પર આધાર રાખનારું; ‘રક્ષેટિવ’
સાપોલિયું નં નાનો સાપ (૨) સાપનું અન્યું
સાપ્તાહિક વિં [સં.] સાત દિવસનું (૨) સપ્તાહને લગતું (૩) નં સાત સાત દિવસે બહાર પડતું છાપું
સાકે વિં [અ.] સકા; રવચ્છ (૨) કચરા-કાંટા વગરનું (૩) સપાટ (૪) નિષ્કપટી (૫) રપથ (૬) અં બિલકુલ ધસીને

साक्ष्य न० [सं.] सङ्गता
 साक्ष्यसाक्षि वि० तदन साक्षि (२) अ० योऽभ्ये-
 योऽभ्युः २५४ रीते (३) पुस्तका द्वितीय
 साक्ष्यसाक्षि वि० योऽभ्युः; कथरा विनातुं (२)
 स्त्री० साक्षि; वाणजुड (३) कामकाजनी
 सुधस्ता (४) पुं० इंडनी कसरतना येक
 प्रकार. -ही स्त्री० साक्ष्यसाक्षि [ककडो]
 साक्षि स्त्री० [म.] यक्ष्म भीवानो कपडानो
 साक्षि वि० [म.] वणतर वगरतुं
 साक्षि पुं० कूटो
 सायडयोथुं वि० बोणुं; निष्कपटी (२)
 लेणसेणवाणुं [(३) छार; साणुं
 सायडुं अधुये; तमाम (२) सण्ण; तेयार
 सायडर न० [सं. शंवर] शिं'गडावाणुं डरल्ल
 नेतुं येक प्राणी. ०शिं'(-शीं)गडुं;
 ०शिं'(-शीं)युं न० सायडरतुं शिं'गडुं
 सायडर(०मती) स्त्री० अमहावाड पासेनी
 नही. ०कांडो पुं० तेना कांडा पर
 आवेला प्रदेश
 सायारा(-शी) लुओ सायारा, -शी
 सायित वि० [म.] सिद्ध; पुरवार. -ती
 स्त्री० पुरावो; भातरी
 सायु पुं० [म. सावून] क्षार अने तेलनी
 भेणवल्लीथी अनावेला भेस काये तेवो
 पदार्थ [लुओ सायुयोभा
 सायुयोभा, सायुहायु पुं० अ० व०
 सायु पुं० लुओ सायु
 सायुत वि० [म. गुवूत] आयु; नेतुं ने तेतुं;
 सायुसमुं; पूरेपूडे डयात (२) स'गीन;
 नकर; मण्णत. -ती स्त्री० मण्णती;
 स'गीनता (२) सुरक्षितता
 सायार वि० [सं.] आसारसहित(२) अ०
 आसारपूर्वक' [क'र्थ अर्थ' के छेतुवाणुं
 सायिप्राय वि० [सं.] अलिप्रायवाणुं;
 सायिमान वि० [सं.] अलिमानयुक्त
 साम पुं० [प्रा. सामि (सं. स्वामिन्)]
 स्वामी; पति [प.]
 साम पुं० [सं.] लुओ सामवेद(२) राज-
 नीतिना यार उपायोमांनो येक, भीडी

वातोधी समजनीने भेणवी लेतुं ते(साम,
 धाम, इंड, अने भेद)
 सामथी स्त्री० [सं.] कोर्ष काय'मां उपयोगी
 के साधन तरीके कामना सामान (२)
 शोकारणना प्रसादनी विविध वाणीओ
 सामटुं वि० लेतुं; अेकडुं(२)अ०साथेलागुं;
 अेधीवारे [प्रा. करी
 सामनो (सा') पुं० सामे थतुं ते; विरोध;
 सामयिक वि० [सं.] समयस'अ'धी (२)
 समथोचित (३) नियतकालिक (४) न०
 नियत समये प्रकट थतुं छापुं
 सामर्थ्य न० [सं.] अण; शक्ति; ताकात
 सामवेद पुं० [सं.] यारमांनो त्रीने वेद.
 -ही वि० सामवेद अणुंके के सामवेदनुं
 अनुयायी (२) पुं० तेवा भाणस
 सामसाभुं (सा') वि० अराअर सामुं
 (२) विरुद्ध (३) स्पर्धावाणुं (४) अ०
 अेकधीननी सामे (५) हरीकर्ष'मां. -मे
 अ० सामसाभुं; सामासामी
 सामण(-णयो) पुं० [प्रा. सामल (सं.
 ह्यामल)] सामण; श्रीकृष्ण. -णुं वि०
 सामणुं; काणुं. -णो पुं० श्रीकृष्ण
 साम'ण्णय न० [सं.] औचित्य; योग्यता
 सामंत पुं० [सं.] वीर योद्धो (२) अडियो
 राज (३) राजनी मोटो नगीरदार
 के सरदार. ०शाडी स्त्री० साम'ताना
 के अमीर उभरावोना आधार के वय'स-
 वाणी राज्यप्रथा; 'इयुडलिक्रम'
 सामानिक वि० [सं.] सामाज सं'अ'धी(२)
 सामाजनुं. ०ता स्त्री०
 सामान पुं० [फ्रा.] सामग्री; रायरथीलुं;
 उपयोगी योने; साहित्य; सर'णम (२)
 साण; पलाण
 सामान्य वि० [सं.] साधारण; भास नहि
 तेतुं (२) अघामां समान. ०ज्ञान न०
 भास अमुक विषयनुं नहि पल्ल साधारण
 जरी अेवा अनेक विषयानुं सामान्य
 ज्ञान. ०तः अ० [सं.] साधारण रीते.
 ०नाम न० कोर्ष, येक आपा वज'ने
 लागु पडतुं नाम [व्या.]

सामापायम स्त्री० [सामो + पायम] ला-
 द्रवा सुह पायम - अेक हिंदु पर्व
 सामायिक न० [सं.] समतापूर्वक अेकाग्र
 अेसवानुं नित्यकर्म [जैन]
 सामावाणियुं, सामावाणुं (सा) वि०
 सामा पक्षतुं; शत्रु पक्षतुं
 सामासामी (सा) अ० सामसामे; अेक-
 षीलनी सामे (२) स्पर्धाभां
 सामियानो पुं० नुओ सामियानो
 सामीप्य न० [सं.] समीपता; नष्टकपणुं
 सामुदायिक वि० [सं.] समुदायतुं, -ने
 लगतुं (२) समुदाय वडे करातुं
 सामुद्र वि० [सं.] समुद्रतुं, -ने लगतुं.
 धुनी स्त्री० [+ सं. धुनी = नदी] अे
 मोटा समुद्रने जोडतारी आडी. -द्रिक
 वि० [सं.] समुद्र संधी (२) न०
 शरीरतां विद्वं उपरथी अविष्य के शुभा-
 शुभ क्षण जाणवानुं शास्त्र (३) पुं० ते
 शास्त्रे जाणुनार
 सामुं (सा) वि० [प्रा. संसुह (सं. संसुख)]
 सामे आवेलुं (२) विरुद्ध. -भै अ० इअइ
 (२) नजर तरङ्गी दिशाभां (३) विरुद्धभां
 सामेल, ंगीरी नुओ सामिल, ंगीरी
 सामैयुं न० [सामुं + आववुं] (वाजते
 गाजने) सामे लेवा जतुं सरधस के
 अतिथिने तेम जर्धने राम राम करवा ते
 सामो पुं० [प्रा. सामय (सं. द्यामाक्)] अेक
 अडधान्य
 सामोपचार, सामोपाय पुं०[सं.] सामने
 उपयोग के प्रयोग; भीडा वयनथी भेणवी
 लेवुं ते
 साम्य न०[सं.] समानता. ंवाद पुं०माक्ष-
 मता वगेरे सामाजिक मालकीनां जल्मी,
 दरेकनुं साम्य स्थापनारे अेक सज्जीय
 वाद; 'कोम्युनिअम'. ंवाही वि० (२)
 पुं० साम्यवादभां माननार के तेने लगतुं
 साम्राज्य न० [सं.] अेक सम्राटनी छ्क-
 मत नीअे आवेलां अनेक राज्तेने समूह
 (२) तेनी छ्कमत. ंवाद पुं० 'धर्मपी-
 वि जे -४३

रिखलिअम'. ंवाही वि० (२) पुं०
 साम्राज्यवादभां मानतुं के ते संधी
 सायके न० [सं.] पात्र (२) अडग; छथियार
 सायन वि०[सं.] अयनयवन प्रमाखे गखातुं
 सायर पुं० [प्रा. (सं. सागर)] सागर
 सायंकाळ [सं.], -ण पुं० संध्याकाण; सांज
 सायंभ्रातर अ० [सं.] सांजे अने सवारे
 सार स्त्री० सहाय; महड [प.]
 सार वि० [सं.] सारु; उत्तम [प.] (२)
 पुं०; न० कस; सत्व (३) तात्पर्य; सारांश
 (४) लाल [ला.]. ंवाही वि० असार
 छोडी सार अहल करनारुं
 सारजन्ट पुं० [इ.] गोरौ पोलीस जमादार
 सारजुगांठे स्त्री० पेढाभां थती अेक जतनी
 गांठ
 सारणी स्त्री० [नुओ सारतुं] वखाट माटे
 क्षुंभांथी ताखे पराववा ते. ंकामदार
 पुं० क्षुंभां ताखे सारवानुं काम करनार
 सारथि पुं० [सं.] रथ हांकनार
 सारप स्त्री० सारापणुं; सज्जनता
 सारलाग पुं० सारौ लाग (२) सारांश
 सारभूत वि० साररप (२) सर्वोत्तम
 सारवार स्त्री० [प्रा. सारविअ (सं. समारचित)
 = संलाणैयुं; दुरस्त करैलुं] अरदारत;
 सेवायाकरी [श्राद्ध करवुं; सारवतुं
 सारवुं स० कि० [प्रा. सारव (सं. समारचुं)]
 सारवुं अ० कि० [प्रा. सार (सं. सारयुं)]
 पराववुं (२) आंजुं; लगाडुं
 सारस पुं०; न० [सं.] अेक पंथी. -री
 स्त्री० [सं.] सारसनी माहा
 सारस्य न० [सं.] सरसता
 सारस्वत वि० [सं.] सरस्वती संधी
 (२) विद्वोपासक (३) ब्राह्मणेनी अेक जत
 सारंग पुं० [फा. सरंग] वहाणने मुष्य
 उडेक (२) तेना महडनीय
 सारंग पुं० [सं.] अेक राग (२) भुग (३)
 न० धनुष्य
 सारंग न० [सं. शार्ङ्ग] विषुनु धनुष्य; शार्ङ्ग.
 ंधर, ंधारी, ंपाखि पुं० विषु

सारंगी स्त्री० [सं.] ऐक तंतुवाध (२) भृगुली
साराध(-श) स्त्री० साराधलुं
सारासार पुं० [सं.] सारुं अने षोड्ढं.
 ० **वियार** पुं० [सं.] सारासारनो वियार.
 ० **विवेक** पुं० सार अने असारनो विवेक
 करवो - लुदा पाडवा ते
सारासारी स्त्री० सारा मेण के स'अ'ध
सारांश पुं० [सं.] भावार्थ; मतलब; तात्पर्य
सारिका स्त्री० [सं.] मेना
सारीगम स्त्री० [सा-री-ग-म धं]
 संगीतना सात स्वर के तेनी स्वरलिपि
 (२) कोर्ष राग के गीतना स्वर
सारीपेठ(-डे) अ० भूय; पुष्कण
सारु अ० -ने भाटे; वास्ते
सारुं वि० [सर० हिं.] समस्त; आयुं
सारुं वि० (२) न० [स. सारकं; प्रा. सारख]
 शुभ; ललुं (२) सुंदर; मल्लुं (३) अ०
 (जवाभमां) ठीक; लवे. **नरसुं**, **भोडुं**
 वि० सारुं अने षोड्ढं
सारवकुं न० योभाना दोरनो पापड
सारो पुं० भेसता वर्षने द्विसे वंथाती,
 वर्ष दूरभ्यान जनवाना जनवोनी
 आगाही [तारवकुं ते
सारोद्धार पुं० [सं.] सार के रहस्य
सार्थ वि० [सं.] अर्थयुक्त (२) पुं० कइलो
सार्थक वि० [सं.] सङ्ग; इतार्थ (२) न०
 सङ्गता; सिद्धि. -**कथ** न० सार्थकता
सार्थवाह पुं० [सं.] वल्लरी (२) संधवी;
 कइलानो आगेवान
सार्वजनिक, सार्वजनीन वि० [सं.] सव'
 लोकानुं; सव' लोको स'अ'धी (२) सव'
 लोकाने उपयोगी [(२) सर्व'व्यापी
सार्वत्रिक वि० [सं.] सव' जगाये यतुं
सार्वभौम वि० [सं.] आभी पृथ्वीनुं; आभी
 पृथ्वी स'अ'धी (२) पुं० अकवती' राज
साल पुं०; न० [सं.] ऐक वृक्ष
साल न० [सं. शल्य; प्रा. सल्ल] वी'धमां
 भेसे तेवो छेडे; अंधभेसतो सांधो (२)
 नडतर; आडपीली (३) गिह्वीद'डानी

ऐक रमत. [०डाडेपुं=अंधभेसतो सांधो
 जनाववो (२) आडपीली दूर करवी]
साल स्त्री० [फा.] वर्ष (२) पाकनी भोसभ
 (३) वर्षासन. **गगरेह** स्त्री० [+ फा.
 गिरह] वरसगांठ
सालपोक्षियुं वि० सालमांथी ठीलुं पडी
 गयेलुं (२) साल जराजर भेडां न होय तेकुं
सालभ पुं० [अ.] ऐक क'द. **पाक** पुं०
 सालभ नाभीने जनावतो ऐक पाक
 (२) मार [ला.]
सालवपुं सं० किं० साल भेसाडवां
सालवारी स्त्री० वरस प्रमाणे अनुकम;
 (२) जनावोनी सालवार गोडवणी
सालनुं अ० किं० [लुओ साल नं. २]
 शक्य पेडे दुःभ्या करवुं; पठकवुं; भोंकवुं
 (२) दिलभां दुःभ यलुं [सरण
सालस वि० [अ.] नरम स्वभावनुं; ललुं;
सालार वि० [फा.] आगेवान; सुभ्य
सालियालुं न० [फा. सालाना] वर्षासन;
 वार्षिक वेतन [साणो
सालुं वि० लुओ सालुं. -**लो** पुं० लुओ
सालोनी पुं० [लुओ शालिहोत्री] दोरनो
 हांकार [वञ
सालो पुं० साडलो; स्त्रीओने पडेरवानुं
साव (सा') अ० तदन
सावकुं वि० [प्रा. सावक (सं. सागल)]
 ओरमायुं; अथरमानुं
सावयेत वि० सावधान; लजत; सयेत.
 -**ती** स्त्री० सावधानी (२) येतवशी
सावज पुं० [सं. श्रापद; प्रा. सावज] सिं'ह
सावळुं न० प'भी (लाडमां)
सावध, -**धान** [सं.] वि० सावयेत; डेरि-
 यार; लजत. -**धानता**, -**धानी** स्त्री०
सावधव वि० [सं.] अवधववाळुं
सावरणी स्त्री० पूंने वाणवानुं साधन.
 -**लो** पुं० मोठी सावरणी
सावित्री स्त्री० [सं.] सूर्यनुं किरण (२)
 गायत्री (३) सत्यवानगी पत्नी. **भवत**
 न० नेठ भासना शुक्ल पक्षना छेसा

त्रय द्विवसोभां सौभाञ्जनी रक्षा भाटे
 करातुं स्रोत्रोत्तुं (वटसावित्रीनु) प्रत
साशंक वि० [सं.] शंकायुक्त
साश्वथ वि० [सं.] आश्वथवाणु; नवाश्व
 भरैरुं (२) अ० अश्वपा साथे
साष्टांग वि० [सं.] आठे अंग सहित
 (भायुं, आंभ, हाथ, छाती, पग, लंघ,
 मन अने वाणी). **साष्टांग** पुं० अ० व०
 नीत्या सूक्ष् (आठे अंगथी) करैला प्रणाम
सास पुं० [प्रा. (सं. श्वात्)] श्वात्; इम
 (२) श्व; प्राण; (३) शकार [क्षा.]
सासवरवासो पुं० सासरे जतां हीकरिने
 अफातो वृगडां, धरेलां वगेरे सामान
सासवरवेद स्त्री० सासरानां कुटुंबानां भाष्यसो
सासरियुं न० सासरिनु सयुं (२) सासरुं [प.]
सासरी स्त्री०, -रुं न० [प्रा. साहुरअं (सं.
 श्वात्तरकम्)] सासरानुं धर
सासु स्त्री० [प्रा. साष् (सं. श्चू)] वर के
 बहुनी भा. **सासु** पुं० पति. **सासु** स्त्री०
 (मानार्थे) सासु [हांदते हांदते
सासोट अ० ['सास' उपरथी] श्वात्समेर;
सासथ्य न० [सं.] साथे रहेंतुं के इरतुं
 ते (२) संग; साथ (३) इभेशां साथे
 होतुं ते [इइरती
सासुकि वि० [सं.] सहज; स्वाभाविक;
सासुतुं स० किं० [प्रा. साह (सं. साष्)]
 आनतुं; पकडतुं
सासुत न० [सं.] जेभमभरैरुं काम (२)
 अविचारी काम (३) जेभम होवा छतां
 काम लीडी अपलावतुं ते. -**सासु** वि०
 [सं.] सासुत करनारुं. **सासु** स्त्री०
सासाथ्य स्त्री० [सं.] महद. **सासु** वि०
 सहाय करे जेतु
साहित्य न० [सं.] साधन; सामग्री (२)
 प्रमनां विचार, भावना, ज्ञान वगेरेनी
 भाषामां सत्रहायेदी भूडी; वाङ्मय.
सासु पुं० साहित्य रचनार. **सासु** स्त्री०
 स्त्री० साहित्यनी थीज. **सासु** वि०, **सासु**
 स्त्री० साहित्यचर्यां करनारी परिषद के
 सभा. -**सासु** वि० साहित्यने लगतुं

साही, **सासु** नुओ शाही, **सासु**
साहुकार, -री नुओ शाहुकार, -री
साहुडी स्त्री० नुओ शाहुडी
साहुप पुं० [म. साहिव] भादिक; धरुी
 (२) मोटा भासुस (३) टोपीवाणो;
 सुरेपियन (४) धंशर. **साहु** स्त्री०
 आहशाह के इमरावनी हीकरि. **साहु**
 पुं० आहशाह के इमरावनी हीकरि.
साहु स्त्री० 'होट'; गोरा पहेरे छ जेतुं
 टोपयुं के टोपी. **साहु** पुं० गोरालोक,
 -भास करिने अत्रेण. -**साहु** स्त्री० शोहाली;
 प्रतिष्ठित स्त्री. -**साहु** स्त्री० लहोणवाली;
 वेभव (२) शोहाई. -**साहु** पुं० स्वामी; वर
साहुली स्त्री० [दे. साहुली; सर० प्रा. सही
 (सं. सही)] सही [सहायता करनार
साहु स्त्री० [सं.] सहायता. **साहु** वि०
साहु स्त्री० [सर० प्रा. साह्य (सं. शालिक)
 = वलकर] कपडां वणवानुं ओवर.
साहु न० भिलनो साणोनो विभाग.
साहु पुं० कपडां वणनार; वलकर
साहावेदी स्त्री० साहानी बहु; साहेबी
साणी स्त्री० [सं. श्याली] बहुनी अहेन
साहु पुं० [दे. साहली] स्त्री० पहेरवानुं
 अहलुं रंगीन वस्त्र
साहु वि० वाक्यमां वपरातां तेनी वि-
 वक्षामां जरा वधारे सयेठता ने भम-
 तानो भाव उभेरे छ. ('साहु साहु'
 पक्ष भावाय छ.) उदा० साणी वात तो
 भरी (२) 'साहु' घैटे वहालमां के
 निरर्थक भावाय छे [सु.]
साहेदी स्त्री० नुओ साहावेदी [सु.]
साणो पुं० [प्रा. साल्म (सं. श्याल्लक)]
 बहुनी भाई
साई (०) पुं० [सं. स्वामी] परमेश्वर; भुद्ध
 (२) इश्वर. **साणा** पुं० साधु; भावो
 (मानार्थे) अ० व०
सांकड (०) स्त्री० सांकडामणु (२) मुश्केली.
 -**सांकड** वि० [प्रा. संकुड] पहेणोभां जेतुं
 (२) बीडांतुं; इष्ट वगरनुं (३) संकुचित;

अनुहार. -डे भांडके अं गमे अेम
 सांकेतिके
सांकेतिक (०) स्त्री० [प्रा. संकल (सं. संकल)]
 कडीयो के आंकडा जेदने अनावेदी
 दांगी हार (२) पारी आरखाने अंध
 करवानी अेवी हारनुं साधन (३) जमीन
 भरवानुं १०० इटनुं माप. ०वुं स०कि०
 सांकेतिकी पेठे जेइयुं; वणगाउयुं (२)
 अ०कि० सांकेतिकी पेठे अंधायुं; संकणायुं.
 -धियुं न० पुरतकनां प्रकरण वगेरेने
 पानना नंयर साथे अनुकम. -थी स्त्री०
 नानी कडीयो जेदी अनावेदी सेर (२)
 डाटे धारवानी कडी. -णुं न० पगनुं
 अेक धरैयुं [वाणुं (२) पारिभाषिक
सांकेतिक वि० [सं.] सकेत संभंधी; सकेत-
सांभयुं (०) स०कि० [सं. सं + क्रम] अमयुं;
 सखन करयुं (२) क्षमा करवी
सांभ्य, ०दर्शन न० [सं.] कपिल मुनिये
 रयेयुं दर्शन; छ वैदिक दर्शनांमांनुं अेक
सांभ वि० [सं.] अंगो सखित (२) आयुं;
 तभाम [छथियार
सांभ पुं०; स्त्री०; न० अरथी जेवुं अेक
सांगाभा (-भा) स्त्री (०) स्त्री० अडेदीने
 अेसाय तेवी पाटी अरेदी पुरसी धारणी
 भाथी
सांगी (०) स्त्री० रथनी धरी अने सादी
 अे जे वअेयोने कठेरांवाणो भाग
सांगापांग वि० (२) अ० [सं.] अंग-
 णपांग सखित; समस्त; पूण
सांअरयुं (०) अ०कि० [जुअो संअरयुं]
 आलयुं (२) जयुं; विहाय थयुं
सांअयुं (०) स०कि० [सं. संवि] संअरयुं;
 अेकहुं करयुं; वडोरी राभयुं
सांआकाभ न० यंत्र (२) यंत्रकाभ (३)
 यंत्रनी रचना वगेरे
सांआ (०) पुं० (२) जीयुं [संध्याकाण
सांअ (-अ) (०) स्त्री० [प्रा. संझा (सं. संघ्या)]
सांठी (०) स्त्री० सराठी. -डो पुं० जुवार
 शेरडी वगेरेने येरायवाणो हांडो

सांडशी, -सी, -सो (०) जुअो सालसी, -सो
सांड (०) पुं० [प्रा. संड (सं. साण्ड)] गोधा;
 आपलो (२) मातेलो निरकुर भाससा [सा.]
सांड (वृष्णी) (०) स्त्री० [दे. संडी] छोटडी;
 उतावणी सालती सवारीनी छोटडी
सांढियो (०) पुं० जुअो सांड पुं०
सांतणयुं (०) स०कि० [सं. सम + तणयुं]
 धी के तेअभां शेकयुं के तणयुं
सांती (०) स्त्री० अेक छणथी ववाय तेअकी
 जमीन (२) न० जुअो सांतीडुं. ०हुं
 न० छण सांति
सांतवन न०, -ना स्त्री० [सं.] आश्वसन;
सांथ (०) स्त्री० अणोत; जमीन अेडवा
 आभ्या अडल देवानुं लाडुं
सांथयुं (०) स०कि० सांथे आपयुं
सांथियो, **सांथी** (०डो) (०) सांथे जमीन
 अेडवार अेडुत; अणोतियो [अु
सांठीपनि पुं० [सं.] श्रीकृष्ण अने सुहाभाना
सांध (०) स्त्री० जुअो सांधी (२) कांतण
 वलाटभां तार सांधवा ते (अेम के, नवी
 ताणी साथ पर देता). ०णु न० सांधयुं
 ते; सांधी (२) अनुसंधान (३) वधारानो
 भाग; पुरवणी. ०वुं अ०कि० [सं. संघा,
 प्रा. संघ] सीवयुं (२) जेइयुं (३) सांधी
 करवो (४) (वासखने) शैलयुं - धींगडुं
 हेयुं. -धो पुं० ज्यां जे वस्तुयो साथे
 जेडाई के सिवाई होय ते भाग (२)
 डाटेयुं के टरेयुं दुस्त करवा दीयिनुं धींगडुं
सांध्य वि० [सं.] सांध्या संभंधी
सांनिध्य न० [सं.] समीपता
सांपडयुं (०) अ० कि० [प्रा. संपड (सं. सं +
 पड); भणयुं; प्राप्त थयुं (२) ज०भयुं;
 अवरतरयुं [छवन के ते विषे विचार
सांपराय पुं० [सं.] परलोक (२) मखोत्तर
सांप्रत वि० [सं.] योज्य (२) डमलांनुं;
 छालनुं (३) अ० तरत; अयधडी. -तिक
 वि० [सं.] वर्तमान समयनुं; डमलांनुं
सांप्रदायिक वि० [सं.] संप्रदाय संभंधी
 के संप्रदायनुं [विाभ०नी जेणी
सांभ (०) स्त्री० [सं. शम्भ] सांभेलानी नीयवी

सांख्य (०) स्त्री० लुभो सम्भल
सांख्येदी (०) स्त्री० [‘सांख’ उपरधी] नातुं
सांख्यं. -लुं न० के वडे भांडवानुं ते
अेक साधन

सांख्यरतुं (०) स० किं [प्रा. संभर (सं. संभृ)]
अेकहुं करतुं (२) अ० किं याद आवतुं
सांख्यणुं (०) स० किं [प्रा. संमल] श्रवण
करतुं (२) ध्यान उपर लेतुं [बा.]

सांसतुं (०) वि० धीरज-स्यूरीवाणुं (२)
लुरसो नरम पद्यो होय अेवुं
सांसा (०) पुं० अ०व० [प्रा. सास (सं. सास)]
तंगी; मुश्केली

सांसारक वि० [सं.] संसार संयधी
सांसोट (०) अ० सांसरुं; सीधुं
सांस्कारिक वि० [सं.] संस्कार संयधी
सांस्कृतिक वि० [सं.] संस्कृतिने लगतुं (२)

संस्कृत भाषाने लगतुं
सांस्थानिक वि० [सं.] संस्थान संयधी
(२) पुं० संस्थानभांसाधे वसतो देशभाष.
०स्वरज्य पुं० अिदिश संस्थानोने भणतुं
स्वरज्य; ‘डेमिनियन स्टेट्स’

सिंकल स्त्री० [अ. दळ] मुभवटो; अहोशै
सिंकलीगर पुं० [फा. शैहर] (हयिथार
वगेरै) धसीने साइ करनारो; सराखिथो

सिंकंहर पुं० [फा.] ओसनो आदशाड
अयेकत्रांहर
सिंकल स्त्री० लुभो सिंकल

सिंकाहार वि० छापवाणुं (२) सुंदर हेभावतुं
सिंकाशास्त्र न० प्राचीन सिंकाओ परधी
कराती पुरातत्व शोधनुं शास्त्र; ‘न्युमिस्मे-
ट्रिक्स’

सिंके अ० सुध्वां [नाणुं]
सिंको पुं० [अ.] छाप; मडोर (२) चलणी
सिंका वि० [सं.] छांटेकुं

सिंगराम पुं०; न० लुभो शिगराम; सगराम
सिंकार (-रेट) स्त्री० [इ.] विलायती पीडी
सिंमल न०; पुं० [इ.] इरधी पणर आपवानी
नशानी के ते भाटेनी योजना (२)
इववेनो हाय

सिंजावुं अ० किं ‘सीअतुं’नुं आवे
सिंजावुं अ० किं ‘सीअतुं’नुं कभंखि
सित वि० [सं.] अेत; सइद(२) पुं० घोणो रंग
सितम पुं० [फा.] लुभम. ०अर(-गा)र

वि० लुभमगर. ०गुलरी स्त्री० सितम
गुलरवेो ते
सितार पुं०; स्त्री० [फा.] अेक तंतुवाद्य
सितारो पुं० [फा.] तारो; अड (२) दशा;
नसीज [ला.]

सितोर वि० [प्रा. सतरि (सं. सतति) ‘७०’
सितोतेर [प्रा. सितेहतरि (सं. सतसतति) ‘७७’
सित्याशी (-सी) वि० [प्रा. सतासीर (सं.
सतासीति)] सत्याशी; ‘८७’

सित्यातेर वि० लुभो सितोतेर
सिंजावुं अ० किं [सं. सीअतुं] दुःखी थतुं; शिआतुं
सिद्ध वि० [सं.] तैयार; सङ्ग; प्राप्त (२)

निश्चित; साभित (३) निष्पात (४) सिद्धि
प्राप्त करी होय तेतुं (५) मुक्त (६) पुं०
सिद्धिओ भेजनी होय तेरो योगी के
द्वेनी पुरुष (७) मुक्त पुरुष. ०ता स्त्री०

[सं.] सिद्धपणुं (२) सिद्धि; सङ्गता (३)
साभिति. ०संकेदप वि० [सं.] जेना
संकेदपभात्रधी कअं सिद्ध थाय अेवुं.
०द्वस्त वि० जेनो हाय जेसी गथो छे
अेवुं; हयोदीवाणुं. -द्वार्थ पुं० [सं.]
गौतम मुद्द

सिद्धांत पुं० [सं.] पूरी तपास के विचारणा
पण साओ साभित थयेदो अेवो निश्चित
मत के निरूप्य (२) उपपत्तिपुक्त अंथ.

०वादी वि० सिद्धांतमां मान्यतावाणुं;
कोई पल आपतमां ते अजेना सिद्धांत
प्रमाणे (पीण कोई जणता आधारे नहि)

यालवामां माननारुं. -ती वि० (२) पुं०
[सं.] सिद्धांत रत्न के समथंन करनारुं;
सिद्धांतवादी (३) शास्त्रना तत्त्वने माननारुं

सिद्धि स्त्री० [सं.] परिपूल; सङ्ग के
साभित थतुं ते (२) साभिति (३) इणप्राप्ति
(४) छेवटनी मुक्ति (५) योगधी भणती
आड शक्तिओमांनी इरेक (लुभो अष्ट-

महासिद्धि). ंदायक वि० सिद्धि
 आपनारुं [विहाय यवुं
सिधार (-त्र) युं अ० कि० यावती पकडवी;
सिनेमा पुं० [इं.] यित्रीनी परंपराने
 यावती घटना तरीके पर उपर अताववानी
 युक्ति (२) ते युक्तिथी अतावातुं यित्र के
 नाटक; यद्ययित्र (३) सिनेमागृह. ०गृह
 न०सिनेमानुं यिथेटर. -भेंटोआइ पुं०;
 न० [इं.] सिनेमा अताववानी युक्ति के
 तेनुं यंत्र (२) सिनेमा
सिपाई पुं० [नुओसिपाडी] सैनिक; कौशलो
 भाणस (२) यपरासी; पठावाणो (३)
 पोलीस. ०गारी स्त्री० सिपाईनुं काम के
 नोडरी. ०सपरां न० अ० व० सिपाई
 वगेरे कूटकण भाणसे। [सिनापति
सिपाडसालार पुं० [फा.] दरकरनो उपरी;
सिपाडी पुं० [फा.] सिपाई
सिद्ध स्त्री० [अ.] गुण; विशेषता; आसिधत
 (२) तारीक (३) यादाडी; डोशियारी
सिद्धारस स्त्री० [फा. सिफारिस] लक्ष्मण;
 लागवगवाणा आगण कौशने भाटे करेवी
 प्रशंसा के आग्रह
सिमेंट पुं०; स्त्री० [इं.] यणतरमां नूना पेठे
 वपराती ऐक वस्तु
सिर न० [प्रा. (सं. शिरध्); फा. सर] शिर;
 माधुं. ०गोरी स्त्री० शिरवेरी; जपरहस्ती
 (२) तुमापी. ०ताज पुं० मुगट (२) [ला.]
 मुरज्जी (३) सरदार; अग्रणी. ०नामुं न०
 नुओसरनामुं. ०पाव पुं० नुओसरपाव.
 ०पेय पुं० कैंटा के पाथडी पर अंधातो
 हीराभोतीजडित पट्टो
सिरस्तेदार, -री नुओ शिरस्तेदार, -री
सिरस्ते पुं० नुओ शिरस्ते; आहु वहीवट
सिरोई स्त्री० नुओ शिरोई
सिई अ० [अ.] इत; मात्र; केवण
सिलक स्त्री० [नुओसिदक] अर्थ जतां पाडी
 वधेवी रकम (२) हाथ परनी शैकड रकम
 (३) वि० हाथमां अयत रहेंवुं; अयत
सिलसिलाअंध वि० अनुकम प्रमाणेनुं

(२) सणं (३) अ० अनुकम प्रमाणे;
 ऐक पछी ऐक
सिलसिलो पुं० [अ.] सांकेण (२) कम; प्रथा;
 परंपरा (३) क्लपरंपरा; वंशानुकम
सिलार्थ स्त्री० सीववानी रीत (२) सिवडामण
सिलिका स्त्री० [इं.] रैती [र. वि.]
सिलिकोन न० [इं.] ऐक धातु-तत्व [र. वि.]
सिलेदार पुं० [फा. सिलाहदार] धोडेसवार
 सिपाई [भडेनताणुं
सिवडामण न०, -स्त्री स्त्री० सीववानुं
सिवडावणुं स० कि० 'सीववुं'नुं प्रेरक
सिवाय अ० [अ.] (अमुक) विना; वगर
सिवावुं अ० कि० 'सीववुं'नुं कर्मणि
सिविल वि० [इं.] मुलकी. ०सरजन पुं०
 जिल्हा भाटेनो सरकारी दफ्तर. ०सर्विस
 स्त्री० [इं.] आर्थ. सी. ऐस. हडेवाती ज या
 अमलदारीनी नोडरी. ०होन्टिपटल स्त्री०
 [इं.] जिल्हानी वडी सरकारी धरिपताव.
 -दियन पुं० [इं.] आर्थ. सी. ऐस. नी
 परीक्षामां पास सरकारी अमलदार (२)
 अधां कामो के आतांमां सरयुं काम हई
 शके ऐवुं कौं (माणस के वस्तु) [ला.]
सिसकारयुं स० कि० सिसकारो करवा;
 इश्करयुं [यतां थतो अवाज
सिसकारो पुं० [रव०] हांतमांथी पवन पसार
सिसुदा स्त्री० [सं.] सज्जन करवानी ध्वजा
सिसोटी स्त्री० [रव०] नुओसीटी
सिसोणियुं न० [सर० दे. साहुलिमा=भोरनुं
 पीछुं] साहुलीनुं सणिया जेवुं पीछुं
सिस्टर स्त्री० [इं.] नर्स; स्त्री अरदासी
सिं स्त्री० [दे. सिंग] सींग
सिंचन न० [सं.] सिंचवुं ते. -वुं स० कि०
 [सं. सिंच] सींचवुं; छांटवुं; रैडवुं (२)
 पाणी पावुं (आडने) (३) उपराउपरी
 गाठवुं (४) लाहवुं (५) (पाणी कढवा
 भाटे) क्वामां मूकवुं (घडो के दोरडुं)
सिंहूर न० [सं.] पारो; सीसुं तथा गंधकनी
 मेणवणीनो लाल लूक. -रियुं वि०
 सिंहूरना रंगनुं

सिंध पुं०; न० [सं. सिंधु] हिंदोना ऐक प्रांत (हाल पाकिस्तानमा)
 सिंधव पुं०; न० [प्रा. (सं. सैन्धव)] ऐक अनिज क्षार
 सिंधालूषु न० लुओ सिंधव
 सिंधी वि० सिंधुं, -ने लगतुं (२) पुं० सिंधुना रहेवासी (३) स्त्री० सिंधी भाषा
 सिंधु पुं० [सं.] समुद्र (२) स्त्री० ते नामनी हिंदुस्ताननी प्रसिद्ध नदी (हाल पाकिस्तानमा)
 सिंङ पुं० [सं.] ऐक रानी सिंसक प्राणी; पशुओना रान (२) पांयमी शशि. ०ल्यु स्त्री० सिंङनी भाषा. ०द्वार न० [सं.] मुख्य द्वार. ०नाई पुं० [सं.] सिंङनो के सिंङ जेवो नाइ
 सिंङल, ०द्वीप पुं० [सं.] लंका; सिलोन
 सिंङन्थ न० [सं.] अद्वैतसिंहसिमां होय ते समय
 सिंङवलोकन न० [सं.] सिंङनी पेठे आगण वधतां पढेलां पाछणुं इरीथी लेई लेवुं ते (२) समाख्यान; आगण कहेता पढेलां पूवेनुं सारारे कहेवुं ते
 सिंङासन न० [सं.] सिंङनी आइतिवाणुं जेनुं आसन (रान, हेव के आचार्यनुं)
 सिंङिकसुत पुं० [सं.] सिंङिका नामनी राक्षसीना पुत्र - राहु
 सीक स्त्री० [फा. सीख] शीष; बोढानो सणियो के गण
 सीकर पुं०; न० [सं.] शीकर; इरकर; छांट
 सीष स्त्री० [फा.] लुओ सीक
 सीगरो पुं० सुतारनुं ऐक ज्योत्तर
 सीजवुं संकिं 'सीजवुं'नुं प्रेरक
 सीजवुं अंकिं [प्रा. सिञ्ज (सं. सिधुं)] धीमे तापे अराअर अक्षरिने तैयार यवुं-रंधारि रहेवुं (२) पार पडवुं; सीधवुं (३) [दा.] शांत पडवुं (४) दुःखी यवुं
 सीटी स्त्री० [खव०] ओठ के लूगणी जेवा साधनथी पवन कूडीने करातो तीखो अवाण के तेनुं साधन; सिसेदी

सीडवुं संकिं [लुओ शीडवुं] पूरवुं; छांटी लेवुं (२) अद्या करवुं (जेम के, हेवुं)
 सीडी स्त्री० [दि. सिद्धी] निसरणी
 सीत स्त्री० [सं.] हणपणी; केश
 सीता स्त्री० [सं.] जनकनी पुत्री; ऐक सती
 सीताइल(-ण) न० ऐक इण. -णी स्त्री० सीताइणनुं आइ
 सीत्कार पुं० [सं.] श्वास अंदर जेयतां करातो के यतो सीत जेवो अवाण
 सीही पुं० आइकानो मूण वतनी; हजसी
 सीध स्त्री० अथर; सभायार
 सीध स्त्री० [लुओ सीधुं] सीधापणुं
 सीधवुं अंकिं [सं. सिधुं] सिद्ध यवुं; पार पाडवुं; सीजवुं
 सीधार्थ स्त्री० ['सीधुं' उपरथी] सीधापणुं
 सीधी पुं० लुओ शीही
 सीधुं न० रांधवा जेठवुं कायुं अनाज वगेरे सामग्री
 सीधुं वि० [सं. सिद्ध उपरथी] वांङुं नडि तेवुं; ऐक लीटीमां होय जेवुं (२) पांशकुं; पाधरुं (३) सरण; अठ समन्थ जेवुं (४) निष्कपटी. ०होर वि० होर जेवुं सीधुंसट
 सीधुंपाणी न० ('सीधांपाणी' न० अ० व० मां पणुं वपराय छे), सीधानी सामग्री के तेना सामान; भावापीवानुं
 सीधुंसट वि० ऐकदम सीधुं; साव सीधुं
 सीधुंसामथी स्त्री०, सीधुंसामान न० अ० व० सीधानी सामग्री-सामान
 सीन पुं० [इ.] नाटकनुं दृश्य (२) हेभाव. ०री स्त्री० [इ.] रजलूमि पर हेभावमां साधनोनी गौडवणी. ०सीनरी स्त्री० लुओ सीनरी
 सीना पुं० [फा.] छातीना इलाव
 सीप स्त्री० [प्रा. सिप (सं. शुक्ति)] छीप
 सीभ स्त्री० [प्रा. सिम (सं. सीमा)] जेतरे के गाभनी हड; ते भागनी जमीन
 सीभणी पुं० लुओ शीभणी
 सीमंत न० [सं.] स्त्रीओना सेधा (२)

अधरणी. -तिनी स्त्री [सं.] सौभाग्य-
वती स्त्री (२) जेने अधरणी आवी होय
येवी स्त्री. -तोत्तयन न० [सं.] सगर्भा-
वस्थाभां स्त्रीने बोधा, छद्दा के आठमा
भासभां करवानो ऐक संस्कार

सीमा स्त्री [सं.] उद; भयादा. ०अधिष्ठन
न० सीमा अतावनारी निशानी. ०डो
पुं० गामनी उद; ते साग. -मोहदधन
न० [सं.] सीमा ओणंभनी ते (२)
दशोराने द्विसे पोताना राज्जनी सीमा
ओणंभी पारथी उदमां प्रवेश करवानी
ऐक क्रिया

सीरी वि० [फा. शीरीज] भीडुं; मधुर; स्वाद
पेदा करे तेषुं (२) स्त्री० तेवी वास

सील स्त्री [इं.] मडोर; मुद्रा; छाप (२) मडोर
लगडी बोटाउले लाम के ऐवा भील
पदायं नुं अडतुं. ०अंध वि० सील भारेडुं
(२) सील तृथा विनातुं; वजर ओखेडुं

सीवणु न० [सीवणुं उपरथी] लुओ सीवणी
(२) न्यां सीव्युं होय ते जगा. ०काम न०
सीववानुं काम के कारीगरी. -ष्टी स्त्री०
सीवणुं ते के तेनी टण

सीवणुं स० किं [प्रा. सीव (सं. सिव्)]
टांका भारी लेडतुं; सांधतुं

सीसभ स्त्री०; न० [दे.] ऐक आड के ऐनुं
लाकडुं; शीशभ

सीसा-सा)पेन स्त्री० [सीसुं+पेन] पेनसिल

सीसी स्त्री० शीशी, आठवी

सीसुं न० [प्रा. (सं. सीस)] ऐक धातु

सीसो पुं० शीशो; आठवी

सींग स्त्री० लुओ शिं ग

सीअण्डियुं न० पाण्णी सीअवानुं पात्र के
साधन (२) कृताभां सीअवानुं दोरडुं

सीअयुं स० किं लुओ सिअयुं [शकरी

सीआणो पुं० [दे. सिचाण] आजपक्षी;

सीदरी स्त्री० [दे. सिदु, सिदुरय (दे. सिदी=
पन्दरीनुं आड)] (काथीनी) दोरडी

सुअ० [सं.] नीचेना अर्थभां वपरातो उपसर्ग

(१) सुंदर; सार्दु (सुवास) (२) सारी

रीते; भूष (सुरक्षित) (३) सहेबाधयी
(सुवल) [सुकगणुं

सुकतान न० [फा. सुखत उपरथी] लुओ

सुकर वि० [सं.] सहेडुं [शरीरनुं

सुकदेकडी वि० लाकडी नेतुं सुड; दुभंण

सुकवणी स्त्री० सुकवेदी वरतु (२) सुकवणुं.

-युं न० पूरतो वरसाद न आववाथी

वावेतर वगेरनुं सुकार्थ जवुं ते

सुकान न० [दे. सुकणय; अ. सुकान] जेने

भरडवाथी वहाण दिशा अहले छे ते कण

के तेनी जगतो वहाणने लाग. -नी

पुं० [सर० दे. सुकाणिभ] सुकान डेरवना

भलासी

सुकपुं अ० किं [प्रा. सुक (सं. सुक्)] भेज

के प्रवाही जडी जर्ष शुष्क यवुं (२) (शरीर)

द्रुणणुं पडतुं; इश यवुं

सुकाण पुं० [सं. सु+काल] सारा पाकने

वगत (दुकाणथी जडतुं) (२) छत;

पुष्कणपणुं [ला.]

सुकुमार वि० [सं.] धणुं कामण; नालुक

सुकृत न०, -ति स्त्री० [सं.] सार्दु काम;

पुष्टय. -त्य न० सुकृत

सुभ न० [सं.] तनमनने गमे ऐवा अनु-

भव (आराम, येन, शांति, संतोष,

तृप्ति, उपभोग); कामनाती (सिद्धिने

आनंद. ०कर, ०कारक, ०कारी, वि०

[सं.] सुभ करनाडुं; सुभदायी. ०येन

न० सुभशांति; आराम

सुभड स्त्री० [प्रा. सिरिखंड (सं. श्रीखंड)]

अंदनना आडतुं सुभधीदार लाकडुं के ते

धरी करतो लेश [अतावनारे]; इदोर्ष

सुभडियो पुं० [सुभडी परथी] मीकार्थ

सुभडी स्त्री० [प्रा. सक्कुलि (सं. शक्कुलि)]

धीजाणभां धडने लोड शेकीने अनावेदी

ऐक वानी (२) मीकार्थ (३) डकसार्थ;

इस्तरी; अक्षिस

सुभतणी स्त्री० जोडानी अंदर नपातुं नरभ

हूडुं यामडुं [लुओ सुभकर

सुभड [सं.], -दायक, -दायी, -हेणु वि०

सुभन पुं० [फ्रा.] ज्ञान; वेद; शब्द
 सुभपाद स्त्री० एक नतनी पादभी
 सुभभण्या स्त्री० न्नुओ सुभभण्या [प.]
 सुभत्रप वि० (२) अ० [सं.] सांख्यसंभुं;
 सहीसलाभत
 सुभाकारी स्त्री० सुभी हासत; तंदुररती
 सुभापद वि० [सं.] सुभकारक
 सुभासन न० [सं.] सुभदायक जनावटवाणुं
 आसन (२) पादभी; भ्याने
 सुभियार्तुं, सुभियुं वि० न्नुओ सुभी
 सुभी वि० [सं.] सुभवाणुं; दुःख विनातुं
 सुगत पुं० [सं.] सुक्र भगवान
 सुगति स्त्री० [सं.] सद्गति; मोक्ष
 सुगम वि० [सं.] सहेलुं. न्ता स्त्री०
 सुगरी स्त्री० [सं. सुगरी] एक पक्षी (ये
 सुंदर भाणे जनावे छे)
 सुगंध पुं०; स्त्री० [सं.], -धी स्त्री० सारी
 गंध; पुशोभा. -धीहार वि० सुगंधीवाणुं
 सुगावुं अ० किं० सुग यदवी
 सुगाण, ०वुं, -णुं वि० [सूग परथी] नेने
 अ सुग यडे अहुं; अ सुगाय अहुं
 सुगृही स्त्री० [सं.] एक पक्षी; सुगरी
 सुग्राह्य वि० [सं.] सहेलाईथी प्रहण करी
 यकाय अहुं (२) सहेलाईथी समल्य अहुं
 सुग्रीव पुं० [सं.] (रामायणमां) वानरनेना
 राज; वालीने भाई
 सुघटित वि० [सं.] सारी रीते रयेलुं (२)
 सुव्यवस्थित (३) थटित; थोव्य
 सुघड वि० [सं. सु + घट] स्वच्छ; थोभुं
 (२) यदुर; विनेत्री. न्ता स्त्री०
 सुघरी स्त्री० न्नुओ सुगरी
 सुघरित (-त्र) वि० [सं.] न्नुओ सव्यरित
 (२) न० सादुं यरित
 सुजन पुं० [सं.] सारे सदाचारी भालस
 सुजण्य वि० [प्रा. (सं. सुज)] होशियार; ज्ञानी;
 समन्त
 सुजात वि० [सं.] कुलीन; जिया कुणतुं
 सुज्ञ वि० [सं.] डाळुं; यदुर; विद्वान. न्ता स्त्री०
 सुज्ञाडवुं स० किं० 'सुअवुं'नुं प्रेरक

सुडताणीस वि० [प्रा. सत-चतलीस (सं.
 सतचत्वारिंशत्.)] '४७'
 सुडोड वि० [सु + डोण] घाटीलुं; ३ पाणुं
 सुडवुं स० किं० [प्रा. सुण (सं. शु)] सांख्यवुं
 (सुथावुं, सुथाववुं)
 सुत पुं० [सं.] पुत्र
 सुतनु वि० [सं.] सुंदर नाजुक शरीरवाणुं
 सुतर वि० (२) अ० [सं. सु + तर] सहेलुं;
 सुगम; सरण
 सुतराड वि० सुतरनुं जनेलुं
 सुतरियो पुं० सुतरनेो वेपारी
 सुतरुं वि० (२) अ० न्नुओ सुतर
 सुतरैक वि० न्नुओ सुतराड
 सुतव [सं.], -णी न० त्रीणुं पाताण
 सुता स्त्री० [सं.] पुत्री
 सुतार पुं० [सं. यत्रवार; प्रा. सुत्तहार] लाकडां
 धडनार कारीगर. ०काभ न० लाकडां
 धडवानुं काम. -री वि० सुथारनुं, -ने
 लगतुं (२) स्त्री० सुथारकाम [वास
 सुथाडियो पुं० एक नतनुं लडी सणीनुं
 सुथार, ०काभ, -री न्नुओ 'सुतार'भां
 सुद अ० [न्नुओ सुदि] शुद्ध पक्षमां (२)
 स्त्री० शुद्ध पक्ष [न० विष्णुनुं यक
 सुदर्शन वि० [सं.] सारा देणाववाणुं (२)
 सुदामा पुं० [सं.], श्रीकृष्णनेो एक गरीण
 सहाध्यायी ने मित्र (२) कंगण भालस
 [ला.]. ०पुरी स्त्री० थोरणंदर (२) कंगणनुं
 निवासस्थान [ला.]
 सुदि अ० [सं.] न्नुओ सुद
 सुदिन पुं० [सं.] शुभ दिवस
 सुदूर वि० धलुं दूर
 सुदढ वि० [सं.] धलुं दढ
 सुधन्वा पुं० [सं.] एक प्रसिद्ध विष्णुभक्त
 सुधरवुं अ० किं० सादुं धलुं
 सुधराई स्त्री० सुधाशे; सुधशेदी रियति
 (२) भुनिसिधाविटी
 सुधराववुं स० किं० 'सुधरवुं'नुं प्रेरक; सुधारे
 ओभ करलुं; सुधारावलुं
 सुधा स्त्री० [सं.] अभूत (२) यूनो. ०कर पुं०

[सं.] यद्रं. ० धवल वि० अभृतनेवुं धोणुं
 (२) यूनार्थी धोणेलुं
सुधार पुं० [सुधारवुं परथी] सुधारो. ० कं
 वि० सुधारनारुं; सुधारो करनारुं (२) पुं०
 तेवो आहमी. ० ध्या खी० सुधारवुं ते;
 सुधारो
सुधारवुं सं० कि० अगडेकुं, कथणेलुं सुधरे
 अम करवुं; सारुं करवुं (२) दुरस्त करवुं;
 सभारवुं (शाक, भकान ध०) (३) भूख
 द्वर करी अरुं कडेवुं के लभवुं
सुधारस पुं० [सं.] अभृत
सुधाराववुं सं० कि० सुधाराववुं
सुधारो पुं० सुधरवुं ते; सारी स्थिति; सारो
 इरदार (२) संस्कृति; सत्यता (३) नवो
 बाल के रीतभात (४) इरावने सुधारवा
 भाटेनो इराव
सुधांशु पुं० [सं.] यद्रंमा
सुधी अ० [सं. सावधि] लगी; पथंत
सुधीर वि० [सं.] भूध धीर
सुधां (०ता) अ० साधे; भगाने; पल (भाडी
 रखा के छोडया विना)
सुनावणी स्त्री० [सुणवुं सुणाववुं उपरथी]
 न्यायाधीशो इरियाह सालणवी ते के तेने
 संलणाववी ते
सुनत स्त्री० [अ.] ऐक मुसलमानी संस्कार,
 नेमां लिंभनी पोपयानी आमद्री हापी
 नाभवामां आवे छे (२) मुसलमान करवुं
 ते; धर्मांतर [दा.]
सुनी वि० [अ.] ओ नामना मुसलमानी
 पंथनुं (२) पुं० ऐक मुसलमानी संप्रदाय
सुपंडव वि० [सं.] सारी रीते पाकेलुं
सुपथ पुं० [सं.] सारो, नीतिनो मार्ग
सुपत न० लुओ र्वभ [प.] सौपिंधुं
सुपरत स्त्री० [फा. सुपुई] सौपण (२) वि०
सुपरिन्टेन्डेन्ट पुं० [इ.] निरीक्षण करनार
 उपरी; मुख्य अधिकारी
सुपात्र वि० [सं.] योग्य; लायक. ०ता स्त्री०
सुपुत्र पुं० [सं.] सपूत
सुपत वि० [सं.] सुतेलुं; जिवेकुं

सुप्रतिष्ठित वि० [सं.] सारी प्रतिष्ठावाणुं;
 आभरदार
सुप्रल वि० [सं.] सुंदर प्रभावाणुं
सुप्रसन्न वि० [सं.] धलुं प्रसन्न
सुईल (-ण) वि० [सं. सु + फल] सारा इण-
 परिष्कामवाणुं (२) न० सारुं परिष्काम-इण
सुदियालुं वि० [फा. सुफीमानह] उपरथी
 सुंदर; भावी सक्षरदार
सुदुधि स्त्री० [सं.] सद्दुधि
सुभाष पुं० [सं.] सारुं ज्ञान के शिष्यामल्य.
 ० कं वि० सुभाष देनारुं
सुलग वि० [सं.] सुंदर; रमणीय (२)
 सुभागी. ०ता स्त्री०, -गा वि० स्त्री०
 भूभरत के सौभाग्यवती (स्त्री)
सुलट पुं० [सं.] अहाडुर लडवैयो
सुलद्रा स्त्री० [सं.] श्रीकृष्णनी अडेन;
 अर्जुननी पत्नी
सुभागी वि० [सं.] लाभ्यशाणी
सुभाषित वि० [सं.] सुंदर रीते कहेकुं (२)
 न० तेवुं वाक्य के पद
सुभति स्त्री० [सं.] सद्दुधि
सुभन न० [सं.] इल
सुभार पुं० [लुओ शुभार] अडसट्टो.
 -रे अ० आशरै; लगसग
सुभित्रा स्त्री० [सं.] लक्ष्मणी माता
सुभेण पुं० सारो भेण - जनाव (२) सारुं
 सुभय मिश्रल्य
सुयाणी स्त्री० [प्रा. सुया (सं. तिका)] प्रसव
 करावतारी स्त्री; दार्ढ [अवसर
सुयोग पुं० [सं.] शुभ-सारो के योग्य
सुर पुं० [सं.] देव
सुरक्षित वि० [सं.] सारी रीते रक्षायेकुं
सुरभी स्त्री० [फा.] लावी
सुरभगा स्त्री० [सं.] आकाराभगा
सुरगुरु पुं० [सं.] देवोना गुरु; अक्षरपति
सुरत न० ते नामनुं शहरे [कल्पद्रुम
सुरतरु न० [सं.] र्वगनुं ऐक अड (२)
सुरता स्त्री० लगनी (२) ध्यान (३) खाक; सूध
सुरदास पुं० प्रसिद्ध अंध भक्त कवि
 (२) आभयो साधु के भाणस [दा.]

सुरधनु न० मेघधनुष्य
 सुरधेनु स्त्री० [सं. सुर + धेनु] कामधेनु
 सुरपति पुं० [सं.] वृद्राज
 सुरभि(-भी) वि० [सं.] सुवासित (२)
 स्त्री० कामधेनु गाय (३) गाय
 सुरभो पुं० [फा.] एक अनिष्ट पदार्थ
 के तेजुं आंभनुं अंजन
 सुरन्ध्र वि० [सं.] अत्यंत रमणीय
 सुरवाल(-णी) पुं०; स्त्री० [फा. शुल्वार]
 पायलमो; योरलो
 सुरसरि(०त्,०ता) स्त्री० [सं.] गंगा
 सुरंग स्त्री० जमीनमां करेकुं सोयदुं (२)
 (जमीनमां भारो भोही भडक तोडवा
 के शत्रुनो नाश करवा वपराती) दंड-
 गोणानी ऐक्युक्ति केतेने माटेनी भनावट
 सुरंगी वि० सारा सुरोभित रंगुं
 सुरा स्त्री० [सं.] महिरा; दंड
 सुरार्थ स्त्री० [ब्रुओ सुराही] कृष्णना धाटनुं
 सांडडा गणानुं वासाय
 सुराभ स्त्री०[फा.] कायुं; आडेदुं [राज्य
 सुराभ्य न० [सं.] सारु-सारी रीते यावतुं
 सुरापान न० [सं.] दंड पीवो ते [ध्वनि
 सुरावट स्त्री० सुर भिलाववा ते (२) सुरैल
 सुराही स्त्री० [ब्र.] लुओ सुरार्थ
 सुरीकुं वि० मधुर के अशेभर भणेला सुरवाणुं
 सुरुचि स्त्री० [सं. सु + रुचि] सारी रुचि.
 ०लंग पुं० सुरुचिने-शिररसज्ञतानो भंग
 सुरैभ वि० [सं.] प्रभाष्यसर; धाटीकुं; सुंदर
 सुरैभा स्त्री० सीधी लीटी [ग.]
 सुरैल वि० [‘सुर’ उपरथी] सुरीकुं; सुमधुर
 सुरैश, सुरैद्र पुं० [सं.] वृद्र
 सुलक्ष्णु [सं.], -लुं वि० सारां लक्ष्ण-
 वाणुं [नुं प्रेरक]
 सुलटावतुं सं०किं सुलटुं करतुं (‘सुलटावतुं’-
 सुलतान पुं० [ब्र.] आदशाड; मुसलमानी
 राज. -ना स्त्री० जेगम; राणी. -नी
 वि० सुलताननुं, -ने लगतुं (२) स्त्री०
 सुलताननो अभल (३) राजनी आप-
 भुटी के लुलम [ला.]

सुलभ वि० [सं.] सहोदाईथी भणे ऐवुं
 सुलाभ स्त्री० लुओ सुराभ
 सुलेभन न० [सं.] सारा अक्षर लभवा ते
 सुलेख स्त्री० [ब्र. सुल्हा] सहाइशांति; अथडा
 के लडाईनो अभाव (२) समाधानी;
 सधि. ०शांति स्त्री० सुलेख अने शांति
 सुदरै। पुं० [फा. सुल्हा] वगर तवे के डारी
 तमाकू भरैडी यलम
 सुवडा(-रा)वतुं सं०किं ‘सुवुं’नुं प्रेरक
 सुवर्णु वि० [सं.] सुंदर रंगनुं (२) न०
 सोनुं. ०कार पुं० [सं.] सोनी. ०नियम
 पुं० सुवर्णु जेवो उतम कीमती नियम.
 ०महोरसेय पुं० पचास वर्षे ०ज-
 वाती ज्यंती. ०महिर न० अमृतसरनुं
 सुवर्णथी भडेकुं शीभ महिर. ०युग
 पुं० सारामां सारे युग; सत्ययुग. -लुं
 वि० सुंदर वर्णवाणुं
 सुवा पुं० ऐक वनरपति; तेनां णीज
 सुवादवुं सं०किं ‘सुवुं’नुं प्रेरक; सुवडावतुं
 सुवाणु स्त्री० लुओ सवाणु
 सुवारोग पुं० [प्रा. सवा (सं. वृत्ति) + रोग]
 सुवावडमांथी थतो ऐक रोग
 सुवार्ता स्त्री० [सं. सु + वार्ता] सारी-पवित्र
 वार्ता; ‘गोरथेव’. उदा० ईशुनी सुवार्ता
 सुवावड स्त्री० आणकने जन्म आपवाने
 अने ते पथीनो सूतकनो समथ. ०भानुं
 न० सुवावड करवानुं इवाभानुं; प्रसूति-
 गृह. -डी स्त्री० सुवावडमां होथ जेवी स्त्री
 सुवावुं अ० किं ‘सुवुं’नुं भावे ३५
 सुवास स्त्री० [सं.] सारी वास; सुगंधी
 सुवासणु, सुवासिणी स्त्री० [लुओ
 सुवासिनी] सौभाग्यवती स्त्री
 सुवासित वि० [सं.] पुशभोदार
 सुवासिनी स्त्री० [सं.] सुवासणु
 सुवाडक वि० गरभी के वीजणीने थेताना-
 मांथी सरणताथी वडेवा हेतेवुं [प. वि.]
 सुविहित वि० [सं.] सारी रीते लखेकुं
 सुव्यवस्था स्त्री० [सं.] सारी व्यवस्था.
 -स्थित वि०[सं.] सारी थेडे व्यवस्थित

सुशिक्षित वि० [सं.] सारी रीते शिक्षित
 सुशील वि०[सं.]उत्तम शीलवर्णु;सुच्यरित
 (२) निवेष्टी; विनयी(३)सरण;सीधु'
 सुशोभन न० शोभा भंगे करेदी सन्भवट
 सुशोभित वि० [सं.] धल्लुं शोभातुं
 सुश्रुत वि० [सं.] अलुश्रुत; विद्वान (२) पुं०
 प्राचीन प्रसिद्ध वैद्य [मिसाउल्लुं
 सुखिलष्ट वि० [सं.] सारी रीते लेडेकुं के
 सुपुप्त वि०[सं.] सतेकुं; अश्रुत(२)अप्रगत;
 अंदर रहकुं; 'द्वेष्ट' -सि स्त्री० [सं.]
 गाढ निद्रा
 सुपुमत्या, सुपुमत्या [सं.]स्त्री० योगशास्त्र
 प्रमाणे त्रण प्रधान नाडीयोभांती वचसी
 सुपुं अ० [सं.] सारी रीते; उत्तम रीते
 सुसवाद(-टो) पुं० [रव०] लेरथी वडैता
 के वीधाता पवननो के तेने भणतो अवाज
 सुसंगत वि० [सं. सु+संगत] अराअर
 संगत-अंधभेसतुं.-ति स्त्री०सुसंगतता
 सुसंअद्ध वि० [सं.] आगणपाछण अराअर
 संअधवाणुं; सुसंगत
 सुस्त वि० [फा.] आणसु (२) मंद; धीसुं.
 -स्ती स्त्री०आणस;अधनुं वेन(२)मंदता
 सुस्थ वि० [सं.] सुस्थित (२) स्वस्थ;
 सान्नुं'तान्नुं'
 सुस्थित वि० [सं.] सारी रीते स्थित;
 दंड (२) सारी स्थितवाणुं (३) अराअर
 गोडवायेकुं
 सुषाग पुं० [प्रा. सोहग (सं. सौभाग्य)]
 सौभाग्य. ँणु वि० स्त्री० सौभाग्यवती
 (२) पतिनी भागीती. -गियुं, -गी वि०
 सुभागी; सुभी
 सुषाणु स्त्री०[सर०[प्रा. सुहावण(सं.सुखायन)]
 शांति; समाधान
 सुषावर्तु सं०किं'सुषावर्तु'नुं प्रेरक;शोभावकुं
 सुषावुं अ०किं[प्रा. सुह(सं. सुम्); अथवा
 प्रा. सुहा (सं. सु+मा)] शोभाकुं; सोहावकुं
 सुषासिनी वि०स्त्री०[सं.] सुंदर डार्यवाणी
 सुहुड पुं० [सं.] मित्र
 सुं अ० [मप. सहुं] साधे शुं [प.]

सुंदर वि० [सं.] श्पाणु; सुरोभित; भलेतुं.
 ँता स्त्री०. -री स्त्री० सुंदर स्त्री (२)
 शरलार्थ लेतुं अेक वाध [वानी
 सुंवाणी (०) स्त्री० पूरी लेवी नारतानी अेक
 सुंवाणुं (०) वि० [प्रा. सुउमारअं (सं. सुकुमार-
 कम्)] दीसुं अने नरम (२) स्वभावतुं
 नरम; मूढ
 सूक स्त्री० सूकापणुं; बीनाशने अभाव
 सूकभणुं न० आणकने यतो अेक रोग;
 सुकतान; रिकेदस
 सूकर पुं०; न० [सं.] शकर; भूंड; सूवर
 सूकवर्तु सं०किं ँणुयो सुकवर्तुं
 सूकुं वि० [प्रा. सुक; (सं. सुष्क)] शुष्क;
 बीनाश विनानुं (२) दृश; दूणुं
 सूको पुं० तमाडनो भूके; अरदो
 सूकत वि० [सं.] सारी रीते कडेवायेकुं (२)
 न० वेदमत्रो के ऋयायोना समूह.-अति
 स्त्री० [सं.] उत्तम अति के कथन
 सूक्ष्म वि० [सं.] आणु; अीणुं; आरीक (२)
 न० धक्क. ँदशिके यंत्र न० आरीक
 वस्तु मोटी हेभाडनारु अेक साधन. ँडेड
 पुं० [सं.] देहथी छूटा पडेयो लव लेने
 आश्रय करी रहै छे ते शरीर (पांय प्राण,
 पांय ज्ञानेद्रिय, पांय सूक्ष्मभूतो, मन
 अनेभुद्धि अे सत्तर वस्तुनुं अनेकुंशरीर).
 ँशरीर न० [सं.] सूक्ष्म देह
 सूक्ष्म स्त्री० [सं. सुग=विद्या उपरथी] अतिशय
 अणुगमेा; धूलु; अीतरी
 सूक्ष्क वि० [सं.] सूखवे अेकुं; सूखवनारुं
 (२) गभित सूखनेवाणुं के ते अगाडतुं
 सूखन न० [सं.] सूखवतुं ते के अे सूखवाय
 ते. -ना स्त्री० [सं.] सूखवतुं ते; धशारी;
 अेतवणी
 सूखवर्तु सं० किं [सं. सूच्] सूखना करपी;
 ध्यान उपर लावकुं; अणुवकुं. (सूखवावुं)
 सूचि स्त्री० [सं.] यादी; सांकिणुं; कमानु-
 सारी दीप (२) सोय
 सूचित वि० [सं.] सूखवायेकुं के सूखवेकुं
 सूत्रियपत्र (०क) न० [सं.] सूचि; यादी

सूत्री स्त्री० [सं.] लुओ सूयि. ०पत्र(०क)
 न० [सं.] लुओ सूयिपत्रक
 सूत्रुं अ० कि० (हरदधी यामडी वगेरैनुं)
 ०पसतुं; इलतुं; सेल्ले यडवे।
 सूत्र स्त्री० सूत्रुं नै; समण; गम; पहोंय.
 ०तुं न० पोताने गमतुं-समन्तुं
 सूत्रुं अ० कि० [सर० प्रा. सुद्धंत (सं.
 हस्वमान)]दिपातुं;नजरेपडतुं(२)समन्तुं;
 गम पडवी; अकल पहोंयनी
 सूट न० [इं.] कोट पाटलत छं लगरांनो सट.
 ०डेस न० [इं.] (सूट आपी नय जेवी)
 नानी जेग के पेदी
 सूड वि० [लुओ सूडतुं] (इपिया रखा होय
 तेखा वभतनुं सामटुं अने साहुं (व्याण)
 (२) पुं०; न० मूण (३) आगला वावेतर-
 नां मूण, इंठां वगेरे जेही भाणी सक्षार्थ
 करवी ते [पुं० मोदी सूडी
 सूडी स्त्री० सोपारी कातरवानुं साधन.-डो।
 सूडो पुं० जेक नतने पोपट [सूत्रुं
 सूडतुं अ० कि० [प्रा. सण (सं. हुन)उपरथी]
 सूत पुं० [सं.] सारथि; रथ हाकनार (२)
 क्षत्रियथी आक्षणीने पेरे थयेदो पुत्र
 सूतक न० [सं.] सगांसंघधीमां जन्म
 अने भरल वगेरैथी पाणवामां आवती
 आलडछेट. -की वि० सूतकवाणुं
 सूतपुत्र पुं० [सं.] इण
 सूतर न० [सं. सूत्र] इ कांतीने काटेदो तार
 सूतरईणु (इ) स्त्री० जेक नतनी भीठार्थ
 सूतरशाण स्त्री० जेक नतनी डोंगर
 सूतणी स्त्री० [सं. सूत्र उपरथी] शालनी
 पातणी होरी [न० सुवावडभानुं
 सूतिका स्त्री० [सं.] सुवावडी स्त्री. ०गूड
 सूत्र न० [सं.] दोरे; तांतणो (२) सूतर
 (३) नियम; व्यवस्था (४) प्राचीन शास्त्र-
 कारेजे रयेकां मूण सक्षिप्त वाक्य के
 तेनो अर्थ (५) ध्येय तरीके स्वीकारेहुं
 दूकं वाक्य (६) 'इंभुंला' [ग.] (७)
 'प्रोपोजिशन' [ग.]. ०कार पुं० [सं.]
 मूण सूत्र रचनार. ०अर्थ पुं० सूत्रांमां

लपायेदो अर्थ (जम के, केटलाक छिंदु
 धर्मअर्थ). ०धार पुं० [सं.] नाटकमां
 प्रधान नट, जे नाही तेम ज प्रस्तावना
 लखे छे (२) सुतार. ०पात पुं०
 प्रारंभ; शरयात
 सूध स्त्री० [लुओ शुद्धि] लान (२) भाण;
 भणर. ०धूध स्त्री० [+बुद्धि] लान;
 अकल; होश. (२) ०अ० जे नामनी
 गणपतिनी जे पत्नीओ-शुद्धि अने पुद्धि
 सून वि० [प्रा. सूत्र (सं. शून्य)] शून्य.
 ०कार पुं० लुओ शून्यकार. ०मून
 वि० लुओ शूनमून; शूठमूठ
 सूनुं वि० [लुओ सून; प्रा. सूत्रबंध (सं.
 शून्यकम्)] तिजुंन; ०मूण; वस्ती के
 सखवास विनानुं (२) संभाण के रक्षण
 विनानुं [न० तेवी वाएरी
 सूनुत वि० [सं.] सत्य अने प्रिय (२)
 सूप न० [सं.; इं.] जेक प्रकारनुं शाकनुं
 आसामण
 सूपडी स्त्री० [प्रा. सुप (सं. सर्प) + डु]
 नानुं सूपडुं. -डुं न० अनाज आटक-
 वानुं साधन
 सूडी वि० [फा. सूफ = अकरांनो वाण
 उपरथी] अकरांनो वाणनुं; जिननुं (वस्त्र)
 (२) सूडी वाद संघधी (३) पवित्र;
 निर्दोष (४) पुं० सूडी मतने अनुयायी.
 ०वाह पुं० हरलामनो जेक संप्रदाय
 सूआगीरी स्त्री० [फा.] सूआनुं पद
 सूजेदार पुं० [फा.] सिपाईआनी नानी
 टुकडीनो अमलदार (२) प्रांतनो वडो
 हाकेम. -री स्त्री० सूजेदारनुं पद
 सूजे पुं० [म.] छलाके; प्रांत (२) छलाका के
 प्रांतनो हाकेम-सूजेदार
 सूम वि० [सं. शून्य] शून्य (२) मूठ; जड.
 ०साम वि० अवाण के छिलयाल विनानुं
 (२) न० शून्यकार
 सूर पुं० [सं.] सूख [प.]
 सूर पुं० [सं. स्वर] अवाण; कंके; स्वर (संगीत).
 [०पूरवे] = महदइपे साथे गावा लागतुं के
 वाद्य वगाडतुं (२) टोको आपवे [दा.]

સૂરજ પું [પ્રા. સુજ્ઞ (સં. સૂર્ય)] સૂર્ય.

૦સુખી ન૦ એક કૂલઝાડ (૨) તેનું ફૂલ

સૂરજી ન૦ [સં.] એક કંદ

સૂરત સ્ત્રી [અ.] ચહેરો; મુખાકૃતિ

સૂરત(-તી) સ્ત્રી૦ જુઓ સુરતા

સૂરપેટી સ્ત્રી૦સૂર પૂરવાનું પેટી આકારનું વાઘ

સૂરા સ્ત્રી૦ [અ.] કુરાતનો અધ્યાય

સૂરિ(-રી)પું[સં.]વિદ્વાન;પરિત;આચાર્ય;

કવિ (જેન આચાર્યોના નામખાજી લગાડ-

વામાં આવે છે).-રીશ્વર પું [મૈથિલ] જૈન

સાધુઓનો વડો

સૂરોખાર પું [ફા. સૂરહ + સં. ક્ષાર] એક

ભતનો ક્ષાર; 'નાઈટર'

સૂર્ય પું [સં.] પૃથ્વીને પ્રકાશ કરતી ઇં

આપતો આકાશીય ગોળો; સૂરજ. ૦કાંત

પું [સં.] એક કાલ્પનિક મણિ, જેના

પર સૂર્યનાં કિરણ પડતાં અગ્નિ ઉત્પન્ન

થાય છે એમ મનાય છે. ૦ચલજી ન૦ [સં.]

ચંદ્ર આડે આવવાથી સૂર્યખિંબનું ઢંકાવું

-ચલજી થયું તે. ૦નમસ્કાર પું સૂર્યને

નમન (૨) (તે સાથે કરાતી) એક પ્રકારની

કસરત. ૦નારાયણ પું ૦સૂર્યદેવ. ૦મંડલ

[સં.], ૦મંડળ ન૦ સૂર્યમાળા (૨) સૂર્યનું

ખિંબ. ૦માલા(-ળા) સ્ત્રી૦ સૂર્ય અને

તેની આસપાસ ફરનારા ગ્રહોનો સમૂહ.

૦સુખી ન૦ એક કૂલઝાડ કે તેનું ફૂલ.

૦વંશ પું [સં.] ક્ષત્રિયોના જે પ્રધાન

વંશમાંનો એક (ચંદ્રવંશ અને સૂર્યવંશ).

૦વંશી વિં સૂર્યવંશમાં જન્મેલું (૨)

સૂર્ય ઊઝા પછી મોડું ઊડતું. [લા.].

૦સ્નાન ન૦ સૂર્યનો તાપ ખાવો-શરીર

પર લેવો તે; એક નૈસર્ગિક ઉપચાર.

૦ચારિત્ર પું [સં.] સૂરજનું આચમવું તે.

૦ચૌદય પું [સં.] સૂર્યનું ઊભવું તે

સૂલટાવું અ૦ કિં સૂલટું થયું કે કરાવું

સૂલટું વિં ચતુ; સવળું (૨) અનુક્રમ

સૂવર પું; ન૦ [પ્રા. સ્વર (સં. સ્વર)]

ભૂડ; ડુકર

સૂવું અ૦કિં [પ્રા. સુવ(સં. સ્વવ); અવ. સુવા

(સં. રી)] આડા પડવું; (૨) ઊંધવું

સૂરી સ્ત્રી૦ એક ભતનું કાપડ

સૂસવવું અ૦કિં [સ્વવ] સૂસ અવાજ કરવે

સૂળ, -ળી જુઓ શળ, -ળી

સૂંધવું સ૦કિં [દિ. સુવ] સોડવું; વાસ લેવી

(૨) નાકના શ્વાસથી અંદર ખેંચવી

(છીંકણી). (સૂંધાડવું)

સૂંઠ સ્ત્રી૦ [પ્રા. સુંઠી(સં. સુંઠી)] સૂકવેલું આદ

સૂંડલી સ્ત્રી૦ નાનો સૂંડલો. -લો પું ટોપલો

સૂંઠ સ્ત્રી૦ [સં. શુંઠ] હાથીનો લાંબો નાકવાળો

અવયવ

[મદદ

સૂંઠલ સ્ત્રી૦ (ખળદ કે મન્દૂરીની) સામસામી

સૂંઠિયું વિં સૂંઠવાળું; સૂંઠના આકારનો

(કાસ) (૨) ન૦ એક ભતની હલકી

જુવાર (૩) ઊંટ કે ઘોડાની પીઠ પર

ધસારો ન લાગે એ માટે પલાણ નીચે

નખાતું કપડું

સૂંથણી સ્ત્રી૦ નાનું સૂંથણું; લેંથી. -ણું

ન૦ પાયજામો; સુરવાળ; લેંથી

સૂંથિયું ન૦ ચીંથરાં; દોરડી વગેરેની ઘાસની

મોટી ઘંટાણી (૨) ઢંગધડા વિનાની કે

જૂની પાથડી કે ટોપી [લા.]

સૂજન ન૦ સુષ્ટિ; સર્જન [પ.]

સૂજવું સ૦કિં [સં. સ્વ] સરજવું

સૂષ્ટિ સ્ત્રી૦ [સં.] સર્જેલું તે; વિશ્વ; જગત.

૦કર્તા(-તા) પું [સં.] સુષ્ટિનો ખનાવનાર;

પરમેશ્વર. ૦કંઠ પું સુષ્ટિનો કંઠ-નિયમ.

૦રચના સ્ત્રી૦ સુષ્ટિની રચના. ૦વિજ્ઞાન

ન૦ સુષ્ટિની રચના વગેરેનું શાસ્ત્ર.

૦સૌંદર્ય ન૦ કુદરતનું સૌંદર્ય

સેકંડ સ્ત્રી૦ [હં.] મિનિટનો સાઠમો ભાગ

સેકેરીન ન૦ [હં.] કોલસામાંથી ખનતી ખાંડ

સેકેટરી પું [હં.] મંત્રી

સેકેટરિયેટ ન૦ [હં.] સરકારનાં મુખ્ય

ખાતાનું સૌથી મોટું કાર્યાલય કે ઠંચેરી

સેચન ન૦ [સં.] જુઓ સિચન

સેજ (સે) સ્ત્રી૦ [પ્રા.સેજ (સં. શ્યાયા)] પથારી

સેટ પું [હં.] જુઓ સટ

સેડ સ્ત્રી૦ શેડ. ૦કેડું વિં શેડકહું

सेडवुं स०किं [जुओ सडुं] सडी नय
तेम करुं [-नियत, -नी

सेतान, -नियत, -नी जुओ सेतान,

सेतु पुं [सं.] पुल. ०अध पुं [सं.]

पुल आंधवे ते (२) रामे लंका जवा

आधिलो पुल

सेतूर न० शेतूर

सेना स्त्री० [सं.] लशकर; ईज. ०नाथक,

०नी, ०पति पुं० [सं.] लशकरनो वडो

सेनेट स्त्री० [इं.] युनिवर्सिटीनुं निचामक

मंडण

सेनेटोरियम न० [इं.] इरडीओने माटेनुं

सारां डवापाणीवाणुं उपचारनुं भयक

-आशेज्यभवन

सेनो पुं० [इं.] ऐक नतनुं कापड

सेन्ट पुं० [इं.] ऐक अमेरिकन नाणुं

सेन्ट न० [इं.] अत्तर

सेन्सर पुं० [इं.] ट्याल, सिनेमा छ०

तपासी तेमां भराम के वांधाअयुं शक-

नार के ध्यान पर लेनार सरकारी

अधिकारी [वसतीपत्रक

सेन्सर न० [इं.] वसतीनी गणतरी के

सेपटां न०अ०व० आमडानी पटीओ-

शकतां. [०काठी नाअवां=छाडां नीडणी

नय त्यां सुधी भूष भारुं]

सेप्टिक वि० [इं.] जंतुनो येप लागेळुं;

सडवाथी यता उेरवाणुं. ०टेन्क न० [इं.]

भणभूत्र वगेरैनुं अंडुं पालुी बेगुं यर्ष

नीतरी साइ थाय ते माटे करेलेो ऐक

प्रकारनो आधिलो भाणकुवेो

सेप्टिक वि० [इं.] 'सेमार्डट' नामनी

प्राथीन प्रलने लगतुं; आसीरिया,

अरअस्तान ने तेनी आसपासना प्रदेशनुं

के तेने लगतुं

सेर (सें) स्त्री० [फा.] डवा आनी ते; सहेल

सेर (सें) स्त्री० [दे. सरी] जे दोरामां

भोती, मण्का वगेरै परेाव्यां होय ते;

तेवी माणा; सर

सेरडो पुं० जुओ शेरडो

सेरवुं स०किं [सं. स उपरथी] सरकावुं;

धीमे रहिने असेडुं [अनावेलेो रस

सेरवो पुं० [फा. शौबेह] मांस डकाणीने

सेलासाडी स्त्री० [सिखुं + साडी] स्त्रीओने

पहेरवानुं रातीपीणी लीटीओवाणुं अरब-

सुतराडि कपडुं; शेलासाडी

सेडुं न० जुओ शेडुं

सेडो पुं० जुओ शेडो

सेव स्त्री० सेवा; याकरी [प.]

सेव स्त्री० जुओ शेव

सेवक पुं० [सं.] सेवा करतारी; याकर(२)

उपासक; लकत. -डी स्त्री० स्त्री सेवक;

लकताणी

सेवती स्त्री० [सं.] ऐक कूलजाड; शुद्धावरी

सेवन न० [सं.] सेववुं ते. -ना स्त्री०सेवा

करवी ते

सेवधन(नी) वि० [श्रीवधन आभमां

यतींओ नामनी नतनी;सेवतुं(सोपारी)

सेववुं स०किं [सं. सेव] सेवा करवी; लजवुं

(२) भूष संज करवेो; उपयोगमां सेवुं

(३) (पक्षीनी माहाओे उपर जेसी) डूँडे

आपनी (ईडाने)

सेवतुं वि० जुओ सेवधन

सेवा स्त्री० [सं.] याकरी; नोडरी (२) पूल;

आराधना (३) सारवार; अरदास्त (४)

निष्काम लावथी पारकानुं काम करवुं ते

सेवाआभ न० वर्धा पासनुं गाम (ग्यां

गांधीज वस्था हता)

सेवायाकरी स्त्री० सेवा; याकरी; सारवार

सेवाइण न० स्वयंसेवकेनुं तालीमअड इण

सेवाहासी स्त्री० (आवा के साधुओे) सेवा

भाटे राअेड हासी (रभात)

सेवाधर्म पुं० [सं.] सेवाइपी धर्म

सेवापूल स्त्री० सेवा ने पूल

सेवाभाव पुं० सेवानो भाव; सेवा कर-

नानी वृत्ति के भावना. -वी वि० सेवा-

भाववाणुं

सेवाण स्त्री० जुओ शेवाण

सेविका स्त्री० [सं.] स्त्री सेवक

સેવિંગ્સ ઍક સ્ત્રીં [હં.] ખચતનાં નાણાં
મૂકવાની વ્યવસ્થા રાખતી ઍન્ક

સેવ્ય વિં [સં.] સેવવા યોગ્ય (૨) પું
શેક; માલિક. **સેવકલાવ** પું શેક-
નોકરનો સંબંધ

સેશન સ્ત્રીં [હં.] ધારાસભા જેવા મંડળની
બેઠકનો એકસાથે ચાલુ કામનો સમય કે
ગાળો; સત્ર (૨) સેશન કોર્ટ. **વકોર્ટ**
સ્ત્રીં [હં.] બિલ્લની વરિષ્ઠ ફેબ્રુવારી કોર્ટ.
ગજ પું સેશન કોર્ટનો ગજ. **સેશન**
[હં.] સેશન કોર્ટ. **સેશન** પું [હં.] સેશન
ગજ

સેશ્વર(-રી) વિં [સં.] ઈશ્વરવાણું (૨)
સેસ પું [હં.] અમુક જતનો એક કર (જેમ
કે મહેરૂદ્ધ સાથે ભરવાનો લોકલ ખોડ
માટેનો)

સેસ સ્ત્રીં [પ્રા. સેસ(સં. સેવ)] વરકન્યા અને
અધરણિયાત સ્ત્રીના ખોળામાં અપાતાં
નાળિયેર, પાન સોપારી અને રૂપિયો (૨)
વિવાહાદિક શુભ અવસરે અપાતી બેઠ

સેસકલ નં [પ્રા. સીસ (સં. સીર્ષ) + કલ]
વેણીમાં કે સેથા આગળ પહેરવાનું
સ્ત્રીઓનું એક ધરણું

સેળભેળ વિં (૨) નં જુઓ ભેળસેળ.
-ળિયું વિં સેળભેળ થઈ ગયેલું; સેળ-
ભેળવાણું

સેં (સેં) પું [પ્રા. સૈં (સં. જાત)] 'એક'
સિવાયના સંખ્યાવાચક વિં સાથે વપરાતું
'સેં'નું રૂપ. ઉદા. બસેં ચારસેં

સેંકડો (સેં) પું [જુઓ સેં] સોની
સંખ્યા; સોનો સમૂહ (૨) સેંકે(ક)વિં
અનેક સો. જેમ કે સેંકડો માણસો

સેંત(-થ)સી (સેં) પું અરડાં ઉપાડવાનું
બે પાંખિયાંવાળું લાકડું; શેંટલી

સેથી (સેં) પું [જુઓ સેથા] માથાના
વાળને બે ભાગમાં બોળતાં વચ્ચે પડતી
લીટી. **-થો** પું [સં. સીમંતક] જુઓ સેથી
(૨) માથાનું એક ધરણું

સેંદ્રિય વિં [સં.] ઈંદ્રિયવાણું; સજીવ

સેંકડું નં, **-કો** પું [સં. જાતકમ્] સેંકડો;
સોનો જથ્થો (૨) સો વર્ષનો સમય

સેંકકાગાંઠ સ્ત્રીં એક છેડો ખેંચવાથી છટી
બચ તેવી ગાંઠ

સેંકકિયું નં સેંકકાગાંઠ

સેંકકું નં [સરં સરકકું] સેંકકિયું (ગાંઠ)

સેંકકો પું [રવં] સરકકો; નાક દ્વારા કે
પ્રવાહી ખાતાં પીતાં શ્વાસ પાછો ખેંચવાથી
થતો અવાજ (૨) સાલવાના છાતી ઉપરના
પાલવનો જે છેડો સામી બાજુની કૂખમાં
ખેંચીને ખોસાય છે તે

સેંકલ નં ['સેંકલું' ઉપરથી] છાપરાની
વળીઓ ઉપર નખાતાં કામડાં, ચીપો વગેરે
(૨) તેમને બાંધવાની દોરી

સેંકલું સંકિં [જુઓ શીરડું] સેંકલ પાથરીને
તેને બાંધતું (૨) આંટી ઈઈ બે ચીજોને
ભેગી બાંધવી

સૈનિક વિં [સં.] સૈન્યનું, **-ને** લગતું (૨)
પું લડવૈયો; લશ્કરનો માણસ

સૈન્ય નં [સં.] લશ્કર; ફોજ

સૈયડ(-ઠ) પું બંવં બળિયા; શીતળા

સૈયદ પું [બ.] મહંમદ પયગંબરનો વંશજ
(૨) એક અટક (મુસલમાન ને નાગરમાં)

સૈરંધી સ્ત્રીં [સં.] રણવાસની દાસી (૨)
વિરાટ રાજને ત્યાં દાસી તરીકે રહેલી દ્રૌપદી

સૈંધવ વિં [સં.] સિંધુનું, **-ને** લગતું (૨)
પું સિંધવ; એક ક્ષાર (૩) ઘોડો

સો (સો) પું [સં. જાત] '૧૦૦'

સોઈ સ્ત્રીં સગવડ; વ્યવસ્થા

સોકટાખાણ સ્ત્રીં સોકટા વડે રમવાની
એક રમત કે તેનું સાધન - સરંબમ

સોકટી સ્ત્રીં, **-ટું** નં સોગટાખાણનું મહોરું

સોકટાખાણ સ્ત્રીં સોકટાખાણ

સોકટી, -કું જુઓ 'સોકટી'માં

સોગ પું [પ્રા. (સં. શોક)] શોક [પ.]

સોગટાખાણ સ્ત્રીં જુઓ સોકટાખાણ

સોગટી, -ટું જુઓ 'સોકટી'માં

સોગટાખાણ સ્ત્રીં સોકટાખાણ

સોગટી, -કું જુઓ 'સોકટી'માં

सोगत, सोगांड(सो) पुं० अ० व० [फ्रा. सोगद]
 सम; कसम; शपथ. **सोगतुं** न० सोगत
 पर करेला अकरार; 'अंकिडेविट'
सोगात (सो) स्त्री० [तुर्की] नजराना नी यीज
सोगियुं वि० [‘सोग’ उपरथी] शोकवाणु
 (२) न० शोकदशक वस्त्र; शोकियुं
सोश स्त्री० मेहे
सोशुं वि० [प्रा. सुञ्ज (सं. शुष्) उपरथी]
 सारु; उत्तम (२) स्वच्छ
सोले पुं० [लुओ सूरुडुं] लोहीनी जभाव
 यई यामडी विपसी आवची ते
सोटी स्त्री० नेतर अथवा जाडनी पातणी
 वाकडी. -**टो** पुं० मोटी नदी सोटी
सोड (सो) स्त्री० [स + प्रा. उवट (सं. उद्
 + क्त) = पडणुं] फेरवळुं पासुं; पालु
 (२) स्त्री० लाज काढवामां के सूतेळुं
 भाजस मों दांडवा कपडुं मोडा पर वे
 छ ते (३) सोडवळ
सोड (ड) पुं०; स्त्री० [‘सोडुं’ उपरथी] वास
 (२) जा. **सो** स्त्री० [प्रा. सोरंम (सं.
 सौरंम)] वास; परिभण; गंध
सोडवळु न० ओढवाना वस्त्र के रजई
 वगेरे साथे नीथे रभातुं सुंवाणुं वस्त्र
सोडुं (ड) स० कि० सूंधतुं (२) अ० कि०
 गंधातुं; सोडातुं; गंध होवी के आवची
सोडा पुं० [इं.] ऐक भार; आवानो सोडा
 (साखभारनां कूल) (२) धोवानो सोडा
 (कारिठक) (३) सोडावाटर
सोडातुं (ड) अ० कि० [लुओ सोड] सोडतुं;
 वास आवची
सोडावाटर न० [इं.] सोडानुं पीलुं -
सोडियम न० [इं.] ऐक धातु - तत्त्व [र. वि.]
सोडियुं (सो) न० [लुओ सोड स्त्री०]
 स्त्री० पडेरैला धुगडानो डाणी पालुनो
 भाथायी कमर सुंधीनो जूलतो लाग
सोडे (सो) अ० [लुओ सोड स्त्री०] पडणे;
 नळक (२) प्रभाणे; रीते
सोडुं; **सोयुं** न० दि. सोवण स्वप्न
सोत (तु) (सो) अ० [सं. सहित] सुंधां

सोडर पुं० [सं.] सहोडर; सगे लार्ड
सोडागर पुं० [फ्रा.] मोटो वेपारी; श्रीमती
 मालनो वेपारी
सोडाग (-गी) स्त्री० [फ्रा.] मोटी किंमतना
 मालनो वेपार; मोटो वेपार (२) सोडा-
 गरधळुं
सोहो (सो) पुं० [तुर्की] वेयवानो धंधो;
 वेपार (२) [बा.] श्रीमती के ते करवानो
 सकेत के वायदो (३) वेपारी साहस
सोनामहार स्त्री० सोनानो सिको
सोनामुभी स्त्री० ऐक देयक वनस्पति
 (२) ऐक धातु (सुवर्णभाक्षिक)
सोनार पुं० [प्रा. सुन्नार (सं. सुवर्णकार)] सोनी
सोनी, **सोडाजन** पुं० सोनाइधना धातु
 धडवानुं काम करनार
सोनुं न० [प्रा. सोण (सं. सुवर्ण)] पीणा
 रंगनी ऐक श्रीमती धातु
सोनेट न० [इं.] अथेय कव्यनो ऐक प्रकार
सोनेरी वि० [सोनुं परथी] सोना जेवा
 पीणा रंगनुं (२) सोनानो (३) सोनानो
 ढाण यडावेळुं (४) उत्तम; ध्यानमां लेवा
 जेवुं (नियम, कायदो ष०) [बा.] **सोनेरी**
टोणी श० प्र० दगायाळनां कामो
 यादाडीथी करती अहमाशोनी टोणी]
सोनेयो पुं० [‘सोनुं’ परथी] सोनानो सिको
सोपात न० [सं.] सीडी; दाइर (२) पगियुं
सोपारी स्त्री०; न० मुणवासमां वपरातुं
 ऐक कृण; फेक्षण
सोपो पुं० [प्रा. सुप्प (सं. स्वप्) उपरथी]
 रात्रीना पडेलो पडोरमां प्राणुंओ निद्रावश
 यतां वणतो जप के शांति [प्रासडे]
सोफ स्त्री० [सं. शोफ] सोने (२) लयनो
सोफा पुं० [इं.] गाडीवाणी धुरशीयाटनी ऐक
 षेठक (ऐकथी वधु जेसे ऐची)
सोमत (सो) स्त्री० [अ. सुहवत] साथ;
 मैत्री; स०. -**ती** पुं० साथी; मित्र
सोलाग पुं० लुओ सोलाग (२) सुवासणुं
 विहून; सोडाग
सोलान अल्ला. ० [अ. सुवहानल्लाह] ‘अला
 लगवान!’ जेवो ऐक आर्थयनो उद्गार

सोम पुं० [सं.] सोमवहली. तेनो रस (२) यद्रमा (३) सोमवार. **ऒनाथ** पुं० [सं.] प्रलास पाठशुभां आवेक्षुं प्रसिद्ध शिव-लिंग. **ऒनाथपाटशु** न० सौराष्ट्रं अेक प्रसिद्ध तीर्थस्थान. **ऒपान** न० [सं.] सोमरस पीवो ते. **ऒयज्ञ**, **ऒयाग** पुं० [सं.] जेभां सोमरस पीवामां आवतो तेवो अेक यज्ञ. **ऒरस** पुं० सोमवहलीनो माहक रस

सोमल पुं०; न० [म. समुत्कार] अेक ऒप-धातु के पथर; अेक अत्यंत उरी पदार्थ. **ऒभार** पुं० घोणो सोमल; शंभियो सोमल ((अमास)

सोमवती वि० स्त्री० सोमवाइ आवती **सोमवहली** स्त्री० [सं.] वेदकणभां प्रसिद्ध अेक वता, जेनां पानना रसनो यज्ञीभां ऒपयोग यतो [दिवस

सोमवार पुं० [सं.] अठकाडियानो अेक **सोमवेदी** स्त्री० सोमवहली **सोय** (सो) स्त्री० [प्रा. सहं (सं. सूची)] सीववानुं नाकावाणुं, भातणुं अण्डीहार साधन

सोय स० [सं. स+एव] ते [य.] **सोयाणीन** स्त्री० [इं.] अे नामनी इणी के हाणो (वटाणा जेवो)

सोया (सो) पुं० मोटी सोय **सोयटी** स्त्री० [इं. सॉर्टेशन] थला जलनी रकम भेगो करी अमुक हिरसो राभी जाइतामांथी चिही नाभी जेनुं नाम आवे तेने नियत धनाम आपवुं ते; 'सोयटी'

सोयठ पुं० [प्रा.सौरह (सं. सौराष्ट्र)] सौराष्ट्रनो अेक भाग (२) अेक राज. **ठी** वि० सोयठ देशानुं, -ने लगवुं. **ऒो** पुं० अेक छंद

सोयम स्त्री० ज्यो सोडम

सोयवुं (सो') स०किं [सं. श्रु'] ऒअरडी के आवुं छाली के भांपाजूपी काटी साइ करवुं (२) [ला.] भूय पैसा पडाववा (३) लांडवुं

सोयवुं (सो') अ०किं विद्योगथी अरवुं **सोयवुं** (सो') स०किं [सोयवुं परथी] सोय सोय करवुं; भूय छालवुं (२) भूय लांडवुं [ला.]

सोयुं अ० लगीमां; सुधीमां [वाणी छेठ **सोयलहेट** स्त्री० ताप न लागे तेवी रयना-**सोयलसिटर** पुं० [इं.] असीला साथे संप्रथ राभतो अेक धाराशास्त्री

सोयलर पुं० [इं.] सैनिक (२) गोश सैनिक **सोयसा** अ० [सो+वसो] लगलग नक्षी; भातरीपूर्क

सोयवुं अ०किं [प्रा. सोह (सं. शोषय)] अही तही इंइं भारवां; अुरकेवीमांथी छटवा आम तेम पेइम जेम होडवुं

सोयवासणु (-ण्डी) स्त्री० [प्रा.सोवासिणी (सं. सुवासिनी)] सोभाअवती

सोयवयेट न० [इं.] ग्रामपंचायत जेवुं स्वसताक मंठण (रशियानुं)

सोयवुं स०किं [प्रा. सोह (सं. शोषय)] सूपडामां नाभी आम तेम इेरवीने आटकवुं [सोनी

सोयजु न०+ज्यो सुवर्ण. **ऒंकर** पुं०

सोयस पुं० [प्रा. (सं. शोष)] अतिशय तरस; गणे पडती सूक (२) [ला.] तीन धम्मा (३) इंकर; चिंत

सोयसवुं अ०किं [सोयसवुं परथी] रसवुं सुकार्थ जवुं (२) शरीर सुकावुं (चिंताथी)

सोयसवुं अ०किं [प्रा. सोस (सं. शुष्, शोषय)] सहन करवुं (२) स० किं शोषवुं; यूसी खेवुं

सोयसायटी स्त्री० [इं.] मंडणी (२) समाज (३) भेजां मणी आविलां मकानोनो नवो वसवाट; 'हाडसिंग सोयसायटी'

सोयडवुं अ०किं [प्रा. सोह (सं. शुम्)] शालवुं; सोयडवुं

सोयड श०प्र० [सं.] 'ते (धला) हुं छुं' जेवुं अेक महावाक्य

सोयडाग पुं० [प्रा. सोहाग (सं. सौगाव)] हेवातन (२) इडुं भाग्य (३) हेवातननुं

कर्षणं चिह्नं (जम के चूडी, चोटलौ,
 यांल्लो ध०) ऽण्यु वि० स्त्री० सौभाग्यवती
 सोडाभयं, सोडाभयं वि० सुशोभित
 सोडापुं अ० किं० ऋ० सोडापुं
 सोडापुं वि० [सोडापुं] उपरथी] सोडा-
 भयं (२) सहेतुं (३) सुभद्रायक
 सोण वि० [प्रा. सोल्ल (सं. सोल्ल)] '१९'
 सोण (सो) पुं०, -णुं न० [ऋ० सोण]
 (सोटी वगेरना) मारनो शरीर पर
 पडतो आंको
 सोंग (सो०) पुं० [ऋ० स्वांग] नारक-
 मानो वेश; इन्निम देभाव (२) डोंग
 सोंधवारी (सो०) स्त्री० [ऋ० सोंधु]
 सस्तापणुं: छत [बावनुं; सरतुं
 सोंधुं (सो०) वि० [सं. स्वर्धक] ओछा
 सोंधणु (सो०) स्त्री० [सोंधपुं] उपरथी]
 सुपरत; लाणवणु; सोंधेडुं ते
 सोंधपुं (सो०) स० किं० [सं. समपुं] कर्षण
 कण्ठमां सायववा आपवुं; लाणवुं
 सोंसरपुं, सोंसरुं (सो०) वि० (२) अ०
 आरपार
 सो वि० [अप. सउ, प्रा. सव्व (सं. सव्वे)]
 सधणुं; सव्व; सडु (२) अ० पणु; सुंधां;
 वणी. छेडो तुं सो (डो) आवणे
 सोकुमार्यं न० [सं.] सुकुमारता; नानुकता
 सोम्य न० [सं.] सुभ; आरोग्य
 सोम्य न० [सं.] सुजनता; बलार्ध
 सोदाभ(-भि)नी स्त्री० [सं.] वीजणी
 सोभाग्य न० [सं.] सारु भाग्य (२) सुभ;
 आनंद; कल्याण (३) सधवावस्था (४)
 ओंधयं (५) सोम्यं. ऽण्यु न०
 सोभाग्यवस्था सूचनानां स्त्रीनां आभू-
 षणु (यांल्लो, डेरा वगेर). ऽण्युभी
 स्त्री० कार्तिक सुद्धि पांचम. ऽण्यु(-व)ती
 वि० स्त्री० सधना; सुवासिनी
 सोभिन्न(-त्रि) पुं० [सं.] सुभिन्नो पुत्र
 लक्ष्मण [हर; सुहर
 सोम्य वि० [सं.] सुशील; शांत (२) मने-
 सोर वि० [सं.] सुयं संधधी

सोरल न० [सं.] सुभय
 सोरमास पुं० अ० राशिमां नेटलो काण
 सुयं रडे तेटलो काण
 सोरवर्ध न० अ० अ० मेघसंकांतिथी भांडीने १२
 राशि इरीने पाछा मेघ राशिमां आवतां
 सुयंने नेटलो काण नय तेटलो काण
 सोरान्द्र पुं०; न० [सं.] ऋ० कडियावाड
 सोरधव न० [सं.] उत्कृष्टपणुं (२) सुंदरता
 (३) यपणता; दाधव. ऽण्यु वि०
 सोरधव ऋने प्रिय छे तेवुं; 'इलासिकल'
 सोरार्ध(-ध) न० [सं.] सुहुडता; भिन्नता
 सोरार्ध न० [सं.] सुंदरता
 रकंठ पुं० [सं.] कर्तिकाय
 रकंध पुं० [सं.] भलो (२) डाणी (३) थड
 (४) विभाग; प्रकरण
 रकाडिट पुं० [हिं.] सुभयत्वे छाकरांयोनी
 तावीम भाटे रयायेला, ये नामना अ० क
 संधनुं भाणस
 रकुल स्त्री० [हिं.] शाणा; निशाण
 रकुलरशिप स्त्री० [हिं.] शिष्यवृत्ति
 रकुं पुं० [हिं.] पेयवाणो भीलो
 रभलन न० [सं.] भूल; यूक (२) सन्मार्थी
 व्यूत धनुं ते (३) टपकनुं, अरनुं के पडनुं ते
 (४) डेकर (५) तोतडावुं ते. ऽणील वि०
 वारवार रभलन कर्मा करनार
 रभलित वि० [सं.] रभलन पामेनुं
 रटव पुं० [हिं.] धासतेलथी जणतो अ० नतने
 यूलो
 रटाइ पुं० [हिं.] कर्षण कार्यालय के कचेरीमां
 काम करता यथा सेवकोनो सभुड
 रटांप (०) पुं० ऋ० रटेय
 रटीभर स्त्री० [हिं.] आगजोड
 रटेनोआइर पुं० [हिं.] लघुविधिमां लणी
 नलनार
 रटेन्ड पुं० [हिं.] (वाडनोना) घोडो; जला
 रडेवानी जगा (२) मूकवानी घोडी ध०
 रटेन्सिल पेपर पुं० [हिं.] लेना पर कापावाणी
 लोभडीकलमथी लणीने, उपरशाडी योपडी
 धणी नकलो काढी सकाय तेवो अ० काण

स्टेम्प पुं० [हं.] सिक्को के तेनी छाप (२)
(अतदस्तावेजनी) टिकिट के अनेनो सरकारी
कागण (३) अत, दावा वगैरे अंगे आपवो
पडतो सरकारी वेरो के तेनो अर्थ. उदा०
केटलो स्टेम्प आपवो पड्यो? [ला.]

स्टेशन न० [हं.] आगगाडीने थोलावानुं
मयक (२) कोरु मयक, नेम के थोलीस
स्टेशन. ०भास्तर पुं० स्टेशननो वडो
अमनहार

स्टेशनरी स्त्री० [हं.] विपनसाहित्य; अथवा
कामने माटे जरी अधी साधन-सामग्री

स्टोके पुं० [हं.] वेधार-वखजनी वस्तुनो जथा
स्टोपप्रेस वि० [हं.] छापुं छापवानुं शर
थया आद बीवेल छेवटना समाचार)

स्टोले पुं०; स्त्री० [हं.] दुकान (स्टेशन परछापां
या ध०नी) [धावतुं ते

स्तन न० [सं.] थान; धाई. ०पान न०

स्तम्भक पुं० [सं.] कूलनो गुच्छा (२) परिच्छेद

स्तम्भ वि० [सं.] आश्चर्यकित; दिड्भूद
(२) जड; निश्चय

स्तर पुं० [सं.] थर

स्तव पुं०, ०न न० [सं.] स्तुति. ०नीय वि०
स्तव्य; स्तम्भ. ०जुं स० किं [सं. स्तु]
स्तुति करनी.

स्तांथ पुं० [सं.] अमथु; जुं

स्तांथ पुं० [सं.] थालो; टेको (२) जडता;
निश्चयता (३) प्रतिबंध; रुकावट; नियमन
(४) काव्यनाम्नभावमानो अेक. ०के वि०
आडा वगैरे शोकनार (औषध). ०न न०
[सं.] थोलावतुं, अटकावतुं के शकतुं ते
(२) सहायो; टेको (३) जड के निश्चय
करी हेतुं ते (मंत्र के प्रयोगथी).-स्तित
वि० [सं.] थोलावेतुं (२) टेकवेतुं (३) स्तम्भ

स्तान न० [फ्रा.] 'स्थान' अे अर्थमां नामने
लागे छे. उदा० छिंदुरतान

स्तुति स्त्री० [सं.] गृहगान; तारीक; वभाष
(२) हेवहेवीनी स्तुति-प्रार्थना. ०पात्र
वि० प्रशांसा करवा थोअ

स्तुत्य वि० [सं.] स्तुतिपात्र; वभाषवा नेतुं

स्तूप पुं० [सं.] राशि; दगडो (२) धुग्मट
नेतुं पांघकाम (भुक्तना अवशेषो उपर)

स्तेन पुं० [सं.] थोर

स्तेय न० [सं.] थोरी

स्तोत्र न० [सं.] हेव वगैरेनी छेओअरु स्तुति
स्त्रियारण न० लुओ त्रियाराण

स्त्रियाण (अ-पुं) वि० स्त्री नेवा स्वभावतुं;
थोअुं अने वेवतुं (२) स्त्रीवेतुं

स्त्री स्त्री० [सं.] थोरी (२) पत्नी. ०डेसर न०
कूलनो माहा जीववाणो रेसो. ०केणवखुी
स्त्री० स्त्रीओनी केणवखुी. ०अरित (अ-त्र)

न० [सं.] स्त्रीनी अतुपारु. ०जन न०
आई भाखस; गैरे. ०नाति स्त्री० [सं.]

आओ स्त्रीवगं. ०त्य न० [सं.] ०हाक्षिण्य
न० स्त्री तरक मानभरी वतखुक;

'शिवदरी' ०धन न० [सं.] स्त्रीनी पौतानी
ज मालकीनुं धन. ०धर्म पुं० [सं.] स्त्रीनो

धर्म-तेनां पास गुणवक्षण वगैरे के
कतं व्यादि (२) रनेइशान. ०पात्र न०

कथा नाट्य वगैरेनुं नारीपात्र. ०पुद्धि
स्त्री० [सं.] स्त्रीनी सुद्धि (२) स्त्रीनी सलाइ.

०सिं ग न० [सं.] नारी अति व्या.]
०देवातंथ न० स्त्रीओनी स्वतंत्रता.

०छठ स्त्री० स्त्रीनी छठ (२) बारि जभरी
छठ [ला.] ०छर्या स्त्री० [सं.] स्त्रीनी छर्या

(२) तेने मार्यानुं पाप
स्त्रैषु वि० [सं.] स्त्री नेतुं (२) पीकल अने

वेवतुं; नामई (३) न० स्त्रीव (४) नामईई.
०ता स्त्री० [सं.]

-स्थ अ० [सं.] 'रहेनारु, रहेतुं' अे अर्थमां
समासने अते. उदा० कंठस्थ; मार्गस्थ

स्थगित वि० [सं.] थली गयेतुं; शोकायेतुं
(२) शोकी हीयेतुं; असेदाय के वपराय

नहीं तेम करवेतुं-करेदुं
स्थपति पुं० [सं.] शिल्पी; स्थापत्य अणनार

स्थले न० [सं.] जगा; स्थान (२) जमीन.
०अर वि० [सं.] जमीन उपर इरनारु

के रहेनारु. -स्तांतर न० अन्वय स्थण (२)
कामअडो; स्थणनी इरअडो

સ્થવિર વિં [સં.] વૃદ્ધ (૨) પુંઠ ડોસો
 (૩) દશ વર્ષ ન્હોને ખોદ્ધ સાધુ
 સ્થળ, સ્થર, -પાંતર ન્હોએ 'સ્થલ'માં
 સ્થાણુ વિં [સં.] સ્થિર; અચલ (૨) પુંઠ
 ડાળીપાંખડાં વિનાનું થડ; ઠંડું (૩) મહાદેવ
 સ્થાન નં [સં.] જગા; ઠેકાણું; સ્થળ (૨)
 રહેઠાણ (૩) પદ; પદવી. ઠંક નં [સં.]
 સ્થાન; રહેઠાણ (૨) ઠેકડા; આસન (૩) પદવી;
 દરજ્જો. ઠંકવાસી પુંઠ (૨) વિંઠ જૈનોનો
 એક સંપ્રદાય; તેનું કે તેને લગતું. ઠંક્રણ
 વિં [સં.] પોતાના સ્થાનથી બ્રહ્મ થયેલું
 (૨) પદબ્રહ્મ; હોદ્દા ઉપરથી કાઠી મૂકેલું.
 -નાંતર નં [+ અંતર] ન્હોએ સ્થલાંતર
 સ્થાનિક વિં [સં.] અમુક મર્યાદિત સ્થાનનું,
 કે તેને લગતું. ઠંકવરાત્ર (નય) નં
 સુખરાઈ જેવાં બહાર કાસો સ્થાનિક
 લોકો ચલાવે તેવી વ્યવસ્થા; 'લોકલ
 સેલ્ફ-ગવર્નમેન્ટ'
 સ્થાપક વિં (૨) પુંઠ [સં.] સ્થાપન કરનાર
 સ્થાપત્ય નં [સં.] સ્થપતિનું કામ કે વિદ્યા;
 શિલ્પશાસ્ત્ર (૨) ઇમારત; બાંધકામ
 સ્થાપન નં, -ના સ્ત્રીં [સં.] સ્થાપનું -
 સ્થાપિત કરવું તે
 સ્થાપનું સંકિં [સં.] સ્થાપન પ્રતિષ્ઠા કરવી;
 નિર્માણ કરવું (૨) જગા પર મુકરર કરવું
 (૩) પ્રમાણપૂર્વક સાબિત કરવું
 સ્થાપિત વિં [સં.] સ્થાપેલું
 સ્થાયિત્વ નં સ્થાયીપણું
 સ્થાયી વિં [સં.] ઘણી વાર ટકે તેવું; ટકાઈ
 (૨) સ્થિર
 સ્થાવર વિં [સં.] ખસી શકે નહિ તેવું
 ('જંગમ'થી બિલકું) (૨) પુંઠ પર્વત
 સ્થિત વિં [સં.] રહેલું; નિવાસી (૨) અચલ;
 સ્થિર. ઠંક્રણ વિં [સં.] જેની બુદ્ધિ સ્થિર
 છે એવું; જ્ઞાની
 સ્થિતિ સ્ત્રીં [સં.] એક સ્થાન કે અવસ્થામાં
 સ્થિર રહેવું તે (૨) નિવાસ (૩) અવસ્થા;
 દશા (૪) પદ; દરજ્જો (૫) મર્યાદા.
 ઠંક્રણક વિં [સં.] અસલ સ્થિતિને

વળગી રહેનારું (૨) સ્થિર પૈકે, વાળાએ તો
 વળે પણ છાડી દર્દીએ કે તરત પોતાની
 મૂળ સ્થિતિએ ચાલ્યું બચ તેવું
 સ્થિર વિં [સં.] હાલતું ચાલતું ન હોય તેવું
 (૨) દંડ; અટલ (૩) સ્થાયી; નિત્ય (૪)
 નિશ્ચિત. ઠંક્રણ સ્ત્રીં
 સ્થૂલ [સં.], -ળા વિંઠ બહુ; મોટું (૨) મૂખાં;
 જડ (૩) સૂક્ષ્મ નહિ તેવું; સામાન્ય ઇન્દ્રિયો
 તેમ જ બુદ્ધિથી ગ્રહણ કરી શકાય તેવું.
 ઠંક્રણ પુંઠ પચમૂતાત્મક શરીર
 સ્થૂલ નં [સં.] સ્થિરતા
 સ્નાત વિં [સં.] નાહ્યું (૨) અભ્યાસ પૂરો
 કરીને આવેલું હોઈ સમાવર્તન સંસ્કાર
 કર્યો હોય તેવું (૩) પુંઠ તેવો આદમી.
 ઠંક્રણ પુંઠ [સં.] ન્હોએ સ્નાત (૨) વિદ્યાપીઠની
 પદવીવાળો; 'એન્નુએટ'
 સ્નાન નં [સં.] નાહવું તે; નાવણ (૨) મરણ
 નિમિત્તે નાહવું તે; સ્નાન
 સ્નાયુ પુંઠ [સં.] માંસના તંતુ, જેનાથી
 અવચળાનું હલનચલન કરી શકાય છે.
 ઠંક્રણ નં બધાયેલા મજબૂત
 સ્નાયુઓવાળું [ઠંક્રણ સ્ત્રીં
 સ્નિઠંક્રણ વિં [સં.] ક્ષીલું; કામળ (૨) ચીકણું.
 સ્નેહ પુંઠ [સં.] પ્રેમ; પ્રીતિ; વહાલ (૨)
 ચીકણો પદાર્થ; તેલ. ઠંક્રણ નં એક-
 બીબના સ્નેહથી એવાઈને કરેલું લગ્ન.
 ઠંક્રણ મેલન નં સ્નેહીઓનો મેળાવડો;
 'સોશિયલ ગેઝરિંગ'. -હાઠીન વિં
 [+ અઠીન] સ્નેહને વશ; સ્નેહાકિત. -હાઠી
 વિં હેતાળ; સ્નેહવાળું. -હાઠીકિત વિં
 [+ અકિત] સ્નેહી; સ્નેહથી શોભા પામેલું
 (પત્રમાં પ્રાયઃ લખાય છે). -હી વિં [સં.]
 સ્નેહવાળું; પ્રેમી (૨) પુંઠ મિત્ર; પ્રિયજન
 સ્પર્ધા સ્ત્રીં [સં.] સરસાઈ; હરીફાઈ (૨)
 ઈર્ષ્યા; દ્વેષ. ઠંક્રણ સ્ત્રીં હરીફાઈ;
 ચડસાચડસી. ઠંક્રણ વિં ચડસીલું (૨)
 અદેખું; દ્વેષીલું
 સ્પર્શ પુંઠ [સં.] સ્પર્શવું - અડવું તે (૨)
 સંસર્ગ (૩) સ્પર્શોન્દ્રિયથી થતું જ્ઞાન (૪)

[લા.] લવ; લેશ (પ) અસર (સંસર્ગ કે સ્પર્શની). ંભિંદુ નં 'પોઇન્ટ ઓફ કોન્ટેક્ટ' [ગ.]. ંભણિ નં [સં.] પારસ-મણિ [ગ.]. ંબું સંકિં [સં. સ્પૃશ] અડવું; સ્પર્શ કરવો [આલડછેટ સ્પર્શસ્પર્શ પું [સં.], -શીં સ્ત્રીં સ્પર્શેન્દ્રિય સ્ત્રીં [સં.] આમડી સ્પષ્ટ વિં [સં.] સહેલાઈથી દેખી કે સમજી શકાય તેવું; ખુલ્લું; સ્ફુટ. ંતા સ્ત્રીં. ંવક્તા પું [સં.] ખરાબોલો; ચોખ્ખે-ચોખ્ખું કહી દેનારો. -છીંકરણુ નં [સં.] સ્પષ્ટ કરવું તે; ખુલાસો સ્પંહન નં [સં.] થડકો; સ્ફુરણ; કંપ; પલકારો સ્પિરિટ પું [સં.] દાર (ર) બાળવાનો દાર સ્પૃશ્ય વિં [સં.] અડકવા યોગ્ય સ્પૃષ્ટ વિં [સં.] સ્પર્શયેલું સ્પૃહણીય વિં [સં.] સ્પૃહા કરવા યોગ્ય સ્પૃહા સ્ત્રીં [સં.] ઇચ્છા; તૃષ્ણા (ર) દરકાર; પરત્તા સ્પેનિશ સ્ત્રીં [સં.] સ્પેન દેશની ભાષા સ્પેશિયલ વિં [સં.] ખાસ (ર) પું ખાસ બનાવેલી ચાનો ચાલો (૩) સ્ત્રીં ખાસ હોડાવાતી આગગાડી સ્પેર પું [સં.] બીજા કોઈ કોશની મદદ વગર નવસર્જનની શક્તિ ધરાવતો કોશ [વ. વિ.] સ્પિંગ સ્ત્રીં [સં.] રિયતિરયાપકતાવાળા પોલાદી કમાન કે વાળાનું ગોળ ગુંછળું સ્ફટિક પું [સં.] એક જાતનો સફેદ ક્રીમતી પથ્થર કે રત્ન. ંભણિ પું [સં.] એક મણિ સ્ફટિક પું [સં.] સ્ફટિક સ્ફુટ વિં [સં.] ઊધડેલું; વિકસિત(ર)સ્પષ્ટ; ઉઘાડું. ંતા સ્ત્રીં. -ટિલ વિં [સં.] ખાલેલું; ઊધડેલું (ર) ખુલ્લું થયેલું સ્ફુરણુ નં, -ણા સ્ત્રીં [સં.] સ્ફુરવું તે (ર) સ્ફૂર્તિ સ્ફુરવું અંકિં [સં. સ્ફુર] કંપવું; ફરકવું (ર) એકાએક દેખાવું કે સૂઝવું (જેમ કે, વિચાર) (૩) અંકુર કૂટવો

સ્ફુરાયમાન વિં [સં.] સ્ફુરવું સ્ફુરવું સ્ફુરિત વિં [સં.] સ્ફુરેલું સ્ફુલિંગ પું [સં.] તણખો સ્ફૂર્તિ(-ર્તિ) સ્ત્રીં [સં.] જન્યતિ; તેજ; ચંચળાઈ (ર) સ્ફુરણુ સ્ફૂટ પું [સં.] (ઉપરનું આવરણ તોડીને) જોરથી ફૂટવું તે (ર) ખુલાસો; ચોખ્ખો નિવેડો (૩) ફેલ્લો સ્મર પું [સં.] કામદેવ સ્મરણુ નં [સં.] યાદ; સ્મૃતિ(ર)વારંવાર યાદ કરવું તે. ંચિત્ત નં સ્મારક; યાદ આવે તે માટેનું ચિહ્ન. ંશક્તિ સ્ત્રીં યાદશક્તિ. -ચ્ચિંકા સ્ત્રીં (યાદ રાખવાનું ટપકાવી લેવા માટેની) નોંધપોથી; 'નોટ-બુક'. -ચ્ચીય વિં [સં.] યાદ કરવા યોગ્ય સ્મરવું સંકિં [સં. સ્મ] યાદ કરવું; સમરવું સ્મશાન, ંભૂમિ(-મી), ંવૈરાગ્ય જુઓ 'શ્મશાન'માં સ્મારક વિં [સં.] યાદ કરાવનારું (ર) નં સંભારણુ; યાદગીરી કે તે અર્થે કરેલું કાર્ય, ઇમારત વગેરે સ્માર્ત(-ર્ત) વિં [સં.] સ્મૃતિ સંબંધી (ર) સ્મૃતિ પ્રમાણે સર્વ કર્મો કરનારું (૩) સ્મૃતિશાસ્ત્રનું જાણનાર (૪) પું સ્મૃતિનો પંડિત કે તેને અનુસરનાર સ્મિત નં [સં.] મંદ હાસ્ય સ્મૃતિ સ્ત્રીં [સં.] સ્મરણુ; યાદ (ર) હિંદુઓનાં ધર્મશાસ્ત્રમાંનું દરેક (જેમ કે મનુસ્મૃતિ) (૩) [વિવેક ને જન્યતિ ખોલે]. ંકાર પું સ્મૃતિ રચનાર. ંચિત્ર નં 'મેમરી ડ્રોઇંગ'. ંદોષ પું સ્મરણનો દોષ સ્પંહન પું [સં.] લડાઈનો રથ (ર) નં ટપકવું તે (૩) વહેવું તે સ્પાહાદ નં [સં.] અનેકાંતવાદ; દરેક વસ્તુને એકથી વધારે બાજુ હોય અને બધી તે તે દૃષ્ટિએ ખરી હોય તેવો (જેન દર્શનનો) વાદ સ્પૂત વિં [સં.] સીવેલું; જોડી દીધેલું; જોડાયેલું સ્તજ સ્ત્રીં [સં.] માળા; ફૂલનો હાર

स्ववर्णुं अ० कि० [सं.सु] अरवुं; नीतरवुं
स्वष्टा पुं० [सं.] भनावनार; रयनार (२)
हुनिधानो स्वष्टा; ईश्वर

स्वस्ता वि० [सं.] अतरी, असी के पडी अयेवुं
स्वाय पुं० [सं.] अरवुं, यूवुं के टपकवुं ते
(२) वही जवुं के धसाई जवुं ते; तेम
नीकणेसी के वही जती वस्त

स्वय श्री०[सं.] श्री होमवानुं लाकडानुं कडछी
जवुं साधन; स्व

स्वय(व्वा) पुं०[सं.] याठवो;शरवो(अइजो)
स्वात पुं० [सं.] अरे; अरख (२) प्रवाल.

०स्वती, ०स्विनी श्री० [सं.] नदी
स्वीपर पुं०[इं.] अक जतना जोडा(२)रेलवेना
भाटा नीये न'आतो लाकडानो पाठडे

स्वेड श्री० [इं.] पथरपाटी

स्व स० [सं.] पोतानुं; पोतीक', ०कर्म न०
पोतानुं कर्म. ०कल्पित वि०पोते कल्पेवुं
के मानेवुं. ०कार्य न०[सं.]पोतानुं कार्य.
०कीय वि० [सं.] पोतानुं (२) पोताना
कृष्ट'अनुं. ०गत वि० [सं.] जतने ज लाशु
पडतुं; मनमां कहेवुं (२) अ० पोतानी
साये ज; मनमां (आशातुं) होय तेम)

स्वश्च वि०[सं.] योअपु; साङ्. ०ता श्री०
स्वश्च'इ पुं०[सं.] पोतानी ज भरख प्रभाषे
वर्तवुं ते. ०ता, -हिता श्री०. -ही वि०
स्वश्च'इ करनाडुं; स्वेच्छायारी

स्वजन पुं०; न० [सं.] सगुं; सं'अधी

स्वजति श्री० [सं.] पोतानी जति के वर्ग.

-तीय वि०पोतानी ज जति के वर्ग'नुं
स्वता'त्र वि०[सं.]स्वाधीन; कैर्धना ताआमां
नहि तेवुं. ०ता श्री०

स्वतः अ० [सं.] आपोआप;पोतानी भेणे;
भीलनी महद जिना. ०स्विक्र वि० [सं.]
जते ज प्रभाषुत्रय-आपोआप सिद्ध
होय अेवुं(जेने भील' प्रभाषनी अइरनधी)

स्वत्व न० [सं.] पोतापणुं; स्वमान (२)
पोतानी विशिष्टता (३) पोतानुं होवानो
भाव; माविडी

स्वदेश पुं० [सं.] पोतानो देश; जन्मभूमि.

-शाभिमान न० [+ अग्निमान] स्व-
देशानुं अभिमान-गौरव मानवुं ते.

-शाभिमानी वि० स्वदेशाभिमानवाणुं.

-शी वि०पोताना देशानुं(२)न०देशबाई
(३) स्वदेशनी भावना (४) स्वदेशने
भाव वापरवानी वृत्ति. -शीधर्म पुं०
स्वदेशीनो धर्म; पोतानी पडोशनी
परिस्थितिनी सेवा करना मारकृत जगतनी
सेवा थाय छे अेवी भावना

स्वधर्म पुं०[सं.]पोतानो के पोतानास्वभाव
के वर्ण'अत्र प्रभाषेनो धर्म. -मी वि०
(२) पुं० पोताना धर्म'नुं

स्वधा अ० [सं.] पितृओने जलि आपतां
करतो छुआर(२) श्री०पितृओने जलि

स्वधाम न० [सं.] पोतानुं वतन(२)स्वय'
स्वधर्थासि वि० [सं.] पोतामां ज समाप्त
थतुं; सं'अचित; पोता पूरतुं अर्थादित

स्वप्न न० [सं.] अ'धमां भासतो हेभाव;
समणुं. ०दरी वि०स्वप्नां जेया करनाडुं;
कल्पित सृष्टिमां विह्वरनाडुं. ०दोष पुं०

[सं.]स्वप्नमां थतो वीर्य'पात. ०द्रष्टा पुं०
स्वप्न जेतार; अविष्यनी कल्पना करनार.
०वत् अ० स्वप्ननी घेडे;सृष्टिक. ०दृष्टि
श्री० [सं.]स्वप्नमां हेभाती सृष्टि;कल्पित

सृष्टि; मिथ्या सृष्टि. -'नायस्था श्री०
[सं.] स्वप्ननी अवस्था; चितनी त्रण
(जअत, स्वप्न, सुषुप्त)मांनी अेक
अवस्था (२) स्वप्नदोष [दा.]. -'नुं न०

सपनुं; स्वप्न [ज्ञानथी प्रकाशानार
स्वप्रकाश वि० [सं.] पोताना तेज के

स्वभान न०[सं.] स्वत्वनुं भान-अस्मिता
स्वभाव पुं० [सं.] पुं० दुइरतथी ज मणेदी

शुण (२) प्रकृत; तासीर (३) टेव; आइत.
०व(०य)वि० स्वाभाविक. ०स्विक्र वि०
सहज; दुइरती

स्वभाषा श्री० [सं.] पोतानी भाषा;भात-
भाषा. ०प्रेम पुं०, ०भिमान न०
[+ अग्निमान] स्वभाषा भाटे प्रेम के तेनुं
अभिमान; ते भाटेनी मानबारी लागणी

સ્વમાન ન૦ [સં.] પોતાનું માન; પોતાની ઇચ્છા
સ્વયં અ૦[સં.] પોતાની મેળે; આપોઆપ.
૦પાક પું૦ન્તે-હાથે સંધવું તે. **૦પાકી**
 વિ૦ સ્વયંપાક કરી લેનારું. **૦પ્રકાશ**
 વિ૦ પોતાના તેજથી જ પ્રકાશિત. **૦ભૂ**
 વિ૦[સં.] પોતાની મેળે જ ઉત્પન્ન થયેલું (૨)
 પું૦ બ્રહ્મા (૩) ઈશ્વર. **૦વર** પું૦ [સં.]
 કન્યાએ પોતે વર પસંદ કરવો તે (૨)
 તે માટેનો સમારંભ. **૦સિદ્ધ** વિ૦ ખીજ
 સિદ્ધિની જરૂર વિનાનું-આપોઆપ
 સિદ્ધ. **૦સેવક** પું૦ પોતાની મેળે સેવા
 કરવા તૈયાર થયેલો માણસ; 'વોલંટિયર'.
૦સેવિકા સ્ત્રી૦ સ્ત્રી સ્વયંસેવક. **૦સ્ફૂર્તિ**
 (-ર્તિ) સ્ત્રી૦સ્વાભાવિક સ્ફુરણ; પોતાની
 મેળે જ થયેલી સ્ફુરણા
સ્વર પું૦ [સં.] અવાજ; સૂર; ધ્વનિ (૨)
 જેનો પૂર્ણ ઉચ્ચાર કોઈની મદદ વિના
 થઈ શકે તેવો વર્ણ [વ્યા.] (૩)સંગીતના
 સાત સૂરમાંનો દરેક (સા, રી, ગ, મ, ધ,
 ધ, ની). **૦લિપિ** સ્ત્રી૦ સંગીતના રાગ
 અને તાલવાર સૂર નોંધવાની લિપિ;
 'નોટેશન'. **૦સસંક** ન૦ સંગીતના સાત
 સ્વરનો સમૂહ
સ્વરાજ (-જ્ય) ન૦ [સં.] પોતાનું સ્વતંત્ર -
 પ્રભસત્તાક રાજ્ય (૨) પોતા ઉપર કાબૂ
 હોવો તે
સ્વરિત વિ૦ [સં.] સ્વચક્રત(૨)સુરીશું(૩)
 પું૦ સ્વરના ત્રણ વિભાગમાંનો એક, જેમાં
 ઉદાત અને અનુદાત બન્નેનાં લક્ષણ હોય છે
સ્વરૂપ ન૦ [સં.] ઘાટ; આકાર (૨) દેખાવ;
 વર્ણ (૩) સુંદરતા (૪) લક્ષણ; સ્વભાવ.
૦તા: અ૦ વસ્તુત; સ્વરૂપની દૃષ્ટિએ.
૦વતી વિ૦ સ્ત્રી૦ સુંદર (સ્ત્રી૦). **૦વાન**
 વિ૦ સુંદર; દેખાવડું
સ્વર્ગ ન૦ [સં.] દેવોનો લોક. **૦લોક** પું૦
 સ્વર્ગ. **૦વાસ** પું૦ સ્વર્ગમાં વસનારું(૨)
 મૃત; મરહૂમ[લા.](૩)પું૦દેવ. **૦સ્થ** વિ૦
 જુઓ સ્વર્ગવાસી [દિ૦ય
સ્વર્ગીય વિ૦ [સં.] સ્વર્ગનું (૨) અલૌકિક;

સ્વલ્પ વિ૦ [સં.] થોડું; કિચિત્
સ્વસ્થિ અ૦ [સં.] 'કલ્યાણ થાઓ' એવો
 આશીર્વાદાત્મક ઉચ્ચાર. **૦ક** પું૦ [સં.]
 સાથિયો. **૦શ્રી** શ૦પ્ર૦ કાગળ લખતાં
 શરૂઆતમાં લખાતું મંગલસૂચક પદ
સ્વસ્થ વિ૦ [સં.] નીરોગી; તંદુરસ્ત (૨)
 ગભરાટ કે ઉદ્વેગ વિનાનું; શાંત; સાવધાન.
૦તા સ્ત્રી૦
સ્વહસ્ત પું૦ [સં.] પોતાનો હાથ
સ્વાગત ન૦[સં.]આવકાર;સત્કાર. **૦પ્રમુખ**
 પું૦ સ્વાગતસમિતિના પ્રમુખ. **૦મંત્રી**
 પું૦ સ્વાગત સમિતિના મંત્રી. **૦સમિતિ**
 સ્ત્રી૦ સ્વાગતનું કામ કરનારી સમિતિ.
-તા સ્ત્રી૦ આવકાર; અભિનંદન.
-તાધ્યક્ષ પું૦ [+ અધ્યક્ષ] સ્વાગત-પ્રમુખ
સ્વાતંત્ર્ય ન૦ [સં.] સ્વતંત્રતા. **૦પ્રિય**,
૦પ્રેમી વિ૦સ્વાતંત્ર્ય જેને પ્રિય છે તેવું.
૦યુદ્ધ ન૦ સ્વતંત્રતા મેળવવા માટેનું કે
 તેની રક્ષા માટેનું યુદ્ધ
સ્વાતિ (-તી) સ્ત્રી૦ [સં.] પંદરમું નદાત્ર.
૦ખંડુ, **૦ધુંદ** ન૦ સ્વાતિમાં પડતું
 વરસાદનું ટીપું(મોતીની માછલીના પેટમાં
 જઈ જે મોતી બને એમ કહેવાય છે)
સ્વાહ પું૦ [સં.] રસને દ્રિયથી થતો અનુભવ
 (૨)રસ; આનંદ (૩) આખતું તે (૪)રસ;
 મન્ત (૫)મોહ,શોષ. **-દિયણુ** વિ૦સ્ત્રી૦,
-દિયું વિ૦ જુઓ સ્વાદીલું. **-દિષ્ટ** (-ષ્ટ)
 વિ૦[સં.]સ્વાદિષ્ટ)શિષ્યક સ્વાદવાળું. **-દીલું**
 વિ૦ સ્વાદુ વસ્તુઓ ખાવાની ટેવવાળું.
-દુ વિ૦ [સં.] સ્વાદિષ્ટ. **-દે** દ્રિય સ્ત્રી૦
 [+ દંદ્રિય] જભ
સ્વાધીન વિ૦[સં.] પોતે પોતાને નિયમમાં
 રાખનાર (૨) પોતાના કાબૂ કે વશનું(૩)
 સ્વતંત્ર. **૦તા** સ્ત્રી૦ [પાક(૩) અધ્યયન
સ્વાધ્યાય વિ૦ [સં.] વેદ(૨)વેદનો નિયમિત
સ્વાનુભવ પું૦ [સં.] પોતાનો અનુભવ.
૦રસિક વિ૦વ્યાત્મલક્ષી; 'સખ્જેકિલ્વ'
સ્વાનુભૂતિ સ્ત્રી૦ [સં.] સ્વાનુભવ
સ્વાભાવિક વિ૦ [સં.] કુદરતી; અકૃત્રિમ.
૦તા સ્ત્રી૦

स्वाभिमान न० [सं.] पोताने माटेनुं
अभिमान; स्वमान. -नी वि० स्वाभि-
मानवाणुं

स्वामि पुं० लुग्यो स्वामी [प.]

स्वाभित्य न० [सं.] धस्त्रीपणुं; भासिकी

स्वामिनी स्त्री० [सं.] शोकाणु; धस्त्रियाणु

स्वामी पुं० [सं.] पति (२) भासिक (३)

राज (४) साधुसंतने ओलावतां वपरणुं

संघोधन. ०नारायण्य पुं० ओ नामथी

आलता धार्मिक संप्रदायना प्रवर्तक

स्वायत्त वि० [सं.] स्वाधीन

स्वारस्य न० [सं.] स्वाभाविक रस के

उत्तमता (२) मर्म; भूमी

स्वार्थ पुं० [सं.] पोतानी मतलब; पोतानुं

हित. ०त्याग पुं० स्वार्थनो त्याग;

आपभोग. ०परायण्य वि० [सं.] स्वार्थनो

७ विचार करना; स्वार्थी. ०भुद्धि

स्त्री० स्वार्थदृष्टि. ०वृत्ति स्त्री० स्वार्थनी

वृत्ति. ०साधक, ०साधु वि० पोतानो

स्वार्थ साधनादुं. -थी, -थीं लुं वि०

स्वार्थवाणुं; आपभतलभी; ओकलपेदुं

स्वावलम्बन न० [सं.] स्वाश्रय

स्वावलम्बी वि० स्वाश्रयी

स्वाश्रय न० [सं.] पोतानी पर आधार

राभवे ते. -थी वि० पोता पर ७
आधार राभनार

स्वानुस्य न० [सं.] स्वरथता (२) तंदुरस्ती

स्वाहा स्त्री० [सं.] अग्निनी स्त्री (२) अ०

अग्निमां आहुति आपतां ओलातो शपठ

स्वांग पुं० सांग; अनावरी वेश

स्वीकार पुं० [सं.] स्वीकारणुं ते. ०पुं० सं० कि०

[सं. स्वीकारणुं] अंगीकार करवे; कभूळ

करवुं. -थी वि० [सं.] स्वीकारवा योग्य

स्वीकृत वि० [सं.] स्वीकारणुं. -ति स्त्री०

[सं.] स्वीकार

स्वीय वि० [सं.] पोतानुं

स्वेच्छा स्त्री० [सं.] पोतानी छच्छा. ०यार

पुं० [सं.] पोतानी भरल प्रमाणे वर्तवुं

ते. ०यारिणी वि० स्त्री०, ०यारी वि०

स्वेच्छायार करनादुं

स्वेद पुं० [सं.] परसेवा. ०ण वि० परसेवा-

मांथी थथेणुं (२) न० स्वेदण थव के लुं

०न न० परसेवा (२) परसेवा लाववे ते

स्वैर वि० [सं.] भरलमां आवे तेम वर्तनादुं;

स्वच्छदी; निरंकुश. ०विहार पुं० भरल

भुण्ण विहारणुं ते. -रिणी स्त्री० [सं.]

स्वच्छदी -अभियारिणी स्त्री

स्वोपाकर्त वि० [सं.] पोते नते रणेणुं -

मेणवेणुं; आपकमार्धनुं

७

७ पुं० [सं.] योयो उभाक्षर

७क पुं० हावे; अधिकार (२) इस्तरी; हागे

(३) कर्तव्य; इरण (४) सत्य; न्याय (५) वि०

वाणुं; सायुं; सत्य. ०हार वि० ७क

धरावनादुं (२) वाणुं

७कसाध स्त्री० [अ. हक + फा. साही] ७कनुं

लवाणुं; इस्तरी

७कार पुं० हा पाउवी ते

७कालवुं सं० कि० हांउवुं (२) हांकी कावुं

७कीकत स्त्री० [अ.] अशे अहेवाल के पीना

(२) भरी अवर के आतमी (३) पीना;

अवर (४) सत्य. ०दोष पुं० ७कीकत -पीना

के आतमीने अगेनो दोष -तेनी भूळ

७कीम पुं० [अ.] युनानी वेदुं करनारो;

मुसलमान वेद

७कूमत स्त्री० [अ. हुकूमत] सता; अधिकार.

-ती वि० ७कूमत सं० धी

७क पुं० [अ.] लुग्यो ७क

७गवुं अ० कि० [सं. हद] अधवुं

७चमचयुं अ० कि० उगमवुं; पायामांथी

के सांधामांथी हादी जलुं. (७चमआववुं)

७ण स्त्री० [अ. हज्ज] अना (मकानी)

હજમ વિં [મ. હજમ] પચેહું; જરેહું (૨)
 ઉચાપત કરેહું [લા.]
હજરત પું [મ.] માલિક; સ્વામી; શ્રીમાન
 (૨) (મુસલમાનોમાં) મોઢા કે પૂજ્ય
 માણસને લગાડાતો માનવાચક શબ્દ
હજામ પું [મ. હજામ] વાળંદ. ૦૮ સ્ત્રી
 મુંડન; વાળ કાપવા કે ઘોડવા તે (૨)
 [લા.] નકામી નિરર્થક મહેનત(ક)કડક
 ઠીકા કરવી, ઊધડું હઈ નાંખવું તે. ૦૫૬
 સ્ત્રી ૦ હજમતનું કામ (તિરરકારમાં)
હજાર વિં [ફા.] '૧૦૦૦' [હવે પ્રય
હજ અં [સં. અઘાપિ] અત્યાર લગી (૨)
હજરે પું [મ.] મિનારાઓવાળો સુંદર રોળે
હજુ અં ૦ જુઓ હજ
હજૂર સ્ત્રી [મ. હુજૂર] 'આપ' અર્થનો
 દરબારી કે મુસલમાની વિવેકમાં વપરાતો
 ઉદ્ગાર (૨) હાજરી; તહેનાત. -રિચો
 પું તહેનાતમાં રહેનારો નોકર (૨)
 અંગૂઠો; રમાલ
હહ અં 'દૂર ખસ' એ અર્થનો (છણકા
 કે તુચ્છકારનો) ઉદ્ગાર
હહાથું નં [સં., પ્રા. હહ] ખનરકામ; ખરીદ-
 કામ (૨) ખરીદવા વેચવાનો ધધો
હહે પું; સ્ત્રી [સં.] છહે; ખોટો આગ્રહ.
 ૦ યોગ પું [સં.] આસન, પ્રાણાયામ વગેરે
 ક્રિયાઓ દ્વારા સઘાતો યોગનો એક પ્રકાર
હહેવું અંકિં ખસવું (૨) પાછા પડવું (૩)
 હહ કરવી
હહાચહ પું હહપૂર્વક આગ્રહ
હહીલાઈ સ્ત્રી ૦ હહીલાખણું
હહીલું વિં હહવાણું; જિત્રી (૨) હહે નહિ
 તેહું; મટે નહિ તેહું
હહ અં [રવં] જુઓ હહે
હહકવા પું [સં. અલર્ક (હહકાયેલો કૂતરો)
 + વા (સં. વાત)] કૂતરાં, શિયાળાં વગેરેને
 યતો એક રોગ જેથી તે જને તેને કરડવા
 ધાય છે (૨) તેના જેવો ગાંઠો આવેગ
 [લા.]. ૦યું વિં હહકાર્યું [હોય એહું
હહકાર્યું, -યેહું વિં જને હહકવા થયો

હહતાલ સ્ત્રી ૦ [જુઓ હરતાલ] એક ઉપધાતુ
હહતાલ(-ળ) સ્ત્રી ૦ [હહ (સં. હટ્ટ=દુકાન)+
 સં. તાલ (તાણું)] કામધધો ખંધ કરવાં તે
 (શિક કે વિરોધ ખતાવવા.). -લિ(-ળિ)-
 યો પું હહતાળમાં લળેલો (૨) હહતાળ
 પડાવવામાં આગેવાની લેનાર
હહદો(વેલો) પું હહસેલો
હહધૂત સ્ત્રી ૦ ચારે ખાનુથી હહેહહે યવું તે
 (૨) વિં ચારે ખાનુથી તિરરકાર પામેહું
હહપ અં [રવં] એકદમને ત્વરાથી; હહક
હહપચી સ્ત્રી ૦ [સં. હનુ + સં. પટ્ટી] ન્યાં
 દાઢી ઊગે છે તે નીચલા જડખાનો લાગ
હહફ અં ૦ જુઓ હહપ
હહફટ સ્ત્રી ૦ જુઓ અડફટ
હહખડવું અં કિં નાહિં મત યઈ જવું
 (૨) ગભરાવું
હહસેલવું સંકિં હહસેલો મારવો; ધકેલવું
હહસેલો પું [સરંદે. હલ્પલિંમ, સં. હસ્તાપ-
 સારિતમ્] ધક્કો
હહહહ અં [રવં] સડસડ (ઊકળવાનો
 અવાજ) (૨) જુઓ હહે હહે. ૦યું વિં
 ઊકળવું (૨) ચુરત; પાકું; પૂરેપૂરું [લા.].
 ૦યું અંકિં હહહહ અવાજ સાથે ઊકળવું
હહી સ્ત્રી ૦ દોહ
હહુહાટ, હહુહુ અં [રવં] જોરથી હહી
 કાઢવાનો કે ધસવાનો અવાજ
હહે અં [જુઓ હહ] કૂતરાને હાંકવાનો ઉદ્ગાર
હહેહાટ અં ૦ જુઓ હહુહાટ
હહે હહે સ્ત્રી ૦ હહે હહે કરવું તે (૨) આવકારનો
 અભાવ; અવગણના [લા.]
હહે પું જુઓ અહે
હહ્યવું સંકિં [પ્રા. હળ (સં. હનુ)] મારી
 નાખવું; છવ લેવો; નાશ કરવો
હહ્યહહ્ય સ્ત્રી ૦ [રવં] જુઓ હહ્યહહ્યહહ્ય.
 ૦યું અં કિં (ધોરી નાકમાંથી કરે છે
 તે અવાજ). -હ્યાહ પું, -હ્યાટી સ્ત્રી ૦
 હહ્યહહ્યવું તે
હહ અં [રવં] પશુ વગેરેને હાંકી કાઢતાં
 ખાલાતો ઉદ્ગાર (૨) સ્ત્રી ૦ (ખાળકાપામાં)
 મારવું તે

હત વિં [સં.] હણાયેલું; મરાયેલું; ધવાયેલું
 (૨) નિકૃષ્ટ; હલકું. **૦ભાગિની** વિં સ્ત્રીં,
૦ભાગી વિં કમનસીબ; અભાગિયું.
૦ભાગ્ય નં [સં.] કમનસીબ; દુર્ભાગ્ય.
૦બીચ વિં ૦બળરહિત; રાક્ષિતહીન. -**તાશ**
 વિં [સં.] નિરાશ; નાસીપાસ
હત્યા સ્ત્રીં [સં.] ધાત; વધ; છવ લેવા તે
 (૨) પ્રાણીને મારવાથી લાગતો દોષ. **૦કાંડ**
 પું ભારે હત્યા કે સંહારનો ખનાવ. **૦રુ**
 વિં [સં. હત્યા + કારક] હત્યા કરનારું
હથવાર વિં સ્ત્રીં અમુક એક માણસને
 (હાથને) જ દોહવા કે એવી ટેવાયેલી
 (ગાયબેંસ)
હથિયાર નં [દે. હત્થિયાર] શસ્ત્ર; આયુધ
 (૨) સાધન (૩) એભર. **૦બધ** વિં
 સશસ્ત્ર. **૦બધી** સ્ત્રીં હથિયાર રાખવાની
 બધી-મના
હથેલી (-ળી) સ્ત્રીં [સં. હસ્ત+તલ કે સ્થલી
 ઉપરથી] છતા પંબનો સપાઠ લાગ
હથોડી સ્ત્રીં [હાથ ઉપરથી] હાથનો કસબ;
 આવડત (૨) મહાવરો; ટેવ
હથોડી સ્ત્રીં [હાથ ઉપરથી] ટીપવાનું કે
 ઠોકવાનું મોઝરી જેવું સાધન. -**ડો** પું
 મોટી હથોડી; ધણ
હથ્થુ વિં (સમાસમાં) હાથના માપનું.
 ઉદાં અઢીહથ્થુ (૨) હસ્તક; હાથનું.
 ઉદાં એકહથ્થુ
હદ સ્ત્રીં [મ. હદ] મર્યાદા; સીમા; અવધ
 (૨) અંત; છેડો. **૦પાર** અં ૦મર્યાદા વિના;
 અતિશય (૨) હદની બહાર. **૦પારી** સ્ત્રીં
 હદ બહાર થતું તે
હદીસ સ્ત્રીં [અ.] પયગંબર સાહેબનાં
 પ્રસંગોપાત્ત કહેલાં વચનો કે ફરમાનોનો
 સંગ્રહ; મુસલમાનોનો સ્મૃતિશ્રય
હનુ (-નૂ)માન પું [સં.] મારુતિ; રામના
 પ્રખ્યાત વાનર ભક્ત. **૦ફૂંકો** પું હનુ-
 માનના જેવો લાંબો ફૂંકો; 'લોંજ જ'પ'
હપ અં [રવં] એવા અવાજ સાથે(ખાવું)
હપ (-ફ)તો [ફા. હપ્તો; સં. સપ્તાહ] પું

સપ્તાહ; અઠવાડિયું (૨) થોડે થોડે પૈસા
 ભરવા ઠેરવેલી મુદત; તે તે મુદતે ભર-
 વાની રકમ
હબક સ્ત્રીં સખત બીક; કાળ
હબરી (-સી) પું [અ.] આફ્રિકાનો વતની
હમણું અં જુઓ હવણાં; હાલ
હમદદી સ્ત્રીં [ફા.] સમભાવ; દિલસોજ
હમરાહી સ્ત્રીં [ફા. હમરાહ] સોબત; સંગાત
હમવતની વિં [ફા. હમવતન] એક જ
 મૂળ વતનવાળું
હમામ નં [અ. હમામ] નાહવાની જગા.
૦ખાનું નં સ્નાનગૃહ; ગુસલખાનું
હમામદરતો પું [ફા. હાવનદસ્તહ] ખાંડણી-
 પરાઈ (૨) ખાંડણીનો દરતો; પરાઈ
હમાલ પું [અ. હમાલ] ઘોળો ઉપાડનારો;
મનૂર -**લી** સ્ત્રીં હમાલનું કામ; હમાલપણું
હમેલ પું [મ. હમ્લ] ગર્ભ
હમેશ અં [અ.] રોજ; નિત્ય. -**શાં** અં હમેશ
હય પું [સં.] થોડો; અથ. **૦હળ** નં
 થોડેસવાર હરકર
હયાત વિં [અ.] છવતું; વિદ્યમાન. -**તી**
 સ્ત્રીં હયાતપણું; જિંદગી (૨) અસ્તિત્વ
હર પું [સં.] શંકર; મહાદેવ (૨) વિં હરનાર;
 લેનાર (સમાસને છેડે). ઉદાં મનોહર
હર વિં [ફા.] દરેક; પ્રત્યેક
હરકત સ્ત્રીં [અ.] અડચણ; નડતર (૨) વાધો
હરકોઈ વિં [હર + કોઈ] દરેક; ગમે તે કોઈ
હરખ પું [જુઓ હર્ષ] આનંદ. **૦ધેલું**
 વિં અતિશય હર્ષથી થેલું બનેલું. **૦પફૂડું**
 વિં અતિ ક્રન્દાહી. **૦ભેર** અં હરખ સાથે.
-ખ (-ખા)વું અંકિં [સં. હવ.] ખુશ
 થતું; આનંદમાં આવવું [ખિલકુલ
હરગિજ (-સ) અં [ફા.] કદી પણ (નહિ);
હરધડી અં દરેક ધડીએ; વારંવાર
હરજી પું [સં. હરિ+જી] પરમેશ્વર
હરડાં નં અંબં હરડીનાં નાનાં અધ-
 ક્યારાં ફળ. -**ડી** સ્ત્રીં [પ્રા. હરહ્ડં (સં.
 હરીતકી)] હરડાંનું ઝાડ. -**ડે** સ્ત્રીં હરડી
 નામના ઝાડનું ફળ

હરણુ ન૦ [સં.] હરી જવું-ઉપાદી જવું તે
 હરણુ ન૦ [સં. હરિણ] મુગ. -[ણુ] યો પું મુગ-
 શીર્ષ નક્ષત્ર. -ણી સ્ત્રી૦ હરણની માદા
 (૨) મુગશીર્ષ [પા.]. -ણું ન૦ મુગલું; હરણ
 હરતાલ (-ળ) સ્ત્રી૦ એક ઉપધાતુ
 હરતું ફરતું વિ૦ હાલી ચાલી શકે એવું કે
 એટલું સાનું થયેલું
 હરકમ અ૦ [ફા.] હરેક ક્ષણે; હમેશ
 હરદાસ પું એક પ્રકારનો હરિકથા કરનાર
 હરદાર ન૦ [સં. હરિદાર] હિન્દુઓનું એક
 તીર્થસ્થળ
 હરફ પું [અ. હર્ફ] ખોલ; શબ્દ (૨) અક્ષર
 હરફર સ્ત્રી૦ હરલુંફરલું; વારંવાર આવલું
 જવું તે
 હરખ (-ભ) ડબું અ૦ કિં૦ જુઓ હડખડવું
 હરવું સંકિં૦ [પ્રા. હર (સં. હ)] બળાત્કારથી
 ઉપાદી જવું (સ્ત્રીને) (૨) જૂંટવી લેવું (૩)
 લઈ લેવું. ઠંફરવું અ૦ કિં૦ આમતેમ
 મોજથી ફરવું
 હરસ પું [સં. અર્ધ] ગુદામાં થતો એક રોગ.
 ઠમસા પું ઇવંવ હરસ અને મસા
 હરહરમહાદેવ શ૦ પ્ર૦ [સં.] જમણના
 પ્રારભનો મંગળ ઉદ્દગાર (૨) ક્ષત્રિયોની
 રણહાક
 હરાજ વિ૦ [અ. હર્જ] લિલામથી વેચેલું.
 -જ સ્ત્રી૦ લિલામ; જહોરમાં કિંમત
 ખોલાવરાવી વધારેમાં વધારે કિંમત
 આપનારને વેચવું તે
 હરામ વિ૦ [અ.] કુરાનમાં મના કરેલું હોય
 એવું; નિષિદ્ધ; અધર્મી (૨) વગર હકનું;
 અપ્રથિત (૩) સુસ્ત; બેઠાખાઉ. ઠખોર
 વિ૦ હરામનું ખાવા ઇચ્છનારું (૨) કૃતક્રી
 (૩) અદમાસ. ઠખોરી સ્ત્રી૦ હરામખોર-
 પણું. ઠચસકો પું હરામનું લેવાખાવાનો
 ચસકો. ઠતદું વિ૦ [ફા. જ્વાદા] વ્યભિ-
 ચારથી જન્મેલું. -મી વિ૦ હરામખોર;
 કૃતમ્ન; અદમાસ (૨) હરામખોરી
 હરાયું વિ૦ રખડવું; છૂટું ફરતું (૨) અંકુશ;
 વગરનું; માતેલું

હરિ પું [સં.] વિષણુ; કૃષ્ણ (૨) ઘોડો (૩)
 સિંહ (૪) વાહરો (૫) ચંદ્ર. ઠકથા
 સ્ત્રી૦ ભગવાનની કથા. ઠકીર્ત (-ત્તા) ન
 ન૦ સંગીત સાથે પરમેશ્વરનાં ગુણગાન.
 ઠજન પું હરિનો-વિષ્ણુનો માણસ;
 દેવદૂત (૨) હરિનો ભક્ત (૩) અત્યંત
 હરિણુ પું; ન૦ [સં.] હરણ; મુગ. -ણી સ્ત્રી
 વિ૦ સ્ત્રી૦ [સં.] હરિણુ જેવાં સુંદર નયન-
 વાળી. -ણી સ્ત્રી૦ હરણી; મુગલી
 હરિત વિ૦ [સં.] લીલું
 હરિતાલ સ્ત્રી૦ [સં.] જુઓ હરતાલ
 હરિદાસ પું [સં.] જુઓ હરદાસ
 હરિદ્રા સ્ત્રી૦ [સં.] હળદર
 હરિદ્વાર ન૦ [સં.] જુઓ હરદ્વાર
 હરિયાળી સ્ત્રી૦ [દે. હરિઆલી (સં. હરિત)]
 લીલાતરી કે તેની શોભા. -ણું વિ૦ લીલું
 હરિશ્ચંદ્ર પું [સં.] પ્રસિદ્ધ સત્યવાદી રાજ્ય;
 ત્રિશકુનો પુત્ર [ને શિવ
 હરિહર પું [સં.] હરિ અને હર; વિષ્ણુ
 હરીફ પું [ફા.] પ્રતિરુપથી; સામાવાળિયો
 (૨) વિરોધી; દુશ્મન. -ફાઈ, -ફી સ્ત્રી૦
 સરસાઈ; રુપધા (૨) શત્રુતા
 હરેક વિ૦ દરેક; પ્રત્યેક
 હરેડી (-રી) સ્ત્રી૦ પૂંક પકડવી તે (૨)
 મરણિયા કિકિયારી કરીને ધસવું તે
 હરોલ (-ળ) સ્ત્રી૦ [તુર્કી હરહુલ] લશ્કરનો
 પાછલો ભાગ (૨) હાર; એળ (૩) અગાધરી;
 જોડ
 હર્તા (-ત્તા) વિ૦ [સં.] 'હરનાર' (પ્રાયઃ
 સમાસને છેડે). ઉદાઃ દુઃખહર્તા (૨) પું
 ચોર; હુઝારુ
 હર્યં ન૦ [સં.] મોટું સુંદર મકાન; મહેલ
 હર્ષ પું [સં.] હરખ; આનંદ. ઠધેલું વિ૦
 જુઓ હરખયેલું. ઠનાહ પું હર્ષની ખૂમ.
 -ર્ષિત વિ૦ [સં.] હર્ષ થાયેલું
 હલ પું [અ.] નિર્ણય; ઉકેલ
 હલ ન૦ [સં.] જમીન ખેડવાનું એભર
 હલક સ્ત્રી૦ [અ. હલક] કંક; સ્વર (૨)
 શોભા; રાનક (૩) ધળ; ક્ષણ

હલકટ વિં [ન્યુઓ હલકટ] નીચ; આછકલા
સ્વભાવનું
હલકારવું સંકિં મોટેથી ખૂમ પાડવી (૨)
ખૂમ પાડી હાંકવું; ડચકારવું (૩) હાંકવું;
ચલાવવું
હલકારો પું [ફા. હકારહ] ખેપિયો; કાસહ
(૨) નસૂસ; દૂત
હલકુ વિં [પ્રા. હલક (સં. લુક)] ઓછા
વજનનું (૨) ઓછા મૂલનું (૩) ઝટ પચે
તેવું (૪) ઘેરું, અસલ કે મુશકેલ નહીં
તેવું (૫) પ્રકુલ્લ; તાનું; ચિંતા વગરનું;
હલ્લાસમયુ (૬) ઊતરતી કાટીનું (૭)
ઓછી મહેનતનું (૮) નીચું; ખરાબ;
અપ્રિત (૯) હલકટ
હલકૂલ સ્ત્રીં [રિ. હ-લ્કલ] ધમાલ; હલમલ
હલધર પું [સં.] બજારામ
હલનચલન નં [સં.] હાલવું ચાલવું તે
હલભ(મ)લ સ્ત્રીં [ન્યુઓ હલકૂલ] ધાંધલ;
ધમાલ; ખળખળાટ
હલવાઈ પું [અ.] સુખડિયો; કંદોઈ
હલવું અંકિં [રિ. હલ્લ] હાલવું
હલવો પું [અ.] એક મીઠાઈ
હલા અં [સં.] સખીને ઓલાવતાં વપરાતું
સંબોધન [(૨) તંગી; કંગાલિયત
હલાકી સ્ત્રીં હેરાનગતિ; અથડામણ; આપદા
હલાયુધ પું [સં.] હળધર; બલરામ
હલાલ વિં [અ.] (ઇસ્લામી) ધર્મમાં બેની
રખ છે એવું; વિહિત; કાયદેસર; વાજખી.
ઓર પું બરાબર કામ કરીને બદલો
મેળવનાર. -લી સ્ત્રીં વફાદારી; એકનિષ્ઠા
હલાવવું સંકિં 'હાલવું'નું પ્રેરક (૨) જિંચું
નીચું કરી (કોઈ કામ, વાત, વિચાર
ઇન્ને) ગતિ કે ચાલના આપવી; ચળવળ,
ખળખળાટ, પ્રવૃત્તિ પ્રેરે એમ કરવું (૩)
ખીબ નામ સાથે વપરાતાં તે તે વસ્તુ
દ્વારા કાંઈ કરવું, એવો અર્થ થાય છે.
(જબ હલાવવી)
હલાહલ વિં [સં.] અતિ તીવ્ર (૨) નં
કાળકૂટ વિષ (સમુદ્રમથન કરતાં નીકળેલું)

હલેતુ વિં દુનિયાદારીથી અણવાકેકું (૨)
ધીમું; ધીરું
હલેમું નં હોડી ચલાવવાનો ચાટવો
હલ્લો પું ધસારો; હમલો (૨) [લા.] ધક્કો
નુકસાન (૩) કામધધો; ઉધોગ
હલડ વિં [ન્યુઓ અવડ] અવાવરું
હલડાં(-ડે) અં + ન્યુઓ હમણાં
હલણાં અં [પ્રા. અહુળા (સં. અયુના)] હાલનાં;
અત્યારે; હમણાં
હલન પું [સં.] હોમ; યજ્ઞ (૨) નં યજ્ઞમાં
આહુતિ હોમવી તે
હલસ પું [અ.] વાસના (૨) કામવાસના
(૩) લોભલલુતા. ઓર વિં વિષયી; કામુક
હલા સ્ત્રીં [અ.] પવન; વાયુ (૨) વાતાવરણ
(૩) ભેજ. [અંમાં કિલ્લા બાંધવા =
અસંભવિત મનોરથ કરવા. અંમાં આચકા
ભરવા = મિથ્યા પ્રયાસ કરવો. બંડાગવી
= વાતાવરણ વગેરેની અસર થવી (૨)
ભેજની અસર થવી. ંઈ વિં હવાનું,
-ને લગતું (૨) હવામાં ઊડનારું (૩)
કાલ્પનિક, તરંગી [લા.] (૪) સ્ત્રીં એક
દાડખાનું. ંઈ જહાજ નં વિમાન;
'એરોપ્લેન'. ંઈ પું હવાચાની અસર; ભેજ
હવાડો પું [સં. અહાવ] ઢોરને પાણી પીવાનો
(કૃત્રા પરનો) કુંડ
હવાણુ સ્ત્રીં સોબતની હૂકે; સવાણ
હવાતિયું નં વલખું; મિથ્યા પ્રયત્ન; ફાંફાં
હવાફેર પું તબિયતને કારણે હવા-રચળ
બદલવું તે [માપ
હવામાન નં હવાના દબાણ વગેરે રિચતનું
હવાફાદાર પું [હવાલો + ફા. દાર] પટેલ
તલાડીનો સિપાઈ; પટાવળો (૨) સિપાઈ-
ઓની કે પોલીસની નાની ટુકડીનો નાયક
હવાલો પું [અ.] કબજે; તાણો (૨) સુપરત;
ભાળવણ (૩) અખત્યાર; સત્તા (૪)
સામસામે ખાતે જમાઉધાર કરવું તે
હવાવું અંકિં [હવા ઉપરથી] ભેજ લામવો
હવાં અં [ન્યુઓ હલડાં] હવે; હમણાં [પ.].
હવિ પું; નં [સં.] બળિ; હોમવાનું તે

હવિષ્ય ન૦ [સં.] હોમવા યોગ્ય દ્રવ્ય.

-ધ્યાન ન૦ [સં.] ચક્ર કે હવવાસના દિવસોમાં ખાઈ શકાય તેવું અન્ન

હવું (સ્રી૦ હવી, પું૦ હવો) ['હોવું'નું અનિયમિત ભૂ૦ કા૦નું રૂપ] થયું [પ.]

હવે અ૦ [ભુઓ હવો] અમુક પછી; અત્યારે (૨) અત્યાર પછી; આગળ પર

હવેટો પું૦ ભુઓ હવાટો

હવેલી સ્રી૦ [ફા.] મોઢું ને સુંદર ખાંધણીનું મકાન (૨) પુષ્ટિમાર્ગીય મંદિર

હવ્ય વિ૦ [સં.] હોમવા યોગ્ય (૨) ન૦ હોમવાની સામગ્રી (દેવોને માટે). ૦ક૦ય ન૦ [સં.] દેવ અને પિતૃને આપવાનો બળિ

હશે [ભુઓ હવું] 'હોવું'નું બીજા પુરુષ એ૦ વ૦નું તથા ત્રીજા પુરુષનું ભ૦ કા૦નું રૂપ (૨) અ૦ ખેર; કંઈ ચિંતા નહિ [લા.]

હશેકું વિ૦ નવશેકું; સહેજસાજ ગરમ

હસણી સ્રી૦, -ણું ન૦ હાંસી

હસનીય વિ૦ [સં.] હસવા યોગ્ય. ૦તા સ્રી૦

હસમુખું વિ૦ હસતા મુખવાળું; આનંદી

હસવું અ૦કિં [સં. હસ] ઠાંત કાઢવા (૨) ગમત ખાતર ખેલવું (૩) સ૦કિં હાંસી કરવી (૪) ન૦ હાસ્ય(પ)મશકરી; મજક

હસંતી સ્રી૦ [સં.] સગડી

હસામણું વિ૦ [હસાવણું પરથી] હસાવે એવું

હસારત(-થ) સ્રી૦; ન૦ [હસવું પરથી] હાંસી; મજક (૨) મશકરીનું કારણ

હસ્ત પું૦ [સં.] હાથ(૨)તેરમું નક્ષત્ર. ૦ક વિ૦ (૨) અ૦ હાથે; મારફતે (૩) હવાલે; તાબે. ૦કમલ(-ળી) ન૦ કમળ જેવો

હાથ. ૦કલા(-ળી) સ્રી૦ હાથની કારીગરી. ૦કૌશલ [સં.], ૦કૌશલ્ય ન૦ (કાંઈ કરવામાં) હાથની કુશળતા. ૦ક્ષેપ પું૦ વચ્ચે

હાથ નાખવો -દખલ કરવી તે. ૦ગત વિ૦ [સં.] હાથમાં આવેલું; પ્રાપ્ત. ૦દોષ પું૦ [સં.] હાથનો લખાણનો દોષ (૨) હાથે

કરેલો વીર્યપાત. ૦ધૂનન ન૦ મળતી વેળા હાથ મિલાવીને હલાવવાનો અંગ્રેજી

ચાલ. ૦મદાલન ન૦ હાથ ધોવા તે.

૦મત સ્રી૦ હાથે લખેલી મૂળ પ્રત; 'મેન્યુસ્ક્રિપ્ટ'. ૦મેલાપ, ૦મેળા પું૦

હાથમાં હાથ મેળવવો તે (લક્ષ વખતે). ૦રેખા સ્રી૦ હથેલીમાં હોતી લીટીઓ

(જેના પરથી હવિષ્ય લખે છે). ૦લિખિત વિ૦ હાથનું લખેલું (૨) ન૦ હાથપ્રત (૩) હાથે લખીને કઠાતું માસિક. -સ્તાક્ષર

પું૦ [સં.] હાથે લખેલા અક્ષર (૨) સહી. -સ્તામલકવલ અ૦ [સં.] હાથમાંના

આમળાની પેટે (સહેલાઈથી કે સ્પષ્ટ રીતે)

હસ્તિતાપુર ન૦ [સં.] પાંડવોની રાજધાની અત્યારના દિલ્હીથી ૫૦ માર્ગલ ઈશાન

કોણમાં

હસ્તિની સ્રી૦ [સં.] હાથણી

હસ્તી સ્રી૦ [ફા.] હયાતી, અસ્તિત્વ

હસ્તી પું૦ [સં.] હાથી

હસ્તે અ૦ હાથે; મારફત; દ્વારા. [૦પોતે શ૦ પ્ર૦ પોતે ભતે ક્યું] છે એમ સૂચવે

છે (હિસાબ ઇ૦ માં)]

હળ ન૦ [ભુઓ હલ] જમીન ખેડવાનું એભર

હળદ(૦૨) સ્રી૦ [સં. હરિદ્રા] એક ગાંઠાદાર મૂળ કે તેનો ભૂકો; એક મસાલો

હળધર પું૦ બળરામ

હળપતિ પું૦ (સુરત ખાભુ) દ્વિબળા કહેવાતી એક ભતિનો માણસ [કાશ

હળપૂણી સ્રી૦ હળના ચવડામાં ધાલવાની

હળવું વિ૦ [પ્રા. હલ્લ (સં. લ્યુક)] હલકું; ધીમું; નરમ (૨) અશિષ્ટ [લા.]

હળવું અ૦ કિં [સં. દિલ્] ઇવ મળવો; ગોઠવું; ગમી જવું (૩) અનુરક્ત થવું; આડે

સંબંધ બંધાવો (પરસ્પરી સાથે). ૦મળવું સ૦ કિં૦ પરસ્પર મળવું-ગોઠડી કરવી

(૨) સલાહસંપત્તી ચાલવું [આસ્તે હળવે, ૦થી અ૦ [ભુઓ હળવું વિ૦] ધીમેથી;

હળાહળ વિ૦ (૨) ન૦ ભુઓ હલાહલ હં (૦) અ૦ [સં.; રવ૦] આશ્ચર્ય, તુચ્છકાર,

ધમકી, હકાર, હાનિયો કે ઉત્સાહદર્શક ઉદ્ગાર [ચલાવવું હંકારવું સ૦ કિં [પ્રા. હકાર] હાંકવું;

હંગામ પું [અ.] અવસર; મોસમ (૨)
 હંગામો. -મી વિં મોસમ પૂરતું; થોડા
 વખત માટેનું; કામચલાઉ. -મો પું [પા.]
 ધમાચકડી; ધમાલ (૨) તોફાન; હુલ્લડ
 હંડરવેટ પું [ફ્ર. હંડ્રેવેટ] ટનનો વીસમો
 ભાગ [નાખડું
 હંડ્રાપવું સં ક્રિં [હંડ્રું] ઉપરથી] યક્વી
 હંભા અં [સં.] ગાયના બાંધડવાનો અવાજ
 હંમેશ(-શા) અં [નુઓ હમેશ] શબ્દ
 હંસ પું [સં.] એક પક્ષી (૨) જીવ; આત્મા
 (૩) નુઓ એકદંડી. ંગતિ સ્ત્રીં [સં.]
 હંસના જેવી ધીમી મોહક ચાલ.
 ંગમિની વિં સ્ત્રીં [સં.] હંસગતિથી
 ચાલનારી. ંણી સ્ત્રીં હંસની માદા.
 ંપદ નં હંસનું પગલું (૨) લખાણમાં
 હમેરો દર્શાવવા માટે કરવામાં આવતું
 () આવું ચિહ્ન. -સા સ્ત્રીં હંસણી.
 -સી સ્ત્રીં [સં.] હંસણી
 હા અં [સં.] અરે! અહા!
 હા અં [સં. આર્] સંમતિસૂચક ઉદ્ગાર
 (૨) સ્ત્રીં હા કહેવી તે; સ્વીકાર
 હાઈહોજન પું [ફ્ર.] એક પ્રકારનો વાયુ
 હાઈડ્રો મીટર નં [ફ્ર.] પ્રવાહીની ધનતા
 માપવાનું સાધન
 હાઈ કેમિશનર પું [ફ્ર.] પરદેશમાં
 પ્રતિનિધિ તરીકે રખાતો રાષ્ટ્રનો એક
 અધિકારી [અદાલત
 હાઈકોર્ટ સ્ત્રીં [ફ્ર.] ઇલાકાની સૌથી વડી
 હાઈસ્કૂલ સ્ત્રીં [ફ્ર.] મેટ્રિકસુધીની, માધ્ય-
 મિક શિક્ષણની નિશાળ; વિનયમંદિર
 હાઉ પું [રવં] બાળકને લય ઉપલવનારો
 કાલ્પનિક બિહામણો જીવ (૨) નં નુઓ
 એરુ ૧, ૨ [અવાજ
 હાઉહાઉ અં [રવં] કૂતરાના બસવાનો
 હાક સ્ત્રીં [ફ્ર. હક્કો] હોકારો; બૂમ (૨)
 હોર; પ્રતાપ; છાપ. ંલ સ્ત્રીં હાંક; બોલા-
 વવા માટે પાડેલી મોટી બૂમ (૨) પ્રોત્સા-
 હન બરો અનુરોધ. -કેટો પું મોટો
 ધોટો; બૂમ [અમલદાર
 હાકેમ પું [અ. હાકિમ] સૂબો; રાજ્યકર્તા

હાકોટો પું નુઓ હાકોટો
 હાજત સ્ત્રીં [અ.] જરૂરિયાત; આવશ્યકતા
 (૨) ઝાડા પેશાબની શંકા (૩) કારી
 જેલ; 'લોક-અપ'
 હાજર વિં [અ. હાજિર] સમક્ષ; મોનુદ્
 હોય તેવું. ંજવાબ પું હાજરજવાબી.
 ંજવાબીવિંસમયાનુસાર યોગ્ય જવાબ
 તરત આપી શકે તેવું (૨) સ્ત્રીં તેની
 આવડ
 હાજરાહજૂર વિં હજૂરમાં તૈયાર હોય
 એવું (૨) સાક્ષાત્; પ્રત્યક્ષ
 હાજરી સ્ત્રીં હાજર હોવું તે (૨) નારતો.
 ંપત્રક નં હાજરી નોંધવાનું પત્રક
 હાજિયો પું 'હા' કહેવું તે (૨) ખુશા-
 મતિયો; સવળી વાતની હા કહેનારો
 હાજ પું [અ.] હજ કરી આવેલો મુસલમાન
 હા જ અં જ હા; હા સાહેબ. ંહા સ્ત્રીં
 ખુશામત (૨) અં હારપૂર્વક હાકાર
 દર્શાવતો એક ખુશામતિયો ઉદ્ગાર
 હાટ સ્ત્રીં; નં [સં. હટ્ટ] દુકાન (૨) ગુજરી
 હાટક વિં [સં.] સોનાનું; સોનેરી (૨) નં સોનું
 હાટિયું નં ભીંતમાંનું બારણવાળું તાકું
 હાડ નં [ફ્ર. હટ્ટ] હાડકું (૨) બાંધો; કાકું.
 [ંઆવવું = છેક કંડાળી ત્રાસી જવું].
 ંકી સ્ત્રીં નાનું અને પોચું હાડકું. ંકું
 નં અરિય [તરછોડવું તે
 હાડછેડ સ્ત્રીં [હડ(-ડે) + છેડ] તિરરકાર;
 હાડજીવર પું ઝીણો તાવ; જીવજીવર
 હાડપિંજર નં શરીરનું હાડકાંનું બાંધું
 હાડમારી સ્ત્રીં [હડ + મારી] તિરરકાર;
 ધુલકાર (૨) હેરાનગતિ; મુશ્કેલી
 હાડવેર નં પાકું વેર [નહાનારો વેધ
 હાડવેદ(-ધ) પું હાડકાં બેસાડનારો કે
 હાડિયો પું [નુઓ હાડો] કાગડો
 હાડિયોતાવ પું નુઓ હાડજીવ
 હાડેહાડ અં છેક હાડકાં સુધી; હાડકે
 હાડકે. [ંહાગી જવું = ઊંડી-બાર
 લાગણી થવી (ગૂસાની)]
 હાડો પું [સં. આહિ, માહીવિન્] ંગડો

હાડોહાડ અં ન્યુઓ હાડોહાડ
હાણ સ્ત્રી [સં. હાનિ; પ્રા. હાણિ] તુકસાન; હાનિ
હાતિમ (નૌઠાઈ) પું [અ.] એક પ્રખ્યાત
 સખાવતી આરબ
હાથ પું [પ્રા. હથ્થ (સં. હસ્ત)] હસ્ત (૨)
 કાળ્પીથી વચલી આંગળીના છેડા સુધીની
 લંબાઈનું માપ (૩) (પતાંની રમતમાં) એક
 ભાગે જિતાયેલો દાવ (૪) રેલવેનું સિગ્નલ
 (૫) [લા.] હાથનો કસબ (૬) સામેલગીરી
 મદદ; પ્રેરણા. ઉદાહરણ એ કામમાં મારો
 હાથ નથી (૭) ક્રૂપા; રહેમ. ઉદાહરણ તેના ઉપર
 મારા બંને હાથ છે (૮) (રંગવા વગેરેમાં)
 એકેક વારની એકેક ક્રિયા. ઉદાહરણ રંગના
 બે હાથ દીધા. (૯) વસ્ત્રસંબંધ; પાણિત્રહણ
 ઉદાહરણ તેના હાથની માગણી કરી (૧૦)
 સત્તા; તાબો; અખતાર; શક્તિ. ઉદાહરણ
 મારા હાથની વાત નથી (૧૧) હાથવાળી
 બાબુ - પાસું. ઉદાહરણ ડાબે હાથે તેનું ધર
 છે. ઠંકડી સ્ત્રી હાથની ઘેડી. ઠંકડામણ
 નં હાથે કાંતવું તે. ઠંકડાગણ પું હાથે
 ખનેલો (યંત્રથી નહિ) કાગળ. ઠંકડીગરી
 સ્ત્રી હાથની કારીગરી. ઠંગરણું નં
 લગ્ન વખતનો વધાવો - રૂપિયા આપે છે
 તે. ઠંગાડી સ્ત્રી હાથે ખેંચવાની કે
 ધકેલવાની ગાડી. ઠંગાડાકી સ્ત્રી હાથની
 ચાલાકી (નદુના ખેલમાં). ઠંગડ સ્ત્રી
 (યંત્રથી નહિ) હાથથી છડવું તે. ઉદાહરણ
 હાથછડના ચોખા
હાથણી સ્ત્રી [સં. હસ્તિની; પ્રા. હસ્થિણી]
 હાથીની માદા (૨) પુસ્તો [લા.]
હાથતાળી સ્ત્રી હાથની તાળી. [ઠેવી =
 સકાઈથી છટકી જવું (૨) છેતરી જવું]
હાથધોણું નં [હાથ + 'ધોણું' ઉપરથી]
 અતિસાર; ઝાડા
હાથપ્રત સ્ત્રી ન્યુઓ હસ્તપ્રત
હાથરૂમાલ પું હાથનો રૂમાલ
હાથલાકડી સ્ત્રી હાથમાં ઝાલવાની લાકડી
 (૨) આધાર: ટેકા [લા.]
હાથવેંત (આં) અં બહુ નજીક; સાવ
 પાસે; હાથ આવવાની તયારીમાં

હાથસાળ સ્ત્રી હાથે ચલાવાતી સાળ
હાથણી સ્ત્રી ન્યુઓ હાથણી
હાથિયો પું [પ્રા. હથ્થિયો (સં. હસ્તિ)] ૧૩મું નક્ષત્ર
હાથી પું [પ્રા. હથ્થિ (સં. હસ્તિન)] હસ્તી;
 ગજ. ઠંગાનું નં હાથી રાખવાનો તખેલો.
 ઠંગાંત પું હાથીનો દંતરાળ. ઠંગાં વિં
 રાગથી કૂલેલા પગવાણું (૨) મોટા પગવાણું
હાથિવાળો પું [રે. હથ્થિવ] વરકન્યાનો
 હસ્તમેળાપ
હાથિયો પું [હાથ + ઉપરથી] હથિયાર કે એભર
 ગયાંથી પકડાય તે ભાગ; મૂક કે દસ્તો
 (૨) સહાય; મદદ (૩) પક્ષ
હાથોહાથ અં બંને આપવાનું હોય તેના
 જ હાથમાં (૨) એકના હાથમાંથી ખીલના
 હાથમાં એમ; એકબીજાની મદદથી
હાના સ્ત્રી હા ને ના કરવી તે; આનાદાની
હાનિ સ્ત્રી [સં.] તુકસાન (૨) પાયમાલી;
 નાશ. ઠંકર, ઠંકડા (-તાં), ઠંકડાક વિં
 [સં.] હાનિ કરનારું; તુકસાનકારક
હાકુંકોટ પું [હં.] અડધે સુધી આવતો
 એક ભતનો કોટ
હાકિલ પું [અ.] આખું કુરાન બંને મોઢે
 હોય એવો માણસ (૨) પું ઈરાનનો
 એક પ્રખ્યાત કવિ
હામ સ્ત્રી હિંમત
હામી પું (૨) સ્ત્રી [અ.] બમીન; આંધરી
હાય અં ઠુંખ, ત્રાસ કે અફસોસનો ઉદ્દગાર
 (૨) સ્ત્રી અંતરના ઊંડા ઠુંખની બદલવા;
 શાપ. ઠુંખીટ સ્ત્રી હાયપીટ કરવી તે;
 રોકૂટ. ઠુંખરાણ સ્ત્રી શોક; અફસોસ.
 ઠુંખાય સ્ત્રી શોક; અફસોસ; ચિંતા (૨)
 અં શોકનો એવો ઉદ્દગાર. ઠુંખાય, ઠુંખાય
 સ્ત્રી; અં ન્યુઓ હાયવોય (૨) ફૂટવું તે
હાર પું [સં.] કૂલની મોટી માળા (૨) ગળામાં
 પહેલવાનું એવું ધરણું [ચિાળ; પક્ષિ
હાર સ્ત્રી [સં., પ્રા. હારિ] ધરાજ્ય (૨)
-હાર વિં [પ્રા. આરવ (સં. કારવ)] 'કરનાર'
 એ અર્થનો કર્તૃત્વવાચક પ્રત્યય (સજન-
 હાર)

હારક વિં (૨) પું [સં.] હરનાર
 હારજીત સ્ત્રીં હાર અને જીત [હાર
 હારડો પું મોટો હાર (૨) ખાંડનાં ચકતાનો
 હારજી વિં હારેલા મન કે સ્વભાવનું
 (૨) અધીરું [માન; આદર [લા.]
 હારતોરા પું બં વં હાર ને તોરા (૨)
 હારબંધ અં એક હારમાં
 હારવું અંકિં [જુઓ 'હાર'] સ્ત્રીં પરાજિત
 થવું (૨) કાયર થવું; યાકવું (૩) સં કિં
 રમતમાં શરત તરીકે મૂકેલી વસ્તુ ગુમાવવી
 હારસિંગાર નં પારિભતક
 હારું વિં જુઓ -હાર
 હારે અં ['હાર' = પંક્તિ ઉપરથી] જોડે;
 સાથે (૨) તુલનામાં
 હારો પું છ મણનું વજન
 હારોહાર અં એક હારમાં; હારબંધ
 હાર્દ નં [સં.] હૃદય (૨) મર્મ; રહસ્ય (૩)
 ભાવાર્થ. -દિંક વિં [સં.] ખરા અંતરનું
 હાર્મોનિયમ નં [દં.] એક વિદેશી વાદ્ય
 હારિ પું બં વં [અ.] દશા; રિથિતિ (૨)
 અવદશા (૩) અં હમણાં; અત્યારે
 હારિકંડોલક અં [હારલું+ડોલવું] ખળભળી
 ઊઠવું હોય એમ; ડગમગતું
 હારિચાલ સ્ત્રીં હારલું ચાલવું તે; હરફર
 (૨) રીતભાત
 હારિત સ્ત્રીં [અ.] અવસ્થા; રિથિતિ (૨) ટેવ
 હારિરડું નં [જુઓ હારા] ખાળકને યુલાવતાં
 ગવાતું ગીત [ચીભેની માળા
 હારિરું નં ખાળકને નજર ન લાગે એવી
 હારવું અં કિં [દે. હહ (સં. હહન)
 ઉપરથી] ખસવું; ડોલવું; ચળવું
 હારવું અં કિં [દે. હહ] જવું; ચાલવું
 હારહવાલ પું બં વં ['હાર' ઉપરથી]
 દુર્દશા; ખરાબી; પાયમાલી (૨) વિં
 દુર્દશામાં પડેલું
 હારા અં (૨) સ્ત્રીં જુઓ હારો
 હારીખવાલી પું હલકા દરજ્જાનો-રેંજ
 થેંજ માણસ
 હારો અં [રવં] ખાળકને હીચતાં વપરાતો

ઉદ્દગાર (૨) પું ખોયું; પારજી (ખાળ-
 સાધામાં) (૩) હાલરડું
 હાવ પું ઇચ્છા; ઉવસ
 હાવ પું [સં.] શૃંગારયુક્ત ચેષ્ટા કે ચાળો
 (સ્ત્રીનો). ંભાવ પું બં વં શૃંગારયુક્ત
 ચેષ્ટા; નખરાં
 હાવરુંખાવરું વિં [હાવ = ઇચ્છા+ખાવરું]
 વ્યાકૃત; ગલરાયેલું; ગાંડા જેવું
 હાવરો પું [હાવ = ઇચ્છા પરથી] તાવ
 ગયા પછી ઊઘડતી ભૂખ [આવસોઈ
 હાવસોઈ (ંજાવસોઈ) સ્ત્રીં જુઓ
 હાવાં(-વે) અં [જુઓ હવે] હમણાં [પ.]
 હારા અં [રવં] જંખ, સંતોષ કે નિવૃ-
 ત્તિનો ઉદ્દગાર (૨) સ્ત્રીં નિરાંત; જંખ; શાંતિ
 હારસ પું [સં.] હારય; હસવું તે
 હારિતો અં હા જ તે; જર; હા
 હારિય નં [સં.] હસવું તે. ંચિત્ર નં
 ટોળ કરવા દોરેલું હારિયનતક ચિત્ર;
 'કુરિકચર'. ંજાનક વિં હારિય ઉપજવે
 એવું. ંરસ પું નવ રસોમાંનો એક
 (જુઓ રસ). ંવિનોદ પું હારિય અને
 વિનોદ. -રેયારપક વિં [સં.] હસવા
 યોગ્ય; હસવું આવે એવું
 હાહાકાર પું [સં.] હા! હા! એવા શોક
 કે ત્રાસનો ઉદ્દગાર; સર્વત્ર શોક અને
 ત્રાસની લાગણી ફેલાઈ જવી તે
 હાહાહીહી સ્ત્રીં હારિયવિનોદ; ક્ષામશકરી
 હાહો સ્ત્રીં [રવં] હોહા; છુમરાણ (૨)
 ધામધૂમ; ધમાલ
 હાળી પું [સં. હાલી] હળ વડે ખેડનાર;
 ખેડૂત (૨) ખેતીકામમાં મદદગાર નોકર
 હાં (ં) અં [રવં; જુઓ 'હા'] ભાર,
 અનુરોધ કે વિનવણીનો ઉદ્દગાર. ઉદાં
 તમે એમ કરજો, હાં (૨) ચાલુ વાતમાં
 વચ્ચે વચ્ચે હાંકારો દેવાનો ઉદ્દગાર (૩)
 સામે હાંકારો-પડકાર કરવાનો ઉદ્દગાર
 (૪) + હા; હાંકારસૂચક ઉદ્દગાર. ંઈ અં
 હાં; ખસ
 હાંક (ં) સ્ત્રીં ખોલાવવા માટેની વૂમ

હાંકવું (૦) સંકિં [ન્યુઓ હાંકવું] પશુ,
વાહન, વહાણ, ગાડી વગેરેને ઇચ્છિત માર્ગે
ચલાવવું (૨) ગપ મારવી [લા.]

હાંકારો (૦) પું હાં એવો અવાજ

હાંકે અં હાં ૧ ન્યુઓ (તે ભાવ સવિશેષે
ખતાવે છે.)

હાંકેકુ (૦) પું હાંકનારો; ગાડીત

હાંભ ગગડી જવા શંખ્રં નાહિંમત યઈ
જવું; ઠીલા યઈ જવું

હાંજી (૦) અં + હાજી; માન સાથે જવાખ
દેવાનો એક ઉદ્દગાર

હાંડલી (૦) સ્ત્રી [ન્યુઓ હાંડી] નાનું
હાંડું; હાંડલી. -હું નં પહોળા મોનું
માટીનું એક વાસણ

હાંડવો પું [હાંડી ઉપરથી] એક વાની
હાંડી (૦) સ્ત્રી [સં. હંડિકા, હાડિકા] હાંડલી
(૨) ધાતુનું તેવું વાસણ (૩) લટકતો દીવો
મૂકવાનું કાચનું વાસણ. -ડો પું મોટો
દેગડો

હાંડો પું હાંડવો; એક વાની

હાંફ (૦) પું; સ્ત્રી, ંજી [સં. હાફિકા]
ઉતાવળો શ્વાસ ચાલવો તે (૨) તેથી થતી
છાતીની રૂંધામણ; અનૂંઝણ. ંજું અંકિં
હાંફ ચડવી. ંજી વિં વ્યાકુળ; ખાવડું.
ંજી ફાંફજી વિં ગભરાયેલું; ખેખાકળું;
ખાવડું [પ્રારંભિક ઉદ્દગાર

હાંરે અં કેટલાંક ગીતમાં હુલાવનારો

હાંડલી (૦) સ્ત્રી, -હું નં ન્યુઓ હાંડલી
-હું. [હાંડલાં કુરુતી કરે (ધરમાં) =
અત્યંત ગરીબાઈ હોવી. હાંડલાં ખખ-
ડલાં = ખોલાચાડી - તકરાર થવી]

હાંસડી (૦) સ્ત્રી [સં. અંસ ઉપરથી] ગળા
આગળનું એક હાડકું (૨) ગળાનું એક ધરેલું

હાંસ(-સિ)સ (૦) વિં [અ. હાસિલ] મળેલું;
પ્રાપ્ત (૨) નં દાણ; જકાત; કર (૩)
ફાયદો; લાભ (૪) ઉત્પત્ત; પૈદાશ (૫)
પરિણામ

હાંસિયો (૦) પું [અ. હાસિયાહ] કાગળની
કોરી રખાતી, સામાન્યતઃ ડાબા હાથ
પરની પટ્ટી

હાંસી (૦) સ્ત્રી [સં. હાસ ઉપરથી] મનક;
મશકરી (૨) ફળેતી. ંખેલ પું મનક
માટે કરેલું કે ખેલ જેવું કામ; મશકરી

હિ અં [સં.] જ [પ.] [હિકમતવાળું

હિકમત સ્ત્રી [અ.] યુક્તિ; કરામત. -તી વિં

હિકરાણુ નં [સરં દે. હિક્કિઅ] કકલાણ;

શકકળ (૨) ધોંધાટ; ભુમરાણ

હિક્કળા નં વરસાદથી થતી અતિશય ઠંડી

હિક્કા સ્ત્રી [સં.] હેડકી

હિચકારું વિં [ન્યુઓ હીચકારું] કાયર,

ખાચકુ (૨) અધમ; નીચ; હીન

હિચકાવવું સં કિં 'હીચકવું'નું પ્રેરક

હિચાવવું સં કિં હિચાવું અં કિં

'હીચવું'નું અનુક્રમે પ્રેરક ને ભાવે

હિજરત સ્ત્રી [અ.] વતનથી છૂટા પડવું કે

વતન છોડવું તે. -તી વિં હિજરત કરનારું

હિજરાવવું સં કિં 'હિજરાવું'નું પ્રેરક

હિજરાવું અં કિં [અ. હિજ્ર = ન્યુદાર્થ

ઉપરથી] ઝૂરવું; ખળ્યા કરવું

હિજરી વિં (૨) પું [અ.] મહમદ પેગંબર

મક્કા છોડી મહીને ગયા ત્યારથી ગણાતો

સંવત

હિડિંખા સ્ત્રી [સં.] ભીમની રાક્ષસ પત્ની

હિત નં [સં.] કલ્યાણ; શ્રેય (૨) લાભ; ફાયદો.

ંકર, ંકર્તા (-તારી), ંકારક વિં (૨)

પું [સં.] હિત કરે તેવું. ંકારિતા સ્ત્રી

હિત કરવાપણું. ંકારી વિં [સં.]

હિત કરનાર. ંચિતક વિં (૨) પું

હિત ઇચ્છનાર તે. ંશિતુ પું મૂખંતાથી

હિત કરવા જતાં પરિણામે હાનિ કરનાર

મિત્ર (૨) હિતમાં આડે આવનાર.

ંસંખંધ પું ભલું (૨) સ્વાર્થ. ંરુતી

વિં [હિતોથી ઉપરથી] હિતેચ્છુ -તાર્થ-

(-થે) અં [+ અર્થ] હિત માટે. -તાવહ

વિં [+ સં. આવહ] હિતકારક; શ્રેયસ્કર.

-તાહિત નં [+ અહિત] હિત અને અહિત.

-તુ [સરં હિં.], -તેચ્છુ [સં.] વિં હિત

ઇચ્છનાર. -તેશરી વિં ન્યુઓ હિતોથી.

-તૈષિણી વિં સ્ત્રી [સં.] હિતોથી (સ્ત્રી).

द्वितीय वि० [सं.] द्वितेच्छु. -तोपदेश
 पु० [सं.] द्वितनी शिभाभय (२) अेक
 लक्ष्मीतो संस्कृत ग्रंथ
 द्विना श्री० [फा.] मे.टी. -नो पु० मे.टी
 द्विनाश्री श्री० [अ.] लणवली; संसाण
 द्विधू श्री० [हं.] बह्नीयोनी भूण भाषा
 द्विभ न० [सं.] अरु (२) ध्रुवा सभत डार
 (३) अतिशय कं.डी. ०कृष्ण पु० द्विभनो
 कण; 'दुलेक', ०गिरि पु०[सं.] द्विभालय.
 ०अदेश पु० शीतकठिणधमां आवेक्ष
 के अेना अेवी आपोहवावाणो प्रदेश.
 -भायल पु० [सं.] द्विभालय. -भायल
 अदेश पु० द्विभालयनी तणेदीमां आवेक्षां
 राण्येनो समूह. -भायण पु० द्विभायल
 द्विभायत श्री० [अ.] पक्ष लेवो ते; तरकुहारी
 (२) समर्थन करवुं ते. -ती वि०(२) पु०
 द्विभायत करनार
 द्विभालय पु० [सं.] द्विदुस्ताननी उत्तरे
 आवेक्षो प्रसिद्ध पर्वत
 द्विभाणु वि०द्विभाणु; द्विभनेवुं कंडु. -णो
 पु० [सं. हिमालय] द्विभालय. [द्विभाणो
 गाणवो = द्विभालय डयर अडीने अरुमां
 देह पाडवो]
 द्विभाशु पु० [सं.] अंद्र [अनेकुं
 द्विरुभय वि० [सं.] सुवर्णभय; सेनानु
 द्विरुभय न०[सं.] सेनु. ०केशिपु पु०[सं.]
 प्रह्लादनो पिता. ०गर्भ पु०[सं.] अक्षा
 (२) विष्णु (३) सुहमशरीरयुक्त आत्मा.
 ०भय वि० नुय्यो द्विरुभय. -द्व्याक्ष
 [सं.] पु० द्विरुभयकशिपुनो लार्ध
 द्विलयाल श्री० हालवुं यालवुं ते(२) प्रवृत्ति;
 यणवण
 द्विलामो पु० मणभूत प्रयत्न (२) अंड
 द्विलायवुं स० कि०, द्विलापुं अ० कि०
 'हीलवुं'नु प्रेरक ने भावे [ही'योगवुं
 द्विलोणवुं स० कि० द्विलोणे यडाववुं; भूय
 द्विलोणो पु० [नुय्यो द्विलोयल] तरंगनो
 उजाणो(२)हीयवामां तेवो लामो अेयो
 (३) गभमत; पुराली

द्विलोयल पु० [सं.], -ण भोणु; तरंग (२)
 मननो तरंग. ०कुंस० कि० द्विलोयो यडाववुं
 द्विशरी अ० [रव०] अे अडीने जेरथी नीये
 कें कती वपते करातो उद्गार
 द्विसाय पु० [अ.] गणना; गणतरी (२)
 दाभलो [ग.] (३) लेखहेल; आवकभय
 वगेरनी गणतरी के तेनुं नामुं (४) लेणुं;
 विसात (५) रीत; दंग; मयाहा; नियम.
 ०किताय पु० वेवडेवेडना योपडा (२)
 लेखहेलनो द्विसाय. ०नीश (-स) पु०
 द्विसाय राभनार. -थी वि० द्विसायने
 लगतुं (२) द्विसाय राभनारु; द्विसाय
 राभवामां के करवामां कुशण (३) गणुने
 नकी करेकुं; योकुस (४) द्विसाय राभ-
 नारो महेतो. -थे अ० द्विसायथी जेतानां
 के गणतां (२) रीते; गणतरीथी
 द्विसारव [सं.], द्विसारो पु० अेवो अवाण
 (गाय के धोडानो)
 द्विसाववुं स० कि० 'हीसवुं'नु प्रेरक
 द्विस्टीरिया पु० [हं.] भूर्धा आणतो वायुनो
 अेक शैग
 द्विस्तेहार वि० भागीहार
 द्विस्सो पु० [अ.] भाग; क्षणो [वधरुणी
 द्विभ श्री० अेक आडनो उत्र वासनाणो रस;
 द्विगणो(०क) पु० [सं. द्विगुल; प्रा. द्विगुल]
 गधक अने पारानी मेणवलीवाणो अेक
 अेक लाल पहाय. ०कियुं न० द्विगणोक
 राभवानी दाभडी (२) वि० द्विगणो-
 कना रंगनुं
 द्विगाष्टक न० [द्विग+अष्टक] द्विग वगेरे
 आठ वरतुओनुं यूल
 द्विगु पु०; न० [सं.] द्विग
 द्विगोर्दु न०, -रो पु० [सं. द्विगदी] अेक कुण
 द्विडोल(-ण) पु० [प्रा (सं. द्विडोल)] नुय्यो
 द्विडोल. -णाभाटश्री० भाटलानो द्विडोणे
 द्विडोणो पु० [प्रा. द्विडोण] कठोरवाणो मोटा
 हीचको; जूलो
 द्विह पु०; श्री०; न० [फा. (सं. सिंधु; सप्तसिंधु)]
 द्विदुस्तान. ०वाषी श्री० द्विदुस्ताननी

કે હિંદુ સ્ત્રી. ૦ચી વિં [કા.] હિંદુનું,
 -ને લગતું. -હી વિં હિંદુનું (૨) સ્ત્રીં
 ઉત્તર હિંદુસ્તાનમાં બોલાતી એક ભાષા
 (૩) હિંદની રાષ્ટ્રભાષા (૪) પું હિંદનો
 વતની. -હી-હિંદુસ્તાની સ્ત્રીં હિંદની
 રાષ્ટ્રભાષા. -દુ વિં (૨) પું [હિંદ
 ઉપરથી; સં., દે.] હિંદુ ધર્મનો અનુયાયી.
 -દુલ્લ નં. -દુસ્તાન પું; નં [કા.]
 ભારતવર્ષ. -દુસ્તાની વિં હિંદુસ્તાનનું,
 -ને લગતું (૨) પું ઉત્તર હિંદનો રહે-
 વાસી (૩) સ્ત્રીં જુઓ હિંદી-હિંદુસ્તાની.
 -દુસ્તાન પું; નં જુઓ હિંદુસ્તાન
 હિંદોલ પું [સં.] હીંચકો; હિંડોળો (૨)
 હિંડોળ; એક રાગ. -ધીર્ણું સં કિં
 હિંદોળા કે પારણામાં ખુલાવવું
 હિંમત સ્ત્રીં [અ.] બહાદુરી. ૦ખાજ, ૦વાન
 વિં બહાદુર
 હિંસક વિં [સં.] હિંસા કરનારું
 હિંસા સ્ત્રીં [સં.] કોઈ પણ જીવને હણવો
 કે પીડવો તે. ૦ત્મક વિં [સં.] હિંસા-
 યુક્ત; હિંસાવાળું. -જે વિં [સં.] હિંસક;
 ધાતક; કંર
 હીક સ્ત્રીં [સં. હિકા] હેડકી; વાધણી (૨)
 સજકો; શળ (૩) તાકીક; ઉતાવળ (૪) દમ
 હીકળી નં જુઓ હિકળ
 હીકા સ્ત્રીં જુઓ હિકા (૨) તાણ; આચકા
 (મરતી વેળાના) [હીંચકો
 હીચ સ્ત્રીં [હીંચવું પરથી] હીચવાની ક્રિયા;
 હીચકવું અંકિં જુઓ હીંચકવું
 હીચકારું વિં [મ.] જુઓ હિંચકારું
 હીચકાવું અંકિં 'હીચકવું'નું ભાવે (૨)
 ઠિચાવું
 હીચવું અંકિં જુઓ હીંચવું (૨) ગિલ્લી-
 દંડામાં મોઈ ગખી પર ગોડવી તેને દંડાને
 ઊડેથી ઉડાડવી; હીલવું
 હીજડો પું [અ. હીજ] નપુંસક; રાંડવો
 હીટર પું [દિ.] હવાઈં ૦ગરમ કરવાનું સાધન
 હીજુ વિં [પ્રા. (સં. હીન)] અધમ; નીચ
 (૨) હલકું; બેતરવું (૩) ભેગવાળું (૪)

વગરનું; વિનાનું; ઓછું; કમ. ૦પત(-ક)
 સ્ત્રીં; નં હીણપણું; હલકાર્થ; લાંબન.
 -જું વિં જુઓ હીણ
 હીન વિં [સં.] તજ દીધેલું (૨) વગરનું;
 વિનાનું (સમાસમાં). ઉદાં શક્તિહીન.
 (૩) જુઓ હીજું. ૦તા સ્ત્રીં. ૦ચાન પું
 બોધધર્મનો એક સપ્રેદાય (બીજો તે
 મહાચાન)
 હીખકવું અંકિં [જુઓ હેખક] હખકવું
 (૨) [જુઓ હીખક] રૂસકાં ખાવાં
 હીખકું નં રૂસકું
 હીમજ સ્ત્રીં નાની હરડે
 હીરનંરેશમ(૨) તેજ; કાંતિ(૩) સત્ત્વ; દૈવત
 હીરક પું [સં.] હીરો. ૦મહોત્સવ પું
 ૬૦ વર્ષ પૂરાં થયાની ખુશાલીમાં કરવા-
 માં આવતો મહોત્સવ
 હીરકોરી વિં રેશમી કિનારવાળું
 હીરાકણી સ્ત્રીં હીરાની કણી-કરચ
 હીરાકરી(-સી) સ્ત્રીં [સં. કાસી] શાહી,
 રંગ, દવા વગેરેમાં વપરાતો એક પદાર્થ;
 લોહનો સહકેટ
 હીરાકંઠી સ્ત્રીં ખાસાદાર મણકાની કંઠી
 હીરાગળા વિં [હીર ઉપરથી] રેશમી
 હીરો પું [સં. હીર, ૦વ્ક] એક કીમતી પથ્થર;
 ધોળા રંગનું રત્ન
 હીલવવું સંકિં હીલે એમ કરવું; હિલાવવું
 હીલવું અંકિં [જુઓ હાલવું] ડાલવું (૨)
 જુઓ હીચવું (૨)
 હીસવું અંકિં હસવું [પ.]
 હીહી અં [સં.; રવં] હસવાનો અવાજ
 હીંચકવું અંકિં હીંચકો ખાવો
 હીંચકો પું હીંચવા માટે ટંગાવેલું સાધન
 (૨) તેનું કે તેણું આદોલન-એલો
 હીંચવું અંકિં [સરં દે. હિંચિમ] = એક
 પગથી ચૂલતા ચાલવું તે] એવો ખાવો;
 હીંચકો ખાવો (હીંચાવવું)
 હીંચોળવું સંકિં [હીંચવું ઉપરથી]
 ખુલાવવું; હીંચકા નાંખવા
 હીંચોળાખાટ સ્ત્રીં હિંડોળાખાટ

હીંડબા સ્ત્રીં હીંડવાની રીત; આલ
હીંડવું અંકિં [સં. હિણ્ડ; પ્રા. હિં] આલવું
હીંડાડ(-વ)વું સંકિં 'હીંડવું'નું પ્રેરક
હીંડાવું અંકિં 'હીંડવું'નું ભાવે
હીંડાલ(-ગા, -ગા)ખાટ ન્યુઓ હિંડાળ,
-ગાખાટ

હીંયાં અં ન્યુઓ અહીંયાં; હાં [પ.]
હીંસારવ પુંન્યુઓ હિંસારવ.-વું અંકિં
હિંસારવ કરવેા
હુઓ(-વેા) [પ્રા. હુઝ (સં. મૂત)] હવેા;
યથેા('હોલું'નું ભૂંકાનું કાલમસ્તરૂપ)[પ.]
હુકમ પું [મ. હુવમ] આજ્ઞા; ફરમાન (ર)
(પ્રાયઃખં વંમાં)અંજ્ઞાની એક રમતમાં
અમુક ભાતનાં પાન જીયાં ગણ્યાં તે કે
તે પાન; સર. વંદાસુ' નં કોઈ'નો લેખી
ચુકાદો. વંસર પું હુકમ ર ન્યુઓ

હુકાપાણી નં ખં વં હુકાપાણી વગેરે
પીવાં તે (ર) બેકકબકકને કે સામાજિક
સબધ [લા.]

હુકો પું[મ. હુકા]તમાકૂ પીવાનું એક સાધન
હુકુકુ અં[રવં] ધસારો કે પડાપડીને રવ
હુત વિં [સં.] હોમિલું; અલિરૂપ આપેલું
(ર) નં અલિ. વંદ્રવ્ય નં હોમવાની
વસ્તુ; અલિ. વંલુજ, વંવહ પું [સં.]
અગ્નિ. -તાતમા પું [+આત્મા] શહીદ;
હુત યથેદો માણસ. -તાશ(વં) પું
[સં.] અગ્નિ. -તાશની સ્ત્રીં [સં.] હોળી

હુતુતુ નં [રવં] એક રમત
હુન્નર પું [મ. હુન્નર] કારીગરી; કસબ.
વંઉદ્યોગ પું હુન્નર અને ઉદ્યોગ. વંશાળા

સ્ત્રીં હુન્નર શીખવાની શાળા. કળાભવન
હુમલાખોર વિંહુમલો કરવાની આદતવાળું
હુમલો પું [મ. હમલહ] આકમણ; ધસારો
હુરિયો પું; સ્ત્રીં [રવં; સરં ફ. હુરરાહ]
ફલેતો; ભવાડો (ર) મનક ઉડાવવી તે
(૩)અંઉશ્કેરાણીને, મનક કે તુચ્છકારનો
એવો ઉદ્ગાર

હુલરાવવું સંકિં[ન્યુઓ હુલાવવું; અથવા
સરવંદે. હિલ્લરી=મેાન્યુ; તરંગ]હિલ્લોળવું;
(બાળકને) ઉછાળીને રમાડવું; લડાવવું

હુલામણુ નં હુલરાવવું તે. -ણું નં
હુલામણ (ર) વિં લાડમાં પાડેલું (નામ)

હુલામો પું ઉછાળો (ર) ધમાલ [લા.]

હુલાવવું સંકિં[પ્રા. હુલ્લ (સં. ફુલ્લ)]ન્યુઓ
હુલરાવવું (ર) ઉછાળવું(૩)હુલાવવું; ચારે
કેર ફેરવવું (૪) 'હુલાવું,' હુલવું'નું પ્રેરક
(૫) ખોસી દેલું; ભોંકલું

હુલાવું સંકિં ન્યુઓ હુલાવવું. ઉદાં 'હું'
તેા હુલાવું મારા ભાઈને'

હુલલડ નં હલ્લો; તોફાન; અખેડો; ખંડ.
વંખોર વિં (ર) પું અંડખોર; તોફાની

હુલો ન્યુઓ હુલો; હલો [પ.]

હુસહુસ અં [રવં] ઉતાવળમાં (ર) કરડવા,
ફૂતરાને ઉશ્કેરવાનો ઉદ્ગાર

હુસેન પું [મ. હુસેન] બેખને નિમિત્તે
તાખૂત નીકળે છે તે ભાઈઓમાંનો એક
(બીજો હસન)

હુસન નં [મ.] સૂરત; કાંતિ (ર) ખૂબસૂરતી
હું(ં) સં[સં. અહમ્] (પ્રથમ પુરુષ એવંવં).

વંપાણું નં અહતા; અભિમાન. વંપહ-
(ફું) નં અભિમાન; અહકાર

હું અં [પ્રા. હું (સં. હુમ્)] ખોખારો, ગુસ્સો,
વિરોધ, ગજાના ઇંનો ઉદ્ગાર. વંકાર
(-રો) (ં) પું [સં. હુકાર] 'હાં, સાંભણું
છું' એવા અર્થનો ઉદ્ગાર; હાંકારો (ર)
ખોખારીને બોલવું તે; હોકારો (૩) 'હું'
એવો અવાજ; સિંહનાદ

હુંસાતુ'શ(-શી, -સી) (ં, ં) સ્ત્રીં [સરં
દે. હિસોહિસા=ચડસાચડસી (હું અને હું
વચ્ચે) રૂપધાં; ચડસાચડસી; રકઅક;
ખેઆખેચી

હૂક પું [ફં.] આંકડો; છેડેથી વાળેલો ખીલો

હૂકલી સ્ત્રીં નાનો હૂકો

હૂકાહૂક સ્ત્રીં [રવં] વાંદરાના હોકારો

હૂકો પું ન્યુઓ હૂકો

હૂક અં [રવં] તિરકકારનો એવો ઉદ્ગાર

હૂકહૂક અં [રવં] ઉતાવળ કે અપારાબધ
ગાંત સૂચવતો રવ [માણસ

હૂણુ પું [સં.] એક પ્રાચીન મોંગોલ ભતિનો

હૂપ અં [રવં] વાંદરાનો એવો અવાજ
 (૨) પુંખૂઠા; મોઠો વાંદરા (ખાખાધામાં).
 -પાહૂપ અં વાંદરાનો હોંકાર
 હૂખહૂ વિં [ઘ.] તાદશ; આખેહૂખ
 હૂરી સ્ત્રીં [ફા.] સ્વર્ગની સુંદરી; અપ્સરા
 હૂલકું નં એચિતો ગભરાટ
 હૂલવવું સં કિં જુઓ હૂલાવવું
 હૂલવું અંકિં [જુઓ હૂલાવવું] જુઓ
 લેલવું (૨) આનંદમાં આવવું
 હૂંછી વિં તોફાની (૨) અપશુકનિયાળ.
 ંધોડો પું હૂંછી-તોફાની ઘોડો (૨)
 અપશુકનિયાળ માણસ
 હૂંડિયામણુ નં હૂંડીના વટાવનો ફર
 હૂંડી સ્ત્રીં [સં. હૂંડી] દેશપરદેશમાં નાણાંની
 આપલે કરવા માટે ચલાવવામાં આવતી
 શાહુકારી ચિકી
 હૂંડલ સ્ત્રીં [જુઓ રૂંડલ] સહિયાકું
 હૂંકે સ્ત્રીં ગરમાવો (૨) સહાયતા; આશ્રય
 [લા.]. -ફાવું અં કિં હૂંકે વળવી.
 -ફાળ(-જુ) વિં હૂંકવાળું
 હૂંશ સ્ત્રીં [જુઓ હોંશ] + ઉમંગ; ઉત્સાહ
 (૨) હોંશ; ભેર
 હૂત વિં [સં.] હરાયેલું; છીનવી લીધેલું
 હૂઠ નં [સં.] હૂઠ્ય
 હૂઠ્ય નં [સં.] જ્યાંથી લોહી શરીરમાં
 ધકેલાય છે તે અવચવ (૨) [લા.]. છાતી
 (૩) દિલ; હૈયું; અંતઃકરણ (૪) કામળ
 ભાવો કે લાગણી-પ્રેમ, દયા, સમભાવ
 વગેરે (૫) મર્મ; રહસ્ય. ંપલટો પું
 દિલનું - આંતરિક લાગણીઓનું કે હૂઠ્ય-
 કોણનું બદલાવું તે. ંલેદક, ંલેદી વિં
 હૂઠ્યને ભેટી નાખે તેવું; હૂઠ્ય ઉપર ખૂબ
 અસર કરે તેવું. ંમંથન નં હૂઠ્યમાં
 યત્નમંથન. ંશૂન્ય વિં લાગણી વિનાનું.
 ંરૂપશી વિં હૂઠ્ય ઉપર અસર કરે
 તેવું. -ચંગમ વિં [સં.] હૂઠ્યરૂપશી.
 -ચાફાટ અં જુઓ હૈયાફાટ. -ચેશ-
 (-ચર) પું [સં.] પ્રીતમ (૨) સ્વામી;
 પતિ. -ચેશરી સ્ત્રીં [સં.] પ્રિયા; વહાલી
 સ્ત્રી (૨) પત્ની

હૂઠિયું, હૂઠે નં + જુઓ હૂઠ્ય
 હૂઠગત વિં [સં.] હૂઠ્યમાં રહેલું; આંતરિક
 (૨) નં આંતરિક વિચાર કે ભાવ
 હૂઠ્ય વિં [સં.] પ્રિય; ગમે તેવું; ગમતું
 હૂપીકેશ પું [સં.] શ્રીકૃષ્ણ (૨) વિષ્ણુ
 હૂષ્ટ વિં [સં.] ખુશ, પ્રસન્ન. ંપુષ્ટ વિં
 (શરીર) ખૂબ જડું [હિંમત
 હે (હે) સ્ત્રીં [દે. સહ = સહાયક] ધીરજ;
 હે અં [સં.] સંબોધન કરવાનો ઉદ્દેશ
 હેજ પું ભેજ; ભીનાશ (૨) હેત; ઉમળકો
 હેટ સ્ત્રીં [દે.] વિલાયતી ટોપી
 હેઠ અં [પ્રા. હેટ] નીચે; હેઠે. ંહુ વિં
 હેઠળનું; તળેનું. ંળ અં નીચે; તળે.-હું
 વિં હલકું નીચું (૨) અં હેઠે; નીચે.
 -કે અં જુઓ હેઠ
 હેડ સ્ત્રીં [સં. હાડિ] ગુનેગારનો પગ જકડી
 રાખવાને કરેલું મોટું ભારે લાકડું (૨)
 બેલ; કેદ [લા.] (૩) તોફાની ગાયભેંસના
 ગળામાં પગ વચ્ચે રહે એમ બંધાવું લાંબું
 લાકડું; ડેરા (૪) ટેવ; -ના વગર ન
 ચાલે તેવું થઈ જવું
 હેડ વિં [દે.] મુખ્ય; ઉપરી. ંઓફિસ
 સ્ત્રીં [દે.] મુખ્ય કે વડી કચેરી, કાર્યાલય
 હેડકી સ્ત્રીં [સં. દિકા] ભારે શ્વાસનું ડચકું
 (૨) વાધણી
 હેડકોન્સ્ટેબલ પું [દે.] પોલીસટુકડીનો
 વડો; જમાદાર [કારકુન
 હેડકલાકું પું [દે.] વડો કારકુન અવલ-
 હેડમેડી સ્ત્રીં હેડ અને બેડી (૨) ચાંદુશ [લા.]
 હેડમાસ્ટર પું [દે. હેડમાસ્ટર] વડો-મુખ્ય
 શિક્ષક
 હેડપા સ્ત્રીં જુઓ હિડિંબા
 હેડો પું અતિશય ખ્યાર; આસકિત
 હેત નં [પ્રા. હિતજ (સં. હરય) ઉપરથી] પ્રીતિ;
 ભાવ; રનેહ. ંપ્રીત સ્ત્રીં વહાલ; દૃષા.
 -તાળ (-જુ) વિં હેતવાળું; માયાળુ
 હેતુ પું [સં.] ઉદ્દેશ; આશય (૨) સખળ;
 કારણ (૩) પંચાવચવ વાક્યમાં સખળ
 ખતાવનારું કથન કે વાક્ય [ન્યા.]

હેવાભાસ પું [સં.] દુષ-ખોટો હેતુ; હેતુનો આભાસ [ન્યા.]

હે-ડલ પું [દં.] હાથો; દસ્તો

હેખક (હે) સ્ત્રી [અ. હૈવત] હખક; ધારતી.

૦(-કા)વું અંકિં ૦ જુઓ હખકવું. ન્તા

સ્ત્રી ૦ જુઓ હેખક. ન્તાવું જુઓ હેખકાવું

હેખિયેસ કોર્પસ ન ૦ [લેવિ; દં.] કેદીને ખરોખર કાયદેસર પકડયો છે કે કેમ, તેની તપાસ કરવાને માટે, અદાલત કેદીને પોતાની રૂબરૂ હાજર કરવા હુકમ કાઢે છે તે

હેમ ન ૦ [સં] સોનું [સહીસલામત

હેમસે(-ખે)મ વિં [દ્વિમનો દ્વિર્ભાવ]કુશળ;

હેમગિરિ પું [સં.] મેરુ

હેમચંદ્ર પું [સં.] એક પ્રસિદ્ધ જૈન આચાર્ય

હેમંત સ્ત્રી ૦ [સં.] માગશર ને પોષ મહિનાની ઋતુ

હેય વિં [સં.] ત્યાગ્ય. ૦તા સ્ત્રી ૦

હેરત (હે) સ્ત્રી ૦ [અ.] નવાઈ; આશ્રય

હેરફેર વિં ફેરનો દ્વિર્ભાવ ખદલેલું; ફેરફાર-

વાળું (ર) અદલાખદલી થયેલું (ર) પું

હેરફેર થવું તે (૩) તફાવત; ફેર; ફરક

હેરવું સંકિં [દિ. હેર] ધારીને કે છૂપી

રીતે જોવું; નિહાળવું

હેરાન (હે) વિં [અ.] હેરાનગતિ પામેલું

કંઠાળેલું. ૦ગત(-તિ) સ્ત્રી ૦ મુશ્કેલી; પીડા

હેરિયું ન ૦ [હેરવું ઉપરથી] છાનું માનું જોવું

તે (ર) ખાકામાંથી પડતું સૂર્યનું કિરણ

હેરોફેરો પું [ફેરોનો દ્વિર્ભાવ] આંટોફેરો;

જવું આવવું તે (ર) ફેરોફાંટો ખાવા જોવું

થોડું કામકાજ

હેલ સ્ત્રી ૦ ખોલે; ભાર (ર) વેચવા સારુ

ગાડામાં ભરેલાં લાકડાં છાણાં વગેરે કે તેવું

ગાડું (૩) માથે લીધેલું કે લેવાનું ખેડું

હેલકરી પું [ફા. હર્કારહ] મનુર; પૈતરો

હેલના સ્ત્રી ૦ [સં.] અવહેલના; તિરસ્કાર;

તરછાડવું તે

હેલા સ્ત્રી ૦ [સં.] ખેલ, ક્રીડા(ર)રતિક્રીડા(૩)

તીવ્ર સંભોગેચ્છા(૪)તે વ્યક્ત કરતી ચેષ્ટા

હેલારો પું [જુઓ હેલો] ધક્કો

હેલી સ્ત્રી ૦ [દે. અવાલિ] સતત વરસાદ

હેલો(-લ્લો) પું [સર ૦ દે. હલ] હેલારો;

આંચકા; ધક્કો

હેવાતણુ(-ન) (હે) ન ૦ સૌભાગ્યાવસ્થા

હેવાન (હે) વિં [અ.] ઠોર જોવું (ર) ન ૦

પથુ; ઠોર. -નિયત સ્ત્રી ૦ પથુપથુ; પારાવતા

હેવાલ (હે) પું [જુઓ અહેવાલ] વૃત્તાંત

હેવાવું (હે) અં કિં મહાવરો થવો

હેવારવ પું [સં.] ઘોડાનો હણહણાટ

હેસિયત (હે) સ્ત્રી ૦ [અ. હૈસિયત] સામર્થ્ય;

શક્તિ

હેળવવું સં કિં હજો એમ કરવું

હે' (હેં) અં [રવં] એ; વિસ્મય, ધમકી

વગેરે ખતાવનારો ઉદ્ગાર (ર) ફરીથી કે

રહીને પ્રશ્ન કરતી વેળાનો ઉદ્ગાર. ઉદા ૦

હે', શાસ્ત્રની વાત સાચી? હેં, શું કહ્યું?

હેડિયાવેરો સ્ત્રી ૦ મુસલમાની રાજનો એક

કર [તરતો દેખાતો ભાગ

હેડિયો પું ગળાની યાંટી; ગળાનો બહાર

હેડું ન ૦ જુઓ હૈયું

હેમ વિં [સં.] હિમ સંખંધી; ખરફનું કે ખરફ

જેવું કંડું (ર) સોનાનું કે સોના જેવા

રંગનું. ૦વત વિં હિમાલયનું; હિમાલય

સંખંધી (ર) હિમાલયમાં રહેનારું કે

હિમાલયમાં ઉત્પન્ન થયેલું. ૦વતી સ્ત્રી ૦

પાવંતી [તિ (ર) મોટી ચિંતા

હેયાકૂટ સ્ત્રી ૦ અતિ શોકને લીધે છાતી ફૂટવી

હેયાધારણ સ્ત્રી ૦ સતોષ; સમાધાન (ર)

ખાતરી

હયાકાંટ વિં છાતી ફાટી નય એવું (ર)

અં છાતી ફાટી નય એમ (રડવું)

હેયાકૂટું વિં મૂઠ; ખેવકૂં; ગમ વિનાનું

હેયાશ(-સ)ગડી સ્ત્રી ૦ હૈયા ઉપર મૂકેલી

સગડાની પેઠે દુઃખ દેનારું

હેયાસૂનું વિં હૈયાકૂટું; મૂઠ(ર) નિષ્કર; નિહંચ

હેયું ન ૦ [પ્રા. હિયવ(સં. હૃદય)] હૃદય; દિલ;

અંતઃકરણ

હે અં [સં.; રવં] ખાતરી અથવા સંમતિ-

દર્શક ઉદ્દગાર; હાં (ર) કાવ્યના કેટલાક
 દાળોમાં હલકાર માટે વપરાતો ઉદ્દગાર
 (૩) એ; હે (સંબોધનને ઉદ્દગાર)
 હોષ્યાં અં [સ્વં] એડકાર કે તૃપ્તિને
 ઉદ્દગાર; ઓહિયાં [નાનો હોષો
 હોકલી (હો) સ્ત્રીં [નુઓ હુષો] હુકલી;
 હોહા, ંયંત્ર નં [અ. હુકહ = દાખડો]
 દરિયામાં દિશા બાજવાનું સાધન
 હોકારો (હો) પું 'હ' 'હા' કહેવું તે;
 સંમતિસ્પૃચક અવાજ (ર) ખૂમ; ખરાડો;
 ધમકામળીભરી ખૂમ
 હોકો સ્ત્રીં [હં.] એકદાને મળતી એક
 વિદાયતી રમત
 હોકો (હો) પું નુઓ હુષો
 હોજ (હો) પું [અ.] પાણીનો કુંડ
 હોજત સ્ત્રીં [અ. હુજત] જમીનદાર અને
 એક વચ્ચેનો વાપિક હિસાબ
 હોજરી સ્ત્રીં [દે. બોજરી] ઓજરી; જડર
 પેટ. -રું નં ઓજરું; પેટ (તિરસ્કારમાં)
 હોટલ (હો), હોટેલ [હં.] સ્ત્રીં આપણી
 ઇં નારતાની દુકાન (ર) યુરોપની ઢબની
 વાશી ને ઉતારો
 હોઠ પું નુઓ ઓઠ
 હોડ સ્ત્રીં [દે. હોટ્ટ] શરત
 હોડકું નં [સં. હોઢ] નાની હોડી
 હોડી સ્ત્રીં [સં. હોઢ] મજબો; પનાઈ
 હોતા પું [સં.] યજ્ઞમાં મંત્ર ભણી આહુતિ
 હોમનાર
 હોદો પું [અ. હોદ્દો] અંબાડી
 હોદ્દોદાર વિં હોદો ધરાવનાર; અમલદાર
 હોદો પું [અ. હોદ્દો] ઓધો; પક્ષી; અધિકાર
 હોનારત સ્ત્રીં બનનાર બનાવ; ભવિષ્ય
 (ર) અકસ્માત [યજ્ઞને કુંડ
 હોમ પું [સં.] હવન; યજ્ઞ. ંકુંડ પું
 હોમરૂલ નં [હં.] સ્વરાજ
 હોમવું સં કિં યજ્ઞમાં આહુતિ આપવી
 હોમિયોપથી સ્ત્રીં [હં.] રોગોપચારની એક
 પદ્ધતિ [ખેર!
 હોય (હો) 'હોવું'નું વિવ્યય (ર) અં હશે!

હોરા સ્ત્રીં [સં.] અઢી ધડી; કલાક (ર) એક
 રાશિ કેલક્ષને અર્ધો ભાગ (૩) જન્મકુંડળી
 કે તે પરથી ભવિષ્ય ભાખવાની વિદ્યા
 હોરી સ્ત્રીં એક તાલ (ર) હોળીના દિવસો-
 માં ગવાતું એક ગાયન
 હોર્ન નં [હં.] ભૂંગળું; મોટરનું ભૂંગળું
 હોલ પું [હં.] મોટો ચોરડો; ખંડ
 હોલવણુ નં હોલાઈ જવું તે
 હોલવવું સં કિં નુઓ ઓલવવું
 હોલાણુ નં નુઓ હોલવણુ
 હોલાણુ (હો) નં નુઓ ઓલાણુ (ફવાનું)
 હોલાવું અં કિં નુઓ ઓલાવું
 હોલિકા, હોલી સ્ત્રીં [સં.] હોળી
 હોલી સ્ત્રીં [નુઓ હોલો] હોલાની માદ
 હોલો પું [દે. હોલ] એક પંખા
 હોલડર નં [હં.] વિદાયતી ઢબની ટાંકવાળી
 હોલડોલ નં [હં.] મુસાફરીમાં ખિસ્તરો ઇં
 કલમ લખેથી લઈ જવાની એક ખોળ
 જેવી બનાવટ
 હોવાપણું (હો) નં [હોવું ઉચરથી] અસ્તિત્વ
 હોવાવું અં કિં (કશા માટે) ગભરાટમાં
 આમ તેમ હોડવું; સોવાવું
 હોવું (હો) અં કિં [પ્રા. હ. હવ (સં. મૂ.)]
 થવું; બનવું; હયાતીમાં આવવું
 હોવે અં [સ્વં] હા
 હોશ પું [ફા.] ભાન; શુદ્ધિ (ર) સક્તિ; રામ.
 ંકોશ પું અં વં ભાન; હિંમત; ચેતના
 હોશિયાર વિં [ફા.] ચાલાક; કુશળ; નિપુણ
 (ર) સાવધ; સાવચેત; ખબરદાર (૩)
 સમનુ; શુદ્ધિશાળી. -રી સ્ત્રીં હોશિયાર-
 પણું
 હોસ્પિટલ સ્ત્રીં [હં.] ઈસ્પિતાલ
 હોહા (-હો) સ્ત્રીં [સ્વં] ગણપડ; ધોંધાટ;
 ધમાલ (ર) નહોરાત કે ચર્ચા (૩) ગભરાટ;
 ખળભળાટ (૪) અં એવો અવાજ. ંકોર
 વિં હોહા; ગભરાટ; ત્રાસ
 હોળવું સં કિં [સ્વં] ઓળવું ઠાંસખીથી
 વાળ ઠીક કરવા
 હોળી સ્ત્રીં [પ્રા. હોલિયા (સં. હોલિકા)]

દ્વાગણ્ પૂર્ણિમાનો તહેવાર; તે દિવસે
લાકડાં વગેરેનો ઢગલો સળગાવવામાં
આવે છે તે (૨) તેમ કાઈ વસ્તુનો
ઢગલો કરી સળગાવવું તે (જેમ કે, વિદેશી
કાપડની હોળી), [નું નાખિયેર શં પ્ર૦
આકૃત કે ભોખમના કામમાં ધરી જનાર].
ઘૈયું ૧૦ હોળીમાં નાખવાનું નાનું
છાલું (૨) વિ૦ હોળી ખેલનાર; ઘેરેયો
હોળીયો પું [ન્યુઓ ઓળાયો (ઓળ
ઉપરથી)] (૨કમની) પૂર્ણિતાસૂચક અર્ધ-
ચંદ્રાકાર ચિહ્ન. ઉદા. ૧૦
હોંકાર (હોં) પું ન્યુઓ હોંકાર
હોંચી (હોં) અ [૨વ૦] ગધેડાના
ભૂંકવાનો અવાજ

હોંશ (હોં) સ્ત્રી [અ. હૌસ; ન્યુઓ હુંશ]
બિલટ; ભમંગ
હોંશાતોંશી (હોં તોં) સ્ત્રી હુંશાતુંશી
હોંશીહું વિ૦ હોંશવાળું
હોંસ સ્ત્રી હોંશ
હોંસાતોંસી સ્ત્રી હુંશાતુંશી
હોંસીહું વિ૦ હોંશીહું
હસ્તાન વિ૦ [સં.] ગઈ કાલનું
હાં અ૦ + અહીંયાં
હઠ પું [સં.] પાણીનો ઊંડો ખાડો; ધરો
હસ્ત વિ૦ [સં.] લઘુ; ટૂંકા અવાજનું
હાસ પું [સં.] ક્ષય; ધટાડો; નાશ
હી સ્ત્રી [સં.] લાજ; શરમ; મર્યાદા
હીમ્ અ૦ [સં.] લક્ષ્મીનો ખીજમંત્ર

ળ

ળ પું છેલ્લો ગુજરાતી વ્યંજન (એનાથી શરૂ થતો એકે શબ્દ નથી. ઘણા શબ્દોમાં 'લ'ના
વિકલ્પ તરીકે 'ળ' વપરાય છે.)

શુદ્ધિ-વૃદ્ધિ

૫૪

- ૫ અગર શબ્દનો ત્રીજો અને ચોથો અર્થ બુદ્ધો શબ્દ ગણવો. [ગણવો]
- ૧૫ અતર શબ્દનો બીજો બુદ્ધો શબ્દ
- ૧૯ અધ્યાત્મ શબ્દમાં ઝ્ઞાન, ઓચોગ, ંવિદ્યા [સં.] ગણવા.
- ૨૫ અન્ન શબ્દમાં ંફૂટ, ંદેવતા, ંપૂર્ણા, ંપ્રાશન, ંમય, ંમય-કેશ(-૫) [સં.] ગણવા.
- ૩૨ અભ્યાસ શબ્દમાં -સી[સં.] ગણવો.
- ૩૩ અમલદાર ને બદલે ંદાર ગણવું. (અમલ શબ્દના પેદામાં)
- ૩૪ અચુત માં ંસ્તિદ્ધ [સં.] ગણવો.
- ૩૬ અજ્ઞુત પું [સં.] પાંચ પાંડવોમાંનો ત્રીજો (૨) એક વૃક્ષ
- ૪૦ અવસર્પિણી ના અર્થમાં 'અધઃ-પાત તરફ વળતો' એટલું શરૂઆતમાં ઉમેરી લેવું.
- ૭૨ આસો ની વ્યુ [સં. અશ્વજુઃ; પ્રા. માસો]
- ૭૯ -ઈય વિશેષણ બનાવતો પ્રત્યય. ઉદા૦ પંચવર્ષીય
- ૧૦૮ એટમ ંઓમ્મ પું [હં.] જુઓ આજુઓમ્મ
- ૧૧૧ ંઓટોમૅટિક વિં [હં.] બીજાની મદદ વિના આપમેળે ગતિમાન થવું
- ૧૧૧ ંઓટોમોબાઈલ નં [હં.] મોટરગાડી
- ૧૧૧ ંઓટો રિક્ષા સ્ત્રીં [હં.] યાંત્રથી ચાલતી રિક્ષા
- ૧૨૩ ંને શબ્દની વ્યુ [સં. કર્ણસ્મિન્; અપ૦ ક્ષર્ણહિ]
- ૧૪૦ ંપાસ શબ્દનો અર્થ (૨) વર્તુળ દોરવાનું સાધન
- ૧૪૨ ંગ્જુકંઘિયા શબ્દનો અર્થ (૨)

સાકર ચડાવેલા અણા-મગફળી ંબના દાણા

- ૧૭૩ ફેટાફું શબ્દની વ્યુ [સં. કુક્કુર; પ્રા. કુલુર; દે. કુલ]
- ૧૭૪ કીમ સ્ત્રીં [હં.] મલાઈ (૨) તેના જેવો પદાર્થ, જેમ કે, 'કેલેક્ટ્રીમ'
- ૨૧૫ ગિરિરાજ પું [સં.] પર્વતોનો રાજા -મોટો પર્વત
- ૨૨૦ ગેટ પું [હં.] દરવાજો (૨) સ્ત્રીં પોલીસચોકી
- ૨૪૬ અલ્પચિત્ર નં સિનેમાની ફિલ્મ
- ૨૪૯ આચોળ સુધારીને આચોળ કરો.
- ૨૫૩ આહીને અં [આહવું] ઉપરથી બાણીબૂજને [લા.]
- ૨૭૪ ંટો શબ્દની વ્યુ [રિ. હેઓ (સં. હેદ)]
- ૨૮૫ બતારખુ સુધારીને બતારખુ કરો.
- ૨૯૧ ંવનદાન નં ંવનનું દાન; ઉગારી લેવું તે (૨) પોતાનું ંવન કરાને સમર્પણ કરવું તે
- ૨૯૩ જેર ના અર્થમાં 'પરાજીત'ને બદલે 'પરાજિત' કરો.
- ૩૧૧ ંલીડી શબ્દના ત્રીજા અર્થમાં 'મોરની'ને બદલે 'મોરના' કરો.
- ૩૨૭ ંગસો શબ્દની વ્યુ [દિ. હિગા]
- ૩૩૧ ંકસાધુ વિં ંક સાધી લેવાની વૃત્તિવાળું; 'ઓપોર્ચ્યુનિસ્ટ'
- ૩૫૫ થ ના અર્થમાં 'તાલુસ્થાની'ને બદલે 'દંતસ્થાની' કરો.
- ૩૫૮ ં ના અર્થમાં 'તાલુસ્થાની'ને બદલે 'દંતસ્થાની' કરો.
- ૪૦૦ નાનમ (ના) સ્ત્રીં નાનાપણું
- ૪૧૩ નુસખો શબ્દનો અર્થ (૨) આબાહ ંલાજ
- ૪૩૬ પાકિસ્તાન પું; નં મૂળ હિંદુ-

- સ્તાનમાંથી પૂર્વ તેમ જ પશ્ચિમના
કેટલાક પ્રદેશોનું અનેકું તરું રાજ્ય
૪૪૯ પુશ્નો શબ્દની વ્યુત્પત્તિ [સં.] રહ કરવી.
૪૬૩ પ્રાણીચર નં પ્રાણીઓનું સંગ્રહ-
સ્થાન; 'પ્રૂ'
૪૬૪ પ્રાયમર પું [હં.] જુઓ સ્તવ
૪૬૫ પ્રેમિકા સ્ત્રી પ્રેમમાં પડેલી સ્ત્રી
૪૬૫ પ્રોફેસર પું [હં.] અધ્યાપક (મહા-
વિદ્યાલયનો)
૪૯૦ પુક-પોસ્ટ નં [હં.] ચોપડી વગેરેને
ખાસ એલા દરે ઠાણમાં મોકલવાની
વ્યવસ્થા [લુક્ષણ = ઠાંકું તે]
૪૯૦ પુઝાવવું શબ્દની વ્યુત્પત્તિ [સરં દં.
૪૯૧ ખાલર પું [હં.] ક્રિકેટની રમતમાં
હડો નાખનાર ખેલાડી
૫૩૩ માપખંધી સ્ત્રી જુઓ રેશનિંગ
૫૪૦ મીનાક્ષી સ્ત્રી [સં.] માછલી જેવી
સુંદર આંખવાળી સ્ત્રી
૫૬૦ રણુશર્યા સ્ત્રી લડતાં લડતાં યુદ્ધના
મેદાન ઉપર પોઢી જરું-મરણ પામતું તે

- ૫૬૦ રતી શબ્દનો અર્થ (૨) રહ કરવો.
૫૬૭ રાજેશ્રી વિં ઉદાર; દોલું; રાજ જેવું
૫૭૧ રિટાયર્ડ શબ્દના અર્થમાં (નોકરી
પરથી) ને બદલે (નોકરી કે રમત-
માંથી) કરવું.
૫૭૬ રેટી શબ્દ વ્યુત્પત્તિ [તુર્કી]
૫૮૬ લાઘવચ્ચિ સ્ત્રી નાનમની એક
પ્રકારે ચિત્તમાં ગાંઠ વળી જવી તે;
'ઈન્ડીરોરિટી કોમ્પ્લેક્સ'
૬૧૨ વાલુકાયંત્ર શબ્દનો અર્થ (૨)
રસાયનભરેલી કુખી રેતી ભરેલા
માટલાની અંદર રાખીને તપાવવાનું
સાધન
૬૨૬ વેધક વિં [સં.] વીધી નાખે એવું
૬૨૭ -વેધી વિં [સં.] (સમાસને અંતે)
વીધનારું, ઉદા. મર્મવેધી
૬૩૮ શિશોરેખા સ્ત્રી નાગરી અક્ષરના
માથા ઉપરની રેખા (૨) કપાળની
રેખા
૬૪૦ શુકન ની ભતિ પું; નં કરો.

